Thuỵ Tiểu Ngốc

Tiểu sủng phi của nhiếp chính vương

Editor
zNguyệt Tiếu
Thao1504
Mộc Du

www.DiendanLeQuyDon.com
© 2003-2016
Truyện được đăng tải tại diendanlequydon.com

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Hiện Tượng Sốt Kỳ Lạ
Chương 2: Kỳ Tài Ngàn Năm Có Một
Chương 3: Đi Hàn Trì Sơn
Chương 4: Lần Đầu Gặp Gỡ
Chương 5: Hoa Khấp Tuyết, Ta Thích Gọi Ngươi Là A Noãn
Chương 6: Mạnh Hơn So Với Nàng, Để Có Thể Bảo Vệ Nàng
Chương 7: Mộ Lương Khuynh Hướng Thích Ngược
Chương 8: A Noãn, Phải Nhớ Ta
Chương 9: Xuống Núi Trước Thời Hạn
Chương 10: Gặp Phiền Toái Trong Phòng Thuốc
Chương 11: Làm Cho Ngươi Phải “Xin Lỗi”
Chương 12: Một Năm Không Gặp, Vẫn Yêu Nghiệt Như Cũ
Chương 13: Mộ Lương, Ta Thích Ngươi
Chương 14: Nữ, Sống
Chương 15: Dạy A Noãn, Phải Tuỳ Năng Lực Của Nàng Mà Dạy
Chương 16: Hơi Dấm
Chương 17: Ngự Trù? Nàng Đã Hết Hy Vọng!
Chương 18: Mộ Lê
Chương 19: Món Ăn Ngon Chân Chính
Chương 20: Hoàng Thẩm, Vạn Tuế! Hoàng Thẩm, Ta Yêu Thẩm!
Chương 21: Ban Đêm Đến Thăm Chu Phủ
Chương 22: Sự Trừng Phạt Nho Nhỏ
Chương 23: Hồi Cung
Chương 24: Không Được? Có Thể Trị
Chương 25: Ngay Từ Đầu Đã Phát Hiện Âm Mưu
Chương 26: Vấn Đề Y Phục
Chương 27: Khiêu Khích

https://thuviensach.vn

Chương 28: Người Của Ta, Ai Cũng Không Cho Phép Động Đến (Canh Hai)
Chương 29: Bạch Thánh Vũ Đụng Phải Họng Súng
Chương 30: Hoa Khấp Tuyết Đói Bụng Thân Thể Không Thoải Mái (Canh Hai)
Chương 31: Một Vị Muối Tiêu Kết Làm Thân Giao
Chương 32: Nữ Nhân Mơ Ước Tới Mộ Lương (Hai)
Chương 33: Mộ Lương, Ta Yêu Chàng (Hoa Khấp Tuyết Thổ Lộ)
Chương 34: Một Nụ Hôn
Chương 35: Đông Phương Vũ
Chương 36: Ra Oai Phủ Đầu
Chương 37: Miệng Lưỡi Hoa Khấp Tuyết Ngoan Độc
Chương 38: Kích Thích
Chương 39: Diện Mạo Nam Nhân
Chương 40: Hoa Khấp Tuyết, Mộ Lương Là Của Ta
Chương 41: Không Vui
Chương 42: Thẳng Thắn
Chương 43: Không Thuần Khiết (Ngọt Ngào Hạ)
Chương 44: Bộc Lộ Bản Lĩnh
Chương 45: Vương Phi
Chương 46: Đào Hoa = Ruồi Bọ
Chương 47: Hoa Khấp Tuyết Ghen Tuông (Phần Hai)
Chương 48: Đông Phương Vũ Khiêu Khích
Chương 49: Hạ Hoả
Chương 50: Không Biết Sống Chế
Chương 51: Nhốt Vào Thiên Lao
Chương 52: Đồng Thời Xử Phạt Chu, Lý
Chương 53: Cảnh Duệ Bị Trêu Chọc
Chương 54: Tiểu Hoàng Đế Bắt Đầu Lập Uy! (Canh Hai)
Chương 55: Mộ Hỏa
Chương 56: Mùi Dấm Chua
Chương 57: Lời Mời Của Vân Tướng

https://thuviensach.vn

Chương 58: Người Trong Lòng Của Hỏa Nhân
Chương 59: Nỗi Lòng Mộ Lê + Thông Suốt Tâm Tư
Chương 60+1: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (1)
Chương 60+2: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (2)
Chương 60+3: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (3)
Chương 60+4: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (4)
Chương 60+5: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (End)
Chương 61+1: Tâm Ma Bộc Phát【 Thủ Đả Vip】
Chương 61+2: Tâm Ma Bộc Phát【 Thủ Đả Vip】(2)
Chương 62+1: Trúng Độc
Chương 62+2: Trúng Độc (2)
Chương 62+3: Trúng Độc (3)
Chương 62+4: Trúng Độc (4)
Chương 63+1: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (1)
Chương 63+2: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (2)
Chương 63+3: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (3)
Chương 63+4: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (4)
Chương 64: Giải Trừ Tâm Ma
Chương 64+2: Giải Trừ Tâm Ma (2)
Chương 64+3: Giải Trừ Tâm Ma (3)
Chương 64+4: Giải Trừ Tâm Ma (4)
Chương 65+1: Khiêu Hồng Nói Rất Nhiều, Liệp Tử Rất Hay Xấu Hổ 【 Thủ Đả Vip】 (1)
Chương 65+2: Khiêu Hồng Nói Rất Nhiều, Liệp Tử Rất Hay Xấu Hổ 【 Thủ Đả Vip】 (2)
Chương 66: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】
Chương 66+2: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】 (2)
Chương 66+3: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】 (3)
Chương 66+4: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】 (4)
Chương 67+1: Hôn Sự 【 Thủ Đả Vip】
Chương 67+2: Hôn Sự 【 Thủ Đả Vip】 (2)

https://thuviensach.vn

Chương 67+3: Hôn Sự 【 Thủ Đả Vip】 End
Chương 68+1: Lần Đầu Giao Chiến (1)
Chương 68+2: Lần Đầu Giao Chiến (2)
Chương 68+3: Lần Đầu Giao Chiến (3)
Chương 68+4: Lần Đầu Giao Chiến (4)
Chương 68+5: Lần Đầu Giao Chiến (5)
Chương 69: Đám Cưới
Chương 69+2: Đám Cưới (2)
Chương 69+3: Đám Cưới (3)
Chương 69+4: Đám Cưới (4)
Chương 70+1: Tiến Về Phong Quốc
Chương 70+2: Tiến Về Phong Quốc (2)
Chương 70+3: Tiến Về Phong Quốc (3)
Chương 70+4: Tiến Về Phong Quốc (4)
Chương 70+5: Tiến Về Phong Quốc (5)
Chương 71: Đồng Hành [Thủ Đả Vip]
Chương 72+1: Tác Phong Của Phong Vụ Niên【 Bản Văn Đánh Máy Vip】
Chương 72+2: Tác Phong Của Phong Vụ Niên【 Bản Văn Đánh Máy Vip】(2)
Chương 73: Ước Hẹn Hoa Đào (Một)[Thủ Đả Vip]
Chương 74: Cuộc Hẹn Ở Đào Hoa Lâm
Chương 75: Trước Giờ Thi Đấu (Một)
Chương 76: Trước Giờ Thi Đấu (Hai)
Chương 77: Vòng Tranh Tài Đầu Tiên(Một)
Chương 78: Vòng Tranh Tài Đầu Tiên (Hai)【 Bản Văn Vip】
Chương 79: Biến Đổi Lớn
Chương 80: Hiểm Cảnh (Một)
Chương 81: Hiểm Cảnh (Hai)
Chương 82: Giây Phút Sinh Tử (Một)
Chương 82+2: Giây Phút Sinh Tử (Hai)
Chương 83: Tỉnh Lại 【 Bản Văn Đánh Máy Vip】

https://thuviensach.vn

Chương 84: Ai Sẽ Xuất Chinh [Bản Văn Đánh Máy Vip]
Chương 85: Ôn Dịch (Một)【 Thủ Phát Bản Văn Vip】
Chương 86: Ôn Dịch (Hai)
Chương 87+1: Tuyết Tuyết Đi Hái Thuốc
Chương 87+2: Tuyết Tuyết Đi Hái Thuốc (2)
Chương 88+1: Mộ Lương Muốn Có Đứa Bé
Chương 88+2: Mộ Lương Muốn Có Đứa Bé (2)
Chương 88+3: Mộ Lương Muốn Có Đứa Bé (3)
Chương 89+1: Nhị "Nam" Diễn Trò【 Bản Văn Đánh Máy Vip】
Chương 89+2: Nhị "Nam" Diễn Trò【 Bản Văn Đánh Máy Vip】
Chương 89+3: Nhị "Nam" Diễn Trò【 Bản Văn Đánh Máy Vip】
Chương 90: Chiến Sự Thuận Lợi [Bản Văn Vip]
Chương 90+2: Chiến Sự Thuận Lợi [Bản Văn Vip] (2)
Chương 90+3: Chiến Sự Thuận Lợi [Bản Văn Vip] (3)
Chương 91: Đại Toàn Thắng 【 Thủ Đả Vip】
Chương 91+2: Đại Toàn Thắng 【 Thủ Đả Vip】 (2)
Chương 92+1: Lực Lượng Của Mộ Lê (1)
Chương 92+2: Lực Lượng Của Mộ Lê (2)
Chương 92+3: Lực Lượng Của Mộ Lê (3)
Chương 93: Chuyện Cũ (Nguyên Nhân Cái Chết Của Cha Mẹ Mộ Lương)
Chương 93+2: Chuyện Cũ (Nguyên Nhân Cái Chết Của Cha Mẹ Mộ Lương)
Chương 93+3: Chuyện Cũ (Nguyên Nhân Cái Chết Của Cha Mẹ Mộ Lương)
Chương 94: Khúc Nhạc Dạo
Chương 95: Đại Kết Cục
Chương 96: Đại Kết Cục (2)
Chương 97: Đại Kết Cục (3)
Chương 98: Đại Kết Cục (4)

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 1: Hiện Tượng Sốt Kỳ Lạ
Chương 2: Kỳ Tài Ngàn Năm Có Một
Chương 3: Đi Hàn Trì Sơn
Chương 4: Lần Đầu Gặp Gỡ
Chương 5: Hoa Khấp Tuyết, Ta Thích Gọi Ngươi Là A Noãn
Chương 6: Mạnh Hơn So Với Nàng, Để Có Thể Bảo Vệ Nàng
Chương 7: Mộ Lương Khuynh Hướng Thích Ngược
Chương 8: A Noãn, Phải Nhớ Ta
Chương 9: Xuống Núi Trước Thời Hạn
Chương 10: Gặp Phiền Toái Trong Phòng Thuốc
Chương 11: Làm Cho Ngươi Phải "Xin Lỗi"
Chương 12: Một Năm Không Gặp, Vẫn Yêu Nghiệt Như Cũ
Chương 13: Mộ Lương, Ta Thích Ngươi
Chương 14: Nữ, Sống
Chương 15: Dạy A Noãn, Phải Tuỳ Năng Lực Của Nàng Mà Dạy
Chương 16: Hơi Dấm
Chương 17: Ngự Trù? Nàng Đã Hết Hy Vọng!
Chương 18: Mộ Lê
Chương 19: Món Ăn Ngon Chân Chính
Chương 20: Hoàng Thẩm, Vạn Tuế! Hoàng Thẩm, Ta Yêu Thẩm!
Chương 21: Ban Đêm Đến Thăm Chu Phủ
Chương 22: Sự Trừng Phạt Nho Nhỏ
Chương 23: Hồi Cung
Chương 24: Không Được? Có Thể Trị
Chương 25: Ngay Từ Đầu Đã Phát Hiện Âm Mưu
Chương 26: Vấn Đề Y Phục
Chương 27: Khiêu Khích
Chương 28: Người Của Ta, Ai Cũng Không Cho Phép Động Đến (Canh Hai)
Chương 29: Bạch Thánh Vũ Đụng Phải Họng Súng
Chương 30: Hoa Khấp Tuyết Đói Bụng Thân Thể Không Thoải Mái (Canh Hai)
Chương 31: Một Vị Muối Tiêu Kết Làm Thân Giao
Chương 32: Nữ Nhân Mơ Ước Tới Mộ Lương (Hai)
Chương 33: Mộ Lương, Ta Yêu Chàng (Hoa Khấp Tuyết Thổ Lộ)
Chương 34: Một Nụ Hôn
Chương 35: Đông Phương Vũ
Chương 36: Ra Oai Phủ Đầu
Chương 37: Miệng Lưỡi Hoa Khấp Tuyết Ngoan Độc
Chương 38: Kích Thích

https://thuviensach.vn

Chương 39: Diện Mạo Nam Nhân
Chương 40: Hoa Khấp Tuyết, Mộ Lương Là Của Ta
Chương 41: Không Vui
Chương 42: Thẳng Thắn
Chương 43: Không Thuần Khiết (Ngọt Ngào Hạ)
Chương 44: Bộc Lộ Bản Lĩnh
Chương 45: Vương Phi
Chương 46: Đào Hoa = Ruồi Bọ
Chương 47: Hoa Khấp Tuyết Ghen Tuông (Phần Hai)
Chương 48: Đông Phương Vũ Khiêu Khích
Chương 49: Hạ Hoả
Chương 50: Không Biết Sống Chế
Chương 51: Nhốt Vào Thiên Lao
Chương 52: Đồng Thời Xử Phạt Chu, Lý
Chương 53: Cảnh Duệ Bị Trêu Chọc
Chương 54: Tiểu Hoàng Đế Bắt Đầu Lập Uy! (Canh Hai)
Chương 55: Mộ Hỏa
Chương 56: Mùi Dấm Chua
Chương 57: Lời Mời Của Vân Tướng
Chương 58: Người Trong Lòng Của Hỏa Nhân
Chương 59: Nỗi Lòng Mộ Lê + Thông Suốt Tâm Tư
Chương 60+1: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (1)
Chương 60+2: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (2)
Chương 60+3: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (3)
Chương 60+4: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (4)
Chương 60+5: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (End)
Chương 61+1: Tâm Ma Bộc Phát【 Thủ Đả Vip】
Chương 61+2: Tâm Ma Bộc Phát【 Thủ Đả Vip】(2)
Chương 62+1: Trúng Độc
Chương 62+2: Trúng Độc (2)
Chương 62+3: Trúng Độc (3)
Chương 62+4: Trúng Độc (4)
Chương 63+1: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (1)
Chương 63+2: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (2)
Chương 63+3: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (3)
Chương 63+4: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (4)
Chương 64: Giải Trừ Tâm Ma
Chương 64+2: Giải Trừ Tâm Ma (2)
Chương 64+3: Giải Trừ Tâm Ma (3)
Chương 64+4: Giải Trừ Tâm Ma (4)
Chương 65+1: Khiêu Hồng Nói Rất Nhiều, Liệp Tử Rất Hay Xấu Hổ【 Thủ Đả Vip】 (1)

https://thuviensach.vn

Chương 65+2: Khiêu Hồng Nói Rất Nhiều, Liệp Tử Rất Hay Xấu Hổ【 Thủ Đả Vip】(2)
Chương 66: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】
Chương 66+2: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】(2)
Chương 66+3: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】(3)
Chương 66+4: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】(4)
Chương 67+1: Hôn Sự 【 Thủ Đả Vip】
Chương 67+2: Hôn Sự 【 Thủ Đả Vip】(2)
Chương 67+3: Hôn Sự 【 Thủ Đả Vip】End
Chương 68+1: Lần Đầu Giao Chiến (1)
Chương 68+2: Lần Đầu Giao Chiến (2)
Chương 68+3: Lần Đầu Giao Chiến (3)
Chương 68+4: Lần Đầu Giao Chiến (4)
Chương 68+5: Lần Đầu Giao Chiến (5)
Chương 69: Đám Cưới
Chương 69+2: Đám Cưới (2)
Chương 69+3: Đám Cưới (3)
Chương 69+4: Đám Cưới (4)
Chương 70+1: Tiến Về Phong Quốc
Chương 70+2: Tiến Về Phong Quốc (2)
Chương 70+3: Tiến Về Phong Quốc (3)
Chương 70+4: Tiến Về Phong Quốc (4)
Chương 70+5: Tiến Về Phong Quốc (5)
Chương 71: Đồng Hành [Thủ Đả Vip]
Chương 72+1: Tác Phong Của Phong Vụ Niên【 Bản Văn Đánh Máy Vip】
Chương 72+2: Tác Phong Của Phong Vụ Niên【 Bản Văn Đánh Máy Vip】(2)
Chương 73: Ước Hẹn Hoa Đào (Một)[Thủ Đả Vip]
Chương 74: Cuộc Hẹn Ở Đào Hoa Lâm
Chương 75: Trước Giờ Thi Đấu (Một)
Chương 76: Trước Giờ Thi Đấu (Hai)
Chương 77: Vòng Tranh Tài Đầu Tiên(Một)
Chương 78: Vòng Tranh Tài Đầu Tiên (Hai)【 Bản Văn Vip】
Chương 79: Biến Đổi Lớn
Chương 80: Hiểm Cảnh (Một)
Chương 81: Hiểm Cảnh (Hai)
Chương 82: Giây Phút Sinh Tử (Một)
Chương 82+2: Giây Phút Sinh Tử (Hai)
Chương 83: Tỉnh Lại 【 Bản Văn Đánh Máy Vip】
Chương 84: Ai Sẽ Xuất Chinh [Bản Văn Đánh Máy Vip]
Chương 85: Ôn Dịch (Một)【 Thủ Phát Bản Văn Vip】
Chương 86: Ôn Dịch (Hai)
Chương 87+1: Tuyết Tuyết Đi Hái Thuốc

https://thuviensach.vn

Chương 87+2: Tuyết Tuyết Đi Hái Thuốc (2)
Chương 88+1: Mộ Lương Muốn Có Đứa Bé
Chương 88+2: Mộ Lương Muốn Có Đứa Bé (2)
Chương 88+3: Mộ Lương Muốn Có Đứa Bé (3)
Chương 89+1: Nhị "Nam" Diễn Trò【 Bản Văn Đánh Máy Vip】
Chương 89+2: Nhị "Nam" Diễn Trò【 Bản Văn Đánh Máy Vip】
Chương 89+3: Nhị "Nam" Diễn Trò【 Bản Văn Đánh Máy Vip】
Chương 90: Chiến Sự Thuận Lợi [Bản Văn Vip]
Chương 90+2: Chiến Sự Thuận Lợi [Bản Văn Vip] (2)
Chương 90+3: Chiến Sự Thuận Lợi [Bản Văn Vip] (3)
Chương 91: Đại Toàn Thắng【 Thủ Đả Vip】
Chương 91+2: Đại Toàn Thắng【 Thủ Đả Vip】(2)
Chương 92+1: Lực Lượng Của Mộ Lê (1)
Chương 92+2: Lực Lượng Của Mộ Lê (2)
Chương 92+3: Lực Lượng Của Mộ Lê (3)
Chương 93: Chuyện Cũ (Nguyên Nhân Cái Chết Của Cha Mẹ Mộ Lương)
Chương 93+2: Chuyện Cũ (Nguyên Nhân Cái Chết Của Cha Mẹ Mộ Lương)
Chương 93+3: Chuyện Cũ (Nguyên Nhân Cái Chết Của Cha Mẹ Mộ Lương)
Chương 94: Khúc Nhạc Dạo
Chương 95: Đại Kết Cục
Chương 96: Đại Kết Cục (2)
Chương 97: Đại Kết Cục (3)
Chương 98: Đại Kết Cục (4)

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Hiện Tượng Sốt Kỳ Lạ

Vân Huyễn đại lục gồm ba nước tạo thành thế hình chân vạc, Nước Mộ là nước mạnh nhất, đứng thứ hai là Nước Tước, hai nước đều là nước nằm trên lục địa, còn Phong Quốc là nước toạ lạc trên biển, ba nước hằng năm ngoài mặt duy trì hoà bình, nhưng bên trong lại âm thầm đối địch nhau rất khốc liệt.

Mộ quốc, trong Linh Vệ cung.

“Phế vật, tất cả đều phế vật, đều lôi xuống chém cho trẫm, tất cả đều là lang băm!”

Một nam nhân bốn mươi tuổi, khuôn mặt đầy tức giận chỉ tay về phía đám quan viên rống to, ngũ quan anh tuấn không bị hao mòn qua thời gian, ngược lại càng có thêm vẻ ổn trọng của một đại nam nhân.

“Hoàng thượng tha mạng, xin hoàng thượng tha mạng…..”

Đám người phía dưới là bảy người có y thuật cao nhất Thái Y viện của Mộ quốc, lúc này không còn vẻ mặt cao ngạo như trước kia, cùng nhau quỳ rạp xuống đất, hướng về phía thân kim bào mà dập đầu, nam tử mặc áo bào vàng này chính là Hoàng đế Mộ quốc – Mộ Phong Việt.

“Nếu Lương nhi xảy ra chuyện gì không hay, trẫm sẽ cho các ngươi chôn theo cùng!”

Mộ Phong Việt trừng to mắt, ánh mắt càng ngày càng tức giận, phất tay áo xoay người, đi đến bên giường---ddlqd@aries----, lo lắng nhìn tiểu nhi tử khuôn mặt như ngọc điêu khắc đang nằm trên giường, ngày thường hai

https://thuviensach.vn

mắt trong suốt sáng ngời giờ đây lại khổ sở nhắm mắt, khuôn mặt trở nên đỏ ửng vì sốt cao, đôi môi trắng bệch, phát ra tiếng rên rỉ nhẹ.

Mộ Phong Việt nhìn thấy tiểu nhi tử bị ốm đau hành hạ càng thêm đau lòng, mày càng ngày càng nhíu lại, đây là nhi tử của người con gái hắn yêu nhất sinh ra, Lương phi bởi vì sanh khó mà chết, chỉ để lại cho hắn một huyết mạch này, gọi là Lương, cũng vì tưởng niệm mẫu phi của hắn.

Đứa nhỏ này từ nhỏ đã thông minh, nên đem tất cả tình yêu của mình dành cho Lương phi đem đặt trên người hắn, cuộc sống ăn uống hàng ngày điều do hắn dù là hoàng đế cũng một mình chăm lo, từ nhỏ đến bảy tuổi không trãi qua bất kỳ bệnh nặng nào, nhưng hôm nay lại sốt cao hai ngày còn chưa bớt, còn nguy hiểm đến tánh mạng, đều này làm sao mà hắn không lo lắng cho được.

“Hoàng thượng, hoàng tử bệnh kỳ quái, căn bản không tra ra nguyên nhân bệnh, bọn thần thật sự bất lực ạ…”

Nói chuyện là Triệu Niên thái y giỏi nhất Thái y viện, trán hắn đụng đến rách, máu theo hai má chảy xuống.

Mộ Phong Việt nghe vậy, hít thật sâu, áp chế cơn giận trong lòng, lạnh lùng nhìn hắn, trong mắt đang nổi lên sát ý, bất lực? Đám thái y kia bình thường bên ngoài khoe khoang người này so với người kia càng lợi hại hơn, lúc cần dùng đến họ lại nói bất lực!

Triệu Niên bị hoàng đế nhìn đến phát run, hắn dường như cảm nhận được mình rất gần cái chết.

“Tốt, tốt cho câu bất lực, người tới! Lôi Triệu niên đi xuống….”

Mộ Phong Việt cười lạnh, mở miệng nói.

“Xin Hoàng Thượng khoan đã!”

https://thuviensach.vn

Một vị thái y đột nhiên lên tiếng, đi đến bên người Mộ Phong Việt.

“Lưu thái y ngươi đi muốn cùng với hắn?”

Mộ Phong Việt lạnh lùng liếc nhìn Lưu Vĩnh, hắn là người nhiều tuổi nhất thái y viện, hắn muốn xem ông ta nói ra sao.---ddlqd@aries----

“Hoàng thượng, cựu thần học nghệ không cao, không cứu được hoàng tử, nhưng cựu thần biết một người nhất định cứu được.”

Lưu Vĩnh ánh mắt mang vẻ già yếu, nhìn Mộ Phong Việt.

“Hắn là ai, nói mau!”

Mộ Phong Việt đáy mắt liền thấy hy vọng, kéo Lưu Vĩnh từ trên đất dậy.

“Là, là Vô Cực lão nhân!”

Thân thể Lưu Vĩnh run lên, nhanh chóng đáp.

“Vô Cực….”

Mộ Phong Việt ném Lưu Vĩnh xuống đất, nhỏ giọng nói, Vô Cực lão nhân…. Đỉnh Mang sơn, rất tôn sùng Vô Cực…. ---ddlqd@aries----Vô Cực lão nhân y thuật cao minh, nhưng tính tình cổ quái, nhìn không vừa ý người thì không bao giờ cứu….

“Người đâu, chuẩn bị ngựa, trẫm tự mình mang hoàng tử đi Mang sơn!”

Mộ Phong Việt nhanh chóng hạ lệnh, Vô Cực lão nhân là người duy nhất có thể cứu Lương nhi, vô luận thế nào, hắn cũng phải thử một lần!

“Dạ!”

Thị vệ trưởng khấu đầu lui ra.

https://thuviensach.vn

Mộ Phong Việt lạnh lùng nhìn đám thái y quý bên dưới, hừ lạnh một tiếng, ôm lấy đứa bé trên giường, xoay người ra khỏi cung Linh Vệ.

Triệu Niên ngây người nhìn theo bóng lưng hoàng đế, mạng này của hắn, xem như đã được nhặt lại.

Mang Sơn.

"Vô Cực lão nhân, ta là hoàng đế Mô Phong Việt, hôm nay tới đây quấy rầy, chỉ muốn lão nhân có thể cứu ái tử một mạng!"

Mộ Phong Việt một mình cởi ngựa lên Mang sơn, bốn phía sương trắng mịt mờ, chim hót mùi hoa thoang thoảng xung quanh, quả nhiên là tiên cảnh, nhưng bây giờ hắn không có tâm tình thưởng thức phong cảnh, bởi vì sương mù quá dầy, căn bản không tìm thấy đường, chỉ có thể đứng giữa sương mù la lớn, hy vọng Vô Cực lão nhân có thể nghe thấy, tại Mang sơn này, hắn không dám xưng là "Trẫm", chỉ có thể xưng là "Ta", chỉ sợ thái độ của mình không đủ thành khẩn làm cho Vô Cực lão nhân chán ghét.

"Chà chà, hoàng đế thật đúng là yêu thương người nhi tử này."

Trên đỉnh Mang sơn, một ông lão tóc bạc trắng ngồi trên khối đá lớn, vuốt râu bạc trắng của mình, nhàn nhã cắn trái cây, nghe thấy âm thanh của Mộ Thanh Càng, chỉ hừ nhẹ.

"Ông già, có cứu hay không?"

Một tiểu nam hài tám tuổi từ sau tảng đá đi ra, mở to mắt nhìn ông già trên tảng đá.

"Cái gì mà ông già! Hoa Thuỷ Thuỷ ngươi nhớ kỹ cho ta, ta là sư phụ của ngươi!"

https://thuviensach.vn

Lão nhân kia trừng mắt, ném đi trái cây trong tay, chỉ vào tiểu tử kia mắng to.

“Không được gọi ta là Hoa Thuỷ Thuỷ! Ta là Hoa Trảm!” Tiểu nam hài mắt trợn tròn, ngũ quan xinh xắn trở nên nhăn nhó, rõ ràng đối với cách nói lão già kia làm hắn rất bất mãn.

“Cắt!” lão nhân khinh thường hừ nhẹ,lấy tay hắt nước lên người hắn.

“Ngươi!” Hoa Trảm Lãng trợn mắt, lại nghe Mộ Phong Việt hô to, không khỏi cao mày, “Lão già ngươi rốt cuộc có cứu hay không, nếu không có bản lĩnh cứu được, thì nhanh đuổi bọn hắn đi, ồn ào quá.”

“Ngươi hoài nghi y thuật của ta! Ta hôm nay sẽ cứu người đó cho ngươi xem!” lão già này chính là chủ nhân của Mang sơn ------Vô Cực lão nhân trong lời đồn, tiểu nam tử kia chính là đại đệ tử của hắn.

Hoa Trảm Lãng trừng mắt, xoay người nhảy xuống sông, lười quan tâm lão già ngây thơ này.

Hoa Liên Phong thấy thái độ hắn kém như vậy, tức đến râu vãnh ngược, vung tay áo xoay người rời đi.

Đợi Hoa Liên Phong đi, Hoa Trảm Lãng mới từ trong nước ngôi đầu lên, giễu cợt nhìn hướng hắn đi mất, phép khích tướng dùng để đối phó với lão già, thật sự là trăm lần mắc bẫy a.

Kỳ thật không phải Trãm Lãng có tâm địa lương thiện mà giúp đỡ Mộ Phong Việt, hắn chính là cảm nhận được vị hoàng đế kia thật sự yêu thương nhi tử kia của hắn,---ddlqd@aries---- hắn là một cô nhi, bảy năm trước được sư phụ mang về Mang sơn, trong lòng hắn luôn có khát vọng tình thân.

Nghĩ đến đó, Hoa Trảm Lãng trên khuôn mặt nhỏ hiện đầy vẻ u sầu.

https://thuviensach.vn

Vô Cực lão nhân y thuật cao minh, một thân có thể xuất thần nhập quỷ y thuật khó lường cũng là nguyên nhân làm cho thế nhân tôn kính, Vân Huyễn lục địa, là người rất được tôn kính.

“Tiểu hoàng đế, ngươi đưa nhi tử của ngươi cho ta.”

Hoa Liên Phong đột nhiên xuất hiện trước mặt Mộ Phong Việt, bĩu môi hừ nhẹ.

“Ngài, Ngài là Vô Cực lão nhân?”

Mộ Phong Việt thây hắn gật đầu một cái, trong mắt hiện lên kích động, Lương nhi của hắn quả thật không tuyệt mệnh!

“Đưa đây, có muốn cứu hắn hay không hả?”

Hoa Liên Phong không có kiên nhẫn, lập tức cau mày, tưc giận nhìn hắn.

Mộ Phong Việt nghe vậy, cẩn thận đặt Mộ Lương vào tay Vô Cực lão nhân, định nói gì đó, lại bị hắn cắt đứt.

“Ngươi đi nhanh đi, ta sẽ cứu con trai của ngươi, nữa năm sau trở lại đón.”

Hoa Liên Phong chỉ cần nhìn thoáng qua, thì đã biết tiểu quỷ này bị hạ độc, muốn giải cũng rất phiền phức.

“Nhưng….”

Mô Phong Việt có chút không yên tâm, đứa bé lớn như vậy, cho tới bây giờ chưa rời xa phụ hoàng này.

Hoa Liên Phong mặt tối sầm, nhẹ nhàng vung tay về phia hắn, làm cho hắn bay lên trời, kia rớt xuống là đã ra ngoài Mang sơn.

https://thuviensach.vn

Mộ Phong Việt chật vật đứng dậy, đối thân thủ lão nhân kia thật bất tư nghị, hắn dù gì cũng đã tu luyện đến tầng thứ 8, nhưng lại bị hắn nhẹ nhàng đánh bay như vậy….

Nghĩ đến đây, thái độ uy nghiêm của Hoàng đế đổi thành nụ cười y hệt một đứa bé, Vô Cực lão nhân là người cường đại như thế, Lương nhi của hắn sẽ không chết a!

https://thuviensach.vn

Chương 2: Kỳ Tài Ngàn Năm Có Một

Hoa Liên Phong nhìn hoàng đế trước mắt đã biến mất, hừ nhẹ một tiếng, cúi đầu cẩn thận đánh gía tiểu quỷ trong ngực, vừa nhìn thấy cả người liền cả kinh.

“Kỳ tài ngàn năm.”

Hoa Liên Phong mở to hai mắt nhìn, không thể tin được nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Mộ Lương đang nằm trong lòng, có như thế nào hắn cũng không dám tin trong đời hắn có thể may mắn ôm được kỳ tài ngàn năm khó gặp trên tay, nhưng người trên tay hắn phát ra khí chất trong suốt như đang nhắc nhở với hắn, hắn! Không! Xem! Sai!

“Ha ha ha ha, ta muốn thu đồ đệ, thu đồ đệ, tiểu tử này phải làm đồ đệ của ta, lão nhân ta có đi đâu cũng có thể đắc chí.”

Hoa Liên Phong cười lớn, xoay người, lập tức biến mất.

“Đứa nhỏ này đẹp như một cô nương?” Hoa Trảm Lãng nhìn Mộ Lương đang nằm trên giường, ríu rít tán thưởng,“Thật đẹp!”

Hắn luôn nghĩ mình dáng dấp cuả mình đã rất hoàn hảo rồi, nhưng không nghĩ rằng thế gian này còn có một nam tử đẹp như vậy. ngũ quan thật hoàn mỹ… Thật sự là ông trời quả sủng ái đứa nhỏ này.

“Ngươi đừng có đâm như vậy, đây là bảo bối của sư phụ, hắn là kỳ tài võ học ngàn năm khó gặp, chọc phá hư hắn ngươi có bồi thường?”

Hoa Liên Phong ôm một đống bình dược vào phòng, tức giận lấy ngón tay đồ đệ chọt trên mặt Mộ Lương ra.

https://thuviensach.vn

“Chậc chậc, hắn còn sống không phải là chọc tức chúng ta sao?” Hoa Trảm Lãng khinh thường hừ nhẹ, cũng không ghét Mộ Lương, sờ sờ đầu hắn, cảm nhận nhiệt độ trên người hắn, chân mày không tự chủ nhíu lại, “Lão già, hắn thế nào? Chỉ bị phát sốt thôi sao?”

“Làm sao chỉ bị phát sốt?” Hoa Liên Phong trợn mắt, “Hăn đây là bị trúng độc --Liệt Quyết.”

“Người nào hạ? Ác độc như vậy?” Hoa Trảm Lãng không thể tin được, độc Liệt Quyết này hắn biết, đây là một loại dược cực độc, sau khi uống vào sẽ có triệu chứng như phát sốt, đợi sau khi lang trung phát hiện đây không phải là phát sốt, thì lúc này ngũ tạng của người trúng độc đã sớm bị thiêu đốt, rồi chết!

“Nhất định là trong cung có phi tử không ưa hắn chứ sao.” Hoa Liên Phong khinh thường hừ nhẹ, “Cho nên ta nói tiểu tử này có căn cốt cực kỳ tốt, trúng độc này đã mấy ngày, trừ phát sốt ra những hiện tượng khác điều không có.”

Hoa Trảm Lãng gật gật đầu, nhìn Mộ Lương đang thở gấp mà bội phục, “Nếu là ta, sớm đã chết rồi…..”

“Ngươi cũng không chết được, ta đã điều chỉnh thể chất của người, tiểu độc này mà lấy được mạng của ngươi, ta đây cũng không thể lăng lộn rồi!” Hoa Liên Phong đẩy hắn ra, đem những bình thuốc bày lên giường, liên tiếp rót chúng vào miệng Mộ Lương.

Thuốc này phản ứng quá mạnh, làm cho đứa trẻ trên giường không tự chủ nhăn mày lại.

Hoa Trảm Lãng bị lão già đẩy ra như vậy, té xuống đất, mặt nhất thời đen lại.

Hôm sau.

https://thuviensach.vn

Hoa Liên Phong ôm một đống bình dược, nằm bên người Mộ Lương, Hoa Trảm Lãng ôm chân Hoa Liên Phong, không hề hình tượng dựa vào mép giường ngủ say.

Trên gường Mộ Lương mắt đang nhắm chặt nhẹ nhàng giật giật, tiếng rên từ trong miệng hắn nhỏ nhẹ phát ra.

Hoa Liên Phong vốn ngủ không sâu, vừa nghe tiếng động, liền mở mắt, nhoài người về phía Mộ Lương, trực tiếp đem Hoa Trảm Lãng quăng ra ngoài.

“Ôi, lão già ngươi làm ngã chết ta a!” Hoa Trảm Lãng xoa đầu mình, tức giận trừng mắt nhìn hắn.

“Tiểu tử, ngươi đã tỉnh?” Hoa Liên Phong hiếm khi không cùng hắn ầm ỹ, vỗ nhẹ khuôn mặt nhỏ nhắn Mộ Lương, mỉm cười nhìn hắn.

Mộ Lương cảm giác có người vỗ mặt mình, khó chịu nhíu mày, chậm rãi mở mắt, có thể do chưa thích ứng với ánh sáng bên ngoài, nên chỉ có thể hơi hé mắt.

“Ngươi là ai? Ta đang ở đâu?” Mộ Lương nhìn về phía lão ta, trên mặt đầy nghi ngờ, động động thân mình, liền cảm thấy toàn thân vô cùng khó chịu.

Hoa Liên Phong thấy hắn thực sự tỉnh lại, liền cười lớn.

Hoa Trảm Lãng giựt giựt khoé miệng, đẩy hắn ra, đến ngồi bên cạnh Mộ Lương, cười thật tươi, “Ta là Hoa Trảm Lãng, hắn là Hoa Liên Phong, chính là người các ngươi hay gọi là Vô Cực lão nhân, nơi này là đỉnh Mang sơn”

Mộ Lương môi tái nhợt, thản nhiên nhìn Hoa Trảm Lãng, mặc dù còn suy yếu cực hạn, nhưng ánh mắt không che giấu được phần tôn quý, “Nói

https://thuviensach.vn

cho ta biết, đã xảy ra chuyện gì.” Giọng nói nhẹ nhàng, giọng nói có phần yếu ớt, nhưng lại đi kèm một sự uy nghiêm trong đó, làm cho người ta phải nghe theo.

Hoa Liên Phong thu hồi nụ cười, yên lặng nhìn hắn, một lúc lâu sau, cuối cùng lại bật cười, đem sự tình đã xảy ra nói cho Mộ Lương nghe.

Có đôi khi, một người muốn làm người khác nghe theo hắn, kỳ thật chỉ cần dùng ánh mắt, đôi khi có thể khống chế khí thế của người khác, nhiều năm sau, Hoa Trảm Lãng vất vả vì Mộ Lương, lại nghĩ tới lúc này, vẻ mặt đầy bi thống --hắn lúc trước thế nào mà không có chí khí như vậy, Mộ Lương cả người suy yếu như thế, mà có thể làm cho hắn nghe theo! Lúc hắn yếu nhất sao không đánh hắn bất tỉnh, hiện tại hắn chẳng cần nghe theo như vậy?

Hoa Liên Phong đứng trong phòng, lặng lẽ nhì thấy cảnh này, trong mắt hiện lên ý cười.

“Hoa tiên sinh.” Mộ Lương cười nhưng trên mặt vẫn thản nhiên như cũ, chỉ là ánh mắt nhìn Hoa Liên Phong chứa đầy vẻ biết ơn, tánh mạng của hắn, là Vô Cực lão nhân cứu trở về.

“Ha ha, được gọi là tiên sinh thật là không quen, nếu không thì kêu giống Hoa Thuỷ Thuỷ kêu là sư phụ đi, thấy thế nào?” Hoa Liên Phong cười to, râu trắng đều run lên, ánh mắt loé sáng nhìn về phía Mộ Lương, tiểu tử thiên tài này nhất định phải là đồ đệ của hắn!

Mộ Lương chỉ cười không nói gì, không cần nói cũng biết ý tứ, muốn nhận hắn làm đồ đệ? Nhìn Hoa Trảm Lãng một cái, nhưng hắn thật sự không muốn làm sư đệ của người ta....

“Hừ!” Hoa Liên Phong nhìn ra hắn không vui, hừ nhẹ hai tiếng, giọng mong chờ nói tiếp, “Khi làm đồ đệ của ta, ngươi có thể trở thành người mạnh nhất Vân Huyễn đại lục!”

https://thuviensach.vn

Hắn dụ dỗ đều này cũng không nhỏ, không tin tiểu tử này không mắc câu!

“Lão già, da mặt ngươi thật dầy, tuy nhiên ta không để ý mình có thêm một sư đệ…” Hoa Trảm Lãng khinh bỉ nhìn sư phụ hắn, sau đó đắc chí hướng về Mộ Lương.

“Hoa gia gia, mặc dù ta không làm đồ đệ của ngươi, ngươi cũng có thể dạy ta, không phải sao?” Mộ Lương yếu ớt cười, nhưng trong mắt loé sáng làm cho người ta không thể khinh thường.

Gia gia? Được kêu như vậy mặt Hoa Liên Phong liền thay đổi, khuôn mặt già nua liền hiện lên ý cười, tán thưởng nhìn Mộ Lương, “Tiểu tử nhà ngươi, quả nhiên giảo hoạt, nhanh như vậy liền nhận thân thích, gia gia ta làm sao có thể không dạy?”

“Ngươi là ước gì người khác chịu học võ công của ngươi đi, còn giả bộ cái gì?” Hoa Trảm Lãng đánh gãy lời gã, không lưu cho lão ta một chút thể diện nào.

“Tiểu tử thúi, mấy ngày không đánh, liền muốn nhảy lên đầu ta, ngươi muốn bị đánh đúng không?” Hoa Liên Phong trừng mắt nhìn hắn, chống nạnh rống Hoa Trảm Lãng.

Hoa Trảm Lãng sớm đã quen, nhanh như chớp leo lên giường nhỏ của Mộ Lương, hừ nhẹ, “Ta không sợ!” Ngay sau đó từ trong ngực lấy ra một viên thuốc trắng muốt.

“Ngươi!” Hoa Liên Phong phùng má trợn mắt nhìn hắn, ba bước thành hai bước vọt tới, đưa tay muốn đánh hắn, lại thấy viên thuốc trên tay hắn, liền sững người.

Mộ Lương buồn cười nhìn hai người, thân thể lại nổi lên khó chịu, nhẹ nhàng kho khan, nhìn viên thuốc trên tay Hoa Trảm Lãng, khó hiểu nhíu

https://thuviensach.vn

mày.

“Trảm Lãng, đây là gì?”

“Đây là Tẩy Tuỷ đan.” Hoa Trảm Lãng đắc ý cười, “Ngươi muốn học võ công của lão già này, trước mắt phải uống cái này đã.”

Mộ Lương lại ho khan, lập tức gật đầu cười, cầm lấy Thuỷ Tẩy đan, bỏ vào trong miệng, một lúc sau cảm nhận được mùi trái cây tràng ngập trong miệng.

Hoa Trảm Lãng thấy hắn tin tưởng bản thân mình như vậy, không hỏi tiếng nào liền cho vào miệng, liền cười lớn.

“Ngươi lại trộm thuốc của ta!?” Hoa Liên Phong thấy hắn lấy ra Tẩy Tuỷ đam, trừng lớn mắt.

“Khụ khụ, sư phụ, thuốc này ăn thật ngon…” Hoa Trảm Lãng xấu hổ cười, khó có khi hắn kêu được tiếng “Sư phụ”.

“A a a, tiểu tử thối nhà ngươi, gây ra chuyện liền dụ ngọt lão phu, hôm nay không đánh ngươi, ta không phải họ Hoa!”

Vô Cực lão nhân đầu bạc trắng nhanh chống vọt tới, Hoa Trảm Lãng thân thủ cực nhanh nhảy khỏi giường, chạy ra khỏi phòng.

“Tiểu tử, ngươi an tâm nghỉ ngơi, chờ năm canh giờ sau dược liệu sẽ có tác dụng, lúc đó ta sẽ mang ngươi đi Hàn Trì….”

“A a a a, Mộ Lương, cứu ta!”

Trảm Lãng, ngươi tự bảo trọng, Mộ Lương cười nhẹ, chậm rãi nằm xuống, chờ ta thân thể tốt lên, nhất định ở trước mộ của ngươi cúng cho ngươi một lọ Tẩy Tuỷ Đan….

https://thuviensach.vn

Chương 3: Đi Hàn Trì Sơn

"Ôi a, Lão già, không được đánh mặt ta, làm mặt ta hết đẹp trai thì sao!" Hoa Trảm Lãng vừa chạy vào trong rừng, vừa né những đòn đánh Hoa Liên Phong.

"Mặt ngươi xấu đi càng tốt, nghĩ mình đẹp lắm sao?" Hoa Liên Phong hừ lạnh, dám trộm bảo bối của hắn còn coi như kẹo để ăn, đúng là phí của trời a! Càng nghĩ càng giận, chưởng đánh ra càng ác liệt hơn, đánh ngã cả cây đại thụ.

"Ngừng lại ngừng lại, lão già, trước tiên chúng ta đừng đánh nữa! Ta có chuyện quan trọng muốn hỏi ông!" Hoa Trảm Lãng kêu to, nhanh chóng tránh khỏi cây đại thụ đang ngã, nhanh nhẹ đến trước mặt Hoa Liên Phong, khoanh hai tay để trước ngực.

"Ngươi mà có chính sự gì mà nói?" Hoa Liên vẻ mặt chế giễu nhìn hắn, giống như nghe thấy chuyện cười lớn trong thiên hạ.

Hoa Trảm Lãng liền đen mặt lại, hừ một tiếng, hắng giọng một cái, "Lão già, ngươi thật sự đưa hắn đến Hàn Trì?"

"Uhm? Không vào Hàn Trì làm sao cải tạo thể chất cho hắn?" Hoa Liên Phong nhìn hắn như nhìn một người đần, Tẩy Tuỷ đan của hắn khi uống phải ở trong môi trường thật lạnh như Hàn Trì, mới có thể phát huy hết hiệu quả Tẩy Tuỷ đan, làm cho cơ thể hoàn toàn không còn tạp chất.

"Hắn… Có thể chịu nổi sao?" Hoa Trảm Lãng ngồi xuống đất, ngửa đầu nhìn sư phụ của hắn, có chút lo lắng.

https://thuviensach.vn

“Ngươi làm như người nào cũng như ngươi sao, cho ngươi ở lại đây mười ngày, ngươi lại chỉ ở chưa tới năm ngày liền chạy ra!” Hoa Liên Phong một lần nữa tức giận, mỗi lần nghĩ tới chuyện này, hắn liền giận đến bóc hoả, tiểu tử Hoa Thuỷ Thuỷ này thể chất rất tốt, nhưng không chịu được cực khổ trong đó, liền viện một đống lý do liền chạy ra ngoài.

“Khụ khụ, chuyện cũ đã qua, lão già, ta đang nói về chuyện Mộ Lương.” Hoa Trảm Lãng xấu hổ cười, muốn nói sang chuyện khác.

“Hừ!” Hoa Liên Phong tức giận nhìn hắn, “Mười ngày, hắn có thể chịu đựng được.”

“Chậc chậc, ở bên trong Hàn Trì thật sự rất thống khổ, ta vì thật Mộ Lương mà lo lắng.” Hoa Trảm Lãng nhìn lên trời thở dài, ở đó lạnh thấu xương, mặc dù đã qua ba năm, hắn vẫn cảm thấy như mới xảy ra.

“ Tuyết nha đầu là người rất có tiền đồ, nếu không ta mà chỉ có một đệ tử như ngươi, thế nào cũng sẽ tức chết!” Hoa Liên Phong tới ngồi kế bên cạnh hắn, trừng mắt nhìn hắn một cái, cảm thán.

Vô Cực lão nhân có hai người đệ tử, ngoại trừ Hoa Trảm Lãng ra, còn có một người nữa là Hoa Khấp Tuyết, nhắc tới Hoa Khấp Tuyết, đó là một đưa nhỏ dũng cảm, mới gần bốn tuổi liền ở Hàn Trì chống đỡ mười lăm ngày, sau một năm võ cũng cũng tăng mạnh, mới đây võ công đã vượt qua tầng thứ bảy.

“Đúng vậy, như thế nào Tuyết nha đầu còn chưa trở lại?” Hoa Trảm Lãng chống cằm, vị tiểu sư muội của hắn tuy lúc nào mặt cũng lạnh như băng, còn có khi lời nói ra lời nói rất ác độc làm cho hắn nghĩ đến muốn phát khóc, nhũng mấy ngày nay lại không thấy, liền thấy nhớ.

“Phỏng chừng hai ngày này đi nghiên cứu những món ăn dân dã rồi nghỉ ngơi trong động luôn rồi.” Hoa Liên Phong nói, khuôn mặt cười khổ, đồ đệ

https://thuviensach.vn

bảo bối này ngoại trừ có một thân võ công kỳ tài, còn có một tay nghề nấu nướng làm cho Hoa Thuỷ Thuỷ cùng hắn không thể không nhớ tới được!

Khuôn mặt nhỏ của Hoa Trảm Lãng hiện lên đau khổ, mấy ngày nay ăn bánh bao, hắn sắp điên lên rồi, thật nhớ đến tài nấu ăn của sư muội, nhớ đến những món ăn dân dã của nàng….

Một già một trẻ ai oán hồi lâu, cuối cùng lại cũng phải lấp đầy bụng bằng bánh bao, thời gian trôi qua thật dài.

Bên trong Hàn Trì toả ra luồn sương trắng, Hoa Trảm Lãng cùng Mộ Lương chỉ đứng ở bên ngoài, cũng cảm nhận được bên trong đó lạnh thấu xương.

Hoa Trảm Lãng cả người run lên, chán ghét nhìn Hàn Trì, đồng tình nhìn Mộ Lương, “Mộ Lương, chút nữa ngươi toạ thiền trong đó, năm ngày sau ta sẽ mang thức ăn cho ngươi ăn.” đầu tiên trong tẩy tuỷ là năm ngày phải tuyệt thực…..

“Uhm.” Mộ Lương bình thản cười, khí lạnh bốn phia vây quanh hình như không làm cho hắn e ngại gì.

“Vậy mau đi đi, ta cầu phúc cho ngươi!” Hoa Trãm Lãng cười ngượng hai tiếng, xoa xoa bàn tay với nhau, xoay người chạy đi.

Mộ Lương thấy vậy, đáy mắt hiện lên ý cười, chậm trãi xoay người đi vào bên trong Hàn Trì, Tẩy Tuỷ Đan đang dần phát huy dược tính, trong người hắn hiện giờ đều là lửa nóng.

Vừa mới xuống nước lạnh, người bình tĩnh như Mô Lương, cũng không nhịn được rùng mình một cái, một hồi sau khí lạnh từ giữa hai chân lên đến toàn thân làm cho thân thể điều phát run, cùng với luồng khí trong cơ thể xung đột với nhau, thật là một cảm giác rất khó chịu.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nhíu mày, cắn răng ngồi xuống, cả người run lên, liền không cử động, hít thở thật sâu vài cái, bình ổn huyết khí đang tán loạn trong cơ thể lại, chậm rãi nhắm mắt, trên mặt mang theo ý chí kiên cường mà người đồng tuổi không thể có được.

Hoàng cung, là nơi đứng đầu về chuyên rèn luyện con người, nếu không đủ mạnh mẽ, nếu không biết dùng nụ cười để nguỵ trang, thì không biết hắn đã chết bao nhiêu lần, nhưng ở trong hoàn cảnh đó, cũng không thể lấy đi tính mạng của hắn, cho nên, hắn phải mạnh mẽ lên, dù hiện tại phải ngâm mình dưới hồ nước lạnh giá này có đau khổ hơn trước kia gấp ngàn lần, hắn cũng nguyện ý trả giá!

Năm ngày sau.

“Ha ha, Tuyết nha đầu, ngươi cuối cùng cũng trở lại, sư phụ rất nhớ ngươi nha….” Hoa Liên Phong nhìn bóng người màu trắng ở trước nhà, cười thật tươi, râu bạc cũng run theo.

“Ôi, Tuyết nha đầu, để sư huynh cầm đồ đạc cho, ngươi đi lâu như vậy, chắc cũng mệt lắm rồi.” Hoa Trảm Lãng cùng đi theo ra, vẻ mặt tươi cười nhận lấy con thỏ rừng trên tay nàng, đầy quan tâm nói, nhưng ánh mắt hắn nhìn nàng thể hiện thật lòng hắn như sói đói lâu ngày săp được ăn ngon.

Bóng dáng màu trắng kia chính là Hoa Khấp Tuyết, trên khuôn mặt non nớt không biểu cảm gì, biểu cảm lạnh lẽo như ngọn núi tuyết ngàn năm, nhưng nếu người tinh mắt để ý, thì tiểu nha đầu này khi lớn lên sẽ đẹp đến khuynh nước khuynh thành.

“Sư phụ, ta xuống phòng bếp.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn Hoa Trảm Lãng, không cần nghĩ cũng biết những lời quan tâm đó điều là giả dối, còn không phải hắn đang muốn ăn thức ăn của nàng nấu.

“Tuyết nha đầu muốn xuống bếp sao!” Hoa Liên Phong ánh mắt liền sáng lên, lẽ ra hắn sống đến từng tuổi này rồi, có cái gì mà chưa thấy qua,

https://thuviensach.vn

lại bị mê hoặc bởi tài nấu nướng của đứa nhỏ này, ngẫm lại cũng thật là kỳ lạ.

"Có khách tới đây!" Hoa Khấp Tuyết cũng lười quan tâm đến hai thầy trò dở hơi này, ngửi ngửi mũi, ngửi được những mùi hương sen nhàn nhạc.

"Chậc chậc, sư muội, lực quan sát của ngươi thật tinh tường…" Hoa Trảm Lãng luôn luôn rất bội phục sư muội hắn trong lĩnh vực này, tròng mắt xoay chuyển, chợt cười trộm, "Sư muội, người khách này là một nam nhân nha!"

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên liếc nhìn hắn, giọng nói lạnh lùng, "Thuỷ Thuỷ, ngươi thích nam nhân!" lời này không phải là nghi vấn, mà là khẳng định!

Hoa Trảm Lãng lập tức tối mặt, ném con thỏ về phía nàng, run chỉ tay về phía nàng, nói không ra lời, hắn tại sao lại quên tâm địa cô gái nhỏ này ác độc đến mức nào, miệng nhỏ này đầy ác độc!

Hoa Trảm Lãng thì chán nản, Hoa Liên Phong lại rất vui vẻ, mỉm cười cầm con thỏ trên tay Hoa Khấp Tuyết, vừa hát vừa xách vào bếp, năm năm trước hắn gặp được bảo bối này, nhìn đi nhìn đi, tư chất cùng tài nấu nướng không phải cần nói, còn có thể giúp hắn thu thập tiểu tử thúi Hoa Thuỷ Thuỷ này, lão già này sống trên thế gian này đã quá viên mãn rồi!

Hoa Khấp Tuyết nhìn Lão già dồi dào sức lực vào trong bếp, mắt chợt loé, nếu như nàng nhớ không lầm, sư phụ đã hơn chín mươi tuổi, mà động tác lớn như vậy, cũng không sợ trật eo…..

"Tuyết Tuyết, mau vào bếp đi!" Hoa Trảm Lảng rất nhanh nổi nóng, cũng rất nhanh trở lại bình thường, gặp Hoa Liên Phong vọt vào bếp, hai tròng mắt liền dấy lên ánh mắt sói đói lâu ngày.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng liếc hắn, không nói một câu, xoay ngươi chậm rãi đi vào bếp.

https://thuviensach.vn

Chương 4: Lần Đầu Gặp Gỡ

“A….. Được ăn những món ăn như thế này, trượng phu còn gì mong cầu….”

Hoa Liên Phong cũng Hoa Trảm Lãng cũng ngồi ăn trên ghế, mặt tràn đầy thoả mãn,xương ném ra liên tục dưới đất.

Hoa Khấp Tuyết nhìn một đống xương thỏ dưới đất, cũng lười nhìn hai người, hơi híp mắt, “Ta đã nấu ăn, các ngươi phải dọn dẹp.”

“Tuyết Tuyết…..” Hoa Trảm Lãng uỷ khuất nhìn nàng, “Huynh mới ăn xong……” Cần phải nghỉ ngơi.

“Sau khi ăn xong nên vận động, giúp tiêu hoá.” Hoa Khấp Tuyết dựa vào ghế, nhắm mắt dưỡng thần, giọng điệu nhẹ nhàng nhưng lạnh lùng, lại mơ hồ kèm theo ý tứ nguy hiểm.

Khí thế Hoa Khấp Tuyết rất rõ ràng làm cho Hoa Trảm Lãng nhanh chống đứng dậy, ai oán nhìn nàng một cái, liền nghe theo dọn dẹp cái bàn, tiểu muội này của hắn mà ra tay còn nặng hơn lão già kia, hắn thật không dám lấy thân ra mà thử nghiệm.

Hoa Liên Phong đắc ý Hoa Trảm Lãng , cố tình cảm thán cuộc sống vui vẻ thoải mái, làm cho Hoa Trảm Lãng giận đến nắm chặt tay kêu lên “rắc rắc”.

“Tuyết Tuyết, ngươi mang thức ăn đến Hàn Trì cho tiểu tử kia đi.” Hoa Trảm Lãng đưa đến một hộp thức ăn, đem những miếng thịt thỏ còn lại để vào, quay sang đưa cho Hoa Khấp Tuyết.

https://thuviensach.vn

“Ngươi không có chân.” Hoa Khấp Tuyết cũng không mở mắt, trên mặt liền lạnh lùng.

“Ha ha, tiểu sư muội a, huynh đây chính là tạo cơ hội cho ngươi mà, đây chính là một mỹ nam nha ……” mặc dù hắn còn nhỏ.

Hoa Khấp Tuyết không thèm quan tâm ánh mắt gian trá của Hoa Trảm Lãng, lạnh lùng nhìn hắn, “Ngươi quả nhiên thích hắn.”

Hoa Trảm Lãng lần nữa nổi nóng, mặt đen đến có thể nhỏ ra mực.

Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đứng dậy, lấy hộp đựng thức ăn trong tay hắn, khi đi đến ngoài cửa.

“Lão già, ngươi có thể hay không đừng ra vẻ mặt hưởng thụ như vậy, ta nhìn thật muốn đánh.” Hoa Trảm Lãng oán hận nhìn Hoa Liên Phong, hận không thể xé nát mặt mo đang cười híp mắt kia ra.

“Ai yêu, là ngươi tại ngươi chọc Tuyết nha đầu, sao có thể trách ta?” Hoa Liên Phong cười híp mắt nhìn hắn, không thèm quan tâm hắn đang giận chó đánh mèo.

“Hừ! Ta có dự cảm, Tuyết Tuyết nhất định sẽ bị Mộ Lương mê hoặc, sau đó chuyện gì cũng sẽ nghe hắn, Mộ Lương thì nghe theo ta, liền sau đó ta không cần phải nghe theo Tuyết Tuyết nữa….”

Hoa Trảm Lãng càng nói càng kích động, giống như chuyện hắn nghĩ đã xảy, trên mặt cười tràng đầy vui sướng.

“Ngươi yên tĩnh chút, thật là mất mặt.” Hoa Liên Phong khinh bỉ nhìn hắn, xoay người đi vào phòng của mình.

Hoa Trảm Lãng liếc hắn một cái, tiếp tục cường đại ý nghĩ của hắn, nhưng hắn thể nào cũng không ngờ trước được, diễn biến hoàn cảnh hắn

https://thuviensach.vn

đang nghĩ đều theo hướng ngược lại đây?

Bên bờ Hàn Trì.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nam hài đang nhắm mắt giữa Hàn Trì, không thể không thừa nhận lời Hoa Thuỷ Thuỷ nói, người này quả thật được ông trời quá sủng ái, sau khi lớn lên không biết chọc biết bao nhiêu hoa đào đây.

Chậm rãi đi đến bên cạnh hắn, để hộp đựng thức ăn xuống, đưa tay sờ sờ cổ hắn, xác định hắn vẫn còn sống đang định rút tay về, lại bị một bàn tay lạnh lẽo nắm lấy.

Hoa Khấp Tuyết mắt chợt loé, trong bụng nghĩ thầm, tốc độ nhanh thật, nhưng mà trên mặt nàng không biểu hiện gì, “Buông ra.” m thanh so với trước kia lạnh lùng hơn.

Mộ Lương nghe được giọng nói non nớt nhưng lạnh lùng khác thương của một nữ nhân, nhấp nháy môi tái nhợt, chậm rãi mở mắt, vừa chống lại ánh mắt lạnh lùng của Hoa Khấp Tuyết, đôi mắt đen nhánh nhìn thật sâu, không xoay chuyển.

“Buông ra.” Hoa Khấp Tuyết mặt không đổi sắc, thử rút tay ra, hắn nắm quá chặc, làm cổ tay nàng rất đau.

Mộ Lương hơi nhíu mày, tâm tình liền buông xuống, trong mắt thoáng đùa giỡn, không có ý định buông tay, ngược lại mỉm cười, mặt dù còn mang theo vẻ trẻ con, nhưng vẻ tao nhã đều bộc lộ ra, mà hắn ở trong Hàn Trì quá lâu, trên tay đã không còn cảm giác, không biết răng tay mình ra tay có chút nặng.

“Ngươi tên gì?” tay của nàng thật ấm, đây là nhiệt độ mấy ngày nay ngâm trong Hàn Trì ngày ngày mong đợi, hắn không nở buông ra.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết mất kiên nhẫn, nguy hiểm híp mắt, duỗi chân một cái, dùng hết đá hắn ngã vào Hàn Trì, đồng thời đem tay mình giải cứu, nhẹ nhàng xoa mảng da hơi ửng đỏ trên tay.

"Đông" một tiếng, Mộ Lạnh rớt vào trong nước, hắn vốn không có phòng bị, căn bản không né kịp, uống một ngụm to nước lạnh vào miệng, mới có thể nổi lên mặt nước.

Mộ Lạnh bơi vào bờ, ho nhẹ, đầu tóc ướt nhẹp, giọt nước theo hai má mà chảy xuống, sắc mặt tái nhợt, nhìn thật sự rất chật vật, từ nhỏ đến lớn, Mộ Lương là người luôn được cưng chìu, chật vật nhu vậy thật sự chưa bao giờ xảy ra.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, giọng vẫn lạnh lùng như cũ, giống như người đem người khác đá xuống nước không phải là nàng, "Đứng lên, ăn cơm."

Mộ Lương hơi thở nhẹ nhàng, buồn cười nhìn nàng, cản thận đánh giá tiểu nha đầu trước mắt, khuôn mặt trắng hồng như ngọc điêu khắc, nhưng còn thiểu vẻ biểu cảm, nhưng rất có khí thế, đem người ta đạp xuống nước mà mặt không hề đỏ hay gấp gấp, không một chút chột dạ, thật là thú vị!.

Không thể không nói, tiểu nha đầu này thật đặc biệt, làm cho hắn cảm thấy rất hứng thú.

"Hoa gia gia nói, ta không thể ra khỏi Hàn Trì." Mộ Lương tựa lưng vào bờ hồ, khẽ mỉm cười, chậm rãi mới miệng.

"....." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, đem hộp thức ăn đẩy tới bên bờ hồ, chuẩn bị rời đi.

"Đút ta, có được hay không?" Mộ Lương nhìn thẳng vào nàng, khẽ mỉm cười, rất có hương vị "Bệnh mĩ nhân", hắn còn cố ý phát ra âm thanh mền mại, giọng nói này nếu người khác nghe được, đoán chừng ngay cả xương

https://thuviensach.vn

tuỷ cũng sẽ run lên, nhưng lúc này người hắn gặp không phải là người khác…..

Năm nay Hoa Khấp Tuyết năm tuổi, nhưng tính tình của nàng có thể so với hàn sơn, lạnh nhạt, trong trẻo nhưng lạnh lùng, thản nhiên nhìn người đó đang giảm bộ làm nũng, “Ngươi chết đói, Thuỷ Thuỷ sẽ vớt ngươi lên.” Dứt lời, không thể cảm thấy khó hiểu, nàng bình thường sẽ không cùng người lạ nói chuyện, hôm nay nói nhiều như vậy có chút khác thường rồi.

Mộ Lương sững người, ngay sau đó cười to lên, âm thanh làm vang dội cả sơn động, ánh mắt sáng rỡ.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, tim hơi loạn nhịp, tên này quả thực là yêu nghiệt.

Sau khi Mô Lương cười xong, khuôn mặt tái nhợt cũng trở nên hồng hào, ánh mắt trở nên dịu dàng, khẽ mĩm cười, mơ hồ lộ ra tác phong không đúng đắn, “Đút ta, được không?” giọng nói dịu dàng, giống như lông chim nhẹ nhàng vẩy lên tim người khác.

Hoa Khấp Tuyết chống lại ánh mắt dịu dàng của hắn, hít thật sâu, chậm rãi ngồi xuống, yên lặng mở hộp thức ăn ra, đùa nghịch thịt thỏ bên trong, lần đầu tiên trong đời, nàng không nỡ nhẫn tâm từ chối một người.

Mộ Lương thấy vậy, liền tươi cười thắng lợi, ngoan ngoãn hé miệng, cắn miếng thịt thỏ trước miệng, tinh tế thưởng thức, hương thơm lượm quanh trong miệng, mĩ vị làm so với ngự trù trong cung còn tinh tế hơn, nuốt thức ăn trong miệng xuống, thoả mãn thở dài, thật ngon…..

Hoa Khấp Tuyết yên lặng nhìn hắn, phát hiện bộ dáng hắn ăn rất đẹp mắt, không giống sư phụ cũng như Hoa Thuỷ Thuỷ, trên người đầy thức ăn, thấy trên khoé miệng hắn có dính chút thức ăn, theo bản năng muốn đưa tay lên lau cho hắn, nhưng giữa chừng liền ngừng lại, trong lòng có chút kinh ngạc, hôm nay nàng thật sự rất không bình thường.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương không cho nàng có cơ hội thu tay lại, nhanh chống nắm lấy tay của nàng, nắm chặt trong tay, khuôn mặt ngây ngô khó có được nhìn Hoa Khấp Tuyết, phát hiện dầu dính trên môi, chậm rãi dùng lưỡi liếm đi mỡ còn dính trên miệng.

Vì thế, lần đầu tiên trên đời Hoa đại cô nương bị đỏ mặt, bắt đầu từ hai bên tai, đến khi khuôn mặt điều trở nên hồng hào, khuôn mặt đỏ như quả đào chín, thật đáng yêu đến mê người.

“Ha ha ha….” người nào đó vô lương tâm lại thoải mái cười to.

Yêu nghiệt, đúng là yêu nghiệp! Khuôn mặt Hoa Khấp Tuyết khi trở nên bình thường, một lần nữa khẳng định lại nhận định của mình về hắn.

https://thuviensach.vn

Chương 5: Hoa Khấp Tuyết, Ta Thích Gọi Ngươi Là A Noãn

“A, nhìn đẹp không?” Mộ Lương cảm thấy bàn tay được ấm lên, vừa lòng nhìn khuôn mặt đang đỏ của Hoa Khấp Tuyết, hắn phát hiện mình trở thành xấu tính, thích vẻ khôi hài của vị cô nương này.

“Mặt rất đẹp.” Hoa Khấp Tuyết bình tĩnh trở lại, mặt chỉ còn sự lạnh lùng, thản nhiên nhìn hắn, gật gật đầu, nhìn hắn cười thật là muốn đánh, lại tặng thêm một câu. “Trách không được Thuỷ Thuỷ yêu ngươi như thế.”

Mộ Lương nghe vậy, liền đen mặt, khoé miệng co lại.

“Ăn xong rồi, ta đi đây.” Hoa Khấp Tuyết muốn rút tay ra, nhưng rút không được, thằng nhãi này nắm thật chặt.

“Lại nói chuyện với ta một chút đi, một mình ta ở đây thật nhàm chán….” Mộ Lương là đứa nhỏ lớn lên ở trong cung, thay đổi sắc mặt nhanh một cách phi thường, thấy nàng còn muốn đi, rất nhanh liền lấy cười lấy lòng, giống như chú chó nhỏ muốn được chủ nhân yêu thương…. Ặc Tiểu Cẩu.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, không nói gì, nhưng Mộ Lương biết là nàng đã thoả hiệp, lập tức cười rạng rỡ.

“Cho ta biết tên của nàng.” Mộ Lương cảm thụ bàn tay nhỏ bé của nàng, năm đầu ngón tay mịn màng, trơn bóng như ngọc, xinh xắn đáng yêu, nắm vào trong tay hắn cảm giác thật tốt, ánh mắt liền trở nên như hoà, trong đầu chợt nghĩ thật muốn nắm tay nàng cả đời.

Hoa Khấp Tuyết không nói gì, khuôn mặt nhỏ lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

“Không nói cho ta biết?” Mộ Lương không giận, như chợt nghĩ tới chuyện gì liền mỉm cười, liền dịu dàng nói, “Vậy gọi nàng là A Noãn được không?”

Bên bờ Hàn Trì, là nàng cho ta cảm giác ấm ấp nhất.

“Hoa Khấp Tuyết.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn.

“ Hoa - Khấp - Tuyết-” Mộ Lương cười dịu dàng, cảm thấy tên của nàng thật là đẹp, người cũng như tên, lạnh như băn, “A Noãn, ta tên là Mộ Lương.”

“Hoa Khấp Tuyết.” Hoa Khấp Tuyết khẽ nhíu mày, lặp lại lần nữa.

“Nhưng ta thích gọi nàng là A Noãn.” Mộ Lương cười híp mắt, nàng là A Noãn của hắn.

Hoa Khấp Tuyết yên lặng nhìn hắn, cuối cùng nhẹ thở dài, lần nữa thoả hiệp, vì thế gặp được người tên Mộ Lương này, nàng học được từ ---thoả hiệp.

“Ta đi đây.” Rút tay của mình về, thu thập đồ xong Hoa Khấp Tuyết liền xoay người đi ra ngoài.

Mộ Lương nhìn theo bóng lưng của nàng, lòng bàn tay còn lưu lại nhiệt độ ấm áp của nàng, đáy mắt hiện lên sự nhu hoà, Hoa Khấp Tuyết cũng được, A Noãn cũng được, người đều là của ta, chạy không thoát.

Chậm rãi nhắm hai mắt lại, làm cho cả người chìm vào trong hàn trì lạnh như băng, nhưng lúc này hắn không cô đơn, trong đầu Mộ Lương không ngừng hiện lên một bóng dáng.

Hoa Khấp Tuyết trở lại phòng nhỏ, Hoa Trảm Lãng liền nhả thảo dược trong miệng ra, vội vàng chạy tới.

https://thuviensach.vn

“Như thế nào? Có đẹp hay không? Có động lòng hay không?” mắt Hoa Trảm Lãng tràn đầy tò mò.

“Đẹp.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn, “Khó trách ngươi dù biết hắn là nam cũng không nhịn được yêu hắn.”

“Ta thích là nữ nhân! Ta không có thích nam nhân!” Hoa Trảm Lãng nổi giận, nhìn chằm chằm Hoa Khấp Tuyết liền động thủ.

Hoa Khấp Tuyết đỡ tay hắn ra, hừ nhẹ, “Vậy ngươi thích ta.”

Hoa Trảm Lãng nghe vậy, liền hoá đá đứng ngay tại chỗ, thích nàng? Liền châm chú nhìn nàng từ trên xuống đánh giá một lần, sợ hãi nhảy ra sau một bước, liều mạng lắc đầu: “Ta không thích ngươi!” Buồn cười, nha đầu này tuy rất thông minh đáng yêu, nhưng nàng tỏ ra khí chất lạnh lùng còn có thân thủ siêu phàm làm cho hắn sợ muốn chết….

“Ta là nữ.” Hoa Khấp Tuyết nhún vai, “Thấy chưa, ngươi vẫn là không thích nữ nhân.” Lạnh lùng liếc hắn một cái, rồi xoay người đi về phòng mình.

Hoa Trảm Lãng bật cười, Tuyết Tuyết à, trên thế gian này không phải chỉ một mình ngươi là nữ a….. Hoa Trảm Lãng thật khóc không ra nước mắt, hắn làm sao mới có thể chứng minh rằng hắn là một người bình thường đây? Còn có, cô nương này thật sự mới năm tuổi sao?

“Tuyết nha đầu, Tiểu tử kia ăn chưa?” Hoa Liên Phong không biết từ lúc nào chạy tới, không thèm quan tâm Hoa Trảm Lãng đang bực bội, chạy đến trước mặt Hoa Khấp Tuyết.

“Uhm.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ giọng đáp, liền đưa tay giơ hộp thức ăn lên, cầm nó giao cho sư phụ,

https://thuviensach.vn

“Hắn có khoẻ không?” Hoa Liên Phong nhận lấy hộp đựng thức ăn, liền hỏi.

“Uhm.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ giọng đáp, trong đầu hiện lên khuôn mặt tươi cười của hắn, trong mắt liền hiện lên chán nản.

Hoa Liên Phong cũng không bỏ qua ánh mắt chợt chán nản của nàng, trong mắt hiện lên hứng thú, tiểu nha đầu này tính tình lạnh lùng, rất ít khi thể hiện cảm xúc, xem ra nàng cùng tên tiểu tử Mộ Lương kia ở Hàn Trì đã xảy ra chuyện gì rồi……

“Hắn có khen thức ăn ngươi nấu rất ngon không?” Hoa Liên Phong vẻ mặt như không có gì bắt đầu dò hỏi.

“Uhm” Hoa Khấp Tuyết nghĩ đến khuôn mặt thoả mãn lúc hắn ăn thịt thỏ, thể hiện như vậy coi như là ăn ngon đi?

“Nga…” Hoa Liên Phong cười hàm ý.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, cảm thấy hắn có điểm không bình thường, nhưng nghĩ lại hắn không bình thường mới bình thường, liền hướng hắn gật đầu, “Sư phụ, ta đi nghỉ đây.” Vội vàng bên ngoài mấy ngày, thân thử có cao cường thì nàng cũng thấy mệt mỏi.

“Đi đi, đi đi!” Hoa Liên Phong cười híp mắt vỗ nhẹ đầu nàng.

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, xoay người đi vào phòng.

Hoa Liên Phong thấy nàng đã vào phòng, liền xoay người lôi Hoa Trảm Lãng ra ngoài.

“Á á á á! Lão già, người làm gì vậy!” Hoa Trảm Lãng uốn éo người giãy giụa, thật không biết lão già này lại muốn làm gì.

https://thuviensach.vn

Hoa Liên Phong trừng hắn một cái, thấy khoản cách đã rất xa nhà, lúc này mới ném hắn vào xuống tuyết.

Hoa Trảm Lãng vì không phòng bị, miệng gặm đầy tuyết, lập tức nhảy lên, tức giận trừng mắt nhìn lão già trước mặt, "Ngươi định làm gì!"

"Ai yêu, ngã một chút sẽ không chết, ngươi đâu có mảnh mai vậy." Hoa Liên Phong vỗ vỗ tuyết trên người hắn, lôi hắn ngồi xuống.

"Lão già." Hoa Trảm Lãng kỳ quái nhìn hắn, đoán hắn kéo ra đây là có mục đích, "Ngươi không phải là muốn lén dạy cho ta phương pháp tu luyện thật nhanh?"

"Ngươi biến đi, cả ngày chỉ biết lười biếng." Hoa Liên Phong trừng hắn hận rèn sắt không thành thép, thuận tiện hung hăng gõ đầu hắn một cái.

"Ôi! Làm gì đánh ta!" Hoa Trảm nhe răng trợn mắt xoa đầu.

"Tiểu tử Mộ Lương kia khen Tuyết nha đầu nấu ăn ngon nha." Hoa Liên Phong cười thật mờ ám rất không phù hợp với độ tuổi của hắn.

"Tuyết Tuyết tay nghề đương nhiên ngon, ngươi có lấy những thức ăn trong hoàng cung ra cũng nấu không ngon hơn so với nàng." Hoa Trảm Lãng đồng ý gật đầu, nghĩ đến thức ăn ngon, không nhịn được chép miệng.

"Ai nói chuyện ăn uống với ngươi! Đồ tham ăn!" Hoa Liên Phong trợn mắt xuy một cái.

"....." Hoa Trảm Lãng đen mặt, đây không phải là cũng nói ngươi sao?

"Ngươi không nghe nói, muốn giữ được một nam nhân, trước hết phải giữ được dạ dày của nam nhân đó?" Hoa Liên Phong chà chà tay, cười rạng rỡ khác thường?

https://thuviensach.vn

“Hả?” Hoa Trảm Lãng nhíu mày không hiểu, nhưng nói thế nào hắn cũng là người thông minh, liên tưởng lại mọi chuyện, trong long liền sáng tỏ, “Lão già, ý ngươi là, Tuyết Tuyết cùng Mộ Lương….”

“Uhm, ngươi cuối cùng cũng thông minh được một lần!” Hoa Liên Phong kích động vỗ đùi Hoa Trảm Lãng một cái.

“Mẹ nó! Đau quá!” Hoa Trảm Lãng không kịp tránh, bị đau điếng một trận.

Hoa Liên Phong quan tâm người bên cạnh đang tức giận đến trợn mắt, mắt híp lại, vừa cười vừa vuốt râu bạc của mình, tựa như đang suy nghĩ chuyện gì đó.

“Ta nói nghe nè, Lão già à, ngươi nghĩ là mình vuốt râu như vậy mà tưởng mình là thần tiên nha? Coi chừng rụng râu hết đó!” Hoa Trảm Lãng cũng không cho sư phụ hắn tâm trạng tốt hơn hắn, lập tức liền làm tổn thương người.

“Xú tiểu tử lại tìm chết!” Hoa Liên Phong sửng sốt, tức giận trừng hắn.

“Còn chưa sống đủ nha, ta còn muốn trưởng thành để đi tán gái!” Hoa Trảm Lãng hừ nhẹ, toàn thân liền động, né những đòn sư phụ hắn đánh tới.

“Tiểu tử thúi! Ngươi còn dám chạy với ta!” Hoa Liên Phong tức muốn hộc máu, nhìn tên đồ đệ đang đùa giỡn trước mặt, thực hối hận lúc trước đã cứu hắn.

“Không chạy chẳng lẽ chờ ngươi đánh ta? Ta cũng không ngu như vậy!” Hoa Trảm Lãng thích nhìn sư phụ hắn tức giận đến vểnh râu trừng mắt.

“Rầm” Hoa Trảm Lãng nhảy nhanh, vừa rồi bên cạnh hai cây đại thụ bị đánh gãy.

https://thuviensach.vn

Hoa Trảm Lãng xoa xoa hai tay, trong lòng thầm mắng, lão già này ra tay thật nặng a.

Nhìn thấy bóng đen đang tới gần mình, Hoa Trảm Lãng liền bỏ chạy…..

https://thuviensach.vn

Chương 6: Mạnh Hơn So Với Nàng, Để Có Thể Bảo Vệ Nàng

“Ha ha, Lương tiểu tử, thể chất của ngươi so với Tuyết nha đầu còn thích hợp luyện võ công hơn, thật đúng là kỳ tài ngàn năm có một a.” Mười ngày sau đó, Hoa Liên Phong nhanh đến Hàn Trì mang Mộ Lương ra, nghiên cứu từ trên xuống dưới, đưa ra kết luận.

“Hoa gia gia quá khen rồi.” Mộ Lương cười nhẹ, thái độ không kêu ngạo không tự ti.

Mười ngày thử thách trong nước lạnh băng, hắn sớm thay đổi da thịt, nếu ban đầu hắn là hoàng tử quý giá của hoàng gia, thì hôm nay hắn đã hoàn toàn thoát đi thể chất thế tục kia, toàn thân điều toả ra sự phóng khoáng.

Hoa Liên Phong thấy vậy, liên tục gật đầu, đứa nhỏ hoàng gia này quả nhiên không kém, khí thế này ngay cả hắn cũng không bằng, nhưng tính hắn tuỳ tiện, luôn luôn không có phong độ.

“Đi thôi, thời gian nửa năm cũng không dài, ngươi phải nắm bắt thời gian thật tốt.” Hoa Liên Phong vuốt vuốt râu bạc, cười nói.

“Vâng.” Mộ Lương vẫn cười, gật gật đầu.

Hoa Liên Phong vung tay lên, nắm cánh tay hắn lên, nhúng người nhảy, bay đi.

“Tuyết Tuyết, hắn đã trở về, vậy mà vẫn còn sống ah!” Hoa Trảm Lãng ngồi trên tảng đá, tuỳ tiện ngắt một bông hoa dại lên ngắm, nhìn phía chân trời hai bóng đen đang bay tới.

https://thuviensach.vn

“.....” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, nếu người không quá lười, ngươi cũng có thể chống đỡ ở đó, sư phụ đưa vào Hàn Trì, không để người không có khả năng vào đó..

“Hoa Thuỷ Thuỷ, Tuyết nha đầu, ta về rồi!” Hoa Liên Phong bay tới trước mặt hai người, đá một mảng tuyết lớn lên, những mảng tuyết liền bay về phía hai người.

“Khụ khụ, Lão già, người làm gì vậy!” Hoa Trảm Lãng nhất thời không phòng bị, liền trúng tuyết bay tới, toàn thân điều trắng xoá, rất chật vật.

“Ta nói ngươi đúng là đầu heo, học võ công dùng để làm gì?” Hoa Liên Phong chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nhìn Tuyết nha đầu đầy bình tĩnh, thấy tuyết vung tới liền tránh sang một bên, tiểu tử thúi mày lớn hơn ngươi ta ba tuổi, vậy mà ngược lại không biết tránh đi là sao chứ?

“Ta đã nói rồi, ta học võ thuật, vì để sau này anh hùng cứu mỹ nhân, cứu rồi liền ôm mỹ nhân về, sao có thể dùng để tránh tuyết chứ?”

Hoa Trảm Lãng phủi tuyết trên người xuống, quệt miệng nói, với bộ dạng đầy đắc chí.

Hoa Liên Phong lần nữa tức đến đến hộc máu, tay giơ lên rồi để xuống, thật muốn giết hắn, nhưng lại kiềm nén nhịn xuống.

“Trảm Lãng, nếu ngươi ngay cả mạng cũng không có, sao có thể làm anh hùng cứu mỹ nhân?” Mộ Lương thản nhiên lên tiếng, nhìn hắn cười nhạt.

“Hoa Trảm Lãng nghe vậy sửng sốt, ngơ ngác nghe những lời khuyên sáng suốt của Mộ Lương, cẩn thận suy nghĩ lời của hắn nói, cuối cùng đồng ý gật đầu, “Mộ Lương, ngươi quả nhiên thích hợp dạy ngươi ta hơn so với lão già kia….”

https://thuviensach.vn

“Cút đi!” Hoa Liên Phong buông cánh tay Mộ Lương ra, hướng Hoa Trảm Lãng vọt tới, Hoa Trảm Lãng nhanh chóng nhảy lên tảng đá trốn, vắt chân lên cổ bỏ chạy.

“Ha ha.” Mộ Lương nhìn thấy màng này, liền cười khẽ, ánh mắt trở lại trên người Hoa Khấp Tuyết, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng vẫn lạnh lùng như cũ, trong ngực tràn đầy ấm áp, ngâm mình ở trong Hàn Trì, chỉ có thể ở giữ khoản thời gian ăn cơm một lần,

năm ngày này, nàng làm cho hắn cảm thấy rất…. nhớ.

“Vào nhà.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn, xoay người vào nhà.

Mộ Lương khẽ cười, đi the nàng vào phòng.

“A Noãn, năm ngày không gặp, có hay không nghĩ tới ta?” Mộ Lương ngồi bên cạnh Hoa Khấp Tuyết,tự nhiên cầm tay nàng, cười dịu dàng.

“Buông ra.” Hoa Khấp Tuyết rút tay ra, rốt cuộc vẫn giống như lần trước, rút không được.

“A Noãn, Ta nhớ ngươi.” Mộ Lương cong miệng, giọng nói mền nhũng, đáng thương nhìn Hoa Khấp Tuyết.

“... ...”Hoa Khấp Tuyết ngước nhìn hắn, trong lòng cảm thấy bất đắc dĩ, không rút lại tay nữa.

Mộ Lương thấy vậy, cười thoả mãn đứng lên, lông mi thật dài che đi ánh mắt gian xảo của hắn.

Tỉ mỉ vuốt bàn tay nhỏ trong tay mình, càng cảm thấy nó thật dễ thương, trắng noãn mềm mại không nói, còn rất ấm áp, “A Noãn, ta thích nắm tay của nàng.”

https://thuviensach.vn

Mộ Lương ngước nhìn gò má trắng nõn của nàng, đáy mắt dịu dạng tựa như dòng nước, kỳ thật hắn muốn nói với nàng, rất thích nàng hơn…..

“Kỳ lạ.” Hoa Khấp Tuyết mặt không đổi sắc, mặc hắn vuốt vuốt tay mình, cũng không cảm thấy chỗ nào không thích hợp, nàng nghe sư phụ nói, những đứa bé con nhà giàu thương có điểm cổ quái.

“A Noãn….” Mộ Lương cười, cười rất bất đắc dĩ, cô nương này tại sao lại không hiểu phong tình như vậy?

“Ngươi so với ta thích hợp luyện võ công hơn.” Hoa Khấp Tuyết hướng về phía hắn đánh ra một luồng nội lực, phát hiện lời sư phụ nói rất tốt đúng căn cốt của hắn quả thực rất tốt.

“Ha ha, ta nhất định sẽ mạnh hơn so với nàng…..” âm thanh Mộ Lương nói ra vẫn rất dịu dàng, lúc này hắn đem bàn tay nhỏ của Hoa Khấp Tuyết đặc trên người mình, mỉm cười nhìn nàng.

“.....”Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, cuối cùng cũng xoay đầu lại, khẽ nhíu mày, mặt liền trở nên lạnh lẽo hơn, hắn cứ như vậy muốn hơn nàng? Muốn đánh bại nàng?

“Như vậy ta mới có thể bảo vệ được A Noãn.” Mộ Lương yên lặng nhìn nàng, trên mặt đầy nghiêm túc.

“Ta có thể tự bảo vệ mình.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, võ công của nàng mặc dù không thể luyện cao hơn so với Mộ Lương, nhưng đối phó với những người khác vẫn dư sức, ví dụ như sư huynh nàng, Hoa Thuỷ Thuỷ.

Mặt Mộ Lương liền cứng đờ, liền rất bất đắc dĩ, cô nương này thật rất không hiểu phong tình, không biết lãng mạn!

https://thuviensach.vn

“Oa.” Hoa Trảm Lãng bị Hoa Liên Phong nắm cổ đi vào, liền nhìn thấy hai người Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết nắm tay nhau, lập tức há hốc miệng, dùng sức giãy khỏi sự khống chế của lão già, vọt tới trước mặt hai người.

Hảo hảo đánh giá vẻ mặt của hai người, một người cười nhẹ, vẻ mặt tự nhiên, một người lạnh lùng, cũng bình thường không có gì khác biệt. Tại sao hai người lại nắm tay, cũng không phải là giả, lặp tức liền tặc lưỡi cười, “ A nha nha, huynh đệ, nhanh như vậy đã cùng với tiểu sư muội?”

Mộ Lương cười nhưng không trả lời, cũng không biết giải thích như thế nào, kỳ thật hắn căn bản không định giải thích, hi vọng mọi chuyện sẽ tiến triển như vậy.

Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn một cái, nhẹ nhàng rút tay nhỏ ra, cũng không nói nhiều.

“Kỳ thật nhìn như vậy, thật là trai tài gái sắc, Tuyết Tuyết a, đừng thẹn thùng, rút tay về làm gì?” Hoa Trảm Lãng cười đến không thấy mắt, đột nhiên thấy nàng rút tay về, có chút ngớ ngẩn.

“Thuỷ thuỷ, hôm nay ta chỉ định làm cơm cho ba người ăn.” Hoa Khấp Tuyết nhắm mắt dưỡng thần, lạnh nhạt nói.

“Ba người ăn?” Hoa Trảm Lãng sững sờ, cúi đầu tính toán một chút, Tuyết Tuyết, Lão già, Mộ Lương…. Đó không phải là không tính phần hắn>

“Tuyết Tuyết ngươi cái gì cũng không có nói, tại sao có thể thẹn quá hoá giận!” Hoa Trảm Lãng trừng nàng.

“Về sau cũng chỉ làm ba phần.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ.

https://thuviensach.vn

“Tuyết Tuyết.” Hoa Trảm Lãng mặt đầy hối hận, giọng nói thành khẩn, “Ta sai rồi.”

Hoa Khấp Tuyết hơi nhướng mắt, lạnh lùng nhìn hắn, đến khi Hoa Trảm Lãng lưng run lên, cuối cùng cũng gật đầu.

Hoa Trảm Lãng thở dài nhẹ nhõm, khi biết hắn sau này còn có thể được ăn thức ăn ngon.

“Ha ha…” Mộ Lương lần đầu tiên được thấy hai huynh muội bọn họ đấu nhau, cười vui vẻ/

“Câm miệng.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng liếc Mộ Lương một cái, Mộ Lương ngay lập tức, cố gắn nhịn cười, nhưng trong mắt vẫn không thể nào bình tĩnh nỗi, nhưng trong nụ cười hiện lên sự cưng chiều trong đó, làm cho Hoa Khấp Tuyết mềm lòng.

“Tuyết nha đầu, ngươi làm sư phụ thật kêu ngạo!” Hoa Liên Phong cười hả hê, vừa rồi hắn nhìn thấy, tiểu nha đầu thật không tệ, lập tức khắc chế được hai người, hơn nữa hai người này hắn không quản được, một mình hắn không thể trông nom nổi, tất cả đồ đề hắn điều bị tiểu sư muội chế ngự, hắn thật vui mừng a, cảm thấy cuộc sống tràng đầy hạnh phúc.

“Sư phụ, xem trò vui có thể no bung hay không?” giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng của Hoa Khấp Tuyết lại vang lên, nụ cười trên khuôn mặt già nua của Hoa Liên Phong liền cứng lại.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, thành công chặn lại người thứ ba, còn là một Lão Ngoan Đồng!

https://thuviensach.vn

Chương 7: Mộ Lương Khuynh Hướng Thích Ngược

(ở đây mình sẽ sửa nội lực = huyễn lực , cho đúng theo cách nói của tác giả….. tại mình sợ từ nội lực sẽ không bao quát hết võ công của nhân vật.)

“Lương tiểu tử, ta đã tẩy tuỷ cho ngươi, hôm nay ngươi phải nghe theo phương pháp luyện công ta đưa cho, tu luyện Huyễn Lực, Tuyết nha đầu, Thuỷ Tiểu tử, các ngươi bình thường cũng phải tập luyện như bình thường là được.”

Hoa Liên Phong đứng trên tảng đá lớn, nhìn ba tiểu hài tử đứng trên tuyết, mặt cười hiền lành, gió thổi qua, làm cho râu và áo trắng của hắn bay phất phới, nhìn rất có bóng dáng của một vị thần tiên.

“Dạ,Hoa gia gia.” Mộ Lương nhẹ giọng đáp, khẽ mỉm cười.

Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt liếc hắn một cái, cũng không nói gì, tuỳ tiện ngồi xuống tuyết, chậm rãi nhắm mắt lại, những bông tuyết trắng bay về phía nàng, tất cả như bị chắn lại, như có một bức tường ngăn cách, tuyết không thể rơi vào khu vực bên trong nàng chỉ có thể rơi xung quanh.

Mộ Lương mỉm cười khi thấy nàng chuyên tâm tu luyện, khẽ cười, chậm rãi ngồi xuống đất, vận chuyển khí trong cơ thể, chuyên tâm tu luyện, rất nhanh quên mất cảnh vật hỗn loạn xung quanh.

“Xú tiểu tử, ngươi xem đi Mộ Lương tiểu tử cùng Tuyết nha đầu, rất chuyên tâm, tại sao ngươi cứ ngủ gà ngủ gật vậy?” Hoa Liên Phong bộ dáng thần tiên chỉ duy trì được trong chốc lác, liền biến mất, thay vào đó là vẻ mặt đầy giận dữ.

https://thuviensach.vn

“Gấp gì chứ, ta đâu có mong cầu cao, chỉ cần võ công đủ tự bảo vệ mình….” Hoa Trảm Lãng ách xì một cái, nhìn vẻ mặt lão già đang giận dữ, ho nhẹ một tiếng, cũng bắt đầu tu luyện, hắn cũng không muốn để lão ta đuổi đánh.

Hoa Liên Phong vừa muốn mắng lại, đã thấy hắn ngoan ngoãn nhắm mắt tu luyện, cũng không muốn đi quấy rầy hắn, lập tức bị nghẹn ở cổ, kiềm nén đến mức khuôn mặt đỏ bừng, ở giữ tuyết trắng đành phải đi ra chỗ khác, trong lòng thầm mắng vô số lần, nghiệt đồ, nghiệt đồ a….

Tu tập một thời gian, khi đạt được thành quả cao nhất, thì lúc đó sẽ tiến mình vào cảnh giới, quên mất cảnh vật hỗn tạp bên cạnh, tại thế giới bên trong mình, thời gian trôi qua rất nhanh, mà trên Mang sơn đỉnh linh khí vốn dày đặc, có thể hổ trợ cho việc tu luyện của bọn hắn.

Mà tu tập huyễn lực phải hiểu rõ tu luyện phải có chừng mực, mỗi ngày đạt tới giới hạn cao nhất của mình, phải tự giác thu hồi lực, không thể tham hơn,nhằm tránh bị tẩu hoả nhập ma.

Tư chất của Hoa Trảm Lãng trong ba người là kém nhất, cho nên mở mắt sớm nhất, lúc này còn chưa đến giữa trưa, nhìn thấy Lão Già đang cầm quả dại nhàn nhã ăn, liền cười gian , chạy đến trước mặt hắn, cướp trái cây bên người hắn .

“Cút!” Hoa Liên Phong vốn đang phơi nắng, rất nhàn nhã, đột nhiên bên cạnh lại xuất hiện một tên chướng mắt, liền tức giận, trong lòng thầm mắng tư chất đứa nhỏ này kém quá, sớm như vậy đã luyện xong.

Hoa Trảm Lãng không thèm nhìn hắn, liền nắm song song hắn mà phơi nắng, phơi nắng đến khi mặt trời lên cao.

Nhắc tới Hoa Trảm Lãng, kỳ thật tư chất của hắn cũng là cực phẩm, nhưng so với hai người đang ngồi trên tuyết kia, vẫn kém xa, hoặc nói là… Căn bản không thể sánh bằng.

https://thuviensach.vn

Đã giữa trưa, nhưng do trên núi toàn là tuyết nên nhiệt độ không nóng lên, vẫn không nóng không lạnh như cũ.

“Lão Già, Tuyết Tuyết như thế nào mà chư tỉnh?” Hoa Trảm Lãng vừa mới đi xuống bờ sông câu được hai con cá Tuyết rất to, vui mừng cầm trở lại, lại nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết còn đang tu luyện, lập tức cúi đầu, hắn đói bụng a….

Hoa Liên Phong vốn định cười nhạo hắn một phen, nhưng bụng hắn bây giờ cũng không chịu thua kém kêu lên, xấu hổ khụ khụ, “ Ta cũng muốn nàng mau tu luyện xong a….” Mỗi lần như thế này, hắn cũng thấy oán hận, tại sao nha đầu này tư chất lại tốt đến như vậy?

“Hai thầy trò chúng ta cũng có khi cùng có chung suy nghĩ a….” Hoa Trảm Lãng buồn bã ngồi xuống cạnh Hoa Liên Phong, hai mắt nhìn chằm chằm vào con cá Tuyết đang nhảy loạn đến mất hồn.

Đợi đến khi con cá mất đi mười phần sức sống không còn hơi sức để nhảy, Hoa Khấp Tuyết rốt cuộc tỉnh, ngồi trên đá một già một trẻ liền vui mừng.

“Tuyết Tuyết… ngươi cuối cùng cũng tu luyện xong.” Hoa Trảm Lãng trong giọng nói đầy than thở, rất ai oán.

“Đi vào bếp!” Hoa Liên Phong trợn mắt nhìn Hoa Trảm Lãng, thẳng mắng hắn thật ẻo lả.

“Sư Phụ, các ngươi đi làm cá đi.” Hoa Khấp Tuyết duỗi lưng một cái, giọng nói trong trẻo lạnh lùng như mọi khi, nhưng lại có hương vị lười biếng, hôm nay huyễn lực của nàng tiến lên một bước trong tầng thứ bảy võ công, hiện tại trong người nàng cảm giác rất là thoải mái.

“Được được!” Hai người già trẻ đang đói đến choáng váng cùng kêu lên, già xách nhỏ, nhỏ xách hai con cá, nhanh chống chạy xuống nhà bếp.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhìn theo bóng dáng hai người, hiện nụ cười ít khi thấy được, khuôn mặt nàng nhu hoà nhạt đi một phần lạnh lùng, hiện lên sự linh hoạt , cũng chỉ khi có bước tiến lên các tầng của Huyễn Lực, cả người rất thoải mái, nàng mới nở nụ cười như vậy.

“A Noãn.” Mộ Lương không biết đứng dậy từ lúc nào, chậm rãi đi đến trước mặt nàng, chăm chú nhìn nụ cười của nàng, dịu dàng gọi.

“Hả?” Hoa Khấp Tuyết thu hồi nụ cười, nhíu mày nhìn hắn.

“Nàng nên cười nhiều lên, nhìn rất đẹp.” Mộ Lương nhìn nụ cười trên mặt nàng biến mất, có chút tiếc nuối, trẻ con bĩu môi.

“Trở về nhà.” Hoa Khấp Tuyết chỉ lạnh nhạt liếc hắn một cái.

Nhưng Mộ Lương là ai, chớ nhìn hắn mỗi ngày đề cười nhạt, nhưng tận trong xương tuỷ tràn đầy tính bá đạo cùng cố chấp, dùng hết thủ đoạn để đạt được đều muốn làm.

“A Noãn….” Mộ Lương thấy nàng xoay người muốn đi, liền nhanh tay giữ nàng lại, lôi tay nàng nhẹ nhàng lắc lắc, mắt phượng khẽ nheo, giọng mền mại liền trở nên vô lại, “Không được đi, trừ khi nàng cười một cái.”

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hành động của hắn, khẽ nheo mắt, tay dùng hết sức lực, muốn nhanh chống rút ra.

“A Noãn….” Mộ Lương bĩu môi, đáng thương nhìn nàng, “Chỉ cười một cái….” Ngũ Hoàng Tử ngày thường vốn đẹp, lại giả bộ đáng thương, bộ dáng kia người thấy dĩ nhiên vừa thấy đã thương.

Hoa Khấp Tuyết ngay từ lúc gặp ở trong Hàn Trì đã biết tên tiểu tử này rất vô lại, nhẹ nhàng mấp máy môi, lạnh lùng nhìn hắn, “Mộ Lương, đừng ép ta phải ra tay.”

https://thuviensach.vn

“A Noãn sẽ không nỡ đánh ta…..” Mộ Lương thấy mặt nàng lạnh xuống, trong lòng biết không thể đem nàng chọc nữa, khôi phục lại giọng nói trong trẻo, chậm rãi mỉm cười, vẻ mặt tràng đầy tự tin.

Hoa Khấp Tuyết kỳ lạ nhìn hắn, không biết hắn lấy đâu ra tự tin như vậy, tuy nói mình không phải là Tiểu Ma Đầu giết người không chớp mắt, nhung tối thiểu cũng không phải là dạng người lương thiện.

“A Noãn, ta chỉ thích nhìn nàng cười.” Mộ Lương nhất định không tha,khoé miệng khẽ cong lên, trên mặt trẻ con ẩn hiện sự gian xảo.

Không thể không nói Mộ Lương rất hiểu bản thân mình, biết vận dụng biểu cảm thoả đáng.

Hoa Khấp Tuyết có chút phản ứng không kịp, trên mặt có chút ngơ ngẩn, nàng là người thông minh, tính tình lạnh nhạt, nhưng cuối cùng cũng chỉ là một đứa trẻ năm tuổi, làm sao đấu nổi tiểu hồ ly chuyên môn lừa gạt người khác mà lớn lên?

Mộ Lương nhìn thấy nàng như vậy liền cười, trong sự gian xảo mang theo dịu dàng chăm sóc, bá đạo nhưng mang theo điểm cưng chiều.

Nhưng Hoa Khấp Tuyết dù sao cũng rất thông minh hiểu biết, chỉ hơi ngẩn người liền kịp thời hiểu được mình bị tiểu nam nhân này tính kế, mà mình chút nữa đã bị hắn tính kế thành công, trong lòng có chút tức giận, mất đi sự lạnh nhạt hàng ngày, nguy hiểm híp mắt, trong tay vận Huyễn Lực, tiện tay đánh tới, liền đẩy hắn vào trong tuyết, hừ nhẹ một tiếng rồi xoay người đi.

Mộ Lương ngơ ngác nhìn theo bóng lưng nàng rời đi, không cảm giác được mình đang ngồi trên tuyết, rốt cuộc cũng biết được cảm giác thất bại, cho đến khi tuyết tan vào trong quần áo, mới nhanh nhẹ đứng lên.

https://thuviensach.vn

Vẫn cho tiểu băng sơn chỉ là thỉnh thoảng nói ra lời nói ác độc, hắn lại không nghĩ mình chỉ mới biết được một chút ít tính cách của nàng, tốt, tốt lắm, hắn rất vừa lòng đều mình mới phát hiện ra, trực giác nói cho hắn biết, cô gái nhỏ này sẽ còn cho hắn thấy rất nhiều đều bất ngờ.

Vận khí hong khô quần áo trên người, Mộ Lương lại trở lại khuôn mặt mỉm cười thản nhiên, nhìn về phía nhà gỗ trong mắt hiện lên những tình thế bị ngược, đầu tiên là Hàn Trì, sau là dưới tuyết, A Noãn, nàng làm vậy sao ta có thể buông tay ra được đây?

https://thuviensach.vn

Chương 8: A Noãn, Phải Nhớ Ta

Thời gian nửa năm không dài, nhưng cũng không ngắn, nữa năm kỳ hạn đã qua, Mộ Phong Việt mang theo đại đội nhân mã đến Mang sơn đón Mộ Lương.

"Xuống núi đi." Hoa Liên Phong vuốt vuốt râu, nhìn Mộ Lương cười, bất quá thời gian nửa năm, đứa nhỏ này đã gần như tu luyện võ công lên tầng thứ bảy, chỉ cần cố gắn thêm chút nữa là có thể lên tầng thứ tám của võ học, hơn nữa hắn còn theo mình học tất cả các bản lĩnh của mình, đặc biệt là y thuật.

"Dạ." Mộ Lương nhàn nhạt đáp, nhưng lại mắt không tự chủ liếc về phía A Noãn đứng kế bên, nhìn không thể nào rời đi được, hắn rất muốn đem nàng trở về cùng, nhưng hắn biết hắn bây giờ còn không có năng lực bảo vệ an toàn cho chính mình, nên hắn chỉ có thể nhẫn.

Hoa Trảm Lãng tròng mắt xoay chuyển, cười không thiện ý, "Mộ Lương a, có phải không hay không luyến tiếc Tuyết Tuyết a?" Nữa năm qua, hắn luôn thấy rõ, tình cảm của Mộ Lương đối với Tuyết Tuyết rất rõ ràng, đôi mắt luôn dịu dàng, lại chu đáo quan tâm kịp thời, mọi chuyện làm rất cần mẫn, cộng thêm thỉnh thoảng đùa giỡn bị đánh đến thê thảm, chậc chậc….

Bất quá Tuyết Tuyết tính tình cũng bớt lạnh nhạt, hơn nữa nàng chỉ là tiểu cô nương mới năm tuổi mà thôi, biết cái gì gọi là yêu a? Có thể đối với nàng tốt, nhưng để nàng lập tức yêu hắn đến chết đi sống lại, vậy thì rất khó!

"A Noãn, ta phải đi!" Mộ Lương như ngày thường kéo tay nhỏ của nàng, nhưng nụ cười lại mang theo chút khổ sở.

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng đáp bày tỏ nàng đã biết.

“Ngươi đúng là không có một lương tâm, nhất định phải nhớ đến ta biết không?” Mộ Lương nhìn phản ứng của nàng, trong nhất thời không biết nên khóc hay nên cười, chỉ có thể bá đạo làm cho nàng phải nhớ kỹ hắn

“.....”Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, cảm thấy hắn rất bá đạo.

Mộ Lương đối với tính cách lạnh như băng của nàng vừa yêu lại vừa hận, liền cắn chặt môi trừng mắt nhìn nàng, vốn nghĩ sẽ nghe nàng nói “Ta sẽ nhớ ngươi.”, nhưng đối tượng là cô gái này, thật sự rất khó xảy ra.

“Khụ khụ, Lương tiểu tử, thời gian không còn sớm, cha của ngươi đang chờ rất sốt ruột.” Hoa Liên Phong nhìn nhìn sắc trời, lên tiếng đánh gãy lời đối thoại của đôi tiểu uyên ương.

Mộ Lương khẽ gật đầu, nhưng không đi nửa bước, chỉ nhìn chằm chằm vào tiểu cô nương trước mặt.

Hoa Liên Phong có chút bất đắc dĩ, suy nghĩ một chút liền quyết định cho tiểu tử này một cơ hội, “Về sau hàng năm, cho phép ngươi lên Mang sơn năm ngày.”

Mộ Lương nghe vậy, mặt liền vui mừng, quy củ của Mang sơn hắn biết, hắn một khi ra khỏi Mang sơn này, đó chính là không thể quay trở lại (mặc dù hắn nhất định tìm được cách để lên đây), mà đệ tử của Mang sơn muốn xuống núi du ngoạn thì phải trên mười sáu tuổi, vậy là A Noãn này của hắn muốn xuống núi phải ở đây từ 5 tuổi đến mười 16 tuổi, còn phải mất mười một năm hắn không thể gặp nàng.

Mộ Lương cảm kích nhìn Hoa Liên Phong, hắn trước sau chỉ nhún nhúng vai, quy củ hắn có thể thay đổi được, còn những chuyện khác, tiểu tử này phải tự mình giải quyết .

https://thuviensach.vn

“Lương Nhi….”

Đột nhiên, dưới chân núi truyền đến tiếng la của Mộ Phong Việt.

Mộ Lương mấp máy môi, nhẹ thở dài, quay về phía Hoa Liên Phong và Hoa Trảm Lãng nói tiếng hẹn gặp lại, rồi quay lại mắt nhìn chằm chằm Tiểu Tuyết đang đứng bên cạnh không hề phản ứng, cuối cùng tâm đầy kiên quyết, định buông tay của nàng trong nắm tay của hắn ra để rời đi.

Hoa Khấp Tuyết thấy hắn muốn rút tay về, theo bản năng nắm chặt nó lại.

Trong mắt Mộ Lương liền vui mừng, quay đầu vui vẻ nhìn nàng, “A Noãn sẽ nhớ ta có đúng không?”

Hoa Khấp Tuyết ngước nhìn ánh mắt vui mừng rạng rỡ của hắn, khẽ gật đầu, được rồi, nàng lại mềm lòng.

Mộ Lương thấy vậy, rất vui vẻ, sự ưu nhã thường ngày vứt bỏ, dùng sức ôm lấy Hoa Khấp Tuyết lên xoay thành vòng tròn, đến khi nàng chuẩn bị ra tay đánh hắn, liền xoay người rời đi.

“A Noãn, chờ ta…..”

Đợi khi bóng dáng hoàn toàn không thấy nữa, Hoa Trảm Lãng mới lặng lẽ đi đến bên cạnh Hoa Khấp Tuyết , làm bộ than thở, “Ai… chúng ta chăm sóc tiểu tử này nửa năm, sao mà hắn chỉ nhớ có mỗi mình ngươi? không có lương tâm đúng là đồ không lương tâm.”

Hoa Khấp Tuyết nhìn Mộ Lương đã đi, trong lòng có chút mất mác không giải thích được, liếc Hoa Trảm Lãng một cái, hừ lạnh, “Không phải bất cứ nam nhân nào, cũng đều thích nam nhân.”

https://thuviensach.vn

Hoa Trảm Lãng mặt liền tối sầm, cắn môi nhìn Hoa Khấp Tuyết, lần thứ vô số muốn đem nha đầu này đánh đến người khác không nhận ra, nhưng hắn lại đánh không lại nàng.

Hoa Liên Phong nhìn Hoa Trảm Lãng trợn mắt, liền cười lớn, nắm cổ hắn lôi vào nhà, "Người đi rồi, chúng ta vẫn phải tiếp tục sống qua ngày, Tuyết nha đầu! Nấu cơm!"

Hoa Khấp Tuyết nhìn một mảng tuyết trắng trước mắt, thời gian sẽ vẫn trôi qua…..

Dưới chân Mang sơn.

"Lương Nhi!" Mộ Phong Việt kích động ôm Mộ Lương ở trước mặt, thanh âm phát ra không tự chủ có chút run run, tuy biết hắn nhất định sẽ bình an, nhưng khi gặp được, trong lòng vẫn kích động không thể khống chế được.

"Chúc mừng Ngũ Hoàng Tử bình an trở về!" Toàn bộ cấm vệ quân đều quỳ xuống đất.

"Miễn lễ." Mộ Lương cười nhạt nhìn những người quỳ trên đất, lần nữa gặp lại họ, thật cảm giác đã qua mấy đời.

"Phụ Hoàng, nhi thần, đã trở lại." Mộ Lương mỉm cười nhìn phụ hoàng của mình, trong lòng thật ấm áp, trong hoàng cung lạnh lùng kia, chỉ có phụ hoàng là thật tâm yêu thương hắn.

"Tốt, tốt, trở về là tốt rồi." hốc mắt Mộ Phong Việt đều đỏ lên, không hề còn sự uy nghiêm của hoàng đế, lúc này hắn chân chính là một người cha già thấy nhi tử của mình trở về.

"Nửa năm không gặp, Vô Cực tiên sinh thật rất chiếu cố Lương nhi a…." nhìn thấy hắn toàn thân khí chất, so với trước càng ổn trọng hơn.

https://thuviensach.vn

“Gió lớn, Phụ hoàng chúng ta vào trong xe thôi.” Mộ Lương kéo tay hắn đi, quay về phía xe ngựa đi đến.

Mộ Phong Việt vui vẻ gật đầu, đứa nhỏ, thật hiểu chuyện….

Xe ngựa bắt đầu khởi hành, Mộ Lương vén màng lên nhìn Mang sơn một lần nữa, trong đầu hắn bóng dáng màu trắng nhỏ bé hoàn toàn xâm chiếm đầu óc hắn., A Noãn….

Lúc đầu Mộ Lương không phải phát sốt, mà là trúng độc, Mộ Phong Việt sau khi biết được rất giận dữ,sau khi phái người đi đều tra, chuyện này làm cho toàn bộ Mộ Quốc bị chấn động rất lớn, cuối cùng cũng tra ra ngươi đứng sau hạ thuốc chính là hoàng hậu, Hoàng đế tức giận, liền đem đày vào lãnh cung, phế bỏ thái tử Mộ Hi Đông, hoàng vị Thái tử hiện tại đang bỏ trống.

Mộ Lương đứng ở Liên Lương cung, nhìn hoa Thuỷ Tiên trên hồ, thản nhiên cười, nhưng trong trong con ngươi đen bong phát ra ánh sáng, Đại Hoàng huynh đã là thái tử, mà hoàng hậu còn muốn trừ khử hắn, cũng không sợ cố kỵ gì, chỉ sợ chuyện này, không đơn giản như vậy….

“Ngũ đệ, yến hội sắp bắt đầu, phụ hoàng kêu ta tới gọi ngươi.” bên bờ Liên Trì có thân người màu xanh nhạt chậm rãi đi vào, rất nhàn nhã tự tại, trong tay còn nắm một tiểu hài tử.

“Tứ ca.” Mộ Lương thu hồi ánh mắt, mỉm cười xoay người lại, “Cũng nên đi thôi.”

Mộ Phong Việt có năm người con, đại hoàng tử Mộ Hi Đông do hoàng hậu sinh, Nhị hoàng tử Mộ Tích Nam do Trần phi sinh, Tam hoàng tử Mộ Tích Tây là con của Dương phi, Tứ hoàng tử Mộ Tích Bắc là do Hiền Phi hạ sinh. Mộ Tích Tây ba năm trước đã tử trận ở sa trường, lưu lại một người con, gọi là Mộ Lê, giao cho Mộ Tích Bắc chiếu cố.

https://thuviensach.vn

“Hoàng Thúc.” một âm thanh thanh thuý non nớt vang lên, Mộ Tích Bắt liền đưa đứa bé đang dắt cho Mộ Lương.

“Mộ Lê.” Mộ Lương ôm lấy người hắn, tiểu tử này tuy mới bốn tuổi, nhưng cũng rất nặng, không khỏi cười vui vẻ “Ngươi gần đây ăn hơi nhiều rồi nha.”

“Ha ha, ngươi không ở đây không ai quản được hắn.” Mộ Tích Bắc cười to.

“Tứ Hoàng Thúc!” Mộ Lê dung mạo đáng yêu, khuôn mặt mập mạp của hắn có thể vo thành một nắm, đối với lời nói của hắn rất bất mãn.

“Đi thôi, dạ tiệc gần bắt đầu, còn không đi, phụ hoàng sẽ sốt ruột.” Mộ Lương mỉm cười, ôm Mộ Lê đi về phía cung điện.

“Ta cảm thấy từ khi ngươi hồi cung thay đổi không ít.” Mộ Tích Bắc nhún nhún vai, nhìn bóng lưng của hắn, như suy nghĩ ra điều gì đó, “Có khí chất hơn người bình thường.”

Tiểu tử này bình thường cười nhưng không nóng không lạnh, xinh đẹp như tiểu oa nhi, nhưng sau khi từ Mang sơn trở về liền không giống như trước, hay là Mang sơn thật có linh khí, hắn sẽ phải đều tra lại coi sao.

“Thật không?” Mộ Lương đang đi liền dừng lại một chút, trong mắt hiện lên dịu dàng, trước kia hắn, không có mong muốn gì, tự nhiên đối với chuyện gì cũng không đổi ý, nhưng nay, hắn đã có đối tượng muốn bảo hộ….

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Xuống Núi Trước Thời Hạn

Mười một năm sau, trên đỉnh Mang sơn.

“A a a a, xú nha đầu, ngươi cút xuống núi cho ta!”

Hoa Liên Phong cầm trên tay một đoá Tuyết Liên, nhìn vào thân bạch y trong phòng thuốc rống lớn, nét mặt già nua đều hiện lên đau lòng sâu sắc, đấy là phòng thuốc của hắn, tất cả bên trong đều là bảo bối của hắn tân tân khổ khổ thu thập được, nhưng hôm nay tất cả bảo bối này đều nằm rải rác trên đất, kêu làm sao hắn không đau lòng!

“Sư phụ, còn ba ngày nữa ta mới qua mười sáu tuổi.” nữ tử toàn thân trắng cầm hai lọ thuốc đứng dậy, vỗ vỗ y phục trên người, khuôn mặt vẫn như trước kia, con ngươi rất trong trẻo và lạnh như băng.

“Còn muốn ở lại ba ngày!? Bảo bối của ta sẽ không còn lại nhiêu! Tuyết nha đầu, Sư phụ xin ngươi, xuống núi đi!” Hoa Liên Phong nhảy dưng lên, xông lên phía trước đẩy nữ tử bạch y đi ra, trên tay ôm một đống thảo dược, đau lòng rống to.

Hoa Trảm Lãng từ ba năm trước đây đã xuống núi du ngoạn, vì thế chỉ còn lại Hoa Khấp Tuyết làm bạn với Vô Cực lão nhân này.

Nói đến Hoa Khấp Tuyết, nàng ở lại đây võ công cùng trù nghệ đã luyện đến người đời khó bằng! Cứ nhìn một thân võ học của nàng đã vượt qua tầng thứ chín thì sẽ rõ.

Nhưng đối với y thuật, nàng lại hoàn toàn không thể thông thuộc, hoàn toàn không có ngộ tính! Nhưng nha đầu này lại cố chấp với chính mình,

https://thuviensach.vn

không luyện được không cam tâm, chuyện này thật không tốt đối với phòng thuốc của Hoa Liên Phong.

Mỗi ngày đều thấy nàng cầm cuốn y thuật đi vào bên trong phòng thuốc, làm cho bảo bối của Hoa Liên Phong bay đầy đất, mỗi lẫn như vậy làm cho tâm của hắn thật đau.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, một bộ mặt nạ che đi khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt đẹp của nàng, nhưng không thể ngăn lại hơi thở lạnh băng.

“Sư phụ người đuổi ta đi.” Hoa Khấp Tuyết không biểu tình nhìn hắn, không nhúc nhích.

“Vô nghĩa, nếu không đuổi ngươi đi bảo bối của ta sẽ xong đời!” Hoa Liên Phong cũng không cho cô nương kia mặt mũi, râu trắng vểnh ngược lên.

“Dược liệu là chết, ta là sống.” Hoa Khấp Tuyết giải thích sự thật, ý là nàng không đi.

“... ...” Hoa Liên Phong bị lời của nàng ngăn lại, làm không biết không nói thế nào, khổ não vỗ trán, đột nhiên giống nhớ tới chuyện gì, cười híp mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết.

“Tuyết nha đầu, xuống núi đi, đi tìm Lương tiểu tử, Thánh Vương phủ của hắn thảo dược hắn có so với ta ở đay cũng không kém!” Hoa Liên Phong thu thập thuốc dưới đất, vô cùng “Thành khẩn” cười với nàng.

Mộ Lương? Hoa Khấp Tuyết nghe đến tên này, trong lòng khẽ nóng lên, mấy năm qua, hắn hằng năm sẽ lên núi thăm bọn hắn, ba năm trở lại đây mang cho nàng một con cọp con, nói là cho nàng giải buồn….

“Thật như vậy?” Hoa Khấp Tuyết không thể không ngoài nghi sư phụ của mình có phải hay không vì bảo vệ dược liệu của mình mà lừa gạt mình.

https://thuviensach.vn

“Nói nhảm! Hắn đường đường là Nhiếp Chính Vương tôn quý nhất của Mộ quốc, trong vương phủ của hắn cái gì mà không có chứ! Đi nhanh đi!” Hoa Liên Phong nhảy dựng lên, đối với đệ tử không tính nhiệm mình như vậy rất bất mãn!

“Hơn nữa, y thuật của hắn so với ta cũng không kém hơn, ngươi không hiểu gì cũng có thể hỏi.” Hơn nữa đối với ngươi có hỏi liền đối đáp, hắn tin tưởng, chỉ cần đối tượng lài Tuyết nha đầu, tiểu tử kia nhất định sẽ phi thường kiên nhẫn.

“Vậy ta đi đây.” Hoa Khấp Tuyết mắt chợt loé, thân hình liên bay lên, rời đi, thuận tay còn mang đi một bình ngọc màu trắng.

Hoa Liên Phong híp mắt cười nhìn bóng lưng nàng bay đi, đi lại vuốt ve đầu Bạch hổ, lời nói hết mục dịu dàng, “Đại Hoa ah, Tuyết nha đầu cuối cùng cũng đã đi a….”

“A ô….” Đại Hoa Bạch hổ gầm nhẹ, mắt đầy buồn bực, chủ tử lại không nói tiếng nào lại bỏ hắn đi mất.

Hoa Liên Phong không thèm quan tâm nó nghĩ gì, thỉnh được tôn Phật đi rồi, hắn có thể nhàn nhã một thời gian, xoay người bắt đầu dọn dẹp dược liệu để vào tủ thuốc, lại quay đầu nhìn đến chỗ trống rỗng trên bàn thì hoàn toàn tức giận.

“Hoa - Khấp - Tuyết- Tẩy tuỷ đan của ta a-a”

Không sai, lọ bạch ngọc trên bàn bị lấy đi chính là Tẩy Tuỷ Đan, Tuyết cô nương của chúng ta cũng rất ưa thích Tẩy Tuỷ Đan như sư huynh Hoa Trảm Lãng, cầm theo Tẩy Tuỷ Đan để làm kẹo ăn.

Kinh Thành Mộ Quốc, trong thành Dương Thiên.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đi trên đường lớn, mặt không chút thay đổi nhìn bốn phía náo nhiệt, tìm người hỏi thăm Thánh Vương phủ ở đâu, tìm đi tới.

Khi đang đi bên đường, nàng nghe nói rất nhiều chuyện kể có liên quan đến Mộ Lương.

Mười một năm trước, Ngũ hoàng tử vừa mới hồi cung, Hoàng thượng liền hạ chỉ tra cho ra chuyện Hoàng tử bị hạ độc, liên luỵ quá nhiều người…. Nguyên lai là mười một năm trước có người mưu hại hắn.

Bảy năm trước, Hoàng đế phong cho Ngũ Hoàng tử làm thái tử, lại bị hắn từ chối, ngược lại lập con của Tam hoàng tử Mộ Lê lên làm Thái tử, phong Ngũ Hoàng tử làm Thánh Vương, tôn quý phía sau Hoàng đế… nguyên nhân bảy năm trước hắn hỏi mình có thích hoàng vị hay không là vì chuyện này.

Bốn năm trước, Tước quốc chỉ huy quân hướng về phía đông, đội tấn công Mộ Quốc, chiếm lĩnh năm thành trì của Mộ quốc, Ngũ hoàng tử vẫn còn trẻ nhưng lĩnh ấn soái, dẫn dắt đại quân kỵ binh đến Kim Than cùng Tước quốc giao chiến, tuy còn nhỏ nhưng dụng binh như thần, đánh quân địch liên tiếp bại trận lui quân, đến cuối cùng thiết kế cạm bẫy một mình tiến vào trong quân doanh của địch, liền bắt được đại nguyên soái của địch, lập được nhiều chiến công hiển hách, Thiên tử cực kỳ vui mừng, ban cho hắn Hổ phù, thống lĩnh một phần ba quân đội của Mộ nước…. thì ra là bốn năm trước hắn không lên Mang sơn, là vì hắn phải đi đánh giặc.

Ba năm trước đây. Phong quốc phái sứ thần đến Mộ quốc, mang đến rất nhiều trân bảo, còn có một con hổ trắng đầy ma tính, Ngũ hoàng tử cầu xin Hoàng đế ban cho con Hổ Trắng này, mất rất nhiều công sức để trừ đi ma tính của Bạch Hổ đó…. Thì ra là, hai năm trước hắn mang cho nàng con Hổ Trắng kia đó chính là con Ma Hổ.

https://thuviensach.vn

…….

Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đi trên đường, trong tai nghe rất nhiều chuyện kể về Mộ Lương, họ trực tiếp tôn Mộ Lương thành thần thánh, thật ra thì hắn rất thích chiếm tiện nghi cho chính mình, thật vô lại…..

Bất tri bất giác đi đến Thánh Vương phủ, Hoa Khấp Tuyết ngước mắt nhìn cửa chính đầy trang trọng và cao quý, trước cửa có hai con sư tử làm bằng ngọc thạch thượng hạng, trong bụng thầm oán, thật là xa xỉ.

Lấy ra từ trong ngực một miếng ngọc bội, cả miếng trắng trong suốt, cầm cảm giác rất tốt, mặc dù Hoa Khấp Tuyết là người ngoài nghề, cũng biết đây là một bảo vật, đây là Mộ Lương cho nàng, khi nào nàng đến tìm hắn, cứ đưa ra vật này là được.

Nhẹ gõ cửa, rất nhanh có một gia đinh ra mở cửa.

“Cô nương, xin hỏi người tìm ai?” Gia đinh đánh giá Hoa Khấp Tuyết từ trên xuống dưới, thấy nàng ăn mặc mộc mạc, cũng không khinh thường, nhẹ nhàng hỏi, người hầu bên dưới Mộ Lương cũng không phải là người bình thường, nên phải có nhãn lực, mặc dù Hoa Khấp Tuyết ăn mặc mộc mạc, nhưng toàn thân phát khí thế bất phàm làm cho gia đinh vẫn cảm nhận được.

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, đưa ngọc bội đưa cho hắn.

Gia đinh ngạc nhiên cầm lấy ngọc bội, khó tin nhìn Hoa Khấp Tuyết, liền cung kính cúi mình vái chào, đưa Hoa Khấp Tuyết vào vương phủ, “Xin mời Tiểu thư.”

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, theo hắn vào vương phủ, trên mặt không biểu cảm gì.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn đạt sảnh, tất cả đều là đồ do gỗ tử đàn thượng hạng chế thành, thợ làm tinh xảo, những đồ dùng làm bằng ngọc, nhẫn nhịu sáng bóng….

“Xa xỉ.” Hoa Khấp Tuyết chậm rãi ngồi xuống, tao nhã bưng ly trà lên, chậm rãi nói.

Một vài tỳ nữ đứng bên nghe thấy, sắc mặt cứng đờ, không biết nên phản ứng ra sao.

“Khụ, khụ.” Một gã hắc y nhân mới vừa vào cửa liền nghe thấy, xấu hổ ho khan, “Ngài chính là Tuyết cô nương.” Vương gia đã nói, ba ngay sau sẽ có một vị Tuyết cô nương tới, người mặc đồ trắng, mặt lạnh như băng, người này thật giống lời mô tả, như thế nào mà đến sớm như vậy?

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, mày kiếm mắt sáng, cũng là một nam tử tuấn tú, nghe nói liền gật gật đầu, nhấp một miếng trà.

“Tại hạ là quản gia của Vương phủ, Cảnh Duệ.” Cảnh Duệ tiến lên phía trước, không dấu vết đánh già Hoa Khấp Tuyết, hắn là một trong những tâm phúc của Mộ Lương, là quản gia của Thánh Vương Phủ, cũng là thống lĩnh của cấm vệ quân của Thành Dương Thiên.

Hoa Khấp Tuyết không thích người khác nhìn nàng chằm chằm, lập tức lạnh lùng nhìn lại Cảnh Duệ, đến khi làm cho hắn lạnh cả người.

Cảnh Duệ cả kinh, liền thu hồi ánh mắt của mình, âm thầm cảm thấy bội phục khí thế củavị cô nương này, đã sớm nghe Vương gia thường xuyên nhắc tới cô nương này, hôm nay vừa thấy, quả nhiên không giống người bình thường.

“Vương gia đi Linh Thành có công vụ, lệnh cho thuộc hạ tiếp đãi cô nương thật tốt, cô nương đi đường xa đã mệt mỏi, mời đi cùng thuộc hạ

https://thuviensach.vn

đến….” Cảnh Duệ có thể thành tâm phúc của Mộ Lương, tự nhiên sẽ là kẻ hơn người bình thường, lập tức thu liễm tốt cảm xúc, liền hành lễ tươi cười.

Hoa Khấp Tuyết gật đầu, chậm rãi đứng dậy, không sai, từ tại hạ biến thành thuộc hạ, xem như đã biết thân phận của mình.

Phía sau bọn nha hoàn cùng sai vặt thấy quản gia đối với nàng khách khí như vậy, cả đám liền kinh ngạc, nữ tử Bạch y này, rốt cuộc có thân phận gì?

https://thuviensach.vn

Chương 10: Gặp Phiền Toái Trong Phòng Thuốc

Xuyên qua sân, lại qua một cây cầu bằng đá đến một toà nhà tinh xảo, Cảnh Duệ dừng bước.

"Tuyết cô nương, nơi này là do Vương gia vì ngài mà thiết kế ra Noãn Các." Cảnh Duệ giới thiệu với Hoa Khấp Tuyết, ban đầu khi Vương gia lệnh hắn làm Noãn các này, hắn dựa trên cách bố trí nơi này tưởng tượng chủ nhân của Noãn Các này như thế nào, lại không nghĩ rằng vị chủ nhân nơi này là người lạnh lẽo như Tuyết cô nương.

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng đáp, không có bất cứ phản ứng nào, nhìn Noãn Các trước mắt toả ra hơi thở đầy ấm áp, ánh mắt chợt loé .

Cảnh Duệ thấy nàng vẫn lạnh nhạt như bình thường, cảm thấy thật bội phục, nữ nhân bình thường khi biết Vương gia vì nàng mà kiến tạo ra Noãn các tinh xảo như thế này, không thể không vui mừng, mang ơn, làm sao có thể lạnh nhạt như không chuyện gì xảy ra như vị Tuyết cô nương này?

"Cô nương mời vào." Cảnh Duệ mời nàng vào trong Các, nhưng hắn chỉ đứng ngoài cửa nhìn vào, "Vương gia không cho những nam nhân khác đi vào, làm phiền cô nương chính mình tự đi tham quan, nếu có chuyện gì, xin ngài cứ việc phân phó một tiếng, có nô tỳ đứng hầu bên ngoài."

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, cũng chỉ lạnh nhạt cười, gật đầu với Cảnh Duệ, xoay người vào phòng.

Bên trong Noãn các toàn bộ do Mộ Lương cẩn thận chuẩn bị, đơn giản nhưng không mất đi sự tao nhã, ấm áp cũng không mất đi yên tĩnh, giống như hình ảnh Hoa Khấp Tuyết trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết đi vào phong ngủ, liền thấy trên tường treo rất nhiều bức tranh, toàn bộ những bức tranh đó đều là vẽ nàng, từ lúc năm tuổi đến năm mười lăm tuổi, linh hoạt sinh động, xin đẹp động lòng người…..

Hoa Khấp Tuyết ngồi trên Nhuyễn Tháp, nhè nhàng bóp bóp bã vai của mình, nhìn bước tranh đã được cuốn lại trong tay, có chút hoảng hốt, Mộ Lương đúng là thật là giỏi về tâm kế, bất tri bất giác hoà nhập cuộc sống của nàng, chờ khi phát hiện ra, đã không thể quên được.

Mộ Lương… Nàng cho đến bây giờ cũng không nói rằng mình thích hắn…… Tuy rằng hắn luôn nói rất thích chính mình.

Tay vuốt tấm chăn mềm, Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng nằm lên, đáy lòng tràng đầy ấm áp, bất tri bất giác ngủ đi,

“Tuyết cô nương!”

Hoa Khấp Tuyết bị một giọng nói trong trẻo đánh thức, ngẩng đầu nhìn sắc trời, phát hiện mình đã ngủ thật lâu, nghe thấy bên ngoài của có người gọi nàng, liền nhẹ nhàng trả lời, “Chuyện gì?”

“Tuyết cô nương, đã đến giờ dùng bữa, Cảnh đại nhân phân phó nô tỳ mang bữa tối cho nàng.” Ngoài của tỳ nữ cẩn thận trả lời, hạ nhân bọn họ đều kêu Cảnh Duệ là đại nhân, dù sao hắn cũng có thân phận cao hơn so với các quản gia khác.

“Vào đi.” Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đứng dậy, ngồi dựa vào thành giường, đầu óc còn chút choàng váng.

“Dạ.” người nọ đẩy cửa vào, là một tiểu cô nương gọn gàng thanh tú, nàng đem đồ ăn đặt lên bàn, liền không nhúc nhích.

“Lui ra đi.” Hoa Khấp Tuyết ách xì một cái, gật đầu với nàng.

https://thuviensach.vn

“Dạ, Tuyết cô nương….” nha hoàn kia liền phúc thân, chậm rãi lui về phía sau, nhưng lại không nhịn được ngẩng đầu quan sát Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết cảm nhận được ánh mắt nàng nhìn nàng, chậm rãi ngẩng đầu, lạnh lùng liếc nàng một cái.

Nha Hoàn kia thân thể liền run lên, nhan chóng lui ra ngoài, chân suýt nữa vấp phải bật thềm, cô nương này dáng dấp nhìn bình thường, tại sao lại có ánh mắt lạnh lùng như vậy?

Hoa Khấp Tuyết thấy nàng đã rời đi, mới xuống giường, đi đến bên cạnh bàn, ngửi được hương thơm thức ăn bay đến, cảm thấy chính mình cũng đang đói bụng, đã trên một ngày nàng không an gì, dù võ công nàng có cao cường đi nữa, thì cũng phải ăn cơm đúng không?

Trước tiên dùng đũa gấp miếng rau xanh, bỏ vào miệng chậm rãi ăn, sau khi nuốt xuống, liền nhăn mi lại, “Khó ăn.”

Thật ra, đồ ăn này trông mắt người khác, tuyệt đối là mỹ vị đặc biệt, nhưng so với tay nghề của Hoa Khấp Tuyết, cũng là kém xa vạn dặm, không thể trách tại sao nàng ghét bỏ.

Nhưng do phẩm chất tốt đẹp của nàng là không lãng phí thức ăn, Hoa đại cô nương vẫn từng đũa ăn hết thức ăn trên bàn, vì vậy khi hạ nhân đến thu thập bát đũa trở về, liền lên tiếng khen ngợi, “Ngự trù trong Hoàng Cung thật lợi hại, nhìn vị Tuyết cô nương ăn hết tất cả thức ăn rồi,thì sẽ biết!”

Cảnh Duệ viết tốt một mật thư, cột vào chân một con bồ câu, hướng lên trời nén đi, bồ câu đưa tin liền vỗ cánh bay về phía Thiên Không, Tuyết cô nương đã đến đây, hắn nghĩ nếu hắn mà không nói cho Vương gia, khi Vương gia trở về, chính mình sẽ bị chém thành hai mảnh.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết ăn uống no đủ, lười biếng nằm trên giường, rất nhanh liền ngủ mất.

Một đêm ngon giấc, ngày hôm sau, Hoa Khấp Tuyết thức dậy rất sớm.

“Tuyết cô nương, hôm nay dậy thật sớm!” Cảnh Duệ đang tuần tra trong phủ, nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết đang từ Noãn các đi ra, mỉm cười đi đến chào hỏi.

Hoa Khấp Tuyết liền gật đầu, đột nhiên cảm thấy Cảnh Duệ cùng Mộ Lương rất giống nhau, đều rất thành thục, nàng mới đến đây một ngày, liền có thể nói chuyện cùng nàng với giọng điệu như rất quen thuộc.

Cảnh Duệ đối với sự lạnh lùng của nàng không hề để ý, nụ cười trên mặt không hề tắt, “Tuyết cô nương, thuộc hạ đã kêu người chuẩn bị điểm tâm cho Tuyết cô nương…”

“Không cần.” Hoa Khấp Tuyết nghĩ đến thức ăn tối qua, không có chút khẩu vị nào, lạnh lùng đánh gãy lời hắn, “Phòng thuốc của Thánh Vương phủ nằm ở đâu?”

“Dạ?” Cảnh Duệ không kịp phản ứng, đến khi thấy được ánh mắt của nàng nhìn mình càng ngày càng lạnh lùng liền hoàn hồn, “Đi về phía trước, quẹo bên phải, nơi có một tiểu viện.”

“Đa tạ.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái liền định bước đi.

“Tuyết cô nương, phòng thuốc này có 2 tầng, tầng một là dựng dược liệu thông thường, chỉ cần người có chút quan hệ với Vương gia đều có thể đến đó, tầng thứ 2 là những dược liệu quý giá, không thể đi vào, nhưng nếu Tuyết cô nương muốn thì cũng có thể, ngọc bội trong tay của nàng chính là chìa khoá….” Cảnh Duệ vội báo cáo tình huống với nàng.

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt đáp, chậm rãi đi về phía trước, bước đi không nhanh không chậm, có chút giống khí thế của Mộ Lương.

Cảnh Duệ thấy nàng rời đi liền thở ra một hơi, ở chung một chỗ với Tuyết cô nương, áp lực thật sự quá lớn, mặc dù nàng không có biểu hiện gì, nhưng toàn thân hơi thở lạnh lẽo, làm cho người ta cảm thấy lạnh người.

Hoa Khấp Tuyết thấy không có ai, liền nhảy người một cái, rất nhanh tới phòng dược, nhìn lên bảng hiệu trên đầu, xác định không đến sai chỗ, liền bước vào.

Quả nhiên như Cảnh Duệ nói, gồm có hai tầng.

Đi vào phòng dược, liền nhìn thấy tầng thứ nhất có hai tiểu cô nương đang ở quầy nghiên cứu gì đó, một người mặc đồ màu xanh, một người mặt quần áo bằng lụa màu đỏ,

Hoa Khấp Tuyết liếc ngang qua tầng thứ nhất, sau đó hướng đi lên tầng thứ hai, mới vừa đi được nữa cầu thang, chợt nghe được giọng nữ bén nhọn nói tới.

“Này, nha đầu kia ngươi là ai, có biết hay không tầng trên kia không phải người nào cũng có thể tiến vào?”

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy liền quay lại, nhìn thấy người mặc áo đỏ này đúng là một mỹ nữ, đang chóng nạnh nhìn mình, vẻ mặt đầy phách lối và khinh thường.

“Đúng vậy, vị cô nương này, lầu hai này không thể tiến vào, dù ngươi có đi lên, cũng không có chìa khoá để mở cái cửa kia.” Cô gái mặc đồ xanh ngược lại rất dịu dàng, lông mày khẽ chau lại, làm cho ngươi ta có cảm giác muốn yêu thương.

https://thuviensach.vn

“Song nhi! Ngươi khách khí với nàng ta làm gì, cũng không biết đâu ra ả người làm không hiểu quy củ này, chúng ta sẽ giúp Vương gia giáo huấn một chút!” Nữ nhân mặt hồng y kia rất khinh miệt Hoa Khấp Tuyết, lúc nào thì vương phủ lại có người hầu xấu xí như vậy chứ?

“Lệ Liễu, ngươi không được nói như vậy....” cô gái mặc áo xanh kia cau mày, không đồng ý nhìn về phía nàng, nàng chính là nữ nhi của thái y đương triều Triệu Niên năm xưa, Triệu Song nhi, còn nữ nhân mặc áo hồng còn lại, chính là nữ nhi của Lễ bộ thượng thư đương triều Chu Lệ Liễu.

“Này, ngươi còn không xuống đây?” Chu Lệ Liễu phách lối quát, mặc dù biết đáy là Thánh Vương Phủ, nhưng cũng không định thu liễm chút nào.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hai người, đối với hai người đều không có hảo cảm, cô gái áo đỏ rực rỡ kia phách lối nàng không thích, còn cô gái mặc áo xanh kia thì làm bộ làm tịch, nàng cũng không thích.

Không muốn nói nhiều, từ trong bàn tay lấy ra ngọc bội đưa ra, ngọc bội trong suốt trơn bóng nằm trên năm ngón tay mảnh khảnh mịn màng của Hoa Khấp Tuyết, làm nên khung cảnh thật đẹp mắt.

https://thuviensach.vn

Chương 11: Làm Cho Ngươi Phải "Xin Lỗi"

Chu Lệ Liễu cùng Triệu Song nhi nhìn thấy ngọc bội, lập tức liền sợ đến ngây người, ở Dương Thành này ai không biết Thánh Vương luôn có một đôi ngọc bội tuỳ thân, đó là ngọc bội do tiên hoàng ban tặng, tại phòng dược của Thánh Vương phủ này làm hai cái chìa khoá, nhưng tại sao nữ nhân này có thể có được?

"Ngược lại với suy nghĩ của ta đây là một hạ nhân, thì ra đây còn là một tiểu tặc, tiểu tiện nhân! Ngươi nói đi, làm sao ngươi trộm được khối ngọc bội này!" Chu Lệ Liễu trừng mắt tức giận nhìn ngọc bội trong tay Hoa Khấp Tuyết, thanh âm bén nhọn khiến Hoa Khấp Tuyết khẽ nhíu mày.

"Lệ Liễu ngươi trước mắt đừng kích động, có lẽ ngọc bội này không phải là nàng trộm…." Triệu Song nhi hạ mi mắt, vì Hoa Khấp Tuyết giải thích.

"Không phải nàng trộm, chẳng lẽ Vương gia cho!?" Chu Lệ Liễu theo bản năng liền nói, lời này vừa nói ra, sắc mặt hai người đều trắng bệch, hoài nghi nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, chẳng lẽ ngọc bội này thật do Vương Gia cho?

"Mộ Lương đưa." Hoa Khấp Tuyết chẳng thèm dây dưa, xoay ngươi muốn đi.

Chu Lệ Liễu nghe vậy, mặt hiện đầy ghen tỵ, mặc dù nghĩ Vương Gia sẽ chướng mắt nữ nhân xấu xí này, nhưng khi nghe nàng nói, lòng ghen tỵ đến muốn giết người, lập tức lấy roi da mang theo người ra, vung về phía Hoa Khấp Tuyết.

https://thuviensach.vn

Triệu Song nhi trên mặt vẫn ra vẻ đáng thương, nhưng trong mắt hiện lên ganh tỵ đã bán đứng tâm tư nàng, Vương gia là người rất lợi hại, ngọc bội này muốn trộm liền trộm được sao? Khả năng duy nhất chính là Vương gia đã đưa ngọc bội cho nữ nhân này.

Nghĩ đến đều này, Triệu Song nhi dịu dàng tiến lên giữ chặt Chu Lệ Liễu, nhằm bảo vệ Hoa Khấp Tuyết, "Nếu ngọc bội này do Vương gia cho nàng, thì nàng nhất định là nữ nhân Vương gia để ý, Lệ Liễu người không nên như vậy…"

Chu Lệ Liễu nghe vậy, cặp mắt hiện lên ganh tỵ cực độ, đẩy Triệu Song Nhi ra, vút roi về phía Hoa Khấp Tuyết.

Triệu Song Nhi hoảng sợ la lên, ngã nhào xuống đất, cũng không tiến lên ngăn cản nữa.

Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy màng này, mắt hiện lên châm chọc, cô gái mặc áo xanh kia quả nhiên tâm cơ rất sâu, có cơ hội liền lợi dụng người khác, có điều một khi có ngươi ganh tỵ với người khác, tự nhiên liền bị người ta lừa.

Dễ dàng né đường rôi Chu Lệ Liễu đánh tới, Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, bất quá chỉ là nằm ở tầng thứ 3 sơ cấp, cũng dám kêu ngạo như vậy! Nhưng Hoa đại cô nương chúng ta căn bản không biết, ở Huyễn lục địa này rất coi trong võ học, nhưng nữ tử dù sao cũng không bằng nam tử, có thể luyện tới tầng ba võ học đã rất cao....

Chu Lệ Liễu thấy nàng dễ dàng né như thế, liền thẹn quá hoá giận, hung hăng giẫm chân, lần nữa vung roi về phía nàng.

Hoa Khấp Tuyết thoáng nhìn, không biết nên nói gì, nàng đây là đang làm nũng sao? còn dậm chân…..

https://thuviensach.vn

Chu Lệ Liễu vung roi ngày càng hăng say, người Hoa Khấp Tuyết ngày càng uyển chuyển, đây là Thánh Vương phủ, nàng tự nhiên cho Mộ Lương mặt mũi,cũng không có ý định đánh lại, nhưng không đại biểu là nàng dễ dang tha cho những ngươi chọc giận nàng.

Hoa Khấp Tuyết cố ý ở hiệu thuốc bay tới bay lui, vì vậy làm cho Chu Lệ Liễu vút roi trúng dược liệu bay khắp phòng, chờ khi có người đến đây, bi kịch khẳng định không phải là nàng, nàng là người vô tội, không hề xuất thủ.

Lại nói Hoa Khấp Tuyết tính tình lạnh như băng, ít nói đến đáng thương, nhưng mà là người có thù tất báo, người nào chọc tức nàng, nàng sẽ khiến cho kẻ đó sống không hề dễ dàng.

Nhìn xem, phòng thuốc ban đầu gọn gàng sạch sẽ, cầu thang lên lầu lại tinh xảo, tất cả đều bị làm hỏng.

Chu Lệ Liễu thở hồng hộc nhìn mặt không hề đỏ của Hoa Khấp Tuyết, tức giận đến công tâm, liền xuất ra toàn bộ nội lực, vút roi về phía trước.

Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, lại nghe thấy có người đang chạy lại, ánh mắt chợt loé, không giống như nãy giờ tránh né nữa, ngược lại đưa tay lên chắn roi, bàn tay trắng nhu ngọc liền lưu lại một vết đỏ.

Cảnh Duệ cảm giác, cảm thấy lo lắng, liền nghĩ đi đến phòng thuốc xem thử, nhìn thấy cảnh tượng bên trong, lập tức liền tức giận: “Dừng tay!” Phòng thuốc này so với bị phá huỷ không sai biệt lắm….

Chu Lệ Liễu cả người run lên, không dám tiếp tục công kích, nhìn Cảnh Duệ trước mặt, không còn sự kêu ngạo vừa rồi nữa.

“Chu tiểu thư, ngài có giải thích cho tại hạ biết đã xảy ra chuyện gì không?” Cảnh Duệ trên mặt cười như không cười nhìn nàng, trên mặt lộ ra

https://thuviensach.vn

vẻ uy nghiêm, thủ lĩnh cấm vệ quân, cũng không phải người bình thường có thể làm, lúc này đang rất tức giận, cũng rất doạ người.

“Cảnh đại nhân, sự tình là như vầy, Lệ Liễu nghi ngờ vị cô nương kia trộm ngọc bội của Vương gia….” Triệu Song Nhi vừa từ trên đất đứng dậy, bộ dạng ra vẻ nhu nhược, giống như chính nàng là người chịu uất ức.

“Đúng! Ta là giúp Vương gia dọn dẹp tiểu tặc này!” Chu Lệ Liễu nghe vậy, giống như tìm được cái cớ chính đáng cho mình, liền khôi phục lại vẻ phách lối ban đầu.

Cảnh Duệ hừ lạnh, dạy dỗ tiểu tặc? Tại sao không nói ngươi ghen tỵ Tuyết cô nương có ngọc bội? Vừa nghĩ đến Tuyết cô nương, Cảnh Duệ liền xoay người, khẩn trương nhìn Hoa Khấp Tuyết, “Tuyết cô nương, ngày không sao chứ?”

“Không sao.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, đem tay bị thương để ra sau lưng.

Cảnh Duệ thấy nàng thật sự không có gì đáng ngại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cô nãi nãi này mà có xảy ra chuyện gì, Vương gia trở lại không thể nào không lột da hắn.

“Tiểu tặc này là ai, Cảnh Duệ đại nhân làm gì khách khí với nàng như vậy!” Chu Lệ Liễu căm tức nhìn Hoa Khấp Tuyết, bất mãn việc Cảnh Duệ có thái độ cung kính như vậy, thái độ hắn đối với mình thật không có một điểm tôn kính như vậy.

“Tuyết cô nương là khách quý của Vương gia.” Cảnh Duệ lạnh lùng lên tiếng, lạnh lùng nhìn hai người.

“Cái gì!?” Chu Lệ Liễu không thể tin được, mặt Triệu Song Nhi cũng trắng bệch, quả nhiên ngọc bội của nàng là do Vương gia đưa cho, rốt cuộc nàng quan hệ vương gia có quan hệ gì….

https://thuviensach.vn

Triệu Song Nhi ngước mặt lên, âm thầm đánh giá nữ tử bình thường này, không nghĩ rằng mới định đánh giá liền có một ánh mắt lạnh như băng nhìn nàng, làm cho nàng thấy toàn thân lạnh đến thấu xương, lập tức thu hồi ánh mắt không dám nhìn nữa.

"Này, ta nói thế nào cũng là nữ nhi của Lễ bộ thượng thư, nàng đối với ta không tôn kính như vậy, không thể trách ta không ra tay đánh người!" Chu Lệ Liễu chợt nghĩ đến phụ thân mình, lần nữa lớn lối, trợn mắt nhìn Cảnh Duệ.

"Chu tiểu thư nên có chừng mực." Cảnh Duệ bị nàng chọc lửa giận nổi lên, nữ nhân này thật không biết sống chết.

"Có chừng mực!?" Chu Lệ Liễu giống như nghe được chuyện cười động trời, phát ra tiếng nói chói tai, "Nàng nếu nguyện ý xin lỗi ta, ta liền có chừng mực!"

"Lệ Liễu…." Triệu Song Nhi tiến lên khuyên nàng, nhưng trong lòng lại hi vọng các nàng càng cãi nhau càng kịch liệt càng tốt.

"Tuyết cô nương, ngài đi nơi khác một chút, nơi này giao cho thuộc hạ giải quyết." Cảnh Duệ kìm nén cơn bực bội, xoay người khuyên Hoa Khấp Tuyết rời đi.

"Không cần, ta đồng ý xin lỗi!" Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn Chu Lệ Liễu, làm cho ba người kinh ngạc.

"Tuyết cô nương?" Cảnh Duệ kinh ngạc, đang định nói gì đó, lại thấy nàng phất tay, lập tức không dám nhiều lời, lui về phía sau hai bước.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn Chu Lệ Liễu, khí thế này làm cho nàng ta có cảm giác không thở nổi, nhưng vẫn cố gắn trừng mắt chậm rãi đi về phía Hoa Khấp Tuyết, "Đồng ý nói xin lỗi, được, nhanh lên một chút đi!"

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, không ai nhìn thấy nàng ra tay ra sao, chỉ biết trên bộ mặt đẹp đẽ Chu Lệ Liễu tự nhiên có một vết thương, máu dọc theo khuôn mặt chảy xuống.

“Thật xin lỗi, đã làm ngươi bị thương.”Hoa Khấp Tuyết lui về phía sau hai bước, nhàn nhạt nói xin lỗi, thế nhưng trong giọng nói không hề co một chút ái náy nào.

Cảnh Duệ há hốc mồm, ngay sau đó nhìn về Hoa Khấp Tuyết đầy tán thưởng, cô gái này quả nhiên bất phàm, không thất lễ, cũng không chịu thua thiệt, ta không làm gì có lỗi với ngươi, ngươi muốn ta xin lỗi, ta liền làm cho chuyện có lỗi với ngươi, rồi ta xin lỗi ngươi, chiêu này, hay thật!

Nếu không phải hiện tại đang trong hoàn cảnh này, Cảnh Duệ thật sự sẽ vỗ tay khen hay.

Triêu Song Nhi đã sớm tròn mắt, nhìn vết thương trên mặt Chu Lệ Liễu, mắt đầy khiếp sợ.

Chu Lệ Liễu bị đau đớn trên mặt làm bừng tỉnh, giơ tay sờ mặt mình, nhìn trong lòng bàn tay một mảnh đỏ tươi, liền thét chói tai, “A! Mặt của ta! Ngươi là tiểu tiện nhân! Ta muốn giết chết ngươi!”

Cảnh Duệ nhướng mày, dự định đưa đại tiểu thư này đi, lại nghe bên ngoài cửa có một giọng nam lạnh lùng truyền đến.

“Vương phủ này của Bổn vương, hôm nay thật náo nhiệt a…….”

https://thuviensach.vn

Chương 12: Một Năm Không Gặp, Vẫn Yêu Nghiệt Như Cũ

“Vương phủ của bổn vương, hôm này cực kỳ náo nhiệt ….”

Giọng nói lười biếng, như rượu ngon lâu năm, hương thơm mê người, lại như dòng suối trên đỉnh núi, trong suốt sạch sẽ, không xen lẫn bất kỳ dơ bẩn nào, rõ ràng là hai phong cách mâu thuẫn nhau, lại hoàn mỹ kết hợp lại, giọng nói như có cọng lông vũ nhẹ vuốt qua trái tim, làm mê hoặc lòng người nghe.

Cùng theo giọng nói đến, là một bóng người màu tím lạnh như băng, đôi lông mày như được lựa chọn, không phải sắc bén như gươm, cũng không nhu nhược như lá liễu, mắt phượng híp lại, lại không giấu được vẻ thâm tuý, mũi cao thẳng giống như lão thiên gia tỉ mỉ tạo hình, hoàn mỹ không tỳ vết, môi mỏng mỉm cười, lại làm cho ta cảm thấy lạnh lẽo.

Hình dáng như liên, diện mạo lại thắng liên, một thân thanh thản, lại làm cho người ta cảm giác lạnh lùng, lại làm cho người ta cảm giác rất yêu nghiệt nói không nên lời. (mình không biết dịch đoạn này sao luôn, sao liên tưởng mộ lương như hoa sen ta…..)

“Vương gia.” Cảnh Duệ cung kính hành lễ, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm, cuối cùng cũng về tới.

“Đứng lên đi.” Mộ Lương lười biếng nói, lạnh nhạt liếc hắn, sau đó ánh mắt liền bị khoá trên người mặc đồ trắng trước mặt, mới luyến tiếc dời đi.

Hoa Khấp Tuyết chỉ cảm thấy có một mùi hương như hoa sen đưa tới, đến khi bóng dáng màu tím lạnh như băng kia đứng trước mặt mình, khẽ

https://thuviensach.vn

ngước đầu, quan sát nam nhân đã một năm không gặp, khẽ bĩu môi, một năm không gặp, vẫn yêu nghiệt như cũ.

“A Ấm, nàng đã đến rồi.” m thanh nhàn nhạt, lại xen lẫn sự vui sướng không thể nói hết, Mộ Lương nhìn Hoa Khấp Tuyết, trong mắt tràn đầy nhu tình.

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt đáp, giọng nói trong trẻo lạnh lùng giống như bình thường.

Cảnh Duệ thấy vậy, không khỏi sờ mũi, Vương Gia nhà hắn luôn được các cô nương hoan nghênh, sợ đây là lần đầu tiên bị lạnh nhạt như vậy, nhưng mà Vương gia nhà hắn cũng không thể bây giờ cùng người ta ôn chuyên a, chuyện phiền toái bên này còn chưa giải quyết nha.

Triệu Song Nhi thấy vẻ nhu tình trên khuôn mặt Mộ Lương, khuôn mặt liền trắng bệch, ánh mắt đầy ghen ty, trong lòng liền rõ, Vương gia nhất định rất thích nữ nhân này! Vương gia tuy rằng đối với mọi người đều mỉm cười, nhưng sẽ không đối với ai quá dịu dàng, nhưng khi ở trước mặt nữ nhân này…..

Chu Lệ Liễu nhìn thấy Mộ Lương, bị vẻ đẹp của hắn làm ngẩn ngơ, không để ý đến thái độ của hắn đối với Hoa Khấp Tuyết, đưa vết thương trên mặt ra, nghĩ rằng Vương gia nhất định sẽ cho nàng một công đạo, lập tức che miệng, khóc lớn lên: “Vương gia, ngài cần phải làm chủ cho ta a, tiểu tiện nhân này làm khuôn mặt ta bị thương…..”

Triệu Sông Nhi thấy thế, kéo Chu Lệ Liễu lại, dịu dàng an ủi nàng, ngay sau đó quay về phía Mộ Lương dịu dàng cười, “Vương gia, Lệ Liễu chỉ vì bị cô nương kia làm bị thương, bị uất ức, nên giờ mới vô lễ như vậy, Vương gia không nên trách tội nàng.” Bộ dáng kia, giống như chính mình là nữ chủ nhân của Vương phủ này, đang cùng với nam chủ nhân của vương phủ nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Triệu Song Nhi biết Vương gia đối với cô gái này có tình cảm không bình thường, nhung vẫn muốn dò xét thử coi sao.

Thật gian xảo….. Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn nàng, trong lòng thầm oán.

Mộ Lương nghe đến Chu Lệ Liễu mắng Hoa Khấp Tuyết liền mắt lạnh như băng, lại nghe lời nói của Triệu Song Nhi, trong lòng liền không còn kiên nhẫn, liếc Cảnh Duệ một cái.

Cảnh Duệ hiểu ý, hắng giọng một cái, nhanh chóng đem chuyện đã xảy ra kể lại.

Chu Lệ Liễu nức nở, oán hận nhìn chầm chầm Hoa Khấp Tuyết, hừ, một hồi nữa xem Vương gia sẽ thu thập ngươi như thế nào!

Mộ Lương nghe vậy, hơi híp mắt, lạnh lùng nhìn Chu Lệ Liễu cùng Triệu Song Nhi, hai người liền thấy nhiệt độ xung quanh như lạnh xuống, trong lòng liền bất an.

Mộ Lương thu hồi ánh nhìn, môi khẽ mỉm cười, cuối đầu nhìn Hoa Khấp Tuyết, dịu dàng hỏi: “A Noãn, nàng làm nàng ta bị thương?” Rõ ràng nên phải trách , nhưng khi lời hắn lại mang theo hàm ý dung túng trong đó.

Chu Lệ Liễu nhìn Mộ Lương tràng đầy ái mộ, cảm thấy Vương gia ngày càng càng tuấn mỹ, mặt liền đỏ lên, làm động vết thương, một trận đau đớn ập tới, lập tức hung hăng nhìn Hoa Khấp Tuyết, hừ, Vương gia sẽ trừng trị ngươi! (cô nàng này hình như không có đầu óc thì phải)

Nhưng Triệu Song nhi không ngu như vậy, Vương gia giọng điệu nói ra thập phần dịu dàng, chẳng lẽ hắn thật sự muốn bảo vệ nữ nhân này? Phải biết rằng phụ thân Chu Lệ Liễu là Lễ Bộ Thượng Thư đương triều, địa vị Vương gia mặc dù cao, nhưng cũng không thể không quan hệ tốt cùng các đại thần trong triều….

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn Mộ Lương, không nói gì, liền đưa bàn tay đang bị thương ngoài sau lưng ra trước mặt Mộ Lương, quay vết thương ra, bàn tay trắng như ngọc hiện lên vết thương màu đỏ hiện rõ ràng trên đó.

Mộ Lương thấy vậy, khoé miệng liền mím chặt, phượng mâu nhíu chặt lại, nhẹ nhàng cầm tay nàng, yên lặng nhìn nàng, trong mắt đầy tức giận, cô nàng này lại dám làm mình bị thương! Nàng tuyệt đối là cố tình!

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn lại hắn, không để ý hắn tức giận, hừ lạnh, "Là nàng ta làm ta bị thương trước."

Chu Lệ Liễu không thể tin được trừng mắt nhìn nàng, làm sao có thể, nàng né nhanh như vậy, làm sao nàng có khả năng làm nàng ta bị thương chứ?

Nghe vậy, mặt Mộ Lương liền lạnh xuống, lạnh lùng nhìn Chu Lệ Liễu, trong mắt đầy sát ý.

Chu Lệ Liễu thấy vậy, hai đầu gối đều mềm nhũng, quỳ rạp xuống đất, môi run lẩy bẩy, giọng nói đầy hoảng hốt sợ hãi, Thánh Vương như vậy là lần đầu tiên nàng nhìn thấy, nhưng đời này nàng cũng không muốn gặp lại lần nữa, quá đáng sợ

"Vương gia…. Ta…. Ta thật sự là không….. không biết….."

Mộ Lương vốn luôn mang một khí uy nghiêm, một ánh mắt có thể làm cho người ta quy phục, lại bốn năm trước rửa máu tươi trên chiến trường, loại khí thế đó liền mang đầy huyết khí, Chu Lệ Liễu là một thiên kim tiểu thư không ra khỏi cổng chưa từng trải thì làm sao có thể chịu được, cho dù là cha nàng đi nữa, chỉ sợ cũng không chịu được.

Ngắn gọn nói một câu, liền thay đổi tình thế, Cảnh Duệ ngoài bội phục ra, sống lưng cũng toát ra mồ hôi lạnh, Tuyết cô nương này bị thương, Vương gia có thể lột da hắn? Nghĩ đến đây, trên mặt liền lo lắng.

https://thuviensach.vn

“Vương gia, Lệ Liễu chỉ là nhất thời hồ đồ, đều do ta không ngăn nàng lại, Vương gia, ngài muốn trách thì xin trách ta!” Triệu Song Nhi cũng quỳ xuống theo, hai hàng nước mắt trong suốt chảy xuống, bộ dạng rất vô tội cùng đáng thương.

Chu Lệ Liễu cảm kích nhìn Triệu Song Nhi, nàng ta thật là tỷ muội tốt của mình, dưới tình huống như vậy mà cũng giúp mình.

Nhưng nàng nào biết, Triệu Song Nhi làm như vậy, chỉ nhằm để Mộ Lương lưu lại ấn tượng thật tốt về nàng, cùng cho hắn biết rằng tất cả chuyện này nàng hoàn toàn không có quan hệ gì.

Mộ Lương lạnh lùng nhìn Triệu Song Nhi, trong mắt thoáng hiện tia chán ghét, ngay sau đó kéo Hoa Khấp Tuyết vào ngực mình.

“Cảnh Duệ, tiễn khách, từ bây giờ dược phòng đóng cửa, người ngoài không được vào.”

“Dạ.” Cảnh Duệ vội vàng đáp ứng, xoay người nhìn Triệu Song Nhi cùng Chu Lệ Liễu, “Hai vị tiểu thư, mời ra ngoài.”

“Vương, Vương gia….” Chu Lệ Liễu cảm thấy uất ức, nhưng lại không dám nhiều lời.

“Cút.” Mộ Lương không còn kiên nhẫn, lạnh lùng quát, phất tay xuất ra bộ huyễn lực, đem hai người đánh bay ra ngoài, cũng không quản họ co bị thương hai không, nắm tay Hoa Khấp Tuyết rời đi.

Cảnh Duệ lắc đầu bất đắc dĩ, liền theo ra ngoài coi hai người phiền toái kia ra sao.

Chu Lệ Liễu phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt toàn là khiếp sợ, nàng rốt cuộc cũng thấy được bộ mặt Thanh Vương máu lạnh vô tình rồi, bây giờ thật hối hận, rồi…. Nhắm mắt lại, hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Triệu Song Nhi dù núp sau lưng Chu Lệ Liễu, nhưng cũng bị thương không nhẹ, bụng co rút đau đớn, mồ hôi lớn như hạt đậu từ trên tráng nhỏ xuống, khuôn mặt xin đẹp liền trở nên trắng bệch.

Triệu Song Nhi run rẩy thân thể, đưa tay sờ bụng mình, một cỗ đau nhói đến thấu tim truyền đến, trong nháy mắt sắc mặt liền tái nhợt, mắt hiện lên nỗi tuyệt vọng, phụ thân của nàng là thái y, nhỏ nàng đã theo học hỏi, mưa dầm thấm đất, học được không ít, thương thế này…. sợ là nàng về sau không thể mang thai được!

Ở thời đại này, cô gái không thể mang thai được, sẽ thống khổ đến bực nào.

Ánh mắt Triệu Song đầy tuyệt vọng cùng đau khổ, cuối cùng hiện lên sự thống hận, tất cả đều do nữ nhân kia, Vương gia mới đối xử mình như vậy, tất cả là tại nàng!

Khuôn mặt trắng bệch bị sự thù hận làm vặn vẹo, toàn thân phát ra hận ý, lại không chịu nổi cơn đau đớn dưới bụng truyền tới, mặt bỗng tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

Cảnh Duệ vừa ra tới, nhìn thấy hai người ngày xuống đất ngất đi, hai người từng người mặt đều trắng bệch, không khỏi âm thầm chắc lưỡi, Vương gia thật sự đang rất tức giận a…

Bĩu môi, mỗi tay Cảnh Duệ nâng một người mang các nàng về nhà của mình.

https://thuviensach.vn

Chương 13: Mộ Lương, Ta Thích Ngươi

Trong Noãn các.

“Hoa Khấp Tuyết.” Mộ Lương đứng tựa người bên giường, nhìn người ngồi trên giường đang vui vẻ như biết được chuyện vui nhất trên thiên hạ, nụ cười dịu dàng trên mặt có thể làm chết người.

“ n.” Hoa Khấp Tuyết ngước mắt nhìn hắn, thản nhiên đáp, cười rất đắc ý, nhưng trong lòng nàng cũng hiểu được, Mộ Lương hiện đang rất tức giận.

“Ngươi có muốn nói gì với ta không?” Mộ Lương cười lạnh, khom lưng lấy tay nâng cằm của nàng lên, hai mắt chăm chú nhìn nàng, như muốn nhìn vào tận sâu trong lòng nàng.

“Không có.” Hoa Khấp Tuyết rũ mắt xuống, che lại sự chột dạ.

“Được lắm, vậy hiện tại ta hỏi nàng!” Mộ Lương gật gật đầu, giận quá hoá cười, “Vì sao lại không né?”

“.....” Hoa Khấp Tuyết lựa chọn im lặng, nàng mà né, thì lấy gì để hãm hại nữ nhân kia? Giương mắt nhìn sắc mặt càng ngày càng khó coi cua hắn, cảm thấy nếu nàng không nói lời nào, hắn nhất định sẽ ăn tươi nuốt sống nàng.

“Vết thương nhỏ mà thôi.”

Mộ Lương nhắm nhắm mắt, thiếu chút nữa hắn thật tức giận đến hộc máu đầy mặt, vết thương nhỏ mà thôi? Lời nói của cô nàng này phát ra càng làm người ta tức giận.

https://thuviensach.vn

Hơi thở ấm áp phà vào mặt Hoa Khấp Tuyết, làm cho tim nàng trễ hai nhịp, híp mắt lại mặt không chút thay đổi nhìn nam nhân đang cách rất gần, yên lặng nhìn lông mi thật dài của hắn, trên mặt hơi nóng lên.

“Giết nàng, ngươi sẽ bị phiền toái.” Hoa Khấp Tuyết rũ mắt xuống, giận cái rắm, không phải nàng vì hắn mà suy nghĩ sao?

Mộ Lương nghe vậy liền sửng sốt, tức giận trong mắt liền biến thành vui sướng, khoé miệng không tự giác câu lên, thử hỏi, “A Noãn…..là do lo lắng cho ta?”

“... .....” Hoa Khấp Tuyết không trả lời, vẫn duy trì tư thế cúi mặt như hồi nãy, trên mặt không hiện ra cảm xúc nào.

Mộ Lương thấy vậy, cười càng ngày càng tươi, mắt hiện đầy trêu tức, “A Noãn, nàng thẹn thùng.” Không phải là câu hỏi, mà là câu nói khẳng định.

“... .....” Hoa Khấp Tuyết tiếp tục trầm mặc.

Mộ Lương cười xấu xa, đưa tay ôm lấy nàng, đem nàng áp lên trên giường, đầu vùi vào ngạnh cổ của nàng, giọng nói nhẹ nhàng và mền mại, “A Noãn, thừa nhận đi, nàng đã thích ta…”

Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt, khuôn mặt vô tình khẽ mỉm cười, cảm thụ hơi thở ấm áp trên cổ, nhẹ nhàng động nhưng thân nàng bị ép xuống làm cho không thoải mái, “Buông.”

“Không muốn….” Mộ Lương cọ cọ cổ của nàng, giọng nói đầy buồn bã, thật giống như đứa nhỏ không đòi được kẹo.

Hoa Khấp Tuyết không nói gì, một đại nam nhân, giờ lại muốn làm nũng!

https://thuviensach.vn

“Mộ Lương, ta thích ngươi.” hiểu rõ tính của hắn không đạt được mục đích là không chịu từ bỏ qua, Hoa Khấp Tuyết cũng lười tốn sức với hắn, dù sao chính mình vốn đã thích hắn, không cần thiết phải che giấu hay không thừa nhận.

Mộ Lương nghe vậy chậm rãi ngẩn đầu, khuôn mặt tuấn tú tràng đầy ý cười, trêu ghẹo nói: “Đã chịu thừa nhận, ta tưởng nàng thật lâu lắm nữa mới thừa nhận.”

“Chàng không hỏi.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, thẳng thắn nói (vì thấy Hoa Khấp Tuyết đã thừa nhận nên mình đổi xưng hô nha! ^_^)

“Hoa Khấp Tuyết” khuôn mặt Mộ Lương liền ảo não, khuôn mặt đẹp đẽ gắt gao mím môi, hắn không dám hỏi, sợ bị cự tuyệt, nàng không thể chủ động nói sao, “Lúc trêu tức người khác sao nàng không tiếc lời nói, mà chuyện này lại một chữ quý như vàng!?”

“... .....” Hoa Khấp Tuyết tiếp tục trầm mặc, nàng cũng chỉ đối với vài người không tiếc một chữ tựa như vàng.

“A Noãn, nàng có bao nhiêu thích ta?” Mộ Lương cũng nghĩ tới cá tính của nàng, liền thở dài, lại nhìn xuống, dịu dàng nhìn nàng, khẽ sờ mặt nàng, giọng điệu làm người ta chán ngấy.

“Không có nhiều như chàng thích ta.” Hoa Khấp Tuyết thấy hắn nhìn xuống, liền rũ mắt.

“Lời nói của nàng thật làm cho người ta đau đớn……” Mộ Lương uỷ khuất bĩu môi.

“Ngươi có năng lực chịu đựng được.” Hoa Khấp Tuyết lúc này mới nâng mắt lên nhìn thẳng hắn, lại giả bộ đáng thương.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hơi hơi híp mắt, quyết định không cùng nàng thảo luận đề tài này nữa, hắn sợ chính mình sẽ bị tức chết, dù sao nàng cũng đã nói thích mình, để nàng yêu chính mình, cũng là chuyện sớm muộn.

“Có ta che chở, nàng có thể đem tất cả mọi người đùa giỡn trong tay, cho dù muốn thiên hạ này, ta cũng có thể biến thành đồ chơi cho nàng chơi, nhưng nàng duy nhất không thể làm, chính là tổn thương chính mình.”

Mộ Lương lại nằm xuống ngạnh cổ nàng, ngửi mùi hương thoang thoảng trên người nàng, giọng nói dịu dàng, nhưng cũng đầy kiên định.

Mộ Lương hắn không sợ phiền toái, đặc biệt người đã chọc bảo bối của hắn.

“Ừ” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt đáp lời, nhưng lời này không để trong lòng, nàng là người không lương tâm như vậy sao?

“Nói cho có lệ.” Mộ Lương hừ nhẹ, biết nàng tuyệt đối không đem lời mình để trong lòng, bàn tay dò xuống hông của nàng, muốn bấm xuống để trừng phạt nàng.

Hoa Khấp Tuyết thân thể run lên, giơ tay đẩy hắn ra, “Mộ Lương, buông ta ra.”

“Hừ.” Mộ Lương hừ lạnh, chậm rãi đứng dậy, từ trên cao nhìn xống người đang nằm trên giường, không muốn chọc giận nàng đến xù lông, tuy là khi như vậy nhìn nàng rất đáng yêu.

“Ta không phải người ngu.” Hoa Khấp Tuyết cứ nằm như vậy mà nhìn hắn, khẽ thở dài, “Mộ Lương, tay bị đau.”

“Ngươi thật ngốc!” Mộ Lương tức giận nhìn nàng, đưa tay cầm lấy tay đang bị thương của nàng, từ trong ngực lấy ra lọ thuốc chậm rãi bôi lên, lực đạo nhẹ nhàng, sợ làm mạnh sẽ đã thương nàng, trong mắt đầy đau lòng.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhìn vẻ mặt của hắn, không nhịn được khẽ mỉm cười, tâm tình tự nhiên rất tốt.

“Chưa thấy qua người nào bị thương mà vui vẻ như vậy!” Mộ Lương làm sao bỏ qua vẻ mặt tươi cười của nàng, lạnh nhạt liếc nàng, khẽ hừ.

“Nàng ta có thân phận gì?” Hoa Khấp Tuyết không để ý đến sự châm chọc của hắn, nghĩ đến Chu Lệ Liễu, mắt liền hiện lên lãnh ý.

“Nữ nhi của Lễ bộ thượng thư đương triều, Chu Lệ Liễu.” Mộ Lạnh ngoéo môi, “Như thế nào? Muốn trả thù?”

“Nàng chọc gây sự với ta.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, không có ai chọc đến nàng mà có thể sống yên bình.

“Như vậy mới không sai biệt lắm!” Mộ Lương hài lòng cười, cưng chiều ngắt mũi của nàng, “Nữ nhân của Mộ Lương ta phải như vậy, không ai có thể khi dễ.” Dĩ nhiên, phạm vi “người nào” đó không bao gồm chính hắn.

Hắn nhớ rõ khi còn bé, có một con rắn thừa dịp nàng đang ngủ mà cắn nàng, chờ sau khi nàng bị đau mà tỉnh, không nói hai lời, đi khắp núi tìm con rắn kia, cuối cùng thịt bị bầm nát dưới dao của nàng, bộ dáng đại thù tất báo kia, đến bây giờ hắn nhớ tới còn rất thích.

“Ta không phải là nữ nhân của ngươi.” Hoa Khấp Tuyết không nói gì, không muốn hắn tiến thêm nhiều bước nữa.

“Hiện tại ta không ngại liền biến nàng thành nữ nhân của ta.” Mộ Lương bôi thuốc cho nàng xong, cúi người, mập mờ cười, bàn tay thuận thế đưa lên, khẽ nắm lấy cánh tay của nàng.

“Ta để ý.” Hoa Khấp Tuyết xê dịch sống lưng, đưa tay đẩy hắn trở ra, chính mình cũng ngồi dậy.

https://thuviensach.vn

“Tâm thật độc ác.” Mộ Lương hừ nhẹ, nhưng lôi tay nàng không buông ra, tỉ mỉ vuốt bàn tay nhỏ bé như ngọc của nàng, trên nổi lên ánh sáng nhu hoà, hắn rốt cuộc cũng đợi được nàng xuống núi.

Hoa Khấp Tuyết liếc hắn một cái, mặc hắn thưởng thức tay mình, nhiều năm như vậy, tính tình cổ quái không thay đổi, nàng cũng không biết tay nàng có gì mà đẹp chứ?

“A Noãn, tại sao xuống núi sớm như vậy, vốn dĩ ta tưởng là hai ngày nữa nên tính đem mọi chuyện giải quyết hết, tự mình đi đón nàng.” Mộ Lương đem nàng kéo vào lòng, cằm để lên đỉnh đầu nàng, dịu dàng cười.

“Bị Sư Phụ đuổi.” Hoa Khấp Tuyết ngoan ngoãn dựa vào người hắn, thoải mái nhắm mắt lại.

“Hả?” Mộ Lương trợn mắt kinh ngạc, giọng nói tràng đầy nghi ngờ, “Làm sao có thể? Không phải Hoa gia gia rất thích thức ăn nàng nấu?”

“Hắn thích dược liệu bảo bối của hắn hơn.” Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, nàng là vậy sống mà so ra còn kém hơn vật chết kia của sư phụ.

Mộ Lương nghe vậy, nhíu mày, dược liệu?

“A Noãn, có phải nàng hứng thú đối với y thuật?” Hắn nhớ rõ khi hắn theo Hoa gia gia học y thuật, cô nàng này liếc mắt một cái liền bỏ đi, không có hứng thú học.

“Đột nhiên muốn học.” Hoa Khấp Tuyết mở to mắt nhìn nơi hai bàn tay đang giao nhau, cảm thấy nhìn rất đẹp mắt.

“ n, lầu hai của phòng dược liệu cần gì có đó, nàng muốn chơi thế nào cũng được.” Mộ Lương cười nói, A Noãn nhà hắn muốn chơi, vậy thì tuỳ nàng đi, dù sao đi nữa nói này của hắn dược liệu gì cũng không thiếu, nếu thật không có, hắn liền tìm về cho nàng là được.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, ngẩng đầu nhàn nhạt nhìn hắn, “Mộ Lương, trời tối rồi, ta muốn đi ngủ.” Bất tri bất giác, cùng với hắn ở trong phòng thật lâu rồi.

“Được.” Mộ Lương cười híp mắt nhìn nàng, còn thân mật đặt nàng lên giường, kéo chăn lại.

“Chàng nên đi.” Hoa Khấp Tuyết bắt đầu đuổi người.

“Không có gì, ta coi chừng cho nàng, không cần ngượng ngùng.” nụ cười của Mộ Lương ngày càng đậm, giúp nàng cởi giầy rồi đắp kín mềm, rất thân thiết, ngay sao đó nghĩ đến chuyện gì đó, không đứng đắn cười, cúi người xuống bên tai nàng ngửi lấy hương thơm của nàng, cúi đầu giọng nói nặng nề, lại nghe rất mê người, “Hoa cô nương, tiểu sinh muốn cùng nàng trải qua một đêm xuân, để giải tương tư được không?”

“Cút.” Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt, tên này ngày càng lưu manh càng vô sỉ.

“A Noãn, ta rất nhớ nàng…..” Mộ Lương nhướng mày, lại tính giả bộ đáng thương, khi nàng không nghe theo mình thì mình liền giả bộ đáng thương một chút, hiệu quả cũng rất tốt.

Nhưng lúc này Hoa Khấp Tuyết trực liền nhắm mắt lại, không thèm để ý hành động của hắn, liền vận khí, trực tiếp đánh hắn bay ra ngoài cửa, thuận tiện đem cửa đóng lại.

“A a a, Hoa Khấp Tuyết! Nàng mưu sát chồng!” Mộ Lương ảo não đứng lên, quần áo nhìn rất hỗn độn, rất chật vật, oán hận nhìn chằm chằm cánh cửa đang đóng chặt, hận không thể chọc thủng cánh của đó.

Trong phòng, Hoa Khấp Tuyết chậm rãi nhắm mắt, khuôn mặt nở nụ cười tràng đầy vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Chương 14: Nữ, Sống

A Noãn:

Ta vào triều sớm, quần áo đã sớm chuẩn bị cho nàng, nếu nàng nhàm chán có thể tham quan quanh phủ, hoặc tới phòng dược, có chuyện gì tìm Cảnh Duệ, không cho phép làm mình bị thương!

Hoa Khấp Tuyết nhìn tờ giấy trên bàn, khẽ bĩu môi, nàng không phải là tiểu hài tử…. Sờ lên quần áo đã được chuẩn bị thật mềm mại, tay cảm giác thật mịn màng có thể biết được đây là hàng thượng phẩm, mặc ở trên người rất thoải mái, không khỏi cảm thán cuộc sống sa hoa thật không tệ.

Ra khỏi Noãn các, Hoa Khấp Tuyết hít một hơi không khí mát mẻ vào lồng ngực, vừa vặn đụng phải Cảnh Duệ.

“Tuyết cô nương!” Cảnh Duệ mỉm cười chào hỏi, đây chính là tâm can của Vương gia, hắn phải hảo hảo chiêu đãi.

“Cảnh đại nhân!” Hoa Khấp Tuyết gật đầu, lạnh nhạt nhìn hắn.

“Tuyết cô nương không cần khách khí như thế, gọi ta là Cảnh Duệ là được rồi!” Cảnh Duệ ngượng ngùng cười cười, “Đúng rồi, Tuyết cô nương, Vương gia phân phó ta tìm nô tỳ cho người, không biết ngày muốn người như thế nào?”

“Không cần.” Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt, mở miệng cự tuyệt, ở Mang sơn nhiều năm như vậy, nàng đều tự mình xử lý, không cần bắt chước một đại tiểu thư luôn mang nha hoàn theo người.

https://thuviensach.vn

“Khụ khụ, nhưng Vương gia …..” Cảnh Duệ khó xử nhìn Hoa Khấp Tuyết, thầm nghĩ nếu mình không hoàn thành nhiệm vụ Vương gia giao cho, cuộc sống tươi đẹp của hắn sẽ chấm dứt.

Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn một cái, mắt không biểu hiện gì xoay người đi.

Cảnh Duệ thấy nàng cứ như vậy liền đi như vậy, mặt liền sụp xuống, một bên là Vương gia lão tổ tông, còn bên này Tuyết cô nương chính là tiểu tổ tông, không thể hầu hạ tốt nổi, hắn đây là đã tạo nghiệt gì a!

“Nữ, sống……”

Ngay lúc Cảnh Duệ đã sẵn sàng nghe Mộ Lương trách tội, Hoa Khấp Tuyết từ xa truyền đến một câu, thành công làm cho hắn bị chấn động như đụng phải quả địa lôi…..

Nữ…….Sống……..

Khoé miệng Cảnh Duệ không ngừng co rút, nữ nhân được Vương gia coi trọng, quả thật là không tầm thường…..hắn tìm cho nàng tỳ nữ, chẳng lẽ còn có thể tìm cho nàng một tức nhi hay sao? (tức nhi: con trai, nam nhân…)

Hoa Khấp Tuyết đi đến phòng thuốc, phát hiện dấu vết ngày hôm qua đánh nhau hoàn toàn không nhìn thấy, toàn bộ phòng thuốc đã trở lại như cũ, sạch sẽ sáng ngời, nhíu mày xoay người lên lầu hai, Mộ Lương này làm việc, hiệu suất cũng không tệ lắm.

Nàng không biết là, ngày hôm qua khi Mộ Lương biết ngày hôm nay nàng sẽ đến đây, suốt đêm triệu tập toàn bộ ám vệ Thánh Vương quay trở về, chỉ vì sửa chữa phòng thuốc này, nếu ảnh vệ biết Hoa Khấp Tuyết đối với chuyện họ cả đêm “Đại tài tiểu dụng.” lại được đánh giá “Cũng không tệ lắm”, phỏng chừng sẽ tức giận đến hộc máu….

https://thuviensach.vn

Cắm ngọc bội vào ổ khoá để vào bên trong, cánh cửa gỗ từ từ mở ra, một mùi hương thơm ngát liền bay tới, Hoa Khấp Tuyết ngửi ngửi, thoải mái nhắm mắt, tuy rằng nàng không học được y thuật, nhưng đối ưu khuyết điểm của dược liệu nàng vẫn có thể phân biệt được, dược liệu có thể phát ra hương thơm làm người ta thanh thản tận đáy lòng như thế này, nhất định không phải là vật tầm thường.

Đưa tay đóng cửa lại, đánh giá trên dưới phòng thuốc này, cùng với phòng thuốc bình thường khác không khác biệt gì, chai lọ đặt rất chỉnh tề, đi về phía trước vài bước, lại nhìn thấy một cánh cửa nhỏ, trên cửa viết "Dành riêng cho A Noãn"

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, dành riêng cho nàng? Trong lòng có chút tò mò, nhẹ nhàng đẩy cánh cửa nhỏ ra, bên trong là một cái bàn cùng hai quầy thuốc thật to.

Hoa Khấp Tuyết cầm những hoa Tuyết Liên để đầy bàn lên, nhịn không được nhỏ giọng nói, "Lãng phí." những hoa này đều là Băng Tuyết Liên, mỗi đoá đều là cực phẩm khó có được, Mộ Lương lại không cất giữ cho tốt, ngược lại tuỳ ý để trên bàn, nếu nói ra đều này không phải làm cho mọi người kinh sợ đến rớt cằm?

Bên trái bàn gỗ là quầy thuốc để đầy bình ngọc, mỗi bình ngọc điều làm bằng bạch ngọc tốt nhất, nhìn qua Hoa Khấp Tuyết liên tắc lưỡi, xa xỉ, xa xỉ….

Cầm hộp ngọc kế bên lên, Hoa Khấp Tuyết đưa tay mở nắp đậy ra, một hương thơm nồng đậm bay tới, làm cho mắt nàng toả sáng, giơ tay lấy một miếng trong đó ra, làm cho nàng phải mở miệng cười, đây là khô bò!

Bỏ vào miệng, hương vị ngon tuyệt làm cho Hoa Khấp Tuyết híp mắt, nàng là người lạnh nhạt, nhưng yêu thích duy nhất chính là đồ ăn, có thể ăn

https://thuviensach.vn

được thức ăn mỹ vị, nó sẽ làm cho tâm tình nàng tốt lên trong một thời gian rất lâu.

Nàng yêu thích nhất chính là Tẩy Tuỷ Đan cùng với khô bò này, nàng đã dạy Mộ Lương cách để chế biến và làm khô bò này, nhưng nàng không nghĩ tới hắn thật sự học được, còn có xu thế làm trò làm ngon hơn thầy như thế….

Nhịn không được bỏ miếng khô bò thứ hai vào miệng, đặt hộp xuống, cầm bình nhỏ bên cạnh lên, xoay người đi đến một ngăn tủ trước mặt, toàn bộ ngăn tủ đều để bình ngọc, mở nắp ra ngửi thử, lại cúi đầu nhìn vết thương do roi đánh đã biến thành một đường hồng nhạt, liền biết được đều này là nhờ Dưỡng Nhan Dược.

Hoa Khấp Tuyết đi ra khỏi phòng, khoá cửa lại, chậm rãi lại nhuyễn tháp nằm xuống, lâu lâu đưa khô bò vào miệng, hai mắt xinh đẹp híp lại, che lại nét nhu hoà trong đáy mắt, trong phòng kia sợ là toàn bộ đều do Mộ Lương chuẩn bị, bản thân hắn địa vị cao, lại luôn thuỷ chung nhớ nàng, nàng sẽ giữ gìn nam nhân tốt này.

Hưởng thụ ánh nắng chiếu vào, Hoa Khấp Tuyết có chút buồn ngủ, trong lòng ôm hộp ngọc, đã quên đi mục đích ban đầu khi đến phòng thuốc của mình, đột nhiên nàng mở mắt, hai mắt lạnh như băng, lạnh lùng nhìn về bốn phía, đáy mắt lãnh ý liền hạ xuống.

“Đi ra.”

Giọng nói Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng, cầm miếng khô bò bỏ vào miệng, mắt hơi nheo lại.

Bốn phía đột nhiên phát ra tiếng động nhẹ, tám Hắc y nhân nháy mắt liền xuất hiện trong phòng thuốc, tám người đều quỳ xuống trước mặt Hoa Khấp Tuyết nói, “Tuyết cô nương.”

https://thuviensach.vn

Thánh Vương có lệnh, gặp Tuyết cô nương như gặp được chính thân ngài.

Hoa Khấp Tuyết quét mắt nhìn bọn họ, trên mặt không biểu tình gì, chỉ hừ lạnh, “Còn một người nữa, đi ra.”

Lời này vừa nói ra, làm cho tám người đang quỳ bên dưới ngẩng đầu lên, vẻ mặt tuy bị miếng vải đen che lại, nhưng hai đôi mắt đều hiện lên khiếp sợ, Tiểu cô nương này không chỉ nhận ra tám người bọn họ, mà còn nhận ra cả thủ lĩnh của bọn họ!

“Tuyết cô nương.” Một nam nhân mặc áo xanh từ phía sau nàng chậm rãi đi ra, trên mặt cười tự nhiên, đôi mắt sắc bén lúc này tràng đầy tán thưởng cùng bội phục, ở Huyễn đại lục này người có thể phát hiện ra hắn đang ẩn nấp có thể đếm trên đầu ngón tay, không hổ là nữ nhân Vương gia thích.

Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt liếc hắn một cái, rồi nhắm mắt lại, “Nói với Mộ Lương, ta không cần người bảo vệ.”

“Cô nương như vậy liền khẳng định chúng ta là thuộc hạ của Vương gia?” nam tử mặc áo xanh có chút kinh ngạc, có thể nhận ra sự tồn tại của họ, chỉ có thể chứng minh cô nương này võ công cao hơn họ, nhưng trên người bọn họ cũng không hiện ra thiện ý, nàng thế nào lại xác định bọn họ là người của Vương gia?

“Ảnh vệ.” Hoa Khấp Tuyết không mở mắt, mặt lạnh nhạt… không có chút biểu tình gì, thân người như ảnh, im hơi lặng tiếng, có thể làm được như vậy, trừ bỏ nàng cùng Mộ Lương có thể cao hơn Ảnh vệ, không có người nào khác.

“Nhãn lực của cô nương thật tốt.” lúc này nam nhân mặc áo xanh hoàng toàn bội phục, qua nhiều năm như vậy, có thể làm hắn bội phục, người thứ nhất là Vương gia, và Tuyết cô nương chính người thứ hai.

https://thuviensach.vn

“Đa tạ khen ngợi.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt đáp, không nóng nảy, nhưng lại không nhịn được đuổi người, nàng không thích cùng người xa lạ ở chung một chỗ.

Nam nhân mặc đồ xanh có thể trong Thánh Vương phủ rộng lơn này làm thủ lĩnh Ảnh Vệ, tự nhiên sẽ có năng lực nhìn sắc mặt người khác, tuy hắn không rõ Tuyết cô nương trong lòng đang nghĩ gì, tuy nàng không biểu cảm gì, nhưng ánh mắt xa cách đã làm cho hắn hiểu nàng đang mất kiên nhẫn.

Mắt chợt loé, nam nhân áo xanh liền cúi người hành lễ với Hoa Khấp Tuyết sau đó phất tay với tám người phía sau, chín người trong nháy mắt biến mất.

Thẳng đến khi không còn nghe hơi thở của họ, Hoa Khấp Tuyết mới chậm rãi mở mắt, lạnh nhạt nhìn bốn phía, buông hộp ngọc trên tay xuống.

https://thuviensach.vn

Chương 15: Dạy A Noãn, Phải Tuỳ Năng Lực Của Nàng Mà Dạy

Một người nhàn nhã, thời gian liền trôi qua rất nhanh, Hoa Khấp Tuyết nhìn sắc trời ngoài cửa sổ, cũng gần trưa, không khỏi khẽ lắc đầu, từ trong ngực lấy ra quyển sách y thuật mang từ trên núi xuống, tỉ mỉ đứng lên nghiên cứu.

“Tuyết sâm….. Tàn Thảo…..”

Hoa Khấp Tuyết so sánh dược liệu với trong sách, nhìn đống dược liệu trên bàn liền phát sầu, những cây này nhìn đều giống nhau, làm sao phân biệt được a, học y thuật thật là phiền toái, mà không học thì cuộc sống lại rất nhàm chán.

“A, Tiểu thiên tài chúng ta như thế nào mà đối với dược liệu không thể phân biệt được?” Mộ Lương không biết phòng thuốc này khi nào, dựa vào cửa trêu chọc nhìn Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết vốn vì không phân biệt được các dược liệu đã mất kiên nhẫn, lại nghe lời ấy, càng thêm buồn bực, trong tay đang cầm một bông hoa nhỏ màu trắng không biết là hoa gì liền ném thẳng về phía Mộ Lương.

Mộ Lương bật cười, cả người liền né qua một bên, nhìn Môn Lan thượng đẳng nằm ngoài cửa, khẽ nhíu mi, cô nàng này thật sự đang tức giận.

“A Noãn.” Mộ Lương mỉm cười đi vào bên trong, nhìn bộ dáng nàng trừng mắt với đám thảo dược trên bàn thật đáng yêu, dễ thương vô cùng, liền giơ tay lên, đem nàng ôm vào trong lòng.

https://thuviensach.vn

“Cút.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, tính tình nàng lạnh nhạt không có nghĩa nàng không tức giận!

“A Noãn, vừa rồi ta chỉ nói giỡn…..” Mộ Lương cười lấy lòng, đem củ sâm trên tay nàng vứt xuống, “Tự học rất phiền phức, ta sẽ dạy cho nàng.”

Hoa Khấp Tuyết nghe hắn nói vậy, giương mắt đánh giá hắn nửa ngày, xác định hắn không phải đang châm chọc nàng, nhẹ nhàng gật đầu.

Mộ Lương thấy nàng đồng ý, trong mắt ý cười càng sâu, trên khuôn mặt tuấn mỹ hiện lên ánh sáng nhu hoà, ôm nàng ngồi xuống, cầm lên tay một đoá Bạch Liên, nhẹ nhàng đưa tới.

“A Noãn, biết đây là cái gì hay không?” Mộ Lương đưa Bạch Liên đến trước mặt nàng quơ quơ.

“Tuyết Liên….” Hoa Khấp Tuyết không chắc chắn mở miệng, nhìn hoa sen trước mắt dù so với hoa sen bình thường lớn hơn thì vẫn là Tuyết Liên, lại cảm giác có gì đó không đúng lắm.

Tay Mộ Lương liền cứng đờ, ho nhẹ, mới mở miệng giải thích, “ Cái này Thiên Biện Liên, nó nhìn giống Tuyết Liên, nhưng so với Tuyết Liên thì lớn hơn, đoá hoa cũng nhiều mật hơn.” Dứt lời, liền để lại trên bàn, sau đó liền đưa tới đoá bạch liên khác.

“Này, đây là Tuyết Liên.” Mộ Lương đem Tuyết Liên đến trước mặt nàng quơ quơ.

Hoa Khấp Tuyết thở dài thất bại, tinh tế quan sát, xác định đúng như lời Mộ Lương nói, Tuyết Liên này nhỏ hơn rất nhiều.

“A Noãn, nhận biết được Tuyết Sâm không?” Mộ Lương thấy nàng thất vọng, không đành lòng, lại hỏi dược liệu đầu tiên trong cuốn y thuật, xác định nàng đã nghiên cứu qua trang này, mới mở miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Được….. là cái này?” Hoa Khấp Tuyết hai mắt nhìn thảo dược trên bàn, lấy ra một cây nhân sâm.

Mộ Lương thấy vậy, khoé miệng khẽ co rút, có chút khó xử, “A Noãn, khụ khụ, đây là Lão Sâm, còn Tuyết Sâm toàn thân sẽ bị bao phủ bởi một lớp màu trắng…”

Hoa Khấp Tuyết thở dài, buông Già Sâm trong tay xuống, mặt đầy thất vọng.

Mộ Lương thất nàng như vậy, đau lòng muốn chết, quay mặt nàng lại, dịu dàng nhìn nàng, “A Noãn, chúng ta không học được không, y thuật của ta cũng tạm được, có ta ở đây, ngươi không cần phải học.”

Hoa Khấp Tuyết không nói lời nào, nhẹ nhàng gật đầu, tuy đã thu lại sự mất mát, nhưng Mộ Lương vẫn cảm nhận được nỗi khó chịu trong lòng nàng, đầu đột nhiên hiện lên một tia sáng, lập tức nở nụ cười.

Cúi đầu nhìn nữ nhân trước mặt không biết hiện tại đang suy nghĩ gì, tuỳ ý hỏi, “A Noãn, ngươi còn nhớ rõ thời gian trước ngươi cho gì vào hầm thịt dê cách thuỷ cho ta ăn không, khi đó ngươi thêm gì vào? Mùi vị rất….”

“Táo đỏ cùng đương quy.” Hoa Khấp Tuyết nhìn hắn một cái, suy nghĩ một chút mới nói.

“A, là đương quy, cái đó có tác dụng gì?” Mộ Lương gật gật đầu, ngay sau đó lại hỏi.

“Ôn bổ.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên đáp, “Như thế nào, muốn ăn?”

Mộ Lương chỉ cười nhưng không nói, chỉ như vậy nhìn nàng, cũng không nói gì.

“Hả?” Hoa Khấp Tuyết bị hắn nhìn trong lòng lo lắng.

https://thuviensach.vn

“A Noãn, nàng không phải không nhớ dược liệu cùng dược tính.” chẳng qua đối với y thuật không hứng thú, chỉ khi nào cùng ẩm thực có liên quan… Mộ Lương mím môi, hắn đã biết phải dạy nàng như thế nào.

Hoa Khấp Tuyết có chút ngạc nhiên, thấy Mộ Lương như vậy, đưa tay vỗ vỗ môi Mộ Lương.

Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt, rút tay về, “Mộ Lương, chàng nói rõ ràng ra một chút.” Ngữ khí thản nhiên lại lạnh lùng, cùng mang theo ý cảnh cáo.

“A Noãn, nàng có thể làm dược thiện a..” cảnh cáo của Hoa Khấp Tuyết như đánh vào bông, không có bao nhiêu tác dụng, Mộ Lương một khắc sau liền cầm lấy tay nàng, híp mắt nhìn nàng cười.

Hoa Khấp Tuyết nghe được từ dược thiện này, liền cảm thấy không tệ, mình thích ăn, cũng thích nấu ăn, làm thuốc thiện có thể bồi bổ thân thể… nghĩ đi nghĩ lại, lại quên rút tay về.

Mắt Mộ Lương liền hiện lên tia gian xảo, thừa dịp nàng không chú ý, cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên mặt nàng, sau đó lui về chỗ cũ, làm động tác liếm liếm môi, trên mặt cười đầy thoả mãn, như được nếm được cực phẩm nhân gian.

Hoa Khấp Tuyết hồi phục lại tinh thần, hai tai hơi phiếm hồng, trên mặt nếu không phải đang mang mặt nạ, thì chắc cũng hồng như vậy, xấu hổ trừng người nào đó, “Mộ Lương, chàng không được quá phận.”

“A Noãn, tại sao nàng lại mang mặt nạ?” Mộ Lương nhìn hai bên tai hồng hồng của nàng, như Hồng Mã Não, trong lòng rất thích, nhưng nhìn đến khuôn mặt tái nhợt của nàng, trong lòng liền tiếc nuối vừa rồi sao không tháo mặt nạ của nàng xuống.

Hoa Khấp Tuyết nhắm nhắm mắt, lạnh lùng nhìn Mộ Lương, trong mắt giận đầy giận dữ.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương thấy vậy, liền biết nàng thẹn quá hoá giận, thu hồi vẻ mặt vui đùa, ho nhẹ một tiếng, “A Noãn….để chút nữa, ta viết thực đơn làm dược thiện cho nàng, sau đó cho người chuẩn bị dược liệu sẵn, được không?”

Hoa Khấp Tuyết nhìn hắn rõ ràng đang lấy lòng, hừ một tiếng liền thu lại vẻ mặt, đẩy hắn đi ra cửa, “Đói bụng.”

Nhớ lại xúc cảm vừa rồi trên mặt, trong mắt chợt loé, nàng cũng không phải thật sự tức giận, chỉ là cảm thấy quá đột ngột mà thôi, mặc dù hắn thường ôm ấp mình, nhưng hôn như vậy thì chưa từng có….

Mộ Lương khẽ cười, vội vàng đi theo, rất tự nhiên dắt tay nhỏ bé của nàng, “A Noãn, buổi trưa muốn ăn gì? Ta mang ngự trù đặc biệt nấu cho hoàng đế ra đây cho nàng, mặc dù so với tài nấu nướng của nàng kém hơn, nhưng mùi vị cũng không tệ.”

“Thử một chút.”

Hoa Khấp Tuyết biết mấy ngày nay thức ăn nàng ăn đều của Ngự Thiện Phòng chuẩn bị, đối với đầu bếp này nàng cũng không ôm hy vọng gì, nhưng hắn là do Mộ Lương đặc biệt chuẩn bị cho nàng, nàng cũng không nỡ cự tuyệt.

Mộ Lương cúi đầu nhìn nàng đầy cưng chiều, nàng là bảo bối của hắn, tự nhiên những gì tốt nhất mới xứng với nàng, nghe nói đầu bếp này đứng đầu trong hoàng cung, nhưng hắn không tin ai có thể vượt qua tay nghề A Noãn của hắn, dù sao cái miệng nhỏ của A Noãn cũng rất khó chiều, mà tay nghề đầu bếp kia, hắn đã nghe qua, cũng không còn hứng thú đi thử…..

“Nếu khó ăn, ta sẽ không cho hắn mặt mũi.” đang đi xuống lầu, Hoa Khấp Tuyết đột nhiên ngừng lại, nàng không định sẽ uỷ khuất dạ dày của mình.

https://thuviensach.vn

“Được.” Mộ Lương sờ sờ mũi, cưng chìu sủng nịnh cười, “A Noãn muốn giữ lại thì giữ, không cần cố kỵ mặt mũi người khác.”

“ n.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu, trong lòng yên lặng vì mình mà tính toán thực đơn hôm nay, người đầu bếp này… nàng cũng không có bất kỳ hy vọng nào…..

https://thuviensach.vn

Chương 16: Hơi Dấm

"Cảnh Duệ….."

Mộ Lương nhìn Cảnh Duệ dẫn theo một tiểu cô nương đang đi phía trước, lười biếng cười.

"A, Vương gia, người như thế nào trở lại sớm như vậy?" Cảnh Duệ nghe gọi liền xoay người lại, ngạc nhiên nhìn hắn, không chỉ trở lại sớm, mà còn không đi vào bằng cửa chính….

"Có ý kiến?" Mộ Lương nắm tay Hoa Khấp Tuyết đến trước mặt hắn, giương mắt đánh giá nha hoàn bên cạnh hắn.

"Không, không dám, tiểu nhân nào dám ý kiến với ngài." Cảnh Duệ cười lấy lòng, phát hiện Vương gia bữa nay tâm tình rất tốt, giương mắt lên nhìn bạch y nữ bên cạnh, liền hiểu rõ.

"Hừ." Mộ Lương hừ nhẹ, "Đây là nha hoàn ngươi tìm cho A Noãn?" liếc nhìn cô gái mặc áo hồng phấn bên cạnh hắn.

"Dạ phải." Cảnh Duệ gật đầu, "Tiểu Thuý, ngẩng đầu lên cho Tuyết cô nương nhìn một chút!"

Hoa Khấp Tuyết vừa nghe tên là "Tiểu Thuý", huyệt thái dương liền co lại, tên thật trẻ con….

Tiểu Thuý chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn cũng không tệ lắm, mắt to trong veo như nước, khuôn mặt nhìn cũng được, nàng nhìn Mộ Lương một cái, tựa như bị vẻ tuấn mỹ của hắn làm kinh ngạc, hơi sửng sốt một chút, nhưng rất nhanh liền quay đầu đi, lại nhìn qua bạch y nữ bên cạnh hắn.

https://thuviensach.vn

Hai mắt to chuyển vòng vòng, cảm thấy cô nương này tuy mặt lạnh như băng, nhưng cũng không như những thiên kim tiểu thư trước kia nàng từng hầu hạ, trên người họ luôn mang tính khí được nuông chiều, cảm thấy mừng thầm cho chính mình sẽ không thường bị đánh như trước kia nữa….

Mộ Lương thấy nàng ta không bị vẻ đẹp mình mê hoặc lâu, mắt liền hiện lên suy nghĩ sâu xa, hắn trông như thế nào tự hắn biết, cho dù là tiểu thư nhà quan, nhìn thấy hắn cũng sẽ mất hồn thật lâu, vậy mà tiểu nha đầu này…. Nàng ta không phải tâm cơ quá sâu, thì chính là thần kinh quá thô….

“Cô Nương! Ngài sẽ không đánh ta chứ?” ánh mắt Tiểu Thuý sáng ngời nhìn Hoa Khấp Tuyết, mang theo khát vọng, cùng lo lắng.

Cảnh Duệ vừa nghe, đầu nở to, oán hận nhìn Tiểu Thuý, thật muốn đem nha hoàn này ném đi chỗ khác, chọn nàng chính là vì nhìn nàng còn nhỏ nhưng nhu thuận, nói sao hắn cũng không nghĩ nàng ta sẽ nói như vậy, câu đầu tiên nàng hỏi lại là câu này!

Lo lắng nhìn Vương Gia nhà mình, thấy hắn không phản ứng gì, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, chuẩn bị mang Tiểu Thuý chạy lấy người, phỏng chừng Tuyết cô nương sẽ không lưu tiểu cô nương này lại….

Hoa Khấp Tuyết chút nữa đã bật cười, trong mắt hiện lên hứng thú, tiểu cô nương này thật thú vị, nhưng vừa nghĩ tới câu đầu tiên nàng mở miệng nói là câu này, chắc trước kia đã bị người ta làm cho chịu không ít khổ, liền lắc đầu, “Sẽ không.”

Mộ Lương cũng kinh ngạc, A Noãn của hắn từ khi nào lại đối với người lạ tốt như vậy, bình thường không phải sẽ dùng ánh mắt lạnh lùng đem người đuổi về?

Đánh giá Tiểu Thuý một cái, nhìn bộ dáng của nàng thật ngốc, thần kinh đơn giản, nếu đối với A Noãn không uy hiếp gì, vậy thì có thể lưu lại.

https://thuviensach.vn

“Phù, thật tốt quá!” Tiểu Thuý nghe Hoa Khấp Tuyết trả lời, thở dài nhẹ nhõm, miệng khẽ cười, lộ ra chiếc răng khểnh bộ dáng thật đáng yêu.

Hoa Khấp Tuyết trong mắt hiện lên ý cười, tiểu nha đầu này tính tình thật là quái lạ, “Đi theo ta.”

“Dạ được!” Tiểu Thuý dùng sức gật đầu một cái, vui mừng chạy đến bên cạnh Hoa Khấp Tuyết, “Cô Nương!”

“Ta là Hoa Khấp Tuyết.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, cô nương cô nương, nghe thật không tự nhiên.

Tiểu Thuý khó xử nhìn nàng, suy nghĩ nửa ngày, cắn môi nhìn Hoa Khấp Tuyết, “Tiểu thư!”

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, trừng mắt nhìn, xem như đồng ý, nhìn nàng toàn thân quần áo thô ráp, nhìn sang vẻ mặt Cảnh Duệ đang dại ra: “Mang nàng ta đi thay một bộ đồ thật tốt.”

Cảnh Duệ ngẩng người, lập tức gật gật đầu, mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết có chút kỳ quái, vị luôn lạnh như băng này tại sao lại đối với tiểu nha đầu này với “Vẻ mặt ôn hoà” như vậy?

Một lần nữa đánh giá Tiểu Thuý, vẫn cảm thấy nàng ta không có ưu điểm gì….

“Tiểu thư, ta lui xuống trước, lập tức sẽ quay lại.” Tiểu Thuý cười tủm tỉm, vẫy vẫy tay với Hoa Khấp Tuyết, liền theo Cảnh Duệ đi xuống.

“A, Đúng rồi.” Hoa Khấp Tuyết nghĩ đến tên của nàng, liền nhíu mày, “Về sau, ngươi gọi là

“Hoa Lưu Nguyệt.”

https://thuviensach.vn

Cảnh Duệ ngạc nhiên, ánh mắt bất đồng nhìn về phía Tiểu Thuý, nha đầu này đối với Tuyết cô nương mà nói, sao không giống như ngươi khác như vậy.

Tiểu Thuý cả thân cứng đờ, xoay nhanh người lại, gật gật đầu với Hoa Khấp Tuyết, trong mắt nổi lên nước mắt, “Tiểu thư, về sau gọi ta là Lưu Nguyệt!:

“Được.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên đáp, ý bảo nàng lui xuống.

Chờ sau khi Cảnh Duệ mang Lưu Nguyệt đi, Hoa Khấp Tuyết xoay người định rời đi.

“A Noãn….”

Mộ Lương nắm chặt tay nàng, trên mặt đầy ai oán, nhìn nàng thật sâu, thập phần giống như bị ruồng bỏ, khụ khụ, là khí phu.

“Làm sao vậy?”

Hoa Khấp Tuyết quay đầu nhìn hắn, cảm thấy kỳ quái, hắn u oán chuyện gì?

“Ngươi không quan tâm ta…..”

Mộ Lương rũ hai mắt xuống, khẽ bĩu môi, ánh mắt u buồn, hợp với ngũ quan tuyệt mỹ của hắn, có một chút uể oải nhìn rất mê hoặc.

“... ....” mắt Hoa Khấp Tuyết chợt loé, nhìn hắn không biết nói gì, nàng thế nào mà không quan tâm hắn?

“Nàng cùng tiểu nha đầu kia nói chuyện, đều không để ý đến ta….” Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết vào lòng, nhẹ nhàng ôm nàng, trên mặt đầy yếu ớt.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết toát mồ hôi lạnh, nàng chẳng qua cùng Lưu Nguyệt nói có mấy câu….

“Nàng cười với nha đầu kia……” Mộ Lương thấy nàng không nói lời nào, yếu ớt nhìn nàng, hắn hao rất nhiều công sức mới có thể làm cho A Noãn cười với hắn một cái, dựa vào đâu mà nha đầu kia mới gặp chỉ có một chút mà đã làm cho A Noãn của hắn cười chứ?

“... ...”Hoa Khấp Tuyết tiếp tục toát mồ hôi lạnh, nàng chẳng qua chỉ muốn cười, cũng đâu có cười đâu!

“ A Noãn còn kêu người ta mang nàng đi thay quần áo thật tốt….. Tại sao Nàng đó giờ không hề quan tâm chuyện của ta như ăn gì, mặc gì, ở đâu, hay đi đâu?” Mộ Lương vùi đầu vào ngạnh cổ nàng, chôn thật lâu ở đó, giọng điệu càng ngày càng buồn tủi.

“... .....” Hoa Khấp Tuyết cảm thụ nhiệt độ ở cổ ngày càng tăng, không cách nào đẩy ra, hắn là Thánh Vương gia tôn quý, chỉ cần nhảy mũi một cái là có một đám người lo sốt vó, ăn mặc ngủ nghỉ đều có người lo cho, nàng cần gì phải quan tâm mấy chuyện kia của hắn?

“A Noãn… Nàng thương nàng ta, không thương ta….” Mộ Lương nâng mặt lên, ưu buồn cau mày.

“Đừng quá đáng!” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn, cái gì thương với không thương, tính chất nàng bình thường, đối với đồng tính không hứng thú!

“....” Mộ Lương thấy giọng điệu nàng không tốt, mắt nhắm mở, liền che giấu đi chua sót hồi nãy mặt liền tươi cười, giọng điệu nói ra đầy cẩn thận, “A Noãn đừng tức giận, vừa rồi là do ta không phân rõ phải trái….”

Hoa Khấp Tuyết hít sâu một hơi, trừng mắt nhìn chằm chằm vào nam nhân trước mặt, biết rõ hắn rõ bộ, nhưng vẫn không đành lòng không để

https://thuviensach.vn

tâm đến, khẽ thở dài, nàng liền chủ động nắm tay hắn….

“Mộ Lương, ta đối với nàng ta chỉ đơn giản là sinh cảm giác thân thiết kỳ lạ!” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn.

“ n.” Mộ Lương nhẹ nhàng đáp, đầu cúi xuống, dưới đáy mắt chợt loé lên tia nguy hiểm, cảm giác thân thiết? Nếu giữ lại nha đầu này bên cạnh A Noãn tuyệt đối sẽ ảnh hưởng đến địa vị của hắn! Không thể lưu lại!

“Mộ Lương, ta thích chàng hơn.” Hoa Khấp Tuyết nhéo nhéo tay hắn, hơi nheo mắt, lời muốn nghe đều đã nói, hắn còn muốn giả bộ cái gì nữa?

“Ta biết ngay A Noãn rất thích ta mà…..” Mộ Lương ngẩng đầu lên, cười dịu dàng, “A Noãn, nàng sẽ chỉ thích một mình ta phải không?”

Xem đi đây gọi là được một chút liền được voi đòi tiên! chính là như vậy! Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn, muốn thu tay lại, lại bị hắn nắm chặt.

“Có được hay không ….” Mộ Lương khụt khịt mũi, lại muốn cúi đầu.

“Được.”

Hoa Khấp Tuyết lại thoả hiệp, đối mặt với Mộ Lương, nàng cho tới bây giờ luôn thoả hiệp nhiều lần.

Đưa vòng tay ra ôm hông rắn chắc của hắn, dán mặt vào ngực hắn, “Mộ Lương, ta chỉ thích một mình chàng.”

m thanh rất trong trẻo, nghe vào trong tai làm cho lòng Mộ Lương như nở hoa, chợt ngẩng đầu, hắn mừng rỡ nhìn Hoa Khấp Tuyết, tối tăm trên mặt đều bị quét sạch, cười tủm tỉm ôm nàng lên, ngay tại chỗ xoay hai vòng, mới để nàng xuống.

“A Noãn, nàng là đại bảo bối của ta.”

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày nhìn hắn, hừ lạnh, “Vui vẻ?”

“ n.” mắt Mộ Lương sáng ngời khi thực hiện được âm mưu, bảo bối nhà hắn đã nói chỉ thích một mình hắn, sao có thể không vui?

“Vừa lòng ?” Hoa Khấp Tuyết tiếp tục hừ lạnh.

“ n.” Mô Lương cười càng ngày càng sâu, vừa lòng rất vừa lòng, hắn cực kỳ vừa lòng.

“Không diễn nữa?” Hoa Khấp Tuyết đẩy hắn ra.

Mộ Lương khẽ hừ, lại ôm chằm lấy nàng, cười đầy yêu nghiệt, “Đó gọi là biểu lộ chân tình!”

“Thật không?” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, “ Mộ Lương, chàng thật có kỹ thuật diễn, nếu lên sàn diễn, sao không thể không kiếm được nhiều tiền?”

“A Noãn yên tâm, ta không cần làm người diễn tuồng, cũng có thể nuôi sống nàng!” Mộ Lương mập mờ nháy mắt, nhà của ta nhiều nhất chính là tiền, nàng cứ vui vẻ làm vợ ta, tất cả đều là của nàng!

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết chớp chớp mắt.

“Tiểu bảo bối! Ta đây!” Mộ Lương mỉm cười cuối đầu nhìn nàng, “Nàng muốn thưởng cho ta một nụ hôn sao?”

Hoa Khấp Tuyết giơ tay vỗ trán, một tay khác xuất ra một huyễn lực, Mộ Lương đột ngột bị đánh nên không kịp ứng phó, cũng không kịp phòng bị liền ngã xuống mặt đất.

“A, A Noãn…….” Mộ Lương ngồi dưới đất, trong nhất thời quên cả đứng dậy, với vừa rồi không phải rất tốt sao? như thế nào lại….

https://thuviensach.vn

“Cây nó cũng phải nhờ tầng da che chở, chàng là một đại nam nhân mà sao da mặt dày không biết xấu hổ như vậy!” Hoa Khấp Tuyết hung hăng trừng mắt.

Mộ Lương nghe vậy, tao nhã đứng dậy, cười quỷ dị nhìn Hoa Khấp Tuyết, đôi môi hoàn mỹ nhẹ mở ra.

“A Noãn, muốn cưới được vợ, để ý mặt mũi, sẽ là vô dụng…….”

https://thuviensach.vn

Chương 17: Ngự Trù? Nàng Đã Hết Hy Vọng!

Lúc Lưu Nguyệt đến nhà ăn, Hoa Khấp Tuyết đang ngồi ung dung uống trà, thấy nàng đến, nhẹ gật đầu với nàng, ý bảo nàng ngồi kế bên mình.

“Không cần, không cần, ta là hạ nhân, không thể cùng chủ tử ngồi chung một chỗ.” Lưu Nguyệt xua tay, đi đến đứng cạnh Hoa Khấp Tuyết.

“Ngồi.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nàng, nàng cũng không cảm thấy mình và người khác có gì khác nhau.

Lưu Nguyệt thấy nàng tức giận, vội vàng ngồi xuống, “Tiểu thư xin đường tức giận, ta liền ngồi xuống!”

“Ngươi không phải hạ nhân.” Hoa Khấp Tuyết uống ngụm trà, thản nhiên nhìn nàng.

Chỉ một câu nói nhẹ nhàng, làm cho Lưu Nguyệt hốc mắt đỏ lên, trong lòng liền bị nàng bắt làm tù binh, chưa có từng có người chủ tử nào đối xử nàng như vậy, tiểu thư tuy lạnh lùng như băng, nhưng đối với nàng, là thật tâm! Nàng đời này sống là người của nàng, chết làm quỷ cũng của nàng!

Hoa Khấp Tuyết không biết, một câu nói của nàng liền làm cho một người nguyện trung thành, nàng cũng không biết, hôm nay chỉ vì một hành động nhỏ của nàng, lại lam cho con đường phía sau của mình, càng ngày càng thuận lợi.

Mộ Lương đã thay quần áo tiến vào, liền thấy Lưu Nguyệt khóc sướt mướt, bộ dáng cảm động muốn chết, tức giận liếc nàng một cái, sau đó mỉm cười đi đến bên cạnh Hoa Khấp Tuyết.

https://thuviensach.vn

“A Noãn, Uống trà à?”

Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn, chỉ cần nhìn qua mọi người đều biết nàng uống trà.

Mộ Lương thấy nàng không phản ứng, cũng không tức giận, theo thói quen ngồi bên cạnh nàng, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, “Cơm trưa sẽ nhanh làm xong, A Noãn đói bụng rồi phải không,”

“ n.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ giọng đáp, nhìn Lưu Nguyệt một cái.

Lưu Nguyệt thông minh hiểu ý nhanh chóng trót cho Mộ Lương một ly trà, cung kính đưa đến trước mặt hắn, “Vương gia, mời uống trà.”

Mộ Lương nhíu mày, phản ứng rất nhanh, điểm này cũng được.

“A Noãn….” Mộ Lương nhéo nhéo tay Hoa Khấp Tuyết, trà này do nàng phân phó tiểu nha đầu kia rót, đều này làm cho hắn cảm thấy rất vui vẻ.

“Uống trà đi, chàng chắc đã khát rồi.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn.

“Tốt! Tốt!” Mộ Lương cười liền uống một ngụm trà, ánh mắt không rời Hoa Khấp Tuyết, không nghĩ tới sẽ bị sặc, liền không ngừng ho khan.

Hoa Khấp Tuyết hoàn toàn hết chỗ nói, nhiều người, nuốt nước miếng cũng bị sặc, buông khăn trong tay ra, nhẹ nhàng vỗ lung cho hắn, thấy hắn ho lợi hại, hơi hơi nhíu mày, “Về sau cẩn thận một chút.”

“Ngoài ý muốn.” Mộ Lương bị sặc nước, thấy thật mất mặt, mặc dù được giai nhân quan tâm, nhưng cũng rất xấu hổ, giơ tay lên miệng ho hai cái, che dấu đi xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt ở bên nhìn, không nhịn được che miệng cười khẽ, nàng có ngốc cũng nhìn ra Vương gia cùng tiểu thư quan hệ ra sao, nàng nghe nói Thánh vương gia là tôn quý nhất, tao nhã nhất, lại không nghĩ tới hắn ở trước mặt tiểu thư không khác gì nam tử bình thường, đây chỉ sợ là thực sự động tâm.

Mắt nhìn tiểu thư, thầm chúc phúc cho nàng, bất qua bộ dáng của Vương gia rất "Trêu hoa ghẹo nguyệt.", nàng sẽ thay tiểu thư nhìn kỹ, nếu nữ nhân nào có tâm tư đúng đắn, Lưu Nguyệt nàng là người đầu tiên đứng ra đánh nàng!

Hoa Khấp Tuyết dĩ nhiên không biết suy nghĩ bá đạo của Lưu Nguyệt, giúp Mộ Lương thuận khí, xong liền nhàn nhạt nhìn hắn, rồi rút tay về.

"Vương gia, Tuyết cô nương, bữa ăn trưa đã chuẩn bị xong."

Cảnh Duệ phe phẩy quạt đi vào, không khách khí tìm chỗ ngồi xuống, hắn tuy là thuộc hạ của Vương gia, nhưng Vương gia không có quan niệm về đẳng cấp, nên hắn rất tự do tự tại.

" n." Mộ Lương gật đầu, dịu dàng nhìn Hoa Khấp Tuyết, "A Noãn, ngồi bên cạnh ta."

Hoa Khấp Tuyết gật đầu, liền ngồi xuống kế bên Mộ Lương, vẫy tay với Lưu Nguyệt, "Lưu Nguyệt, lại đây."

Lưu Nguyệt mỉm cười nghe lời đi lại, ngồi xuống vốn định ngồi bên cạnh Hoa Khấp Tuyết, nhưng bị ánh mắt Mộ Lương làm nàng lạnh cả lưng, vì thế ngoan ngoãn ngồi cách ra hai ghế.

Cảnh Duệ ngạc nhiên nhìn Lưu Nguyệt, tiểu cô nương này như thế nào, nhanh như vậy đã thu phục được Tuyết cô nương rồi?

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt cảm nhận ánh mắt kinh ngạc của Cảnh Duệ nhìn mình, không chịu yếu thế trừng mắt nhìn lại, nhìn cái gì vậy, chưa từng thấy qua cô nương à!

Cảnh Duệ nhíu mày, cô nương này, mới đây đã có bản lĩnh, lá gan cũng to ra, trong mắt hiện lên tia hứng thú, ngay chính hắn cũng không phát hiện ra.

Hoa Khấp Tuyết chú ý đến động tịnh của Lưu Nguyệt bên kia, nhìn hai người đấu với nhau, mắt chợt sáng, Cảnh Duệ sẽ không khi dễ Lưu Nguyệt, liền yên tâm.

“A Noãn, người nàng chú ý nên là ta!” Mộ Lương nhỏ giọng nói, trên mặt đầy ghen tức.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, trong lòng đột nhiên có một suy nghĩ thật muốn bóp chết hắn! Trong người hắn không phải là máu, là bình dấm chua!

Đầu bếp đã làm tốt bữa trưa, bọn hạ nhân từng người bưng lên, đồ ăn tinh xảo ngon miệng, làm cho người ta thật động lòng.

Cảnh Duê luôn là người không kén chọn, ở vương phù cùng trong cung bôn ba nửa ngày, cũng đã đói bụng đến dán lưng vào ngực, liền cầm đũa lên ăn, cũng không hề khách khí.

“Tiểu thư, dùng bữa.” Lưu Nguyệt dùng đũa gắp thức ăn vào chén Hoa Khấp Tuyết, nhưng khoản cách của hai người qua xa, nên hậm hực thu tay về, nhưng cũng không quên nhắc nàng dùng bữa.

Hoa Khấp Tuyết gật đầu, ý bảo chính nàng ta nên ăn đi, đừng để ý đến nàng.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương lạnh lưng liếc Lưu Nguyệt, gắp một miếng tôm, lấy tay lột ra, sau khi lột xong đưa trước miệng Hoa Khấp Tuyết, dịu dàng cười, “A Noãn, há miệng.”

Hoa Khấp Tuyết gật đầu, chậm rãi mở miệng.

Mộ Lương híp mắt cười đưa miếng tôm vào miệng nàng, đút xong liền lột con tôm tiếp theo.

Người làm bốn phía thấy vậy, con ngươi đều muốn rớt xuống, tình huống này là như thế nào! Vương gia tôn quý của bọn họ lại phục vụ người khác, còn là nữ nhân nhìn rất bình thường!

Cảnh Duệ thấy vậy, liền sững sờ, cơm trong miệng cũng rớt ra ngoài, Vương gia mặc dù không để ý đến địa vị, nhưng nhiều năm như vậy chuyện gì cũng có người khác phục vụ cho, huống chi là phục vụ người khác!

“ Thật ghê tởm!” Lưu Nguyệt thấy Vương gia đối xử tốt với tiểu thư như vậy, trong lòng rất vui vẻ, quay qua liền thấy cơm trong Cảnh Duệ rớt ra ngoài, ghét bỏ nhíu mày.

“Câm miệng!” Cảnh Duệ lấy lại tinh thần, lau cơm dính trên miệng, có chút xấu hổ, oán hận trừng mắt nhìn Lưu Nguyệt, cúi đầu tiếp tục ăn cơm.

Lưu Nguyệt lè lưỡi, tiếp tục ăn.

“Thế nào?” Mộ Lương cũng không chú ý đến tình huống xung quanh mình, chuyên tâm vào việc lột tôm, ngước mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết, thấy nàng nhíu mày, liền dừng động tác.

“Khó ăn.” Hoa Khấp Tuyết nuốt thức ăn trong miệng xuống, nàng thật sự đối với “Ngự trù” này cho hai chữ là hết hy vọng.

https://thuviensach.vn

“Khó ăn?” Mộ Lương nhíu mày, liền cầm miếng tôm đang cầm đưa vào miệng mình, thường thương, không nhịn được bĩu môi, đúng là không thể so sánh được với tay nghề của A Noãn.

“Khẩu vị của tiểu tử Mộ Lê kia thật sự không tin tưởng được.”

Hoàng đế Mộ quốc bọn họ nổi tiếng kén ăn, ngự trù đầu bếp chuyên của hắn tự nhiên sẽ không kém cỏi, mùi vị tôm này, cũng không tệ lắm mà?

Kỳ quái nhìn qua Hoa Khấp Tuyết, Cảnh Duệ yếu ớt nghĩ, miệng của cô nương này, không thể so với Hoàng đế còn kén chọn thôi…..

“Khụ, khụ, Vương gia, Hoàng Thượng rất là kén chọn trong ăn uống.” Cảnh Duệ không nhịn được nói giúp Mộ Lê, cũng chính là hoàng đế đương triều giải thích một chút.

“Hừ! Hắn ăn thì có lợi ích gì, không nhìn thấy A Noãn không thích sao?” Mộ Lương lạnh nhạt nói, lau miệng cho Hoa Khấp Tuyết, “A Noãn, đói bụng không, nếu đói thì ăn khô bò đỡ chút đi, ta tìm đầu bếp khác cho nàng.”

“Không cần.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ giọng cự tuyệt, “Ta tự mình nấu.” thanh âm rất nhẹ, chỉ đủ hai người họ nghe được.

“Như vậy không phải sẽ mệt sao?” Mộ Lương có chút không đồng ý, bảo bối nhà hắn đã đến đây, làm sao hắn có thể để cho nàng mệt mỏi chứ?

“Không có gì.” Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt, “Ta chỉ nấu cho hai người ăn.”

Mộ Lương vừa nghe thấy, liền đấu tranh lý trí, cuối cùng cười thật tươi, trên mặt toả sáng, A Noãn muốn xuống bếp nấu ăn a…. hắn sẽ được ăn thức ăn ngon!

https://thuviensach.vn

Cảnh Duệ không biết họ đang nói gì, chỉ nhìn thấy Vương gia trên mặt cười ngây ngô, nhịn không được chà chà tay, Vương gia, ngài có biết không hiện tại ngài cười như vậy…. thật đáng khinh!

https://thuviensach.vn

Chương 18: Mộ Lê

Hoa Khóc Tuyết đang muốn đứng dậy, bỗng nhiên thấy một bóng dáng màu vàng từ ngoài cửa vọt vào.

“Hoàng thúc! Người trả đầu bếp lại cho ta!” Người đến là một tiểu thiếu niên cỡ 15- 16 tuổi, ngũ quan tuấn mỹ , trên mặt có chút non nớt nhưng lại thản nhiên toát ra khí thế vương giả uy nghiêm, trên người một thân long bào hoàng sắc đã nói rõ thân phận của hắn —— hoàng đế đương triều, Mộ Lê.

“Hoàng thượng, người không trầm ổn rồi.” Cảnh Duệ lau miệng, nhíu mày nhìn hắn, hắn biết nếu hoàng thượng biết được đầu bếp của mình bị Vương Gia cướp đi, nhất định sẽ chạy tới cửa đòi lại, nhưng hắn làm sao biết được, đầu bếp mà hắn xem như vật báu lại bị Tuyết cô nương chê!

“Trầm ổn cái gì mà trầm ổn hả! Mạng của ta đều đã bị hoàng thúc cướp đi rồi!” Mộ Lê nhăn mặt, quệt mồm trừng Cảnh Duệ, nhìn hắn cười đến thật là đáng đánh đòn, cẩn thận ta chém đầu ngươi!

“Phốc!” Đang ăn canh ở một bên Lưu Nguyệt liền phun một ngụm canh ra ngoài, cái gì mà sinh mạng. . . . Nhưng nghĩ tới hắn là hoàng thượng, trên mặt lập tức trắng bệch, vội vàng quỳ xuống, âm thanh mang theo lo sợ khẩn cầu: “Hoàng thượng tha mạng, nô tỳ không phải cố ý.”

Mộ Lê đang đói bụng, đâu có còn thời gian rỗi rãnh để ý tới một tiểu nha đầu như nàng, mở miệng nghĩ muốn kêu nàng đứng lên, lại không nghĩ rằng bị một âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng đoạt trước.

https://thuviensach.vn

“Lưu Nguyệt là người của ta, không cần phải quỳ xuống đối với người khác.”

Hoa Khóc Tuyết uống một ngụm trà rồi súc súc miệng, bàn tay trắng nõn nâng lên, đỡ nàng từ trên mặt đất đứng dậy.

Lưu Nguyệt cảm động nhìn tiểu thư nhà mình, tiểu thư thật tốt, vì mình mà tiểu thư dám đối nghịch với hoàng thượng, nhưng rồi lại không nhịn được mà lo lắng, như vậy có thể hại tiểu thư hay không đây?

Vừa nghe lời này Mộ Lê liền nổi giận, hắn là Hoàng đế, người khác quỳ trước hắn thì thế nào? Lập tức híp mắt nhìn về phía Hoa Khóc Tuyết, không nhìn thấy nàng ngồi ở bên cạnh hoàng thúc, chỉ chú ý đến một thân bạch y của Hoa Khóc Tuyết, hừ lạnh.

“Này, ngươi làm sao dám nói chuyện như thế! Trẫm là Hoàng đế!”

Hoa Khóc Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, tuổi tuy còn nhỏ nhưng dáng vẻ lại kiêu ngạo, hung hăng càn quấy, quả nhiên là đứa cháu tốt của Mộ Lương, cùng một đức hạnh!

Bản tính Hoa Khóc Tuyết vốn là lạnh lùng, hơn nữa quanh năm sống ở trên núi nên khí chất toàn thân dường như cũng thanh lạnh như tuyết trắng, bình thường chính là lạnh nhạt, nhưng ánh mắt lúc này lại thực lạnh lẽo, so với Hàn Trì là giống nhau.

Mộ Lê bị nàng nhìn đến xương cốt cũng rét lạnh rồi, nhưng hắn là hoàng giả uy nghiêm, nên hắn phải chống đỡ áp lực đối diện với Hoa Khóc Tuyết, chỉ là trên trán đã toát ra mồ hôi lạnh.

Hoa Khóc Tuyết thấy vậy, hừ nhẹ một tiếng, hàn ý trong mắt tăng lên, dần dần Mộ Lê có chút kiên trì không nổi, mà không khí xung quanh cũng ngưng kết đến đóng băng.

https://thuviensach.vn

Cảnh Duệ không nhịn được xoa xoa cánh tay, bội phục nhìn Hoa Khóc Tuyết, đối với tên tiểu hoàng đế này cũng có chút bội phục, đổi lại là hắn đoán chừng sẽ không chống đỡ được lâu như vậy.

Lưu Nguyệt lại không có chuyện gì, không phải nàng cường đại, mà là thần kinh của nàng đã vững vàng, nàng trực tiếp không nhìn đến ánh mắt của tiểu thư, không thể không nói, như vậy sẽ sống được lâu hơn.

Mộ Lương cười nhạt nhìn Mộ Lê, trong mắt hiện lên sự tán thưởng, tiểu tử này không tệ, rèn luyện mấy năm khí thế càng ngày càng mạnh, ánh mắt A Noãn tỏa ra hàn ý đến hắn cũng có điểm chống đỡ không được, tiểu tử này và nàng đối diện với nhau lâu như vậy còn chưa có ngã xuống, cũng xem như không tệ.

Thấy hắn càng ngày càng chật vật, lúc này mới khẽ cười ôm lấy Hoa Khóc Tuyết, dịu dàng nhìn nàng nói: “A Noãn, hắn là cháu của ta, nàng đừng dọa hắn sợ.”

Hoa Khóc Tuyết thu hồi tầm mắt, thản nhiên liếc mắt qua nhìn hắn một cái, gật đầu.

“Mộ Lê, làm người đừng tự cho mình là đúng rồi trở nên kiêu ngạo, vẫn có người ngươi không thể trêu vào, ngươi phải học được cách khiêm tốn, biết không?” Mộ Lương nắm bàn tay nhỏ bé của Hoa Khóc Tuyết, cười có chút tà khí.

Không có ánh mắt áp lực của Hoa Khóc Tuyết, Mộ Lê liền thở phào nhẹ nhõm, nghe thấy tiếng của hoàng thúc, lúc này mới giương mắt nhìn về phía hắn, thấy hắn ôm lấy nữ nhân kia, có chút kinh ngạc.

“Hoàng thúc, nàng là ai?” Oa! hoàng thúc không gần nữ sắc của hắn lại đang ôm nữ nhân! Chuyện vừa rồi Mộ Lê quên mất không còn một mảnh, bây giờ trong mắt hắn chỉ có một chuyện này, ánh mắt toát ra tia sáng.

https://thuviensach.vn

Cảnh Duệ âm thầm mà lắc đầu, hoàng đế này ở phương diện nào đó cùng Lưu Nguyệt khác thường là giống nhau.

“Hoa Khóc Tuyết.” Mộ Lương ngoắc ngoắc môi, trong mắt xẹt qua đắc ý.

“Là hoàng thẩm?” Mộ Lê suy nghĩ một chút, vỗ mạnh đầu kích động đến kêu to ra tiếng, cái bộ dạng kinh ngạc đó, không giống như dáng vẻ của một hoàng đế!

Chỉ là cũng khó trách hắn sẽ kích động “Hoa Khóc Tuyết” này thế nhưng là người mà hoàng thúc thường xuyên nhắc ở bên tai nha, hôm nay gặp mặt, mặc dù bề ngoài xấu xí, nhưng mới vừa rồi lại ra đòn phủ đầu với hắn đã đủ chứng minh cô gái này không tầm thường!

“Ừ.” Không đợi Hoa Khóc Tuyết phản bác, Mộ Lương đã cười híp mắt đồng ý, “Hoàng thẩm” cách xưng hô này từ trong miệng Mộ Lê nói ra, hắn nghe rất xuôi tai!

Hoa Khóc Tuyết lạnh lùng nhìn hắn một cái, cũng không tính toán ngay tại chỗ làm cho hắn khó chịu nhưng mà trong lòng thì âm thầm ghi cho hắn một khoản nợ, giữ lại về sau từ từ tính.

“Ha ha, hoàng thúc giành lấy đầu bếp của ta, chính là vì nấu cơm cho hoàng thẩm đi!” Mộ Lê cười tủm tỉm tiến tới bên cạnh Mộ Lương.

“Ừ.” Mộ Lương gật đầu một cái xong liền nói: “Nhưng lát nữa ngươi có thể dẫn hắn đi rồi.”

“Cái gì?” Mộ Lê bất khả tư nghị nhỏ giọng hô lên: “Hoàng thúc người đổi tính, biết thông cảm cho ta, biết ta rời khỏi hắn liền sống không nổi nữa? không có hắn sẽ không có thức ăn ngon miệng, không có thức ăn ngon miệng, cảm giác kia thật đúng là sống không bằng chết...”

https://thuviensach.vn

Trong mắt Mộ Lê toát ra ưu thương, gắp lên một đũa rau xanh bỏ vào trong miệng, ánh sáng trên mặt tái hiện, sau đó nuốt xuống miệng, nhỏ giọng cảm khái: “Mỹ vị!”

Mộ Lương hơi híp mắt lại nói: “Cảnh Duệ, ném hắn ra ngoài.”

“Dạ, khụ khụ.” Cảnh Duệ lúng túng ho khan một tiếng, cũng không tính đứng dậy, hắn biết Vương Gia không phải muốn ném hoàng thượng đi thật, chuyện như vậy không phải là lần đầu tiên.

“Thùng cơm.” Hoa Khóc Tuyết lành lạnh nhìn Mộ Lê liếc mắt một cái.

Mộ Lương vừa nghe, không khỏi bật cười, tán thưởng hướng nhìn Hoa Khóc Tuyết lập lại: “Thùng cơm!” Cái từ này mà dùng là hình tượng!

Mộ Lê vốn đang đắm chìm trong thế giới mỹ thực của hắn, chợt nghe hai chữ “Thùng cơm” này còn chưa có tỉnh hồn lại, sững sờ chỉ chỉ chính mình hỏi: “Ta?”

“. . . . . .” Hoa Khóc Tuyết im lặng, trong mắt không giấu khinh bỉ.

Mộ Lê nổi giận rồi, vọt đứng lên, nhìn chằm chằm Hoa Khóc Tuyết nói: “Hoàng thẩm, lời này nhưng là không thể nói như vậy! Dân Dĩ Thực Vi Thiên, ta thích ăn thì thế nào?”

“Thưởng thức quá thấp.” Hoa Khóc Tuyết dứt khoát nhắm mắt lại, chẳng thèm nhìn tên tiểu tử đang xù lông này, mặc dù trên người hắn có khí thế vương giả nhưng là còn quá non, quá nóng nảy rồi.

“Cái gì?” Mộ Lê trừng lớn mắt, một đôi mắt phượng bị hắn trừng thành mắt hạnh hứng thú hỏi lại: “Ta thưởng thức quá thấp? Ăn, mặc của ta mặc dù không phải thứ quý nhất nhưng đều là ưu nhã nhất!”

https://thuviensach.vn

“ Nhưng hoàng thượng, tay nghề của người đầu bếp bảo bối kia, bị người chê. . . . . .” Cảnh Duệ sâu kín nói một câu như vậy, khuôn mặt hài hước, rõ ràng là một bộ dạng muốn xem kịch vui.

Lưu Nguyệt hung hăng trừng mắt nhìn Cảnh Duệ liếc mắt một cái, hắn đây không phải là cố ý tìm phiền toái đến cho tiểu thư sao?

Cảnh Duệ nhận thấy tầm mắt của nàng, nhíu mày nhìn lại nàng, nếu tiểu thư nhà các ngươi muốn đến hoàng đế cũng đấu không lại đâu, nếu không như thế nào lại đang cùng Vương Gia ở chung một chỗ?

Lưu Nguyệt làm sao mà không biết nhưng hiểu được ý tứ của hắn, liền tức giận cực kỳ cũng không rãnh phản ứng lại hắn, chỉ lo lắng nhìn tiểu thư nhà mình.

“Cái gì?” Mộ Lê bên kia rốt cuộc phản ứng lại, hung hăng vỗ bàn quát: “Ai dám ghét bỏ, đầu lưỡi của hắn là không có mùi vị phải không?”

“Đầu lưỡi A noãn rất bình thường, Mộ Lê, ngươi thật sự không biết thưởng thức.” Mộ Lương híp mắt, lành lạnh nhìn hắn, không vui khi nghe người khác nói nửa điểm không phải về A noãn nhà hắn.

“Là đầu lưỡi hắn có vấn đề! Đừng để cho ta nhìn thấy hắn, bằng không ta thế nào cũng phải đánh hắn tới răng rơi đầy đất!” Mộ Lê bình thường là kính sợ người hoàng thúc này, nói chuyện với hắn cũng không dám lớn tiếng, nhưng vừa đụng phải cái gì có liên quan đến thức ăn, thì kiêu căng nóng nảy lên.

Ánh mắt Mộ Lương trở nên nguy hiểm, trong con ngươi thâm thúy lộ ra ý lạnh, Mộ Lê rụt cổ lại, khí diễm toàn bộ tiêu tán, theo bản năng nuốt nước miếng, hoàng thúc làm sao lại tức giận, hắn hình như không có nói gì. . .

Nhưng lại không cam lòng đầu bếp quý giá nhất của mình bị người khi dễ, càng không chịu phục phẩm vị của mình bị người chất vấn, Mộ Lê vẫn

https://thuviensach.vn

là nhịn không được yếu ớt hỏi một câu: “Cái đó, hoàng thúc, ai là A Noãn?”

“Ta.”

Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, lười phản ứng lại hắn, lại nghe thấy cô gái bên cạnh nhàn nhạt mở miệng, một đôi mắt trong trẻo lạnh lùng chậm rãi mở ra.

https://thuviensach.vn

Chương 19: Món Ăn Ngon Chân Chính

"Hoàng thẩm?" Mộ Lê không thể tin nổi trợn mắt lên, thế nào cũng không nhớ đến người mà chất vấn thưởng thức của hắn là hoàng thẩm, không trách được ánh mắt hoàng thúc vừa rồi lại kinh khủng như vậy. . . .

Oán hận nhìn Cảnh Duệ một cái, Cảnh Duệ ta sẽ nhớ kỹ ngươi, tiểu tử ngươi hãm hại ta!

Cảnh Duệ vô tội cười cười, tự giác xoay đầu đi, hắn không phải cố ý. . . . . Được rồi, là hắn cố ý.

"Mộ Lê, chỉ một lần này thôi không có lần sau nữa, ở trong lòng ta A noãn là có vị trí gì, ngươi nên biết." Mộ Lương thản nhiên nhìn hắn, nhưng cẩn thận nghe một chút thì bên trong có mang ý cảnh cáo.

"Đúng, đúng!" Mộ Lê chân chó mà cười, lui về phía sau hai bước, ngồi xuống, còn rất biết chuyện vỗ vỗ ngực, bộ dạng đó nghĩ lại mà sợ.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn nhưng trong lòng thật ra là kỳ quái, theo lẽ thường người lớn lên ở trong hoàng gia, đều có rất ít người sẽ đơn thuần như vậy, nhưng mà người Hoàng đế có địa vị cao này, ngược lại có thể ở trước mặt bọn họ lộ ra một mặt đứa nhỏ tức giận này. . . . . .

Quay đầu nhìn Mộ Lương một chút cười nhạt, đột nhiên lại hiểu rõ, sợ không phải người hoàng thúc này bảo vệ hắn thật quá tốt, nên hắn thật sự nguyện ý ở trước mặt Mộ Lương để xuống lớp ngụy trang.

Mộ Lương đột nhiên quay đầu lại, đối mặt với ánh mắt của Hoa Khấp Tuyết, trong mắt tà khí chợt lóe, đưa đầu tới gần, mập mờ mà cười nói: "A

https://thuviensach.vn

noãn. . . Có phải hay không cảm thấy thoáng một cái không nhìn thấy ta, liền muốn hoảng sợ đây? Hử?”

Hoa Khấp Tuyết nhắm lại mắt, bình tĩnh đẩy đầu hắn ra, thu hồi ánh mắt, lạnh lùng nhìn mà nhìn tên không biết điều ở phía trước, trên mặt có chút cứng ngắc, còn”Hử?” Hắn đây là tới thời kỳ động dục . . .

Mộ Lê lặng lẽ ăn đồ ăn thừa, vẫn cảm thấy món rau xanh này rất ngon, không phục cắn chiếc đũa nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết hỏi: “Hoàng thẩm, người nói đầu bếp này nấu không thể ăn nhưng hắn làm ăn rất ngon nha?”

“Ta.”

Hoa Khấp Tuyết là một người sẽ không biết khiêm tốn, nghe hỏi, đáp lại, một chút cũng không cảm thấy lời này của mình nói ra sẽ dọa người cỡ nào.

“Cái gì?” Mộ Lê trợn mắt nói: “Hoàng thẩm cuộc sống của người không phải là trừ bỏ tu luyện, tu luyện, tu luyện vẫn là tu luyện sao? Người biết nấu ăn thật sao?”

Hoa Khấp Tuyết vừa nghe, ánh mắt lạnh buốt liếc nhìn về phía Mộ Lương, thì ra là hắn giới thiệu về nàng như vậy.

Mộ Lương còn đang uống trà, một hơi không thuận liền bị sặc, ho khan một cái nhờ vào đó che giấu lúng túng, hắn chỉ là oán trách A noãn chỉ chăm lo tu luyện không để ý đến hắn mà thôi, không ngờ bị Mộ Lê biến đổi thành như vậy rồi !

Lạnh lùng mà nhìn hắn một cái, hắn lập tức lấy lòng nhìn Hoa Khấp Tuyết nói: “A noãn, hắn nói lung tung thôi....”

“Ta đói rồi.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, chậm rãi đứng dậy, không nhìn hắn nhiều hơn một cái, đi thẳng đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nhíu mày, tao nhã thả chiếc đũa xuống, mọi người chỉ cảm thấy có một trận gió thổi qua, người đã không thấy.

“A noãn, chờ ta với, nàng không biết phòng bếp ở đâu. . . .”

Cảnh Duệ lập tức liền cười phá lên trong đáy mắt còn lộ ra sự vui mừng thản nhiên, hắn đi theo Vương Gia đã lâu rồi, chưa từng gặp qua một mặt như vậy của Vương Gia, chỉ có Tuyết cô nương này là thích hợp nhất với Vương Gia thôi. . . . .

Lưu Nguyệt buông chén đũa xuống muốn chạy theo, lại bị Cảnh Duệ cản lại, tức giận trừng hắn nói: “Ngươi muốn làm gì! Phòng bếp nhiều bụi bẩn lại bừa bộn! Ta phải đi giúp tiểu thư!”

“Người làm ở Vương phủ đều là đồ vứt đi sao?” Cảnh Duệ có chút dở khóc dở cười, ở Thánh Vương phủ, cho dù là phòng bếp, cũng rất là sạch sẽ! Không đúng, mấu chốt của sự việc không phải là cái này. . . .

“Ngươi mà đi, Vương Gia sẽ giết ngươi. . . .”

Mức độ ghen của Vương gia ngày hôm qua hắn trốn trong rừng đã len lén thấy được. . . Hiện tại hắn vẫn còn. . . Hoảng sợ và buồn nôn. . . .

Lưu Nguyệt cũng là người cơ trí, lập tức liền hiểu, lúng túng ho khan một tiếng, chỉ chỉ cánh tay bị Cảnh Duệ bắt được.

“Khụ khụ.” Cảnh Duệ giống như chạm phải lửa nhanh chóng rụt tay trở về, như không có việc gì quay đầu đi, nhìn cây đại thụ bên ngoài, lỗ tai có chút ửng hồng. . . .

Lưu Nguyệt không chú ý tới nhiều như vậy, xốc váy nhỏ lên liền chạy ra ngoài, phòng bếp không cần hỗ trợ thì nàng đi giúp tiểu thư dọn dẹp phòng ở!

https://thuviensach.vn

Trong nhà ăn bọn hạ nhân cũng cảm thấy cười đã nhưng do thân phận hạn chế, dù thế nào cũng nghẹn trở về, trong nhà ăn không khí vẫn rất thoải mái, duy chỉ có. . .Một người. . . .

Mộ Lê vẻ mặt đưa đám chơi đùa với đồ ăn trong chén, lần đầu tiên đối mặt với tay nghề của đầu bếp này mà đi mất khẩu vị. . . . . Mới vừa rồi hoàng thúc nói . . . . Sau này sẽ không giúp hắn phê duyệt tấu chương nữa . . . . .

Hoa Khấp Tuyết tay chân rất nhanh nhẹn, thời gian không bao lâu liền làm tốt phần thức ăn dành cho ba người, Lưu Nguyệt cùng Cảnh Duệ đã ăn no, vậy thì không có phần cho bọn họ .

Mộ Lương bưng cái mâm đi theo phía sau nàng ,thời điểm bước vào nhà ăn mùi thơm nức của món ăn nhẹ nhàng đi vào theo, mọi người tại đây không nhịn được nuốt nước miếng. . . . .

“Hoàng, hoàng thẩm . . . . .” Mộ Lê sững sờ nhìn trên bàn bày bốn cái đĩa đồ ăn đầy đủ sắc hương, chìa tay gắp một miếng bỏ vào trong miệng, nhất thời miệng đầy mùi hương, dư vị vô cùng, mắt phượng thõa mãn nheo lại. . . . .

Hắn đã khâm phục, là thưởng thức của hắn chưa đủ! Đầu bếp này sao có thể cùng so tay nghề với hoàng thẩm. . . . .

“Hoàng thẩm, về sau. . . . . Mỗi bữa ăn đều xuống bếp sao?” Mộ Lê liều mạng đưa món ăn vào trong miệng, không rõ ràng hỏi.

“Nghĩ khá lắm.” Mộ Lương lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái nói: “Hôm nay là ngoại lệ, về sau A noãn chỉ làm phần cho hai người, làm nhiều như vậy nàng mệt mỏi còn ta thì đau lòng.”

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhìn hắn một cái, từ chối cho ý kiến, biết trong lòng hắn thương mình sợ mình mệt, trong lòng có chút cảm động.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật nàng không biết, Mộ Lương không chỉ là sợ nàng mệt mỏi, mà điểm quan trọng nhất là sự ham muốn độc quyền chiếm giữ của nam nhân đang tác quái. . . . . .

“Cái gì?” Mộ Lê nuốt xuống đồ ăn trong miệng hỏi: “Hoàng thúc, người không cho hoàng thẩm làm cơm, vậy ta ăn cái gì?”

“Không phải để cho ngươi mang đầu bếp về sao?” Mộ Lương lựa xương cá, đưa thịt cá vào trong miệng Hoa Khấp Tuyết, đút cho nàng ăn cơm, đến nhìn cũng lười nhìn Mộ Lê.

“Hắn không có nấu ăn ngon như hoàng thẩm được! Hoàng thúc, người không thể như vậy . . . . .” Hoàng thẩm đâu chỉ là nấu ăn tốt thôi đâu, quả thật là không phải cùng một cấp bậc! “Ta không thể chuyện gì?” Mộ Lương nhíu nhíu mày, lành lạnh nhìn hắn liếc mắt một cái.

“Là thúc dụ dỗ ta ăn món ăn hoàng thẩm làm, như thế nào có thể bội tình bạc nghĩa như thế, hiện tại lại mặc kệ ta!” Mộ Lê ủy khuất bĩu môi, nhưng miệng vẫn như cũ khẽ động.

“Mộ Lê, biết thức thời, ăn thật ngon bữa cơm này rồi hồi cung phê duyệt tấu chương, nếu không biết thức thời. . . .” Mộ Lương cười lạnh nói: “Cảnh Duệ, ném hắn ra ngoài.”

Cảnh Duệ tuân lệnh đứng dậy, biết Vương Gia lúc này là thật muốn đem hoàng thượng ném ra ngoài, cũng không dám chậm trễ . . . .

“Đừng, đừng, đừng. . . . . Ta ăn vẫn không được sao?” Mộ Lê vội vàng khoát tay, bảo vệ chén của mình, tranh thủ quyền lợi cũng phải chờ ăn no bụng lại nói.

“Hừ.” Mộ Lương hừ lạnh, đưa thịt gà trong tay đến miệng Hoa Khấp Tuyết, cười đến dịu dàng nói: “ A noãn há miệng, đây là thịt gà.”

https://thuviensach.vn

“Thịt gà không có xương.” Cho nên người không cần phải lựa.

“Không có chuyện gì, vì A noãn mà phục vụ là hạnh phúc của ta.” Mộ Lương không để ý cười cười.

Hoa Khấp Tuyết im lặng thở dài, mở miệng, hiện tại ăn cơm cũng phải có người đút, nàng đoán chừng không lâu là có thể sinh ra đồ lười biếng Mộ Lương, hắn cố ý. . . . . .

Cảnh Duệ thấy bọn họ ăn uống rất vui vẻ, lại ngửi được mùi thơm này, trong lòng khẽ động, len lén tiến lên gắp một miếng thịt gà bỏ vào trong miệng, mắt nhất thời liền sáng, mỹ vị mỹ vị! Thịt gà mới mẻ trơn mềm, ngon miệng thỏa đáng . . . . Đến đầu bếp trong cung cũng không làm ra được cái mùi vị này!

Muốn tiếp tục ăn, lại phát hiện bụng đã no căng, vẻ mặt không khỏi đau khổ, sớm biết vậy thì vừa rồi sẽ ăn ít đi một chút . . .

Mộ Lê thấy Cảnh Duệ tới ăn vụng, hung hăng đá văng hắn la lên: “Tránh ra! Ngươi ăn no rồi còn tới giành với ta!”

“Ngài là hoàng thượng, phải trang nghiêm . . . .” Cảnh Duệ thản nhiên chế nhạo, phủi nhẹ bụi trên người, lực chú ý còn ở trên hai cái bàn đồ ăn kia.

“Vương Gia . . . . Tuyết cô nương thật không thể xuống phòng bếp nấu ăn nữa hả?” Cảnh Duệ yếu ớt liếc mắt nhìn Vương Gia nhà mình một cái, liều chết kêu: “Yết kiến“.

“Cảnh Duệ, gần đây biên quan có chút rối loạn, ngươi làm thống lĩnh cấm vệ quân có tài lớn lại dùng vào việc nhỏ, ngày khác điều ngươi đi, để ngươi có thể phát huy năng lực.”

https://thuviensach.vn

Mộ Lương tận tình hầu hạ Hoa Khấp Tuyết ăn, không nhanh không chậm mở miệng.

Cảnh Duệ thân thể cứng đờ, vẻ mặt lập tức liền đau khổ khẩn cầu: "Vương Gia, đừng cho ta đi, ta không ăn không phải được rồi sao. . . ."

https://thuviensach.vn

Chương 20: Hoàng Thẩm, Vạn Tuế! Hoàng Thẩm, Ta Yêu Thẩm!

Editor: Mộc Du

“Cứ cách bảy ngày, ta sẽ xuống bếp.” Hoa Khấp Tuyết lau miệng, thản nhiên liếc nhìn bọn họ, cũng chỉ là nấu cơm, hai người một phần với bốn người một phần cũng không có gì khác biệt.

“Hoàng thẩm vạn tuế!” Mộ Lê vỗ vỗ cái bụng no căng, ánh mắt sáng lên nhìn Hoa Khấp Tuyết, trên mặt tất cả đều là kích động, mặc dù đồ ăn sẽ ít đi một chút nhưng được ăn là tốt lắm rồi!

Cảnh Duệ cũng âm thầm vỗ tay tán thưởng, nhưng nhìn sắc mặt của Vương Gia không tốt chút nào, vẫn là đình chỉ nụ cười.

Mộ Lương sâu kín nhìn Hoa Khấp Tuyết nói: “A noãn, nàng sẽ mệt mỏi. . . . . ”

“Sẽ không.” Hoa Khấp Tuyết muốn đứng lên, ăn uống no đủ rồi nàng nhất định phải đi tản bộ, đây là nàng ở mang sơn đã dưỡng thành thói quen.

“Được rồi. . . . . .” Mộ Lương không dám đem bất mãn biểu hiện ra rõ ràng, nếu như bị A noãn phát giác tâm tư này của hắn, đoán chừng sẽ gặp phiền toái.

“Hoàng thẩm muốn đi tản bộ sao? Ta đi cùng thẩm!” Mộ Lê vui tươi hớn hở đứng lên, ném hoàng bào xuống dưới đất, hạ nhân tiếp nhận đưa thường phục tới, khoác lên người.

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương lạnh lùng nhìn Mộ Lê liếc mắt một cái, dắt tay của Hoa Khấp Tuyết đi ra ngoài trước, âm trầm để lại một câu.

“Mộ Lê, nàng là vợ ta. . . . . .”

Mộ lê sững sờ, trên mặt một trận quái dị, thiếu chút nữa cười ra tiếng, thì ra hoàng thúc là một bình dấm chua!

Cảnh Duệ vỗ vỗ vai hắn, ý bảo hắn không nên quá đắc ý, Mộ Lê hiểu ý, ho nhẹ hai tiếng, vẻ mặt nghiêm túc, đi theo Mộ Lương ra ngoài.

Vườn hoa của Thánh Vương phủ ngoại trừ có cái tên đẹp ra, thì cái loài hoa quý hiếm gì đều có, loài hoa khó sống hơn nữa cũng có thể trồng sống.

Bốn người đi vào vườn hoa, tìm chỗ râm mát ngồi xuống.

“A noãn, nóng sao?” Mộ Lương quạt cho nàng, suy nghĩ muốn trở về lấy một khối băng tới, miễn cho nàng bị cảm nắng.

“Không nóng.” Hoa Khấp Tuyết ngăn động tác của hắn lại, nhẹ nhàng lắc đầu.

“Hoàng thẩm sẽ tự phát ra lãnh khí, hoàng thúc, người lo lắng nhiều rồi!” Đặc biệt là ánh mắt kia của hoàng thẩm, hắn hiện tại nghĩ tới còn có chút sợ đây.

“Ngươi không nói chuyện, sẽ đáng yêu hơn.” Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn một cái, giúp hắn “Hạ nhiệt độ“.

Mộ Lê rụt bả vai lại, ngoan ngoãn câm miệng.

“Vương Gia, hầm băng của Vương phủ còn rất nhiều khối băng, buổi tối có cần chuyển đến Noãn các và Lương các một chút không?” Cảnh Duệ phẩy phẩy gió, cũng cảm thấy thời tiết nóng đến thái quá.

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Mộ Lương gật đầu một cái, trong mắt thoáng qua tán thưởng, không tệ, càng ngày càng biết làm việc, không giống trước kia, chỉ biết luyện binh. . . . . .

“Hoàng thúc, chuyện lần trước kia, người suy tính như thế nào?” Mộ Lê nhận lấy dưa hấu tỳ nữ đưa tới, bỏ một miếng vào miệng, thoải mái thở dài.

“Tự lực cánh sinh.” Mộ Lương nằm trên ghế trúc, Hoa Khấp Tuyết nằm ở một cái ghế trúc khác.

“Hoàng thúc. . . . . Người huyễn thuật cường đại, ta không so được. . . . .” Mộ Lê ủy khuất bĩu môi.

Hoa Khấp Tuyết mở ra mí mắt nhìn hắn một cái, suy nghĩ công phu làm nũng này là có di truyền.

“Tự mình nghĩ biện pháp.”

Mộ Lương câu môi, rõ ràng là tâm trạng đùa giỡn.

“Hoàng thúc. . . . . .” Mộ Lê để chén dưa hấu xuống, chuyển đến bên cạnh Mộ Lương nói: “Lúc này người thực sự người phải giúp ta! Nếu không, người cho ta mượn Ảnh Vệ dùng một chút cũng được a!”

“Chẳng qua là trộm này nọ thôi, cũng cần dùng đến bọn họ?” Mộ Lương nhíu mày nhìn hắn nói: “Mặc dù thủ vệ trong Chu phủ nhiều, nhưng cũng đâu có khó khăn như vậy?”

“Nhưng lão hồ ly Chu Khôn đó giấu vật kia rất kĩ, hắn lại rất ít khi rời khỏi phòng của mình. . . . . .” Mộ Lê cau mày nói: “Lần trước ta đã cho người của ta đi một chuyến, kết quả bị phát hiện rồi, hiện tại phòng thủ càng nghiêm ngặt hơn, hoàng thúc, lần này người thực sự phải giúp ta!”

https://thuviensach.vn

“Ngươi là Hoàng đế hay ta là Hoàng đế? Chuyện gì cũng nhờ ta?” Mộ Lương đẩy bàn tay muốn bắt lấy mình của hắn ra, hừ lạnh.

“Nếu không phải là người không làm, cũng đâu đến phiên ta ở nơi này chịu khổ. . . . .” Mộ Lê ủy khuất vuốt tay đến đỏ lên, đột nhiên cười giảo hoạt nói: “Hoàng thúc, nếu không, ngài lấy thanh Trảm Long kiếm kia ra, phế ta đi!”

Năm đó tiên hoàng là chọn trúng Mộ Lương làm hoàng đế, nhưng bị hắn cự tuyệt, còn chỉ rõ là để cho Mộ Lê làm, lúc ấy Mộ Lê muốn phản đối kịch liệt lại bị Mộ Lương che miệng, y y nha nha cái gì đều không nói ra được.

Vốn trông cậy vào tiên hoàng có thể nói một lời công đạo, thật không nghĩ đến hắn chỉ là cười ha hả, nói một câu liền thay đổi cuộc sống hạnh phúc nhàn nhã của Mộ Lê: “Tốt lắm nay trẫm, liền truyền ngôi cho Mộ lê, Lương Nhi a, ngươi coi như Nhiếp Chính vương đi, hãy giúp đỡ hắn thật tốt.”

Mộ Lê cả đời sẽ không quên được, lúc ấy hoàng thúc quỳ xuống tạ ơn thì vẻ mặt rất khoái trá. . . . . Nhưng hắn lại không cười được, Hoàng đế a. . . . . .

“Lê nhi.” Mộ Lương sâu kín nhìn hắn.

Mộ Lê sinh lòng cảnh giác, mỗi lần hoàng thúc gọi hắn như vậy chính xác là không có chuyện gì tốt lành!

“ Thiên kim Chu phủ bộ dạng cũng khá lắm, nếu không, ta đưa cho ngươi làm phong phú thêm hậu cung. . . . . Cũng thuận tiện cho ngươi tra án.” Mộ Lương câu môi, trong mắt hiện lên tính toán.

“. . . . . .” Mặt Mộ Lê nhất thời đen lại, mấp máy môi, nhưng cái gì đều nói không được, nữ nhân. . . . . Hắn đời này ghét nhất chính là nữ nhân!

https://thuviensach.vn

Suốt ngày dính người nũng nịu: “Hoàng thượng” a”Hoàng thượng”, họ cũng không cảm thấy buồn nôn?

“Chu Lệ Liễu?” Hoa Khấp Tuyết đột nhiên mở mắt, hình như là còn chưa thích ứng được với ánh nắng mãnh liệt, khẽ nheo mắt lại.

“Đúng.” Mộ Lương gật đầu, lập tức nghiêng người tay nâng cằm lên cười khẽ hỏi: “A noãn, nàng cảm thấy đề nghị của ta như thế nào?”

“Nàng không xứng với Mộ Lê.” Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, nhìn Mộ Lê liếc mắt một cái, Nhân Trung Long Phượng, Mộ Lương lấy Chu Lệ Liễu ra để đùa giỡn, thật rất có lỗi với Mộ Lê.

“Hoàng thẩm, ta rốt cuộc cũng tìm được người hiểu mình nhất rồi! Ta yêu thẩm!” Mộ Lê trên mặt một mảnh cảm động, khoa trương hô to, giang hai cánh tay liền muốn nhào lên.

Cảnh Duệ vỗ trán, âm thầm cầu nguyện cho hắn, Tuyết cô nương này là tâm can bảo bối của Vương gia, hắn làm sao dám. . . . . Phật tổ, phù hộ hoàng thượng đi.

Mộ Lương mặt trầm xuống, giơ tay lên chính là một đạo phong nhận đánh úp về phía Mộ Lê.

Mộ Lê giật mình một cái, nhanh chóng tránh ra, nhìn cây gỗ lâu năm ở một bên ngã xuống, một trận sợ hãi, sống lưng toát ra mồ hôi lạnh.

“Mộ Lê, nhớ kỹ thân phận ngươi.” Sắc mặt Mộ Lương rất khó coi, Mộ Lê là đứa cháu hắn thương yêu nhất nhưng cái này cũng không đại biểu cho việc hắn có thể động đến nữ nhân của mình, nói giỡn cũng không thể được.

“Hoàng thúc, người đại nhân đại lượng, tha thứ cho ta!” Mộ Lê còn kém dập đầu xuống, hắn đây không phải là thoáng cái liền quên sao.

https://thuviensach.vn

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn một cái, kéo tay của hắn nói: “Chàng cười lên rất xinh đẹp.”

Mộ Lương sững sờ, bớt giận hơn phân nửa, bất đắc dĩ nhìn Hoa Khấp Tuyết, nói cái gì, nam nhân sao có thể sử dụng xinh đẹp để hình dung?

Mộ Lê thấy Hoa Khấp Tuyết giải vây giúp hắn, lập tức thở phào nhẹ nhõm, lặng lẽ ngồi trở lại vị trí, lẩm nhẩm, không thể gần gũi hoàng thẩm quá, không thể gần gũi hoàng thẩm quá. . . . . .

“Mộ Lê, ngươi đang lén nghĩ cái gì?” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn.

“Một phong thư mật.” Mộ Lê chấn chỉnh vẻ mặt, trong mắt xẹt qua sắc bén nói: “Là chứng cứ xác thực hắn thông gian bán nước.”

Sự sắc bén trong mắt của hắn Hoa Khấp Tuyết không có bỏ qua, ngoài mặt thì thản nhiên, nhưng trong lòng đã có dự tính, tiểu Hoàng đế này, cũng không phải là một người đơn giản.

“Mộ Lương, theo giúp ta đi.” Hoa Khấp Tuyết nhìn về phía Mộ Lương, chọc đến người của nàng cũng đừng nghĩ sẽ yên ổn, Chu Lệ Liễu là nữ nhi của Chu Khôn, có cơ hội tốt thế này, nàng sao lại không đi?

“Được.” Mộ Lương biết nàng đang suy nghĩ gì, cười híp mắt gật đầu một cái, A noãn muốn đi báo thù, hắn giơ hai tay đồng ý, chỉ là việc này cũng tiện nghi cho tiểu tử Mộ Lê kia.

“Hoàng thẩm vạn tuế! Ngài thật là phúc tinh của ta!” Trên mặt Mộ Lê tất cả đều là kích động, trong mắt tất cả đều là kính nể, hắn cầu xin hoàng thúc thế nào cũng không được, hoàng thẩm chỉ nói một câu liền giải quyết xong. Đến lúc này, địa vị của Hoa Khấp Tuyết ở trong lòng Mộ Lê lại cao lên không ít, đánh cùng Mộ Lương là không phân thắng bại, trở thành tiểu hoàng đế rất kính ngưỡng hai người.

https://thuviensach.vn

“Nghỉ ngơi một tháng.” Mộ Lương lành lạnh mà nhìn hắn, hài lòng khi thấy người kia sắc mặt đại biến.

“Một tháng? Hoàng thúc! Một tháng người không giúp ta...ta sẽ mệt chết đấy!” Mộ Lê lại nhảy lên.

“Hửm?” Mộ Lương chậm rãi nhắm hai mắt lại, âm thanh lạnh lùng, vốn có chút lười biếng, cũng thản nhiên mang theo uy nghiêm, cả người có chút không giống , nhưng hình như, đây mới là diện mạo vốn có của hắn.

Mộ Lê chu mỏ, thở dài một cái, cuối cùng sa sút tinh thần gật đầu, mệt liền mệt đi, hắn đã tập thành thói quen. . . .

Mộ Lương lúc này mới hài lòng cười, nhưng khí thế trên người vẫn không yếu nửa phần.

Hoa Khấp Tuyết lần đầu tiên nhìn thấy Mộ Lương như vậy, trong mắt xẹt qua tia sáng không rõ.

https://thuviensach.vn

Chương 21: Ban Đêm Đến Thăm Chu Phủ

Editor: Mộc Du

Chu phủ.

“Các ngươi lại dám ngủ gật! Mau đứng lên cho lão tử, đi tuần tra đi!”

Một người nam tử mặc trang phục thị vệ trưởng hùng hùng hổ hổ đạp hai người đang tựa trên cây ngủ gật mỗi người một cước.

“Oái! Người nào quấy nhiễu giấc mộng của lão tử!” Hai người đang ngủ thiếp chợt nhảy dựng lên, nổi giận đùng đùng hét lên nhưng thấy sắc mặt âm trầm của thị vệ trưởng ở trước mặt mình, mặt lập tức không còn chút máu.

“Đại nhân, chúng ta. . . . . Chúng ta không dám tái phạm.” Hai người kia quỳ xuống khúm núm nhận lỗi, khác với dáng vẻ phách lối vừa rồi.

“Lăn đi tuần tra, nếu để cho lão tử nhìn thấy một lần nữa, lão tử phế các ngươi đi!” Thị vệ trưởng hừ lạnh, lườm bọn họ một cái, mang theo thị vệ sau lưng giũ áo rời đi.

Đợi sau khi hắn đi, hai thị vệ này mới ngã ngồi trên mặt đất, vỗ ngực thầm than nguy hiểm thật.

Một người trong đó nhìn nhìn sắc trời, vội vã lôi người kia dậy nói: “Nhanh đi tuần tra!”

“Được, được. . . . . .” Người nọ theo lực của hắn đứng lên, thuận thuận khí, từ viện môn đi ra ngoài, bọn họ nếu ở lại nữa, bị thị vệ trưởng phát

https://thuviensach.vn

hiện, vậy thì thật thảm!

Bọn người đi hết, trong viện liền yên tĩnh trở lại , ánh trăng trong veo chiếu vào trong viện trên lầu các tinh xảo, lưu lại rất nhiều bóng mờ.

“Tố chất của hạ nhân trong phủ này, cũng không phải cao nha.” Mộ Lương từ cái bóng ở giữa đi ra ngoài, hai tay chắp sau lưng, một bộ dạng nhàn nhã, tóc đơn giản dùng một cây trâm bạch ngọc quấn lên, tùy ý lại không mất phong độ.

“Chu Lệ Liễu ở đâu?” Sau đó Hoa Khấp Tuyết cũng từ trong cái bóng kia đi ra, thản nhiên nhìn Mộ Lương một cái, quan sát bốn phía.

Cũng chỉ là một tòa tiểu viện không người ở lại làm cho tinh xảo như vậy, trong vườn hoa lại có rất nhiều hoa đều là trân phẩm. . . . . Chu khôn này cũng thật có tiền.

“A noãn không muốn cùng ta tản bộ, thưởng phong cảnh sao?” Mộ Lương vô hạn u oán nhìn nàng, trong mắt chợt lóe qua giảo hoạt.

“Thánh Vương phủ nhìn rất đẹp.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, xoay người đi đến hướng viện môn.

Mộ Lương cười tủm tỉm nhìn bóng lưng lạnh lùng, trong trẻo của nàng lắc mình đuổi theo hỏi: “Vậy chúng ta trở về phủ thưởng thức không tốt sao?”

Hoa Khấp Tuyết nhắm lại mắt, áp chế sự kích động muốn đánh người, mủi chân điểm một cái, nhẹ nhàng dừng trên nóc nhà, ở trên cao nhìn xuống lạnh lùng liếc xéo hắn nói: “Mộ Lương, dẫn đường.”

Mộ Lương bĩu môi, triển khai thân hình nhảy đến bên cạnh Hoa Khấp Tuyết, nhún vai một cái nói: “Làm sao nàng lại nghĩ ta biết nàng ta ở đâu?

https://thuviensach.vn

Ta cũng không phải là hái hoa tặc, trái tim của ta đều đặt trên người của cô nương. . . . .”

Hoa Khấp Tuyết vừa nghe, trên mặt lạnh xuống mấy phần.

“Hay là A noãn hi vọng ta làm hái hoa tặc đây?” Mộ Lương cười mờ ám, nhẹ nhàng ôm Hoa Khấp Tuyết, bàn tay to lớn ở sau lưng nàng bắt đầu lộn xộn.

“Ngao!” Đột nhiên, sắc mặt Mộ Lương tái đi, ôm bụng thống khổ ngồi xổm xuống, ủy khuất nhìn Hoa Khấp Tuyết tố cáo: “Nàng đánh ta! Còn dùng đến bốn phần sức lực!”

“Hay là chàng hi vọng ta thiến chàng.” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, nghiêng đầu sang chỗ khác không nhìn hắn, tránh cho mình mềm lòng, nàng xuống tay nặng bao nhiêu nàng tự biết, chính là muốn để cho hắn đau, bằng không hắn sẽ không nhớ được giáo huấn.

Mộ Lương vuốt vuốt bụng đau, nghe nói như thế, gương mặt xinh đẹp trong nháy mắt đen lại có thể được chảy ra nước, thiến hắn? Cô gái nhỏ này không cần”Hạnh” phúc hả!

Hoa Khấp Tuyết cúi đầu liếc hắn một cái, dứt khoát nhảy lên một chỗ trên nóc nhà, hắn không dẫn đường, thì nàng sẽ không tìm được sao?

Mộ Lương thấy nàng cứ đi như thế, giận đến sắp hộc máu, lắc mình đuổi theo, lôi kéo tay của nàng hướng về một hướng bay đi, cô gái nhỏ, nàng tốt nhất đừng để cho ta bắt được chuyện gì, nếu không sẽ giày vò chết nàng!

Nhưng nguyện vọng này thủy chung cũng chỉ là nguyện vọng, hắn là không nhẫn tâm ép buộc người nào đó, dĩ nhiên, trừ bỏ. . . . . Phương diện kia. . . . . .

https://thuviensach.vn

“Ở đây?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, ngồi ở trên nóc nhà, nhìn thị vệ ở phía dưới đi qua đi lại.

“Chu phủ có hai nơi có hộ vệ nhiều nhất, một là ở viện của Chu Khôn, một là ở viện của Chu Lệ Liễu, hắn đời này chỉ có một nữ nhi này thôi, cưng chiều đến không có giới hạn.” Mộ Lương hừ lạnh, nghĩ đến nữ nhân được nuông chiều này đả thương A noãn của hắn, đáy mắt nhiễm ý tàn nhẫn.

“Thị vệ nhiều. . . . .” Hoa Khấp Tuyết như nghĩ tới cái gì quét nhìn luồng sóng thị vệ ở phía dưới, trong mắt nổi lên tinh quang nói: “Rất tốt.”

Mộ Lương nhướng mày nhìn nàng, khẽ câu môi, bộ dạng tính kế người khác của cô nàng này, hắn thích!

Hoa Khấp Tuyết dở lên mấy mảnh ngói, dời đi, nhìn thấy hết thảy ở phía dưới, thời điểm Mộ Lương đưa đầu tới liền đẩy hắn ra.

“A noãn!” Mộ Lương bất mãn nhìn nàng, làm sao lại đẩy hắn ra?

“Chàng muốn nhìn nữ nhân khác tắm?” Hoa Khấp Tuyết không có nhìn hắn, lại sâu kín nói một câu như vậy, trong lời nói chứa tình cảm không rõ đến chính nàng cũng không phát hiện ra.

Mộ Lương sững sờ, ngay sau đó liền cười đến híp cả mắt, nha đầu này đã có ham vọng độc chiếm rồi, không tệ không tệ, hắn cũng không tiến lên nữa, chỉ là ngồi tại chỗ cười ngây ngô.

Hoa Khấp Tuyết không có phản ứng lại hắn, cúi người nhìn tình cảnh bên trong phòng rõ ràng thêm chút.

“Ngu xuẩn!” Một giọng nữ bén nhọn phát ra từ trong mặt nước, âm thanh truyền vào trong lỗ tai Hoa Khấp Tuyết, để cho nàng không thể nhận ra nhíu nhíu mày.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, tiểu thư nô tỳ không phải cố ý!” Một nha hoàn thân thể run rẩy quỳ trên mặt đất, nhặt lên khăn lông trên đất.

“Nước này lạnh như vậy, ta tắm thế nào được, ngươi muốn ta bị đông chết à! Còn nữa, hoa này là vật gì đây! Khô thành như vậy! Tiện nha đầu nhà ngươi sao một chút tiền đồ cũng không có?”

Chu Lệ Liễu ngồi ở trong thùng gỗ, bộ mặt tức giận chỉ vào tỳ nữ đang quỳ dưới đất mắng to, vết thương trên mặt còn chưa khỏe, phiếm đỏ, làm cho cả người nàng càng lộ vẻ dữ tợn.

“Tiểu thư, nô tỳ đổi nước cho người, đổi mới cánh hoa này!” Âm thanh tỳ nữ mang theo nức nở, dùng sức dập đầu, đại tiểu thư Chu gia này điêu ngoa tùy hứng, cố tình lại được Chu lão gia cưng chiều, xui xẻo cũng chỉ có hạ nhân bọn họ, trong khoảng thời gian này tính tình đại tiểu thư lại đặc biệt kém, khổ nhất chính là tỳ nữ cận thân của nàng.

“Còn không mau đi!” Chu Lệ Liễu vỗ mặt nước, nước văng lên ướt hết quần áo của nha hoàn kia, giơ tay lên đánh đổ một rổ cánh hoa, thở phì phò xoay người.

“Đúng, đúng tiểu thư, nô tỳ sẽ đi ngay.” Nha đầu kia hốt ha hốt hoảng đứng lên, cũng không để ý chính mình nhếch nhác liền muốn mở cửa chạy ra ngoài.

“Vội vàng hấp tấp làm gì, ngươi là cận thân nha hoàn của Chu Lệ Liễu ta, như thế nào một chút khí chất cũng không có! Phế vật!” Chu Lệ Liễu thấy nàng như vậy, trong lòng tăng thêm bất mãn, thật không rõ ban đầu nàng thế nào lại chọn cái thứ ngu xuẩn này.

Nha hoàn kia liên tục nhận lỗi, hướng về phía Chu Lệ Liễu hạ thấp nụ cười, khôi phục một chút trấn định mới mở cửa ra.

https://thuviensach.vn

Ngay một khắc nàng mở cửa kia, thị vệ ngoài cửa cũng đến thời gian giao ban, đáy mắt Hoa Khấp Tuyết xẹt qua ý lạnh, Chu Lệ Liễu này thật đúng là không thể ưa, nàng muốn bỏ qua cho nàng ta cũng không có cớ. . . . . .

Bàn tay hướng về phía bên trong tạo ra huyễn lực vô hình, huyễn lực này thẳng tắp mà qua tới bên thùng gỗ của Chu Lệ Liễu, đẩy ngã thùng gỗ.

“A!” Làm Chu Lệ Liễu thất kinh thét chói tai, thùng gỗ không bị khống chế lăn đến cạnh cửa, cũng đúng lúc nha hoàn kia mở cửa ra, bị thùng gỗ này va chạm, nàng ngã nhào trên đất, mà thùng gỗ này không có cửa ngăn lại, tự nhiên lăn ra khỏi phòng. . . . . .

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Sự Trừng Phạt Nho Nhỏ

Editor: thao1504

“A! A a!” Chu Lệ Liễu hét lên chói tai phá đi không gian yên tĩnh buổi tối, lúc này thị vệ đang giao ban, nên so với bình thường đông hơn gấp hai lần, vừa nghe tiếng hét theo bản năng xoay đầu lại.

Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn cảnh này, ném đá vụn còn trên tay xuống mặt đất, vừa vặn trúng vào thùng gỗ, thùng gỗ ngã xuống, Chu Lệ Liễu liền văng ra ngoài.

Bọn thị vệ xoay người lại, mở to mắt nhìn cảnh đang diễn ra, trong bụi cỏ có một nữ nhân trần truồng đang nằm trong đó, trên người nàng lúc này không có gì che đậy…..

Chu Lệ Liễu dù sao cũng là đại thiên kim tiểu thư, dù được nuông chiều nên rất tuỳ hứng, nhưng cũng không làm mờ đi vẽ đẹp của nàng, còn có một thân được bảo dưỡng tỉ mỉ, nên càng đẹp mặn mà hơn.

Bọn thị vệ đều là nam nhân đầy tinh lực, nhìn thấy màn này không thể dời mắt được, đồng thời đứng chết trân tại chỗ, không nhịn được nuốt nước miếng, tâm đều ngứa, dục vọng trong mắt càng ngày càng tăng lên….

Bị nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm như vậy, Chu Lệ Liễu mặc dù đầu còn choáng váng, cũng cảm giác có gì đó không bình thường, quay đầu lại, thấy mọi người đang nhìn chằm chằm mình, cúi đầu nhìn xuống thân thể mình, mặt lập tức đỏ lên, lấy hơi hét toáng lên.

https://thuviensach.vn

“A a a a! Các cẩu nô tài này đều cút đi hết cho ta! Nhìn nữa ta liền móc mắt các người! Cút đi!” Chu Lệ Liễu cuống quít che thân thể mình, điên cuồng hét chói tai, nhưng che được chổ này lại không che được chỗ kia, rốt cuộc trong mắt thị vệ nhìn thấy, cảnh trước mắt như là “Vẫn còn ôm tỳ bà nửa che mặt” (câu này không biết dịch sao….. nên mình để nguyên)

Vì lo ngại nàng là Đại tiểu thư của Chu Phủ, bọn họ là hạ nhân nên không dám ở lại, rối rít chạy ra khỏi viện, nhưng từng người không nhịn được quay đầu lại chăm chú nhìn thêm một chút, đến khi Chu Lệ Liễu lại thét chói tai.

“Tiểu thư, mau mặc y phục vào!” Tiểu nha đầu kia gặp phải màng này liền thất điên bát đảo, hiện tại đã khôi phục lại liền cởi áo ngoài ra choàng lên người Chu Lệ Liễu.

Chu Lệ Liễu khóc càng ngày càng lớn, thân thể nàng làm sao lại bị những kẻ hèn mọn kia nhìn hết toàn thân, tại sao có thể như vậy, bọn họ không xứng đáng! Nàng là muốn gã làm nữ nhân của Thánh Vương, sao có thể bị người khác nhìn hết thân thể!

“Ô ô ô…..” Chu Lệ Liễu dựa trên người nha hoàn khóc lớn, nhục nhã cũng tức giận đều nảy lên trong lòng, đột nhiên nắm quần áo, đẩy mạnh nha hoàn kia ra, tay liền tát nàng một cái, khuôn mặt vặn vẹo, “Đều tại ngươi! Đều tại ngươi mà ra!”

“Tiểu thư! Chuyện này không liên quan tới ta!” nha hoàn kia uỷ khuất khóc, bụm mặt quỳ xuống đất.

“Liễu Nhi, đã xảy ra chuyện gì?” Chu Lệ Liễu đang giơ tay lên định đánh, thì nghe âm thanh phía sau truyền tới, lần nữa khóc lớn, “Phụ Thân, người làm chủ cho Liễu Nhi….”

Người tới chính là Chu Khôn, phía sao hắn còn có chất nhi Lưu Mạn.

https://thuviensach.vn

Chu Khôn vội vã đi lại, ôm Chu Lệ Liễu đi về phía phòng, không hề nhìn nha hoàn đang quỳ dưới đất.

Bộ dáng Lưu Mạn ngày thường ngày luôn đào hoa, đặc biệt là đôi mắt, mang theo tà khí, ánh mắt nhìn Lưu Lệ Liễu đang thoả thân như vậy mắt liền toả sáng, miệng nuốt nước miếng, cười dâm đãng, tính tình tiểu biểu muội tuy có chút cay cú, nhưng thân người lại….. nhìn thấy làm cho người ta rất mê người.

Lưu mạn nổi ý dâm, vốn định đi theo vào phòng, nhưng bị Chu Khôn ngăn bên ngoài.

“Lưu Mạn, ngươi về trước đi, chuyện này để ta xử lý.” Chu Khôn chận cửa, sắc mặt rất khó coi, chuyện đã xảy ra như vậy, tâm tình hắn làm sao tốt cho được.

Lưu Mạn sửng sốt, gật đầu đáp ứng, sau khi cửa phòng đóng lại, mới ngẩng đầu lên, trong mắt nổi lên dục vọng, tiểu muội này, tư vị thật mất hồn, hắn nhất định phải nếm thử.

Tà khí trong mắt càng ngày càng lộ ra, Lưu mạn chỉnh lại quần áo, lưu luyến nhìn cửa phòng Chu Lệ Liễu, sau đó xoay người rời đi.

Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hết cảnh đang phát sinh, thấy Lưu Mạn đã rời đi, mặt liền xẹt lên tinh quang, liền giơ chân đá Mộ Lương đang nằm thoải mái dưới đất. “Đi tìm giúp đồ cho Mộ Lê đi.”

Chu Lệ Liễu xảy ra chuyện như vậy, Chu Khôn nhất định sẽ không rời đi liền, bọn họ sẽ đủ thời gian tìm mật thư.

“Như vậy liền trả thù xong?” Mộ Lương nhíu mày, “A Noãn, nàng thật lương thiện.”

https://thuviensach.vn

“Thật không?” Hoa Khấp Tuyết hơi cúi đầu, che suy nghĩ trong mắt lại, làm sao như vậy là xong, bất quá hôm nay thu thập Chu Lệ Liễu là chuyện thứ yếu, nàng chỉ tạm thời buông tha cho nàng, Lưu Mạn kia….. Có thể lợi dụng được.

“A Noãn….” Mộ Lương ngồi dậy, cười mang chút tà khí, “Nàng không cần tìm người X nàng, nếu không thì, ta quăng nàng vào quân doanh làm quân kĩ.”

Mộ Lương nghe tiếng khóc Chu Lệ Liễu trong phòng, mắt lạnh lùng.

“Còn chưa tới lúc.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn “Đi đến phòng ngủ Chu Khôn”

Mộ Lương bĩu môi, không đồng ý.

“Việc này, ta tự mình làm.” Hoa Khấp Tuyết thở dài, nhìn thẳng hắn, nàng biết hắn trong lòng còn để ý chuyện bữa trước nàng ta làm tay nàng bị thương, nhưng chính mình có thù tất báo, như thế mới thích! “Được rồi.” Mộ Lương cười cười, dịu dàng nhìn nàng, A Noãn của hắn muốn tự mình báo thù, vậy hắn cũng không cản trở, chẳng qua….. Ánh mắt liền lạnh lùng, nếu trả thù quá nhẹ, hắn sẽ giúp nàng thêm một chút.

“Đi thôi, Chu Không sẽ không ở cùng Chu Lệ Liễu nguyên buổi tối đâu.” Hoa Khấp Tuyết kéo nhẹ góc áo một cái Mộ Lương.

Mộ Lương nhìn nàng mỉm cười, biểu tình càng trở nên dịu dàng, nhẹ gật đầu, nắm chặt tay nàng, bay khỏi nóc nhà.

Hai thân tím trắng hoà thành một, ở trên không Chu Phủ bay tới bay lui, lại không người nào nhìn thấy, thủ vệ Chu Phú tất nhiên rất nghiêm ngặt, nhưng Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết là người như thế nào, võ công siêu việt ở tầng thứ chín, tốc độ kia tư nhiên có thể không thể chậm hơn so với gió.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, bọn họ liền tới phòng ngủ của Chu Khôn, thủ vệ chỉ cảm thấy có trận gió thổi qua, đầu óc chỉ choáng váng một chút, cửa phòng rất nhanh được mở ra rồi đóng lại, đợi bọn hắn quay đầu lại, hai người đã đi vào phòng ngủ.

“Chàng không phải chỉ đạt tầng thứ chín.” Hoa Khấp Tuyết có chút kinh ngạc, vẫn biết hắn rất mạnh, lại không nghĩ lại cao cường đến vậy, nàng đang ở giữa tầng thứ chín, mà Mộ Lương như vậy, chắc chắn so với tầng thứ chín cao hơn nhiều.

“Không mạnh, thì làm sao bảo vệ nàng?” Mộ Lương nghe vậy, khẽ câu môi, mắt khẽ kíp lại, mắt đầy nhu hoà, kỳ thật hắn không muốn nói là, võ công của hắn đã vượt qua cấp bậc võ công cao nhất của Vân Huyễn đại lục.

“Mau tìm kiếm đi.” mặt Hoa Khấp Tuyết có chút nóng lên, hắng giọng một cái, liền xoay người,nàng là đứa nhỏ da mặt rất mỏng, không thể so sánh với da mặt dày của hắn.

Mộ Lương thấy vậy, ý cười càng sâu, cố nến không cười ra tiếng, đuổi tới bên cạnh nàng.

Trong phòng ngủ lúc này không mở đèn, nhưng võ công của hai người không phải luyện cho có, tới bát tầng đã có thể nhìn và hành động trong ban đêm như ban ngày, huống chi là bọn hắn?

Hoa Khấp Tuyết tìm kiếm trên bàn, lại không phát hiện gì, xoay người đi đến giá sách, nàng nhớ rõ sư phụ thường mang Tẩy Tuỷ Đan giấu vào mật thất ngoài sau giá sách…..

“A Noãn không cần vất vả như vậy.” Mộ Lương không tiếng động cười, đem nàng ôm vào trong ngực mình.

“Hả?” Hoa Khấp Tuyết khó hiểu, làm như vậy sao nàng tìm được?

https://thuviensach.vn

Mộ Lương cười không nói, chậm rãi vung tay một cái, một luồng khí màu trắng như sương nằm trong tay hắn, ngay sau đó phân tán khắp nơi, trong nhất thời, phòng ngủ như bị một tầng sương mỏng bao phủ……..

https://thuviensach.vn

Chương 23: Hồi Cung

“Làm như vậy cũng được?” Hoa Khấp Tuyết mấp mấy môi.

“Đương nhiên.” Mộ Lương đắc ý cười, sương trắng này thường chỉ dùng để cảm ứng xung quanh có người sống hay không, nhưng ai nói là nó không thể sử dụng để tìm này nọ!

Hoa Khấp Tuyết cắn căn môi, định muốn nói gì đó, cuối cùng thành thở dài, trong đá lòng đầy khăm phục hắn, võ công có thể sử dụng như vậy, nàng như thế nào cũng không theo kịp.

“Ta tìm khe hở, mật thất chắc cách phòng này không nhiều.” Mộ Lạnh cười tươi, mắt chợt loé, thu tay về.

“Tìm được rồi?” Hoa Khấp Tuyết ngước mắt nhìn hắn.

“Uh.” Mộ Lương gật đầu, ánh mắt liền nhìn về phía bên trái chổ bức danh hoạ, hoạ một tiểu nữ giặt đồ đang giơ tay lên lao mồ hôi, trông rất sống động.

“Ở phía sau chỗ này.” Mộ Lương cuộn bức hoạ lên, ngoắc tay với Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết tiến lên sờ thử vách tường, quay đầu nhìn Mộ Lạnh, tay dùng sức một cái, đẩy một viên gạch trên bức tường vào, cùng lúc đó một mảnh tường như bị cái gì đó đẩy ra như một hộc tủ.

“Hắn để chỗ này thật quá qua loa rồi!.” Hoa Khấp Tuyết nhìn cái hộp bên trong, nhíu mày, đưa tay vào.

https://thuviensach.vn

“Để ta.” Mộ Lương đột nhiên nắm tay Hoa Khấp Tuyết, kéo nàng ra phía sau lưng, cười nhạt nhìn nàng một cái, đưa tay vào trong mảnh gạch.

“Ta không sợ độc.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn.

Mộ Lương hừ nhẹ một tiếng, một tay mở nắp hộp ra, nằm bên trong hộp có một bức thư cùng một cái hộp khác.

Hoa Khấp Tuyết cầm lấy bức thư, trên bức thư nhìn như không có viết gì, nhưng thật ra phong thư này là do Nước Tước dùng một loại nước đặc biệt viết lên giấy làm chữ không hiện ra, “Chính là cái này.”

“ n.” Mộ Lương nháy mắt, định đóng hộp lại, lại bị Hoa Khấp Tuyết đưa tay chặn lại, “Sao vậy?”

Hoa Khấp Tuyết không nói gì, cầm lấy cái hộp nhỏ, mở nó ra, bên nằm trong là một viên trân châu bóng loáng, tản ra ánh sáng nhàn nhạt.

“Tại sao, Hắn lại đặt viên trân châu trong đây?” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn viên trân châu, nhìn qua trân châu này rất quý giá, nhưng với địa vị của Chu Khôn hiện tại, mua một đống cũng có thể, vì sao lại để nó chung với bức thư liên quan đến tính mạng mình?

“Đây là Thần Hải trân châu dưới đáy biển, giá trị liên thành.” Mộ Lương chỉ nhìn một cái, liền biết giá trị của nó, hơi híp mắt, đột nhiên nghe có tiếng động bên ngoài.

“A Noãn, Chu Khôn đã trở lại.” Mộ Lương mang Trân Châu để lại trong hộp, lại đóng hộp lớn lại, bỏ vào tấm gạch, đẩy tấm gạch trở về, vách tường khôi phụ lại như cũ, cuối cùng treo bức hoạ lên.

“Lão gia, chuyện này phải xử lý thế nào? Đại tiểu thư Vân Anh chưa gã lại xảy ra chuyện như vậy……” Ngoài cửa truyền đến giọng nói của quản gia Chu phủ, sau đó là bước chân dồn dập đang đi đến.

https://thuviensach.vn

“Không kịp rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, ngay lúc đó nàng liền nghe tiếng cửa mở ra.

“Ai nói.” Mộ Lương đột nhiên cười gian xảo, mắt hiện đầy tự tin, ôm Hoa Khấp Tuyết sát vào.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày nhìn hắn, lại phát hiện nhìn như hắn rất tự tin, có một lại phong hoàng toàn khác với phong thái nhàn nhã bình thường, rất đẹp.

Cửa được mở ra, Chu Khôn cùng quản gia đi vào, quản gia tiến lên trước đang định đốt đèn lên, nhưng vừa đốt lên ngọn đèn liền bị gió thổi qua làm tắt đi.

Chu Khôn liền nhăn mày, bước nhanh tới đốt đèn lên, cảnh giác nhìn chung quanh, nhưng không phát hiện ra chuyện gì, liền thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi hắn còn tưởng có người bên trong, xem ra là do hắn suy nghĩ nhiều.

“Lão Gia?” Quản gia khó hiểu nhìn hắn.

“Cho bọn họ một khoản tiền, sau đó liền đuổi đi.” Chu Khôn mệt mỏi nhắm mắt. Liễu Nhi xảy ra chuyện như vậy, hiện tại chỉ có thể làm cho những người đó không được nói lung tung.

“Dạ.” Quản gia liền đáp ứng, nhìn hắn một cái rồi lui ra, đồng thời khép cửa phòng lại.

Chu Khôn biết hắn đã rời đi, chậm rãi mở mắt, mắt chợt loé, đứng dậy đi đến bức vẽ, đang định cuộn nó lên, lại nghe tiếng gõ cửa.

“Chuyện gì?” Chu Khôn liền nhìn về phía cửa, đặt bức tranh lại chỗ cũ.

“Lão gia, Tiểu thư đã tỉnh, đang khóc không ngừng.”

https://thuviensach.vn

“Đã biết, chút nữa ta sẽ tới.” Chu Khôn thở dài, liếc nhìn bức vẽ, sau đó quay lưng bước ra ngoài.

Hoa Khấp Tuyết đứng trên nóc nhà, lạnh lùng nhìn Chu Khôn, “Hắn rất cảnh giác.”

“Nếu hắn không có chút khả năng, làm sao dám thông dâm bán nước?” Mộ Lương nhếch môi, cúi đầu nhìn Hoa Khấp Tuyết. “A Noãn, chúng ta đi thôi.”

“ n.” Hoa Khấp Tuyết gật gật đầu, thân thể bỗng nhẹ lên, bị Mộ Lương ôm bay đi.

“Ta có thể tự đi.” Hoa Khấp Tuyết ngửa đầu nhìn Mộ Lương, nàng võ công mặc dù không mạnh như hắn, nhưng phi thân trên không vẫn có thể.

“A Noãn, nàng thật không có tình thú!” Mộ Lương ngừng lại trên một cành cây, tức giận nhìn Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết híp mắt, vận thân bay đi, tình thú? Là cái gì?

Mộ Lương thở dài, đuổi theo nàng, “A Noãn, nàng biết hoàng cung ở chỗ nào?

“Không biết.” Hoa Khấp Tuyết lắc đầu, “Cho nên chàng đi phía trước đi….”

“Ta ôm nàng đi.” Mộ Lương bay đến bên người nàng, mỉm cười nhìn nàng, cùng lúc đưa đang định ôm lấy hông nàng.

“Mình ngươi tự đưa đi.” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, nhét phong thư vào trong tay Mộ Lương, bay về phái khác.

Mộ Lương mặt tối sầm, tay liền nắm nàng lại, trả lại bức thư, “Ta dẫn đường, đuổi theo ta!” dứt lời, bay nhanh về phía trước.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nghe giọng điệu đáng ghét của hắn, môi khẽ nhếch, dưới chân liền vận khí tăng tốc đọ.

Với tốc độ của hai người, rất nhanh liền đến hoàng cung.

Hoa Khấp Tuyết đứng lên đỉnh Linh Vệ Cung, nhìn toàn hoàng cung.

“Mộ Lương, phụ hoàng chàng, thật sự rất xem trọng chàng!” Cung Linh Vệ là cung của Mộ Lương ở trong cung, cũng là nơi duy nhất người ta có thể nhìn toàn bộ hoàng cung.

“ n.” Mộ Lương thản nhiên cười, nghĩ đến phụ hoàng, trong lòng tràn đầy hơi ấm, “Phụ Hoàng là người duy nhất thật tâm đối đãi với ta, đáng tiếc….”

Hoa Khấp Tuyết quay đầu nhìn hắn, nhìn thấy sự cô đơn trong mắt hắn, tay liền nắm tay hắn.

“Đi Thôi.” Mộ Lương nhàn nhạt cười, u buồn biếng mất, khôi phục vẻ nhàn tản như ban đầu, miễn cưỡng nhìn Hoa Khấp Tuyết, mang nàng rời đi.

Linh Việt Cung.

“ n …. Hoàng Thượng ngài thât là xấu….Ha ha....Hoàng thượng ngài nhẹ một chút……..” môth âm thanh kiều mỵ của nữ tử trong cung truyền ra, giọng nói ngọt lịm làm cho người nghe muốn nhũn ra.

“Ái Phi không vui sao?” Lập tức thanh âm của nam nhân vui vẻ truyền đến, mang theo đầy ý cười, đây đúng là giọng nói của Mộ Lê.

Không lâu sau đó, trong tẩm cung liền im lặng, chỉ còn lại tiếng nam nhân thô rống cùng tiếng cười kiều mỵ của nữ tử.

Hoa Khấp Tuyết đứng trước của cung, mặt lạnh như băng, lạnh lùng nhìn Mộ Lương, thấy mặt hắn đầy ý cười, mắt hơi nheo lại, hắn đã sớm biết

https://thuviensach.vn

nàng đến đây sẽ gặp màn này!

“Khụ khụ, A Noãn, chúng ta vào thôi.” Mộ Lương cười gượng hai tiếng, đưa tay mở cửa cung ra.

“Bây giờ?” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn Mộ Lương, đánh gãy chuyện tốt của người khác, hắn không sợ bị báo ứng!

“Đúng vậy?” Mộ Lương nhíu mày, “Ngay bây giờ.” Dứt lời, dùng sức đẩy cửa ra, nắm tay Hoa Khấp Tuyết đi vào, đóng của cung lại, động tác liền mạch lưu loát, nhìn rất thuần thục.

Mô Lương nắm tay Hoa Khấp Tuyết qua vòng qua giường lớn, đi đến phía sau, mà trên giường hai người kia lại hông hề hay biết, vừa rồi mở cửa động tĩnh lớn như vậy, bọn họ lại không hề phát hiện.

Hoa Khấp Tuyết có chút nghi hoặc, lại nghe tiếng kiều mị của phi tử kia vang lên, nhất thời ho nhẹ, sau đó đi theo Mộ Lương vào phía sau cung điện.

Sau khi Mộ Lương đóng cửa phòng lại, Hoa Khấp Tuyết chậm rãi ngẩng đầu, dù là người bình tĩnh như thế nào, cũng không thể há hốc mồm, người ngồi trên ghế ăn nho kia, như thế nào lại là Mộ Lê!?

https://thuviensach.vn

Chương 24: Không Được? Có Thể Trị

“Ai nha, Hoàng thúc cùng hoàng thẩm tốc độ nhanh thật!” Mộ Lê mỉm cười bỏ nho xuống đi đến cạnh hai người, rất nhanh từ trong lòng Mộ Lương lấy mật thư ra.

“Người bên ngoài kia không phải là người.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn, có chút nghi hoặc.

“Đương nhiên không phải, ta làm sao có thể chạm vào nữ nhân đó.” Mộ Lê hừ nhẹ, những nữ nhân suốt ngày làm nũng kia làm sao là khẩu vị của hắn.

“Hả?” Hoa Khấp Tuyết ngồi xuống, đưa tay định lấy chùm nho trên dĩa vừa rồi Mộ Lê ngồi ăn, nhưng lại phát hiện nho kia đã bị Mộ Lương cầm lên.

“A Noãn nghỉ ngơi đi, ta lột nho cho nàng.” Mộ Lương dịu dàng cười, cẩn thận lột nho,

Tim Hoa Khấp Tuyết khẽ loạn, nhìn Mộ Lương đang chuyên tâm vì mình lột nho, đáy mắt liền hiện lên ánh sáng nhu hoà.

“Các phi tử đều là nữ nhi của các đại thần, đắc tội với ai cũng không được, chỉ có thể nhận lấy, nhưng thật sự ta không nghĩ sẽ đụng tới các nàng.” Mộ Lê ngồi xuống, lấy một quả nho ăn, ai oán nhìn Mộ Lương, nếu không tại ngươi, ta bây giờ còn tự do tự tại.

“A Noãn, ăn nho.” Mộ Lương không thèm nhìn Mộ Lê, mỉm cười đưa nho đến miệng Hoa Khấp Tuyết.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết há miệng cắn, không cẩn thận cắn trúng luôn tay của Mộ Lương, toàn thân hai người đều run lên, Mộ Lương chăm chú nhìn chằm chằm vào Hoa Khấp Tuyết, ánh mắt càng ngày càng nóng.

Ánh mắt Hoa Khấp Tuyết cũng hơi gợn sóng, tim đập nhanh hơn một chút, nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần, nhả ngón tay Mộ Lương ra, nuốt nho xuống, ngẩng đầu nhìn Mộ Lê, nghĩ đến lời nói vừa rồi của hắn, không hề nghĩ ngợi liền nói, “Ngươi không được? Mộ Lương có thể trị cho ngươi.”

“Hả?” Mộ Lê mặt liền dại ra, khó hiểu nhìn Hoa Khấp Tuyết, không biết nàng đang nói gì.

“Phốc, ha ha ha ha……..” Mộ Lương đang uống ngụm trà lạnh, nhằm đè xuống rung động trong lòng, thật không nghĩ A Noãn sẽ nói những lời này, lập tức tất cả trà đều nằm trên mặt Mộ Lê, cười đến nhắm mắt, không được? A Noãn thật sự đây là nàng.

Toàn bộ ngụm trà kia cuối cùng làm Mộ Lê tỉnh táo, đưa tay lên lau trà trên mặt, mặt đỏ lên, “Hoàng Thẩm, ta được!”

“Vậy sao không chạm vào các nàng?” Hoa Khấp Tuyết thấy Mộ Lương lại đưa nho qua, không dám lấy bằng miệng nữa, liền đưa tay nhận lấy, bỏ vào trong miệng, vừa rồi cảm giác tim đập mạnh còn hiện lên trong đầu, làm tinh thần nàng có chút hốt hoảng….

Mộ Lương thấy vậy, mắt híp lại, miệng khẽ nhếch lên mang chút gian xảo.

“Ta chán ghét nữ nhân!” Mộ Lê trợn mắt nhìn ra cửa thở phì phò, đặt biệt không muốn làm những thứ thứ kia với nữ nhân.

“Thì ra là ngươi cùng một dạng với Hoa Thuỷ Thuỷ.” Hoa Khấp Tuyết liền thông suốt, nhìn ánh mắt bất mãn của hắn đối với hôn nhân chính trị,

https://thuviensach.vn

nhưng ý xấu khởi lên, không nhịn được trêu chọc hắn vài câu, mắt hiện lên gian xảo.

Mộ Lương bắt gặp ánh mắt gian xảo chợt léo qua của nàng, càng cười vui vẻ, A Noãn đang đùa dai, cũng không phải ai có thể chịu đựng được.

“Hắn là ai?” Mộ Lê ngây ngô hỏi.

“Sư huynh của ta.” Hoa Khấp Tuyết híp mắt, gian xảo nhìn Mộ Lê.

“Ah ah, Sư huynh của Hoàng Thẩm ah!” Mộ Lê biết Hoa Khấp Tuyết từ Mang sơn xuống, sư huynh của nàng chắc chắn là người rất khủng bố, lập tức bắt đầu sùng bái hắn.

“Ta giống hắn chỗ nào?” Mộ Lê vừa mừng vừa lo mở to mắt hỏi, Mang sơn xuống đều rất phi thường, ví dụ như hai người trước mắt, mà mình có thể được so sánh giống như người nọ, đều này làm cho hắn thụ sủng nhược kinh.

Mộ Lường cười càng ngày càng vui vẻ, dáng vẻ Mộ Lê ngớ ngẩn rất thích hợp làm người giải khuây cho mình, Trảm Lãng trừ một thân võ công ra, còn lại hắn chẳng có gì tốt cả……

“Đương nhiên là có.” Hoa Khấp Tuyết hơi nhíu mày, mắt nhìn Mộ Lương đang bên cạnh xem trò vui, không mắt chợt hiện lên nụ cười quỷ dị.

“Là gì vậy? là gì vậy?” Mộ Lê nhảy lên, nôn nóng muốn biết ưu điểm của mình, để sau này phát triển tốt mặt này, hai mắt toả sáng nhìn Hoa Khấp Tuyết, mật thư trong tay cũng bị hắn vứt xuống đất.

“Hắn cũng thích nam nhân.” Hoa Khấp Tuyết thẳng thắn nhìn về phía Mộ Lê đáp, hài lòng nhìn nụ cười của hắn cứng lại.

https://thuviensach.vn

“Ha ha ha…” Mộ Lương nằm trên ghế cười đến chảy nước mắt, rất nhiều năm sau hắn mới biết, biểu hiện giờ này của hắn ở mắt Hoa Khấp Tuyết được coi là -- run rẩy hết cả người!

“Ai?” Mộ Lê cười cứng đờ, liền muốn xác định lại đều mình vừa nghe được không phải là nghe lầm…..

“Hơn nữa hắn thích Mộ Lương cũng nhiều năm rồi.” Hoa Khấp Tuyết mặt không đổi sắc, thật ra thì lúc trước nói chuyện với nhau, Hoa Trảm Lãng luôn trước mặt nàng khen Mộ Lương dáng dấp rất đẹp, nàng có thể không hiểu lầm chuyện này……

Lần này Mộ Lương thật sự cười không nỗi, thiếu chút nữa thở không được, híp mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết, mắt hiện lên nguy hiểm, cô gái nhỏ nàng ngứa da.

Hoa đai cô nương lúc này đã nhắm mắt lại, nhàng nhã thưởng thức trà.

“Ta không thích nam nhân!” Mộ Lê gầm nhẹ, trên mặt lúc đỏ lúc trắng.

“Ngươi không thích nữ nhân.” Hoa Khấp Tuyết không thèm mở mắt, lạnh nhạt trả lời.

“Ai nói là không thích nữ nhân thì sẽ thích nam nhân!” Mộ Lê giận điên lên, không suy nghĩ liền trả lời.

“Ngươi ngay cả nam nhân cũng không thích, còn dám nói ngươi được….” Hoa Khấp Tuyết kiềm nén vui vẻ, vẫn lạnh nhạt nhìn hắn, ánh mắt kia/…..

La Thương hại! Mộ Lê muốn điên lên, hoàng thẩm của hắn đang thương hại hắn!

https://thuviensach.vn

“Ta chỉ không thích những nữ nhân kia, nhưng nếu ta thật lòng thích nữ nhân nào đó, thì ta làm sao sẽ không được!” Mô Lê gấp đến độ vò đầu bức tóc, mắt nhìn Mộ Lương cầu cứu, lại thấy hắn không nhìn mình, liền chỉ có thể giải thích, lại không nghĩ rằng….

“Cho nên người đối với những người đó, nói ví dụ như ngoài chuyện đó ….. người thật sự không được…” Hoa Khấp Tuyết khẽ thở dài, “Ngươi là bị vấn đề về tâm lý…. rất khó trị.”

“Hoàng Thẩm…..” Mộ Lê vô lực té trên ghế, giọng nói bắt đầu phát run, hắn rốt cuộc cũng biết vì sao Hoàng Thúc thích Hoàng Thẩm, không phải người một nhà không vào cùng một cửa, Hoàng Thẩm… Thật xấu xa!

Hoa Khấp Tuyết nhặt mật thư bay đến trước mặt mình lên, tiện tay ở ra xem, nhìn vào liền có chút ngạc nhiên nhướng mày, “ Lý Chúc là ai?

“Trấn Quốc Đại tướng quân đương triều.” Mộ Lương híp mắt, “A Noãn làm sao biết hắn?”

Hoa Khấp Tuyết đưa mật thư trên tay, “Bên trong có nhắc đến hắn.”

“Cái gì?” Mộ Lê liền bị khích động, khả kinh kêu lên, đoạt lấy thư trong tay Hoa Khấp Tuyết, cẩn thận nhìn, càng nhìn sắc mặt càng khó coi.

“Mộ Lê, đưa ta xem một cái.” Mộ Lương để ly trà trên tay xuống, ngoắc tay với Mộ Lê.

Mộ Lê sắc mặt có chút nặng nề, đem thư đưa cho Mộ Lương, dựa lưng vào ghế, thở dài, “Không nghĩ tới, chuyện bốn năm trước, cũng liên quan đến Đại Tướng quân.”

“Bốn năm trước xảy ra chuyện gì?” Hoa Khấp Tuyết nhạy cảm bắt được thời điểm này, bốn năm trước… không phải là năm Mộ Lương xuất chinh đánh nước Tước kia hay sao?

https://thuviensach.vn

“Không sai, bốn năm trước khi Hoàng Thúc xuất chính đánh nước Tước, phiá Kim Than, có người tiết lộ quân cơ, nên làm cho Hoàng Thúc trúng mai phục, nếu không phải hắn nhanh trí, chỉ sợ đã sớm tử trận.”

Hoa Khấp Tuyết híp mắt, trận chiến bốn năm trước hung hiểm dị thường, chữ “Chết” đó làm cho lòng nàng bối rối, Mộ Lương bản thân rất mạnh mẽ, nàng cho tới bây giờ không nghĩ chữ “Chết” sẽ đứng chung với người này, nhưng hôm nay vưa nghe….

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, che lại ánh mắt kiên định, Mộ Lương luôn nói muốn bảo vệ mình… Vậy mình, tại sao không thể bảo vệ hắn?

Mộ Lê không chú ý tới tâm tư của Hoa Khấp Tuyết, trí nhớ quay lại bốn năm trước, trên mặt liền có chút lo lắng, “ Nhưng Hoàng Thúc nói tuy rằng bình an trở lại, nhưng vẫn là….”

“Mật thư này là giả.”

https://thuviensach.vn

Chương 25: Ngay Từ Đầu Đã Phát Hiện Âm Mưu

“Mật thư này là giả.” Mộ Lương nhẹ nhàng lên tiếng, cắt đứ lời nói của Mộ Lê.

“Cái gì?” Mộ Lê có chút ngạc nhiên, “ Thứ hai người trộm là đồ giả?”

“Nó vốn là đồ giả.” Mộ Lương hừ lạnh, vứt mật thư lên bàn.

“Sao Hoàng Thúc biết được?” Mộ Lê giằng co nữa ngày, cũng không nhìn được cái gì không đúng, không khỏi thất bại nhìn Mộ Lương.

“Đầu tiên, là phong thư này.” Mộ Lương một tay chống đầu, lười biếng cười, ánh mắt phát ra đầy vẻ khinh thường.

“Bứt thư rất tốt a.” Mộ Lê ngửi ngửi, “ Còn là giấy Tùng Tương thượng hạng mà.”

“Mật thư này, làm quá lộ liễu rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Mộ Lương, tại sao Mộ Lương cố ý cắt đứt lời nói của Mộ Lê? thì ra là… Hắn cũng có chuyện gạt mình.

Trong lòng liền có cảm giác nói không ra lời, kìm nén đến khó chịu, nhưng Mộ Lương đã không muốn nàng biết, nàng liền không hỏi, đè xuống cảm xúc khác thường trong lòng, cẩn thận suy nghĩ chuyện bức thư.

“A Noãn thật là thông minh…” Mộ Lương híp mắt cười nhìn nàng, hắn chỉ mới nói ra phần đầu, cô nàng này đã có thể hiểu được, không tệ.

“Hoàng Thẩm, phong thư này tại sao nói làm giả quá lộ liễu? Tốt vô cũng mà, không chừng nữ tử kia muốn cho màu sắc rực rỡ ….” Mộ Lê

https://thuviensach.vn

không hiểu.

Mộ Lương bị kích động đến trợn mắt, hít một hơi thật sâu, lạnh lùng nhìn hắn, “Mộ Lê, người là chất nhi của ta sao….” kém, qua nhiều…..

“...” Mộ Lê khoé miệng co rút, lòng đầy giận dỗi, ai nói hắn là chất nhi nhất định đầu óc phải Trâu X chứ, Mộ gia nhiều người như vậy, cũng không có được một người nữa như Mộ Lương không phải sao?

“Mật thư, càng không phải càng bình thường càng tốt sao?” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn Mộ Lê.

Mộ Lê bị Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, cả người liền run lên, nhưng đầu óc được thanh tỉnh không ít, nghe vậy liền cau mày suy nghĩ về các điểm bức thư trong tay, càng bình thường càng tốt.

“Ý Hoàng Thẩm là giấy Thông Tương này!” Mộ Lê trợn to mắt, rốt cuộc cũng nghĩ ra mối quan hệ trong đó, nếu là mật thư, chính là phải càng bình thường càng tốt, nhưng giấy Tùng Tương này là đặc sản của nước Tước, chỉ có nước Tước mới có thể có loại giấy Tùng Tương thượng hạng này làm thư, như vậy rõ ràng như muốn nói mọi người biết mình cũng nước Tước có quan hệ đó sao?

Hoa Khấp Tuyết gật đầu, “Hơn nữa theo vết mực thì bức thư này nhiều nhất chỉ mới viết được một năm trở lại, mà cuộc chiến Kim Sa, là bốn năm trước.”

“Ý của các người là, thư này là Chu Khôn cố ý để lại cho hai người đến trộm? Cơ mật quân sự, người biết không nhiều lắm, mà Đại Tướng Quân chính là một người ở trong đó…” Mộ Lê híp mắt, mặt nghiêm túc lại.

“Ha ha, sợ rằng người đứng sau vụ này, muốn diệt trừ Tướng Quân.” Mộ Lương cười lạnh.

https://thuviensach.vn

“Người nọ muốn hại chính là Nước Tước, vậy còn ngươi?” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Mộ Lương, lãnh ý rất ích khi phát ra, bất kể là như thế nào, Mộ Lương cũng vì vậy mà bị thương.

“Không biết.” Mộ Lương nhún nhún vai, lười biếng cười, tuyệt không lo lắng.

“Vậy làm sao bậy giờ?” Mộ Lê cau mày.

“Thuận theo tự nhiên, thư này, ngươi trước cứ giữ lại, sẽ có thời điểm hữu dụng.” Mộ Lương nhếch môi, mắt nhắm lại, lông mi che đi suy nghĩ của hắn.

“Ý ngươi muốn diệt trừ Lý Chúc, một khi Lý Chúc gặp chuyện không may, người nọ nhất định sẽ lộ chân tướng.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn bức thư.

“Đúng vậy.” Mộ Lương gật đầu, mặt cũng hiện lên vẻ nghiêm túc hiếm có, “Chuyện bốn năm trước, ta nhất định sẽ không để nó diễn ra một lần nữa.”

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, ánh mắt càng lạnh hơn.

“Ta là người muốn hại, liền có thể hại được sao?” Mộ Lương cười khẽ, giọng nói lộ ra khí phách tự tin vốn có.

“Vậy không phải chàng cũng đã bị ám toán đó sao?” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, không hề cho hắn mặt mũi.

“Khụ khụ, chuyện cũ nghĩ lại mà kinh….” Mộ Lương lúng túng cười cười, khí thế vừa rồi liền biến mất, A Noãn…. Mộ Lê còn ở đây.

“Trước cứ yên lặng theo dõi diễn biến đi, Mộ Lê…. bên ngoài kết thúc chưa.” Mộ lương châm chọc nhìn Mộ Lê, đứng dậy đi lại bên cạnh Hoa

https://thuviensach.vn

Khấp Tuyết.

“Tại sao lúc chúng ta tiến vào, bọn họ không thấy được?” điểm này, Hoa Khấp Tuyết cuối cùng cũng không nghĩ ra.

“Ha Ha, Lê nhi à…. tại sao ngươi chưa bao giờ đi tới tẩm cung của phi tử, là lại để các nàng tới đây? hơn nữa không cho các nàng ở lại đây qua đêm…” Mộ Lương gian xảo nhìn Mộ Lê.

Hoa Khấp Tuyết ngẩng đầu nhìn hắn, nhìn khuôn mặt tươi cười của hắn, nàng không khỏi nghĩ tới một loài vật…. Hồ Ly.

“Hoàng thúc! Người đủ rồi!” Mộ Lê tức giận trợn mắt, sắc mặt không thể nào đẹp hơn, hừ nhẹ một tiếng mới không tình nguyện mở miệng, “Màn kia do Ẩn Tầm Ti dệt thành, có thể ngăn cách với tất cả bên ngoài….”

Thật ra phòng ngủ của hắn là ở đây mà, bên ngoài đó, cũng là đưa cho thủ hạ của hắn thi hành “Nhiệm vụ”, bất quá hắn khi ra vào chẳng phải cũng bằng đại môn sao, cho nên hắn liền tìm tới Ẩn Tầm Ti.

“Đây không phải là biện pháp lâu dài.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, dẫn đầu mở cửa đi ra ngoài, Mộ Lượng nhếch môi, đi theo.

Mộ Lê nhìn bóng hai người rời đi, khinh thường cười một tiếng, biện pháp lâu dài? Chọc tới hắn thì các nữ nhân kia hắn đều tiêu diệt, hắn cần gì nể mặt đại thần hay không đại thần, đến lúc đó hắn nhanh chân bỏ chạy, Hoàng Thúc ở phía sau lo thu dọn hậu quả đi.

Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương quang minh chính đại đi ngang qua giường của người ta, ra khỏi Linh Việt cung, mà đôi nam nữ đang quấn quít trên giường, vẫn như cũ không có phản ứng gì.

“A Noãn, ngày mai muốn đi đâu?” Mộ Lương dắt tay của nàng đi trên đường lớn của thành Dương Thiên, đã rất khuya, trên đường cũng không có

https://thuviensach.vn

người.

“Ta cùng Lưu Nguyệt ra ngoài dạo một chút.” Nếu đã tới Dương Thiên thành, thì phải đi nhìn hết các nơi một chút.

“Tại sao nàng không mang ta theo….” Mộ Lương gục mặt xuống, trong lòng thầm mắng Lưu Nguyệt ngàn lần, nửa đường tự nhiên đưa tới một nha đầu tranh thủ tình cảm với hắn, tư vị kia thật là con mẹ nó khó chịu!

“Chàng không phải là Vương gia sao?” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn, Vương Gia bộ rãnh rỗi lắm sao?

“Mộ Lê đã cho ta được nghỉ 1 tháng.” Mộ Lương híp mắt cười nhìn Hoa Khấp Tuyết, “Cho nên, ta có thể hảo hảo ở cùng nàng một tháng!”

“Ừ, vậy nhớ mang theo ngân lượng.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt trả lời, tiếp tục bước về phía trước.

Mộ Lương đứng tại chỗ, khoé miệng co rút, bất đắc dĩ nhìn theo cô gái nhỏ thật không hiểu phong tình, lại thở dài vô số lần….

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết đột nhiên dừng bước, quay đầu nhìn hắn.

“Mộ Lương sửng sốt, bước nhanh đến bên cạnh nàng, cười vô lại, “Có phải hay không ta không ở bên nàng một lát, nàng liền nhớ ta?”

Hoa Khấp Tuyết không như bình thường sẽ thưởng cho hắn ánh mắt lạnh lùng, ngược lại chỉ thản nhiên nhìn hắn.

Mộ Lương nhận ra nàng đang nghiêm túc, cũng thu hồi nụ vô lại, thay vào đó là nụ cười rất nghiêm túc, mắt đen nhìn sâu vào đôi mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng của nàng, “A Noãn, có phải có chuyện gì muốn nói với ta?”

https://thuviensach.vn

“Mộ Lương, không nên gạt ta.” Hoa Khấp Tuyết tiến lên tiếpnhận ánh mắt dịu dàng của hắn, giọng nói trong trẻo lạnh lùng như bình thường, nhưng lại rất nghiêm túc.

“Được.” Mộ Lương nhếch môi, trong mắt thoáng qua tia bất đắc dĩ, vậy mà vẫn bị nàng phát hiện ra được…. “A Noãn, đúng thời điểm, ta sẽ nói cho nàng biết….”

“Ta chờ….” Hoa Khấp Tuyết đột nhiên mỉm cười, trong mắt hiện lên vui vẻ, Mộ Lương, ta chờ chàng, chờ chàng cam tâm tình nguyện nói cho ta biết.

Mô Lương dùng sức ôm nàng vào ngực, tựa hồ như muốn dung nạp vào tận xương tuỷ, vùi đầu vào ngạnh má nàng, khẽ mỉm cười, A Noãn, nguyện ý chờ hắn.

https://thuviensach.vn

Chương 26: Vấn Đề Y Phục

"Lưu Nguyệt…." Trong Noãn Các truyền ra một giọng nữ, mặc dù mang theo lãnh ý, nhưng so với bình thường thì nhu hoà đi không ít, nếu như cẩn thận nghe một chút, còn có thể nghe ra có điểm tức giận trong đó.

"Tiểu thư, người đã tỉnh!" Lưu Nguyệt đẩy cửa vào, đồng thời bưng chậu nước ấm đi vào, nhìn Hoa Khấp Tuyết quần áo có chút xốc xếch đang ngồi trên giường, khẽ mỉm cười.

"Ta sẽ không mặc y phục này!" Hoa Khấp Tuyết chỉnh lại áo trên người, mắt hơi nhíu lại.

"Ta tới giúp ngài!" Lưu Nguyệt để chậu nước xuống, mỉm cười đi lại, nghiên cứu y phục của nàng, mắt chợt hiện lên ánh nhìn nóng bỏng, " Mẫu Vân Khinh của Lê cô nương!"

"Là ai?" Hoa Khấp Tuyết cau mày, lại ướm thử một bộ lên người, mặt hiện không kiên nhẫn.

"Lê cô nương a!" Lưu Nguyệt híp mắt thở dài, "Nàng là người thiết kế y phục, nhưng là y phục đẹp nhất nước Mộ, mỗi cô gái khi mặc được y phục của nàng đều rất tự hào, Vương gia thật đúng là lo lắng cho tiểu thư hết mực, mẫu "Vân Khinh" này là mẫu Vân cô nương ưng ý nhất, chỉ làm có 1 cái, không nghĩ tới đã bị Vương gia lại mua !"

Lưu Nguyệt si mê nhìn y phục trên người nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên hông hào.

https://thuviensach.vn

“Cái đó cho ngươi.” Hoa Khấp Tuyết lay hai cái, muốn cởi y phục ra, lại không nghĩ tới mình bị quấn lấy, mặt lập tức liền lạnh lại, muốn vận khí làm cho y phục hỏng đi.

“ Vậy làm sao được! chúng ta chỉ cần nhìn chút đã thấy thoả mãn, đây là Vương Gia mua cho Tiểu thư, để em giúp tiểu thư mặc vào!” Lưu Nguyệt buồn cười khi thấy Hoa Khấp Tuyết vì y phục mà tức giận.

“Ta đã tới rồi đây.” Mộ Lương không biết từ lúc nào đã đi vào Noãn Các, nhàn nhã đi vào, ý bảo Lưu Nguyệt ra ngoài.

Lưu Nguyệt còn muốn nói gì đó, đã bị Mộ Lương lạnh lùng nhìn qua, cả người khẽ run lên, vội vàng chạy ra ngoài, đem tiểu thư giao cho Vương gia chắc là không có vấn đề….. Tiểu thư, sẽ tha thứ cho nàng, ánh mắt Vương gia quá kinh khủng!

Mộ Lương vừa tiến đến đã nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết đang ngồi trên giường thở phì phò, mặc dù thê mặt không thể hiện gì không đúng, nhưng xung quanh nàng đang có hơi thở không bình thường.

“A Noãn, sao vậy?” Mộ Lương nín cười, tiến đến bên người nàng ngồi xuống, dịu dàng hỏi.

Hoa Khấp Tuyết tức giận trợn mắt nhìn hắn, hừ lạnh, trên mặt trong trẽo vừa hiện lãnh ý, đồng mang theo một tầng bực bội trên đó.

Mộ Lương thấy vậy, cuối cùng cũng không nhịn được cười phá lên, hắn vẫn biết A Noãn khi rời giường tính khí rất lớn, hôm nay thấy được, thật đúng là không nhỏ, hắn càng nhìn càng thích!

Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh một tiếng, liền muốn vận Huyễn lực để phá vỡ y phụ, lại bị Mộ Lương kịp thời ôm vào lòng, đồng thời có một lực đạo nhu hoà nhanh chóng hoá giải Huyễn lực của nàng.

https://thuviensach.vn

“A Noãn, đây chính là tâm ý của ta đối với nàng, nàng thế nào mà đành phá huỷ?” Mộ Lương uỷ khuất nhìn nàng, trong mắt thoáng tính toán, “Ta sẽ giúp nàng mặc.”

“Chàng dám nói là chàng không cố ý?” Hoa Khấp Tuyết lạnh lẽo liếc hắn, nàng cũng không tin là hắn không biết nàng không biết mặc những y phục quá phức tạp, “Vân Khinh” này nàng nghiên cứu nữa ngày, chất liệu vải tốt, hình dán cũng đẹp, nhưng nàng nhìn, bộ đồ này rất muốn mặc vào rất rườm rà!

Mộ Lương dịu dàng cười, không vì âm mưu bị phát hiện mà ngượng ngùng, liền bắt đầu sửa sang lại y phục cho Hoa Khấp Tuyết, “A Noãn, ta muốn giúp nàng mặc y phục…..”

Hơn nữa cũng muốn giúp nàng cởi quần áo! Mộ Lương cúi đầu che lại nụ cười bỉ ổi, động tác làm càng lúc càng nhanh.

Hoa Khấp Tuyết liếc hắn một cái, nhàn nhạt nhìn tay đang cử động của hắn, không lâu sau đã chỉnh tốt y phục.

“Đứng dậy, ta nhìn một chút.” Mộ Lương kéo nàng lên, hài lòng nhìn nàng có vẻ phóng khoáng, hoạt bát tự nhiện hơn khi mặc “Vân Khinh”, “Y phục này quả nhiên rất thích hợp với nàng.”

Hoa Khấp Tuyết vốn mang theo khí chất trong trẻo lạnh lùng, “Vân Kinh” này mặc lên người, liền làm lộ ra hơn.

“Phiền toái.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn y phục trên người, đúng là không tệ, giống như vì nàng mà làm ra, nhưng quá trình mặc quần áo này quá mức phức tạp.

“A Noãn…” Mộ Lương buồn cười nhìn nàng, nếu Lê cô nương mà nghe nàng đánh giá y phục này như thế, đoán chừng có thể phun ra máu nhuộm đỏ cả y phục này.

https://thuviensach.vn

“Đi thôi.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, hai tay ra phía sau đi ra ngoài.

Mộ Lương bất đắc dĩ lắc đầu, cất bước đi theo, hắn hôm nay vẫn mặc một thân trường bào màu tím như cũ, tóc được quấn lên bởi cây trâm bạch ngọc, khác hẳn vẻ tuỳ ý đêm qua, nhưng vẫn làm cho người ta cảm thấy phong thái rất nhàn nhã.

Hai bóng dáng một tím một trắng cùng đi ra ngoài, bất kể là thân hình hay khí chất, cũng đều rất xứng đôi.

Lưu Nguyệt cùng Cảnh Duệ đứng ở cạnh nhau, nhìn trên khuôn mặt hai người đều nở nụ cười, trong lòng thầm khen Vương gia cùng tiểu thư thật xứng đôi.

Ngay cả Cảnh Duệ cũng có chút kinh ngạc, rõ ràng là khuôn mặt rất bình thường, nhưng đứng bên Vương gia có hình dáng tuấn mỹ như thiên thần, lại không thấy chút nào không ảm đạm, khuôn mặt trong trẻo lạnh lùng cùng với khuôn mặt khẽ cười của Vương gia hợp lại như bổ sung cho nhau rất đẹp….

“Vương gia, chúng ta hôm nay ta dạo Chủ Nhai của Dương Thiên thành đi.” Cảnh Duệ thu liễm suy nghĩ, mỉm cười cho ý kiến.

Mộ Lương thờ ơ nhún vai, “A Noãn thích là được.”

“Được đi Chủ Nhai.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt đáp, dù sao cũng chưa đi, đi đâu cũng giống nhau.

“Tiểu thư, em che dù cho người!” Lưu Nguyệt cầm một chiếc dù màu xanh đi lại, giúp cho Hoa Khấp Tuyết che ánh nắng mặt trời.

“Không cần.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ giọng cự tuyệt, chăm sóc như vậy không phải quá kỹ hay sao, liền nhìn xuống người mình mà suy nghĩ, bộ nàng nhìn rất mảnh mai yếu ớt lắm sao?

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt sửng sốt, lại một lần nữa cảm thán mình đúng là theo chủ tử rất tốt, những tiểu thư của người khác không phải chỉ sợ da của mình bị nắng làm đen….

“Thời gian không còn sớm, đi thôi.” Mộ Lương mỉm cười, tự nhiên nắm tay Hoa Khấp Tuyết, đi về phía trước, Cảnh Duệ cùng Lưu Nguyệt đi sau lưng họ.

Chủ Nhai của Thành Dương Thiên, tiếng người huyên náo, các loại hàng hoá bày bán đầy đường phố, hình ảnh các cửa hàng, tửu lâu san sát nhau tạo, rất phồn vinh.

“A Noãn, muốn ăn gì? Nàng từ sáng giờ còn chưa có ăn gì.” Mộ Lương cúi đầu dịu dàng nhìn Hoa Khấp Tuyết, cô gái nhỏ này chủ yếu là muốn đi tìm thức ăn nào ngon.

“Ừ, nơi này có gì ăn ngon?” Hoa Khấp Tuyết ngẩng đầu nhìn hắn, nơi này là địa bàn của hắn, nàng không quen thuộc.

“Bằng hữu của ta có mở một tửu lâu ở đây cũng không tệ lắm.” Mộ Lương nghĩ đến một người, mỉm cười, giống như gợi ý với nàng,

“Đi xem một chút.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu, đi tới hai bước chợt cảm thấy cái gì không đúng lắm, lại quay trở lại, lạnh lùng nhìn hắn, “Mộ Lương, chàng dẫn đường.”

“Ha ha ha, được, ta dẫn đường.” Mộ Lương cười khẽ, cô nàng này dù khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lùng cũng có thể đáng yêu như thế!

Hoa Khấp Tuyết liếc hắn một cái, liền bị hắn dắt đi.

Lưu Nguyệt cùng Cảnh Duệ ở sau lưng họ, trên tay đang ôm không ít đồ gì đó.

https://thuviensach.vn

Đoạn đường này Cảnh Duệ đi cùng, càng ngày càng cảm thấy Tuyết cô nương cùng Vương gia rất xứng đôi, Vương gia trước kia cười luôn không thật lòng, nhưng ở cùng Tuyết cô nương, vui vẻ luôn xuất phát từ tận đáy lòng.

Lưu Nguyệt là cô gái, nên khi nàng muốn cầm gì đó đều được tay Cảnh Duệ cầm lấy, thấy Cảnh Duệ bao lớn bao nhỏ đầy trên tay, hơi nhíu mày, "Cảnh đại nhân, nếu không ta giúp người cầm điểm tâm nha."

"Ta là một đại nam nhân làm sao có thể để cho một cô nương giúp một tay?" Cảnh Duệ lập tức lắc đầu, giọng có chút vội vàng.

Lưu Nguyệt thấy hắn tỏ ra toàn bộ khí thế, nhìn cũng rất tự tại, hừ nhẹ một tiếng sau đó đi theo tiểu thư nhà mình.

Cảnh Duệ sửng sốt, cũng bước nhanh hơn, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy kỳ quái, mình cũng không phải là người thiếu kiên nhẫn, thế nào mà mỗi lần nói chuyện với Lưu Nguyệt đều có điểm không đồng nhất….

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Khiêu Khích

Editor: Mộc Du

“Nhàn Thực Cư.” Hoa Khấp Tuyết dừng lại trước một thực lâu rất khác biệt, ngẩng đầu lên nhìn hai chữ kia vừa phóng khoáng lại không mất phần trang trọng.

“Ha ha, A noãn, nơi này đồ ăn không tệ, mặc dù so ra kém với nàng làm nhưng cảm giác là không giống nhau.” Mộ Lương khẽ cười vì nàng mà giới thiệu, đây là thực lâu của Bạch gia, hắn rất thường tới.

Nói đến Bạch gia, thì không thể không nói đến tam đại gia tộc của Mộ quốc, Vân gia theo triều chính, hiện đang đảm đương chức Tể Tướng đương triều; Lý gia thì tòng quân, hiện nhà Lý đang mong chờ được bổ nhiệm làm Trấn Quốc tướng quân đương triều; Bạch gia theo con đường thương nhân, nắm trong tay mạch máu của Mộ quốc, gia chủ là Bạch Thánh Vũ.

Bạch Thánh Vũ này cũng là thanh niên tài tuấn, năng lực thủ đoạn tuyệt không phải người thường, là bạn chơi với nhau từ nhỏ và cùng nhau lớn lên của Mộ Lương, tình cảm rất tốt.

Đám người Mộ Lương đứng ở cửa, đưa tới ánh mắt của rất nhiều người, nhìn về phía Mộ Lương là tôn kính và ngưỡng mộ còn nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết thì là hoài nghi, khinh thường, ghen tỵ cái gì cũng có, đặc biệt là những nữ tử ngưỡng mộ Thánh vương, dù sao. . . . . Người cũng là Vương gia, sao lại gắt gao nắm tay của một nữ nhân khác, hơn nữa bộ dạng của nữ tử kia còn không ra làm sao!

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết biết mình đã trở thành đề tài tiêu điểm trong lời nói của mọi người, trên mặt vẫn lạnh nhạt như lúc đầu.

Mộ Lương thấy vậy, câu đôi môi, lạnh lùng liếc mắt quét nhìn bốn phía một cái, mọi người chợt cảm thấy một cỗ cảm giác áp bức cường đại đánh tới, lui về phía sau hai bước, không dám lộ liễu quan sát bọn họ nữa.

“Mộ Lương, ta muốn ăn mứt hoa quả.” Hoa Khấp Tuyết vừa định cất bước, đột nhiên nghĩ đến mứt hoa quả, lập tức ngẩng đầu lên nhìn về phía Mộ Lương.

“Được, ta cho người đi mua.” Mộ Lương đối với yêu cầu của Hoa Khấp Tuyết là cầu gì được đó, cưng chiều cười cười, hướng Cảnh Duệ gật đầu một cái dặn dò: “Dẫn A noãn lên đi, vị trí cũ.”

“Lưu Nguyệt, đừng để người khác khi dễ tiểu thư ngươi.” Lúc Mộ Lương xoay người rời đi, hết sức thản nhiên nhìn Lưu Nguyệt một cái.

Lưu Nguyệt lập tức gật đầu, đi theo Hoa Khấp Tuyết lên lầu hai, coi như Vương Gia không nói, nàng cũng nhất định sẽ bảo vệ tiểu thư!

Cảnh Duệ có chút im lặng, mặc dù không biết Tuyết cô nương mạnh như thế nào, nhưng người bình thường là nhất định không khi dễ được, Vương gia lo lắng đã dư thừa. . . . . .

“Tuyết cô nương, người muốn ăn cái gì, ta đi gọi cho người!” Cảnh Duệ để đồ trên tay xuống, thở phào một hơi.

“Bình thường Mộ Lương hay ăn.” Hoa Khấp Tuyết suy nghĩ một chút, thản nhiên trả lời.

Lời này vừa nói ra, Cảnh Duệ cùng Lưu Nguyệt cùng nhau cười giảo hoạt, ánh mắt nhìn nàng càng thêm mập mờ, Vương gia ăn cái gì, nàng liền ăn cái đó. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết giương mắt nhìn về phía hai người, hai mắt híp lại, bên trong chứa ý lạnh, thành công làm cho hai người thu hồi ánh mắt.

“Khụ khụ, cái đó, Tuyết cô nương, ta đi gọi thức ăn, người chờ chút!” Cảnh Duệ âm thầm chà xát cánh tay, chạy như một làn khói ra ngoài.

Lưu Nguyệt ngồi ở bên cạnh Hoa Khấp Tuyết, cảnh giác nhìn bốn phía, mắt trừng to ra, rất đáng yêu.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày hỏi: “Lưu Nguyệt, ngươi đang làm gì đó?”

“Bảo vệ tiểu thư!” Lưu Nguyệt nghiêm túc đáp, vẫn không ngừng đảo mắt nhìn xung quanh nói: “Cảnh Duệ không có ở đây, lưu lại hai nữ tử chúng ta, rất dễ xảy ra vấn đề. . . . . .”

Khóe miệng Hoa Khấp Tuyết mơ hồ kéo ra, con ngươi trong trẻo lạnh lùng có chút bất đắc dĩ nói: “Lưu Nguyệt, ta có thể bảo toàn hai người chúng ta.”

Lưu Nguyệt sững sờ, thấy tiểu thư nhà mình không giống như là nói giỡn, nhưng nhìn thân thể nàng đan bạc, vẫn là nhịn không được lo lắng nói: “Tiểu thư, ta cảm thấy sức người trói gà còn không chặt. . . . . .”

“Lúc ngươi bị Mộ Lê bắt quỳ xuống, là ai đỡ ngươi lên?” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên liếc nhìn nàng một cái.

“A!” Lưu Nguyệt trợn mắt hỏi: “Là tiểu thư? Ta vẫn tưởng là tiểu thư cầu Vương gia. . . . . .”

“. . . . . .” Hoa Khấp Tuyết không muốn nói nữa, bưng trà trên bàn lên nhấp một ngụm, ánh mắt vừa động, cúi đầu quan sát ly trà, trà này không giống với loại trước kia nàng đã uống, là màu trắng sữa, ngoại trừ trà có chút đắng, hơi nhiều hương sữa. . . . . Mùi vị không tệ, xem ra”Nhàn Thực Cư” này sẽ không để cho nàng thất vọng.

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt nhìn tiểu thư nhà mình hướng về phía ly trà ngẩn người, nhíu nhíu mày, cảm thấy trà này có vấn đề, đưa tay rót cho mình một chén, phát hiện trà này là màu trắng sữa, có chút kinh ngạc nói: “Tiểu thư, trà này. . . . . .”

“Mùi vị không tệ.”Hoa Khấp Tuyết lại uống một ngụm, hướng Lưu Nguyệt gật đầu.

Lưu Nguyệt kinh ngạc trợn mắt, mùi vị không tệ? Tay nghề của đầu bếp trong cung đều là “Khó ăn”, trà này thế nhưng nhận được tán thưởng của tiểu thư, nàng nhất định phải uống thử!

Cười tủm tỉm nâng cái chén lên, đang lúc muốn đưa tới miệng, đột nhiên bị một giọng nữ bén nhọn làm sợ đến rơi ly trà.

“Các ngươi là ai! Có biết nơi này là vị trí dành riêng cho Thánh Vương hay không, các ngươi làm sao dám ngồi!” Người đến là hai nữ tử, một người mặc y phục tơ lụa sắc vàng nhạt có đôi mắt phượng, đôi môi đỏ thắm, làn da trắng nõn một vẻ đẹp trời sinh; một người khác mặc y phục tơ mỏng màu xanh, trời sinh một đôi mắt ẩn tình, nhưng bên trong lại cay nghiệt làm mất đi vẻ đẹp của nàng, âm thanh kia chính là phát ra từ trên người của nữ tử mặc y phục màu vàng nhạt.

Hai người tỳ nữ từ phía sau theo vào.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, mặt không biểu cảm uống trà trong chén, không có ý định để ý đến các nàng.

Thế nhưng nữ tử mặc y phục màu vàng nhạt cũng không cho nàng cơ hội không để ý đến mình, tiến lên hai bước vỗ mạnh vào chỗ cái bàn của Hoa Khấp Tuyết, chỉ vào Hoa Khấp Tuyết, trên mặt tất cả đều là giễu cợt quát: “Ở đâu ra tiện nha đầu. . . . . .”

https://thuviensach.vn

“Các ngươi là ai, làm sao lại dám nói chuyện với tiểu thư nhà ta như vậy!” Hoa Khấp Tuyết vẫn không có phản ứng, Lưu Nguyệt thì không nhịn được, cũng không phải Lưu Nguyệt lá gan lớn, tuy là hai cô nương này ăn mặc không giống gia cảnh người bình thường, nhưng nàng là được chỉ thị của Vương gia, không cho phép bất luận kẻ nào khi dễ tiểu thư, tự nhiên cũng không cần nhịn xuống.

“Ơ, chủ tử ngươi còn chưa có lên tiếng đâu, một tiện tỳ như người thế nào dám mở miệng nói giúp rồi, thật là buồn cười” Cô gái áo vàng che môi cười khẽ, ngay sau đó vẻ mặt liền kiêu ngạo hất cằm nói: “Bổn cung là nhi nữ của Đức vương đương triều, công chúa Tinh Nguyệt! Nàng là nhi nữ của Trấn Quốc tướng quân đương triều Lý Phượng Kỳ!”

Thì ra là đều là hoàng thân quốc thích, không trách được kiêu ngạo như thế. Công chúa Tinh Nguyệt Mộ Lăng Ny thì điêu ngoa tùy hứng; Lý Phượng Kỳ người ái mộ Thánh Vương đã lâu thì chanh chua, ỷ thế hiếp người. . . . . Đây là Lưu Nguyệt nói cho nàng giải buồn.

Hoa Khấp Tuyết nhìn nước trà bị tràn ra, lại nghe thấy công chúa này mở miệng liền một tiếng “Tiện tỳ” ánh mắt lạnh lùng, lại vẫn không có phản ứng, từ từ thưởng thức trà.

Lưu Nguyệt cắn môi, cũng không dám nhiều lời nữa, thân phận của các nàng một người so với một người càng cao quý hơn, tiểu nha hoàn như nàng một chút phân lượng nói chuyện cũng không có, cúi đầu sốt ruột nhìn về phía tiểu thư nhà mình, lại thấy nàng bình chân như vại uống trà, thiếu chút nữa mắt rớt ra ngoài.

Lý Phượng Kỳ chậm rãi tiến lên, lôi kéo y phục của Mộ Lăng Ny, khinh thường nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, trong giọng nói mềm mại tất cả đều là sự cay nghiệt: “Loại người như các nàng nghĩ thấy sang muốn bắt quàng làm họ ngươi có cái quái gì mà đòi được để ý, tìm người ném ra bên ngoài, loại nữ nhân này xấu xí còn muốn ngồi ở đây trêu chọc Vương gia.”

https://thuviensach.vn

Hiện tại Hoa Khấp Tuyết ở trong mắt các nàng chính là bộ dạng của một kẻ ngốc. . . . . .

“Đúng, cùng những thứ thấp hèn như các ngươi nói chuyện là hạ thấp tiêu chuẩn của Bổn cung, người đâu. . . . . .” Mộ Lăng Ny gật đầu một cái, tán thưởng nhìn Lý Phượng Kỳ một cái, vừa định gọi người, lại đột nhiên nhìn chằm chằm y phục trên người Hoa Khấp Tuyết, trên mặt tất cả đều là không thể tin la lên: “Đây không phải là ‘ Vân Khinh ’ của Lê cô nương sao?”

“Cái gì?” Lý Phượng Kỳ nghe vậy nhìn kỹ y phục trên người Hoa Khấp Tuyết một chút, trên mặt cũng là không thể tưởng tượng nổi: “Thật sự là. . . . . .”

“Tiểu tiện nhân, ngươi là từ đâu trộm được!” Mộ Lăng Ny lại hung tợn đi đến bên cái bàn của Hoa Khấp Tuyết hạ xuống, dung nhan xinh đẹp cũng không che được sự ghen tỵ trên mặt nàng, “Vân Khinh” này là ban đầu nàng tốn hết hơi sức cũng có được, nghe nói là bị một người thần bí mua đi rồi, lúc ấy nàng thật là không cam lòng rất lâu, lại không nghĩ rằng sẽ thấy trên người một tiện nha đầu tầm thường này.

Lý Phượng Kỳ cũng là hung hăng trợn mắt, nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết trong mắt tất cả đều là ghen tỵ, xấu như vậy, làm sao xứng với “Vân Khinh”!

“Đào Vân, lột y phục trên người nữ nhân này xuống cho bản tiểu thư!” Lý Phượng Kỳ hừ lạnh.

“Dạ, tiểu thư!” nha đầu được kêu là Đào Vân tiến lên ba bước, phách lối hất cằm, liền muốn động thủ cởi ra y phục trên người Hoa Khấp Tuyết, lại bị Lưu Nguyệt nhanh chóng ngăn lại.

“Không cho phép các ngươi khi dễ tiểu thư!” Lưu Nguyệt đẩy Đào Vân ra, đôi tay dang ra đứng ở trước mặt Hoa Khấp Tuyết, trên khuôn mặt nhỏ

https://thuviensach.vn

tràn đầykiên định, mặc dù thân phận các nàng cao quý, nàng cũng không cho phép họ khi dễ tiểu thư.

Mộ Lăng Ny thấy vậy, tức giận ngược lại cười, đối với nha hoàn sau lưng khẽ nhấc đầu ngón tay, hung ác nhìn về phía Lưu Nguyệt, hừ lạnh: “Lạc Thi, thay ta trừng phạt tiện nha đầu này!”

https://thuviensach.vn

Chương 28: Người Của Ta, Ai Cũng Không Cho Phép Động Đến (Canh Hai)

“Lạc Thi, thay ta trừng phạt tiện nha đầu này!”

“Nô tỳ tuân lệnh!” Nha hoàn được kêu là Lạc Thi cao giọng đồng ý, ngay sau đó vén tay áo lên cười âm ngoan.

Lưu Nguyệt mấp máy môi, trong lòng có chút sợ nhưng nghĩ đến tiểu thư, ánh mắt lại kiên định lên không ít, đánh nhau liền đánh nhau, nàng mới không sợ!

Mộ Lăng Ny cùng Lý Phượng Kỳ cười lạnh lui về phía sau, ngồi xuống chuẩn bị xem kịch vui.

Lạc Thi tiến lên nhanh chóng bắt được tay của Lưu Nguyệt, tay phải giơ lên cao, định hướng mặt của nàng mà đánh xuống, nàng đã luyện được huyễn thuật tầng thứ hai, tiểu nha đầu Lưu Nguyệt tay trói gà không chặt này không phải là đối thủ của nàng, lập tức nhắm mắt lại, chờ bị đánh.

“A!” Tay Lạc Thi vốn là muốn đánh xuống đột nhiên bị một trận đau nhức, kêu thảm một tiếng ngã ngồi trên mặt đất, tay phải không ngừng run rẩy, trên mặt một mảnh trắng bệch, trong mắt tất cả đều là sợ hãi.

“Lưu Nguyệt, ngươi là nên tu luyện một chút huyễn thuật rồi.” Hoa Khấp Tuyết tiếp được thân mình Lưu Nguyệt đang ngã ra sau, chậm rãi đứng dậy, thản nhiên nhìn nàng liếc mắt một cái.

“Tiểu thư, cám ơn!” Lưu Nguyệt trong lúc nhất thời còn không phản ứng kịp, chỉ biết là tiểu thư đã cứu nàng, cổ tay vừa mới bị Lạc Thi siết chặt đến

https://thuviensach.vn

phát đau, cúi đầu nhìn, thế nhưng sưng lên một vòng.

Lưu Nguyệt đau đến run lên, thấy ánh mắt Hoa Khấp Tuyết càng thêm lạnh lẽo.

“Lạc Thi! Đồ vô dụng nhà ngươi, có chút chuyện nhỏ này cũng làm không xong!” Mộ Lăng Ny giận tái mặt, hung hăng nhìn chằm chằm Lạc Thi ngã trên mặt đất đau đến sắc mặt trắng bệch.

“Đào Vân, hung hăng đánh tiện nhân này cho ta, đánh chết ta phụ trách!” Lý Phượng Kỳ liếc mắt nhìn Lạc Thi trên mặt đất, sai bảo Đào Vân ở phía sau, Đào Vân đã luyện được huyễn thuật tầng thứ tư, nên mới được phụ thân phái tới bảo vệ mình, nàng cũng không tin Đào Vân còn không đối phó được với nha đầu thối này!

“Vâng” Đào Vân phụ họa mà cười, nhìn Hoa Khấp Tuyết với ánh mắt rất nham hiểm, đang muốn ra tay, lại nghe được Lạc Thi thét lên một tiếng chói tai, nhìn lại thì nàng đã ngất đi, tay kia thì không ngừng co giật.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn Đào Vân, lạnh lùng lên tiếng: “Người của ta, ai cũng không cho phép động đến.” Âm thanh lạnh như hàn băng, mang theo ngang ngược tuyệt đối, dáng vẻ lạnh nhạt, khuôn mặt bình thường kia lúc này lại mơ hồ tản mát ra hào quang chói mắt.

Hơi thở lạnh lẽo tràn ngập cả căn phòng, Mộ Lăng Ny và Lý Phượng Kỳ không nhịn được sợ run cả người, nhìn nàng như vậy, trong lòng mơ hồ có chút bất an nhưng các nàng lập tức nhớ đến thân phận của mình, liền trở lại dáng vẻ kiêu căng.

“Khẩu khí thật lớn, Bổn cung hôm nay thật muốn xem, người của ngươi, ta động đến được hay là không đây! Đào Vân, giết nàng!” Mộ Lăng Ny vỗ bàn hét lên, Hoa Khấp Tuyết nói câu kia đã khiêu chiến đến quyền uy công chúa của nàng, nàng làm sao có thể không nổi lên sát tâm.

https://thuviensach.vn

“Dạ. . . . .Vâng, công chúa!” Đào Vân bị Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn chăm chú, thân thể cũng không nhịn được run lên, nhưng công chúa đã lên tiếng, nàng cũng không dám không nghe theo, mạnh mẽ chống lại ánh mắt của Hoa Khấp Tuyết, nhịn xuống ớn lạnh trong nội tâm, vận khởi huyễn thuật, khí lưu vô hình ở quanh thân nàng lưu động.

Mộ Lăng Ny cười lạnh, cho ngươi kiêu ngạo, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!

“Tiểu thư!” Lưu Nguyệt lo lắng nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, lại bị ánh mắt lạnh của nàng làm cho sợ hãi không dám nhiều lời nữa nhưng thân thể đã làm tốt tư thế xông ra, tùy thời chuẩn bị vì tiểu thư đỡ công kích của Đào Vân.

Ánh mắt Hoa Khấp Tuyết thấy được động tác này của nàng, âm thầm thở dài, bàn tay nhỏ nhắn đặt trước bụng chuyển động, ánh mắt nhìn về phía Đào Vân càng thêm lạnh lùng.

Đào Vân chỉ cảm thấy một nửa huyễn lực đột nhiên bị đánh tan, hoảng sợ nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết nhưng thấy tay nàng chỉ nhẹ nhàng hướng chính mình điểm một cái, thân thể của mình liền không tự chủ được bay về phía sau.

Đào Vân đụng vào tường, phun ra ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt, trong mắt tất cả đều là sợ hãi, huyễn lực của nàng, huyễn lực của nàng. . . . . Bị phế rồi!

Ánh mắt Lưu Nguyệt dại ra nhìn Hoa Khấp Tuyết, thì ra tiểu thư lợi hại như vậy. . . . . .

Mộ Lăng Ny cùng Lý Phượng Kỳ thấy vậy, trong lòng xông lên bất an mãnh liệt, ban đầu nghĩ rằng nàng là một quả hồng mềm, lại không ngờ nàng lợi hại như thế, đôi mắt phượng của Mộ Lăng Ny híp lại hướng Lý Phượng Kỳ nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Lý Phượng Kỳ hiểu ý, từ trong lòng ngực móc ra một đoạn ống trúc nhỏ, vận đủ huyễn lực ném tới cửa sổ, đây là pháo hoa báo tin của Lý gia, nữ nhân này khó đối phó, nàng phải gọi người tới.

Lý Phượng Kỳ và Mộ Lăng Ny cũng luyện được huyễn thuật tầng thứ năm, mặc dù bình thường nàng rất kiêu ngạo nhưng năng lực nên có vẫn phải có, xem tình huống vừa rồi thì các nàng là không đối phó được với nữ nhân này!

“Gọi người tới?” Bàn tay trắng nõn của Hoa Khấp Tuyết hướng không trung tung một chưởng, đoạn ống trúc liền đến trên tay, nàng nhẹ nhàng bóp một cái, hóa thành tro bụi.

Lý Phượng Kỳ trừng lớn cặp mắt, không thể tin nhìn Hoa Khấp Tuyết, nàng đã truyền vào ống trúc này mười phần huyễn lực, lại dễ dàng bị nàng làm hỏng như vậy, chống lại ánh mắt lạnh lùng của nàng, nàng đột nhiên cảm thấy mình đã chọc sai người rồi.

“Y phục này, là của Mộ Lương cho, các ngươi, không có tư cách đụng vào.” Hoa Khấp Tuyết từ trên cao nhìn xuống Mộ Lăng Ny và Lý Phượng Kỳ đang ngồi, trên mặt một mảnh lạnh như băng, trong mắt hiện lên châm chọc.

“Cái gì!” Mộ Lăng Ny lập tức quên sợ hãi, khiếp sợ kêu to: “Hoàng thúc làm sao có thể tặng đồ cho ngươi?”

Trên mặt Lý Phượng Kỳ cũng là khiếp sợ nói không ra lời, nhìn nàng gương mặt bình thường, trong lòng dâng lên ghen tỵ mãnh liệt, nghĩ đến nàng sẽ ngồi ở vị trí của Vương gia, y phục này nếu như thực là Vương Gia đưa, thì cũng đã nói rõ, nhưng là dựa vào cái gì, dựa vào cái gì một nữ nhân xấu xí như vậy lại có thể được Vương gia chú ý, nàng yêu Vương gia như vậy nhưng Vương gia đối với nàng là không thèm ngó tới.

https://thuviensach.vn

Không thể không nói, sức mạnh của ghen tỵ và oán hận là rất lớn, khuôn mặt Lý Phượng Kỳ xanh mét, đột nhiên xông tới, vận đủ lực đạo tung ra một chưởng.

Mộ Lăng Ny căn bản là không kịp ngăn nàng lại, trong bụng thầm kêu một tiếng không ổn, liền thấy thân hình Hoa Khấp Tuyết lóe lên, lôi kéo Lưu Nguyệt rời đi, một chưởng này phá hủy bàn gỗ.

Lý Phượng Kỳ một chưởng không thành, thẹn quá hóa giận, oán hận nhìn vẻ mặt không chút biểu cảm của Hoa Khấp Tuyết, lại lần nữa đánh ra hai chưởng.

Hoa Khấp Tuyết lười chơi cùng nàng, giơ tay vung lên, ba phần lực đạo của huyễn lực thẳng tắp chống lại công kích của nàng, lực lượng kia dễ dàng phá vỡ công kích của nàng.

Lý Phượng Kỳ "Phốc" phun ra máu, quần áo màu xanh bị máu nhuộm đỏ, hướng về sau mà ngã xuống, trong mắt là khiếp sợ và không cam lòng, nàng là huyễn thuật tầng thứ năm, trong nhóm nữ tử cũng coi như là người xuất sắc, lại không nghĩ rằng ở trước mặt xấu nữ này lại trở nên không chịu nổi một chưởng như vậy. . . . . Nhưng là nàng không biết, Hoa Khấp Tuyết vẫn chưa dùng tới ba phần sức lực. . . . . .

Mộ Lăng Ny lắc mình hướng về sau tiếp được nàng thân mình cũng bị dư lực của Hoa Khấp Tuyết đẩy cho lui về phía sau, hai người đồng loạt ngã nhào trên đất.

Mộ Lăng Ny nhìn Lý Phượng Kỳ mặt tái nhợt khắp người là máu, trong mắt thoáng qua sợ hãi, nàng là thiên kim chi tử, mặc dù bình thường có hay ngang ngược nhưng vẫn là rất ít khi nhìn thấy máu. . . . . .

"Ngươi lại dám đả thương chúng ta. . . . . ." Mộ Lăng Ny run giọng nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, các nàng có địa vị cao, nàng làm sao dám. . . . . .

https://thuviensach.vn

“Vì sao không dám.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lên tiếng, trong mắt hiện lên ý lạnh, giơ tay hướng Đào Vân vung lên.

“A!” Đào Vân đau đến hôn mê hét thảm một tiếng, một cánh tay liền bị chặt đứt, lần nữa đau đến ngất đi.

Hoa Khấp Tuyết che mắt của Lưu Nguyệt lại, lạnh lùng nhìn Mộ Lăng Ny nói: “Niệm tình ngươi là cháu gái của Mộ Lương, ta không động đến ngươi nhưng Lưu Nguyệt bị thương, ta cũng sẽ không để cho nàng bị thương vô ích.”

Dám nắm sưng tay của Lưu Nguyệt, vậy ngươi phải để lại một cánh tay bồi thường!

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lăng Ny hoảng sợ nhìn chằm chằm cánh tay bị đứt của Đào Vân, thân thể cũng không ngừng phát run, dùng sức gật đầu, nước mắt chảy xuống dung nhan xinh đẹp sớm bị hủy đến không còn dáng vẻ. . . . . Nữ nhân này căn bản là ác ma. . . . . Ác ma. . . . . .

“Mang theo người của ngươi, cút đi.” Hoa Khấp Tuyết thu hồi tầm mắt nhưng âm thanh lại lạnh thêm mấy phần.

Mộ Lăng Ny cuống quít gật đầu, muốn đứng lên, lại phát hiện khí lực trên người sớm đã bị nàng dọa sợ đến không còn bao nhiêu, hai chân mềm nhũn, té quỵ xuống đất, tay đụng phải cánh tay bị đứt của Đào Vân, bị dọa cho mặt trắng bệch thét chói tai.

“A!”

https://thuviensach.vn

Chương 29: Bạch Thánh Vũ Đụng Phải Họng Súng

“Tiểu, tiểu thư, người làm sao vậy. . . . . .” Lưu Nguyệt nghe Mộ Lăng Ny thét chói tai, thân thể run lên, có chút sợ.

“Lưu Nguyệt, ngươi là người của ta, không nên chỉ có một chút lá gan ấy.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lên tiếng, nha đầu Lưu Nguyệt này rất nhát gan, e rằng phải huấn luyện thật tốt.

“Vâng . . . . . Vâng” Lưu Nguyệt gật đầu một cái, Hoa Khấp Tuyết thấy vậy, lấy cái tay che mắt của nàng ra, một màn máu tanh bị Lưu Nguyệt thu vào đáy mắt, trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch nhưng nghĩ tới lời tiểu thư vừa mới nói, lau đi nước mắt vì bị dọa sợ mà chảy ra, tất cả trong mắt đều là kiên cường.

Hoa Khấp Tuyết thấy vậy, trong mắt hiện lên tán thưởng, ngay sau đó lạnh lùng liếc mắt qua Mộ Lăng Ny một cái nói: “Còn chưa chịu cút.”

“Ta. . . . . Ta. . . . . .” Mộ Lăng Ny nghiêm khuôn mặt không còn chút máu, không phải nàng không đi mà là nàng thật không còn hơi sức. . . . .

“Chuyện gì xảy ra?” Ngoài cửa xuất hiện một nam tử áo đen, mắt sáng mày kiếm, toàn bộ ngũ quan, tuấn mỹ phi thường.

Ánh mắt nhìn xuống máu dưới chân và công chúa ở một bên, liền biến sắc, cúi người đỡ Mộ Lăng Ny và Lý Phượng Kỳ dậy hỏi: “Công chúa, Lý cô nương, các người không sao chứ.”

“Không có. . . . . Không có việc gì. . . . . .” Mộ Lăng Ny sợ hãi nhìn Hoa Khấp Tuyết, ánh mắt né tránh, nếu là bình thường nàng đã sớm cáo

https://thuviensach.vn

trạng nhưng một màn vừa rồi, thật sự đã dọa nàng sợ.

Nam tử áo đen kia cau mày, thấy Mộ Lăng Ny xác thực không có việc gì, mới kiểm tra thương thế của Lý Phượng Kỳ, phát hiện nàng bị trọng thương, khuôn mặt lập tức lạnh xuống.

“Cô nương, lá gan của ngươi cũng không khỏi quá lớn đi!‘ Nhàn Thực Cư ’ này là nơi để ngươi làm loạn sao?” Nam tử áo đen an trí hai người ở trên ghế, đứng dậy tức giận trừng mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết, trong lòng mặc dù cảm thấy kinh ngạc vì nàng có thể dễ dàng đả thương Lý Phượng Kỳ nhưng mà bây giờ không phải là lúc để mà kinh ngạc.

Nam tử áo đen này chính là Bạch Thánh Vũ.

“Dám đụng đến người của ta, cái giá phải trả đã rất nhẹ nhàng.” Tính tình Hoa Khấp Tuyết lại lạnh nhạt lên mà đúng là cũng không thể tốt được, vốn là buổi sáng bị “Vân Khinh” làm cho cực kì phiền não, định tới chỗ này uống một chút trà, ăn chút gì đó, lại không nghĩ rằng sẽ đụng phải đám ruồi nhặng này.

“Cái gì?” Bạch Thánh Vũ trong nháy mắt ngây người, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lẽo của nàng, trong lòng có chút buồn bực, nữ nhân này là cái giọng điệu gì, thái độ gì đây lập tức cười lạnh nói: “Cô nương thật đúng là kiêu ngạo a, có thể hay không cho tại hạ biết, ngươi là mượn lá gan của người nào!”

“Nói thêm một chữ nữa, giết.” Lửa giận của Hoa Khấp Tuyết không phải là ai cũng chịu đựng được, ánh mắt lạnh như băng đâm thẳng vào đáy mắt Bạch Thánh Vũ, từ sáng đến bây giờ bụng đã rất đói, hiện tại ai chọc đến nàng thì dù là lão Hoàng đế tới cũng đừng nghĩ cứu người! Bạch Thánh Vũ vừa bị nàng nhìn, trong xương cũng lạnh đến phát run rồi, trong mắt tất cả đều là khiếp sợ, khí thế thật là mạnh, từ đáy lòng hắn cũng không muốn chống lại người như thế nhưng vừa nghe lời nói kiêu ngạo của nàng, lại

https://thuviensach.vn

cảm thấy rất khó bỏ qua mặt mũi của mình, hắng giọng một cái, cố tự trấn định cười lạnh: “Khẩu khí thật lớn, ta rất muốn thử xem. . . . . .”

Bạch Thánh Vũ còn chưa dứt lời, liền trừng lớn hai mắt, trên mặt có chút phát đen.

Dạ dày Hoa Khấp Tuyết đói đến đau, hoàn toàn mất kiên nhẫn, quanh thân Huyễn Lực tràn ra, uy lực cường đại ép về xung quanh, dù gì Bạch Thánh Vũ cũng là cao thủ tầng thứ tám, miễn miễn cưỡng cưỡng có thể ngăn cản một hồi nhưng Mộ Lăng Ny và Lý Phượng Kỳ lại không có cái khả năng kia, ói ra một bụm máu ngay tại chỗ.

Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, trong mắt ẩn chứa sát ý.

Bạch Thánh Vũ chỉ cảm giác được mình bị một cái tay bóp ở cổ, hô hấp đều là khó khăn, mặc dù là vận đủ huyễn lực cũng không có nhiều tác dụng, trong lòng thầm kêu một tiếng không được, lần này đã chọc lầm người, đi buôn bán nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn lầm sợ là sẽ phải để lại mạng của mình.

“Tiểu thư. . . . . .” Lưu Nguyệt lo lắng nhìn Hoa Khấp Tuyết, cũng không phải vì cầu xin cho Bạch Thánh Vũ mà là nàng thấy sắc mặt của Hoa Khấp Tuyết không được tốt lắm, có chút lo lắng.

Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh một tiếng, tăng thêm lực đạo, định trực tiếp giết chết Bạch Thánh Vũ, sau đó về nhà mình lấy ít đồ ăn cho no bụng, lại bị một tiếng hô to ngoài cửa làm cho dừng động tác lại.

“Tuyết cô nương, hạ thủ lưu tình a, Bạch Thánh Vũ là bạn thân của Vương gia!” Cảnh Duệ vọt tới cửa, miệng mở lớn thở hổn hển, xém chút nữa là bị áp lực cường đại ở trong phòng bắn ngược ra ngoài, vận đủ lực đạothân hình mới đứng vững, không khỏi gấp gáp hô to, liếc nhìn sắc mặt của Bạch Thánh Vũ phỏng chừng không được thoải mái, hắn đã nói là Tuyết cô nương rất lợi hại rồi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, trong nháy mắt thu hồi lực đạo, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, đặc biệt là Bạch Thánh Vũ, ngã ngồi ở trên ghế, sắc mặt tái nhợt.

Cảnh Duệ thở phào nhẹ nhõm, tiến lên đá văng Đào Vân bị đứt một cánh tay đi, từ trong ngực móc ra một lọ dược hoàn mở ra liền hướng miệng Bạch Thánh Vũ đổ vào.

Bạch Thánh Vũ ho khan hai tiếng, sắc mặt đã rất kém không còn như lúc đầu, nghi hoặc nhìn về phía Cảnh Duệ, âm thanh còn có chút chột dạ hỏi: "Cảnh Duệ. . . . . Nàng là?"

"Ngươi cái đồ ngu ngốc, ngươi không biết có vài người là không thể chọc sao?" Cảnh Duệ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép giọng điệu này lại càng khiến cho Bạch Thánh Vũ khó hiểu, không thể chọc?

"Nàng là người trong lòng của Vương gia!" Cảnh Duệ trừng mắt liếc hắn một cái, buông hắn ra, cười gượng chạy đến bên cạnh Hoa Khấp Tuyết: "Tuyết cô nương, Bạch Thánh Vũ hắn không biết người. . . . . ."

"Bẩn." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng quét nhìn bốn phía một cái toàn là vết máu cùng vụn gỗ. . . . . .

"Ta sẽ gọi người tới thu dọn, Tuyết cô nương chúng ta qua gian phòng bên kia đi, món ăn sẽ mau chóng làm xong." Ánh mắt Cảnh Duệ hướng Lưu Nguyệt cầu cứu, liếc nhìn hiện trường bẩn thỉu lộn xộn, nhíu nhíu mày, hắn chỉ là mới đi có một chút, như thế nào lại xảy ra nhiều chuyện vậy, Vương gia đến đây thế nào cũng sẽ mắng chết hắn.

Lưu Nguyệt gật đầu một cái nói: "Tiểu thư, chúng ta qua bên kia đi."

Hoa Khấp Tuyết gật đầu, dạ dày bị đói đến khó chịu nhưng mà trên mặt lại không có biểu lộ gì, vẫn là lạnh lẽo như cũ.

https://thuviensach.vn

Cảnh Duệ thấy Hoa Khấp Tuyết gật đầu, thở phào một hơi, vừa vặn thấy tâm tình Tuyết cô nương giống như không tốt lắm, cũng tốt như vậy sẽ không làm khó mình.

Đột nhiên, một trận gió quét vào, mang theo hương sen nhàn nhạt, một đạo bóng dáng màu tím băng lãnh vọt tới trước mặt Hoa Khấp Tuyết, nhanh chóng ôm nàng vào trong ngực.

“A noãn, nàng không có chuyện gì chứ?” Mộ Lương cầm trong tay mứt hoa quả hướng trên tay Cảnh Duệ để xuống, bắt đầu khẩn trương kiểm tra thân mình Hoa Khấp Tuyết, xác định nàng không có chuyện gì sau đó mới thở dài một hơi nhẹ nhõm.

“Ta không sao.” Hoa Khấp Tuyết thở dài, về điểm tức giận trong lòng vì hắn đến đã giảm đi không ít, nhẹ nhàng dựa vào trong lòng ngực của hắn, đầu có chút choáng váng.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Mộ Lương dịu dàng ôm nàng, nhưng giọng nói lại lạnh thấu xương, lạnh lùng quét nhìn một vòng, thẳng tắp đối mặt bất khả tư nghị nhìn Bạch Thánh Vũ.

“Vương gia, chuyện này. . . . . .” Cảnh Duệ muốn mở miệng nhưng lại không biết nói gì, cụ thể xảy ra chuyện gì, hắn cũng không rõ ràng.

“Hoàng thúc!” Mộ Lăng Ny té xỉu đột nhiên tỉnh lại, nhìn thấy Mộ Lương, nước mắt lại không ngừng chảy ra ngoài, lại thấy hắn đang ôm nữ nhân kia, lập tức trợn tròn mắt.

“Mộ Lương, quản tốt cháu gái và bằng hữu của chàng, về sau ta sẽ không xuống tay lưu tình.” Hoa Khấp Tuyết đẩy hắn ra, lạnh lùng nói.

Chỉ một câu thì Mộ Lương đã đại khái biết rõ sự tình, sợ là Mộ Lăng Ny kiêu ngạo thành thói chọc giận A noãn rồi, lập tức gật đầu, dịu dàng cười: “A noãn không cần cố kỵ ta.”

https://thuviensach.vn

Mộ Lăng Ny không thể tin trừng lớn mắt hỏi: “Hoàng thúc! Người giúp nàng?”

“Tinh Nguyệt, A noãn là nữ nhân của ta.” Mộ Lương lạnh lùng nhìn Mộ Lăng Ny nói tiếp: “Cảnh Duệ, tìm người đưa công chúa trở về Đức vương phủ.” Trong giọng nói hiện rõ uy nghiêm.

“Vâng” Cảnh Duệ đem mứt hoa quả đưa cho Lưu Nguyệt, một tay mang theo một người đưa Mộ Lăng Ny và Lý Phượng Kỳ đi, về phần hai tỳ nữ nửa sống nửa chết kia. . . . . Vẫn là chút nữa tìm người đến thu thập.

Mộ Lăng Ny sững sờ tùy ý để Cảnh Duệ dẫn mình đi, ánh mắt đã có thể dùng dại ra để mà hình dung, nữ nhân kia thật sự là nữ nhân của hoàng thúc, mới vừa rồilà nàng gây ra cái họa gì a. . . . . Quyền uy của Hoàng thúc, nàng là không dám xúc phạm . . . . . .

Người đã sớm ngất đi Lý Phượng Kỳ còn chưa biết những thứ này, nàng không có thấy qua sự lãnh huyết của Hoa Khấp Tuyết, cũng chưa có thấy qua sự bảo vệ của Mộ Lương đối với nàng, cũng bởi vì những thứ này, mới làm cho kết cục sau này của nàng càng thêm bi thảm.

https://thuviensach.vn

Chương 30: Hoa Khấp Tuyết Đói Bụng Thân Thể Không Thoải Mái (Canh Hai)

Trong gian phòng, không khí có chút kì quái.

Hoa Khấp Tuyết mặt lạnh dựa vào trên ghế, không nói một lời, Mộ Lương nhìn ở trong mắt mà gấp ở trong lòng, tất cả trên mặt đều là lo lắng.

“A noãn, rốt cuộc là làm sao vậy, nàng nói với ta một lời đi.” Mộ Lương cau mày sờ sờ mặt của nàng, A noãn là bị làm sao vậy?

“A noãn, nàng trả lời ta đi.”Chân mày Mộ Lương càng nhíu chặt hơn, lôi kéo bàn tay nhỏ bé của nàng nhưng vẫn là không được đáp lại.

Lưu Nguyệt và Cảnh Duệ ngồi ở một bên cũng không dám nói chuyện.

Bạch Thánh Vũ ngồi ở trên ghế ngây ra, ngạc nhiên nhìn bộ dạng nhún nhường của Mộ Lương, vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy con người cao cao tại thượng này lại chủ động hạ mình để dỗ dành một nữ nhân như vậy, hơn nữa nữ nhân kia lại còn không để ý đến hắn, đúng là hiếm thấy, hiếm thấy!

“Bạch Thánh Vũ, ngươi rốt cuộc đã làm gì A noãn!” Đột nhiên Mộ Lương lạnh lùng nhìn Bạch Thánh Vũ, trong mắt lộ vẻ tức giận, A noãn như hiện tại đến tám phần là có liên quan đến hắn.

“Ta?” Bạch Thánh Vũ trợn mắt: “Ta là người bị hại nha! Bị nàng đánh cho thiếu chút nữa thì hộc máu!”

“Thiếu chút nữa?” Mộ Lương híp mắt lại, đột nhiên hướng Hoa Khấp Tuyết lấy lòng cười cười hỏi: “A noãn, có phải là hắn hộc máu nàng liền chịu ý để ý đến ta?”

https://thuviensach.vn

“Mộ Lương, ngươi thật không có lương tâm!” Bạch Thánh Vũ thiếu chút nữa nhảy dựng lên, hắn muốn dỗ nữ nhân là chuyện của hắn, tại sao lại lấy việc làm hại mình làm điều kiện chứ!

“Ta làm sao sẽ có lương tâm đối với ngươi?” Mộ Lương lườm hắn, hừ lạnh.

Bạch Thánh Vũ chậm rãi hít vào một hơi, mặt kìm nén đến đỏ bừng, chỉ có thể oán hận trừng mắt nhìn hắn.

“Khụ khụ, Thánh Vũ, ngươi phải học thành thói quen.” Cảnh Duệ cười gượng hai tiếng, tốt bụng nhắc nhở, Vương gia có bao nhiêu cưng chiều Tuyết cô nương, hắn nếu không nhìn ra được, vậy mắt hắn liền quá kém đi.

Bạch Thánh Vũ nghe vậy, lập tức liền tối mặt, há miệng, lại không nói ra được một câu nào, cao thấp đánh giá Hoa Khấp Tuyết, thật sự không nhìn ra nàng trừ bỏ một thân huyễn thuật thì rốt cuộc có cái gì tốt.....

“Vương gia, mới vừa rồi Bạch công tử nói tiểu thư kiêu ngạo, sau đó tiểu thư giống như liền nổi giận.....” Lưu Nguyệt rầu rĩ lên tiếng, nhìn tiểu thư không nói một lời nàng rất là lo lắng, cũng không quan tâm giúp Bạch Thánh Vũ bao che”Hành vi phạm tội“.

Bạch Thánh Vũ khóe miệng co rút, bây giờ là thế nào đây, tố cáo hả? Nhưng mà nữ nhân kia lúc đầu đúng là rất kiêu ngạo nha!

“Còn gì nữa không?” Mộ Lương hơi hơi híp mắt, nguy hiểm nhìn Bạch Thánh Vũ, hắn không tin chỉ một câu như vậy lại có thể chọc giận tiểu băng sơn nhà hắn.

“Hắn, hắn còn hỏi tiểu thư là mượn lá gan của người nào.....” Lưu Nguyệt do dự một chút, cuối cùng cũng nói ra, áy náy nhìn Bạch Thánh Vũ, Bạch công tử người đừng có trách ta nha.....

https://thuviensach.vn

“Lưu Nguyệt, đừng có nói nữa.” Cảnh Duệ liếc xéo nàng một cái, cô nàng này muốn hại chết Thánh Vũ sao?

“Mượn lá gan của ta, có đủ hay không?” Mộ Lương đột nhiên lười biếng nở nụ cười, nhìn về phía Bạch Thánh Vũ ánh mắt trở nên quỷ dị, thẳng tắp hướng về hắn khiến sống lưng hắn một trận sợ hãi.

“Mộ, Mộ Lương, chuyện này, đây chỉ là hiểu lầm.” Bạch Thánh Vũ cùng hắn làm huynh đệ nhiều năm như vậy vừa nhìn thấy nụ cười của hắn thì liền biết rõ mình sắp gặp tai họa rồi, lập tức cầu xin tha thứ, liếc Hoa Khấp Tuyết một cái, trong bụng thầm mắng mình, sớm biết như vậy cũng không đi trêu chọc tiểu tổ tông này, nếu như Mộ Lương thực muốn chỉnh hắn, vậy hắn thật sự xong đời rồi, tiểu tử này thủ đoạn rất gian trá, hung ác.

“Bạch lão gia e là không biết vị hôn thê của ngươi đã bị ngươi đưa cho nam nhân khác.....” Mộ Lương tà mị nhếch môi, hai tròng mắt lóe sáng.

“Tuyết cô nương, về sau có chuyện gì, chỉ cần cô nương nói một câu, dù cho tại hạ lên núi xuống biển cũng giúp ngươi cô nương hoàn thành...!” Bạch Thánh Vũ cụp mặt xuống nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, biết là muốn cứu mình là phải dựa vào cô nương này.

“Giúp A noãn làm việc lại không tình nguyện như vậy?” Mộ Lương nhíu mày, nhìn bộ dạng của hắn vẻ mặt cứ như đưa đám.

Bạch Thánh Vũ nghe vậy, biểu tình trên mặt vặn vẹo trong nháy mắt, sau đó liền nở ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, một màn này nếu mà để cho các thiếu nữ ái mộ hắn thấy được, sợ rằng sẽ làm tổn thương và tan vỡ rất nhiều trái tim.

“Ha ha ha ha.” Cảnh Duệ thật sự là nhịn không được nữa rồi, che mắt lại cười to lên, rất ít khi thấy Bạch Thánh Vũ như vậy thật là kinh ngạc, cảm giác này quá sung sướng!

https://thuviensach.vn

“Còn cười nữa ta sẽ giết chết ngươi!” Bạch Thánh Vũ thẹn quá hóa giận, hắn đánh không lại Mộ Lương đánh không lại Hoa Khấp Tuyết, chẳng lẽ còn đánh không lại Cảnh Duệ ngươi hả?

“Khụ khụ.....” Cảnh Duệ cười lạc giọng, chợt mạnh mẽ ho khan, Lưu Nguyệt nhìn thấy liền ghét bỏ nhíu mày lại, tốt bụng bưng đến một chén nước cho hắn.

Cảnh Duệ uống nước xong cảm giác tốt hơn nhiều, đang muốn hạ mình cảm ơn Lưu Nguyệt tri kỷ, lại thấy vẻ mặt chán ghét của nàng, lập tức đen mặt.

“Đừng ồn ào nữa.” Hoa Khấp Tuyết đột nhiên lạnh lùng lên tiếng, âm thanh có chút yếu ớt nhưng cũng thành công khiến cho cả gian phòng yên tĩnh lại.

“A noãn, nàng làm sao vậy?” Mộ Lương đưa tay ôm nàng vào trong ngực, lo lắng cau mày, đã xảy ra chuyện gì, A noãn không có bị thương, làm sao lại không có tinh thần như vậy?

Hoa Khấp Tuyết chậm rãi mở mắt ra, ngửa đầu vô lực nhìn Mộ Lương, trong đôi mắt có chút sương mù nhàn nhạt, nhìn thấy hắn lo lắng cho mình trong lòng rất ấm áp, khẽ lắc đầu.

Mộ Lương nhìn thấy đáy mắt nàng nhiễm sương mù, trong lòng liền giống bị một cái đinh đâm vào vô cùng đau đớn, lập tức “oành” một tiếng đập nát cái bàn gỗ quý, nguy hiểm nhìn về phía Bạch Thánh Vũ, nghiến răng nghiến lợi mở miệng: “Bạch Thánh Vũ, ngươi rốt cuộc đã làm gì nàng!”

“Ôi tổ tông của ta, một người xuất thân từ làm ăn buôn bán như ta thì có thể làm gì được nàng?” Bạch Thánh Vũ vô lực dựa vào ghế, đỡ gỗ vụn đang bay tới, vẻ mặt cầu xin, không biết là muốn hắn phải giải thích như thế nào đây, rõ ràng là hắn chưa có làm gì cả mà.....

https://thuviensach.vn

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết kéo kéo y phục của hắn, âm thanh vẫn yếu ớt như cũ, mất đi sự lạnh lùng thường ngày mang theo chút cảm giác mềm mại và nhu nhược cộng với giọng nói của nàng vốn là trong trẻo dễ nghe, một tiếng “ Mộ Lương” này nhưng là làm cho người nào đó tâm hồn nhộn nhạo.

Mộ Lương lạnh lùng lướt nhìn mọi người liếc mắt một cái, cúi đầu dịu dàng nhìn Hoa Khấp Tuyết, lúc này con ngươi của nàng như chứa nước hơi hé ra nhìn hắn, trực tiếp làm cho tim của hắn bị tan ra, giọng nói càng thêm dịu dàng, cơ hồ có thể chảy ra nước: “A noãn, nàng không thoải mái ở đâu?”

“Ta nôn.....” Bạch Thánh Vũ trực tiếp liền bị một trận buồn nôn, chà xát cánh tay nhảy về phía sau, ghét bỏ nhìn Mộ Lương ở trước mặt, tuy nhìn hắn như vậy thật là cảnh đẹp ý vui nhưng mà sao hắn vẫn cảm thấy thật là buồn nôn.....

Không chỉ có Bạch Thánh Vũ, cả người Cảnh Duệ cũng nổi cả da gà, cứng đờ xoay người sang chỗ khác, không dám nhìn Vương gia nhà hắn nữa.

Chỉ có Lưu Nguyệt là cười tủm tỉm nhìn hai người, càng xem càng cảm thấy họ xứng đôi, Vương gia đối với tiểu thư càng dịu dàng, nàng càng vui vẻ.

“Ta đói rồi, dạ dày khó chịu.” Hoa Khấp Tuyết mím mím môi, hiếm thấy lộ ra cái vẻ mặt đáng thương này, thể chất của nàng là không thể đói được, trước kia không biết, hôm nay thật sự bị đói mới biết là có bao nhiêu khó chịu toàn bộ dạ dày đều xoắn lại một chỗ, trên người đều đổ mồ hôi lạnh.

Một người vào thời điểm thân thể của chính mình không thoải mái nhất mới có thể đối với người yêu bộc lộ sự ỷ lại lệ thuộc vào đối phương, nhìn

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết như bây giờ sẽ biết, đâu còn có sự lạnh lùng thường ngày, mà trở thành một con mèo nhỏ yếu ớt.

Mộ Lương nhìn thấy nàng như vậy, mặc dù là trên mặt hắn che dấu đi biểu tình nhưng mà tim vẫn như cũ đập rộn lên, ánh mắt càng thêm nóng bỏng nhưng rồi nhìn thấy nàng nhăn mày lại, tâm liền bắt đầu đau lên.

“Lưu Nguyệt, đi phòng bếp bưng đến đây một chén cháo nóng!” Mộ Lương cau mày nhìn Lưu Nguyệt một cái, lại thấy nàng đã sớm đi tới cửa, đối với sự nhanh trí của nàng cảm thấy rất hài lòng.

“A noãn, đợi chút nữa là có cháo rồi.” Mộ Lương đổi phương hướng ôm Hoa Khấp Tuyết, cho nàng bày ra tư thế thoải mái lại thấy nàng nhíu chân mày đau lòng muốn chết, hắn thề về sau tuyệt đối không thể để cho nàng bị đói bụng.

“Thì ra là đói bụng.....” Bạch Thánh Vũ thở ra một hơi, không nhịn được liền liếc mắt xem thường, hiện tại chuyện này là không có quan hệ gì với hắn đúng chứ, hắn là vô tội.

“Bạch Thánh Vũ ‘Nhàn Thực Cư ’ mang thức ăn lên tốc độ quá chậm.” Hình như là Mộ Lương nghe được âm thanh hắn thở phào, cười như không cười nhìn hắn, lạnh nhạt mở miệng.

Bạch Thánh Vũ ngẩn ra, mặt trong nháy mắt liền đen xuống, Mộ Lương, ngươi hôm nay có phải là muốn kiếm chuyện với ta không?

Mộ Lương tà khí nhếch môi, hai tròng mắt thâm thúy lóe ánh sáng tà ác, Bạch Thánh Vũ, hôm nay ngươi nói A noãn như vậy, cũng đừng trách ta về sau sẽ giày vò ngươi!

Nhiều năm sau Bạch Thánh Vũ hồi tưởng lại một màn ngày hôm nay, trên mặt đều sẽ toát ra vẻ mặt bi thống, nếu không phải ban đầu đối với Hoa

https://thuviensach.vn

Khấp Tuyết không có lễ độ thì hiện tại thế nào hắn cũng có thể ít đi mấy cái nếp nhăn.....

------ ngoài lề ------

Hắc hắc, ngốc tử tính toán liên tục ba ngày cũng canh hai, mọi người hài lòng không ~

Dưới sự đề cử Băng tỷ Văn Văn ~!

Hắc đạo lão công bá cưng chiều

https://thuviensach.vn

Chương 31: Một Vị Muối Tiêu Kết Làm Thân Giao

Mộ Lương đút cháo cho Hoa Khấp Tuyết, Hoa Khấp Tuyết cuối cùng cũng thoải mái hơn, đẩy Mộ Lương ra ngồi dậy, khôi phục thần thái lạnh lùng vốn có.

Mộ Lương thấy vậy cười khổ, ăn no liền quên hắn, tiểu nham hiểm!

“Cháo này, ăn ngon!” Hoa Khấp Tuyết mím môi, cảm giác hương vị còn quanh quẩn trong miệng mình, mắt hơi híp, nàng muốn gặp người đầu bếp này.

“A Noãn thích, vậy thì mang về nhà” Mộ Lương khẽ cười, lạnh nhạt nhìn về phía Bạch Thánh Vũ.

Bạch Thánh Vũ bị hắn nhìn trong lòng liền sợ hãi, khó khăn nói, “Nàng có đồng ý theo ngươi hay không, ta không làm chủ được…”

“Hả?” Mộ Lương nhíu mày, âm thanh vừa đủ, không cao không thấp, nhưng uy hiếp Bạch Thánh Vũ rất hiệu quả.

“Đầu bếp là Bạch Thánh Diêu!” Bạch Thánh Vũ trợn mắt, phì phò uống ngụm nước trà, tức giận hừ nhẹ, “Ta không có quyền can thiệp chuyện ngươi cưng chiều nữ nhân của ngươi, nhưng Bạch Thánh Diêu là muội muội của ta, ta không thể sai khiến nàng!”

Tiểu thư Bạch Thánh Diêu là bảo bối của Bạch gia, Bạch gia lão tử đặt trong lòng bàn tay cũng sợ đau, nàng từ nhỏ đã si mê ăn uống.

Mộ Lương nghe vậy khẽ cau mày, theo lời Bạch Thánh Vũ nói đúng là không thể giúp mình được, “Nàng thích gì?” Mộ Lương lạnh nhạt nhìn hắn,

https://thuviensach.vn

tình toán sẽ đáp ứng ý thích của nàng.

“Nấu nướng!” Bạch Thánh Vũ hừ lạnh, “Tiểu nha đầu kia hận không thể đem nhà bếp làm nơi ở, thật không có biện pháp của nàng.” Nói đến muội muội này của hắn, hắn cũng rất bất đắc dĩ, lớn lên vô cùng xinh đẹp, nàng không giống như các tiểu thư khác luôn yêu thích phấn son, ngược lại rất thích phòng bếp đầy dầu mỡ kia.

“Dẫn ta đến phòng bếp.” Hoa Khấp Tuyết nãy giờ không lên tiếng giờ chậm trãi ngẩng đầu lên, nàng muốn tự đi gặp nàng.

“Gọi nàng đến đây là được rồi.” Mộ Lương cau mày lại, cái này mà cũng phải tự A Noãn đi,

“Hả, nói cái gì, nữ nhân của ngươi là người, muội muội ta thì không phải cũng vậy sao!” Bạch Thánh Vũ tức giận nhìn Mộ Lương, mắt híp lại, “Cẩn thận coi chừng làm nữ nhân của ngươi.”

“Ta vui lòng!” Mộ Lương trong lòng luôn muốn như vậy, chặn câu nói phía sau của Bạch Thánh Vũ lại, được rồi, người ta đã nguyện ý, ngươi còn có thể nói thế nào?

“Mộ Lương, ta muốn tự mình đi.” Hoa Khấp Tuyết quay đầu lại nhàn nhạt nhìn hắn, hảo ý của hắn nàng nhận.

“Ta cùng nàng đi.” Mộ Lương nhếch môi, muốn đứng dậy, lại bị Hoa Khấp Tuyết ngăn lại.

“Chàng còn chưa ăn cơm, ta mang theo Lưu Nguyệt.” Hoa Khấp Tuyết đứng lên, Lưu Nguyệt liền để chén xuống đuổi theo.

“Ta muốn đi cùng nàng.” Mộ Lương mím môi, lạnh lùng nhìn Lưu Nguyệt một cái, sao mang nàng ta mà không mang ta theo!

https://thuviensach.vn

“Chàng sẽ đói.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, Mộ Lương nãy giờ luôn nhìn mình, chưa ăn cái gì.

Mộ Lương nghe vậy giật mình liền ngây người, Hoa Khấp Tuyết thừa cơ mang Lưu Nguyệt rời đi.

Chờ sau khi nàng đi, Mộ Lương mới hồi phục lại tinh thần, miệng toe toé, nở nụ cười nhìn rất ngu ngốc, trực tiếp làm cho Bạch Thánh Vũ cùng Cảnh Duệ phun cơm trong miệng ra.

Vương gia, ngài nên giữ cho mình một chút mặt mũi, đây là ở bên ngoài….

Bạch Thánh Vũ cười xong nhàn nhạt nhìn Mộ Lương, trong mắt chợt hiện vui mừng, Mộ Lương như vậy có tình người hơn nhiều, nàng kia, sợ là phù hợp với hắn.

Bên kia, Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đi vào “Nhàn Thực”, Lưu Nguyệt ở trước mặt dẫn đường, nàng ở phía sau quan sát thực lâu, không thể không nói, Bạch Thánh Vũ này phẩm vị không tệ, chỗ này mà làm cho thanh tâm đạm nhã, làm cho người ta cảm thấy dễ chịu cảnh sắc hài hoà.

“Tiểu thư, nơi này là phòng bếp.” Lưu Nguyệt đứng trước phòng bếp, híp mắt cười nhìn Hoa Khấp Tuyết, “Thật sạch sẽ, có thể so sánh với Thánh Vương phủ.”

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhàn nhạt nhìn nàng, lại ngửi được mùi vị bên trong bay ra, liền dời chân đi vào, thật ra thì nơi này không thể so sánh với món ăn của nàng, nhưng bên trong có một loại thức ăn, làm cho nàng thích

“Đi ra ngoài đi ra ngoài, chớ quấy rầy ta nấu ăn!” Một giọng nữ thanh thuý truyền ra, nhìn về phía trước, là một bóng dáng màu xanh lam, lúc này

https://thuviensach.vn

nàng đang nêm nếm gia vị vào nồi, quơ quơ giá vào Hoa Khấp Tuyết đang ở phía sau mà không hề quay đầu lại.

Lưu Nguyệt nhíu mày, "Xì" một tiếng rồi bật cười, Bạch tiểu thư này thật là đáng yêu, ngay sau đó liền cảm thấy mình có chút thất lễ, vội vàng bụm miệng, chớp chớp mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết không mấy khi mỉm cười, đi về phía trước, bước đi rất nhẹ nhàng.

Cô gái áo lam kia cho là nàng đã đi rồi, tay tiếp tục động tác, đột nhiên nghe được một âm thanh lạnh lùng ở phía sau truyền đến, làm cho nàng bị doạ sợ chút nữa đã làm rơi cả muỗng.

"Muối tiêu, để hơi nhiều."

"Ngươi còn chưa đi?" Cô gái áo lam chợt quay người lại, ngạc nhiên nhìn nàng, mình dầu gì cũng tu luyện được ảo thuật tầng thứ năm, tại sao không phát hiện được hơi thở của nàng.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, "Chú ý trong nồi."

Cô gái áo làm sửng sốt, ngay sau đó kêu lên một tiếng, bỏ từng chút muối tiêu trong tay vào, vốn định bỏ hết vào, lại đột nhiên nghe tiếng bạch y nữ phía sau nói, nên dừng động tác.

Hoa Khấp Tuyết cứ như vậy im lặng nhìn nàng đến khi làm xong món ăn.

Cô gái áo lam sau khi đặt món ăn lên bàn mới quay đầu lại, cúi đầu nếm thử món ăn, ánh mắt chợt sáng lên, vui mừng nhìn phía Hoa Khấp Tuyết, "Đúng là mùi vị này rồi! Cô Nương, ta tên là Bạch Thánh Diêu, ngươi tên gì? Ngươi cũng biết làm thức ăn sao?"

https://thuviensach.vn

Nàng luôn không làm ra được mùi vị này, thì ra vấn đề nằm ở chỗ muối tiêu!

“Hoa Khấp Tuyết” Hoa Khấp Tuyết mỉm cười, Bạch Thánh Diêu này so với ca ca của nàng thì vui vẻ hơn nhiều.

“Ha ha, Bạch cô nương, tiểu thư nhà ta nấu ăn rất ngon không thể không công nhận a!” Lưu Nguyệt bước ra ngoài, vừa cười vừa khen ngợi chủ tử nhà mình.

“Có thật như vậy không?” Bạch Thánh Diêu hai mắt liền sáng lên, “Hoa tỷ tỷ, ngươi có thể làm một món ăn cho ta ăn thử được không?”

Hoa Khấp Tuyết trên mặt tràn đầy ý cười, khẽ gật đầu, lần này, Lưu Nguyệt đứng bên cạnh liền sốt ruột, “Tiểu thư, ngài không sợ nấu cho Bạch tiểu thư ăn Vương gia sẽ ghen?”

“Ngươi muốn nói cho hắn biết?” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn nàng, Lưu Nguyệt liền lập tức che miệng, lắc đầu.

“Vương gia? Vương gia các người là ai?” Bạch Thánh Diêu trừng mắt nhìn, khó hiểu hỏi..

“ Là Thánh Vương a, chính là bằng hữu của ca ca người!” Lưu Nguyệt theo bản năng đáp lại, “Tiểu thư là người trong lòng của Vương gia.”

“Cái gì!?” Bạch Thánh Diêu kinh ngạc trợn mắt, nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết với ánh mắt sùng bái, “Cho nên ngươi có thể chế phục được hồ ly đó!”

“Hồ Ly?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, trong mắt thoáng qua vui vẻ, hỏi lại nhằm xác định với nha đầu này.

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Diêu gật đầu một cái, liền muốn vạch trần Mộ Lương, Hoa Khấp Tuyết thấy vậy, nhàn nhạt cắt đứt, “Không phải muốn ta nấu ăn sao?”

“Muốn, muốn!” Bạch Thánh Diêu gật đầu một cái, vội vàng mang một chậu lớn thức ăn tới, sớm quên chuyện mình vừa rồi định nói, hiện tại trong lòng chỉ mong đợi nhìn tài nấu nướng của Hoa Khấp Tuyết, nàng có thể nhìn một cái liền chỉ ra mình thiếu sót, tài nấu nướng nhất định sẽ bất phàm.

Hoa Khấp Tuyết nhìn món ăn trên dĩa, chậm rãi xoắn tay áo lên, thuần thục nhưng không mất phần ưu nhã đi về phía bếp.

Lưu Nguyệt cũng xoắn tay áo lên, ở bên cạnh giúp nàng một tay.

Bạch Thanh Diêu đứng ở bên cạnh, sùng bái nhìn Hoa Khấp Tuyết, một người nấu nướng cũng có thể đẹp mắt như vậy, nàng không thể nào làm được như vậy, nhớ lời lão ca ca nói: Bạch Thánh Diêu, ngươi làm cơm nhìn tựa như một người hầu leo núi….

Không lâu sau, Hoa Khấp Tuyết liền hoàn thành món ăn, Bạnh Thánh Diêu ăn, liền không thể quên được, từ đó, Hoa Khấp Tuyết lại có thêm một tuỳ tùng, nàng đi đâu, cô nương này lại đi theo sau ở đó.

Nhưng đối với Hoa Khấp Tuyết mà nói, Bạch Thánh Diêu ỷ vào mình như vậy, không thể bảo là không tốt, nàng làm chuyện gì, nàng vui vẻ, Bạch Thánh Diêu tính tình lại ngây thơ, nàng cũng vui vẻ.

Dùng lời của Lưu Nguyệt tổng kết, Hoa Khấp Tuyết cùng Bạch Thánh Diêu như tình tỷ muội, bắt đầu từ thanh muối tiêu.

https://thuviensach.vn

Chương 32: Nữ Nhân Mơ Ước Tới Mộ Lương (Hai)

Sau chuyện lần trước Hoa Khấp Tuyết ở "Nhàn Thực Cư" tức giận qua một thời gian, trong thời gian này, Mộ Lương ngày ngày ở Vương phủ phụng bồi nàng, viết cho nàng các phương thuốc nấu ăn của địa phương.

Bạch Thanh Diêu bị tài nấu ăn của Hoa Khấp Tuyết thu phục, nhõng nhẽo cùng cứng rắn làm cho ca ca mình phải đồng ý mang mình vào Vương phủ, mỗi ngày đều quấn quanh Hoa Khấp Tuyết, đều này làm cho Mộ Lương hận đến nghiến răng, khi có cơ hội liền kiếm cớ đuổi nàng ra ngoài.

Mộ Lăng Ni trong khoản thời gian này có đến Vương phủ một lần, mang theo nhiều đồ đến bồi tội với Hoa Khấp Tuyết, Hoa Khấp Tuyết thái độ đều không mặn không nhạt, làm cho vị công chúa cảm thấy không còn mặt mũi, lại không dám nói gì, đứng nói đến Hoàng thúc chắn ở phía trước, còn bởi bản thân Hoa Khấp Tuyết, dù biết nàng đối với mình vô tình, Mộ Lăng Ny cũng không dám trêu chọc nàng, nhưng trong lòng vẫn có chút oán hận.

Mộ Lê gần đây bởi vì Mộ Lương nghỉ phép, bận trộn đầy đầu, không thể đến Thánh Vương phủ, chẳng qua thỉnh thoảng sẽ sai người đưa những vật mới lạ cổ quái đến cho Hoa Khấp Tuyết nói là đưa cho "Hoàng thẩm" giải buồn, điểm này giành được sự tán thưởng của Mộ Lương.

Mà chuyện có một cô nương xấu xí tiến vào Thánh Vương Phủ, tin tức cô nương này rất được Vương gia sủng ái được lang truyền, làm cho thành Dương Thiên xôn xao, làm cho các cô gái hâm mộ Thánh Vương đau lòng không ít, đồng thời rất không can lòng.

Một tháng như vậy rất nhanh trôi qua, ngày nghỉ của Mộ Lương cũng kết thúc, cuộc sống lần nữa có gợn sóng.

https://thuviensach.vn

“Hoàng Thúc!” Sáng sớm, Mộ Lê lớn tiếng đến Thánh Vương Phủ la hét, làm cho mọi người mặt đều nhăn lại, lúc này trời còn rất sớm, hoàng đế thế nào mà đã tới?

“Trần phi sanh non, hay là Liên phi mang thai, mà sáng sớm đã ồn ào.” Mộ Lương đang ngồi trên ghế trong vườn hoa, híp mắt hóng gió, thong thả nói, trực tiếp làm cho Mộ Lê nghẹn lại.

“Khụ khụ, hoàng thúc, ta sao có thể làm chuyện như vậy chứ?” Mộ Lê lúng túng cười, ngay sau đo cười híp mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết, “Hoàng Thẩm, đã lâu không gặp, có nhớ ta không?”

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, hơi nhíu mày, không có ý kiến.

Nhưng Mộ Lương lại không bình tĩnh như vậy, lãnh ý từ trong cơ thể hắn liền phát ra, tiếu phi tiếu nhìn Mộ Lê, “Lê nhi….”

Mộ Lê liền giật mình, cảnh giác che ngực lại nhìn Mộ Lương, “Hoàng, Hoàng thúc, chớ gọi ta như vậy, ta sợ!”

“Thật như vậy sao?” Mộ Lương bừng tỉnh đại ngộ, sau đó lạnh lùng cười, “Mộ Lê, ngươi tới đây là để đùa giỡn với vợ ta? Nếu nàng thật sự nhớ ngươi, thì người đừng nghĩ sẽ có đời sau!”

Mộ Lê sửng sốt, ngày sau đó mặt liền khổ sở, nhìn Hoa Khấp Tuyết cầu tha thứ, “Hoàng thẩm, cầu xin ngài nói với Hoàng Thúc, ngài tuyệt đối không nhớ ta, một chút cũng không!”

Hoa Khấp Tuyết nhìn hắn chằm chằm, không lên tiếng, đều này làm cho ánh mắt của Mộ Lương ngày càng nguy hiểm, đến khi ót của Mộ Lê tót cũng ra mồ hôi lạnh, Hoa Khấp Tuyết mới từ từ mở miệng, “Ta vốn dĩ là không nhớ.”

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hài lòng cười, Mộ Lê rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm, vừa bằng lòng lại vừa có chút không bằng lòng, mình nói gì cũng là một mỹ nam, thế nào mà Hoàng Thẩm chẳng hề nhớ tới hắn?

“Tiểu thư, đây là dưa hấu ướp lạnh!” Lưu Nguyệt từ cửa vườn hoa đi vào, bưng một dĩa dưa hấu, khuôn mặt nhỏ nhắn phiếm hồng, rất đáng yêu.

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết chậm rãi nhắm hai mắt lại, nhàn nhạt đáp.

Mộ Lương nhận lấy một miếng dưa hấu, thuần thục lấy muỗng múc một miếng, đưa đến miệng Hoa Khấp Tuyết, “A Noãn, há miệng.”

Hoa Khấp Tuyết không khách khí há miệng nuốt vào, bộ dáng thể hiện chuyện đó là đương nhiên, làm cho Mộ Lương vui vẻ.

“ Chậc chậc, thật là phục vụ tận tình.” Mộ Lê chậc chậc vài cái, hoàng thúc cao cao tại thượng của hắn thì ra cũng là nam nhân bình thường, đầu óc không ngừng chuyển động, miệng cũng không hệ dừng lại, ăn từng miếng lớn.

Lưu Nguyệt thấy vậy, không nhịn được che miệng cười khẽ.

Mộ Lương kỳ quái nhìn nàng, hỏi, “Có gì vui mà cười?”

“Hoàng Thượng…. ngài không nên mặc áo bào màu trắng.” Lưu Nguyệt mắt đầy ý cười, chỉ chỉ ngực hắn.

Mộ Lê theo tay nàng chỉ, cúi đầu nhìn xuống, lúng túng ho khang vài tiếng, trước ngực có một mảng lớn, đều là nước dưa hấu.

“Lưu Nguyệt, đến Lương Các lấy cho Hoàng thượng một bộ đồ.” Mộ Lương mắt cũng không hề nhìn lên, tiếp tục đút Hoa Khấp Tuyết.

Lưu Nguyệt liền “Dạ.” xoay người bước đi, vừa lúc đụng phải Cảnh Duệ đang đi tới, thiếu chút nữa ngã nhào, Cảnh Duệ rất nhanh mắt ôm lấy nàng

https://thuviensach.vn

lại.

Nhưng cái ôm này… Lưu Nguyệt bị hơi thở nam tính của hắn bao quanh người làm cho đỏ mặt, vội vàng đẩy hắn ra chạy đi, Cạnh Duệ cảm thấy trong ngực liền vắng vẻ, trong đầu chỉ hiện lên khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của Lưu Nguyệt, đột nhiên cảm thấy tim đập nhanh lên gấp đôi.

Mộ Lê cũng nhìn thấy cảnh này, lập tức cười mập mờ, bên cạnh Hoa Khấp Tuyết cũng hơi mở mắt, liền nhíu mày suy nghĩ, lần nữa chậm rãi nhắm mắt.

“Vương gia, ta nhận được một tin tức….” Cảnh Duệ sau khi hồi thần, bước nhanh vào, “Ôi, Hoàng Thượng ngày đã tới?”

“Giờ mới nhìn thấy ta?” Mộ Lê hừ nhẹ, ngay sau đó mập mờ cười, “Đang muốn hỏi nha đầu Lưu Nguyệt kia đi đâu chứ gì?”

Cảnh Duệ lúng túng ho khan một tiếng, “Làm sao có thể….”

“Ngươi vừa muốn nói gì?” Mộ Lương nhàn nhạt nhìn hắn.

“Nga, ta muốn nói….” Cảnh Duệ vỗ vỗ đầu, muốn nói tiếp, lại bị Mộ Lê cắt đứt.

“Người đang nói, Công chúa nước Tước mang theo sứ giả đến nước ta phải không?” Mộ Lê nhàn nhạt cắt đứt lời nói của hắn.

Cảnh Duệ gật đầu, “Sinh nhật thứ mười sáu của Hoàng Thượng đã đến, hai nước khác đã phái sứ giả đến.”

“Ừ.” Mộ lương nhàn nhạt đáp lời, “Mười sáu tuổi….A Noãn, không ăn nữa?”

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết chậm rãi mở mắt.

https://thuviensach.vn

“Còn muốn ăn gì nữa không?” Mộ Lương mỉm cười nhìn nàng, kể từ sau khi biết cô gái nhỏ này đói sẽ không có sức, liền luôn tỉ mỉ hầu hạ, một tháng này, Hoa Khấp Tuyết rõ ràng đã có thêm một tầng thịt, Mộ Lương ôm vào ngực, làm cho tâm liền nhộn nhạo.

“Không cần.” Hoa Khấp Tuyết lắc đầu, đứng dậy, hơi híp mắt, đột nhiên cảm thấy kể từ khi mình đến Thánh Vương phủ liền sa đọa, mỗi ngày đều sống rất hủ bại.

“Hoàng thúc, nước Tước đưa tới đây không phải là ai khác, là Đông Phương Vũ!” Mộ Lê nhàn nhã lên tiếng, trên mặt đầy trêu tức.

Bốn năm trước, tại cuộc chiến Kim Sa, công chúa nước Tước thấy Thánh Vương phong thái tuyệt thế một mình xông vào bản doanh của địch, liền mê luyến hắn, càng ngày càng không thể cứu vãn, từng người đến cầu hôn, cũng đều bị cự tuyệt, làm cho mọi người thổn thức không dứt, chính là Đông Phượng Vũ chính là đệ nhất mỹ nhân của nước Tước, là mỹ nhân đứng số một số hai trên toàn thể Vân Huyễn đại lục!

“Sau đó thì sao?” Mộ Lương hừ nhẹ, lạnh nhạt nhìn Mộ Lê.

Mắt Mộ Lê xoay chuyển vòng vòng, nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, “Đông Phương Vũ lần này tới cùng với một nhiệm vụ….Hoàng thẩm, muốn biết không?”

“Không muốn.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn, rõ ràng là không hề hứng thú.

Mộ Lê bị ghẹn lại, cười khan hai tiếng mới nói, “ Nhiệm vụ của nàng lần này là gả cho Hoàng Thúc!”

“Nga.” Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, vẫn như cũ không phản ứng, Mộ Lê kỳ quái nhìn nàng, Hoàng Thẩm chẳng lẽ không thích Hoàng Thúc sao? Tại sao nghe tình địch tới, một chút phản ứng cũng không có?

https://thuviensach.vn

“A Noãn không lo lắng ta sẽ cười nàng?” Mộ Lương ngắm nhìn bàn tay nhỏ bé của Hoa Khấp Tuyết, lười biếng nhếch môi.

“Chàng sẽ không cười.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nàng đối với Mộ Lương vẫn rất tin tưởng.

“Vạn nhất hắn cười, Hoàng Thẩm, khách quan mà nói, Đông Phương Vũ so với người xin đẹp hơn!” Mộ Lê cũng không tin nàng sẽ bình tĩnh như vậy!

“Nữ giết, Nam thiến.” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, nhàn nhạt nhìn Mộ Lương.

Mộ Lương vừa nghe, mắt đầy ý cười, đưa tay ôm nàng vào ngực, “A Noãn, nàng đời này cũng sẽ không có cơ hội thiến ta, bất quá nếu nàng muốn, giết cô gái đó là tốt nhất, thật đáng ghét!”

“Được, có cơ hội ta sẽ.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, Mộ Lạnh muốn giết hay không giết, đợi nàng ta tới.

Mộ Lê cùng Cảnh Duệ ngồi một bên, miệng đều co rút, hài người này đúng là trời đất tạo thành một đôi, ai nói bọn họ không xứng, ai xứng với bọn họ!

-----lời nói người xa lạ-----

Thật căng thẳng, Tiểu Ngốc đảm bảo, Đông Phương Vũ này là người nữ cuối cũng hi sinh….

https://thuviensach.vn

Chương 33: Mộ Lương, Ta Yêu Chàng (Hoa Khấp Tuyết Thổ Lộ)

Mộ quốc là nước bá chủ của Vân Huyễn đại lục, sinh thần của Hoàng đế nước Mộ, các quốc gia khác sẽ phái sứ giả đến chúc mừng.

Công chúa Tước quốc Đông Phương Vũ mang theo sứ thần, nói trước sẽ ở Mộ quốc nữa tháng, mục đích là gì người sáng suốt đều nhìn thấy được.

Hoàng đế vốn định an bài Đông Phương Vũ ở trong Hoàng cung, nhưng Đông Phương Vũ không chịu, nhất định phải ở trong Thánh Vương Phủ, thái độ rất cương quyết, đều này làm khó hoàng đế, nhưng không nghĩ đến Thánh Vương lại gật đầu đồng ý, đều này cũng làm cho Đông Phương Vũ mừng như điên, những người khác cũng không hiểu, Thánh Vương không phải luôn không muốn gặp vị công chúa này sao Thế nào bây giờ….

Noãn Các.

“A Noãn, Đông Phương Vũ là nhân vật hung ác, chớ để mình bị thương.” Mộ Lương có chút lo lắng, hắn vốn giống như trước một mực cự tuyệt, nhưng cô nàng này lại nói để cho nàng tới đây ở.

“Yên Tâm.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, che lại suy nghi trong mắt, chuyện của Đông Phương Vũ này, nàng tự có tính toán.

“A Noãn, tại sao phải muốn nàng tới?” Mộ Lương không nhịn được, mở miệng hỏi.

“Nàng thích chàng.” Hoa Khấp Tuyết mở mắt nhàn nhạt nhìn hắn.

“Cho nên?” Mộ Lương nhíu mày, Đông Phương Vũ thích hắn, cô nương này không những không có cảm giác nguy hiểm, còn muốn đem người đặt

https://thuviensach.vn

bên cạnh hắn?

“Cho nên ta muốn làm cho nàng toàn tâm toàn ý chết tâm.” Hoa Khấp Tuyết mắt liền hiện lên lạnh lùng, mấy ngày nay chuyện của Đông Phương Vũ Lưu Nguyệt cũng đã nói cho nàng biết, nữ nhân kia đối với Mộ Lương được coi là si mê không gì thay đổi, không làm nàng tử tâm, hậu hoạn vô cùng.

“Tại sao?” Mộ Lương gian xảo cười, “A Noãn, người thích ta, cũng không phải chỉ một mình nàng…”

“....” Hoa Khấp Tuyết mím môi không nói, đúng là, Mộ Lương quá chói mắt, bỏ qua một Đông Phương Vũ, có thể có người khác nữa.

“Nhưng ta chỉ yêu một mình nàng.” Mộ Lương thấy bộ dáng kia của nàng, vui vẻ càng sâu, tựa vào ngạnh cổ nàng, thâm tình nói nhỏ, khí nóng phun lên ngạnh cổ nàng, làm cho thân thể nàng chợt run lên.

Mộ Lương không phải lần đầu tiên nói yêu nàng, nhưng lúc này làm cho nàng đặc biệt cảm động, một tháng này, Mộ Lương trước sau đều đối với nàng rất tốt, lòng của nàng cũng từ từ thay đổi, đối với Mộ Lương, nàng đã không chỉ là thích, tình cảm từ nhỏ đến bây giờ từ từ lắng động, thích đã sớm trở thành yêu.

Hốc mắt hơi nóng lên, Hoa Khấp Tuyết quyết định nói cho người đàn ông này biết tình cảm của nàng với hắn, không thể không nói, Đông Phương Vũ đã làm ảnh hưởng đến nàng, trước kia, Mộ Lương đối xử tốt với mình, nàng cảm thấy đó là chuyện đương nhiên, nhưng bây giờ có một nữ nhân yêu Mộ Lương như Mộ Lương yêu mình xuất hiện, nàng không dám coi chuyện này là đương nhiên nữa, nàng sợ Mộ Lương sẽ giống nàng sẽ bị Đông Phương Vũ cảm động.

“Mộ Lương, nam nhân của ta, không phải là người các nàng có thể muốn.” Hoa Khấp Tuyết ngoắc ngoắc môi, nhàn nhạt lên tiếng, không

https://thuviensach.vn

giống như giọng nói trong trẻo bình thường, mà mang theo bá đạo, cùng nghiêm túc trong đó.

Mộ Lương liền sững người, vui mừng ngẩn đầu, “A Noãn, nàng nói…. Ta là nam nhân của nàng?”

“Ừ” Hoa Khấp Tuyết cười nhẹ, trong mắt đầy dịu dàng.

Mộ lương nhìn chằm chằm nụ cười của nàng, không hề dời mắt, trong mắt đầy si mê, A Noãn cười, nàng đây là lần đầu tiên cười với hắn trong thời gian dài như vậy.

“Ta đang mang mặt nạ, chàng cũng có thể nhìn si ngốc như vậy?” trong mắt đầy trêu chọc, nhưng trong lòng tràn đầy cảm động, người đàn ông này cho mình nhiều như vậy, nhưng mình chỉ nở một nụ cười, liền có thể làm cho hắn vui vẻ.

“A Noãn bất kể có hình dạng như thế nào, ta cũng thích.” Mộ Lương cười dịu dàng, nhẹ nhàng vuốt gò má của nàng, trong mắt hiện lên thâm tình.

“Chàng rốt cuộc thích ta ở điểm nào?” Hoa Khấp Tuyết vui vẻ càng sâu, nàng muốn thẳng thắng nói chuyện với hắn một chút.

“Nàng có nhớ hay không trong Hàn Trì đầy lạnh lẽo?” Mộ Lương cười khẽ, cũng cảm thấy A Noãn tối nay có chút không giống lắm, còn điểm nào không giống, hắn không thể nói, nhưng hắn thích nàng như vậy.

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết nhạn nhạt đáp, hàn trì, nàng đã từng trong đó.

“Nàng chính là làm cho ta khi ngâm ở trong Hàn Trì, cảm nhận được ấm áp nhất.” Mộ Lương dịu dàng vuốt ve mặt nàng, nghĩ đến cảnh trong Hàn Trì kia, trong lòng đầy dịu dàng.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, liền thay đổi khuôn mặt, lạnh lùng đẩy hắn ra, sau đó quay chỗ khác không nhìn hắn nữa.

“A Noãn?” Mộ Lương có chút không phản ứng kịp, nhìn chằm chằm vào nàng, nàng sao vậy?

“ Ý của chàng là, nếu như khi đó người chàng không nắm được không phải là ta, vậy người chàng yêu cũng không phải ta.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lên tiếng, có chút cứng rắn, lại mang theo một chút đáng sợ.

Mộ Lương vừa nghe xong, có chút dỡ khóc dỡ cười, đưa tay ôm nàng trở về lồng ngực, trợn mắt nhìn nàng, “Nói lung tung.”

“Ta không có.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, không biểu cảm.

“ Đứa ngốc, không phải người nào cũng như A Noãn của ta.” Mộ Lương khẽ cười, nâng cằm nàng lên, nhìn sâu vào mắt nàng, “Nàng là duy nhất, không có người khác.”

Không phải người nào cũng như A Noãn của ta….

Nàng là người duy nhất, chỉ mình nàng…

Hoa Khấp Tuyết bị ánh mắt thâm tình của hắn làm cảm động, hốc mắt hơi đỏ lên, “Ta chỉ là một cô nhi….”

“Nàng không phải như vậy!” Mộ Lương cắt đứt lời tự giễu của nàng, trên mặt đầy nghiêm túc, “Nàng có ta!”

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết hít mũi một cái, bình tĩnh đè tâm rối loạn xuống.

“Ừ?” Mộ Lương nhíu mày, dịu dàng nhìn nàng, nàng bữa nay rốt cuộc là như thế nào, tối nay rất kỳ lạ.

https://thuviensach.vn

“Mặt ta rất ngứa, có phải do mang mặt nạ quá lâu hay không, bị dị ứng?” giọng Hoa Khấp Tuyết không trong trẻo lạnh lùng như bình thường, giọng nói có chút yếu ớt của nữ nhi, làm tăng thêm vẻ mềm yếu, rất dễ nghe.

Mộ Lương chưa từng nghe giọng nàng như vậy, nên vẻ mặt có chút ngây ngốc, sau đó kịp phản ứng, nhíu mày, “Đã nói nàng chớ mang mặt nạ, khuôn mặt không phải không thể lộ ra.”

Dứt lời, không nói nhiều, giơ tay lên sờ cổ của Hoa Khấp Tuyết, nhẹ nhàng tháo nó ra….

Hai mắt trong trẻo lạnh cùng của Hoa Khấp Tuyết nhu hòa đi không ít, xẹt qua tia gian xảo, Mộ Lương nghiêm túc nói nàng không cần che mặt, cũng không để tâm.

Đến khi Mộ Lương nhẹ nhàng mang mặt nạ nàng lột xuống, tay để qua một bên quay đầu nhìn nàng, dù là người lạnh nhạt như hắn, tim cũng không nhịn được đập rộn lên.

Tất cả vẻ đẹp của mỹ nhân đều được gom lại trên khuôn mặt nàng, mày lá liễu, mi như cánh quạt, da trắng như tuyết, dưới mũi xinh xắn còn có đôi môi màu hồng nhạt, tuy không trang điểm, cũng là khuôn mặt khuynh thành, tựa như tiên nữ.

A Noãn rất đẹp, hắn luôn biết, nhưng mỗi lần gặp, tâm lại không ngừng nhảy loạn, hơn nữa nàng bây giờ, đang cười.

Môi anh đào hơi nâng lên, mắt tràn đầy vui vẻ, khuôn mặt trong trẻo lạnh lùng trước kia giờ tất cả chỉ đều là nhu tình…

Mộ Lương si mê nhìn nàng, yêu chết nụ cười của nàng, nàng dịu dàng, trong lúc nhất thời không biết nói gì.

https://thuviensach.vn

Không khí trong phòng đột nhiên tĩnh lặng một cách khác thường, Mộ Lương muốn nói gì đó để phá tang bầu không khí này, lại không nghĩ rằng, nàng mở miệng trước.

“Mộ Lương, ta hình như không chỉ thích chàng.”

“Mộ Lương, ta yêu chàng.”

Hoa Khấp Tuyết cười nhẹ, nhìn dáng vẻ ngây ngốc của hắn, cảm thấy rất đáng yêu, bình thường hắn giống như gã hồ ly, hôm nay, nhìn ngốc chết được.

Mộ Lương lần đầu tiên giật mình, thật không tin được, cuối cùng là mừng như điên, môi mỏng cười toe tét, đôi mắt cũng híp thành đường thẳng.

Đây là lần đầu tiên Hoa Khấp Tuyết thấy Mộ Lương như vậy, cười giống như một đứa bé, nụ cười sạch sẽ như vậy, làm cho Hoa Khấp Tuyết muốn bảo vệ thật tốt.

“Đừng cười.” Hoa Khấp Tuyết cười ra tiếng, làm cho hắn ngưng cười, chính mình không nhịn được liền cười lên.

Mộ Lương thấy nàng cười ra tiếng, ngẩn cả người, hung hăng ôm nàng vào ngực, lồng ngực vừa rồi vì kích động nên còn phập phồng lên xuống, giọng nói đầy vui sướng, “A Noãn, nàng có phải hay không đang gạt ta?”

“Đúng như vậy, Ta gạt chàng.” Hoa Khấp Tuyết trừng mắt nhìn, nổi lên ý xấu.

“Cái gì?!”

https://thuviensach.vn

Chương 34: Một Nụ Hôn

"Cái gì?!?" Mộ Lương liền ngẩng đầu lên, trên mặt đầy hốt hoảng, ngay tại lúc nàng phủ nhận kia, hắn không thể nào bình tĩnh nổi.

Hoa Khấp Tuyết thấy hắn như vậy trông rất buồn cười, ý xấu chợt hiện, có lúc trêu chọc nam nhân của mình một chút cũng không tệ.

Mộ Lương nhìn nàng mặt đầy ý cười, mắt khẽ nheo lại, ánh mắt chợt trở nên nguy hiểm, cô gái nhỏ này đang gạt hắn! Đã sớm biết nàng có rất nhiều chuyện mình chưa được biết, lại không nghĩ rằng nàng còn có bộ mặt bướng bỉnh như vậy.

Hoa Khấp Tuyết mắt vô tội nhìn hắn, rụt bả vai lại, giơ tay lên định đẩy hắn ra, trực giác cho nàng biết, Mộ Lương hiện tại rất nguy hiểm!

Nhưng Mộ Lương làm sao cho nàng cơ hội đẩy mình ra, cười tà, một tay nắm chặt cổ tay nàng giơ lên đầu, hai người đồng thời ngã ra, nhẹ nhàng áp nàng lên giường.

"Khụ, chàng…. Ngồi dậy." Hoa Khấp Tuyết trên mặt có chút nóng, tư thế của hai người hiện tại….Ừ, rất mờ ám.

Mộ Lương hừ nhẹ một tiếng, trên người tỏa ra một cổ tà khí, bá đạo ngăn người nàng lại, không cho nàng lộn xộn, "A Noãn cảm thấy, ta sẽ ngồi dậy?"

Hoa Khấp Tuyết ngẩn người, hắn gian tà như vậy, so với lúc hắn dịu dàng thì mê người hơn, trong đầu liền hiện lên hai chữ "Yêu Nghiệt".

https://thuviensach.vn

Đúng là, Mộ Lương vốn bình thường đã rất tuấn tú, luôn mang theo chút dịu dàng, nghiêm hắn nghiêm túc liền mang theo khí phách cùng uy nghiêm, mà khi hắn mang tà khí, lại có thể làm cho sức quyến rũ của hắn không bỏ sót được, nếu như bóng tối là nơi tốt nhất của yêu ma, thì sự nguy hiểm lại mang hấp dẫn trí mạng.

“A Noãn, là nàng trêu chọc ta trước.” Mộ Lương mím môi, giọng nói trở nên mập mờ, ánh mắt nóng bỏng nhìn khuông mặt nàng, cuối cùng nhìn chằm chằm vào đôi môi hơi hé mở của nàng, càng vui vẻ hơn, hắn không thể nào kiềm chế được….

Hoa Khấp Tuyết lại ngẩn người, vừa muốn mở miệng nói, lại thấy trước mắt có một bóng đen phủ xuống, đôi môi liền bị Mộ Lương dùng đôi môi nóng bỏng của mình ngăn lại, mắt liền hiện tia bối rối, mắt hơi nheo lại.

Nếu như không tính lúc Mộ Lương thừa lúc nàng ngủ hôn trộm mấy cái kia, thì đây coi là nụ hôn đầu tiên của hai người, Mộ Lương sinh trong Hoàng Gia, tự nhiên đã gặp không ít, thêm nữa đầu óc hắn lại thông minh, tự nhiên rất nhanh biết.

Nhưng Hoa Khấp Tuyết lại không như vậy, trước khi nàng mười sáu tuổi đều ở Mang Sơn, trừ sư phụ và sư huynh, nàng cũng chỉ tiếp xúc với một người nam nhân là Mộ Lương, muốn biết chuyện này, nàng đương nhiênkhông có cơ hội!

Mộ Lương vốn định chỉ hôn nhẹ môi nàng, liền bị hương vịmát mẻ hấp dẫn, ngước mắt nhìn nữ nhân của mình vẫn còn ngạc nhiên đến ngây người, trong mắt đầy vui vẻ, “Bảo bối, nhắm mắt lại.”

Ban đầu khi hắn hôn nàng, Hoa Khấp Tuyết cũng đẩy ra, khi nghe lời hắn nói, lại ngây ngốc gật đầu, ngoan ngoãn nhắm hai mắt lại.

Mộ Lương thấy vậy, thiếu chút nữa đã cười ra tiếng, cố nín cười, chậm rãi di chuyển thân người.

https://thuviensach.vn

Đưa đầu lưỡi ra, liếm liếm môi của nàng, hài lòng cảm nhận được thân thể phía dưới kia run lên một cái, ngay sau đó liền ngậm cánh môi nàng, tỉ mỉ gặm cắn.

Giằng co nửa ngày, Hoa Khấp Tuyết vẫn còn ngơ ngác một chút phản ứng cũng không có, điều này làm cho Mộ Lương có chút giận, “A Noãn, hé miệng.”

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy mở mắt ra, hai má liền nóng lên, lại đúng lúc gặp phải con ngươi thâm tuý của hắn, không tự chủ được, chậm rãi mở ramiệng.

Mộ lạnh hài lòng cười một tiếng, giọng nói liên mềm nhũn, “Ngoan, hãy nhắm mắt lại.” Thấy nàng lại nghe lời mắt nhắm lại, nụ cười càng lớn hơn.

Nhẹ nhàng liếm liếm môi của nàng, đem đầu lưỡi dò vào nàng nóng lên miệng nhỏ, từng điểm từng điểm, dịu dàng thăm dò môi của nàng lưỡi, cho đến hô hấp của nàng trở nên dồn dập, tròng mắt đen híp lại, nhìn khuôn mặt trắng như tuyết của nàng từ từ chuyển thành màu hồng, mắt đen càng thêm thâm thúy, đầu lưỡi dần không còn khách khí nữa.

Không hề dịu dàng giống như mới bắt đầu nữa, hiện giờ liền mang theo chút mạnh mẽ cùng bá đạo, dùng sức mút đầu lưỡi của nàng, cướp đi tất cả hô hấp của nàng.

Vì hai tay Nàng bị Mộ Lương nắm chặt đè trên đầu, nên làm cho thân thể nàng và hắn dán gần nhau hơn, cảm nhận được nhiệt độ trên người hắn đang rất nóng, Hoa Khấp Tuyết Nhẫn không ngừng trương khai một chút mắt, nhìn hắn bởi vì động tình khẽ ửng hồng mặt của, mình cũng đi theo đỏ mặt, nhẹ nhàng thở hổn hển, chống đỡ nụ hôn của hắn, khẽ rên ra tiếng.

Không biết đã trãi qua bao lâu, Mộ Lương luyến tiếc rời khỏi môi của nàng, thở hổn hển cười nói, “Bảo bối, nàng phải thở!” Nếu hiện tại hắn không buông ra, có phải hay không nàng sẽ nhịn thở đến chết.

https://thuviensach.vn

Miệng nhỏ Hoa Khấp Tuyết liền thở hổn hển, tức giận trợn mắt nhìn hắn, trên mặt cũng nóng lên, có chút ngượng ngùng liền quay đầu sang chỗ khác.

Mộ Lương buông tay nàng ra, nhẹ nhàng vuốt ve cằm nhỏ nhắn của nàng, đồng thời quay nàng lại nhìn mình, không cho nàng cơ hội quay qua chỗ khác.

Hoa Khấp Tuyết chống lại ánh mắt nóng rực củahắn, cả người liền run lên, mắt khép hờ, khe khẽ cắn lấy cánh môi do bị hôn màsưng lên, nam nhân chết tiệt, không biết nàng đang xấu hổ sao!?

“Ha ha, dáng vẻ A Noãn đỏ mặt, thật đẹp.” Mộ Lương cười khẽ, trong đôi mắt tràn đầy tà khí, giọng nói phát ra khàn khàn đồng thời mang đầy trêu chọc.

“Mộ Lương, chàng bình tĩnh lại!” Hoa Khấp Tuyết tức giận nhìn chằm chằm vào hắn, sớm biết hắnnhư vậy sẽ không nói yêu hắn, nàng nói như vậy lại gây phiền toái cho mình.

“Bình tĩnh lại? Ta không làm được….” Mộ Lương cúi người, cọ cọ vào mặt nàng, nhưng không hôn môi nàng nữa, chẳng qua chỉ hôn nhẹ tai nàng, một đường từ trên xuống dưới, dần dần đi xuống cổ tinh tế của nàng.

“Mộ Lương, không muốn….” Hoa Khấp Tuyết cảm nhận được bàn tay hắn đang sờ loạn trên người nàng, mắt hơi nhắm, vô lực ngăn lại.

“Tiểu yêu tinh, ta sẽ bị nàng ép cho điên!” Mộ Lương dừng động tác lại, tựa đầu vào ngạnh cổ nàng, miệng thở hổn hển, cố gắn dùng hơi thở ổn định lại nhiệt nóng đang dâng lên trong cơ thể.

Hoa Khấp Tuyết không nói lời nào, giơ tay lên ôm cổ của hắn, cúi đầu nhìn hắn phập phồng trên vai mình, mấp máy môi, mỉm cười hạnh phúc, hiện tại, hắn chạy cũng không thoát được đi?

https://thuviensach.vn

Hai người cứ như vậy lẳng lặng ôm nhau, cho đến Mộ Lương khôi phục tỉnh táo.

“A Noãn, hôm nay, nàng rốt cuộc bị sao vậy?” Mộ Lương hơi nhắm lại mắt, mới vừa rồi do ý loạn tình mê, hắn không kịp nghĩ nhiều, hiện tại tỉnh táo lại, mới phát giác được chuyện này rất kỳ quái.

Cô gái nhỏ này trong sạch lạnh lùng, tuy nàng nói thíchmình, nhưng chưa bao giờ biểu hiện cái gì, hôm nay nàng không chỉ chủ động tỏ tình, mà còn... .. Nhiệt tình!

Hoa Khấp Tuyết gục người xuống, cũng không định trả lời hắn.

“Hử?” Mộ Lương nguy hiểm hừ nhẹ, ánh mắt liền trở nên gian xảo, “A Noãn, nàng biết là ta có biện pháp làm cho nàng nói.”

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết mím môi, mặt liền khôi phục lại vẻ lạnh lùng trong trẻo, “Chàng đừng nháo, ta nói.”

“Tốt, nàng nói đi.” sau khi Mộ Lương ngồi dậy, liền bế nàng lên, nhẹ nhàng nắm cằm nàng, quay nàng lại, cho nàng đối mặt với mình, trên mặt mang nụ cười đầy tà khí.

Hoa Khấp Tuyết híp mắt lại, thầm mắng đúng là yêu nghiệt, mới hắng giọng một cái, “Lưu Nguyệt nói cho ta biết, Đông Phương vũ rất thích ngươi, rất nhiều lần cầu xin ngươi cưới nàng.” nha đầu Lưu Nguyệt kia nghe được không ít chuyện.

“Ta cự tuyệt.” Mộ Lương hơi nhíu mày, không muốn nàng hiểu lầm.

“Ta hiểu rõ.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, “Nhưng mà nàng ta vẫn không hề buông tha.”

https://thuviensach.vn

“Có quan hệ gì với ta?” Mộ Lương vô tội trừng mắt, không thể không nói khi Đông Phương Vũ nghe được những lời này, chắc chắn sẽ nàng ta sẽ bị chọc tức hộc máu.

“Ban đầu ta cũng không thích chàng như vậy, nhưng vì chàng một mực không buông tha, ta mới thích chàng.” Hoa Khấp Tuyết nhíu hai đầu chân mày đẹp xinh đẹp lại.

Mộ Lương nghe vậy, mặt liền sáng tỏ, thì ra là cô nàng này không phải vừa bắt đầu liền thích hắn!

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết mímmôi nhìn hắn, “Hiện tại ta chính là yêu chàng.”

“Nói như vậy còn được!” Mộ Lương hừ nhẹ, cười thoả mãn, đối với chữ “Yêu” đo của nàng rất là hưởng thụ.

“Ta sợ chàng cũng giống ta sẽ như vậy, Đông Phương Vũ kiên trì đã lâu, chàng cũng sẽ thích nàng.” Hoa Khấp Tuyết thở dài, lạnh nhạt nói ra lo lắng của mình.

Mộ Lương nghe vậy, cuối cùng là hiểu nguyên nhân tại sao hôm nay nànglại thất thường như vậy, không biết nên khóc hay nên cười, khóc, nàng đối với mình không có lòng tin như vậy, cười, vì cô gái nhỏ nàyrốt cuộc đã thông suốt.

“Ta sẽ không như vậy.” đầu Mộ Lương chống vào trán của nàng, giọng nói dịu dàng cùng kiên định.

“Ta biết.” Hoa Khấp Tuyết mỉm cười, nhìn môi mỏng của hắn hắn, chợt giật mình, không tự chủ đưa lưỡi ra liếm liếm môi của mình.

Vì vậy,Mộ Lương một lần nữa ôm ngãHoa đại cô nương.....

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên, hắn sẽ tiếp tục với Hoa đại cô nương.

https://thuviensach.vn

Chương 35: Đông Phương Vũ

"Tại sao còn phải mang vào?" Mộ Lương khoác chiếc áo mỏng, ngồi ở trên giường cầm cái mặt nạ da người của Hoa Khấp Tuyết, không cho nàng mang vào.

"Như vậy đi ra ngoài sẽ rất dọa người." Hoa Khấp Tuyết trừng mắt liếc hắn một cái, đưa tay muốn cướp lại thì bị hắn tránh ra.

Mộ Lương im lặng rất muốn mở cái đầu nhỏ của nàng ra nhìn xem thử bên trong có phải là bị thiếu đi cái gì không, bộ dạng đẹp như vậy, thế nhưng lại nói mình sẽ dọa người!

"Đưa cho ta đi." Hoa Khấp Tuyết bò lên người hắn, hơi chu môi lên, vừa mới tỉnh ngủ trên mặt còn có chút ửng đỏ, rất là đáng yêu.

Mộ Lương ngẩn ra, cô gái nhỏ này là muốn làm nũng với hắn sao?

"Mộ Lương?" Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, vỗ vỗ mặt của hắn.

Trong mắt Mộ Lương chợt lóe tia xấu hổ lướt qua rất nhanh không có bị nàng nhìn thấy, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, trả lại cái mặt nạ trên tay nàng nói: "Khi nào thì nàng mới chịu tháo xuống?"

Dịu dàng vuốt ve gương mặt trắng noãn của nàng, luyến tiếc rời đi cái xúc cảm tốt đẹp này.

"Không lâu nữa đâu." Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, trong mắt hiện lên tia sáng tính toán, có lẽ hôm nay là có thể tháo xuống.

https://thuviensach.vn

“Tốt.” Mộ Lương đưa tay đeo mặt nạ vào cho nàng, vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, muốn ôm nàng, lại không nghĩ rằng đạp phải cái chăn rơi trên mặt đất, cả người hướng về phía sau mà ngã xuống còn Hoa Khấp Tuyết thì nằm ở trên người mình.

Mộ Lương nhìn A noãn dính sát vào mình, mở trừng hai mắt không lên tiếng.

Hoa Khấp Tuyết nhìn chính mình dính sát vào Mộ Lương cũng mở trừng hai mắt không lên tiếng.

Bên trong phòng không khí đột nhiên trở nên quỷ dị, cho đến khi.....

“Khụ khụ, tiểu thư, Vương gia, các người cứ tiếp tục, ta cái gì cũng chưa nhìn thấy.” Lưu Nguyệt bưng chậu nước rửa mặt đi vào, liền nhìn thấy một màn này làm cho người ta suy nghĩ miên man, trong nháy mắt mặt đỏ bừng, cười gượng hai tiếng lui ra ngoài, còn tốt bụng khép cửa phòng lại.

“A noãn, nàng đè lên ta, ta không dậy nổi.....” Mộ Lương tà khí nhếch môi giọng điệu rất mập mờ.

“Chàng hiện tại có thể đứng dậy rồi.” Hoa Khấp Tuyết vừa vận khí, thân mình liền nằm qua một bên, lạnh lùng nhìn người kia ở trên giường.

“Ừ.....Thắt lưng có chút đau, A noãn, đến đây kéo ta lên.” Mộ Lương giơ một bàn tay lên, tư thái này rất chọc ghẹo người, y phục xốc xếch hơi hơi mở rộng, lộ ra lồng ngực trắng nõn nhưng lại không mất đi sự cường tráng.

Hoa Khấp Tuyết hơi nheo mắt, hừ lạnh túm cả người hắn lên.

Đợi hai người y phục chỉnh tề đi ra khỏi Noãn Các thì thời gian đã trôi qua rất lâu.

https://thuviensach.vn

“Cảnh Duệ, thu hồi ánh mắt của ngươi, bằng không ta sẽ đâm mù.” Mộ Lương ôm lấy cái eo nhỏ của Hoa Khấp Tuyết trên mặt thoáng hiện nét tươi cười nhàn hạ đi ra, biểu tình trên mặt có thể dùng một câu để hình dung” xuân phong đắc ý”!

“Khụ khụ, dạ, Vương gia.” Cảnh Duệ xấu hổ cười cười, quay đầu đi, vừa rồi Lưu Nguyệt ra ngoài nói với hắn Vương gia cùng Tuyết cô nương..... Không, chính xác phải là Vương phi nhìn hai người xuất hiện, ánh mắt của họ làm sao mà không mập mờ cho được.

Hơn nữa, hôm nay không khí quanh hai người này rõ ràng rất khác thường, Tuyết cô nương tuy nói là vẫn còn lạnh lùng nhưng ánh mắt người nhìn Vương gia, cũng không phải giống như lúc trước.

“Tiểu thư, người mệt sao?” Lưu Nguyệt cười hì hì tiến lên, mập mờ nhìn tiểu thư nhà mình, nàng còn nhớ rõ sau mỗi lần làm việc kia nàng qua hầu hạ phu nhân, người đều rất mệt mỏi.

“Cho ngươi cùng Cảnh Duệ một người uống một lọ xuân dược rồi nhốt ở chung một phòng, bản thân ngươi liền biết có mệt hay là không.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng liếc nhìn nàng một cái, rất bình tĩnh mở miệng.

“Tiểu thư!” Lưu Nguyệt đỏ mặt, dậm chân, nhìn Cảnh Duệ ngơ ra liếc mắt một cái, xấu hổ nhìn chằm chằm Hoa Khấp Tuyết oán trách: “Tiểu thư người không nên nói lung tung.”

“Vậy sao còn hỏi?” Hoa Khấp Tuyết sâu kín nhìn nàng.

“Không, không hỏi!” Lưu Nguyệt cắn cắn môi, một bộ dạng tiểu nữ nhi thẹn thùng, tiểu thư thật là xấu!

“Ha ha, A noãn, Đông Phương Vũ mau tới, chúng ta là người làm chủ, phải đi nghênh đón.” Mộ Lương câu môi, cười híp mắt nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

“Chàng rất chờ mong nàng đến?” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, chỉ cần hắn dám gật đầu, nàng lập tức giết hắn.

“Ta là mong đợi, biểu hiện của nàng.” Mộ Lương nhếch môi, hắn cũng không quên nguyên nhân A noãn quyết định cho Đông Phương Vũ vào phủ ở.

“Đi.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, đáp án này coi như là vừa lòng.

Mộ Lương cười đến híp cả mắt, ôm nàng đi về phía trước nói: “Cảnh Duệ a, nên trở về rồi.....”

Cảnh Duệ là một người thông minh, trong nháy mắt khôi phục bình tĩnh, thấy Lưu Nguyệt đỏ mặt liếc mắt nhìn mình rồi đuổi theo Hoa Khấp Tuyết, hắn sờ sờ đầu rồi cũng đi theo.

Hôm nay Vương gia giống như là đặc biệt vui vẻ, chẳng lẽ là..... Tối hôm qua quá hạnh phúc?

Thật ra thì, Mộ Lương chỉ là ôm Hoa Khấp Tuyết ngủ cả buổi tối, trừ thỉnh thoảng ăn chút đậu hũ của nàng ra ha ha, thì không có gì cả xảy ra cả..... Cảnh Duệ, suy nghĩ nhiều quá.

Đông Phương Vũ lấy địa vị là công chúa nước láng giềng tới thăm hỏi, nên cũng phải được đón tiếp như thượng khách, Mộ Lê hôm nay rất nhàn rỗi, quyết định tự mình dẫn đám người các nàng tới Thánh Vương phủ.

Người không biết, đều nói Hoàng đế này thân thiết hữu lễ, nhưng trên thực tế thì….. Mộ Lê càng nghĩ càng thấy chuyện này có mờ ám, dứt khoát đi theo xem kỹ một chút, nói không chừng còn thu hoạch được cái gì đó ngoài dự đoán.

Vì vậy, mới sáng sớm, Hoàng đế đã dẫn dắt theo một đám người ai cưỡi ngựa thì cưỡi ngựa, ai ngồi kiệu thì ngồi kiệu, chậm rãi đi đến Thánh

https://thuviensach.vn

Vương phủ.

Ở chính giữa có một cỗ kiệu màu tím, Đông Phương Vũ một thân y phục màu tím tay xoắn xoắn cái khăn tay của mình, trên mặt không che giấu được kích động cùng vui sướng, Vương gia nguyện ý cho nàng vào trong Vương phủ ở rồi, nàng ngay lập tức sẽ được nhìn thấy hắn!

Nghĩ đến nam nhân này tuấn mỹ như thần, trên bộ mặt tuyệt mỹ của nàng tràn đầy thần sắc si mê, trái tim kích động đập liên hồi, nam nhân tốt đẹp như vậy, nàng nhất định phải có được! Hơn nữa, nàng là biết cái bí mật kia của hắn lại còn có thể chấp nhận làm người của hắn, cho nên Vương gia nhất định là của nàng! Cái bí mật kia cũng là trong lúc vô tình nàng xông vào KimThan Biên trong rừng mới phát hiện được, hắn như vậy, so với bình thường càng mê người hơn, nàng chỉ gặp qua một lần, liền không thể tự kiềm chế được!

Vốn là bị cự tuyệt nhiều lần như vậy nàng có chút ủ rũ nhưng hôm nay Vương gia đã nguyện ý mở rộng cửa chính Vương phủ vì nàng, như vậy không phải là ám hiệu với nàng, Vương gia đã tiếp nhận nàng sao?

Nữ nhân là một loại sinh vật thích mơ tưởng nhưng khi mộng đẹp của các nàng tan tành thì thường là họ không chịu đựng được.

Lúc cỗ kiệu dừng lại, cả khuôn mặt Đông Phương Vũ đều đỏ bừng, không kịp chờ đợi vén rèm lên xông ra ngoài người mà nàng ngày đêm thương nhớ, nàng luôn mơ tưởng nhìn thấy và tâm niệm nam nhân này —— Mộ Lương.

Hắn vẫn là như cũ vẫn tuấn mỹ như vậy, hắn vẫn là như cũ cười đến dịu dàng như vậy..... Ánh mắt nàng si mê nhìn chăm chú vào mặt của hắn, không chịu dời đi nửa phần.

Cuối cùng Hoa Khấp Tuyết cũng chân chính gặp được Đông Phương Vũ trong truyền thuyết, không thể không nói, dung mạo của nàng rất đẹp, hơn

https://thuviensach.vn

nữa trang phục tỉ mỉ, càng tôn lên sự hoa mỹ của nàng nhưng nàng lại nhìn về hướng của nam nhân nhà mình với ánh mắt vô cùng nóng bỏng đi.....

Trong mắt Hoa Khấp Tuyết thoáng qua ý lạnh, mấp máy môi.

Mộ Lương bị Đông Phương Vũ nhìn như vậy, rất chán ghét nhăn mày lại, hắn muốn đem cái nữ nhân này một đao liền giải quyết.

“Khụ khụ, công chúa.....” Mộ Lê nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nghiền ngẫm nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, tình địch tới, hoàng thẩm vẫn còn bình tĩnh như vậy?

“A!” Đông Phương Vũ hồi hồn, ngượng ngùng cúi đầu, hướng về phía Hoàng đế mềm mại yếu ớt hành lễ nói: “Là bổn cung thất lễ.”

“Không sao.” Mộ Lê phất phất tay, thẳng hướng Vương phủ đi tới.

“Vương gia, đã lâu không gặp?” Đông Phương Vũ tiến lên hai bước, hướng về phía Mộ Lương chào một tiếng, một thân Tử Y (y phục màu tím) làm nổi bật lên vóc dáng kiều mỵ động lòng người của nàng.

“Oh.” Mộ Lương thản nhiên đáp một tiếng, cúi đầu dịu dàng cười cười với Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết không tiếng động hừ nhẹ, mắt liếc nhìn Tử Y trên người Đông Phương Vũ xong lại nhìn Tử Y trên người Mộ Lương, liền cảm thấy rất chướng mắt.

Đông Phương Vũ nghe câu trả lời của hắn, nội tâm không nhịn được mà kích động, đỏ mặt ngẩng đầu lên, nở ra một nụ cười động lòng người lại thấy nữ tử áo trắng ở trong ngực hắn thì nụ cười cứng lại.

https://thuviensach.vn

Chương 36: Ra Oai Phủ Đầu

Đông Phương Vũ không thể tin nhìn nữ tử áo trắng ở trong lòng Mộ Lương, mặc dù thân mình ở trong lòng Mộ Lương nhưng dáng vẻ kia vẫn là lạnh nhạt tự nhiên như cũ, cứ như động tác này đã sớm là thói quen. Chỉ là khuôn mặt này rõ ràng rất bình thường nhưng đứng ở bên cạnh Mộ Lương cũng không phải là bị lưu mờ.

Trực giác của nữ nhân nói cho nàng biết, nữ nhân này sẽ là tình địch lớn nhất của nàng!

“Công chúa.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng một cái, thái độ không kiêu ngạo không tự ti.

“Ngươi, là ai?” Đông Phương Vũ khuôn mặt trắng bệch, thật lâu mới tìm về thanh âm của mình.

“Công chúa, việc này thật không phải lễ?” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nàng.

“Ngươi!” Đông Phương Vũ nghe vậy, thiếu chút nữa bộc lộ tính khí nhưng nhìn thấy Mộ Lương ở bên cạnh thì đành đem giọng điệu ép xuống, cũng rất nhanh điều chỉnh ra một chút tươi cười nói: “Cô nương chê cười rồi, Bổn cung không biết nên xưng hô với cô nương như thế nào, sợ xưng hô sai thân phận của cô nương.”

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, ánh mắt chợt lóe, quả nhiên là loại người biết đóng kịch, sợ xưng hô sai thân phận của nàng? Sợ là nàng ta không chịu được thì đúng hơn.

https://thuviensach.vn

“Công chúa tùy ý là tốt rồi.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng liếc mắt một cái, nhẹ giọng nói: “Hoàng thượng, Vương gia, công chúa đường xa mà đến, chúng ta lại ngăn người ở cửa chính thế này, sợ là không tốt.”

Mộ Lương vừa nghe, thiếu chút nữa bật cười, khá lắm cô gái nhỏ, đúng là độc miệng, một câu “Chúng ta” liền phân biệt thân phận của nàng và Đông Phương Vũ một cách rõ ràng, “Đường xa mà đến”, “Chúng ta” ý chỉ nàng mới là chủ tử ở đây.

“A noãn nói rất đúng là Bổn vương thất lễ, công chúa, mời.” Mộ Lương đầu tiên là đối với Hoa Khấp Tuyết cười dịu dàng một tiếng, chuyển sang Đông Phương Vũ thì lập tức trở nên lạnh nhạt, trước sau chênh lệch, người sáng suốt đều nhìn ra quan hệ trong đó.

Đông Phương Vũ là một người thông minh, thấy vậy khuôn mặt không khỏi trắng bệch, cố nặn ra một nụ cười, cúi mình vái chào tạ lễ, ôn nhu dịu dàng nói: “Đa tạ Vương gia.”

Mộ Lê đứng ở một bên là mất sức của chín trâu hai hổ mới cố nhịn cười được, dẫn đầu đi vào Vương phủ, nhân tiện giao cái hộp đang cầm trên tay cho Cảnh Duệ căn dặn: “Cảnh Duệ a, cầm đồ đi vào cùng trẫm.”

Cảnh Duệ đồng ý rồi bước nhanh đi theo, mà trong lúc xoay người hai người cũng không nhịn được nữa, yên lặng nở nụ cười.

Mộ Lương ôm lấy Hoa Khấp Tuyết xoay người, từ từ đi vào Vương phủ bằng cửa chính, nhìn bóng lưng của bọn họ, trong mắt Đông Phương Vũ dần hiện ra tia sáng ghen tỵ, tại sao, nữ nhân đó là ai, dựa vào cái gì lại được đứng ở bên cạnh của Vương gia, xem ra hình như là Vương gia và Hoàng thượng cũng đã chấp nhận nàng ta, nàng ta rốt cuộc đã dùng thủ đoạn gì!

“Công chúa, phải bình tĩnh.” Tỳ nữ sau lưng tiến lên, lôi kéo tay áo của Đông Phương Vũ.

https://thuviensach.vn

“Liên nhi nói rất đúng.” Đông Phương Vũ hít sâu một hơi, thu lại cảm xúc, ngẩng đầu ưỡn ngực, khôi phục lại tư thế công chúa tước quốc mà nàng nên có, oán hận nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, hừ lạnh nhủ thầm: “Bổn cung thật muốn xem, nha đầu bình thường này căn bản là lấy cái gì mà tranh với bổn cung.” Nàng không có ở đây, cho nên bên cạnh Mộ Lương có nữ nhân khác, hôm nay nàng đến đây, hừ, liền nhất định phải đoạt lại!

“Công chúa, nô tỳ nhất định sẽ giúp cho người.” Liên nhi khinh thường nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, chỉ bằng nàng, cũng muốn tranh cùng công chúa?

Đông Phương Vũ tự tin cười một tiếng, để Liên nhi đỡ bước vào Vương phủ.

“A noãn, chơi vui không?” Mộ Lương cúi đầu nhìn qua mắt vô nét mặt tiểu nữ nhân, nhíu mày.

“Tạm được.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, sau khi nghe bên cạnh truyền tới tiếng bước chân, ánh mắt lóe lên, gần đây cuộc sống rất nhàn rỗi có người đến để tiêu khiển cũng không tồi.

“Công chúa muốn đi dạo một vòng ở Vương phủ sao?” Hoa Khấp Tuyết đột nhiên quay đầu lại, thản nhiên nhìn nàng một cái, vừa chống lại ánh mắt oán hận của nàng ta, trong mắt thoáng qua châm chọc, thật thiếu kiên nhẫn a.

Đông Phương Vũ bị nàng bắt gặp ánh mắt oán hận của mình, cũng không thấy chột dạ, thoải mái nhìn bốn phía một cái, không để ý đến Hoa Khấp Tuyết ngược lại hướng về phía Mộ Lương cười cười hỏi: “Vương gia, ngài có thể mang ta đi dạo không?”

“Vương gia công vụ bận rộn, Vương phủ này, ta so với chàng quen thuộc hơn.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng, nhéo nhéo cánh tay ôm

https://thuviensach.vn

nàng, rời khỏi vòng ôm của Mộ Lương, chậm rãi đi về hướng của Đông Phương Vũ nói: “Không bằng, liền để ta thay đi.”

Sắc mặt Đông Phương Vũ tái đi, hơi thở thiếu chút nữa không thuận, Liên nhi nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng cho nàng, lúc này mới trở lại bình thường, đang muốn mở miệng, lại thấy Mộ Lương xoay người lại.

“Công chúa, tất cả lớn nhỏ ở Vương phủ này xác thực là A noãn so với ta quen thuộc hơn để nàng dẫn ngươi đi, Bổn vương cũng có thể yên tâm, đúng lúc hoàng thượng tìm bổn vương có chuyện, trước xin thất lễ không tiếp đón được.”

Mộ Lương lễ độ lại xa cách mà cười, tựa đầu sát bên tai Hoa Khấp Tuyết nhẹ giọng dặn dò vài câu, hướng về phía Đông Phương Vũ gật đầu một cái, xoay người rời đi.

Một màn này xem ở trong mắt Đông Phương Vũ, vừa đố kị lại vừa hận, dùng sức cắn chặt răng, mới đè xuống kích động đem cô gái trước mắt này xé nát, nặn ra một chút mỉm cười nói: “Vậy thì làm phiền cô nương.”

“Gọi ta Hoa Khấp Tuyết là được rồi.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên xoay người, mang theo Lưu Nguyệt, đi về phía trước.

Đông Phương Vũ hận hận lườm nàng một cái, mang theo Liên nhi đi theo.

“Công chúa nghĩ muốn ở đâu?” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn Đông Phương Vũ đi ở bên phải mình, quét nhìn vườn hoa phía trước một cái: “Kề bên này có một chỗ tiểu viện, đến gần hoa viên, còn ngửi được mùi hoa.”

“Ha ha, vậy sao?” Đông Phương Vũ cười dịu dàng, hình như là nghĩ đến cái gì đó, tò mò hỏi: “Nghe nói ở Vương phủ này có một nơi là Noãn Các, Bổn cung thân thể hư nhược, không chịu nổi lạnh, không biết.....”

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt nghe xong lời này, thiếu chút nữa nhịn không được bật cười, nhìn nhìn mặt trời chói chang..... Không chịu nổi lạnh, thiệt thòi cho nàng khi nói ra rồi.

“Không biết là công chúa có biết nhủ danh của ta hay không, mang theo một chữ Noãn.” Hoa Khấp Tuyết liếc nàng một cái, thấy nàng sắc mặt tái nhợt lại tiếp tục nói: “Vương gia thương yêu ta biết thể chất của ta sợ nóng liền cho xây một cái sân nhỏ để ta ngồi hóng mát là chỗ đặc biệt nhất ở Vương phủ, nên lấy tên này cũng không phải là thật, khiến công chúa hiểu lầm.”

Đông Phương Vũ biết Noãn Các chính này là nơi chuẩn bị cho Vương phi, biết nàng được ở nơi này, vốn là hận đến nghiến răng nghiến lợi lại nghe nàng nói viện kia vốn là vì nàng mà xây, càng thêm tức đến đỏ mắt, vậy mà Hoa Khấp Tuyết còn ngại như vậy không đủbổ xung thêm một câu.

“Vốn tính là thời tiết nóng, đem Noãn Các tặng cho công chúa, không nghĩ tới thân thể công chúa lại hư nhược sợ lạnh, phía đông của Vương phủ có một viện tử, rất ấm áp, Lưu Nguyệt, một lát cho hạ nhân dọn dẹp một chút, chớ chậm trễ công chúa.”

Thanh âm lạnh lùng trong trẻo, nghe vào trong tai Đông Phương Vũ, nàng lại cảm thấy nóng hừng hực, oán hận nhìn bóng lưng Hoa Khấp Tuyết, nếu không phải Liên nhi kịp thời kéo nàng lại, chỉ sợ là nàng đã sớm xông lên rồi.

Hoa Khấp Tuyết hình như không biết mình chọc giận Đông Phương Vũ, quay đầu lại thản nhiên nhìn nàng một cái, quan tâm hỏi: “Công chúa mệt mỏi sao? Vậy chúng ta đi vào trong vườn hoa nghỉ ngơi một lát đi, Lưu Nguyệt, sai người đưa chút dưa hấu ướp lạnh, a, lại thêm một chén canh nóng, cho công chúa làm ấm người.”

https://thuviensach.vn

“Dạ, tiểu thư!” Lưu Nguyệt hành lễ, nhu thuận đồng ý, đi đến gian nhà sau, che miệng cười lớn, canh nóng, ha ha ha, ngày như vầy uống canh nóng, xác thật chỉ có tiểu thư!

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Ẩn thân ở một chỗ khác nhìn lén Mộ Lê và Cảnh Duệ, đã sớm không nhịn được ôm bụng cười, Tuyết cô nương thật là thủ đoạn, không mặn không nhạt, là có thể khiến công chúa này ăn một bụng tức ngậm bồ hòn làm ngọt.

Mộ Lương thấy vậy, cũng không khỏi lắc đầu cười khẽ, chưa bao giờ biết cô gái nhỏ này lại lợi hại như vậy, Đông Phương Vũ này mặc dù không phải là người hiền lành, nhưng đối đầu với A noãn, nàng sẽ thua không thể nghi ngờ, mặc kệ là tâm tình hay là thủ đoạn.

Nhìn thấy nàng đi vào vườn hoa, ánh mắt Mộ Lương nổi lên ánh sáng nhu hòa, A noãn, nàng còn có cái gì mà ta không biết? Ta rất mong đợi a.

https://thuviensach.vn

Chương 37: Miệng Lưỡi Hoa Khấp Tuyết Ngoan Độc

Đông Phương Vũ cứng đờ cười, nhìn chén canh nóng kia ở trước mặt, uống cũng không được mà không uống cũng không xong, trời nóng bức như thế này mà muốn nàng uống chén canh nóng xuống.....

“Công chúa, uống nha, Vương phủ có người đầu bếp mới tới, tay nghề không tệ.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng, nghĩ đến tay nghề của Thánh Diêu lại cho vào bụng người này, cảm thấy rất đáng tiếc.

Lưu Nguyệt ở một bên muốn cười lại không dám cười, Liên nhi thấy thế, hung hăng trừng mắt về phía Lưu Nguyệt, Lưu Nguyệt nhịn xuống nụ cười, nhíu mày trừng mắt lại với Liên nhi, thua người không thua trận, tiểu thư sẽ không thua, Lưu Nguyệt nàng cũng không thể thua nha hoàn của công chúa gì kia.

Liên nhi thấy vậy, tức giận tới mức nghiến răng, đi theo công chúa lâu như vậy vẫn là lần đầu tiên có người làm dám lớn lối như vậy với nàng!

“Hạ nhân của Vương phủ, hình như là không có quy củ a.” Đông Phương Vũ nhấp một ngụm canh nóng, chợt cảm thấy toàn thân đều đổ đầy mồ hôi, đè nén lửa giận trong lòng, dịu dàng nở nụ cười, như có như không liếc Lưu Nguyệt một cái.

“Quy củ tự nhiên là có, chẳng qua là ta coi Lưu Nguyệt như tỷ muội, nên nàng là ngoại lệ.” Hoa Khấp Tuyết ăn vào một miếng dưa hấu ướp lạnh, mặc dù không cười nhưng biểu tình trên mặt vẫn có thể làm cho người ta nhìn ra nàng hiện tại rất thoải mái.

https://thuviensach.vn

Đông Phương Vũ bị nóng đến đòi mạng nhìn thấy như vậy, liền tức điên lên, có hỏa không thể phát, kiềm nén đến muốn bệnh rồi.

Lưu Nguyệt nghe vậy, hốc mắt đỏ lên, liền quỳ xuống đất nói: “Tiểu thư, người đối với Lưu Nguyệt thật tốt quá.”

Lưu Nguyệt một bộ dáng cảm động, người ở bên ngoài nhìn vào, thấy thế nào cũng cảm thấy Hoa Khấp Tuyết là một chủ tử tốt, ngược lại Đông Phương Vũ ở một bên hướng về phía Liên nhi ra lệnh tới ra lệnh lui, thì có vẻ cay nghiệt.

Đông Phương Vũ làm sao không biết là nàng cố ý, cánh tay bưng canh nóng cũng không ngừng được run rẩy, Liên nhi thấy vậy, gấp ở trong lòng, đầu óc vừa chuyển, nhận lấy chén canh trên tay nàng, nhìn rong biển bên trong kêu lên: “A nha, công chúa người không ăn được rong biển, canh này không thể uống nha.”

“Liên nhi nói đúng lắm, Bổn cung đã quên mất.” Đông Phương Vũ làm ra vẻ bừng tỉnh, thuận thế giao chén canh nóng cho Liên nhi, khẽ mỉm cười đối với nàng lại âm thầm thở dài một hơi, nhờ có nha đầu này cơ trí.

“Là như thế này sao? Lưu Nguyệt, phân phó phòng bếp, bưng thêm một chén nữa.....” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, lời còn chưa nói hết, liền bị Đông Phương Vũ vội vàng cắt đứt.

“Không cần, như vậy quá phiền toái, Bổn cung cũng không phải là rất đói bụng, ở chỗ này ngồi hóng mát là được rồi.” Nói đùa sao, thêm một chén nữa? Nàng một thân đổ mồ hôi, nếu thực sự uống một chén nữa, không bị cảm nắng mới lạ?

Nhìn Hoa Khấp Tuyết không ngừng đưa dưa hấu vào miệng, Đông Phương Vũ hận đến nghiến răng nghiến lợi, hận không thể đi lên đoạt lấy toàn bộ dưa hấu kia.

https://thuviensach.vn

Lúc này, người làm bưng một mâm nho tím đến, từng trái một trong veo như nước, khi nhìn thấy mắt Đông Phương Vũ liền tỏa sáng, quả nho này là không có ướp lạnh!

“Công chúa, quả nho này là nhiệt độ bình thường, người có thể ăn chứ.” Hoa Khấp Tuyết lười biếng dựa vào ghế, chỉ chỉ cái mâm nho mới vừa bưng tới, nhìn thấy ánh mắt khát vọng của nàng, trong mắt thoáng qua một tia giễu cợt.

“Khụ, dĩ nhiên là có thể.” Đông Phương Vũ ngồi ngay ngắn lại dịu dàng cười, Liên nhi chạy nhanh lại, giúp Đông Phương Vũ lột vỏ quả nho.

Hai người ăn của mình, trong vườn hoa ngược lại yên tĩnh lại.

Hoa Khấp Tuyết nhìn nàng đã ăn một nửa mâm nho, hơi nheo mắt, che lại đáy mắt giảo hoạt, thản nhiên mở miệng: “Công chúa, nho này ăn ngon không?”

“Tàm tạm, đa tạ Tuyết cô nương.” Đông Phương Vũ lau khóe miệng, dịu dàng mà cườinhìn Hoa Khấp Tuyết, nhìn vẻ mặt nàng không chút thay đổi, trong mắt hiện lên ghen ghét, đợi nàng đoạt được Vương gia xem nàng còn có thể vân đạm phong khinh như vậy hay không.

“Người công chúa nên đa tạ là Vương gia.” Hoa Khấp Tuyết lắc đầu, nhẹ nhàng cầm lên một quả nho đặt lên đầu ngón tay, nghênh tiếp ánh mắt, bàn tay nhỏ bé của nàng giống như là bạch ngọc, dị thường mê người.

“Thật sao?”Trên mặt Đông Phương Vũ lộ ra vẻ vui mừng, bàn tay giấu ở trong tay áo có chút run rẩy, đa tạ Vương gia? Nói như vậy là nho này do Vương gia chuẩn bị cho nàng.

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, thản nhiên nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Đông Phương Vũ thấy nàng gật đầu, trong lòng mừng như điên, ngay sau đó ánh mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết liền trở thành thương hại, Vương gia là ôm ngươi trong lòng nhưng nhớ đến cũng chỉ có ta, hừ, ngươi lấy cái gì mà tranh cùng ta!

“Khụ khụ, hoàng thúc, nho này là người chuẩn bị cho nàng?” Mộ Lê kỳ quái nhìn Mộ Lương, cảm giác không thể tin được.

“Không phải.” Mộ Lương thản nhiên cười, biểu tình có chút khó lường, ánh mắt nhìn nhìn quả nho ở trên đầu ngón tay của Hoa Khấp Tuyết lại liếc mắt nhìn Đông Phương Vũ một cái, trong bụng sáng tỏ.

“Không phải? Vậy Tuyết cô nương tại sao lại nói như thế?” Cảnh Duệ sờ sờ đầu, không biết là họ đang xướng cái tuồng gì.

“Yên lặng nhìn xem.” Mộ Lương thản nhiên quét mắt nhìn hắn một cái, thành công để cho hắn câm miệng, dịu dàng nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, muốn xông tới ôm nàng vào trong ngực.

Trong vườn hoa, Đông Phương Vũ ăn được càng mừng hơn, biết là Vương gia đưa cho nàng, trong lòng tràn đầy vui sướng, thời điểm nàng ăn gần hết mâm nho, nàng tươi cười đắc ý không che giấu được.

“Tuyết cô nương không ăn sao? Quả nho này, thật là ngọt.” Một bộ dạng dương oai diệu võ, nhìn Lưu Nguyệt âm thầm bĩu môi.

Hoa Khấp Tuyết lắc đầu, thản nhiên liếc nhìn cái mâm kia một cái nói: ”Vương gia không thích trên người ta có hương vị của quả nho.”

Lời này vừa nói ra, nụ cười của Đông Phương Vũ cứng đờ, không hiểu nhìn nàng, chờ nàng nói đoạn sau.

“Hoặc là nói, Vương gia không thích nho, ngày hôm nay công chúa có thế ăn được, còn phải cảm ơn ân phúc của hoàng thượng vì đã mời Vương

https://thuviensach.vn

gia đi rồi.” Hoa Khấp Tuyết lười biếng híp mắt, nho nhã ách xì một cái.

Sắc mặt Đông Phương Vũ lúc thì xanh, lúc thì trắng, thì ra nàng kêu cảm tạ Vương gia là bởi vì hắn không có ở đây!

“Vương gia vì sao không thích nho?” Đông Phương Vũ hít sâu một hơi, nặn ra nụ cười.

“Công chúa nhìn màu sắc của quả nho này đi.” Hoa Khấp Tuyết chỉ quả nho, thản nhiên nhìn nàng.

“Màu tím, thế nào?” Đông Phương Vũ lúc này thật sự là không hiểu, Vương gia thích nhất chính là màu tím, cũng vì vậy nên nên nàng mới luôn mặc màu tím.

“Màu sắc Vương gia thích nhất, chính là màu tím, tất cả các y phục cũng không thể rời bỏ màu tím.” Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đứng lên, nghĩ tới bóng dáng màu tím kia, như có như không hướng về bên ngoài hoa viên nhìn thoáng qua.

Thấy Đông phương Vũ muốn mở miệng, Hoa Khấp Tuyết thản nhiên tiếp tục, “Nhưng Vương gia là một nam nhân bá đạo, hắn thích trên người mình toàn bộ là màu tím, lại không thích trên những thứ khác có cùng màu sắc giống mình.”

Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng lột vỏ quả nho, lộ ra bên trong thịt quả màu xanh, liếc mắt nhìn y phục trên người Đông Phương Vũ một cái, bỏ nho vào trong miệng nói: “Cho nên mỗi lần nhìn thấy nho này, hắn thế nào cũng phải cùng nó đánh nhau, làm phải vứt đi tất cả, đáng tiếc a.”

Đông Phương Vũ tức giận đến thân mình đều run lên có Liên nhi đỡ nàng mới không ngã nhào xuống đất.

https://thuviensach.vn

“Công chúa, người làm sao vậy? Thân thể hư nhược, không thoải mái?” Hoa Khấp Tuyết cố làm ra vẻ kinh ngạc nhìn nàng.

“Hoa Khấp Tuyết, ngươi cố ý!” Đông Phương Vũ chẳng thèm cùng nàng giả bộ, đưa tay chỉ nàng, mắt đỏ lên gầm nhẹ, nói là quả nho nhưng thật ra là đang châm chọc bộ Tử Y trên người mình!

“Công chúa nói lời này là sao, ta cái gì cũng chưa có nói.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng, nàng vóc người cao ráo so với Đông phương Vũ cao hơn nửa cái đầu, thế cục hiện cũng có điểm khí thế trên cao nhìn xuống.

“Ha ha, vậy sao?” Đông Phương Vũ cười lạnh, trong mắt tất cả đều là giễu cợt: ”Ngươi là sợ ta đến Thánh Vương phủ, đoạt đi tâm của Vương gia, cho nên ta vừa vào Vương phủ ngươi liền chọc giận ta, muốn đuổi ta đi? Ngươi nghĩ cũng đừng có nghĩ, Vương gia là của ta!”

Liên nhi cũng hung tợn nhìn chằm chằm Hoa Khấp Tuyết, nếu công chúa đã không còn ngụy trang, thì nàng cũng không cần khách khí, khí thế của công chúa, nàng phải giúp đỡ để tăng lên.

“Công chúa, người lấy cái gì, cùng ta tranh?” Sắc mặt Hoa Khấp Tuyết đột nhiên lạnh xuống, hơi thở lạnh lẽo tràn ngập, tà nghễ nhìn Đông Phương Vũ, khí thế kia, nói là kiêu ngạo, chẳng bằng nói là nàng căn bản không có đặt Đông Phương Vũ ở trong mắt.

“Ngươi!” Đông Phương Vũ giận đến nghiến răng nghiến lợi, miệng to thở phì phò, đột nhiên cười lạnh thành tiếng: “Nói đến diện mạo, ngươi liền thua ta hoàn toàn, có nam nhân nào mà không thích người đẹp!”

“Nhưng không phải công chúa vẫn bị cự hôn rồi sao?” Hoa Khấp Tuyết châm chọc hừ nhẹ, nhắm hướng Đông Phương Vũ đi tới hai bước, lạnh lùng nhìn nàng nói: “Công chúa, trong lòng ta không có ghen tỵ, không có hận, bên trong so với người thì đẹp hơn nhiều!”

https://thuviensach.vn

Đông Phương Vũ bị nàng đâm trúng chỗ đau, cũng không nhịn được nữa, chợt giơ tay lên, hung hăng nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết.

“Đây chính là Vương phủ, công chúa, người dám đánh sao?” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, bộ dáng kia giống như là đang nói... nàng có Vương phủ là chỗ dựa, nàng cái gì cũng không sợ.

Đông Phương Vũ vốn là tính tình chua ngoa, nếu không phải vì Mộ Lương, nàng mới sẽ không giả bộ dịu dàng hiền thục, hôm nay bị Hoa Khấp Tuyết liên tiếp kích động như vậy, muốn không lộ bản tính cũng không được.

Lưu Nguyệt thấy nàng muốn đánh tiểu thư nhà mình, chạy nhanh tới, lại bị Hoa Khấp Tuyết thuận tay ngăn cản lại, không khỏi lo lắng trợn mắt nhìn nàng, lại thấy tay của công chúa đã muốn đánh xuống

Hoa Khấp Tuyết nhìn cái tay sắp đến gần mặt mình, trong mắt thoáng qua tia sáng không rõ, né người sang một bên, tay Đông Phương Vũ suýt nữa thì đánh vào gương mặt của nàng lại đánh hụt lướt qua gò má, người không đánh được nhưng cái mặt nạ bên ngoài kia lại bị nàng lột xuống.

https://thuviensach.vn

Chương 38: Kích Thích

Tất cả mọi người ở đây đều sửng sốt, ngơ ngác nhìn diện mạo thật của Hoa Khấp Tuyết dưới lớp mặt nạ, hô hấp đều đình chỉ lại.

Chưa bao giờ nghĩ tới một người lại có thể đẹp đến mức này, trong trẻo lạnh lùng đến xuất trần, linh dật như tiên.

Tay Đông Phương Vũ cầm mặt nạ da người không ngừng run rẩy, không thể tin nhìn diện mạo chân thực của Hoa Khấp Tuyết, nàng cho là với khuôn mặt xinh đẹp của mình nàng sẽ thắng, lại không nghĩ rằng diện mạo bên ngoài của mình ở trước mặt nàng chẳng đáng là gì, nàng xinh đẹp đến kinh ngạc như vậy, mặc dù nàng là nữ tử tim cũng không nhịn được mà đập nhanh hơn.

Trong mắt thoáng qua không cam lòng, ghen tỵ và oán hận, lại có chút tự ti, tâm tình Đông Phương Vũ bây giờ rất phức tạp.

”Tiểu thư!” Lưu Nguyệt ngơ ngác nhìn Hoa Khấp Tuyết, nàng vẫn cho là dung mạo của tiểu thư là bình thường, lại không nghĩ rằng diện mạo thật của nàng lại xinh đẹp đến trình độ nhiều người phải ngưng cả hô hấp.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn các nàng, trên gương mặt tuyệt mỹ không có một tia cảm xúc.

”A noãn, thế nào lại tháo mặt nạ ra rồi?” Mộ Lương đột nhiên từ ngoài hoa viên đi vào, thoáng lên sự cưng chiều sủng nịch mà cười, khóa lại khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng không tha.

https://thuviensach.vn

”Nóng.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn liếc mắt một cái, lại bao hàm thâm ý nhìn về phía Đông Phương Vũ.

”Mệt mỏi sao? Tối hôm qua..... Không nghỉ ngơi cho tốt.” Mộ Lương dịu dàng cười, thế nhưng lời nói rất là mập mờ, nhẹ nhàng ôm chầm Hoa Khấp Tuyết.

Đông Phương Vũ nghe vậy, xanh cả mặt, hạ xuống tầm mắt trong đó tất cả đều là ghen tỵ.

”Ừ.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên đáp, cười như không cười nhìn hắn một cái.

”Người tới, dẫn công chúa đi viện ở phía đông, công chúa đi đường mệt nhọc, cũng phải nên nghỉ ngơi rồi.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng.

”Bổn cung không mệt, còn muốn ở lại đây thêm chốc lát nữa.” Đông Phương Vũ áp chế sự không cam lòng trong lòng, dịu dàng mà cười.

”Nga?” Mộ Lương nhíu mày, lạnh nhạt cười nói: “Công chúa xin cứ tự nhiên, Bổn vương mang A noãn đi nghỉ ngơi.” Nói xong, liền ôm lấy Hoa Khấp Tuyết xoay người.

”Đây chính là đạo đãi khách của Vương gia?” Đông Phương Vũ không cam lòng trợn mắt nhìn hắn, Hoa Khấp Tuyết mệt mỏi, chính nàng không tự đi nghỉ ngơi được sao, nàng nói thế nào cũng là khách quý, hắn cứ như vậy đối đãi với nàng?

”Nơi này chỉ là Vương phủ nho nhỏ, tự nhiên không so được với trong cung, công chúa nếu không tập quen được, có thể trở về trong cung.” Mộ Lương thản nhiên trả lời.

”Ha ha, Vương gia lời nói vừa rồi, chỉ là bổn cung muốn đùa một chút thôi.” Đông Phương Vũ sững sờ, ngay sau đó liền cười châm biếm.

https://thuviensach.vn

”Vậy bổn vương trước hết xin thất bồi.” Mộ Lương cũng không quay đầu lại, liền muốn đi ra ngoài.

”Tuyết cô nương!” Đông Phương Vũ hơi híp mắt nhìn bóng lưng Hoa Khấp Tuyết nói: “Bổn cung còn có một chuyện muốn hỏi.”

”Công chúa mời nói.” Hoa Khấp Tuyết quay đầu lại, thản nhiên nhìn nàng.

”Cô nương, vì sao phải mang mặt nạ che giấu diện mạo của mình.” Đông Phương Vũ nhìn chằm chằm gương mặt tuyệt mỹ của nàng, trong lòng tràn đầy ghen tỵ.

Hoa Khấp Tuyết cười như không cười nhìn nàng, cuối cùng khẽ cong lên khóe môi nói: “Mặt trời lớn, ta sợ bị rám đen.”

Đông Phương Vũ thấy nụ cười của nàng, hơi sững sờ lại nghe thấy câu trả lời của nàng, giật mình ngây ngẩn cả người, đợi nàng khôi phục bình tĩnh thì trong hoa viên chỉ còn lại mình nàng và Liên nhi.

Đông Phương Vũ hung hăng ném cái mặt nạ xuống dưới chân, trên khuôn mặt xinh đẹp tất cả đều là tức giận.

”Công chúa, người phải giữ bình tĩnh!” Liên nhi vì nàng thuận khí, nhíu chặt đầu mày.

”Bình tĩnh, ngươi muốn ta phải bình tĩnh như thế nào!” Đông Phương Vũ đẩy nàng ra, tất cả trên mặt đều là ghen tị: “Nàng có Vương gia sủng ái, còn có một gương mặt xinh đẹp như hồ ly tinh, muốn ta bình tĩnh như thế nào!”

Đông Phương Vũ ghen tị đến phát điên, nàng lấy được sủng ái của Vương gia, nàng ghen tị, dung mạo của nàng đẹp hơn chính mình, nàng

https://thuviensach.vn

ghen tị! Nàng là một nhất triêu công chúa, dựa vào cái gì nàng không có được mà nữ nhân kia lại chiếm được!

”Công chúa!” Liên nhi vội vàng hô: “Người không thể nghĩ như vậy đâu, nàng làm như vậy cũng chỉ là muốn ra oai phủ đầu với người thôi, người đừng có trúng kế của nàng, diện mạo đẹp thì sao, phá hủy là tốt rồi, được Vương gia sủng ái thì sao, nàng dù thế nào cũng không có thân phận tôn quý như người!”

”Đúng, đúng, Vương gia là của ta, chỉ có ta mới xứng được với Vương gia, hắn tôn quý như vậy, Hoa Khấp Tuyết làm sao mà xứng!” Đông Phương Vũ thở hổn hển nhưng nàng đã từ từ bình tĩnh lại, Hoa Khấp Tuyết được Vương gia sủng ái, cũng chỉ là dựa vào cái gương mặt tuyệt sắc, nàng nếu bị hủy dung, thì xem nàng còn lấy cái gì đi quyến rũ Vương gia! Nếu như có thể giết được thì càng tốt!

Đôi mắt đẹp của Đông Phương Vũ phát ra tia sáng âm ngoan, trên mặt thoáng hiện nét tươi cười ác nghiệt.

”Vương gia, nhất định là của công chúa.” Liên nhi đi lên phía trước, trong mắt cũng phát ra tia sáng ác độc giống với Đông Phương Vũ, công chúa là ân nhân cứu mạng của nàng, điều mà công chúa muốn nàng nhất định sẽ giúp công chúa đoạt cho bằng được!

”Liên nhi, chúng ta đi nghỉ ngơi đi, Bổn cung thật muốn xem đến cùng là nàng có bao nhiêu bản lĩnh!” Đông Phương Vũ hừ lạnh một tiếng, mang theo Liên nhi đi về hướng Đông viện.

Lương Các.

”Hoàng, hoàng thẩm!” Mộ Lê ngơ ngác nhìn Hoa Khấp Tuyết.

”Mộ Lê, đừng ép ta móc mắt ngươi.” Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn một cái, đem Hoa Khấp Tuyết kéo vào trong ngực, A noãn là của hắn, ai cũng

https://thuviensach.vn

không cho phép nhìn!

”Hoàng thúc, lòng dạ người quá hẹp hòi đi!” Mộ Lê trợn mắt, ngay sau đó lại hỏi: “Hoàng thẩm, người mang mặt nạ làm gì hả?”

”Mặt trời lớn, phòng nắng.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng liếc nhìn hắn, lấy lời giải thích đối với Đông Phương Vũ nói lại.

Mộ Lê vừa nghe, khóe miệng giật giật, không còn lời nào để nói.

Mộ Lương ngược lại nở nụ cười, sờ sờ mặt của nàng, cười thầm cô nàng này rất giảo hoạt tinh quái.

”Tuyết cô nương, người rất có bản lãnh, đến Đông Phương Vũ cũng có thể bị người làm cho tức giận đến bỏ chạy.” Kinh ngạc qua đi Cảnh Duệ không nhịn được biểu đạt sự sùng bái của mình đối với nàng.

”Hửm?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày.

”Người không biết, Đông Phương Vũ này trước kia tìm đến Vương gia, ta có nói như thế nào thì đều vô dụng cuối cùng vẫn là Vương gia tự mình ném nàng ra ngoài.” Cảnh Duệ hồi tưởng lại trước kia, chợt cảm thấy vô lực.

”Nàng ta còn đi tìm chàng?” Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại nhìn về phía Mộ Lương, nàng cũng không có nghe nói qua.

”Một lần mà thôi.” Mộ Lương cười cười, ngay sau đó mập mờ nháy mắt mấy cái nói: “A noãn, ghen sao?”

”Đừng chỉ cố tán tỉnh oa, Tuyết cô nương, ngươi là người kia à? Ta chưa từng gặp qua cô nương nào xinh đẹp như vậy, đáng tiếc cô nương đã bị Mộ Lương chọn rồi, vậy thì ta đi đến nhà của cô nương tìm thử, nói không chừng còn có thể tìm được người khác!”

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Vũ đến xem Bạch Thánh Diêu, lại không nghĩ rằng đụng vào mấy người bọn họ nên nhìn lén một màn, dứt khoát đi theo để xem cuộc vui.

Lúc này hắn cười tủm tỉm nhìn Hoa Khấp Tuyết, ngoại trừ lúc đầu hơi kinh ngạc thìhiện tại chỉ là thưởng thức, vợ bạn không thể động vào, đạo lý này hắn vẫn biết.

”Bạch Thánh Vũ, ta cũng không ngại móc mắt ngươi.” Mộ Lương âm trầm nhìn hắn, trong giọng nói đều là nguy hiểm, biết là hắn đối với A noãn không có ý nghĩ gì nhưng là vẫn không nhịn được mà nổi ghen.

”Chậc chậc, đừng có chua như vậy được không, lấy ra chút uy nghiêm của Nhiếp Chính Vương đi!” Bạch Thánh Vũ vỗ vỗ vai hắn, lại rất nhanh rút tay về.

”Cút.” Mộ Lương hừ lạnh, ngay sau đó u oán nhìn Hoa Khấp Tuyết nói: “A noãn, nàng không nên tháo mặt nạ xuống.”

”Trễ rồi.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên liếc mắt nhìn hắn một cái, hiện tại chỉ sợ rằng tin tức có liên quan về diện mạo thật của nàng đã lan truyền ra.

”Vậy hai chúng ta đổi gương mặt.....” Mộ Lương bĩu môi, nói bừa.

”Phốc!” Mộ Lê cứ như vậy phun một ngụm trà ra ngoài, quái dị nhìn Mộ Lương nói: “Hoàng thúc, hoàng thẩm gương mặt này nhiều lắm là bị người thèm muốn nhưng nếu đổi thành của người thì trực tiếp là muốn quyến rũ người rồi !”

Sắc mặt Mộ Lương đen lại, Mộ Lê lắc mình trốn ở sau lưng Cảnh Duệ, làm cho Cảnh Duệ một hồi toát mồ hôi.

https://thuviensach.vn

Chương 39: Diện Mạo Nam Nhân

“Được! Giờ nói nghiêm túc, Tuyết cô nương, ngài là người ở đâu?” Bạch Thánh Vũ trợn mắt nhìn Mộ Lê một cái, tiếp tục cười híp mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết, muốn nàng cho hắn biết nơi ở, dáng vẻ đầy mong chờ.

”Mang sơn.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, lạnh lẽo nói ra hai chữ.

”Hả?” Ánh mắt cùng dáng vẻ của Bạch Thánh Vũ liền cứng đờ, Đỉnh Mang sơn?

”Ngươi không có nghe lầm, hoàng thẩm là đồ đệ của Vô Cực lão nhân.” Mộ Lê khinh bỉ nhìn hắn, từsau lưngCảnh Duệ đi ra.

”Không trách được võ công cường đại như thế.....” Bạch Thánh Vũ thổn thức không dứt, đột nhiên cảm thấy sợ, ở “Nhàn Thự cư”, nếu không phải Cảnh Duệ tới kịp thời, vậy mạng nhỏ của mình có thể xong đời.....

”Trên Mang sơn chỉ có A Noãn là nữ nhân.” Mộ Lương địa nhìn hắn một cái, “Chẳng lẽ ngươi muốn cưới một con thỏ về nhà?”

”Cút đi, Mộ Lương ngươi đừng chê cười ta!” Bạch Thánh Vũ tức giận nhìn chằm chằm vào hắn, trong lòng thầm than mình đúng là không có phúc phận kiếm được Mỹ Nhân rồi.

”Đông Phương Vũ nhìn cũng rất đẹp, nếu không ngươi theo đuổi nàng, như vậy hoàng thúc sẽ bớt phiền toái.” Mộ Lê chống cằm cười chăm chọc.

”Đi đi đi, ta muốn không phải là xinh đẹp, mà là khí chất ngươi hiểu sao?” Bạch Thánh Vũ đi tới bên cạnh Hoa Khấp Tuyết, vừa sờ cằm vừa

https://thuviensach.vn

quan sát, “Nhìn trên người cô nương, có nhiều linh khí.”

Mắt Mộ Lương liền lạnh lẻo, đồng thời có một đạo lực đánh về phía Bạch Thanh Vũ.

Bạch Thánh Vũ chật vật tránh né, u oán nhìn hắn, “Huynh đệ, không cần nghiêm túc như vậy chứ.” Này người a, ham muốn chiếm giữ thậtmạnh!

”Bạch Thánh Vũ, ngươi cũng có cơ hội.” Hoa Khấp Tuyếtnhàn nhạt nhìn hắn, đột nhiên lên tiếng.

“Hả?” lời này vừa nói ra, hấp dẫn tất cả ánh mắt của mọi người, chẳng lẽ còn có một nữ nhân nữa? Vậy bọn họ phải chuẩn bị tốt.

“Sắc lang.” Lưu Nguyệt đang ngồi bóc hạt sen thấy họ như vậy, mặt liền khinh bỉ.

“Ta không có như vậy.” Cảnh Duệ theo bản năng giải thích với nàng, ngay cả hắn cũng không biết tại sao mình lại như vậy.

Nhưng Lưu Nguyệt đã quay đầu đi, không thèm nhìn hắn.

Thấy vậy mắt Hoa Khấp Tuyếtliền hứng thú, ngay sau đó nhàn nhạt nhìn Mộ Lê cùng Bạch Thánh Vũ, lạnh nhạt nói “Ta có một sư huynh,hắn nhìn rất phong độ.”

“...” khoé miệng Bạch Thánh Vũ liền co rút, “Ta muốn chính là nữ nhân!”

Ngay từ lúc Mộ Lê nghe được lời phía sau của Hoa Khấp Tuyết, liền lặng lẽ lui xuống, màn kia ở Linh Việt cung một tháng trước, hắn còn chưa có quên, Hoàng Thẩm vốn là một người rất gian ác.

”Hắn thích nam nhân.” Hoa Khấp Tuyếtnói lời kinh người chết không nghỉ.

https://thuviensach.vn

”Nhưng ta thích nữ nhân!” Bạch Thánh Vũ vỗ bàn, lại bị Mộ Lương lạnh lùng nhìn, nộkhí toàn thần liêntiêu tán.

Vì vậy, hình tượng Hoa Trảm Lãng phong lưu phóng khoán, hiện tại bị Hoa Khấp Tuyết nói như vậy, coi như toàn bộ bị phá huỷ.

“A Noãn, thật ra không cần phiền phức như vậy, trực tiếp giết cho nhanh.” Mộ Lương mỉm cười nhìnHoa Khấp Tuyết, thưởng thức bàn tay nhỏ bé của nàng, mặt không đeo mặt nạ nhìn dễ chịu hơn.

“Đùa giỡn xong rồi giết.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn.

Bạch Thánh Vũ đang uống trà chút nữa đã bị sặc, với tính Mộ Lương xem chuyện giết người là chuyện bình thường cũng được đi, vậy mà Hoa Khấp Tuyết khi nói chuyện đó sắc mặt như là chuyện đương nhiên hơn!

”Nhưng mà A Noãn.....” Mộ lạnh bĩu môi, ủy khuất nhìn nàng, “Như vậy nàng sẽ có ít thời gian bên cạnh ta a.”

Hoa Khấp Tuyết liền cuối xuống không nói gì, đây là phương pháp tốt nhất đối phó Mộ Lương, lúc không nên nhìn liền không nhìn.

”Tiểu thư, hôm nay nếu không phải do công chúa lột mặt nạ của người ra, không lẽ ngài vẫn sẽ gạt em?” Lưu Nguyệt bóc hết hạt sen, khẽ nhíu mày, khuôn mặt nhỏ nhắn hiện đang rất không vui.

Nàng nha đầu thân cận của tiểu thư nha, mà cũng không biết tiểu thư trông như thế nào.

“Sẽ không.”Hoa Khấp Tuyếtnhàn nhạt nhìn nàng, thầm nghĩtiểu nha đầu đoán chừng đang đau lòng, liền hạ giọng nói, “Ta biết rõ hôm nay nàng sẽ giúp ta vạch trần.”

https://thuviensach.vn

”A Noãnbiết trướcnàng ta muốn đánh nàng.” mắt Mộ lạnh híp lại đầy nguy hiểm, hắn nhớ người kia đã đồng ý với hắn, sẽ không để bản thân mình gặp nguy hiểm.....

”Ta có thể tránh.” Hoa Khấp Tuyết mím môi, nàng biết rằng dù Đông Phương Vũ ảo thuật rất nhanh nhẹ đã đạt tầng sáu võ thuật, nàng cũng không thể gây tổn thương được mình.

”Ngộ nhỡ có chuyện đó thì sao?” Mắt đen của Mộ Lương vì giận tái mà đi, nói thế nào nàng cũngkhông nghe!

”Sẽ không có chuyện ngộ nhỡ.” lời nói của Hoa Khấp Tuyết rất phách lối, nhưng khi Mộ Lương nghe vào trong tai lại cực kỳ hài lòng, nhẹ nhàng lườm nàng một cái, “Đừng quá tự tin.”

Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn, sau đó quay đầu nhìn Lưu Nguyệt, “Hạt sen ở đâu có?”

”Bạch công tử mới cầm tới.” Lưu Nguyệt chỉ quaBạch Thánh Vũ.

”Ah, mới vừa rồi ta đi xem tiểu muội, nàng chê ta phiền liền đưa một rổ hạt sen cho ta, bảo ta không bóc hếtkhông cho phép gặp nàng.” Bạch Thánh Vũ liếc rổ hạt sen rồi hừ nhẹ.

”Có món ăn mới?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, Thánh Dao đã hai ngày không hề ra khỏi phòng bếp.

”Ai biết được, dù sao ở trong mắt nàng thân đại ca ta đây luôn không có địa vị.” Bạch Thánh Vũ nhún nhún vai.

”Ngươi nói muội tử của ngươi đangnấu ăn ở chỗ Hoàng Thúc?” tinh thần Mộ Lê đột nhiên tỉnh táo, “Bộ cómón ăn mới, có phần của ta không?”

https://thuviensach.vn

”Tham ăn, ngự trù của ngươi bộ làm cho người ăn không no?” Bạch Thánh Vũ cảm thấy quái dị liền nhìn hắn, “Thánh Dao do cảm phục tài nấu nướng của Tuyết cô nương, nên cam nguyện tới vương phủ làm việc vặt!”

”Hoàng thẩm sao người không tự mình xuống bếp?” Mộ Lê trợn mắt, vội vàng hỏi.

”Bảy ngày một lần, những ngày khác Thánh Dao tay cầm muôi.” Hoa Khấp Tuyết uống một hớp trà, khẽ cau mày, trà sữa này có hương vịrất ngon, phải nghĩ cách bắt nàng ra khỏi phòng bếp, Thánh Dao sống ở phòng bếp không chịu ra, nàng sẽ không uống được.

”Hoàng thẩm không chê nàng ta nấu ăn khó ăn?” mặt Mộ Lê đầy kinh ngạc, ngay cả ngự trù của hắn hoàng thẩm cũng ghét bỏ đấy!

”Ngươi có thể đừng kinh sợ như vậy được không? Muội tử ta làm sao lại phải ghét bỏ được nha?” Bạch Thánh Vũ liền xếp quạt đồng thời gõ lên đầu hắn một cái, giận dữ nhìn hắn, hắn ta là người rất bao che, hắn khi dễ tiểu muội hắn cũng được đi, nhưng người khác thì không được.

”Bạch Thánh Vũ ngươi đừng quá phận, đừng nghĩ ta sẽ đánh không lại ngươi!” Mộ lê bắt đầu xắn tay áo, dầu gì hắn võ công hắn cũng đạt tầng tám trung cấp, tại sao phải sợ hắn ta chứ? Vừa rồi Hắn cũng chỉ là nói đùa mà thôi, có cần phải đánh hắn như vậy? Chỉ là suy nghĩ một chút, hình như đã lâu rồi hắn chưa thưởng thức lại tay nghề của Thánh Dao, hắn cảm thấy nhớ, trước kia nha đầu kia luôn bưngcho hắn những món ăn hắn thích nhất, sau đó cười híp mắt đứng ở trước mặt mình.....

”Đi, đi ra ngoài đánh!” Bạch Thánh Vũ cũng vung áo bào lên, cái gì mà hình tượng Quý công tử tất cả đều không cần.

”Đây là Thánh vương phủ.” Mộ Lương híp mắt lại, giọng nói nguy hiểm, hai người kia coi nhưhắn không tồn tại?

https://thuviensach.vn

”Thánh vương phủ thì thế nào, ta.....” Mộ Lê giọng điệu phách lối, đột nhiên ý thức được cái gì không đúng, vội vàng ngậm miệng lại nhìn về phía Mộ Lương, “Hoàng thúc, ta sai rồi.....”

”Ngươi không để Thánh vương phủ trong mắt, vậy chủ nhân Thánh vương phủ tất nhiên cũng không thể vào được mắt ngươi, Lê nhi, A Noãn bảy ngày xuống bếp một lần, ngươi cũng không cần phải tới.”

Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn, hừ nhẹ.

”Hoàng thúc..... Ta sai rồi, ngài đại nhân đại lượng tha thứ cho ta đi!” Mộ lê vừa nghe, liền gục mặt xuống, hắn ngàn lần mong mỏi luôn muốn một bũa ăn này.

”Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Mộ Lê, đột nhiên lên tiếng.

” n?” Mộ lạnh liền thay khuôn mặt tươi cười đầy dịu dàng, quay đầu đi nhìn nàng.

”Ta đói rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhẹ nhàng vuốt bụng.

”Bạch Thánh Vũ, lăn đi phòng bếp gọi muội muội ngươi nhanh nấu cơm, nếu không thì trực tiếp liền mang nàng cút đi chỗ khác.” Mộ lạnh đấm ra một cái, liền đẩy hắn ra cạnh cửa, đụng vỡ cửa chính, ngã ra ngoài.

”Mộ lạnh, ngươi Trọng Sắc Khinh Bạn!” Bạch Thánh Vũgiận dữ rống to.

” Bổn sắc nam nhân.” Hoa Khấp Tuyếtlạnh lùng nói, làm kinh ngạc cả một nhóm người.

Chỉ có Mộ Lương khẽ cười, A Noãn, bổn sắc nam nhân, là nàng nói nha.....

https://thuviensach.vn

(Nam nhân bổn sắc: là nói nam nhân vốn dĩ là phải như vậy… tại thấy câu này hay nên mình không dịch lại)

https://thuviensach.vn

Chương 40: Hoa Khấp Tuyết, Mộ Lương Là Của Ta

Đông Phương Vũ nở nụ cười tươi nhất mang theo Liên nhi đi tới phía trước nghênh đón bóng dáng màu trắng. @dien@dan@le@quy@don

“ Tuyết muội muội, hôm nay dậy thật sớm.” Đông Phương Vũ cười thật tươi nói chuyện với Hoa Khấp Tuyết, giọng điệu nói chuyện rất thân mật như hai người đã quen biết rất lâu.

“ Thật ngại quá công chúa, từ nhỏ ta không cha không mẹ, nay nhiều tỷ tỷ vậy thật là không quen.”Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng ta một cái.

“ Vương gia không có ở đây,ngươi liền không thèm giả bộ hiền thục nữa sao?” Đông Phương Vũ lạnh giọng nói,nàng ta không giả bộ, nàng cũng chẳng cần ngụy trang nữa.

“Mộ Lê đã cho phép ta gặp ai cũng chẳng cần hành lễ” Hoa Khấp Tuyết lấy nho khô mà Phúc Lưu Nguyệt đưa tới, từ từ cho vào miệng.

Đông Phương Vũ sững người, đợi lúc lâu nàng mới phản ứng kịp MộLê trong miệng nàng ta là ai, nàng giận dữ trừng mắt nhìn, nàng không ngờ nàng ta và Hoàng Thượng thân thiết đến mức độ có thể gọi tên húy như vậy.

“Bổn cung không phải là người nước này.” Đông Phương Vũ hừ lạnh, từ từ đi đến bên cạnh Hoa Tuyết.“ Vậy ngươi không cần đến trước mặt hoàng đế nước ta hành lễ sao?” Hoa Khấp Tuyết không thèm nhìn chậm rãi đùa giỡn nho khô trong lòng bàn tay nói, cười như không cười nhìn nàng ta một cái.@dien@dan@le@quy@don

https://thuviensach.vn

“Hoa Khấp Tuyết, nữ nhân quá kiêu ngạo, là giữ không được nam nhân.” Đông Phương Vũ cắn răng, hung hăng nhìn nàng chằm chằm.

“ Ít nhất ta còn có cơ hội giữ.” Hoa Khấp Tuyết giơ tay thả một quả nho vào miệng Lưu Nguyệt rồi nói tiếp: “Lưu Nguyệt, ngươi đi kêu Thánh Diêu chuẩn bị một phần cháo lươn, để Mộ Lương trở về có thể uống.

“ Dạ tiểu thư.” Lưu Nguyệt mỉm cười, cúi người đáp. Trước khi đi không quên lè lưỡi với Liên Nhi một cái.

“ Ngươi!” Đông Phương Vũ cắn chặt môi mình quát, bị chọc trúng chổ đau của mình hiện tại nàng tràn đầy hận ý, nhưng ít nhất nàng ta có cơ hội bảo vệ, còn nàng ngay cả cơ hội này cũng không có.

“ Công chúa, trước kia Mộ Lương không phải là của ngươi, hiện tại và về sau Mộ Lương cũng không phải là của ngươi.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng nói.

“ Thật buồn cười, Bổn cung thân phận cao quý, ngoại trừ ta ra còn ai xứng với Vương Gia, mà ngươi chẳng qua là một nha đầu không rõ lai lịch mà thôi.”@dien@dan@le@quy@don Đông Phương Vũ giận quá hóa cười đáp, hai mắt đều có chút ứ máu.

Liên Nhi đứng bên cạnh nhìn mà sốt ruột, lại không dám lên tiếng, Hoa Khấp Tuyết này lòng dạ quá sâu, làm cho công chúa tự loạn cước, nếu cứ tiếp tục như vậy người thua sẽ là công chúa.

“ Ngươi cao quý đến đâu, mà dù có cao quý đi chăng nữa thì Mộ Lương, hắn không cần một bình hoa (*) ở bên cạnh,” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn, phí sức dài dòng với nàng ta như vậy, chỉ vì giết gà doạ khỉ mà thôi,@dien@dan@le@quy@don một khi Đông Phương Vũ thất bại thì các nữ nhân khác tự nhiên cũng e ngại nàng.

https://thuviensach.vn

(*) Bình hoa: đây là so sánh chỉ những phụ nữ xinh đẹp nhưng không có đầu óc,

“ Ngươi!” Đông Phương Vũ tức giận phát run, Liên Nhi nhanh nhẹ tiến lên đỡ nàng

“Hoa Khấp Tuyết ngươi đừng có quá phận, trên thế giới này, xứng đôi với hắn, có thể tiếp nhận hắn, cũng chỉ có mình ta.” Đông Phương Vũ đỏ mắt, khuôn mặt đầy hận ý, bí mật kia của Mộ Lương, nàng là nữ nhân duy nhất biết rõ đấy, nàng cũng không tin, chờ sau khi Hoa Khấp Tuyết biết rõ, có thể lạnh nhạt như vậy.

“ Đông Phương Vũ, có vài người, ngươi không thể chọc nổi đâu.” Hai mắt Hoa Khấp Tuyết đột nhiên lạnh xuống hơi thở cũng trở nên băng giá, trong mắt không che giấu sát y toả ra.

Đông Phương Vũdựa người vào Liên Nhi sợ hãi nhìn nàng, thân thể cả hai người đều phát run, thật không nghĩ tới nữ nhân này có thể có khí thế mạnh mẽ đến thế, làm nàng không chống thể chống lại.

“Tuyết Tuyết, ta cho người chuẩn bị canh Tuyết Liên chúng ta cùng nhau đi ăn!” Một giọng nói thanh túy kèm theo ý cười truyền tới.

Hoa Khấp Tuyết nghe thấy, rất nhanh thu lại vẻlạnh lùng, thản nhiên liếc nhìn Đông Phương Vũ một cái, chậm trãi trả lời: “ Được.”

“ Vậy ta đi trước.” Bạch Thánh Dao vui vẻ cười, sau đó chỉ nghe tiếng bước chân.

Hoa Khấp Tuyết cũng không ở lại, liền xoay người đi, bước đi không nhanh không chậm, rất là nhàn nhã, tựa như vừa rồi không có xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hoa Khấp Tuyết thu hồi ánh mắt, Đông Phương Vũ mặt đang trắng bệch mới nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi nàng thật sự có cảm giác mình đang rất gần cái chết.

“Công Chúa, ngài không có sao chứ?” @dien@dan@le@quy@don Sau khi Liên Nhi bình phục một chút lo lắng nhìn Đông Phương Vũ.

“ Không có việc gì.” Đông Phương Vũ lắc đầu trả lời, nhưng hận ý trong lòng càng tăng lên không ít, mới vừa rồi đối mặt Hoa Khấp Tuyết nàng chật vật như vậy, sau nàylàm sao nàng đối mặt với người khác.

“Công chúa, chúng ta trở về phòng đi, nô tỳ kêu người làm chút thức ăn sáng cho người.” Lê Nhi dò hỏi.

“Ừ.” Đông Phương Vũ gật đầu, sau đó oán hận nhìnHoa Khấp Tuyết một cái liền cùng Liên Nhi rời đi, Vương gia nhất định là của nàng, không vì cái gì khác, chỉ bởi vì nàng là nữ nhân duy nhất có thể tiếp cận hắn! Hoa Khấp Tuyết, ngươi nhất định sẽ phải hối hận!

Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đến phòng ăn, liếc nhìn mọi người một cái, rồi chậm rãi ngồixuống bên cạnh Mộ Lương.

Hôm nay thật náo nhiệt, huynh muội Bạch gia đều ở đây, Mộ Lê cũng không có hồi cung.

“A Noãn, nàng làm sao vậy?” Mộ Lương nhíu mày, hôm nay A Noãn không thoải mái lắm,tuy mặt không thể hiện cảm xúc gì, nhưng hắn có thể nhìn ra được nàng đang có tâm sự.

Hoa Khấp Tuyết nhìn thẳng vào mắt hắn, nhìn thật sâu vào đáy mắt hắn, chỉ thấy ánh mắt hắn tràn đầy dịu dàng và lo lắng nhìn mình, khẽ thở dài, lắc đầu nói: “Không có việc gì.”

“A…..” Mộ Lương nhíu mày,trong lòng có chút lo lắng.

https://thuviensach.vn

“Ăn cơm.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng cắt đứt câu chuyện, lướt nhìn mọi người, cầm muỗng, nếm thử miếng canh Tuyết Liên, gật đầu với Bạch Thánh Diêu một cái. “Thánh Diêu tiến bộ.”

“Thật không! Tuyết Tuyết thật tốt!” Bạch Thánh Diêu cười híp mắt, Hoa Khấp Tuyết rất ít khi khen ngợi nàng, hôm nay được khen sao không vui vẻ chứ.

Mộ Lê giương mắt nhìn Bạch Thánh Diêu một cái, nhíu mày hật lâu rồi không thấy nàng rồi, dáng người càng càng đẹp, còn có hai lúm đồng tiền….. Phi phi phi, hắn đang nghĩ gì thế này?@dien@dan@le@quy@don

Cúi đầu, múc nhanh một muỗng cháo, để đè xuống những cảm xúc khó hiểu vừa rồi của mình, nhưng hắn lại phát hiện cháo này thật ngon kinh người, mặc dù kém so với thức ăn trong cung, nhưng lại có mùi vị khác biệt.

“Cháo này là ngươi nấu sao?” Mộ Lê kinh hỉ (ngạc nhiên+ Vui mừng) nhìn Bạch Thánh Diêu

“Không phải là nói nhảm sao, Lê ca ca ngươi càng ngày càng ngốc.” Bạch Thánh Diêu liếc hắn một cái, cúi đầu tiếp tục ăn.

Mộ Lê sững người nhìn nàng, trong nháy mắt ánh mắt hắn sáng ngời, Lê ca ca… Hắn nhớ thật lâu trước kia, có một tiểu nha đầu đáng yêu luôn đi theo phía sau hắn, hắn gọi như vậy, nhưng từ kể từ sau khi hắn lên ngôi …..

“Khụ khụ, không đúng, là hoàng thượng.” Bạch Thánh Diêu kịp thời phản ứng, lúng túng cười, hắn là hoàng thượng, mới vừa rồi tại sao nàng lại quên mất chuyện này?

“Là Lê ca ca.” Mộ Lê mím môi nói, hắn không thích nàng gọi hắn là hoàng thượng, trong lòng có chút khó chịu, cúi đầu đảo cháo trong chén, không nhắc lại nữa.

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Diêu nghe vậy, trong mắt hiện lên chua sót, nhưng rất nhanh liền che giấu đi.

Bạch Thánh Vũ giương mắt nhìn Mộ Lê rồi lại nhìn Bạch Thánh Diêu hiểu rõ ngoéo môi một cái nói nhỏ chỉ đủ mình Bạch Thánh Diêu nghe: “Thánh Diêu nếu muốn quên, thì phải hoàn toàn quên.”

Bạch Thánh Diêu cười cười, từ chối cho ý kiến, quên, làm sao dễ dàng như vậy?

Giọng nói của Bạch Thánh Vũ rất nhỏ, nhưng không tránh khỏi lỗ tai của Hoa Khấp Tuyết và Mộ Lương.

Hoa Khấp Tuyết ánh mắt sáng lên, cầm muỗng đảo qua lại, chợt nghĩ ra điều gì đó liếc nhìn Mộ Lương, khẽ thở dài.

Mộ Lương rất nhanh bắt được ánh mắt của nàng, trong lòng giật mình, hôm nay cô nương này sao vậy, mới vừa rồi nghe Lưu Nguyệt nói các nàng đụng phải Đông Phương Vũ, chẳng lẽ là nàng…

Trong mắt thoáng hiện sát ý, Đông Phương Vũ to gan dám làmnữ nhân của hắn không vui, thật là muốn chết.

Nhưng Mộ Lương lại không biết, nguyên nhân Hoa Khấp Tuyết không vui, thật ra là vì hắn, @dien@dan@le@quy@don tại sao Đông Phương Vũ dám nói chỉ mình nàng có thể tiếp cận Mộ Lương, đến tột cùng Mộ Lương đang dấu diếm nàng chuyện gì...

https://thuviensach.vn

Chương 41: Không Vui

“ A Noãn, hôm nay muốn đi đâu?” Mộ Lương giúp Hoa Khấp Tuyết lau miệng, dịu dàng hỏi.

“ Lưu Nguyệt, hôm qua ngươi nói muốn đi đâu?” Hoa Khấp Tuyết không quan tâm Mộ Lương, ngẩng đầu nhìn Lưu Nguyệt.

“A?” Lưu Nguyệt chỉ ngón tay vào mình, khó hiểu trừng mắt nhìn.

“ Khụ khụ.” Cảnh Duệở một bên nắm chặt tay ho nhẹ, liếc nhìn hai người Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết.

“A, hồ Bích Ba, là hồ Bích Ba!”Lưu Nguyệt vỗ vỗ đầu mình, ngây ngô cười, thấy Hoa Khấp Tuyết khẽ gật đầu, mới thở dài nhẹ nhõm, lúc nào thì nàng nói muốn đi đâu với tiểu thư, tiểu thư muốn đi đâu có thể hỏi vương gia, vương gia so với nàng biết nhiều chỗ hơn, chẳng lẽ là… Cãi nhau?

Ánh mắt Mộ Lương đang lạnh lùng, lập tức cười dịu dàng, “ A Noãn, ta kêu người chuẩn bị thuyền, hôm nay chúng ta du hồ.”

“Ừ.”Hoa Khấp Tuyết gập đầu, chợt liếc mắt nhìn mọi người, “Các ngươi đi chứ?”

“ Ta đi theo tiểu thư!” Lưu Nguyệt lập tức đứng lên.

Cảnh Duệ ho khan hai tiếng, cũng đứng lên, “ Ta đi theo Vương Gia.”

Mô Lương híp mắt, mặt có chút đen lại.

https://thuviensach.vn

“ Hoàng thúc đi đâu ta đi đó.” Mộ Lê thoải mái vỗ bụng, mỉm cười nhìn Bạch Thánh Diêu, “ Bạch nha đầu, cùng đi.”

“ Ta đương nhiên sẽ đi theo Tuyết Tuyết.”Bạch Thánh Diêu cầm muỗng, trừng mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết, thấy nàng gật đầu, liền cười vui vẻ đứng lên.

“ Ta cũng đi, Thánh Diêu đi chung với một đám nam nhân các ngươi, ta lo lắng.” Bạch Thánh Vũ bĩu môi, cố ý liếc nhìn Mộ Lê một cái.

“ Hắc, ta cùng Cảnh Duệ sẽ không ăn nàng!” Mộ Lê không phục, tức giận hừ nhẹ.

“ Cũng không nhất như định vậy.” Bạch Thánh Vũ lạnh lùng liếc mắt nhìn, “Người nào đó phi tử trong cung cũng không ít….”

“Ta ăn Lưu Nguyệt cũng không ăn nàng!” Mô Lê vừa nghe hắn nói đến phi tử, lập tức giận tái mặt, nói bừa lên, Bạch Thánh Vũ không phải không biết hoàn cảnh của hắn, tại sao lại nói như thế.

Lời vừa nói ra, Lưu Nguyệt lập tức đen mặt, ánh mắt của Cảnh Duệ trở nên lạnh lùng, “Hoàng Thượng, người của Tuyết cô nương ngài cũng dám động?”

“Ta….” Mộ Lê trừng mắt, hắn chính là tuỳ tiện nói không được sao.

“Tuyết Tuyết, ta giúp ngươi chuẩn bị đồ ăn vặt.” Bạch Thánh Diêu đột nhiên đứng lên, sắc mặt có chút không tốt, vội đi ra ngoài.

Mộ Lê thấy vậy, nhíu mày, tính theo sau, lại bị Bạch Thánh Vũ nhìn chằm chằm làm cả người luống cuống, chớp mí mắt, hừ nhẹ một tiếng, nhưng vẫn không nhịn được nhìn ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

“ Vậy mọi người đều đi?” Mộ Lương nguy hiểm híp mắt,giọng nói lạnh lùng.

Chờ Hoa Khấp Tuyết đi, Mộ Lương thu hồi nét mặt đáng thương, trên mặt cười nhạt, đáy mắt đầy sát ý, người quen với hắn sẽ biết tâm trạng hắn đang rất không tốt.

“Hoàng, hoàng thúc, hôm nay người chọc gì Hoàng thẩm?” Mộ Lê phát hiện có gì không đúng.

“ Cảnh Duệ, cho người đi theo Đông Phương Vũ, phát hiện có gì không đúng, lập tức giết nàng.” Mộ Lương lạnh lùng nhìn về phía trước, trong lòng thầm suy nghĩ, A Noãn như vậy, nhất định có liên quan đến Đông Phương Vũ, trước kia nàng không làm gì, nên chưa tính sổ, hiện tại nàng chọc tới nữ nhân của hắn, vậy đừng trách hắn ác độc.

“ Nàng chết ở nước Mộ, cái này thật khó giải thích.” Bạch Thánh Vũ gõ bàn nói, khẽ cau mày, Hoa Khấp Tuyết đối với Mộ Lương ảnh hưởng quá lớn.

“ Vậy thì thế nào?” Mộ Lương cười lạnh, đầy khí phách, một khí thế vương giả uy nghiêm xuất hiện trên mặt hắn, tại sao hắn phải sợ nước Tước chứ?

Bạch Thánh Vũ cứng lại, như vậy mới thật sự là Mộ Lương, ban đầu hắn chính vì khí phách này mà cảm phục, mới có thể đi theo hắn, hắn như vậy, xứng đáng cho người khác kính ngưỡng!

“Đã nói ngươi phải làm hoàng đế, không nên giao cho ta.” Mộ Lê vẻ mặt đau khổ, ai oán nhìn Mộ Lương, mỗi lần hoàng thúc lộ ra khí phách, hắn liền hận đến nghiến răng, rõ ràng hắn mới là người thích hợp ở vị trí này, tại sao lại đẩy cho hắn….

https://thuviensach.vn

“A Noãn không muốn làm Hoàng Hậu.” Mộ Lương thản nhiên nhìn hắn, chậm rãi đi ra ngoài, Cảnh Duệ cũng đi theo ra ngoài.

Bạch Thánh Vũ bị lời nói của hắn tác động, cái gì mà A Noãn không muốn làm hoàng hậu, chẳng lẽ ban đầu hắn cự tuyệt ngôi hoàng đế, là bởi vì Hoa Khấp Tuyết?

“Hắn… có phải hay không quá để ý đến Hoa Khấp Tuyết?” Bạch Thánh Vũ sờ sờ mũi, nhỏ giọng hỏi.

“Này không phải vô nghĩa, hằng ngày hắn hay cùng hoàng thẩm nói mãi, cho dù nàng muốn thiên hạ này, hoàng thúc cũng sẽ chiếm được đưa cho nàng…. Chỉ là hoàng thẩm cũng thật kỳ quái, không mong muốn chuyện đó, y phục nữ nhân của nước Lê cũng bị nàng ghét bỏ.”

Mộ Lê lời vừa nói ra liền không dừng lại được, nói đông nói tây, ở bên kia tự lẩm bẩm một mình.

“ Thật sự không mong cầu?” Bạch Thánh Vũ đột nhiên cười trộm, nhìn bên ngoài suy nghĩ, liên quan đến Mộ Lương, nàng còn có thể không mong cầu à, nhìn nàng, xem cách nàng đối phó với Đông Phương Vũ sẽ biết.

“Lưu Nguyệt, ngươi lui xuống đi.” Mộ Lương vượt lên trước Hoa Khấp Tuyết, rất thản nhiên nhìn Lưu Nguyệt, cho nàng đi xuống trước, “Cảnh Duệ, ngươi cũng lui xuống.”

“Dạ.” Lưu Nguyệt thở phào nhẹ nhõm, nhìn hai người một cái, kéo Cảnh Duệ rời đi.

Mộ Lương kéo Hoa Khấp Tuyết,để nàng quay mặt về phía mình, khẽ nhíu mày, nhưng không nói lời nào.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, “ Làm sao vậy.”

https://thuviensach.vn

“ Hôm nay nàng có chuyện gì vậy, không được gạt ta.” Trên khuôn mặt Mộ Lương rất nghiêm túc, tiểu thiếu nữ này nghĩ chuyện gì, hắn nhìn không ra, làm cho hắn thấy mình thật thất bại

“Ta không có lừa gạt ngươi.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn lại Mộ Lương, ánh mắt rất thẳng thắn, nàng chưa giấu Mộ Lương chuyện gì, nhưng còn hắn?

“A Noãn.” Mộ Lương có chút hoảng hốt, tại sao nàng lạnh lùng với hắn như vậy, tay liền ôm nàng vào trong lòng.

Hoa Khấp Tuyết cũng không giãy giụa, mặc hắn ôm mình.

“A Noãn, nàng đừng như vậy, ta rất khó chịu.” Trong mắt Mộ Lương đầy đau đớn, tâm tình của hắn đều đặt trên cô nương này, nàng không vui, hắn cũng sẽ không vui vẻ, thái độ của nàng lạnh lùng như vậy làm cho hắn rất tổn thương.

“Vương Gia, Tuyết cô nương, các ngươi ở chỗ này, làm cho bổn cung tìm nãy giờ….” Đông Phương Vũ đột nhiên xuất hiện, thấy hai người ôm nhau mắt hiện đầy ghen tị, nhưng rất nhanh nàng liền che giấu đi.

“Có chuyện gì sao Công chúa?” Mô Lương hờ hợt nhìn nàng, bàn tay nắm

thật chặt.

“Ở đây bổn cung không quen thuộc, muốn nhờ Vương gia dẫn ta đi dạo

thành Dương Thiên.” Đông Phương Vũ nở nụ cười mê người, không để ý

đến sự xa cách của hắn.

“Bổn vương sẽ cho người dẫn công chúa đi.” Mộ Lương lạnh lùng nhìn

https://thuviensach.vn

nàng, ôm Hoa Khấp Tuyết xoay người bước đi.

Đông Phương Vũ oán hận nhìn bóng lưng hai người, trên mặt lúc trắng lúc

xanh, hắn cứ như vậy mà cự tuyệt mình, không hề nể mặt thân phận công

chúa của nàng, tất cả đều tại nữ nhân kia!

Nếu hắn đã vô tình, vậy đừng trách nàng lòng dạ độc ác.

“Liên nhi, Bổn cung sẽ không để nàng sống dễ chịu!” Đông Phương Vũ siết

chặt nắm tay, mặt đầy nham hiểm, không che giấu sự câm thù của mình.

“Dạ, Liên Nhi sẽ giúp công chúa!” Liên nhi cười lạnh đáp ứng, trong mắt

hiện lên ngoan độc, nàng nhất định sẽ giúp công chúa!

-- -- -- -- -- chuyện ngoài lề-- -- -- -- -- --

Không ngược không ngược, thật sự là không ngược, Lương không có bệnh

gì không tiện nói ra, đáp án ngày mai sẽ rõ, bà con đừng gấp!

https://thuviensach.vn

Chương 42: Thảng Thắn

“Hoa Khấp Tuyết,có phải nàng đang có chuyện gì không hài lòng, nàng phải nói thẳng với ta a! Giấu ở trong lòng làm gì!” Mộ Lươngđè Hoa Khấp Tuyết vào mộtthân cây, trong mắt nổi lên bão táp, gấp gáp gầm nhẹ, cái bộ dáng này của nàng nhanh chóng ép điên hắn rồi, dọc đường đi mặc kệ hắn có nói gì, mắt nàng đều không biểu cảm đồng thời không nói chuyện!

”Chàngsuy nghĩ nhiều rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, da thịt trắng nõn của hắn bởi vì giận dữ mà dần ửng đỏ, môi mỏng mím chặt, mất đi vẻ bình tĩnh thong dong của bình thường.

”Hoa Khấp Tuyết, nàng thật sự là có bản lãnh bức chết người.” Mộ Lương thất bại nhắm mắt lại, thở ra một hơi, đè xuống giận dữ trong lòng, lần nữa mở mắt thì trongmắt chỉ còn lại thỏa hiệp, đưa tay vuốt lên gương mặt mềm mại của nàng, giọng nói dịu dàng hơnrất nhiều, “A Noãn, ta so với nànghiểu rõ nàng hơn nàng hiểu chính mình, nàng đang không vui vẻ, Sao giấu được ta?”

Ánh mắt Mộ Lương tràn đầy nhu tình, đồng thời kèm theo nét cưng chiều, vạn phần bất đắc dĩ, làm mềm nhũn trái tim Hoa Khấp Tuyết.

Mắt Hoa Khấp Tuyết hạ xuống, thở dài một hơi, thái độ của nàng, thật đã làm tổn thương hắn đi, đối mặt với một Mộ Lương dịu dàng như thế, nàng chỉ có thể thỏa hiệp, mấp máy môi, nói ra lý do làmnàng không vui.

”Đông Phương vũ nói, chỉ có nàng ta mới có thể tiếp nhận chàng, tại sao?”

https://thuviensach.vn

Cả người Mộ Lương liền cứng đờ, đáy mắt hiện lên kinh ngạc, sắc mặt liền trắng bệch, máu trong người cũng từ từ lạnh dần, chuyện của hắn,làm sao Đông Phương Vũ biết được?

”Chàng rốt cuộc giấu ta chuyện gì?” Hoa Khấp Tuyết ngẩng đầu, không bỏ qua khuôn mặt tái nhợt của hắn, liền đau lòng.

”A Noãn.....” Mộ Lương há miệng, mắt hiện lên bối rối cùng vô lực, nghĩ đến sự kiện kia, đột nhiên hắn cảm thấy sợ, sợ A Noãn sẽ không tiếp nhận được, hắn cho là hắn sẽ gạt được nàng là tốt rồi, nhưng vẫn để nàng biết được.

”Nói.” Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, nhìn hắn hốt hoảng cùng vô dụng, trong lòng liền càng quyết tâm phải biết được bí mật hắn.

”A Noãn, ta nói, nhưng nàng đừng có rời khỏi ta được không.....” trong mắt Mộ Lương hiện yếu ớt, không dám nhìn thẳng vào mắt của Hoa Khấp Tuyết, nắm thật chặt quả đấm.

”Mộ Lương, chàng cho rằng tình yêu của ta là gì, gặpphải khó khăn sẽ dừng lại?” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, giọng nói lạnh lùng, lại mang trong đó nỗi thất vọng, thất vọng vì Mộ Lương đối với mình không có lòng tin, nhưng trong lòng cũng có chút căng thẳng, rốt cuộc là chuyện gì, làm cho hắn lo lắng đến nỗi nghĩ mình sẽ rời bỏ hắn?

Đôi tay đặt ở trước ngực hắn, Hoa Khấp Tuyết khẽ dùng sức, muốn đẩy hắn ra, đột nhiên lại bị hắn ôm càng chặt hơn.

”Không...không được đẩy ta ra.”trong giọng nói của Mộ Lương có chút run rẩy, vùi đầu vào ngạnh cổ nàng, “A Noãn, ta không phải không tin nàng,mà là ta không tự tin với chính mình.....”

Hoa Khấp Tuyết ngẩn người, trong mắt hiện lên vẻ không hiểu, Mộ Lương luônlà người tự tin bá đạo, đến tột cùng hắn giấumình cái gì?

https://thuviensach.vn

”Cho chàng một cơ hội cuối cùng, nói.” Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, giọng nóilạnh hơn phần, nhưng không đẩy hắn ra nữa.

Mộ Lương hít sâu một hơi, chậm rãi ngẩng đầu lên, sắc mặt còn chút trắng bệch, cẩn thận từng li từng tí nhìn nàng, “Không được rời khỏi ta.”

”Nói!” Hoa Khấp Tuyết tức giận trừng hắn, lúc nào thì Mộ Lương lại biến thành nhu nhược như vậy! Như thế nào nàng cũng không nhớ mình lúc nào đã nói qua rằng mình muốn rời khỏi hắn!

”Mỗi khi trăng tròn, ta sẽ biến thành một con quái vật, người không ra người, quỷ không ra quỷ, khát máu, gặp người liền giết.” Mộ Lương nhắmmắt lại, cười cười tự giễu, chậm rãi thở ra một hơi, rốt cuộc đã nói ra.

Ánh mắt nhìn chằm chằm nàng, sức lực ôm nàng cũng lớn hơn, hắn đã nói rồi, nếu nàng vẫn muốn rời đi, hắn cũng sẽ không cho nàng cơ hội chạy trốn, nhưng trong lòng vẫn rất sợ, sợ A Noãn sẽ vì vậy mà chán ghét hắn.

”Mộ Lương, cũng chỉ là giết người, nếu như làm vậy có thể cho chàng thoải mái hơn, ta sẽ đi cùng với chàng giúp chàng giết.” Hoa Khấp Tuyết thương tâm nhìn thẳnghắn, khônghề nghĩ sẽ chán ghét hắn, cũng không hề nghĩ tới muốn chạy trốn khỏi hắn.

”A Noãn.....” Mộ Lương kinh ngạc nhìn nàng, có chút không kịp phản ứng, A Noãn, không quan tâm chuyện hắn sẽ biến thành quái vật?

”Mộ Lương, thật ra thì có lúc chàng cũng rất đần.” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, dùng sức đẩy hắn ra một chút, “Ta sẽ không cảm thấy chính mình vô dụng, chỉ như vậy liền chịu không được.” Nam nhân khi yêu đều như vậy cứ để tâm vào chuyện vụn vặt sao?

”Lúc đó thật rất kinh khủng.....” Mộ Lương liền giải thích, hắn không muốn A Noãn nhìn thấy hắn như vậy.

https://thuviensach.vn

”Mộ Lương, bản thân chàng ngày thường luôn hoàn hảo, thì sợ gì đôi khi xấu xí? Đông Phương Vũ nói chỉ có nàng có thể tiếp nhận chàng, còn nói là nhìnchàng lúc giết người cũng rất dễ đẹp.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, đồng thời giọng nói cũng kèm theo tức giận, hắn gạt nàng, chính là sợ nàng sẽ ghét bỏ hắn? Như vậy chẳng phải chính nàngkhông đáng giá để hắn tin tưởng sao? Hơn nữa đây cũng không phải chuyện gì lớn!

”A Noãn.” Mộ Lương thở phào nhẹ nhõm, trong lòng có chút cảm động, mím môi, ôm chặtnàng vào trong ngực, “Hiện tại còn tức giận sao? Ta đã nói.” Rốt cuộc cũng nóibí mậttận đáy lòng ra, thật làm cho hắn thở phào nhẹ nhõm, cũng vì giữa hai người không còn trở ngại mà cảm động và vui vẻ.

”Bởi vì cuộc chiến Kim Than. “ Hoa Khấp Tuyết không thèm quan tâm hắn, ngược lại hỏi vấn đề này, lời đồn đãi, cuộc chiến Kim Than tử trận vô số, máu chảy thành sông, chỉ mình Thánh vươnghạ thủ vô số vong hồn, vì vậy mới có danh hiệu “Sát Thần“.

”Ừ.” Mộ Lương gật đầu một cái, dịu dàng cười, A Noãn của hắn rất là thông minh, nghĩ đến cảnh nhuộm máu ở Kim Than, mắt của hắn có chút hoảng hốt.

”Chàng làm cách nào vượt qua được.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, không giết người sẽ bị thống khổ, nhưng nàng cũng không có nghe nói qua lúc nào thì xuất hiện chuyệnma quỷ giết người ở trên đường.

”A Noãn, ta..... .” Mộ Lương do dựnghĩ có nên nói hay không chuyện này, lại bị nàng lạnh lùng trừng một cái, thân người liền run lên, mới miễn cưỡng mở miệng, “Trong mật thất của ta có một lồng bằng Hàn Thiết, khi đó ta tự mình vào bên trong liền không ra ngoài được.”

https://thuviensach.vn

”Về sau không cho phép nhốt mình trong đó nữa.” Hoa Khấp Tuyết nhắm lại mắt, nháy mắt ánh mắt nàng liền hiện tia đau lòng, nhàn nhạt nhìn hắn, lồng sắt? Hắn là người kiêu ngạo, tại sao có thể nhốt mình vào lồng sắt!

”A Noãn, không được.” Mộ Lương cười khổ, không nhốt vào lồng kia, thì Dương Thiên thành này mọi người bị giết hết cũng không đủ, “Nàng cũng biết võ công ta không thấp.”

”Vậy trước tiên cứ giết chết ta.” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, nhưng ánh mắt nhìn về phía hắn rất là nghiêm túc, “Muốn giết người khác, liền từ trên thi thể của ta vượt qua.”

”A Noãn, ngươi nói gì vậy,dù ta tự giết mình cũng sẽ không động tới nàng!” Mộ Lương cắn chặt răng nhìn nàng chằm chằm, ghét những từ liên quan tới chết từ trong miệng nàng nói ra.

”Nếu như chàng từ nhốt mình vào lồng nữa, vậy thì ta liền tự phế hai cánh tay.” Hoa Khấp Tuyết cắt đứt lời hắn, đối với chuyện hắn gầm lên như vậy không hề để ý.

”Hoa Khấp Tuyết!” Mộ Lương bắt được bả vai của nàng, trong mắt nhuộm đầy tức giận, tại sao nàng có thể lấy chính bản thân mình ra nói giỡn!

”Lời của ta nói ra, nhất định sẽ ta làm được.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn lại hắn, lạnh nhạt nói, “Mộ Lương, buông tay.”

”Nàng muốn đi đâu?” Mộ Lương không buông, ngược lại nắm càng chặt hơn, không biết nàng muốn làm cái gì, giọng nói có chút hốt hoảng cùng sợ hãi.

”Ngươi làm cho ta rất đau.” Hoa Khấp Tuyết thở dài, nhỏ giọng oán trách, bởi vì bả vai truyền tới đau đớn mà cau mày.

https://thuviensach.vn

”Thật xin lỗi!” Mộ Lương sững sờ, nhanh chóng buông tay ra, nhìn chânmày nàng nhíu lại, đau lòng vô cùng, “A Noãn, bả vai không có sao chứ.”

”Không biết, sức lực của mình thì chàng tự biết.” Hoa Khấp Tuyết thu hồi vẻ mặt vừa rồi, lành nhạt nhìn hắn một cái, trong lòng cũng không ngừng mắng hắn, đau chết, tên nam nhân này gấp gáp liền xuống tay không biết nặng nhẹ, đoán chừng đã bị sưng lên.

”Ta nhìn một chút.” Mộ Lương liền không suy nghĩ được nhiều, lập tức ôm chầm lấy nàng đồng thời muốn kéo cổ áo nàng nàng ra, lại bị Hoa Khấp Tuyết giận dữ đánh lên tay.

”Chàng nhìn lại bọn mình hiện tại đang ở đâu!” Hoa Khấp Tuyết mất bình tĩnh, hung dữ nhìn hắn, ban ngày ban mặt, hắn muốn làm gì!

”A Noãn xấu hổ?” Mộ Lương liền sững sờ, sau đó liền cười xấu xa, trong mắt thoáng hiện tà khí, bàn tay lại tập kích cổ áo nàng, dường vô tình hay cố ý nhẹ nhàng đùa bỡn sợi tơ trên cổ áo.

”Thánh Vương phủ đầy người đến kẻ đi, nếu như chàng không để ý đến, ta cũng vậy không ngại.” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, lần nữa đánh tay hắn rớt ra.

Mặt Mộ Lương liền tối sầm, ôm hông của nàng rồi cả người chợt lóe, liền như ngọn gió tại chỗ bay đi.

Mà khi đi qua bọn Bạch Thánh Vũđang đi tới tìm hắn, đám người thật bất hạnh bị cơn gió này thổi bay lên, không có hình tượng chút nào té dưới đất tức giận mắng to!

------ lời ngoài mặt ------

https://thuviensach.vn

Lại nói tâm ma ~ tiểu ngốccảm thấy chuyện này rất đáng yêu, oa ha ha, còn là rất cổ quái.

https://thuviensach.vn

Chương 43: Không Thuần Khiết (Ngọt Ngào Hạ)

“Chàng còn muốn xem bao lâu?” Hoa Khấp Tuyết chán nản nhìn chằm chằm vào bả vai của nam nhân ở trước mặt, nhịn xuống khóe miệng run run vì kích động.

Mộ Lương đau lòng nhìn da thịt trắng noãn như tuyết của nàng bị sưng lên một khối hồng hồng, tất cả trên mặt đều là tự trách, thế nhưng chính mình lại làm A noãn bị thương.

”Ta giúp nàng bôi thuốc.” Mộ Lương mấp máy môi, sắc mặt có chút không tốt nhưng là vẫn kéo kéo khóe môi.

”Không nghiêm trọng, chàng đừng lo lắng.” Hoa Khấp Tuyết nhăn nhăn cặp chân mày xinh đẹp, cái này cũng không được tính là bị thương, hắn đâu cần như thế.

”Thật xin lỗi, sẽ không có lần sau nữa.” Mộ Lương nhẹ nhàng kéo lấy nàng ôm vào trong ngực, thương tiếc hôn lên trán của nàng, từ trong ngực lấy ra một lọ thuốc bôi lên cho nàng.

Cảm giác thanh mát tràn vào trong cơ thể, Hoa Khấp Tuyết thoải mái híp mắt lại, khóe miệng không nhịn được nhếch lên.

Một bộ dáng dưới biếng chiếu vào trong mắt Mộ Lương làm cho nhịp tim của hắn chậm nửa nhịp, si ngốc mà nhìn nàng, lại quên mất động tác dưới tay.

”Mộ Lương.....” Hoa Khấp Tuyết có chút im lặng, hơi cáu kỉnh, hắn gần đây thế nào lại trở thành người già ngớ ngẩn rồi.

https://thuviensach.vn

”Hả?” Mộ Lương ngẩn người, hoàn hồn sau đó bên tai hơi nóng lên, có chút quẫn bách, mình mới vừa rồi là thế nào, lại giống như tiểu thiếu niên nhìn cô nương nhà người ta mà ngẩn người.

”Mộ Lương, chàng xấu hổ.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nói nhưng sự ranh mãnh trong mắt vẫn bị Mộ Lương nhìn thấy được.

Mộ Lương hơi híp mắt lại, tốt, cô gái nhỏ này cũng dám cười nhạo mình, chậm rãi nhếch môi, trong mắt hiện lên tà khí, trên mặt thoáng hiện một chút tươi cười yêu mỵ

”A noãn, nàng xong rồi.” Giọng nói có chút khàn khàn, lại khác thường mê người.

Lúc này làm cho tim Hoa Khấp Tuyết đập nhanh hơn, trên gương mặt hơi phiếm hồng, trong lòng lại đang mắng to khuôn mặt yêu nghiệt của người nào đó.

Mộ Lương thấy vậy, nhẹ nhàng nở nụ cười, tất cả trong mắt đều là hài hước, cô gái nhỏ này cũng xấu hổ?

”Cười cái..... Ưmh.....” Khuôn mặt trong trẻo lạnh lùng của Hoa Khấp Tuyết hiện lên xấu hổ, mở miệng muốn mắng thì lại thấy một gương mặt tuấn dần dần phóng đại, cuối cùng phủ lên đôi môi của mình.

Mộ Lương mỉm cười nhìn nàng, nhẹ nhàng liếm liếm cánh môi của nàng, hài lòng khi cảm thấy thân thể nàng run lên, đáy mắt nổi lên sương mù: “A noãn, nhắm mắt lại.”

Hoa Khấp Tuyết nghe giọng hắn khàn khàn, ngoan ngoãn nhắm hai mắt lại, tim không nhịn được mà đập nhanh hơn, trên mặt càng đỏ thêm, nàng không biết mình nên làm cái gì nhưng trong lòng vẫn là hơi khát vọng.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nhếch môi, si mê liếc nhìn gương mặt ửng hồng của nàng dịu dàng hôn lên đó, ngửi mùi hương thơm ngát trên người nàng, thân thể một hồi nóng lên, mở mắt liếc nhìn cả khuôn mặt đỏ bừng, bộ dạng kiều mỵ động lòng người của nàng, con ngươi thâm thúy tối lại, dưới môi tăng thêm sức lực, không giống với sự dịu dàng vừa rồi, hắn bây giờ giống như một dã thú, điên cuồng gặm cắn cánh môi của nàng.

”Ưmh. .....” Hoa Khấp Tuyết nhịn không được khẽ rên, hơi hơi hé mắt trong đó tất cả đều là sương mù, trên môi tê tê dại dại, không biết là thoải mái hay là khó chịu.

Nghe được tiếng rên rỉ của nàng, Mộ Lương thở hổn hển buông nàng ra, nhìn đôi môi hơi sưng đỏ và sợi tóc rối loạn của nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng xinh đẹp quyến rũ, hắn cũng không nhịn được nữa, cúi đầu hôn lên cổ của nàng, tinh tế gặm cắn, một đường đi xuống phía dưới, đi tới xương quai xanh của nàng.

Nhìn thấy bả vai của nàng còn có chút đỏ lên thì trong mắt Mộ Lương hiện lên sự ảo não, cúi đầu dịu dàng hôn hai vai của nàng, nụ hôn dịu dàng khiến thân thể của Hoa Khấp Tuyết phát run.

Hoa Khấp Tuyết có chút luống cuống, thở hổn hển níu lấy y phục của hắn, thân thể cũng có chút nóng lên.

Hô hấp của Mộ Lương trở nên dồn dập, bàn tay bắt đầu không an phận tới lui tuần tra, cuối cùng đi tới sau gáy của nàng, nhẹ nhàng đùa bỡn với thắt lưng trên y phục của nàng, sau đó kéo nhẹ, bàn tay to chậm rãi hướng bên trong triều tìm kiếm.....

”Mộ Lương, chàng dừng tay cho ta!” Hoa Khấp Tuyết cắn môi bảo vệ y phục thiếu chút nữa rơi xuống, xấu hổ nhìn hắn chằm chằm.

Mộ Lương chợt ngẩng đầu, thở hổn hển nhìn nàng, lỗ tai khẽ ửng hồng, có chút luống cuống: “A, A noãn, ta.....” Đối mặt với nàng, hắn không hề

https://thuviensach.vn

có tự chủ.

Hoa Khấp Tuyết nghiêng đầu không nhìn hắn nhưng trên mặt ửng hồng vẫn là không có bớt, một tay che chở quần áo, một tay che chở vạt áo không biết từ lúc nào đã bị hắn cởi ra, hai cái tay cũng không dám động.

Mộ Lương hít một hơi thật sâu, đè xuống sóng nhiệt trong cơ thể, ôm nàng vào trong ngực, ảo não nói: “A noãn, thật xin lỗi, là ta quá gấp.”

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, mặt càng đỏ hơn, quay đầu lại khẽ trừng mắt nhìn hắn: “Khốn kiếp, giúp ta mặc quần áo vào.”

Mộ Lương vừa nghe, ánh mắt ở trên người nàng chạy một phen, lúng túng ho khan một tiếng, cười khan nhìn nàng nói: “Cái đó.....” Hắn lúc nào thì làm nhiều chuyện như vậy rồi.....

”Cười cái gì!” Hoa Khấp Tuyết rất xấu hổ, khẽ cắn môi, quát nhẹ.

”Không có, không có!” Mộ Lương lắc đầu một cái, lần nữa buột lại vạt áo của nàng, lại sửa sang ổn thỏa y phục của nàng, giúp nàng mặc xong, nhìn nàng bị quấn chặt chẽ, không nhịn được than nhẹ: “Thật muốn giúp nàng cởi ra lại.”

”Mộ Lương, chàng ngứa da.” Hoa Khấp Tuyết cười lạnh, hung hăng đập vào lưng hắn một chưởng.

”A noãn, nàng xuống tay nhẹ một chút!” Mộ Lương kêu đau, ai oán nhìn Hoa Khấp Tuyết, cô nàng này muốn mưu sát chồng.

Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, thấy hắn cau mày, vẫn là nhịn không được giơ tay lên xoa xoa cho hắn.

Trong mắt Mộ Lương xẹt qua ý cười khi thực hiện được âm mưu, theo động tác của nàng, bế nàng lên ôm vào lòng, vùi đầu vào cổ nàng, cắn nhẹ.

https://thuviensach.vn

”Chàng!” Hoa Khấp Tuyết không biết là nên giận hay nên cười, người này quá vô sỉ, lập tức muốn đẩy hắn ra, lại bị hắn ôm chặt hơn.

”A noãn, nàng nhanh chút gả cho ta có được không.....” Mộ Lương đột nhiên lên tiếng, âm thanh mềm mại, rõ ràng là đang làm nũng.

Thân mình Hoa Khấp Tuyết cứng đờ, nửa ngày không kịp phản ứng.

Mộ Lương ngẩng đầu lên, ủy khuất nhìn nàng nói: “Nhìn thấy nhưng không ăn được cuộc sống này thật rất khó chịu đựng, hơn nữa, ta sẽ nhịn đến hỏng. .....”

Khuôn mặt Hoa Khấp Tuyết nóng đỏ lên, cắn nhẹ môi trừng mắt nhìn hắn nói: “Ai muốn gả cho chàng!”

”Vậy nàng muốn gả cho người nào hả?” Mộ Lương đột nhiên giận tái mặt, bàn tay mập mờ ở xương quai xanh của nàng tới lui tuần tra.

”Gả ai cũng không gả cho chàng.” Hoa Khấp Tuyết giận dỗi cãi lại, thân thể lại không nhịn được khẽ run theo động tác của hắn, mấp máy môi, đưa tay ngăn cản bàn tay to của hắn, không cho hắn động nữa.

”Nàng nói lại lần nữa.” Sắc mặt Mộ Lương đã hoàn toàn trầm xuống, híp mắt lại trong mắt đều là ánh sáng nguy hiểm.

Hoa Khấp Tuyết nuốt một ngụm nước bọt, tính tình không chịu thua xông ra, hạ quyết tâm, không chút nghĩ ngợi liền lặp lại nói: “Gả ai cũng không gả cho chàng!” Nói cũng đã nói, nàng còn sợ hắn sao, coi như cùng hắn đánh một trận, nàng cũng không nhất định phải thua!

Mộ Lương mím môi, trong mắt nổi lên bão táp, sau một lúc lâu, toàn bộ sự tức giận chỉ hóa thành cái thở dài nhẹ nhàng, rũ mắt xuống trong mắt đều là bi thương, sắc mặt cũng có chút trắng bệch, cười chua xót nói: “A noãn,

https://thuviensach.vn

nàng quả nhiên vẫn không có chấp nhận ta, có ngày ta sẽ nổi điên mà giết người.”

Hoa Khấp Tuyết sững sờ, tâm đau đớn, nhìn vẻ mặt bi thương của hắn, nàng có chút bối rối nói: “Không, không phải vậy.”

”Không cần an ủi ta, ta không có yếu ớt như vậy.” Mộ Lương cười khổ, nhưng đáy mắt đau đớn càng sâu hơn.

”Mộ Lương.....” Hoa Khấp Tuyết cau mày, cái bộ dạng này của hắn, làm nàng đau lòng muốn chết, cắn cắn môi, nhưng không biết nói thế nào.

”Một hồi nàng theo đám bọn hắn đi du hồ đi, ta đi vào cung làm ít chuyện.” Mộ Lương đột nhiên lại dịu dàng nở nụ cười, đưa tay lên sửa lại một chút tóc rối loạn của nàng, buông cánh tay đang ôm nàng ra, liền muốn rời đi.

”Ta không muốn!” Hoa Khấp Tuyết vừa nghe hắn muốn bỏ lại nàng, sắc mặt có chút trắng bệch, không chút suy nghĩ liền kéo tay của hắn lại đặt trên người mình, vì vậy.....

Hoa Khấp Tuyết sửng sốt, Mộ Lương cũng sửng sốt.

Hai người đồng thời cúi đầu nhìn về phía cái tay của Mộ Lương đang đặt trên người Hoa Khấp Tuyết..... Lúc này, nó đang ở một vị trí không thuần khiết.

Hoa Khấp Tuyết chợt buông tay ra, gương mặt nóng lên, không dám nhìn hắn nữa, nhịp tim đập nhanh đến dọa người.

Mộ Lương mất đi xúc cảm mềm mại kia trong lòng tiu nghỉu, mất mát lại thấy bộ dạng xấu hổ vẻ mặt đỏ bừng của cô gái nhỏ này, đáy mắt nổi lên nụ cười, tất cả sự kìm nén bi thương vừa rồi đều biến mất, nhẹ nhàng nâng cằm nàng lên, tà khí nhếch môi.

https://thuviensach.vn

”A noãn, nàng mới vừa rồi có phải là chơi trò—— Vừa nghênh đón vừa cự tuyệt hay không? Hửm?”

”Mộ Lương, chàng đi chết đi!”

Đột nhiên, trong Noãn Các truyền ra một tiếng rống to, làm mọi người đứng ở bên ngoài kinh sợ, tính tình Tuyết cô nương lạnh nhạt như thế, Vương gia rốt cuộc là đã làm cái gì.....

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Bộc Lộ Bản Lĩnh

Editor: Mộc Du

Bích Ba hồ là hồ lớn nhất thành Dương Châu, mỗi ngày đều có rất nhiều người tới đây du ngoạn.

Nhóm người Mộ Lương mặc dù mặc thường phục nhưng mỗi một người đều là quý khí mười phần, nam tuấn, nữ mĩ, đứng ở trên thuyền lớn sang trọng, hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Bất quá đám người bọn họ được vạn người chú ý đã sớm trở thành thói quen, cũng không cảm thấy có gì là không đúng.

Nhưng mà không khí trên thuyền cũng có chút không đúng.

Hoa Khấp Tuyết mang vẻ mặt lạnh lùng, ngồi ở trên mũi thuyền lạnh lùng nhìn về phía trước, quanh thân tản ra hơi thở lạnh như băng, trên đầu mặt trời chói chang cũng không thể làm ấm lên.

Còn Mộ Lương thì ngồi ở một bên lấy lòng cười cười, bưng một cái mâm lớn thỉnh thoảng đút cho nàng ăn ít đồ.

”Này, Thánh Vũ, hoàng thúc cùng hoàng thẩm làm sao vậy?” Mộ Lê đi tới trước mặt Bạch Thánh Vũ, sờ sờ cằm hỏi.

”Ta làm sao mà biết?” Bạch Thánh Vũ kỳ quái nhìn hắn liếc mắt một cái.

”Hai người từ nhỏ cùng nhau lớn lên đấy!” Mộ Lê nhíu mày nhưng hắn là từ nhỏ đã đi theo hoàng thúc lăn lộn rồi.

https://thuviensach.vn

”Ngươi chính là một tay hắn nuôi nấng đấy, tại sao ngươi lại không biết?” Khóe miệng Bạch Thánh Vũ giựt giựt, cây quạt trong tay bị siết chặt, hắn sợ hắn sẽ không nhịn được mà hành thích vua!

”Ca, tới đây câu cá, câu được cái gì, bữa ăn tối liền ăn cái đó.” Bạch Thánh Diêu đi tới, cầm lấy mấy cái cần câu, cá ở Bích Ba hồ này phi thường ngon.

”Hắc hắc, ta giúp ngươi.” Mộ Lê cười híp mắt nhìn Bạch Thánh Diêu, cầm lấy một cái cần câu.

”Cám ơn hoàng thượng.” Bạch Thánh Diêu cười cười, quay lại phía sau gọi: “Lưu Nguyệt, Cảnh Duệ, tới đây câu cá!”

”Được!” thanh âm trong trẻo của Lưu Nguyệt truyền đến, rất nhanh nàng liền đi tới rồi, lấy một cái cần câu ngồi xuống bên cạnh Bạch Thánh Vũ.

Mộ Lê nhìn Bạch Thánh Diêu ngồi ăn ở bên cạnh, nhíu nhíu mày, gần đây cùng với nàng gặp mặt đã nhiều lần, hắn cũng đã nhớ lại hết những vui vẻ, hạnh phúc trong quá khứ, Thánh Diêu trước kia đối với hắn không phải lạnh nhạt như vậy, vì sao hiện tại.....

Bạch Thánh Diêu tựa hồ là không có nhận thấy ánh mắt của hắn, lẳng lặng cầm cần câu, nhìn mặt nước, chỉ là ánh mắt kia giật giật.

Mộ Lương quay đầu lại nhìn bọn họ một cái, nhíu mày nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết hỏi: “A noãn, muốn câu cá sao?” Hiện tại thuyền đã lái vào trong giữa hồ, cá ở đây là tốt nhất, lại cơ hồ không có người nào.

”Không câu.” Hoa Khấp Tuyết làm mặt lạnh, không nhìn hắn.

”A noãn, đừng nóng giận có được hay không, về sau ta sẽ không trêu chọc nàng nữa.” Mộ Lương ôm nàng vào trong ngực, dịu dàng cười, cô gái

https://thuviensach.vn

nhỏ này da mặt mỏng, mới vừa rồi mình thật là có hơi quá đáng.

”Nam nữ thụ thụ bất thân.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, chợt dùng sức đẩy hắn ra, nhìn bộ dạng hắn ngã trên mặt đất, trong mắt hiện lên ý cười.

Mộ Lương bĩu môi, đưa tay che ngực, đáng thương mà nhìn Hoa Khấp Tuyết tố cáo: “A noãn, nàng mưu sát chồng.”

”Chàng có ý kiến?” Hai tay Hoa Khấp Tuyết khoanh trước ngực, lạnh nhạt nhìn hắn, thái độ đó rất là kiêu ngạo.

”Không có, không có.” Mộ Lương cười khan hai tiếng, nhanh chóng đứng lên, lại muốn đi qua chỗ nàng.

Đám người Mộ Lê bên kia cùng nhau nhìn qua bên này, thấy vậy đều lắc đầu, Nhiếp Chính Vương tôn quý của bọn họ thật là không có tiền đồ.

Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, giơ tay lên vận khởi huyễn lực liền hướng Mộ Lương bên này đáng xuống, nam nhân chết tiệt này còn dám tới đây, muốn bị đánh chết rồi.

Mộ Lương linh hoạt né tránh, nhìn bọt nước phía sau văng lên, tức giận trừng mắt nhìn nàng nói: “Hoa Khấp Tuyết, nàng làm thật.”

”Bằng không thì sao?” Hoa Khấp Tuyết nhếch môi, nhìn bộ dạng nhếch nhác của hắn, tâm tình liền trở nên rất tốt.

Mộ Lương thấy nàng rốt cuộc đã cười, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, khóe môi cũng gợi lên một chút tươi cười dịu dàng, chậm rãi tiến lên nhưng đột nhiên lại cảm nhận được khí tức ở phía sau, vẻ mặt liền lạnh xuống.

Đồng thời Hoa Khấp Tuyết cũng cảm nhận được, ánh mắt liền lạnh lẽo, xoay người sang chỗ khác.

https://thuviensach.vn

”A noãn, bọn họ là người của ta, chỉ dùng cho việc giáo huấn.” Mộ Lương thản nhiên nói.

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, lạnh lùng nhìn về phía trước, đột nhiên lắc mình nhảy hướng không trung.

”Mộ Lương, ngươi không giúp nàng sao?” Bạch Thánh Vũ cầm cần câu xông tới, ngạc nhiên nhìn Mộ Lương, hắn không phải là rất bảo vệ bảo bối Hoa Khấp Tuyết của mình sao.

”Bọn họ không gây thương tổn được nàng.” Mộ Lương nhếch môi, trong mắt tất cả đều là tự tin, nếu như A noãn không muốn bị thương, ai cũng không gây thương tổn cho nàng được.

”Người của ngươi cũng không phải là ngồi không nha!” Bạch Thánh Vũ vẫn là chưa tin.

”Hay là một hồi ngươi cứ cùng A noãn đánh thử một chút xem.” Mộ Lương lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, Bạch Thánh Vũ vội vàng lắc đầu, không thèm nói nữa.

Những người khác cũng để cần câu xuống, chạy tới, nhìn bóng dáng màu trắng ở trên cao, trên mặt đều là lo lắng.

”Hoàng thúc, người là để cho hoàng thẩm lập uy à?” Mộ Lê sờ lên cằm cười, làm cho Bạch Thánh Diêu và Lưu Nguyệt khó hiểu.

Còn Cảnh Duệ và Bạch Thánh Vũ nghe xong liền sáng tỏ mà cười, thì ra là như vậy.

Mộ Lương nhếch môi nhìn về phía trước, muốn làm nữ nhân của hắn, cũng không phải là đơn giản như vậy, A noãn, nàng phải biết tranh đấu..... .

https://thuviensach.vn

Nếu như Hoa Khấp Tuyết biết bây giờ hắn đang ở suy nghĩ cái gì, phỏng chừng sẽ không để ý đến hình tượng mà chửi ầm lên: “Ngươi cho là lão nương nguyện ý?”

Mà giờ khắc này, Hoa Khấp Tuyết đứng giữa không trung, chậm rãi nhắm hai mắt lại, nghe luồng khí dao động không dễ dàng phát giác trong không trung, quanh thân tản ra ý lạnh.

Đột nhiên, trong không khí dao động tăng lên, ba đạo phong nhận mang theo lực lượng cường đại hướng về Hoa Khấp Tuyết đánh tới, chia ra nhắm vào đầu, bụng và chân của nàng.

Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ một tiếng, thân thể nhẹ nhàng nhảy lên, tránh thoát ba đạo phong nhận này, lại chậm rãi hạ mình xuống một chút, hai mắt bỗng mở ra, bên trong tất cả đều là lãnh ý.

Vài đạo phong nhận liên tiếp đánh tới, lần này so với lần trước lực lượng càng lớn hơn, tựa hồ là muốn trực tiếp lấy mạng Hoa Khấp Tuyết.

Lần này Hoa Khấp Tuyết không né tránh, song chưởng hợp thực, bạch quang nhàn nhạt phát ra từ trong lòng bàn tay, huyễn lực vốn là không có mang màu sắc nhưng Hoa Khấp Tuyết là cùng với người khác không giống nhau, từ nhỏ huyễn lực của nàng đã mang theo màu trắng, nhưng còn có một người đặc thù chính là Mộ Lương, thời điểm mỗi lần hắn vận khởi huyễn lực là phát ra ánh sáng màu tím.

”Hoàng thúc, thì ra là không phải chỉ có một mình người có huyễn lực phát ra màu sắc.” Mộ Lê ở phía dưới trừng lớn mắt, trên người hoàng thẩm đang tản phát ra bạch quang nhàn nhạt, điều này làm cho hắn nhớ tới tử quang (ánh sáng màu tím) trên người hoàng thúc.

Mộ Lương chỉ là nhếch môi, lại không nói gì, huyễn lực có thể phát ra màu sắc, hắn biết cũng chỉ có hắn và A noãn có mà thôi, bọn họ nhất định là phải ở cùng nhau.

https://thuviensach.vn

Trên không trung, ánh mắt Hoa Khấp Tuyết trở nên bén nhọn, hai tay tản ra bạch quang nhanh chóng chụp vào mấy đạo quang nhận này, mấy đạo quang nhận cường đại này vừa xuất ra liền bị nàng nghiền nát trong lòng bàn tay.

”Hừ.” Ba đạo hừ lạnh truyền đến, không trung đột nhiên xuất hiện ba người áo đen, khí lưu quanh thân bọn họ nhanh chóng lưu động, quanh thân tụ thành ba quả khí cầu, mang theo lôi đình chi lực, từ ba hướng bay tới chỗ Hoa Khấp Tuyết.

Mặt Hoa Khấp Tuyết không chút biểu cảm quét qua ba người một cái, khi bọn hắn sắp đánh vào mình thì thân hình nàng đột nhiên bay cao lên không trung lộn ngược lại, đầu hướng xuống, quanh thân tản mát ra bạch quang nhàn nhạt, đem ba khí cầu chạm vào nhau tản ra lực lượng trở cách bên ngoài.

Ba người cùng nhau híp mắt, thân thể cấp tốc xoay tròn, ba quả khí cầu hợp lại với nhau, tạo thành một quả khí cầu khổng lồ, hướng Hoa Khấp Tuyết phóng tới.

Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh một tiếng, song chưởng thẳng tắp chống lại quả khí cầu kia, đột nhiên song chưởng bạch quang đại thịnh, nàng hướng về phía khí cầu đánh ra một chưởng đôi tay hướng hai bên lôi kéo, cường ngạnh làm quả khí cầu nứt ra một lổ hổng lớn.

Ba người áo đen khiếp sợ trợn to mắt, sau đó chỉ cảm thấy thân thể chợt nhẹ, liền bị ném vào trên thuyền, sau đó bạch y nữ tử kia bay tới trên thuyền, từ trên cao nhìn xuống đánh giá bọn họ.

”Mộ Lương, người của chàng, quá yếu.”f

https://thuviensach.vn

Chương 45: Vương Phi

“Mộ Lương, người của chàng, quá yếu.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn ba người liếc mắt một cái, liền ngẩng đầu nhìn Mộ Lương nói.

”A noãn, vất vả rồi.” Mộ Lương ôm nàng vào trong ngực, dịu dàng nhếch môi.

Bạch Thánh Vũ, Mộ Lê và Cảnh Duệ trợn mắt há hốc mồm nhìn Hoa Khấp Tuyết, “yếu” là cô quá mạnh mẽ thì có! Ba người này chính là hộ pháp của Mộ Lương, huyễn thuật của bọn họ cường đại cao thâm không lường được, một chiêu ba người vừa mới xuất ra kia chính là bản lĩnh thật của bọn họ, quả khí cầu đó có thể ngăn cản tất cả các công kích và cũng tiêu diệt tất cả các lực lượng. Thế nhưng lại trực tiếp bị nàng làm thủng một lỗ lớn, có cần hung hãn như vậy hay không!

”Thuộc hạ tham kiến Vương gia.” Ba người áo đen đầu tiên là mang vẻ mặt khó tin mà nhìn Hoa Khấp Tuyết, ngay sau đó liền nhanh chóng quỳ xuống đất, hướng về phía Mộ Lương cung kính hành lễ.

”Đứng lên đi.” Mộ Lương thản nhiên liếc mắt nhìn bọn họ.

”Dạ!” Ba người đứng dậy, giơ tay lên lấy xuống miếng vải đen trên mặt, họ đều là các nam tử tuấn mỹ, người bên phải có ngũ quan lạnh lùng, người chính giữa thì có vẻ nhu hòa hơn, còn người bên trái thì lại có gương mặt của trẻ con.

Lúc này trên mặt ba người đều mang sự thất bại, bọn họ vẫn lấy làm kiêu ngạo với bản lĩnh thật của chính mình nhưng họ không ngờ cô gái này lại có thể dễ dàng mà phá hủy, rốt cuộc nàng là người nào?

https://thuviensach.vn

”Nàng là Vương phi tương lai của các ngươi.” Mộ Lương dịu dàng mà nhìn Hoa Khấp Tuyết cũng không có nhìn bọn họ.

Ba người sững sờ, sau đó trừng lớn cặp mắt, Vương phi? Bọn họ lại nhìn bộ dạng dịu dàng che chở của Vương gia đối với nàng, càng thêm cả kinh thiếu chút nữa thì cằm rớt xuống.

Vương gia của bọn họ lúc nào thì đối với người khác lại dịu dàng như thế rồi!

”Hoa Khấp Tuyết.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng mở miệng: “Mộ Lương, ta vẫn chưa có đồng ý.”

”Rồi nàng cũng sẽ đồng ý thôi.” Mộ Lương bĩu môi, xong lập tức nở nụ cười tự tin.

Hoa Khấp Tuyết liếc trắng mắt, lười phản ứng lại hắn.

Ba người thấy vậy liền cả kinh, Vương gia của bọn họ lúc nào thì học được chơi xấu rồi?

Mộ Lê thấy vẻ mặt này của bọn họ, vịn vào bả vai Bạch Thánh Vũ nở nụ cười nói: “Ha ha ha, Trạch Linh nét mặt của các ngươi rất mắt cười, ha ha ha. .....”

”Hoàng thượng.....” Người có gương mặt trẻ con bĩu môi, lại nhìn về hướng của Mộ Lương nói: “Vương gia, thật xin lỗi a, mới vừa rồi chúng ta cho là Vương phi muốn đả thương ngài, cho nên mới. .....”

”Không cho các ngươi chịu chút đau khổ thì vĩnh viễn đều lỗ mãng như vậy.” Mộ Lương câu môi, hướng về Hoa Khấp Tuyết giới thiệu: “Người này, là Trạch Linh.” Hắn chỉ hướng người có gương mặt trẻ con.

”Ừ.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên đáp lời.

https://thuviensach.vn

”Vương phi, ta là Trạch Lương.” Nam tử này ôn hòa cười khẽ tự giới thiệu mình.

”Vương phi, ta là Trạch Hàn.” Nam tử này có chút lạnh nhạt trong giọng nói mang theo cung kính, vừa rồi nàng thẳng áp đảo đã làm cho hắn chịu phục.

”Ừ.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên liếc nhìn bọn hắn, không cần phải nhiều lời nữa.

”A noãn, nàng thừa nhận a.” Mộ Lương đột nhiên cười đến rất vui vẻ, mới vừa rồi bọn Trạch Lương đã gọi A noãn là Vương phi nhưng nàng cũng không có phản bác.

”Chàng còn muốn cưới người khác?” Hoa Khấp Tuyết lành lạnh nhìn hắn liếc mắt một cái, xoay người tìm một chỗ ngồi xuống.

”Vương phi, huyễn thuật của người và Vương gia, người nào thì cao hơn?” Trạch Linh cười ha hả tiến lên, tất cả trong mắt đều là tò mò, mọi người trên thuyền nghe vậy, đều nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, đây cũng là điều bọn họ tò mò.

”Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, lướt nhìn mọi người trả lời.

”Điều này cũng chưa chắc chắn, A noãn, nàng khiêm tốn rồi.” Mộ Lương nhếch môi, tiến lên ôm nàng vào trong ngực.

”Vậy thì đánh một trận.” Hoa Khấp Tuyết mở mắt, trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn, nàng vẫn muốn cùng Mộ Lương đánh một trận.

”A noãn, ta là nam nhân của nàng.” Mộ Lương có chút thất bại, điểm điểm lên cái mũi của nàng cưng chiều nói: “Tỷ thí với nàng, ta chỉ có thua.”

https://thuviensach.vn

”Oh.” Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, lại ngã về trong ngực hắn.

”Ngu ngốc.” Mộ Lương bật cười, cưng chiều sủng nịch nhìn nàng, cô gái nhỏ này lại muốn cùng hắn đánh một trận?

”Đi, Trạch Linh, đi theo chúng ta câu cá.” Mộ Lê mỗi tay một người, đem Trạch Linh và Trạch Lương kéo đi nhưng vẫn không quên quay đầu lại trêu tức nhìn Mộ Lương.

Mộ Lương lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, người sau nhún vai quay đầu đi.

”Hoàng thượng, người nói thử coi nếu như chúng ta bái Vương phi làm sư phụ, nàng có đồng ý hay không?” Trạch Linh đùa nghịch cái cần câu trong tay, tất cả trên mặt đều là mơ tưởng.

”Nàng có đồng ý, các ngươi cũng học không được.” Mộ Lê bĩu môi nói: “Ngươi cho rằng mới vừa rồi Vương gia các ngươi nói huyễn thuật của bọn họ chẳng phân biệt được cũng cỡ như nhau là cho hoàng thẩm mặt mũi sao?”

”Chẳng lẽ không phải?” Trạch Lương chuẩn bị mồi câu xong, ngồi xuống.

”Dĩ nhiên là không phải.” Bạch Thánh Vũ cũng lại chỗ họ ngồi nói: “Tuyết cô nương là đệ tử của Vô Cực lão nhân.”

”Cái gì?” Trạch Lương không thể tin trợn mắt, ngay sau đó lại thoải mái nói: “Không trách được nàng lại có thể dễ dàng mà phá hủy thế công của chúng ta.”

”Ta vẫn cho là không có ai xứng với Vương gia, thì ra là vẫn có người như vậy.” Trạch Hàn nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, trong giọng nói có chút bội phục.

https://thuviensach.vn

”Đó là đương nhiên, hoàng thẩm trên có thể lên thính đường, dưới thì có thể xuống bếp, nói không chừng.... ..” Mộ Lê đột nhiên cười bỉ ổi, lại cảm thấy có một cỗ cường lực đánh tới ở sau lưng, tránh không kịp, liền bị đẩy xuống hồ.

Bạch Thánh Diêu theo bản năng đưa tay kéo hắn lại, thì liền bị đẩy luôn xuống hồ.

”Mộ Lê, gan ngươi lớn thật.” Âm thanh thản nhiên của Mộ Lương truyền đến, nghĩ muốn làm cho rối loạn lên.

”Hoàng thúc, người thật ác tâm!” Mộ Lê mắng to: “Ta vẫn là Hoàng đế đó!” Tức giận thì tức giận, Mộ Lê cũng không có quên Bạch Thánh Diêu bị rơi xuống hồ với mình, nhanh chóng kéo nàng lên, lắc mình lên thuyền.

”Thánh Diêu, không có sao chứ?” Mộ Lê lo lắng nhìn nàng, nhìn nàng toàn thân ướt nhẹp không nhịn được mà đau lòng.

Bạch Thánh Diêu lắc đầu một cái, trong mắt thoáng qua một tia ảo não, biết rõ hắn sẽ không có việc gì, lại còn nhiều chuyện muốn xen vào, đột nhiên lỗ mũi chợt ngứa, hắt hơi một cái.

”Còn nói không có việc gì.” Sắc mặt Mộ Lê trầm xuống, ôm nàng vào trong lòng, một cỗ nhiệt khí vây quanh hai người, y phục trong nháy mắt liền khô.

”Đa tạ hoàng thượng.” Bạch Thánh Diêu chợt đẩy mạnh hắn ra, trong mắt có chút bối rối cùng khổ sở.

”Không cần.” Mộ Lê khẽ cắn chặt răng “Hoàng thượng” hai chữ này như là cái gai đâm vào lòng hắn.

”Mộ Lê, thái độ của ngươi tốt một chút cho ta, nếu không ta đánh chết ngươi!” Bạch Thánh Vũ kéo muội muội qua, hướng về phía Mộ Lê hừ nhẹ,

https://thuviensach.vn

dám ôm muội muội của hắn!

”Muốn đánh một trận sao?” Mộ Lê vốn là có chút bực mình, vừa nghe vậy nhất thời liền xù lông, liền đứng dậy nhìn hắn chằm chằm.

”Đánh thì đánh!” Bạch Thánh Vũ vung tay áo lên, mở cây quạt ra.

”Trạch Lương, ba người các ngươi tạo kết giới, để cho bọn họ đánh” Mộ Lương thản nhiên nhìn bọn họ, không có ý định ngăn bọn họ.

”Tuyết Tuyết!” Bạch Thánh Diêu có chút nóng nảy, hi vọng Hoa Khấp Tuyết có thể ngăn bọn họ.

”Thánh Diêu, ngươi hi vọng người nào bình an vô sự, chọn một người.” Hoa Khấp Tuyết bắt đầu thưởng thức hoa quả khô trong tay, thản nhiên nhìn nàng.

”Ta. .....” Bạch Thánh Diêu nói không ra lời, hốc mắt có chút ửng hồng, một người là ca ca của nàng, một người là.....”Đánh đi.”

”Muội muội!” Bạch Thánh Vũ sắp tức chết rồi, nha đầu này như thế nào lại không bênh vực mình.

Bạch Thánh Diêu cúi đầu, không dám nhìn ca ca của nàng.

”Bày kết giới.” Mộ Lương hừ nhẹ, nhẹ nhàng vung tay lên, liền đem năm người đẩy về nơi xa trong không trung, Trạch Linh là người phản ứng cực nhanh đứng vào vị trí, bày kết giới, năm người trong nháy mắt biến mất trên không trung.

”Tiểu thư, bọn họ là cái bản lãnh gì vậy, thật là lợi hại.” Lưu Nguyệt sùng bái nhìn tới trước vị trí bọn họ biến mất.

”Ngạc nhiên.” Cảnh Duệ khinh thường hừ nhẹ, cái này tính là gì, hắn cũng làm được.

https://thuviensach.vn

”Ngươi là ghen tị!” Lưu Nguyệt híp mắt, chống nạnh bĩu môi.

”Ta ghen tị?” Cảnh Duệ bất khả tư nghị chỉ vào mũi mình, trề miệng tức giận quay lưng đi.

Mộ Lương như có điều suy nghĩ mà nhìn bọn họ, chậm rãi nhếch khóe miệng lên.

Mà Hoa Khấp Tuyết cũng chú ý tới Bạch Thánh Diêu đứng ở đầu thuyền, thấy trên mặt nàng đều là lo lắng, trong mắt xẹt qua ánh sáng không rõ.

https://thuviensach.vn

Chương 46: Đào Hoa = Ruồi Bọ

“Thánh Diêu,chuẩn bị chút gì ăn đi.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Bạch Thánh Diêu, mỉm cười.

Bạch Thánh Diêu nhìn nụ cười của nàng, có chút sững người, Lưu Nguyệt bên cạnh liền che miệng cười khẽ, “Tiểu thư,người nên mang theo mặt nạ đi, người xem dù Thánh Diêu là một cô nương cũng bị người làm mê hoặc kìa.”

”A Noãn, trở về ta sẽ làm một cái mặt nạ lại cho nàng.” Mộ Lương gật đầu đồng ý, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoa Khấp Tuyết mà phát sầu, bộ dáng của nàng dâu thật là quá trêu chọc người.

”Mộ Lương, không phải bộ dáng của chàng nhìn cũng như vậy sao!” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn,hừ nhẹ.

”A! Tuyết Tuyết, ta đi ngay!” cuối cùng Bạch Thánh Diêu cũng hồi hồn, vỗ vỗ đầu của mình, ngượng ngùngxoay người rời đi, nhưng không được bao lâuliền quay trở lại.

”Tuyết Tuyết, ca ca bọn họ còn đánh nhau, không có ai câu cá.....”

”Mộ Lương, ta đói bụng.” Hoa Khấp Tuyết vuốt vuốt bụng của mình, có chút vô lực nhìn hắn.

”A Noãn ngoan, ta liền bắt cá cho nàng, chờ bọn hắn trở lại mới hảo hảo thu thập bọn hắn.” Mộ Lương nhìn dáng vẻ dễ thương này cuả nàng, không nhịn được liền cúi đầu hôn lên mặt nàng một cái, ngay trước khi nàng đánh hắn liền lách mình rời đi.

https://thuviensach.vn

”Vương Gia sẽ đi bắt cá?” nãy giờ Cảnh Duệ đi xem náo nhiệt vừa trở về, chỉ nghe thấy Vương Gia nhàmình muốn đi bắt cá, mặt liềnngạc nhiên.

”Tiểu thư đói bụng.” Lưu Nguyệt bĩu môi, tiểu thư nhà nàng đói bụng, Vương Gia dù đó giờ không hề bắt, cũng phải bắt.

”Vương gia đúng là rất cưng chiều Tuyết cô nương. “Cảnh Duệ gật đầu một cái, chân thành cảm thán.

Lưu Nguyệt chỉ híp mắt cười mà không hề trả lời lạ, từ trong ngực móc ra một bọc đồ, xoay người đi về phía Hoa Khấp Tuyết.

Cảnh Duệ nhìn bóng lưng của nàng mà ngẩn người, trong lúc hắn cười chính

hắn cũng không biết chính mình đang có bao nhiêu dịu dàng.

Bạch Thánh Diêu ôm một cái rổ chạy về phía Mộ Lương, chọn nửa ngày nàngmới chọn được cái rổ tương đối nhỏ, nàng sợ chút nữa Vương Gia bắt cá nhỏ mà nàng cầm cái rổ quá lớn Vương Gia sẽ ngượng ngùng.

Hoa Khấp Tuyết cũng chưa từng thấy Mộ Lương bắt cá bao giờ, có tò mò, liền đứng dậy vội vàngcùng Lưu Nguyệt đi theo sau.

Mộ Lương đứng ở đầu thuyền, quay đầu nhìn bọn họ một cái, nhíu mày, tại sao đám người này thật giống như đến đây xem chuyện tiếu lâm.

”Khụ khụ, Vương Gia, ngài phải cẩn thận.” Cảnh Duệ cười gượng hai tiếng, ”Trên thuyền có y phục để tắm rửa, một hồi chuẩn bị cho ngài thay!”

”Ta thay quần áo làm gì?” Mộ Lương híp mắt, không phải là bọn họ muốn hắn lội trong nước mà bắt chứ.

”Ngài không phải muốn xuống nước sao?” Bạch Thánh Diêu cũng đi lại.

https://thuviensach.vn

”Ai nói.....” Mộ Lương lạnh lùng hai người một cái, không trách được mọi người đều cái nét mặt này.

”Mộ Lương, nhanh lên một chút.” bao tử Hoa Khấp Tuyết đau lên, trên người liền vô lực, thể chất này không được, nhất định phải thay đổi!

”Được được.” Mộ Lương thấy nàng nhíu nhíu mày, liền biết dạ dàynàng lại khó chịu, đau lòng vô cùng, lập tức hướng trong hồ xuất ra một chưởng, nước hồ liền văng lên, chừng mười con cá lớn từ trong nước bay lên, tay Mộ Lương liền xuất chưởng thứ hai, toàn bộ cá đều bay lên thuyền.

”Thánh Diêu, nhanh nấu cơm.” Mộ Lương nhàn nhạt nhìn nàng, sau đó đi về phía Hoa Khấp Tuyết.

”Hả? A...a....” Bạch Thánh Diêu thất thần gật đầu, nhìn trên đất đầy cá, chỉ đơn giản như vậy?

”Khụ khụ, Thánh Diêu, để ta giúp ngươi, Cảnh Duệ, giúp chúng lượm cá!” Lưu Nguyệt ho khan một tiếng, kéo Thánh Diêu vào khoang thuyền, mặc dù phương pháp bắt cá của Vương Gia có chút kinh động, nhưng bụngtiểu thư nhà nàng không đợi được nàng ta cứ đứng ở đây ngẩn người.

Hoa Khấp Tuyết liếc nhìn cá trên đất, rồi xoay người đi vào khoan thuyền, muốn đilấy chút đồ ăn vặt của nàng để lấp đỡ dạ dày, lại không nghĩ đến dạ dày đột nhiên đau lên, làm nàng phải vịnghế chậm rãi ngồi xuống, nhắm hai mắt lại.

Vừa rồi Mộ Lương động tĩnh hơi lớn, làm cho một thuyền phụ cận chú ý, có một nam tử tuấn mỹ mặc cẩm bào màu bạc đang đứng ở trên thuyền, nhìn qua bọn họ thuyền như đang suy nghĩ gì đó, vừa lúc nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết.

Trong nháy mắt nam tử mặc ngân y liền ngẩn người, chưa bao giờ hắn thấy qua một cô nương tuyệt sắc như thế, ngũ quan hoàn mỹ, khí chất xuất

https://thuviensach.vn

trần, thấy nàng nhẹ cau mày, người trên thuyền kia lại không hề bận tâm đến nàng, nội tâm liền động, chỉ cần nhìn một cái,thì hắn liền biết mình không buông tay được.

Cái nhíu mày của Hoa Khấp Tuyết sinh ra một cảm giác vừa đau lòng vừa thưởng thức cảnh đẹp, điều này làm cho nam tử ngân y sinh kia sinh ra một loại ý muốn bảo hộ, muốn nàng ôm vào trong ngực để thương yêu.

Đột nhiên, hắn nhìn thấy một nam tử mặc áo tím đi tới bên cạnh bạch y nữ tử kia, chậm rãi ôm nàng vào lòng, này a yêu bộ dáng làm người ta ngứa mắt của hắn,không cam lòng nhìn theo hắn, phát hiện hắn chính là Thánh Vương của Mộ Quốc Mộ Lương.

Nữ tử bạch y kia hắn là nữ nhân của hắn! nam tử Ngân y hung hăng cắn răng, mắt liền hiện tia tàn ác, Thánh vương thì thế nào, nữ nhân mà hắn muốn, hắn nhất định phải đoạt được, hơn nữa chỉ có ngườituyệt sắc như vậy, mới xứng với mình.

”Gia, nên trở về rồi.” Trong khoang thuyền đi ra một lão nhân áo xám, cung kính nhìn nam tử mặc ngân y.

”Được.” nam tử mặc Ngân y nhàn nhạt đáp, giọng nói kèm theo nụ cười lạnh lùng,sau quay lại nhìn gương mặt tuyệt mỹ của Hoa Khấp Tuyết một cái,mới xoay người vào trong, nữ nhân kia, mặc dù nàng là nữ nhân của Mộ Lương, ta cũng sẽ giành nàng cho bằng được!

Đợi hắn vào khoang thuyền, Mộ Lương chậm rãi ngẩng đầu lên, mắt rét lạnh nhìn về phía thuyền kia, “A Noãn, nàng lại chiêu mộ themruồi bọ rồi.”

”Hả?” Hoa Khấp Tuyết khó hiểu nhìn hắn.

”Hừ!” Mộ Lương ôm nàng đứng lên, đi về phía khoang thuyền, vẻ mặt rất thối tha đáng ghét.

https://thuviensach.vn

”Mộ Lương, chàng làm sao vậy?” Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, khẽ kéo hắn.

”Ánh mắt của nam nhân vừa nhìn nàng làm ta không thích.” Mộ Lương ủy khuất nhìn nàng, ánh mắt của tên kia hận không thể ăn được A Noãn, thật sự làm hắn rất bực bội!

”Giết là được rồi.” mắt Hoa Khấp Tuyết hiện lên vẻkhinh thường, Mộ Lương không thích, nàng giúp hắn giết cũng được.

Mộ Lương vừa nghe, hài lòng nở nụ cười, cưng chiều ngắt mũi của nàng, ”Giết hắn sẽchọc phải phiền toái lớn nha....” Tuy nói như vậy, nhưng vẻ mặt hắnkhông có chút nào khẩn trương.

”Hắn ta là ai?” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn.

”Thái tử Phong Quốc, Phong Vụ Niên.” Mộ Lương nhếch môi, trong mắt xẹt qua tia xảo nguyệt cùng tính toán, thái tử Phong Quốc sao lại tới đây sớm như vậy.

Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, trong mắt hiện lên vẻ khinh thường, đột nhiên dạ dàylại đau nhói, khẽ nhíu mày lại.

”A Noãn, dạ dày lại đau?” Mộ Lương đau lòng nhìn nàng, bàn tay đặt lên bụng của nàng, sau đó có một cỗ khí nóng từ trong lòng bàn tay phát ra, làm cho Hoa Khấp Tuyết dễ chịu hơn một chút.

”Không có chuyện gì.” nội tâm Hoa Khấp Tuyết khẽ động, mỉm cười, dựa vào ngực hắn.

Ôm được nhuyễn hương trong ngực, tâm tình Mộ Lương đã tốt lại, nhanh chóng ôm nàng trở lại khoang thuyền, thấy Bạch Thánh Diêu đã nấu món cá xong rồi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, liền vén tay áo lên bắt đầu gỡ xương cá.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết thấy vậy, nụ cười càng tươi, lúc này cả Bạch Thánh Diêu cùng Lưu Nguyệt đều ngây ngẩn cả người, quên cả động tác trong tay.

Mặc dù Cảnh Duệ cũng kinh ngạc, nhưng dù sao cũng đây cũng là chủ mẫu của mình, nên hắn không dám suy nghĩ nhiều, mũi chợt ngửi đượcmột mùi khét bay đến, một luồngkhói đen bay lên, miệng liền co rút.

”Lưu Nguyệt, Bạch đại cô nương, cái nồi lẩu.”

”A! Cá của ta!” Bạch Thánh Diêu hét lên một tiếng, vội vàng bưng nồi ra.

Đột nhiên, một có bóng người từ bên ngoài vọt vào, ôm Bạch Thánh Diêu lên kiểm tra trên dưới, khẩn trương hỏi, “Thánh Diêu, sao vậy?”

Bạch Thánh Diêu ngơ ngác nhìn vẻ mặt hốt hoảng của Mộ Lê, khuôn mặt nhỏ nhắn liền đỏ lên.

Mộ Lê cũng là phản ứng lại, lúng túng ho khan một cái, chậm rãi buông nàng ra, vừa rồi nghe nàng thét chói tai, trong nháy mắt trong đầu liền trống rỗng, chỉ tràn đầy lo lắng, không chút nghĩ ngợi liền vọt vào, ngay cả chính hắn cũng không biết tại sao lại như vậy.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, mắt thoáng hiện trêu tức.

Sau đó Bạch Thánh Vũ tiến vào cũng thấy vậy, nụ cười trên mặt càng lớn, thì ra là tiểu tửHoàng đế này không phải là không có cảm giác gì đối với Thánh Diêu nha, vậy thì hắn có thể yên tâm.

------ lời ngoài mặt ------

Xin phép nói trước, người nam nhân làm vật hy sinh phải thật lâu về sau mới xuất hiện lần nữa ừ ~

https://thuviensach.vn

Chương 47: Hoa Khấp Tuyết Ghen Tuông (Phần Hai)

Trạch Linh thấy bộ dạng Vương Gia đút Vương Phi ăn cá, há miệng, muốn nóigì đó nhưng lại không biết mở miệng thế nào, lần đầu tiên hắn thấy Vương Gia nhà đút người ta ăn, lại còn rất vui vẻ.....

”Vương Gia, sao không để Vương Phi tự mình ăn?” Trạch Linh không hiểu hỏi, hắn nhớ là tay của Vương Phi hề không bị thương nha?

”Trạch Linh, ngươi đúng là người không hiểu phong tình gì cả!” Bạch Thánh Vũ thất bại vỗ trán, Mộ Lương là người đầy thông minh lạnh lợi lại xảo trá, tại sao lại không dạy ra được loại thuộc hạ này.

”Hả?” Trạch Linh ngu ngốc nhìn hắn, vẻ lạnh lùngbên ngoài bị phá vỡ.

Hoa Khấp Tuyết thấy vậy, nhíu mày, thì raTrạch Linh không phải là người có cá tính lạnh lùng,xem ra nàng nhìn lầm rồi.

”A Noãn, ngoan ngoãn ăn đi, đừng nhìn người khác.” Mộ Lương cười híp mắt nhìn nàng, trong giọng nói mang theo nét cưng chiều trong đó, chỉ là tại đây đều là người thông minh, làm sao nghe không ra giọngnày đầy mùi dấm.

”Hoàng thúc, lưu động trong thân thể người, toàn là giấm chua.” Mộ lê cắn chiếc đũa trêu ghẹo, đột nhiên bị mắc xương cá, không ngừng ho khan.

”Lê nhi, có phải hay không hoàng thúc đã từng dạy ngươi, tự gây nghiệt, không thể sống?” Mộ Lương hừ nhẹ, nở nụ cười với vẻ đắc ý.

”Lê ca ca, người không sao chứ.” Bạch Thánh Diêu vội vàng đưa một chén nước qua, vỗ lưng cho hắn.

https://thuviensach.vn

”Không, không có việc gì.” Mộ lê uống nước xong, tốt hơn nhiều, thở hổn hển, đột nhiên phát cách Bạch Thánh Diêu mới vừa xưng hô, mắt liền tràn đầy ý cười, cuối cùng cũng không gọi mình là hoàng thượng, dễ nghe hơn nhiều.

Bạch Thánh Diêu không ý thức được vấn đề xưng hô, chỉ thấy hắn không có việc gì, liền thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng lại rất là ảo não, rõ ràng muốn quên hắn, rõ ràng nói sẽ không quan tâm hắn, nhưng vì cái gì mà chính nàng không kìm lòng được?

Bạch Thánh Vũ cười ranh mãnh, trong lòng cũng đang than thở, hắn chợt nhớ lúc trước khihắn cũng bị mắc xương cá ngay cổ họng, không được quan tâm như vậy nha.

Có muội muội đúng là không dùng đươc, đúng với câu cùi chỏ lúc nào cũng hướng ra ngoài a!

”Các ngươi phải quen với phẩm chất này của Vương Gia các ngươibiết không?” Mộ lê tốt lên liền quên vết thương đau khổ hồi nãy, lại bắt đầu trêu ghẹo, “Các ngươi đi theo Vương Gia học nhiều thêm một ít, để tương lai cũng biết yêu thương nàng dâu của mình như vậy mới là nam nhân tốt.”

”Lê nhi, lần này sinh nhật ngươi, mỹ nhân tới đây cũng không ít, hoàng thúc nhất định sẽ giúp tìm người tốt cho con.” Mộ Lương cười rất từ ái, chỉ còn kém không có sờ lên đầu của hắn mà thôi.

”Hoàng thúc, ta sai lầm rồi.....” Mộ lê bĩu môi, vẻ mặt đưa đám, “Nhìn những đám ngườitrong cung liền muốn ói, đừng giày vò ta thêm nữa.”

Mộ Lương nhìn vẻ mặt bi thương của hắn,trên mặt vẫn cười rất ôn nhu, tiếp tục đút cá choHoa Khấp Tuyết.

Bạch Thánh Diêu mấp máy môi, sắc mặt rất không tốt, Đúng vậy a, hắn là hoàng thượng, hắn không thể như thời thiếu niên suốt ngày quấn quít bên

https://thuviensach.vn

mình chỉ biết có mình mình, cũng không vĩnh viễn chỉ thuộc về một người..... Nàng nên quên, nàng phải quên hắn!

Càng nghĩ trong lòng càng khó chịu, Bạch Thánh Diêu chậm rãi để đũa xuống, đi ra ngoài khoang thuyền.

”Tuyết Tuyết, ta đi ra ngoài hóng gió một chút.”

”Ừ.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn nàng một cái, cũng ngồi dậy, ngăn cản động tác Mộ Lương đang đút nàng lại, “Mộ Lương, ta ăn no, chàng nên ăn đi.”

”Được.” Mộ Lương được giai nhân quan tâm, tâm tình rất tốt, mỉm cườinhìn cá trên bàn, đoán chừng cá này dù có còn sống, hắn cũng sẽ rất thích.

”Vương Gia, giữ hình tượng.” Cảnh Duệ ho khan một tiếng, tốt bụng nhắc nhở, Lưu Nguyệt được, “Xì” một tiếng nở nụ cười.

Mộ Lương thu lại nụ cười lành lùng nhìn hai người, sống lưng của hai người liền tê dại một trận, cười gượng hai tiếng cúi đầu tiếp tục ăn.

”Thức ăn đều bị nguội rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhìn cá trên bàn, liền nhíu mày, ”Mộ Lương, đừng ăn, ta đi nấu cho chàng món khác” Dứt lời, liền đứng dậy đi về phía bếp, dù là trong thuyền này nhưng bất cứ cái gì cũng không thiếu.

”Vương Phi biết làm cơm?” Trạch Linh trợn mắt, không thể tin nổi, bây giờ những cô nương chưa xuất giá có ai mà không phải mươi ngón tay không dính nước chứ.

”Rất kỳ quái?” Mộ Lương hừ nhẹ, híp mắt cười đi theo, “A Noãn, ta giúp nàng.”

https://thuviensach.vn

Trạch Lươnglặng lẽ ăn mấy thứ trên bàn, khuôn mặt ôn hòa của vương gia làm tạo ra một vết nứt cho bọn hắn, trong lòng bọn hắn luôn tôn Vương gia như Thần lạnh lùng khát máu, hiện tại hình ảnh đó đã còn tồn tại nữa a.

Không lâu sau, Hoa Khấp Tuyết đã nướng xong một con cá cho Mộ Lương, hương vị kia làm cho mọi người thèm thuồng, chỉ là không ai dám tiến lên giành với Mộ Lương, như vậy đúng là không muốn sống nữa đi.

Nhìn bộ dáng hắn ăn đây vui vẻ, thật là hâm mộ muốn chết.

Nhưng lúc này, trong nhóm người thèm thuồng món cá kia, không có Mộ Lê.

Mộ lê ngơ ngác nhìn gì đó trong chén, nhíu mày lại, khuôn mặt tươi cười bình thường giờ trở nên buồn phiền,Thánh Diêu đi ra ngoài làm gì, vừa rồi tại sao hắn có cảm giác nàng có chút không vui.

Hắn đối vớiThánh Diêu tuyệt đối không chỉ là tình huynh muội, trước kia lúc nàonha đầu kia luôn cận kề bên hắn,hắn chưa có cảm giác được cái gì không đúng, nhưng bây giờ nàng đối với hắn lạnh nhạt như vậy, điều này làm cho hắn rấtkhó chịu, đồng thời trong lòng toát ra một loại cảm xúc quái dị khồng biết tên..... Loại cảm giác đó, giống như là thích.

”Mộ Lê, có một số việc, nên giải quyết, thì giải quyết nhanh chống, không nên đểđến cuối cùng, hại người hại mình.” giọng Bạch Thánh Vũ lành lùng truyền đến, thức tỉnh Mộ Lê.

”Có phải người biết chuyện gì?” Mộ lê híp mắt trừng hắn, có chút nóng nảy.

”Tai sao ta phải nói cho ngươi biết?” Bạch Thánh Vũ nhún vai, rõ ràng không có ý định phối hợp.

https://thuviensach.vn

”Nói.” Mộ Lê sắc mặt trầm xuống, uy nghiêm bậc đế vượng hiển rõ ra, trên mặt không còn cười giỡn.

Bạch Thánh Vũ thấy thế, không những không sợ, ngược lại còn vui mừng nở nụ cười, “Rốt cuộc cũng biết nghiêm túc, ngươi muốn biết cái gì, nên làm cho Thánh Diêu tự mình nói cho ngươi biết, không nên để ta nói.”

Bạch Thánh Vũ nói xong liền cúi đầu dồn sức ăn cá, không thèm nói với Mộ Lê nữa.

”Bạch Thánh Vũ ngươi không được quá phận!” Mộ lê cau mày, liền đứng dậy định đánh hắn, lại bị giọng nói lạnh nhạt của Hoa Khấp Tuyết ngăn cản.

”Mộ lê, hậu cung của ngươi, nên làm sạch đi.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn,Thánh Diêu kiêu ngạo từ trong xương, muốn nàng dễ dàng chấp nhận chia sẻ một người đàn ông cùng với nữ nhân khác, là chuyện không thể nào.

”Hoàng thẩm, người nói là.....” Mộ lê trợn to mắt, đột nhiên nhớ ra Thánh Diêu đối với hắn lạnh nhạtlà thời điểm hắn nạp phi tử thứ nhất vào cung, chẳng lẽ nàng đối với mình cũng vậy.....

”Tự mình nghĩ, chớ làm phiền A Noãn nhà ta!” Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn, chính phải ý tình cảm của chính hắn ta, chớ tìm nữ nhân của hắn mà hỏi.

”Hoàng thúc! Ta đúng là chất tử của người sao, ta có phiền não người không phải giúp ta giải quyết coi như xong đi, lại.....” Mộ lê xù lông rồi, căm giận nhìn Mộ Lương, trong lòng hắn đang rất loạn, hoàng thúc lại không hề giúp hắn một chút gì.

”Vậy nàng dâu của ngươi có phải hay không muốn ta cưới luôn giúp ngươi?” Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

”Cút!” Mộ lê nghe vậy, trong nháy mắt giận đến tái mặt, khó chịu vỗ bàn, làm cho chén đũa trên bàn bay loạn cả lên, khiến cho mọi người nổi giận.

Mà Mộ Lương đang cười hả hê, cầm đũa lên chuẩn bị ăn tiếp, lại phát hiện cái mâm cá đã bị người khác cầm đi.

”A Noãn, ta còn chưa ăn xong.” Mộ Lương khó hiểu nhìn Hoa Khấp Tuyết.

Gương mặt Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng, không hề nhìn hắn, trực tiếp đỗ cá trong mâm xuốnghồ.

”A Noãn.....”

”Không phải muốn cưới vợ giúp Mộ Lê?” Mắt Hoa Khấp Tuyết nhin làm người ta lạnh lẽo, mọi người đều cảm nhận được quanh thân nàng tản mát ra lãnh khí nhưng trong đó đánh hơi được vị chua trong đó.

Thì ra là, thích ăn giấm không chỉ mình Vương Gia bọn họ.

”A Noãn, ngươi ghen.” Mộ Lương cười híp cả mắt, tay liền ôm nàng vào trong ngực, đối mặt với nàng sau đó liềncuồng hôn.

Hắn làm cho Hoa Khấp Tuyế vừa bực mình vừa buồn cười, giơ tay lên che miệng của hắn lại, tức giận trưng mắt nhìn hắn, “Mộ Lương, chàng cầm tinh con chó ah.”

Mộ Lương nghe vậy, mắt thoáng hiện tia gian xảo, miệng bị nàng che liền há ra một chút, dùng đầu lưỡi dò xét bên ngoài, liếm nhẹ lòng bàn tay của nàng một cái, thấy thân thể run lên nàng,rút tay về, cười xấu xa hôn lên cằm của nàng.

”A Noãn, thật thông minh, chuyện này cũng biết.”

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết đỏ mặt lên, nhìn về phía khác.

Mọi người thấy vậy, thổn thức không dứt, Vương Gia vì đuổi theo nàng dâu, là cái gì cũng không để ý.....

https://thuviensach.vn

Chương 48: Đông Phương Vũ Khiêu Khích

Nhà bếp, Thánh vương phủ.

”Lưu Nguyệt,đến dược phòng lấy giúp ta ít đồ, ta đã soạn xong hết để trong một cái giỏ.” Hoa Khấp Tuyết ngồi trên ghế nhìn cách điều chế dược thiện Mộ Lương viết cho nàng, ném ngọc thiền cho Lưu Nguyệt.

”Dạ, tiểu thư!” Lưu Nguyệt gật đầu, sờ sờ ngọc thiền, cất vào trong ngực chạy ra khỏi nhà bếp.

”Lưu Nguyệt ngươi chạy chậm một chút, coi chừng té!” Bạch Thánh Diêu đang ởcửa định đi vào, thiếu chút nữa đụng phải Lưu Nguyệt, không khỏi la lên khi thấy Lưu Nguyệt đang chạy quá nhanh.

” Thánh Diêu.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu với Bạch Thánh Diêu, sau đó tiếp tục nhìn phương thuốc trong tay.

”Tuyết Tuyết Chào buổi sáng! Người đang muốn làm gì vậy?” Bạch tThánh Diêu nhìn đơn thuốc trong tay nàng, kỳ quái cau mày, trong phòng bếp nghiên cứu phương thuốc?”Là ai ngã bệnh hả?”

”Không phải, làm cho ta chút dược thiện, cho Mộ Lương bồi bổ thân thể.” Hoa Khấp Tuyết cũng không ngẩng đầu lên, từ rút ra một phương thuốc, còn lại cất vàotrong ngực.

”Chậc chậc, Tuyết Tuyết a, ngươi thật đúng là đức hạnh nha.” Bạch Thánh Diêu mập mờ nháy mắt, vén lên tay áo rồi bắt đầu thái thức ăn, chút nữa sẽ dùng đến những cái này.

https://thuviensach.vn

” Thánh Diêu, ta đức hạnhnhưng so ra vẫn kém ngươi.” Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đứng dậy, nhàn nhạt nhìn nàng một cái, “Nếu ta không có đoán sai, ngươi là vì Mộ Lê nên mới thích nấu ăn.”

”Ngươi...ngươi làm sao biết?” sắc mặt Bạch Thánh Diêu liền trắng nhợt, trong mắt thoáng hốt hoảng, dao trong tay thiếu chút nữa cắt trúng tay.

”Cẩn thận một chút.” Hoa Khấp Tuyết hiếm khi mỉm cười, giơ tay lên lấy đi dao trong tay nàng, sau đó ngước mắt lên nhìn thẳng vào hai mắt của nàng, “Bởi vì ngươi nấu ngon nhất, đều là những món Mộ Lê thích ăn.”

”Tuyết Tuyết.” Bạch Thánh Diêu cười khổ, nhìn con ngươi trong trẻo lạnh lùng của nàng, trong bụng cảm thán, bình thường mắt cứ lạnh nhạt như vậy, lại không có gì có thể lừa gạt được nàng.

”Mọi chuyện không thể chỉ nhìn bề ngoài.” Hoa Khấp Tuyết khẽ vuốt đầunàng, đưa dao trả lại tay nàng, “Làm theo con tim của mình đi, có lẽ sẽ đạt được kết quả không hề nghĩ tới.”

Mắt Hoa Khấp Tuyết thoáng qua hiện lên ánh nhìn khó hiểu, xoay người đi về phía bếp lò, bắt tay vào chuẩn bị món ăn hôm nay, hôm nay sẽ dùng gạo tẻ.

Nét mặt Bạch Thánh Diêu có chút cô đơn, theo tim của mình mà làm, nàng có thể không? Không sai, nàng yêu thích nấu ăn như vậy, cũng là bởi vì mộ lê từ nhỏ đã thích ăn, từ từ, mình chính cũng thật tâm thích nó, nhưng nam nhân làm cho nàng cam nguyện rửa tay nấu canh, lại trở thành hoàng thượng, hoàng thượng a.....

”Tiểu thư, đồ đã lấy đến rồi!” Lưu Nguyệt thở hồng hộc chạy vào, đem rổ đặt mạnh lên bàn làm bàn chấn động, kêu Bạch Thánh Diêu từ trong mạch suy nghĩ của mình giật mình tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

”Để đó là được rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt đáp lời, chợt quay đầu lại thì nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đang ửng hổng của nàng, khẽ thở dài một cái, nha đầu này thể chất thật kém, chờ hết bận chuyện của Mộ Lương, nàng sẽ bồi bổ thêm cho nàng ta.

”Ơ, chỗ này khói dầu cũng không ít, Hoa Khấp Tuyết a, địa vị của ngươi ở đây vương phủ đúng là không được tốt lắm, nữ đầu bếp cũng không muốn làm cơm cho ngươi ăn, ngươi còn phải tự thân động thủ nữa.”

Đông Phương Vũ bịt mũi ghét bỏ nói, nhưng trong mắt hiện lên giễu cợt, mới vừa rồi nàng thấy Lưu Nguyệt chay qua bên này, liềnđi theo qua, lại không nghĩ sẽ thấy Hoa Khấp Tuyết ở phòng bếp nhìn, ha ha, hôm nay nàng nhất định phải trút giận một chút!

”Đúng vậy a, Hoa cô nương, Vương Gia thương ngài như vậy, lại không nỡ mời cho ngài được một người đầu bếp sao?” Liên nhi cũng ở đây, đứng một bên âm dương quái khí hát đệm theo, vẻ mặt nhìn rất đắc ý.

”Vương Gia dĩ nhiên là thương ta tiểu thư nhà, chỉ là tiểu thư đau lòng Vương Gia, mới tự mình nấu cho Vương Gia ăn!” Lưu Nguyệt chống nạnh nhìn chằm chằm hai chủ tớ Đông Phương Vũ, lớn tiếng giải thích dùm Hoa Khấp Tuyết.

”Tiện nha đầu ngươi, tại sao dám ở trước mặt bản cung lớn tiếng, thật là không có quy củ, Liên nhi, vả miệng!” Đông Phương Vũ hừ lạnh, hung hãn mở miệng, cuối cùng để cho nàng nắm được chút chuyện rồi, nếu không lợi dụng cho thật tốt, vậy thì thật có lỗi với nỗi tức giận mấy ngày nay của nàng.

”Nô tỳ tuân lệnh!” Liên nhi lạnh lùng nở nụ cười, vén tay áo lên chậm rãi đi về phía Lưu Nguyệt.

Lưu Nguyệt không chịu yếu thế trừng mắt lại, thấy nàng ta giơ tay lên, theo bản năng liền nhắm mắt lại, nhưng đợi hoài không thấy bàn tay hạ

https://thuviensach.vn

xuống, ngược lại nghe được Liên nhi thét chói tai.

”A! Tay của ta!” Liên nhi ngã nhào xuống đất, cầm tay trái của mình, nước mắt lớn nhỏ lăn xuống.

”Liên nhi, ngươi bị sao vậy? Hoa Khấp Tuyết, tiện nhân ngươi, người của Bổn cung ngươi cũng dám đánh!” Đông Phương Vũ cuống quít ngồi xổm xuống nhìn thương thế của Liên nhi, lại không nhìn thấy vết thương, Linh nhi vẫn kêu đau đến đáng thương, cũng không giống như đang gạt người, lúc này liền đứng dậy giận dữ nhìn chằm chằm Hoa Khấp Tuyết.

”Đông Phương Vũ, muốn thương tổn người của ta, trả giá rất cao ngươi muốn đụng cũng không đụng tới được.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nàng,kéo Lưu Nguyệt ra sau lưng.

”Ngươi là cái thá gì, cũng chỉ là ỷ vào vương gia sủng ái mà làm bậy thôi, ngươi tính ra thì cũng chỉ là đồ chơi thôi, tại sao lại dám lớn lối như vậy!”

Đông Phương Vũ giận đến cả người đều run lên, chỉ ngón tay lên Hoa Khấp Tuyếtmũi, tức giận mắng to.

”Đồ chơi?” Đáy Hoa Khấp Tuyết liền lạnh lẽo, âm thanh càng lạnh hơn.

Đông Phương Vũ chỉ cảm thấy một cỗ khí lạnh từ lòng bàn chân lên đến toàn thân, liền muốn lùi bước, lại ngại sẽ tổn hại thân phận công chúa của mình, liều chết chống đỡ tiếp, “Nếu không phải là đồ chơi, thì tại sao cả nữ đầu bếp cũng sai khiến không được!”

”Công chúa, chuyện ăn uống của Vương Gia, đều do ta làm, Tuyết Tuyết muốn xuống bếp, ta còn sợ nàng mệt mỏi!” Bạch Thánh Diêu cũng cười lạnh, chậm rãi đi đến trước mặt Đông Phương Vũ.

https://thuviensach.vn

”Ngươi lại là thứ gì! Dám nói chuyện với ta như vậy!” Đông Phương Vũ càng tức giận hơn, Hoa Khấp Tuyết làm nàng phải nén giận coi xong, dã nha đầu này là ai? Lập tức giơ tay lên, muốn cho nàng một cái tát.

Hoa Khấp Tuyết lắc mình đến trước mặt Đông Phương Vũ, giơ tay lên lấy tay của nàng, mắt lạnh lẽo, Đông Phương Vũ cũng đã đột phá được tầng bảy rồi, lại dùng hết tất cả sức lực, cái này rõ là không muốn chừa lại mạng sống Thánh Diêu!

Đông Phương Vũ kinh hãi, định rút mạnh tay trở lại, chính mình đã dùng hết toàn lực, tại sao lại.....

”Thiên kim Bạch gia có được hay không!” giọng Bạch Thánh Vũ lạnh lùng từ phía sau truyền tới, ngay sau đó liền thấy một bóng dáng lạnh lùng toàn thân y phục màu đen đi vào.

Vốn là nghĩ hôm nay đến tìm một chút đồ ăn, lại không nghĩ rằng nhìn thấy Đông Phương Vũ khi dễ tiểu muội củahắn, cảm kích nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, nếu không phải là nàng ngăn cản Đông Phương vũ, muội tử hắn chắc dữ nhiều lành ít.

”Bạch gia? Cái gì Bạch gia!” Đông Phương Vũ thấy lại có người đến giúp đỡ Hoa Khấp Tuyết, càng thêm tức giận, đầu óc cũng không còn nhanh nhạy như bình thược.

”Một trong Tam đại gia tộc của Mộ quốc, Bạch gia.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng ra tiếng, trực tiếp đánh vỡ vẻ mặt phách lối Đông Phương Vũ còn đọng lại trên mặt, Bạch gia không chỉ có địa vị hết sức quan trọng tại Mộ Quốc, mà ngay cả hoàng thất Phong Quốc cùng Tước Quốc đều muốn đem cung phụng như Thượng khách.

”Cái gì?” Đông Phương Vũ không thể tin được nhìn Bạch Thánh Diêu, nàng ta thế nào lại là người của Bạch gia, người của Bạch gia làm sao lại để đại tiểu thư tới Thánh vương phủ làm một nữ đầu bếp chứ?

https://thuviensach.vn

”Tuyết Tuyết nấu ăn rất ngon, ta cũng chỉ là tới học với Tuyết Tuyết, khiến công chúa chê cười.” Bạch Thánh Diêu vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, trong giọng nói khó nén được tức giận, đúng vậy, nàng lớn như vậy, không có ai dám đánh nàng, mặc dù đối phương là công chúa thì sao chứ?

”Công chúa lần này đồng ý tha tiểu muội tại hạ sao?” Bạch Thánh Vũ lạnh lùng nhìn nàng.

Đông Phương Vũ nhìn Bạch Thánh Vũ, mặt một hồi xanh, một hồi trắng, nhìn Liên nhi đang trên đất, cả giận nói, “Bạch công tử, chuyện này của lệnh muội coi như xong, nhưng Hoa Khấp Tuyết đả thương người của ta, chuyện không thể xong như vậy!”

”Hả?” Bạch Thánh Vũ nhíu mày,níu Liên nhi từ trên mặt đất lên, nhìn lên nhìn xuống đánh giá một lật, mắt nhìn đến cổ tay nàng ta chợt loé, liền khôi phục lại bình thường, “Tỳ nữ của Công chúa hình như không có bị gì, lại khóc đến nỗi làm người ta tưởng là thật.”

”Ô ô, công chúa, nô tỳ thật sự bị thương, ngài phải tin tưởng nô tỳ.....” Liên nhi che cổ tay của mình, đầy đau đớn

Đông Phương Vũ cắnmôi, cầm lấy tay của nàng ta, nhìn kỹ tay nàng ta thật đúng là không bị thương chút nào, sao lại nhìn thấy ánh mắt chăm chọc của Bạch Thánh Vũ, liền kéo Liên nhi lên, đùng dùng tức giận đi ra khỏi nhà bếp, trước khi đi vẫn không quên hung tợn trợn mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái.

Đợi các nàng đi xa, Bạch Thánh Vũ mới bội phục mà nở nụ cười, “Thủ đoạn của Tuyết cô nương thật là cao tay, đả thương người mà không thấy máu.” Nhưng hắn không qua được mắt hắn, gân tay của tỳ nữ đãbị thương, bên ngoài lại không nhìn ra là bị thương, bản lãnh của Hoa Khấp Tuyết quả thực rất cao.

https://thuviensach.vn

”Ta không muốn Thánh vương phủ bị ô uế.” trên mặt Hoa Khấp Tuyết đầy lạnh lẽo, Đông Phương Vũ này, nàng sẽ không để nàng ta ở lại đây lâu nữa đâu.

https://thuviensach.vn

Chương 49: Hạ Hoả

“Muội muội..... Có gì ăn không?” dáng vẻ Bạch Thánh Vũ nhìn chằm chằm ghé sát vào Bạch Thánh Diêu, hắn đói bụng lắm rồi, sáng giờ vào triều làm giúp đỡ tới giờ mới có thể trở lại!

”Khụ khụ, Ca, Ca chờ chút,muội giúp ca lấy chút điểm tâm ăn đỡ.” Bạch Thánh Diêu đẩy hắn ra, khóe miệng không nhịn được liền co rút.

”Chậc chậc, tiểu muội cùng ca ca cũng đã từng hôn qua, ta nhớ được khi còn bé muội rất đáng yêu còn đòi ta.... ..” Bạch Thánh Vũ vẫy vẫy quạt hồi tưởng lại chuyện cũ.

”Đại ca.” Bạch Thánh Diêu hung hăng trợn mắt, tay thì cầm xẻng gõ mạnh xuống chảo kêu lên”Ka kia” thật lớn.

”Muội đừng vội Muội đừng vội!” Bạch Thánh Vũ liền không nói nữa, híp mắt cười nhìn tiểu muội của mình, hiện tại mình đừng nên chọc nàng giận thì tốt hơn.

”Lưu Nguyệt,lấy rổ lại đây.” Hoa Khấp Tuyết lười quan tâm đôi huynh muội này, nhận lấy rổ Lưu Nguyệt đưa tới, từ trong rổ chọn ra mấy đóa Tuyết Liên, bỏ vào trong nồi.

”Oa, Tuyết Liên a, Tuyết cô nương, ngài đang muốn.....” Bạch Thánh Vũ từ trong rổ cầm lên một đóa, khẽ nhíu mày.

”Thời tiết quá nóng, hạ hoả.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, lại thêm một muỗng phấn màu trắng không biết là cái gì vào.

https://thuviensach.vn

”Mộ Lương đuổi theo nàng dâu, đầu tư thật không nhỏ.” Bạch Thánh Vũ nghĩgiá tiền mấy đóa Tuyết Liên này, âm thầm lắc đầu, bản chất thương nhân liền lộ ra.

”Cưới được Tuyết Tuyết về nhà, tuyệt đối sẽ không lỗ vốn.” Bạch Thánh Diêu bưng tới một dĩa cơm chiên cho Bạch Thánh Vũ, sùng bái nhìn về phái Hoa Khấp Tuyết, nàng đã ngửi được mùi thơm rồi.

”Hy vọng là.....” Bạch Thánh Vũ bĩu môi, liền rước lấy ánh mắt lạnh băng của Lưu Nguyệt cùng Bạch Thánh Diêu, lập tức xấu hổ cười cười, “Ta ra ngoài ăn cơm, các ngươi cứ nấu tiếp, các ngươi nấu tiếp!”

”Hừ, nếu ta là nam nhân, nếu không phải Tuyết Tuyết thì không cưới!” Bạch Thánh Diêu hừ nhẹ, đi đến bên cạnh Hoa Khấp Tuyết, “Tuyết Tuyết, Vương Gia thật là hạnh phúc.”

”Mộ Lê hôm nay sẽ đến.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn nàng một cái, quả nhiên là thấy sắc mặt nàng liền biến đổi, lui về bếp của mình, tiếp tục chuẩn bị bữa ăn sáng.

Bạch Thánh Diêu buồn bã nhìn Hoa Khấp Tuyết, bị Tuyết Tuyết bắt được nhược điểm, nàng về sau phải làm thế nào đây.

Hoa Khấp Tuyết mỉm cười, dựa theo phương thuốc đã ghi tiếp tục nấu canh Tuyết Liên.

Cũng không lâu sau, Mộ Lương liền dẫn theo một đám người trở lại.

”Mộ Lương, cùng ta trở về phòng.” Hoa Khấp Tuyết bưng một chén ngọc, nhàn nhạt nhìn Mộ Lương, triều phục màu tím còn chưa kịp thay ra, tôn quý khác thường.

”Được.” Mộ Lương cười dịu dàng, nhận lấy chén trong tay nàng, ôm lấy nàng rời đi.

https://thuviensach.vn

”Chậc chậc, hai vợ chồng son này đang muốn làm gì nha?” Mộ Lê mập mờ cười, đùa bỡn bánh trôi trong chén.

”Hắc hắc, vương phi đang muốn Vương Giachứ sao.” vẻ mặt Trạch Linh cũng mập mờ.

”Đây đều do là Thánh Diêu nấu?” Mộ Lê đột nhiên ý thức được chuyện gì đó, liền nhíu mày.

”Ừ.” Bạch Thánh Diêu nhàn nhạt nhìn hắn một cái, không biết hắn muốn làm gì.

”Cảnh Duệ, ta sẽ đều ngự trù qua đây, nàng chỉ là một vị cô nương mà cả ngày phải phục vụ các ngươi như Đại lão như vậy, các ngươi cũng không biết xấu hổ.” Mộ Lê hừ nhẹ.

”A a,đầu bếp kia không phải bảo bối của người sao?” Cảnh Duệ bật cười, gần đây hoàng thượng có chuyện gì thế không biết?

”Có ý kiến?” Mộ Lê hừ nhẹ, dù là bảo bối gì đi nữa cũng không quý trọng bằng Thánh Diêu..... Nghĩ đến đây, Mộ Lê ngẩn người, tại sao trong đầu mình lại toát ra loạisuy nghĩ này?

”Như vậy là tốt nhất, tránh cho có người cho nghĩ tiểu muội của ta là nữ đầu bếp, khi dễ nàng.” Bạch Thánh Vũ lành lùng nhìn về phía Mộ Lê, thấy hắn mặt liền biến sắc, trong mắt liền hiện lên tia quỷ dị.

”Ai dám khi dễ nàng?” Mộ Lê liền giận đến tái mặt.

”Các ngươi còn ăn hay không?” đột nhiên Bạch Thánh Diêu vỗ mạnh xuống bàn, lạnh lùng lướt nhìn mọi người.

”Ăn, ăn.....” Cảnh Duệ ho khan một cái, tiếp tục ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Vũ nhún nhún vai, bày tỏ với tiểu muội là không muốn hắn nói.

Mắt Mộ Lê liền nguy hiểm, đang muốn mở miệng hỏi, lại nghe Lưu Nguyệtbên cạnh khinh thường hừ nhẹ, “Còn không phải công chúa phách lối kia sao, cả ngày nàng ta chỉ kiếm chuyện.”

Sắc mặt Mộ Lêtrầm hơn, thì ra là Đông Phương Vũ, nàng trêu chọc hoàng thúc còn chưa đủ, thậm chí ngay cả Thánh Diêu cũng dám trêu chọc tới!

Bạch Thánh Diêu thở dài, giương mắt nhìn sắc mặt Mộ Lê trở nên không tốt lắm, nụ cười liền có chút khổ sở, tại sao lại lo lắng nàng, hắn có biết hay không cứ như vậy sẽ làm cho nàng ngừng không được.....

Theo tim của mình mà làm.

Bạch Thánh Diêu lại nghĩ tới lời hôm nay Hoa Khấp Tuyết nói với nàng, mí mắt liền giật giật, lại nhìn về phía Mộ Lê ánh mắt liền trở nên rối rắm, có lẽ, nàng có thể nghe theo ý kiến của Tuyết Tuyết thử một lần, cho mình dũng khí thử một lần, kiềm nén tình cảm trong lòng mình như vậy, thật rất khổ sở.

Noãn Các.

”A Noãn, sao vậy?” Mộ Lương ôm nàng ngồi xuống, vừa cười vừa nhìn chằm chằm àng, vừa mới trở lại liền bị Tiểu cô nương này kêu vào phòng, thật là làm cho hắn có chút cảm giác thụ sủng nhược kinh.

”Uống.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, cằm liền hướng về phía chén canh Tuyết Liên.

”Được.” trong mắt Mộ Lương tràn đầy ý cười, vợ bé nhỏđặc biệt chuẩn bị cho hắn đây mà, liền cầm chén lên chính uống một ngụm lớn, đợi khi

https://thuviensach.vn

phát hiện mùi vị trong chén, hắn liền sửng sốt.

”A Noãn..... Ta không bị thượng hoả (nóng trong người) nha?” Mộ Lươnghíp mắt ngửi mùi canh Tuyết Liên trong chén, tất cả dược liệutrong nàyđều là Thanh Tâm hạ hoả, liều thuốc lại còn rất nặng.

”Trăng tròn bị phát cuồng khát máu, là bởi vì trong thân thể chàng cò ẩn trong đó chút sát dục, chàng về sau mỗi ngày đều phải uống một chén, có thể tiêu trừ một phần dục vọng bên trong cơ thể chàng.”

Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắti, mặc dù không thể trừ tận gốc, nhưng ít ra có thể giảm bớt nỗi khổ sở của hắn.

”A Noãn..... Ta không muốn uống.” Mộ Lương mấp máy môi,để chén trong tay xuống, chính y thuật của hắn không thấp, tất nhiên cũng biết như vậy có tác dụng, nhưng.....

”Hửm?” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, không uống?

”Không uống!” Mộ Lương hừ nhẹ, quay mặt chổ khác không thèm nhìn nàng.

”Lý do.” Hoa Khấp Tuyết thở dài, cảm thấy tính khí hắn hiện giờ giống như tiểu hài tử đang cáu kỉnh.

”Uống thứ này sẽ thanh tâm quả dục, nàng còn muốn phúc ‘ tính ’ hay không?” Mộ Lương tức giận nhìn nàng chằm chằm, trên khuôn mặt tuấn mỹ thoáng qua xấu hổ, trong dược liệu này có loại Thanh Dục rất mạnh sẽ làm cho người uống không thể động dục niệm.

”Tại sao?” Hoa Khấp Tuyết ngẩn người, trong mắt tất cả đều là mê mang, cái này vớihạnh phúc của nàng có quan hệ gì.

https://thuviensach.vn

”Nàng còn thử coi là tại sao!” Mộ Lương hơi híp mắt lại, tay đang ôm nàng liền khẽ vuốt lưng của nàng, sao đó cũng vuốt tới vuốt lui eo của nàng, đáy mắt thoáng hiện mập mờ.

Thân thể Hoa Khấp Tuyết liền cứng đờ, hiểu ý hắn nói là cái gì, khuôn mặt nhỏ nhắn liền ửng hồng nhìn xuống đất.

”Hiểu rồi?” Mộ Lương nhếch môi, đẩy canhTuyết Liên xa ra, ngón tay nhẹ nhàng nhàng vuốt ve gò má đang nóng bừng của nàng, trong mắtđầy tà khí.

”Ừ.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, tránh thoát ngón tay của hắn, cúi đầu không nhìn hắn, nàng nào biết dược này còn có “Công hiệu” này.

”Ngoan, về sau chớ làm.” Mộ Lương nâng cằm nàng lên, dịu dàng cười, trong lòng lại nghĩ một số dược liệu thanh hoả gì đó trong dược phòng kia nên lấy toàn bộ ra bỏ hết.

”Chàng vẫn nên uống cái này.” Hoa Khấp Tuyết áp chế khuôn mặt nóng ran xuống, khuôn mặt nhỏ nhắn khôi phục lại vẻ bình tĩnh, nghiêm túc nhìn hắn.

”Hoa Khấp Tuyết... ...” Mộ Lương liền nghiến răng nghiến lợi, nhìn người trước mắt mặt đang rất nghiêm túc, trong lòng tức đến chết, lại không có nơi phát tác, có lúc hắn thật muốn bổ đầu cô nương này ra xem thử bên trong đang chứa cái gì.

”Cùng lắm thì, về sau sẽ cho chàng bồi bổ lại.” Hoa Khấp Tuyết nói đến đây, mắt có chút lóe lên, gương mặt lại bắt đầu nóng lên.

”Hả?” Mộ Lương nhíu mày, tà khí nhìn rồi bật cười, chậm rãi cúi đầu, dùng trán chốnglên trán nàng, “A Noãn nghĩ sẽ bồi bổ cho ta thế nào?”

https://thuviensach.vn

”Với y thuật của chàng, có thể tự mình viết toa.” Hoa Khấp Tuyết mím môi liếc hắn, dù sao cũng chỉ là thanh tâm quả dục, cũng không phải hoàn toàn tiêu trừ, có thể bù lại.

”Không cần phương thuốc.”nụ cười Mộ Lương càng thêm tà khí, trong mắt léo sáng tính toán, “Chỉ cần A Noãn nguyện ý mỗi ngày đều trần truồng nằm ở trên giường chờ ta.....”

Nháy mắt mặt Hoa Khấp Tuyết liền đen đến thể được chảy ra nước, cầm chén trên bàn lên, trực tiếp bưng chén áp lên miệng hắn đổ toàn bộ canh trong chén vào miệng hắn.

Mặt mày Mộ Lương đầy ý cười, phối hợp uống xuống, lại còn liếm liếm miệng tỏ ra ngon vô cùng.

Hoa Khấp Tuyết nhắm lại mắt, mặt liền khôi phục lạnh lùng, nhẹ nhàng đẩy hắn ra, cầm chén trên bàn lên đi ra khỏi cửa phòng cũng không thèm quay đầu lại, còn không đi ra, nàng sợ nàng sẽ ra tay phế hắn thật!

Mộ Lương một tay chống đầu, lười biếng cười, biết nàng đã ra khỏi Noãn Các, mới khẽ cười thở dài, “A Noãn, nàng không đấu lại ta đâu.”

Dứt lời, một cái tay khác chậm rãi nâng lên, một tia sáng màu tím nhạt từ đầu ngón tay hắn lưu chuyển, không lâu sau, một dòng chất lỏng màu trắng nhạt ngưng tụ thành cầu, treo lơ lửng trên lòng bàn tay hắn, mùi thơm thoang thoảng bay tới, rõ ràng đây là canh Tuyết Liên hắn mới vừa uống vào.

https://thuviensach.vn

Chương 50: Không Biết Sống Chế

Đi loanh quoanh Thánh Vương phủ đã lâu lắm rồi, cho dù là ai thì cũng thấy nhàm chán. Lúc này, Bạch Thánh Diêu thật sự không chờ được nữa, sau khi đeo bám dai dẳng, nhõng nhẽo dùng đủ mọi biện pháp mềm mỏng cứng rắn cuối cùng cũng lừa gạt được Hoa Khấp Tuyết ra khỏi Thánh Vương phủ.

Ba người Hoa Khấp Tuyết, Bạch Thánh Diêu và Lưu Nguyệt chậm rãi đi dạo ở thành Dương Châu. Hoa Khấp Tuyết dung nhan khuynh thành, Bạch Thánh Diêu hoạt bát động lòng người, Lưu Nguyệt thanh tú tươi tắn. Dọc theo đường đi rước phải ánh mắt của rất nhiều người.

”Tiểu thư, thật sự người phải đeo mặt nạ vào.” Lưu Nguyệt nhíu nhíu mày nhỏ giọng oán trách, những người này không khỏi quá lớn mật rồi, tiểu thư là người của Vương gia. Bọn họ lại dám tự nhiên quan sát không một chút kiêng nể như vậy.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, thoáng dừng bước ánh mắt lạnh lùng lướt nhìn qua mọi người, cái nhìn tỏa ra hơi lạnh thấu xương liền cuốn lấy toàn bộ mọi người, tất cả ánh mắt rối rít thu về.

”Tuyết Tuyết thật lợi hại!” Bạch Thánh Diêu cười híp mắt nhìn nàng, trên mặt đều là bội phục, nàng cứ như vậy đảo mắt qua những người đó cũng không dám nhìn họ nữa.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng một cái hỏi: “Rốt cuộc là ngươi muốn đi đâu?”

https://thuviensach.vn

”A! Đúng rồi chúng ta đi đến cửa hàng của Lê cô nương xem một chút đồ trang sức mới ra!” Bạch Thánh Diêu vỗ đầu một cái, lôi kéo Hoa Khấp Tuyết đi về phía trước: “Lưu Nguyệt, nhanh lên!”

Hôm nay tiệm của Lê cô nương trưng bày trang sức mới nàng cũng không thể bỏ qua. Tuy nói nàng ở phương diện này cũng không có gì là yêu thích lắm nhưng yêu thích cái đẹp là thiên tính cùa nữ tử, nhìn thấy những thứ đẹp đẽ đương nhiên là vẫn muốn xem một chút.

”Được” Lưu Nguyệt đáp lời, chạy đuổi theo sau.

Trong mắt Hoa Khấp Tuyết xẹt qua chút bất đắc dĩ, cũng chỉ là đồ trang sức có cần phải vui mừng đến vậy?

Không bao lâu, ba người đã đến Ngọc Phòng của Lê cô nương, bởi vì Lê cô nương thích dùng nhất là Ngọc Thạch đề chế tạo đồ trang sức nên đã lấy cái tên Ngọc Phòng đặt cho cửa tiệm.

”Ôi chao! Thật là đẹp” Bạch Thánh Diêu cầm một cây trâm bạch ngọc ở trên đầu Hoa Khấp Tuyết khoa tay múa chân vài cái, tự đáy lòng than thở: “Tuyết Tuyết, cây trâm này nhất định là chế tạo riêng cho ngươi”

Hoa Khấp Tuyết lạnh mặt từ chối cho ý kiến, xung quanh quá đôngngười nàng không thích.

Ngọc Phòng này luôn buôn bán được lại vừa cho ra sản phẩm mới, tự nhiênsẽ nhiều người hơn bình thường, các nữ nhân ghen tỵ nhìn Hoa Khấp Tuyết còn các nam nhân mỗi một người đều có suy nghĩmuốn lấy được nàng. Có thể tới Ngọc Phòng thì hầu hết đều là con nhà quyền quý lại còn là một mỹ nhân, thử hỏi ai mà không động tâm.

Từng loạt ánh mắt nóng bỏng đặt trên người Hoa Khấp Tuyếtlàm cho nàng hoàn toàn mất kiên nhẫn, quanh thân tản mát ra hơi thở lạnh lẽo, ngay cả Bạch Thánh Diêu cũng thấy lạnh cả người.

https://thuviensach.vn

”Khụ khụ, chủ quán bọc cái này còn có cái này lại giúp ta, Lưu Nguyệt chút nữa ngươi cầm đồ tới ‘ Nhàn Thực Cư ’ tìm chúng ta!” Bạch Thánh Diêu chỉ vào đồ trang sức trên bàn, trong bụng thầm thanlần tới nhất định không thể mang Tuyết Tuyết tới những chỗ đông người, sắc lang quá nhiều!

”Được” Lưu Nguyệt gật đầu một cái đi theo chủ quán vào phía sau, trước khi đi vẫn không quên lo lắng nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, tiểu thư giống như đang tức giận.

”Tuyết Tuyết, chúng ta đi thôi!” Bạch Thánh Diêu không dám chống lại ánh mắt lạnh lẽo của nàng, cười gượng hai tiếng liền muốn kéo nàng đi ra ngoài lại không nghĩ tới bị một nam tử áo đen ngăn lại.

”Cô nương, có thể hay không cho ta biết danh tính?” Nam tử kia dáng dấp mi thanh mục tú nhưng ngược lại ánh mắt tà khí quá nặng, làm phá hư đi phần diện mạo vốn có.

Bạch Thánh Diêu hơi híp mắt lại nhận ra người này là Nhị công tử Lý Ngạn Bác nổi tiếng háo của phủ Trấn Quốc tướng quân sắc lập tức xụ mặt xuống: “Lý công tử, nàng không phải là người mà ngài có thể chọc tới.”

”Thì ra là Bạch cô nương, có một mỹ nhân tuyệt sắc như vậy tại sao lại không nói cho tại hạ biết một tiếng? Nếu không phải hôm nay gặp được chẳng phải tại hạ, phải thương tiếc cả đời sao.” Lý Ngạn Bác cười đến tà khí, người xung quanh nghe được có hâm mộ, cũng có ghen tỵ còn có nữa chính là muốn xem kịch vui. Nhị công tử này háo sắc thành tính, nữ nhân nào sau một lần đùa vui đều bị vứt bỏ

”Ngươi!” Bạch Thánh Diêu có chút tức giận, lo lắng nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái. Quả nhiên là trông thấy sắc mặt nàng đã hoàn toàn lạnh xuống

”Cô nương, tại hạ là thật tâm thích ngươi.. .” Ánh mắt Lý Ngạn Bác thoáng qua tia dâm tànhìn Hoa Khấp Tuyết trong mắt không giấu dục vọng.

https://thuviensach.vn

”Cút” Hoa Khấp Tuyết nổi giận, lạnh lùng nhìn hắn một cái, âm thanh lạnh đến dọa người.

Bạch Thánh Diêu thấy vậy, không nói thêm gì nữa bởi vì nàng biết Lý Ngạn Bác đã xong đời. Lý Ngạn Bác này phách lối lâu như vậy, cũng là nên dạy dỗ hắn thật tốt một chút rồi.

Lý Ngạn Bác sắc mặt lập tức cứng đờ, ngay sau đó sắc mặt liền trầm xuống hung hăng nhìn chằm chằm nữ nhân tuyệt sắc trước mặt cũng chỉ là có một chút nhan sắc lại dám kiêu ngạo với hắn, chờ hắn hưởng qua tư vị của nàng nhất định sẽ ném nàng đến quân doanh để làm quân kỹ.

”Ơ ơ, ta còn tưởng là ai thì ra là Tuyết cô nương à, lá gan của ngươi thật là không nhỏ khi dễ người cũng dám khi dễ đến phủ tướng quân. Món nợ lần trước ta còn chưa có tính với ngươi đâu!”

Đột nhiên, một giọng nữ bén nhọn truyền đến Lý Phượng Kỳ và Mộ Lăng Ny cùng nhau đi tới.

Lý Phượng Kỳ nhìn khuôn mặt tuyệt sắc của Hoa Khấp Tuyết trong mắt tất cả đều là ghen tỵ. Nếu không phải nhận ra giọng nói của nàng ta thì có chết nàng cũng không tin rõ ràng là một xấu nữ thế nhưng so với mình còn xinh đẹp hơn.

”Phượng Kỳ, đừng có gây chuyện” Mộ Lăng Ny có chút khiếp đảm nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, kinh ngạc đi qua chỉ còn lại sợ hãi. Cho tới bây giờ nàng vẫn chưa quên một màn máu tanh ở “ Nhàn Thực Cư “ kia.

” Bất quá cũng chỉ là đồ chơi của vương gia, Lăng Ny ngươi sợ cái gì?” Lý Phượng Kỳ khinh thường hừ nhẹ. Ngay sau đó mỉm cười đi tới bên cạnh Lý Ngạn Bác nói: “Nhị ca, lúc trước chính là nữ nhân này đã đả thương muội!”

https://thuviensach.vn

”Thì ra là ngươi à!” Lý Ngạn Bác vuốt ve cằm trong mắt lần nữa dấy lên dục vọng, nữ nhân của hoàng thượng hắn đều đã hưởng qua. Nữ nhân của Thánh Vương này hắn cũng không muốn bỏ qua.

Mọi người xung quanh vừa nghe Hoa Khấp Tuyết là nữ nhân củaThánh Vương sắc mặt lập tức liền thay đổi, ánh mắt thương hại nhìn về phía huynh muội Lý thị, Thánh Vương còn tôn quý hơn cả hoàng thượng làm sao bọn họ dám... ...

”Ta mặc kệ ngươi!” Mộ Lăng Ny đi ra xa một chút, Lý Phượng Kỳ tự mình muốn tìm chết đó là việc của nàng ta, nàng còn chưa có muốn chết đâu.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lướt nhìn mọi người, ánh mắt khẽ nhúc nhích, lần này Mộ Lăng Ny đã có kinh nghiệm từ trước. Như vậy, nàng cũng không cần cố kỵ sẽ làm bị thương đến người của Mộ gia

”Nhị ca, huynh nhất định phải báo thù cho muội!” Lý Phượng Kỳ trợn mắt nhìn Mộ Lăng Ny một cái, lôi kéo ống tay áo của Lý Ngạn Bác vẻ mặt hung dữ nhìn Hoa Khấp Tuyết, có nhị ca ở đây nàng không sợ đánh không lại nàng ta. Mặc dù, nhị ca có chút háo sắc nhưng võ công là cực cao

”Ha ha, đây là đương nhiên” Lý Ngạn Bác cười âm hiểm, ánh mắt chạy từ khuôn mặt của Hoa KhấpTuyết đến cái cổ trắng như tuyết, hầu kết chuyển động một cái đến gần Hoa KhấpTuyết nói: “Ngươi muốn ngoan ngoãn lên giường của ta hay là.....”

”Ta muốn mạng của ngươi.” Hoa KhấpTuyết hừ lạnh huyễn lực quanh thân chấn động đem Lý Ngạn Bác đánh văng ra, trong mắt thoáng qua sự chán ghét

Lý Ngạn Bác cả kinh, vận đủ huyễn lực mới có thể ổn định thân hình, trong nháy mắt sắc mặt trầm xuống không ngờ cô nương như nàng lại có tu vi cao như vậy. Không ngờ ánh mắt của Mộ Lương lại tốt như vậy.

https://thuviensach.vn

Bàn tay đặt trước ngực, Lý Ngạn Bác vận khởi huyễn lực ánh mắt tà khí nhìn Hoa Khấp Tuyết, trên mặt tất cả đều là thâm độc: “Rượu mời không uống muốn uống rượu phạt.”

Mọi người xung quanh tự giác nhường ra một chỗ trống, có người lo lắng, có người muốn xem kịch vui. Dù sao Lý Ngạn Bác này cũng là tướng môn chi hậu (con nhà tướng), nếu huyễn thuật không vượt trội thì nào dám kiêu ngạo, phách lối. Mặc dù bạch y nữ tử kia xem ra cũng có chút bản lĩnh nhưng này.....

”Thánh Diêu, đứng qua một bên” Hoa KhấpTuyết thản nhiên nhìn Bạch Thánh Diêu lên tiếng.

Bạch Thánh Diêu cười cười lui về phía sau một chút, thuận tiện ngăn lại Lưu Nguyệt mới vừa chạy tới trong mắt thoáng qua hưng phấn: “Lưu Nguyệt, Tuyết Tuyết lại muốn động thủ.”

”Hả?Tiểu thư đánh người cô nương vui vẻ cái gì?” Lưu Nguyệt ôm đồ trang sức kỳ quái nhìn Bạch Thánh Diêu một cái tuyệt không lo lắng cho tiểu thư nhà mình, tiểu thư rất lợi hại!

”Nhìn Tuyết Tuyết đánh người là một chuyện rất hưởng thụ” Bạch Thánh Diêu híp mắt, gương mặt mê mẩn nhớ lại trận Bích Ba hồ lần đó, Tuyết Tuyết và Vương gia liên thủ chống lại ba người kia và đám thuộc hạ của họ, dáng người kia không chỉ có duyên dáng thôi đâu.

”Bạch cô nương, người rất bạo lực“.

Lưu Nguyệt dí dỏm cau mũi một cái, xoay đầu nhìn về phía tiểu thư nhà mình bên kia thì có cơn gió lướt qua hất lên góc váy của nàng..... Lưu Nguyệt đột nhiên rất đồng ý với lời của Bạch Thánh Diêu.

https://thuviensach.vn

Chương 51: Nhốt Vào Thiên Lao

“Nhị ca, giết nàng!” Trong mắt Lý Phượng Kỳ thoáng qua sự độc ác, lui về phía sau hai bước, nhường ra cho ca của mình một vị trí.

Mộ Lăng Ny thấy cảnh này, nhíu nhíu mày, lặng lẽ rời đi, nàng phải đi tìm hoàng thúc.

”Muội muội, mỹ nhân là để yêu thương.” Lý Ngạn Bác cười với dáng vẻ lưu manh chậm rãi giơ tay lên một cỗ áp lực cường đại đánh úp về bốn phía, ép mọi người lui về sau mấy bước nữa.

”Tùy huynh, dù sao cũng đừng để cho nàng sống dễ chịu.” Lý Phượng Kỳ cười lạnh, thương hoa tiếc ngọc sao? Chỉ sợ là sẽ làm cho nàng ta chết ở trên giường.

Hoa Khấp Tuyết híp mắt lại, một tay đặt trước ngực, một tay chắp sau lưng dáng người càng lộ vẻ thon thả.

Lý Ngạn Bác liếm liếm môi, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào trên người Hoa Khấp Tuyết chỉ cảm thấy bụng dưới nóng lên, không ngờ chỉ là một động tác của nàng liền có thể trêu chọc lên dục vọng của hắn, Lý Ngạn Bác hắn phải có được nữ nhân này!

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Hoa Khấp Tuyết nhắm lại mắt, mở ra lần nữa trong mắt chỉ còn lại lạnh lẽo, hơi thở áp bức dọa người nhắm thẳng vào Lý Ngạn Bác.

Lý Ngạn Bác rùng mình, lạnh cả sống lưng trong mắt thoáng qua hốt hoảng nhưng cũng rất mau trấn định lại, hơi híp mắt nhìn về phía Hoa Khấp

https://thuviensach.vn

Tuyết tự nhủ: “ Đối phương cũng chỉ là một bộ dạng xinh đẹp, có chút huyễn thuật thôi đừng có tự dọa mình.”

Đang lúc hắn muốn ra tay thì đột nhiên thân hình Hoa Khấp Tuyết lóe lên, mọi người chưa kịp thấy rõ là chuyện gì xảy ra liền thấy Lý Ngạn Bác ngã xuống đất, tay che hai mắt phát ra âm thanh đau đớn, máu tươi chảy ra theo hai tay của hắn, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

”Bẩn.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng vung tay lên, cản lại máu tươi đang văng về phía mình, thản nhiên bật ra một chữ trong mắt thoáng qua chán ghét.

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt, nhiều người bị dọa cho mặt trắng bệch, có người trực tiếp bị hù dọa đến hai chân mềm nhũn, không nghĩ tới cô nương này nhìn giống như tiên nữ nhưng thủ đoạn lại rất độc ác, ánh mắt của Thánh Vương thật sắc bén.

Mà rất nhiều nữ nhân ái mộ Thánh Vương, từ đó chỉ dám xa xa nhìn hắn.

”Nhị ca....” Lý Phượng Kỳ ngơ ngác nhìn nam nhân đang co quắp kêu rên trên mặt đất, thân thể liền run rẩy muốn đi lại đỡ lên lại phát hiện hai chân của mình không có lực.

Hoảng sợ nhìn Hoa Khấp Tuyếtbên cạnh mặt không một chút biểu cảm rốt cuộc nàng cũng hiểu được tại sao Mộ Lăng Ny luôn nhắc nhở nàng đừng có trêu chọc nữ nhân này của Vương gia.

Đôi môi run rẩy, Lý Phượng Kỳ đột nhiên ngã quỵ xuống mặt đất lẩm bẩm: “Ác ma, ác ma....”

Mới vậy mà gọi là ác ma? Hoa Khấp Tuyết híp mắt lại, mặt không chút biểu cảm mà đi đến bên cạnh Bạch Thánh Diêu và Lưu Nguyệt.

https://thuviensach.vn

”Tuyết Tuyết, ngươi thật bạo lực.” Bạch Thánh Diêu cau mày nhìn máu me đầy trên người Lý Ngạn Bác một cái lập tức bĩu môi nhưng trong mắt tất cả đều là hưng phấn, cho hắn gian dâm cướp bóc cái gì cũng làm, báo ứng mà!

Mà một bên Lưu Nguyệt đã trợn to hai mắt, tiểu thư thật là đẫm máu.

”Cũng chỉ là một đôi mắt!” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nói, nhớ tới vừa rồi, hắn dùng ánh mắt đó nhìn mình trong dạ dày một trận buồn nôn, tiếng nói của hắn cũng rất khó nghe cho nên nhân tiện cũng phế đi đầu lưỡi của hắn.

Mọi người vừa nghe lời này của nàng thiếu chút nữa té xỉu, chẳng qua là một đôi mắt?

Xà hạt mỹ nhân!

”Khụ khụ, Tuyết Tuyết chúng ta về nhà thôi.” Bạch Thánh Diêu cau mày, xung quanh mùi máu tươi nồng nặc, nàng không chịu được.

”Đúng vậy, tiểu thư, chúng ta đi thôi!” Lưu Nguyệt cũng gật đầu một cái, lôi kéo tay áo của Bạch Thánh Diêu nắm thật chặt, cảnh này quá đẫm máu rồi.

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, xoay người muốn rời đi, đột nhiên nhớ ra cái gì chậm rãi quay đầu lại, lạnh lùng nhìn về phía Lý Phượng Kỳ nói: ”Món nợ của ngươi, ta còn chưa có tính.”

”Không....” Lý Phượng Kỳ hốt hoảng lắc đầu, trong đôi mắt đẹp tất cả đều là nước mắt, trên mặt không có chút huyết sắc, còn chưa có tính? Không, nàng không muốn nàng ta tìm nàng tính sổ đâu, nàng không trả được, không trả được…

https://thuviensach.vn

”Không? Cái chữ này, ta không thích.” Hoa Khấp Tuyết híp mắt lại, trong mắt lộ ra sát ý, chuyện ở “Nhàn Thực Cư “ kia nàng hung hăng phách lối coi như là cho qua, hôm nay thái độ càng thêm quá đáng.

”Không! Không! Ta là thiên kim của phủ tướng quân, ngươi không thể...” Thân thể Lý Phượng Kỳ run rẩy di chuyển về phía sau, muốn cách xa nàng ta một chút, nàng cảm thấy được sát ý của nàng ta!

”Người của Phủ tướng quân, có gì mà không thể động?” Từ xa đột nhiên truyền đến một giọng nói lười biếng, Mộ Lương một thân y phục màu tím, khuôn mặt tuyệt thế mang theo chút tươi cười thản nhiên từ trong đám người đi tới, từ đầu đến cuối trong mắt của hắn chỉ có bạch y nữ tử ở phía trước.

”Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn một cái, sự khó chịu không vui vừa rồi đột nhiên toàn bộ biến mất, thay thế bằng một cỗ vui sướng chính bản thân cũng không hình dung được.

Mọi người si ngốc nhìn nam tử mặc áo tím, khi phản ứng được hắn là Thánh Vương liền rối rít muốn hành lễ lại bị hắn nhẹ nhàng phất tay mà dừng lại.

”A Tuyết của ta vừa phải chịu ủy khuất.” Mộ Lương nhẹ nhàng ôm chầm lấy nàng, vuốt lại tóc của nàng bị gió thổi loạn, đột nhiên lạnh lùng nhìn về phía Lý Ngạn Bác đang cuộn tròn trên mặt đất, trên mặt đều là lạnh lẽo trong mắt xẹt qua sự khát máu, giọng nói lộ rõ sát ý: “Chỉ một cặp mắt với một đầu lưỡi sao?”

Hoa Khấp Tuyết mím môi nhíu mày nhìn hắn một cái, Thánh Diêu còn nói mình bạo lực, Mộ Lương mới là chân chính bạo lực.

”Người đâu, Trấn Quốc tướng quân theo giặc bán nước, tội không thể tha tống hết gia quyến vào thiên lao.” Mộ Lương lạnh lùng nhếch môi, quanh thân tản ra khí thế uy nghiêm, không thể tùy ý khinh thường.

https://thuviensach.vn

”Không thể nào!” Lý Phượng Kỳ trừng lớn cặp mắt, sắc mặt càng thêm tái nhợt làm sao có thể, làm sao có thể, làm sao phụ thân của nàng có thể sẽ phản quốc!

Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, không nhiều lời nữa ôm Hoa Khấp Tuyết tung người nhảy một cái, biến mất ngay tại chỗ.

Lý Phượng Kỳ bò đến bên cạnh Lý Ngạn Bác, nhìn cấm vệ quân đến gần mình cả người liền phát run, trong mắt tất cả đều là tuyệt vọng. Thế nhưng bản thân lại bị chính nam nhân mình yêu nhất nhốt vào thiên lao tại sao, tại sao?

Nàng không muốn đi, không muốn đi! Lý Phượng Kỳ thấy một cấm vệ quân sắp bắt mình, trên mặt đột nhiên thoáng hiện vẻ điên cuồng, chợt đẩy hắn ra liều mạngchạy.

Vẻ mặt cấm vệ quân kia đen lại, tiến lên bắt nàng lại thấy nàng còn giãy giụa, lập tức tát nàng hai bạt tay, cưỡng chế mang nàng đi.

”Đừng! Cha ta không có phản quốc...”

Cấm vệ quân đi xa, âm thanh của Lý Phượng Kỳ cũng nhỏ dần nhưng hơi thở tuyệt vọng vẫn bao phủ nơi này như cũ.

Mộ Lăng Ny mím môi nhìn bóng lưng Lý Phượng Kỳ bị bắt ép rời đi, thở dài một tiếng.

”Là công chúa đã mời Vương gia đến.” Bạch Thánh Diêu đi tới bên cạnh Mộ Lăng Ny nhàn nhạt nhếch môi.

”Ừ.” Mộ Lăng Ny cười khổ gật đầu.

”Lý Phượng Kỳ không phải là bằng hữu của công chúa sao?” Bạch Thánh Diêu hơi híp mắt quan sát nàng.

https://thuviensach.vn

“Ta... Bổn công chúa còn có việc đi trước.” Mộ Lăng Ny có chút xấu hổ, kéo kéo khóe môi liền xoay người rời đi, Lý Phượng Kỳ là bằng hữu của nàng nhưng nàng sẽ không vì vậy mà đi đắc tội với hoàng thúc, chuyện ngày hôm nay nếu hoàng thúc biết nhất định sẽ liên lụy tới mình. Phượng Kỳ có muốn trách thì phải trách chính ngươi thôi.

”Đây chính là hoàng gia.” Trong mắt Bạch Thánh Diêu đều là giễu cợt, vô tình như thế một giây trước còn là bằng hữu, một giây sau liền bán đứng đối phương.

”Bạch cô nương, người cảm thấy nàng làm như vậy là không đúng?” Lưu Nguyệt không hiểu nhìn nàng Vương gia tới đây là chuyện tốt mà.

”Ngươi không hiểu đâu.” Bạch Thánh Diêu nâng lên nụ cười có chút chua xót, hướng về phía Lưu Nguyệt lắc đầu kéo tay của nàng đi về.

Hoàng gia..... Nhìn qua thì huy hoàng nhưng lại là lạnh lùng, vô tình nhất. Nếu Mộ Lương không phải là người có địa vị cao nhất trong hoàng thất, nàng cũng không cần lo lắng nhiều như vậy.

Lưu Nguyệt thấy trên mặt nàng có nét cô đơn nhíu nhíu mày cũng không mở miệng nữa. Bạch cô nương này cũng không phải là như vẻ bề ngoài không buồn không lo.

https://thuviensach.vn

Chương 52: Đồng Thời Xử Phạt Chu, Lý

Bờ kênh đào quanh thành, hiện lên hai bóng người một trắng một tím lười biếng tựa vào trên cây.

”Hiện tại động đến hắn, có phải hơi sớm.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn Mộ Lương, bọn phản loạn thật sự là ai còn chưa có tìm được.

”Muốn động hắn, bất cứ lúc nào cũng có thể, sớm hay muộn thì có gì khác biệt?” Mộ Lương nhếch môi, dịu dàng trong mắt thay bằng sát ý: “Vốn tính lợi dụng xong còn để cho hắn quay về quê dưỡng già nhưng nhi tử họ Lý lại dám động đến nàng, vậy thì không cần tốn nhiều tâm tư nữa.”

”Quan báo tư thù?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày.

”Có gì không thể.” Mộ Lương hừ lạnh, kéo bàn tay nhỏ bé của nàng, càng nghĩ càng giận, A noãn cũng chỉ là đi dạo phố có một chút, làm sao lại có thể trêu ghẹo tới sắc lang vậy.

”Vậy ta đây là hồng nhan họa thủy rồi?” Trong mắt Hoa Khấp Tuyết hiện lên ý cười, trong lòng tất cả đều là cảm động.

”Hừ!” Trong mắt Mộ Lương nhiễm lên tà khí, đưa tay lôi kéo nàng ôm vào trong lòng, cười ám muội: “A noãn chỉ có thể trêu chọc một mình ta.”

”Chàng đứng đắn một chút.” Hoa Khấp Tuyết coi thường mà trừng mắt liếc hắn một cái: “Chuyện này, Mộ Lê biết không?”

”Ừ.” Mộ Lương gật đầu một cái, khe khẽ thở dài: “Lúc này nhà họ Lý đang đợi thời cơ, cũng là thời điểm nên trừ khử, nếu không phải ta còn sống, hắn có thể đã sớm tạo phản.”

https://thuviensach.vn

”Thì ra là như vậy, Mộ Lương, binh phù của hắn giao cho Mộ Lê sao?” Trong lòng Hoa Khấp Tuyết liền hiểu rõ, giương mắt nhìn Mộ Lương một cái, hắn thật sự là rất chiếu cố cái đứa cháu kia.

”A noãn thật là thông minh.” Mộ Lương cười đến híp cả mắt, ngay sau đó nhàn nhạt thở dài: “Ngôi vị hoàng đế này vốn là ta gán ép cho nó, nếu không giúp hắn bảo vệ tốt, thì đúng thật là quá ích kỷ.”

”Chàng cảm thấy hắn không có năng lực để đảm đương một mình?” Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại.

”Hắn có nhưng hắn thiếu dã tâm.” Mộ Lương nhún nhún vai, năng lực của đứa cháu này hắn đương nhiên biết rõ, nó có bao nhiêu chán ghét cái ngôi vị hoàng đế này, hắn cũng biết.

”Khi hắn muốn bảo vệ một người thì dĩ nhiên sẽ có dã tâm.” Hoa Khấp Tuyết mím môi, như có điều suy nghĩ ngoéo khóe môi.

”Bạch Thánh Diêu.” Mộ Lương sáng tỏ, cưng chiều hôn lên cái trán của nàng: “A Tuyết đã sớm nghĩ tới.”

Hoa Khấp Tuyết trừng mắt liếc hắn một cái, đẩy hắn ra một chút nói: “Chàng giao mật thư cho Chu Khôn đi.”

”Hửm?” Mộ Lương nhíu mày, lời này không phải là vô nghĩa.

”Dẫn ta đi thiên lao.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng híp mắt lại, nên coi là trướng, lần này nàng cho nàng coi là sạch sẽ.

”Không nhịn được muốn động thủ rồi hả?” Mộ Lương cưng chiều cười, là hắn biết nha đầu này muốn thu thập Chu Lệ liễu rồi, suy nghĩ một chút: “Ta nhốt Chu Lệ liễu và Lý Phượng Kỳ chung một phòng giam thế nào?”

https://thuviensach.vn

”Chủ ý này không tệ.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên cười, đối với đề nghị này của hắn rất là hài lòng: “Đi đi Chu Lệ liễu biểu ca tìm đến, hôm nay để cho hắn hưởng đủ diễm phúc.”

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

”A Noãn, nàng rất tà ác nha.” Mộ Lương tặc tặc mà cười lên, ôm nàng càng chặt hơn.

” Dù sao cũng không so được với chàng.” Hoa Khấp Tuyết nghiêng đầu liếc người nào đó, nàng cũng không có quên lúc trước Mộ Lương nói muốn đưa Chu Lệ Liễu vào làm quân kỹ, so với hắn, nàng vẫn thiện lương.

Mắt phượng của Mộ Lương nhíu lại, hừ nhẹ một tiếng, ôm nàng lắc mình rời đi.

Trong thiên lao, tràn ngập một mùi ẩm mốc khó ngửi, Hoa Khấp Tuyết vừa đi đến liền bịt lỗ mũi lại.

”Hiện tại có tốt hơn một chút không?” Mộ Lương cau mày, đưa tay kết thành một vòng bảo hộ, ngăn lại cái mùi khó ngửi kia.

”Ừ.” Hoa Khấp Tuyết thả tay xuống, gật đầu một cái, câu lên khóe môi nhợt nhạt, “Không cần khoa trương như vậy.” Dứt lời, giơ tay lên chọc chọc chân mày đang nhíu lại của hắn.

”Nha đầu ngốc!” Mộ Lương bắt được cái tay nhỏ bé của nàng, bật cười: “Đi thôi, Lưu Mạn đã mang đến.”

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, đi theo hắn về phía trước.

”Buông ta ra! Các ngươi có biết ta là ai hay không, lại dám bắt ta!” Lưu Mạn bị một túi đen tử che đầu lại, ngã trên mặt đất, hai tay hai chân bị trói ở phía sau, phách lối mắng to.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhìn cảnh này, trong mắt thoáng qua chán ghét, liếc nhìn phía sau hắn trong phòng giam Chu Lệ liễu cùng Lý Phượng Kỳ, đột nhiên duỗi tay vào trong ngực Mộ Lương, móc móc, ngay sau đó nhẹ nhàng nhăn lại mày.

”Sao nàng biết ta sẽ có?” Mộ Lương tà khí mà cười, đem lấy tay nàng đặt trong lòng ngực mình, cúi người cười nhẹ.

Trên mặt đất Lưu Mạn vẫn còn mắng to, có vòng bảo hộ ở đây, hắn không nghe được tiếng của Hoa Khấp Tuyết và Mộ Lương.

”Mộ Lương!” Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng cắn môi, tay đặt trên ngực hắn cảm nhận được nhiệt độ kia thẳng tắp truyền vào trong lòng bàn tay nàng, làm cho lỗ tai nàng ửng đỏ lên.

”Được rồi, cầm đi.” Mộ Lương biết phải có chừng mực, buông tay ra, đem một bình sứ màu trắng đặt vào tay nàng, cười híp mắt trêu chọc: “Đây là xuân dược mà nàng muốn!”

”Mộ Lương!” Hoa Khấp Tuyết có chút xấu hổ, nàng biết cái này là xuân dược, hắn có cần phải cường điệu vậy không?

Mộ Lương vô tội cười nhún nhún vai, hắn không làm gì cả?

”Chàng có tin ta ném chàng vào trong không.” Hoa Khấp Tuyết lành lạnh nhìn hắn.

” A Noãn sao nàng lại cam lòng để cho họ tới giày xéo người ta, người ta là vì A Noãnnàng mà thủ thân như ngọc...” Mộ Lương cố ý làm quá lên, cụpmặt xuống, lã chã chực khóc nhìn nàng.

Hoa Khấp Tuyết bất đắc dĩ thở dài, tiến lên che miệng hắn lại, tức giận hừ nhẹ nói:“Chàng câm miệng cho ta.”

https://thuviensach.vn

Mộ Lương cười híp mắt nắm lấy tay của nàng, gật đầu một cái, tay chỉ Lưu Mạn nói: “A Noãn, dược hiệu trong người Chu Lệ Liễu và Lý Phượng Kỳ cũng mau hết tác dụng thôi, đáng lẽ nàng phải thêm thuốc mê vào trong xuân dược thì hiệu quả sẽ càng tốt hơn.”

Hoa Khấp Tuyết trừng hắn một cái, đem bình sứ mở ra, tò mò đưa mũi tới ngửithử, lại bị Mộ Lương đen mặt ngăn lại trách mắng: “Ngu ngốc, Hoa gia gia mặc dù đem thân thể của nàng cải tạo thành bách độc bất xâm nhưng xuân dược này cũng không nằm trong các loại bách độc đó!”

Hoa Khấp Tuyết trừng mắt nhìn, là như thế sao?

Mộ Lương lấy lại bình sứ trong tay nàng, tức giận trợn mắt nhìn nàng một cái, dẫn thuốc trong bình sứ ra ngoài, chất lỏng màu vàng nhạt chia làm hai, chảy vào trong miệng Chu Lệ Liễu và Lý Phượng Kỳ.

” Lưu Mạn.” Hoa Khấp Tuyết kéo tay của hắn xuống, thản nhiên nhìn Lưu Mạn ở dưới mặt đất đang không ngừng mắng chửi, đè thấp giọng nói.

”Ngươi là ai! Tại sao lại muốn bắt ta tới đây!” Lưu Mạn nghe được một giọng nam trong trẻo nhưng lạnh lùng, liền cảnh giác.

”Ta là dẫn ngươi tới đây là để hưởng thụ.” Trong mắt Hoa Khấp Tuyết thoáng qua ý lạnh, giơ tay lên đẩy hắn vào trong phòng giam.

”A!” Lưu Mạn kêu thảm một tiếng ngã ngồi trên mặt đất, vừa định mắng to, lại nghe được bên cạnh có tiếng rên rỉ kiều mỵ của nữ tử, tâm hồn lập tức rung động, một luồng nhiệt lan khắp toàn thân.

Dược hiệu trong người Chu Lệ Liễu và Lý Phượng Kỳ cũng bắt đầu phát tác, trên gương mặt xinh đẹp nổi lên một tầng màu đỏ, trong đôi mắt tất cả đều là mê ly vàkhát vọng, nhìn Lưu Mạn nằm trên mặt đất, lắc eo bò tới hắn.

https://thuviensach.vn

” Mộ Lương, chúng ta đi.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn bọn họ một cái, trong mắt tất cả đều là chán ghét.

”Được.” Mộ Lương nhếch môi, lạnh lùng nhìn bọn họ một cái, lôi kéo cái tay nhỏ bé của nàng rời đi, nàng không có chú ý tới thời điểm rời đi hắn lại bắn ra một viên thuốc nho nhỏ, trực tiếp bay vào miệng Lưu Mạn.

Đột nhiên Lưu Mạn cảm thấy trong cơ thể nhiệt lượng dâng cao, trên người dây thừng cũng giãy mở ra, vội vàng kéo túi vải đen trên đầu họ xuống, đập vào mắt chính là quần áo xốc xếch cùng tiếng rên khổ sở của Chu Lệ Liễu và Lý Phượng Kỳ.

Hai người đều là những nữ tử xinh đẹp, lúc này bị trúng xuân dược, lại càng thêm kiều mỵ, họ tự xé rách y phục trên người, nửa thân trên nhanh chóng trống không.

Lưu Mạn chỉ cảm thấy trong cơ thể một mảnh lửa nóng, nhìn trong mắt của hai người tất cả đều là thú tính, thở hổn hển, cười dâm đảng tiến lên, ở đây không chỉ có biểu muội hắn tơ tưởng đã lâu mà ngay tiểu thư của Lý phủ cũng ở đây. ...

”Ưmh, người ta thật khó chịu...” Chu Lệ Liễu sóng mắt mê ly nhìn về phía Lưu Mạn, lo lắng giãy dụa.

”Ha ha, ca ca sẽ tới yêu ngươi.” Lưu Mạn tiến lên một bước: “Khàn” một tiếng đã giật ra y phục của nàng, phủ người xuống.

”Ta cũng muốn...” Lý Phượng Kỳ ôm Lưu Mạn từ phía sau, cọ xát thân thể hắn.

Lưu Mạn cười dâm tà, đưa thân dưới của hắn ép vào, cũng xé rách y phục nàng ta, không bao lâu, trong phòng giam liền bị bao phủ bởi tiếng gầm thô tục của nam tử và tiếng rên rỉ của nữ tử, một mảnh dâm mỹ.

https://thuviensach.vn

------ lời ngoại thoại ------

Kia ~ ngốc tử biết ~ này trừng phạt rất ác tục rùi~ chỉ là ~ thân môn bề ngoài ghét bỏ ~

Sự cưng chiều của hắc đạo lão công

Văn / tháng băng hàn

”Lão công, Thiên Vũ lại khi dễ ta.”

”Không sao, một lát ta sẽ đập hắn cho nàng hả giận.”

.....

”Lão công, thủ hạ chàng nói muốn chàng trở về, nhưng là.. Nhưng là... Nhưng là người ta luyến tiếc chàng làm sao bây giờ!”

”Không sao, tất cả các cao thủ đều ở trong nước, còn không quản được ta liền diệt bọn hắn.”

.....

”Lão đại, chị dâu cho nổ sòng bạc.”

”Cút đi—— chị dâu ngươi có bị thương không? Chị dâu ngươi nếu thiếu một cọng lông tơ, ta sẽ giết ngươi.”

.....

”Lão đại, chị dâu cướp ngân hàng.”

”Chị dâu ngươi có bị bắt không? nếu như cô ấy bị bắt, ngươi cứ chờ sống cả đời ở trong tù đi.”

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Cảnh Duệ Bị Trêu Chọc

Editor: Thao1504

”Vương Gia, Lưu mạn đã được mang đi, chỉ sợ nửa đời sau của hắn không còn làm chuyện kia được nữa.” Trạch Linh nhìnMộ Lương vừa ôm vừa đút ăn Hoa Khấp Tuyết, nhỏ giọng bẩm báo.

”Chànglại cho người hạthuốc hắn?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày.

”Cái này là diễm phúc cho hắn, đời này có thể làm một lần là đủ rồi.” Mộ Lương dịu dàng nhìn nàng, dù sao Lưu mạn này đủ loại dâm dục cướp đoạt người khác không có gì hắn không làm, hình phạt này cũng là nhẹ tay với hắn rồi.

Trạch Linh đứng một bên nghe, không nhịn được rét lạnh cả người, Vương Gia thật là đáng sợ.

”Vương phi, Lí Phượng Kỳ cùng Chu Liễu đã điên rồi.” Trạch Lương hiền lành cười, vương phi cùng vương gia thủ đoạn đúng là rất độc, hai nữ nhân này hôm nay vừa tỉnh lại, nhìn thấy nằm ở trên người của Lưu mạn, cả hai liền kêu thất thanh sau đó liền bất tỉnh, tỉnh lại lần nữa, thì liền hóa điên.

”Thật không vui.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, ngáp một cái, nhàn nhạt nhìn Trạch Lương cùng Trạch Linh Nhất, ”Làm phiền các ngươi rồi.”

”Không phiền toái, không phiền toái!” Trạch Linh vội vàng khoát tay, híp mắt cười với Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết khẽ nhíu mày, cũng không nói gì thêm, lau miệng, từ trên người Mộ Lương đứng dậy.

https://thuviensach.vn

”Ăn no?” Mộ Lương húp miếng cháo còn dư lại vào miệng, cũng đứng lên.

”Ừ, Mộ Lương, chàng nên vào triều rồi.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, suy nghĩ một chút, nhàn nhạt nhìn về phía phương xa.

”Trạch Linh, kể lạitình hình một chút.” Mộ Lương khẽ mỉm cười, mắt nhìn Trạch Linh, hôm nay hắn không ra khỏi cửa, không biết bên ngoài huyên náo thế nào.

”Là như thế này thưa Vương Gia, hoàng thượng đã hạ lệnh nhốt một nhà Chu Khôn cùng một nhà Lý Chúc vào Thiên Lao, náo động vẫn còn rất lớn, chỉ là tiểu hoàng đế cũng không bị hoảng sợ.”

Trạch Linh vuốt ve cằm, “Tiểu hoàng đế lúc này với lúc trước không giống nhau, hình như không định ném mọi chuyện cho Vương Gia nữa....”

”Vậy sao?” Mộ Lương cười có chút quỷ dị, có vẻ đâm chiêu nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, “A Noãn, nàng ở nhà, ta đi vào triều.”

”Được,sau khi hạ triều lại phòng của ta.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt đáp, nhớ tới sự việc kia, liền chuẩn bị tiếp tục nấu canh Tuyết Liên cho hắn.

Sắc mặt Mộ Lương liền cứng đờ, ngay sau đó nở nụ cười nhạt, dịu dàng gật đầu một cái, sau đó xoay người rời đi.

Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn theo bóng lưng của hắn, trong mắt liền hiện lên nét nhu tình.

”Hắc hắc, Vương Phi, ngài gọi Vương Gia vào phòng ngài làm gì nha?” Trạch Linh thấy Mộ Lương đi rồi, như tên trộm mà cười lên, mập mờ nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết.

https://thuviensach.vn

”Ngươi có thể theo tới xem một chút.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, xoay người rời đi, “Thấy Lưu Nguyệt, kêu nàng đến phòng bếp.”

Trạch Linh nghe vậy, trong nháy mắt liền hóa đá, đi theo xem một chút? Vương Gia không phải sẽ chặt hắn thành trăm mảnh!

”Dạ!” Trạch Lương gật đầu, sau khi thấy nàng rời đi, mới lôi kéo Trạch Linh đang ở cứng ngắt tại chỗ, lườm hắn, “Trạch Linh, Vương Phi cùng Vương Gia là cùng một loại người, vậy mà ngươi cũng dám trêu chọc.”

”Ta nào biết!” Trạch Linh buồn bã nhìn xa xâm, “Ta vẫn cho là, vương phi chỉ là rất dũng mãnh mà thôi.” Nào biết nàng cũng hiểm độc như Vương Gia.

”Bọn Lí Phượng Kỳ bị điên khùng, là do vương phi hạ thủ.” Trạch Lương lắc đầu một cái, tốt bụng nói cho hắn biết.

”Cái gì?” Trạch Linh trợn mắt, “Không phải là Vương Gia sao?” Chỉ có Vương Gia mới có thể độc ác như vậy!

”Là vương phi!” Trạch Lương than nhẹ, ngay sau đó nở nụ cười, “Trên thế giới này, có thể xứng với vương gia, sợ rằng chỉ có mình vương phi thôi.” Bất luận tâm trí thủ đoạn, còn là năng lực ảo thuật.

”Một người đã không thể hầu hạ tốt rồi, giờ lại thêm một.....” Mặt Trạch Linh liền đau khổ.

”Tối thiểu có Vương Phi ở đây, lực chú ý của vương gia bị phân tán, chúng ta cũng sẽ ít bị Vương Gia sai khiến không đúng?” Cảnh Duệ phe phẩy cây quạt từ bên ngoài đi vào, đi theo phía sau là Lưu Nguyệt.

”Đúng thế.” Trạch Linh gật đầu một cái, quay đầu lại nhìn về phía Cảnh Duệ, nhìn rổ trong tay hắn, trợn to hai mắt, “Cảnh Duệ, ngươi đi mua thức ăn?”

https://thuviensach.vn

”Khụ, không phải, là ta đi theo giúp đỡ Lưu Nguyệt.” Cảnh Duệ có chút xấu hổ, đưa rổ trong tay giao cho Lưu Nguyệt.

”Hả?” Trạch Linh cùng Trạch Lương đồng thời lên tiếng, mập mờ nhìn tới về phía hai người.

”Nếu không thì tại sao?” Cảnh Duệ thẹn quá thành giận, hung hăn nhìn hai người chằm chằm.

”Rổ quá nặng, Cảnh Duệ chỉ là giúp ta cầm một chút mà thôi, ánh mát các ngươi như vậy ý gì.” Lưu Nguyệt bĩu môi nhìn bọn họ, mặc dù không biết ánh mắt của bọn họ là có ý gì, nhưng ít nhiều nàng cũng phát hiện có điểm không thích hợp.

”A, chỉ là cầm dùm một chút mà thôi..... .” Trạch Linh lập lại lời nói với bộ dạng “Ta cực kỳ hiểu rõ”, khiến Cảnh Duệ tún quẫn hơn.

”Lưu Nguyệt, Vương Phi nhắn lại cho ngươi sau khi ngươi trở về liền đến nhà bếp.” Trạch Lương đột nhiên nói.

”Sao Các ngươi không nói sớm!” Lưu Nguyệt trợn mắt, xoay người chạy ra ngoài.

”A, ngươi chậm một chút!” Cảnh Duệ thấy nàng cầm cái rổ to người loạn choạng chạy đi, có chút lo lắng, nàng như vậy sẽ không té ngã chứ?

”Ơ, Cảnh đại nhân đang lo lắng kìa?” Trạch Linh tiến lên trước, mập mờ nháy mắt.

”Ta lo lắng chuyện gì.” Cảnh Duệ cố gắn trấn định, lạnh lùng trừng mắt nhìn hắn.

”Dĩ nhiên là lo lắng..... Người trong lòng không mai bị té ngã.... ..”lời Trạch Linh còn chưa nói hết, đã bị một quyền của Cảnh Duệ đánh bay đi.

https://thuviensach.vn

”Ngươi là thẹn quá hóa giận!” Trạch Linh từ dưới đất đứng dậy, tức giận vỗ bụi trên người.

”Người nào mà thích loại nha đầu ngốc đó!” Cảnh Duệ hừ lạnh, tịm chợt đập nhanh hơn một chút, tốc độ của cây quạt trên tay tăng nhanh hơn.

Trạch Lương nhìn Trạch Linh một cái, “Trạch Linh, chuyện Vương Gia giao phó, chúng ta nên đi làm.”

”A, đúng, ngươi không nói ta đã quên.” Trạch Linh vỗ vỗ đầu mình, trợn mắt nhìn Cảnh Duệ một cái, nhanh như chớp biến mất.

”Ngã chết ngươi đi, làm gì chạy nhanh như vậy!” Cảnh Duệ nhìn về phía bóng lưng của hắn khẽ nguyền rủa, đột nhiên lại bị Trạch Lương bay tới trước mặt làm hoảng sợ, “Này, ngươi làm cái gì vậy!”

”Không có gì.” Trạch Lương nhàn nhạt nhìn hắn một cái, “Chỉ là muốn xem một chút có chút người khẩu thị tâm phi có chột dạ hay không mà thôi.”

Khẩu thị tâm phi? Cảnh Duệ ngây ngốc tại chỗ.

Trạch Lương cười quỷ dị cười một tiếng, liền rút cây quạt trong tay hắn ra, lắc lắc rời đi.

”Chữ viết của Tiền tiên sinh, ta nhìn trúng lâu lắm rồi.....”

”Khốn kiếp! Đó là cây quạt của ta!” Đợi sau khi Cảnh Duệ kịp phản ứng, Trạch Lương đã đi xa, nhìn trong tay trống không, gương mặt tuấn tú liền đen xuống, chợt chửitục.

”Cảnh Duệ, ngươi chính là thủ hạ của vương gia, tại sao lại không có tư cách như vậy!” Lưu Nguyệt đột nhiên chạy trở lại, gương mặt bởi vì vận động, mà có chút ửng hồng.

https://thuviensach.vn

”Làm sao ngươi lại quay trở lại rồi?” Cảnh Duệ vốn định nổi giận,nhưng nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đang ửng hồng liền ngây ngẩn cả người, đột nhiên cảm thấy nàngkỳ thật là một cô nương nhìn rất xinh đẹp.

”Nhìn cái rắm a!” Lưu Nguyệt là người ngây thơ nên đương nhiên không biết Cảnh duệ hiện tại đang muốn cái gì chỉ thấy hắn ngẩn người nhìn, nên nhỏ giọng oán trách, “Tiểu thư nói thân thể ta quá yếu, kêu ta từ bây giờ bắt đầu rèn luyện thân thể.”

Lưu Nguyệt càng nghĩ càng bực bội, cả khuôn mặt cũng khổ não.

”Tuyết cô nương muốn cho ngươi tu luyện ảo thuật?” Cảnh Duệ nhíu mày, buồn cười nhìn bộ dáng nhỏ nhắn đang cúi đầu oán trách của nàng.

”Làm sao ngươi biết?” Lưu Nguyệt ngẩng đầu, mặt rất kinh ngạc, nàng còn chưa có nói gì nha.

”Bởi vì ta so với ngươi thông minh hơn!” Cảnh Duệ đắc chí cười, nha đầu này đúng là cần phải luyện chútcông phu tự vệ, quá yếu.

”Ngươi đi chết đi!” mặt Lưu Nguyệt tối sầm lại, liền muốn đánh Cảnh Duệ, lại bị hắn nhanh chân tránh đi, lập tức đuổi theo hắn mà đánh, vì vậy, tất cả mọi người trong vương phủ đều nhìn thấy tổng quản cảnh đại nhân của bọn hắn bị một tiểu nha đầu đuổi đánhđang trong vương phủ suốt một ngày.

Không khí Vương phủ coi như nhẹ nhàng, nhưng trên triều đình vừa vặn lại ngược lại.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Tiểu Hoàng Đế Bắt Đầu Lập Uy! (Canh Hai)

Editor: Thao1504

”To gan, ngươi dám nói là trẫm oan uổng Lý Chút? Vậy ngươi liền mở to mắt ra một chút xem trên mật thư này viết như thế nào!”

Trong triều, Mộ Lê một thân long bào tức giận trừng mắt nhìnBinh Bộ Thượng Thư đang quỳ dưới đất, quanh thân người là khí phách vương giả uy nghiêm, không còn nét đùa giỡn như bình thường.

”Làm sao có thể.....” Binh Bộ Thượng Thư nhận lấy mật thư, thấy rõ nội dung trên đó, chợt trợn to hai mắt, hoàn toàn không tin vào mắt mình, làm sao có thể như vậy, Tướng quân trung thành vì nước, thế nào lại làchủ mưu của trận chiến Kim Than!

”Làm sao lại như vậy? Chuyện Hắn ghen ghét hoàng thúc có trên taymột phần ba Hổ Phù cũng không phải là chuyện một ngày hai ngày kia, tại sao không thể!” Mộ lê hừ lạnh, con ngươi sắc bén quét về một lượt tất cả qua tất cả mọi người.

”Còn ai có dị nghị, nói ra đi!”

Chúng quan viên cẩn thận từng li từng tí nhìn tiểu hoàng đế đang nổi giận, trong lòng cũng có chút nghi ngờ, hoàng thượng bình thường có chuyện luôn giao cho Thánh vương xử lý, nhưng hôm nay..... Hình như biến thành một vương giả chân chính.

Mộ Lương ngồi ở vị trí Nhiếp Chính vương, trên mặt vẫn giữ nụ cười thản nhiên, nhưng trong lòng vui mừng chỉ có mình hắn biết, rốt cuộc Mộ

https://thuviensach.vn

Lê coi như là đã trưởng thành rồi.

”Hoàng thượng, vi thần cho là việc này có quan hệ trọng đại, có phải nên cùng Nhiếp Chính vương thương lượng kỹ lại một chút hay không?” Hình Bộ Thượng Thư tiến lên hai bước, khẽ cúi đầu thấp xuống, che đi đáy mắt giễu cợt, tiểu tử Hoàng đế này hôm nay thật không giống như trước, không hề thương lượng cùng Nhiếp Chính vương, trước kia có chuyện gì cũng sẽ cũng ném cho Vương Gia.....

”Trẫm, mới đúng là Hoàng đế của Mộ quốc này!” Mộ lê lạnh lùng nhìn hắn, hơi thở uy nghiêm càng tăng thêm, đều này trực tiếp làm Hình Bộ Thượng Thư chân mềm xuống, cũng làm cho triều đình đang chút hỗn loạn liền yên tĩnh lại.

Trên mặt Hình Bộ Thượng Thư lúc trắng lúc xanh, vì chính mình mà run rẫy lo sợ, may mắn là Mộ Lê không định làm khó hắn, lúc này mới khiến hắn thở phào nhẹ nhõm, nhưng chuyện này sau, do là bình thường không thấy Mộ Lê nổi giận, cũng không khỏi đánh giá hắn lại một lần nữa.

”Bổn vương cho là, hoàng thượng lần này làm rất tốt, đã phạm sai lầm, liền phải xử phạt.” Mộ Lương đúng lúc mở miệng, âm thanh dịu dàng lại nhàn nhạt uy nghiêm trong đó, tán thưởng nhìn Mộ Lê, không tệ, hiểu được cách lập uy rồi.

Mộ lê ngồi trên Vương Tọa, cũng khẽ nhìn về phía Mộ Lương, vui vẻ nở nụ cười.

Phía dưới mọi người thấy Mộ Lương cũng đã mở miệng, có muốn cầu tình nữa, cũngkhông dám, sau đó lại nghị luận một số chuyện khác, mới bãi triều.

Chờ Mộ Lê cùng Mộ Lương vào hậu điện, chúng đại thần mới rời khỏi, chỉ còn lại Tể Tướng Vân Tự, bình tĩnh đứng yên tại chỗ, nhìn Vương Tọa một cái, trên mặt lộ rasuy nghĩ sâu xa.

https://thuviensach.vn

Trong Linh Việt cung.

”Hoàng thượng, hôm nay biểu hiện không tệ a.” ngồi trên ghế Mộ Lương khẽ cười nói với Mộ Lê.

”Hoàng thúc..... Ta muốn cưới vợ.” Mộ lê bĩu môi, mặt đầy bất đắc dĩ, ”Nếu ta không lập uy, đến lúc đó những nữ nhân trong hậu cungkia ta làm sao đuổi đi được chứ?” Hắn sẽ thể để Thánh Diêu chịu uất ức mà cứ để nàng ở cùng với đám nữ nhân kia, đám nữ nhân kia toàn là thiên kim của các nhà gia thế, nếu hiện tại hắn không lập uy, vậy thì sau này hắn lấy cái gì để giải tán hậu cung!

”Bạch Thánh Diêu đối với ngươi có ảnh hưởng cũng không nhỏ nha, không phải năm đó ngươi nói nàng chỉ là muội muộimà thôi mà?” Mộ Lương cười khẽ, mắt nhìn đầy chăm chọc.

”Đó không phải do luc đó ta còn trẻ tuổi hay sao!” Mộ lê trợn mắt, thời gian rất lâu không nhìn thấy Thánh Diêu, hắn có chút hoài niệm, khi đó chỉ nghĩ đó là muội muội của mình, nhưng kể từ lần trước được hoàng thẩm chỉ điểm cho, hắn liền không thể tiếp tục bỏ qua nội tâm đang rung động của chính mình, những ngày qua hắn luôn nghĩ đến chuyện này, cuối cùng cũng chắc chắn, tình cảm của hắn đối với Thánh Diêu, cho tới bây giờ đều không phải là tình huynh muội!

”Lê Nhi ah, ngươi đã trưởng thành.” Mộ Lương vui mừng cười, sau đó đi tới bộ dánggiống như khi còn bé khẽ vỗ vỗ đầu của hắn.

Mộ Lê được khích lệ, trong nháy mắt mặt đen lại, cảnh giác nhìn hoàng thúc nhà mình, “Hoàng thúc, người muốn làm gì?” tại sao lại cười như vậy, đích thực là không có chuyện gì tốt!

”Lê Nhi rốt cuộc đã trưởng thành, như vậy ta cũng nên buông tay để cho ngươi chính mình tự mình xử lý mọi chuyện rồi.” Mộ Lương thở dài một cái, nói một câu đầy thâm ý, nhưng mắt lại đầy tính toán.

https://thuviensach.vn

”Cái gì!?” Mộ Lê “Xoạt” cái liền đứng dậy, mặt oán giận, “Hoàng thúc, ngươi không phải đang nghỉ muốn thoát khỏi ta để đi bồi hoàng thẩm đi, không thể được tuyệtđối không được, chỉ một mình ta làm sẽ mệt chết luôn đó!”

”Lê Nhi, phản kháng, chỉ vô ích.” Mộ Lương híp mắt cười cườinhìn hắn, từ từ uống một ngụm trà, thưởng thức bộ dáng tức giận của tiểu hoàng đế, tiểu tử này cũng biết mình đang suy nghĩ gì, hắn cũng không còn cần phải giả bộ.

”Hoàng thúc, Lê Nhi không thể không có ngài!” Mộ Lê đầy tội nghiệp nhìn về phía Mộ Lương, chỉ hận không được nặn ra được hai giọt nước mắt.

”Ta cùng Bạch Thánh Diêu, ngươi chọn cái nào?” Mộ Lương nhíu mày, nhưng mắt vẫn ung dung nhìn về phía hắn, đưa vấn đề quay lại cho hắn tự lựa chọn

”Hoàng thúc..... .” Mộ lê mím môi, mặt càng uất ức hơn, đưa taynắm lấy tay áo của Mộ Lương, nhẹ nhàng lắc lắc, bộ dáng này..... Rõ ràng đây chính là bộ dạng đứa trẻ đang đòi đồ ăn.

Tuy hiện tại bộ dạng cùng vẻ mặt của Mộ Lê là thật đáng thương, nhưng trong lòng lại sớm mắng Mộ Lương vô số lần, nếu không phải cùng tổ tông với hắn, sợ rằng hắn sẽ lôi mấy đời tổ tông ra cùng mắng luôn một lượt rồi!

”Lê Nhi, cái tay này của ngươi cũng không tệ, nếu còn không lấy xuống vậy hoàng thúc sẽ cất giữ nha?” Mộ Lương tà khí cười, ngón trỏ nhẹ nhàng xẹt qua mu bàn tay của Mộ Lê, giọng nói này, đầy gian ác.

Mộ lê bị hắn nhẹ nhàng vẽ một cái, cả người liền nổi da gà, lập tức buông tay, chạy ra chỗ khác, mắt nhìn Mộ Lương giống như đang nhìn quái vật, a..a..,hồ ly này thật là gian ác, muốn tay của mình? Bộ hắn không sợ hoàng thẩm biết hắn biến thái như vậy sẽ ghét bỏ hắn, không cần hắn sao!

https://thuviensach.vn

”Lê Nhi?” Mộ Lương cười càng thêm gian ác đến mê hoặc lòng người, giọng nói cũng mang theo một tà khí trong đó, “Suy nghĩ như thế nào rồi?”

”A! Đúng rồi, hoàng thúc, người biết chủ mưulà ai không?” Mộ lê vỗ tay một cái, không nhìn về phía phát ra âm thanh ghê tởm kia được,“Lê nhi”,người liền giống như không có việc gì, hỏi sang chuyện khác, chuyện này là hắn giỏi nhất rồi!

”Không biết.” Mộ Lương nhíu mày nhếch môi một cái, nghe được câu hỏi của hắn, híp mắt hừ nhẹ, “Nhưng mà, cũng sẽ nhanh biết là ai thôi.”

”Hả? Sao Hoàng thúc có lòng tin như vậy?” Mộ lê nhíu mày, hiện hắn cũng không thấy có đầu mối gì, cùng biết sự việc như hắn, sau lại nói chuyện chắc chắn như vậy, làm lòng hắn không khỏi phát ra lòng hiếu kỳ.

”Muốn nghe?” Mộ Lương cười càng thêm rực rỡ, thế nhưng trong mắt lại đầy tính toán.

”Dạ.” Mộ lê nhu thuận gật đầu, chớp chớp đôi mắt to ra như viết trong đó “Cầu tri nhược khát”.

”Vậy thì sau này, chánh sự sẽ không quan hệ đến ta nữa, không phải đại sự chớ phiền đến ta.” Mộ Lương thu hồi nụ cười, lạnh lùng nhìn về phía hắn, nói ra điều kiện, tiểu tử này nếu dám không đồng ý, hắn đánh chết hắn ta!

”Được!” Mộ Lê khẽ cắn răng đồng ý, trên mặt đầy miễn cưỡng, nhưng hắn có thể làm sao đây, chuyện hoàng thúc muốn làm, có khi nào hắn ngăn cản được, vậy thì không bằng sảng khoái đồng ý.

Đột nhiên Mộ Lương cười gian trá một tiếng, chậm rãi đứng dậy, đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

”Hoàng thúc, người đi đâu.....” Mộ lê sững sờ, hắn đã đồng ý, sao hoàng thúc còn đi như vậy? Thấy hắn ta đi về phía trướcmấy bước, liền đứng dậy đi theo.

”Ta vừa cảm nhận được, hoàng thẩm ngươi đang nhớ ta, ta phải trở về bồi nàng.” Mộ Lương khẽ cười, dứt lời, liền lắc mình rời đi.

Mộ Lê ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ, nnhìn Mộ Lương chạy đi không còn bóng, khuôn mặt tuấn mỹ trong nháy mắt liền trở nên đen có thể nhỏ ra nước, hoàng thúc, người lại gạt ta!

”Hoàng thúc! Chờ ta một chút, ta cũng vậy muốn đến Thánh vương phủ!”

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Mộ Hỏa

Edior: thao1504

”Tuyết Tuyết, tại sao ngươi muốn Lưu Nguyệt học ảo thuật?” Bạch Thánh Diêu cùng Hoa Khấp Tuyết ngồi ở phía ngoài phòng bếp dưới giàn nho mát mẻ, nhìn Lưu Nguyệt đang thở hổn hển, có chút không hiểu.

”Vì Nàng không thể tự bảo vệ mình.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn nàng, mình không thể thời thời khắc khắc đều ở chung một chổ cùng Lưu Nguyệt, vì vậy tự nhiên không thể thời thời khắc khắc bảo hộ nàng.

”Vận số của Nàng rất tốt, được đi theo một chủ tử tốt.” Bạch Thánh Diêu nhàn nhạt nở nụ cười, vì Lưu Nguyệt mà cảm thấy vui mừng, Tuyết Tuyết so người khác lạnh nhạt hơn, nhưng khi thật sự muốn đón nhận một người nào đó, liền sẽ đối với nàng ta thật tốt.

Hoa Khấp Tuyết khẽ nhíu mày, không nói gì, trong lúc nhất thời, trong sân lại yên tĩnh lại.

Đột nhiên, một bóng dáng màu hồng đi về phía hai người, người đang đi tới chính là Đông Phương vũ, Đông Phương vũ kiêu ngạo ngẩng đầu, đi tới trước mặt Hoa Khấp Tuyết, Liên nhi cũng đi theo phía sau của nàng.

”Lại tới.” Bạch Thánh Diêu liếc mắt, cũng lười nhìn Đông Phương vũ, liền nhắm hai mắt lại, người này thật là lũ chiến bại,nhiều lần thảm bại như vậy, sao nàng ta không thấy mệt?

Đông Phương vũ thấy thấy độ của Bạch Thánh Diêu như vậy, mặt lập tức tức tối lại, nhưng nghĩ đến mục đích của mình tới đây, hít một hơi thật

https://thuviensach.vn

sâu vào, lại nở nụ cười hả hê.

”Công chúa cũng muốn xuống bếp?” Hoa Khấp Tuyết mắt cũng không mở ra, giọng nói lạnh nhạt mang theo chút đùa cợt.

”Hoa Khấp Tuyết, hôm nay Bổn cung tới là muốntuyên chiến với ngươi!” Sắc mặt Đông Phương Vũ liền cứng đờ, liền liếc nhìn Hoa Khấp Tuyết đang nhắm mắt dưỡng thần, giọng điệu rấtphách lối.

”Hả?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, chậm rãi mở mắt, lạnh nhạt nhìn nàng, mới an phận được mấy ngày, nàng ta lại muốn làm gì.

”Hừ, bảy ngày sau là cuộc thi săn thú của hoàng gia, Bổn cung muốn khiêu chiến với ngươi!” Đông Phương Vũ càng cười càng đắc ý, trong mắt đầytự tin, những cuộc thi săn thú những năm trước, nàng luôn là nử tử nổi bật nhất trong đám người này, đợt này nàng sẽ thắng Hoa Khấp Tuyết, vậy Vương Gia tự nhiên sẽ nhìn mình với ánh mắt khác!

”Thánh Diêu.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn sang Bạch Thánh Diêu.

”À?” Bạch Thánh Diêu mở mắt, mở mắt nhìn sau đó mới nhớ, “Cuộc thi săn thú của hoàng gia được mở hằng năm được tổ chức trước ngày sinh thành của Hoàng Đế Mộ Quốc vài ngày, nam nữ đều có thể tham gia, đến lúc đó người của các nước đến chúc thọ Hoàng đế đều sẽ tham gia.”

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, ngay sau đó lại nhắm hai mắt lại.

”Hừ, đến lúc đó ngươi cũng đừng thua quá thảm nha, Hừ!” Đông Phương Vũ hừ lạnh, trên mặt đầy trào phúng.

”Công chúa, ngài không cần sinh lòng thương hại, với Hoa cô nương đâu.” Liên nhi cũng âm dương quái khí mở miệng.

Đông Phương Vũ nghe vậy, liền cười lớn, tiếng cười nghe rất chói tai.

https://thuviensach.vn

”Nô tỳ của ngươi, có quyền lên tiếng ở đây sao?” Bạch Thánh Diêu không kiên nhẫn hừ lạnh, những con ruồi này quá phiền phức, thật không biết tại sao Tuyết Tuyết có thể chịu được.

”Liên nhi là người của ta!” Sắc mặt Đông Phương Vũ liền trầm xuống, không vui nhìn Bạch Thánh Diêu.

”Vậy thì như thế nào.” Bạch Thánh Diêu đang muốn trả lời, lại nghe Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt mở miệng.

”Ngươi!” Sắc mặt Đông Phương Vũ càng khó coi hơn, oán hận nhìn chằm chằm Hoa Khấp Tuyết, hận thể trừng đến nàngcó lổ thủng.

”Chiến thư này, ta tiếp nhận, ngươi có thể đi được rồi.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nàng, không định cho nàng thêm một chút thể diện, trực tiếp hạ lệnh đuổi khách.

”Hừ! Bổn cung sẽlàm cho ngươi phải hối hận!” Đông Phương Vũ bị thái độ này của nàng làm cho nổi giận không nhẹ, lại không phát tác được, chỉ đành ngoan độc nói.

”Ơ a, Đông Phương Vũ, sao ngươi lại tới đây, có phải đang ngứa da hay không, nhớ nhung roi của Bổn cung rồi hả?” Một giọng nữ thanh thúy kèm theo một đạo trường tiên mạnh mẽ nhắm về phía Đông Phương Vũ đánh tới.

Mặt Đông Phương Vũ liền biến sắc, kéo theo Liên nhi chật vật né tránh, trong lòng thầm kêu không tốt, không ngờ nha đầu chết tiệt này đã trở lại rồi.

Trường tiên theo sát Đông Phương Vũ, hình như không có ý định cho nàng có cơ hội né tránh, ảo thuật Đông Phương Vũ không thấp, nhưng lại tránh rất chật vật, chuyện này chỉ có thể lý giải, ảo thuật củangười cầm roi cao hơn nàng.

https://thuviensach.vn

Ảo thuật tầng bảy? Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, chủ nhân của đường roi này không tệ, nhìn trường tiên không ngừng quơ múa, trong lòng có chút tò mò người tới là ai.

”Hỏa Nhi, đừng làm rộn, đây là dây nho yêu quý của ta nhé!” Bạch Thánh Diêu phủi đất đứng lên, vẻ mặt đau khổ nhìn dây nho bị tàn phá, đây chính là giống nho nàng thích nha.

”Tuyết Tuyết, mau ngăn nàng lại!” Bạch Thánh Diêu kéo Hoa Khấp Tuyết từ trên ghế dậy, nàng đánh không lại nha đầu kia, hiện tại chỉ có thể dựa vào Tuyết Tuyết thôi.

”Mộ Hỏa, ngươi không cần quá phận, Bổn cung nếu xảy ra chuyện gì, ngươi cũng không tránh được trách nhiệm!” tóc Đông Phương Vũ có chút rối loạn rồi,nàng tránh né trường tiên, dần dần cảm thấy lực bất tòng tâm.

”Hừ! Bổn cung hôm nay nể tình Thánh Diêu, tha cho ngươi, nhanh cút ra khỏi Vương phủ cho Bổn cung!” Đột nhiên một bóng dáng màu đỏ từ phía sau nhảy đến trước mặt Hoa Khấp Tuyết cùng bạch Thánh Diêu, thu roi.

”Liên nhi, chúng ta đi!” Đông Phương Vũ hung tợn nhìn nàng, lại nhìn trên người đầy bụi bặm, giận đến đen cả mặt, nhưng ảo thuật của mình sự thật không thể đánh lại nàng ta, nên đành phải rời đi.

”Dạ, công chúa!” Liên nhi mặc dù mạnh hơn Đông phương Vũ một chút, nhưng không mạnh hơn người kia, liền đỡ Đông Phương vũ lảo đảo rời đi.

”Hừ, nữ nhân chết tiệt, âm hồn bất tán!” Nữ tử áo đỏ hừ lạnh một tiếng, lúc này mới chậm rãi xoay người lại.

Lông mày đen như vẽ, mắt phượng kín đáo, da trắng nõn nà, sắc mặt như hoa đào, hình dáng khuynh thành, nhưng không lạnh lùng như Hoa

https://thuviensach.vn

Khấp Tuyết, ngược lại là bộ dáng giống như nhiệt tình như lửa.

”Mộ Hỏa, ngươi xem một chút ngươi đã làm gì!” Bạch Thánh Diêu cắn răng trừng mắt nhìn cô gái trước mắt, run tay chỉ lá cây bị tàn phá nằm đầy trên đất.

”Thánh Diêu, dịu dàng một chút nha..., còn không phải do nữ nhân kia thật qua ghê tởm.” Mộ Hỏa vô tội nháy mắt, nghĩ đến Đông Phương Vũ, mặt liền đầy chán ghét, nàng thế nào lại vào được vương phủ.

“.....” Bạch Thánh Diêu nghe vậy, chỉ đành trừng nhìn nàng.

”Trừng cái gì, Thánh Diêu ngươi phải chú ý đến hình ảnh, ngộ nhỡ hoàng huynh tới thấy được, ghét bỏ ngươi rồi sao?” Mộ Hỏa cười híp mắt trêu ghẹo, tâm tư của Thánh Diêu nàng biết rõ, cho nên liền lấy chuyện này ra mà trêu chọc nàng, nhưng nàng ta cũng rất cố chấp, cũng bởi vì hắn là Hoàng đế, liền nhẫn tâm cắt đứt phần ý niệm này.

”Hỏa Nhi!” Bạch Thánh Diêu mím chặc môi, rất muốn đánh nàng ta, mới trở lại liền khi dễ nàng, nàng ta có ý gì?

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn nàng, mắt liền hiện lên hứng thú, cô nương này rất có cá tính, nhiệt tình thẳng thắn, nàng cảm thấy không ghét.

Đột nhiên Mộ Hỏa nghiêng mắt nhìn bóng dáng màu trắng bên cạnh, nhìn chăm chú, cẩn thận tìm hiểu, chợt mở to hai mắt, Băng Cơ Ngọc Cốt, tuyệt đại tao nhã, một Mỹ Nhân, Mỹ Nhân nha!

”Thần Tiên tỷ tỷ, người tên gì?” Mộ Hỏa sau khi nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết, mắt cũng tỏa sáng, liền vọt tới bên người nàng, kéo ống tay áo của nàng, cười đến nỗi không thấy mắt đâu.

”Mộ Hỏa, ngươi có phải nữ nhân không vậy?” Bạch Thánh Diêu tức giận nhìn nàng, đi tới trước hai bước, nha đầu này nhìn thấy Tuyết Tuyết,

https://thuviensach.vn

thế nào có bộ dạng như Tiểu Sắc Lang vậy chứ, mặc dù dung mạo Tuyết Tuyết đúng là có mê đảo cả nữ nhân.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn tay áo bị nàng lôi kéo, lại nhìn lại cặp mắt trong sáng của nàng một chút, đáy mắt liền hiện lên ý cười, cũng không hềmở miệng.

Mộ Hỏa nhìn thấy nụ cười của nàng, trên mặt liền si mê, Thần Tiên tỷ tỷ đang cười, càng đẹp hơn rồi, nàng luôn luôn yêu thích cái đẹp.....

”Hoa Khấp Tuyết.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt mở miệng, có chút bất đắc dĩ, cô nương này càng nhìn mình lại nhìn càng si ngốc, nàng thật sự có sức quyến rũ lớn như vậy?

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Mùi Dấm Chua

Editor: Mộc Du

Trong đại sảnh, không khí rất quỷ dị.

Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết, mặt không chút biểu cảm ngồi xuống, nắm bàn tay nhỏ bé như ngọc của Hoa Khấp Tuyết, lạnh lùng nhìn về phía xa.

Hoa Khấp Tuyết thấy hắn như vậy, trong lòng biết hắn tức giận không nhẹ, trên khuôn mặt lạnh lẽo thoáng qua một tia đùa giỡn, khó có thể thấy Mộ Lương tức giận như vậy, nên để hắn tức thêm một lát nữa?

Mộ Lương có thể không tức giận sao? Hắn vội vàng gấp gáp trở về, chính là vì muốn sớm một chút thấy được cô vợ nhỏ mà hắn luôn tâm tâm niệm niệm nghĩ đến nhưng lại không nghĩ rằng khi trở lại thì nhìn thấy cháu gái nhỏ của mình đang ôm A noãn, gương mặt lại còn rất hưởng thụ, cái gì tức giận, ghen tuông đều cùng nhau xông lên đầu, không chút suy nghĩ liền đi lên đạp vào mông của Mộ Hỏa Nhân kéo dài khoảng cách của hai người ra.

Cháu gái nhỏ? Đúng vậy, trưởng công chúa Mộ Hỏa Nhân chính là ái nữ ở trong cung, hàng năm đi ra ngoài du sơn ngoạn thủy là tiểu muội ruột của Mộ Lê!

Bạch Thánh Diêu ngồi ở một bên, trên mặt là bộ dáng xem kịch vui, thỉnh thoảng uống một hớp trà, bộ dáng rất là hưởng thụ, khó có được kịch vui để xem, nàng cũng sẽ không bỏ qua.

https://thuviensach.vn

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Ánh mắt Mộ Lê trông thấy bộ dáng này của Bạch Thánh Diêu, trong lòng buồn cười nhưng ngoài miệng cũng không dừng lại việc giáo dục tiểu muội mang một thân hồng y ở trước mặt, nha đầu này quá can đảm rồi, hoàng thẩm mà cũng dám ôm!

Mộ Hỏa Nhân ủy khuất cúi đầu, xoa cái mông bị đá đau của mình, nàng nào biết Thần Tiên tỷ tỷ là người của hoàng thúc đâu, bằng không có cho nàng mười lá gan, nàng cũng không dám ôm đâu, ham muốn độc chiếm của hoàng thúc nàng biết rất rõ.....

”Nha đầu chết tiệt kia, sao không an phận một chút! Ngươi xem Thánh Diêu tỷ tỷ thật tốt!” Mộ Lê tức giận hừ nhẹ, không hề hay biết lời này của mình làm nhiễu loạn tâm của một cô gái.

Nàng tốt? Bạch Thánh Diêu sững sờ nhìn Mộ Lê, trong lòng hắn, nàng thật tốt sao?

”Người tình trong mắt hóa Tây Thi, hoàng huynh người yêu thích người ta, làm sao có thể nói là nàng không tốt!” Mộ Hỏa Nhân không phục trừng mắt với hắn, người hoàng huynh này của nàng có tâm tư gì nàng làm sao mà không biết? Trước kia còn nói người tốt là muội muội, thối lắm!

”Muội!” Mộ Lê bị nói trúng tâm sự, có chút quẫn bách, cúi đầu nhìn Bạch Thánh Diêu, ánh mắt chợt lóe.

”Câm miệng.” Mộ Lương đột nhiên lạnh giọng lên tiếng, lạnh lùng nhìn về phía Mộ Hỏa Nhân.

Thân thể Mộ Hỏa Nhân cứng đờ, vội vàng che miệng, nhìn khuôn mặt lạnh của hoàng thúc, không tự chủ được lui về phía sau mấy bước.

https://thuviensach.vn

”A noãn là hoàng thẩm của ngươi, nếu ngươi còn động tay động chân đối với nàng nữa, ta sẽ phế ngươi đi!” Mộ Lương hừ lạnh, trong mắt là phẫn nộ và lạnh lùng, vừa nghĩ tới bộ dạng nàng ôm A noãn, ngọn lửa trong lòng liền bốc lên hừng hực, vợ của hắn, chỉ có hắn mới có thể ôm!

”Dạ dạ dạ! Hoàng thúc, tuyệt đối không có lần sau!” Mộ Hỏa Nhân có thái độ nhận sai tốt, cứ nhìn vẻ mặt hối hận kia của nàng thì sẽ biết.

”Hừ.” Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, sắc mặt vẫn chưa có tốt lên.

Mộ Hỏa Nhân nhìn ở trong mắt, gấp ở trong lòng, hoàng thúc lúc này là thật sự tức giận, nàng xong đời rồi..... khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp nhăn thành một đoàn, Mộ Hỏa Nhân bắt đầu vì mình mà mặc niệm.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Hoa Khấp Tuyết thấy nàng như vậy, không tự chủ được câu lên khóe môi, người nhà của Mộ Lương đều rất đáng yêu, đầu tiên là Mộ Lê, bây giờ lại là Mộ Hỏa Nhân.....

”Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết quay lại cầm tay của Mộ Lương, mấp máy môi, thản nhiên nhìn hắn nói:“Tức giận cũng nên hạ xuống rồi.”

Mộ Lương sững sốt, lập tức ủy khuất bĩu môi: “A noãn.....”

”Có chừng có mực.” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, chậm rãi đứng dậy, nghiêng qua liếc hắn, giả bộ à?

”Ai kêu nàng muốn ôm người khác.” Vẻ mặt của Mộ Lương ghen tị, A noãn là của hắn.

”Thánh Diêu, chuẩn bị bữa trưa.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn Bạch Thánh Diêu một cái, đối với hành động xem trò vui của nàng không có phản ứng gì, lôi kéo Mộ Lương rời đi.

https://thuviensach.vn

Mộ Hỏa Nhân thấy hoàng thúc cứ như vậy bị Tuyết Tuyết lôi đi, trợn to hai mắt, trong mắt tất cả đều là kinh ngạc, đây là tình huống gì, hoàng thúc của bọn họ lúc nào thì nghe lời như vậy, còn nữa, vừa rồi có phải là hắn làm nũng với Tuyết Tuyết hay không?

”Hỏa Nhân, hãy thu hồi vẻ mặt kia của muội.” Mộ Lê lạnh lùng nhìn xuống nàng.

Đúng lúc, Hoa Khấp Tuyết và Mộ Lương quẹo qua khúc cua, Mộ Lương thản nhiên quay đầu lại nhìn Mộ Hỏa Nhân liếc mắt một cái, trong ánh mắt kia một mảnh băng lãnh..... Mộ Hỏa Nhân vội vàng thu hồi ánh mắt, ôm cánh tay của mình mãnh liệt chà xát.

”Thánh Diêu, hôm nay ăn cái gì nào?” Mộ Lê lười phản ứng đến tiểu muội mình, cười híp mắt đi tới bên cạnh Bạch Thánh Diêu, dịu dàng vô cùng.

Bạch Thánh Diêu kỳ quái nhìn hắn một cái, trong lòng hơi sợ hãi, hắn hôm nay là lạ như thế nào đó.

Mộ Hỏa Nhân thấy nàng như vậy, thì biết rõ là nàng bị hoàng huynh làm cho sợ, lập tức không khách khí cười to lên: “Ha ha ha, hoàng huynh ơi, huynh hù dọa Thánh Diêu rồi!”

Mộ Lê nghe vậy, sắc mặt tối sầm lại, híp mắt nhìn về phía Mộ Hỏa Nhân, Mộ Hỏa Nhân thấy vậy, co cẳng chạy, Mộ Lê đuổi theo sát phía sau.

Bạch Thánh Diêu chậm rãi đứng dậy, nhìn hai huynh muội đang truy đuổi nhau, trong mắt nổi lên ý cười, hoàng gia mặc dù vô tình, nhưng là có ngoại lệ a..... Có lẽ, nàng thật không nên tránh né nữa, Mộ Lê cùng với các lãnh huyết quân vương kia là không giống nhau.

Noãn Các.

https://thuviensach.vn

”Hừ!” Mộ Lương đẩy Hoa Khấp Tuyết lên giường, từ trên cao nhìn xuống nàng, trên mặt đều là nguy hiểm.

Hoa Khấp Tuyết nhỏm người lên, hơi híp mắt nhìn hắn, hắn muốn làm cái gì?

”Tại sao giúp nha đầu kia?” Mộ Lương hừ nhẹ, mắt nhìn xuống nàng, trong lòng lên men vị chua.

”Lòng dạ hẹp hòi.” Hoa Khấp Tuyết liếc hắn một cái, rồi ngồi dậy.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lương thấy vậy, mắt phượng nhíu lại, cúi người đè nàng trở lại trên giường, khóa lại hai tay của nàng, hương sen thanh nhã quanh quẩn ở chóp mũi của Hoa Khấp Tuyết.

”Chàng muốn làm gì?” Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, hơi thở ấm áp phả vào mặt nàng, chọc cho hô hấp của nàng cũng rối loạn.

”Làm gì?” Mộ Lương nhíu mày, lập tức tà khí nở nụ cười, nhìn khuôn mặt như ngọc của nàng, ánh mắt càng thêm nóng bỏng, môi mỏng khẽ mở, âm thanh nhiễm vào mị hoặc nói: “Ăn nàng.”

Hoa Khấp Tuyết ngây ngốc nhìn hắn, hô hấp không ngừng tăng nhanh, trên mặt cũng đỏ hồng, lời này của hắn, nàng làm sao mà không hiểu.

”A noãn, ta muốn nàng biết, nàng nên giúp ai.” Mộ Lương cười đến tà tứ, âm thanh của hắn càng lúc càng thấp, con ngươi màu sắc càng lúc càng tối hơn, làm cho hơi thở của nàng càng thêm nóng bỏng.

”Mộ.....Ưmh.....” Ánh mắt Hoa Khấp Tuyết chợt lóe, bị môi hắn ngăn chặn lời nói tiếp theo, hơi thở nam tính riêng biệt của hắn tràn ngập trong khoan miệng nàng, hoàn toàn làm nhiễu loạn hô hấp của nàng.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương chậm rãi nhắm hai mắt lại, mút vào cánh môi mềm mại của nàng, xúc cảm mát lạnh khi hai cánh môi tiếp xúc với nhau thiếu chút nữa đã làm cho lý trí của hắn hoàn toàn sụp đổ.

Thân thể của Hoa Khấp Tuyết vốn có chút cứng ngắc nhưng dưới sự trêu đùa của hắn lại trở nên mềm nhũn, nàng hơi hé mắt trong mắt là một mảnh mờ mịt, nàng cảm giác được hắn cầm lấy tay của mình bàn tay to có nhiệt độ nóng đến dọa người, hai má đỏ hồng càng thêm kiều mỵ.

Mộ Lương thấy thân thể của nàng đã mềm nhũn, khóe miệng giơ lên, chậm rãi buông tay của nàng ra. Bàn tay thăm dò về sau gáy của nàng, mà đôi môi mỏng của hắn cũng rời khỏi môi của nàng, nhìn gương mặt của nàng đỏ ửng bộ dạng thở gấp rất đáng yêu, ngọn lửa trong đáy mắt nháy mắt biến thành lửa lớn hừng hực.

Hoa Khấp Tuyết bị hắn nhìn có chút không tự nhiên, nhẹ nhàng quay đầu đi chỗ khác, có chút ngượng ngùng.

”A noãn, cho ta có được hay không?” Mộ Lương ngậm vành tai của nàng, nhỏ giọng nỉ non, giọng nói kia rất mị hoặc, nói là đang trưng cầu đồng ý của nàng không bằng nói là đang quyến rũ nàng, bàn tay đặt ở sau gáy của nàng cũng không an phận nhẹ nhàng mà vuốt ve, chọc cho thân thể của nàng không tự chủ được mà phát run.

”Mộ Lương.....” Hoa Khấp Tuyết có chút bối rối, mới vừa rồi là tiếng của nàng sao? Vì sao lại mềm mại như thế.....

Ánh mắt của Mộ Lương tối hơn, dưới tay dùng chút lực, liền cởi bỏ y phục của nàng.....

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Lời Mời Của Vân Tướng

Editor: Mộc Du

“Mộ Lương.....”

Ánh mắt của Mộ Lương tối hơn, dưới tay dùng chút lực, liền cởi bỏ y phục của nàng, cúi người gặm cắn xương quai xanh của nàng, bàn tay mập mờ tới lui tuần tra.

Hoa Khấp Tuyết che miệng, phát ra tiếng rên rỉ đứt quãng, tuy là nàng ngượng ngùng nhưng nếu như Mộ Lương muốn nàng, nàng cũng sẽ không cự tuyệt, nhẹ nhàng thở hổn hển, cảm thụ sự dịu dàng của hắn.

Mộ Lương biết nàng đã đồng ý, trong lòng một trận mừng rỡ, động tác dưới tay có chút gấp gấp, không lâu sau y phục của hai người cũng đã xốc xếch, trên xương quai xanh của nàng cũng nở rộ một đóa hồng mai, mồ hôi trên mặt của hắn nhỏ xuống, làm đóa hồng mai thêm kiều diễm ướt át.

Hoa Khấp Tuyết cắn cắn môi, chậm rãi giơ tay lên, bấu chặt hai vai của hắn, thân mình Mộ Lương run lên, lý trí hoàn toàn biến mất.....

Đang lúc hai người ý loạn tình mê, đột nhiên vang lên tiếng gõ cửa, làm rối loạn cảnh mập mờ trong phòng.

”Vương gia! Tướng gia muốn mời ngài đến tướng phủ!”

”Cút!” Mộ Lương ngẩng đầu lên, kéo Hoa Khấp Tuyết vào trong ngực, quát lên giận dữ.

https://thuviensach.vn

Cảnh Duệ bị âm thanh khàn khàn ám muội của hắn làm cho hoảng sợ, đột nhiên trong đầu thoáng hiện lên hình ảnh không hòa hài, giật mình một cái, trong nháy mắt mồ hôi lạnh chảy ra, không chút nghĩ ngợi liền nhanh chóng biến mất.

Trong phòng đột nhiên yên tĩnh lại, Mộ Lương vùi đầu vào trong tóc của Hoa Khấp Tuyết, miệng thở gấp, khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoa Khấp Tuyết đỏ bừng cắn môi cúi đầu, hai người ôm nhau thật chặt, từ từ bình ổn sóng nhiệt trên người, ai cũng không mở miệng.

”A noãn, mau gả cho ta đi.” Giọng nói của Mộ Lương có chút ảo não, nếu không phải Cảnh Duệ đến, hắn sợ rằng đã đem cô nàng này ăn vào trong bụng rồi nhưng nếu như hắn thực sự làm như thế, chỉ sợ hắn sẽ hối hận cả đời, A noãn là bảo bối của hắn, hắn không nên nóng vội như thế.

Hoa Khấp Tuyết không nói lời nào, chỉ là sắc mặt đỏ hơn.

Mộ Lương ngẩng đầu, nhìn thấy cô gái nhỏ này đang thẹn thùng, bất đắc dĩ cười cười, dịu dàng lấy y phục sắp bị hắn cởi ra hết mặc vào lại cho nàng, một tay nâng cằm của nàng lên, dục vọng trong mắt rút đi, chỉ còn lại nghiêm túc nói: “A noãn, ta vẫn chưa có cưới vợ nếu nàng còn không có chịu gả cho ta, ta sẽ không cần nàng.”

”Ừ.” Hoa Khấp Tuyết trừng mắt nhìn hắn, nhẹ nhàng đáp lời, trong lòng lại càng thêm ấm áp, nhìn thấy đáy mắt hắn ẩn nhẫn, khóe miệng không tự chủ giương cao, người đàn ông này nguyện ý vì mình mà nhẫn nại.

”Đáng chết, không cho phép quyến rũ ta!” Mộ Lương gầm nhẹ, nhìn nét mặt tươi cười của nàng, trong cơ thể lại bắt đầu nâng lên sóng nhiệt.

Hoa Khấp Tuyết ngây ra, không biết là nên tức hay nên cười, cầm lấy y phục mặc vào cho hắn, mặc xong mới cúi đầu mở miệng: “Đứng lên.” Hai người như vậy nhìn rất mờ ám.

https://thuviensach.vn

”Được.” Mộ Lương áp chế ngọn lửa nóng trong lòng, dịu dàng nở nụ cười, chậm rãi đứng dậy, nhìn y phục của nàng có chút lộn xộn, ánh mắt vừa tối tăm vừa ám muội.

”Ta tự mình mặc!” Hoa Khấp Tuyết biết hắn chịu đựng khổ sở, dứt khoát đẩy hắn ra, chính mình chậm rãi mặc quần áo vào.

Mộ Lương hít sâu một hơi, xoay người lại, không dám nhìn nàng nữa, tự chủ của hắn sao lại không tốt như vậy!

”Mộ Lương, biết hắn tìm chàng có chuyện gì không?” Âm thanh của Hoa Khấp Tuyết đã khôi phục sự lạnh nhạt thường ngày, kéo kéo ống tay áo của hắn, thản nhiên hỏi.

”Không biết.” Mộ Lương lắc đầu, xoay người lại, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng còn có chút ửng hồng, tất cả trong mắt đều là dịu dàng, ôm lấy nàng ngồi vào trước bàn trang điểm, cầm cây trâm bạch ngọc ở trên bàn lên giúp nàng bới lại tóc.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hai người trong gương, chậm rãi gợi lên khóe miệng, rất xứng đôi.

”Có thể nói, tướng gia chính là biểu cữu của ta.” Mộ Lương giúp nàng chải tóc xong, như có điều suy nghĩ mở miệng, trong mắt xẹt qua tia sáng lạ, mẫu phi của hắn, là biểu tỷ của Vân Tự.

”Các ngươi có quan hệ như thế nào?” Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, thản nhiên hỏi.

”Mẫu phi và hắn quan hệ vẫn luôn bất hòa, còn ta thì càng không cần phải nói.” Mộ Lương nhíu mày nhún nhún vai, đỡ nàng từ trên ghế dậy, đột nhiên quỷ dị cười một tiếng nói: “A noãn, đi ta cùng đi.”

https://thuviensach.vn

”Hắn không có mời ta.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn một cái, hừ nhẹ.

”Vạn nhất có nguy hiểm thì sao? A noãn nàng nhẫn tâm nhìn thân ta rơi vào nguy hiểm sao?” Mộ Lương bĩu môi, đáng thương nhìn nàng.

”Hừ, đừng có cố tình làm chính mình thành dáng vẻ yếu đuối.” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, khuôn mặt nhỏ nhắn thản nhiên, không có biểu cảm gì.

”Đi thôi.” Mộ Lương thản nhiên cười cười, ôm hông của nàng, thấy nàng gật đầu, lúc này mới đi ra cửa, đúng lúc nên nói cho người khác biết thân phận của A noãn rồi.

”Hắc hắc, Vương gia, ngài ra ngoài rồi.” Cảnh Duệ cùng Lưu Nguyệt ở bên ngoài chờ hầu hạ, Cảnh Duệ vừa thấy hai người ra ngoài, phát ra tiếng cười gượng.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lương thản nhiên nhìn hắn, trong mắt tỏa ra ánh sáng lạnh, làm cho hắn lạnh cả sống lưng, trong lòng không ngừng kêu gào, vì sao lại muốn hắn vào cái thời điểm kia đi truyền lời vậy.....

”Tiểu thư, nhìn người hôm nay là lạ.” Lưu Nguyệt quan sát Hoa Khấp Tuyết từ trên xuống dưới một hồi lâu, có chút nghi hoặc.

”Hả?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, thản nhiên nhìn nàng.

”Giống một nữ nhân.” Âm thanh của Bạch Thánh Vũ từ phía sau truyền đến, mang theo hài hước và trêu chọc, người sáng suốt đều nhìn ra được, trong mắt Hoa Khấp Tuyết toát ra nhiều tia nhu tình, sợ là tiểu tử Mộ Lương này đã làm chuyện xấu gì rồi.

https://thuviensach.vn

”Đúng!” Lưu Nguyệt vỗ tay một cái, tán đồng khẽ hô lên, lại bị Cảnh Duệ trừng mắt liếc, ngay sau đó liền nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết thấy vẻ mặt của nàng đang đen lại, lập tức im bặt.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn Bạch Thánh Vũ nói: “Bạch gia để cho ngươi trông coi như thế nào lại không bị đóng cửa, thật là kỳ tích.” Nàng chỗ nào không giống nữ nhân, hắn là ánh mắt gì!

”Bạch Thánh Vũ, Bạch gia của các ngươi buôn bán thật là kém a, để cho ngươi có nhiều thời gian nhàn rỗi như vậy tới chỗ của ta đây đi dạo?” Mộ Lương ngoài cười nhưng trong không cười nhìn hắn, dám nói bảo bối của hắn, tự tìm cái chết.

Đối với châm chọc của hai người này Bạch Thánh Vũ coi như không nghe thấy, chậm rãi thu hồi cây quạt, nhíu mày tao nhã cười: “Mộ Lương, đây chính là đạo dùng người.” Việc đã có thủ hạ làm rồi, lão bản tự nhiên sẽ thanh nhàn.

”Về sau, không cho phép ngươi mặc y phục màu trắng.” Mộ Lương bĩu môi, đột nhiên nhìn thấy hắn mặc một thân áo trắng, ánh mắt nguy hiểm híp lại liền mở miệng.

”Tại sao?” Bạch Thánh Vũ sửng sốt, cúi đầu nhìn xuống y phục của mình, không có gì là không đúng.....

”Còn có thể tại sao, không nhìn thấy y phục mà hoàng thẩm mặc là màu trắng sao?” Mộ Hỏa Nhân chắp hai tay sau lưng, thảnh thơi đi tới, trên mặt đều là trêu tức và cười nhạo, ai nha nha, lần đầu tiên phát hiện thì ra hoàng thúc lại nhỏ nhen như vậy.

”Mộ Lương, ngươi thật là.....” Bạch Thánh Vũ nghe vậy, sắc mặt có chút vặn vẹo, dù hắn có tài ăn nói khá hơn nữa cũng không biết nên dùng cái gì để hình dung Mộ Lương.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hừ nhẹ, lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn nói: “Cảnh Duệ, dẫn hắn đi thay quần áo.”

”Khụ khụ, vâng.” Cảnh Duệ ở một bên im lặng cười trộm, đột nhiên bị kêu tên, thiếu chút nữa bị sặc, ho nhẹ hai tiếng, nhìn vẻ mặt kìm nén của Bạch Thánh Vũ chỉ chỉ sau lưng, xoay người rời đi.

Bạch Thánh Vũ tức giận trừng mắt nhìn Mộ Lương rồi đi theo Cảnh Duệ, hắn thề bây giờ trở về, hắn nhất định sẽ đốt tất cả các y phục có màu trắng trong nhà! Nếu không hắn sẽ mang họ Hắc!

https://thuviensach.vn

Chương 58: Người Trong Lòng Của Hỏa Nhân

Editor: Mộc Du

”Mộ Lương, khi nào thì đi?” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn một màn nháo kịch này, chỉ cảm thấy Mộ Lương càng thêm đáng yêu, trong mắt mang nét cười thản nhiên, nhẹ giọng hỏi.

”Một lát nữa, không vội.” Mộ Lương mỉm cười nhìn nàng nói: “Lưu Nguyệt, đi lấy cái áo choàng cho tiểu thư ngươi.”

”Vâng!” Lưu Nguyệt gật đầu một cái, bộ dạng xun xoe chạy đi.

”Ban ngày rất nóng.” Hoa Khấp Tuyết có chút im lặng, nghiêng mắt nhìn bóng lưng của Lưu Nguyệt chạy đi, có chút bất đắc dĩ, nha đầu này luôn lỗ mãng liều lĩnh như vậy.

”Ban ngày không thể so với buổi tối.” Mộ Lương hừ nhẹ, cô nàng này mặc y phục đều rất mỏng, buổi tối nhiều khí lạnh, ngộ nhỡ cảm lạnh thì sao.

Hoa Khấp Tuyết nhịn xuống khóe miệng kích động, chậm rãi quay đầu qua chỗ khác.

”Tuyết Tuyết, các người muốn đi đâu à?” Mộ Hỏa Nhân cười tủm tỉm chạy đến trước mặt Hoa Khấp Tuyết, tò mò hỏi.

”Tướng phủ.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhìn một thân hồng y (y phục màu đỏ) của Mộ Hỏa Nhân, cảm thấy nàng mặc y phục màu đỏ thật sự rất đẹp.

”Đến đó làm gì?” Mộ Hỏa Nhân cau mày.

https://thuviensach.vn

”Có cái gì không được sao?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày.

”Tuy nói tướng gia là là biểu cữu (cậu) của hoàng thúc nhưng hoàng thúc và hắn đâu có thân cận.” Mộ Hỏa Nhân bĩu môi: “Hơn nữa ánh mắt của tướng gia mỗi lần nhìn hoàng thúc đều rất kì quái.”

”Hả?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, như có điều suy nghĩ nhìn Mộ Lương, kì quái? Là cái ánh mắt gì đây.

”A noãn muốn biết, một lát nữa đi tới đó không phải là có thể nhìn nhìn thấy sao?” Mộ Lương thản nhiên cười, biết nàng đang suy nghĩ đến cái gì.

”Ừm.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, nghiêng mắt nhìn thấy hắn còn chưa có bẻ cổ áo, rất tự nhiên vươn tay ra, giúp hắn sửa lại một chút.

Lần này, đổi thành Mộ Lương sững sờ, ngay sau đó khuôn mặt liền trở nên vui vẻ.

Hoa Khấp Tuyết ho nhẹ một tiếng, cảm thấy hơi lúng túng quay đầu đi.

”Chậc chậc, hoàng thẩm thật là quan tâm hoàng thúc đấy.” Mộ Hỏa Nhân nhìn cử chỉ của hai người, trong mắt đều là mập mờ.

”Hỏa Nhân, hoàng huynh ngươi đâu?” Mộ Lương lạnh lùng liếc nàng một cái, nhíu mày hỏi.

”Huynh ấy đang ở trong phòng bếp giúp Thánh Diêu, khó thấy được huynh ấy đối với một nữ nhân lại lấy lòng như vậy.” Mộ Hỏa Nhân khinh thường hừ nhẹ, ngay sau đó cười giảo hoạt hỏi: “Hoàng thẩm, người nói thử xem Thánh Diêu có thể được hoàng huynh phong làm hoàng hậu hay không? Thánh Diêu rất tốt!”

”Trước tiên đem hậu cung thanh trừ sạch sẽ.” Hoa Khấp Tuyết không có trực tiếp trả lời nàng, mà là nhắc tới đám nữ nhân trong cung kia, mặc dù

https://thuviensach.vn

Mộ Lê không có chạm vào các nàng nhưng sự tồn tại của các nàng luôn là phiền toái.

”Đúng vậy, đám nữ nhân kia ghê tởm chết đi được, ta không thích ở lại trong cung, một phần cũng là bởi vì họ.” Trên mặt Mộ Hỏa Nhân không chút che giấu sự chán ghét.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhếch môi, Mộ Hỏa Nhân này ngược lại thật thẳng thắn.

Mộ Lương ở một bên lạnh lùng nhìn hai người, đối với việc Mộ Hỏa Nhân cướp đi lực chú ý của A noãn cảm thấy rất bất mãn, hừ nhẹ cắt đứt: “Mộ Hỏa Nhân, tự nhiên sao ngươi lại trở về sớm như vậy, bình thường không phải là trước sinh nhật của Mộ Lê một ngày ngươi mới đến sao?”

”Chuyện này.....” Mộ Hỏa Nhân bị hỏi đến sững sờ, ngay sau đó gương mặt liền ửng hồng lạ lùng, còn khẽ cúi đầu.

Tiểu cô nương này là bộ dạng nữ nhi thẹn thùng, làm cho Hoa Khấp Tuyết nhướng mày lên, Hỏa Nhân bày ra bộ dạng như vậy, chẳng lẽ.....

”Hoàng thúc, ta nói trước trở lại, là ta muốn dẫn vị hôn phu tới cho người xem một chút đấy!” Mộ Hỏa Nhân cắn cắn môi, cuối cùng ngẩng đầu đỏ mặt nói rõ mục đích của mình, trong mắt không che giấu được nhu tình.

”Hả?” Mộ Lương thản nhiên cười, lên tiếng trêu chọc: “Ra ngoài một chuyến, thu hoạch không nhỏ a.”

”Hoàng thúc!” Mộ Hỏa Nhân yêu kiều dậm chân, bị hắn nhìn đến ngượng ngùng, liền quay đầu nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết: “Hoàng thẩm, người quản thúc đi!”

”Hỏa Nhân, hắn đang ở đâu?” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng, thấy nàng như vậy, biết nàng là thật thích người nam nhân kia, có chút ngạc

https://thuviensach.vn

nhiên người nào lại có bản lĩnh như vậy, có thể bắt được này đốm lửa này.

”Hắn trở về núi thăm sư phụ, sẽ đến đây trễ một chút.” Mộ Hỏa Nhân nhớ tới người nam nhân kia, tất cả trên mặt đều là hạnh phúc.

”Trên núi?” Ánh mắt Hoa Khấp Tuyết chợt lóe, ngay sau đó nhìn về phía Mộ Lương.

”Sư phụ?” Cùng lúc đó, Mộ Lương cũng nhìn về phía nàng, trong lòng hai người đồng thời nghĩ tới một người.....

”Làm sao vậy?” Mộ Hỏa Nhân khó hiểu chớp mắt, hoàng thúc và hoàng thẩm tự nhiên sao lại kỳ quái vậy?

”Khụ khụ, không có gì, khi nào hắn tới, dẫn đến xem một chút.” Mộ Lương thở ra một hơi, sẽ không trùng hợp như vậy chứ.

”Ừm.” Mộ Hỏa Nhân nghe vậy, gương mặt liền thẹn thùng, xoay tròn ngón tay.

Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, nhìn về Bạch Thánh Diêu và Mộ Lê ở phía sau đang đi tới, thản nhiên hỏi: “Mộ Lê đã biết chưa?”

”Ôi! Ta vẫn chưa có nói!” Mộ Hỏa Nhân sực nhớ ra, đến xem náo loạn xong lại quên nói với hoàng huynh rồi.

”Biết cái gì? Mộ Hỏa Nhân, muội sẽ không lại đi gây họa đó chứ!” Mộ Lê đi theo sau Bạch Thánh Diêu, nghiêm mặt nhìn Mộ Hỏa Nhân, từ nhỏ đến lớn, nàng có chuyện gì đều nói với hắn, đây nhất định không phải là chuyện tốt.

”Huynh đi chết đi!” Mộ Hỏa Nhân cũng đen mặt, tức giận nhìn hắn.

”Hỏa Nhân, rốt cuộc là thế nào?” Bạch Thánh Diêu nhẹ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

”Ta thích một người nam nhân, ta muốn gả cho hắn!” Mộ Hỏa Nhân thoải mái thừa nhận, ngay sau đó lại có ngượng ngùng mà cúi đầu.

Bạch Thánh Diêu sửng sốt, hai mắt chớp chớp, tựa hồ đang hoài nghi mình mới vừa rồi là có nghe lầm hay không.

”Muội muốn bức hôn?” Mộ Lê theo bản năng liền xuất ra một câu như vậy, nha đầu này tính khí nóng nảy lại ngang ngược, rất có loại khả năng này.

”Muội như thế nào mà không làm cho người thích, cần phải ép hôn mới gả ra ngoài được?” Mộ Hỏa Nhân nghiến răng ken két vang dội, sắc mặt càng đen thêm.

Mộ Lê gật đầu một cái, như không có chuyện gì lắc đầu một cái nói: “Hỏa Nhân, ta sẽ không vì muội mà chỉ hôn, đó chính là làm hại người nam nhân kia.”

”Mộ Lê, huynh chết với lão nương!” Mộ Hỏa Nhân giận dữ, rút roi ra hướng không trung vung, phát ra”Vụt” một tiếng.

Mộ Lê thấy vậy, khinh thường hừ nhẹ: “Muội đánh không lại ta.”

Lời này vừa nói ra, Mộ Hỏa Nhân liền phát điên, mắt đỏ lên vung roi ra.

Mộ Lê đẩy Bạch Thánh Diêu ra, tránh cho nàng bị thương, chính mình dễ dàng vọt tới.

Mộ Lương thản nhiên nhìn hai người, đột nhiên ra tay, một tay một người, ngăn cách hai người đẩy họ ra bên ngoài.

”Chàng làm gì thế?” Hoa Khấp Tuyết cau mày, hắn đẩy hai người họ ra ngoài cửa làm gì?

https://thuviensach.vn

” Phá hủy phòng của ta, ta sẽ để cho bọn họ tự mình tu sửa.” Mộ Lương hừ lạnh, đánh nhau có thể, phá hư đồ của hắn, không cho phép.

Hoa Khấp Tuyết khóe miệng co rút, nhìn về phía Bạch Thánh Diêu đang không có phản ứng gì, nhíu mày hỏi: “Thánh Diêu, ngươi không lo lắng?”

”Cũng đánh nhiều năm như vậy rồi, sớm đã thành thói quen, không cần phải lo lắng.” Bạch Thánh Diêu nghe âm thanh bên ngoài “ầm ầm, đùng đùng”, ngáp một cái, ngay sau đó cười híp mắt nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết nói: ”Tuyết Tuyết, thức ăn ở Tướng phủ không có ngon như ở đây, bữa tối ta giữ lại cho ngươi, trở lại thì hâm nóng.”

”Được.” Hoa Khấp Tuyết mím môi cười, nhìn sắc trời một chút nói: “Cũng tới thời gian đi rồi.”

”Ừ.” Mộ Lương gật đầu một cái, nhìn Lưu Nguyệt và Cảnh Duệ đang chạy lại, phân phó: “Cảnh Duệ, chuẩn bị xe.”

”Xe ngựa đã chuẩn bị tốt.” Cảnh Duệ cười khẽ, hắn làm việc, Vương gia vẫn chưa yên tâm sao?

”A noãn.” Mộ Lương dịu dàng cười, đột nhiên bồng nàng lên, đi về phía cửa chính.

”Chàng thả ta xuống!” Hoa Khấp Tuyết ôm cổ hắn, có chút tức giận.

”Không thả, chết cũng không thả!” Mộ Lương hừ nhẹ, nhìn dáng vẻ thẹn quá hóa giận của nàng, cười đến híp cả mắt, còn cúi đầu hôn lên môi của nàng.

”Chàng khốn kiếp!” Hoa Khấp Tuyết quát nhẹ, nhìn gương mặt hả hê của hắn, hận không thể xé nát nó ra.

”A noãn, nàng nói ta như vậy...ta sẽ đau lòng a.....”

https://thuviensach.vn

Chương 59: Nỗi Lòng Mộ Lê + Thông Suốt Tâm Tư

Editor:thao1504

“Tình cảm của Tiểu thư với Vương Gia thật tốt.” Lưu Nguyệt híp mắt cười nhìn hai người, hết lòng vui mừng cho tiểu thư.

“Ngươi hâm mộ?” Cảnh Duệ hơi đâm chiêu nhìn nàng.

“Đó là đương nhiên..... A nha, Vương Gia chạy nhanh như vậy làm gì!” Lưu Nguyệt gật đầu, đột nhiên thấy Mộ Lương đang ở phía trước chạy đi, hô nhỏ một tiếng, chạy theo.

Cảnh Duệ bất đắc dĩ nhìn nàng, nàng chạy theo làm gì, như vậy Vương Gia càng chạy nhanh hơn nữa, kêu hắn lấy xe tới, không phải không muốn mọi người đi theo sao! Nhưng nghĩ thì nghĩ vậy, bước chân phía dưới cũng bước nhanh theo nàng.

Bạch Thánh Diêu cười nhạt nhìn bọn họ rời đi, khẽ thở ra một hơi, xoay người lại đụng phải người sau lưng.

“Đại ca, Ca đứng phía sau muội làm gì?” Bạch Thánh Diêu mím môi trừng hắn, khẽ vuốt chỗ bị đau trên đầu.

“Ha ha, tiểu muội ah, muội vừa rồi muội đi cùng với tiểu tử Mộ Lê kia nha.....” Khoé môi Bạch Thánh Vũ khẽ nhếch lên nhìn Bạch Thánh Dao với ánh mắt mập cùng nụ ái muội.

“Vậy thì sao?” Bạch Thánh Diêu híp mắt, che đi ánh mắt hốt hoảng.

https://thuviensach.vn

“Sao Muội cứ giả vờ, không quên được cũng không cần quên, cũng không phải tiểu tử kia không thích ngươi.” Bạch Thánh Vũ hừ nhẹ, liếc nàng một cái.

“Muội.....” Vẻ mặt Bạch Thánh Diêu có chút phức tạp, không biết nên nói gì.

“Muốn hạnh phúc là phải tự mình tranh giành, biết không?” Bạch Thánh Vũ thở dài, tiểu muội này của hắn cái gì cũng tốt, nhưng đựng đến chuyện gì liên quan đến Mộ Lê liền trở nên mơ hồ.

“Chẳng lẽ muội có thể kêu hắn phải giải tán toàn bộ hậu cung?” Bạch Thánh Diêu cười chua xót, mắt đầy cô đơn, vừa nghĩ tới trong hậu cung của hắn đầy những nữ nhân trang điểm lộng lẫy trong đó, nàng liền khó chịu không chịu nổi.

“Tại sao không thể?” giọng nhàn nhạt của Mộ Lê từ phía sau truyền đến.

Bạch Thánh Diêu cả kinh, liền quay đầu lại, liền thấy Mộ Lê mỉm cười nhìn mình, trên khuôn mặt non nớt giờ trở nên nghiêm túc.

Bạch Thánh Vũ thấy chánh chủ đã tới, lắc đầu cười, liếc nhìn về phái Mộ Hoả đang căm giận sau lưng ra hiệu một cái, sau đó hai người liền lặng lẽ rời đi.

“Thánh Diêu, nàng để ý chuyện ta có hậu cung, tại sao không nói ra.” Mộ Lê đi tới trước mặt nàng, dịu dàng cười.

“Ngươi là Hoàng đế.....” Hơn nữa ngươi cho tới bây giờ luôn coi nàng là muội muội.

Bạch Thánh Diêu khổ sở cười, Mộ Lê nhìn nàng như vậy, liền đau cả tâm cang.

https://thuviensach.vn

“Hoàng đế thì thế nào, người nào quy định Hoàng đế nhất định phải là ngựa đực.” Mộ Lê tức giận trừng nàng, nàng cho là tất cả hoàng đế đều phải phong lưu hay sao? Hắn chỉ cần một người là nàng thôi, hắn đã suy nghĩ kỹ chuyện này lâu lắm rồi

Bạch Thánh Diêu mở lớn mắt nhìn hắn, vừa mừng vừa sợ, hắn nói vậy là có ý gì?

“Nàng là người rất thông mình, mà sao lúc này cứ giả vờ ngớ ngẩn vậy hả, còn cố ý không để ý tới ta, trốn tránh ta.....” Mộ Lê ôm nàng vào trong ngực, cắn răng nói, càng nghĩ càng giận, từ khi hắn lên ngôi, nha đầu này đối với hắn càng ngày càng lạnh nhạt, trước kia hắn chưa có cảm nhận được, nhưng hiện tại đã biết tình cảm của mình đối với nàng, nhớ tới thật đáng giận, nếu như hắn không nhận ra tình cảm của mình, có phải bọn họ cứ như vậy sẽ bỏ qua nhau cả đời.

“Ta.....” Bạch Thánh Diêu sững sờ, không biết nên phản ứng sao, nhưng hiện nàng rất cảm động nhưng nàng cũng không thể không suy nghĩ lời hắn nói, ý của hắn, là hắn rất chung tình, chỉ mà..... sau hắn không coi lại tình hình hiện tại của hắn?

“Cuộc thi săn thú của Hoàng gia, đi bên cạnh ta.” Mộ Lê bá đạo hừ nhẹ, kể từ khi nha đầu này trốn tránh mình, hắn đều không thấy nàng có mặt ở đấu trường, lần này nhất định phải đem nàng ngoặt.

Bạch Thánh Diêu cắn môi không nói, hiện tại cả người nàng đều bị hơi thở hắn bao phủ, làm cho nàng đỏ mặt, tay dùng lực vừa đủ, đẩy hắn ra, quay người bỏ chạy.

“Không cho phép chạy!” Mộ Lê tức giận nhìn theo bóng lưng nàng, nàng còn dám chạy!

Nghe gọi, bước chân của Bạch Thánh Diêu dừng một chút, khẽ quay đầu lại, “Đừng đi theo, ta sẽ đi.”

https://thuviensach.vn

Mộ Lê chỉ ngây ngốc đứng tại chỗ, một lát sau, khuôn mặt liền cười khúc như một một tiểu hài tử, nàng sẽ đi, vậy có nghĩa là.....

Trên xe ngựa.

“A Noãn, nàng đang nghĩ gì vậy?” Mộ Lương nghiêng người dựa vào xe ngựa, cười lười biếng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trong trẻo lạnh lùng của nàng.

“Bữa cơm này, thật là không hiểu nổi.” Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, khẽ vén rèm lên nhìn cảnh vật không ngừng chuyển đổi ngoài cửa sổ.

“Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng*, A Noãn, câu này là nàng nói với ta.” Mộ Lương khẽ nhíu mày, sau đó bật cười.

(* câu này nghĩa là:chuyện gì cũng thế, cái gì đến sẽ đến, gấp cũng không được mặc kệ cũng không xong, cứ thuận theo tự nhiên).

“Đó là ta nói chuyện của chính mình lúc trước.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, có Mộ Lương, hiện tại nàng không cách nào giống như trước không mọi chuyện như vậy được nữa.

“Nha đầu ngốc.” Mộ Lương ôm nàng vào ngực, mắt đầy vui mừng, hắn yêu cô nương này đến tận xương tủy, cuối cùng cũng biết lo lắng cho hắn.

Hoa Khấp Tuyết nhắm mắt lại, lẳng lặng dựa vào ngực hắn, chuyện gì đến sẽ đến, đúng là không cần phải lo lắng, giống như chuyện Vân Tự kia thật sự không có ý tốt làm tổn hại đến Mộ Lương, nàng cũng không ngại vì Mộ Lương trừ khử hắn.

“Mộ Lương, hôm nay Đông Phương Vũ tới khiêu chiến vơi ta.”

“Không cần để ý đến nàng ta.” Mộ Lương dịu dàng cười, nhưng đáy mắt lại hiện lên tia lạnh lẽo, Đông Phương Vũ, hắn không muốn giữ lại nữa.

https://thuviensach.vn

“Ta chấp nhận rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày.

“Hả?” Mộ Lương không thể tin được nhìn nàng, “Nàng chấp nhận?”

“Ta đã nói rồi, nếu không khiến Đông Phương Vũ thua hoàn toàn, về sau sẽ có nhiều hơn nữ nhân khác vì chàng mà đến nữa, cho nên, lần này ta sẽ chơi đùa thật tốt với nàng ta.”

Hoa Khấp Tuyết ngẩng đầu lên, hơi híp mắt lại, trên bộ mặt tuyệt mỹ giờ đều mang theo lãnh ý.

“Ha ha, đừng để mình bị thương, muốn chơi thế nào, đều được.” mặt Mộ Lương tràn đầy cưng chiều.

“Cuộc so tài săn thú của Hoàng gia, có quy tắc gì?” Hoa Khấp Tuyết suy nghĩ một chút, chớp mắt hỏi, mặc dù biểu tình vẫn thanh lãnh, nhưng Mộ Lương vẫn nhìn ra trong ánh mắt mong chờ mình giải đáp trong đó.

Mắt Mộ Lương liền có chút tà khí, cúi đầu hôn lên cánh môi nàng một cái, mới híp mắt cười, bàn tay cũng nhanh chóng nắm lấy tay Hoa Khấp Tuyết muốn giơ lên, ngăn lại công kích của nàng.

“A Noãn, quy tắc cuộc thi nàng cũng không biết, còn dám tham gia?”

“Tại sao không dám, cùng lắm thì sẽ phá hủy luôn cuộc so tài này.”

------ lời ngoài mặt ------

Khụ khụ

Muốn biết tiểu hoàng đế của chúng ta khi nào ôm được mỹ nhân về không?

Muốn biết tại sao Hoa Trảm Lãng cùng Mộ Hỏa “ Thủy Hỏa Bất Dung” lại trở thành một đôi không?

https://thuviensach.vn

Trọng điểm tới rồi!

Muốn biết Mộ Lương khi nào thu phục được Tuyết Tuyết, ở chỗ nào có được nàng không? Oa ha ha ~

Hi vọng các bạn có thể tiếp tục ủng hộ Tiểu ngốc, theo dõi câu chuyện!

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 60+1: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (1)

“A Noãn, quy tắc cuộc thi nàng cũng không biết, còn dám tham gia?”

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, hừ lạnh, “Tại sao không dám, cùng lắm thì sẽ phá hủy luôn cuộc so tài này.”

“Thật là bá đạo.” Mộ Lương khẽ ngắt mũi nàng một cái, dịu dàng cười, “Chỉ là, nữ nhân của Mộ Lương ta, phải kiêu ngạo như vậy.”

“Chàng không chịu nói!” Hoa Khấp Tuyết híp mắt, không còn kiên nhẫn.

“Được được được, nàng thật là nóng vội.” Mộ Lương bất đắc dĩ, “Cuộc so tài săn thú tổ chức ở bãi săn hoàng gia, những động vật ở trong đó đều có ma tính, cho nên người có ảo thuật không cao, sẽ không dám đến gần.”

“Trước ngày sinh thành của Hoàng đế Mộ quốc, đều sẽ cử hành cuộc so tài săn thú, không thiết lập thứ hạng, chỉ là cùng giải trí, bắt ma thú, sau đó có thể giữ làm của riêng.”

Những con thú trong bãi săn Hoàng Gia trong đó đều không phải là những con vật bình thường, có cơ hội này, người nào sẽ bỏ qua.

“Bắt về cho mình?” Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, “Nói trắng ra, đây chính là thủ đoạn Mộ quốc biểu hiện thực lực của nước mình mà thôi.”

:-(

“È hèm.” Mộ Lương nhếch môi, đúng là như thế, Mộ quốc là nước đứng đầu tam quốc, nên khi cần phô bày sự giàu mạnh của nước mình thì dĩ

https://thuviensach.vn

nhiên phải phô bày giàu mạnh đó.

“Ma vật so với những con vật bình thường chắc mình ăn sẽ ngon hơn.” Hoa Khấp Tuyết nhìn mình tay, như đang suy nghĩ chuyện gì khẽ mỉm cười.

“Chỉ có biết ăn thôi!” Mộ Lương vừa bực mình vừa buồn cười.

“Vậy chàng đừng ăn!” Hoa Khấp Tuyết chu mỏ, mang theo chút làm nũng của các cô nương, khẽ trợn mắt nhìn hắn.

Tâm Mộ Lương liền rung động, tay ôm nàng càng chặt hơn, sau đó liền cúi đầu.

Hoa Khấp Tuyết liếc mắt, nhanh tay che miệng hắn lại, đúng là quỷ háo sắc này, không yên mà.

Mắt Mộ Lương khẽ híp, rất đáng thương nhìn nàng, Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, ngẩng đầu nhìn hắn gương mặt tuấn tú, nhưng không lấy tay ra.

Mộ Lương híp mắt, mắt đầy nguy hiểm, lè lưỡi liếm nhẹ tay nàng một cái, tay Hoa Khấp Tuyết liền giống như bị điện giựt thu tay về, chỉ là người đàn ông này không cho nàng có cơ hội thu tay lại, tay nhanh chóng bắt được tay của nàng, đặt lên ngực mình.

“Không cho hôn?” Mộ Lương gian xảo cười, “Hả?”

Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ một tiếng, nhìn thẳng lại ánh mắt của hắn, không nhường bước chút nào, “Vậy thì như thế nào?”

“Rất phách lối a, rất gan dạ.” Mộ Lương híp mắt, xem ra cô nương này của hắn càng ngày càng muốn đối đầu với hắn, nếu hiện tại hắn không trừng trị nàng, về sau hắn thật sự sẽ không thu phục được nàng nữa.

“Thánh vương gia cho mượn can đảm, muốn gan nhỏ đi cũng không được.” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, mặc dù nàng thanh lãnh, nhưng ngạo khí

https://thuviensach.vn

vẫn có ở trong xương tuỷ, nàng không cần lần nào cũng thỏa hiệp.

“A, miệng nhỏ của A Noãn thật là sắc bén nha.” Mộ Lương cười nguy hiểm, mắt phượng khóa chặt môi anh đào nàng lại, trong mắt đầy tà khí.

“Nghe Vương Gia nói vậy, nhưng ta lại không cảm thấy lời ta nói ra có tác dụng gì nha, xem ra là phải nếm thử một chút nha.” mắt Hoa Khấp Tuyết không biểu cảm hừ nhẹ, hôm nay nàng tuyệt đối không nhận thua với nam nhân này.

“Vậy sao?” Mộ Lương cười gian xảo, trong con ngươi phát sáng đầy tính toán.

Hoa Khấp Tuyết nhìn hắn như vậy, hơi híp mắt lại, đột nhiên rất muốn chạy trốn, thân thể giật giật, muốn nhanh chóng thoát ra, lại bị Mộ Lương khóa chặt, không động được chút nào.

Mộ Lương hừ nhẹ, “Muốn chạy? Phải xem ta cho phép hay không đã!” Dứt lời, ôm nàng vào trong ngực, một tay khẽ nâng cằm nàng lên, cúi đầu nhìn nàng.

“Hừ, chưa chắc là ta đánh không lại chàng!” Hoa Khấp Tuyết cắn môi, hai mắt mở to không khuất phục, nhìn hắn chằm chằm, không phục hừ nhẹ, cả người liền vận huyễn lực.

Mộ Lương nhìn cử chỉ tức giận của nàng, Tiểu cô nương này, còn muốn đánh nhau với hắn?

Cả người Mộ Lương cũng chấn động, liền vận một luồng huyễn lực đủ hóa giải huyễn lực trong người Hoa Khấp Tuyết phát ra.

Hoa Khấp Tuyết trừng mắt đầy không thể tin được, làm cho toàn thân không thể xuất ra một chút khí lực nào, nàng không ngờ Mộ Lương có thể cường đại đến loại trình độ này, không chỉ dễ dàng hóa giải huyễn lực của

https://thuviensach.vn

nàng, còn có thể đẩy một luồng huyễn lực vào trong cơ thể nàng, khống chế nàng!

“Phục chưa?” Mộ Lương hừ nhẹ, vì che đi sự bất đắc dĩ của mình mà khẽ nheo hai mắt lại, trong mắt thoáng đau lòng, nhưng không định bỏ qua cho nàng.

“Hừ.” Hoa Khấp Tuyết không nhìn hắn, chỉ là hừ một cái, từ nhỏ đến lớn đây lần đầu tiên bị nhốt lại, xem ra nàng cần phải không ngừng nâng cao ảo thuật mới được.

“Tại sao cố chấp như vậy!” Mộ Lương đầy bất đắc dĩ, huyễn lực cũng thu lại, tha cho nàng, mắt dịu dàng nhìn nàng, khe khẽ thở dài.

Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, vuốt vuốt bả vai, giương mắt trừng hắn, “Ai bảo chàng khi dễ ta.”

Mộ Lương sững sờ, ngay sau đó cười to lên, “Ta khi dễ nàng hồi nào? Đó là ta thương nàng!”

Hoa Khấp Tuyết trợn mắt nhìn hắn, chẳng thèm để ý phản ứng của nàng, thương nàng? Thương cái rắm! Làm nũng, đùa giỡn, cuối cùng những yêu cầu của hắn mình đều phải đáp ứng, làm sao nàng lại không có cốt khí như vậy a!

Càng nghĩ càng giận, Hoa Khấp Tuyết cầm tay hắn lên, hung hăng cắn xuống.

“A, nhẹ một chút.” khuôn mặt tuấn mỹ của Mộ Lương khẽ nhíu, chờ sau khi lấy được tay của mình từ trong miệng nàng ra, trên bàn tay trắng noãn liền có hai hàng dấu răng hồng hồng, có chỗ còn ứa máu.

Mộ Lương dở khóc dở cười nhìn dấu răng trên tay, thật là quá độc ác đi.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết sau khi cắn hắn một cái, cơn tức đã tiêu tan, khi nhìn lại dấu răng trên tay hắn, liền đau lòng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn rất ảo não, tại sao nàng lại cắn mạnh như vậy, hắn mà đau, thì chính mình cũng đau lòng!

“Không đau.” Mộ Lương khẽ vuốt cằm của nàng, nhìn thấy khuôn mặt đau lòng của nàng, khẽ cười, giọng nói dịu dàng.

“Ta thoa thuốc cho chàng.” Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, trên mặt lại lần nữa không biểu cảm.

Mộ Lương thấy nàng đã đều chỉnh tốt cảm xúc, mắt phượng khẽ nhíu, cúi người hôn lên môi nàng.

Thân thể Hoa Khấp Tuyết liền cứng đờ, nhưng không đẩy ra nữa, sau đó khép mắt, đón nhận nhiệt tình của hắn.

Khi Mộ Lương cảm nhận được hơi thở của nàng trở nên gấp gáp, khẽ mở mắt ra, thấy hàng lông mi của nàng khẽ run, gò má nàng ửng hồng, trong mắt tràn đầy hạnh phúc.

Hoa Khấp Tuyết có chút tò mò thử khẽ động đầu lưỡi, liền cảm nhận được thân thể nam nhân cứng đờ, tiếp sau đó là một tiếng gầm nhẹ, vừa rồi còn hôn rất dịu dàng giờ liền trở nên cực kỳ thô bạo.

Một lúc sau, hắn mới luyến tiếc buông nàng ra, nhưng còn chưa thỏa mãn nên khẽ liếm khóe miệng của nàng vài cái, liền nhận lấy một cái trừng mắt của nàng.

“A Noãn, bôi thuốc cho ta.” Mộ Lương từ trong lòng ngực lấy ra một bình ngọc, để vào tay Hoa Khấp Tuyết.

Tâm trạng Hoa Khấp Tuyết dần bình phục, mấp máy cánh môi có chút sưng đỏ của mình, mở nắp bình ra, bắt đầu thoa thuốc cho hắn, động tác rất

https://thuviensach.vn

nhẹ nhàng, giống như là đang vuốt ve trân bảo hiếm thấy.

Mộ Lương mỉm cười nhìn theo động tác của nàng, cảm thấy rất hạnh phúc.

“Chuẩn bị dược liệu trong phòng đó, có phải tốn rất nhiều thời gian không?” Hoa Khấp Tuyết đột nhiên nghĩ đến phòng “Dành riêng cho A Noãn” kia, khẽ nhíu mày hỏi.

“Nàng thích là được rồi.” Mộ Lương nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn nàng còn hơi ửng hồng, nụ cười càng sâu hơn, chỉ cần A Noãn thích, bỏ chút thời gian thì có đáng gì.

“Ngốc.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, “Ta nào có như vậy mảnh mai, một chút vết thương cũng không chịu nổi.” Tuy nói như thế, nhưng nàng trong lòng vẫn rất ngọt ngào.

“Ta chỉ muốn bảo hộ nàng thật tốt.” Mộ Lương cầm lấy bình ngọc nàng đưa qua, ánh mắt đầy cưng chiều.

“Mới không cần.” Hoa Khấp Tuyết có chút ngượng ngùng, phản đối nói.

“A Noãn, ở trước mặt ta, không cần che giấu, nghĩ gì nói nấy, cũng không được nói không cần ta chăm sóc.” mặt Mộ Lương đầy ý cười, khẽ nâng cằm của nàng lên, chăm chú nhìn nửa ngày, mới mở miệng, “Theo ta thấy, A Noãn, nàng đang xấu hổ.”

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn liền lạnh xuống, khẽ giật bàn tay của mình đang được hắn cầm vuốt ve ra, người từ trong ngực hắn dịch ra ngoài.

“A Noãn, đừng nóng giận, là ta sai được không?” Mặt Mộ Lương đầy uất ức, đưa bàn tay mình tới trước mặt nàng, “Nếu không, cho nàng cắn một cái nữa nha.”

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhìn dấu răng còn hồng hồng trước mắt, liền giận đến nghiến răng, nam nhân đáng chết này, hắn là đang cố ý, cố ý làm cho mình đau lòng vì hắn.

Trong mắt Mộ Lương xẹt qua giảo hoạt, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng nổi lên tia đau lòng, biết trong lòng cô nương đã mềm nhũng, liền duỗi tay, ôm nàng vào trong lòng.

Hoa Khấp Tuyết thấy hắn lại mở nắp bình ngọc ra, có chút khó hiểu, "Không phải đã thoa thuốc rồi sao?"

"Nàng còn chưa thoa." Mộ Lương chau chau mày, lấy ra một chút cao dược.

"Ta không có bị thương." Hoa Khấp Tuyết híp mắt, nàng không nhớ ra nàng đã bị thương lúc nào, nhưng nhìn đến động tác kế tiếp của hắn, thì hoàn toàn đỏ mặt.

Mộ Lương lấy cao dược ra nhẹ nhàng bôi lên cánh môi của nàng, vừa cau mày, còn vừa nói lẩm bẩm, "Là ta thô bạo, lần tới, sẽ dịu dàng một chút."

Mặt của Hoa Khấp Tuyết liền đỏ hơn, thuốc bôi lên làm giảm đi cảm giác nóng rát trên môi, chỉ còn cảm giác hơi tê tê, nghe câu nói của hắn, trong lòng là vừa giận vừa hờn, lần tới, có lần tới mới là chuyện lạ.

"A Noãn, không có gì phải thẹn thùng....." Mộ Lương nhìn mặt nàng đỏ đỏ, hơi cảm thấy đùa vậy thật tốt, trong mắt phượng tràn đầy ý cười, lại không nhịn được trêu chọc nàng.

Hoa Khấp Tuyết dứt khoát nhắm mắt lại, chôn đầu vào trong lòng hắn, nàng thừa nhận, hiện tại nàng rất hâm mộ đà điểu.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nhìn đà điểu trong ngực, khẽ nở nụ cười, tay đang vòng quanh người nàng liền tăng thêm một phần sức lực, càng lúc càng dịu dàng.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 60+2: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (2)

Editor: Thao1504

“Vương Gia, Tuyết cô nương, đã đến Tướng phủ.” Xe ngựa chậm rãi ngừng lại, Cảnh Duệ nhỏ giọng nhắc nhở.

“Ừ.” Mộ Lương vén lên rèm, nhàn nhạt nhìn bên ngoài một cái, cúi đầu, dịu dàng nói, “A Noãn, nên xuống xe.”

Hoa Khấp Tuyết biết đã đến, liền nâng đầu dậy, tùy ý để Mộ Lương chỉnh lại mái tóc đang rối loạn cho nàng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn dần biến thành lạnh lùng.

Mộ Lương thấy vậy, cười đến híp mắt lại, tiểu cô nương này biến đổi sắc mặt tốc độ nhanh quá đi, nhưng hắn rất hài lòng, hắn cũng không hy vọng cô nương này lộ ra dáng vẻ thẹn thùng cho người khác nhìn nha.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn một cái, lập tức hiểu ý tứ của hắn, mắt đẹp khẽ nheo lại.

Đợi hai người xuống xe ngựa, Hoa Khấp Tuyết trên mặt chỉ còn lại lạnh nhạt lạnh lùng, mà khuôn mặt Mộ Lương cũng thay đổi từ khuôn mặt dịu dàng kia thành khuôn mặt khẽ cười nhưng lại rất xa cách.

“Tiểu thư, người mới vừa ngủ dậy sao?” Lưu Nguyệt khoát áo choàng lên cho Hoa Khấp Tuyết, nhìn đôi mắt củanàng có chút ửng hồng, tò mò hỏi.

Sắc mặt Hoa Khấp Tuyết không thay đổi, nhưng lại không biết vì sao Lưu Nguyệt lại hỏi như thế.

https://thuviensach.vn

“A Noãn vừa rồi có hơi mệt.” Mộ Lương mỉm cười giải vây cho nàng, liếc nhìn hai mắt hơi ửng hồng của nàng, âm thầm oán thầm, đây là do hồi nãy nàng ở trong lòng hắn cọ tới cọ lui mà ra.

Hoa Khấp Tuyết hướng về phía Lưu Nguyệt gật đầu một cái, ngay sau đó nhàn nhạt nhìn Mộ Lương một cái, vẫn không hiểu bọn họ đang nói cái gì, nhưng nhìn đại môn của Tướng phủ phía trước, liền nuốt lại lời nghi vấn đang định nói ra, dẫn Lưu Nguyệt đi tới.

Mộ Lương nghĩ đến bộ dáng của nàng ở trong lòng mình khẽ cọ tới cọ lui vừa rồi, nhếch miệng cười, mắt cũng híp lại thành một đường.

“Vương Gia, chú ý giữ hình tượng một chút, hiện giờ đang ở bên ngoài, ngài quá phóng túng rồi.” Cảnh Duệ đứng kế bên nhìn Mộ Lương, khẽ nói, trên người cũng nổi đầy da gà, vương gia cười, đối với cách nhìn của người khác, là đẹp, nhưng theo suy nghĩ của hắn, thì thật là đáng sợ

Mộ Lương nghe vậy, nụ cười trên mặt liền biến mất trong nháy mắt, lạnhlùngnhìn Cảnh Duệ, mặt lạnh nhạt đi về phía trước, thời điểm khi đi ngang qua Cảnh Duệ, nhẹ nhàng vỗ xuống bờ vai hắn.....

Thân thể Cảnh Duệ liền cứng đờ, khuôn mặt tuấn tú trong nháy mắt liền đổi sang vẻ mặt khổ sở, sau khi bị Mộ Lương vỗ, bả vai liền có cảm nhận được từng đợt đau đớn từ từ truyền tới.

“Cảnh Duệ, tốc độ ngươi quá chậm, còn chưa đuổi kịp.”

Mộ Lương đột nhiên lạnh lùng nói một câu như vậy.

Sắc mặt Cảnh Duệ nhất thời đen mặt lại, rốt cuộc là hắn trêu ai ghẹo ai, hắn tốt bụng nhắc nhở hạ Vương Gia cố giữ hình tượng, kết quả lần nào cũng bị đánh bị tổn hại! Thiên hạ có người nào thê thảm hơn so với hắn sao? A?!

https://thuviensach.vn

“Vương Gia đã tới.” Vân Tự nhìn nam tử mặc áo tím đang ngồi thưởng thức trà trong đại sảnh, mặt liền nở nụ cười.

“Tướng gia.” Mộ Lương chỉ gật đầu một cái, không định đứng lên, nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết đang ngồi bên cạnh cười nhạt, “Tướng gia, nàng là Hoa Khấp Tuyết.”

“Hả?” Vân Tự giật mình, tỉ mỉ quan sát nữ tử áo trắng ngồi bên cạnh hắn, mắt liền trợn to, đẹp, vẻ đẹp khuynh thành a, không trách được nàng có đủ tư cách ở bên cạnh Mộ Lương.

“Tướng gia.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nói, cắt đứt tầm mắt của hắn, trong mắt chợt loé lên tia chán ghét, nhưng trên mặt vẫn bình tĩnh như cũ, như không có chuyện gì.

Nụ cười của Vân Tự liền cứng đờ, thu hồi ánh mắt, thấy nàng chỉ ngồi, không hề đứng dậy hành lễ, lông mày hơi nhíu lại, Mộ Lương là Nhiếp Chính Vương, đương nhiên không phải cần phải cung kính hắn, nhưng vị cô nương này, sao lại lớn lối như thế.

“Nữ nhân của ta, cũng có quyền lực giống như ta, tướng gia nhìn thấy đừng chê cười.” Mộ Lương lười biếng nhếch môi, nhẹ nhàng mở miệng, nhưng chỉ một câu, cũng đã biểu lộ thân phận của Hoa Khấp Tuyết, đây là nữ nhân của hắn.

“Không dám, không dám.....” Sắc mặt Vân Tự có chút cứng ngắc, cười khan hai tiếng, liền dẫn Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết đi đến bàn ăn.

“Không biết Vương Gia thích ăn gì, hạ quan cũng chỉ chuẩn bị những món ăn mà mẫu phi người yêu thích.” Vân Tự dù sao cũng là người lăng lộn trên quan trường đã tranh đấu mấy chục năm, cho dù lúc bắt đầu Mộ Lương đã ra oai phủ đầu hạ thấp uy thế của hắn, lúc này phần lúng túng ban đầu đã bị hắn rất nhanh che giấu đi.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương cười nhạt khẽ nhìn thức ăn trên bàn một chút, khẽ cười nói, “Mẫu phi yêu thích, đương nhiên Bổn vương cũng sẽ thích, tướng gia phí tâm.”

“Vương Gia thích là tốt rồi.” Vân Tự cười ha ha, thấy lực chú ý của Mộ Lương bị những món ăn trước mắt hấp dẫn, lúc này mới thu hồi nụ cười, nụ cười trên mặt không đổi, nhưng ánh mắt lại đang thay đổi, đang dần trở nên phức tạp, trong đó có chứa chút chán ghét, có chút ghen tỵ, có chút tuyệt vọng, rồi lại mang theo một tia si ngốc.

Mặt Hoa Khấp Tuyết không biểu cảm nhìn bàn ăn phía trước, nhưng cũng không đại biểu là nàng không thấy nét mặt của Vân Tự, mắt chợt lóe lên, loại ánh mắt phức tạp đó của hắn, nhìn cực kỳ ghê tởm.

“A Noãn, ăn một chút đi.” dường như Mộ Lương không thấy ánh mắt đang biến đổi của Vân Tự, giơ tay lên gấp một đũa rau xanh cho Hoa Khấp Tuyết, cười rất dịu dàng.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn một cái, khẽ gật đầu.

Vân Tự thấy vậy, trong mắt liền xẹt qua suy nghĩ sâu xa, ngay sau đó lập tức lại cười, “Vương Gia, mau ăn đi, không thôi món ăn sẽ lạnh.”

“Ha ha.” Mộ Lương nhàn nhạt nở nụ cười, nhưng chính mình lại không ăn, chỉ là không ngừng gấp đồ ăn vào trong chén cho Hoa Khấp Tuyết.

Vân Tự thấy vậy, lông mày liền nhíu, Mộ Lương luôn luôn cao cao tại thượng, tại sao hôm nay lại như vậy, cô nương này sợ là không đơn giản.

“A Noãn, mùi vị như thế nào?” Mộ Lương dịu dàng hỏi.

“Không tệ.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt đáp, giống như tùy ý nhìn về phía Vân Tự, “Tình cảm của tướng gia cùng Lương Phi nhất định không tệ, qua nhiều năm như vậy, vẫn có thể nhớ những món ăn nàng thích.”

https://thuviensach.vn

“Đúng, đúng là như vậy?” Nụ cười Vân Tự liền cứng đờ, rất nhanh che giấu quá khứ, nhưng đáy mắt liền trở nên lạnh lùng, bên ngoài đều tương truyền quan hệ của hắn cùng Lương Vũ luôn không tốt, Hoa Kháp Tuyết này hỏi như vậy, rõ ràng là cố ý!

“Tướng gia hôm nay mời Bổn vương đến, rốt cuộc là có chuyện gì?” Mộ Lương nhìn thấy đáy mắt lạnh lẽo của hắn, khóe miệng liền nở nụ cười có chút quỷ dị, đột nhiên mở miệng hỏi.

Vân Tự liền sững người, không ngờ hắn nhanh như vậy đã vội vào chủ đề, làm cho hắn không phản ứng kịp, sau đó liền phất phất tay, đợi cho tất cả mọi người trong phòng khách đều lui xuống phía sau, mới thu hồi nụ cười.

“Hạ quan, là vì chuyện của Lý tướng quân, mới mời Vương Gia tới đây.” Vân Tự đột nhiên đứng dậy, sau đó nặng nề quỳ mạnh xuống đất, “Vương Gia, Tướng quân bị oan, xin ngài làm chủ cho hắn.”

“Tướng gia làm sao biết được, hắn ta bị oan?” Mộ Lương khẽ vuốt ly rượu trong tay, cũng không hề nhìn Vân Tự đang quỳ dưới đất.

“Lý tướng quân vì Mộ quốc vào sinh ra tử mấy chục năm, lòng trung thành của hắn, Nhật Nguyệt có thể chứng giám!” cặp mắt Vân Tự đỏ bừng, trong lời nói chứa đầy bi phẫn.

Mộ Lương nghe vậy, quay đầu lại, cười như không cười nhìn thật lâu Vân Tự đang quỳ dưới đất, sau đó mới lạnh nhạt mở miệng, “Trên đất lạnh, tướng gia hãy đứng lên đi.”

“Nếu Vương Gia không vì Tướng quân sửa lại án sai kia, hạ quan quyết không đứng lên!” âm thanh Vân Tự hơi cao hơn một chút, có chút kích động.

https://thuviensach.vn

“Tướng gia, đây là người đang uy hiếp Vương Gia?” nãy giờ Hoa Khấp Tuyết một bên không lên tiếng giờ mới lạnh lùng nhìn về phía Vân Tự, giọng nói cũng lạnh băng.

Thân thể Vân Tự liền cứng đờ, ánh mắt nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết mang theo kinh ngạc, ngay sau đó nhìn về phía Mộ Lương không có phản ứng gì, “Vương Gia, hạ quan tuyệt đối không có ý uy hiếp ngài, chỉ là hạ quan thật không muốn thấy Tướng quân chịu oan!”

“Vậy cứ tiếp tục quỳ đi.” Mộ Lương cười khẽ, vân đạm phong khinh mở miệng, dường như lời vừa mới nói, chỉ là đang thảo luận chuyện thời tiết hôm nay.

“Vương Gia.....” Trên mặt Vân Tự lúc trắng lúc xanh, hắn không ngờ Mộ Lương lại có thể đối với hắn như thế, dù không để ý đến hắn là Thừa Tướng đương triều, đứng trên vạn người, thì ngoài quan hệ đó ra dù gì mình cũng là biểu cữu của hắn, sao hắn có thể không đặt mình vào mắt như thế.

“Vương Gia, tướng gia đã lớn tuổi, trên rất đất ẩm ướt.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn Vận Tự đang giận mà không dám nói gì, nhàn nhạt mở miệng.

Vân Tự nghe vậy, chỉ kém không có phụ họa gật đầu, không ngờ nữ nhân này còn có chút nhãn lực nhìn người mở lời như vậy, nhưng vẫn là muốn khách sáo đôi câu, “Tạ ơn cô nương, nhưng so với oan khuất của tướng quân, chút ẩm ướt cỏn con này thì có đáng gì?”

“Vậy A Noãn muốn như thế nào?” Mắt phượng của Mộ Lương chứa đầy ý cười, dịu dàng nhìn nàng, không quan tâm đến lời nói của Vân Tự, điều này làm cho sắc mặt của hắn càng thêm khó coi.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn Vân Tự một cái, đột nhiên bàn tay giơ ra sau lưng, lấy ra một đệm lót bằng bông, đưa cho Mộ Lương, “Lót ít đệm phía dưới, là ổn rồi.”

https://thuviensach.vn

“A Noãn thật là biết săn sóc người khác a...” Mộ Lương không hề nhìn Vân Tự mắt hắn chỉ nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết chớp mắt vài cái, ngay sau đó liền cười dịu dàng, nhận lấy đệm bông sau đó đưa cho Vân Tự, “Tướng gia, nên quỳ trên đệm lót đi.”

“Tạ ơn, Tạ ơn Vương Gia.....” Vân Tự như thế nào cũng không cười được, nhận lấy đệm bông, tức giận đến nghiến răng, oán hận nhìn Hoa Khấp Tuyết, có Mộ Lương che chở, vậy thì để cho nữ nhân này phách lối thêm mấy ngày nữa, hắn thề, hắn nhất định sẽ không để cho nữ nhân này sống tốt.

Hoa Khấp Tuyết biết hắn hận mình, hơi híp mắt lại, che lại đáy mắt lạnh lùng, nhàn nhạt nhìn Mộ Lương một cái.

“Tướng gia, không phải Bổn vương không giúp ngươi, mà là, chứng cớ xác thực, Bổn vương cũng không thể cứu được hắn.” Mộ Lương cười nhạt nhìn về phía Vân Tự, trong giọng nói đầy bất đắc dĩ.

“Nhưng mà.....” Vân Tự gấp gáp nhìn hắn, lại bị hắn cắt đứt.

“Tại sao Tướng gia tin tưởng Tướng quân bị oan uổng, chẳng lẽ tướng gia biết phản đồ thật sự là ai?” Nụ cười Mộ Lương có chút quỷ dị, ngón tay chậm rãi gõ lên mặt bàn từng đợt.

“Chiến lược cùng bố trận trong trận chiến Kim Than, chỉ có ba người biết, Lý tướng quân nếu thật sự không phản bội, vậy tướng gia.....”

Vậy Vân Tự chính là tên phản đồ kia! Ánh mắt Hoa Khấp Tuyết chợt lóe, hiểu ýnghĩa trong lời nói của Mộ Lương, chiến lược cùng bố trận trong trận chiến Kim Than, chỉ có Mộ Lương, Lý Chúc cùng Vân Tự ba người biết được!

“Vương Gia, oan uổng cho hạ quan quá, hạ quan cả đời này trung thành luôn tận tâm tận lực, làm sao có thể phản bội Mộ quốc!” Vân Tự làm sao sẽ

https://thuviensach.vn

không biết ý nghĩa trong lời nói của Mộ Lương, lập tức liên tục dập mạnh đầu xuống đất, mạnh đến nỗi làm cho trán chảy cả máu.

“Tướng gia, Bổn vương chỉ nói vậy mà thôi.” Mộ Lương cũng không ngăn cản động tác liên tục dập đầu của hắn, chỉ cười nhạt, “Đứng lên đi, đồ ăn, cũng lạnh, không ăn sẽ lãng phí.”

“Tạ vương gia!” Vân Tự chậm rãi đứng dậy, khuôn mặt cảm động, mắt cũng đỏ bừng rồi.

“Tướng gia, ngài có nghe nói qua “công cao hơn chủ không”, tuổi của hoàng thượng cũng không còn nhỏ, giữ Lý tướng quân lại đang nắm giữ một tấm hổ phù, thủy chung là mối họa, tội danh phản quốc này, cho dù thật sự không phải là tướng quân, hoàng thượng cũng nhất định sẽ định tội hắn vào trong đó, tướng gia ở trong triều đã nhiều năm như vậy, chẳng lẽ còn nhìn không thấu sao?”

Mộ Lương đùa bỡn đồ ăn trong chén, cười như không cười mở miệng.

Vân Tự nghe vậy, thân thể cứng đờ, Lý Chúc đang cầm trong tay Hổ Phù, hoàng thượng nhất định sẽ nghĩ biện pháp thu quân quyền trong tay Tướng quân về làm của mình, sự kiện phản quốc lần này, nói trắng ra là chỉ là ngụy trang, khiến cho Hoàng đế thuận nước đẩy thuyền thu hồi binh quyền, trừ đi một tâm bệnh.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Vân Tự có chút khó coi, nắm giữ Hổ Phù, trừ Lý Chúc, thì chính là hắn,hoàng đế kia có thể hay không.....

“Tướng gia không cần lo lắng, Bổn vương sẽ bảo vệ được ngài, bất luận nói thế nào, ngài cũng là biểu cữu của Bổn vương.” Mộ Lương nhìn thấu tâm tư của hắn, cười nhạt mở miệng.

“Vương Gia.....” Vân Tự cảm động đến mắt lão cũng dần ứa lệ rồi, cả khuôn mặt vì kìm nén mà đỏ bừng.

https://thuviensach.vn

“Chỉ là.....” Mộ Lương nhíu mày, hài lòng nhìnmặt hắn đang biến sắc, “Muốn Bổn vương cứu được Tướng quân chuyện như vậy, tướng gia cũng không nên nhắc lại chuyện này, đợi sang năm đến ngày giỗ của hắn, tướng gia cầm hai bình rượu ngon đi viếng mộ cho hắn một chút là được, để tránh, tổn thương tới tính mạng.”

“Hạ quan sẽ ghi nhớ lời nói của vương gia.” Vân Tự do dự một chút, sau đó gật đầu một cái, nhưng mà trên mặt lại rất đau lòng, dường như đã dứt bỏ thứ gì quan trọng nhất.

Mộ Lương thấy vậy, chỉ là cười khẽ, người này từ đầu đến cuối, thủy chung không thoát được sự ích kỷ.

Mắt Hoa Khấp Tuyết cụp xuống, che lại ánh mắt châm chọc, diễn tựa như thật, nếu thực sự cùng Lý Chúc là tình đồng thủ túc, lại có thể trơ mắt nhìn hắn chết? Nàng nghe Lưu Nguyệt nói qua, Lý Chúc cùng Vân Tự là sống chết chi giao, nếu như Lý Chúc biết mình chết là do Vân Tự gây ra, sợ là chết cũng sẽ không nhắm mắt.

Tùy tiện ăn một chút, ba người họ buông đũa xuống, bầu không khí này, cũng không thích hợp để dùng bữa.

“Vương Gia, vườn hoa Tướng phủ, ngài còn chưa nhìn qua lần nào, không bằnghôm nay ánh trăng không tệ, đi tản bộ thôi.” Vân Tự cười đề nghị.

“A Noãn, muốn đi sao?” Mộ Lương quay đầu nhìn Hoa Khấp Tuyết.

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết vốn muốn cự tuyệt, nhưng suy nghĩ một chút, hiện tại cũng không tiện không cho ta người mặt mũi, liền gật đầu đáp ứng.

“Vậy, xin tướng gia dẫn đường.” Mộ Lương chậm rãi đứng dậy, đưa tay ôm lấy Hoa Khấp Tuyết, lạnh nhạt cười, lễ độ nhưng xa cách.

https://thuviensach.vn

Vân Tự thấy hắn chuyện gì cũng hỏi Hoa Khấp Tuyết, trong mắt liền âm lãnh và đầy hận ý, hắn tựa hồ như đang trên người Mộ Lương nhìn thấy một bóng dáng người khác, chạm đến hận ý đang chôn dấu dưới đáy lòng hắn.

“Tướng gia, người đang thất thần.” bị Hoa Khấp Tuyết bắt được đáy mắt âm lãnh đầy hận ý của hắn, híp híp mắt, âm thanh có chút lạnh băng.

Mộ Lương thấy vậy, chỉ làm như không nhìn thấy, tay như có như không vuốt vuốt những sợi tóc của Hoa Khấp Tuyết, cũng chỉ cười, nhưng lại chứa trong đó mười phần quái dị.

“À?” tới đây Vân Tự chợt thức tỉnh, có chút hốt hoảng nhìn về phía Mộ Lương, thấy hắn căn bản là không có chú ý mình, lúc này mới thở một hơi, “Vương Gia chê cười, hạ quan chỉ là nhớ tới chút chuyện cũ.”

Vân Tự mở cửa, cười quay đầu lại, “Vương Gia, xin đi cùng cựu thần.” Dứt lời, dẫn đầu đi ra ngoài.

“A Noãn, chúng ta đi.” Mộ Lương thấy hắn xoay người, nụ cười trên mặt từ từ thu lại, nhìn theo bóng lưng của Vân Tự, ánh mắt liền trở nên lạnh lẽo.

“Được.” Hoa Khấp Tuyết thấy hắn như vậy, khẽ nhíu mày, nhàn nhạt đáp lời, xem ra, Mộ Lương đã biết cái gì, chờ trở về nàng mới hảo hảo hỏi một chút.

“Vườn hoa này, thiết kế đúng là rất khác biệt.” Mộ Lương nhàn nhạt nhìn bốn phía, mỉm cười.

“Vương Gia quá khen rồi.” Vân Tự nghe được lời này, liền nở nụ cười.

Mộ Lương chỉ cười không nói, lại đi theo hắn về phía trước mấy bước, ở dưới một tiểu lâu chợt dừng lại, trên bảng hiệu của tiểu lâu kia đề là ”Trân

https://thuviensach.vn

châu các.”, tấm biển này là dùng trân châu khảm lên tạo thành chữ, thể hiện rõ vật chứa trong tiểu lâu này.

“A? Hạ quan không có gì yêu thích, chỉ có yêu thích thu thập trân châu, làm Vương Gia chê cười.” Vân Tự thấy hắn dừng bước nhìn trân châu các không định đi tới nữa, cũng đi theo dừng bước.

“Tướng gia, Bổn vương, có thể vào xem một chút hay không?” Mộ Lương nhíu mày, nhàn nhạt hỏi.

“Dĩ nhiên có thể!” Vân Tự vội vàng tiến lên mở cửa, chờ sau khi cửa mở, liền đứng giữ ở ngạch cửa, đợi Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết đi vào trước, lúc này mới đi vào trong, đóng kỹ cửa lại.

Bốn phía trưng bày đầy hộp gỗ lớn nhỏ, bên trong đều để hạt trân châu màu sắc lớn nhỏ khác nhau, nhưng người trong nghề liền biết, những thứ trân châu này, đều là Trân Phẩm.

“Xem ra tướng gia đúng là rất yêu thích trân châu.” Mộ Lương cầm lên một khỏa trân châu, híp híp mắt như đang suy nghĩ chuyện gì.

“Ha ha, từ nhỏ, hạ quan liền yêu thích trân châu, này còn phải cảm tạ mẫu phi của vương gia, năm đó hạ quan vẫn là hài tử, biểu tỷ hàng năm tặng quà sinh nhật cho ta, đều là trân châu.....”

Hình như Vân Tự đang nhớ lại chuyện tốt đẹp, trên mặt mang đầy hạnh phúc, đột nhiên ý thức được mình đang ở đâu, thu hồi nụ cười, “Vương Gia, người xem ta, không có chuyện gì lại nói cái này làm cái gì.....”

“Không sao, Bổn vương, còn chưa gặp qua mẫu phi, nên cũng rất hâm mộ tướng gia.” Mộ Lương cười có chút khổ sở, chuyện này, hắn không phải nói dối, từ nhỏ, phụ hoàng liền nói cho hắn biết, mẫu phi là một cô nương rất tốt, nhưng hắn vẫn không có duyên gặp mặt nàng một lần nào.

https://thuviensach.vn

“Mộ Lương, chàng còn có ta.” Hoa Khấp Tuyết thấy hắn lại như thế, trong lòng đau nhói, đưa tay nắm tay của hắn, dùng âm thanh chỉ có hai người nghe thấy nói nhỏ, trong mắt tràn đầy nhu tình.

Mộ Lương dịu dàng cười, khẽ gật đầu.

“Ha ha, buổi tối như thế này, Vương Gia không nên nghĩ đến những chuyện không vui vẻ, tới xem những thứ này trân châu một chút, nếu thấy thích, Vương Gia cứ việc cầm đi.” Vân Tự khẽ cười đánh vỡ chút không khí ưu thương vừa rồi.

“Xem một chút là được rồi, cầm đi thì không cần, Bổn vương sợ tướng gia đau lòng.” Mộ Lương cười trêu ghẹo.

“Sao Vương Gia lại nói những lời đó, đồ nơi này của hạ quan được Vương Gia coi trọng, đó là phúc phận cho hạ quan.” Vân Tự liền vội vàng lắc đầu, thái độ nhìn rất chân tình.

“A.” Mộ Lương chỉ là cười khẽ, lại không nói thêm lời gì, ôm Hoa Khấp Tuyết từ từ đi qua các giá gỗ.

“Tướng gia, trân châu trong này, thiếu một viên.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn những trân châu trong này, sau đó đóng cái hộp lại, khẽ nheo lại mắt.

“Nói đến viên trân châu, vốn dĩ đây là đôi trân châu hạ quan yêu thích nhất, lại không nghĩ rằng sẽ bị mất đi một viên trong đó, hiện giờ nhớ tới, thật sự vẫn còn rất đau lòng.” Vân Tự đi tới trước mặt Hoa Khấp Tuyết, nhìn hộp gỗ nàng đang cầm trong bàn tay, thở dài.

“A….?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhìn trân châu trong hộp một chút, đột nhiên hiểu ra rất nhiều chuyện, giương mắt nhìn nam nhân đang cười nhạt, không thể nhận ra hắn đang gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Tướng gia, Bổn vương nhìn sắc trời đã tối, đến lúc phải về, A Noãn, cũng mệt mỏi rồi.” Mộ Lương mỉm cười, nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái.

“Nhanh như vậy?” Vân Tự nghe hắn phải về, có chút nóng nảy nhìn hắn, trong mắt lại có chút không nở, rồi lại rất nhanh che giấu đi, sau đó liền hữu lễ mỉm cười, ”Đã như vậy, vậy hạ quan sẽ đưa tiễn Vương Gia cùng Hoa cô nương.”

“Không cần, tướng gia cũng nên nghỉ ngơi đi.” Mộ Lương nhẹ giọng cự tuyệt, gật đầu với hắn một cái, xoay người ra khỏi trân châu các.

Vân Tự đứng trong trân châu các, nhìn bóng lưng hắn rời đi, nụ cười trên mặt từ từ biến mất, trong mắt đầy phức tạp, giơ tay lên vuốt ve viên trân châu trên tay, trên mặt đột nhiên lộ ra nụ cười ôn nhu, giống như là đang vuốt ve mặt người tình mặt.....

-----lời ngoài lề----

hình như mới được 1/2 chương.... mong các bạn thông cảm chờ đợi. dạo nào công việc mình bận quá không có thời gian nhiều...

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 60+3: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (3)

editor: thao1504

Bên ngoài Tướng phủ.

“Cảnh Duệ, trở về vương phủ.” trước khi Mộ Lương lên xe ngựa, lại ôm Hoa Khấp Tuyết lên trước, sau đó quay đầu nhìn Cảnh Duệ, nhẹ giọng phân phó.

“Dạ” Cảnh Duệ lập tức đáp ứng, đỡ Lưu Nguyệt ngồi lên xe ngựa, chính mình cũng lên xe, liền thúc roi ngựa, xe ngựa dần dần rời khỏi Tướng phủ.

“Tiểu thư, tại sao Thừa Tướng muốn chúng ta rời đi, vừa rồi hai ngài ở bên trong, làm ta thật rất lo lắng.” Lưu Nguyệt nghiêng quay đầu nhìn Hoa Khấp Tuyết, gương mặt lo lắng, nàng sợ Tể Tướng có âm mưu gì.

“Ngu ngốc, chẳng phải còn có Vương Gia ở đó.” Cảnh Duệ tức giận khẽ liếc nàng một cái, làm sao Vương Gia để cho Tuyết cô nương gặp chuyện không may.

“Nói thì nói như vậy không sai.., nhưng ngộ nhỡ.....” Lưu Nguyệt cau mày, thì thào nói.

“Làm gì có nhiều ngộ nhỡ như vậy, ngu ngốc!” khóe miệng Cảnh Duệ giật giật, tức giận hừ nhẹ.

“Này! Làm sao ngươi dám nói ta ngu ngốc, ngươi mới ngu ngốc!” Lưu Nguyệt bĩu môi, ủy khuất nhìn Cảnh Duệ, nàng nào có ngu ngốc nha, cái này Cảnh Duệ gần đây cứ nói mình như vậy.

https://thuviensach.vn

“Ngươi chính là ngu ngốc!” Cảnh Duệ liếc nàng một cái, hừ nhẹ.

Lưu Nguyệt nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn liền trầm xuống, xoay người không thèm nhìn hắn nữa.

Cảnh Duệ thấy bộ dạng của nàng giống như là tức giận, có chút hoảng hốt, muốn nói gì đó với nàng, lại sợ nàng không để ý mình, gương mặt đầy rối rắm.

“Lưu Nguyệt, ta không có việc gì.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hai người một cái, trong mắt thoáng qua ý cười.

“Tiểu thư.” Lưu Nguyệt cúi đầu trầm tư nửa ngày, mới ngẩng đầu lên, khuôn mặt đầy nghiêm túc.

“Hả?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, Lưu Nguyệt nghiêm túc như vậy là muốn làm gì?

“Từ ngày mai trở đi, ngài dạy cho ta biết ảo thuật đi, ta muốn bảo vệ tiểu thư.” Lưu Nguyệt rất nghiêm túc nhìn nàng, mới vừa rồi nàng nghĩ một chút về chuyện này, cho dù là thật sự xảy ra chuyện, nàng cũng không giúp đỡ được chuyện gì, nói không chừng còn sẽ làm trở ngại, nàng nhất định phải học ảo thuật thật giỏi, cho dù không bảo vệ được tiểu thư, ít nhất nàng không thể gây cản trở cho tiểu thư.

“Được, người mới thích hợp dùng kiếm, ngày mai.....” trong lòng Hoa Khấp Tuyết liền ấm áp, mỉm cười, đang muốn nói tiếp, lại bị Mộ Lương cắt ngang.

“Cảnh Duệ, ngày mai dẫn Lưu Nguyệt đến phòng binh khí chọn vũ khí, ngươi phụ trách dạy nàng.” Mộ Lương ngáp một cái, kéo Hoa Khấp Tuyết vào trong ngực, lạnh lùng nhìn Cảnh Duệ.

https://thuviensach.vn

“Vương Gia, tại sao ngài kêu hắn dạy cho ta!” Lưu Nguyệt cau mày, nàng có thể cự tuyệt hay không, Cảnh Duệ luôn nói mình ngu ngốc, để hắn dạy cho, đoán chừng hắn càng nói nhiều thêm.

“Ta có cái gì không tốt?” Không đợi Mộ Lương giải thích, Cảnh Duệ liền mở miệng nói, mặt buồn bực, nói cho cùng hắn như nào cũng là thống lĩnh cấm quân, dù sao dạy cho người khác vẫn được, nha đầu này nhìn như thế nào mà khinh thường mình như vậy?

“Cảnh đại nhân rất tốt, Lưu Nguyệt chỉ là tiểu nha đầu, với cao không được.” Lưu Nguyệt hừ lạnh, khuôn mặt nhỏ nhắn liền lạnh lẽo, bộ dáng kia, cũng có chút giống Hoa Khấp Tuyết.

Chỉ là, Hoa Khấp Tuyết là băng sơn tự nhiên, mà Lưu Nguyệt lại do giận dỗi chiếm đa số.

“Ngươi là sợ mình học không được, ta nói ngươi đúng không.” Cảnh Duệ nghe vậy, trong lòng có chút tức giận khó hiểu, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nhìn nàng, mở miệng châm chọc.

“Học thì học, ta có gì mà phải sợ! Ngươi dạy thì ngươi dạy!” Mắt Lưu Nguyệt đỏ lên vì tức giận, hét lớn một tiếng, liền nhanh chóng quay đầu đi, không hề quan tâm đến hắn nữa.

Cảnh Duệ có chút sững sờ, vừa rồi hốc mắt của nàng hình như có hơi hồng, có phải mình hơi quá đáng hay không.

“Cảnh Duệ, nhìn đường.” Mộ Lương lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn một cái, thấy xe ngựa chạy lệch, trong mắt thoáng nguy hiểm.

“Dạ?” Cảnh Duệ liền hồi hồn, nhìn xe ngựa đang đi hơi lệch chút, vội ho một tiếng, lập tức quay đầu về phía trước, nhưng ánh mắt vẫn không tự chủ lâu lâu liếc mắt nhìn Lưu Nguyệt bên này.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hừ nhẹ một tiếng, để xuống rèm, trên mặt đầy khinh thường,Cảnh Duệ có đúng là người của hắn không, tại sao chút tiền đồ cũng không có, theo đuổi một nha đầu cũng không xong.

“Mộ Lương, ta dường như thích hợp dạy Lưu Nguyệt hơn.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn một cái, mặc dù Cảnh Duệ so với nàng có kinh nghiệm hơn, nhưng huyễn lực của hắn quá cứng rắn thiên về sức mạnh.

“A Noãn, đây không phải là vì ta đang tạo cơ hội cho vợ chồng son bọn họ sao?” Mộ Lương híp mắt cười sau đó vừa ôm chặt nàng, vừa phân tích cho nghe nàng.

“Hửm.?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, lấy cớ này không tệ, hắn đúng là biết cách ngụy biện a.

“Đây không phải là Ta sợ A Noãn mệt mỏi sao, nhìn trời nóng bức thế này, đừng để phơi nắng đến mệt mỏi.....” Mộ Lương vừa dịu dàng cười, vừa nắm vai Hoa Khấp Tuyết, sức lực vừa phải làm cho Hoa Khấp Tuyết thoải mái nhắm hai mắt lại.

“Nói như vậy, chàng làm vậy đều là vì ta?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, lại không mở mắt, miễn cưỡng dựa vào hắn trên người.

“A Noãn, ta biết ngay nàng sẽ hiểu ý ta.” Mộ Lương cố làm ra vẻ cảm động mà cảm thán.

“Hừ, thế sao chàngkhông nói chàng ngại Lưu Nguyệt chiếm thời gian chàng ở bên cạnh theo ta!” Hoa Khấp Tuyết đột nhiên mở mắt, khẽ xoay người nhìn hắn chằm chằm, nam nhân này nhỏ mọn chết được, nàng mà không nhìn ra được, tên nàng đều sẽ viết ngược!

“Biết cũng không nên nói ra á..., A Noãn ngoan, nhắm mắt lại, để ta xoa bóp cho nàng.....” Mộ Lương bị vạch trần, cũng không cảm thấy xấu hổ, tiếp tục nịnh nót cười.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Hoa Khấp Tuyết giật giật, “Mộ Lương, Chàng dù gì đi nữa cũng là một Vương Gia, đứng đắn một chút có được hay không.”

“Đứng đắn?” Mộ Lương nhíu mày, “Vậy là như thế nào, chưa từng nghe nói qua.”

Hoa Khấp Tuyết nghẹn lời, liền nhắm hai mắt lại, lại dựa vào trong lòng Mộ Lương, chỉ là tay kia giống như là chưa tìm gì để hả giận, dùng sức nắm chặt vạt áo Mộ Lương.....

Mộ Lương thấy vậy, nét cười đùa trên mặt thu lại, đáy mắt dâng lên cưng chiều, nhẹ nhàng đem áo choàng đắp lên người nàng.

Không lâu lắm, xe ngựa ở vương phủ trước dừng lại.

Cảnh Duệ đang muốn gọi Mộ Lương xuống xe ngựa, lại thấy hắn vén lên rèm nhìn hắn làm động tác kêu im lặng.

Cảnh Duệ mở lớn mắt nhìn, sau đó giúp hắn vén rèm lên, Mộ Lương khẽ nhíu mày, nhẹ nhàng bế Hoa Khấp Tuyết ngủ say lên, từ bước nhỏ bước xuống xe.

Lưu Nguyệt cùng Cảnh Duệ nhìn bộ dáng Mộ Lương cẩn trọng như đang ôm trên tay một loại trân bảo, không hẹn mà miệng liền mỉm, ở đáy lòng thành tâm chúc phúc hai người.

Đông Phương Vũ ngồi ở trong vườn hoa đợi một ngày, cũng không thấy bóng dáng Mộ Lương, thời điểm nàng đang muốn đi, nghiêng mắt liền nhìn thấy một bóng người màu tím, thoáng qua trong mắt mừng rỡ, lập tức đứng lên.

“Liên nhi, tóc của ta có bị rối hay không, y phục thế nào?” Đông Phương Vũ rốt cuộc cũng chờ được Mộ Lương, liền hưng phấn, thậm chí từ “Bổn cung” cũng quên dùng, có chút khẩn trương hỏi Liên nhi.

https://thuviensach.vn

Liên nhi bất đắc dĩ khẽ lắc đầu một cái, “Không có không có, công chúaxinh đẹp lắm!”

“Vậy sao, vậy thì tốt, vậy thì tốt!” Đông Phương Vũ hít sâu một hơi, mặt liền hiện lên nụ cười rực rỡ, xoay người đi ra khỏi vườn hoa, “Vương... ...”

Cao chào hỏi vừa rakhỏi miệng liền bị đông cứng ở miệng, Đông Phương Vũ nhìn vẻ mặt dịu dàng của Mộ Lương đang ôm Hoa Khấp Tuyết đi tới, nụ cười trên mặt từ từ biến hình, hâm mộ, ghen tỵ, oán hận, âm độc rối rít xông lên đầu, nàng cắn thật chặt môi, mặt trắng bệch nhìn chằm chặp về hai bóng người đầy tình cảm phía trước, vị chua liền xông lên cổ họng.

“Công chúa?” Liên nhi thấy nàng dừng bước lại, có chút kỳ quái, đang muốn mở miệng hỏi thăm, lại thấy bóng lưng Mộ Lương đang ôm Hoa Khấp Tuyết, trong bụng liền sáng tỏ, nhìn Đông Phương Vũ đang bi thương, đáy mắt liền đau lòng.

“Liên nhi.....” Cả người Đông Phương Vũ liền run rẩy, âm thanh có chút khàn khàn, ẩn nhẫn nước mắt rốt cuộc chảy xuống.

“Công chúa không khóc, Liên nhi bên cạnh công chúa.” Liên nhi đau lòng ôm lấy nàng, giúp nàng lau sạch nước mắt, trong lòng hận Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết một cách triệt để, đều là tại bọn họ, làm cho công chúa thành ra bộ dáng này.

“Liên nhi, ta muốn Hoa Khấp Tuyết chết, ta muốn nàng chết!” Trong mắt Đông Phương Vũ nồng nặc hận ý, sắc mặt trắng bệch đến dọa người.

“Dạ, công chúa, Liên nhi nhất định sẽ giúp ngươi!” Trong lòng Liên nhi rất đau lòng, trong mắt liền hiện lên kiên định, Hoa Khấp Tuyết nhất định phải chết, đều công chúa muốn, nàng nhất định sẽ giúp nàng toại nguyện!

Đông Phương Vũ nghe Liên nhi bảo đảm, lạnh lùng gợi lên khóe miệng, dưới ánh sáng mặt trăng, giống như bò cạp đầy độc trong cánh rừng, lạnh

https://thuviensach.vn

lẽo cũng có chút ít kinh khủng.

Bên trong Noãn các.

Mộ Lương nhè nhẹ đặt Hoa Khấp Tuyết lên giường, ngồi ở mép giường của nàng, dịu dàng nhìn nhung nhan nàng đang ngủ, vươn tay muốn chạm vào nàng, lại lo sẽ đánh thức nàng, chỉ đành phải bất đắc dĩ thu tay về.

“Thật là hết cách với nàng.” Mộ Lương khẽ cười lẩm bẩm, dịch chăn cho nàng, vẫn không thể nào nhịn được, cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên trán nàng sau đó liền đứng dậy định rời đi, lại phát hiện tay của mình bị kéo lại, không khỏi cúi đầu.

“Đánh thức nàng?” Mộ Lương cúi người nhìn hai mắt đang nhắm chặt của Hoa Khấp Tuyết, có chút tự trách.

“Sớm tỉnh.” Hoa Khấp Tuyết mỉm cười, chậm rãi mở mắt, nhàn nhạt nhìn hắn.

“Vậy còn giả bộ ngủ!” Mộ Lương tức giận hừ nhẹ, Tiểu cô nương này học ở đâu ra thói quen đùa bỡn hắn.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn một cái, hé miệng mà cười khẽ, “Đó là Ta đang nhắm mắt dưỡng thần.”

“Nguỵ biện, nói đi, muốn hỏi ta chuyện gì?” Mộ Lương ngồi ở bên giường, dịu dàng vuốt đầu của nàng, Tiểu cô nương này kéo hắn lại, nhất định là có chuyện muốn hỏi.

“Có phải chàng đã biết chuyện gì?” Hoa Khấp Tuyết chống người lên, nhàn nhạt hỏi, nếu không phải biết cái gì, Mộ Lương sẽ không lộ ra cái vẻ mặt chán ghét đó.

https://thuviensach.vn

“Muốn biết?” Mộ Lương nhíu mày, mập mờ mà cười lên, “Vậy thì hôn ta một cái a.” Nói xong, còn chỉ chỉ chính lên mặt mình.

Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, “Nói.”

“Thật là không có thành ý.” Mộ Lương hừ nhẹ, thấy ánh mắt nàng càng ngày càng nguy hiểm, cuối cùng thỏa hiệp, “Ta nói là được, đừng trừng nữa.”

“Tên Vân Tự kia, nàng có thấy ánh mắt của hắn nhìn ta không?” Mộ Lương khẽ cười nhạt, nhưng trong mắt cũng là không che giấu sự chán ghét.

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, ánh mắt cũng có chút lãnh ý, ánh mắt Vân Tự nhìn Mộ Lương, quá mức phức tạp, đây không phải là ánh mắt một trưởng bối nhìn vãn bối, hoặc là ánh mắt nên có của quan viên đối với vương gia.

“Đối với ta, là hắn vừa yêu, vừa hận.” Mộ Lương hừ lạnh, “Hoặc là nói, hắn yêu, là trên người ta có bóng dáng mẫu phi, hận, là trên người ta có bóng dáng của phụ hoàng.”

“Hắn yêu mẫu phi chàng?” Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, ngồi thẳng người, nghĩ đến ánh mắt hôm nay của hắn, trong lòng buồn nôn, nắm thật chặt tay Mộ Lương, ánh mắt Hoa Khấp Tuyết càng thêm lạnh lẽo.

“Không cần phải lo lắng.” Mộ Lương khẽ cười, vỗ vỗ tay của nàng, hắn cũng là trong lúc vô tình biết được chuyện này, biết Vân Tự yêu say đắm mẫu phi hắn, sau đó lại cùng mẫu phi trở mặt thành thù, về phần nguyên nhân, hắn không biết.

Mỗi lần ánh mắt Vân Tự nhìn hắn, đều rất phức tạp, người thông minh như hắn, làm sao sẽ không nhìn ra, chỉ là nhìn thấy, trong lòng liền càng thấy ghê tởm chết được.

https://thuviensach.vn

“Mộ Lương, giữ lại hắn, còn hữu dụng?” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Mộ Lương, nếu là vô dụng, thì hắn đã sớm là vong hồn dưới lưỡi đao của Mộ Lương.

“Trên tay hắn, đang còn giữ một khối Hổ Phù.” Trong mắt Mộ Lương xẹt qua lãnh ý.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, trong bụng sáng tỏ, dù gì bên ngoài hắn vẫn là một Tể Tướng, nếu không có đầy đủ lý do, muốn trừ hắn sẽ không thể nào phục chúng, nên phải lưu hắn đến bây giờ, hiện tại cần tìm một lý do để trừ hắn.

“Phản tặc trong trận chiến Kim Than, là Vân Tự!” Hoa Khấp Tuyết chỉ cần nghĩ một chút, liền biết vấn đề ở trong đó.

“A Noãn thật là thông minh nha.” Mộ Lương nhếch môi, trong mắt đầy cưng chiều, A Noãn của hắn, chỉ cần một chút liền hiểu rõ mọi chuyện.

Thần sắc Hoa Khấp Tuyết liền phát ra khí lạnh, trong mắt cũng lộ rõ sự căm giận trong đó, tại cuộc chiến Kim Than, người đã hại Mộ Lương, chính là Vân Tự, mặc kệ lý do của hắn là gì đi nữa, cái mạng này của hắn, Hoa Khấp Tuyết nàng nhất định sẽ lấy được nó.

“Từ sớm Chàng đã biết là hắn có đúng hay không.” Hoa Khấp Tuyết yên lặng nhìn hắn, trong lòng cũng sớm đã khẳng định suy đoán của mình.

“Không sai.” Mộ Lương gật đầu một cái, trong mắt có suy nghĩ sâu xa, “Chỉ là ta vẫn luôn không tìm được chứng cớ.”

“Chuyện Trân châu hôm nay, chính là chứng cớ.” Hoa Khấp Tuyết nghĩ tới cái viên trân châu trong trân châu các hôm nay, nếu Chu Khôn cùng Vân Tự quan hệ không quá thân cận, thì tuyệt đối sẽ không có được viên trân châu kia trong trân châu các.

https://thuviensach.vn

“Như vậy còn chưa đủ, A Noãn, chỉ là một viên trân châu, không đủ kết tội.” Mộ Lương lắc đầu, “Hơn nữa, hiện tại còn chưa đúng thời điểm.”

“Chàng đã mượn âm mưu của hắn, để trừ Lý Chúc, vậy còn chưa đủ?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày.

“Nàng có biết tại sao hắn hãm hại Lý Chúc?” Mộ Lương cũng nhíu mày, đồng thời nhìn thẳng vào mắt nàng.

Hoa Khấp Tuyết lắc đầu một cái, có chút không hiểu, “Chàng biết?”

“Ta cũng không biết.” Mộ Lương nhếch miệng cười, “Cho nên, chúng ta phải nữa lưu hắn lại một khoảng thời gian.” Chuyện giết hắn hiện tại rất dễ dàng, chỉ là âm mưu của hắn, một ngày không vạch trần, thì mối đe dọa vẫn còn ở đó.

“Mộ Lương, Chàng thật sự rất lo lắng cho Mộ Lê.” Hoa Khấp Tuyết thở dài, nhẹ nhàng dựa vào trong ngực hắn, hai mắt híp lại, như suy nghĩ chuyện gì nói nhỏ.

“Trong cung, cho ta cảm giác ấm áp, chỉ có bốn người, phụ hoàng, Tứ ca, Mộ Lê cùng Hỏa Nhi, ta nhất định phải bảo vệ bọn họ chu toàn.” Mộ Lương nhàn nhạt cười, trong ánh mắt khi nhớ đến những người thân này liền ôn nhu.

Hoa Khấp Tuyết nhìn như vậy hắn, nhàn nhạt cười, người đời chỉ nói hắn là một Thánh Vương cuồng ngạo bất kham, là Sát Thần máu lạnh vô tình, nhưng có ai lại biết, hắn cũng là nam nhân rất trọng tình cảm đâu? Được một nam tử như vậy yêu, Hoa Khấp Tuyết nàng, đúng là may mắn, cũng rất là hạnh phúc.

“Mộ Lương, người chàng để ý, ta sẽ cùng với chàng cùng nhau bảo vệ.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt cười, trong mắt đầy kiên định, chuyện hắn quan

https://thuviensach.vn

tâm, cũng chính là chuyện nàng quan tâm, hắn muốn bảo vệ, vậy nàng theo hắn cùng nhau bảo vệ.

“Nha đầu ngốc, nàng cũng là người ta muốn bảo vệ.” Mộ Lương bật cười, nhưng trong lòng lại rất ấm áp, năm ngón tay đưa lên, nhẹ nhàng vuốt gương mặt của nàng.

“Ta không muốn chàng bảo vệ ta, chuyện ta muốn, là có thể cùng chàng đứng chung một chỗ với chàng.” Hoa Khấp Tuyết híp mắt, nàng không cần bất cứ người nào bảo vệ, nàng muốn, là cùng hắn nắm tay mà sống đến già đến chết.

“A Noãn, sao lại nàng không có chút lãng mạn tình cảm nào?” Mộ Lương bất đắc dĩ cười ra tiếng, chuyện cô nương này am hiểu nhất, sợ là phá hư không khí đây mà, Tiểu cô nương đầu gỗ này, đúng là không thể giống những cô nhà khác có bộ dáng nũng nịu với mình một chút gì đó được?

“Muốn những cái kia làm gì? Nhìn cũng không thể ăn no.” Hoa Khấp Tuyết trắng mắt nhìn hắn, không có lãng mạn tình cảm thì sao, hắn có thể vì vậy mà không cần nàng nữa?

“Ăn, chỉ có biết ăn thôi, còn nói Mộ Lê là thùng cơm, chính nàng thì tốt hơn hắn chỗ nào?” Mộ Lương cười mắng, thế nhưng đáy mắt cũng nồng nặc cưng chiều.

“Chàng nói xem, Vân Tự lúc nào sẽ hành động?” Hoa Khấp Tuyết lườm hắn, đột nhiên phát hiện bọn họ đã kéo đề tài nói chuyện ra rất xa rồi.

“Ta không phải “Vạn Sự Thông”, A Noãn.” Mộ Lương vô tội nháy mắt, nếu hắn ta muốn cái gì cũng biết rồi, thì đã sớm giết hắn rồi, còn ở tại nơi này lo lắng hay sao?

https://thuviensach.vn

“Cũng đúng.....” Hoa Khấp Tuyết thở dài, “Mộ Lương, chàng làm sao biết trong cuộc chiến Kim Than là Vân Tự giở trò quỷ?”

“Đoán.” Mộ Lương nhàn nhạt cười, nghĩ đến chuyện xảy ra năm đó, trong mắt xẹt qua lãnh ý.

“Đoán?”khóe miệng Hoa Khấp Tuyết khẽ co rút.

“Biết phương án tác chiến, chỉ có ba người chúng ta, hơn nữa trong đó còn có một cái do Vân Tự nói ra.” Mộ Lương nhìn ngoài cửa sổ, lạnh nhạt nói.

“Để cho chàng hãm sâu vào trại địch, chính là do Vân Tự nói ra?” Hoa Khấp Tuyết nói ra suy nghĩ trong lòng.

“Nàng cũng đã đoán được, vậy còn ta nói gì được nữa.” Mộ Lương có chút bội phục, đầu óc A Noãn xoay chuyển rất nhanh, hắn không nói gì, nàng cũng có thể đoán được.

“Bớt nhiều chuyện, tiếp tục.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng trừng mắt nhìn hắn.

“Mộ Quốc có thể cường đại như thế, không thể thiếu được công lao Lý gia, tính tình Lý Chúc thẳng thắn hắn sẽ không liên hiệp với Tước quốc đến tấn công chính mồ hôi và máu của nhiều đời nhà mình đã đổi lấy giang sơn này, cho nên muốn hại ta, muốn hại Mộ Quốc, chỉ có Vân Tự.”

“Nhưng hắn không phản quốc, cũng không đại biểu cho hắn không có dã tâm.” Hoa Khấp Tuyết tiếp phân tích, “Lý gia lập hạ đại công, nhưng chỉ là một tướng quân, mà Mộ Lê không hề làm gì cả, liền có thể lên làm Hoàng đế, hưởng hết vinh hoa, hắn không phục, cho nên liền muốn thay thế.”

“Nhìn qua, hắn không có động tác gì, nhưng hắn đã sớm phái thủ hạ vụng trộm huấn luyện quân đội, phần dã tâm này, đã rõ rành rành rồi.”

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hừ lạnh, mấy năm trước thám tử báo tin tức của hắn, đúng là hắn đã có suy nghĩ đó, chuẩn bị lương thảo, huấn luyện binh mã, Lý Chúc, ngươi sai chính là do ngươi làm quá trắng trợn.

“Cho nên khi chúng ta trộm được mật thư, chàng biết người đứng sau muốn hại là Lý Chúc chính là Vân Tự, liền nghĩ đến thuận nước đẩy thuyền,lấy đi một phần binh quyền kia của hắn,thu hồi rồi giao về tay Mộ Lê.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, chuyện đã xảy ra hầu như đều hiểu.

“A Noãn có hay không cảm thấy ta độc ác, có dã tâm, chỉ vì một mình Lý Chúc, mà ta giết, là cả nhà hắn.” Đầu của Mộ Lương liền chống đỡ lên đầu nàng, giọng nói có chút u buồn.

“Hôm nay nếu không phải chàng giết hắn, đợi mai sau hắn làm phản, thì chết cũng không phải chỉ một trăm mạng người này.” Hoa Khấp Tuyết khẽ cười lắc đầu một cái, ngẩng đầu nghiêm túc nhìn Mộ Lương, “Mộ Lương, ta là người ích kỷ, ngoại trừ người ta quan tâm ra, những người khác chết hay sống, chẳng quan hệ gì tới ta.”

“May mắn ta là người yêu của nàng chứ không phải kẻ địch của nàng, nếu không cả đời của ta đây sợ rằng cũng bị phá hủy.” Gương mặt Mộ Lương đầy sợ hãi, giả bộ y như thật.

“Chờ khi cầm về được mảnh Hổ Phù của Vân Tự, miếng này, có phải chàng cũng giao cho Mộ Lê hay không?” Hoa Khấp Tuyết trợn mắt nhìn hắn, hắn muốn diễn thì diễn đi, nàng hỏi thì mặc nàng.

“Không cho.” Mộ Lương hừ nhẹ, “Làm sao phải cho hắn a, để Hổ Phù lại cho đứa nhỏ của ta, về sau nếu như Mộ Lê dám khi dễ một nhà chúng ta, chúng ta liền dẫn binh đi đánh hắn!”

“Người nào muốn cùng sang hài tử với chàng.” Hoa Khấp Tuyết có chút ngượng ngùng, khẽ trừng mắt liếc hắn, ”Hơn nữa, hắn hai chàng một, đánh như thế nào.”

https://thuviensach.vn

“A Noãn, nàng như vậy là không tin vào thực lực nam nhân của nàng?” Mộ Lương phách lối cười, cho dù Mộ Lê có binh lực hơn gấp ba lần so với hắn, hắn cũng có thể thu thập được hắn ta.

“Phách lối.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, nhưng lại cảm thấy dáng vẻ phách lối hắn phát ra càng làm mê người.

“Ta đây gọi là tự tin.” Mộ Lương ngắt cái mũi nàng một cái, nào có người nào nói nam nhân của mình như vậy, cái miệng nhỏ nhắn này thật không biết nói lời tốt đẹp này, thật muốn cắn mà thôi.

“Cuộc thi săn thú của Hoàng gia, Chàng cũng sẽ tham gia.” Hoa Khấp Tuyết nghĩ đến cuộc tỷ thí cùng Đông Phương Vũ, nhíu mày hỏi.

“Vốn là ta không tham gia, chỉ là năm nay.....” Mộ Lương khẽ nhếch môi, “Ta sẽ đi cùng nàng.” ảo thuật của hắn cường đại, cần gì phải đi theo bọn họ giành những thứ vô dụng kia, chỉ là năm nay A Noãn muốn tham gia, hắn sẽ không để ý chuyện kia mà theo nàng đi chơi một chút.

“Chàng nói lúc này, Vân Tự có thể động thủ hay không?” Hoa Khấp Tuyết sờ lên cằm, như có suy nghĩ gì đó mấp máy môi, không phải hắn lại muốn hại Mộ Lương sao, đây là một cơ hội.

“Không thể.” Mộ Lương liền lắc đầu, “Trước kia ta đều không tham gia, hắn không chỗ xuống tay, năm nay, cũng không có người nào biết ta sẽ tham gia.”

“È hèm, ta lại muốn hắn sớm động thủ một chút.” Hoa Khấp Tuyết trong mắt xẹt qua ánh mắt khát máu, như vậy nàng có thể trừng trị hắn sớm một chút, tránh lưu lại mối họa này cho Mộ Lương.

“A Noãn, nàng có khuynh hướng bạo lực.” Mộ Lương liếc nàng một cái, lạnh nhạt mở miệng, sợ là cô nương này đang hận không chặt Vân Tự ra làm trăm mảnh đi, phản ứng còn mãnh liệt hơn hắn nữa.

https://thuviensach.vn

“Chàng muốn thử một chút sao?” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn.

“Ta thử một chút? A Noãn, nàng quên, là nàng đánh không lại ta.” Mộ Lương khoa trương nhếch miệng cười, Tiểu cô nương này đã đánh không lại hắn, vậy nàng còn muốn bạo lực thế nào.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, mặt liền đen lại, thân hình chuyển một cái, áp đảo Mộ Lương dưới thân mình, giận dữ nhìn, “Mộ Lương, một ngày nào đó, ta sẽ vượt qua chàng.”

“A Noãn, ảo thuật cao hơn là không thể nào, chỉ là tại phương diện đó nếu nàng.....” Mộ Lương cười hài hước, âm thanh có chút mập mờ, “Ta có thể để cho nàng ở phía trên nha!”

Hoa Khấp Tuyết sững người, “Cái gì phía trên?” Đó là chuyện gì?

“Thì chính là.....” Mộ Lương gian xảo nhếch môi, nhìn tư thế bọn họ bây giờ một chút, “Như Chúng ta bây giờ vậy a.”

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, có chút không hiểu mở trừng hai mắt, cúi đầu nhìn lên nhìn xuống tư thế hai người hiện tại, nữ trên nam dưới, điển tư thế phản pháo điển hình..... Rất đúng tư thế, rất mập mờ.

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng như ngọc của Hoa Khấp Tuyết trong nháy mắt liền phiếm hồng, tức giận trợn mắt nhìn Mộ Lương, lật người xuống giường, kéo hắn lên, đè ra bên ngoài cửa sổ.

“A Noãn, nàng muốn làm gì?” Mộ Lương cố làm kinh hoảng nhìn nàng, lại còn níu chặt lấy cổ áo của mình, nhưng trong mắt y cười cũng chưa bao giờ dứt.

Hoa Khấp Tuyết hít một hơi thật sâu, nhàn nhạt nhìn hắn một cái, đẩy cửa sổ ngoài sau lưng mở lớn ra một chút, sau đó, tay nâng, tay xuất huyễn lực, người nào đó liền bị ném ra ngoài cửa sổ.

https://thuviensach.vn

“A Noãn, nàng thẹn quá hóa giận, nàng muốn mưu sát chồng!” Bên ngoài truyền đến âm thanh rống to của Mộ Lương.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoa Khấp Tuyết lạnh như băng, hừ lạnh một tiếng, “Bùm” một cái đóng cửa sổ lại.

-----lời nói ngoài lề---- ------

chương này dài thật chắc còn 1 phần nữa mới qua

https://thuviensach.vn

Chương 60+4: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (4)

editor: thao1504

Ba ngày sau, người nhà của hai người Lý Chúc cùng Chu Khôn bị dẫn ra pháp trường, chém đầu thị chúng, kỳ quái là, đầu của Lý Phượng Kỳ lại dùng túi vải đen bịt kín, mà lúc này ánh mắt Chu Khôn nhìn về phía tây, từ đầu đến cuối đều là oán hận cùng không cam lòng.

Phong ba phản quốc theo lần hành hình này coi như đã qua, vào ngày này huyết quang văng khắp nơi, làm cho người nhìn thấy tim đập chân run, dù thân phận trước đó có hiển hách ra sao, một khi đi lạc lối, thì đều chạy không khỏi kết cục bi thảm.

Không phải là không có người đồng tình Lý Chúc, nhưng bọn hắn vừa nghe nói chính đám người Lý Chúc khiến cho Thánh vương thiếu chút nữa chết ở Kim Than, thì lập tức hận bọn hắn, Thánh vương là giống như Vị Thần tồn tại trong lòng bọn hắn, đối địch với Thánh Vương, thì chính là đối địch với bọn họ.

Hoa Khấp Tuyết nghe Lưu Nguyệt nói những thứ này, mắt không biểu cảm gì chỉ quan tâm mùi vị quả trong miệng, hừ nhẹ, “Như vậy chính đươc dân tâm, xem ra công sức bỏ ra cũng không uổng công.”

Lưu Nguyệt chính thức bắt đầu tu tập ảo thuật, đầu tiên là đi theo Cảnh Duệ đến phòngbinh khí chọn môt cây đoản kiếm, sau đó Cảnh Duệ dạy nàng khẩu quyết tu tập ảo thuật, thái độ đối với chuyện này nàng vô cùng nghiêm túc, hai chân xếp bằng, mắt nhắm lại, chung quanh xảy ra chuyện gì hết thảy đều không biết đến.

https://thuviensach.vn

Cảnh Duệ vốn muốn trong lúc dạy nàng ảo thuật, trong lúc đó nhân cơ hội trêu chọc nàng một chút, nhưng khi thấy nàng như thế, kế hoạch kia cũng chỉ có thể chết từ trong trứng nước, Lưu Nguyệt tu luyện, hắn ngồi một bên vừa uống trà vừa ngủ gà ngủ gật, nhàm chán chết được, muốn đi làm việc thì đó, nhưng Mộ Lương lại cho hắn nghỉ dài hạn, lần này hắn thật sự là nhàm chán.

Chờ Lưu Nguyệt tu luyện xong Huyễn Lực, đến thời lúc cùng hắn học chiêu thức, hắn cuộc sống nhàm chán mới được tính là kết thúc, nàng học cũng rất nghiêm túc, hơn nữa lại rất nhanh, hắn vốn định khen ngợi nàng một chút, lại thấy khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lùng của nàng, đối với hắn xa cách, chỉ có một ý định nhập vào chiêu thức trong đó, vì vậy, Cảnh đại nhân của ta phải kiềm nén lại rồi.

“Hoàng thẩm, hắn sắp trở lại!” Mộ Hỏa hùng hùng hổ hổ chạy về phía Thánh vương phủ, nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết toàn thân áo trắng đang đứng một mìnhbên bờ ao sen, liền trực tiếp nhào tới.

“Ngươi còn dám ôm Tuyết Tuyết?” Bạch Thánh Diêu không biết từ nơi nào bay ra, lạnh lẽo nhìn nàng một cái, chắn trước mặt Hoa Khấp Tuyết trước mặt.

Mộ Hỏa trừng mắt, nhớ tới ánh mắt lạnh lùng của hoàng thúc, lập tức muốn ngừng lại, nhưng cũng không còn kịp thu lại tư thế nữa, liền trực tiếp đụng phải Bạch Thánh Diêu, do sức lực quá lớn, hai người đều muốn ngã xuống ao sen.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hai người, có chút bất đắc dĩ, nhẹ nhàng nâng tay, đỡ hai người lại, nhàn nhạt nhìn Mộ Hỏa một cái, “Hỏa Nhi, quá lỗ mãng rồi.”

“Lần sau sẽ không như vậy nữa.” Mộ Hỏa le lưỡi, ngay sau đó liền cảm kích nhìn về phía Bạch Thánh Diêu, “Thánh Diêu, ta yêu ngươi quá.” Nếu

https://thuviensach.vn

không phải là nàng giúp đỡ cản lại, đoán chừng nàng thật sự sẽ đụng ngã hoàng thẩm, sau đó sẽ bị hoàng thúc đánh rồi.

“Khụ khụ, tại sao hơi sức của ngươi lại lớn như vậy!” Bạch Thánh Diêu che ngực ho khan, chứng tỏ bị cô ấy đụng không phải nhẹ, ảo thuật Mộ Hỏa đạt tới tầng bảy, tự nhiện sức lực so với người bình thường lớn hơn chút, Bạch Thánh Diêu chỉ chuyên tâm ở lĩnh vực nấu nướng, nên phương diện ảo thuật tu tập sẽ không có bao nhiêu thành tích, thân thể sẽ không thể mạnh như Mộ Hỏa được.

“Thật xin lỗi mà!” Gương mặt Mộ Hỏa đầy lúng túng, tiến tới bên cạnh vỗ ngực cho Bạch Thánh Diêu.

“Mộ Hỏa! Ngươi ở đang làm cái gì vậy!”m thanh quát to của Mộ Lê đột nhiên truyền đến, sau đó một bóng dáng màu vàng sáng từ phía trước chạy đến như bay.

Mộ Lê đùng đùng tức giận nhìn móng vuốt đang đặt trước ngực Bạch Thánh Diêu, hàm răng nghiến lên nghe được tiếng”Cạc cạc“.

“Ta không có làm cái gì nha.” Mộ Hỏa kỳ quái nhìn hắn, hoàng huynh hôm nay trúng gió hay gì rồi, nàng khó lắm mới ngoan được một ngày, như nào lại bị hắn mắng.

“Móng vuốt của ngươi!” Mộ Lê mặt tối sầm, đem tay Mộ Hỏa lôi xuống,sau đó ôm Bạch Thánh Diêu vào trong ngực.

“..... Ta là nữ nhân.” Mộ Hỏa Nhi xoa tay của mình, gương mặt tối lại nhìn Mộ Lê, thì ra là ghen.

“Vậy cũng không được.” Mộ Lê hừ lạnh, lườm nàng một cái, ngay sau đó sốt ruột nhìn Bạch Thánh Diêu, “Thánh Diêu, vừa rồi có sao không? Nàng có chỗ nào không thoải mái không?” Nói xong, tay sờ trên dưới xuống đất ở trên người nàng vỗ vỗ nắn nắn.....

https://thuviensach.vn

“Ta không sao.” Bạch Thánh Diêu cười nhạt lắc đầu một cái, biết hắn lo lắng cho mình, trong lòng rất vui vẻ, nhưng chợt cảm nhận được động tác tay của hắn, trong nháy mắt đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn, “Mộ Lê, ngươi dừng tay cho ta!”

“Hả?” Mộ Lê ngây ngốc, không biết nàng đang nói cái gì.

Bạch Thánh Diêu mím môi, bình tĩnh lấy bàn tay của hắn đang để trên mông của mình ra, sau đó dùng sức ngắt một cái.

“Ngao! Tay của ta!” Mộ Lê rên lên, đau đến mặt cũng nhíu lại.

“Đáng đời, ai bảo bàn tay của ngươi quấy rối lung tung.” Mộ Hoả Nhi đứng một bên cười hả hê, “Thánh Diêu, tới đây, chúng ta không thèm để ý tới hắn.”

“Ừ.” Bạch Thánh Diêu buông hắn xuống tay, từ từ đi tới Mộ Hỏa Nhi bên cạnh, hơi cúi đầu xuống, tóc che khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lại, người khác không thấy được vẻ mặt của nàng.

“Thánh Diêu, nàng làm sao vậy.....” Mộ Lê quyệt miệng, hắn làm gìmà nàng đánh hắn á.

“Lê nhi, là do nàng đang xấu hổ.....” Mộ Lương sâu kín mở miệng, sau đó từ từ đi tới bên cạnh Hoa Khấp Tuyết, ôm nàng vào trong ngực.

Mộ Lê vừa nghe, nghĩ đến vừa rồi tay của mình đang làm, vội ho một tiếng, ánh mắt có chút mơ hồ, hắn cũng không phải cố ý.

“Thánh Diêu, hãy tha thứ cho ta đi.” Mộ Lê lôi Bạch Thánh Diêu từ bên cạnh Mộ Hỏa Nhi tới trước mặt mình, nghiêm túc nhận lỗi.

“Ừ.” Bạch Thánh Diêu khẽ gật đầu một cái, nhưng vẫn là không dám ngẩng đầu, bởi vì, mặt của nàng bây giờ còn rất đỏ.....

https://thuviensach.vn

“Mộ Hỏa Nhi, sáng sớm, ngươi tới Vương phủ của ta làm gì?” Mộ Lương nhàn nhạt nhìn Mộ Hỏa Nhi, tiểu chất nữ này của hắn luôn luôn thức dậy muộn, hôm nay ngược lại thật là khác thường.

“Hắn hôm nay sẽ trở về.” Mộ Hỏa Nhi cười khúc khích gãi gãi đầu, trong đáy mắt đầy vui vẻ.

“Nam nhân của ngươi?” Mộ Lê hừ nhẹ.

“Đương nhiên.” Mộ Hỏa Nhi liếc hắn một cái, trừ hắn ra, còn có thể là ai a.

“Nên dè dặt một chút.” Bạch Thánh Diêu ngẩng mặt lên, khí nóng trên mặt đã hết, cau mày nhìn mộ Hỏa Nhi, đại nha đầu này, cũng không biết ngượng ngùng.

“Tại sao phải dè dặt, ta chính là thích hắn!” Mộ Hỏa Nhi chu mỏ, ngay sau đó nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, “Tuyết Tuyết, ngươi cho ta mượn y phục mặcá..., Lê cô nương làm y phục nhìn rất đẹp, nhưng đều bị hoàng thúc mua đi hết rồi.”

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, thì ra là tới mượn y phục, y phục của Hoa cô nương, nữ nhân đều là người thích chưng diện, dù là Hỏa Nhi này có tính tình tùy tiện, cũng muốn phô bày bộ mặt tốt nhất của nàng cho người mình thương nhìn thấy, nàng càng lúc càng tò mò, rốt cuộc là ai có thể chế trụ được đốm lửa này.

“Không cho mượn.” Mộ Lương không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp cự tuyệt.

“Hoàng thúc, người thật quá keo kiệt!” mặt Mộ Hỏa Nhi trầm xuống, trợn mắt nhìn chằm chằm Mộ Lương.

https://thuviensach.vn

“ Y phục của A Noãn đều là bạch y, ngươi mặc không thích hợp?” Mộ Lương hừ nhẹ, quét nàng từ đầu tới cuối đều là một thân màu đỏ.

Mộ Hỏa Nhi sững sờ, gục mặt xuống, đúng á, y phục hoàng thẩm đều là màu trắng, nếu mặt ở trên người nàng, sợ là làm cho mất đi phần tiên phong đạo cốt tự nhiên của nó rồi.

“Ngươi nên là chính ngươi là được rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhìn vẻ mặt đưa đám củanàng, lạnh nhạt nhìn Mộ Lươn gmột cái.

“Hả?” Mộ Hỏa Nhi không hiểu ngẩng đầu.

“Hỏa Nhi, nếu như hắn thật sự thích ngươi, thì sẽ không để ý đến hình dáng bên ngoài của ngươi.” Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, nhìn nàng một thân đỏ rực, trong mắt xẹt qua nhu quang, “Hơn nữa, Hỏa Nhi thích hợp nhất, chính là toàn thân màu lửa này.”

Mộ Hỏa Nhi nghe vậy, nghiêm túc suy nghĩ một chút, ngay sau đó trên khuôn mặt xinh đẹp liền nở nụ cười, là nàng suy nghĩ nhiều, mình có đức hạnh gì hắn chưa từng thấy qua, bây giờ còn lo lắng những thứ này làm gì.

Nhìn Hoa Khấp Tuyết đang nhàn nhạt nhìn mình, Mộ Hỏa Nhi rất muốn đi lên ôm một cái, lại ngại Mộ Lương đang ở bên cạnh, không dám hành động, chỉ có thể mỉm cười nhìn lại nàng, nàng chỉ khi còn rất nhỏ gặp qua mẫu phi, từ nhỏ nàng đều không được hưởng thụ qua tình thương của mẹ, cũng không có mẫu thân tới dạy nàng nên làm những gì, cho nên tính tình càng lỗ mãng.

Lời Tuyết Tuyết nói, làm cho nội tâm của nàng xúc động, đây là lần đầu tiên, có người hiểu rõ tâm sự của nàng, chỉ cho nàng phương hướng.... .. Nghĩ đi nghĩ lại, hốc mắt Mộ Hỏa Nhi liền có một chút đỏ lên.

“Vẫn cho là A Noãn chỉ biếtnói ra lời nói ác độc, không ngờ còn có thể an ủi người.” Mộ Lương nhàn nhạt trêu chọc.

https://thuviensach.vn

“Tài ăn nói tốt.” Hoa Khấp Tuyết lành lạnh mà nhìn hắn một cái, hừ nhẹ.

“Một lát nam nhân ngươi đã tới rồi, đừng ở chỗ này khóc sướt mướt nữa.” Mộ Lê ở bên cạnh thấy vành mắt Mộ Hỏa Nhi hồng, khe khẽ thở dài, có chút yêu thương nàng, thế nhưng lời nói lạikhông có chút gì giống như an ủi.

“Cút đi, không cần ngươi lo!” Mộ Hỏa Nhi hừ nhẹ một tiếng, lạnh lùng trợn mắt nhìn Mộ Lê một cái.

“Mộ Lê, ngươi đừng ỷ lớn mà khi dễ Hỏa Nhi.” Bạch Thánh Diêu cau mày, không vui nhìn Mộ Lê, hắn đến cùng có phải là ca ca của Hoả Nhi hay không ca ca!

“Nàng giúp nàng ta làm gì.....” Mộ Lê sờ mũi một cái, có chút không vui lòng, hắn không có ở khi dễ Hỏa Nhi, chỉ là bọn hắn là gây gổ nhau đã quen.....

“Thánh Diêu, cũng là ngươi thương ta.” Mộ Hỏa Nhi có người giúp đỡ, lập tức chạy ra phía sau nàng, gương mặt cảm động.

“Ngươi bớt giả bộ đi.” Bạch Thánh Diêu trợn mắt nhìn Mộ Lê một cái, quay đầu liếc Mộ Hỏa Nhi, nhỏ giọng hừ nhẹ.

“Hắc hắc.” Mộ Hỏa Nhi lại bắt đầu cười ngây ngô.

“Hỏa Nhi, hắn khi nào thì tới?” Mộ Lương nhìn sắc trời một chút, hơi híp mắt lại.

“Không biết, hắn bảo hôm nay sẽ đến tìm ta.” Mộ Hỏa Nhi trừng mắt nhìn, lắc đầu một cái.

https://thuviensach.vn

Chương 60+5: 【 Mọi Chuyện Đều Bắt Đầu 】【 Đối Đầu Vip】 (End)

editor: thao1504

Hắn làm sao biết ngươi ở đâu?" Mộ Lê nghe lời này, càng lúc càng cảm thấy kỳ quái, "Ngươi nói cho hắn biết ngươi đang ở Thánh vương phủ sao?"

"Không có, hắn còn chưa biết thân phận ta....." mắt Mộ Hỏa Nhi sáng lên, hắn không hỏi, nàng sẽ không nói, đây không phải là vấn đề gì lớn.

"Cái gì!?" Mộ Lê trợn mắt, nam nhân kia không biết thân phận của Hỏa Nhi, cũng không biết nơi ở của Hỏa Nhi, vậy làm sao có thể tìm được nàng, đây không phải là tên lường gạt chứ?

"Hắn nói hắn làm sao có thể tìm được ngươi." Mộ Lương nhàn nhạt ra tiếng, Hỏa Nhi mặc dù lỗ mãng, nhưng còn không đến mức quá ngu.

"Hắn nói hắn đã bỏ 'Truy Tung ở trên người ta, mặc kệ cho ta đang ở đâu, hắn nhất định có thể tìm được ta đấy." Mộ Hỏa Nhi cắn cắn môi, hắn nói gì, nàng đều tin, cho nên cũng không còn hỏi nhiều.

"' truy tung ' là cái gì?" Bạch Thánh Diêu không hiểu.

"Ta..... Ta cũng không biết." Mộ Hỏa Nhi cười gượng, nàng nào biết cái gì là "Truy tung", nàng lại không có hỏi.

"Mộ Hỏa Nhi, ngươi đúng là cái loại đã bị bán còn vui vẻ giúp nhân đếm tiền." Mộ Lê khóe miệng giật giật, hắn rất muốn nói, hắn không có muội tử ngu xuẩn như vậy.

https://thuviensach.vn

“‘ truy tung ’ là một chất khí vô sắc vô vị, người bị bỏ sau khi dính phải thì người bỏ thuốc của có thể ‘ truy tung ’ bất cứ đâu.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt lên tiếng, mắt vẫn không biểu cảm như cũ, thế nhưng trong mắt lại xẹt qua một ánh sáng quái dị.

“Làm sao Hoàng thẩm lại biết?” Mộ Hỏa Nhi cùng Mộ Lê đồng thời lên tiếng.

“Bởi vì đó là chế tác mà Vô Cực lão nhân đắc ý nhất.” Mộ Lương nhàn nhạt giải thích, liếc Mộ Hỏa Nhi một cái, trong lòng cảm thán, trên thế giới này duyên phận đúng là rất kỳ diệu.

“Vô Cực lão nhân?” Mộ Lê nháy mắt mấy cái, “Đó không phải chỉ có đệ tử của Vô Cực sơn mới có hay sao.....vậy người không phải là.....”

Mộ Lê liền trợn to hai mắt, ngạc nhiên nhìn Mộ Lương.

Mộ Lương nhíu mày, khẽ gật đầu một cái.

“Các ngươi đang nói cái gì?” Mộ Hỏa Nhi có chút kỳ quái, nói đầy thần bí như vậy, nàng nghe không hiểu được.

“Hỏa Nhi, hắn đã đến.” đột nhiên Hoa Khấp Tuyết nhìn về phía xa, mắt chợt hiện lên ý cười.

Mộ Hỏa Nhi còn chưa kịp phản ứng nàng đang nói gì, lại cảm thấy cả trời đất như xoay chuyển, cả người mình bị ôm vào một lồng ngực quen thuộc, tiếp theo trước mắt liền tối sầm lại, đôi môi liền bị người hôn lên.

“Oa, Tuyết Tuyết, người Vô Cực sơn của các ngươi thật phóng khoáng nha.” Bạch Thánh Diêu đang ở một bên nghe, thì biết rõ trước mặt chính là “Hắn” trong lời nói của Mộ Hỏa Nhi, giờ lại thấy Mộ Hỏa Nhi đang bị một nam tử áo lam ôm hôn, lập tức cảm thán.

https://thuviensach.vn

Mộ Lê ở một bên chợt gật đầu, rất đồng ý với lời nói của Bạch Thánh Diêu.

“Hắn là ngoại lệ.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn nụ hôn nóng bỏng của hai người, trong đầu liền kích động, thật là bại hoại Vô Cực sơn.....

Mộ Lương cười như không cười ôm Hoa Khấp Tuyết, “A Noãn, ta phát hiện, ta được coi là bảo thủ, lần tới.....” Lời còn chưa nói hết, liền bị Hoa Khấp Tuyết bụm miệng.

“Nghĩ cũng đừng nghĩ đến.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, hai tai liền hơi ửng hồng.

Mộ Lương chỉ là mập mờ cười một tiếng, không nói nữa, hắn không nghĩ, hắn sẽ làm!

Sau khi hôn xong, nam tử mặc áo lam kia nhẹ nhàng buông Mộ Hỏa Nhi ra, lộ ra gương mặt tuyệt mỹ của hắn, mày kiếm mắt sáng,giống như tượng điêu khắc, miệng cười xấu xa làm cho người ta cảm nhận một loại phóng đãng không kềm chế được mà cảnh giác.

“Hỏa Nhi, có nhớ hay không ta?” Nam tử áo lam tà khí cười, giọng nói dịu dàng.

Gương mặt Mộ Hỏa Nhi hồng hồng, khẽ gật đầu một cái, nàng nhớ, nàng rất nhớ.

“Bảo bối ngoan!” ánh mắt Nam tử áo lam liền mừng rỡ, ôm nàng chặt hơn một chút, hắn rất thích nhìn bộ dáng nhu thuận của Hỏa Nhi khi ở trong lòng hắn.

“Hoa Thủy Thủy, bên cạnh, còn có người.”

https://thuviensach.vn

Giọng nói lạnh lùng truyền đến, nam tử áo lam vốn đang cười lập tức sắc mặt liền cứng đờ, sau đó không thể tinh được liền xoay người, có chút kinh ngạc mà kêu lên, “Tuyết Tuyết?”

“Trảm Lãng a, mấy năm không thấy, biệt vô âm tích.” Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn, không phải người một nhà, không vào một nhà cửa, Hỏa Nhi đi theo Hoa Trảm Lãng, hắn cũng không cần lo lắng.

“Các ngươi, biết nhau?” Mộ Hỏa Nhi từ trong ngực hắn ngước lên, đờ đẫn nhìnnam nhân trước mặt mình, có chút tò mò.

“Ha ha, hắn làĐại Sư Huynh của Tuyết Tuyết.” Mộ Lê cười to, trường hợp này, chuyện thật như đùa,xem ra, Mộ gia bọn họ cùng người trên Mang sơn có duyên phận rất sâu đây.

“Trảm Lãng?” Mộ Hỏa Nhi trợn mắt, vẻ mặt không thể tin được nhìn hắn, Trảm Lãng là Đại Sư Huynh của Tuyết Tuyết!?

“Hỏa Nhi..... Thân phận của Nàng rốt cuộc là gì?” Hoa Trảm Lãng sững sờ nhìn nàng, hắn cùng Hỏa Nhi yêu nhau, hai người là vô điều kiện tin tưởng đối phương, thân phận ở trong mắt bọn họ tất cả đều là Phù Vân đi, nhưng cảnh tượng ngày hôm nay, hắn không thể không hỏi.

“Ta...ta. .....” mặt Mộ Hỏa Nhi tái nhợt, nàng cho là hắn đang giận mình vì mình không nói thân phận của mình cho hắn biết sớm.

“Nàng là chất nữ của ta.” Mộ Lương nhếch môi, trong mắt chợt sáng, hắn muốn cưới Hỏa Nhi, vậy thì bối phận của hắn..... Nhớ ngày đó, Trảm Lãng lúc nào cũng muốn mình làm sư đệ của hắn sư đệ.

“Hoa Thủy Thủy, Hỏa Nhi hiểu lầm.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Hoa Trảm Lãng một cái, không mặn không nhạt nói, thấy sắc mặt Hoả Nhi trong ngực hắn chợt tái nhợt, sợ là đang nghĩ Hoa Thủy Thủy đang tức giận.

https://thuviensach.vn

Hoa Trảm Lãng nghe Mộ Lương nói, sắc mặt liền tối sầm lại, biết hắn tađang vạch rõ bối phận của hắn, lại nghe lời nói của tiểu sư muội, vội vàng cúi đầu nhìn người trong ngực, quả nhiên liền thấy mắt nàng đỏ, mặt tái nhợt, mặt đầy tự trách.

“Nha đầu ngốc, ta không có trách nàng, ta chỉ là quá kinh ngạc.” Hoa Trảm Lãng cúi đầu đau lòng nhìn Mộ Hỏa Nhi đang khổ sở, hận không tát mình một cái.

“Thật?” Mộ Hỏa Nhi quyệt miệng nhìn về phía hắn, “Chàng thật không có trách ta gạt chàng?”

“Là chính ta không có hỏi, tại sao có thể trách nàng, nha đầu ngốc.” Hoa Trảm Lãng cưng chiều ngắt mặt của nàng, hắn cũng không có nói cho Hỏa Nhi thân phận của hắn a, chỉ trách bọn họ đều là những kẻ quá lỗ mãng.

Hoa Khấp Tuyết có chút không biết nói gì, hai người đều rất tùy tiện.

“Vào trong nhà rồi nói tiếp.” Mộ Lương nhàn nhạt nhìn bọn họ một cái, ôm lấy Hoa Khấp Tuyết xoay người rời đi.

Mộ Lê trêu chọc nhìn Mộ Hỏa Nhi một cái, sau đó cũng kéo bàn tay nhỏ bé của Bạch Thánh Diêu rời đi, lại bị nàng đánh ra, chỉ đành phải ấm ức thu tay lại.

“Hỏa Nhi, chúng ta đi.” Hoa Trảm Lãng nhếch môi, nhìn bọn họ một cái, không ngờ bảo bối của mình lại là người Mộ gia, có chút cảm thán duyên phận thật kỳ diệu.

“Được.” Mộ Hỏa Nhi cười ngây ngô, để hắn ôm mình rời đi.

Trong đại sảnh.

https://thuviensach.vn

“Ngươi như thế nào lại lừa gạt được chất nữ của ta?” Mộ Lương nhàn nhạt nhìn Hoa Trảm Lãng cùng trong ngực hắn mộ Hỏa Nhi, trong mắt đầy trêu chọc.

“Mộ Lương, cái này không thể gọi là lừa gạt, cái này gọi là lưỡng tình tương duyệt.” Hoa Trảm Lãng hừ nhẹ, môi mỏng khẽ nâng lên đầy tà khí.

“Đúng vậy, ta với Trảm Lãng vừa thấy đã yêu, hoàng thúc tại sao có thể nói là hắn lừa gạt ta được chứ?” Mộ Hỏa Nhi tán đồng gật đầu một cái, nghĩ đến thời điểm bọn họ mới gặp mặt, trong mắt đầy hạnh phúc.

“Chậc chậc, nữ sinh hướng ngoại, chưa gì đã giúp đỡ nam nhân của ngươi khi dễ người trong nhà rồi.” Mộ Lê ngồi ở một bên cảm khái, nghĩ mình vốn là huynh trưởng của nàng, nhưng nàng đối với mình trừ hung dữ ra, cũng không có gì khác a.

“Trảm Lãng cũng là người trong nhà!” Mộ Hỏa Nhi nhìn chằm chằm hoàng huynh nàng, không cho phép người khác nói hắn nửa điểm không phải.

“Hỏa Nhi ngoan, chớ trợn mắt nhìn, mắt sẽ rất mỏi.” Hoa Trảm Lãng nghe vậy, tâm tình rất tốt, nhẹ nhàng che mắt của Mộ Hỏa Nhi lại, mặt dịu dàng.

Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, đè xuống cảm giác da gà đang nổi lên, nhàn nhạt mở miệng, “Sư phụ vẫn khỏe chứ?”

“Hắn có gì mà không tốt?” Hoa Trảm Lãng hừ nhẹ, nghĩ đến lão đầu nhi kia, theo bản năng bĩu môi, trở về một chuyến, lại bị hắn đanh bị thương mấy lần, rõ là.....

“Ngươi không giới thiệu Hỏa Nhi với hắn?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, Hỏa Nhi ưu tú như vậy, nàng không tin Hoa Thủy Thủy không ở trước mặt sư phụ đắc chí.

https://thuviensach.vn

“Dĩ nhiên nói rồi, nhưng mà hắn không tin.” Hoa Trảm Lãng nghĩ đến đây, sắc mặt liền tối, dáng dấp hắn không khó nhìn nha, mới vừa xuống núi vậy đã làm cho rất nhiều tiểu cô nương thích rồi, vậy mà lão đầu kia cứ xem thường hắn.

“Hôm nào, mang theo Hỏa Nhi, chúng ta bốn người trở về Mang sơn thăm hắn thôi.” Mộ Lương một tay đỡ đầu, lười biếng cười, ngón tay khẽ vuốt mu bàn tay của Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn một cái, không thể nhận ra nhếch môi một cái.

“Tuyết Tuyết, Vô Cực lão nhân có phải là người rất nghiêm túc hay không?” Mộ Hỏa Nhi cắn cắn môi, có chút băn khoăn, Vô Cực lão nhân tồn tại giống như Thần, nàng có chút sợ.

“Sợ cái gì, không phải có ta đây sao?” Hoa Trảm Lãng khẽ gõ đầu nàng một cái, sợ lão đầu kia làm gì, không phải là hắn có hắn che chở nàng hay sao.

Giương mắt nhìn Mộ Lương một cái, Hoa Trảm Lãng không nhịn được oán thầm, so với Lão Đầu Nhi, Mộ Lương mới là người không nên chọc nhất.

“Vậy sao?” Mộ Hỏa Nhi có chút hoài nghi, Vô Cực lão nhân cường đại như vậy, làm sao sẽ không nghiêm túc.

Hoa Trảm Lãng thấy nàng như vậy không tin mình, khẽ nheo mắt lại, Hỏa Nhi lại dám không tin hắn.....

“Hỏa Nhi, sư phụ sẽ thích ngươi.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hai người một cái, trong mắt thoáng qua ý cười, tính tình sư phụ là Lão Ngoan Đồng, Hỏa Nhi lại rất cởi mở, sư phụ nhất định sẽ thích nàng.

https://thuviensach.vn

“Hắc hắc.” Mộ Hỏa Nhi cười khúc khích hai tiếng, giọng nói lạnh lùng của Tuyết Tuyết truyền vào trong tai nàng, có cảm giác không giải thích được như gì đó khẽ làm cho lòng của nàng, những gì băn khoăn cũng đều tan biến.

“Tuyết Tuyết, ngươi khi nào mà quyến rũ được Hỏa Nhi rồi, nàng mới trở về không được mấy ngày mà.” Hoa Trảm Lãng không phục nhìn Hoa Khấp Tuyết, tại sao nữ nhân của mình lại tin tưởng Tuyết Tuyết hơn so với mình chứ.

“Chính mình không có bản lãnh, còn có thể trách A Noãn?” Mộ Lương hừ nhẹ, lành lùng nhìn hắn.

“Mộ Lương, đã nhiều năm như vậy, tại sao ngươi vẫn cưng chiều Tuyết Nha Đầu như thế?” Hoa Trảm Lãng trêu ghẹo nói, những câu nói của hắn ta nói ra, tất cả đều bảo vệ tiểu sư muội này này hắn.

“Hoa Thủy Thủy, như vậy mức độ cưng chiều Hỏa Nhi của người trãi qua một thời gian sẽ trở thành nhạt sao?” Hoa Khấp Tuyết luônng tayu đùa bỡn tay áo, giống như vô ý mở miệng.

“Hắn dám!?” Mộ Hỏa Nhi vừa nghĩ tới khả năng nà có thể xảy ra, khuôn mặt nhỏ nhắn liền trầm xuống, vỗ mạnh lên bàn.

“Tiểu Muội, bình tĩnh.” Mộ Lê nhàn nhạt mở miệng, tay vẫn không quên đút trái cây cho Bạch Thánh Diêu.

“Hoa Khấp Tuyết, sao ngươi lại hay ly gián người khác như vậy.” Hoa Trảm Lãng vẻ bên ngoài vẫn đang cười nhưng trong lòng thì không cười với nàng nỗi, ngay sau đó liền kéo Mộ Hỏa Nhi vào trong ngực, híp mắt nhìn nàng, “Hỏa Nhi, ai cũng có thể hoài nghi ta, duy chỉ có nàng là không thể.”

https://thuviensach.vn

Mộ Hỏa Nhi mấp máy môi, nhưng trong mắt không nhịn được nổi lên ý cười, liền hơi đỏ mặt gật đầu một cái.

“Thật là không có chút tiền đồ.” Mộ Lê lại không nhịn được mở miệng, liền bị Bạch Thánh Diêu trừng hắn.

“Chàng không thể lặng yên mà nhìn sao?” Bạch Thánh Diêu hừ nhẹ, sau đó nhét một miếng bánh chận miệng hắn lại.

“Tuyết Tuyết, tại sao ngươi lại gọi Hoa Trảm Lãng la Hoa Thủy Thủy?” Mộ Hỏa Nhi đột nhiên nghĩ đến cách gọi của Hoa Khấp Tuyết, tò mò hỏi.

“Hắn là do sư phụ nhặt được từ trong sông lên, Hoa Thủy Thủy là tên của hắn, Hoa Trảm Lãng là chính bản thân hắn đặt.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt giải thích.

“Phốc ——” mộ Hỏa Nhi một ngụm trà liền phun ra ngoài, cười lớn nhìn Hoa Trảm Lãng, “Thì ta tên của chàng là tự do mình đặt, Hoa Thủy Thủy..... Không phải cũng rất dễ nghe sao?”

“Câm miệng!” Hoa Trảm Lãng có chút giận, trợn mắt nhìn chằm chằm nữ nhân đãvạch trần nội tình của hắn, quả nhiên là nữ nhân hướng ngoại, Tuyết Tuyết là người của Mang Sơn với hắn, nhưng luôn không thấy nàng bảo vệ hắn lần nào.

“Trảm Lãng, ta không ngại lấy con mắt đó của ngươi.” Mộ Lương sâu kín mở miệng.

Hoa Khấp Tuyết như không gì uống một ngụm trà, nhưng trong mắt hiện lên ý cười.

“Chậc chậc, Tuyết Tuyết, ngươi đã thay đổi.” Hoa Trảm Lãng bị bắt được nụ cười thoáng qua của nàng, sờ lên cằm, quan sát Hoa Khất Tuyết từ trên xuống dưới một lần sao đó cho ra kết luận, xem ra Tuyết Nha Đầu đã

https://thuviensach.vn

nhận ra tâm ý của mình, với Mộ Lương, ngoài miệng mặc dù đang nhạo báng, nhưng trong lòng lại đều là chúc phúc cho nàng, dù sao qua nhiều năm như vậy, Mộ Lương vẫn luôn thích nàng, người sư huynh là hắn từ lâu đã nhìn rất rõ, Tuyết Tuyết đi theo hắn ta, sẽ luôn luôn hạnh phúc.

"Hả?" Hoa Khấp Tuyết rót một ly trà cho Mộ Lương, nhẹ nhàng nhíu mày, Lưu Nguyệt đang đi theo Cảnh Duệ học ảo thuật, nên chỉ có mình nàng châm trà cho Mộ Lương mà thôi.

"A a, đã học xong được cách phục vụ người rồi, Mộ Lương, dạy dỗ không tệ nha." Hoa Trảm Lãng thấy nàng rót trà cho Mộ Lương, trong mắt liền hiện lên trêu chọc, hắn cũng không quên tiểu muội băng sơn này ban đầu đạp Mộ Lương như thế nào.

"Hừ." Ánh mắt Mộ Lương liền hiện lên nguy hiểm, hừ lạnh một tiếng, bàn tay hơi động, nước trong ly trà liền bayra ngoài, phun thẳng về phía Hoa Trảm Lãng, "Ngươi cũng nên nếm thử trà do A Noãn rót."

Hoa Trảm Lãng khẽ cười một tiếng, tay cầm ly trà trên, thuận thế tiếp được, uống vào trong miệng, thoải mái thở dài, "Quả nhiên rất ngon." Động tác tuy nhẹ, nhưng chỉ có mình hắn biết để có thể tiếp được nước Mộ Lương phóng tới có nhiều khó khăn đến mức nào.

"Trong trà có nước miếng của Mộ Lương, Hoa Thủy Thủy, mặc dù ngươi đãcó Hỏa Nhi, vẫn không thể hoàn toàn quên Mộ Lương rồi." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, lại rót cho Mộ Lương một ly trà, Hoa Thủy Thủy ảo thuật ngược lại tăng lên không ít, không còn bị hắt nước nữa rồi.

Hoa Trảm Lãng nghe vậy, sắc mặt liền tối sầm lại, ngay cả Mộ Lương, vẻ mặt cũng có chút quái dị.

"Hoa Trảm Lãng, ngươi cùng hoàng thúc có quan hệ như thế nào!?" Mộ Hỏa Nhi nghe được chuyện gì không đúng trong đó, nguy hiểm nheo lại mắt.

https://thuviensach.vn

“Hỏa Nhi ah, ta nhớ lúc trước hoàng thẩm đã nói với ta, sư huynh của nàng thích nam nhân ~” Mộ Lê híp mắt cười mở miệng, là người đều có thể nhìn ra hắn đang không có ý tốt.

“Cái gì?” Mộ Hỏa Nhi trợn mắt, không thể tin nhìn Hoa Khấp Tuyết, “Hoàng thẩm..... đều Hoàng huynh nói là sự thật?”

“Hỏa Nhi, ngươi đừng nghe bọn hắn nói lung tung.” Hoa Trảm Lãng mặt đen thui, từ nhỏ đến lớn, Tuyết Tuyết liền rất thích nói những lời này trêu chọc hắn, không phải là khi còn bé hắn chỉ khen Mộ Lương rất đẹp hay sao!

“Ai biết có phải nói lung tung hay không, dáng dấp hoàng thúc đẹp như thế.” Mộ Hỏa Nhi bĩu môi, ghen tỵ nhìn Mộ Lương một cái, không hổ là ông trời sủng nhi, một đấng nam nhi sanh ra so với tiểu cô nương là nàng còn tinh xảo hơn, cũng chỉ cóTuyết Tuyết mới xứng đôi với hắn mà thôi.

“A Noãn, trước khi nói chuyện, nàng đã suy xét kỹ chưa?” Mộ Lương âm trắc trắc cười, ngón tay cái khẽ vuốt ve tai Hoa Khấp Tuyết, làm cho nàng nổi lên một hồi cảm giác tê liệt.

Ánh mát của Hoa Khấp Tuyết chợt léo, mắt liền cúi xuống ngoan ngoãn không nói lời nào, nàng biết nam nhân này đang tức giận.

“Hỏa Nhi, ta là nam nhân của nàng!” Hoa Trảm Lãng bị mộ Hỏa Nhi làm phát hoả, Tuyết Tuyết nói hắn thì coi như xong đi, nha đầu kia lúc nào cũng chọc giận hắn, nhưng Hỏa Nhi là nữ nhân của hắn, hắn thích nữ nhân hay là nam nhân, nàng còn dám hoài nghi?

“Hừ!” Mộ Hỏa Nhi hừ nhẹ, “Bây giờ không phải cũng có rất nhiều nam nhân dùthích nam nhân cũng thích nữ nhân hay sao, ai biết.....”

“Ngươi xong rồi!” Sắc mặt Hoa Trảm Lãng liền trở nên rất nguy hiểm, tay liền kéo, kéo nàng vào trong ngực, phi thân rời đi, “Mộ Lương, tối nay

https://thuviensach.vn

sẽ ôn chuyện tiếp.”

“A..... Cứu mạng!”

Mộ Lương nhàn nhạt nhìn bóng lưng của hắn, nhíu mày.

“Mộ Lương, ngươi không phải cần lo lắng Hỏa Nhi?” Hoa Khấp Tuyết liếc hắn một cái, dù Hỏa Nhi bị Hoa Thủy Thủy mang đi, đoán chừng sẽ không có việc gì tốt.

“Nhìn bộ dạng này, sớm đã bị ăn được sạch sẻ, lo lắng cái rắm.” Mộ Lê ngáp một cái, hừ nhẹ, muội tử của hắn là người rất nhiệt tình, hắn là ca ca nên rất hiểu, không chừng chính là nàng bổ nhào vào Hoa Trảm Lãng.

“Khụ khụ, nên kín đáo một chút.” Bạch Thánh Diêu ở một bên nhìn diễn trò nãy giờ, sau khi nghe lời này của Mộ Lê, liền bị sặc nước, hắn là một Hoàng đế có thể nói chuyện đừng trực tiếp như vậy chứ?

“Cẩn thận một chút.” Mộ Lê khẽ nhíu mày, thế nào mà uống nước thôi cũng có thể bị sặc.

“Không có việc gì.” Bạch Thánh Diêu cười nhạt, lắc đầu một cái.

“Lê, nàng dâu đuổi được tới tay rồi hả?” Mộ Lương cười như không cười nhìn hai người.

“Cái gì gọi là đuổi tới tay rồi, vợ đó giờ không hề chạy mất.” Mộ Lê hả hê cười.

Bạch Thánh Diêu nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn liền đỏ lên một mảng.

“Những ruồi bọ trong Hậu cung của người đã giải quyết rồi?” Mộ Lương không có ý tốt hỏi.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Bạch Thánh Diêu vừa nghe đến hai chữ hậu cung này, khẽ nheo lại mắt.

“Thánh Diêu.” Mộ Lê thấy nàng sắc mặt không tốt lắm, trong lòng nóng nảy đến không được, “Hoàng thúc người thật là phiền.”

“Chuyện này không phải đùa giỡn, cũng không phải là không đúng.” Mộ Lương hừ nhẹ, tiểu tử này thật an nhàn như không hề quan tâm chuyện đó

“Hoàng thúc, người không thể thỉnh thoảng thiện lương một chút xíu hay sao!?” Mộ Lê cắn răng, nhất định phải tính toán chi li như vậy.

“Tuyết Tuyết, có phương pháp nào để nâng cao ảo thuật không?” Bạch Thánh Diêu đột nhiên ra tiếng, trên mặt đầy nghiêm túc.

“Vì cái gì?” Mộ Lê cau mày, không phải nàng vẫn luôn không thích tu luyện, hắn nhớ khi đó Bạch Lão Gia Tử khuyên như thế nào nàng đều không nghe.

“Nếu không, ta thế nào có tư cách đứng chung một chỗ với chàng.” Bạch Thánh Diêu quay đầu, cười nhạt nhìn hắn, hắn có thể vì nàng giải tán cung, thì tại sao nàng không thể vì hắn mà tu luyện ảo thuật, nếu nàng không cường đại, vậy về sau Mộ Lê sẽ bị phân tâm vì phải bảo vệ mình.

“Nha đầu ngốc, ta sẽ bảo vệ nàng.” Mộ Lê cau mày, nàng yêu thích nhất chính là nấu nướng, hắn không muốn nàng vì mình mà buông tha yêu thích đó.

“Nàng thích nấu nướng, chỉ là bởi vì ngươi thích thức ăn ngon.” Hoa Khấp Tuyết nhìn thấu suy nghĩ của Mộ Lê, nhàn nhạt mở miệng, yên lặng nhìn Bạch Thánh Diêu, biếtlà nàng đang nghiêm túc, mới gật đầu một cái, ”Mỗi buổi sáng, thời gian bọn họ vào triều, tới tìm ta.”

“Được.” Bạch Thánh Diêu gật đầu một cái, trong mắt đầy là kiên định.

https://thuviensach.vn

Môi Mộ Lương khẽ mím, đang muốn nói gì đó, nhưng lại bị Hoa Khấp Tuyết nắm tay hắn.

“Mộ Lương, đi theo ta.” Hoa Khấp Tuyết nhìn sắc mặt Mộ Lương càng lúc càng biến đổi, biết hắn lại muốn lên tiếng phản đối, híp mắt lại, không chút lo lắng kéo tayhắn, đi ra khỏi đại sảnh.

Trong đại sảnh chỉ còn lại hai người Mộ Lê cùng Bạch Thánh Diêu.

“Lời Hoàng thẩm nói, là thật?” Mộ Lê yên lặng nhìn Bạch Thánh Diêu, “Nàng là vì ta nên mới đi học nấu ăn hay sao?”

“Ta dầu gì cũng là một đại tiểu thư, không phải là bởi vì chàng, thì ta làm sao muốn đi vào phòng bếp, chỉ là về sau, ta thật sự thích.” Bạch Thánh Diêu liếc hắn một cái, thấy dáng vẻ ngơ ngác của hắn, có chút buồn cười, hắn thật đúng là vô ý, cho tới bây giờ đều không hề phát hiện ra mình làm gì cũng đều là vì thích hắn, điểm này, hắn còn không bằng Tuyết Tuyết nha.

“Ha ha, vậy sao.” Mộ Lê ngây ngô mà cười.

“Cười nhìn thật ngốc.” Bạch Thánh Diêu bật cười, “Được, chàng cũng nên hồi cung rồi, mấy ngày nữa là đến cuộc so tài săn thú, chàng cũng sẽ rất bận rộn.”

“Có nàng đi cùng với, ta cũng không sợ mệt mỏi.” Mộ Lê nhếch miệng cười, trong lòng đầy vui sướng.

“Ba hoa.” Bạch Thánh Diêu có chút bất đắc dĩ, “Được rồi, ta cũng nên trở về nhà một chuyến.”

“Để làm gì?” Mộ Lê khó hiểu, “Nàng không phải là ở Thánh vương phủ rồi sao ?” Vậy về sau hắn làm sao mỗi ngày đều nhìn thấy nàng, ở Bạch phủ dù là hắn cũng không thể tùy ý ra vào.

https://thuviensach.vn

“Nếu muốn tu luyện, nên phải về lấy đồ một chút, nhuyễn kiếm của ta cũng phải về cầm qua đây đã.” Bạch Thánh Diêu nhún nhún vai, nàng sống ở “Nhàn thực cư”, nàng mang theo chỉ có nồi chén muôi chậu, còn những thứ kia, cũng đều để ở nhà hết rồi.

“Được rồi.....” Mộ Lê bĩu môi, trong mắt đầy là thương tiếc, “Thật ra thì nàngkhông cần phải mệt như vậy.”

“Ta muốn tự vệ, không được sao?” Bạch Thánh Diêu đứng lên, mắt nhìn chằm chằm vào hắn, “Nhanh đi thôi, nếu không tấu chương sẽ càng lúc càng nhiều, ta xem chàng sẽ làm sao mà làm xong.”

“Ta đi là được, chỉ là thật sự không cần.....”

“Đi mau!” Bạch Thánh Diêu chống nạnh gầm nhẹ, tính khí tàn bạo giấu ở trong xương cốt liền bộc lộ ra, Mộ Lê là một đấng nam nhi, thế nào mà so với nàng còn lề mề hơn, có thể khi nàng tu tập ảo thuật sẽ nhiều mệt mỏi, nhưng coi như là cường thân kiện thể là được rồi.

Mộ Lê liền rụtbả vai, lại không dám phản kháng, ngoan ngoãn rờikhỏi Thánh vương phủ, trước khi đi, vẫn là nhịn không được quay đầu lại nhìn nàng một cái.

Chờ hắn sau khi đi, khoé môi của Bạch Thánh Diêu mới chậm rãi nâng lên, Mộ Lê, trước kia ta tránh né chàng, là ta do mềm yếu, hiện tại, ta đã có dũng khí cùng phấn đầu chung với chàng, ta nhất định sẽ trở nên cường đại.

Noãn các.

“A Noãn..... Về sau cùng theo ta lâm triều đi.” Mộ Lương dựa vào ghế, bĩu môi.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, không tiếp lời, không phải là hắn không muốn mình ở cùng Thánh Diêuquá lâu đo hay sao? Nữ nhân mà hắn

https://thuviensach.vn

cũng ăn dấm hắn, thật sự là.....

Mộ Lương thở dài, kéo nàng vào trong lòng, “A Noãn, ta chỉ phải không hi vọng nàng quá mệt mỏi.”

“Căn cốt của Thánh Diêu rất tốt.” Hoa Khấp Tuyết dựa vào hắn trong ngực, ngước mắt nhìn hắn.

“Nàng đều đã quyết định hết rồi, còn chừa cho ta không nói gì được hay sao?” Mộ Lương bật cười, nhẹ nhàng đùa bỡn tóc của nàng.

Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ một tiếng, ngồi dậy, “Mộ Lương, chàng ở đây chờ một lát.”

“Nàng phải đi đâu?” Mộ Lương bắt được tay nàng, không để cho nàng đi.

“Phòng bếp a.” Hoa Khấp Tuyết thở dài, “Tuyết Liên canh không thể ngừng.”

Măth Mộ Lương trong nháy mắt đen liền xuống, lại là canh Tuyết Liên, cô nàng này vẫn chưa bỏ cuộc đây mà.

“Hoa Khấp Tuyết, ta không uống, uống thứ kia.....” Mộ Lươngcắn răng.

“Có thể bù lại.” Hoa Khấp Tuyết biết hắn muốn nói gì, đối với phản đối của hắn thì làm như không thấy, “Coi như chàng có thật bất lực đi nữa, ta cũng sẽ không ghét bỏ chàng.”

Dứt lời, Hoa Khấp Tuyết liền ly khai khỏi tay của hắn, bước chân không chút hoang mang, nhưng trên khuôn mặt nhìn hắn lại đang đầy trêu tức.

“Hoa —— khóc —— tuyết ——”

https://thuviensach.vn

Trong Noãn các, một đạo âm gầm lên vang dội, làm chấn động cả thân thể những hạ nhân làm việc ở xung quanh, Tuyết cô nương đã làm gì, làm cho Vương Gia không có phong độ giận dữ đến như vậy, la cũng quá to rồi.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 61+1: Tâm Ma Bộc Phát【 Thủ Đả Vip】

“Tiểu thư!”

Lưu Nguyệt thét chói tai cắt ngang không khí an tĩnh sáng sớm.

“Chuyện gì?” Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đi tới cửa bưng chậu nước trước mặt Lưu Nguyệt, nhíu mày hỏi, trong mắt khẽ hiện lên lo lắng.

“Ngài có biết hôm nay là ngày mấy hay không?” Lưu Nguyệt vội vàng buông chậu nước trong tay ra, nhìn Hoa Khấp Tuyết từ trên xuống dưới nhiều lần.

“Cuộc so tài săn thú của Hoàng gia.” Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, nếu như nhớ không lầm, thì chính là hôm nay.

“Ngài nhớ?” Lưu Nguyệt trợn mắt, “Ngài nhớ sao còn mặc y phục này?”

“Có cái gì đúng được?” Hoa Khấp Tuyết cúi đầu nhìn qua y phục trên người mình, tơ lụa màu trắng, giống như bình thường mà?

“Ngài có biết hay không khi tham gia cuộc so tài săn thú trang phục thường bị chọc thủng! Hơn nữa mặc bộ đồ này rất phiền toái, cuộc tranh tài cũng rất nhanh sẽ bắt đầu, muốn đổi lại cũng không kịp!” Lưu Nguyệt gấp đến độ thân lảo đảo xung quanh.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn nàng một cái, đi thẳng ra ngoài cửa.

“Tiểu thư, người đi đâu?” Lưu Nguyệt nháy mắt mấy cái, hỏi.

“Đến bãi thi đấu.” bước chân Hoa Khấp Tuyết không ngừng.

https://thuviensach.vn

“Sẽ mặc như thế này mà đi?” Lưu Nguyệt kéo nàng, khuôn mặt gấp gáp, cái này thật không hợp quy củ a!

Hoa Khấp Tuyết rút tay ra, nhàn nhạt nhìn nàng một cái.

“Ai yêu, tiểu thư của ta a, ngài đi như vậy sẽ bị người khác cười nhạo!” Lưu Nguyệt vội vàng đi theo phía sau nàng, không mặc trang phục như người khác đi đấu trong bãi săn, thì sẽ bị mọi người nhạo báng.

“Lưu Nguyệt.” Hoa Khấp Tuyết dừng lại, nhàn nhạt nhìn nàng, “Chúng ta không cần để ý ánh mắt của người khác.” Dứt lời, mũi chân khẽ nhúng, biến mất ngay tại chỗ.

Chờ khi Lưu Nguyệt phản ứng kịp, thì đã sớm không nhìn thấy bóng dáng của Hoa Khấp Tuyết, nàng là người làm, không thể vào Liệp Uyển, chỉ đành phải ngay tại chỗ đi tới đi lui, tiểu thư của nàng a, một lát nhưng ngàn vạn đừng xảy ra chuyện gì nha!

Mộ Lương thân là Thánh vương, đương nhiên phải đi sớm tới Liệp Uyển, tiếp đãi khách các quốc gia, chính hắn một thân y phục màu tím đứng ở sau lưng Mộ Lê đang mặc một thân y phục màu vàng kim, hai người đều có tư thế của một bậc thiên nhân, đoạt đi hô hấp của mọi người.

“Thừa Tướng Phong Quốc Nguyệt Nguyên đến!”

“Ha ha, Nguyệt Thừa Tướng đã đến, mau mời ngồi.” Cảnh Duệ tiến lên dẫn Nguyệt Nguyên vào Liệp Uyển, cho dù đang mặc một thân y phục màu đen, cũng không che giấu được dáng vẽ thư sinh nho nhã của hắn.

“Cảnh đại nhân khách khí rồi.” Nguyệt Nguyên cười hữu lễ, đi theo hắn tới trước mặt Mộ Lê.

“Hoàng thượng, Thánh vương.” Nguyệt Nguyên hành lễ, nhàn nhạt cười, này tư thái không kiêu ngạo không tự ti.

https://thuviensach.vn

Không hổ là Thừa tướng trẻ tuổi nổi danh của Phong Quốc. Mộ Lê là lần đầu tiên nhìn thấy hắn, chỉ cần nhìn qua cũng biết hắn là người bất phàm.

“Thừa Tướng không cần đa lễ.” Mộ Lê nhàn nhạt gật đầu.

“Tạ hoàng thượng.” Nguyệt Nguyên chậm rãi đứng dậy.

“Thừa Tướng, đã một năm không gặp.” Mộ Lương nhàn nhạt nhìn hắn, cười lễ độ nhưng cũng không thể thấy đáy mắt.

“Vương Gia.” Nguyệt Nguyên nhìn thẳng hắn, có chút kích động, năm đó nếu không phải Thánh vương, sợ là hắn đã phải chết đói ở đầu đường, trong đống tuyết, hắn một thân Tử Y Ung Dung Hoa quý, lại đỡ hắn một thân dơ dáy bẩn thỉu đứng dậy, cuộc đời này, hắn ta là người duy nhất hắn kính nể.

“Tại sao Thái tử không tới?” Mộ Lương giống như là không nhìn thấy đáy mắt đang kích động của hắn, tùy ý hỏi.

“Thái tử đang có một số việc, đoán chừng vào ngày sinh thành của hoàng thượng thì sẽ đến.” Nguyệt Nguyên nghe hắn hỏi, liền trả lời.

“Như vậy a.....” Mộ Lương cười cười, đáy mắt che lại tinh quang chợt lóe lên.

Nguyệt Nguyên lại cùng Cảnh Duệ hàn huyên mấy câu, sau đó về chỗ của mình ngồi xuống.

“Hoàng thúc, sao hoàng thẩm giờ này còn chưa tới?” Mộ Lê từ trên cao vừa cười vừa nhìn mọi người phía dưới, nhưng không ai có thể nhận ra hắn đang nói gì.

https://thuviensach.vn

“Không biết.” Mộ Lương cũng nhàn nhạt cười, ánh mắt quét qua bốn phía, không gặp được bóng dáng của người mình mong nhớ, ánh mắt liền tối sầm, có chút lo lắng.

“Công chúa Tước quốc đến!”

“Vương Gia!” Đông Phương vũ một thân y phục màu hồng đẹp đẽ, vội vàng đi tới trước mặt Mộ Lương.

“Công chúa.” Mộ Lương thu hồi nụ cười, ánh mắt nhìn nàng đầy xa cách.

Sắc mặt Đông Phương Vũ liền trắng nhợt, nặn ra nụ cười tươi tắn, nhìn y phục hắn đang mặc, trong ánh mắt nhìn đầy si mê.

Mộ Lương có chút chán ghét quay đầu đi, nhìn về phía khác.

Mọi người dưới đài vô tình hay cố ý cũng liếc về phía trên đài, vị công chúa Tước quốc này thích Thánh vương cũng không phải là đều bí mật gì.

“Hoàng thượng, Tuyết Tuyết như nào còn chưa tới?” Bạch Thánh Diêu một thân y phục màu xanh, từ dưới đài chậm rãi đi lên đài, nụ cười nhàn nhạt làm nổi bật nét hào phóng đoan trang của nàng, không hề giống dáng vẻ tuỳ ý hoạt bát như bình thường.

“Thánh Diêu.” Mộ Lê thấy nàng tới, trong mắt toát ra dịu dàng, nhẹ nhàng ôm nàng vào trong ngực.

Mọi người dưới đài thấy vậy, vừa cả kinh, hoàng thượng của bọn họ từ lúc nào đã cùng thiên kim của Bạch gia thân mật như thế rồi?

“Công chúa, chào hỏi xong rồi?” Bạch Thánh Diêu liếc xéo Đông Phương Vũ, âm thanh dù không lớn, nhưng làm cho mấy người đang ở trên đài đều nghe thấy được, “Chỗ này là vị trí của Tuyết Tuyết.”

https://thuviensach.vn

“Ngươi!” Đông Phương Vũ giận đến mắt tối sầm lại, nếu là nàng ta bình thường nói sao lưng thì coi như xong đi, nhưng hôm nay lại cản trở trước mặt vương gia..... Trợn mắt hung tợn nhìn Bạch Thánh Diêu, đang muốn mở miệng, lại thấy vẻ mặt của Mộ Lương trở nên dịu dàng, dưới đài cũng vang lên một hồi hú khí.

Hoa Khấp Tuyết toàn thân áo trắng từ phía không bay tới, chậm rãi đáp xuống trên đài cao, một tay đặt trước bụng, một tay về phần sau lưng, dung mạo khuynh thành, tựa như tiên nữ trên chín tầng trời phàm xuống, lạnh lùng tuyệt trần.

Mọi người ngơ ngác nhìn trên khán đài đột nhiên xuất hiện nữ tử mặc áo trắng, một hồi lâu mới phản ứng kịp, trên đời, lại có một vị cô nương đẹp như vậy, điều này làm cho bọn họ nhớ tới một người khác trên khán đài, người đó chính là Mộ Lương.

Mọi người đang ở đây suy đoán dụng ý của nàng tới đây, nữ tử áo trắng rốt cuộc cũng mở miệng.

“Mộ Lương, ta đã đến.”

Mộ Lương, ta đã đến..... Nàng là vì Vương Gia mà đến, nhìn lại Mộ Lương, khuôn mặt đầy nhu Tình khẽ gật đầu một cái, duỗi tay về phía nàng, đều này làm cho không ít mọi người bị rớt cằm, vương gia của bọn họ, từ khi nào thì đối đãi với một vị cô nương lại dịu dàng như vậy?

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, đáy mắt lưu động, khi Mộ Lương mặt đầy nhu tình, chậm rãi vươn tay, thì lúc đó Thiên bàn tay trắng nõn liền đưa tay lên đặt vào trong tay Mộ Lương.

“Đây là Vương phi của Bổn vương.” Mộ Lương nhếch môi cười, kéo nàng vào trong ngực, từ đài cao nhìn về phía mọi người bên dưới, hắng giọng tuyên bố, bởi vì A Noãn còn chưa đồng ý làm hắn của phi, hắn cũng chỉ có tuyên bố trước như vậy.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt liếc nhìn mọi người, vẻ mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, từ đáy mắt đều toát lên vẻ lạnh nhạt tự nhiên, đứng ở bên cạnh Mộ Lương cao quý như vậy, nhưng lại không mất nửa phần sắc thái.

Người của các quốc gia tới đây đều rối rít quan sát vị Vương phi mà chính miệng Thánh vương tuyên bố, diện mạo cùng khí chất điều rất nổi bật, nhưng Thánh vương là ai, chẳng lẽ sẽ bị sắc đẹp hấp dẫn hay sao?

Hoa Khấp Tuyết nhìn đủ loại phản ứng của bọn họ thu vào đáy mắt, đột nhiên biến sắc, lạnh lùng nhìn về phía mọi người, hơi lạnh thấu xương truyền đi khắp Liệp Uyển, chỉ nhìn một cái, liền làm cho mọi người cũng cảm nhận được toàn bộ khí thế của nàng, dung mạo trời ban, nghiêng ngã vạn vật, người đầy ngạo thế, mọi người không khỏi thu hồi ánh mắt đang quan sát của mình, sau đó mỗi khi nhìn nàng thì trong mắt đã chứa đầy kính nể.

Nguyệt Nguyên nhàn nhạt nhìn cô giá đứng ở bên cạnh Mộ Lương, nhàn nhạt thở dài một cái, khoé môi vui mừng cong lên, nhiều năm như vậy, hắn rốt cuộc đã có thể tìm được một cô nương xứng với hắn.

Mộ Lương nhàn nhạt lướt nhìn mọi người, trên mặt mặc dù vẫn đang cười nhạt, thế nhưng uy nghiêm cũng không mất đi phần nào, cái nhìn kia của A Noãn, sợ là đã thu phục không ít tâm người, nhưng như vậy còn chưa đủ.

Mọi người nhìn Thánh vương khí thế hiện tại lại hàm chứa nhu tình thế kia, ngốc đi nữa cũng có thể nhìn ra Vương Gia đối với cô gái kia coi trọng ra sao, vì thế, không có người dám tiếp tục chất vấn Hoa Khấp Tuyết.

Đông Phương Vũ xanh mặt nhìn một màn trước mắt, trong mắt đều là hận ý.

Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết chậm rãi xoay người, trở lại bên cạnh Mộ Lê.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Bạch Thánh Diêu đang ngồi cùng một chỗ với Mộ Lê một cái, khẽ gật đầu, coi như là chào hỏi, lúc này mới đến chỗ bê cạnh Mộ Lương ngồi xuống.

“Hoa Khấp Tuyết, Bổn cung hôm nay nhất định sẽ không thua ngươi!” Đông Phương Vũ oán hận nhìn Hoa Khấp Tuyết, xoay người xuống đài.

“Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, Tuyết Tuyết, hôm nay nhất định phải hảo hảo trừng trị nàng.” khuôn mặt Bạch Thánh Diêu thanh nhã cười, nhưng lời nói của nàng nói ra kia lại mang theo mùi vị cắn răng nghiến lợi, nàng đã sớm khó chịu khi nhìn thấy Đông Phương Vũ, thật không biết tại sao Tuyết Tuyết lại lưu nàng đến bây giờ làm gì.

“Thánh Diêu, ta bây giờ mới biết nàng cũng rất ác độc.” vẻ mặt Mộ Lê không thay đổi trêu ghẹo nói.

“Hừ.” Bạch Thánh Diêu đang lúc mọi người không nhìn thấy được, liếc Mộ Lê một cái, lại khôi phục lại bộ dáng ban đầu, nàng nói như thế nào xuất thân của nàng cũng là gia thế vọng tộc, dù bình thường ngang ngược như thế nào, cũng có thể giả bộ điểm dáng vẻ trấn tĩnh.

“A Noãn, buổi sáng ăn gì chưa?” Mộ Lương dịu dàng nhìn nàng, cầm bánh ngọt trong tay đưa lên miệng nàng.

Dưới đài mọi người một lần nữa sững sờ, Vương gia cao quý của bọn họ đang đút cho một nữ nhân ăn sao!?

Nguyệt Nguyên đang ở bên cạnh Cảnh Duệ cùng nhau nhíu mày, cái này không phải rõ ràng là đang chiêu cáo thiên hạ Mộ Lương hắn có bao nhiêu sủng ái Hoa Khấp Tuyết sao? Rất dụng tâm nha.....

Vì vậy, sau cuộc so tài, chuyện Thánh vương sủng ái một cô nương tận xương tuỷ được truyền khắp Vân Huyễn Đại lục, làm cho một mảnh thổn thức.

https://thuviensach.vn

Đông Phương Vũ ở dưới đài lạnh lùng nhìn hai người đang thân mật trên đài, hận ý lan tỏ toàn thân, tay rút vào bên trong tay áo, bên trong đang cầm gì đó, trong mắt thoáng lên sát ý.

Cuối cùng một chút lễ tiết qua đi, cuộc tranh tài chính thức bắt đầu.

“Thánh Diêu, đi theo ta.” Mộ Lê cởi ngựa phóng về phía khu rừng, Bạch Thánh Diêu khẽ mỉm cười, theo sát phía sau.

“Vương Gia, chúng ta đi vào á!” Cảnh Duệ nhảy lên ngựa, cùng Nguyệt Nguyên sánh vai cùng tiến vào cánh rừng.

“Hừ,mặc trang phục dễ dàng bị chọc thủng như vậy, còn muốn thắng ta?” Đông Phương Vũ đến bên cạnh chiến mã của Hoa Khấp Tuyết, nhìn nàng toàn thân áo trắng, khinh thường hừ nhẹ.

“Công chúa, người nên tiến vào.” Mộ Lương lạnh lùng nhìn nàng, anhs mắt thoáng qua sát ý.

Sắc mặt Đông Phương Vũ liền trắng nhợt, sát ý trong mắt của hắn nhìn nàng rất rõ ràng, trong lòng hoàn toàn tuyệt vọng, nắm tay lại thật chặt, nghiêng đầu vọt vào trong rừng, Mộ Lương, hôm nay là ngươi vô tình, vậy thì đừng trách Bổn cung có lòng dạ ác độc!

“Mộ Lương, đi theo ta.” Hoa Khấp Tuyết một bộ y phục như bình thường liền ngồi lên ngựa, nhàn nhạt nhìn Mộ Lương, bây giờ mới nói ra câu nói đầu tiên, liền hù sợ tất cả mọi người ngay tại đây.

Nữ nhân kia kêu Vương Gia đi theo nàng? Không, không đúng, là Vương Gia muốn tham gia thi đấu?

Mộ Lương chỉ là bất đắc dĩ bĩu môi, thân thể nhảy lên, liền ngồi vào phía sau Hoa Khấp Tuyết, từ phía sau ôm thân mảnh mai của Hoa Khấp Tuyết, bàn tay cầm lên đôi tay đang cầm cương của nàng, tà khí nhếch môi.

https://thuviensach.vn

“Làm gì?” Hoa Khấp Tuyết quay đầu lại, mắt đẹp nhẹ nhàng liếc lên, lạnh lùng nhìn hắn một cái, không phải là kêu hắn lên ngựa đi theo nàng sao?

“Chuyện này là do Cảnh Duệ, quên chuẩn bị ngựa cho ta rồi, cho nên.....” Mộ Lương ảo não nhíu nhíu mày, sau đó tà khí cười một tiếng, hai chân kẹp lấy, hắc mã chợt vọt vào cánh rừng trong đó, y phục màu trắng áo làm tôn lên y phục mày tím của Mộ Lương, mái tóc đen của hai người quấn quít với nhau trên không trung, hoà vào nhau như một.

Những người đi phía sau nhìn thấy một màn này, liền dừng hắn động tác trên tay lại, cho đến khi bọn họ biến mất vào trong rừng, vẫn không nguyện ý thu hồi ánh mắt lại, trong hết cuộc đời còn lại của bọn họ, có lẽ sẽ không còn được một cặp xứng đôi với nhau như thế.

Cái gọi là Liệp uyển bãi săn bắn của hoàng gia, chẳng qua chính là một mảnh rừng rậm, đập vào mắt có thể thấy được, một mảnh nồng đậm màu xanh lục, ngẫu nhiên sẽ có vài con vật đột nhiên xông đến.

“Mộ Lương, tối nay muốn ăn gì?” Hoa Khấp Tuyết liếc nhìn chung quanh, nhàn nhạt hỏi.

“Ừ..... Tối nay ăn thịt thỏ đi, ta rất nhớ món thịt thỏ khi ở Hàn Trì trong nàng đã đút cho ta ăn.” Mộ Lương lười biếng cười, đầu đặt trên vai nàng, hơi nghiêng người nhìn gò má nàng.

“Được.” Tâm Hoa Khấp Tuyết liền rung động, mắt khẽ nghiêng nhìn bộ dáng luời biếng của hắn, không khó nhận ra tư tương không thuần khiết trong đó, hai chân liền kẹp chặt, hắc mã liền chạy nhanh vào rừng sâu.

Ma vật ma tính càng mạnh, thì thịt của bọn chúng lại càng tươi ngon, mà càng vào sâu trong rừng, thì trong đó ma vật có ma tính lại càng mạnh.

https://thuviensach.vn

Nhìn hàng cây càng ngày càng lùi về phía sau, Mộ Lương nhíu mày nhìn có rất ít người dám tiếp cận trong rừng sâu này, cười khẽ, “A Noãn đúng là ham mê ăn uống, không cần mạng nhỏ rồi.”

“Mộ Lương, ma vật ở đây chàng không thu thập được chúng, vậy ta có nên suy nghĩ lại nên cần chàng nữa hay không đây.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, cười như không cười nhìn hắn.

“Nàng dám!” Săcs mặt Mộ Lương trầm xuống, tay liền ôm phần eo của nàng nhấc lên khỏi lưng ngựa, sau đó quay cả người nàng lại, làm cho nàng vừa ngồi trên lưng ngựa vừa đối mặt với hắn.

Mộ Lương nguy hiểm híp mắt, im lặng nhìn chằm chằm vào hai mắt nàng, nhưng nhìn thấy ý cười troong mắt nàng thì khoé miệng liện khẽ nhếch lên đầy tà khí.

“A Noãn, thật sự đang nghĩ không cần ta nữa?”

“Nói giỡn a.” Hoa Khấp Tuyết mím môi hừ nhẹ, quay đầu lại nhìn đường phía trước, trở tay bắt dây cương muốn dừng lại ngựa lại, nhưng bị Mộ Lương cầm tay lại.

“A Noãn, không thể đùa giỡn những chuyện này.” Mộ Lương ôm nàng càng chặt hơn, ngậm vành tai của nàng, nhẹ nhàng gặm cắn, âm thanh có chút khàn khàn đầy mê người.

“Ừ..... Đừng làm rộn, nên dừng lại thôi.” tay Hoa Khấp Tuyết bị hắn ở phía sau nắm chặt, không thể động đậy, gương mặt có chút đỏ lên.

“Cánh rùng này còn rất sâu, không cần lo lắng.” Mộ Lương cười khẽ, buông vành tai nàng ra, “Chúng ta có thể làm xong chuyện còn lại.”

Hoa Khấp Tuyết có chút xấu hổ tức giận nhìn hắn, xoay mặt đi.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương cúi người xuống, dán thật sát vào thân thể của nàng, mập mờ cười cười, lè lưỡi liếm liếm xuống cổ thon dài của nàng, làm cho nàng khẽ run lên một hồi.

Hoa Khấp Tuyết đè xuống âm thanh rên rỉ sắp ra khỏi miệng, quay đầu lại trừng hắn, lại bị hắn nhanh chóng hôn lên, đôi mắt đẹp vừa trong trẻo vừa lạnh lùng nhất thời trở nên mờ mịt, hô hấp cũng dần dồn dập.

Mắt phượng của Mộ Lương đầy ý cười, cảm thấy loại này tranh tài nên tổ chức thường xuyên hơn mới được, như vậy sẽ dễ dàng trộm hương, đang định hôn sâu hơn nhưng lúc này chính hắn đột nhiên biến sắc, nhanh chóng ôm chặt Hoa Khấp Tuyết vào trong ngực, làm cho ngựa dừng lại, lạnh lùng nhìn về phía bốn phía, trên mặt đầy lạnh lẽo.

Đột nhiên, một mũi tên sắc bén hướng về phía hai người bắn tới, Mộ Lương nhíu mày, phất tay chặt đứt nó, ngay sau đó thì không còn động tĩnh gì, cảm thấy có chút kỳ quái, hắn rõ ràng cảm nhận được không khí nồng nặc sát ý

cùng hận ý.

“Sao vậy?” Hoa Khấp Tuyết ngẩng đầu lên, trên mặt còn chưa hết đỏ ửng.

“Không có gì, có lẽ là ta đa tâm.” Mộ Lương dịu dàng cười cười, vuốt ve đầu của nàng.

Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, nhàn nhạt nhìn bốn phía, đúng là không phát hiện có nguy hiểm gì, lúc này mới nhẹ nhàng gật đầu.

“Đi thôi, chúng ta đi sâu trong rừng bắt nhiều ma vật rồi về nhà.” Mộ Lương dịu dàng hôn lên trán nàng, liền ôm người nàng quay lại như cũ, nhàn nhạt nhìn về phía nơi xa, trong lòng càng ngày càng bất an.

https://thuviensach.vn

“Được.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, phía dưới hai chân liền kẹp chặt, ngựa liền chạy như bay về phía trước.

Nhưng chỗ hai người không nhìn thấy, mũi tên bị Mộ Lương đánh rớt cái kia chỗ bị gảy lìa, đang bay ra một làng khói màu đỏ nhàn nhạt.

Hoa Khấp Tuyết điều khiển ngựa dừng lại, lắng lặng mà ngồi ở trên ngựa, tai nghe động tĩnh chung quanh, môi đột nhiên khẽ nhếch, bàn tay giơ về phía tây, năm ngón tay giật giật, một con thỏ trắng to mập liền bị nàng lôi từ trong rừng ra.

“Mộ Lương, chàng có đồ để ăn rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt cười, nhìn con thỏ không ngừng giãy giụa ở trong tay, nàng dám cam đoan, con thỏ bị nàng bắt được sẽ có vị ngon rất ngon, xem ra phải vào hoàng gia Liệp Uyển thường thường tới mới được.

“Nhìn nàng rất cao hứng.” Mộ Lương ngắt cái mũi của nàng, trong mắt đầy cưng chiều, cũng chỉ là một con thỏ liền có thể đổi được nụ cười của nàng, nàng nếu thích, hằng ngày hắn sẽ kêu người bắt tất cả ma thỏ trong rừng đều bắt lại.

“Không được ah....” Hoa Khấp Tuyết trừng mắt nhìn hắn một cái, giơ tay lên gõ nhẹ vào đầu thỏ, mới vừa rồi con thỏ còn kêu náo loạn giờ liền hôn mê bất tỉnh, Hoa Khấp Tuyết ném nó vào trong túi bằng vải được buộc ở bên hông ngựa, thịt thỏ muốn ăn, phải thật là tươi sống, trước đánh ngất là được rồi, không cần trực tiếp giết chết.

“A Noãn, phía trước có con gấu.” Mộ Lương giương mắt nhìn một chút, thấy phía trước có con vật khổng lồ màu đen, có vẻ đăm chiêu mở miệng.

“Chàng muốn ăn tay gấu?” Hoa Khấp Tuyết khó hiểu nhìn hắn, nói thật, nàng không muốn ăn loài vật này, ăn một tay gấu thì phải giết một con gấu, thật không đáng.

https://thuviensach.vn

“Không phải.” Mộ Lương có chút bất đắc dĩ, Tiểu cô nương này, ba câu nói đều không rời ăn uống, “Dẫn nó trở về, nàng chắc chắn sẽ thắng.” Điều này cũng giúp cho ít phiền toái hơn, có thể về sớm một chút.

“Nha….” Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, nhàn nhạt nhìn về phía con gấu, đầu ngón tay khẽ đưa lên phát ra ánh sáng nhàn nhạt màu trắng sữa, ánh mắt lạnh lùng, ánh sáng màu trắng liền biến thành hai sợi dây thừng trắng, chợt bay vào trong rừng.

Con gấu đen kia hình như là cảm nhận được nguy hiểm, chợt phóng về phía trước, nhưng dù nó nhanh, thì Hoa Khấp Tuyết càng nhanh hơn, dây thừng trắng nhanh chóng buộc chặt thân thể con gấu đen lại, tay Hoa Khấp Tuyết dùng vừa đủ lực, liền lôi nó đến trước mặt hai người.

Gấu đen bị trói, không cam lòng giùng giằng, làm lá cây bay toán loạn.

“Thật to.” Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, thật khó mang nó theo a.

“Để ta cầm cho.” Mộ Lương khẽ gõ đầu nàng, “Nha đầu lười.”

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết đưa dây thừng màu trắng đang cầm trong tay giao cho Mộ Lương.

Mộ Lương vận khởi Huyễn Lực, trong lòng bàn tay nổi lên ánh sáng màu tím nhạt, nhận lấy dây thừng trắng nàng đưa tới, “A Noãn, giết nó, tỷ thí quy định là phải giết chết ma vật.”

“Phiền toái.” Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, săn bắt, cũng nhiều phiền toái như vậy, giơ tay lên, lạnh lùng nhìn con gấu đen.

Con gấu đen hình như là đã nhận ra cái chết đang đến gần, dừng động tác lại, tuyệt vọng nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, trong đôi mắt kia, chứa đầy sợ hãi cùng đầy khát vọng với sinh mạng.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nhìn ánh mắt của nó, ánh mắt chợt lóe, điều này làm cho hắn nhớ tới lúc ở Kim ghềnh, những người kia trước khi ở dưới tay hắn, bọn họ trước khi chết, cũng có loại ánh mắt này.

Hoa Khấp Tuyết thở dài, một đạo quang thành lưỡi dao đánh mạnh về phía con gấu đen, cắm thẳng vào bộ ngực nó, một màu máu đỏ tươi bắn ra, bắn về phía hai người.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, giơ tay vận khí kết thành khiên phòng hộ, ngăn máu tươi bắn tới, thế nhưng mùi ngai ngái mùi lại không thể ngăn lại.

Hoa Khấp Tuyết cảm giác thân thể người phía sau đột nhiên trở nên căng thẳng, vội vàng xoay người quay lại, lại thấy hắn đang mím chặt môi, sắc mặt có chút trắng bệch, con ngươi màu trong con măt đang dần biếng thành màu đỏ nhàn nhạt.

“Mộ Lương, chàng làm sao vậy?” Hoa Khấp Tuyết gấp gáp hỏi, trong lòng đầy là lo lắng.

“A Noãn..... nàng nên rời khỏi đây trước.....” giọng nói Mộ Lương có chút khàn khàn, ánh mắt nhìn chặt vũng máu tươi nằm trên đất, trong mắt thoáng lên hưng phấn, bàn tay nắm thật chặt cương ngựa, hình như là đang cực lực khắc chế cái gì đó.

Hoa Khấp Tuyết nhìn theo tầm mắt của hắn nhìn xuống đất, trong lòng “Lộp bộp” một tiếng, liền hiểu ra chuyện gì đó, biến sắc, liền muốn nắm lấy tay hắn.

Mộ Lương như nhìn thấu ý đồ của nàng, trước lúc nàng còn chưa bắt được liền nhanh chóng tránh ra, phi thân lên, hung hăng đạp lên mông ngựa một cước, hắc mã bị đau, liền chở theo Hoa Khấp Tuyết phóng về phía trước.

https://thuviensach.vn

Mà Mộ Lương ở lại ngồi xuống đất, đôi tay chạm vào dòng máu ấm áp, tròng mắt đen liền hoàn toàn biến thành màu đỏ, thân người liền động, bay về phía rừng sâu.

“Khốn kiếp!” Hoa Khấp Tuyết mặt lạnh khẽ nguyền rủa một tiếng, dùng lực đánh về phía hắc mã, thân thể bay lên trời, bay về phía Mộ Lương đang chạy đi.

Đụng phải chuyện như thế liền muốn bỏ nàng lại? Nghĩ cũng đừng nghĩ!

Một tím một trắng hai bóng người đi xuyên qua cánh rừng, nhưng thủy chung vẫn duy trì một khoảng cách nhất định.

“Mộ Lương, chàng dừng lại cho ta!” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn bóng dáng màu tím phía trước, mũi chân đạp lên trên cây khô một cái, mượn lực nhảy về phía Mộ Lương.

Mộ Lương nghe được âm thanh của Hoa Khấp Tuyết, đáy mắt màu đỏ liền hơi nhạt lại một chút, cả thân người có chút bối rối, cũng rất nhanh trấn định lại, cấp tốc bay về phía trước, quanh thân là Huyễn Lực cường đại, bên trong màu tím nhàn nhạt mơ hồ có màu đỏ thoáng hiện, đại thụ phía trước đang cản đường của hắn ngay khi hắn bay đến thì trong nháy mắt liền biến thành bột.

Hoa Khấp Tuyết tránh khỏi cành cây kho nàng sắp đụng vào, giận dữ híp mắt lại, liền vận thêm Huyễn Lực, tăng tốc bay trước, trong lòng bàn tay huyễn lực màu trắng liền hiện lên, tạo thành một mảnh lưới nhỏ, vung tay lên, đưa tay lên ném nó về phía Mộ Lương.

Thời điểm lưới đang đến gần Mộ Lương liền trở nên lớn ra, phủ lên bao chặt cả người Mộ Lương, cả người Mộ Lương dừng lại, ánh sáng màu tím trên người trước đó đã bị nhạt đi, lại lần nữa trở nên cực đại, sao đó rống to lên, Mộ Lương dùng lực bắt lấy lưới màu trắng, xé toạt ra, khí đang lưu

https://thuviensach.vn

chuyển chung quanh cũng theo động tác này của hắn mà nhanh chóng lưu chuyển, làm cho các cây đại thụ xung quanh đều bị tan nát.

Hoa Khấp Tuyết giơ tay lên ngăn lại luồng khí đang lưu chuyển của hắn, trong khoản thời gian ngắn hắn dừng đó, liền lắc mình đến trước mặt hắn.

“Chàng làm sao vậy?” tay Hoa Khấp Tuyết ôm lấy hắn, mang hắn đến bãi cỏ bên cạnh, thấy mắt hắn đỏ ngầu, sắc mặt càng lúc càng lạnh lẽo, nhưng mà trong nội tâm lại đang gấp gáp tới cực điểm.

Sắc mặt Mộ Lương trắng bệch, tay nắm chặt cỏ ởtrên đất làm cho xương tay cũng trở nên trắng bệch, mồ hôi lạnh từ trên trán không ngừng lăn xuống, hai mắt lúc đen lúc đỏ, không ngừng dần hiện lên sát ý.

“Cút.” hơi thở Mộ Lương trở nên gấp gáp liền ngẩng đầu, nhìn Hoa Khấp Tuyết mặt đầy nóng nảy, đáy mắt là chợt hiện lên tia khổ sở trong đó, gầm nhẹ lên, âm thanh khàn khàn, giống như trong đó đang ẩn chứa nỗi khổ sở cực đại, thân thể run rẩy, sau đó vận lực muốn nhanh chóng đẩy nàng ra.

“Nằm mơ!” Hoa Khấp Tuyết hoàn toàn bị hắn chọc giận, mặt bởi vì tức giận mà trở nên ửng hồng, cũng xuất thêm đề khí ra ngăn cản.

Nhưng huyễn lực của Mộ Lương so Hoa Khấp Tuyết thì cường đại hơn, lần này tâm ma dâng lên, mặc dù hắn không đành lòng tổn thương nàng, thế nhưng huyễn lực này cường đại đến nổi Hoa Khấp Tuyết không thể ngăn cản được.

Hoa Khấp Tuyết chỉ thấy trước mắt ánh sáng màu tím chợt lóe lên, thân thể của mình liền bị đẩy về phía sau, đồng thời lúc này Mộ Lương nhắm chặt mắt lại, nhảy lên bay về phía xa.

Hoa Khấp Tuyết cắn răng một cái, cũng không để ý bàn tay đang bị thương, lần nữa đuổi theo.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương biết nàng còn đang đi theo mình, trong tròng mắt đầy khổ sở, hắn không muốn cho nàng nhìn thấy hình dạng của mình hiện tại, hắn không muốn làm thương tổn nàng, tại sao nàng lại không hiểu! Tốc độ dưới chân càng tăng nhanh, không cho phép nàng đuổi theo mình, hắn đã hoàn toàn bị tâm ma ăn mòn, nên nhất định phải chạy thoát khỏi nàng!

"Mộ Lương chàng đứng lại đó cho ta!" Hoa Khấp Tuyết vận hết Huyễn Lực, nhưng vẫn không thể đuổi kịp hắn, lập mắt lập tức đỏ lên vì tức, mất đi tỉnh táo bình thường, hướng về phía Mộ Lương đang cách nàng càng ngày càng xa rống lớn.

"Cút!" Mộ Lương nghe vậy, khổ sở gầm lớn, thân người so với gió còn nhanh hơn, rất nhanh biến mất khỏi tầm mắt của Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đáp xuống đất, không còn nhìn thấy bóng dáng của hắn ở bốn phía, tay nắm thật chặt thành quả đấm, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay nhưng nàng đều không có cảm giác, khuôn mặt tuyệt sắc so Hàn Trì còn lạnh lẽo hơn, trong tròng mắt chỉ còn lại ý giận ngút trời, quanh thân huyễn lực tăng vọt, y phục màu trắng cũng bay lên, huyễn lực cường đại cuốn lấy bốn phía, tất cả sinh vật đều bị hủy diệt hết, trong nhất thời các loại ma vật kêu rên vang vọng cả một trời.

Lần đầu tiên, nàng hận ảo thuật của mình kém hơn so với Mộ Lương.

Mộ Lương biết nàng không đuổi kịp, lúc này mới ngừng lại, thở hổn hển, dựa tảng đá lớn cười khổ, đáy mắt màu đỏ so với lúc trước càng đậm hơn, hắn biết A Noãn lúc này đã bị hắn làm cho tức giận tột cùng, nhưng hắn không thể để nàng ở bên cạnh, chờ lúc tâm trí hắn hoàn toàn bị ăn mòn, hắn sẽ trở thành Lục Thân Bất Nhận, A Noãn đánh không lại hắn, nhất định sẽ chết ở dưới tay hắn!

Vừa nghĩ tới chính bản thân mình sẽ giết A Noãn, tim của hắn liền không cầm được mà nhói đau.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, một Dã Lang đi tới trước mặt của hắn, trong mắt hiện lên lục quang lóng lánh, đó là khát vọng khi gặp con mồi, hàm răng trắng hếu dưới ánh mặt trời càng tăng thêm vẻ đáng sợ cực điểm.

Mộ Lương lạnh lùng nhìn nó, hột mồ hôi lớn như hạt đậu từ bên trán lăn xuống, bàn tay dùng sức nắm chặt tảng đá lớn, máu từ tảng đá chảy xuống, trên mặt tái nhợt đầy khổ sở, trong mắt khát máu cùng lãnh ý không ngừng chuyển đổi.

Mộ Lương mang hết toàn lực áp chế sát ý đang sôi trào trong lòng, loại đau khổ này không phải người thường có thể chịu đựng, thế nhưng trong mắt Dã Lang này chỉ nhìn thấy con mồi, làm sao biết mình đã bước lên tử lộ, ngẩng đầu cao tru lên một tiếng thật lớn, trong mắt dã lang chỉ có khát máu cùng hưng phấn.

Mộ Lương đang hết sức áp chế sát dục nhưng vì một tiếng này tru này của nó liền hoàn toàn bị bộc phát, nhìn nó với đáy mắt đầy khát máu, hai mắt Mộ Lương hoàn toàn bị màu đỏ đậm ăn mòn, tim của hắn, đã bị tâm ma ăn mòn, mắt đang nhìn thấy, chỉ một mảnh đỏ tươi, khuôn mặt tuấn mỹ như thần tiên giờ phút này chỉ còn sát ý lạnh như băng.

Chậm rãi nâng bàn tay đã tảng đá cắt đầy máu lên, ngón tay đặt ở khóe miệng, Mộ Lương lè lưỡi, liếm vết máu ở trên đó, máu tươi dính vào môi của hắn, môi mỏng khẽ nhếch, nở rộ một một nụ cười đầy khát máu, đáy mắt Hồng Quang chợt lóe, nhất thời tà khí toả ra bốn phía, dáng người đẹp đẽ giờ trở thành ma quỷ.

Lúc này Dã Lang hình như ngửi ra hơi thở nguy hiểm, liền xoay người muốn chạy trốn, nhưng thân người Mộ Lương lại nhanh hơn, chỉ là trong nháy mắt, liền đến trước mặt Dã Lang, tốc độ mắt thường không thể nhìn rõ được, đưa tay đâm vào bụng dã lang, khẽ dùng sức, máu tươi lên văng khắp nơi, thân thể dã lang đã bị phá thành nhiều mảnh nhỏ.

https://thuviensach.vn

Ngửi mùi máu tươi, Mộ Lương thoải mái nheo mắt lại, nụ cười mang đầy yêu dã, ngửi thấy mùi máu tươi, toàn thân hắn trên dưới tràn đầy thoải mái.

Bên tai đột nhiên có một tiếng động nhẹ vang lên, Mộ Lương chợt mở mắt, ánh mắt liền phát sáng, đây chính là khát vọng và hưng phấn khi gặp được con mồi, lướt nhìn bốn phía, sau đó ánh mắt khoá chặt về hướng, nhìn thấy nơi đó có một tiểu báo đang cảnh giác nhìn mình chằm chằm, trong mắt Hồng Quang liền Đại Thịnh.

Hoa Khấp Tuyết yên lặng đứng ở phía sau cây, nhìn những gì hắn đang làm, thần khí trở nên mơ hồ, trong mắt đầy đau lòng, nàng chặt chẽ cắn môi, cho đến khi trong miệng có một mùi máu lang toả mới phản ứng lại.

Tay trái Mộ Lương nhanh chóng và ngoan độc đâm vào ngực Tiểu Báo, Tiểu Báo chỉ gầm nhẹ một tiếng, liền mất đi sinh khí.

Mộ Lương đầy khát máu nhìn Tiểu Báo đã chết cười to, tay bị huyết nhục của nó bao trùm, chỉ cảm thấy trong cơ thể một hồi hưng phấn, nhanh chóng ném nó xuống đất, điên cuồng nhìn về phía khác, tìm kiếm các loài vật còn sống khác, đột nhiên, trong ánh mắt đang khát máu của hắn trở nên cực lớn, nhìn chằm chặp bóng dáng màu đỏ ngòm đang đứng dưới tàng cây kia, giống như đã tìm được con mồi mới.

Thân người của hắn cực nhanh, chỉ trong nháy mắt, liền đi đến trước mặt Hoa Khấp Tuyết, cười điên cuồng, huyễn lục màu tím trong tay ngưng tụ lại sau đó tay nâng lên cao, đánh thẳng về phía Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết nhìn hắn công kích mình, khổ sở híp mắt, nhưng động tác không vì thế mà chậm đi chút nào, nhanh chóng mau tránh ra phía sau, ngay lúc đó tại chổ nàng đứng trước đó liền biến thành một hố đen rất lớn.

Mộ Lương một kích không trúng, trong mắt thoáng lên tức giận, chắp tay trước ngực, lại công kịch về phía Hoa Khấp Tuyết, hai người một công

https://thuviensach.vn

một thủ, dây dưa thật lâu, Hoa Khấp Tuyết nhìn trong mắt của hắn càng lúc càng điên cuồng, nhìn đầy tàn độc, mắt to nhíu lại, vận toàn lực đối mặt công kích của hắn, "Bùm" một tiếng, hai cỗ lực lượng chạm vào nhau, cây cối bốn phía đều bị ngã đổ.

Mộ Lương không ngờ nàng lại đột nhiên đánh ra một huyễn lực lớn như vậy, nên bị nó đánh trúng ngã về phía sau.

Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy vậy, nhanh chóng chạy đến trước mặt hắn, dùng sức ôm hắn lại, đau lòng nhìn hắn bởi vì tâm ma xâm nhập vào mà hai con mắt trở nên đỏ ngầu.

Mộ Lương chẳng qua là cảm thấy mình bị gì đó trói lại, trong mắt đầy tức giận, dùng sức đẩy Hoa Khấp Tuyết xuống đất, đứng lên vận hết huyễn lực muốn đánh nàng.

"Mộ Lương! Ta là của A Noãn của chàng!" Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy cảnh này, khổ sở nhắm mắt lại, ngồi dưới đất đau lòng hô lên.

Mộ Lương nghe hai chữ "A Noãn" này, hơi sững sờ một chút, trong mắt thoáng qua khổ sở, nhưng ngay sau đó lại khôi phục ánh mắt khát máu xa lạ kia, lần nữa giương cao tay.

Hoa Khấp Tuyết cắn chặt môi của mình, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nhìn thấy trong mắt của hắn đầy sát ý nhìn mình thì trong lòng giống như là bị một cây chuỷ thủ cắm vào, ánh sáng mày trắng trên người dần dần rút lại, nàng chậm rãi nhắm hai mắt lại, nhếch miệng lên cười đầy khổ sở, hắn là không muốn ngăn cản nữa, nếu quả thật hắn muốn giết nàng, hắn có thể thoải mái một chút, thì nàng liền không hề nữa chống cự nữa.

"Mộ Lương, giết chết ta đi....."

Động tác của Mộ Lương theo lời đau lòng nỉ non của nàng mà ngừng lại một chút, con mắt màu đỏ khoá chặt người đang ngồi trên đất, đang muốn

https://thuviensach.vn

đánh xuống, sâu trong lòng lại tràn ra một nỗi đau đớn khắc cốt ghi tâm, chân mày hung hăng nhíu chặt lại, đáy mắt màu máu phai đi một chút, bóng người màu đỏ trên đất từ từ trở nên rõ ràng, thấy rõ bóng dáng màu trắng, cùng bộ mặt đau lòng của Hoa Khấp Tuyết.

Mộ Lương đột nhiên gầm nhẹ một tiếng, trên mặt liền đầy đau đớn, chợt té quỵ xuống đất, hai tay ôm đầu, ngã xuống mặt đất, vốn đang bị huyết sắc ăn mòn nhưng trong não không ngừng thoáng hiện một hình ảnh nữ tử màu trắng chơi đùa cười giỡn, cảm giác tê liệt đau đớn đánh úp vào trong lòng.

“A!” Mộ Lương khổ sở ngửa mặt lên bầu trời rống to một hồi, mặt bị khổ sở làm cho vặn vẹo, đôi tay hung hăng nắm chặt tóc của mình, giống như đang chịu đụng chuyện gì đó.

Trong lòng Hoa Khấp Tuyết đầy đau xót, lắc mình đến trước mặt hắn, nhẹ nhàng ôm lấy hắn, âm thanh có chút run rẩy, “Mộ Lương.”

Mộ Lương nghe tiếng, thân thể càng run rẩy dữ dội hơn, trên mặt đầy khổ sở, đáy mắt màu đen cùng huyết sắc không ngừng biến đổi thay nhau, nhìn Hoa Khấp Tuyết với ánh mắt thỉnh thoảng là đầy khát máu, thỉnh thoảng đầy đau lòng.

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết nhìn hắn như vậy, đau lòng đến nước mắt đang muốn trào ra, âm thanh có chút nghẹn ngào, dùng sức ôm lấy hắn.

Theo một tiếng thì thầm này, thân thể Mộ Lương thân thể liền cứng đờ, dùng sức đẩy Hoa Khấp Tuyết ra, không dám nhìn nàng một cái, gầm nhẹ phóng vào trong rừng, tầm mắt khi nhìn thấy các sinh vật, thì tất cả dưới bàn tay hắn đều biến thành Vong Linh.

Hoa Khấp Tuyết bò dậy liền đuổi theo hắn, đâm đầu vào lại bị một cỗ cường lực cực lớn, hoàn toàn ngăn nàng lại, thân người không khỏi lảo đảo.

https://thuviensach.vn

Phía trước không ngừng bay ra những phần còn lại của ma vật đã bị cụt hết chân, máu tươi nằm đầy khắp nơi, có chút thậm chí phun trúng người nàng, nhưng nàng không quan tâm, trong mắt của nàng chỉ nhìn về nam nhân đang mê muội không ngừng chém giết ở phía trước, sắc mặt tái nhợt gần như trong suốt, nàng không thèm để ý hắn lạm sát kẻ vô tội, nàng chỉ để ý, làm như vậy hắn sẽ bị thương!

Huyễn lực xung quanh Mộ Lương đột nhiên tăng vọt, Huyễn Lực màu tím bao lấy một phương, tất cả các loài vật ở bốn phía đều bị hủy diệt, Hoa Khấp Tuyết cũng không đỡ được huyễn lực của hắn, liền bị bay thẳng về sau phia sau rồi ngã xuống, ngã mạnh xuống đất, ngực nổi lên đau đớn, làm nàng không ngừng ho khan.

Mộ Lương còn đang liên tục giết các loại sinh vật đang ở xong quanh, mắt Hoa Khấp Tuyết liền hiện lên kiên định, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Quanh thân nàng liền tản mát ra bạch quang, lắc mình đến bên cạnh Mộ Lương, hai tay chấp lại, một cỗ huyễn lực lạnh lẽo xâm nhập trong ngực, Huyễn lực màu trắng là từ ngực nàng phóng ra, bao vây lại toàn bộ không gian tại nơi này, như tạo thành một lồng tre, nhốt lấy nàng cùng Mộ Lươngở trong đó.

Tất cả công kích của Mộ Lương đều đánh vào trên lồng, nhưng tất cả đều bị hấp thu vào, thấy vậy, hắn chợt xoay người, lạnh lùng nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết đang đứng ở phía trước mình, trong mắt đầy sát ý.

“Muốn giết bọn chúng, vậy trước hết giết ta trước đi.” Hoa Khấp Tuyết tựa lên trên lồng tre cười khổ, nhìn nam nhân cả người đầy máu, trong cơ thể dâng lên từng hồi lo lắng, nàng đã vận tất cả Huyễn lực của toàn thân mới hóa ra cái lồng có thể ngăn được Mộ Lương như hiện tại.

Mộ Lương lạnh lùng nhìn nàng, đôi môi lạnh lùng khẽ mím, đột nhiên thân người vừa động, trên tay trái liền ngưng tụ một luồng ánh sáng màu

https://thuviensach.vn

tím nhạt, bay thẳng đến sau đó kết trụ tại cổ của nàng, trong mắt tràn ngập sát ý, người nào dám ngăn trở hắn, Giết!

Hoa Khấp Tuyết liền cảm thấy hô hấp dần trở nên khó khăn, nhìn nam nhân trước mắt đang muốn giết nàng, hô hấp của nàng trở nên khó khăn, khuôn mặt vốn trong suốt lạnh lùng đang dần trở nên trắng bệch, nhưng đôi mắt trong suốt luôn nhìn về phía Mộ Lương, trong đó mang theo đau lòng cùng yêu thương.

Nàng đang đánh cuộc, đánh cuộc dù Mộ Lương bị ma nhập nhưng vẫn còn có một chút nhân tính ẩn sâu trong đó, đánh cuộc dù hắn có bị ma nhập nhưng đối với nàng sẽ còn tình ý!

Trong mắt Mộ Lương chỉ có một mảnh đỏ ngầu, hắn không nhìn rõ khuôn mặt của nàng, nhưng có thể cảm nhận được hô hấp của nàng đang dần trở nên yếu ớt, trong lòng đột nhiên nỗi lên một trận đau đớn, trước mắt liền trở nên sáng ngời, trước mắt liền nhìn thấy đôi mắt nhìn mình chứa đầy yêu thương đập vào hai mắt, liền làm dấy lên nhân tính còn sót lại của hắn, thế nhưng sức lực của bàn tay chỉ dừng một chút, sau một khắc liền dùng súc mạnh hơn.

Hoa Khấp Tuyết chỉ cảm thấy không khí càng ngày càng mỏng manh, ý thức dần bị mờ đi, những âm thanh xào xạc bốn phía càng ngày trở nên xa dần, hai mắt cũng dần dần nhắm lại, nhưng nỗi yêu thương trong mắt nàng lại càng ngày càng đậm hơn.

Nhìn từ từ Mộ Lương đang dần trở nên mơ hồ, Hoa Khấp Tuyết vô lực bắt lấy luồng ánh sáng màu trắng sau lưng, hốc mắt khẽ ửng hồng, vẫn chưa được sao?

“Mộ Lương.....” Đây là trước khi mất đi ý thức, Hoa Khấp Tuyết nỉ non lần cuối cùng, xen giữ đau lòng cùng yêu thương, nhưng không có bất kỳ oán hận nào.

https://thuviensach.vn

Giọng nói trong trẻo lạnh lùng truyền vào trong tai Mộ Lương, huyết sắc trước mắt đột nhiên hoàn toàn biến mất, chợt thu tay về, nhìn Hoa Khấp Tuyết hơi thở thoi thóp dưới đất, hắn khổ sở che kín đầu, một bóng dáng nữ tử màu trắng lại đang hiện lên trong đầu hắn, từng đợt đau tâm liệt phế cũng theo đó mà đến.

Vậy kêu nàng là A Noãn có được hay không?

Ha ha, ta nhất định phải mạnh hơn so với A Noãn..... Như vậy ta thì mới có thể bảo vệ được A Noãn.

A Noãn, có ta che chở, nàng có thể đùa giỡn tất cả thiên hạ ở trong tay.

A Noãn, ta yêu nàng.....

“A! A Noãn!” âm thanh Xa lạ cùng quen thuộc của A Noãn không ngừng xuất hiện trong đầu, A Noãn, A Noãn là ai, tại sao làm cho hắn đâu lòng như vậy!

“A!” Lại một trận đau đớn từ tim truyền đến, hắn chỉ cảm thấy trong đầu xẹt qua một đạo bạch quang chói mắt, đau đớn vẫn còn, nhưng đầu óc đã khôi phục thanh tỉnh.....

Mộ Lương ngã ngồi trên mặt đất, chậm rãi buông xuống tay, trên mặt đều là mồ hôi, thở hổn hển, hai mắt có chút vô hồn.

Thân thể Hoa Khấp Tuyết chậm rãi trượt xuống, nhưng trên khóe miệng đường cong càng lúc càng lớn, Mộ Lương của nàng, đã trở lại.....

“A Noãn!” ánh mắt Mộ Lương nhìn thấy bóng dáng màu trắng sắp ngã nhào trên đất, gầm nhẹ một tiếng, nhanh chóng tiếp được thân thể đang trượt xuống của nàng, ôm nàng vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương đau lòng nhìn Hoa Khấp Tuyết trước mặt bởi vì hắn mà hơi thở trở nên thoi thóp, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, trên đôi môi không ngừng run rẩy, thương thế của hắn A Noãn, do hắn thiếu chút nữa đã giết A Noãn.....

"Phốc!" Nhìn khoé miệng Hoa Khấp Tuyết nở nụ cười yếu ớt, Mộ Lương chỉ cảm thấy trong cổ ngòn ngọt, phun ra một búng máu, hốc mắt lần nữa nhuộm đỏ, cũng không phải vì tâm ma nhập lại, hắn ôm thật chặt Hoa Khấp Tuyết, trên người dâng lên ánh sáng màu tím, nhìn nàng mặt tái nhợt, miệng nhuốn đầy máu khẽ nâng lên cười khổ, cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên đôi môi đang tái nhợt của nàng, huyết sắc dính vào môi của nàng, truyền cho nàng một dòng sinh khí.

Là do hắn đả thương nàng, là do hắn..... A Noãn, tại sao lại ngốc như vậy, tại sao lại đuổi theo, tại sao lại hao hết huyễn lực của toàn thân.....

"A Noãn, hận ta không?" mắt Mộ Lương như có gì thấm ra trong suốt, quyến luyến cúi xuống nhìn nàng, hai mắt chậm rãi nhắm lại, che lại đau đớn đến tận xương tuỷ bên trong, ánh sáng màu tím trên người từ từ nhập vào trong cơ thể Hoa Khấp Tuyết.

A Noãn, mau tỉnh lại, cho dù nàng có hận ta, cũng được.....

Chiếc lồng màu trắng ở bốn phía đã sớm bị rút đi, thay vào đó là hào quang màu tím nhạt, bao quanh hai người, làm cho hai người dung nhập thành nhất thể, bốn phía trải đầy những ma vật đã bị cụt tay chân cùng máu, làm dâng lên một loại thê lương.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 61+2: Tâm Ma Bộc Phát【 Thủ Đả Vip】(2)

"Phế vật, đi tìm cho trẫm! Hoàng thúc có chuyện gì bất trắc, trẫm sẽ cho các ngươi đều chết!" Khuôn mặt Mộ Lêlo lắng đứng ở bên ngoài Liệp Uyển, nhìn chằm chằm vào bên trongLiệp Uyển, lòng tràn đầy lo lắng cùng tức giận, âm thanh đầy lạnh lùng.

Đây là lần đầu tiên mọi người nhìn thấy Mộ Lê như vậy, bá đạo như vậy, ngoan độc như vậy,khuôn mặt tràn đầy lửa giận như vậy. . . . . Nào có giốngdáng vẻ bất cần đời cùng vô năng như bình thường, là bọn hắn đã nhìn lầm rồi, vẫn là hoàng thượng che đậy thật quá tốt hay sao?

Trong lúc nhất thời Liệp Uyển đều lặng yên không một tiếng động, ai cũng không dám mở miệng.

"Mộ Lê, Tuyết Tuyết bọn họ sẽ không có chuyện gì ." Bạch Thánh Diêu nắm tay của hắn, gượng cười, nhưng lo lắng trong mắt vẫn không che giấu được.

Sắc trời đã muộn rồi, nhưng Vương Gia cùng Tuyết Tuyết còn chưa có trở lại, vừa rồi bọn họ mới nghe vương gia thét lớn, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

"Thánh Diêu ." Mộ Lê ôm nàng vào trong ngực, âm thanh có chút yếu ớt, hoàng thúc là người thân quan trọng dien dan le quy don nhất của hắn, hắn không thể mất đi ngài, mới vừa rồi nghe được âm thanh gào thét kia,làm cho tim của hắn cũngđau đớn theo, hoàng thúc nhất định đã xảy ra chuyện!

https://thuviensach.vn

"Mộ Lê. . . . . ." Hốc mắt Bạch Thánh Diêu ửng hồng, lần đầu tiên nàng nhìn thấy Mộ Lê bi thương bất lực như vậy, lòng của nàng cũng đau đớn theo.

Đông Phương Vũ đứng ở một bên, sắc mặt có chút phức tạp, nàng biết kế hoạch của nàng đã thành công, nhưng Vương Gia tại sao lại thét lên như vậy, là hắn phát hiện mình đã giết Hoa Khấp Tuyết cho nên bi thống sao? Hắn yêu nữ nhân kia chân thật như vậy? Vậy còn Nàng tính là gì, nàng yêu hắn nhiều năm như vậy, nàng tính là gì!

"Hoàng thượng, vẫn chưa tìm được!" Thị vệ trưởng hốt hoảng té quỵ xuống đất, không dám ngẩng đầu nhìn bộ mặt tức giận của Mộ Lê.

"Không tìm được?" Mộ Lê âm trắc trắc cười, "Vậy ngươi trở về làm gì?"

"Dạ, thuộc hạ sẽ đi tìm ngay!" Cả người Thị vệ trưởng run một cái, như là chạy trối chết loại chạy về phía Liệp Uyển chỗ sâu.

"Tất cả các ngươi đều đi tìm cho trẫm, không tìm được, tất cả các ngươi đều sẽ chết." Mộ Lê lạnh lùng nhìn về phía mọi dien dan le quy don người bên cạnh, ánh mắt lạnh lẽo đầy sát ý này của hắn bọn họ chưa từng thấy qua, ánh mắt này làm cho bọn họ bị sợ vỡ mật.

"Dạ!" Mọi người cuống quít lên ngựa, rối rít chạy về phía trong rừng, sát ýcủa tiểu hoàng đế bọn họ đều nhìn rõ ràng.

"Hoàng thượng, người không được đi!" Cảnh Duệ nắm chặt lấy tay của Mộ Lê đang muốn vọt đi, khuôn mặt gấp gáp kéo hắn lại.

"Người là Hoàng Thúc của ta!" Mộ Lê lạnh lùng nhìn hắn, vận hết huyễn lực trong người muốn nhanh chóng đánh bay hắn ra.

"Mộ Lê, Vương Gia không hy vọng chàng sẽ bị thương!" Bạch Thánh Diêu ôm lấy hắn, không để cho hắn lên ngựa, chính nàng cũng muốn đi tìm

https://thuviensach.vn

Tuyết Tuyết, nhưng nàng phải ở lại, nếu không thì không ai có thể ngăn được Mộ Lê.

"Thánh Diêu , nàng cũng cảnta?" Mộ Lê không thể tin được nhìn nàng, hắn cho là nàng có thể hiểu tâm trạng của hắn. . . . . .

"Ta cũng lo lắng Tuyết Tuyết, nhưng nếu như chàng tiến vào, mà gặp được nguy hiểm gì, Vương Gia trở lại, ngài ấy sẽ đau lòng,người sẽ tự trách. . . . . ." Trong mắt Bạch Thánh Diêu đầy kiên định, Vương Gia cùng Tuyết Tuyết cũng không giải quyết được chuyện trong đó, Mộ Lê đi vào thì càng thêm không giải quyết được!

MộLê nghe lời của nàng… liền chán chường, hắn thật sự rất vô dụng. . . . .

"Hoàng thượng, vậy hãy làm cho mình trở nên mạnh hơn." Nguyệt Nguyên yên lặng nhìn tiểu hoàng đế, nhàn nhạt lên tiếng, ngay sau đó cùng với Cảnh Duệ vọt vào trong rừng.

"Thánh Diêu , bản thân ta thật là yếu kém. . . . . ." Mộ Lê cười khổ vào rừng.

"Ngốc quá." Trong lòng Bạch Thánh Diêu cũng rất khó chịu, nhưng không biết phải an ủi hắn thế nào an ủi hắn, chỉ có thể lẳng lặng ôm hắn.

Nhưng ta sẽ trở nên mạnh hơn. . . . . Ánh mắt Mộ Lêđầy kiên định, Nguyệt Nguyên nói đúng, hắn nhất định phải làm dien dan le quy don cho mình trở nên mạnh hơn, khuôn mặt vốn non nớt từ từ lộ ra uy nghiêm của bậc vương giả, thời khắc này Mộ Lê đã lột xác.

Bạch Thánh Diêu nhìn tất cả biến hoá của hắn vào trong mắt, vui mừng gật đầu một cái.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, ngài không có chuyện gì chứ?" Không biết Lệ Phi nghe tin tức từ đâu liền chạy vào Liệp Uyển, mặt lo âu nhìn Mộ Lê, trên mặt trang điểm đầy tinh sảo, thời điểm đôi mắt mỹ lệ nhìn qua Bạch Thánh Diêu, liền thoáng qua ghen tỵ trong đó.

Bạch Thánh Diêu lạnh lùng nhìn nàng, sắc mặt trầm xuống, nắm tay Mộ Lê thật chặt.

"Ngươi tới làm gì?" Mộ Lê chán ghét nhìn cô nương trước mắt, hiện tại hắn vốn vì của hoàng thúc mà phiền lòng, căn bản dien dan le quy don không có tâm trang đi diễn bộ dáng Đế Vương đa tình gì cả.

"Hoàng thượng, nô tì. . . . . ." Lệ Phi ủy khuất bĩu môi, đang muốn mở miệng, lại bị Bạch Thánh Diêu cắt đứt.

"Ngươi có thể đi được rồi, nơi này không cần một bình hoa." Bạch Thánh Diêu lạnh lùng nhìn nàng, Hậu cung của Mộ Lê, nàng sẽ cùng hắn cùng nhau thanh trừ.

"Lớn mật, ngươi là ai mà dám to gan nói chuyện với bổn cung như vậy, ngươi có biết hay không. . . . . Phốc!" Lệ Phi hung dữ nhìn cô nương đang nằm trong ngực Hoàng đế, đầy đố kị, cùng hận ý đều có, nghe vậy liền lập tức mở miệng mắng to, lại bị Mộ Lê đánh một chưởng bay lên, thân thể như diều đứt dây, ngã xuống đất.

Lệ Phi thể tin được nhìn nam nhân luôn cùng ** nàng, tâm vì bị hắn đánh vô tình mà thương tâm, chậm rãi nhắm hai mắt lại, không còn tức giận.

Nhưng nàng không biết là, nam nhân cùng với nàng hoan ái, cho tới bây giờ đều không phải là vị Hoàng Đế này.

Nhóm đại thần vừa mới vào tới bên trong Liệp Uyển thấy tình tượng đó, liêntrừng lớn mắt, không thể tin được dien dan le quy don hắn cứ như vậy

https://thuviensach.vn

mà giết phi tử của mình.

"Nghe đây, về sau ai dám nói chuyện thất lễ với Thánh Diêu, thì đây chính là hậu quả!" Mộ Lê lạnh lùng nhìn bọn họ, trên mặt đầy uy nghiêm.

Giờ khắc này, mọi người đều biết được, hoàng thượng, đã thay đổi thật sự.

"Còn không đi tìm hoàng thúc? hay muốn ở chỗ này như nàng?" Mộ Lê cười lạnh, trong mắt đầy lãnh ý.

Vẻ mặt mọi người liền hoảng hốt, rối rít lên ngựa, chạy như bay vào trong rừng.

"Mộ Lê, chàng. . . . . ." Bạch Thánh Diêu cau mày nhìn thi thể trên đất.

"Thánh Diêu , ta không thể để cho nàng bị bất cứ kẻ nào làm tổn thương." Mộ Lê nhẹ nhàng ôm lấy nàng, nhỏ giọng nỉ non.

Bạch Thánh Diêu sững sờ, ngay sau đó liền cười đầy ôn nhu, chậm rãi gật đầu một cái.

Mộ Lê mím chặt môi, nhìn về phía cánh rừng, ánh mắt trở nên thâm thúy, hoàng thúc, lê nhi biết, người sẽ không gặp chuyện gì, cho nên, mau ra đây đi, Lê nhi rất lo lắng người. . . . . .

Đến khi Nguyệt Nguyên cùng Cảnh Duệ tìm được Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, hai người cũng sợ ngây người.

Hoa Khấp Tuyết còn chưa tỉnh lại, chỉ là trên vẻ mặt đã khôi phục lại như bình thường, Mộ Lương đau lòng nhìn nàng, ôm nàng lên, lạnh nhạt nhìn về phía Nguyệt Nguyên cùng Cảnh Duệ.

"Vương Gia, xin giao vương phi cho thuộc hạ." Cảnh Duệ lo lắng nhìn Mộ Lương, lúc này khắp người hắn đều là máu, sắc mặt tái nhợt đến dọa

https://thuviensach.vn

người.

"Không cần." Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn, tay ôm Hoa Khấp Tuyết cũng nắm lại thật chặt, chậm rãi bước đi, đi tới phía trước đi.

"Vương Gia, ngựa của ta cho người." Nguyệt Nguyên tung người xuống ngựa, lolắng nhìn Mộ Lương.

Mộ Lương không lên tiếng, chỉ là khẽ gật đầu một cái, mủi chân điểm một cái, tung người lên ngựa, cũng không nhìn dien dan le quy don bọn họ, hai chân kẹp lấy, con ngựa phóng về phía trước.

Cảnh Duệ cùng Nguyệt Nguyên theo sát phía sau, trong lòng hai người đều rất lo lắng, tình huống của Tuyết cô nương nhìn qua không được tốt lắm, nên Vương Gia rất đau lòng đây, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

Không khí bên ngoài Liệp Uyển đã đè nén tới cực điểm, mọi người tìm thật lâu cũngkhông tìm đượcMộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, Mộ Lê lạnh lùng nhìn bọn họ, trong mắt đã đầy sát ý.

Mọi người không dám thở mạnh một tiếng, chỉ sợ đưa tới họa sát thân.

"Mộ Lê." Bạch Thánh Diêu che miệng lại, nhỏ giọng nức nở, giờ này còn tìm không được, Tuyết Tuyết rốt cuộc đã thế nào?

Mộ Lê mím môi không nói, ôm nàng chặt thêm một chút.

Đột nhiên, bên trong rừng vang lên tiếng vó ngựa đang chạy tới, tất cả mọi người đều ngước lên nhìn chằm chằm vào trong đó, dien dan le quy don là Vương Gia, nhất định là Vương Gia. . . . . .

Tiếng vó ngựa càng ngày càng gần, con ngựa chở Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết khắp người đều là máu xuất hiện trước mắt mọi người, Vẻ mặt Mộ Lương lạnh lẽo, trong mắt là lửa giận lắng đọng tàn nhẫn trong đó.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thúc!"

"Tuyết Tuyết!"

Mộ Lê cùng Bạch Thánh Diêu đều chạy tới, đỡ hai người xuống ngựa, trên mặt đầy lo lắng.

"Hoàng thúc, rốt cuộc là như thế nào?" Mộ Lê lau vết máu trên mặt cho hắn, âm thanh cũng có chút run rẩy.

"Tuyết Tuyết!" Bạch Thánh Diêu nhìn Hoa Khấp Tuyết đang hôn mê bất tỉnh, tâm cũng nhéo lại với nhau, cho tới bây giờ dien dan le quy donTuyết Tuyết đều là thanh thanh lãnh lãnh , nàng tayếu ớt như vậy,là lần đầu tiên nàng nhìn thấy, cũng không nghĩ sẽ gặp được lần thứ hai.

"Mặc kệ là ai, nếu để Bổn vương tra ra, nhất định sẽ chặt hắn ra làm trăm mảnh." Mộ Lương lạnh lùng nhìn bốn phía, uy nghiêm vương giả không còn che giấu từ hắn trong người hắn giờ đã bộc phát ra, đây là loại uy nghiêm áp chế tất cả bốn phương, khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết giờ chỉ có lạnh lẽo, trong mắt đầy sát ý làm cho chân mọi người ở đây đều mềm nhũng.

"Vương Gia, trước nên về vương phủ, cứu Tuyết Tuyết đã!" Bạch Thánh Diêu thấy Hoa Khấp Tuyết còn chưa tỉnh, từng giọt từng giọt nước mắt lăn xuống.

Mộ Lê ôm Bạch Thánh Diêu thật chặt , lo lắng nhìn Mộ Lương, "Hoàng thúc, dù gì, cứu hoàng thẩm trước."

"A Noãn không có việc gì, Mộ Lê, ta mang A Noãn về trước." Mộ Lương nhàn nhạt nhìn hắn,ôm lấy Hoa Khấp Tuyết, cưỡi ngựa rời đi.

Cho đến khi hắn đã đi rất xa, hơi thở lạnh lẽo của hắn lưu lại cũng không bị tiêu tán.

https://thuviensach.vn

Mộ Lê biết hai người không sao, rốt cuộc thở dài một hơi, ngay sau đó nghĩ đến lời nói vừa rồi của hoàng thúc, ánh mắt lại lạnh xuống, lạnh lùng lướt nhìn mọi người, "Nguyên nhân làm cho Hoàng thúc cùng hoàng thẩm xảy ra chuyện, trẫm nhất định sẽ tra được, người dám hại hoàng thúc, trẫm nhất định sẽ không bỏ qua!"

Mọi người nghe vậy, cả người liền run lên.

Mộ Lê hừ lạnh một tiếng, ôm Bạch Thánh Diêu nhảy lên ngựa, phi nhanh khỏi bãi săn, hiện tại hắn chỉ muốn đến Thánh vương phủ xem tình hình của bọn họ, mọi chuyện về cuộc tranh tài săn thú đều giao cho bọn Cảnh Duệ xử lý.

Cảnh Duệ cùng Nguyệt Nguyên đi ra chậm một chút, thấy Mộ Lê đã đi rồi, thở dài một cái, liền bắt đầu việc khắc phục hậu quả.

"Lưu Nguyệt, chuẩn bị y phục cho A Noãn." Mộ Lương bay vào Lương các, phân phó công việc cho Lưu Nguyệt.

"Dạ!" Lưu Nguyệt thấy trên người tiểu thư cùng Vương Gia đều là máu, mặt tái nhợt, nhưng dưới chân cũng không dừng lại chút nào, vội vàng chạy vào Noãn các.

"Mộ Lương, ngươi làm Tuyết Tuyết bị thương!" Hoa Trảm Lãng cùng mộ Hỏa Nhi ở Lương các chờ mọi người trở lại, lại thấy cả người hai người đều là máu, lập tức trầm mặt, trên cổ Tuyết Tuyết còn dấu tay hồng hồng. . . . . Trừ Mộ Lương ra không người nào có thể đến gần người của nàng.

"Mọi chuyện để sau này hãy nói, trước hết phải chờ A Noãn tỉnh lại." Mộ Lương nghe vậy, trong mắt đầy khổ sở, vô lực nhìn Hoa Trảm Lãng.

"Được, hi vọng ngươi có thể nói cho ta một lý do thoả đáng." Hoa Trảm Lãng cũng biết bây giờ không phải là thời dien dan le quy don điểm trách hắn, nhắm mắt lại, lui ra nhường đường.

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng lưng Mộ Lương, trong mắt Hoa Trảm Lãng hiện lên lo lắng, Mộ Lương đã thương tổn Tuyết Tuyết, rốt cuộc bên trong đã xảy ra chuyện gì?

"Trảm Lãng, hoàng thúc làm sao sẽ tổn thương Tuyết Tuyết?" Mộ Hỏa Nhi không thể tin được nhìn Mộ Lương đóng cửa lại, hoàng thúc yêu Tuyết Tuyết như vậy, hắn làm sao có thể làm như vậy?

"Hỏa Nhi, theo ta ra ngoài một chút." Hoa Trảm Lãng thở dài, trong lòng đang lo lắng chết được, lông mày nhíu chặt .

"Được." Mộ Hỏa Nhi nhìn thấu sự lo lắng của hắn, trong lòng cũng rất lo lắng, nhưng vẫn là nặn ra nụ cười, kéo tay hắn đi ra khỏi Lương các.

Bên trong Lương các có một hồ nước nóng, đây là nước từ Ôn Tuyền dẫn vào, dùng để chữa thương rất công hiệu, Mộ Lươngcởi hết y phục trên người hai người, ôm nàng vào hồ nước nóng.

"A Noãn, thật xin lỗi. . . . . ." Mộ Lương đau lòng nhìn Hoa Khấp Tuyết trước mặt, dịu dàng chìu vết máy trên người cho nàng, thấy nàng vẫn chưa tỉnh, mũi lại bắt đầu ê ẩm.

Đợi hai người đã rửa sạch người, Mộ Lương liền mặc quần áo vào cho nàng, đặt nàng lên giường của chính mình, lo lắng cau mày, hắn đã trị thương cho Tuyết Tuyết, nhưng do Tuyết Tuyết đã dùng huyễn lực làm ra cái lồng đó, hao phí rất nhiều tinh khí, nếu như có thể, dien dan le quy don hắn thật muốn truyền toàn bộ huyễn lực của bản thân mình cho nàng, nhưng như vậy sẽ làm nàng tẩu hỏa nhập ma.

"Vương Gia, tiểu thư rốt cuộc là bị gì?" Lưu Nguyệt đi vào, khuôn mặt đầy nóng nảy.

"Ngươi cầm cái này đưa Trảm Lãng, dẫn hắn đến dược phòng." Mộ Lương đưan Ngọc Thiện mở dược phòng giao cho Lưu Nguyệt, thở dài một

https://thuviensach.vn

cái.

"Vâng" Lưu Nguyệt nhận lấy, xoay người rời đi.

Lầu dưới.

Hoa Trảm Lãng nhìn tên thuốc trong tay, ánh mắt lóe lên, bổ nguyên khí?

"Trảm Lãng, chàng còn đứng đó làm gì? Nhanh đi dược phòng!" Mộ Hỏa Nhi thấy hắn nhìn toa thuốc đến ngẩn người, liền gấp chết được .

"Ừ." Hoa Trảm Lãng gật đầu một cái, nắm tay Mộ Hỏa Nhi tung người rời đi.

Cũng không lâu lắm, Lưu Nguyệt liền cầm một viên đan dược màu trắng sữa vào Lương các.

"Vương Gia, thuốc đến rồi!" Lưu Nguyệt thở hổn hển đưa đan dược cho Mộ Lương, khẩn trương nhìn tiểu thư nhà mình.

"Ngươi đi ra ngoài trước." Mộ Lương nhẹ nhàng chuyển động viên thuốc trên tay, nhàn nhạt nhìn nàng.

Lưu Nguyệt lắc đầu, "Vương Gia, ta muốn thấy tiểu thư tỉnh lại."

"Nếu như ngươi ở chỗ này, ta làm sao cứu nàng được?" Mộ Lương lạnh mặt, lạnh lùng nhìn Lưu Nguyệt.

Cả người Lưu Nguyệt liền run lên, bị ánh mắt lãnh khốc của hắn hù sợ, nhưng nàng lại lo lắng cho Hoa Khấp Tuyết hơn, nhanh chóng xoay người rời đi, "Ta đã đi ra, Vương Gia mau cứu tiểu thư!"

Ngoài cửa truyền đến âm thanh của Lưu Nguyệt, trong nhất thời ánh mắt Mộ Lương gợi lên cười khổ, dịu dàng nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, "A

https://thuviensach.vn

Noãn, nha đầu kia củanàng lo lắng cho nàng như vậy...tại sao nàng lại nhẫn tâm tiếp tục ngủ như vậy?"

Dứt lời, hắn bỏ đan dược vào trong miệng mình, người nhẹ nhàng cúi xuống, ngậm lấy môi của nàng, đẩy hàm răng nàng ra, đẩy đan dược màu trắng vào trong miệng nàng, ánh sáng màu tím nhàn nhạt quanh quẩn ở đôi môi hai người.

Lông mi Hoa Khấp Tuyết giật giật, chậm rãi mở mắt, nhìn gần nam nhân ngay trước mắt, trên khuôn mặt tái nhợt không có bất kỳ biểu hiện gì.

"A Noãn?" Mộ Lương thấy nàng tỉnh, trên mặt đầy mừng rỡ, ngẩng đầu lên, trên khuôn mặt tuấn mỹ là nụ cười y hệt một đứa bé, ngay sau đó là một hồi đau lòng.

Hoa Khấp Tuyết Tĩnh tĩnh nhìn hắn trước mặt, nhìn hắn mừng rỡ, hắn tự trách, hốc mắt đỏ lên, nước mắt lớn chừng hạt đậu chảy xuống.

"A Noãn!" Mộ Lương thấy nàng rơi lệ, trong lòng hoảng hốt, kiểm tra từ trên xuống dưới cho nàng, dien dan le quy don "Có phải có chổ nào không thoải mái hay không? Hả?"

Hoa Khấp Tuyết không nói lời nào, chỉ là lẳng lặng chảy nước mắt, trên mặt bởi vì khóc mà có huyết sắc.

"A Noãn. . . . ." Mộ Lương dịu dàng lau lệ cho nàng, sau khi dừng lại, khóe miệng liền lộ ra nụ cười khổ sở, âm thanh có chút khàn khàn, "Có phải là nàng, rất hận ta?"

Thương thế của nàng là do hắn làm, nàng hận hắn cũng phải, nhưng vừa nghĩ tới nàng sẽ hận mình, trong tâm nổi đau đớn liền tràn ra toàn thân. . . . .

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy đáy mắt đau long cùng đầy lo lắng của hắn, hình như là muốn thổ lộ chuyện gì đó, nước mắt lại chảy ra càng ngày càng nhanh, đến cuối cùng cả thân thể cũng bắt đầu run rẩy.

Mộ Lương cả kinh, vội vàng ôm lấy nàng, kinh ngạc nhìn người đang ở trong lòng mình khóc lớn, không biết phải làm sao, chỉ nhẹ nhàng ôm nàng, cho nàng một cái ôm ấm áp trong ngực.

"Chàng, khốn kiếp. . . . . ." Hoa Khấp Tuyết nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn đang đẫm nước mắt, thút thít nhìn chằm chằm Mộ Lương, sợ chỉ cần một chút suy nghĩ uất ức trong lòng cũng sẽ hóa thành nước mắt, đã sớm không còn lạnh nhạt như bình thường.

"Ta khốn kiếp, ta đáng chết, ta không nên làm nàng bị thương, A Noãn, nàng đánh ta đi có được hay không, đừng khóc, cầu xin nàng đừng khóc." Trên mặt Mộ Lương đều là đau lòng, đau lòng lau nước mắt cho nàng, nàng khóc làm cho lòng hắn đều tan nát.

"Mộ Lương, tại sao khi gặp phải nguy hiểm, chàng lại chạy trốn, chàng nghĩ tình yêu của ta , nông cạn như dien dan le quy don vậy sao?" Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, ánh mắt rưng rưng đầy lạnh lẽo.

"Không phải vậy, ta là sợ, sợ tổn thương nàng. . . . . ." Mộ Lương cầm tay của nàng, sợ nàng đánh sẽ đau tay của mình, đau lòng nhìn nàng, hắn làm sao sẽ tin vào tình yêu của nàng, làm sao có thể như vậy?

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng cười, ánh mắt nhìn hắn tựa hồ như đang nhìn một người xa lạ, "Sợ? Lấy cớ này thật không tệ."

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi, A Noãn, thật xin lỗi. . . . . ." Mộ Lương ôm nàng thật chặt, đau lòng nhắm nghiền hai mắt, "A Noãn, là ta không tốt, nàng đừng như vậy. . . . . ."

https://thuviensach.vn

“Chàng biết sợ làm tổn thương ta, nhưng chàng có nghĩ tới hay không, ta cũng vậy biết sợ chàng Tẩu Hỏa Nhập Ma." Hoa Khấp Tuyết đẩy hắn ra một chút, cố nén cảm giác choáng váng, lạnh lùng nói.

Nghe vậy, Mộ Lương trầm mặc, sắc mặt đầy phức tạp.

Hoa Khấp Tuyết thở dài, cuối cùng vẫn mềm lòng, "Lần này, ta tha thứ cho chàng, đồng ý với ta, lần sau, cùng đối mặt với ta."

Mộ Lương mím môi không nói lời nào, vẻ mặt có chút cô đơn, hắn biết, nếu như tâm ma trong hắn lại bộc phát, hắn cũng sẽ đẩy ra nàng.

Hoa Khấp Tuyết cắn răng nhìn hắn, biết hắn đang do dự, hận không thể cạy đầu hắn lên xem một chút bên trong chứa cái gì, nhưng nàng hiện tại toàn thân cao thấp đều có không hơi sức gì, chỉ đành phải oán hận nhìn hắn chằm chằm.

"A Noãn, nàng nghỉ ngơi trước đi được không? Ta đi kêu người chuẩn bị một chút thức ăn cho nàng ." Mộ Lương dien dan le quy don lau sạch nước mắt còn đọng trên khóe mắt cho nàng, bịnàng nhìn nên chột dạ, muốn trốn tránh.

"Mộ Lương!" Hoa Khấp Tuyết cắn môi, không cho phép hắn rời đi.

"A Noãn, nàng đói bụng rồi." Mộ Lương bất đắc dĩ, biết nàng sợ mình sẽ lạiđẩy ra nàng, có chút đau lòng.

Hoa Khấp Tuyết giương mắt, lạnh lùng nhìn hắn một hồi lâu, cuối cùng nhắm lại mắt, đưa tay ôm cổ của hắn, mặt hơi đưa tới.

"A Noãn?" Mộ Lương trợn mắt, đây là nàng muốn làm gì?

Hoa Khấp Tuyết hít một hơi thật sâu, cũng không dám nhìn lại hắn, nhắm mắt lại hôn lên môi mỏng của hắn.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương bị nàng chủ động hôn làm cho kinh sợ đến, này, hình như đây là lần đầu tiên nàng chủ động hôn mình như vậy?

"Mộ Lương, ta yêu chàng . . . . ." Hoa Khấp Tuyết ngậm chặt môi của hắn, âm thanh nhẹ nhàng, mang chút nũng nịu, nhưng đáy mắt lại đầy kiên định.

Mộ Lương cũng không khắc chế được nữa, hung hăng hôn lên nàng, "A Noãn. . . . . Ta yêu nàng, ta yêu nàng. . . . . ."

"Ưmh. . . . . ." Hoa Khấp Tuyết khẽ rên, ôm chặt hắn, học động tác lúc hắn hôn nàng, nghịch ngợm đưa đầu lưỡi ra.

Thân thể Mộ Lương cứng đờ, liền đẩy nàng nằm xuống giường, hung hăng hôn nàng, hiện tại hắn chỉ cảm thấy tất cả máu trong người đều đang sôi trào.

"Mộ Lương, không cần đẩy. . . . . Ta Mở ra là được chứ gì?" Hoa Khấp Tuyết hơi trợn mắt lên, đẩy hắn ra một chút, kiều mị cười, nhìn nam nhân vì mình mà trở nên điên cuồng, trong mắt liền hiện lên giảo hoạt.

"Được." Mộ Lương mê hoặc bởi nụ cười của nàng, theo bản năng liền đồng ý, nhưng ngay lập tức liền phản ứng lại, trong mắt thoáng ảo não, nhìn nữ nhân trước mặt cười như hồ ly, mắt hơi nheo lại, lần nữa hôn nàng.

Thân thể hai người lúc này đều bị nóng lên, Mộ Lương không tự chủ được đã tay bắt đầu cởi y phục trên người dien dan le quy don Hoa Khấp Tuyết, một làng da thịt nõn nà mềm mịn hiện ra trước mặt hắn, làm cho ánh mắtcủa hắn càng trở nên nóng bỏng.

Hoa Khấp Tuyết thở gấp nhìn xương quai xanh của nam nhân trước mặt bị mình để lại vết tích trên đó, liền cười ôn nhu đầy dịu dàng , đột nhiên cảm thấy cả thân thể chợt tề rần và mát lạnh, trong mắt liền nổi lên sương mù.

https://thuviensach.vn

"Mộ Lương, không cần. . . . . ."

Có chút yếu đuối âm thanh truyền vào trong tai Mộ Lương, làm cho hắn dừng động tác lại.

Mộ Lương chợt ngẩng đầu, nhìn người phía dưới khuôn mặt đã trở nên đỏ rực, trên mặt tất liền ảo não, toàn thân A Noãn đang bị thương, hắn làm sao lại. . . . . .

"Người ta đã như vậy, chàng vẫn muốn?" Hoa Khấp Tuyết trêu chọc nhìn hắn, nhưng sau khi nói xong lời này, chính nàng lại trở nên đỏ mặt.

Mộ Lương quẫn bách, lúng túng ho khan một cái, mặc y phục tử tế lại cho nàng một lần nữa, Mộ Lương yêu thương vuốt ve mặt nàng, "A Noãn, ta đi người làm thức ăn bưng lên cho nàng, có được hay không?"

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết cắn môi, gật đầu một cái, nhìn lồng ngực phơi bày trước mặt, gương mặt lại bắt đầu nóng lên.

Mộ Lương dịu dàng cười cười, đắp kín chắn cho nàng, chậm rãi đi về phía cạnh cửa, lại nghe có người đang gõ cửa, tiến lên mở cửa.

"Hoàng thúc, đây là Thánh Diêu nấu cho hai người, nhanh ăn đi!" Mộ Lê thấy cửa mở ra, cười híp mắt nhìn hắn, lại nhìn thấy dáng vẻ áo quần khôngchỉnh tề của hắn, liền kinh ngạc.

Mộ Lương nhận lấy đồ trong tay hắn, thấy hắn sững sờ nhìn mình, có chút khó hiểu, nhìn theo ánh mắt của hắn nhìn dien dan le quy don xuống người mình, gương mặt tuấn tú trong nhất thời trở nên lúc đen lúc đỏ, "Bùm" một tiếng đóng cửa lại.

"Hoàng thúc! Thân thể Hoàng tẩu còn yếu, người phải nhẫn nhịn a! Phải Nhịn!" Mộ Lê ở bên ngoài gấp gáp hô to, lại bị Hoa Trảm Lãng bụm miệng, kéo đi.

https://thuviensach.vn

"Ngu ngốc, Mộ Lương sẽ ngu ngốc như vậy sao?" Hoa Trảm Lãng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn hắn.

"Nhưng anh hùng không qua khỏi ải mỹ nhân nha!" Mộ Lê không phục trợn mắt nhìn lại.

Hoa Trảm Lãng liếc hắn một cái, trực tiếp xoay người đi chỗ khác lười phản ứng với hắn.

"Khụ khụ, A Noãn, ăn cơm." Mộ Lương lúng túng ho khan một cái, trở lại ngồi xuống bên cạnh Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, có chút ngượng ngùng nhìn quần áo đã chỉnh tề của hắn, lúc nào thì nàng bị hắn cởi ra, nàng như thế nàolại không chú ý đến.

Trong mắt Mộ Lương liền hiện lên ý cười, ôm nàng vào trong ngực, từ từ dút cháo cho nàng.

Đợi sau khi hai người đã ăn uống no đủ, Hoa Khấp Tuyết cuối cùng cũng có chút hơi sức, công hiệu của đan dược kia cũng đã có tác dụng.

"Ngu ngốc, nàng không nên đuổi theo, ta sẽ giết chết nàng ." Ánh mắt Mộ Lương khóa chặt trên người trong ngực,dien dan le quy donnghĩ đến dáng vẻ cùng hơi thở thoi thóp hôm nay của A Noãn, trên mặt đầy sợ hãi.

" Chàng đã xảy ra chuyện, chẳng lẽ muốn ta đứng nhìn sao?" Hoa Khấp Tuyết cắn môi, nhìn chằm chằm nam nhân ngu ngốc trước mặt.

Trong lòng Mộ Lương liền ấm áp, những cũng có chút bất đắc dĩ, "Chờ sau khi ta giết đủ rồi, ta sẽ quay trở về ."

"Chàng cảm thấy ta sẽ yên tâm?" Hoa Khấp Tuyết ngẩng đầu cắn lên cằm của hắn cằm một cái, tức giận nhìn hắn chằm chằm, "Mộ Lương, nếu

https://thuviensach.vn

như mà ta cũng xảy ra chuyện như vậy, chàng có bỏ mặc ta lại đó một mình hay không?"

"Dĩ nhiên sẽ không!" Mộ Lương không chút suy nghĩ liền mở miệng, thấy khuôn mặt trêu chọc cùng tươi cười của nàng, bất đắc dĩ cũng cười nhẹ, Đúng vậy a, nàng gặp chuyện không may hắn sẽ không thể bỏ mặc nàng mà tránh ra chổ khác, cho nên hắn gặp chuyện không may, nàng cũng sẽ không bỏ mặc hắn để hắn tránh ra chổ khác.

"Suy nghĩ cẩn thận rồi hả?" Hoa Khấp Tuyết nhíu mày.

"Được, về sau bất luận xảy ra cái gì, chúng ta sẽ cùng nhau đối mặt." Mộ Lương cúi đầu hôn lên môi của nàng một cái, thỏa hiệp, tâm ma cũng được, hắn sẽ không đẩy A Noãnra nữa.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt cười, hắn đã thông suốt mà mở lòng, đột nhiên ho khan.

"A Noãn, còn có chổ nào không thoải mái?" Khuôn mặt Mộ Lương hoảng hốt, khẩn trương nhìn nàng.

"Không có chuyện gì." Hoa Khấp Tuyết bật cười, nàng không có mảnh mai như vậy, chỉ là nguyên khí bị đả thương, bù lại là được rồi, nhìn Mộ Lương đang lo lắng cho mình, sau đó ánh mắt trở nên lạnh lùng, "Hôm nay không phải ngày trăng tròn."

"Có người muốn hại ta cửa." Mộ Lương híp mắt lại.

Trên mặt Hoa Khấp Tuyết mặt khôi phục lại vẻ lạnh lùng, trong mắt đầy lạnh lẽo, "Có đầu mối gì không?"

Mộ Lương lắc đầu một cái, đây là lần đầu tiên hắn bị tâm ma mất khống chế như vậy, hơn nữa vì lo chữa thương cho A Noãn, căn bản không kịp suy nghĩ nhiều như vậy.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, trong đầu bắt đầu từ từ sắp xếp lại tất cả chuyện xảy ra ngày hôm nay, từ buổi sáng lúc bắt đầu vào Liệp Uyển từng cái từng cái nhớ lại.

Mộ Lương cũng giống như nàng, từ sáng hôm nay ăn những gì, đã làm những gì, từng cái đều tỉ mỉ nghĩ lại.

Hai người đồng thời ngẩng đầu lên, yên lặng nhìn đối phương, đồng thời mở miệng.

"Tên."

"Đoạn tiễn!"

Đúng rồi, hôm nay nơi bọn họ đi đến, những người khác đã không thể nào tới được, như thế nào lại có người bắn tên, cho nên chuyện này nhất định là người có lòng hãm hại.

"Mộ Lương, lần đầu tiên ta nghĩ sẽ giết một người." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn về phía trước, trong mắt trở dien dan le quy don nên khát máu chưa bao giờ có, dám động đến Mộ Lương của nàng, vậy cũng xem một chút hắn có thể hay không chấp nhận được lửa giận của nàng.

"A Noãn, để ta làm là được rồi." Giọng nói Mộ Lương êm ái, thế nhưng trong lời nói sát ýcũng lộ ra không mất đi chút nào.

"Mộ Lương, người biết chuyện này, còn có ai?" Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, nhàn nhạt hỏi.

"Đều là người mình, Mộ Lê, Cảnh Duệ, Ảnh Vệ. . . . ." Mộ Lương nhíu nhíu mày, cẩn thận nghĩ tới.

"Không có người khác?" mày Hoa Khấp Tuyết cũng nhăn lại, những người này cũng không thể nào phản bội Mộ Lương a.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương lắc đầu một cái, biết hắn chuyện này, thật cũng chỉ có những người này.

Hoa Khấp Tuyết có chút thất bại thở dài, đột nhiên phát hiệ ra chuyện gì, trong mắt xẹt qua lãnh ý, "Ta biết còn có một người cũng biết chuyện này."

"Hả?" Mộ Lươngcó chút nghi hoặc.

"Đông Phương Vũ." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lên tiếng, giọng nói mang theo đầy giận dữ trong đó, "Đông Phương Vũ nói qua chỉ có nàng có thể tiếp nhận chàng, còn nói nàng đã gặp qua bộ dángnổi điên của chàng."

Mộ Lương lạnh lùng nhìn về phía khác, mặt tràn đầy sát ý, Đông Phương Vũ, hắn sẽ không bỏ qua nàng!

"A, nói đến chuyện này, Mộ Lương, mặc dù chàng nổi điên, cũng đẹp đến nổi làm cho người ta Kinh Tâm nha." Hoa Khấp Tuyết ôm cổ của hắn, trêu chọc , nghĩ đến hôm nay hắn giết chết những ma vật kia bộ dạng, thật là có một loại vẻ đẹp tàn bạo, chính bộ dáng này mới làm cho Đông Phương Vũ si mê hắn như vậy.

Mộ Lương nghe vậy, nguy hiểm híp mắt, sau đó tà ý cười một tiếng, nâng cằm nàng lên, "Bộ dáng này A Noãn thích sao?"

Hoa Khấp Tuyết rụt bả vai, đột nhiên vỗ trán, trên mặt đầy suy yếu, "Mộ Lương, đầu ta thật là choáng."

"Thế nào?" trong lòng Mộ Lương căng thẳng, đặt nàng nằm trên giường, đau lòng nhìn nàng, mặc dù hiểu rõ cô nương này đang giả bộ, nhưng hắn cũng không khống chế được khẩn trương lo lắng.

"Ngủ một giấc là tốt rồi." Hoa Khấp Tuyết nghịch ngợm mở trừng hai mắt, sau đó nhanh chóng nhắm lại.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương lắc đầu bất đắc dĩ, nhìn một chút sắc trời bên ngoài, trong mắt hiện lên ýcười, kéo ra chăn của nàng, chính mình cũng chui vào.

"Chàng làm gì đấy?" Hoa Khấp Tuyết kỳ quái nhìn hắn, không phải nàng nói là buồn ngủ sao?

"Ngủ a." Mộ Lương cười vô hại.

"Vậy chàng vào trong giường ta ngủ làm gì! ?" Hoa Khấp Tuyết đẩy lồng ngực hắn ra, khẽ mím môi.

"A Noãn, đây là Lương các, không phải Noãn Các." Mộ Lương cười đầy dịu dàng, che lại đáy mắt tà khí, "A Noãn không cần xấu hổ, mới vừa rồi cũng đã tắm giúp nàng rồi, hiện tại chỉ là ôm mà thôi, không có gì khác ."

Hoa Khấp Tuyết nhìn một chút lụa mỏng che noãn trì phía sau, gương mặt một hồi nóng lên, trợn mắt nhìn Mộ Lương một cái, vùi đầu vào trong ngực hắn, không nói thêm gì nữa.

"A Noãn, ta hiểu biết rõ nàng yêu thích tư vị của ta, nhưng cũng đừng chôn chặt như vậy, sẽ rất khó thở. . . . ." Mộ Lương hài hước nhìn đà điểu trong ngực.

"Mộ Lương, ta sẽ không để ý đến chàng nữa." Hoa Khấp Tuyết giận dữ gầm nhẹ, không nhịn được mà bấm mạnh bên hông của hắn.

Thân thể Mộ Lương cứng đờ, đè tay nhỏ bé đang làm loạn của nàng lại, con mắt đầy thâm thúy, âm thanh có dien dan le quy don chút mập mờ nhỏ giọng nói, "A Noãn, nàng còn lộn xộn nữa, ta thật sự không nhịn được."

Người trong ngực nghe vậy liền cứng đờ, ngoan ngoãn nằm im, lại không dám động.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương cười khổ, đè nén cơn nóng trên người xuống, hắn thật không biết hắn còn có thể nhịn bao lâu. . . Hazz

https://thuviensach.vn

Chương 62+1: Trúng Độc

Sáng sớm.

Mộ Lương nghiêng người nhìn nữ nhân đang ngủ say ở bên cạnh, mặt mày như tranh vẽ, mỗi một nét đều làm cho tâm hắn rung động, trong mắt Mộ Lương tất cả đều là nhu tình, không nhịn được đưa tay lên vuốt ve gương mặt trắng mịn của nàng.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, mí mắt giật giật, muốn mở mắt ra lại không thích ứng được với ánh sáng mãnh liệt, liền vội nhắm mắt lại.

"A noãn, mở mắt ra từ từ thôi." Mộ Lương câu môi, giơ tay lên che lại bớt ánh sáng cho nàng, thấy nàng mở to hai mắt nhìn mình, nụ cười sâu hơn.

"Mộ Lương, đỡ ta dậy." Hoa Khấp Tuyết muốn ngồi dậy, lại phát hiện toàn thân một chút khí lực cũng không có, có chút suy yếu mở miệng.

"A noãn, là ta không tốt." Mộ Lương biết nàng sẽ không hồi phục nhanh như vậy, trong mắt đều là áy náy, đỡ nàng ngồi dậy.

"Có cái gì mà áy náy, chàng hãy suy nghĩ nên bồi thường cho ta như thế nào đi." Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy sự áy náy trong mắt hắn, bất đắc dĩ mấp máy môi, trêu ghẹo nói, cổ họng chợt ngứa liền cau mày mà ho khan.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lương thấy vậy, trong lòng càng thêm tự trách, đưa tay cầm chén nước.

https://thuviensach.vn

"A noãn, ta sẽ không đã thương nàng lần nào nữa, nếu như tâm ma của ta mà còn tái phát, ta liền tự phế hai tay của mình." Mộ Lương yên lặng nhìn nàng, ở trên mặt đều là nghiêm túc và kiên định.

"Không cho phép." Hoa Khấp Tuyết mím chặt môi, trên mặt gương mặt tái nhợt đều là hàn ý, trong mắt lãnh ý cùng tức giận đan xen vào nhau nói: "Chàng mà chết, thì ta làm sao bây giờ?"

"Ta. . . . . ." Mộ Lương có chút nghẹn lời, ngay sau đó thì cười khổ, đúng vậy a, nếu như hắn chết, A noãn phải làm sao? Chẳng lẽ muốn A noãn sau khi hắn chết thì tái giá với người khác? Vừa nghĩ tới khả năng này, tim của hắn liền thắt lại, không được, hắn không làm được.

"Qua một thời gian nữa, chúng ta quay về mang sơn, sư phụ nhất định sẽ có biện pháp." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, hừ nhẹ.

"Y thuật của ta, đã vượt qua Hoa gia gia rồi." Mộ Lương cười khổ lắc đầu.

"Mặc dù y thuật của sư phụ không lợi hại hơn chàng nhưng sư phụ trải qua nhiều hơn chàng, Mộ Lương, chàng đừng có tự đại như vậy được không!" Hoa KhấpTuyết nghiến răng nghiến lợi nói, nói thế nào đi nữa thì sư phụ cũng sống lâu năm hơn so với hắn, chẳng lẽ còn thật không bằng một tên tiểu bối như hắn sao hả?

"Ta. . . . . ." Mộ Lương nghe nàng nói như vậy cảm thấy có chút lúng túng, lại nghĩ mình thật sự có chút tự đại, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, gật đầu.

Thấy hắn gật đầu, Hoa Khấp Tuyết mới vừa lòng cong lên khóe môi, cử động thân thể, cảm giác vô lực đánh tới làm cho nàng cảm thấy có chút thất bại, xem ra nàng còn chưa đủ cường đại.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương đau lòng híp mắt lại, ở một bên cầm y phục lên, vừa thay cho nàng vừa nói: "A noãn, huyễn lực của nàng đã tiêu hao quá độ, mấy ngày này hãy nghỉ ngơi cho tốt, ta đã viết phương thuốc, Trảm Lãng sẽ cho người nấu thuốc."

"Không có việc gì." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên cười, nhìn thấy hắn một bộ dạng nghiêm túc mặc y phục vào cho mình, nàng có chút cảm động, đột nhiên lại nghĩ đến Đông Phương Vũ, ánh mắt lạnh lẽo hỏi: "Mộ Lương, chàng tính xử trí Đông Phương Vũ như thế nào?"

"Đông Phương Vũ, ta sẽ không để cho nàng sống tốt đâu, A noãn đừng lo lắng nhiều như vậy, nàng cứ an tâm dưỡng thân thể cho thật tốt." Mộ Lương vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, cưng chiều cười cười nhưng đáy mắt chợt lóe lên sát ý, biểu thị cho kết cục bi thương của Đông Phương Vũ.

"Chàng cũng đừng có mà thương hoa tiếc ngọc.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng liếc hắn một cái, giọng điệu kia, nghe như thế nào cũng cảm thấy kỳ quái.

"Tiểu hỗn đản, nói lung tung gì đó!" Mộ Lương tức giận nhìn nàng, thương hoa tiếc ngọc? Trong mắt của hắn hoa, ngọc gì đó cũng chỉ có một mình A noãn.

"Ta có nói cái gì sao?" Hoa Khấp Tuyết vô tội mở to hai mắt.

Mộ Lương bất đắc dĩ cười khẽ, ngắt ngắt cái mũi của nàng, đỡ nàng dậy để cho nàng tựa vào trên giường nói: "Ta đi kêu người bưng bữa sáng tới, chờ ta."

Hoa Khấp Tuyết gật đầu, cảm giác vô lực trong lòng lại đánh úp tới, nhìn hắn xoay người sang chỗ khác, nàng có chút suy yếu nhắm hai mắt lại, xem ra bản thân phải ở trên giường thật lâu rồi.

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư, người khỏe lên một chút nào chưa?" Không biết qua bao lâu, Lưu Nguyệt bưng điểm tâm bước vào, sốt ruột đứng ở bên cạnh Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết ngẩng đầu lên, có chút suy yếu ngoắc ngoắc môi, nhìn thấy sự lo lắng trên mặt tiểu nha đầu này, trong lòng ấm áp lên nói: "Ta không sao, nghỉ ngơi vài ngày là tốt rồi."

"Lưu Nguyệt vô dụng, không biết làm thế nào để giúp tiểu thư, đây là cháo Thánh Diêu tỷ tỷ nấu cho tiểu thư, vẫn còn nóng để ta đút cho người!" Lưu Nguyệt thở dài, thấy bộ dáng yếu ớt của tiểu thư nhà mình, đau lòng vô cùng.

"Mộ Lương đâu?" Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, ánh mắt quét nhìn xung quanh, không có nhìn thấy bóng dáng của Mộ Lương, hơi chau mày lại.

"Vương gia ở bên ngoài đấy, Hoa tiên sinh ngăn cản ngài, hình như là có chuyện gì đó." Lưu Nguyệt suy nghĩ một chút, lên tiếng.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Hoa Khấp Tuyết gật đầu, há miệng uống xong ngụm canh của Lưu Nguyệt đút tới, như nghĩ tới cái gì nhìn ra ngoài cửa, có chút bận tâm, Hoa Trảm Lãng hắn là đã biết mình bị Mộ Lương đả thương, hắn có thể làm khó Mộ Lương hay không. . . . . .

"Mộ Lương, ngày hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ngươi làm sao lại đả thương muội ấy?"

Trong đại sảnh, Hoa Trảm Lãng vẻ mặt lạnh lùng nhìn Mộ Lương ở trước mặt.

https://thuviensach.vn

"Cái gì? Hoàng thẩm là hoàng thúc đã thương sao?" Mộ Lê lâm triều sớm xongliền chạy tới đây, nghe vậy, vẻ mặt là không thể tin nổi, hoàng thúc yêu hoàng thẩm như vậy, hắn làm sao có thể thương tổn nàng?

"Đúng vậy a, Hoa Trảm Lãng, chàng đừng nói lung tung!" Mộ Hỏa Nhân cũng không tán thành cau mày.

Bạch Thánh Diêu ở phòng bếp chuẩn bị dược thiện cho Hoa Khấp Tuyết, nếu để cho nàng nghe được lời này, sợ là phản ứng cũng giống như vậy.

"Phải hay không phải, các người tự mình hỏi hoàng thúc tốt của các người đi." Hoa Trảm Lãng ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Mộ Lương.

Mộ Lương khổ sở cười một tiếng, nhàn nhạt nhìn hắn nói: "A noãn, là do ta đả thương."

"Cái gì?" Mộ Lê trợn mắt, thất thanh hô lên.

"Hoàng thúc, đầu óc người có phải bị hỏng rồi hay không?" Gương mặt Mộ Hỏa Nhân mờ mịt, nếu không phải là đầu óc hỏng rồi, thì hoàng thúc sẽ không nói lung tung như vậy.

"Mộ Lê, ta phát tâm ma." Mộ Lương nhàn nhạt nói, giọng nói có chút vô lực.

"Làm sao có thể? Còn chưa tới trăng tròn!" Mộ Lê ngẩn người, ngay sau đó lắc đầu, tâm ma của hoàng thúc đều là hàng năm vào thời điểm trăng tròn nhất mới có thể phát tác, ngày hôm qua căn bản là không có trăng tròn!

"Có người. . . . . Hạ dược." Mộ Lương lạnh lùng nhìn về phía xa, trong mắt tất cả đều là sát ý.

https://thuviensach.vn

"Người nào!" Mộ Lê sắc mặt trầm xuống, người biết hoàng thúc có tâm ma không nhiều lắm, không thể nghĩ tới có người lại nhân cơ hội này mà tới hại hắn, chẳng lẽ là có nội gián?

"Đến thời điểm nên biết, tự nhiên sẽ biết." Mộ Lương như có điều suy nghĩ nhếch môi, thản nhiên nhìn hắn liếc mắt một cái.

Mộ Lê thấy vậy, cũng không hỏi nhiều nữa, hoàng thúc làm việc gì đều có suy tính của riêng mình nhưng nếu như để hắn biết được người kia là ai, hắn nhất định phải đem người đó bầm thây vạn đoạn, hoàng thúc chính là nghịch lân (vảy ngược) của hắn, đã có người dám chạm đến nghịch lân của hắn, vậy hắn sẽ không để ý mà đại khai sát giới.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Cái gì mà tâm ma?" Hoa Trảm Lãng nghe đối thoại của bọn họ, có chút nghi hoặc, còn có cái gì mà hạ dược, hắn nghe thế nào đều không hiểu.

Mộ Lương thật sâu nhìn hắn một cái, thở dài, ánh mắt có chút trở nên mơ hồ: "Bốn năm trước cuộc chiến ở Kim ghềnh, ta đã giết rất nhiều người."

"Cho nên từ lúc đó trở đi trong lòng hoàng thúc xuất hiện tâm ma, hàng năm vào thời điểm trăng tròn, sẽ tự nhốt mình vào trong lồng sắt, tránh cho mình bị tâm ma khống chế, ra ngoài giết người lung tung." Mộ Lê tiếp tục mở miệng, trên mặt tất cả đều là lo lắng.

Mộ Hỏa Nhân hướng về phía Hoa Trảm Lãng gật đầu một cái, thở dài, hoàng thúc vẫn luôn rất uy phong, lại có rất ít người biết hắn có một mặt chật vật như vậy.

"Thì ra là như vậy." Hoa Trảm Lãng sáng tỏ, không trách được hắn lại đả thương Tuyết Tuyết, thì ra là tâm trí bị khống chế liền hỏi: "Vậy ngươi đã nghĩ đến biện pháp gì để tiêu trừ tâm ma chưa?"

https://thuviensach.vn

"Không có." Mộ Lương cười khổ, nếu mà có biện pháp, hắn còn có thể đả thương A noãn sao?

"Chuyện này. . . . . ." Hoa Trảm Lãng cau mày, y thuật của Mộ Lương so với hắn và lão đầu nhân kia còn lợi hại hơn, ngay cả hắn cũng không có cách nào.

"Chờ thân thể A noãn tốt lên một chút thì ta dẫn nàng về mang sơn một lần." Mộ Lương thở dài, thản nhiên nhìn Hoa Trảm Lãng.

"Hả? Lão Đầu Nhân y thuật không bằng ngươi." Hoa Trảm Lãng nhíu mày.

"Trảm Lãng, người nói như thế nào cũng là sư phụ của chàng, sao chàng lại không có lễ độ như vậy." Mộ Hỏa Nhân biết hắn nói lão đầu nhân chính là Vô Cực lão nhân, lập tức nhẹ trừng mắt nói: "Huống hồ, Vô Cực lão nhân so với hoàng thúc có nhiều kinh nghiệm hơn, biết đâu ông biết được loại phương thuốc cổ truyền nào đó."

"Khụ khụ, Hỏa Nhân nói đúng lắm." Cảm giác bị giai nhân trừng cũng không phải là tốt lắm, Hoa Trảm Lãng cười gượng hai tiếng, ôm nàng vào trong ngực.

Mộ Hỏa Nhân dẩu môi, vùi ở trong ngực của hắn cười thỏa mãn.

"Không chút tiền đồ." Mộ Lê bĩu môi, khinh thường nhìn bộ dạng như con chim nhỏ nép vào người của nàng.

"Dù sao so với huynh không có người ôm vẫn hơn!" Mộ Hỏa Nhân hừ nhẹ, còn cố ý ở trong ngực của Hoa Trảm Lãng cọ cọ.

"Nghịch ngợm." Nhìn Mộ Lê tức đến đen mặt, lại cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của Mộ Hỏa Nhân, Hoa Trảm Lãng cười khẽ một

https://thuviensach.vn

tiếng, đột nhiên nghĩ đến Tuyết Tuyết bị thương, chân mày cau lại hỏi: "Mộ Lương, Tuyết Tuyết hiện tại như thế nào?"

"Không có gì đáng ngại, chỉ là bị mất huyễn lực hết, có chút suy yếu, nghỉ ngơi một thời gian là tốt rồi." Mộ Lương cười khổ, tất cả trên mặt đều là tự trách.

"Cũng không thể hoàn toàn trách ngươi, một lát nữa ta sẽ chuẩn bị phương thuốc và lấy chút dược hoàn cho ngươi." Hoa Trảm Lãng biết Hoa Khấp Tuyết không có việc gì, thở phào nhẹ nhõm, lại thấy vẻ mặt tự trách của Mộ Lương, trong lòng không đành lòng, nữ nhân mà chính mình cẩn thận che chở lại bị chính mình gây thương tích, hiện tại Mộ Lương cũng không dễ chịu gì.

"Đa tạ." Mộ Lương ngoắc ngoắc môi, trong mắt thoáng qua cảm kích.

"Hoàng thúc, qua một thời gian nữa tới sinh nhật của ta, hoàng thẩm có thể tới không?" Mộ Lê nhíu nhíu mày, nếu như hoàng thẩm không đến, hắn sẽ cảm thấy rất tiếc nuối.

"Ta sẽ dẫn nàng tới, đến lúc đó, Lê nhi, ta muốn ngươi tứ hôn cho chúng ta." Mộ Lương lộ ra một nụ cười quỷ dị.

"Ngươi xác định Tuyết Tuyết sẽ đồng ý?" Hoa Trảm Lãng kỳ quái nhìn hắn, hắn cũng không biết Tuyết Tuyết lúc nào thì dễ nói chuyện như vậy.

"Trước mặt nhiều người như vậy, A noãn sẽ không làm cho ta mất mặt." Mộ Lương bình chân như vại uống một hớp trà, gương mặt tự tin.

"....."

Nghe vậy, tất cả mọi người ở đây đều không nhịn được giật giật khóe miệng, Mộ Lương, ngươi thật quá đen tối!

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Diêu bưng canh bổ bước tới, đột nhiên nghe được những lời này của Mộ Lương, ngẩn người, lập tức xoay người, tính đi nói cho Tuyết Tuyết chuyện này, nếu không đến lúc đó Tuyết Tuyết nhất định sẽ bị lừa!

"Thánh Diêu, nếu như ngươi đi nhiều hơn một bước nữa, thì vĩnh viễn cũng đừng nghĩ tới việc thanh trừ hậu cung của Mộ Lê." Mộ Lương thản nhiên nhìn bóng lưng chạy trốn của Bạch Thánh Diêu, âm thanh lạnh lẽo nhẹ nhàng phát ra.

"Ha ha, hoàng thúc chớ có nói đùa, người sẽ không nhìn chất nhi chịu khổ đâu, đúng không!" Mộ Lê lắc mình đến trước mặt Bạch Thánh Diêu, nhận lấy chén kiểu trong tay nàng, đưa nó cho Mộ Lương, trên tay dùng lực, ôm nàng vào trong ngực, thuận thế bụm miệng nàng lại.

"Ưmh ưmh. . . . . ." Bạch Thánh Diêu giùng giằng, tức giận trợn mắt trừng Mộ Lê, nàng không thể để cho Tuyết Tuyết chịu thiệt.

https://thuviensach.vn

Chương 62+2: Trúng Độc (2)

Mộ Lê thấy nàng vẫn còn giãy giụa, sắc mặt đen lại, kéo lấy nàng đi ra ngoài cửa, vẫn không quên quay đầu lại cười híp mắt nhìn Mộ Lương nói: "Hoàng thúc, ta với Thánh Diêu còn có chút chuyện, đi trước Haa...!" Dù sao hoàng thẩm sớm muộn gì cũng phải gả cho hoàng thúc, đây chỉ là đẩy nhanh tốc độ mà thôi!

"Từ từ đi, không vội." Mộ Lương lười biếng cười, quét mắt nhìn chén kiểu trong tay.

"Không không không, gấp, gấp vô cùng!" Mộ Lê cười gượng, dưới tay căng thẳng, mang theo Bạch Thánh Diêu lắc mình rời đi.

"Chậc chậc, Mộ Lương, đây chính là cháu của ngươi, ngươi cũng âm hiểm như vậy?" Hoa Trảm Lãng nhìn một màn này, chậc lưỡi nói, hắn còn tưởng rằng chỉ có hắn và lão nhân đầu là bị nam nhân này tính kế thôi, thì ra là người nhà của hắn cũng không thoát khỏi.

"Hay ngươi muốn người bị tính kế là mình?" Mộ Lương hừ nhẹ, bưng chén kiểu đứng dậy.

"Khụ khụ, Tuyết Tuyết đang nhớ ngươi, Mộ Lương, ngươi nhanh đi quan tâm nàng đi!" Hoa Trảm Lãng liền vội vàng lắc đầu, chỉ chỉ hướng Lương các.

Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi, trước khi đi còn để lại một câu: "Trảm Lãng, ngươi cùng Hỏa Nhân cũng nên làm hôn sự rồi, cả người nàng đều là của ngươi rồi."

https://thuviensach.vn

Mộ Hỏa Nhân nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, khẽ cắn môi, không biết là thẹn thùng hay là tức giận.

Hoa Trảm Lãng giật giật khóe miệng, nhịn xuống kích động muốn mắng to, thấy bộ dáng kia của Mộ Hỏa Nhân, trong mắt hiện lên áng sáng nhu hòa nói: "Hỏa Nhân, Mộ Lương nói cũng không sai."

"Muốn chết sao!" Mộ Hỏa Nhân đánh hắn một cái, vùi mặt vào trong ngực hắn.

"Vốn là cả người nàng. . . . . Đều đã là của ta. . . . . ." Hoa Trảm Lãng mập mờ cười một tiếng, cúi đầu cắn vành tai của nàng, âm thanh có chút tà khí.

"Trảm Lãng!" Mộ Hỏa Nhân rốt cuộc thẹn quá hóa giận, hung hăng đạp hắn một cước.

Thân thể Hoa Trảm Lãng cứng đờ, gương mặt tuấn tú nhất thời vặn vẹo, một cỗ đau nhói truyền từ đầu ngón chân vào tim, lúc nãy, Mộ Hỏa Nhân đúng thật là có hơi dùng lực.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Lưu Nguyệt, ngươi đi xuống trước đi." Mộ Lương cười nhạt bước vào Lương các, nhìn Lưu Nguyệt ở trước mặt Tuyết Tuyết nói lải nhải liên miên liền nhíu mày.

"Dạ, Vương gia, tiểu thư người phải nghỉ ngơi nhiều a!" Lưu Nguyệt vẫn còn chưa có thỏa mãn nhưng nàng không dám khiêu chiến quyền uy của Mộ Lương, nên đành không cam tâm tình nguyện mà đứng dậy, đi tới cửa còn không nhịn được mà quay đầu nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái.

Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, gật đầu một cái.

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt nhếch miệng cười, nhìn Hoa Khấp Tuyết lại nhìn Mộ Lương, lúc này mới bưng chén dĩa rời đi.

"A noãn." Mộ Lương ngồi xuống ở đầu giường, đặt chén canh bổ trong tay sang một bên, sờ sờ mặt của nàng.

Hoa Khấp Tuyết ngước lên nhìn hắn, thản nhiên cười. Chỉ là trong chốc lát không nhìn thấy hắn, nàng đã bắt đầu nhớ hắn rồi, hình như mình bắt đầu lệ thuộc vào hắn càng ngày càng nhiều rồi.

"Sinh nhật của Mộ Lê, nàng có muốn đi không?" Mộ Lương cười dịu dàng, giống như là lơ đãng bổ sung thêm một câu: "Đoán chừng vào ngày hôm đó hắn sẽ tuyên bố hôn sự với Thánh Diêu, nếu như nàng đi bọn họ sẽ rất vui vẻ."

"Ta sẽ đi." Hoa Khấp Tuyết gật đầu, âm thanh nhẹ nhàng, nghe ra được sự suy yếu trong đó.

Mộ Lương nghe vậy, nụ cười sâu hơn, đáy mắt xẹt qua tia tính toán, nếu như là bình thường, Hoa Khấp Tuyết làm sao mà không phát hiện ra được điều bất thường nhưng bây giờ nàng làm sao phát hiện được. . . . . .

"Ảnh, kêu Trạch Lương tới đây." Mộ Lương đút canh bổ cho Hoa Khấp Tuyết, thản nhiên lên tiếng.

"Dạ, Vương gia." Không trung truyền đến một đạo âm thanh cung kính.

"Hắn là ai?" Hoa Khấp Tuyết có chút ngạc nhiên.

"Thủ lĩnh Ảnh Vệ, nàng đã gặp qua rồi." Mộ Lương cưng chiều cười cười, lau khóe miệng cho nàng.

"Là hắn." Hoa Khấp Tuyết nghĩ đến ban đầu ở trong dược phòng nhìn thấy nam tử mặc áo xanh kia, nhíu nhíu mày, thấy Mộ Lương vẫn còn đút

https://thuviensach.vn

canh cho mình, nàng vội vàng ngăn cản: "Mộ Lương, ta no rồi."

"No rồi?" Mộ Lương nhíu mày: "Vậy không uống nữa."

"Chàng kêu Trạch Lương tới làm gì?" Hoa Khấp Tuyết mặc hắn chùi miệng cho mình, nhẹ giọng hỏi, nàng hiện tại thật là không có hơi sức duy trì, lòng hiếu kỳ ngược lại nhiều lên không ít.

"Gọi hắn đến để làm y phục cho nàng." Mộ Lương nhíu mày: "Sinh nhật của Mộ Lê, vẫn là nên ăn mặc nghiêm trang một chút mới tốt."

"À?" Hoa Khấp Tuyết có chút không phản ứng kịp, ngơ ngác nhìn Mộ Lương.

Mộ Lương nhìn thấy dáng vẻ đáng yêu này của nàng, tà khí cười một tiếng, cúi đầu hôn lên cánh môi của nàng, nhẹ nhàng gặm cắn, một hồi lâu mới buông nàng ra thở hổn hển, cười đến vẻ mặt dịu dàng, thân thể cô gái nhỏ này đang hư nhược, nếu không hắn tuyệt đối sẽ không dễ buông tha cho nàng.

Hoa Khấp Tuyết dựa vào trong ngực của hắn, nhẹ nhàng thở hổn hển, tức giận nhìn chằm chằm vào hắn, nàng hỏi hắn hắn không chịu trả lời, ngược lại còn tới chiếm tiện nghi của mình, hắn đoán chắc mình không còn hơi sức đánh hắn!

"Trạch Lương chính là Lê cô nương." Mộ Lương biết nàng có chút tức giận rồi, cũng không trêu chọc nàng nữa, nhẹ giọng giải thích.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, sự thản nhiên trên khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt biến thành sững sờ nhưng là rất nhanh liền phản ứng lại hỏi: "Chàng nói Lê cô nương là nam nhân?"

https://thuviensach.vn

"Vương phi, ta vẫn luôn là nam nhân." Trạch Lương cười khổ đi vào, vừa lúc nghe những lời này của nàng, trong lòng cảm thấy bất đắc dĩ.

"Vậy tại sao mọi người lại gọi ngươi là cô nương?" Hoa Khấp Tuyết vuốt vuốt ngọc thiền Mộ Lương làm cho nàng, liếc nhìn gương mặt cười khổ của Trạch Lương hỏi.

"Ta làm mỗi bộ y phục, đều có một 'Lê', cho tới bây giờ ta vẫn chưa có bộc lộ thân phận, cho nên bọn họ không biết ta là nam hay nữ, liền suy đoán ta là cô nương, vì vậy mới có Lê cô nương." Trạch Lương thở dài, hắn chỉ là yêu thích hoa lê.

"Làm y phục thì rất mất mặt sao?" Nếu không thì tại sao lại không dám nói cho người khác biết thân phận của mình.

"Y phục mà hắn làm ra được rất nhiều người yêu thích, nếu cho người khác biết thân phận thật của hắn thì chỉ sợ là về sau hắn chỉ lo trốn tránh mấy nữ nhân này, đâu còn có thời gian rãnh rỗi mà làm việc cho ta?" Mộ Lương không mặn không nhạt lên tiếng.

"Bi kịch." Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, thản nhiên nhìn Trạch Lương một cái, cũng không biết nên nói gì nữa.

Trạch Lương sờ sờ mũi, không quan tâm cười cười, dù sao hắn cũng chỉ đơn thuần là thích thiết kế quần áo và đồ trang sức, cũng không đòi hỏi cái gì khác.

"Vương phi, khi đến bữa tiệc chúc thọ hoàng thượng, người vẫn là mặc y phục màu trắng sao?" Trạch Lương liếc nhìn qua Hoa Khấp Tuyết một cái, nhẹ giọng hỏi, Vương phi vẫn luôn mặc y phục màu trắng, sợ rằng ngày đó cũng sẽ không thay đổi.

Nhưng đáp án mà Trạch Lương nghe được, lại không giống với suy nghĩ trong lòng của hắn.

https://thuviensach.vn

"Màu tím." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn Mộ Lương liếc mắt một cái.

"A noãn?" Mộ Lương nghe được lời này, có chút kinh hỉ, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng không hề có chút trêu đùa nào, vui sướng trong lòng càng tăng thêm, A noãn đây là muốn mặc y phục giống hắn sao?

"Sinh nhật của Mộ Lê, mặc bạch y không thích hợp lắm, nhìn tới nhìn lui, cũng chỉ có màu tím là nhìn đẹp mắt một chút." Hoa Khấp Tuyết mặt không chút biểu cảm nhìn về phía trước nhưng lời này của nàng nghe thế nào cũng không giống thật.

"Khụ khụ, vâng, Vương phi, thuộc hạ đi thiết kế y phục cho người." Trạch Lương đình chỉ nụ cười sắp tràn ra bờ môi, trêu ghẹo nhìn Mộ Lương một cái, thấy hắn trừng mình liền vội vàng rời đi.

"A noãn, nàng là đang nói dối." Mộ Lương trêu tức cười, cúi người chống lại ánh mắt của nàng.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, ánh mắt chợt lóe, hừ nhẹ một tiếng, quay đầu sang chỗ khác.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"A noãn, đây là muốn cùng ta mặc y phục vợ chồng sao? A noãn đã khẩn cấp muốn gả cho ta sao?" Mộ Lương tà mị cười một tiếng, xoay đầu nàng lại, không để cho nàng trốn tránh.

"Chàng không muốn cưới?" Trong mắt Hoa Khấp Tuyết thoáng qua tức giận, hừ nhẹ nói.

"Muốn, nằm mơ cũng muốn." Mộ Lương ôm nàng thật chặt, thanh âm cam thuần như rượu, nhìn khuôn mặt trong trẻo xinh đẹp của nàng, nhu tình trong mắt càng thêm nồng đậm, xem ra, hắn không cần phải tính kế.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết thật sâu nhìn vào trong mắt của hắn, không tự chủ được liền đắm chìm trong sự nhu tình đó, ánh mắt có chút mơ hồ.

Mộ Lương khóa lại hai mắt của nàng, bắt giữ được phần dịu dàng trong đáy mắt của nàng, tim đập nhanh hơn mấy phần, hô hấp trở nên có chút dồn dập.

Hoa Khấp Tuyết cảm nhận được sự biến hóa của hắn, liền không tự chủ mà nghĩ đến sự thân mật đêm qua của hai người, mắt đẹp khẽ nheo lại, gương mặt lại khẽ ửng hồng.

Đáng chết, khi không tự nhiên sao nàng lại suy nghĩ đến những thứ kia làm gì chứ? Hoa Khấp Tuyết thầm mắng mình ở trong lòng nhưng vẫn là không tự chủ được mà nhớ lại, nhìn con ngươi của hắn càng ngày càng nóng lên, có chút bối rối quay đầu sang chỗ khác.

Mộ Lương cũng không cho nàng cơ hội này, bàn tay nâng đầu của nàng lên, cố định ở chỗ cũ, tà tứ cười, cúi người hôn lên cánh môi của nàng.

Hoa Khấp Tuyết than nhẹ một tiếng, trong mắt dâng lên hơi nước nhưng lại không giãy giụa, thân thể trong nháy mắt cứng ngắc, sau đó mềm nhũn đi thậm chí còn run lên nhè nhẹ.

Nàng giống như cánh hoa sau cơn mưa khẽ run, làm cho hắn muốn ngừng mà không ngừng được, lòng tràn đầy nhu tình hóa lửa nóng thành hành động, hắn từ từ cúi đầu, hơi thở ám muội quanh quẩn, đường đường chính chính hôn lên môi nàng, tựa như cánh bướm chạm nhẹ, dâng lên từng đợt sóng kích động.

Hoa Khấp Tuyết bị động tác của hắn dọa sợ, thân thể không khống chế được liền mềm nhũn ra, nóng lên, hai tay của nàng theo bản năng hướng lên lưng hắn, bấu víu vào cổ hắn.

https://thuviensach.vn

Tròng mắt của Mộ Lương trở nên rất thâm thúy, bàn tay thăm dò vào trong y phục của nàng, vuốt ve eo nàng, mang theo từng đợt cảm giác tê dại hướng Hoa Khấp Tuyết đánh tới, làm cho nàng không ngừng run rẩy.

"Mộ Lương. . . . . ." Hoa Khấp Tuyết nhịn không được than nhẹ ra tiếng, âm thanh kiều mỵ động lòng người, trêu chọc tiếng lòng Mộ Lương.

"Tiểu yêu tinh." Mộ Lương nâng thân lên, thở hổn hển, nhìn cặp mắt xinh đẹp quyến rũ của nàng, bụng co rút một hồi, ánh mắt cũng tối tăm ám muội.

Hoa Khấp Tuyết khẽ mở mắt ra, nhìn nam nhân đang đè trên người nàng, môi anh đào khẽ mở, thở gấp nhưng nàng không biết một màn này ở trong mắt nam nhân, là một loại hấp dẫn đến cực hạn.

"Tiểu yêu tinh, nếu không phải thân thể của nàng vẫn chưa chịu nổi chuyện này, ta đã sớm ăn nàng vào trong bụng rồi!" Mộ Lương gầm nhẹ một tiếng, nhắm hai mắt lại không nhìn gương mặt của nàng nữa, tránh cho chính mình lại không kìm chế được. . . . . .

"Vậy chàng vẫn chưa chịu đứng dậy!" Hoa Khấp Tuyết cắn môi trừng mắt liếc hắn một cái, hờn giận oán trách.

https://thuviensach.vn

Chương 62+3: Trúng Độc (3)

"Trời sanh nàng chính là để tới quyến rũ ta đấy." Mộ Lương đứng dậy, ôm nàng vào trong ngực, sửa sang lại quần áo cho nàng xong, không nhịn được lại cắn chóp mũi nhỏ của nàng.

Hoa Khấp Tuyết lạnh mặt xuống, lành lạnh liếc hắn một cái, hừ nhẹ: "Định lực của mình không đủ, còn đổ lỗi cho ta."

"Hả?" Mộ Lương nguy hiểm híp mắt lại, cười đến bộc phát tà mị, bàn tay mập mờ khẽ vuốt ve gương mặt của nàng.

"Đừng làm rộn." Hoa Khấp Tuyết bị động tác của hắn làm cho tim đập loạn nhịp, khẽ cắn cánh môi, kéo tay của hắn xuống: "Dẫn ta ra ngoài dạo đi, ở trong phòng rất buồn bực."

"Được." Mộ Lương dịu dàng cười, hiện tại sắc trời không tệ, dẫn A noãn đi phơi nắng, đối với sự hồi phục của nàng rất có lợi, đôi tay vừa dùng lực, liền ôm ngang Hoa Khấp Tuyết lên.

Hoa Khấp Tuyết ôm cổ hắn, thản nhiên cười cười, tựa đầu lên trên bả vai của hắn, cảm thụ ấm áp mà hắn mang đến cho mình.

"Lưu Nguyệt, đi chuẩn bị hoa quả ướp lạnh, ta dẫn A noãn đi hoa viên một chút." Mộ Lương mở cửa phòng, thản nhiên liếc mắt nhìn Lưu Nguyệt đang chờ ở ngoài cửa.

"Vâng, Vương gia." Lưu Nguyệt liếc nhìn gương mặt mang theo nét cười của tiểu thư, cười híp mắt chạy đi, tình cảm của tiểu thư và Vương gia càng ngày càng tốt, đây coi như là hoạn nạn thấy chân tình?

https://thuviensach.vn

"Chạy nhanh như vậy làm gì?" Cảnh Duệ nhìn Lưu Nguyệt hấp tấp chạy về phía trước, có chút bất mãn kéo nàng lại, tiểu nha đầu này cứ lao nhanh tới như vậy, tự đụng đau mình thì làm thế nào.

"Mắc mớ gì tới ngươi a, sư phụ!" Lưu Nguyệt hai tay chống nạnh, tức giận nhìn hắn liếc nhìn một cái.

Cảnh Duệ nghe vậy, trên mặt đen lại, sư phụ cái rắm, hắn chỉ là chỉ điểm nàng học tập huyễn thuật, không phải là sư phụ của nàng!

"Sư phụ đi thong thả, ta phải đi lấy đồ cho tiểu thư rồi." Lưu Nguyệt thấy mặt hắn đen xuống, trong mắt xẹt qua ranh mãnh, bộ mặt hả hê xoay người rời đi.

Cảnh Duệ nghiến răng nghiến lợi nhìn bóng lưng hả hê của nàng, bình sanh lần đầu tiên, hắn muốn dạy dỗ một nữ nhân thật tốt!

"Cảnh Duệ, chuyện ở cuộc tranh tài săn thú xử lý tốt chưa?" Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết đi ra, liền nhìn thấy một mình Cảnh Duệ đứng ở nơi đó không biết đang mắng cái gì.

"À?" Cảnh Duệ ngẩn người, ngay sau đó phản ứng lại nói: "Đã xử lý tốt, mọi người rất lo lắng cho Vương gia."

"Lo lắng?" Trong mắt Mộ Lương xẹt qua sự khinh thường, dịu dàng nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, rời khỏi Lương Các.

Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy sự giễu cợt trong mắt của hắn, nhàn nhạt thở dài, Mộ Lương sống trong hoàn cảnh dối trá như vậy thật là không dễ dàng.

"Nha đầu ngốc, thở dài chuyện gì?" Mộ Lương nhướng mày nhìn nàng, dưới chân cũng không có dừng lại.

https://thuviensach.vn

"Mộ Lương, mặc kệ hắn tới cửa là thật tâm hay giả vờ, chàng còn có ta." Hoa Khấp Tuyết nghiêm túc nhìn hắn.

Mộ Lương nghe vậy, bước chân dừng lại một chút rồi tiếp tục đi về phía trước, chỉ là khóe miệng kia nở ra nụ cười càng lúc càng rộng.

"Vương gia, ngài cả đêm triệu tập chúng ta đến đây, là có chuyện gì?" Chờ Mộ Lương mang theo Hoa Khấp Tuyết ngồi vào trong hoa viên, Trạch Linh và Trạch Hàn lách mình xuất hiện trước mặt hai người.

"Trong khoảng thời gian này, nhiệm vụ duy nhất của các ngươi chính là bảo vệ cho A noãn." Mộ Lương thản nhiên phân phó.

"Vâng!" Hai người lĩnh mệnh.

Trạch Linh có chút kỳ quái hỏi: "Vương phi cường đại như vậy, còn cần chúng ta bảo vệ sao?"

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ngày hôm qua ở cuộc so tài săn thú, xảy ra chút chuyện." Mộ Lương nói đến đây, trên mặt xẹt qua vẻ tự trách, nếu không phải hắn vô dụng cũng sẽ không khiến A noãn mất hết huyễn lực.

"Vương gia, xảy ra chuyện gì?" Trạch Hàn nghe vậy, sắc mặt trầm xuống, có chút lo lắng, hôm qua bọn họ đi làm nhiệm vụ không có ở hiện trường.

"Có người, thúc giục tâm ma của ta." Mộ Lương lạnh lùng lên tiếng, nhìn về phía xa hai mắt nhiễm sát ý.

"Cái gì? Vương gia, là ai hại ngài, Trạch Linh sẽ chặt hắn làm trăm mảnh!" Trạch Linhtrừng lớn cặp mắt, sắc mặt tái xanh.

https://thuviensach.vn

"Không cần nhiều chuyện, chuyện này, ta tự có tính toán." Mộ Lương âm thanh lạnh lùng, thản nhiên nhìn hai người ra lệnh: "Các ngươi đi xuống trước đi."

"Chuyện này. . . . . Vâng, Vương gia." Trạch Linh siết chặt quả đấm, cuối cùng than nhẹ một tiếng cùng Trạch Hàn lui xuống.

"Mộ Lương, làm thế nào để có thể nhanh chóng bổ sung thể lực?" Hoa Khấp Tuyết thấy hai người rời đi, thở dài, toàn thân đều là cảm giác vô lực, thật là không thoải mái.

"A noãn, nàng đã tiêu hao hết huyễn lực, không phải mấy ngày là có thể bù lại." Mộ Lương áy náy nhìn nàng, trong mắt đều là thương tiếc.

"Ta là lần đầu tiên có cái loại cảm giác vô lực này." Hoa Khấp Tuyết tự giễu cười một tiếng nói: "Xem ra là ta phải tăng huyễn lực lên."

"A noãn, nàng không cần phải cường đại, nàng đã có ta." Mộ Lương ngắt cái mũi của nàng, trên mặt tràn đầy cưng chiều.

"Nếu tâm ma của chàng lại tái phát, ai sẽ tới áp chế chàng?" Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ nói: "Qua một thời gian nữa, chúng ta đi mang sơn, ta tin tưởng sư phụ nhất định có thể giúp được cho chàng."

"Được, chờ qua sinh nhật của Mộ Lê, chúng ta liền đi." Mộ Lương ngoắc ngoắc môi, hình như là nghĩ tới điều gì, trong mắt có chút lạnh lẽo hỏi: "A noãn, Đông Phương Vũ này, nàng muốn nàng ta chết như thế nào?"

"Chết?" Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, thản nhiên nhìn Mộ Lương nói: "Mộ Lương, chàng đã thay đổi trở nên thiện lương."

"A, A noãn là muốn nàng, sống không bằng chết." Mộ Lương bất đắc dĩ nhìn nàng, cô gái nhỏ này thật đúng là đáng yêu.

https://thuviensach.vn

"Nàng dù sao cũng là công chúa của một nước, lúc đến còn sống nhưng lại chết trở về thì không tốt." Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, gương mặt vô tội, nàng đây là vì Mộ quốc mà suy nghĩ chu toàn.

"Vậy thì như thế nào, nếu như A noãn muốn, ta có thể khiến cho Tước quốc chôn theo nàng ta."Âm thanh của Mộ Lương trở nên lạnh như băng, bộc lộ rõ sự uy nghiêm vương giả.

Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, thản nhiên nhìn hắn, rồi nhìn thấy ở phía xa Mộ Hỏa Nhân và Hoa Trảm Lãng đi tới, như có điều suy nghĩ híp híp mắt hỏi: "Một Tước quốc, để dành làm lễ vật tân hôn cho Hỏa Nhi và Mộ Lê, có thể chứ?"

"Nếu như A noãn thích, không hẳn là không thể." Mộ Lương bật cười ra tiếng, thế nhưng trong lời nói lại không có nửa điểm đùa giỡn, đưa cho Mộ Lê một Vân Huyễn Đại Lục toàn vẹn, đề nghị này không tệ.

"Nói cái gì đó, cười vui vẻ như vậy." Hoa Trảm Lãng chậm rãi đi vào viện, cười như không cười nhìn hai người.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Tuyết Tuyết, có thấy khá hơn một chút nào hay không?" Mộ Hỏa Nhân vừa nhìn thấy người trong ngực của Mộ Lương, nhanh chóng từ trong ngực của Hoa Trảm Lãng chạy tới trước mặt nàng, lo lắng nhìn nàng, ngày hôm qua lúc Tuyết Tuyết vừa trở về, sắc mặt tái nhợt, nàng hiện tại vẫn còn nhớ rõ.

"Không sao." Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, khẽ lắc đầu một cái.

"Vậy thì tốt." Mộ Hỏa Nhân thở ra một hơi, đau lòng nhìn thần sắc có chút suy yếu của nàng.

https://thuviensach.vn

"A, Tuyết Tuyết a, sư muội là bị Mộ Lương làm cho bị thương, sao muội còn dám ở trong ngực của hắn?" Hoa Trảm Lãng nham hiểm mở miệng, đưa tay ôm chầm lấy Mộ Hỏa Nhân.

"Hoa Trảm Lãng, sao chàng lại nói như vậy!" Mộ Hỏa Nhân trừng lớn đôi mắt đẹp, hung dữ mà nhìn Hoa Trảm Lãng.

"Huyễn lực là ta tự mình làm mất hết, không có liên quan tới Mộ Lương." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn Hoa Trảm Lãng, trong mắt có chút không vui, nàng không thích người khác nói Mộ Lương như vậy, cho dù là sư huynh cũng không được.

"Đứa ngốc." Mộ Lương nghe nàng bảo hộ chính mình, trong lòng một hồi cảm động, dịu dàng nhìn nàng, khẽ chớp hai mắt, trong mắt bởi vì cảm động mà nhiễm sương mù.

"Chậc chậc, ta mới nói có mấy câu, nha đầu này đã bắt đầu lên tiếng mà bảo vệ, muội cẩn thận làm hư nam nhân này." Hoa Trảm Lãng bĩu môi, thản nhiên nhìn Mộ Lương một cái.

"Nếu ta nói ngươi, Hỏa Nhân cũng sẽ không chịu ngồi yên mà không để ý đến?" Mộ Lương liếc hắn một cái.

"Ta sẽ a, hoàng thúc nói Trảm Lãng, ta nhất định sẽ không phản bác lại!" Mộ Hỏa Nhân theo bản năng trả lời, từ nhỏ lời nói của hoàng thúc đã là chỉ thị cao nhất, nàng nào dám phản kháng.

"Hỏa Nhân!" Hoa Trảm Lãng mặt đen lại nhìn nàng.

"Éc. . . . ." Mộ Hỏa Nhân cười gượng hai tiếng, nhè nhẹ vỗ lưng cho hắn, để cho hắn thuận khí.

Hoa Khấp Tuyết nhìn một màn này, đáy mắt nổi lên nụ cười thản nhiên, ý cười này xem ở trong mắt Mộ Lương, làm cho ánh sáng trong đáy mắt

https://thuviensach.vn

hắn càng thêm dịu dàng.

"Vương gia, tể tướng của Phong Quốc tới, ngài có muốn gặp hắn một chút không? Hắn nói có chuyện rất quan trọng muốn nói với ngài." Cảnh Duệ cùng Lưu Nguyệt đi vào hoa viên.

"Không đi." Mộ Lương không chút suy nghĩ liền cự tuyệt, ôm Hoa Khấp Tuyết thật chặt, hắn muốn bồi A noãn.

"Oh." Cảnh Duệ gật đầu một cái, nhún nhún vai, xoay người tính trở về tra lời, lại bị âm thanh của Hoa Khấp Tuyết cản lại.

"Khoan đã." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên lên tiếng, nhíu mày nhìn về phía Mộ Lương nói: "Mộ Lương, ta có chút mệt, đưa ta trở về, sau đó đi gặp hắn đi."

"A noãn cứ như vậy muốn đuổi ta đi. . . . . ." Mộ Lương bĩu môi, rất đáng thương nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Chương 62+4: Trúng Độc (4)

Editor: Mộc Du

"Hắn sẽ không vô duyên vô cớ tới tìm chàng." Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, ít nhiều hắn cũng là Tể Tướng, làm sao có thể rãnh rỗi như vậy.

"Được rồi." Mộ Lương thở dài, ngắt cái mũi của nàng, bế nàng lên nói: "Lưu Nguyệt, mang hoa quả tới Lương các."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Khoan đã, Mộ Lương, ta là ở Noãn các." Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày.

"Có sai biệt sao?" Mộ Lương cười đến mập mờ, quét mắt nhìn vẻ mặt muốn xem bát quái của mọi người, cúi người ở bên tai nàng nhẹ giọng nói: "Chúng ta, cũng đã như vậy. . . . . ." Âm thanh không lớn, lại đủ để cho mọi người ở đây đều nghe thấy.

Nha. . . . . Thì ra là cũng như vậy! Mọi người một biểu tình hiểu rõ, cười đến ranh mãnh.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoa Khấp Tuyết đỏ bừng lên, giơ tay lên liền muốn cho Mộ Lương một quyền, cảm giác vô lực lại ập tới, ánh mắt một hồi hoảng hốt.

"A noãn, không sao chứ?" Mộ Lương nhận thấy được nàng không đúng, vẻ mặt biến đổi, lo lắng hỏi.

Hoa Khấp Tuyết lắc đầu một cái: "Nghỉ ngơi một chút sẽ tốt thôi."

https://thuviensach.vn

"Trạch Linh, Trạch Hàn các ngươi canh chừng Vương phi cho kỹ!" Mộ Lương nhàn nhạt phân phó một tiếng, ôm Hoa Khấp Tuyết đi về hướng Lương các.

Trạch Linh và Trạch Hàn liếc mắt nhìn nhau, chau chau mày, cũng rời đi theo họ.

"Chưa từng gặp qua Tuyết Tuyết suy yếu như vậy." Hoa Trảm Lãng thấy bọn họ rời đi, tất cả trên mặt đều là lo lắng.

"Trảm Lãng, chàng yên tâm, hoàng thúc sẽ chăm sóc cho Tuyết Tuyết thật tốt." Mặc dù Mộ Hỏa Nhân cũng lo lắng nhưng vẫn là cười an ủi Hoa Trảm Lãng.

"Ừ." Hoa Trảm Lãng cười nhạt, biết tâm ý của nàng, trong lòng đều là ấm áp.

"Cảnh Duệ, mang ta đi tu luyện!" Lưu Nguyệt lôi kéo tay áo Cảnh Duệ.

"Sao lại vội vã như vậy?" Cảnh Duệ kỳ quái nhìn nàng.

"Ta muốn nhanh trở nên mạnh mẽ để bảo vệ tiểu thư!" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lưu Nguyệt đều là kiên định, lôi Cảnh Duệ đi tu luyện.

Cảnh Duệ âm thầm thở dài một hơi, đối với hành động này của nàng cảm thấy rất bất đắc dĩ nhưng lại chỉ biết đi theo nàng.

"Chậc chậc, Tuyết Tuyết tìm được một nha hoàn tốt." Hoa Trảm Lãng nhíu mày nhìn Lưu Nguyệt, trong mắt thoáng qua sự tán thưởng.

"Tuyết Tuyết coi Lưu Nguyệt là tỷ muội, cái gì mà nha hoàn với không nha hoàn, thiệt khó nghe!" Mộ Hỏa Nhân cáu gắt, nghĩ đến cái gì đó, đột nhiên nhảy dựng lên nói: "A nha, ta còn chưa có chuẩn bị quà tặng cho hoàng huynh, Trảm Lãng, mau đi theo ta!"

https://thuviensach.vn

"Có gì phải hoảng sợ như vậy, nàng chậm một chút!" Hoa Trảm Lãng không biết làm thế nào, thấy nàng dứt khoát buông mình ra, tự mình chạy đi, trên mặt tối đen, lắc mình đuổi theo, nha đầu này thật là. . . . . .

Lương Các.

"Đi đi, không cần phải lo lắng cho ta, bọn Trạch Linh đều ở đây." Hoa Khấp Tuyết cười nhạt, hơi đẩy hắn ra một chút.

"Ta sẽ rất nhanh trở lại, A noãn, ngủ một lát đi." Mộ Lương cúi đầu hôn lên trán của nàng, không tha liếc mắt nhìn nàng một cái, xoay người rời đi, nhẹ nhàng khép cửa phòng lại.

Hoa Khấp Tuyết nhìn cửa phòng đóng lại, không hề ngụy trang nữa, trong mắt đều là mệt mỏi, lúc này nàng là thật hao tổn hết sức lực rồi, chỉ là đi ra ngoài dạo một vòng cái gì cũng không làm, đã mệt mỏi thành như vậy, cứ suy nghĩ rồi nàng từ từ nhắm mắt ngủ.

Rừng cây ngoài thành Dương Châu.

"Ngươi là ai, vì sao lại dẫn Bổn cung tới đây?" Đông Phương Vũ híp mắt nhìn Thanh y nữ tử ở trước mặt, trên mặt nàng mang mạng che mặt, bộ dạng xem thường.

"Ta là tới giúp công chúa." Thanh y nữ tử quay đầu lại cười nhìn Đông Phương Vũ.

"Hả?" Đông Phương Vũ hừ lạnh: "Bổn cung có việc gì mà cần ngươi đến giúp đỡ?"

"Hoa Khấp Tuyết." Thanh y nữ tử âm thanh lạnh lùng, trong mắt xẹt qua hận ý.

https://thuviensach.vn

"Tại sao Bổn cung phải tin tưởng ngươi?" Đông Phương Vũ nheo mắt, nghiêm nghị lên không ít.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Bởi vì ta và công chúa giống nhau đều hận Hoa Khấp Tuyết đến tận xương." Thanh y nữ tử cắn răng nghiến lợi nói, hận ý mãnh liệt này, Đông Phương Vũ cảm nhận được.

"Vậy tại sao ngươi không tự mình đi giết nàng, còn muốn dẫn công chúa tới đây ngươi có mục đích gì!" Liên nhi kéo tay Đông Phương Vũ, cảnh giác nhìn về phía Thanh y nữ tử.

"Ta không vào Vương phủ được." Thanh y nữ tử hừ lạnh: "Nghe nói Hoa Khấp Tuyết ở cuộc săn thú bị thương nặng, hiện tại không giết nàng, thì đợi đến bao giờ?"

"Được, Bổn cung thật muốn xem ngươi muốn giết nàng như thế nào!" Đông Phương Vũ vừa nghĩ tới Hoa Khấp Tuyết sẽ chết, trên mặt tất cả đều là độc ác, trong lòng không nhịn được kích động.

"Cho người ám sát nàng uống thứ trong bình này, sau đó làm bộ ám sát Hoa Khấp Tuyết, rồi giả chết ở trước mặt của Hoa Khấp Tuyết khiến cho nàng ăn vào dược vật này, như vậy, là có thể khiến Hoa Khấp Tuyết trúng độc, còn nàng hẳn phải chết là không thể nghi ngờ!" Thanh y nữ tử nói xong, lại vui vẻ cười lớn, nàng có được thuốc này, cho dù Hoa Khấp Tuyết là thần tiên, cũng không sống nổi!

"Tốt!" Đông Phương Vũ không chút nghĩ ngợi liền nhận lấy cái bình.

Thanh y nữ tử thấy vậy, hừ lạnh một tiếng lắc mình rời đi.

"Công chúa, nàng có thể là cố ý lừa gạt người hay không?" Liên nhi lo âu nhìn nàng, cảm giác có cái gì đó không đúng.

https://thuviensach.vn

"Gạt ta thì như thế nào, Liên nhi, ngươi đi tìm một người, để cho nàng uống xong cái này, mặc dù xảy ra chuyện, cũng không tới trên đầu chúng ta." Đông Phương Vũ cười lạnh nhìn bình sứ trong tay: "Hoa Khấp Tuyết, Vương gia nổi điên ngươi vẫn có thể sống sót, lần này, xem ngươi còn có vận khí tốt như vậy hay không!"

Cô nương mặc áo xanh kia có nhiều hận ý với Hoa Khấp Tuyết, nàng nhìn ra được cho nên, lần này nàng lựa chọn tin tưởng nàng ta.

Liên nhi cau mày nhìn vẻ mặt hận ý của Đông Phương Vũ, nhàn nhạt thở dài một hơi, trong lòng đều là lo lắng.

Chờ sau khi Đông Phương Vũ cùng Liên nhi rời đi, Thanh y nữ tử liền quay lại chỗ cũ, nhìn về phía nơi xa trong hai tròng mắt tràn đầy hận ý, Hoa Khấp Tuyết, ngươi nợ ta, ta muốn ngươi trả lại hết cho ta một phần cũng không thể thiếu!

Lương Các.

"Ah? Lưu Nguyệt, ngươi không phải là đi tu luyện cùng với Cảnh Duệ sao? A. . . . . Thì ra là đưa đồ ăn." Trạch Linh kỳ quái nhìn Lưu Nguyệt, thấy trên tay nàng bưng thức ăn, trong mắt liền hiểu rõ, nghiêng người cho nàng bước vào trong.

Lưu Nguyệt hướng về phía hắn cười cười, cũng không nói chuyện, đẩy cửa đi vào gian phòng.

Trong phòng, Hoa Khấp Tuyết vẫn chưa có tỉnh, một tay nắm chăn, trên mặt đã giảm bớt sự lạnh lùng của thường ngày và nhiều hơn một phần nhu hòa.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt nhẹ nhàng để thức ăn xuống, chậm rãi ngẩng đầu lên, rõ ràng là gương mặt của Lưu Nguyệt, thế nhưng sự ác độc trên gương mặt là hoàn toàn bất đồng với Lưu Nguyệt, nàng quay đầu lại liếc nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, cười lạnh, chậm rãi đi tới bên cạnh nàng.

"Trạch Linh, ta cứ có cảm giác kỳ quái như thế nào đó?" Trạch Hàn nhìn Trạch Linh, lại nhìn cánh cửa phòng đã đóng, trong lòng cảm thấy kỳ quái, bây giờ vẫn chưa có tới thời gian ăn cơm. . . . . .

Trạch Linh nghe vậy, nhíu nhíu mày, đột nhiên trừng lớn mắt, đẩy cửa xông vào, không đúng, Lưu Nguyệt này có cái gì đó không đúng!

Trạch Hàn thấy vậy, sắc mặt trầm xuống, cũng vọt vào theo.

Chờ bọn Trạch Linh chạy vào, liền nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết tựa ở trên giường, lạnh lùng nhìn "Lưu Nguyệt" ở trên mặt đất, sắc mặt có chút tái nhợt, mà Lưu Nguyệt này thì máu me đầy người, hiển nhiên là bị thương không nhẹ.

"Vương phi, là thuộc hạ vô dụng, không thể. . . . . ."Trạch Linh bắt lấy Lưu Nguyệt giả mạo, khuôn mặt tự trách.

"Không có việc gì."Thanh âm của Hoa Khấp Tuyết có suy yếu, lạnh lùng nhìn Lưu Nguyệt giả dạng, người này đã tu luyện đến huyễn thuật tầng sáu, nàng còn suy yếu, một chiêu kia không thể lấy mạng của nàng.

"Mang nàng xuống đi." Hoa Khấp Tuyết phất phất tay, mệt mỏi nhắm hai mắt lại, mới vừa rồi một chiêu kia làm nàng mất quá nhiều khí lực, vừa vặn nàng mới tỉnh giấc, coi như nàng nghỉ ngơi nãy giờ đã uổng phí.

"Vâng!"Trạch Linh gật đầu một cái, cùng Trạch Hàn liếc mắt nhìn nhau, chuẩn bị rời đi, họ đã chuẩn bị tốt để chịu phạt ở trước mặt của Vương gia, nếu không phải là bọn họ thất trách, thì cũng không khiến cho người lạ có thể bước vào Lạnh các.

https://thuviensach.vn

"Hoa Khấp Tuyết, ngươi đi chết đi!" Lưu Nguyệt giả mạo đột nhiên trừng lớn mắt, đem hết toàn lực tránh thoát sự trói buộc của Trạch Linh, hướng Hoa Khấp Tuyết phóng tới.

"Vương phi cẩn thận!"Sắc mặt của Trạch Hàn lạnh lẽo, tiến lên ngăn người nọ, hướng đỉnh đầu của nàng hung hăng chưởng xuống, người nọ mở trừng hai mắt, mềm nhũn té xuống mặt đất, không còn sinh khí.

"Xúi quẩy." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn thi thể trên đất, đột nhiên ngửi thấy một mùi hương thoang thoảng, hai mắt rét lạnh, bức ra một điểm huyễn lực cuối cùng trong cơ thể, đẩy Trạch Linh và Trạch Hàn ra, bày kết giới trước mặt bọn họ.

"Các ngươi đi mau!" Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn về phía hai người, gầm nhẹ.

"Vương phi!" Trạch Linh và Trạch Hàn bị đẩy ra ngoài, mới vừa ổn định thân thể, liền thấy trong thi thể kia toát ra khói mù màu hồng, xâm nhập vào trong cơ thể của Hoa Khấp Tuyết, liền nóng nảy rống to, hai mắt cũng đầy tơ máu.

Hoa Khấp Tuyết đã dùng hết lực, không thể tiếp tục chống cự, đỡ mép giường, vô lực nhìn màu hồng tràn ngập trước mắt, Trạch Linh và Trạch Hàn là người của Mộ Lương, nàng nhất định sẽ che chở họ, hơn nữa cơ thể nàng bách độc bất xâm, phấn vụ này, hẳn là không có gì. . . . . .

Trạch Linh và Trạch Hàn cố gắng muốn xông phá tầng kết giới này, lại không có biện pháp làm rung chuyển nửa phần, nhìn phấn vụ không ngừng xâm nhập vào trong cơ thể của Hoa Khấp Tuyết, Trạch Linh hít một hơi thật sâu nói: "Trạch Hàn, ngươi đi thông báo cho Vương Gia, ta ở đây canh giữ."

Trạch Hàn nghe vậy, thân hình lóe lên, biến mất tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Mắt Trạch Linh đỏ lên cố gắng phá bỏ kết giới, lo lắng nhìn Hoa Khấp Tuyết ở bên trong, trong lòng tất cả đều là tự trách cùng cảm động, Vương phi vì cứu bọn họ, cam nguyện nguy hiểm về mình, ân huệ này, cho dù là bọn họ chết nghìn lần vạn lần đều không thể trả hết!

Mà đúng vào lúc này, hai mắt của Hoa Khấp Tuyết đột nhiên trợn to, trong cơ thể tràn ngập lên một cỗ nóng bỏng khác thường, trên mặt toát ra mồ hôi lạnh. . . . .

https://thuviensach.vn

Chương 63+1: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (1)

“Nguyệt Nguyên, ngươi là tể tướng của Phong quốc, ngươi làm như vậy, có tính là đang bán nước không?” Mộ Lương cười như không cười nhìn nam tử đứng trước mặt.

“Mạng của ta là do Vương gia cứu, ta làm tể tướng của Phong quốc cũng chỉ để một ngày có thể trợ giúp cho Vương gia.” Nguyệt Nguyên thản nhiên cười, hắn vốn vô tâm với chức vị, nhưng trong lúc vô tình hắn biết Phong quốc muốn cùng với tước nước hợp lực tấn công Mộ quốc nên hắn dứt khoát dấn thân vào quan trường, chỉ vì muốn cung cấp tin tức đáng tin cậy nhất cho Mộ Lương.

“A, Phong quốc này sợ là bị bức đến tức điên rồi.” Mộ Lương cười khẽ, người này là do hắn cứu, nếu hắn nghĩ muốn báo ân, vậy hắn cũng sẽ không ngăn cản, nghĩ đến Phong quốc, tròng mắt đen của hắn xẹt qua một đạo ánh sáng lạnh.

“Ta chỉ trung thành với người mà đáng giá để ta trung thành.” Nguyệt Nguyên hừ lạnh, nghĩ đến Phong quốc kia, trong mắt xẹt qua giễu cợt, dã tâm của thái tử Phong quốc, hắn nhìn ra được và rất khinh thường, hắn biết thái tử này coi Mộ Lương là mục tiêu cạnh tranh lớn nhất nhưng hắn lại không biết hắn đâu có tư cách này.

Có lẽ trong lòng hắn đã sùng bái Mộ Lương một cách vô điều kiện và mù quáng, Nguyệt Nguyên coi tất cả những người muốn tranh cao thấp với Mộ Lương đều là ngu xuẩn.

“Nguyệt Nguyên, ngươi thật cố chấp.” Mộ Lương nhíu mày.

https://thuviensach.vn

“Vương gia, năm đó ta đã sắp chết, nếu không có người, ta cũng không thể thật tốt đứng ở chỗ này, nếu muốn nói ta cố chấp cũng được, ta không có lời nào để nói.” Nguyệt Nguyên nhún nhún vai, nhìn sắc trời một chút, nghĩ mình nên rời đi rồi.

“Lời của ngươi nói, Bổn vương sẽ ghi nhớ.” Mộ Lương nhàn nhạt nhìn hắn một cái, Phong quốc cùng tước nước đã bắt đầu bí mật hợp tác, chuyện này hắn đã sớm biết, Nguyệt Nguyên này..... Chỉ có thể nói là ban đầu mình không có cứu lầm người.

“Vương gia không nghi ngờ lời ta nói là thật hay giả sao?” Nguyệt Nguyên có chút nghi ngờ.

“Dùng người thì không nghi, nghi người thì không dùng.” Mộ Lương bí hiểm mà nhìn hắn một cái, dời tầm mắt đi, hắn có dự cảm, Nguyệt Nguyên này trong tương lai, đối với Mộ quốc sẽ rất là hữu dụng.

Nguyệt Nguyên nghe vậy, hốc mắt ươn ướt, Vương gia tin tưởng hắn, hắn không biết nên nói gì nữa, sau này Vương gia muốn hắn làm cái gì, hắn nhất quyết không nói chữ không!

Mộ Lương thản nhiên nhìn về phía xa, có chút nhớ nhung A noãn, không biết nàng bây giờ đang làm gì..... Đột nhiên, hắn cảm thấy lồng ngực đau nhói, chợt đứng dậy, trong mắt xẹt qua tia lo lắng.

“Vương gia, làm sao vậy?” Nguyệt Nguyên lo lắng nhìn hắn, một người trấn định lạnh nhạt như vậy trên mặt làm sao sẽ xuất hiện vẻ mặt bất an như thế này, chẳng lẽ là có liên quan đến Hoa Khấp Tuyết?

“Ngươi trở về đi, ta còn có chuyện.” Mộ Lương phất phất tay, ý bảo hắn không có việc gì, nhấc chân liền tính đi Lương các.

“Vương gia, vương phi đã xảy ra chuyện!” Trạch Hàn lao đến trước mặt Mộ Lương, té quỵ xuống đất, mắt đỏ rống to.

https://thuviensach.vn

Dứt lời, liền cảm thấy một trận gió thổi qua, trong đại sảnh không còn bóng dáng của Mộ Lương.

Trạch Hàn nhìn về phương hướng hắn biến mất, trên mặt đều là tự trách, Vương phi là vì cứu bọn họ nên mới bày ra kết giới kia để ngăn cản khói độc cho bọn họ. Nếu Vương phi xảy ra chuyện gì, hắn có chết, cũng không bù đắp được!

Nguyệt Nguyên lo lắng nhìn Trạch Hàn liếc mắt một cái, đưa tay kéo hắn lên.

“A noãn!” Mộ Lương vọt vào Lương các, liền nhìn thấy Trạch Linh điên cuồng phá bỏ kết giới, trong lòng càng thêm hốt hoảng, kéo hắn ra, đưa tay phá kết giới này.

Cùng lúc đó, một tia độc vụ cuối cùng thấm vào trong cơ thể của Hoa Khấp Tuyết, thi thể trên đất trong nháy mắt biến thành bột.

Mộ Lương thấy vậy, sắc mặt trắng bệch, đốn cảm tâm thần câu liệt, thi thể hóa thành bột..... Chẳng lẽ là nó?

Mộ Lương tái mặt vọt tới bên cạnh Hoa Khấp Tuyết, ôm nàng vào trong ngực, thấy bộ dạng của nàng, càng thêm xác nhận suy đoán của mình, A noãn là trúng “Mị hồng nhan”!

Hoa Khấp Tuyết thở nhè nhẹ nhìn nam nhân đang ôm lấy mình, cắn cánh môi kiều diễm ướt át, trên gương mặt trắng như tuyết một mảnh đỏ hồng, trong hai tròng mắt tất cả đều là ánh nước, lông mi dài khẽ run, đôi tay níu lấy cổ áo của mình, lý trí muốn ngăn lại nhưng lại không ngăn cản được mình, khó nhịn uốn éo người.

“A noãn!” Mộ Lương sốt ruột đến đỏ mắt, đau lòng nhìn Hoa Khấp Tuyết bị trúng thuốc, bắt đầu vì nàng vận công bức độc nhưng vô luận như thế nào, hắn đều không ép độc ra được, trong đầu một đạo bạch quang hiện

https://thuviensach.vn

ra, hắn nhớ tới một chuyện "Mị hồng nhan" này là mị dược, căn bản không thể nào dùng cách giống như bình thường để bức độc dược ra ngoài được, cũng bởi vì nó không phải là độc, cho nên thân thể bách độc bất xâm của A noãn mới không chống lại nó được.

Muốn giải "Mị hồng nhan" A noãn nhất định phải cùng mình ân ái nhưng sau khi giải độc A noãn sống một ngày sẽ là một năm, sẽ già đi nhanh chóng, đến cuối cùng hắn phải chết là không thể nghi ngờ, đây chính là chỗ lợi hại của "Mị hồng nhan"!

"Mộ Lương, ta khó chịu." Hoa Khấp Tuyết lã chã chực khóc khẽ rên, cắn chặt cánh môi, cố gắng đối kháng với nhiệt lưu trong cơ thể, thủy mâu mờ mịt nhìn chằm chằm vào Mộ Lương.

"A noãn, nàng cố nhịn, ta nhất định sẽ cứu nàng!" Mắt Mộ Lương đỏ lên, thở gấp, sở học kiến thức trong đầu không ngừng xẹt qua, hắn nhất định phải tỉnh táo, nhất định phải nghĩ ra phương pháp cứu A noãn!

Lý trí của Hoa Khấp Tuyết đã bị ăn mòn hơn phân nửa, nắm y phục của mình kéo, khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ nhất mạt đỏ tươi, đôi mắt ngập nước, hàm răng cắn chặt cánh môi xinh xắn còn váy đã sớm bị nàng kéo lên phân nửa, lộ ra mảng lớn da thịt trắng như tuyết, mồ hôi từ trán nhỏ xuống, chảy tới bộ ngực trắng như tuyết, áo ngực màu trắng như ẩn như hiện, tràn đầy câu mỵ.

"Mộ Lương....." Hoa Khấp Tuyết cuối cùng không nhịn được nữa, tiếng rên rỉ kiều mỵ mê người từ trong miệng bật ra, thân thể không tự chủ được dán sát vào người Mộ Lương, hình như là chỉ có làm vậy mới có thể dễ chịu.

"A noãn!" Mộ Lương thấy bộ dạng mị hoặc này của nàng, hầu kết không nhịn được chuyển động, hai mắt đầy tơ máu, trong cơ thể lại dấy lên

https://thuviensach.vn

lửa dục, lúc bình thường Hoa Khấp Tuyết đã vô cùng dụ hoặc, càng không cần phải nói đến bây giờ nàng bị trúng mị dược!

“Mộ Lương, ta khó chịu.....” Hoa Khấp Tuyết thút thít, cầm bàn tay của Mộ Lương đặt vào bên trong áo, khi chạm với da thịt của hắn, liền thoải mái rên rỉ.

“A noãn, nàng cố chịu đựng, ta dẫn nàng đi mang sơn!” Mộ Lương chợt tìm về lý trí, thở hổn hển rồi sửa sang lại y phục của nàng, phá vỡ cửa sổ lắc mình rời đi, hắn muốn mang A noãn đi Hàn Trì, chỉ có Hàn Trì mới có thể cứu nàng!

Trạch Linh nhìn hai người đi xa, vô lực té quỵ xuống đất, Vương gia, người nhất định phải cứu Vương phi trở về a!

Trên Mang sơn.

“Bùm!” Hai đạo bóng người vọt vào Hàn Trì, tạo ra sóng lớn.

Mộ Lương từ trong Hàn Trì ngoi lên, sau đó nhanh chóng kéo Hoa Khấp Tuyết lên, mang theo nàng hướng vào bờ, tìm tảng đá to bằng phẳng cho nàng dựa vào.

“A noãn, hiện tại có khá hơn một chút hay không?” Mộ Lương vỗ vỗ mặt của nàng, khẩn trương nhìn nàng.

Trải qua ngâm nước trong Hàn Trì, cảm giác nóng rực trong cơ thể của Hoa Khấp Tuyết đã tiêu tan không ít, trong đầu khôi phục hơn phân nửa lý trí, nhịp tim của nàng đã bình ổn, để hắn đỡ ngồi xuống tảng đá lớn xong, khẽ thở gấp, lắc đầu một cái.

“A noãn, ta vận công áp chế độc tính của nàng, sau đó chúng ta đi tìm Hoa gia gia!” Mộ Lương thấy nàng lắc đầu, thở ra một hơi, để cho nàng tựa vào trên tảng đá lớn, chỉ lộ cái đầu ra bên ngoài.

https://thuviensach.vn

“Ưm.....” Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, vừa định gật đầu, lại cảm thấy trong cơ thể một cỗ cảm giác nóng rực mãnh liệt hơn xông lên, than nhẹ ra tiếng, trong mắt lần nữa dâng lên hơi nước.

“A noãn!” Mộ Lương thấy sắc mặt nàng lại bắt đầu chuyển đỏ, sốt ruột đến đỏ mắt, hận không thể róc xương lóc thịt người đã bỏ thuốc thế nhưng lại hạ loại độc dược này cho A noãn.

“Mộ Lương..... Ưm.....” Hoa Khấp Tuyết bám chặt một bên tảng đá, đè nén khó chịu trong người, muốn nặn ra một chút tươi cười, thế nhưng tiếng rên rỉ ở bên môi lại lần nữa bật ra.

Mộ Lương mím chặt môi, ôm nàng vào trong ngực, cố trụ thân thể run rẩy của nàng, khóa lại con ngươi bất lực của nàng, ánh sáng tím vây quanh giữa hai người.

Hoa Khấp Tuyết chỉ cảm thấy cảm giác nóng rực trong cơ thể hình như bị dồn vào chung một chỗ, không hề tán loạn nữa, cuối cùng lại từ từ biến mất, nàng thở hổn hển, bởi vì trong cơ thể không có đủ huyễn lực, không ngăn được sự lạnh lẽo của Hàn Trì, thân thể không nhịn được run lên.

Mộ Lương mở mắt ra, liền thấy sắc mặt nàng trắng bệch, yếu đuối đến gần như sắp té xỉu, hắn đau lòng vô cùng.

“A noãn, ta tạm thời áp chế độc tính của nàng, chúng ta đi tìm Hoa gia gia!” Mộ Lương ôm nàng lên, biết nàng không có huyễn thuật chống đỡ ở Hàn Trì này căn bản chính là một loại hành hạ khác.

“Được.....” Hoa Khấp Tuyết vô lực dựa vào trong ngực hắn, nặn ra một nụ cười suy yếu như hoa lê bay trong gió vừa mỹ lệ vừa yếu ớt.

Mộ Lương nhìn bộ dáng nàng như thế, vành mắt đỏ lên, truyền huyễn lực vào trong cơ thể nàng, để ngăn cản rét lạnh của Hàn Trì cho nàng.

https://thuviensach.vn

“Tiểu tử, không cần đi tìm ta, ta tự mình tới rồi!” Hoa Liên Phong cười híp mắt đứng ở bên bờ, nhìn hai người ôm nhau trong hồ.

Thân thể Mộ Lương cứng đờ, chợt ngẩng đầu, giống như là tìm được hi vọng, nhìn về phía Hoa Liên Phong trong hai mắt tất cả đều là khẩn cầu, âm thanh bởi vì kích động mà có chút run rẩy: “Gia gia, cứu cứu A noãn! Nàng trúng “Mị hồng nhan”!

Hoa Khấp Tuyết vô lực giương mắt, nhìn một thân áo trắng của Hoa Liên Phong, suy yếu kêu một tiếng: “Sư phụ.”

“Tuyết nha đầu ngoan, một lát nữa cho Lương tiểu tử cứu ngươi Hàaa...!” Hoa Liên Phong nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết suy yếu như vậy, trong mắt xẹt qua đau lòng nhưng lập tức liền cười lên.

“Sư phụ, đây là “Mị hồng nhan”, ta không cứu được!” Mộ Lương gấp gáp rống to, sự lạnh nhạt trước sau như một đã sớm biến mất không thấy gì nữa, hắn lúc này chỉ biết tới nữ nhân mà mình yêu thương hắn nóng ruột đau lòng tới cực điểm!

“Cũng chỉ là “Mị hồng nhan”, ai nói ngươi cứu không được?” Hoa Liên Phong hài hước cười, một chút cũng không nóng nảy.

Mộ Lương thấy vậy, giận tái mặt nói: “Gia gia, nếu ta muốn nàng sẽ chỉ hại nàng!” Dược tính của “Mị hồng nhan” Hoa gia gia làm sao mà không biết!

https://thuviensach.vn

Chương 63+2: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (2)

“Vậy thì hại đi...!” Hoa Liên Phong cười càng vui vẻ hơn, râu bạc run run lên.

Mộ Lương nghe vậy, trên mặt đều là sương lạnh, khí tức vương giả bức người tỏa ra bốn phía, ý lạnh cùng tức giận luân phiên trong đáy mắt hắn, thái độ đùa cợt của Hoa Liên Phong đã chọc giận hắn, hiện tại A noãn đang vô cùng suy yếu, hắn là sư phụ của A noãn, hắn như thế nào có thể.....

“Được rồi, được rồi ta không đùa nữa.” Hoa Liên Phong thấy hắn tức giận, vội vàng phất phất tay, yên lặng nhìn gương mặt lạnh của Mộ Lương, nghiêm mặt nói: “Lương tiểu tử, ở bên trong Hàn Trì này “Mị hồng nhan” không thể lấy mạng của Tuyết nha đầu.”

“Cái gì?” Mộ Lương kinh ngạc nhìn hắn, hắn không biết Hàn Trì rốt cuộc còn có cái công hiệu gì.

“A, đúng rồi, các ngươi..... Còn chưa có lần đầu tiên đúng không?” Hoa Liên Phong mặc kệ câu hỏi của hắn, ngược lại sáp đến hỏi, cặp mắt lóng lánh tinh quang.

“Sư phụ.....” Hoa Khấp Tuyết vô lực quát nhẹ, khuôn mặt nhỏ nhắn nhiễm hồng, lần này là bởi vì thẹn thùng.

“Vâng!” Mộ Lương thấy hắn không giống như là đang nói đùa, cũng không để ý nhiều như vậy, tay ôm Hoa Khấp Tuyết thật chặt, gật đầu một cái.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, ông trời cũng giúp các ngươi rồi!” Hoa Liên Phong đột nhiên cười lớn, ngay sau đó nghiêm túc nhìn Mộ Lương nói: “Mị hồng nhan” này nếu đụng phải nước Hàn Trì, chẳng những không phải là độc dược mà ngược lại còn là linh dược đại bổ, nếu nam nữ hai bên có một người trúng độc này mà hai người đều là hoàn bích chi thân, ở trong Hàn Trì giải loại độc này, lại có thể thay da đổi thịt, tăng lên huyễn lực!”

“Người nói, độc này, ngược lại là tốt?” Mộ Lương có chút kinh ngạc hỏi, trên khuôn mặt tuấn mỹ tất cả đều là kinh ngạc.

“Đúng vậy, cho nên nói ông trời cũng đang giúp các ngươi.” Hoa Liên Phong vuốt vuốt râu, chậm rãi đứng dậy, mập mờ nhìn Mộ Lương liếc mắt một cái, lắc mình rời đi.

“Lương nhi, ** một khắc đêm xuân đáng giá ngàn vàng, lão đầu ta đây sẽ không quấy rầy các ngươi, ha ha ha.....”

Theo âm thanh của hắn đi xa, một viên thuốc màu trắng bắn vào trong miệng Hoa Khấp Tuyết.

Thân thể Hoa Khấp Tuyết cứng đờ, cảm giác vô lực biến mất hơn phân nửa, thử hoạt động tay chân, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, lại cảm giác nam nhân phía sau ôm lấy mình càng chặt hơn.

Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết thật chặt, cúi đầu khóa lại khuôn mặt nhỏ nhắn đã khôi phục sự trong trẻo lạnh lùng của nàng, ánh mắt kia mười phần nghiêm túc, mười phần..... Dịu dàng.

“Nhìn cái gì.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn một cái, cảm giác không khí hiện tại có chút không đúng, muốn nhích từ trong ngực hắn ra ngoài một chút.

“A noãn.” Mộ Lương cúi đầu nhìn chăm chú vào khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của nàng, trong mắt dần dần dâng lên thâm tình, giọng nói rất dịu

https://thuviensach.vn

dàng, rất dịu dàng, mặc dù đang ở sâu trong Hàn Trì, vẫn như cũ không che giấu được sự ấm áp trong giọng điệu.

Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, đón nhận ánh mắt hắn, cố nén nhịp tim đang không ngừng gia tốc, trên mặt cố làm ra vẻ trấn định nhưng ánh mắt lóe lên lại bán đứng nàng.

“A noãn, sư phụ nói.....” Mộ Lương hít một hơi thật sâu, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của nàng, hầu kết giật giật, âm thanh có chút khàn khàn.

“Ta hiện tại không có việc gì.” Hoa Khấp Tuyết cắt đứt lời của hắn, tim đập nhanh hơn, lời của sư phụ, nàng hiểu, sư phụ là muốn Mộ Lương, ở nơi Hàn Trì này..... Muốn nàng.

“Dược tính, còn chưa có trừ.” Mộ Lương biết nàng xấu hổ, trong mắt xẹt qua ý cười, khóe miệng không nhịn được khẽ nhếch lên.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, trên mặt nóng hừng hực, nghiêng đầu đi, mím chặt môi, nàng biết dược tính còn chưa có trừ, nàng cũng biết không được bao lâu, nàng sẽ lại bị “Mị hồng nhan” khống chế nhưng ban ngày ban mặt thế này, hắn muốn nàng đồng ý thế nào!

Mộ Lương thấy nàng hất mặt, khóe miệng gợi lên một chút tươi cười dịu dàng, bàn tay trìu mến khẽ vuốt ve gương mặt của nàng, từng cái từng cái, trêu chọc lòng của nàng.

Hai má của Hoa Khấp Tuyết bị hắn vuốt ve, dần dần nhiễm hồng, hai mắt cũng không tự chủ khẽ nheo lại.

Đột nhiên, Mộ Lương dừng động tác lại, ôm lấy đầu nàng, trong tròng mắt đen sâu thẳm tất cả đều là thâm tình cùng nghiêm túc, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng của nàng, cười đến bộc phát dịu dàng, âm thanh kia như rượu lâu năm làm say lòng người.

https://thuviensach.vn

“Hoa Khấp Tuyết, nàng có nguyện ý trở thành nương tử của Mộ Lương ta không?”

Hoa Khấp Tuyết sững sờ nhìn hắn, nhất thời không biết phải phản ứng ra sao, thủy mâu chống lại con ngươi thâm tình của hắn, thấy rõ trong mắt của hắn là tình yêu sâu đậm.

Côn trùng kêu vang, chim hót, lá cây ma sát vang dội.....Tất cả những âm thanh này nàng đều không nghe thấy nữa, bên tai chỉ còn lại lời nói dịu dàng của hắn.

Hoa Khấp Tuyết, nàng có nguyện ý trở thành nương tử của Mộ Lương ta không?

Ánh sáng trong đáy mắt Hoa Khấp Tuyết lưu chuyển, cứ như vậy lẳng lặng nhìn hắn, không nói một lời.

Mộ Lương cũng lẳng lặng nhìn thẳng vào mắt nàng, tròng mắt đen tràn đầy tinh quang sáng ngời, lại mang theo khát vọng, khát vọng người trong lòng kia nhẹ nhàng gật đầu, bờ môi khẽ cười, bao hàm vô tận cưng chiều cùng dịu dàng, khiến cho ai thấy cũng phải say mê, bàn tay dịu dàng xẹt qua trán của nàng, vén sợi tóc rơi xuống ra sau tai nàng.

Trái tim Hoa Khấp Tuyết theo động tác của hắn nhẹ nhàng rung động, chóp mũi có chút ê ẩm, hốc mắt cũng đỏ lên, nguyện ý, nàng nguyện ý nhưng vào giờ khắc này nàng lại không phát ra được một chút âm thanh nào, chỉ đành phải đón lấy ánh nắng nhàn nhạt, nở ra một nụ cười thật xinh đẹp động lòng người thay cho câu trả lời, dùng nụ cười này để nói lên nàng đối với hắn là thâm tình, nàng yêu hắn, cho nên, nàng nguyện ý.

Nụ cười này, có chút ngượng ngùng, có chút vui sướng, có chút ngây thơ nhưng lại đẹp đến tự nhiên, đẹp đến kỳ ảo, đẹp đến nhiều người phải ngừng hô hấp.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương thấy vậy, dưới thân run lên, chờ đón chính là, vẻ mặt mừng như điên, trong đôi mắt kia tất cả đều là tình yêu, giờ phút này là cực hạn vui sướng, hốc mắt hơi đỏ lên, đến âm thanh cũng có chút run rẩy.

“A noãn, nàng nguyện ý, đúng không?”

Thấy hắn đã hiểu câu trả lời của nàng nhưng vẫn là cẩn thận từng li từng tí hỏi ra miệng, hắn sợ, hắn sợ là mình lầm tưởng, cuối cùng chỉ là hoa trong gương, trăng trong nước.

“Không gả cho chàng, thì gả cho ai hả?” Hoa Khấp Tuyết nghe được sự cẩn thận trong giọng nói của hắn, trong lòng khẽ động, nam tử cao ngạo như vậy nhưng lại đối với nàng cẩn thận như thế, nàng là may mắn đến cỡ nào đây..... Nghĩ đến đây, nàng không muốn che giấu tình cảm của mình nữa, nhẹ nhàng trừng mắt liếc nhìn hắn một cái, âm thanh trong trẻo lạnh lùng lại mang theo chút ngọt mềm, giống như là đang làm nũng.

“Gả cho ta, A noãn nàng chỉ có thể gả cho ta!” Mộ Lương ôm nàng thật chặt, ở trong nước xoay tròn hai vòng, mới nhẹ nhàng thả nàng lại trên tảng đá lớn, khẽ thở gấp, nghiêm túc nhìn nàng nói: “Hoa Khấp Tuyết, nàng phải ở bên ta cả đời này, kiếp sau, kiếp sau sau nữa... Đều là của ta, không cho phép trốn!”

Lúc này đây trời thanh gió mát, tiếng côn trùng kêu vang và tiếng nước chảy, Mộ Lương lấy giọng nói bá đạo, tuyên thệ chủ quyền tuyệt đối với Hoa Khấp Tuyết.

“Nhưng.....” Hoa Khấp Tuyết kéo lấy quần áo ở trước ngực hắn, ổn định thân hình của mình, nhìn khuôn mặt vui sướng của hắn, đột nhiên liền nổi lên ý xấu, cười có chút nghịch ngợm nói: “Ta có dự cảm, trừ đời này, kiếp sau, kiếp sau sau nữa... Ta đều là nam nhân.”

“Nàng có phải còn dự cảm được, ta sẽ là huynh trưởng ruột thịt của nàng hay không?” Mộ Lương mặt đen lại đem nàng vây ở bên trong hai cánh tay

https://thuviensach.vn

và tảng đá, cố nén khóe miệng co giật vì kích động.

“Chàng thật thông minh, đến cái này cũng đoán ra được!” Gương mặt Hoa Khấp Tuyết tỏ vẻ ngạc nhiên, thấy hắn mặt càng đen hơn, trong mắt tất cả đều là ý cười.

“Cái người bại hoại này, cho tới bây giờ đều chỉ biết sát phong cảnh!” Mộ Lương nguy hiểm nheo mắt lại, có chút nghiến răng nghiến lợi.

Hoa Khấp Tuyết vô tội nháy mắt mấy cái nói: “Ta thế nào..... Ưmh.....”

Mộ Lương không cho nàng cơ hội nói hết lời, cúi người hung hăng hôn lên cánh môi của nàng, đầu lưỡi bá đạo thăm dò vào trong cái miệng nhỏ của nàng, không ngừng chiếm đoạt hơi thở của nàng.

Môi lưỡi hai người cùng nhau dây dưa, Hoa Khấp Tuyết khẽ mở ra thủy mâu mờ mịt, nhìn gương mặt tuấn tú phóng đại của hắn, trong nội tâm khẽ động, run rẩy hoạt động đầu lưỡi bị hắn mút vào, trúc trắc đáp lại nụ hôn của hắn.

“Ưm.....”

Sự trúc trắc của nàng càng làm hắn kích thích hơn **, đầu lưỡi càn quấy lên nước miếng ngọt ngào trong cái miệng nhỏ nhắn, liếm láp cái lưỡi thơm mềm của nàng, trêu đùa làm bùng lên tình cảm nồng nàn mãnh liệt, một tia nước miếng không kịp nuốt xuống, từ phần môi của hai người chảy xuống, khiến côn trùng nhìn thấy cũng mắc cỡ trốn đi.

“Thiên địa chứng giám, hôm nay A noãn đã trở thành nương tử của Mộ Lương ta, ta Mộ Lương lấy sinh mạng ra thề, đời đời kiếp kiếp, chỉ yêu, chỉ cưng chiều một người, A noãn, ta yêu nàng.”

Mộ Lương buông ra cánh môi bị hôn có chút sưng đỏ của nàng, thâm tình nhìn nàng, cười đến dịu dàng như vậy, âm thanh trầm thấp mê người,

https://thuviensach.vn

làm cho tâm người ta muốn nhũn ra.

Hoa Khấp Tuyết thở nhẹ nhìn hắn, trong tâm đều là cảm động, nàng có tài đức gì, có thể chiếm được sự ưu ái của Mộ Lương, nàng có tài đức gì đâu..... Thiên ngôn vạn ngữ, chỉ hóa được một thanh âm hỗn loạn xen lẫn lệ tính nỉ non.

“Mộ Lương, ta cũng yêu chàng.....”

Nhận được sự đáp lại của người trong lòng, Mộ Lương cũng không khắc chế nổi nữa, ánh mắt nhìn nàng càng thêm nóng bỏng, hô hấp cũng trở nên dồn dập, bàn tay đặt ở trên eo nàng siết chặt, âm thanh có chút đè nén hỏi: “A noãn, hoàn toàn trở thành người của ta, được chứ?” Hắn không thể ở dưới tình huống nàng không đồng ý mà muốn nàng, hắn muốn nàng cam tâm tình nguyện trở thành người của mình, mà không phải là bởi vì “Mị hồng nhan” này.

Hoa Khấp Tuyết nhìn ánh mắt nóng rực của hắn, đã sớm mắc cở đỏ bừng mặt, nghe vậy, có chút ngượng ngùng quay đầu sang chỗ khác, thấy hắn đè nén thở gấp, thân thể khẽ phát run, cuối cùng, nhẹ nhàng gật đầu.

Ở trong nháy mắt lúc nàng gật đầu, Hoa Khấp Tuyết chỉ cảm thấy đai lưng buông lỏng, áo trắng ở bên ngoài liền nổi trên mặt nước, mà toàn thân mình nhưng chỉ còn dư lại quần áo thật mỏng.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 63+3: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (3)

Hoa Khấp Tuyết có chút bối rối quay đầu lại, vừa chống lại ánh mắt tà tứ của hắn, thân thể không khỏi run rẩy, nàng giơ tay lên chống đỡ lồng ngực của hắn, không biết làm sao nhìn tới trước hắn.

“A noãn, hãy thả lỏng, việc còn lại, cứ giao cho ta.” Mộ Lương tà khí nhếch môi, trong mắt là dịu dàng, lại xen lẫn khí phách, để cho nàng cam nguyện thuần phục.

Hoa Khấp Tuyết không biết nên làm những gì, ngửi được hương sen nhàn nhạt trên người hắn, trong lòng vừa sợ lại vừa mong đợi, đột nhiên, thân thể của nàng run lên, hai mắt nhiễm lệ tính.

“Ưmh.....”Từ khóe miệng một tiếng than nhẹ khổ sở bật ra, thủy quang trong vắt ở trong đôi mắt xinh đẹp nhộn nhạo, da thịt cũng bắt đầu nóng lên, mặc dù là ở bên trong Hàn Trì rét lạnh đến thấu xương, dược tính của “Mị hồng nhan” lại bắt đầu phát tác.

Mảng lớn da thịt nõn nà trắng như tuyết dưới nước nở rộ, bởi vì tác dụng của dược tính, mà nổi lên màu đỏ, ở trong nước trong suốt càng nổi bật hơn, kích thích thần kinh của Mộ Lương.

Ánh mắt Mộ Lương càng thêm nóng rực, bên trán cũng toát ra từng giọt từng giọt mồ hôi nóng, một luồng nhiệt lưu từ bụng lan khắp toàn thân, sự lạnh lẽo của nước ở Hàn Trì cũng không cách nào làm hạ xuống nhiệt độ kia.

“Ân.....” Hoa Khấp Tuyết bị hắn nhìn trên người càng thêm khó chịu, bất lực khẽ rên, nhìn trong mắt của Mộ Lương mang theo khát vọng, trên

https://thuviensach.vn

mặt càng thêm đỏ hồng, giống như đóa hoa hồng nở rộ, kiều diễm ướt át.

Hô hấp của Mộ Lương trở nên dồn dập, người trong lòng có thần thái như vậy, nếu như hắn còn nhịn nữa được, vậy thì hắn không phải là đàn ông rồi!

Chợt cúi người, Mộ Lương đem Hoa Khấp Tuyết đè ở trên tảng đá lớn, chỉ là trong nháy mắt liền cởi áo bào của mình ra, làm đệm ở sau đầu nàng, để cho nàng nằm thoải mái hơn.

“A noãn, nàng là của ta!” Mộ Lương thật sâu nhìn chăm chú vào nàng, hình như muốn nàng khắc vào đáy lòng, từ từ, trên môi nở rộ một nụ cười nhẹ vô cùng tà tứ, giơ tay lên, nhẹ nhàng vỗ về chơi đùa ở trên cánh môi đang hé mở của Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết cảm thụ cánh môi tê ngứa, theo bản năng lè lưỡi khẽ liếm, cử chỉ này đối với Mộ Lương mà nói, không khác nào là liều thuốc thúc dục mãnh liệt.

Hai con ngươi thâm thúy Mộ Lương là không thể tin được, hầu kết cuồn cuộn, hắn cũng không kiềm nén được nữa, cúi người hôn lên đôi môi dụ người của nàng, nhẫn bóng nhưng không mất đi sự hoàn mỹ, thân hình ngăn chặn hương thơm mềm mại trên cơ thể nàng, bàn tay khó nhịn cởi ra lá chắn cuối cùng trên người nàng, giữa hai người không còn sự ngăn trở.

“Ưmh..... Mộ Lương.....” Hoa Khấp Tuyết khẽ cắn cánh môi, âm thanh đứt quãng truyền ra từ đôi môi hai người đang quấn quít, giọng nói mềm mại đáng yêu, xen lẫn lệ tính, làm cho ánh mắt Mộ Lương nhìn nàng càng thêm trìu mến.

Chậm rãi buông ra cánh môi bị hôn đến sưng đỏ của nàng, Mộ Lương mê muội vuốt ve gương mặt của nàng, sau đó đến cái gáy tinh tế của nàng, chậm rãi lướt xuống phía dưới, đụng vào da thịt mềm mại của nàng, ánh

https://thuviensach.vn

mắt hắn càng thêm nóng bỏng, mà trên mặt của hắn cũng nhiễm đỏ ửng, xinh đẹp khác thường.

“Không cần..... Nhìn ta như vậy.....” Hoa Khấp Tuyết run rẩy, dược vật cùng sự kích thích khác không biết tên, để cho thân thể của nàng càng mềm nhũn hơn.

“A noãn, nàng thật là đẹp.....”Bàn tay của Mộ Lương ở dưới nhẹ nhàng vuốt ve bên eo của nàng, đôi mắt có chút mê ly, nhìn Hoa Khấp Tuyết giống như yêu cơ mê hoặc lòng người, hắn không thể tiếp tục nhẫn nại, đè nàng xuống tảng đá lớn, ngậm lấy vành tai nàng, nụ hôn nóng bỏng dần đi xuống, ở cổ nàng, xương quai xanh, in dấu trước ngực nàng tiếp theo đến đóa hoa đào màu hồng, hắn không dám dùng nhiều sức nhưng lại không muốn lướt qua rồi ngừng lại, cho nên, mới có dấu vết bá đạo lại dịu dàng này.

“Ưmh, Mộ Lương.....” Hoa Khấp Tuyết bất lực mà ôm hai vai của hắn, hai mắt rưng rưng, thân thể tuân theo động tác của hắn, ở trong hàn trì trầm luân.

“A noãn, ta muốn nàng.....”Mộ Lương không biết lúc nào thì lại hôn lên cánh môi của nàng, nhiệt tình như vậy, động tác bên dưới càng thêm mập mờ, trêu đùa, nhìn nàng vì mình mà thần sắc say mê, trong lòng tràn đầy nhu tình, hạ thắt lưng xuống.

“Ưmh.....”Hoa Khấp Tuyết đột nhiên mở to mắt, khổ sở than nhẹ liền bị hắn hôn, một giọt lệ trong suốt chảy xuống, được ánh sáng mặt trời chiếu rọi vào, xinh đẹp không thể tả.

Mộ Lương đau lòng nhìn nàng bởi vì đau đớn mà khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, dịu dàng hôn lên nước mắt của nàng, đợi nàng thích ứng được, liền bắt đầu động tác.

Nước gợn từ chỗ bọn họ truyền ra, mang nhiệt nóng hướng về bốn phía, làm cho Hàn Trì lạnh như băng không còn lạnh nữa.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết ôm cổ hắn, cười dịu dàng, khoảnh khắc trong Hàn Trì này là hình ảnh đẹp nhất trên đời.

Mồ hôi của hắn, nhỏ xuống khóe mắt của nàng, xen lẫn với lệ của nàng chảy xuống, làm cho nàng không ngừng động tình.

Hơi thở của nàng mang theo hương thơm, quanh quẩn ở chóp mũi hắn, làm cho hắn vạn phần si mê.

Bên bờ Hàn Trì, bọn họ gặp nhau, duyên phận đã bắt đầu như vậy, bây giờ cũng ở trong Hàn Trì, bọn họ ôm nhau, trao cho nhau tất cả những điều quý giá nhất, duyên phận tốt đẹp như vậy.....

Mang sơn lạnh lẽo và vắng lặng, lại bởi vì đôi tình nhân này mà trở nên sinh động ấm áp, ngay cả mặt trời quanh năm không nóng không lạnh cũng tăng thêm một ít độ ấm, tuyết vẫn trắng xóa như cũ nhưng lại không còn cái vẻ lành lạnh vô tình như xưa nữa. Bởi vì nó đã chứng kiến một đoạn tình yêu say mê quấn quýt.

Nước Hàn Trì vẫn dao động không thôi, trong rừng không ngừng truyền đến tiếng nam tử gầm nhẹ cùng tiếng than nhẹ nén lệ của nữ tử, khối tuyết lạnh băng kia, cuối cùng cũng bị ngọn lửa nóng của họ hòa tan.....

“Chậc chậc, Lão đầu nhân ta sợ rằng Hàn Trì này đã bị biến thành ôn tuyền rồi.” Hoa Liên Phong ngồi ở trong phòng, lại ngầm nghe trộm âm thanh truyền ra từ Hàn Trì, gương mặt già nua đỏ lên, lắc đầu liên tục.

“Đi, Đại Hoa, đi theo ta săn thú, cách hai người này xa một chút!” Hoa Liên Phong vỗ vỗ đầu của đại bạch hổ, cười nhạo một tiếng.

Đại Hoa lầu bầu một tiếng, trong mắt đều là oán trách, lại thấy Hoa Liên Phong trừng mình, vẩy ra đầu, một người một thú lắc mình rời đi.

https://thuviensach.vn

Đại Hoa nói thế nào cũng là Ma Hổ, phụ thân của hắn lại là Thú Vương, vậy bản lĩnh của nó tự nhiên cũng không thấp, cùng với Hoa Liên Phong xuyên rừng đi truy tìm con mồi, tốc độ kia, so với gió cũng không chậm hơn.

Mà mọi người ở phía xa thành Dương Châu, lúc này lại không có bình tĩnh như ở mang sơn, từng người một gấp đến độ đứng ngồi không yên.

“Rốt cuộc là ai đả thương Tuyết Tuyết!”Gương mặt Hoa Trảm Lãng lạnh lùng, vỗ lên bàn, ẩn nhẫn tức giận hơi không cẩn thận liền sẽ bộc phát, thân thể Tuyết Tuyết suy nhược, không ngờ lại bị hạ dược “Mị hồng nhan”, lại vẫn là “Mị hồng nhan”!

Vừa nghĩ tới cái kẻ hạ độc Tuyết Tuyết, hắn liền hận không thể lột da róc xương kẻ đó.

“Trảm Lãng, chàng đừng kích động, hoàng thúc đã mang Tuyết Tuyết rời đi, thúc ấy nhất định sẽ cứu được Tuyết Tuyết mà!” Mộ Hỏa Nhân cũng rất lo lắng, thay vì nói nàng đang an ủi Hoa Trảm Lãng, không bằng nói là nàng đang an ủi mình.

“Tuyết Tuyết là trúng “Mị hồng nhan”đó!” Hoa Trảm Lãng giận quá hóa cười, “Mị hồng nhan” không có thuốc nào cứu được, chỉ có nam nữ cùng ân ái mới giải được nhưng sau đó, Tuyết Tuyết không thể không chết!

“Là chúng ta vô dụng, khiến người nọ đến gầnVương phi được!” Trạch Linh cùng Trạch Hàn vẫn còn quỳ chưa có đứng dậy, người nào khuyên cũng đều vô dụng, trong lòng bọn họ, một chút khổ này có tính là gì, căn bản là không bù lại được bệnh tình của Vương phi!

“Hoa Trảm Lãng, ngươi nghĩ thử coi, hoàng thúc sẽ mang hoàng thẩm đi đâu?” Mộ Lê cũng là vừa vội vừa tức nhưng dù sao cũng là một đế vương, liền rất nhanh bình tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy a, Hoa tiên sinh, ngài suy nghĩ một chút đi!” Bạch Thánh Diêu tựa ở trong ngực Mộ Lê, vẻ mặt lo lắng, nàng mới vừa rồi vẫn còn đang lo việc tổ chức sinh nhật cho Mộ Lê lại nghe nói Tuyết Tuyết bị trúng độc, liền gấp đến độ thiếu chút nữa té xỉu.

“Mang sơn, Hàn Trì!” Hoa Trảm Lãng lạnh lùng nhìn về phương xa, nước ở Hàn Trì có thể tạm thời trấn áp độc tính của “Mị hồng nhan” này.

“Mang sơn..... Vô Cực lão nhân nhất định sẽ cứu Tuyết cô nương đấy!” Cảnh Duệ thở phào nhẹ nhõm, có Vô Cực lão nhân, Tuyết cô nương cùng Vương gia sẽ không có việc gì.

“Ô ô, đều tại ta, nếu người nọ không phải giả trang thành dáng vẻ của ta, nàng cũng không vào được Lương các.” Lưu Nguyệt đã sớm khóc không thành tiếng, vừa nghe nói bọn họ đi mang sơn, lại chảy nước mắt ra, càng thêm lo lắng, lên tận mang sơn rồi, thì rất là nghiêm trọng!

“Lưu Nguyệt, việc này không thể trách ngươi.” Cảnh Duệ một tay kéo nàng vào trong ngực, yên lặng nhìn nàng nói: “Không phải là ngươi sai!”

Lưu Nguyệt sững sờ nhìn hắn, cảm nhận hắn dịu dàng lau đi nước mắt cho mình và ánh mắt bá đạo của hắn, nàng có cảm giác một nơi nào đó trong nội tâm đã bắt đầu sụp đổ.

Cảnh Duệ thu tay lại, thở dài, nhìn về phía xa.

Lưu Nguyệt ngẩn người, từ trong ngực hắn lui ra, lo lắng cùng một chút tình cảm không biết tên làm cho lòng nàng có chút rối loạn.

Cảnh Duệ biết nàng cần bình tỉnh, chỉ là híp híp mắt, không nói thêm gì nữa.

“Trảm Lãng, chúng ta đi mang sơn!” Mộ Hỏa Nhân vỗ lên bàn, liền muốn xông ra.

https://thuviensach.vn

“Không cần đã có Lão đầu nhân ở đó, dù chúng ta đi, cũng không giúp được gì nàng gấp cái gì chứ.” Hoa Trảm Lãng lắc đầu một cái, ôm nàng trở về trong lòng, không để cho nàng chạy đi.

“Vậy chúng ta ở tại chỗ này cũng không giúp được gì!” Mộ Hỏa Nhân là người nóng nảy, lần này đâu còn chờ đợi được nữa, hận không thể lập tức đi tới mang sơn, xem hoàng thúc cùng Tuyết Tuyết một chút!

“Chúng ta ở lại nơi này để tìm ra người chủ mưu hạ độc.” Trong mắt Hoa Trảm Lãng hiện ra ánh sáng lạnh, quanh thân tản mát ra sát ý cường đại, sự căm ghét nồng đậm hơn, dám đả thương người trên mang sơn, muốn tìm chết!

“Không sai, Hoa Trảm Lãng, việc chúng ta nên làm bây giờ, chính là tìm ra cái kẻ hạ độc đó!” Mộ Lê gật đầu, trong mắt cũng tất cả đều là sát ý, trên mặt toát lên sự vương giả uy nghiêm, dám động hắn hoàng thẩm, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

“Không sai, ta nhất định phải quất chết hắn!” Mộ Hỏa Nhân vung roi ra, nghiến răng nghiến lợi nói, dám khi dễ Tuyết Tuyết của nàng, nàng không giết chết hắn thì nàng không gọi là Mộ Hỏa Nhân!

“Nha đầu ngốc, nàng cho rằng Mộ Lương sẽ cho hắn chết thoải mái như vậy?” Hoa Trảm Lãng cưng chiều nhìn nàng, búng lên đầu nàng một cái.

“Chàng đừng đánh ta, vì chàng đánh ta nên ta mới ngốc đó!” Mộ Hỏa Nhân trừng mắt.

https://thuviensach.vn

Chương 63+4: Chuyện Thỏa Mãn Ở Hàn Trì (4)

Mộ Lê liếc mắt, đối với đứa em gái này đã hết ý kiến, sao nó lại không thể có một ít dáng vẻ của nữ tử chứ?

Bầu không khí ngột ngạt cũng bởi vì bọn họ náo loạn đã nhẹ nhõm không ít nhưng lo lắng của mọi người đối với Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết lại không giảm đi chút nào.

“Nhưng rốt cuộc là ai lại hận Tuyết Tuyết như vậy đây?” Bạch Thánh Diêu suy nghĩ nửa ngày, chung quy là nghĩ không ra Tuyết Tuyết đã kết thù với ai.

“Thánh Diêu, ngươi đã quên, Vương phủ của chúng ta còn có người khách không mời mà đến?” Mộ Hỏa Nhân tay cầm roi nắm thật chặt, thầm nghĩ đến một người.

“Ngươi nói là!” Bạch Thánh Diêu trợn to hai mắt, suy nghĩ kỹ một chút, điều này cũng không phải là không có khả năng, Tuyết Tuyết được Vương gia yêu, người nọ nhất định sẽ coi Tuyết Tuyết là cái gai trong mắt.

“Không lẽ Đông Phương Vũ ngu như vậy? Nàng phải hiểu được, nếu hoàng thẩm xảy ra chuyện, chúng ta chắc chắn sẽ hoài nghi nàng đầu tiên.” Mộ Lê có chút hoài nghi, Đông Phương Vũ có bao nhiêu đầu óc đó thôi sao.

“Hoàng huynh, huynh cũng đừng coi trọng nàng, nàng bị ghen tỵ che mờ mắt, còn có cái gì mà không làm được, nói không chừng tâm ma của hoàng thúc bị thúc giục cũng là do nàng bỏ thuốc.” Mộ Hỏa Nhân hừ nhẹ, đột nhiên ý thức được mình nói cái gì, chợt trừng lớn mắt.

https://thuviensach.vn

“Hỏa Nhân muội phân tích không sai, tâm ma của hoàng thúc bộc phát thì chỉ biết tổn thương người ở bên cạnh, mà hoàng thẩm vẫn luôn đi cùng với hoàng thúc, Đông Phương Vũ muốn hại hoàng thẩm, đây cũng là biện pháp tốt nhất!” Mộ Lê giận tái mặt, cảm thấy Mộ Hỏa Nhân phỏng đoán rất có lý.

“Đông Phương Vũ? Tước quốc công chúa? Nàng ở Vương phủ?” Hoa Trảm Lãng kéo Mộ Hỏa Nhân, cau mày nhìn nàng, Đông Phương Vũ tại sao lại ở nơi này.

“Ặc, hoàng thẩm muốn giết một để răn một trăm, lợi dụng Đông Phương Vũ để cắt đứt tất cả ý nghĩ của những nữ tử có ý đối với hoàng thúc.” Mộ Lê thở dài, giải thích.

“Mộ Lương đúng thật là có thể thu hút ruồi.” Hoa Trảm Lãng khinh thường hừ nhẹ.

“Không phải là chàng cũng như vậy sao?” Mộ Hỏa Nhân bĩu môi, trừng mắt liếc hắn một cái, nàng cũng không quên lần đầu tiên lúc bọn họ gặp mặt, trong ngực hắn vẫn ôm mỹ nhân đấy!

“Hỏa Nhân, vậy cũng là trước kia.....” Hoa Trảm Lãng xấu hổ cười cười.

Mộ Hỏa Nhân hừ nhẹ một tiếng, xoay người sang chỗ khác, lười phản ứng lại hắn.

“Các ngươi trước đừng làm rộn, muốn thế nào mới có thể chứng thật Đông Phương Vũ có phải là người bỏ thuốc hay không?” Bạch Thánh Diêu không có tâm tình vui đùa, trong lòng chỉ tràn đầy lo lắng.

“Yên lặng xem xét tình hình.” Mộ Lê híp híp mắt, nếu thuốc này đúng là do Đông Phương Vũ hạ, nàng tuyệt đối không thể nào không có một chút phản ứng, hắn sẽ chờ nàng tự chui đầu vào lưới.

https://thuviensach.vn

“Cảnh Duệ.” Mộ Lê thản nhiên nhìn Cảnh Duệ, hắn đã có chủ tính rồi.

“Hoàng thượng xin phân phó.” Cảnh Duệ tiến lên hai bước.

“Ngươi đem tin tức hoàng thúc và hoàng thẩm mất tích truyền đi, càng nhanh càng tốt.”

“Vâng” Cảnh Duệ gật đầu một cái, xoay người rời đi, trước khi đi, vẫn không quên kéo theo Lưu Nguyệt đi.

“Ngươi làm gì đấy?” Lưu Nguyệt ngây ra nhìn hắn, nàng không có ý định cùng hắn rời đi, hắn đi làm việc thì lôi kéo mình làm cái gì?

“Một lát ngươi đi theo ta khóc, biết không?” Cảnh Duệ liếc nàng một cái.

“Tại sao?” Lưu Nguyệt không hiểu.

“Ngươi là người thân cận của Tuyết cô nương, ngươi khóc như vậy, người khác sẽ cho là Tuyết cô nương thật sự xảy ra chuyện, hiểu không?” Cảnh Duệ cúi người nhìn nàng, nhíu mày.

Lưu Nguyệt ý thức được hai người quá gần gũi, liền lui về phía sau hai bước, gật đầu một cái, cúi đầu chạy ra ngoài.

Cảnh Duệ mấp máy môi, cất bước đuổi theo.

“Hỏa Nhân, đi với ta tới viện của Đông Phương Vũ ở đi dạo.” Bạch Thánh Diêu biết ở chỗ này mà gấp gáp là vô dụng, nàng phải làm chút gì đó.

“Đi đánh nàng?” Mộ Hỏa Nhân giơ giơ roi, nếu là vậy, nàng rất nguyện ý đi.

https://thuviensach.vn

“An phận chút, chúng ta là đi thăm dò.” Bạch Thánh Diêu liếc xéo nàng, chậm rãi đứng dậy.

“Biết, Trảm Lãng, ta bồi Thánh Diêu đi một chuyến nha, có tin tức của Tuyết Tuyết, nhất định phải báo cho ta biết ngay, biết không?” Mộ Hỏa Nhân từ trong ngực của Hoa Trảm Lãng chui ra, dặn dò.

Hoa Trảm Lãng ngắt khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, bất đắc dĩ cười cười, gật đầu.

“Thánh Diêu, ta đưa nàng đi.” Mộ Lê có chút không yên lòng, hắn biết tiểu muội mình tính tình gấp gáp, hắn sợ nàng và Thánh Diêu gặp phải chuyện gì đó.

“Dù sao ở đây cũng là Thánh Vương phủ, không có chuyện gì đâu, huống chi huyễn thuật của Hỏa Nhân không thấp, tự ta cũng có năng lực tự vệ.” Bạch Thánh Diêu đè vai hắn xuống không để cho hắn đi.

“Chính vì nàng đi theo nó ta mới lo lắng đó.” Mộ Lê hoài nghi nhìn Mộ Hỏa Nhân.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Mộ Hỏa Nhân trầm xuống, lập tức liền muốn mở miệng mắng to.

“Hỏa Nhân, đi theo ta, không cần để ý đến hoàng huynh ngươi.” Bạch Thánh Diêu liếc Mộ Lê một cái, lôi kéo Mộ Hỏa Nhân liền đi ra ngoài.

“Cẩn thận nhé!”Mộ Lê đi tới bên cửa, không yên tâm dặn dò.

Bạch Thánh Diêu cũng không quay đầu, chỉ là giơ tay lên hướng về phía sau vẫy vẫy.

“Mộ Lê, cô nương mà ngươi thích, làm sao sẽ dễ dàng bị thương tổn như vậy?” Hoa Trảm Lãng cười nhạo nói.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thẩm lợi hại như vậy, không phải cũng bị hại rồi hả?” Mộ Lê tức giận hừ nhẹ.

Nghe vậy, Hoa Trảm Lãng cau mày lại, mặc dù có Lão đầu nhân ở đó nhưng “Mị hồng nhan” kia, thật sự có thể giải được sao? Bản lãnh của Mộ Lương hắn biết, hắn nên tin tưởng hắn sẽ không để Tuyết Tuyết xảy ra chuyện.

“Trạch Linh, Trạch Hàn, các ngươi đứng lên đi, chuyện này là hoàng thẩm tự nguyện, không có quan hệ gì với các ngươi.” Mộ Lê vỗ trán nhìn hai người quỳ trên đất.

“Vương phi một ngày chưa an toàn quay trở lại, chúng ta cũng sẽ không đứng lên.” Trạch Linh lắc đầu một cái, trên mặt đều là kiên định.

“Các ngươi.....” Lập tức Mộ Lê cũng không biết nên nói cái gì, hoàng thúc đúng thật là tinh mắt, mỗi một người thuộc hạ đều rất là cố chấp.

“Làm việc sai vốn nên chịu phạt, bọn họ làm như vậy, coi như là còn nhẹ.” Hoa Trảm Lãng thản nhiên nhìn hai người liếc mắt một cái, khác với lúc vẻ mặt vui cười lúc có Mộ Hỏa Nhân, lúc này chỉ có sự lạnh lùng.

Hai người Trạch Linh nghe vậy, khuôn mặt xấu hổ.

“Chậc chậc, Hoa Trảm Lãng, kỳ thực thì ngươi cũng rất lãnh huyết.” Mộ Lê ngẩng đầu lên, cười như không cười nhìn hắn.

“Người được nuôi từ Mang sơn bão tuyết, ngươi nghĩ có thể có nhiều nhiệt tình sao?” Hoa Trảm Lãng nhíu mày, hỏi ngược lại.

“Cho nên, ngươi mới chọn quả cầu lửa Hỏa Nhân này.” Lần đầu tiên Mộ Lê cùng hắn nói tới chuyện có liên quan đến muội muội, cũng hơi nghiêm nghị.

https://thuviensach.vn

“Có vấn đề?” Hoa Trảm Lãng dù bận vẫn ung dung nhìn tới hắn, sắc mặt không thay đổi.

“Ngươi có thể cho nó hạnh phúc sao? Một ngày nào đó, muội ấy nhìn thấy được một mặt máu lạnh của ngươi, đến lúc đó, ngươi xác định Hỏa Nhân vẫn hoàn toàn nguyện ý đi cùng với ngươi?” Mộ Lê thản nhiên nhìn Hoa Trảm Lãng, nam nhân này tuy đang cười nhưng lòng dạ kia so với hoàng thúc cũng không ít hơn bao nhiêu, Hỏa Nhân quá đơn thuần, nàng có thể ứng phó được sao?

“Ta đã đã nhận định Hỏa Nhân, vô luận như thế nào cũng sẽ không để cho nàng rời đi.” Trên mặt Hoa Trảm Lãng tất cả đều là khí phách, ngay sau đó hừ nhẹ nói: “ Mộ Lê, hậu cung kia của ngươi còn chưa có xử lý xong đâu, lại còn muốn giáo huấn ta, trước hết ngươi nên giải quyết chuyện của ngươi và Bạch Thánh Diêu đi.”

“Hừ, chuyện này còn cần ngươi nói? Ta về cung trước, chăm sóc tốt hai nữ nhân này.” Mộ Lê trừng mắt liếc hắn, lại nhìn Trạch Linh cùng Trạch Hàn liếc mắt một cái, từ từ đi ra ngoài.

Hoa Trảm Lãng nhấp một ngụm trà, nhìn bóng lưng thản nhiên của hắn, trên gương mặt tuấn tú nhiễm ý cười, Mộ Lê này luôn đối kháng với Hỏa Nhân nhưng nếu như thực sự đụng phải chuyện thì rất là quan tâm nàng.

Hoa Trảm Lãng nhíu mày, nhớ lại lời Mộ Lê vừa nói, lãnh huyết? Thời điểm hắn giết người, Hỏa Nhân còn ở bên cạnh vỗ tay bảo hay, chuyện như vậy, Mộ Lê hắn vẫn chưa biết đâu?

Nghĩ đến nha đầu tùy tiện kia, Hoa Trảm Lãng nhíu nhíu mày, nàng hay hấp tấp bộp chộp, hắn vẫn là nên đi theo sau nàng nhìn một chút mới được, nghĩ đến đây liền đặt ly trà xuống, lắc mình rời đi.

https://thuviensach.vn

Chương 64: Giải Trừ Tâm Ma

Trong căn phòng nhỏ ở mang sơn, có hai bóng người đang ôm nhau ngủ, thân mật vô cùng.

Mặt trời dâng lên, ánh dương ấm áp chiếu rọi vào trong căn phòng, từ từ dát lên khuôn mặt vô cùng tuấn mỹ của Mộ Lương, cặp mi thật dài và dày khẽ giật giật, chậm rãi mở mắt ra, lộ ra một đôi mắt đen như mực.

Nhẹ nhàng hạ mắt, nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết nhu thuận gối đầu lên cánh tay của mình, ngủ say sưa, khóe miệng còn khẽ cười, khuôn mặt nhỏ nhắn phiếm hồng, đôi môi anh đào hơi cong lên, ít đi vẻ lạnh lùng của ngày thường lại nhiều hơn mấy phần trẻ con, nhìn rất đáng yêu.

Mộ Lương lười biếng nâng lên khóe môi, mắt phượng xinh đẹp khẽ nheo lại, bên trong đầy tràn nhu tình, vài sợi tóc rũ xuống cộng thêm mấy phần lười biếng mị hoặc, trên khuôn mặt tuấn mỹ tất cả đều là hạnh phúc cùng thỏa mãn, chậm rãi cúi đầu, nhẹ nhàng hôn một cái lên trán nàng.

Nhớ tới ngày hôm qua ở Hàn Trì triền miên, nụ cười trên khóe miệng hắn không nhịn được càng sâu hơn, A noãn rốt cuộc đã hoàn toàn thuộc về hắn đây là chuyện tuyệt vời nhất thế gian, sợ là sẽ cùng người trong lòng này liều chết mà triền miên, chỉ là. . . . . Mệt mỏi nàng.

Nhìn đáy mắt nàng thâm quầng, Mộ Lương hơi nhíu mày lại đôi mắt đẹp hơi khó coi, trong mắt đều là ảo não, ở trước mặt A noãn thật là một chút tự chủ hắn cũng không có, không biết bao nhiêu lần thưởng thức nàng mà không biết thoả mãn.

https://thuviensach.vn

“Mộ Lương. . . . . .” Hoa Khấp Tuyết đột nhiên bật ra tiếng nỉ non, đem đầu chui chui vào trong ngực Mộ Lương, còn yếu ớt cọ xát, sau hô hấp lại trở nên bình thường, nặng nề thiếp đi.

Mặc dù A noãn đang ngủ nhưng vẫn còn muốn mình sao? Mộ Lương cười đến híp cả mắt, ánh mắt nhìn nàng càng thêm dịu dàng, bàn tay dịu dàng vuốt ve gương mặt của nàng, ánh mắt lưu luyến nhìn nàng bởi vì vặn vẹo mà để lộ ra bả vai, một cái vết đỏ đập vào tầm mắt của hắn, làm cho tròng mắt hắn tối sầm lại, nhớ lại một màn kia ở Hàn Trì quấn quýt say mê, trên người không tự chủ được liền nóng lên.

“Thật là một tiểu yêu tinh.” Mộ Lương cúi đầu cười, nhẹ nhàng nhéo nhéo cái má mịn màng của nàng, thấy nàng nhíu nhíu mày, nhu quang trong mắt càng đậm, hôm nay cô gái nhỏ này coi như đã là nương tử của hắn rồi, có thiên địa làm chứng. . . . . .

“Lương tiểu tử, ra ngoài!” Âm thanh của Hoa Liên Phong từ bên ngoài truyền vào, không lớn nhưng lại làm cho Hoa Khấp Tuyết nhăn mày lại nỉ non mấy câu.

Mộ Lương nhíu nhíu mày, chậm rãi đứng dậy, đắp kín mền cho Hoa Khấp Tuyết, cúi đầu ở bên môi nàng hôn một cái, lúc này mới cầm áo khoác lên, không đành lành bước ra khỏi phòng.

Hoa Liên Phong thấy Mộ Lương đi ra ngoài, cười đến híp cả mắt, râu bạc run run lên.

“Hoa gia gia, có chuyện gì?” Mộ Lương híp mắt nhìn Hoa Liên Phong, không biết là mới sáng tinh mơ mà ông lại muốn làm gì.

“Năng lực có phải là tăng lên rất nhiều không?” Hoa Liên Phong cũng không quanh co lòng vòng nữa, đánh giá hắn từ trên xuống dưới, thấy tinh thần hắn sảng khoái, ánh mắt mát lạnh, vừa nhìn liền biết tăng lên không phải một cảnh giới.

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Ánh mắt Mộ Lương giật giật, trong mắt xẹt qua ý cười, hắn coi như là có thu hoạch lớn, hắn hưởng thụ được mỹ vị tha thiết ước mơ, còn tăng lên không ít huyễn lực.

“Tuyết nha vẫn chưa tỉnh?” Hoa Liên Phong kỳ quái nhìn hắn, không đúng, cho dù ngày hôm qua tiểu tử này có ra sức cỡ nào đi nữa thì Tuyết nha đầu cũng không thể mệt đến tận bây giờ vẫn chưa có hồi phục tinh lực bởi huyễn thuật của Tuyết nha đầu đã tăng lên rất nhiều.

“Không có. . . . . .” Mộ Lương có chút xấu hổ, khẽ xoay mặt đi, đêm qua. . . . . Là hắn không có chừng mực.

“Quên đi, ngươi ở đây trông chừng, ta đi nướng thịt cho các ngươi.” Hoa Liên Phong phất tay một cái, lười phải suy nghĩ nhiều, xoay người đã muốn rời đi, lại bị Mộ Lương gọi lại.

“Hoa gia gia, ta có việc muốn hỏi ngài.” Mộ Lương nhàn nhạt lên tiếng.

“Hửm, chuyện gì?” Hoa Liên Phong nhíu mày, tiểu tử này còn có lúc hỏi hắn? Ông phải hảo hảo lắng nghe một chút.

“Bốn năm trước ở cuộc chiến Kim ghềnh, đã làm ta xuất hiện tâm ma, Hoa gia gia, nó. . . . . Có thể hoàn toàn tiêu trừ không?” Mộ Lương cau mày, nghĩ đến thương thế của hắn và một màn kia của A noãn, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của A noãn hiện lên trong đầu, trong lòng lại bắt đầu đau đớn.

“Tâm ma?” Hoa Liên Phong giận tái mặt, nhanh chóng cầm tay Mộ Lương, truyền vào một đạo huyễn lực, kiểm tra toàn thân cho hắn, vẻ mặt lúc đầu là ngưng trọng sau đó càng ngày càng trở nên quái dị.

“Tiểu tử, ngươi lừa Lão đầu nhân ta hả?” Hoa Liên Phong hất tay hắn ra, trừng lớn mắt quát: “Cái gì mà tâm ma, cơ thể của tiểu tử ngươi so với ai khác đều trong sạch hơn, tâm ma ở đâu ra, hả?”

https://thuviensach.vn

“Không thể nào? Ta từng vì bộc phát tâm ma mà đả thương A noãn!” Mộ Lương hơi trợn mắt, đau đớn kia còn khắc sâu trong lòng hắn không có rút đi, tại sao Hoa gia gia lại nói hắn không có tâm ma đây?

“Cái gì?” Hai mắt Hoa Liên Phong trừng hơn, hắn còn đả thương Tuyết nha đầu, như vậy nếu nói hắn không có tâm ma là không có khả năng nhưng xác thực là trong cơ thể hắn một chút tạp chất cũng không có, tại sao có thể như vậy. . . . . .

Chẳng lẽ là cái đó!

Hai mắt Hoa Liên Phong từ từ sáng lên, đánh giá Mộ Lương từ trên xuống dưới một lượt, vẻ mặt càng ngày càng mập mờ.

Mộ Lương híp mắt nhìn Hoa Liên Phong đang không ngừng đánh giá mình, có một cảm giác quái dị không nói nên lời, Hoa gia gia như vậy, rốt cuộc là đã phát hiện ra cái gì?

“Lương tiểu tử, ngày hôm qua thời điểm ngươi cùng Tuyết nha đầu è hèm, có phải là đã dùng hết sức lực è hèm, quấn lấy nha đầu không ngừng è hèm hả?” Hoa Liên Phong liếc mắt một cái, cười gian hỏi.

“Khụ khụ.” Mộ Lương lúng túng ho khan một cái, hai tai khẽ nóng lên, ánh mắt có chút mơ hồ, cái này. . . . . Hoa gia gia làm sao mà biết, hắn xác định xung quanh không có ai nhìn lén.

“Hắc hắc, thế nào tiểu tử, tâm ma của ngươi, toàn bộ đã được giải trừ rồi.” Hoa Liên Phong cười càng mập mờ hơn.

“Hoa gia gia, người sẽ không nói là ta đem sát tâm biến thành. . . . . .” Mộ Lương đột nhiên hiểu ý tứ của ông, kinh ngạc nhìn ông, dường như không tin sẽ xảy ra chuyện như vậy.

https://thuviensach.vn

“Ai nha nha, chỉ khổ cho Tuyết nha đầu nhà chúng ta, về sau nếu ngươi không chăm sóc cho Tuyết nha đầu thật tốt, Lão đầu nhân ta quyết sẽ không buông tha cho ngươi!” Hoa Liên Phong cũng không trả lời, chỉ là cười lớn xoay người rời đi, rất nhanh liền biến mất khỏi tầm mắt của Mộ Lương.

Mộ Lương sâu kín nhìn về phía trước, đầy trong đầu đều là hình ảnh của Hoa Khấp Tuyết ngày hôm qua ở trong lòng hắn bộ dạng khẽ khóc khẽ rên, trong mắt không khỏi hoang mang, A noãn là. . . . . .

Xoay người trở lại phòng, Mộ Lương nhẹ nhàng làm ngồi ở đầu giường, trìu mến nhìn người đang ngủ say ở trước mặt, khẽ thở dài, người khác chỉ thấy hắn cưng chiều nàng nhưng lại có mấy người biết, những điều A noãn hy sinh cho hắn?

Hoa Khấp Tuyết hình như là cảm nhận được ánh mắt thâm tình của hắn, hàng mi giống như cánh ve run rẩy vài cái, chậm rãi mở mắt ra, rồi tựa như không thích ứng được với ánh sáng chiếu vào chớp mắt vài cái, mới từ từ hé mắt.

“Ưmh. . . . . Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết vừa mở mắt liền nhìn thấy khuôn mặt dịu dàng của Mộ Lương, vẫn yêu nghiệt mê người như cũ, vừa mới tỉnh ngủ, nàng liền bắt đầu hoảng hốt.

“Đã tỉnh rồi hả?” Mộ Lương ngoắc ngoắc môi, âm thanh rất nhẹ nhàng, giống như là sợ hù dọa đến nàng, ôm nàng vào trong lòng để cho nàng tựa vào trên vai của mình, ngắt ngắt mặt của nàng.

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết hít mũi một cái, dụi dụi mắt cho tỉnh ngủ, đầu óc dần dần tỉnh táo, ngây ngốc nhìn nam nhân đang ôm mình, trong đầu đột nhiên hiện lên hình ảnh ý loạn tình mê hôm qua, khuôn mặt nhỏ nhắn dần dần nhiễm đỏ, nàng, hôm qua nàng đã cùng hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Chương 64+2: Giải Trừ Tâm Ma (2)

“A noãn, nhớ lại chuyện hôm qua rồi?” Mộ Lương tà khí mà cười, âm thanh khàn khàn mê người, thấy nàng đỏ mặt, trong lòng biết là nàng nhớ tới chuyện của ngày hôm qua liền nổi lên ý trêu đùa nàng.

Hoa Khấp Tuyết hít vào một hơi thật sâu, dời mắt khỏi khuôn mặt kia yêu nghiệt kia, nhìn sang chỗ khác, muốn đè xuống xao động trong lòng nhưng nhịp tim lại càng lúc đập càng nhanh, nàng, nàng, nàng, nàng đã cùng hắn làm cái gì..... Nàng làm sao lại cùng hắn gì kia rồi.....

“A noãn, không cần trốn tránh, nàng đã là người của ta rồi.” Mộ Lương cười híp mắt quay đầu nàng lại, để cho nàng nhìn thẳng vào mắt mình.

“Ta không phải.” Hoa Khấp Tuyết cố tự trấn định, vùng vẫy giãy chết.

“Không phải?” Mộ Lương hơi nheo mắt lại, nguy hiểm nhìn nàng. Đột nhiên, hắn giơ tay lên, ngón trỏ điểm vào mi tâm của nàng, bắt đầu từ mi tâm của nàng, dọc theo mũi nàng đến môi rồi đến cằm.....

“A noãn, nơi này, nơi này, đều là của ta, nàng còn dám nói không phải? Hửm?”

“Không đúng không đúng!” Hoa Khấp Tuyết đẩy tay của hắn ra, cắn môi cúi đầu, trong lòng rối như tơ.

Mộ Lương thấy nàng vẫn còn không chịu thừa nhận, hung hăng nhíu lại mắt, “Bá” một tiếng, kéo cổ áo của nàng xuống, nâng cằm nàng lên, tà tứ mà cười: “A noãn, nếu không phải, vậy những dấu vết này thì tính là gì

https://thuviensach.vn

đây? Hả?" Bàn tay thuận theo lời của hắn mập mờ khẽ chạm vào dấu vết ái muội trên da thịt nàng, chọc cho thân thể của nàng run rẩy.

"Mộ Lương chàng là tên hỗn đản!" Hoa Khấp Tuyết cực kỳ xấu hổ và buồn bực, chặn tay hắn lại, chỉnh sửa y phục của mình, cắn nhẹ môi nhìn hắn chằm chằm nói: "Ta là của chàng, đừng làm rộn."

"Ta chính là vì cứu nàng a, tại sao lại thành hỗn đản?" Mộ Lương tà khí nhíu mày, nhìn bộ dạng xấu hổ của nàng, trong lòng từng trận ấm áp, cô gái nhỏ này bình thường thanh thanh lãnh lãnh nhưng thực chất bên trong vẫn rất dễ ngượng ngùng, xem ra, hắn phải từ từ dạy dỗ rồi.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, trong nháy mắt giận tái mặt, đúng rồi, bọn họ như vậy, vốn là bởi vì cái gì "Mị hồng nhan" kia!

Mộ Lương thấy nàng có phản ứng này, lập tức đoán được nàng không vui, bất đắc dĩ lắc đầu, lần nữa ôm mặt nàng đối diệ với mình, giọng nói dịu dàng nghiêm túc: "A noãn, ta muốn nàng, không phải là bởi vì "Mị hồng nhan" mà là vì ta yêu nàng, biết không? Hơn nữa..... Nàng bây giờ đã là nương tử của ta rồi."

"Nương tử, cái gì nương tử....."Ánh mắt Hoa Khấp Tuyết chợt lóe, trong lòng có chút cảm động, nghe thấy câu sau, nghi hoặc nhíu mày, sao nàng không nghe rõ lời của hắn?

"Nàng quên?" Mộ Lương tối mặt, trong mắt là tràn đầy nguy hiểm, nàng làm sao có thể quên đi chuyện này?

Hoa Khấp Tuyết ngây ra nhìn hắn bởi vì tức giận mà gương mặt đỏ bừng, nuốt một ngụm nước miếng, theo bản năng muốn lùi về sau, lại bị hắn hung hăng kéo vào lồng ngực.

"A noãn, vẫn chưa nhớ ra sao? Vậy ta không ngại giúp nàng nhớ lại." Mộ Lương nguy hiểm mà cười, chậm rãi cúi người.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết có chút luống cuống, đôi tay đặt ở trước ngực hắn, muốn ngăn cản hắn nhưng sự ngăn cản kia lại có vẻ vô lực, nhớ..... Nhớ thứ gì đây!

“Thiên địa chứng giám, ngày hôm nay A noãn sẽ trở thành nương tử của Mộ Lương ta, ta Mộ Lương lấy sinh mạng ra thề, đời đời kiếp kiếp, chỉ thích, chỉ cưng chiều một người, A noãn, ta yêu nàng.”

Đột nhiên, trong đầu nàng xuất hiện một đạo âm thanh dịu dàng, làm cho trí nhớ ngày hôm qua tái hiện lại lần lượt xuất hiện trong đầu nàng, nàng nhớ ra hôm qua, nàng đã đồng ý trở thành nương tử của hắn, thiên địa làm chứng.

“Mộ Lương, ta nhớ ra rồi.” Hoa Khấp Tuyết cắn môi ngập ngừng nói, ánh mắt chớp động, trong lồng ngực tràn đầy nhu tình, nàng hiện tại, coi như là thê tử của hắn, mặc dù không có lễ đường nến đỏ, nàng vẫn như cũ là nương tử của nàng.

“A noãn, vương phi của ta.” Mộ Lương dừng lại động tác, dịu dàng nở nụ cười, trong ánh mắt đều là thâm tình.

Hoa Khấp Tuyết cắn cắn môi, hít vào một hơi thật dài, đối mặt với con ngươi thâm tình của hắn, thản nở nụ cười: “Ừ.”

“Bảo bối.” Mộ Lương vùi đầu vào cổ nàng, hôm nay A noãn tỉnh táo, vẫn như cũ gật đầu, nàng đồng ý làm nương tử của hắn rồi, cảm động cùng vui sướng cùng nhau bộc phát, hốc mắt hắn đỏ lên nhưng lại không muốn để cho nàng nhìn thấy.

“Mộ Lương.....” Hoa Khấp Tuyết cười yếu ớt khẽ gọi tên của hắn, âm thanh ôn nhu.

Mộ Lương hít sâu một hơi, đè xuống trong lòng rung động, chậm rãi ngẩng đầu, trong mắt là vô tận dịu dàng, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tươi

https://thuviensach.vn

cười của nàng, nhếch mày, chờ mong lời tiếp theo của nàng, là tỏ tình, hay là làm nũng đây?

Ánh mắt càng thêm dịu dàng, nụ cười mang theo nồng đậm cưng chiều, chỉ chờ nàng mở miệng thì liền khóa lại đôi môi đỏ mọng của nàng.

Hoa Khấp Tuyết cười nhạt nhìn hắn, sau một lúc lâu, trong mắt xẹt qua lúng túng, chậm rãi mở miệng: “Mộ Lương ta đói rồi.”

Không khí ngọt ngào trong nháy mắt bị phá vỡ, Mộ Lương cố nén khóe miệng co giật vì kích động, nụ cười cứng ở trên mặt, con bà nó, không có nhu tình như nước, không có nụ cười yếu ớt nũng nịu, Hoa Khấp Tuyết nàng, đói bụng!

Hắn vẫn luôn biết cô nàng này không có tế bào lãng mạn nhưng hắn thật không nghĩ rằng vào thời điểm này nàng thế nhưng có thể nói ra lời như vậy, Hoa Khấp Tuyết…Hoa Khấp Tuyết, một ngày nào Mộ Lương hắn cũng sẽ bị nàng làm cho tức đến hộc máu thôi!

“Ta thật sự đói bụng.” Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, nhìn khuôn mặt hắn giận đến không nói lên lời, trong mắt xẹt qua sự giảo hoạt nhưng biểu tình trên mặt lại rất đáng thương.

“Haiz, ta đi kêu người chuẩn bị đồ ăn.” Mộ Lương bất đắc dĩ thở dài, hắn đời này không cách nào nghịch ý nàng được.

“Tự ta đi.” Hoa Khấp Tuyết không chút suy nghĩ muốn đứng dậy lại cảm thấy hai chân một hồi nhức buốt đau đớn liền ngồi bệt xuống giường.

“A noãn, nàng có sao hay không? Nơi nào không thoải mái?” Mộ Lương khẩn trương kiểm tra thân thể của nàng, thấy vẻ mặt đau khổ của nàng, vô cùng đau lòng.

https://thuviensach.vn

“Còn không phải là tại chàng sao?” Hoa Khấp Tuyết căm giận nhìn nam nhân ở trước mặt, hôm qua, nàng không ngừng cầu xin hắn dừng lại nhưng hắn vẫn là không ngừng ép buộc chính mình, làm cho hôm nay xương cốt của nàng như vỡ vụn, đều là do hắn ban tặng, còn dám hỏi nàng làm sao vậy!

Càng nghĩ càng giận, Hoa Khấp Tuyết đập vào tay hắn, thở phì phò đẩy hắn ra, lại không nghĩ rằng lỡ tay đẩy hắn ngã xuống đất.

“A, nàng mưu sát chồng!” Mộ Lương nhất thời không phản ứng kịp, ngã ngồi trên mặt đất, ôm bụng ho nhẹ, cô gái nhỏ này sao lại còn dùng huyễn lực hắn nhưng lại không hề phòng bị chút nào a!

“Mộ Lương, chàng có sao hay không?” Hoa Khấp Tuyết thấy thần sắc thống khổ trên mặt hắn, trong lòng hoảng hốt, liền muốn xuống giường dìu hắn lại quên tình huống hiện tại của mình, mới đứng lên một nửa, liền hướng về trước ngã xuống.

“A noãn!” Mộ Lương tay mắt lanh lẹ tiếp được nàng, bị nàng dọa sợ chết khiếp, lập tức nghiêm mặt khiển trách: “Ngu ngốc, nàng không phải biết mình sẽ bị ngã sao?”

“Ta...ta.....”Hoa Khấp Tuyết bị hắn ôm, ta nửa ngày, cũng không nói thành câu, nghĩ đến mới vừa rồi hắn ôm bụng kêu đau, khẩn trương hỏi: “Mộ Lương, chàng có sao hay không?”

“Da thịt của ta dày, có thể làm sao được?” Mộ Lương tức giận trừng nàng nhưng trong lòng lại tràn đầy vui sướng, cô gái nhỏ này là đang lo lắng cho hắn sao?

“Huyễn thuật của ta không phải đã hoàn toàn mất hết rồi sao?” Hoa Khấp Tuyết nghi hoặc nhìn hắn, hơn nữa vừa rồi nàng chỉ là đẩy nhẹ thôi mà? Làm sao lại sinh ra sức lực lớn như vậy?

https://thuviensach.vn

“Nàng không nhớ rõ Hoa gia gia nói sao? “Mị hồng nhan” gặp nước hàn trì, sẽ trở thành dược liệu làm tăng lên huyễn lực, nàng không những đã khôi phục được lực lượng mà năng lực còn tăng lên không ít.” Mộ Lương thản nhiên cười, giải thích cho nàng.

https://thuviensach.vn

Chương 64+3: Giải Trừ Tâm Ma (3)

“Là như vậy sao..... Vậy còn chàng?” Hoa Khấp Tuyết mím môi nhìn hắn.

Mộ Lương thấy nàng hỏi mình, nhíu mày, đột nhiên mập mờ cười nhẹ nói: “A noãn, vi phu nhờ hồng phúc của nàng, đời này còn được thử qua một lần song tu.”

“Chàng câm miệng!” Khuôn mặt Hoa Khấp Tuyết đỏ lên, mắc cỡ đến hai mắt cũng đỏ lên, chặt chẽ cắn môi.

“A noãn, không cần tự cắn mình, môi là của nàng nhưng vi phu đau.”Mộ Lương tà khí mà cười, giơ tay lên khẽ tách cánh môi của nàng từ dưới hàm răng ra, mập mờ khẽ vuốt ve, cảm thấy trêu chọc nàng thật sự là một chuyện rất vui rất tuyệt.

Hoa Khấp Tuyết chỉ cảm thấy trong đầu căng như dây cung trong nháy mắt băng liệt, xấu hổ và bực tức trên mặt đã dần mất hết, lại khôi phục vẻ trong trẻo lạnh lùng, thản nhiên nhìn về phía Mộ Lương, tay nhỏ bé từ từ trượt vào trong quần áo của hắn.

Mộ Lương trong nháy mắt ngốc trệ, nụ cười yêu nghiệt kia cứng ngắc ở trên mặt, cảm thụ bàn tay nhỏ bé ở trên người của mình chạy tới chạy lui có cảm giác lành lạnh, không biết phải phản ứng ra sao, A noãn đây là đang quyến rũ hắn?

Không đợi hắn hưởng thụ đủ, bên hông liền truyền đến một cỗ đau đớn như kim châm, chỉ thấy Hoa Khấp Tuyết coi như không có chuyện gì làm như bình thường thản nhiên nhìn hắn liếc mắt một cái, thu hồi bàn tay nhỏ

https://thuviensach.vn

bé, thật giống như là không có chuyện gì xảy ra nhưng mà thắt lưng đang đau rát của hắn lại nhắc nhở hắn, mới vừa rồi đã xảy ra chuyện gì!

“Khụ khụ, thật là kịch liệt, đến nỗi rớt xuống đất.” Hoa Liên Phong không biết từ đâu xuất hiện, tựa vào cửa, hài hước nhìn hai người ôm nhau trên mặt đất, quần áo xốc xếch.

“Sư phụ, người nghĩ nhiều rồi.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, ngay sau đó thản nhiên nhìn về phía Mộ Lương nói: “Mộ Lương, ôm ta lên.”

Vẻ mặt của Mộ Lương trong nháy mắt có chút rối rắm, cuối cùng chỉ có nhận mệnh thở dài, bế nàng lên, nhìn ánh mắt vô tình không biểu cảm của nàng, trong lòng biết chính mình đã thật sự chọc nàng.

“Tuyết nha đầu a, sư phụ làm rất nhiều đồ ăn ngon, để cho con bồi bổ thân thể!” Hoa Liên Phong cười mập mờ, ý tứ trong lời nói, không cần nói cũng biết.

“Dạ sư phụ.” Hoa Khấp Tuyết thản nhiên đáp: “Mộ Lương, dẫn ta đi ăn cơm.”Khuôn mặt nhỏ nhắn không chút gợn sóng, hình như thật không có nghe hiểu lời của Hoa Liên Phong mới vừa nói.

“Tuân lệnh, bảo bối của ta!” Mộ Lương bất đắc dĩ cười cười, hướng về phía Hoa Liên Phong nhíu mày, dẫn đầu ra ngoài phòng.

Hoa Liên Phong nhún nhún vai, đóng cửa đi ở sau lưng bọn hắn, có chút kỳ quái với phản ứng của Tuyết nha đầu, người ta sau khi động phòng không phải đều là rất thẹn thùng sao? Tuyết nha đầu này vẻ mặt sao lại lạnh lùng như vậy?

Hoa Khấp Tuyết ngồi xếp bằng ở trên ghế, chậm rãi nhắm hai mắt lại, nhìn người toát ra thần sắc tươi mới, ánh sáng trắng nhàn nhạt lan ra toàn thân.

https://thuviensach.vn

“Không tệ, huyễn thuật củaTuyết nha đầu tăng lên không ít, đã muốn đạt đến cảnh giới cao rồi.” Hoa Liên Phong vui mừng nhìn Hoa Khấp Tuyết vận công điều khí, vuốt vuốt râu.

Mộ Lương nhíu mày, chỉ là dịu dàng nhìn nàng, lại không có nói gì.

Cũng không lâu lắm, ánh sáng quanh thân Hoa Khấp Tuyết dần dần nhạt đi, chậm rãi mở mắt, trong tròng mắt một mảnh trong trẻo, giương mắt nhìn phía ngoài cửa sổ, tầm mắt càng rộng lớn hơn rồi, trong cơ thể tràn đầy lực lượng, huyễn thuật của nàng tăng lên cảnh giới cao rồi!

“A noãn, có thoải mái hơn một chút nào không?” Mộ Lương ngồi xuống ở bên cạnh nàng, nhẹ nhàng vén lên sợi tóc bị rũ xuống của nàng.

Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, vừa định nói chuyện, lại nghĩ tới hành động xấu xa của Mộ Lương lúc nãy, lập tức lạnh lùng nhìn hắn một cái, đẩy tay của hắn ra.

Mộ Lương sững sờ, hắn lúc này thật là chọc cho A noãn phát bực rồi, tiểu tính tình đều đã bộc phát.

“Tuyết nha đầu a, mau mau, sư phụ cho ngươi cháo hầm, nguội sẽ ăn không ngon...!” Hoa Liên Phong thấy Mộ Lương cam chịu, tâm tình rất tốt, đem cháo thịt trên bàn đặt ở bên cạnh Hoa Khấp Tuyết.

“Đa tạ sư phụ.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng gật đầu một cái, đưa tay muốn bưng cái chén, lại bị Mộ Lương giành trước một bước.

“A noãn, ta sai rồi.” Mộ Lương đoạt lấy cái chén, thân thể nghiêng về phía trước, mày đẹp cau lại, khuôn mặt thành khẩn.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn liếc một cái, xoay mặt đi.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương thở dài một hơi, múc một muỗng cháo nóng, đưa lên miệng thổi nguội rồi đưa đến bên miệng của Hoa Khấp Tuyết, cười híp mắt nói: “A noãn, cùng ta giận dỗi, cũng đừng giận dỗi bụng của mình, a?”

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, thấy nụ cười lấy lòng của hắn, nhẹ nhàng mím môi, trong mắt xẹt ý cười.

“Ăn đi, a?” Mộ Lương biết nàng mềm lòng, thừa thắng xông lên, cầm cái muỗng chạm vào môi của nàng.

“Không..... Ưmh.” Hoa Khấp Tuyết biết mình mềm lòng, có chút tức giận, còn muốn cự tuyệt, lại bị cái muỗng nhét vào trong miệng chặn lại lời nói sắp nói ra.

“Như vậy có phải ngoan không.....” Mộ Lương cười khẽ, một phen kéo nàng vào trong lòng, hừ nhẹ một tiếng, tiếp tục đút cho nàng ăn.

Hoa Khấp Tuyết giãy không được, nhẹ trừng mắt liếc hắn một cái rồi rất không có cốt khí không giãy dụa nữa.

“Chậc chậc, Tuyết nha đầu a, ngươi như vậy là không được, thế nào mọi chuyện cũng đều theo Lương tiểu tử đây?” Hoa Liên Phong ở một bên đang uống trà, hai chân bắt chéo cảm thán.

“Con đánh không lại chàng.” Hoa Khấp Tuyết thu mắt, lành lạnh nói.

“A noãn rất muốn đánh bại ta?” Mộ Lương lau chùi miệng cho nàng, nhíu mày cười khẽ: “Chỉ cần nàng nguyện ý, ta sẽ không đánh trả.”

“Nhiều chuyện.” Hoa Khấp Tuyết đập vào tay hắn, thản nhiên nhìn về Hoa Liên Phong ở một bên đang cười đến không thấy mắt.

“Sư phụ, tại sao “Mị Hồng Nhan”gặp nước Hàn Trì sẽ biến thành linh dược?” Hoa Khấp Tuyết chậm rãi dựa vào lòng Mộ Lương, sắp xếp lại một

https://thuviensach.vn

chút chuyện đã xảy ra trong hai ngày nay.

“Nha đầu, ngươi có biết nước Hàn Trì này là làm gì không?” Hoa Liên Phong đi đến bên người nàng, cười quỷ dị.

“Phối hợp với Tẩy Tủy Đan, làm cho người ta thay da đổi thịt.” Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, nhẹ nhàng trả lời.

“Thế nha đầu, ngươi có biết Tẩy Tủy Đan là chí độc chi vật không?” Hoa Liên Phong gật đầu một cái, vuốt râu bạc.

“Hoa gia gia, người là nói, chí độc chi vật đụng phải nước Hàn Trì, sẽ trở thành loại thuốc tốt trợ giúp tu luyện huyễn thuật?” Mộ Lương một chút liền thông, tiếp lời nói.

“Không sai..... Về phần tại sao, ta cũng không biết.” Hoa Liên Phong nhún nhún vai, hai tay chắp sau lưng, công hiệu của Hàn Trì, ông cũng là trong lúc vô tình phát hiện, thời điểm ông vừa mới tới mang sơn, thân trúng kỳ độc rơi vào trong Hàn Trì này, chẳng những không chết mà ngược lại huyễn thuật còn tăng lên.

“Nếu người hạ độc Tuyết nha đầu biết “Mị Hồng Nhan” ngược lại là tốt cho Tuyết nha đầu chỉ sợ là bị tức đến chết, ha ha ha!”

“Sư phụ, “Mị Hồng Nhan” này là xuất phát từ đâu?” Trong mắt Hoa Khấp Tuyết thoáng qua một tia sáng lạnh, người thường chắc là sẽ không có cái loại thuốc này.

Mộ Lương nghe vậy, lười biếng cười, nhưng đáy mắt sát ý cũng không giấu chút nào, nếu như không phải là có Hàn Trì, hắn cũng không dám nghĩ mình sẽ làm ra chuyện gì.

“Hỏi ta? Ngươi nên hỏi Lương tiểu tử mới đúng.” Hoa Liên Phong khoát khoát tay, bày tỏ mình không biết.

https://thuviensach.vn

Chương 64+4: Giải Trừ Tâm Ma (4)

“Hoa gia gia, người nói vậy là sao?” Mộ Lương híp mắt lại, cẩn thận suy nghĩ thử mình có biết người nào có loại thuốc này không.

“Mười mấy năm trước, nguyên nhân mà phụ hoàng ngươi đưa ngươi rời đi, ngươi còn nhớ rõ không?” Hoa Liên Phong cười nhạt.

“Liệt Viêm quyết?” Mộ Lương giận tái mặt.

“Hậu cung tranh đấu, luôn luôn không thể tránh khỏi sử dụng dược vật hại người, ý của sư phụ ‘Mị Hồng Nhan’ này là từ trong cung tới.” Hoa Khấp Tuyết biết ban đầu Mộ Lương là bị người ta hạ Liệt Viêm quyết, nên mới tới mang sơn cầu cứu.

“Không sai, ‘Mị Hồng Nhan’ này chính là đồ ở trong hậu cung, nó là do một phi tần thất sủng chế tạo ra.” Hoa Liên Phong thở dài, mặt đen tối ở trong hậu cung, không phải một lời là có thể nói rõ.

“Đầu tiên là Liệt Viêm quyết, sau nữa là ‘Mị Hồng Nhan’, chuyện này, không đơn giản.” Mộ Lương cũng không biết có phải là mình đã suy nghĩ nhiều hay không nhưng hắn không thể không đem hai chuyện này liên hệ lại với nhau, xem ra trong cung có người nhìn hắn rất không thuận mắt.

“Binh đến tướng chặn, lần sau chúng ta nên cẩn thận một chút.” Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, thản nhiên nhìn Mộ Lương một cái, không muốn để cho hắn tiếp tục nhớ lại những quá khứ không tốt kia, hơn nữa trực giác nói cho nàng biết, chuyện này cùng chuyện Mộ Lương bị hại trước kia là không có liên quan.

https://thuviensach.vn

“Được.”Mộ Lương thản nhiên nhếch môi, dịu dàng nhìn nàng.

“Sư phụ, nếu như không có chuyện gì nữa thì chúng ta xuống núi.” Hoa Khấp Tuyết sửa sang quần áo lại một chút, tính toán muốn rời đi, Hoa Trảm Lãng sẽ đoán ra bọn họ ở mang sơn nhưng cho dù là biết họ đang ở đâu, chắc chắn mọi người cũng sẽ lo lắng.

“Ha ha, là sợ các bằng hữu lo lắng sao? Tuyết nha đầu lần này quay lại mang sơn, trên người đã có nhân khí hơn rồi, Lương tiểu tử, ngươi là chiếm đầu công nhé!” Hoa Liên Phong trêu ghẹo cười.

“A.” Mộ Lương bật cười, dịu dàng nhìn Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, không nói chuyện nữa, chỉ là từ từ đứng dậy nhưng hai chân nhức buốt làm cho nàng lần nữa ngã xuống.

“A noãn!” Mộ Lương tiếp được nàng, đau lòng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng thoáng qua nét đau đớn.

“Vẫn là ở lại một lát nữa đi, Lương tiểu tử, Lão Đầu Nhân ta đi lấy thuốc cho Tuyết nha đầu, chút nữa ngươi thoa thuốc cho nó.” Hoa Liên Phong mờ ám nhìn hai người liếc mắt một cái, cười lớn rời đi.

“A noãn, thật xin lỗi, ta.....”

“Không được nói!” Hoa Khấp Tuyết đưa tay lên che miệng của hắn lại, có chút tức giận trừng mắt liếc hắn một cái, hai tai ửng hồng, nàng biết, nàng cái gì cũng biết, hắn không cần nói nữa.

“Được được được, ta không nói, ta ôm nàng đi nghỉ, được không?” Mộ Lương biết nàng xấu hổ nhưng không dám trêu chọc nàng nữa, dưới tay dùng lực ôm ngang nàng lên.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết yên tĩnh dựa vào trong ngực hắn, mặc hắn ôm mình trở về phòng, nhìn cái cằm xinh đẹp của hắn, khóe môi khẽ nhếch lên.

“A noãn, nếu nàng còn nhìn ta như vậy, cũng đừng trách ta hóa thành sắc lang, đem nàng ăn sạch sẽ.” Mộ Lương đá văng cửa phòng, cười ranh mãnh.

Hoa Khấp Tuyết chống lại ánh mắt tươi cười của hắn, trên mặt nóng lên nhưng cũng không né tránh ánh mắt của hắn nữa, chỉ là nhẹ nhàng bĩu môi nói: “Ta bây giờ đã rất khó chịu rồi.”

“Thật xin lỗi, ngày hôm qua là do ta không tốt, sau này sẽ không như vậy nữa.” Mộ Lương nhìn thấy nàng làm nũng, tâm đều mềm nhũn ra, đặt nàng lên trên giường, dịu dàng hôn lên trán của nàng một cái.

“Cái gì về sau?” Hoa Khấp Tuyết nghiêng đầu liếc hắn, ngày hôm qua còn chưa đủ sao, còn có về sau?

“Không được đâu, A noãn, nàng muốn để cho ta nhịn đến hỏng sao?” Mộ Lương đau khổ cúi mặt, làm sao không có về sau được hắn là một nam nhân bình thường mà.

“Tâm ma vẫn chưa có giải trừ, còn phải tiếp tục uống canh Tuyết Liên.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, kéo chăn lên, từ từ nằm xuống, lấy bàn tay mà hắn đang đặt ở bên hông mình ra, xem ra thực sự là muốn để cho hắn thanh tâm quả dục rồi.

“Ai nói vẫn chưa giải trừ, Hoa gia gia nói, tâm ma của ta đã được giải trừ rồi.” Mộ Lương lập tức giải thích.

“Thật sao?” Hoa Khấp Tuyết trừng lớn mắt, trong mắt tất cả đều là mừng rỡ, tâm ma của Mộ Lương đã giải trừ? Vậy sau này hắn sẽ không bị nó hành hạ nữa?

https://thuviensach.vn

“Nha đầu ngốc.” Mộ Lương biết nàng đang vì mình mà vui vẻ, trong lòng dâng lên cảm động, ngồi ở đầu giường, ôm nàng vào trong lòng, dịu dàng nói: “A noãn, tâm ma của ta được giải trừ nhưng lại làm liên luỵ đến nàng.”

“Có ý tứ gì?” Hoa Khấp Tuyết không hiểu.

Mộ Lương bị hỏi liền sửng sốt, hai tai tự dưng đỏ ửng, vội ho một tiếng, nhìn ánh mắt của nữ nhân đang chờ mong tìm tòi, cúi người sát vào vành tai nàng, chậm rãi nói gì đó.

“Chàng đi chết đi!” Hoa Khấp Tuyết nghe hắn giải thích xong, khuôn mặt nhỏ nhắn liền đỏ bừng lên hết, nâng quả đấm đập lên người hắn, trong mắt nổi lên hơi nước, xấu hổ vô cùng.

“Bảo bối, đừng đánh, đánh đau tay nàng, lòng ta đau.” Mộ Lương chụp lại bàn tay nhỏ bé của nàng, thân mật đặt ở khóe miệng hôn một cái, cười đến tà tứ dị thường.

“Ta không muốn nhìn thấy chàng.” Hoa Khấp Tuyết rút tay ra hai lần cũng không rút lại được, thẹn quá hóa giận quát nhẹ, khuôn mặt bé nhỏ đỏ bừng, hết sức đáng yêu.

“Thắt lưng không đau sao?” Mộ Lương ôm chặt lấy nàng, không để cho nàng lộn xộn.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, mặt đen lại trừng mắt với hắn, sắc mặt biến đổi chỉ trong nháy mắt.

Đột nhiên, một bình sứ màu xanh dương từ bên ngoài ném vào, Hoa Liên Phong liếc trộm ở bên trong một cái, cười đến rất tinh quái nói: “Lương tiểu tử, một lát nữa bôi thuốc phải cố gắng nhịn xuống a, Lão Đầu Nhân ta không cho phép ngươi ngươi khi dễ Tuyết nha đầu nữa!”

https://thuviensach.vn

Mộ Lương híp mắt quét ánh mắt nhìn ra cửa, giơ tay chụp lấy bình sứ, tiện tay một đạo huyễn lực đánh tới trước cửa, đóng cửa lại, ngăn cản vẻ mặt xem trò vui vẻ của Lão Đầu Nhân.

“Thoa thuốc gì hả? Không phải là uống sao?” Sắc mặt Hoa Khấp Tuyết không có đen lại chỉ là có chút kỳ quái liếc mắt nhìn cái bình màu xanh dương. Đột nhiên có một loại dự cảm chẳng lành.

“Khụ khụ, A noãn, ngày hôm qua là lần đầu của nàng.....” Mộ Lương ho khan một trận, ánh mắt có chút lay động không dám nhìn Hoa Khấp Tuyết, tay cầm bình sứ hơi toát mồ hôi lạnh.

Lúc đầu Hoa Khấp Tuyết không biết là hắn có ý gì nhưng thông minh như nàng khi chứng kiến dáng vẻ Mộ Lương không dám đối mặt với mình thì không muốn biết cũng không được, ngơ ngác nhìn hắn, nàng lúc này thật là không biết phải phản ứng ra sao nữa.

“A noãn.....” Mộ Lương nửa ngày không nghe thấy động tĩnh, ánh mắt trở lại trên mặt của Hoa Khấp Tuyết, thấy nàng đang ngẩn người, cổ họng giật giật, mắt phượng híp lại, đưa bàn tay vào trong chăn của nàng.....

“Mộ Lương, chúng ta không cần bôi thuốc có được hay không?” Hoa Khấp Tuyết phản ứng kịp, vô lực đè tay của hắn lại, hô hấp trở nên rất nhẹ.

“A noãn, không bôi thuốc không được..... Nàng sẽ rất khó chịu, ngộ nhỡ lưu lại di chứng về sau.....” Mộ Lương nhìn nàng, nuốt ngụm nước miếng.

Hoa Khấp Tuyết hiểu rõ gương mặt lại nhiễm hồng, khẽ quay đầu đi, hai mắt có chút mờ mịt nhìn về phía nơi khác, đột nhiên thân thể cứng đờ, không thể nhúc nhích được.

“A noãn, thuốc này phải thoa lên trên, ta sợ nàng sẽ phản kháng nên ta điểm huyệt nàng một lát.” Mộ Lương có chút chột dạ cười.

https://thuviensach.vn

“Mộ Lương, mau giải huyệt cho ta!” Hoa Khấp Tuyết gắt gao cắn môi, mắc cỡ đến không biết nên làm sao, nàng tình nguyện bị thương cũng không cần hắn bôi thuốc cho mình, hắn muốn mình mắc cỡ đến chết sao?

“A noãn, nàng đã là nữ nhân của ta rồi,..... Khụ khụ, đừng thẹn thùng nữa.” Mộ Lương ho khan hai tiếng, nhẹ giọng dụ dỗ, nếu như không bôi thuốc, nàng sẽ rất khó chịu làm cho lòng hắn đau.

“Không cần.....” Hoa Khấp Tuyết cố gắng muốn giải huyệt bị hắn điểm nhưng mà mình lại kém hắn quá nhiều, trong lòng vừa vội vừa xấu hổ.

Mộ Lương híp lại mắt, tử quang ở đầu ngón tay chợt lóe, tiểu nữ nhân đột nhiên im lặng, hít vào một hơi thật sâu, áp chế khô nóng trên mặt, từ từ vén chăn của nàng lên.....

Hoa Khóc Tuyết híp đôi mắt đẹp ngân ngấn nước mắt, đỏ mặt, lần đầu tiên sinh ra kích động muốn lột da róc xương Mộ Lương!

Giằng co thật lâu, rốt cuộc Mộ Lương với khuôn mặt đỏ đi ra khỏi căn phòng nhỏ, tròng mắt đen thâm thúy lúc này nhiễm một tầng hơi nước, không ngừng siết chặt bình sứ ở trong tay.

“Lương tiểu tử, ngươi đi đâu đó?” Hoa Liên Phong đang chải lông cho Đại Hoa, Mộ Lương đi như người mất hồn, vẻ mặt ngu ngơ cứ đi về phía trước nhìn có chút kỳ quái.

“Ta..... Đi Hàn Trì một chuyến.” Ánh mắt Mộ Lương chợt lóe, tiếp tục đi về phía trước.

“Hàn Trì? Ngươi rơi đồ ở đó sao?” Hoa Liên Phong lại càng cảm thấy kỳ quái, đang yên lành đi Hàn Trì làm gì chứ?

“Không, ta đi tắm.” Mộ Lương càng chạy càng nhanh, bước chân càng ngày càng xốc xếch, đến cuối cùng là phi thân rời đi.

https://thuviensach.vn

“Đại Hoa, ngươi nói thử xem Lương tiểu tử này mới vừa rồi sẽ không thật sự là nhịn xuống không đem Tuyết chủ tử của ngươi ăn chứ?” Vẻ mặt Hoa Liên Phong ngạc nhiên, xem ra, tiểu tử này quả thật là vô cùng yêu thương Tuyết nha đầu.

Đại Hoa hình như là nghe hiểu ông đang nói gì, mắt hổ trừng rồi trừng, ngay sau đó híp lại, hình như là đang cười, trong miệng còn phát ra không rõ lầu bầu, lông trên đầu run lên.

https://thuviensach.vn

Chương 65+1: Khiêu Hồng Nói Rất Nhiều, Liệp Tử Rất Hay Xấu Hổ【Thủ Đả Vip】(1)

Hôm sau.

"Sư phụ, người có thấy Mộ Lương không?" Hoa Khấp Tuyết ra khỏi phòng, liền bị Đại Hoa nhào đến ôm lấy, lảo đảo vài cái, thiếu chút nữa ngã nhào, nhìn Hoa Liên Phong đang ở trước mặt không biết đang loay hoay gì ở đó, lạnh nhạt hỏi.

"Kỳ lạ, sao Lương tiểu tử lại không ở bên cạnh ngươi?" vẻ mặt Hoa Liên Phong đầy ngạc nhiên, tiểu tử kia hận không thể từng giây từng phút đều dính vào trên người Tuyết Nha Đầu.

Hoa Khấp Tuyết híp mắt, trong lòng có chút trống rỗng, chỉ mới không thấy hắn một chút, nàng liền có chút nhớ rồi, nàng đối với hắn lệ thuộc như vậy, so với trong tưởng tượng còn sâu hơn.

"Gào!" Đại Hoa gầm nhẹ một cái, ở trong ngực Hoa Khấp Tuyết cọ xát, mắt to nhìn chằm chằm nàng chứa đầy uất ức trong đó, chủ tử lâu như vậy không đến thăm nó coi như xong đi, nhưng thật lâu lắm nàng mới tới một lần, vậy mà nàng lại không hề để ý gì tới mình.

"Chính mình tự chơi đi." Hoa Khấp Tuyết sờ sờ đầu Đại Hoa, đối với ánh mắt đáng thương của nó cũng cảm thấy buồn cười.

Đại Hoa lắc lắc đầu, nhìn nàng không chớp mắt, từ từ di chuyển từng bước về phía trước dịch mấy bước.

https://thuviensach.vn

“Nha đầu, ta biết hắn đi kia rồi.” Hoa Liên Phong đột nhiên cười đầy quỷ dị, vuốt vuốt râu nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết giương mắt chống lại ánh mắt đầy trêu chọc của Hoa Liên Phong, giọng nói của nàng lạnh nhạt đồng thơi không mang một chút gì là nóng vội trong đó, “Sư phụ, hắn đang ở đâu”

“Đến Hàn Trì.” Hoa Liên Phong cười ha hả, hắn nhớ tới ngày hôm qua tiểu tử nói muốn đi Hàn Trì tắm, đoán chừng đã tắm một buổi tối, không dễ dàng a, ha ha ha.....

Trong mắt Hoa Khấp Tuyết liền thoáng lên nghi ngờ, không biết Mộ Lương đến Hàn Trì làm gì, nhưng dưới chân lại không ngừng, hướng về phía Hàn Trì đi tới.

“Thật là không có lương tâm a, biết chỗ nam nhân của mình rồi, liền không thèm nhìn sư phụ.” Hoa Liên Phong ở một bên cảm thán, nhưng trong mắt lại tất cả đều ý cười, tiểu nha đầu cùng Lương tiểu tử ở chung một chỗ, hắn nhìn bọn họ vậy thật là tốt.

Bước chân Hoa Khấp Tuyết khẽ ngừng lại một chút, quay đầu lại lạnh nhạt nhìn sư phụ mình một cái, ngay đó mủi chân liền điểm một cái, phi thân rời đi.

Đại Hoa thấy chủ tử lại đi, cúi đầu xuống, cọ trên mặt đất tuyết, chính mình không biết ở tại đây nên làm gì nữa.

“Ngươi thân là chúa tể sơn lâm, đừng có không có tiền đồ như vậy.” Hoa Liên Phong trợn mắt nhìn Đại Hoa.

Đại Hoa nghe vậy, híp mắt nhìn chằm chằm Hoa Liên Phong, chân trước hướng phía trước vẻ một cong, hận không thể hét lớn một tiếng, chính nó đã bị mang cái tên Đại Hoa, thì còn có thể có tiền đồ gì sao!?

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết đến Hàn Trì, quả nhiên là trông thấy bóng dáng màu tím đang ở trong ao, khẽ nhíu nhíu mày, hướng về phía hắn mà đi tới, lại thấy mắt hắn nhắm chặt, đang ngủ thiếp đi ở trong ao.

Hoa Khấp Tuyết giơ tay lên lau mặt của hắn, cảm giác lạnh lẽo làm cho lòng nàng dâng lên một hồi co rút nhanh, trong mắt to đầy lo lắng, hắn không có việc gì sao lại ngủ ở Hàn Trì làm gì?

“A Noãn.....” Mộ Lương cảm thấy trên mặt ấm áp, chậm rãi mở mắt, liền nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết đang cau mày nhìn mình, mắt phượng cong lên.

“Ra ngoài.” Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, nhàn nhạt nhìn hắn.

Mộ Lương nhíu mày, dùng sức, từ trong nước nhảy ra, mang theo một hồi sóng nước.

Hoa Khấp Tuyết giơ tay lên một cái, ngăn nước ao trở lại trong ao, chậm rãi đứng dậy, thấy toàn thân hắn ướt nhẹp, nhíu nhíu mày, mặc dù hắn như vậy cũng rất đẹp mắt.

“Thế nào?” Mộ Lương thấy nàng cau mày, có chút không hiểu, cúi đầu nhìn qua nhìn trên người mình, biết đại khái là nàng đang lo lắng mình, cười nhạt, quanh thân hiện lên ánh sáng tím, nước liền bị bốc hơi hết.

“Tại sao chàng lại ngủ ở Hàn trì làm gì?” Hoa Khấp Tuyết rất tự nhiên giơ tay lên sửa sang lại quần áo cho hắn.

Trong mắt Mộ Lương liền hiện lên mừng rỡ, nhưng khi nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đầy lạnh lùng của nàng, nghe vậy, sắc mặt cứng đờ, ánh mắt nhìn về nơi khác.

“Hả?” Hoa Khấp Tuyết thấy hắn không dám nhìn mình, hơi nheo mắt.

https://thuviensach.vn

“A Noãn ăn điểm tâm chủa?” Mộ Lương nói lảng ra chuyện khác, cười híp mắt nhìn nàng.

“Mộ Lương.” giọng nói của Hoa Khấp Tuyết đầy lạnh lùng.

Mộ Lương thấy mặt nàng lạnh lùng như vậy, bất đắc dĩ thở dài, nhẹ nhàng ôm nàng vào trong ngực, cằm chống đỡ lên đỉnh tóc của nàng, buồn buồn nói, “Không đến Hàn Trì, ta sẽ Dục Hỏa đốt thân.”

Cả người Hoa Khấp Tuyết liền cứng đờ, trên mặt nổi lên màu hồng nhạt.

“Tiểu yêu tinh, lại quyến rũ ta.” Mộ Lương ngắt hông của nàng, oán trách.

Hoa Khấp Tuyết dùng sức đẩy hắn ra, đỏ mặt trừng hắn, “Ta không có.” Nàng nào có quyến rũ hắn, ngược lại chính hắn một mực luôn khi dễ mình.

“A Noãn, nàng cứ như vậy nhìn ta, ta đều nghĩ tới muốn ăn nàng, biết không?” Mộ Lương tà khí mà cười, nhớ tới hôm qua, ánh mắt tà ý càng thêm nồng đậm.

“Không biết xấu hổ!” Hoa Khấp Tuyết hít một hơi thật sâu, liền xoay người tính rời đi.

Mộ Lương thấy nàng muốn rời đi, nhíu mày, lập tức đi tới phía sau nàng, từ phía sau ôm lấy nàng, giọng nói trầm thấp đầy mê người, “Không được đi.”

Hoa Khấp Tuyết cảm thụ nhiệt độ của lồng ngực đang ở sau lưng, mấp máy môi, khóe môi không tự chủ được mà cong lên, hai bàn tay như ngọc của nàng đặt lên hai bàn tay đang ôm eo nàng của hắn.

Mộ Lương thấy vậy, dịu dàng cười, ngậm vành tai của nàng, tinh tế gặm cắn, “A Noãn, thân thể thoải mái hơn chút chưa?”

https://thuviensach.vn

Cả người Hoa Khấp Tuyết khẽ run lên, hơi gật đầu một cái.

“Ta nghĩ ta muốn nàng.....” bàn tay của Mộ Lương đang đặt trên eo nàng dần bắt đầu di chuyển, chậm rãi đi lên, âm thanh có chút khàn khàn, mặc dù hắn đã ở hàn trì một buổi tối, nhưng lửa dục của hắn vẫn không bị ngăn chận lại bao nhiêu.

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết gầm nhẹ, trong mắt là thẹn thùng vừa bực bội, đè lại bàn tay đang chạy từ từ trên bụng, chậm rãi quay đầu lại, nhìn hắn chằm chằm.

Mộ Lương thấy nàng quay đầu lại, nụ cười càng thêm tà tứ, hai mắt cũng càng thâm thúy, hình như là muốn đem nàng đốt cháy giống như nhau, canh chừng nàng ánh mắt vô cùng nóng bỏng.

Hoa Khấp Tuyết sững sờ nhìn hắn tà mị như yêu nụ cười, gương mặt khi hắn ánh mắt nóng bỏng hạ không tự chủ được nóng lên, hô hấp cũng càng dồn dập.

Đột nhiên, nàng cảm thấy trước mắt tối sầm lại, đôi môi liền bị Mộ Lương hôn.

Mộ Lương ngậm lấy đôi môi nhớ nhung đã lâu, mãm nguyện thở dài một tiếng, hơi mút mạnh vào, đầu lưỡi linh hoạt không ngừng trêu chọc cuống lấy lưỡi của nàng, bàn tay cũng chậm rãi thăm dò vào bên trong áo nàng, chạm đến da thịt trơn nhẵn nõn nà của nàng.

“Ưmh.....” hai mắt Hoa Khấp Tuyết mờ mịt, hô hấp dồn dập và rối loạn, vô lực dựa vào người Mộ Lương.

Con ngươi đen tuyền của Mộ Lương dục vọng trong đó càng ngày càng mạnh lên, đè nàng lên một thân cây ở bên cạnh, xoay toàn bộ người nàng lại, để cho nàng đối mặt với mình, không ngừng nhiệt liệt hôn, bàn tay dần xuên vào làn vấy đang ngăn cách mình với nàng, đầu ngón tay mập mờ

https://thuviensach.vn

vuốt nhẹ lên xương quai xanh của nàng, làm cho người nàng run lên từng hồi.

“Mộ Lương.....” Hoa Khấp Tuyết khẽ kêu tên của hắn, cái miệng nhỏ thở hổn hển.

Mộ Lương buông môi nàng ra, dịu dàng cắn nhẹ cái mũi của nàng, cúi người xuống mút nhẹ cái cổ nhỏ nhắn của nàng, làm cho cổ hiện lên một đóa hồng mai.

“Mộ Lương, không được.....” Hoa Khấp Tuyết có chút bối rối, ngăn cản bàn tay của hắn đang đốt lửa lên khắp người nàng, đây là đang bên ngoài, hắn làm sao lại.....

“A Noãn, sẽ không có ai tới.” Mộ Lương thở gấp, nhìn gò má của nàng bởi vì động tình mà ửng hồng, con ngươi đen càng tối lại, giọng nói càng thêm khàn khàn, rất gợi cảm.

Hai chân Hoa Khấp Tuyết bị làm cho vô lực, đôi tay chống đỡ trước ngực hắn, ánh mắt càng ngày càng vì ửng nước mà nhòa đi, sắc mặt như hoa hồng đang nở rộ, mê người vô cùng.

Mộ Lương thấy vậy, chỉ cảm thấy lửa nóng cả người, cúi đầu hung hăng hôn lên cánh môi đang sưng đỏ của nàng, bàn tay cũng không khách khí kéo thắt lưng của nàng ra.

“Hai người các ngươi cũng chú ý hoàn cảnh xung quanh một chút, ai nói nơi này sẽ không người đến?” giọng nói Hoa Liên Phong đầy trêu chọc từ khoản không không xa truyền đến, một người một Hổ cùng nhau đi đến.

Cả người Mộ Lương cứng đờ, nhanh chóng ấn Hoa Khấp Tuyết vào trong ngực, chỉnh lại y phục cho nàng, trên mặt giờ đã không còn biểu cảm ý loạn tình mê như vừa rồi, trầm mặt nhìn về phía giọng nói của Hoa Liên Phong.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết ở trong lòng hắn thở hổn hển, đến khi nhiệt độ cơ thể trở nên bình thường, nghĩ đến mới vừa mình kém chút nữa đã cùng hắn..... Trên mặt lại cảm thấy nóng hừng hực.

“Hoa gia gia, ngươi tới làm gì?” Mộ Lương tức giận gầm nhẹ, khẽ ôm chặt tiểu cô nương trong người vào lại trong ngực.

“Mang sơn này là của Lão Đầu Nhi ta đấy, tại sao ta sao lại không được phép tới?” Hoa Liên Phong trợn mắt, hướng về phía Mộ Lương rống to.

“Ngài không nhìn thấy cùng A Noãn.....”

“Câm miệng!” Hoa Khấp Tuyết gầm nhẹ ra tiếng, một tay hắn đẩy ra, sắc mặt còn có chút ửng hồng, tóc cũng có chút xốc xếch, nhìn cũng không nhìn Mộ Lương cùng Hoa Liên Phong, liền muốn rời đi.

“Nha đầu, khoan hãy đi, Lão Đầu Nhi ta có chuyện muốn nói!” Hoa Liên Phong vội vàng lên tiếng ngăn lại nàng, ánh mắt ý bảo Mộ Lương kéo nàng trở lại.

Mộ Lương không cần hắn nhắc nhở, sau khi Hoa Khấp Tuyết rời khỏi ngực hắn không lâu sao liền đưa tay kéo cánh tay nhỏ bé của nàng lại, kéo nàng về lại trong lòng, “A Noãn chớ đi.”

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng ngước lên nhìn hắn chằm chằm, lại thấy mặt hắn tràn đầy cưng chiều, nhưng cuối cùng vẫn quyết tâm đẩy hắn ra.

“Ta không xằng bậy nữa A Noãn chớ đi.” nhãn lực của Mộ Lương rất tinh tế, biết nàng đã mềm lòng, lập tức thừa thắng truy kích, dịu dàng dụ dỗ, trên mặt thần thái dung túng, Hoa Liên Phong nhìn chỉ thôi mắt cũng muốn trợn trắng, rõ ràng là Tuyết Nha Đầu bị thua thiệt, thế nào mà lúc này lại giống như do nàng đang cố làm mình làm mẩy chứ.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt thở dài một cái, giơ tay lên đẩy mặt của hắn ra một chút, hơi thở nóng hỏi của hắn phả vào trên mặt nàng, nàng không có cách nào suy nghĩ được.

Mộ Lương rất nghe lời ngẩng đầu lên, chỉ là tay ôm nàng thật chặt, nhưng lại rước lấy một ánh mắt lạnh lùng.

“Hoa gia gia, ngươi đến chỗ này rốt cuộc là muốn làm gì?” Mộ Lương nhàn nhạt nhìn về phía Hoa Liên Phong, trong ánh mắt kia còn mang theo điểm buồn bã, nếu không phải là lão nhân gia ông ta đến, có lẽ hiện tại hắn đã được thoả mãn rồi.

“Không có chuyện gì, sao ta có thể mạo hiểm đến đây để bị ngươi nhìn với ánh mắt nguy hiểm như vậy?” Hoa Liên Phong khinh bỉ nhìn hắn, nếu hắn không phải là trưởng bối, tiểu tử này khẳng định sử toàn lực đánh hắn.

“Sư phụ.” Hoa Khấp Tuyết đã tỉnh táo lại, nhàn nhạt lên tiếng, cắt đứt lời nói nhảm của hắn, sư phụ sẽ không vô duyên vô cớ tới Hàn Trì để tản bộ.

“Không phải Ta nói hay sao? Tiểu nha đầu gấp cái gì?” Hoa Liên Phong liếc nàng một cái, ánh mắt chuyển sang Hàn Trì, một hồi lâu, chậm rãi thở dài.

Mộ Lương mím môi, theo ánh mắt của hắn nhìn về phía Hàn Trì, không hiểu vì sao Hoa gia gia nhìn về phía Hàn Trì mà cảm thán.

“Trong Hàn Trì này, còn có một cặp bảo bối, chỉ là Lão Đầu Nhi ta không có năng lực lấy cái đó ra a.” Hoa Liên Phong ngồi ở trên người Đại Hoa, chống cằm cảm thán, khuôn mặt đầy đáng tiếc.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, nhàn nhạt nhìn Hàn Trì một cái, nhưng không có phản ứng gì quá lớn.

https://thuviensach.vn

“Hoa gia gia, bởi vì chuyện này mà tới đây?” Mộ Lương lười biếng ngáp một cái, có chút ảo não, bởi vì một đôi bảo bối, mà tới cắt đứt chuyện tốt của bọn hắn?

“Các ngươi cũng chớ xem thường bọn chúng, nếu lấy được bọn chúng, thì tu vi của hai người nhất định có thể tăng lên,Ta không biết Lương tiểu tử có thể tăng đến cảnh giới gì, nhưng Tuyết Nha Đầu thì nhất định có thể đột phá tầng chín!” Hoa Liên Phong trừng mắt liếc hắn một cái, cảm thấy hắn đúng là không phân biệt tốt xấu.

“Sư phụ, làm thế nào để lấy được?” Hoa Khấp Tuyết hai mắt sáng lên, rất hăng hái.

“Đang ở đáy Hàn Trì, bọn chúng là cái gì ta cũng không biết, thế nhưng có một lần ta đến gần bọn họ, liền cảm nhận đến bọn chúng có linh khí rất nồng đậm, ta vận hết huyễn lực để lấy, lại bị bọn chúng bắn ngược trở về, còn bị trọng thương.”

Hoa Liên Phong vẻ mặt đau khổ, nghĩ đến kinh nghiệm năm đó, thở dài.

Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, “Sư phụ cảm thấy chúng ta có thể lấy được.” Sư phụ được coi là người mạnh nhất ở Vân Huyễn Đại lục, lại không có cách lấy được bảo bối này, vậy mà hắn lại tin tưởng nàng cùng Mộ Lương có năng lực này?

“Thử một chút, tu vi của hai người các ngươi đã vượt qua ta rất xa, lại được ‘ Rượu hồng nhan ’ trợ giúp, cơ hội có thể bắt được nó tỷ lệ rất lớn.” Hoa Liên Phong khôi phục bộ dáng cười tà mị, nói rất chân thực, trong giữa những câu nói đều hi vọng bọn họ có thể đi được lấy này bảo vật.

“Hoa gia gia, là ngươi đang tò mò bọn chúng là cái gì đúng không?” Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn một cái, lòng hiếu kỳ của lão nhân gia ông cũng rất lớn.

https://thuviensach.vn

“Biết rồi thì thôi đi, không nên nói ra ngoài như vậy, ngươi là đứa nhỏ quá không đáng yêu đi.” Hoa Liên Phong bị người chọt trúng tâm sự, chu miệng lên, giống như một đứa bé cáu kỉnh.

“Sư phụ, ta đi thử một chút.” Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, quan sát Hàn Trì một cái, quyết định đi thử một chút, nàng cần cường đại hơn, cường đại mới có thể bảo vệ được những người nàng để ý.

“A Noãn muốn?” Mộ Lương khẽ nâng cằm của nàng, mặt mỉm cười.

“Mộ Lương, ta cũng cần phải mạnh hơn.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói, thế nhưng trong mắt lại tất cả đều là kiên định.

“Vậy ta đi cùng nàng.” Mộ Lương cưng chiều cười, ngắt mặt của nàng, ôm nàng đến gần Hàn Trì.

“Không lấy được cũng không sao, đừng để bị thương đó!” Hoa Liên Phong dặn dò.

“Phải là không lấy là không được.” Mộ Lương hừ nhẹ.

“Mộ Lương, chàng quá tự tin rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, sư phụ cũng không có biện pháp lấy chúng, Mộ Lương.....

“A Noãn, nàng muốn, thì vô luận như thế nào ta cũng sẽ thu được bọn chúng.” Mộ Lương yên lặng nhìn nàng, đáy mắt đầy dung túng cùng nghiêm túc.

“Thân thể của chàng so với chúng nó quan trọng hơn.” Hoa Khấp Tuyết lắc đầu, đáy mắt thoáng qua ý cười, thản nhiên nhìn hắn một cái, xuất khí nhảy vào Hàn Trì.

Mộ Lương cười đến híp cả mắt, lắc mình đuổi theo nàng vào Hàn Trì.

Hai đạo bọt nước bay lên, sau đó Hàn Trì lần nữa rơi vào yên lặng.

https://thuviensach.vn

“Hai đứa không có lương tâm, Lão Đầu Nhi ta cũng lớn tuổi như vậy rồi, lại so với bọn chúng có thể không quan tâm bằng như vậy?” Hoa Liên Phong thấy hai người nhảy vào Hàn Trì, tức giận rầm rì, ngay sau đó híp mắt nhìn lên bầu trời, nhìn chút mây trắng bay lượn trên kia, thu hồi nét cười đùa trên mặt, thở dài, “Thiên hạ này, sẽ náo loạn, hi vọng bọn họ có thể bắt được cặp bảo bối kia.”

Chỉ có trở nên mạnh hơn, mới có thể trấn định đối mặt với mọi hỗn loạn, chỉ có trở thành người mạnh nhất, mới có thể chống lại tất cả nguy hiểm, Lương tiểu tử, Tuyết Nha Đầu, Lão Đầu hi vọng các ngươi có thể vui vẻ mãi mãi.

https://thuviensach.vn

Chương 65+2: Khiêu Hồng Nói Rất Nhiều, Liệp Tử Rất Hay Xấu Hổ【Thủ Đả Vip】(2)

Đáy Hàn Trì.

Mộ Lương kết một phòng hộ màu tím nhạt, ngăn cách nước ao bên ngoài với hai người.

“Cất giấu một nơi rất bí ẩn.” Hai mắt phượng của Mộ Lương híp lại, lạnh nhạt nhìn bốn phía, không hề phát hiện có thứ gì.

“Chàng đi bên kia.” Hoa Khấp Tuyết nhìn về phía bên phải, đẩy Mộ Lương ra, còn mình thì bơi về phía bên trái, cất nơi rất bí ẩn, nhưng không có nghĩa là sẽ không tìm được.

“Cô gái nhỏ thật là ngoan tâm, cứ như vậy mà đẩy ta ra.” Mộ Lương thở dài, bất đắc dĩ nhìn bóng dáng màu trắng đang bơi về phía bên trái, đôi tay cũng vẽ một cái, hướng bên phải bơi đi.

Hàn Trì không lớn, nhưng đáy ao cũng không coi là bằng phẳng, nếu muốn ở bên trong tìm được thứ gì, thật đúng là không phải một chuyện dễ dàng.

Hoa Khấp Tuyết nhấc một tảng đá lên, nhìn một chút ở phía dưới nó, nhưng cũng không phát hiện cái gì, híp híp mắt, đang chuẩn bị đi sang nơi khác, lại nhìn thấy cách đó không xa mơ hồ có một hai luồng ánh sáng một màu đỏ một màu tím phát ra, luồng ánh sáng rất nhạt, nhưng lại không thể thoát khỏi ánh mắt của nàng, thân người liền động, bơi tới phía trước hai luồng ánh sáng, phát hiện bọn chúng là từ lòng đất phát ra, liền vận hết toàn bộ Huyễn Lực muốn lấy chúng nó ra.

https://thuviensach.vn

Nàng đánh mạnh xuống mặt đất, không nghĩ tới tay của mình lại bị gắt gao hút chặt trên mặt đất, Huyễn Lực không ngừng từ trong thân thể chạy mất, sắc mặt Hoa Khấp Tuyết trầm xuống, rút thật mạnh cánh tay về muốn rút tay lại, nhưng lại không nhúc nhích được chút nào, huyễn lực trong cơ thể nàng cũng dần bị hút mất, hai luồng ánh sáng này càng thêm phát sáng.

Hai mắt Hoa Khấp Tuyết càng thêm rét lạnh, ý đầy hung ác, tụ tập tất cả Huyễn Lực còn lại tập trung vào tay trái, sau đó đánh thật mạnh về phía mặt đất, rốt cuộc tay phải cũng được giải cứu ra ngoài, trong cơ thể cũng còn tám phần Huyễn lực.

Hai luồng quang bị Hoa Khấp Tuyết đánh ra, dưới đáy nước quơ quơ, một tả một hữu bay đến bên cạnh Hoa Khấp Tuyết bên cạnh, hình như còn muốn hấp thu huyễn lượng của nàng, nhưng lại bị một luồng ánh sáng mày tím bắn ra ngoài.

“Mộ Lương.” Hoa Khấp Tuyết nhìn người đang tới, mím môi, đề khí điều khí hạ xuống, mất đi một chút Huyễn Lực, chỉ cần điều khí một chút sẽ lập tức trở lại bình thường.

“A Noãn, nàng có sao không?” Mộ Lương khẩn trương kiểm tra nàng, thấy nàng chỉ là mất đi một phần Huyễn lực, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía hai luồng quang cầu ánh mắt đầy lạnh ý, khuôn mặt tuấn mỹ liền trầm xuống, xung quanh thân tản ra Vương Giả Chi Khí, hàn khí trấn áp mạnh mẽ lan tràn khắp nơi trong hàn trì.

Này hai luồng quang cầu hình như là cảm ứng được khí thế của Mộ Lương, cùng nhau run lên, liền muốn chạy trốn.

Mộ Lương nhìn ra ý đồ của bọn nó, hừ lạnh một tiếng, một tay đánh về phía hai luồng quang cầu một chưởng, một cỗ khí phách Tử Quang hướng hai quang cầu đánh tới, ngăn cản con đường lui của chúng, kéo chúng nó quay trở lại.

https://thuviensach.vn

Nhưng hai quả quang cầu này cũng không phải là thứ bình thường, chống đỡ lại, nhưng lại bị Mộ Lương dùng huyễn lực cực lớn để ổn định cả người đồng thời không cho huyễn lực bị hút đi, ánh sáng màu tím mạnh hơn so với ánh sáng màu đỏ.

Đáy mắt Mộ Lương hiện lên hứng thú, hai cái này đúng là rất cường đại, đúng là thú vị.

Hoa Khấp Tuyết điều khí một lát, liền thấy Mộ Lương cùng này hai Quang cầu chống cự, híp mắt, đánh ra một huyễnh lực màu trắng sữa, giơ tay lên cầm tay Mộ Lương, đến lúc này, hai quang cầu bắt đầu không ngừng run rẩy.

“A Noãn, thu tay lại, nàng vừa mới bị bọn chút hấp thu không ít Huyễn Lực, nghỉ ngơi đi!” Mộ Lương trầm mặt nhìn nàng, giơ tay lên liền muốn đẩy tay nàng ra.

Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ một tiếng, mím môi, giơ tay lên cầm chặt tay đang muốn đẩy nàng của hắn, cúi người hôn lên đôi môi của hắn, trong mắt xẹt qua ý cười, đồng thời Luồng bạch quang tay đang cầm tay hắn cũng mạnh hơn, nàng nào có yếu ớt như vậy, tránh cho hắn cứ dài dòng, cho hắn một ngon ngọt.

Mộ Lương ngẩn người, trong mắt hiện lên tia bất đắc dĩ, nhanh chóng ôm chặt hông của nàng, nhắm mắt hôn sâu hơn, nơi đầu ngón tay hai người giao nhau ánh sáng dần lớn đến cực đại.

(mình đổi ánh sáng của Mộ Lương Thành Tử Quang và của Tuyết tuyết là Bạch quang nha…)

Tử quang xen lẫn bạch quang bọc lại hai quang cầu đỏ và tím, Huyễn lực cường đại đối nghịch với nhau ở dưới đáy nước, làm đảo loạn cả ao nước.

https://thuviensach.vn

“Bọn họ sẽ không ra chuyện gì chứ?” Hoa Liên Phong thấy nước dưới ao không ngừng xoáy cuồn cuộn, trong lòng lo lắng, định nhảy vào xem một chút, nhưng lại bị một cỗ huyễn lực cường đại đẩy văng ra.

Hô hấp của Hoa Khấp Tuyết có chút dồn dập, giương mắt tức giận trợn mắt nhìn Mộ Lương một cái.

Mộ Lương nhận thấy hô hấp của nàng không được bình thường, buông đôi môi nàng ra đôi môi, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn có chút ửng hồng của nàng, tà ý nhếch môi, một tay ôm chặt nàng vào trong ngực, lạnh lùng nhìn về phía trước, “A Noãn, dùng lực một lần cuối cùng!”

“Được.” Hoa Khấp Tuyết cười nhạt nhìn hắn một cái, hít sâu một hơi, chắp tay trước ngực, ngay lúc đó ở ngực, một luồng bạch quang chói mang theo hơi thở thánh khiết của nàng từ ngực phóng ra phía trước.

Mộ Lương híp mắt, một tay nhẹ điểm vào mi tâm của mình, tia tử quang cực đại từ mi tâm liền phát ra, thẳng tắp bắn về phía trước.

Hai quang cầu Màu tím cùng màu đỏ đầy run rẩy, đột nhiên thấy ánh sáng đại thịnh, muốn lập tức chạy trốn, nhưng lại bị hai cỗ huyễn lực cường đại giữ chặt ở, không có cách nào đi về phía trước, chỉ trong nháy mắt, đáy ao đột nhiên phát ra tia sáng chói mắt, bạch, tử, hồng lần lượt thay đổi, chiếu thẳng lên trời.

Hoa Liên Phong chấn động nhìn thẳng cột ánh sáng đang thẳng tấp chỉ lên trời, cảm nhận được từ trong đáy ao phát ra luồng linh khí nồng đậm, cho dù sống hết cuộc đời này của hắn cũng sẽ không có cơ hội gặp được luồng huyễn lực mạnh mẽ như thế này lần nữa.

Từ xưa này tới giờ một cỗ khí mạnh mẽ có thể bao trùm cả thiên địa, tất cả sinh vật ở dưới luồng khí nó đều trở nên mờ nhạt, đây là huyễn lực của bọn họ, là huyễn lực của bọn họ, Hoa Liên Phong trừng lớn mắt, tin chắc

https://thuviensach.vn

rằng mình tuyệt đối sẽ không nhận lầm, Huyễn lực cường đại này, nhất định là huyễn lực của bọn họ!

Hoa Liên Phong hắn có thể cho là người có huyễn lực mạnh nhất Vân Huyễn đại lục, nhưng hiện giờ so với bọn hắn cũng không khác là hạt cát so, có được trợ giúp của bọn họ, thì cả đời hắn không thể đạt võ thuật Cao Phong hiện tại.

Hơi thở của bảo vật này hắn nhận ra được, tuyệt đối sẽ không hàm chứa huyễn lực của bọn họ, nguồn gốc của huyễn lực này, chỉ có thể là Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, hắn chưa bao giờ thấy qua hai người dùng toàn lực, xem ra hôm nay do đối phó với hai bảo bối quá khó khăn, mới làm cho bọn họ xuất ra bản lĩnh xuất chúng, cũng bởi vì như thế, mới tiết lộ huyễn lực đang tích tụ trong xương cốt bọn họ.

Thì ra bọn họ không phải là người có căn cốt bình thường, thì ra bọn họ là người có những huyễn lục của người đó, hoặc là phải nói, căn bản bọn họ thuộc về nơi đó.

Nhưng nếu bọn họ thật sự thuộc về nơi đó, vậy tại sao bọn họ lại tới Vân Huyễn đại lục nho nhỏ này? Theo hắn biết bọn họ đó giờ khinh thường đi ra khỏi thế giới của bọn họ, chẳng lẽ, do ở đó đã xảy ra chuyện gì?

Nhận thức này làm Hoa Liên Phong có chút bối rối lòng cũng trầm xuống, trên khuôn mặt bình thường luôn là cười đùa giờ trên mặt lại hiện lên tang thương, năm đó, nếu không phải nhờ bọn họ cứu giúp, hắn đã sớm chết rồi, hôm nay bọn họ xảy ra chuyện, mình nhất định không ngồi một chỗ nhìn mà không để ý tới được, hắn muốn đi xem một chút, mặc dù hắn giống như con sâu con kiến không giúp đỡ được cái gì, nhưng hắn cũng muốn đi xem một chút.

Trong mắt đều là kiên định, kéo xuống y phục, cắn ngón tay, sắc mặt Hoa Liên Phong nặng nề viết cái gì, sau đó để một bức thư trên đầu Đại

https://thuviensach.vn

Hoa, vận hết huyễn lực, bay về phía nơi rất xa, Lương tiểu tử cùng Tuyết Nha Đầu được bảo vật này, nhất định có thể ứng phó được cuộc đại loạn sắp tới, hắn không cần lo lắng cho bọn họ, hắn phải đi chuyến đi này, có lẽ là không trở về được, lưu lại chút dặn dò, chỉ muốn bọn họ không lo lắng cho mình.

Lúc này, hai người ở đáy Hàn Trì còn không biết Hoa Liên Phong đã rời đi, vẫn còn đang cùng này hai quang cầu kia chống cự.

“Hừ, còn dám phản kháng.” Mộ Lương lạnh lùng nhìn về phía hai quang cầu đang không ngừng cùng bọn họ dây dưa huyễn lục, hừ lạnh một tiếng, đột nhiên thu tay lại, lắc mình bay về trước.

Hoa Khấp Tuyết híp mắt, cũng thu tay về, từ bên kia đi tới.

Hai quang cầu hình như không ngờ tới hai người lại đột nhiên thu tay lại bay về phía mình bơi, liền vội vàng tránh né, nhưng đã bị Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết mỗi người bắt một cái trong tay.

Mộ Lương nhìn tiểu quang cầu màu tím nằm lòng bàn tay mình không ngừng chống cự, cả người liền chấn động, lòng bàn tay thoáng qua một hồi như nhận ra tử quang này giống như tử quang của mình, tử quang hình cầu hình như biết sự cường đại của hắn, Tử Quang hơi loé lóe, liền biến mất không thấy, ngoan ngoãn đi vào trong cơ thể hắn, cho sử dụng, chỉ trong nháy mắt, hắn liền cảm thấy trong cơ thể mình xông lên một cỗ huyễn lực cường đại lực lượng, hai mắt mơ hồ lóng lánh Tử Quang.

Lại nhìn Hoa Khấp Tuyết, nàng đoạt được hồng quang kia cũng không biết điều như vậy, nàng cầm quang cầu màu đỏ này, chỉ cảm thấy trong lòng bàn tay có một hồi lửa nóng, liền vận khởi Huyễn Lực đè nhiệt độ của nó xuống, lại thấy nó như không phục không ngừng lay động, hình như không muốn khuất phục với uy lực của người đang bắt được mình.

https://thuviensach.vn

Lòng bàn tay không ngừng chấn động, làm cho Hoa Khấp Tuyết có chút không nhịn được, vô luận khống chế như thế nào, cũng không biện pháp làm cho quang càu quật cường này dừng lại, trong lòng giận dữ, hung hăng quăng nó mạnh xuống mặt đất, nhàn nhạt nhìn về phía quang cầu đang bị Mộ Lương cầm bên kia, trong mắt lạnh lùng liền giận dỗi nhìn người bên cạnh.

“A Noãn, không muốn nữa hả?” Mộ Lương khẽ nói, giương mắt nhìn về phía tiểu cô nương có chút giận dỗi nhìn mình, dịu dàng cười cười, đưa tay ôm nàng vào trong ngực, nhàn nhạt nhìn quang cầu không hề cử động nằm trên đất do quá kinh ngạc vì hành động của nàng.

“Nếu nó không tình nguyện, thì ta sẽ không bức bách nó.” Hoa Khấp Tuyết nàng là kiêu ngạo từ trong xương, bảo bối người ta đã không nguyện ý cùng mình rồi, cần gì cưỡng cầu.

“Đứa ngốc, ta sẽ bảo vệ nàng.” Mộ Lương thân mật hôn lên trán nàng một cái, vẽ lên bàn tay một cái, một tia tử quang liền thoáng lên, hai người rời ra khỏi mặt nước.

Bọn họ không nhìn thấy, sau khi Hoa Khấp Tuyết rời đi, thì quang cầu đỏ này đột nhiên run rẩy.

“Tăng lên rất nhiều.” Hoa Khấp Tuyết kiểm tra thân thể Mộ Lương thân thể, ngạc nhiên mở to mắt, quả thật là bảo vật, Huyễn Lực của Mộ Lương giờ rất thâm hậu, nàng đã không thể dò ra nữa rồi, hơn nữa, quang cầu kia giúp cho Mộ Lương tăng lên, sợ rằng không chỉ là Huyễn Lực đi, nhìn khí thế bây giờ, nếu so với trước đây thì trầm ổn hơn không ít, năng lực tuyệt thế cũng khó đón hơn trước rồi.

“Muốn quang cầu kia sao?” Mộ Lương nhẹ nhàng vuốt tóc của nàng, hắn biết, chắc chắn cô nương này còn đang muốn huyễn lực kia.

https://thuviensach.vn

“Không cần.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, hừ nhẹ, quang cầu kia không muốn theo bản thân mình, đó là do mình và nó không có duyên phận, không cưỡng cầu được.

“Nha đầu ngốc.” Mộ Lương bất đắc dĩ cười, nếu nàng nói muốn, vô luận như thế nào hắn cũng sẽ lấy được nó, nhưng tính khí cô nương này là quật cường.

“Rào… Rào”.

Hai người chợt nghe tiếng nước chảy, cùng nhau nhìn về phía Hàn Trì, liền thấy quang cầu đỏ từ trong nước bay ra, bay đến trước mặt Hoa Khấp Tuyết, lúc lắc một cái, tản ra ánh sáng đỏ nhàn nhạt.

“Ơ a, A Noãn, đây là nó muốn nhận nàng làm chủ nhân rồi kìa.” Mộ Lương cười như không cười nhìn quang cầu này, thời điểm A Noãn muốn nó, nó không chịu phối hợp, hiện tại nàng không muốn, ngược lại nó lại chính mình đi lên muốn đi theo.

“Chúng ta đi thôi.” Hoa Khấp Tuyết nhìn cũng không thèm nhìn nó một cái, đưa tay cầm lấy tay Mộ Lương, chậm rãi xoay người.

Mộ Lương nhíu mày, im lặng cười, tiểu cô nương này đang cáu kỉnh đây mà.

Quang cầu này thấy Hoa Khấp Tuyết không để ý tới nó, liền ảo não một chút, đi sát theo nàng, bay theo ra trước mặt nàng.

“Tránh ra, nếu không ta sẽ phá hủy ngươi.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nó, nàng đối với nó đã còn không hứng thú, tốt nhất đừng ở chỗ này chọc nàng tức giận.

Quang cầu đỏ hình như là nghe hiểu được lời của nàng..., dường như ánh sáng màu đỏ bị nhạt xuống một chút, đột nhiên, ánh sáng màu Hồng

https://thuviensach.vn

của nó trở nên cực lớn, một cỗ huyễn lực cường đại bao phủ cả người Hoa Khấp Tuyết, từ từ đi vào trong cơ thể nàng.

Hoa Khấp Tuyết híp mắt, nếu quang cầu này muốn tặng không huyễn lực cho nàng, mà nàng không nhận lấy nó thì thật sự là người ngu rồi, chậm rãi nhắm mắt lại, hút toàn bộ huyễn lực của nó vào, chỉ cảm thấy toàn bộ Tứ Chi và toàn thân đều thoải mái dị thường, trong cơ thể tản một luồng khí ấm áp.

Mộ Lương híp mắt cười nhìn Huyễn lực của Hoa Khấp Tuyết đang không ngừng tăng lên, giơ tay lên phóng ra một tia sáng màu tím rót vào trong cơ thể nàng, để cho nàng thoải mái tiếp nhận huyễn lực của ngoại lai hơn, nhìn sang quang cầu màu đỏ, môi mỏng khẽ nhếch, không tệ, còn biết muốn nhận chủ cần phải có thành ý.

Một hồi lâu, ánh sáng đỏ dần tản đi, mắt hai Hoa Khấp Tuyết đang nhắm chậm rãi mở ra, khuôn mặt như tuyết lúc này càng thêm trong trẻo không tỳ vết, môi anh đào không trang điểm mà hồng, con ngươi trong mắt ngậm Tinh quang, lóe sáng động lòng người, Huyễn Lực tăng lên, quanh người nàng cũng dần phát phiêu dật thoát trần hơn.

“A Noãn, bây giờ có muốn nó không?” Ánh mắt Mộ Lương nóng bỏng lưu luyến nhìn chằm chằm gương mặt của nàng, không dời được đi, ngắt nhẹ khuôn mặt bóng loáng của nàng, trong nội tâm khẽ động, liền nàng ôm vào trong ngực, dò được huyễn lực trong cơ thể nàng đã tăng lên không ít, trong mắt hiện lên hài lòng.

“Dù Nó đã giúp ta tăng lên, vẫn không cần.” Hoa Khấp Tuyết rất không có lương tâm hừ lạnh, lôi kéo tay Mộ Lương tiếp tục đi về phía trước.

Lúc này quang cầu đỏ vô cùng nóng nảy, lung lay nửa ngày, đột nhiên ánh sáng máu đó sáng lên bao phủ quanh thân, bay đến trước mặt Hoa Khấp Tuyết, sau đó ánh sáng màu đỏ dần tản đi, biến thành một cây trâm tinh sảo

https://thuviensach.vn

bằng huyết ngọc treo ở trước mặt nàng, lúc ẩn lúc hiện ánh sáng màu đỏ tựa hồ đang khẩn cầu Hoa Khấp Tuyết chứa chấp nó.

Cuối cùng Mộ Lương không nhịn được cười to lên, hạt châu này thật đúng là kẻ dở hơi, vì nhận được chủ, bản lĩnh gì cũng đều lấy ra hết, giơ tay lên, nhẹ nhàng bắt được cái cây trâm này.

“A Noãn, lưu lại đi.” Mộ Lương dịu dàng nhìn Hoa Khấp Tuyết, bảo bối này có thể bảo vệ A Noãn, hắn hi vọng nàng có thể lưu lại.

Hoa Khấp Tuyết liếc mắt nhìn cây trâm, có chút chán ghét, “Ta không thích màu đỏ.” Thật ra thì nàng cũng không phải là ghét màu đỏ, chỉ là mới vừa rồi quang cầu này ở dưới nước đã quá khinh người làm cho nàng rất tức giận, thấy quang cầu kia theo Mộ Lương nhu thuận hơn rất nhiều.

“Nhưng ta thích nàng mang màu đỏ.” Mộ Lương yên lặng nhìn nàng, trong lòng biết nàng vẫn đang còn giận dỗi, nhưng vì suy nghĩ cho an toàn của nàng, lúc này hắn không thể cứ theo ý muốn của nàng mà chiều theo chiều theo nàng được.

Lúc này cây trâm hình như đã hiểu lời nói, nhanh chóng bay khỏi tay Mộ Lương, cắm vào khẽ hở trên buối tóc của Hoa Khấp Tuyết, trong lúc nhất thời, màu đỏ của cây trâm lúc này làm tôn lên dung mạo tuyệt sắc của Hoa Khấp Tuyết càng trở nên kiều mỹ, làm cho Mộ Lương nhìn không thể dời mắt đi được.

“A Noãn.....” Mộ Lương nhẹ nhàng vuốt ve tóc nàng, trong mắt đầy si mê, A Noãn hiện tại rất đẹp, đẹp đến nổi làm cho hắn không thể kiềm chế được sự kích động trong lòng mình.

“Lưu lại là được rồi, đừng có nhìn ta như vậy.” Hoa Khấp Tuyết có chút ngượng ngùng, lấy tay của hắn ra, khẽ quay đầu sang chỗ khác, cũng chẳng muốn để ý tới cây trâm này, vội vàng muốn rời đi.

https://thuviensach.vn

“A Noãn.” Mộ Lương ôm nàng vào trong ngực, cúi người cắn lỗ tai của nàng, hơi thở ấm áp phun lên mặt nàng, trong mắt đầy ý cười, hắn cực kỳ yêu bộ dáng xấu hổ này của nàng.

“Đừng làm rộn.” Hoa Khấp Tuyết cắn cắn môi, khẽ đẩy hắn ra một chút.

“Không muốn, ta đang rất muốn.” Mộ Lương ôm hông của nàng, không thuận theo bĩu môi, trong mắt phượng đều hiện lên vẻ không tình nguyện, nói xong, còn muốn cúi người xuống.

Hoa Khấp Tuyết níu lấy vạt áo quay mặt tránh đi nụ hôn của hắn đang muốn hôn lên môi mỏng của mình, dựa vào trong ngực hắn, khuỷa tay đánh ra muốn cái, đánh hắn lui ra hai bước.

“Hoa Khấp Tuyết, nàng đánh ta!” Mộ Lương trợn mắt, tức giận nheo mắt, giơ tay lên muốn ôm nàng quay trở lại.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhanh chóng tránh thoát, vận khởi ba phần Huyễn Lực trong người đánh về phía hắn, thân hình lóe lên, lui về phía sau mấy bước, nàng hôm nay liền muốn xem hắn đến cùng là có bao nhiêu lợi hại.

Mộ Lương kìm nén bực bội, thẳng tắp đón lấy công kích của nàng, cũng không nhẫn tâm phản kích, chỉ là ở trạng thái phòng ngự muốn bắt nàng trở lại.

Hoa Khấp Tuyết thấy hắn không dùng tới bản lãnh thật sự, híp híp mắt, lập tức không nương tay nữa, ngưng tụ ra một quang cầu, đẩy về phía hắn, nhắm ngay thẳng mặt mà đánh tới, trên khuôn mặt lạnh nhạt hiện lên hưng phấn, lần này chắc chắn Mộ Lương sẽ không thể tùy ý đỡ được nữa.

Mộ Lương còn chưa đi về phía trước được mấy bước, hai mắt đã nhìn thấy một quang cầu màu trắng sáng ngời bay tới, lập tức tối mặt, khuôn mặt đang tức giận ngược lại nở nụ cười lạnh, tránh cũng không tránh, đi thẳng

https://thuviensach.vn

đến quang cầu, ngay tai lúc nó sắp đụng vào thì đột nhiên thu toàn bộ huyễn lực của toàn thân lại, khiến cho toàn bộ thân thể hứng chịu trực diện sự công kích của Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy như vậy liền kinh hãi, lắc người chắn trước người Mộ Lương, giơ tay lên ngăn quang cầu lại, đánh nó bay vào hàn trì, tạo thành từng đợt sóng to.

“Tại sao chàng không né, chàng không phải không biết như vậy sẽ làm chính mình bị thương sao?” Hoa Khấp Tuyết cực kỳ tức giận nắm lấy y phục của hắn, mắt ứng hồng hơi ngấn nước, hắn thật là có bản lĩnh, mỗi lần đều có thể làm cho mình mất khống chế, huyễn lực của nàng mạnh bao nhiêu sao hắn lại không biết?

“A Noãn muốn đánh, làm sao ta nhẫn tâm phản kháng? Bị thương, nhiều lắm là chính là thương một chút.....” Mộ Lương rất ủy khuất ngước mắt nhìn, rất thuận tay ôm lấy eo nhỏ của nàng.

Nghe vậy, hai tay của Hoa Khấp Tuyết liền căng cứng lại, mắt đỏ lên vì tức, nàng muốn đánh hắn khi nào, nàng chỉ là muốn làm cho hắn dùng bản lãnh thật sự của mình ra, nàng muốn biết thực lực của hắn nha, nếu như hắn thật sự bị thương, thì nàng sẽ đau lòng chết được, hắn căn bản là cố ý.

“Nha đầu ngốc, đừng tức giận, đối mặt với nàng, ta làm sao có thể dùng hết toàn lực được?” Mộ Lương thở dài, bị đáy mắt đầy sương mù của nàng làm cho đau lòng.

“Thời điểm chàng bị tâm ma ăn mòn cũng dùng hết toàn lực chứ sao.” Hoa Khấp Tuyết cắn cắn môi, nhớ lại lúc Mộ Lương hết sức cuồng dại trong Liệp Uyển, nếu không phải hắn dừng tay lại, sợ là nàng đã chết ở dưới tay hắn rồi.

“Thật xin lỗi.” trong mắt Mộ Lương xẹt qua một tia bối rối, trong lòng có chút chua xót, tay đang ôm nàng có chút hơi lỏng.

https://thuviensach.vn

“Ta nói giỡn thôi.” trong lòng Hoa Khấp Tuyết cũng căng thẳng, biết là nàng lại gợi lên nỗi đau trong lòng hắn, ảo não nhíu nhíu mày, dịu dàng tiến đến ôm lấy hắn.

“Chúng ta đi thôi, Hoa gia gia đang nóng lòng.” Mộ Lương mím môi, nháy mắt đáy mắt hiện lên đau lòng.

“Ừ..... A đúng rồi, quang cầu của ta biến thành cây trâm, còn của chàng đây?” Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, đưa tay khẽ sờ cây trâm trên đầu mình, trong mắt hiện lên ý cười, cái này tính tình thật là kỳ quái, thời điểm nàng muốn có nó, nó khinh thường không chịu,khi nàng không cần nó nữa, lại đi sát theo mình.

“À?” Mộ Lương nghe hỏi liền ngẩn người, ở trên người lục lọi, có chút xấu hổ về phía Hoa Khấp Tuyết, “Ta cũng không biết.” Hắn chỉ cảm thấy huyễn lực lượng sáp nhập vào trong cơ thể, nhưng không biết nó lấy trạng thái gì để tồn tại.

Hoa Khấp Tuyết há miệng, lại nói không ra lời nói, vật của hắn, mà chính hắn lại không biết.....

Chủ tử, chủ tử, Liệp Tử đó đang nằm ở trên xương quai xanh(xương đòn)!

Đột nhiên, trên mái tóc nàng thoáng hiện lên hồng quang, trong đầu đột nhiên xuất hiện một âm thanh khả ái, non nớt nghe không ra giới tính.

Hoa Khấp Tuyết có chút kinh ngạc vuốt ve nó, không ngờ nó biết suy nghĩ của mình, còn có thể cùng mình trao đổi.

“Làm sao vậy?” Mộ Lương thấy biểu hiện của nàng có chút kỳ lạ.

“Nó nói quang cầu của chàng tên Liệp Tử, nó đang ở trên xương quai xanh của chàng.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn cổ áo, nói lại lời của

https://thuviensach.vn

nó.

“Nó có thể trao đổi với nàng?” Mộ Lương cũng có chút kinh ngạc.

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết có chút ly kỳ, gật đầu một cái, lại phát hiện mình không biết quang cầu này tên gọi là gì, đang muốn hỏi, lại nghe nó lại mở miệng, trong mắt xẹt qua nụ cười, “Nó nói nó gọi Khiêu Hồng.”

“Liệp Tử..... tại sao Nó không nói chuyện với ta?” Mộ Lương dở khóc dở cười, chẳng lẽ Liệt tử này không nói chuyện được.

Liệp Tử rất hay xấu hổ! Khiêu Hồng đột nhiên hừ nhẹ.

Hoa Khấp Tuyết nghe được đáp án, một người bình tĩnh như nàng, cũng không nhịn được cong lên khóe môi, “Mộ Lương, Khiêu Hồng nói, nó đang rất xấu hổ.”

“A, vậy xem ra, Khiêu Hồng của A Noãn, là một vật rất hoạt bát.” Mộ Lương bất đắc dĩ cười cười, A Noãn thanh lãnh lãnh như vậy, lại ở chung với một bảo vật vô cùng hoạt bát, có phải hay không có chút kỳ quái?

“Mộ Lương, ta muốn nhìn một chút.” Hoa Khấp Tuyết ngước mắt nhìn hắn, tay nhỏ bé trợt lên xương quai xanh của hắn.

“Muốn nhìn?” Mộ Lương tà tứ cười, mập mờ vuốt ve bàn tay nhỏ bé của nàng.

“Ừ.” cả mặt Hoa Khấp Tuyết liền nóng lên, hai mắt chống lại ánh mắt chứa đầy tà khí của hắn, trong lúc nhất thời không dời mắt nổi.

“Vậy mình.” Mộ Lương nụ cười mở rộng, mập mờ ngắt hông của nàng.

Cả người Hoa Khấp Tuyết cứng đờ, tức giận trợn mắt mà nhìn hắn một cái, tay liền dùng sức, định mở y phục của hắn, lại bị một luồng Tử Quang chiếu vào phải nheo mắt lại.

https://thuviensach.vn

Chủ tử, có thể hay không đừng cho vị cô nương này nhìn ta? Liệp Tử nhu nhu nói ra một tiếng, không ngừng phát ra Tử Quang.

Mộ Lương nghe vậy, giơ tay lên che ánh sáng nó lại, cúi đầu nở nụ cười, "A Noãn, Khiêu Hồng nói không sai, Liệp Tử đích thực là rất hay xấu hổ."

"Ưmh, cái người vô sỉ này, tại sao Liệp Tử lại đi theo chàng?" Hoa Khấp Tuyết mở mắt ra, có chút bất đắc dĩ, Khiêu Hồng mới xứng với hắn thôi.

"Không biết." Mộ Lương nhún nhún vai, rất đồng ý lời của nàng..., đè ép xương quai xanh, trong lòng cảnh cáo không cho phép Liệp Tử phản kháng, quả nhiên liền thấy nó hạ tử quang lại, cũng không mở miệng nữa.

Hoa Khấp Tuyết giơ tay lên dời tay của hắn đang che kín xương quai xanh ra, nhìn thấy Liệp Tử, trên bộ mặt tuyệt mỹ liền hiện lên một hồi hoảng hốt.

Mộ Lương khẽ nhìn xuống rồi lười biếng cười, ánh mắt thâm thúy cũng khẽ hếch lên, đáy mắt chứa đầy dịu dàng cùng tà khí, lộ ra một loại tà mị Câu Hồn Nhiếp Phách, một đóa Tử Liên thanh khiết cao quý, đang nở rộ ở trên xương quai xanh trắng nõn như ngọc của Mộ Lương, lại bị toàn bộ nội tâm chứa đầy tà khí của Mộ Lương ảnh hưởng, trở nên hết sức xinh đẹp, kết hợp với nụ cười tà tứ của Mộ Lương, có một loại câu hồn đoạt phách toát ra mà không thể nói hết được câu.

"A Noãn, đẹp mắt không?" Mộ Lương thấy nàng ngây dại, trong mắt xẹt qua nụ cười, giơ tay lên nhẹ nhàng kéo y phục trở lại vị trí cũ.

Hoa Khấp Tuyết thấy Tử Liên bị che lại, chậm rãi hồi hồn, nhìn hai mắt đầy hài hước của Mộ Lương, đột nhiên phát ra mới vừa rồi mình có phần hơi thất lễ, đỏ mặt xoay đầu, nàng thật quá mất mặt rồi.

https://thuviensach.vn

“A Noãn, không cần xấu hổ.” Mộ Lương không nhịn được nghĩ trêu chọc nàng, khẽ nâng cằm của nàng lên.

Khuôn mặt Hoa Khấp Tuyết đỏ bừng, không muốn nhìn vào hai mắt của hắn, nhưng trong lòng nàng nhịp tim như có như không có vì vậy mà chậm đi nửa nhịp.

Đúng vậy đúng vậy, chủ nhân của Liệp Tử vốn là rất đẹp mắt, chủ tử không cần xấu hổ, nhìn ngây dại là bình thường mà! Khiêu Hồng không nhịn được châm chọc.

“Ngươi câm miệng cho ta!” Hoa Khấp Tuyết gầm nhẹ một tiếng, khẽ cắn môi, cầm nó từ búi tóc rút ra, hung hăng cấm xuống đất.

Chủ tử..... Khiêu Hồng uất ức, tự bay, lại đưa vào tóc nàng.

Mộ Lương chỉ nhìn thấy Khiêu Hồng cùng với nàng náo động, nhưng không biết bọn họ nói những gì, khiến A Noãn thẹn quá thành giận, trong lòng có chút không thoải mái.

Liệp Tử hình như là hiểu được tâm ý của hắn, xương quai xanh nơi Tử Quang chợt lóe, nhu nhu mở miệng, chủ tử, hiện tại cô nương cùng Khiêu Hồng nói chuyện ngài đều có thể nghe, nhưng bọn hắn không biết ngài có thể nghe.

Mộ Lương hài lòng cười, khẽ sờ một chút lên xương quai xanh của mình, một tay ôm chầm lấy Hoa Khấp Tuyết, khẽ ngắt cái mũi của nàng, “A Noãn, Liệp Tử nàng cũng đã nhìn, đi tìm Hoa gia gia thôi.”

Hoa Khấp Tuyết thấy hắn không có ý định đùa giỡn với mình nữa, thở phào nhẹ nhõm, trên mặt từ từ khôi phục lành lạnh, nhàn nhạt nhìn hắn, gật đầu một cái.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hiểu nàng đang suy nghĩ gì, trong mắt xẹt qua một đạo tinh quang, đột nhiên mặt dịu dàng nhìn nàng, giọng nói mười phần cưng chiều, “A Noãn, ta phát hiện, ta yêu nàng vì ta si mê mọi biểu tình của nàng.”

“Mộ Lương, chàng đúng là vô lại!” Hoa Khấp Tuyết hung hăng đánh lên tay của hắn, quay người bỏ chạy, nàng còn tưởng rằng hắn sẽ không trêu chọc mình, xem ra là nàng đã hắn nghĩ quá thiện lương rồi!

Chủ tử, nam nhân kia đùa giỡn người...ngươi nên đùa giỡn trở lại, chạy cái gì nha! Khiêu Hồng vội vàng lên tiếng.

Dưới chân Hoa Khấp Tuyết lảo đảo một cái, thiếu chút nữa té ngã trên đất, sắc mặt trong nháy mắt liền trở nên vặn vẹo, một trận gió lớn, tóc rối loạn, có một loại tư vị ngổn ngang trong gió.

Mộ Lương ở phía sau đuổi theo, trong đầu xuất hiện lời nói của Khiêu Hồng, khóe miệng giật giật, đỡ Hoa Khấp Tuyết đang thiếu chút nữa ngã nhào, thầm than khiêu hồng đúng là không thích hợp với nàng.

“Mộ Lương, ta có thể không muốn nó không?” Hoa Khấp Tuyết thở dài có chút vô lực, đứng thẳng người.

Chủ tử, người đừng không quan tâm ta mà, ta rất hữu dụng, về sau nếu chủ tử của Liệp Tử khi dễ người nữa, Khiêu Hồng chắc chắn sẽ đứng về phía bên người!

Choáng nha, ngươi không phải đứng ở bên ta chẳng lẽ còn muốn lăn ra chỗ của Mộ Lương? Hoa Khấp Tuyết thiếu chút nữa liền mở miệng mắng to rồi, nhưng tính tình của nàng đủ lạnh nhạt, mới chịu đựng được, chỉ là này trên khuôn mặt lạnh lẽo xuất hiện tia não ý.

Mộ Lương thấy vậy, cười đến híp cả mắt, xem ra giữ lại Khiêu Hồng không tồi, ít nhất nét mặt A Noãn sẽ phong phú không ít.

https://thuviensach.vn

Chủ tử, giữ lại Khiêu Hồng, cô nương của người sẽ phải hối hận..... Liệp Tử yếu ớt lên tiếng.

Mộ Lương nhíu mày, còn chưa hiểu lời nói của nó, liền nghe một tiếng hổ gầm kinh thiên động địa truyền đến, Đại Hoa vội vàng chạy vế phía hai người.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn, đầu tiên đập vào nàng đáy mắt chính là huyết thư ở trên cổ của nó, con ngươi nhanh chóng co rút, đôi tay cũng theo bản năng nắm thật chặt.

Đại Hoa chạy đến gần một chút nữa, lúc này hai người mới thấy rõ chữ viết trên huyết thư này.

Việc gấp, chớ tìm, chớ nhớ.

https://thuviensach.vn

Chương 66: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】

Việc gấp, chớ tìm, chớ nhớ.

Vết máu chưa khô ở trên vải trắng, nhìn cực kỳ chói mắt, chữ viết có chút thâm trầm, đủ để nhìn ra được lúc Hoa Liên Phong viết chữ này tâm tình rất nặng nề.

“Đại Hoa, sư phụ đâu?” Hoa Khấp Tuyết nắm chặt huyết thư, đè xuống lo lắng trong lòng, lạnh lùng nhìn Đại Hoa.

“Ngao!” Đại Hoa miễn cưỡng gãi gãi mặt, gầm nhẹ một tiếng, Lão Đầu Nhi không có việc gì á..., chỉ là lúc đi hơi gấp một chút.

“A Noãn, Đại Hoa có phản ứng này, đã nói rõ Hoa gia gia không có việc gì.” Mộ Lương nhíu nhíu mày, thấy dáng vẻ Đại Hoa không có chút lo lắng nào, liền nghĩ Hoa gia gia là tự mình rời đi, nhưng rốt cuộc có nguyên nhân gì, làm cho hắn phải đi gấp thế kia, cũng không kịp gặp bọn họ để từ biệt, còn viết xuống huyết thư?

“Ta hiểu biết rõ.” Hoa Khấp Tuyết khẽ hạ mắt xuống, mới vừa rồi do thấy máu trên bức thư, nàng liền lo lắng, nhưng nghĩ kỹ một chút, lo lắng trong lòng cũng buông xuống, nhìn bộ dáng đại hoa nhàn nhã như vậy, nhất định sư phụ không hề gặp chuyện không may gì.

“Hoa gia gia đã có chuyện gì?” Mộ Lương nhìn huyết thư, trăm mối nghi ngờ vẫn không có cách giải.

“Không biết.” Hoa Khấp Tuyết thở dài, vuốt ve đầu Đại Hoa.

https://thuviensach.vn

“Ngao!” Đại Hoa gầm nhẹ một tiếng, cọ đầu vào tay Hoa Khấp Tuyết, ý bảo nàng Lão Đầu Nhi không có việc gì.

“Hoa gia gia làm như vậy tự nhiên hắn đã có suy tính, chúng ta bây giờ lo lắng cũng là phí công.” Mộ Lương nhàn nhạt nhìn Đại Hoa, lý trí nói.

“Chúng ta xuống núi.” Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi.

“Đại Hoa, đi theo chúng ta, hay là một mình ở lại Mang sơn?” Mộ Lương nhíu mày nhìn nó, mang sơn này linh vật rất nhiều, hắn không biết được Đại Hoa buông xuống được những người bạn này.

“NGAOO!” Đại Hoa hưng phấn từ trên mặt đất đứng dậy, ở trước mặt Mộ Lương dùng sức lay cái đầu, nó muốn đi theo bọn họ xuống núi.

Đây không phải là con trai của Thú Vương sao? Tại sao lại không có tiền đồ như vậy? Khiêu Hồng đột nhiên mở miệng, trong giọng nói chứa đầy giễu cợt.

“Khiêu Hồng, vì sao ngươi lại biết nhiều chuyện như vậy?” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt hỏi.

Chủ tử, ta cùng Liệp Tử là bảo vật ở Thượng Cổ lưu truyền xuống, có cái gì mà không biết, người có được chúng ta, thu phục thiên hạ đều không phải là việc khó! Khiêu Hồng rất đắc ý nói.

Khóe mắt Hoa Khấp Tuyết giật giật, “Khiêu Hồng, các ngươi chỉ làm cho Huyễn Lực của ta cùng Mộ Lương tăng lên, chỉ như vậy mà có thể được chiếm được thiên hạ?”

Mộ Lương không thèm vỗ đầu Đại Hoa cái nào, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, bên ngoài hắn làm như không quan tâm bọn họ đang nói cái gì, nhưng trong lòng cũng rất nghi ngờ, không nhịn được liền hỏi Liệp Tử.

https://thuviensach.vn

Chủ tử, Liệp Tử không chỉ có thể giúp ngài tăng lên Huyễn Lực, trong cơ thể Liệp Tử cùng Khiêu Hồng còn cất giấu một phần tu luyện bí truyền, nếu chủ tử cùng cô nương muốn học, cảnh giới của hai người nhất định có thể đạt được lên tới thần cảnh giới, Liệp Tử cùng Khiêu Hồng vốn là thần vật, chôn giấu vạn năm ở Hàn Trì, chính là chờ chủ tử tới kêu chúng ta tỉnh dậy.

Mà lời nói này, Khiêu Hồng cũng cùng Hoa Khấp Tuyết nói qua một lần.

“Mộ Lương, theo giúp ta tu luyện.” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói.

“Đương nhiên.” Mộ Lương nhếch môi, ôm nàng vào trong ngực, thần vật? Bí truyền? Vận khí của bọn hắn có phải hay không thật là quá tốt đi?

“Nếu là thần vật, tại sao ngươi lại cam nguyện đi theo chúng ta?” Hoa Khấp Tuyết tựa trong ngực Mộ Lương, sờ sờ Khiêu Hồng, bọn họ dù có thật sự cường đại, nhưng cũng cũng chỉ là con người đó sao?

Chủ tử không cần tự coi nhẹ mình, chủ tử cùng người nam nhân kia không phải là người bình thường, không đúng như vậy sẽ không thuần phục được chúng ta.

“A, thuần phục, Nhưng Khiêu Hồng hồi nãy ngươi đã rất ghét bỏ ta đấy thôi.” Hoa Khấp Tuyết khẽ cười.

Chủ tử! Đó là Khiêu Hồng đang cáu kỉnh, có thể đi theo bên cạnh chủ tử, là vinh hạnh của Khiêu Hồng! Khiêu Hồng vội vàng la lớn, âm thanh non nớt không có nửa điểm thuyết phục.

“A Noãn, nàng nói chúng ta rốt cuộc là ai?” Mộ Lương cười như không cười vuốt ve xương quai xanh của mình.

https://thuviensach.vn

“Quản chuyện đó làm gì.” Hoa Khấp Tuyết cười nhạt, thấy sắc trời hơi trễ, nhíu mày, “Chúng ta nên xuống núi.”

Mộ Lương dịu dàng cười cười, tay hơi dùng sức, ôm nàng nhảy lên lừng của Đại Hoa, bế nàng lên phía trước cho nàng ngồi ở phía trước mặt mình.

“Đại Hoa, xuống núi.” Mộ Lương vỗ vỗ đầu Đại Hoa.

Đại Hoa cực kì hưng phấn mà rống lên một tiếng, nhanh chóng chạy về phía trước, cảnh vật bốn phía không ngừng lùi lại, đến cuối cùng, nó lại chở hai người bay lên giữa không trung, đạp gió đi tới.

https://thuviensach.vn

Chương 66+2: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】 (2)

“Mộ Lương, chờ một chút, một mình chàng trở về vương phủ.” Hoa Khấp Tuyết ngước mắt nhìn hắn.

“A Noãn muốn đi đâu?” Mộ Lương sắc mặt trầm xuống, tay đang ôm nàng cũng nắm lại thật chặt.

“Độc này, đoán chừng là do Đông Phương Vũ hạ, một mình chàng trở về, bí mật của nàng nhất định sẽ bại lộ.” Hoa Khấp Tuyết mím môi cười nhạt, đáy mắt lại xẹt qua lãnh ý.

“Đoán chừng?” Mộ Lương hừ lạnh, mặt tràn đầy sát ý, “A Noãn, lúc này, nàng ta thật không trốn thoát rồi.”

Mộ Lương ấn Hoa Khấp Tuyết vào ngực mình, nhẹ nhàng vuốt ve mặt của nàng, trên mặt hiện lên đầy thương tiếc cùng tự trách, “A Noãn, ta không nên lưu nàng ta đến bây giờ, như vậy nàng sẽ không phải chịu nhiều tổn thương như vậy.”

“Tự trách làm gì? Đông Phương Vũ là do ta muốn lưu lại.” Hoa Khấp Tuyết nhìn bộ dáng tự trách của hắn, giọng nói liền mềm đi không ít, “Hơn nữa, nếu không phải nhờ nàng ta, huyễn lực của chúng ta cũng sẽ không tăng lên được nhiều như vậy.”

“A Noãn còn muốn cảm tạ nàng?” Mộ Lương cười như không cười nhìn nàng, cưng chiều ngắt cái mũi của nàng, ngay sau đó lộ ra một nụ cười mập mờ, “Đích thực là nên cám ơn nàng ta, nếu không ta còn không muốn biết bị nghẹn tới khi nào mới có thể ăn tiểu yêu tinh này vào trong bụng.”

https://thuviensach.vn

“Mộ Lương!” Hoa Khấp Tuyết trừng mắt nhìn hắn chằm chằm, nam nhân này tại sao lại không đứng đắn như vậy.

“Vẫn còn gọi Mộ Lương, gọi Mộ Lương, A Noãn, xưng hô như vậy không khỏi quá xa lạ đi?” Mộ Lương không đồng ý cau mày.

“Lương Lương.” mắt Hoa Khấp Tuyết khẽ hạ xuống, che lại đáy mắt giảo hoạt, lạnh nhạt nói.

“Hả?” Mộ Lương ngẩn người, ngay sau đó hài lòng gật đầu, “Cái này không tệ.” Lương Lương..... Rất thân mật.

Hoa Khấp Tuyết nhịn không được khẽ nhếch môi, Lương Lương, nương nương..... Không biết khi hắn biết rằng nàng gọi hắn như vậy hàm nghĩa hậu, còn cười nổi hay không.

Mộ Lương không biết nàng đang suy nghĩ gì, cười híp mắt ôm nàng, như có như không khẽ vỗ phía sau lưng của nàng, chỉ chốc lát sau, người trong ngực liền ngủ thiếp đi.

Mộ Lương dịu dàng nhìn nữ nhân đáng yêu đang ngủ trong ngực, trong lòng đầy tràn nhu tình, nếu như có thể, hắn hi vọng thời gian liền dừng lại vào giờ khắc này.

“A Noãn, dậy đi, đến Vương phủ rồi.” Mộ Lương nhìn Thánh vương phủ ở dưới, khẽ vỗ nhẹ mặt của nàng.

Hoa Khấp Tuyết lầu bầu một tiếng, ở Mộ Lương trong ngực cọ xát, lúc này mới từ từ tỉnh lại, mơ mơ màng màng nhìn về phía Mộ Lương cười một tiếng, âm thanh mềm nhũn, “Lương Lương.”

Một tiếng này, trực khiến cho tâm thần Mộ Lương nhộn nhạo, hận không thể giải quyết nàng ngay tại chỗ, nhưng thấy khuôn mặt nhỏ nhắn

https://thuviensach.vn

của nàng từ từ trở nên trong trẻo lạnh lùng, chỉ có thể buồn bã thở dài, Tiểu cô nương này tại sao lại tỉnh táo nhanh như vậy?

“Mộ Lương, ta trở về Lương các, Chàng vào từ cửa chính đi.” Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, miễn cưỡng nhìn Thánh vương phủ ở dưới kia.

“Giết Đông Phương Vũ không cần có lý do, A Noãn, ta với nàng cùng đi Lương Các có được hay không?” Mộ Lương ủy khuất nói.

“Phiền toái.” Hoa Khấp Tuyết trừng mắt nhìn hắn, giết Đông Phương Vũ dĩ nhiên là việc không thể đơn giản hơn nữa, nhưng như vậy cũng sẽ dính dáng đến Mộ Quốc cùng Tước Quốc, đến lúc đó thì càng phiền toái.

“A Noãn.....” Mộ Lương kéo tay nhỏ bé của nàng, khuôn mặt không muốn.

Hoa Khấp Tuyết nhịn không được liếc mắt, lòng bàn tay xuất ra Huyễn Lực, trực tiếp đẩy hắn xuống khỏi người Đại Hoa, lạnh nhạt nhìn hắn té xuống dưới.

“Hoa Khấp Tuyết, nữ nhân này thật là người không có nhân tính!” Mộ Lương đen mặt lại gầm nhẹ, thân người chuyển một cái, bay ở giữa không trung.

“Nhớ phải bi thương một chút.” Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, vỗ vỗ đầu Đại Hoa, kêu nó chở chính mình đến Lương Các, dù sao nam nhân này rất thích diễn, vậy hãy để cho hắn diễn đủ.

Mộ Lương nhìn nàng đã đi bóng dáng, chỉ có thể lắc đầu cười khổ một cái, xoay người nhảy xuống.

“Hoàng thúc!” Mộ Hỏa Nhân tinh mắt đã nhìn thấy bóng dáng màu tím đang đi tới cửa, kích động hô to.

https://thuviensach.vn

“Vương Gia trở lại?” Bạch Thánh Diêu mặt vui mừng, nhìn về phía ngoài cửa, lại chỉ nhìn thấy một mình Mộ Lương, không khỏi nhăn mày lại, lo lắng nói, “Tuyết Tuyết đâu?”

Mộ Lương tái mặt đi vào vương phủ, khuôn mặt cô đơn, trong con ngươi chứa bi thương nồng đậm, toàn thân tản ra khí chất ưu buồn, từ từ đi qua Mộ Hỏa Nhân cùng Bạch Thánh Diêu, lại không nhìn bọn hắn.

“Hoàng thúc, Tuyết Tuyết đâu? Tuyết Tuyết ở đâu?” Mộ Hỏa Nhân hét lớn một tiếng, bắt Mộ Lương lại liều mạng lắc mạnh, hoàng thúc tại sao bi thương như vậy, Tuyết Tuyết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

“A Noãn.....” Mộ Lương vô lực để cho nàng lay động mình, bi thương nhắm hai mắt lại, âm thanh khàn khàn.

“Tuyết Tuyết.....” Bạch Thánh Diêu sắc mặt trắng nhợt, chỉ cảm thấy sức lực toàn thân đều biến mất, thân thể mềm nhũn, liền muốn ngã nhào xuống đất.

“Thánh Diêu!” Mộ lê vọt tới nâng nàng dậy, không thể tin nhìn Mộ Lương, “Hoàng thúc, hoàng thẩm rốt cuộc thế nào?”

“Nàng.....” Mộ Lương đột nhiên mất khống chế, đẩy Mộ Hỏa Nhân ra, ngã xuống ghế, đau đoén nhắm nghiền hai mắt, mẹ nó, để cho Mộ Hỏa Nhân tự suy diễn đi, hắn không biết mình còn có thể nhịn được nữa không.

“Sẽ không, Tuyết Tuyết sẽ không xảy ra chuyện! Hoàng thúc ngươi gạt người có đúng hay không!” Mộ Hỏa Nhân đứng tại chỗ lắc đầu, vẻ mặt không thể tin.

“Tuyết Nha Đầu, có phải đã cứu trở về hay không?” không biết Hoa Trảm Lãng đến từ lúc nào, ôm lấy Mộ Hỏa Nhân, hai mắt đầy máu tất cả đều hiện lên sát ý, đau lòng không thôi.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương ngước mắt, nhìn Mộ Hỏa Nhân cùng Bạch Thánh Diêu đang hết sức hoảng hốt, sau đó trừng mắt nhìn về phía Mộ Lê cùng Hoa Trảm Lãng, ngay sau đó mặt lại hiện lên vẻ đau thương.

Hoa Trảm Lãng cùng mộ lê cùng nhau sững sờ, ngay sau đó cùng nhau co rút khóe miệng, lại thấy nam nhân này lại đầy vẻ bi thương, đột nhiên rất muốn đánh người, dọa bọn họ sợ muốn chết, tâm tình bi thương như vậy thì ra là đang giả bộ!

Nếu đã biết hắn là đang diễn trò, nên bọn họ cũng không lo lắng, rối rít dụ dỗ nữ nhân đang khổ sở trong ngực.

“Hỏa Nhi, chớ khó chịu, chúng ta nhất định phải báo thù cho Tuyết Nha Đầu.” Hoa Trảm Lãng đau thương nói với Mộ Hỏa Nhân, sợ là diễn không đủ, hắn lại bổ sung thêm.

“Trảm Lãng, Tuyết Tuyết sẽ không xảy ra chuyện gì có đúng hay không?” Mộ Hỏa Nhân đột nhiên lớn tiếng khóc, bọn họ chờ lâu như vậy, nhưng lại chờ được tin tức này, điều này nàng như thế nào có thể tiếp thu được?

“Hỏa Nhi.” Hoa Trảm Lãng đau lòng lau lệ cho nàng, hận không thể lập tức nói cho nàng biết không phải như vậy, nhưng khi ánh mắt liếc về phía ánh mắt của Mộ Lương buồn rười rượi, vẫn cắn răng nuốt trở lại.

Bạch Thánh Diêu không khóc không làm khó, chỉ là trong đầu không ngừng nhớ tới chuyện nàng cùng Hoa Khấp Tuyết đi chung với nhau một màn lại một màn, trong lòng đau đớn không dứt, đột nhiên trước mặt bỗng tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

“Thánh Diêu!” Mộ Lê vốn thấy nàng ngơ ngác không nói lời nào, liền gấp đến độ không chịu được, lại gặp nàng té xỉu, liền đau lòng rống to, căm giận nhìn về phía Mộ Lương, cầm chặt đấm tay vang lên tiếng “rắc rắc”, diễn cái rắm a, Thánh Diêu cũng đã hôn mê!

https://thuviensach.vn

Bọn gia bộc nhìn thấy một màn này, trên mặt khó nén bi thương, mặc dù Tuyết cô nương bình thường lạnh lùng, nhưng nàng đối với những hạ nhân như bọn hắn lại không có nửa điểm hà khắc, hôm nay nàng đã xảy ra chuyện, bọn họ cũng rất đau lòng.

Hoa Trảm Lãng âm trầm thở ra một hơi, nhìn người trong ngực chỉ là khóc lớn, vui mừng không dứt, thật tốt là Hỏa Nhi chỉ là khóc, nhìn nữ nhân của Mộ Lê kia đã té xỉu.

Mộ Hỏa Nhân không để ý nhiều chuyện như vậy, chỉ là ra sức khóc lớn, Mộ Lương nghe tiếng khóc của nàng, không ngừng thấy có tội, trong lòng phiền não không dứt, mắt nhìn đến phía bóng dáng màu trắng phía sau cây kia, nguy hiểm nheo mắt.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn bọn họ, trong bụng thở dài, Hỏa Nhi cùng Thánh Diêu là thật tâm nhớ thương mình, mình lại làm như vậy, thật đúng là có lỗi với bọn họ, lại thấy Mộ Lương phát hiện mình, chỉ là nhàn nhạt nhìn hắn một cái.

Mộ Lương hận không thể ôm nàng vào trong ngực, lại thấy vẻ mặt lạnh lẽo của nàng, ẩn người trở về phía sau đại thụ.

“Ơ a, đây là thế nào?” Đông Phương Vũ đang cùng Liên Nhi đi tới, cảm nhận được không khí nơi này bi thương nồng đậm, trong mắt là không thể đè nén được hiện lên vui sướng, nàng chỉ thấy Vương Gia, lại không thấy Hoa Khấp Tuyết, chẳng lẽ nàng ta đã chết?

“Công chúa, đây là chuyện vương phủ, không có quan hệ gì với ngươi.” Mộ Lương lạnh lẽo nhìn Đông Phương Vũ, quả đấm càng trở nên xiết chặt, kiềm nén lắm mới đè xuống kích đồng muốn trực tiếp chặt nàng ra làm trăm mảnh.

“Vương Gia, Bổn cung nói thế nào cũng là một thành viên của vương phủ.....”

https://thuviensach.vn

“Tiện nhân, nếu không phải ngươi, Tuyết Tuyết sẽ không xảy ra chuyện, ta giết chết ngươi!” Mộ Hỏa Nhân nhìn thấy Đông Phương Vũ, trong mắt lửa giận thiêu đốt, hất tay gọi roi ra, đánh về phía không trung, phát ra tiếng vang ầm ầm.

“Vương Gia, quản lý cháu gái của người!” Đông Phương Vũ biết Hoa Khấp Tuyết thật đã xảy ra chuyện, trong mắt sắc mặt vui mừng không thể che giấu được, cuống quít né tránh công kích của Mộ Hỏa Nhân, nhưng vẫn không quên mềm mại quay về phía Mộ Lương làm nũng.

“Hỏa Nhi, dừng tay.” Mộ Lương đột nhiên ra tay, níu roi lại nàng, đẩy nàng vào trong người Hoa Trảm Lãng.

“Hoàng thúc!” Mộ Hỏa Nhân nén lệ, không thể tin được nhìn chằm chằm Mộ Lương.

“Cám ơn Vương Gia đã ra tay tương trợ.” Đông Phương Vũ vui sướng tới cực điểm, chẳng những Hoa Khấp Tuyết đã xảy ra chuyện, mà ngay cả Mộ Lương cũng giúp mình, ánh mắt nhìn về phía Mộ Lương mang đầy si mê.

Mộ Lương chỉ là lạnh lùng nhìn về phía nơi xa, đầy đau thương, đối lời nói của nàng từ chối cho ý kiến.

“Công chúa.” Liên nhi thấy Đông Phương Vũ như vậy, có chút lo lắng, công chúa còn như vậy, sẽ bị nhìn ra sơ hở.

Đông Phương Vũ sững sờ, biết đã mình vui vẻ hơi quá, lập tức áp chế vui sướng trong lòng, mềm mại đối mặt với Mộ Lương từ biệt, “Vương Gia, thân thể Bổn cung mệt mỏi, đi nghỉ trước một lát.” Dứt lời, cũng không đợi Mộ Lương trả lời, liền bước nhanh rời đi, nàng muốn tìm chỗ không người để thoải mái cười thật lớn, nếu còn ở chỗ này, sớm muộn gì nàng sẽ nhịn được mà cười lên, lộ ra sơ hở, mới hai ngày trước Bạch Thánh Diêu cùng Mộ Hỏa Nhân đã đến thử dò xét mình.

https://thuviensach.vn

Chờ Đông Phương Vũ rời đi, lúc này Mộ Lương mới thu hồi ánh mắt đang nhìn về phía xa, nhàn nhạt nhìn về phía Mộ Hỏa Nhân đang tức giận không thôi, trên mặt đã không còn vẻ bi thương.

“Hoàng thúc, người như vậy chẳng phải đã phụ lòng Tuyết Tuyết, nàng vừa mới..... Người đã muốn giúp đỡ Đông Phương Vũ kia!” Mộ Hỏa Nhân chỉ vào Mộ Lương, cũng không để ý tới hắn là hoàng thúc của mình, tức giận đến đỏ cả mắt.

Hoa Trảm Lãng núp ở phía sau nàng cười híp mắt giúp nàng thuận khí, khó khi được nhìn có người nào chỉ vào mặt Mộ Lương mà mắng, trong lòng thầm dễ chịu, nhưng Hỏa Nhi bi phẫn như vậy, làm cho hắn có chút đau lòng.

Mộ Lương âm trắc trắc nhìn Hoa Trảm Lãng một cái, trong lòng cho hắn một khoản ghi nhớ, lúc này mới chậm rãi định mở miệng, lại thấy Hoa Khấp Tuyết từ phía sau cây đi ra.

“Hỏa Nhi, ta vừa mới cái gì?” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Mộ Lương một cái, chậm rãi đi tới trước mặt Mộ Hỏa Nhân, khẽ nở nụ cười.

“Tuyết Tuyết, ngươi ngươi không có việc gì?”

Mộ Hỏa Nhân sững sờ nhìn Hoa Khấp Tuyết đang khẽ cười trước mắt, miệng há to, khi đóng lại được, biết Tuyết Tuyết bình yên vô sự, trong lòng đầy tràn vui sướng.

“Nha đầu, ngươi làm cho Hỏa Nhi nhà ta lo lắng như vậy, làm như thế nào để bồi thường?” Hoa Trảm Lãng nhìn từ trên xuống dưới đánh giá nàng một phen, thấy nàng không có việc gì, lúc này mới cười xấu xa kéo Mộ Hỏa Nhân vào trong ngực.

“Hoa Trảm Lãng, ngươi từ lúc đầu đã biết rõ có đúng hay không?” Mộ Hỏa Nhân nghe vậy, càng đen mặt, hung dữ mà nhìn về phí Hoa Trảm

https://thuviensach.vn

Lãng.

“Hoàng thúc của nàng không để cho ta nói.” Hoa Trảm Lãng vô tội trừng mắt nhìn, đẩy mọi chuyện đi không còn một chút nào.

Mộ Hỏa Nhân tức giận không thôi, dùng sức đẩy hắn ra, che miệng xoay người rời đi.

Hoa Khấp Tuyết thở dài, chậm rãi giơ tay lên, kéo nàng trở lại, ôm hông của nàng, chậm rãi ngẩng đầu lên, “Hỏa Nhi, nếu các ngươi không khóc không đủ đau thương, Đông Phương Vũ sẽ không dễ dàng tin tưởng như vậy.”

Mộ Hỏa Nhân vốn là đang tức giận không thôi, nghe lời giải thích của nàng, trong bụng cũng sáng tỏ ý đồ nàng, khi đã hiểu ý nàng rồi liền mở miệng cười, đột nhiên lại nghĩ đến nàng đang ôm mình, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức trở nên đỏ rực.

“Hoa Khấp Tuyết, ai cho ngươi ôm nàng!” Hoa Trảm Lãng liền kéo Mộ Hỏa Nhân vào trong lòng ngực mình, hung dữ nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết.

Mộ Lương cũng dùng sức kéo Hoa Khấp Tuyết vào trong ngực, sắc mặt khó coi đến cực điểm, âm trầm nhìn Mộ Hỏa Nhân.

“Các ngươi đừng làm rộn, còn không đi xem phản ứng của Đông Phương Vũ một chút!” Mộ Lê vỗ trán nhìn bốn người đang đối đáp với nhau.

“Ta đi xem một chút.” Hoa Khấp Tuyết liền hắng giọng, định đẩy Mộ Lương ra, lại bị hắn hơn dùng sức kéo trở về trong lòng, không khỏi nheo mắt.

“Cùng đi.” Mộ Lương hừ nhẹ một tiếng.

https://thuviensach.vn

“ Nhanh cứu Thánh Diêu tỉnh!” Mộ lê thấy bọn họ muốn rời khỏi, lập tức gầm nhẹ.

“Oh.” Mộ Lương bĩu môi, một tia sáng tím phất qua, Bạch Thánh Diêu chậm rãi tỉnh lại.

“Thánh Diêu?” Mộ lê thăm để tay lên trán nàng thăm dò một chút, thấy nàng không sao, một lòng mới thật sự để xuống.

“Tuyết Tuyết?” Bạch Thánh Diêu sững sờ nhìn Hoa Khấp Tuyết đang sống sờ sờ trước mắt, bấm thật mạnh Mộ Lê một cái, nghe được tiếng thét chói tai của hắn, lúc này mới thật sự tin tưởng là mình không phải đang nằm mơ.

“Vương Gia, vừa rồi người không phải nói Tuyết Tuyết..... Hơn nữa vừa rồi người bi thương như vậy!” Bạch Thánh Diêu nghi ngờ nhìn về phía Mộ Lương.

“A Noãn vứt bỏ ta không để ý đến, một mình trở về phòng, làm sao ta có thể không buồn thương?” Mộ Lương sâu kín nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, hình như nàng là kẻ phụ tình.

Bạch Thánh Diêu nghe vậy, đầu liền choáng váng, thiếu chút nữa lại té xỉu.

Mộ Hỏa Nhân cũng không tốt hơn bao nhiêu, vừa vì Tuyết Tuyết còn sống mà vui mừng, lại vì chính mình bị lừa mà căm giận bất bình.

“Thánh Diêu, Hỏa Nhi, ta không sao, các ngươi không cần phải lo lắng.” Hoa Khấp Tuyết thở dài, nhàn nhạt nhìn về phía nơi xa, “Độc này là Đông Phương Vũ hạ, ta muốn làm cho nàng tự mình bại lộ bí mật.”

“Ta còn tưởng rằng ngươi.....” Bạch Thánh Diêu che miệng lại, nghĩ đến cảm giác nàng cho là Tuyết Tuyết chết mà đau lòng, hốc mắt lại đỏ hồng

https://thuviensach.vn

lên, nhưng vừa nghĩ tới nàng còn sống, vừa cười, tốt như vậy sau lại không cười.

“Thánh Diêu đừng khóc, lòng ta đau.” Mộ lê lau nước mắt của nàng, đau lòng nhìn nàng.

“Mộ lê ngươi chính là tên khốn kiếp, biết Tuyết Tuyết không có việc gì, thế nhưng không nói cho ta!” Bạch Thánh Diêu đấm nhẹ vào lồng ngực của hắn.

“Được được được, đều là do ta sai, được chứ?” Mộ lê bởi vì nàng đánh mình, nhẹ giọng dụ dỗ.

“Thánh Diêu, ta đói rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt ra tiếng, tốt bụng giải cứu lồng ngực đáng thương của Mộ Lê.

Quả nhiên liền thấy Bạch Thánh Diêu dừng động tác trong tay lại, lau khô nước mắt, giương môi cười một tiếng, “Tuyết Tuyết, ta liền đi nấu cơm cho ngươi!”

“Thánh Diêu nàng là hoàng hậu của ta a, thế nào lại đi làm nữ đầu bếp cho người ta.” Mộ lê buồn bã.

“Có ý kiến?” Mộ Lương lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái.

Cả người Mộ lê khẽ run rẩy, nịnh hót nở nụ cười, “Đâu có đâu có, đây là vinh hạnh của Thánh Diêu!” Dứt lời, xoay người đi theo sau Bạch Thánh Diêu.

“Tuyết Tuyết, thật sự đã hoàn toàn không sao?” Hoa Trảm Lãng hỏi.

“Mị hồng nhan hợp với nước của hàn trì, chỉ có tác dụng tăng thêm công lực.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt trả lời.

https://thuviensach.vn

“Hả?” Hoa Trảm Lãng nhíu mày, thấy khí chất toàn thân hai người đúng là có chút không giống, vui mừng cười, “Đây có coi là trong họa có phúc phải hay không?”

“Phúc cái gì phúc, nếu được lựa chọn ta đến cùng cũng không tình nguyện cả đời này Tuyết Tuyết có loại phúc khí này!” Mộ Hỏa Nhân phi một tiếng, đột nhiên tựa như nhớ đến chuyện gì, hét to lên, “Đúng rồi, ta phải đi nói cho Lưu Nguyệt biết Tuyết Tuyết đã trở lại, tiểu nha đầu kia hai ngày nay luôn luôn khóc.”

“Ta đã gặp qua nàng.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, Cảnh Duệ chăm sóc nàng ta không tệ, nàng rất vui mừng, nghe nói Lưu Nguyệt hai ngày nay luôn tập trung luyện công, tu vi tăng mạnh.

“Tuyết Tuyết, ngươi định dọn dẹp Đông Phương Vũ thế nào?” Mộ Hỏa Nhân lạnh lùng híp mắt, hận không thể chặt Đông Phương Vũ ra làm trăm mảnh.

Hoa Trảm Lãng cũng híp híp mắt, che lại đáy mắt lo lắng, “Nha đầu, ngươi có tìm Lão Đầu Nhi lấy một chút thuốc giày vò người khác hay không?” Tốt nhất là cắt gân tháo xương, hủy hoại thân thể nàng ta, khiến nàng ta chết không toàn thây

“Còn chưa nghĩ ra.” Hoa Khấp Tuyết nhìn ánh mắt ngoan độc của hai người, trong mắt liền hiện lên ý cười.

“Cái gì!?” Hai người cùng kêu lên.

“A Noãn, còn không đi nữa, Đông Phương Vũ sẽ phát tiết xong hết rồi đó.” Mộ Lương nhắc nhở.

“Đi thôi.” Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, hai người lắc mình rời đi.

https://thuviensach.vn

Mộ Hỏa Nhân cùng Hoa Trảm Lãng đương nhiên không thể không đi, liếc mắt nhìn nhau, cũng lắc mình đuổi theo bọn họ.

https://thuviensach.vn

Chương 66+3: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】 (3)

Đợi sau khibọn họ rời đi, người làm chung quanh mới chậm rãi phản ứng kịp. . . . . Tuyết cô nương, còn chưa chết!

"Ha ha ha, Hoa Khấp Tuyết rốt cuộc chết rồi, nàng rốt cuộc cũng chết rồi, Vương Gia là của một mình Bổn cung, một mình!" Đông Phương Vũ cười khẩy.

"Chúc mừng công chúa, chúc mừng công chúa." Liên nhi cười nhạt, thấy Đông Phương Vũ vui vẻ, nàng cũng rất vui mừng.

"Hừ, Bổn cung rất cảm tạ nữ nhân kia, nếu không như vậy thì sẽ không giết không được Hoa Khấp Tuyết." Đông Phương Vũ hừ nhẹ, trong đáy mắt hiện lên đầy hài lòng.

"Công chúa, người nọ rốt cuộc là ai?" Liên Nhi cau mày, có thể giết hại Hoa Khấp Tuyết, người này nhất định không đơn giản, ngộ nhỡ nàng muốn đối phó công chúa. . . . . .

"Mặc kệ nàng , ít nhất hiện tại nàng đang giúp chúng ta." trong lòng Đông Phương Vũ tràn đầy vui sướng, đâu còn công sức trông nom người nọ là ai, mới vừa rồi Vương Gia còn giúpmình, xem ra nàng đang cách Thánh vương phi không xa.

"Nhưng công chúa. . . . . ." Liên Nhi vẫn cảm thấy không an lòng.

"Liên nhi, hiện tại Bổn cung rất vui vẻ, đừng nói những thứ kia có được hay không!" Đông Phương Vũ không vui trừng nàng, "Bỏ thuốc làm cho

https://thuviensach.vn

Vương Gia bộc lộ tâm ma của hắn, vậy mà Hoa Khấp Tuyết còn có thể trốn ra được, lần này, nhìn xem lần này nàng cũng đã chết!"

"Công chúa, ngài là làm sao biết Vương Gia có tâm ma trong người?" Liên Nhi có chút kỳ quái, nàng từ nhỏ đi theo công chúa, nhưng không biết nàng ta lúc nào thì gặp qua vẻ mặt nổi điên của Vương Gia.

"Cuộc chiến Kim Than ta lén đi theo đại tướng quân, chỉ liếc mắt một cái, liền yêu Thánh vương, sau đó hắn đắc thắng trở về triều, ta cũng không nhịn được đi theo hắn, không nghĩ tại bên hồ kia, ta gặp được hắn đang bị tâm ma phát tác." Đông Phương Vũ nhớ tới chuyện cũ, tràn đầy si mê, dáng vẻ đầy thú tính của Vương Gia, so bình thường càng tuấn mỹ hơn.

"Nhưngtâm ma của vương gia chưa trừ, công chúa nếu gả cho hắn, ngộ nhỡ. . . . . ."

"Sẽ không, ta sẽ chờ Vương Gia yêu ta, khi đó hắn tuyệt đối sẽ không xuống tay tổn thương ta!" Đông Phương Vũ rất tự tin, nàng tin tưởng, chờ Vương Gia yêu nàng nhiều hơn so với lúc hắn yêu Hoa Khấp Tuyết, Vương Gia tuyệt đối sẽ không tổn thương hắn.

"Liên nhi, lần này sau khi tiệc chúc thọ của hoàng đế kết thúc, Bổn cung nhất định phải gả vào vương phủ!"

Liên nhi có chút lo lắng, công chúa lần này không khỏi quá tự tin rồi, nhưng thấy nàng vui vẻ, vẫn không nỡ lên tiếng chọc giận nàng làm nàng phiền lòng.

"Liên nhi, rất nhanh, ngươi sẽ phải gọi ta vương phi rồi." Đông Phương Vũ liền chìm vào mộng đẹp, tưởng tượng thấy nàng tựa vào trong ngực Vương Gia, làm cho mọi người yêu thích và ngưỡng mộ khi thấy cảnh tượng đó, nụ cười càng sâu hơn.

https://thuviensach.vn

"Vương phi? Đông Phương Vũ, ngươi không phải đang suy nghĩ quá nhiều đó."m thanh nhàn nhạt truyền đến, khiến cho Đông Phương Vũ cùng Liên Nhi kinh hãi.

"Hoa Khấp Tuyết! ?" Đông Phương Vũ không thể tin được nhìn Hoa Khấp Tuyết từ ngoài cửa đi vào, không những vậy còn phát hiện nàngđẹp hơn so với trước kia nữa.

"Ta, không phải làm người có thể chọc nổi ." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nàng, sắc mặt phát rét.

Đông Phương Vũ bị nàng nhìn làm cho đáy lòng tràng đầy sợ hãi, "Ngươi...ngươi muốn làm gì?"

"Động đến Mộ Lương cùng ta, ngươi cảm thấy, ta sẽ làm gì?" Hoa Khấp Tuyết trong mắt phát ra sát ý cùng đầy khát máu, lạnh lùng nhếch môi, bộ dạng này giống như A Tu La.

"Ta...ta là công chúa, ngươi không thể. . . . . ." Đông Phương Vũ biết sự tình đã bại lộ, tâm thần đại loạn.

"Công chúa. . . . . ." Liên Nhi ngăn ở trước người Đông Phương Vũ, không dám nhìn vào ánh mắt của Hoa Khấp Tuyết, "Hoa Khấp Tuyết, ngươi không thể tổn thương công chúa, như vậy sẽ gây phiền toái cho Vương Gia!"

"Vương Gia. . . . . ." Đông Phương Vũ lẩm bẩm, đột nhiên trong mắt hiện lên tia hy vọng, "Hoa Khấp Tuyết, ngươi không thể tổn thương ta, Vương Gia sẽ giết ngươi!"

"Ngươi cảm thấy, ta giết chết ngươi, Mộ Lương sẽ nói gì?" Hoa Khấp Tuyết cười lạnh, đã chết đến nơi, còn không biết hối cải.

https://thuviensach.vn

"Vương Gia hôm nay vì cứu ta, cản roi của Mộ Hỏa Nhân lại, hắn đối với ta tình thâm . . . . . Bốp!" Đông Phương Vũ phách lối nói xong, đã bị Hoa Khấp Tuyết tát một cái tát làm cho ngã ngồi trên mặt đất, khạc ra một búng máu , trên mặt thật cao sưng lên một mảng lớn.

"A! Công chúa, ngài mặt!" Liên Nhi liền quỳ xuống đất, đau lòng nhìn Đông Phương Vũ đang chật vật không chịu nổi.

Hoa Khấp Tuyết sửa lại y phục màu trắng trên người một chút, nhàn nhạt nhìn chủ tớ hai người họ, trong mắt hiện lên châm chọc.

"Tiện nhân, ngươi chính là muốn phá hủy mặt của ta!" Đông Phương Vũ bụm mặt, tức giận nhìn Hoa Khấp Tuyết.

"Hủy dung? Đúng là ta đang không biết làm sao thu thập ngươi, cám ơn công chúa đã nhắc nhở ta." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nàng, hừ nhẹ, nàng quan tâm dung mạo như vậy, nếu làm cho mặt nàng ta phá hủy, hiệu quả hắn là không sai, nói xong, lại cho nàng một cái tát.

"Vương Gia, Vương Gia ngài mau tới cứu ta với!" Đông Phương Vũ đau đớnkhóc thành tiếng.

Theo tiếng nàng kêu gào, Mộ Lương thật sự chậm rãi đi vào phòng.

Đông Phương Vũ tràn đầy hi vọng nhìn về phía Mộ Lương, đang mong chờ hắn có thể giết Hoa Khấp Tuyết, cứu mình, nhưng nàng phát hiện, ánh mắtcủa Mộ Lương một chút cũng không lưu lại cho mình, ngược lại tất cả đều đặt ởtrên người Hoa Khấp Tuyết, điều này làm cho nàng có chút tuyệt vọng.

"Mộ Lương." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn một cái.

"Vương Gia, Vương Gia cứu ta! Ô ô ô. . . . . ." Đông Phương Vũ bò về phíaMộ Lương, lúc này mặt của nàng đều sưng lên, y phục cũng xốc xếch

https://thuviensach.vn

không chịu nổi, không còn bộ dáng nào của công chúa.

"Công chúa cảm thấy Bổn vương sẽ cứu ngươi?" Mộ Lương lạnh lùng cười, nhẹ nhàng vung tay lên, đánh nàng bay lên, đụng vào trên tường, phun ra một ngụm máu tươi.

"Vương Gia. . . . . ." ánh mắt của Đông Phương Vũ nhìn về phía hắn đều là tuyệt vọng cùng kinh hoàng.

"Vương Gia, ngài không thể như vậy, công chúa làm nhiều chuyện như vậy, đều bởi vì yêu ngài mà thôi!" Liên Nhi nhìn Đông Phương Vũ hộc máu, hét lớn.

"Yêu ta, ta không ngại, nhưng lại tổn thương đến A Noãn, ta chỉ có thể để cho nàng sống không bằng chết." Mộ Lương lạnh lùng nhìn về phía Đông Phương Vũ, đáy mắt đều hiện lên khát máu.

"Vương Gia, Vương Gia ngài không thể máu lạnh như vậy!" Liên nhi không ngừng lắc đầu.

Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, một chưởng đánh bay nàng, đụng vào Đông Phương Vũ, làm cho nàng ta lại phun thêm một ngụm máu.

"Tại sao. . . . . Ngươi không thể yêu ta. . . . . ." Đông Phương Vũ tuyệt vọng nhìn hắn, nàng thương hắn như thế, tại sao, tại sao nàng lại rơi vào kết cục này.

"Bởi vì ta không để ý đến." Mộ Lương lạnh lùng nhìn nàng một cái, sau đó liền dịu dàng nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, "Lòng của ta, từ lúc mới bắt đầu đều đã trao cho A Noãn."

"Phốc!" Đông Phương Vũ bi ai vô cùng, lại phun một búng máu.

"Công chúa!" Liên nhi đau lòng đến tột đỉnh.

https://thuviensach.vn

"Đông Phương Vũ, nếu như ngươi lặng yên yêu Mộ Lương, ta có thểcho qua chuyện gì cũng không biết tới, nhưng ngươi năm lần bảy lượt cũng muốn hại chúng ta, mặc dù ngươi là công chúa Tước quốc, cũng không giữ được tánh mạng của ngươi."

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lên tiếng, trên cao nhìn xuống nhìn chủ tớ hai người trên đất, ánh mắt lạnh lẽo, đâm thẳng vào lòng người.

Liên nhi oán hận nhìn Hoa Khấp Tuyết, đột nhiên vận đủ toàn lực, đánh về phía Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết nhìn cũng không nhìn nàng một cái, chậm rãi giơ tay lên, phá công kích của nàng, một đạo bạch quang hội tụ mà thành sợi dây quấn lên người Liên nhi.

Liên nhi đầy hối lỗi nhìn Đông Phương Vũ, Liên nhi vô dụng, Liên nhi không giúp được công chúa rồi. . . . . .

"Liên nhi!" Ở Đông Phương Vũ thết lên tiếng chói tai, sợ dây thừng màu trắng quấn quanh người Liên Nhi chớt phát sáng, Liên nhi trong nháy mắt tan thành mây khói.

Ánh mắt Đông Phương Vũ đờ đẫn nhìn về nơiLiên nhi biến mất, nước mắt không ngừng được chảy xuống, Liên nhi chết rồi, Liên Nhi đi theo nàng nhiều đã chết rồi. . . . . .

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn một màn này, đột nhiên thở dài, Đông Phương Vũ cả đời này sao lại may mắn như vậy, có thể gặp được người trung thành như Liên nhi.

"Mềm lòng?" Mộ Lương cười nhạt, đưa tay ôm chặt nàng.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn một cái, từ chối cho ý kiến.

https://thuviensach.vn

"Hoa Khấp Tuyết, ngươi sẽ phải chết không tử tế, ta nguyền rủa ngươi, bị Mộ Lương vứt bỏ, bị ngàn người cưỡi, sau khi chết cũng không thể bình an!" đáy mắt Đông Phương Vũ đầy điên cuồng, hung dữ nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết.

"Người nguyền rủa ta nhiều như vậy, nhiều thêm một mình ngươi, cũng không sao cả." Hoa Khấp Tuyết đối lời nguyền rủa của nàng ngược lại không có cảm giác gì, nhưng Mộ Lương ở bên cạnh lại hoàn toàn nổi giận.

"Đông Phương Vũ, Bổn vương vốn định hành hạ một phen, sap đó để cho ngươi chết sảng khoái, nhưng hôm nay. . . . . ." Mộ Lương cười lạnh lẽo đầy khát máu, giống như ma quỷ từ địa ngục đi ra, đồng thơi như chổ sâu nhất của địa ngục đều gọi, "Đông Phương Vũ, Bổn vương sẽ làm cho cả Tước quốc, vì ngươi mà chôn theo."

Dứt lời, Mộ Lương giơ tay lên chặt đứt hai cánh tay của nàng, máu tươi văng khắp nơi.

"Thật tanh." Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhìn đất đầy máu, bĩu môi, đi vài bước đên trước mặt Đông Phương Vũ ngồi xổm xuống, trong ánh mắt lạnh nhạt như đang thương hại.

"A Noãn, đối với kẻ địch không thể mềm lòng." Mộ Lương thừa cơ giảng dạy.

Hoa Khấp Tuyết tinh tế quan sát vẻ mặt khổ sở và đầy kinh khủng củaĐông Phương Vũ, đột nhiên nở nụ cười, đầy khát máu không có tình người, "Mềm lòng? Mộ Lương, ta có hay không đã nói qua, ta, cũng không có tâm."

Dứt lời, nàng từ trong tay áo móc ra một bình thuốc, từ từ đem nắp bình mở ra, tại nơi tay bị cụt Đông Phương Vũ rắc lên thứ bột màu trắng, nhìn nàng ta dần dần tuyệt vọng mặt, tay liền dùng lực, đem bột toàn bộ đỗ lên.

https://thuviensach.vn

"A!" Đông Phương Vũ khổ sở thét chói tai.

Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đứng dậy, nhét bình vào trong mình, ưu nhã vỗ tay một cái, "Chỉ là cầm máu cho nàng đừng chảy nữa, chảy khô, như vậy không phải là quá tiện nghi cho nàng."

"Trong dược liệu có tác dụng gì nữa?" Mộ Lương cười híp mắt hỏi, hình như Đông Phương Vũ đang kêu đâu không ngừng gián đoạn.

"Chỉ là có thể làm cho người ta đau nhức vì phát độc mà thôi, nhưng hiệu quả cẩm máu thì có thể." Hoa Khấp Tuyết đi trở về bên cạnh Mộ Lương, vẻ mặt lạnh nhạt.

Mộ Lương nghe vậy, mới hài lòng mãn ý cười, đẩy cho Đông Phương Vũ đang cụt tay một luồng Tử Quang, duy trì tánh mạng của nàng.

Đông Phương Vũ bị đau đớn hành hạ làm cho sắc mặt trắng bệch, muốn chết đi, lại bị Mộ Lương truyền một năng lượng chống đỡ lại, không chết được, cũng không bất tỉnh, cảm thụ rõ ràng đau đớn trên cả người, nàng hoảng sợ nhìn nam nhân y hệt Tu La, rốt cuộc biết mình đã sai lầm khi yêu người này rồi, lại nhìn nữ nhân lạnh lùng bên cạnh, rốt cuộc hiểu rõ là mình đã không biết tự lượng sức, nhưng đã muộn, đã là quá muộn. . . . . Một tầng Tử Quang bao phủ nàng lúc này, chứa vô tận sợ hãi và khổ sở, trơ mắt nhìn hai khúc cánh tay của mình đang nằm trên đất, nhìn mình thân thể hóa thành huyết sắc quang, bay về phía lòng bàn tay của Mộ Lương.

"Cái gì?" Hoa Khấp Tuyết kỳ quái nhìn hạt châu đầy huyết sắc trong lòng bàn tay Mộ Lương.

"Tước quốc đã mưu đồ bí mật tấn công Mộ quốc, ta muốn khiến cho Đông Phương Vũ tận mắt nhìn thấy cảnh nước mất nhà tan, A Noãn, giải quyết như vậy, nàng hài lòng không?" Mộ Lương cười híp mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết.

https://thuviensach.vn

"Còn gì nữa không?" Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhìn máu tươi trên mặt đất một cái.

"Đông Phương Vũ sẽ sống ở trong hạt châu này, không chết được, mỗi ngày đều phải chịu nỗi đau đớn nơi hay tay bị cụt hành hạ, nàng bỏ thuốc kia lên, không tệ." Mộ Lương cười híp mắt nhìn hạt châu đang bay, ngay sau đó lạnh lùng nhếch môi, "Về phần nàng lúc nào thì có thể giải thoát, vậy thì phải coi Tước quốc của nàng lúc nào thì diệt vong, chẳng qua ta đang suy nghĩ, đến lúc đó có nên cho nàng một chút huyễn lực, để cho nàng tự tay giết người thân của nàng hay không, như vậy hiệu quả sẽ tốt hơn bây giờ nhiều."

Nói đến chỗ này thì vẻ mặt Mộ Lương càng ngày càng vô tội.

"Ác độc, biến thái." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn một cái , chậm rãi đi ra ngoài, chuyện tình của Đông Phương Vũ cũng đã chấm chút, tâm tình cũng không tệ lắm.

Mộ Lương nghe vậy, trong nháy mắt sắc mặt trở nên đen lại, giơ tay lên vẽ một vòng trong không trung, huyết châu liền biến mất không thấy nữa, hắn cũng đi theo Hoa Khấp Tuyết bước đi.

"Ai yêu, Tuyết Tuyết ngươi làm thế nào mà Liên nhi hủy thi diệt tích (tan biến không có tung tích), roi của ta cũng không làm được !" khuôn mặt Mộ Hỏa Nhân đầy hào hứngcòn tưởng rằng có thể nhìn cái gì đặc sắc, không ngờ chính là giết một, bắt một.

"Ta đi bắt một đống nữ nhân giống như Liên nhi tới cho nàng hút có được hay không?" Hoa Trảm Lãng bất đắc dĩ gõ gõ đầu của nàng.

"Bệnh thần kinh." Mộ Hỏa Nhân nhìn hắn như nhìn người điên, nàng cũng không phải là kẻ điên cuồng giết người!

"Nàng nói lại lần nữa!" Hoa Trảm Lãng trầm mặt, nguy hiểm nói.

https://thuviensach.vn

"Trảm Lãng. . . . . ." Mộ Hỏa Nhân chủ động dựa vào hắn, kiều mị cười, tay nhỏ bé ở trước ngực hắn vuốt giúp hắn thuậnkhí, nói giỡn, chọc hắn giận, thua thiệt chính là mình.

"Hừ." Hoa Trảm Lãng hừ nhẹ một tiếng, nhưng vẫn đưa tay ôm nàng, lại nhìn Mộ Lương đang mặt đen, nhíu mày, "Mộ Lương, ngươi làm sao vậy, giết Đông Phương Vũ trong tâm thương cảm? nhìn vẻ mặt của ngươi kìa."

"Tìm chết." Mộ Lương híp mắt, đánh về phía hắn một chưởng.

Hoa Trảm Lãng nhếch nhác né tránh, hung tợn nhìn hắn chằm chằm, "Ngươi làm thật?"

"Không thể giả được!" Mộ Lương lại bắn ra một quang cầu.

Mặt Hoa Trảm Lãng tối sầm, ôm lấy Mộ Hỏa Nhân nhanh chóng bay khỏi chỗ đó.

Quang cầu này đánh vào tiểu lâu nơi Đông Phương Vũ ở trước đó, trong nháy mắt nơi đó đã bị san thành bình địa.

"Chậc chậc, Huyễn lực này thật là bá đạo." trong lòng Hoa Trảm Lãng vẫn còn sợ hãi vỗ vỗ ngực.

"Hoàng thúc thật là lãng phí, cái nhà này xây lên tốn không ít tiền." Mộ Hỏa Nhân tiếc nuối lắc đầu.

"Dù sao hoàng thúc nàng có rất nhiều tiền, sợ cái gì?" Hoa Trảm Lãng khinh thường hừ nhẹ, không muốn Mộ Lương lại đánh bọn họ, lắc mình rời đi.

"Trảm Lãng, chàng dẫn ta đi đâu à?"

"Dẫn nàng đi uống rượu ở Kỹ lâu!"

https://thuviensach.vn

"Cút!"

"Người ta thường nói Thủy Hỏa Bất Dung đây sao?" Hoa Khấp Tuyết lạnhnhạt nhìn hai người rời đi, có chút cảm thán.

"A Noãn, nàng còn có tâm trạng cảm thán bọn họ?" Mộ Lương đột nhiên bay tới phía sau nàng, giọng nói đầy lạnh lùng và thâm trầm.

"Hả?" Hoa Khấp Tuyết quay đầu lại nhìn thấy mặt hắn không sáng lắm, có chút vô tội, "Ta thế nào?"

"Nàng làm sao?" Mộ Lương hừ lạnh, đưa tay khẽ vuốt lên cái cổ của nàng, mập mờ vuốt ve.

"Đi thôi..., nơi này đầy bụi bậm." Hoa Khấp Tuyết vuốt ve tay hắn, kỳ quái nhìn hắn một cái, nhìn bụi bậm đang bay đầy xung quanh mình, nhẹ giọng oán trách, khi không lại phá hủy phòng làm gì, làm cho bụi bậm bay đầy trời.

Mộ Lương nguy hiểm híp mắt, ôm nàng, lắc mình một cái rời đi.

https://thuviensach.vn

Chương 66+4: Trở Về (Đông Phương Vũ)【 Thủ Đả Vip】 (4)

Mộ Lương chàng làm gì đấy!" Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nam nhân trước mắt, cắn răng nghiến lợi gầm nhẹ.

"Nàng không phải nói ta biến thái sao? Vậy ta liền biến thái một lần." Mộ Lương cười như không cười nhìn nàng, tiếp tục xé vải trong tay.

Hoa Khấp Tuyết vô lực xụi lơ nằm trên giường lớn của Mộ Lương, một cái tay bị trói đầu giường, Huyễn lực trong cơ thể nàng bị Mộ Lương khống chế, chỉ có thể mặc cho hắn muốn làm gì thì làm.

"Cười giỡn mà thôi." Hoa Khấp Tuyết híp mắt nhìn nam nhân đang đến gần, mím chặc môi, nhưng sắc mặt vẫn không đổi sắc.

"Bảo bối, ngày hôm nay gia sẽ làm cho nàng phải nhớ, cái gì gọi là họa là từ trong miệng mà ra." Mộ Lương tà tứ mà cười , cúi người lấy một cái tay khácủa nàng trói chặt.

"Chàng phải là nam nhân, chàng nhanh thả ta ra!" Hoa Khấp Tuyết không nhịn được, hai mắt bởi vì tức giận, mà toả ra hơi nước, hai gò má cũng khẽ ửng hồng, nàng đời này chưa từng bị người buộc chặt.

"Bảo bối, nàng sai rồi, muốn biết ta có phải nam nhân hay không, cũng có liên quan đến chuyện ta sẽ thả nàng ra hay không." Mộ Lương cười rất không đứng đăn , ngồi ở trên giường, cởi giày của nàng ra.

"Mộ Lương, Chàng dừng tay lại cho ta." Ánh mắt Hoa Khấp Tuyết lạnh băng, xú nam nhân, tại sao lại để ý chuyện nhỏ như vậy.

https://thuviensach.vn

"Bảo bối, ngày hôm naygia còn phải dạy nàng, cái gì gọi là tình thú!" Mộ Lương hừ nhẹ, cúi đầu đánh giá Hoa Khấp Tuyết đang vô lực nằm ở trên giường, hai gò má ửng hồng, kiều mỵ khác thường.

"Chàng!" Hoa Khấp Tuyết vừa thẹn vừa cáu, muốn tránh thoát, lại toàn thân vô lực, trong lòng thầm mắng tu vi của mình quá thấp.

"Ta như thế nào? Không phải nàng nói ta biến thái đó sao?" Mộ Lương tức giận hừ nhẹ, hắn báo thù cho tiểu cô nường này, kết quả còn bị nói thành là biến thái, coi hôm nay hắn sẽ hảo hảo trừng trị nàng như thế nào.

"Mộ Lương, ở Liệp Uyển chàng đã từng tổn thương ta, bây giờ còn muốn nữa sao?" trong đầu Hoa Khấp Tuyết liền lên tia sáng quang, đột nhiên cũng không phản khán nữa, tròng mắt tịch mịch nói.

Mộ Lương nghe vậy, trong lòng liền căng thẳng, thiếu chút nữa đã mềm lòng, nhưng thấy đáy mắt nàng hiện lên giảo hoạt, nở nụ cười lạnh, "A Noãn, kỹ thuật diễn của nàng quá kém."

Dứt lời, bàn tay vuốt khắp người nàng một phen, lấy tay cởi áo khoác của nàng xuống.

Hoa Khấp Tuyết cắn môi nhẹ nhìn hắn chằm chằm, giận muốn chết, lại không thể nào ngăn cản hành động của tên nam nhân này được.

"A Noãn như vậy đang trừng yêu ta?" Mộ Lương đột nhiên đứng dậy, tà khí cười, "Vậy thì giờ cũng đừng nhắm mắt lại nha."

Hoa Khấp Tuyết ngẩn người, còn chưa hiểu ý của hắn nói gì, liền thấy tay của hắn đang đặt ở bên hông cử động, áo choàng màu tím rơi xuống, lộ ra lực lồng ngực hoàn mỹ của hắn , kết hợp với đóa Tử Liên nằm trên xương quai xanh tạo nên cảm giác mê hoặc lòng người.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Hoa Khấp Tuyết liền thất thần nhìn hắn, đột nhiên có một loại cảm giác kích động muốn chảy cả máu mũi, Mộ Lương vốn là yêu nghiệt, kết hợp với một đóa Tử Liên, căn bản trở thành một Yêu Tinh, còn là thủ lĩnh của Yêu Tinh.

"A Noãn, nhìn đẹp không?" Mộ Lương chậm rãi cúi xuống, mái tóc đên cũng bởi vì động tác của hắn mà chảy xuống lồng ngực, nửa che nửa đậy đoá Tử Liên lại, làm tăng thêm vẻ mê hoặc lòng người.

Chủ tử, người phải cố gắn chống đỡ, mặc dù chủ nhân của Liệp Tử kia rất đẹp, nhưng chủ tử nhất định không thể bị hấp dẫn oa! Khiêu Hồng đột nhiên rống to, ngay sau đó liền nói lảm nhảm, nhưng chính mình thì đã muốn bị dụ dỗ. . . . . .

Khóe miệng Hoa Khấp Tuyết giật giật, nếu như bây giờ nàng có sức lực, chuyện thứ nhất không phải đẩy ra Mộ Lương, mà là vứt Khiêu Hồng đi chỗ khác, càng xa càng tốt.

Mộ Lương nghe được lời nói Khiêu Hồng, híp híp mắt, Khiêu Hồng có thể nhìn thấy mình, vậy Liệp Tử nhất định cũng có thể trông thấy A Noãn, không đucợ phép như vậy, A Noãn là của hắn, ai cũng không được phép nhìn!

Chủ tử, ta muốn đi ngủ, xong chuyện gọi ta dậy là được rồi! Liệp Tử là một vật thông minh ngoan ngoãn, Tử Quang lập tức chợt lóe, sau đó không còn động tĩnh.

Mộ Lương hài lòng ngoắc môi, ngay sau đó lạnh lùng nhìn về phía búi tóc của Hoa Khấp Tuyết.

Oa! Chủ tử, ánh mắt của nam nhân kia thật là khủng khiếp! Khiêu Hồng hình như cảm nhận được nguy cơ, rống to.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, giơ tay lên rút cây trâm nằm ở búi tóc nàng ra, ném ra ngoài cửa sổ.

Chủ tử, cứu ta kia chủ tử!

"Ta lo cho mình không xong, làm thế nào cứu ngươi?" Hoa Khấp Tuyết vô lực thở dài, sâu kín nhìn về phía Mộ Lương.

"A Noãn biết tình cảnh của mình là tốt rồi, ngoan ngoãn, không nên phản kháng." nét mặt Mộ Lương hiện đầy gian ác, tựa hồ đang nhìn một con cừu nhỏ đợi làm thịt, còn liếm môi một cái.

Hoa Khấp Tuyết trực tiếp quay đầu sang chỗ khác, không nhìn hắn nữa.

Mộ Lương thấy vậy, tà mị cười một tiếng, nâng tay, bắt đầu hành động. . . . . .

"Xoạt" một tiếng, y phục của Hoa Khấp Tuyết bị xé toạt ra, trên người chỉ còn lại áo lót màu trắng.

"Chàng còn xé y phục của ta!" trong đầu Hoa Khấp Tuyết trong nháy mắt căng lên dây cung, giận dữ trợn mắt, "Mộ Lương, chàng làm như vậy là cường bạo!"

"Sai Sai Sai, A Noãn, ta chính là muốn cho nàng chủ động." Mộ Lương không đồng ý khoát khoát tay, một tay đưa về phía trước mặt vung lên một cái, liền có năm bình liền bay vào trong tay hắn.

Hoa Khấp Tuyết cảnh giác nhìn những cái bình trong tay hắn, trực giác đó không phải đồ gì tốt.

"A Noãn có phải hay không cảm thấy đây không phải là đồ tốt?" Mộ Lương hiểu nàng đang suy nghĩ gì.

Hoa Khấp Tuyết không nói lời nào, chỉ là ánh mắt cảnh giác hơn.

https://thuviensach.vn

"Chậc chậc, bảo bối, cái ánh mắt này của nàng gia cũng không thích." Mộ Lương khẽ nhíu mày, nhẹ nhàng lau hai mắt của nàng, cảm nhận được người nàng khẽ run lên.

"Năm bình này, đều có thể được coi là mị dược cực phẩm, một cô nương nếu ăn vào, Liệt Phụ cũng phải. . . . . ."

"Mộ Lương, chàng chính là người biến thái nhất, không cần phải giải thích!" Hoa Khấp Tuyết gầm nhẹ ra tiếng, mắt nàng đúng là mù rồi , nàng làm sao lại coi trọng đồ lưu manh như Mộ Lương vậy chứ.

"Hả?" Mộ Lương nguy hiểm hí mắt, đột nhiên mở nắp một trong năm bình ra, đầu ngón tay Tử Quang chợt lóe, mở cái miệng nhỏ nhắn của Hoa Khấp Tuyết ra.

"Bảo bối, đây chính là nàng ép ta ." Dứt lời, tất cả thuốc trong bình đều bị rót vào trong miệng nàng.

"Ưmh, Mộ Lương, ta chán ghét ngươi!" Hoa Khấp Tuyết đỏ lên vì tức mắt, nghĩ đến chút nữa nam nhân này muốn khi dễ mình như thế nào , vừa thẹn vừa cáu, dứt khoát cắn lưỡi tự sát cho rồi, hắn không phải nói yêu nàng sao? Làm sao lại khi dễmình như vậy?

Mộ Lương thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng kìm nén đến đỏ bừng, đồng thời trên cả người cũng nổi lên màu hồng, một bộ bộ dáng anh dũng liều chết, cuối cùng vẫn không thể nhịn được, cười to lên.

"A, nha đầu ngốc, ta có thể thật sựhại nàng như vậy sao? Đây đều là thuốc bổ." Mộ Lương lắc đầu bất đắc dĩ, giơ tay lên cởi bỏ các trói buộc cho nàng, ôm nàng vào trong lòng.

"Chàng đang đùa bỡn ta." Hoa Khấp Tuyết ngẩn người, ngay sau đó lạnh lùng nhìn hắn, trong mắt to đầy nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

"Còn nói ta là biến thái nữa không?" Mộ Lương hừ nhẹ.

"Chàng chính là!" Hoa Khấp Tuyết đầy cốt khí kích động la lớn, cho dù toàn thân vô lực, ánh mắt vẫn như cũ sắc bén.

"Vậy sao?" Mộ Lương nhìn tiểu cô nương này học không ngoan, bàn tay khẽ vuốt lên da thịt mềm mại của nàng, bắt đầu nắn bóp.

"Ưmh, không cần. . . . . ." Hoa Khấp Tuyết híp mắt, thân thể không tự chủ được khẽ run, khuôn mặt đỏ ửng, hai tay vô lực chống đỡ trên lồng ngực của hắn.

"Vậy. . . . . .Nàng nói ta là biến thái nữa không hả?" Mộ Lương đè nén **, hung tợn nhìn chằm chằm nàng.

"Không phải, không phải!" Hoa Khấp Tuyết nhận thua, ở trên giường, nàng vĩnh viễn không thắng được da mặt dày của tên Mộ Lương này!"Bây giờ mới ngoan." Mộ Lương hài lòng cười, dục niệm trong đáy mắt cũng theo đó mà sâu hơn, bàn tay to đang vuốt ve nàng nhiệt độ trở nên nóng bỏng, ở trên người nàng bóc lên ngọn lửa.

"Mộ Lương. . . . . ." Hoa Khấp Tuyết nhắm mắt, khẽ kêu .

Mộ Lương nhìn nàng, con ngươi tối sầm, giơ tay lên cởi bỏ mọi ràng buộc cho nàng.

"Đáng ghét!" cảm giác vô lực của Hoa Khấp Tuyết vừa biến mất, liền lập tức trừng lớn hai mắt, muốn đẩy hắn ra.

"Tại sao nàng không thể ngoan một chút vậy?" Mộ Lương bắt được hai tay của nàng, bất đắc dĩ thở dài một tiếng, ngay sau đó tà tứ cười một tiếng, hôn lên miệng nhỏ mê người.

https://thuviensach.vn

"uhm. . . . . Mộ Lương. . . . . ." Hoa Khấp Tuyết bởi vì kỹ thuật hôn cao siêu của hắn, có chút loạn ý tình mê, đầu lưỡi cùng với hắn cùng nhau nhảy múa, hai mắt mờ mịt, gương mặt đỏ ửng, hô hấp dồn dập, thân thể mềm mại không tự chủ được dựa sát vào hắn.

"Yêu Tinh." Mộ Lương gầm nhẹ một tiếng, buông ra môi của nàng, cúi đầu thở gấp thưởng thức nàng vì mình mà trở nên kiều mỵ, cũng nhịn không được nữa, cúi người áp sát vàonàng, gạt tất cả các chướng ngại trên người nàng, ở trên người nàng in dấu từng Đóa từng Đóa hồng mai liên tiếp nhau.

Hoa Khấp Tuyết nhìn nam nhân đang vì mình mà điên cuồng, vẻ mặt có chút ngẩn người, khẽ rên lên, giơ tay vòng lên cổ của hắn.

Nam nhân giống như là đang được khích lệ, càng thêm ra sức trêu chọc nàng, làm nàng càng ngày càng thở gấp liên tục, thân thể cũng nóng lên.

Mộ Lương ngẩng đầu lên, nhìn hai mắt nàng mờ mịt, trong mắt dâng lên Nhu Tình, dịu dàng hôn lên đôi môi của nàng, "A Noãn, ta yêu nàng. . . . . ."

" n. . . . . ." Hoa Khấp Tuyết đáp lại một câu này, sau đó hoàn toàn luân hãm, thật chặt ôm lấy hắn, đồng thời mắt nhìn hắn đầy nhu tình tựa như nước.

Cả người Mộ Lương liền chấn động, nụ hôn liền trở nên nhiệt liệt hơn sâu hơn.

Ngoài sau bức màn, một đôi nam nữ cùng ngâm xướng lên một hoan khúc cổ xưa vui vẻ hạnh phúc, không khí trong phòng cũng liên tục nóng lên. Hạ

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 67+1: Hôn Sự 【 Thủ Đả Vip】

Sau khi Hoa Khấp Tuyết tỉnh lại, sững sờ nửa ngày, vẻ mặt khó hiểu nhìn nam nhân đang ôm mình trước mắt, có chút tức giận, ngày hôm qua rõ ràng là nàng đang phản kháng kia mà, tại sao cuối cùng lại bị hắn quyến rũ luôn rồi, chỉ là thời điểm nam nhân này ngủ đúng là nhìn rất đẹp, lông mi thật dài và đen che đi đôi mắt, môi mỏng ửng hồng, khẽ cong lên, khóe miệng vẫn còn hiện một nụ cười thỏa mãn, có chút mang theo tính hồn nhiên của trẻ con.

"Có vừa lòng?" Mộ Lương đột nhiên mở hai mắt ra, hai mắt đầy trêu chọc nhìn thẳng vào hai mắt của Hoa Khấp Tuyết đang nhìn mình chằm chằm.

Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy hai mắt đầy trêu chọc của hắn, mặt nhất thời trở nên đỏ rực, cúi đầu xuống, lại nhìn thấy cả người hắn đang trần truồng, trên mặt lại càng đỏ hơn, ánh mắt cũng không biết nên để ở đâu.

"Cũng không phải là lần đầu tiên, vậy mà còn xấu hổ sao?" Mộ Lương khẽ cười thu hết phản ứng đáng yêu của nàng vào trong đáy mắt.

"Chàng cho rằng người nào cũng đều giống như chàng sao?" Hoa Khấp Tuyết trừng hắn, muốn đứng dậy, lại phát hiện trên người mình cũng không mặc gì, hô nhỏ một tiếng lại chui vào chăn.

Mộ Lương thấy vậy, hai mắt liền tối sầm , ánh mắt dần trở nên nóng bỏng.

"Thu ánh mắt kia của chàng lại!" mặt Hoa Khấp Tuyết trầm xuống, ánh mắt của hắn là đại biểu cái gì nàng biết.

https://thuviensach.vn

"Chớ lộn xộn, ta sợ ta sẽ nhẫn nhịn không được." Mộ Lương đột nhiên ôm lấy nàng thật chặt, thở hồng hộc, đè lửa nóng trong cơ thể xuống, thở ra một hơi, một lúc sau mới buông thân thể đang mềm nhũng của nàng ra, chậm rãi đứng dậy.

Cả thân thể không hề che đậy hiện ra trước mặt Hoa Khấp Tuyết, làm cho mặt nàng đỏ thêm một trận tim đập nhanh hơn.

Mộ Lương thấy vậy, thiếu chút nữa đã không nhịn được lần nữa ôm lấy nàng mà ăn lần nữa, nhưng hắn biết hiện tại nàng không chịu nổi chuyện quá nhiều nhiệt tình, khẽ thở ra một hơi, thu hồi ánh mắt đang nhìn khuôn mặt của nàng lại, giơ tay lên lấy một cái áo khoác, nhanh chóng mặc vào.

Sau đó lại bế Hoa Khấp Tuyết từ trong chăn ra ngoài, khoác lên cho nàng một cái áo ngủ.

"Mặc tạm cái này, một lát nữa Trạch Lương sẽđưa bộ đồ mặc phải mặc vào buổi tối mừng sinh thành của Mộ Lê cho nàng mặc thử." Mộ lê mặc đồ lại chonàngkỹ lưỡng, hài lòng nhìn ởáo khoác bằng tơ màu tím làm tôn lên dáng người xinh đẹp của nàng, ít đi một chút thoát trần, lại thêm phần quý khí, cũng tăng thêm phần lười biếng.

Hoa Khấp Tuyếtkéo kéo áo khoác trên người mình so với mình lớn hơn mình rất nhiều, lạnh nhạt nhìn hắn một cái, có chút không quen màu sắc này, mặc dùluôn nhìn Mộ Lương mặc, nhưng mà nàng là lần đầu tiên chính mình mặc màu này trừ quần áo màu trắng ra.

"Cảm thấy không quen?" Mộ Lương nhíu mày, nhìn thấy được là nàng không được tự nhiên.

"Có chút." Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói.

"Vậy sau này ta sẽ mặc đồ màu trắng." Mộ Lương mấp máy môi, cười híp mắt nói.

https://thuviensach.vn

"Tại sao?" Hoa Khấp Tuyết có chút kỳ quái, chỉ cảm thấy màu tím này mới thích hợp cho hắn nhất, ung dung tôn quý.

"Ta muốn cùng A Noãn mặc cùng một màu. . . . . ." Mộ Lương khẽ ngắt mũi của nàng, cái này còn phải hỏi sao?

Trong lòng Hoa Khấp Tuyết rất ấm áp, bờ môi liền hiện lên nụ cười nhàn nhạt, "Thật ra đây cũng không phải là thói quen khó đổi lắm . . . . ." Lời còn chưa nói hết, liền rơi vào một vòng ngực nóng hổi.

"A Noãn, nàng đúng là bảo bối nhỏ của ta!" Lòng Mộ Lương tràn đầy vui sướng, hận không thể khảm nàng vào trong xương tủy của mình.

Hoa Khấp Tuyết mới nghe được hai từ "Bảo bối" này, sắc mặt liền cứng đờ, chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn hắn rất lạnh lùng.

"Sao vậy?" Mộ Lương khó hiểu nhìn nàng, hắn có nói gì sai sao? Sao A Noãn tại sao nhìn hắn như vậy.

"Mộ Lương, không cho phép chàng giam cầm huyễn lực của ta nữa!" Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng mà nói, ngày hôm qua vị "Gia" này trong miệng luôn nói làm cho "Bảo bối"vui sướng, hành động cũng rất đáng xấu hổ.

"Ta đây cũng là vì chứng mình lời nói của nàng, để cho nàng xem xem ta có phải biến thái hay không." Trên khuôn mặt Mộ Lương thay đổi liên tục, cuối cùng cũng nguy hiểm nheo lại mắt, cô nương này còn dám nói hắn, hắn bị nói là biến thái như vậy hắn có thể không bực tức sao.

Hoa Khấp Tuyết nổi đóa, hừ lạnh một tiếng, đẩy hắn ra đi xuống giường, nhưng mà cả người chỗ nào cũng bủn rủn nên làm cho nàng thiếu chút nữa là ngã nhào xuống đất.

"Chàng về sau tiết chế một chút lại cho ta!" Hoa Khấp Tuyết xấu hổ một hồi, tay nàng liền hung hăngđánh lên một quyền ở ngực, mặc dù không có

https://thuviensach.vn

huyễn lực, nhưng sức lực kia cũng làm cho Mộ Lương phải khụ khụ hai tiếng.

"Xem ra ta phải chuẩn bị thật nhiều thuốc hoạt huyết, về sau mỗi lần hoan ái xong thế nào cũng sẽ bị đánh." Mộ Lương xoa lồng ngực của mình, một tay khác lại vững vàng ôm Hoa Khấp Tuyết, trong miệng mặc dù đang oán trách, nhưng đáy mắt lại đầy cưng chiều.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng liếc hắn một cái, hỏa khí hạ một chút.

"Vương Gia, y phục của ngài và vương phi đã đưa tới." âm thanh từ ngoài cửa sổ truyền đến, chỉ thấy cửa sổ vừa mở ra lập tức đóng lại, song song đó liền có hai cái hộp bay vào.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, mỗi người nhận lấy một cái cái hộp.

"Đây là của chàng mà." Hoa Khấp Tuyết mở hộp ra đầu tiên, nhìn bên trong một là bộ y phục màu tím, cho là của mình, nhưng cầm ra ngoài nhìn một chút, thì thấy kích cỡ lớn hơn rất nhiều.

Mộ Lương nhíu mày, lấy y phục trong hộp của mình ra, nhìn y phục trong tay Hoa Khấp Tuyết một chút, "Cái Ta đang cầm mới đúng là của nàng."

"Có phảilầm hay không?" Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, trong tay nàng là y phục Mộ Lương, tại sao áo bên trong là màu tím, áo khoác là xen lẫn màu vàng kim với hoa văn hình mây bên ngoài?

Ánh mắt Mộ Lương chợt lóe, nhìn trong tay mình thì cái áo bên trong màu vàng kim thêu hoa văn hình mây màu trắng cùng với áo khoác ngoài màu tím, sáng tỏ liền cười.

"Trạch Lương nghĩ rất là chu đáo." Mộ Lương đứng dậy, mở y phục trong tay ra, tay khẽ ngoắc người đối diện đang ngồi trên giường.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết híp mắt, hắn cho là đang gọi sủng vật hay gì vậy?

"A Noãn, tới thử đi." Mộ Lương đưa tay lấy y phục của hắn trong tay nàng ra, đưa tay kéo nàng lên.

"Chậm một chút!" Hoa Khấp Tuyết gầm nhẹ, bởi vì động tác quá lớn, thiếu chút nữa làm cho áo ngủ rớt xuống, trừng mắt liếc hắn một cái.

Mộ Lương tà khí cười một tiếng, sau đó đưa tay cởi áo ngủ của nàng ra, nhìn những vết đỏ trên da thịt nàng, ánh mắt liền tối sầm.

Sắc mặt Hoa Khấp Tuyết liền cứng đờ, không cho hắn nhìn bao lâu, nhanh chóng cầm y phục trong tay của hắn, mặc vào trên người mình, xoay người sang chỗ khác tay mình bắt đầu cài nút áo, không để cho Mộ Lương nhìn thấy khuôn mặt đỏ bừng của mình.

Mộ Lương thở ra một hơi, một lần nữa đè xuống ngọn lửa đang dấy lên, yên lặng nhìn bóng lưng nàng một hồi lâu, mới cầm y phục trên giường lên, liền ở tại chỗ thay đồ .

https://thuviensach.vn

Chương 67+2: Hôn Sự 【 Thủ Đả Vip】 (2)

Mất gần nửa ngày sau, Hoa Khấp Tuyết mới miễn cưỡng được coi là đã mặc xong y phục này, hít vào một hơi thật sâu, có chút khẩn trương xoay người lại, không biết Mộ Lương có cảm thấy nàng đẹp hay không.

Nhưng khi nàng nhìn thấy toàn thân quần áo màu trắng của Mộ Lương thì khuôn mặt nhỏ nhắn trong trẻo lạnh lùng lại bắt đầu kinh ngạc.

Y phục bên trong màu tím cả thân áo dính sát vào người hắn còn chỗ xương quai xanh của hắn, thì khó khăn lắm mới che lại được đóa tử liên mê hoặc lòng người, áo bào màu trắng bên trên thêu màu hoa văn hình mây bay màu vàng kim, phiêu dật như tiên, lại không mất đi hơi thở tôn quý, so với thường ngày mất đi một chút yêu nghiệt, hắn lúc này càng có thể nói là đang dung hòa giữ hai dáng vẻ Ma Mỵ cùng dáng vẻ thoát trần hợp lại cùng một chỗ, huống chi trên môi hắn còn chứa đựng một vẻ dịu dàng cùng với nụ cười hơi lười biếng.

Mà ở lúc Hoa Khấp Tuyết xoay người, ánh mắt dịu dàng của Mộ Lương, cũng hiện lên một tia kinh ngạc.

Cổ ngọc thon dài, áo trắng bên trong làm tôn lên vẻ kiều diễm của xương quai xanh trắng nõn, mảnh mai không nắm đầy bàn tay, áo màu tím phủ cả thân người, làm cho vẻ đẹp đẽ từ trong thân người thể hiện cực kỳ rõ nét ra ngoài, môi đỏ mọng khẽ mím lại, hai mắt khẽ buông xuống, mang theo chút khẩn trương, để cho khuôn mặt lạnh lùng của nàng xen lẫn với vẻ đẹp của một thiếu nữ trẻ trung, lại còn mang theo một loại khí chất của nữ nhân thành thục kiều mỵ, càng thêm mê người.

https://thuviensach.vn

“Không cho phép mặc.” sau khi Mộ Lương ngạc nhiên, gương mặt tuấn tú lập tức xụ xuống, tiến lên ôm nữ nhân còn đang ngẩn người vào trong ngực, liền bắt đầu cởi y phục của nàng ra.

“Khó coi lắm sao?” Trong lòng Hoa Khấp Tuyết căng thẳng, kéo tay của hắn, trong mắt toát ra một tia khổ sở.

Mộ Lương thấy vậy, sắc mặt liền hòa hoãn, khe khẽ thở dài một hơi, nâng cằm của nàng lên, nhìn thẳng vào hai mắt đầy ảm đạm của nàng, bất mãn chu mỏ, “Không phải là nhìn không đẹp, mà là rất đẹp.” Cho nên hắn không muốn người khác nhìn thấy vẻ đẹp này của nàng.

Hoa Khấp Tuyết sững sờ, hiểu ý tứ của hắn, hai tai khẽ ửng hồng, nhìn khuôn mặt tuấn mỹ của hắn, khóe miệng giật giật, “Chính chàng cũng vậy đấy thôi?” Tay nghề của Trạch Lương đúng thật là quá tốt.

“Ta thật sự muốn khóa nàng lại, như vậy vẻ đẹp của nàng sẽ chỉ có một mình ta có thể nhìn thấy” Mộ Lương ôm nàng vào trong ngực, bất đắc dĩ thở dài.

Hai mắt Hoa Khấp Tuyết hiện lên ý cười, ngoan ngoãn dựa vào hắn trong ngực, “Chàng sợ ta bị cướp đi?”

“Hừ, ai dám? Cứ mặc cái này đi, ai dám giành, ta giết người đó!” Mộ Lương bá đạo hừ lạnh, dừng lại động tác đang cởi y phục nàng lại, rất nhanh chóng chỉnh lại y phục cho nàng.

Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, không nhịn được oán thầm, nam nhân này trở mặt thật là nhanh, mới vừa rồi còn không cho mình mặc, hiện giờ lại lại thay đổi quyết định, hắn coi mình là búp bê vải, mò mẫm loay hoay cái gì đấy.

“Vương Gia, y phục lớn nhỏ như thế nào?” giọng nói Trạch Lương từ bên ngoài truyền đến, giọng truyền đến chứa theo một tia không tự tin trong

https://thuviensach.vn

đó.

“Rất vừa.” Mộ Lương hừ nhẹ một tiếng, cầm Khiêu Hồng trên bàn lên, vẩy vẩy nó vài cái, làm cho nó biến thành có một cây trâm có hình dáng cao quý khó ai có thể làm ra được, đỡ Hoa Khấp Tuyết ngồi ở trước gương trang điểm, vừa cười nhạt vừa búi tóc cho nàng một kiểu đơn giản lại ưu nhã, sau đó tay lại lấy ra một huyết ngọc giống như Khiêu Hồng cắm lên mái tóc nàng, làm cho nàng tăng thêm mấy phần quyến rũ.

“A Noãn, còn trang điểm gì nữa không?” Mộ Lương đưa tay xuống lấy hộp phấn trên bàn.

“Không cần.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn mình trong gương, nhìn hợp phấn có chút chán ghét, loại mùi thơm này, nàng không rất không thích.

Mộ Lương cưng chiều vuốt vuốt đầu của nàng, cúi đầu hít một hơi dài ở trên mái tóc nàng, thở dài nói, “Cũng tốt, mùi thơm tự nhiên trên cơ thể A Noãn ta thích nhất.”

Hoa Khấp Tuyết ho khan hai tiếng, lạnh lùng liếc hắn một cái, chậm rãi đứng dậy, nhìn tóc của hắn có chút rối loạn, trong nội tâm liền khẽ động, “Mộ Lương, ta giúp chàng chải đầu nha.”

Mộ Lương nghe vậy, sững người ở tại chỗ, a, A Noãn muốn giúp hắn chải đầu?

Hoa Khấp Tuyết mím môi, đáy mắt thoáng hiện lên ý cười, cũng chỉ là chải đầu, cần gì phải kinh ngạc như vậy chứ? Cũng không nhiều lời rồi, liền ấn hắn ngồi xuống ghế, tỉ mỉ nhìn tóc của hắn.

Mười ngón tay linh hoạt chải tóc cho hắn, sau đó lấy một cây trâm bằng bạch ngọc cài lên cho hắn, hài lòng mỉm cười, không khó khăn lắm, chuyện đơn giản này nàng vẫn biết làm, dù sao cũng đã nhìn Mộ Lương buộc tóc cho mình, nên liền học một chút.

https://thuviensach.vn

“A Noãn có phải nàng đã từng chải đầu cho người khác? Nhìn động tác rất nhuần nhuyễn nha.” nhìn mặt Mộ Lương rất tệ, giọng điệu nói chuyện cũng chứa theo mùi vị không đúng lắm.

“Chàng nghĩ nhiều quá.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nam nhân không biết điều trong gương, đây là lần đầu tiên nàng tự mình chải tóc cho một nam nhân.

Mộ Lương hừ nhẹ một tiếng, cũng không gây chuyện nữa, A Noãn là lớn lên cùng với hắn, bên cạnh nàng chỉ có một người đàn ông là hắn, dĩ nhiên, ngoại trừ Hoa Thủy Thủy cùng Hoa gia gia.

Mộ Lương nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lẽo trong gương, ánh mắt nhìn đến cổ của nàng, ánh mắt chợt lóe, ngay sau đó lấy ngọc thiền từ trong lòng ngực hắn ra.

“A Noãn, đeo nó có được hay không?” Mộ Lương dịu dàng cười, A Noãn sợ nàng làm mất, cho nên trả lại cho hắn, nhưng bây giờ, hắn nghĩ nên đeo nó ở trên cổ A Noãn.

“Được.” Hoa Khấp Tuyết không có phản ứng gì, ngọc thiền này không nặng, nên sẽ không gia tăng gánh nặng gì cho nàng, nên liền đồng ý.

Mộ Lương thấy nàng đồng ý, nụ cười sâu hơn, động tác rất nhẹ đeo ngọc thiền lên cho nàng, mặt cách nàng rất gần, hơi thở ấm áp phả lên trên khuôn mặt nàng làm cho trong nháy mắt làm cho nàng nổi lên một hồi ngại ngùng.

Mộ Lương ôm lấy Hoa Khấp Tuyết đứng ở trước gương, dịu dàng cười, nhẹ nhàng vuốt ve miếng ngọc thiền đang nằm trên cổ nàng, trong lòng đầy tràn nhu tình.

Hoa Khấp Tuyết nhìn y phục trên người hai người rất xứng đôi, trong mắt hiện lên ý cười, nhàn nhạt nhìn Mộ Lương lại thấy hắn đang vui vẻ chuyện gì, khẽ nói “Chúng ta nên đi rồi.”

https://thuviensach.vn

“Cứ như vậy ôm cả đời không được sao?” Mộ Lương ủy khuất mím môi.

“Được, nhưng mà ta không muốn bị đói bụng.” Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng cầm tay của hắn, thẳng đi về phía cửa.

Mộ Lương bất đắc dĩ than thở, nhanh chóng nắm chặt tay của nàng, tức giận hừ nhẹ một tiếng, đưa tay mở cửa cho nàng.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhìn tay hai người đang nắm chặt, trên mặt liền trở nên dịu dàng.

Trạch Lương nhìn hai người ra ngoài, trên mặt đều rất dịu dàng thì rất kinh ngạc, hắn làm y phục không kém, nhưng khi mặc ở trên thân ngọc bích của hai người, hiệu quả đúng là tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Mộ Lương ánh mắt chợt trở nên lạnh lùng, nhìn hắn, một hồi sau liền hừ nhẹ, đi xuống lầu.

Trong mắt Hoa Khấp Tuyết thoáng hiện lên ý cười, nhìn dáng vẻ Trạch Lương đầy ủy khuất, có chút bất đắc dĩ, làm thuộc hạ của Mộ Lương, đúng là không dễ dàng.

Trạch Lương nghĩ trăm mối vẫn không có cách giải, hắn làm y phục bọn họ mặc không phải là vô cùng tốt sao, tại sao ánh mắt của Vương Gia lại trở nên như vậy? Chẳng lẽ là do Tuyết cô nương không chịu phối hợp, làm cho ngài chưa thỏa mãn dục vọng cho nên nhìn ai đều khó chịu như vậy.....

Sự thật chứng minh, hiện tại Trạch Lương đã trở nên không thuần khiết rồi, Mộ Lương chỉ là ăn hơi dấm.....

“Mẹ ơi.” Mộ Hỏa Nhân sững sờ nhìn hai người đi tới đại sảnh, trong mắt đều là kinh ngạc, nàng biết dáng dấp của hoàng thúc cùng Tuyết Tuyết

https://thuviensach.vn

là Thiên Thượng Địa Hạ ở nơi này, bọn họ hôm nay nhìn rất đẹp, thật là quá khoa trương đi

Hoa Trảm Lãng ngược lại không có phản ứng gì, nhàn nhạt liếc hai người một cái, ngáp một cái, trừ Hỏa Nhi, hắn lười phải trông nom người khác mặc cái gì.

Mộ Lương nhàn nhạt nhìn hai người phía trước một cái, hôm nay Mộ Hỏa Nhân vẫn một thân đỏ rực như cũ, y phục của Hoa Trảm Lãng cũng màu xanh lam không thay đổi, nhưng hai người đứng chung một chỗ, làm cho hai màu sắc không liên quan với nhau lại có vẻ hợp nhau đồng thời càng làm nổi bật nhau hơn.

“Muốn nhìn thì nhìn ta, nhìn bọn hắn làm gì? Cũng không phải là của nàng.” Hoa Trảm Lãng không vui khi nữ nhân của mình đặt toàn bộ lực chú ý lên trên người người khác, tức giận xoay đầu nàng quay lại.

“Ai yêu, nhìn chàng làm gì, chàng lại không có bộ dáng xinh đẹp như Tuyết Tuyết cùng hoàng thúc, hơn nữa, ta không thèm nhìn chàng...thì chàng có thể chạy mất hay sao?” hai tay Mộ Hỏa Nhân chống nạnh, mắt phượng nhẹ trừng, bộ dáng này có chút hung hãn.

“Nàng nên thấy may mắn là dáng dấp của nam nhân nàng kém xa với hoàng thúc nàng, nếu không ba ngày hai bữa sẽ đi ra ngoài trêu chọc các cô nương, ta xem lúc đó nàng làm sao.” giọng nói của Hoa Trảm Lãng mang đầy ghen tức.

“Chàng hiện tại như vậy còn không phải là luôn trêu hoa ghẹo nguyệt!” tính tình Mộ Hỏa Nhân vốn rất nóng nảy, vừa bị Hoa Trảm Lãng nói như thế, nhớ tới lịch sử phong lưu của người nào đó, lập tức dâng lên hỏa khí.

Hoa Trảm Lãng trợn mắt, vừa muốn nói gì, lại bị một âm thanh trong trẻo lạnh lùng âm thanh cắt đứt.

https://thuviensach.vn

“Sư huynh khi nào cũng học được tính cách khi dễ nữ nhân.” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn về phía Hoa Trảm Lãng.

“Nha đầu, làm sao ngươi cũng không biết bao che.....” Hoa Trảm Lãng đau khổ cúi đầu, dầu gì bọn họ cũng là đồng môn mà.

“A Noãn là nữ nhân của ta, Hỏa Nhi là người Mộ gia ta, như thế nào coi như là không bao che?” Mộ Lương hả hê cười.

Hoa Trảm Lãng bị hai người nói xong không nói được gì nữa, sắc mặt rối rắm hạ xuống, chỉ có thể nhìn chằm chằm hai người.

“Khụ khụ, hoàng thúc, các ngươi chớ khi dễ Trảm Lãng nữa.” Mộ Hỏa Nhân hỏa khí tới cũng nhanh, tâm mềm xuống cũng nhanh.

“Chỉ có Hỏa Nhi là tốt nhất.” Hoa Trảm Lãng ôm cổ nàng, hắn nhất định phải hảo hảo thương nàng dâu.

“Hiện tại biết ta tốt rồi.” Mộ Hỏa Nhân chu mỏ một cái, nhưng vẫn không nhịn được khẽ cười lên.

Hoa Trảm Lãng thở dài, gõ gõ cái trán của nàng.

Hoa Khấp Tuyết nhìn ** hai người, nhíu mày, giương mắt nhìn về phía khuôn mặt đang rất khinh thường của Mộ Lương, “Thời gian vẫn còn sớm, hiện tại nên vào cung?”

“Ừ, hôm nay Mộ Lê muốn tuyên bố quyết định lập hậu.” Mộ Lương gật đầu một cái.

Hai mắt Hoa Khấp Tuyết lóe lên, lập hậu? hiện tại Thánh Diêu kia chắc đang rất hồi hộp rồi.

“Thánh Diêu đoán chừng khẩn trương đến chết rồi, Tuyết Tuyết, chúng ta nhanh vào cung!” Mộ Hỏa Nhân vừa nghe tin tức, trừng lớn mắt, ngay

https://thuviensach.vn

sau đó kích động chạy đến bên cạnh Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết suy nghĩ một chút, gật đầu một cái.

“Trảm Lãng, ta theo Tuyết Tuyết vào cung nha!” Mộ Hỏa Nhân quay về phía sau phất phất tay, kéo tay Hoa Khấp Tuyết, chút nữa đã bị Mộ Lương đạp bay.

“Mộ Hỏa Nhân, trong mắt ngươi có còn hoàng thúc ta đây hay không!”

“Mộ Hỏa Nhân, trong lòng nàng còn nhớ tới nam nhân của nàng là ta không!”

Mộ Lương cùng hoa Trảm Lãng cùng nhau gầm nhẹ, khuôn mặt của hai người đều tối sầm.

“Trảm Lãng.....” Mộ Hỏa Nhân có chút sợ hãi rụt bả vai lại, lặng lẽ núp vào phía sau lưng của Hoa Khấp Tuyết.

“Người của tam quốc tới không ít, các ngươi cũng không rỗi rãnh.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hai người một cái.

“A Noãn, ta có thể không đi.....” Mộ Lương bĩu môi, rất không có trách nhiệm nói.

Hai mắt Hoa Khấp Tuyết trở nên lạnh, một khuôn mặt nhỏ nhắn tản ra lạnh lẽo, người quen biết nàng đều biết đây là nàng đang mất kiên nhẫn.

“Được rồi, ta đi là được, chớ cùng nam nhân khác nói chuyện biết không?” Mộ Lương rất không có cốt khí lựa chọn thỏa hiệp.

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, kéo tay Mộ Hỏa Nhân, không nhanh không chậm đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nhìn chằm tay hai người đang nắm chặt nhau, hận không thể ngay lập tức có một thanh đao chặt móng vuốt của Mộ Hỏa Nhân xuống.

Mà Hoa Trảm Lãng lúc này cũng nghĩ giống như Mộ Lương, nhưng hi vọng chém đứt, là tay Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết hình như là đã nhận ra tầm mắt của hai người, lạnh lùng quay đầu nhìn lại một cái, thành công ngăn trở tầm mắt của hai người, giơ tay lên kêu Đại Hoa ra, kéo Mộ Hỏa Nhân lên lưng hổ.

Đại Hoa gầm nhẹ một tiếng, bước đi trên mây.

“Mộ Lương, ngươi cứ như vậy để cho Tuyết Tuyết mang Hỏa Nhi đi?” Hoa Trảm Lãng mặt đen lại, giận dữ nhìn Mộ Lương, “Tuyết Tuyết không phải rất nghe lời ngươi hay sao?”

“Không nỡ nhìn nàng không vui.” Mộ Lương thở dài, cười như không cười nhìn hắn, “Chẳng lẽ ngươi muốn Hỏa Nhi không vui?” Nếu là như vậy, hắn nên suy tính có nên lấy gậy đánh đôi uyên ương hay không.

Hoa Trảm Lãng sững sờ, khôi phục lại bình thường sắc mặt của, nhìn thẳng vào mắt Mộ Lương, trong mắt trong mắt hai người đều hiện lên bất đắc dĩ, thở dài một cái, chậm rãi đi ra cửa.

“Mộ Lương, ta hôm nay lấy cái gì thân phận đi gặp khách?”

“Lấy thân phận bộ đầu.” Đi đón khách.

“Cút.”

“Phò mã.”

“Cái này cũng không tệ lắm.”

https://thuviensach.vn

Sau đó hai người nhanh chóng lên tuấn mã một đường đi thẳng đến hoàng cung, Mộ Lê một thân hoàng y ngẩn người nhìn hai người rất anh tuấn đang đi đến, một hồi lâu chưa thể tỉnh hồn lại.

“Lê nhi?” Mộ Lương nguy hiểm nhìn Mộ Lê, ánh mắt hắn quỷ dị kia nhìn làm cho hắn không thích.

“Hoàng thúc, hoàng thẩm nói rất là đúng,người cùng Hoa Trảm Lãng ở chung một chỗ rất xứng, nhìn rất là đẹp đôi.” Mộ lê thật lòng cảm thán.

Mộ Lương và Hoa Trảm Lãng cùng nhau híp mắt, cùng nhau nắm chặt cương ngựa, hai tay đồng loạt đánh về phía trước, cùng nhau đánh về phía khuôn mặt hoảng sợ của Mộ Lê.....

Không có ai biết, trong ngày sinh nhật của người hoàng đế này, trừ trên mặt, toàn thân đều là vết bầm..... Đây chính là chết vì miệng.

Linh Việt cung.

“Tuyết Tuyết, Hỏa Nhi, ta...ta rất khẩn trương.” Bạch Thánh Diêu một thân Phượng Bào, khuôn mặt nhỏ nhắn thoa chút son phấn, nhữn chiếc trâm bằng vàng kim cài trên tóc làm nổi bật lên vẻ khoan thai dịu dàng và đầy cao quý, lúc này khuôn mặt nàng đang rất luống cuống nhìn hai người đang uống trà trước mặt.

“Không cần khẩn trương.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn nàng, nàng còn chưa oán trách chuyện Thánh Diêu làm hoàng hậu sau này sẽ không có ai nấu ăn cho nàng nữa, nàng ta còn khẩn trương cái gì?

“Đúng là, có hoàng huynh ở đây, sợ cái gì?” Mộ Hỏa Nhân nhíu mày nói.

“Hắn hạ lệnh giải trừ hậu cung, nhất định sẽ đại loạn.....” Bạch Thánh Diêu cắn cắn môi, tình yêu là chuyện hai người, nhưng nếu vì vậy mà làm

https://thuviensach.vn

cho Mộ Lê gặp phải phiền toái, nàng.....

“Ai dám ý kiến, giết.” khuôn mặt Hoa Khấp Tuyết vẫn lạnh nhạt như cũ, chỉ là trong đáy mắt chợt lóe lên sát ý, không thể bỏ qua cho kẻ đó, hơn nữa, theo tính cách thương cháu của Mộ Lương, cũng không cần nàng ra tay.

“Chậc chậc, Tuyết Tuyết, hôm nay là sinh nhật của hoàng huynh, không phải thấy máu sẽ không tốt sao?” mặc dù ngoài miệng Mộ Hỏa Nhân nói như vậy, nhưng trong lòng đã sớm vỗ tay khen hay rồi, làm nữ nhân, chính phải có khí phách, Thánh Diêu cũng thật là lạ, “Đến phút cuối cùng” còn sợ gì.

“Hỉ sự.” Hoa Khấp Tuyết lại nhấp một miếng trà, màu máu cùng màu đỏ khác nhau ở chỗ nào.

Bạch Thánh Diêu không nói gì nhìn hai người trước mắt, không phải họ nên tới khuyên nhũ nàng sao? Tại sạo hiện tại lại cùng mình nói chuyện trời nam đất bắc rồi.

“Thánh Diêu, tâm bình tĩnh là được rồi.” Hoa Khấp Tuyết giơ tay lên rót một chén nước, đưa lên trước mặt Bạch Thánh Diêu, con ngươi trong trẻo nhàn nhạt nhìn nàng.

Bạch Thánh Diêu nhìn hai mắt trong suốt của nàng mà ngẩn người, ngay sau đó liền thoải mái cười, nhận lấy trà, “Sớm muộn gì cũng phải đối mặt, đúng là không cần phải lo lắng những chuyện dư thừa.”

“Yên tâm đi, phẩm chất của Mộ gia, rất là thương nàng dâu.” Mộ Hỏa Nhân cười đùa, nhìn Bạch Thánh Diêu từ trên xuống dưới một phen, chậc lưỡi khen ngợi, “Không tệ không tệ, đã sớm biết Thánh Diêu là một Mỹ Nhân, hôm nay chỉ ăn mặc trang điểm lên một chút, càng thêm tăng thêm quý khí bức người nha.”

https://thuviensach.vn

“Thôi đi, hai ngươi ở chỗ này, ta có thể bức được người nào.” Bạch Thánh Diêu phản đối một tiếng, có chút ngượng ngùng, khuôn mặt trắng như tuyết có chút ửng hồng.

Mộ Hỏa Nhân giựt giựt khóe miệng, nha đầu này ở trước mặt mình mà còn thẹn thùng cái gì? Ngay sau đó nàng nhìn qua Hoa Khấp Tuyết một cái, có chút đồng ý gật đầu một cái, “Đúng là bị Tuyết Tuyết đến đây giành danh tiếng.”

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hai người một cái, đứng dậy sửa quần áo của mình lại một chút, không để ý đến hai người, ngược lại đi đến trước gương trang điểm, nhìn gương khẽ vuốt ve ngọc thiền trên ngực, có chút mất hồn.

“Chậc chậc, ngươi nói có phải hay không Tuyết Tuyết đang nghĩ tới hoàng thúc rồi?” Mộ Hỏa Nhân tiến tới trước mặt Bạch Thánh Diêu, trong mắt lóng lánh tia bát quái.

“Ta nghĩ là vậy.” Bạch Thánh Diêu cũng mất đi khẩn trương ban đầu, trêu chọc nhìn Hoa Khấp Tuyết, hôm nay Tuyết Tuyết mặc áo tím, sợ là sẽ cùng hoàng thúc tuyên bố chính thức kết hôn, bất quá Tuyết Tuyết mặc đồ màu tím, nhìn đúng là rất xinh đẹp.

“Rất rảnh rỗi?” Hoa Khấp Tuyết hồi hồn, lạnh nhạt nhìn hai người.

“Là đang rất rảnh rỗi.” Mộ Hỏa Nhân híp mắt cười trả lời, các nàng không cần phải tiếp đãi hay chiêu đãi khách gì, đúng là đang rất rãnh rỗi nha.

“Vậy thì chạy quanh hoàng cung mấy vòng đi.” Hoa Khấp Tuyết phủi phủi ống tay áo, vân đạm phong khinh nói.

“Thôi đi.” khuôn mặt tươi cười của Mộ Hỏa Nhân liền cứng đờ, vội vàng khoát tay.

https://thuviensach.vn

“Thánh Diêu, ngươi cũng rất rãnh rỗi?” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Bạch Thánh Diêu, “Vậy thì không cần giải tán hậu cung làm gì, khi đó không có chuyện gì còn có thể từ đó tìm mấy việc vui.”

“Tuyết Tuyết, hôm nay trăng sáng rất tròn.” Bạch Thánh Diêu chợt lắc đầu, chỉ vào ngoài cửa sổ.

Mộ Hỏa Nhân vỗ trán, Thánh Diêu ah, ban ngày, làm gì có trăng sáng!

Bạch Thánh Diêu kịp phản ứng, 囧 quẫn bách muốn có kẽ đất để mà chui xuống.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, không để ý tới nàng nữa, tiếp tục vuốt ve ngọc thiền, khóe mắt hiện lên tia dịu dàng, khóe miệng cũng khẽ nhếch, nhìn hai cô gái đang ngây ngốc ở bên cạnh.

Ba người lại hàn huyên thật lâu, nhìn bầu trời tối xuống, nghĩ thời gian dạ tiệc cũng gần tới rồi, liền cùng nhau đến Linh Việt cung.

Tân khách đã đến đủ không sai biệt lắm, mọi người đã an vị, Mộ Lê ngồi thượng vị, phía trái phía bên dưới là Mộ Lương, bên cạnh hắn là Hoa Trảm Lãng, phía sau một chút nữa chính là vương công quý tộc của Mộ quốc.

Đối diện theo thứ tự là xứ giả Phong Quốc, xứ giả Tước quốc, cùng vương công quý tộc của hai nước.

Nguyệt Nguyên đã ngồi xuống, mà Phong Vụ Niên hiện tạo chưa thấybóng dáng đâu, Mộ Lương nhìn chỗ trống bên cạnh Nguyệt Nguyện một cái, đáy mắt hiện lên tia quỷ dị.

“Thánh vương.” Một nam tử tuấn mỹ mặc y phục màu bạc đi tới trước mặt Mộ Lương.

https://thuviensach.vn

“Thái tử.” Mộ Lương đứng dậy, nhàn nhạt nhìn hắn, người này là huynh trưởng của Đông Phương Vũ, thái tử Đông Phương Diệu của Tước quốc, nhìn rất ôn hòa, nhưng dã tâm cũng không nhỏ.

Đông Phương Diệu nhìn thẳng hắn, chỉ cảm thấy dưới ánh mắt nhàn nhạt của hắn có cảm giác bị áp bức, vẻ mặt liền thay đổi, lập tức thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt cười, “Hôm nay sao không thấy bóng dáng Vũ nhi, hình như là nàng ở trong phủ của Vương Gia.”

“Trước đó vài ngày công chúa nói muốn đi Giang Nam du ngoạn, mấy ngày trước đã lên đường rời đi rồi, chẳng lẽ thái tử không biết?” Mộ Lương có chút kinh ngạc nói.

“Cái gì?” Đông Phương Diệu híp mắt, có chút nghi ngờ nhìn Mộ Lương, muội tử của mình cho tới bây giờ chưa từng nói qua là muốn đi Giang Nam.

“Chẳng lẽ thái tử nghi ngờ lời nói của Bổn vương?” vẻ mặt của Mộ Lương lạnh lùng, không giận mà uy nghiêm.

“Lời Vương Gia nói, Bổn cung tự nhiên sẽ không hoài nghi, là tiểu muội không tốt, đã làm cho Vương Gia bận tâm.” Đông Phương Diệu thu hồi nghi vấn, xin lỗi cười, hiện tại sợ hỏi cái gì cũng không ra, để sau đó cho người của mình đi tìm là được, nha đầu kia đang suy nghĩ cái gì người huynh trưởng như hắn đây không thể đoán ra được, lúc này đi Giang Nam cũng không phải là không thể nào, nói không chừng là nàng đang có thủ đoạn gì với Mộ Lương.

Hàn huyên thêm mấy câu, Đông Phương Diệu cũng trở về chỗ ngồi của mình.

“Hỏa Nhi làm sao còn chưa tới?” Hoa Trảm Lãng tà khí cười, môi khẽ chuyện động, nhỏ giọng hỏi Mộ Lương.

https://thuviensach.vn

Các vị thiên kim nữ tử nhìn thấy Mộ Lương cùng Hoa Trảm Lãng, trong mắt đều hiện lên tia ái mộ, ánh mắt nhìn tới rất nóng bỏng, làm cho Mộ Lương có chút không vui, nghe Hoa Trảm Lãng nói, trong lòng lại càng thêm nhớ A Noãn của hắn.

Mộ Lê ngồi một mình ở trên Hoàng tọa, hậu vị bên cạnh hắn vẫn còn trống như cũ, điều này làm cho những nữ tử trong hậu cung nhìn đỏ mắt, mỗi một người đều muốn được ngồi trên vị trí đó.

Mộ Lê thở dài, dạ tiệc này đã muốn bắt đầu, Thánh Diêu như nào còn chưa đến?

“Hoàng thượng, hôm nay là sinh nhật ngài, phải cười.” Cảnh Duệ đứng ở bên cạnh hắn, trêu ghẹo nói.

Mộ Lê lạnh lùng nhìn hắn một cái, thẩn thờ quay đầu, có phải hay không đi theo hoàng thúc đã lâu, mọi người đều không biết tích khẩu đức rồi hả?

Mộ Lương cùng Hoa Trảm Lãng cũng si ngốc nhìn về phía trước, chờ đợi giai nhân đến.

Ở đây mọi người cũng đang nghị luận ầm ĩ, nhìn bầu trời sắc đã không còn sớm, vì sao hoàng thượng còn chưa tuyên bố bắt đầu dạ tiệc? Chỉ là không đợi bọn họ nghĩ quá lâu, người đang đi tới đã nói cho bọn hắn biết vì sao dạ tiệc này lại chậm chạp không bắt đầu như vậy.

Bạch Thánh Diêu đi đầu, Mộ Hỏa Nhân cùng Hoa Khấp Tuyết chia làm hai bên của nàng, ba cô nương chậm rãi đi vào mở buổi tiệc, phong cách ba người bất đồng, nhưng tất cả đều là tuyệt sắc giai nhân, Bạch Thánh Diêu ôn hòa, Mộ Hỏa Nhân nóng, Hoa Khấp Tuyết Thanh lãnh, cùng nhau công diễn một lúc, đoạt đi tất cả ánh mắt của mọi ngườ, cũng rước lấy một tiếng hút khí.

https://thuviensach.vn

“Thánh Diêu!” Mộ lê đứng lên trước tiên, trên mặt là không che giấu được sự kích động.

Bạch Thánh Diêu khẽ mỉm cười đáp lại hắn, thi triển ảo thuật nhảy đến bên cạnh Mộ Lê, theo mắt hắn nhìn xuống mọi người phía dưới, Đế Vương uy nghiêm cùng Đế hậu đoan trang hiển thị rõ, tới lúc này mọi người cũng không phải đều người ngu, đương nhiên sẽ nhìn ra được Mộ Hoàng muốn cô nương này làm hoàng hậu rồi.

“Hỏa Nhi!” Hoa Trảm Lãng cười đến híp cả mắt, vội vàng giơ tay lên một cái, kéo nàng bay lên không đi qua, ôm vào trong ngực chính là “Bẹp” hai cái, làm cho các cô nương bốn phía nhìn thấy vừa đỏ mặt vừa tan nát cõi lòng.

“Chú ý hình tượng một chút!” Mộ Hỏa Nhân nũng nịu, sau đó lướt qua Hoa Trảm Lãng lạnh lùng nhìn những nữ tử phía dưới.

“Ta tại đây tuyên bố chủ quyền, hiểu không?” Hoa Trảm Lãng lý lẽ thẳng khí thế hùng hồ nói, nhìn Mộ Hỏa Nhân với ánh mắt vừa yêu lại vừa hận.

Ba gã cô nương thì hai người đã có chủ, tại chỗ này chỉ còn lại Hoa Khấp Tuyết, tất cả ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía người của nàng, nhưng mà tuyệt thế giai nhân này rốt cuộc là ai?

Người có mắt nhạy béng thì sẽ nhận ra nàng là người Thánh vương ở Liệp Uyển tuyên bố chính là vương phi, bắt đầu khe khẽ bàn luận, nhưng vẫn có người không biết.

Hoa Khấp Tuyết không nhanh không chậm cất bước, một thân Tử Y cao quý thanh lịch, gương mặt tuyệt mỹ thanh lãnh kêu ngạo từ trong xương tủy, trước ánh nhìn soi mói của mọi người, khuôn mặt vẫn không đổi sắc, loại khí độ này, không phải người thường có thể so sánh được, Bạch Thánh Diêu cùng Mộ Hỏa Nhân dĩ nhiên là xuất sắc khác thường, nhưng ở trước

https://thuviensach.vn

mặt Hoa Khấp Tuyết, nhưng cũng đã thất sắc không ít, mặc dù nàng cũng không có cố ý muốn gây tiếng động lớn làm chớ khách át cả tiếng của chủ nhân.

Mộ Lương vốn đang lo lắng trong lòng nhưng khi nhìn thấy cô nương này liền chậm rãi an định lại, không giống tính tình nông nóng như Hoa Trảm Lãng cùng Mộ Lê, hắn chỉ là tà tà dựa vào ghế, thưởng thức rượu, mỉm cười nhìn nàng, này cười mang theo ba phần dịu dàng, ba phần cưng chiều, bốn phần tà nịnh, vô tình làm cho vẻ đẹp tuấn càng thêm tà mị.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn thẳng hắn, hắn không vội, nàng cũng không vội, từng bước từng bước, đi chậm khác thường, nhưng từng bước một này tất cả đều dậm lên trên quả tim Mộ Lương, không nặng, nhưng lại bị nàng làm cho lòng ngứa ngáy, không khỏi thầm mắng trong bụng, Tiểu cô nương này không thể học hỏi Bạch Thánh Diêu một chút, nên bay tới sao?

Hắn đang từng nghĩ sẽ tóm nàng giống như Hoa Trảm Lãng, nhưng hậu quả kia hắn cũng không dám nghĩ đến, trước mặt mọi người khiến Tiểu cô nương này mất mặt, hắn cũng không gan này, chỉ có lo lắng các loại, trên mặt lại nở nụ cười lười biếng, nhưng sức lực của tay đang nắm ly rượu càng ngày càng mạnh hơn muốn bóp nát ly rượu này.

Hoa Khấp Tuyết phát hiện sức lực dưới tay hắn, đáy mắt thoáng hiện lên ý cười, cũng không có ý định đùa giỡn với hắn nữa, lạnh lùng nhìn ánh mắt rất nóng bỏng ở bốn phía, đến khi bọn hắn đều lạnh cả sống lưng mà thu hồi ánh mắt sau đó lắc mình một cái, lấy đôi mắt bình thường của mọi người không cách nào thấy rõ tốc độ di chuyển đến trong ngực Mộ Lương.

Đợi khi mọi người phản ứng lại thì giai nhân đã không còn ở trước mắt, muốn tìm kiếm khi nhìn thấy thì mọi người kêu lên sợ hãi.

“Nàng ở trong ngực Thánh vương!”

https://thuviensach.vn

“Y phục của Nàng cùng Thánh vương là đồng bộ!”

“A, nàng là Hoa Khấp Tuyết, người Thánh vương tuyên bố là vương phi!”

.....

“Nhân vật chính của hôm nay phải là Mộ Lê cùng Thánh Diêu.” Hoa Khấp Tuyết lười biếng tựa tại Mộ Lương trong ngực, không để ý đến mọi người xung quanh cầm một quả nho lên, nhét vào trong miệng Mộ Lương.

Mọi người thấy vậy, rối rít hít vào một hơi, ảo tưởng người được Hoa Khấp Tuyết cho ăn chính là mình, ánh mắt cũng có chút nóng rực lên.

Mộ Lương dịu dàng cười một tiếng, nuốt quả nho xuống, mắt có chút thần bí nhìn, “Sai, nhân vật chính hôm nay, có ba đúng.” Phát hiện ánh mắt của nam nhân chung quanh đều đặt ở trên người Hoa Khấp Tuyết, cười như không cười liếc chung quanh, nhàn nhạt phát ra uy híp nhìn bốn phía.

Mọi người nhận thấy được Thánh vương đang không vui mừng, trong lòng cả kinh, cũng làm cho bọn họ thu hồi ý nghĩ không nên có, mỹ nhân tuyệt sắc này là của Thánh vương, không phải những người như bọn họ lại có thể nghĩ đến hay nhìn ngắm nhìn, cho dù là nhìn một cái, cũng là có lỗi.

Mà bọn nữ tử thấy nụ cười ôn nhu của Mộ Lương, liền lộ ra ánh mắt si mê, Thánh vương vốn là thiên thần trong lòng các nàng, nhưng hôm nay này vị thần này đã dính lửa khói, có dịu dàng, điều này làm sao các nàng không điên cuồng cho được, đáng tiếc, cái nhìn dịu dàng kia không dành cho họ mà chỉ dành cho một cô nương.

Nhưng không phải tât cả các nữ nhân kia đều thông suốt như vậy, ít nhất, ở chỗ không xa một cái nào đấy có một bóng dáng, trong mắt lộ hiện lên đầy hận ý.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, làm như không hiểu ý tứ hắn, nhưng vẫn là ngoan ngoãn ăn thức ắn Mộ Lương đút tới.

Hành động lần này lại đưa tới một mảnh tiếng rút khí, Thánh vương tôn quý bực nào, thế nhưng lại đút cho một cô gái ăn, không ngờ Thánh vương lại nuông chiều nàng đến trình độ như vậy.

https://thuviensach.vn

Chương 67+3: Hôn Sự 【Thủ Đả Vip】 End

Người quanh mình thấy hai người không coi ai ra gì trình diễn tiết mục thân mật như vậy, có hâm mộ, có ghen tỵ, có người xem kịch vui, cũng không bàn về loại nào đều không thể không thừa nhận, y phục hai màu tím cùng trắng xen kẽ lần nhau của hai người, đúng là nhìn rất đẹp mắt hài hòa.

“Chậc chậc, nhìn hai người này đi.” Mộ Lê bĩu môi.

“Chàng ganh tỵ.” Bạch Thánh Diêu cười khẽ, các nam nhân nhìn thấy nụ cười của nàng, liền ngây ngẩn cả đi, Bạch Thánh Diêu mặc dù không mỹ lệ bằng Hoa Khấp Tuyết, nhưng cũng là một mỹ nhân hiếm thấy.

“Không được cười!” Mộ Lê hơi ghen tức lướt nhìn mọi người, đặc biệt là những nam nhân kia nhìn Thánh Diêu.

“Được.” Bạch Thánh Diêu nén cười, lại lần nữa trở lại dáng vẻ đoan trang khẽ cười, tuy đẹp, nhưng không thể so với nụ cười chân thật mới vừa rồi.

Mộ Hỏa Nhân cùng Hoa Trảm Lãng nếu so với Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết thì chẳng thấm vào đâu được, đang đút đồ ăn lẫn nhau, ngọt ngào đến có chút phát ngán, làm cho mọi người nhìn thấy phải đỏ con mắt muốn chết.

“Hôm nay, nhân dịp sinh nhật của trẫm, trẫm muốn tuyên bố một chuyện.” Mộ Lê đột nhiên đứng lên, nhàn nhạt lướt nhìn mọi người, trên mặt mang theo nét uy nghiêm của hoàng gia, thấy mọi người an tĩnh, hài lòng mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Hoa Khấp Tuyết chợt lóe, lại nhìn qua đáy mắt Mộ Lương hiện tại đang rất vui sướng, mơ hồ hiểu chuyện gì.

Mộ Lương thấy bộ dáng hiểu rõ của nàng, sắc mặt lập tức cứng đờ, không biết tại sao nàng lại nhanh chóng đoán ra như vậy?

“Trẫm hôm nay tuyên bố, ba ngày sau, trẫm cùng Bạch Thánh Diêu thiên kim của Bạch gia, trưởng công chúa cùng đệ từ Vô Cực lão nhân Hoa Trảm Lãng, Thánh vương cùng đồ đệ Vô Cực lão nhân Hoa Khấp Tuyết, đồng thời đám cưới!”

Lời vừa nói ra, Bạch Thánh Diêu cùng Mộ Hỏa Nhân thẹn thùng cúi đầu, Mộ Lê cùng hoa Trảm Lãng thì cười đến nhộn nhạo, còn những người không liên can nghe đến đều làm cho kinh sợ đến không biết nên nói những gì, này, cái này cũng quá bất ngờ đi?

Còn nữa, vị hôn phu của trưởng công chúa còn có vương phi của Thánh vương, đều là đệ tử của Vô Cực lão nhân đệ tử, trời ơi, không trách được tại sao lại xuất sắc như thế!

Hoa Khấp Tuyết cũng không có lên tiếng phản đối, chỉ là nhìn về phíaMộ Lương một mắt lạnh lùng, “Mộ Lương, chàng đang tính kế ta.”

“Ai bảo A Noãn chậm chạp không chịu cho ta một hôn kỳ, ta không chờ được nữa rồi.” Mộ Lương cười đầy tà khí, chắc chắn ở tại nơi này nàng sẽ không phản bác làm mất mặt mũi của hắn.

“Ta có chút tức giận.” Hoa Khấp Tuyết trừng mắt, hắn có thể cùng nàng thương lượng, tại sao nhất định phải ở dưới tình huống nàng không biết rõ lại cho nàng một”Vui mừng”.

“A Noãn.” trong mắt Mộ Lương thoáng qua ảo não, dường như hắn đã khéo quá thành vụng rồi.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết cũng không trả lời hắn, chỉ là nhàn nhạt nhìn về phía Bạch Thánh Diêu trên đài, nha đầu này ngược lại rất bình tĩnh, cũng không uổng công nàng cùng Hỏa Nhi khuyên giải nàng ta lâu như vậy.

Mộ Lương thấy nàng chỉ lo Bạch Thánh Diêu, cũng không để ý tới hắn, có chút khổ sở, mày đẹp khẽ nhíu lên, đang rất u buồn, hiện tại A Noãn đang rất tức giận.

Không đợi hắn nghĩ nhiều, Mộ Lê lại lên tiếng.

“Hơn nữa, trẫm muốn giải tán hậu cung!” Bên kia, Mộ Lê lướt nhìn mọi người, tiếp tục nói.

“Hoàng thượng không thể a!”

“Hoàng thượng, hậu cung không thể giải tán được!”

Tiếng phản đốinhư dự đoán một dạng vọt tới, cả bữa tiệc liền biến thành cái chợ, mà ngoài dự đoán hai người trên đài lại rất tỉnh táo.

Mộ Lê ngáp một cái, lạnh lùng nhìn bọn họ một cái, vẫn ung dung ngồi xuống, cũng không quản bọn họ phản đối.

Bạch Thánh Diêu không biết hắn chuẩn ra sao, chỉ liếc nhìn hắn, thấy hắn không chút gấp gáp, nghĩ là hắn đã có biện pháp khiến cho những người đó ngậm miệng, mím môi, cũng không mở miệng.

Hai người bình chân như vại uống trà ăn điểm tâm, mắt cũng không thèm nhìn đến đám đại thần đang vì mình rối loạn.

Người của Tước quốc im lặng nhìn người trong nhà Mộ quốc đang nháo với nhau, cảm thấy cực kỳ vui mừng, nhưng khi thấy Mộ Lê như vậy liền không thể tưởng tượng nổi, một Hoàng đế, lại vì một nữ nhân mà giải tán

https://thuviensach.vn

hậu cung, mặc dù nữ nhân kia rất đẹp, nhưng cũng không phải cực phẩm, nếu là đổi thành người trong ngực Thánh vương, thì vẫn có giải thích được.

Bốn phía quá ồn, Hoa Khấp Tuyết là người thích nơi yên tỉnh, không chịu được những nơi huyên náo, lông mày thanh tú khẽ nhíu lại, trong mắt hiện lên ý lạnh.

Ánh mắt Mộ Lương nãy giờ vẫn không rời khỏi khuôn mặt nàng, lúc này thấy nàng có chút không vui, lập tức lạnh mặt, lạnh lùng lướt nhìn mọi người, giống như có một luồng uy thế đập vào mặt, làm cho mọi người ở bốn phía đang xao động từ từ yên tĩnh trở lại, có chút sợ hãi nhìn về phía Thánh vương.

“Cũng chỉ là giải tán hậu cung mà thôi, có gì không thể?” Mộ Lương chậm rãi đứng dậy, lạnh lùng lướt nhìn mọi người, âm thanh lười biếng trung mang theo chút không vui, vận dụng mấy phần ảo thuật, một người tu vi thấp hơn, màng nhĩ sẽ có cảm giác đau đớn nhàn nhạt đưa tới, thậm chí là té xỉu.

Cả hội trường trong nháy mắt an tĩnh lại, vô số đôi mắt đều nhìn về Mộ Lương, nhưng không có một người dám nữa ra tiếng.

Hoa Khấp Tuyết giương mắt nhìn hắn một cái, trong lòng những thứ buồn bực kia giảm đi mấy phần, là hắn đã phát hiện mình không còn kiên nhẫn, cho nên mới đứng ra thôi.

“Thánh Diêu, đừng nói ta không có tiền đồ, chuyện như vậy, còn có hoàng thúc ở đây sẽ giải quyết tốt thôi.” Mộ Lê trong lúc mọi người không nhìn thấy liền khẽ cười nói.

Bạch Thánh Diêu ho nhẹ hai tiếng, có chút không xác định nhìn hắn, “Chàng xác định Vương Gia sẽ không trả thù lại?” Vương Gia dường như tính toán rất chi li.

https://thuviensach.vn

Mộ Lê nghe vậy, trong nháy mắt hóa đá, đúng vậy, hắn thế nào quên vụ này rồi, xong đời, sau lần này, nửa đời sau của hắn đoán chừng sẽ xong đời!

“Thánh vương, bất luận triều đại nào đều có hậu cung, tại sao nói có thể giải tán, liền giải tán?” có một đại thần lớn tuổi đang quỳ sát dưới đất lên tiếng.

“Có nhiều nữ nhân như vậy, có tác dụng gì?” Mộ Lương lạnh lùng nhìn người nọ.

Cả người đại thần kia không tự chủ được run rẩy lên, bộ mặt đầy mồ hôi lạnh, không dám nhìn thẳng vào mắt Mộ Lương, chỉ là run giọng nói, “Vì, vì Hoàng thất con cháu đầy đàn.....”

“Con cháu đầy đàn?” Mộ Lương đột nhiên cười lạnh, ánh mắt chuyển sang nhìn Mộ Lê xem kịch vui.

Mộ Lê giật mình một cái, không ngờ hoàng thúc lại đột nhiên nhìn mình, lập tức ngồi nghiêm chỉnh.

“Hoàng thượng, hậu cung nhiều người như vậy, có thể có nói ra vị nào Tần phi mang thai long chủng?” Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn, khiến cho trong lòng hắn sợ hãi.

Mộ Lê ra vẻ không kiên nhẫn nói, “Long chủng? Không có.”

Bạch Thánh Diêu cùng Mộ Hỏa Nhân đồng thời che miệng, sợ mình bật cười, nếu như thực có long chủng rồi, mới gọi đã xảy ra chuyện.

“Hậu cung lớn như vậy, hoàn toàn không có có một có thể mang thai long chủng, Bổn vương nên nói, là những thứ này phi tử có vấn đề, còn là hoàng thượng.....” Mộ Lương giễu cợt nhìn đại thần kia.

https://thuviensach.vn

“Này, chuyện này.....” Đại thần kia tình thế khó xử, bộ mặt hốt hoảng, “Hoàng thượng, dĩ nhiên không có vấn đề.....”

“Đó chính là đám nữ nhân kia vô dụng.” Mộ Lương hừ lạnh một tiếng.

“Một đám phế vật, ở lại trong cung, trẫm nhìn rất chướng mắt.” Mộ Lê tiếp lời, gương mặt uất ức.

“Hoàng thượng long thể làm trọng, chướng mắt như vậy, đại nhân, ngươi nói, là nên lưu, hay là không nên lưu?” Mộ Lương chậm rãi đi tới trước mặt đại thần kia, trên cao nhìn xuống liếc nhìn hắn.

“Không, không nên!” Đại thần kia dưới khí thế của Mộ Lương, nói xong câu đó, lại hôn mê bất tỉnh.

“Những người khác, còn có dị nghị?” Mộ Lương lại lướt nhìn mọi người.

Mọi người lại không dám có bất kỳ ý kiến gì, lời này của Thánh vương chính là ngầm muốn dung túng Hoàng đế rồi, người nào chán sống mới dám đứng ra.

“Vậy thì tốt, trẫm trước mặt người tam quốc, phế hậu cung của Mộ quốc!” Mộ Lê nắm chặt thời cơ, nhân lúc mọi người đang bị khí thế của Mộ Lương làm cho thở không nổi liền lớn tiếng tuyên bố, vận hết toàn bộ ảo thuật, trực khiến ngực mọi người đau đớn, sợ hãi nhìn về phía trên đài.

Bọn họ vẫn cho là Mộ hoàng chỉ là phế vật, lại không nghĩ rằng hắn cũng cường đại như thế, chỉ là nhàn nhạt một câu nói, liền có huyễn lực lớn như vậy, nhìn lại cả người của hắn đầy khí thế của Vương Giả, mặt mặc dù còn chút non nớt, nhưng uy nghiêm kia lại không nhỏ cho họ dò xét được, đâu còn mang bộ dáng của một vị vua ngu dót nữa.

https://thuviensach.vn

Hài lòng khi không có ai tiếp tục phản đối, Mộ Lê cười tuyên bố, “Ba ngày sau đám cưới đúng hạn cử hành, tiệc chúc thọ, có thể bắt đầu.”

Dứt lời, Mộ Lê dịu dàng nhìn về phía Bạch Thánh Diêu, trở ngại giữa bọn họ, đã không tồn tại.

Khóe mắt Bạch Thánh Diêu có chút ướt át, không ngờ, hắn thật vì nàng làm chuyện như vậy, trả giá vì nàng như vậy, làm sao nàng không cảm động cho được.

Theo từng tiếng đàn vang lên, người các quốc gia rối rít dâng lên lễ thọ đã chuẩn bị cho Mộ hoàng, tâm tình Mộ Lê cũng rất tốt nên không ngừng nói “Thưởng”, tựa như vừa rồi không có chuyện gì xảy ra.

“Trảm Lãng, chàng có phải đã sớm biết hoàng huynh hôm nay sẽ tứ hôn?” Mộ Hỏa Nhân hậu tri hậu giác hiện tại mới phát hiện.

Hoa Trảm Lãng nhíu mày, “Không thể sao? Nàng đang không muốn gả?”

Mộ Hỏa Nhân bị câu này ngăn lại, khuôn mặt nhỏ nhắn sung huyết đỏ bừng.

“Chuyện Thánh Diêu, coi như đã yên ổn.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn náo nhiệt trước mắt, có chút vui mừng.

“Vậy..... Chuyện của chúng ta đây?” Mộ Lương mấp máy môi, ôm nàng vào trong lòng, trong giọng nói có chút cẩn thận.

“Không phải là chàng đã định?” Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói, nhìn không ra trên mặt biểu cảm gì.

“Vậy A Noãn thật tâm muốn gả không? Nếu không nghĩ.....” Mộ Lương trên mặt thoáng qua bị thương, không muốn tiếp theo nói.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn có chút bị thương Mộ Lương, hừ nhẹ một tiếng, “Đừng giả bộ đáng thương, lần này, ta không mềm lòng.”

Mộ Lương híp lại mắt, thấy đòn sát thủ đều vô dụng rồi, có chút buồn bực, ánh mắt rơi vào đôi tai bạch ngọc của nàng, trong đầu đột nhiên xuất hiện một ý niệm rất thô bỉ.....

Đợi buổi tối, hắn sẽ làm cho A Noãn gục trên giường, hảo hảo thương yêu một phen, không phải chuyện gì đều sẽ được rồi sao?

Chỉ là nghe tiếng”Thái tử Phong Quốc, đến!” Mộ Lương thu hồi suy nghĩ không thuần khiết lại, tay đang ôm Hoa Khấp Tuyết nắm thật chặt, hai mắt xẹt qua ánh sáng không rõ.

Phong Vụ Niên, tới đây. Hạ

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 68+1: Lần Đầu Giao Chiến (1)

“Ha ha, trẫm vừa mới nói vì sao thái tử vẫn chưa tới, thì thái tử đã tới.”

Mộ Lê cười lớn nhìn đến một thân y phục màu bạc của Phong Vụ Niên nhưng đáy mắt không chút ý cười, Phong Vụ Niên này nhưng là trụ cột của Phong quốc, không thể xem thường được đâu.

“Phong quốc có xảy ra chút chuyện, nên ta mới chậm trễ thời gian, kính xin Hoàng thượng Mộ quốc thứ lỗi.”

Trong con ngươi hẹp dài tràn đầy tà khí, sóng mũi cao thẳng như được điêu khắc, đôi môi hoàn mỹ thoáng lên nét tươi cười cuồng ngạo, cả khuôn mặt rất là tuấn mỹ lại có một tư vị âm tà, một thân trường bào màu bạc khiêm tốn xa hoa khoác lên người hắn tạo nên một phong thái cuồng ngạo liều lĩnh, đối mặt với Mộ Lê trong giọng nói không có một chút kính ý nào.

Hắn xuất hiện làm cho mọi người thoáng qua kinh diễm, đã sớm nghe nói thái tử Phong quốc tuấn mỹ vô cùng, hôm nay được tận mắt nhìn thấy quả thật không sai!

“Ha ha, thái tử đã đến rồi thì dạ tiệc này cũng nên chính thức được bắt đầu.”

Mộ Lê làm sao mà không nhìn ra hắn đối với mình chỉ có xem thường, trong mắt xẹt qua tia sáng lạnh nhưng trên mặt vẫn treo nụ cười như cũ.

Theo trực giác Bạch Thánh Diêu cũng không thích người này, nhíu nhíu mày, chỉ nhìn thoáng qua, liền không nhìn hắn nữa.

https://thuviensach.vn

Mộ Lê thấy nàng phản ứng như vậy làm cho hắn rất kích động, Phong Vụ Niên này là đệ nhất mỹ nam ở Phong quốc, mặc dù so ra vẫn kém hơn hắn và hoàng thúc nhưng vẫn đủ để cho nhiều cô gái ái mộ không dứt, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ trong mắt Thánh Diêu nhà hắn chỉ có mình hắn.

Mộ Lương híp mắt nhìn về phía hắn, khóe miệng nhếch lên, vẻ mặt có chút bí hiểm.

Hoa Khóc Tuyết thấy hắn nhìn Phong Vụ Niên rất lâu, liền nhíu mày, thản nhiên liếc mắt nhìn hắn một cái, liền thu hồi ánh mắt, dùng sức véo Mộ Lương một cái hỏi: “Coi trọng hắn?”

Mộ Lương ngây ra, sau đó nâng lên nụ cười nhạt đầy tà khí, mập mờ nhìn vào ánh mắt không chút biểu cảm của Hoa Khóc Tuyết hỏi ngược lại: “A noãn, ghen?”

Hoa Khóc Tuyết lạnh lùng nhìn hắn liếc mắt một cái, rũ mắt xuống, không thể phủ nhận, nàng vô cùng không thích Mộ Lương đem lực chú ý đặt ở trên người Phong Vụ Niên.

Mộ Hỏa Nhân và Hoa Trảm Lãng ở bên cạnh lúc này cũng đang nhìn Phong Vụ Niên.

“Dáng dấp không tệ lắm, chỉ là so với chàng còn kém một chút, hơn nữa lại quá tà khí rồi.” Mộ Hỏa Nhân quan sát Phong Vụ Niên từ trên xuống dưới.

“Chỉ có một chút.....” Hoa Trảm Lãng bĩu môi, che ánh mắt của nàng lại, có vị chua nói: “Không cho phép nhìn hắn.”

Mộ Hỏa Nhân liếc mắt xem thường oán trách liếc hắn một cái hắn nhưng cũng không có nhìn Phong Vụ Niên nữa, dáng dấp của hắn có khá hơn đi nữa cũng không có quan hệ gì với nàng không phải sao.

https://thuviensach.vn

Phong Vụ Niên im lặng trong chốc lát, liền lên tiếng lần nữa, giọng nói thản nhiên, lại mang theo một tia đắc ý không dễ phát hiện ra.

“Vậy Vụ Niên xin dâng lên lễ thọ cho Hoàng thượng Mộ quốc, chúc Hoàng thượng Mộ quốc “Vạn Thọ Vô Cương”.”

Dứt lời, nhẹ nhẹ vỗ tay, bốn người sau lưng mang một hòm gỗ lớn đi lên.

“Hửm? Nếu vậy trẫm cần phải xem thử.” Mộ Lê nhếch môi, hướng Cảnh Duệ nháy mắt.

Cảnh Duệ gật đầu một cái, phi thân đi xuống, đi tới trước cái rương, thản nhiên nhìn Phong Vụ Niên nói: “Thái tử.”

“Cái rương này có cơ quan, người bình thường không thể mở ra được, Cảnh đại nhân muốn thử một chút sao?” Trong mắt Phong Vụ Niên xẹt qua châm chọc, cái rương này là hắn dùng lực lượng của mình để phong ấn, hắn cũng không tin Cảnh Duệ có thể mở ra được.

“Cảnh Duệ, thử một chút đi, trẫm cũng muốn xem thử cơ quan mà thái tử phí tâm bày ra là như thế nào, mở không ra cũng không có sao.” Mộ Lê cười nhạt nhìn Cảnh Duệ, rõ ràng ánh mắt của Phong Vụ Niên là châm chọc, trong mắt xẹt qua ý lạnh, hắn thật muốn xem, cái rương này có bao nhiêu lợi hại.

“Vâng” Cảnh Duệ nhàn nhạt đáp, thản nhiên nhìn Phong Vụ Niên, thái độ này, không kiêu ngạo không tự ti.

Đưa tay lên sờ vào cái rương kia, Cảnh Duệ nhắm hai mắt lại.

Phong Vụ Niên chắc chắn Cảnh Duệ sẽ không mở ra được cái rương này, nhẹ nhàng cười một tiếng, ánh mắt bắt đầu ở hội trường đảo quanh, rốt cuộc rơi vào hai bóng người một trắng một tím ở trên cao, nhìn Hoa Khóc

https://thuviensach.vn

Tuyết lúc này càng thêm xinh đẹp, ánh mắt nóng lên, trên môi thoáng hiện nụ cười.

“A noãn, ánh mắt hắn nhìn nàng, ta không thích.” Mộ Lương không có nhìn Phong Vụ Niên nhưng vẫn biết hắn đang nhìn Hoa Khóc Tuyết với ánh mắt rất nóng bỏng, vẻ mặt lạnh lẽo, ngay sau đó liền cười nhạt bộ dáng tà mị.

“Oh.” Hoa Khóc Tuyết thản nhiên đáp một tiếng, ngáp một cái, dạ tiệc vẫn chưa thể bắt đầu thì nàng phải chợp mắt một chút, để cho thân thể thoải mái hơn liền dựa vào trong lòng Mộ Lương, hít lấy hương sen trên người của hắn, thoải mái thở dài.

Ánh mắt Mộ Lương nhu hòa, liếc nhìn Hoa Khóc Tuyết có chút mệt mỏi, không nhịn được cúi đầu hôn lên cánh môi của nàng một cái, thấy nàng hé mắt nhìn mình lom lom, nụ cười liền sâu hơn.

Sắc mặt Phong Vụ Niên có chút tối lại, nhìn bóng dáng hai người thân mật, đáy lòng có một loại cảm xúc ghen tỵ không ngừng lan tràn, lạnh lùng nhìn Mộ Lương, trong mắt thoáng qua sát ý.

Mộ Lương đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt cười như không cười chống lại cặp mắt âm trầm của hắn, trong mắt là sự giễu cợt không che giấu, lại cố ý ở trên trán của Hoa Khóc Tuyết ấn xuống một nụ hôn, thấy đối phương sắc mặt đen hơn, cười đến càng vui vẻ.

Bàn tay của Phong Vụ Niên ở trong tay áo siết chặt, lạnh lùng nhìn Mộ Lương, trong mắt không đè nén được sự ác độc.

“Cảnh Duệ sẽ bị thương.” Hoa Khóc Tuyết hình như là không nhìn thấy ánh mắt “Trao đổi” giữa hai người đàn ông này, đánh giá cái rương gỗ, lại nhìn vào Cảnh Duệ, lạnh nhạt nói.

https://thuviensach.vn

“A noãn muốn đi giúp hắn?” Mộ Lương thu hồi tầm mắt, nhíu mày nhìn Hoa Khóc Tuyết.

“Chàng mới là chủ tử của hắn.”

“Nhưng nàng là chủ mẫu của hắn.” Nụ cười của Mộ Lương sâu hơn.

“Hình như, chàng rất muốn ta ra tay.” Hoa Khóc Tuyết hơi híp mắt, đoán không ra hắn đang nghĩ cái gì.

“Đúng.” Mộ Lương lộ ra một tia cười quỷ dị: “A noãn, nếu như nàng là ngươi ra tay, Phong Vụ Niên chắc chắn sẽ rất buồn bực.” Phong Vụ Niên dám đánh chủ ý vào nữ nhân của hắn, muốn tìm chết.

Hoa Khóc Tuyết hừ nhẹ, nằm ở trong lòng hắn, không nhúc nhích.

Mộ Lương nguy hiểm híp mắt, nâng cằm của nàng lên, gương mặt không thoải mái hỏi: “A noãn, nàng không nỡ làm tổn thương Phong Vụ Niên?”

“Một mùi dấm chua, khó ngửi.” Hoa Khóc Tuyết mím môi, đè xuống nụ cười.

Mộ Lương nghe vậy, sắc mặt tối sầm lại, không được tự nhiên quay đầu đi.

Hoa Khóc Tuyết thấy hắn không vui vẻ, nhíu mày, giơ tay ôm mặt của hắn quay lại, đứng dậy hôn lên môi hắn.

Mộ Lương sững sờ, ngay sau đó cười đến híp cả mắt, giữ chặt gáy của nàng, có chút thô bạo làm nụ hôn này sâu hơn.

Mọi người thấy vậy, rối rít trừng lớn cặp mắt, không thể tin được ban ngày ban mặt lại có người dám làm loại chuyện thân mật này, cũng không

https://thuviensach.vn

thể không nói, hình ảnh hai người ôm hôn thật là một màn nóng bỏng đẹp mắt.

“Trời, hoàng thúc đồ quỷ háo sắc.” Mộ Lê không nhịn được kích động hai mắt trợn trắng lên.

Bạch Thánh Diêu vỗ trán, yếu ớt nói: “Mộ Lê, lần này, là Tuyết Tuyết chủ động.”

Cái gì? Mộ Lê trợn mắt.

Mộ Hỏa Nhân nhìn hai người đang ôm hôn nhau không coi ai ra gì, cười nghiêng ngã ở trong lòng Hoa Trảm Lãng nói: “Hoàng thúc cùng Tuyết Tuyết thật đúng là có khả năng làm nên thương phong hóa.”

“Hỏa Nhân, vi phu cũng không để ý làm nên chút chuyện thương phong hóa.” Hoa Trảm Lãng tà khí cười một tiếng, mập mờ hôn lên môi của nàng, làm cho gương mặt nàng đỏ ửng.

Phong Vụ Niên hung hăng nhìn chằm chằm hai người, sắc mặt âm trầm, đem hết toàn lực mới áp chế được kích động đi lên đem hai người tách ra, đến cổ cũng nổi lên gân xanh, đôi tay bởi vì siết chặt mà bắt đầu run rẩy.

Nguyệt Nguyên hài hước nhìn Mộ Lương và Hoa Khóc Tuyết một cái, ánh mắt chuyển qua trên người Phong Vụ Niên, châm chọc nhếch môi, Phong thái tử, nếu như giờ phút này ngươi chết tâm, có lẽ kết quả của ngươi sẽ hơi khá hơn một chút.

Nhưng Phong Vụ Niên làm sao biết được tiếng lòng của Nguyệt Nguyên, giờ khắc này, hắn chỉ muốn biết làm thế nào để chặt đứt ý niệm đối với Hoa Khóc Tuyết, bởi giờ nó không những không ngừng, mà ngược lại ý niệm muốn có được nàng còn điên cuồng tăng lên, từ lúc bắt đầu là rung động biến thành sự ham muốn mãnh liệt giữ lấy của nam nhân đối với nữ nhân, hắn thề, hắn nhất định phải cướp lấy Hoa Khóc Tuyết từ tay của

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hắn phải giành cho bằng được, hắn nhất định phải ở ngay trước mặt của Mộ Lương nếm lấy tư vị sảng khoái của nàng!

Nhưng hắn không biết, hắn không nên có cái phần tâm tư này, bởi nó sẽ làm cho hắn chết mà không nơi chôn thân.

“Ưm.....” Hoa Khóc Tuyết khẽ rên, giương ánh mắt tựa như làm nũng tựa như oán trách nhìn Mộ Lương, khe khẽ đẩy đẩy hắn, hy vọng có thể hô hấp đầy đủ không khí.

Lúc này trong mắt Mộ Lương tất cả đều là tà khí, ngậm cánh môi của nàng, cười nhẹ một tiếng, lần nữa nuốt hết tiếng rên rỉ của nàng.

Hai người hôn đến trời đen kịt, đã sớm không còn ai chú ý đến biện pháp mở ra cái rương của Cảnh Duệ, chớ nói chi là hai cái người đang hôn sâu, đã sớm đem chuyện phải cứu Cảnh Duệ quên đến chân trời, điều này cũng khẳng định hôm nay Cảnh Duệ nhất định sẽ gặp bi kịch.

“Bùm!”

“Phốc.....”

Một tiếng vang thật lớn, đem sự chú ý của mọi người từ trên hai người đang ôm hôn dời đi, trở lại trên cái rương gỗ.

Cảnh Duệ hộc máu ngã xuống đất, sắc mặt trắng bệch, trong mắt đều là không thể tưởng tượng nổi, dù gì huyễn thuật của hắn cũng cao đến tầng thứ bảy rồi, làm sao sẽ.....

Người của Mộ quốc thấy vậy đều thay đổi sắc mặt, mà người của Phong Quốc thấy vậy, trên mặt tất cả đều là tự đắc, Cảnh Duệ này chính là thủ hạ của Thánh vương là một viên Đại Tướng, đến hắn cũng mở không ra, xem ra Mộ quốc ngoại trừ Thánh vương thì cũng không còn người nào có năng lực.

https://thuviensach.vn

“Xem ra, thái tử đưa cho trẫm phần lễ này, đích xác là rất nặng đây.”

Mộ Lê cười lạnh, trong mắt tất cả đều là lo lắng, tốt muốn ra oai phủ đầu, ý đồ của Phong Vụ Niên đã rất rõ ràng rồi.

Phong Vụ Niên thu hồi ánh mắt, lạnh lùng liếc nhìn Cảnh Duệ nằm trên mặt đất một cái: “Hoàng thượng Mộ quốc đã quá đề cao bổn vương rồi.”

“Vậy sao? Vậy để trẫm tới thử.” Mộ Lê vỗ ghế đứng dậy, không để ý tới ánh mắt lo lắng của Bạch Thánh Diêu, cất bước liền muốn bước xuống đài.

“Hoàng thượng, loại chuyện nhỏ này, ngài không cần quan tâm.” Không biết từ lúc nào Mộ Lương đã buông Hoa Khóc Tuyết ra, dịu dàng vây nàng ở trong ngực, thản nhiên nhìn Mộ Lê liếc mắt một cái, chậm rãi mở miệng.

https://thuviensach.vn

Chương 68+2: Lần Đầu Giao Chiến (2)

“Hả? Hoàng thúc ý của người là.....” Bước chân của Mộ Lê ngừng lại một chút, cười nhạt trả lời.

“A noãn rất có lòng hiếu kì, Hoàng thượng cũng biết Bổn vương cưng chiều nàng, không bằng, để cho nàng thử một lần?” Mộ Lương lười biếng cười, lướt nhìn mọi người, thấy bọn họ giật mình trợn to mắt, vài người như không thể tin hừ lạnh.

Hoa Khóc Tuyết nghe vậy, chậm rãi ngẩng đầu lên, liếc hắn một cái, đứng lên, chỉnh lại y phục trên người có chút nhăn.

Phong Vụ Niên nhìn gương mặt hoàn mỹ cùng tư thái của Hoa Khóc Tuyết, ánh mắt tối tăm, Mộ Lương thế nào lại cam lòng để cho một giai nhân như thế bị thương? Hắn đang toan tính cái gì, có tâm tư gì đây?

Phong Vụ Niên nhíu nhíu mày, hắn biết nàng là đệ tử của Vô Cực lão nhân nhưng năng lực của hắn cũng không yếu, nếu như nhất định là vậy, hắn không muốn nàng bị thương, dù sao thì trong tương lai nàng cũng trở thành nữ nhân của hắn.

“Thánh vương cũng đã lên tiếng rồi, trẫm tự nhiên sẽ không có ý kiến.” Mộ Lê nhíu mày, an nhiên ngồi xuống, chờ xem kịch vui.

“Mộ Lê, lỡ như Tuyết Tuyết có gì.....” Bạch Thánh Diêu có chút nóng nảy.

“Thánh Diêu, nàng là Hoa Khóc Tuyết!” Mộ Lê híp híp mắt, nàng là Hoa Khóc Tuyết, trừ hoàng thúc ra người ngoài ai cũng không thể gây ra

https://thuviensach.vn

thương tổn cho Hoa Khóc Tuyết được!

Hô hấp Bạch Thánh Diêu cứng lại, không cần phải nhiều lời nữa, chỉ là có chút lo lắng nhìn Hoa Khóc Tuyết, Cảnh Duệ cũng hộc máu.....

“Hoàng thúc thế nào không tự mình đi!” Mộ Hỏa Nhân thiếu chút nữa nhảy dựng lên, thật may là Hoa Trảm Lãng ôm nàng trở lại.

“Mộ Lương tự có suy tính của hắn, nàng gấp cái gì?” Hoa Trảm Lãng bất đắc dĩ nhìn người trong lòng đang lo lắng vớ vẩn nói: “Tuyết Tuyết không cần chúng ta lo lắng.”

Mộ Hỏa Nhân ngẩn người, nhìn thấy Bạch Thánh Diêu có một chút lo lắng, lại nhìn thấy vẻ mặt lạnh nhạt của Hoa Khóc Tuyết, thở ra một hơi, yên tĩnh lại.

“A noãn, đi nhanh về nhanh, ta sẽ nhớ nàng.....” Mộ Lương dịu dàng ngẩng đầu nhìn Hoa Khóc Tuyết, lười biếng nghiêng người dựa vào trên ghế, tư thái mê người.

Hoa Khóc Tuyết càng cảm thấy hắn đáng đánh đòn rồi, nàng lúc nào thì co lòng hiếu kỳ nặng như vậy rồi hả? Nghiêng mắt nhìn thấy gương mặt tái nhợt của Cảnh Duệ đứng ở nên cái rương, thấy tình trạng hắn không tốt lắm, ánh mắt giật giật, lạnh lùng nhìn Mộ Lương liếc mắt một cái, xoay người chậm rãi đi về phía giữa.

Mọi người thấy nàng thật sự đi đến, cặp mắt trừng lớn hơn, còn tưởng rằng Thánh vương đang nói đùa, lại không nghĩ rằng là thật.

“Nàng cũng chỉ là nữ nhân, Thánh vương tại sao có thể dung túng nàng như thế!” Một âm thanh bén nhọn của phi tử nào đấy của Mộ Lê truyền đến, miệng đầy ghen tỵ, tại sao nàng muốn làm cái gì, Thánh vương đều mặc cho nàng làm cái đó, tại sao bọn họ lại bị hoàng thượng đuổi ra khỏi cung!

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, ngài giải tán hậu cung này, đích xác là cử chỉ sáng suốt.” Mộ Lương lạnh lùng lên tiếng, trên mặt còn mang theo ý cười nhưng âm thanh kia lại làm cho người ta như rớt vào hầm băng, đông lạnh đến đáy lòng.

Bởi vì trên người hắn tản mát ra hàn khí mà không khí xung quanh có chút ngưng động, mọi người luống cuống nhìn về phía Thánh vương, ngay cả Phong Vụ Niên thần sắc cũng có chút tối tăm, mặc dù hắn không có cùng Thánh vương giao chiến chính diện nhưng danh tiếng của hắn đã sớm truyền khắp Phong Quốc, hôm nay được chứng kiến, khí thế kia quả thật là không phải lời đồn, xem ra hắn phải cẩn thận.

Nhưng nghĩ lại, một nam nhân mà đem nữ nhân nuông chiều đến tùy hứng như thế, hắn lại không thể đáng giá quá cao được nhưng nếu hắn thật sự sủng ái Hoa Khóc Tuyết như vậy? Sao bây giờ lại để cho nàng mạo hiểm?

Sắc mặt biến đổi nhiều lần, tâm tư Phong Vụ Niên có chút rối loạn, bất luận đối mặt với cái gì, hắn đều có thể rất nhanh làm rõ ý nghĩ nhưng đối mặt với Mộ Lương, hắn phát hiện sự thông minh của hắn lại không có hữu hiệu rồi.

Mộ Lê chỉ cười không nói, liếc Bạch Thánh Diêu một cái, mập mờ trừng mắt nhìn nàng.

Bạch Thánh Diêu sững sờ, nhẹ trừng mắt liếc hắn một cái, ngay sau đó lại đem ánh mắt chuyển sang Hoa Khóc Tuyết, thấy nàng vẫn như cũ bước chân nhàn nhã đi thong thả.

“A noãn đối với Bổn vương là tình cảm chân thành, không cưng chiều nàng, chẳng lẽ, muốn Bổn vương cưng chiều ngươi?” Mộ Lương lần nữa hừ lạnh, lạnh lùng nhìn về phía phi tử lắm mồm, trong mắt nổi lên sát ý.

https://thuviensach.vn

Người kia sắc mặt trắng bệch, thân thể không ngừng run rẩy, nàng không nên ngu xuẩn như thế.

“Mộ Lương, hôm nay chàng rất dài dòng.” Hoa Khóc Tuyết ngoái đầu lại thản nhiên nhìn hắn một cái.

Lời này vừa nói ra, toàn trường khiếp sợ, dài dòng..... Nữ nhân này lại đem sự cưng chiều của Thánh vương biến thành dài dòng! Đã gặp qua người không biết phải trái nhưng giống như nàng thế này thì hôm nay cũng là lần đầu tiên nhìn thấy! Nàng không sợ Thánh vương nổi giận sao? Nhưng Thánh vương chẳng những không có nổi giận như suy nghĩ của bọn họ mà ngược lại còn dịu dàng cười một tiếng như ba tháng hoa nàng thì làm sao mà dài dòng, vật nhỏ không biết phải trái, đi nhanh về nhanh.”

Một ánh mắt dịu dàng kia, đủ để cho mọi người hiểu tình cảm của Mộ Lương dành cho Hoa Khóc Tuyết.

Hoa Khóc Tuyết đối với việc hắn cố ý ân ái rất là coi thường: “Câm miệng.” Dứt lời, tiếp tục đi về phía trước.

Mọi người thấy vậy, chỉ cảm thấy cô gái này ỷ sủng mà kiêu, hôm nay nàng là muốn đi khiêu chiến đến Cảnh đại nhân còn không làm gì được lễ thọ trừ người biết nàng, biết nội tình thì cho dù là ai đều không thể tin tưởng nàng có thể mở cái rương này ra, coi như nàng là đệ tử của Vô Cực lão nhân thì thế nào.

“Hoa cô nương, nếu cô nương chỉ là tới chơi đùa, Bổn cung khuyên cô nương nên trở về, đây không phải là việc cô nương có khả năng.” Lúc Hoa Khóc Tuyết đi ngang qua Phong Vụ Niên, Phong Vụ Niên đối với việc nàng không biết tự lượng sức mình cảm thấy không vui.

Bước chân của Hoa Khóc Tuyết dừng một chút, thản nhiên nhìn hắn liếc mắt một cái, cũng không nói chuyện, đi thẳng tới trước mặt Cảnh Duệ, tra xét thương thế của hắn.

https://thuviensach.vn

Phong Vụ Niên chưa bao giờ bị một nữ nhân coi nhẹ như thế, mặc dù hắn thích nàng, cũng không khỏi sinh lòng tức giận, sắc mặt có chút khó coi nhưng chóp mũi mất đi mùi thơm cơ thể thanh đạm, lại làm cho hắn buồn bực mất mát, đến nước này, ánh mắt hắn nhìn Hoa Khóc Tuyết cũng trở nên có chút phức tạp.

Nguyệt Nguyên ho nhẹ một tiếng, nhắc nhở hắn chú ý đúng mực.

Phong Vụ Niên sững sờ, không để lại dấu vết thu hồi ánh mắt, đáy mắt thoáng qua ảo não, lần đầu tiên, suy nghĩ của hắn bị một nữ nhân ảnh hưởng, cái hiện tượng này, thật không tốt.

Mộ Lương nguy hiểm híp mắt, không vui nhìn về phía A noãn nhà hắn và Phong Vụ Niên đang ngẩn người, đột nhiên hối hận lại để A noãn đi mở cái rương, nếu không hai người cũng sẽ không ở gần như vậy!

Hoa Khóc Tuyết cũng không có trông nom những người khác đang suy nghĩ gì, liếc nhìn sắc mặt tái nhợt của Cảnh Duệ, thản niên hỏi: “Đi đến chỗ Mộ Lương đi, hỏi hắn thuốc chữa thương.”

Cảnh Duệ gật đầu một cái, đè xuống đau đớn trong lòng, đang muốn động thân, lại thấy Hoa Khóc Tuyết giơ tay lên hướng mình đánh ra một chưởng, một dòng nước ấm chảy vào trong cơ thể, thân thể của hắn cũng theo lực lượng của nàng, bay về phía Mộ Lương.

Mộ Lương đen mặt lại ôm lấy Cảnh Duệ, xong rồi còn ghét bỏ đẩy hắn ra, hoàn toàn không quan tâm hắn đang bị trọng thương, từ trong ngực móc ra thuốc, ném cho hắn.

Cảnh Duệ lúng túng ho khan một tiêng, nuốt thuốc vào, cảm thấy thư thái không ít, lặng lẽ đứng ở sau lưng Mộ Lương.

“Cô gái nhỏ, nhuyễn ngọc ôn hương không cho ta ôm ấp thì thôi ngược lại còn tặng cho ta khối đá cứng, món nợ này, chúng ta trở về sẽ tính thật

https://thuviensach.vn

tốt.” Mộ Lương nghiến răng nghiến lợi nói, tức giận nhìn chằm chằm bóng dáng màu tím trước mặt.

Cảnh Duệ nghe vậy, gương mặt tái nhợt trong nháy mắt tối lại, đá cứng! Vương Gia người là đá cứng mới phải!

Hoa Khóc Tuyết hình như là cảm nhận được ánh mắt của hắn, quay đầu lại hướng hắn thản nhiên cười một tiếng, mặt tràn đầy giảo hoạt, cái này làm rước lấy tmột trận tiếng hít không khí.

Hoa Khóc Tuyết vốn đã xinh đẹp nay lại cười như vậy nữa, khuynh quốc khuynh thành không thể diễn tả hết được.

Phong Vụ Niên ngây ra nhìn khuôn mặt tươi cười của nàng, chỉ cảm thấy thần hồn cũng có chút phiêu tán nhưng nghĩ đến nàng đã là người của Mộ Lương, trong lòng liền hận vô cùng, hắn tự nhận mình không hề kém Mộ Lương nhưng vì cái gì tất cả chuyện tốt đều tìm tới hắn, quyền thế, địa vị, tu vi..... Ngày hôm nay, lại thêm cả Hoa Khóc Tuyết.

Nghĩ đến đây, trong mắt Phong Vụ Niên tràn ngập sự không cam lòng cùng dã tâm, siết chặt quả đấm nhìn về phía trước, đợi đoạt được thiên hạ, hắn thật muốn xem Hoa Khóc Tuyết này nguyện ý ở bên hắn hơn hay là muốn đi theo Thánh vương đã chết kia!

Hoa Khóc Tuyết thu lại nụ cười, trong mắt thấy sự không cam lòng của hắn, ánh mắt lạnh lẽo, xẹt qua một tia giễu cợt, đi tới trước mặt hắn liền dừng lại.

“Thái tử.” Hoa Khóc Tuyết thản nhiên nhìn hắn.

“Hoa cô nương.” Phong Vụ Niên thu hồi suy nghĩ, nâng lên một nụ cười tự mình cho là ôn nhu nhất, nghe nàng kêu mình, trong nội tâm khẽ động, liền muốn nghe tiếp câu sau của nàng.

https://thuviensach.vn

“Tránh ra.” thần sắc Hoa Khóc Tuyết lạnh lẽo, ánh mắt thẳng tắp hướng tới cái rương gỗ sau lưng hắn.

Phong Vụ Niên không muốn nàng sẽ như thế, gương mặt tuấn tú trầm xuống, trong mắt nhiễm vào tức giận, uy nghiêm của hắn, há có thể để cho một nữ nhân chà đạp, mặc dù hắn đối với nữ nhân này có chứa vài phần tâm tư.

“Nữ nhân này ngươi không khỏi quá kiêu ngạo rồi.” Phong Vụ Niên ở bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, định cho nàng một bài học, tránh cho đến lúc đó chiếm được nàng rồi lại không áp chế được sự kiêu ngạo của nàng.

Hoa Khóc Tuyết vốn là đối với hắn không có hảo cảm, hơn nữa Mộ Lương nhà nàng cũng không ưa thích hắn, kiên nhẫn đã dùng hết, trên gương mặt tuyệt mỹ run lên, quanh thân khẽ ngưng tụ huyễn lực cường đại.

Mộ Lương thấy Hoa Khóc Tuyết động thủ với Phong Vụ Niên, cười đến rượu trong cốc cũng bắt đầu đung đưa, vì để tránh cho lực lượng của cô nàng này ảnh hưởng quá lớn, ống tay áo dưới tay chỉ giật giật, tạo thành một kết giới vô sắc, ngăn trở uy áp của Hoa Khóc Tuyết lan tràn khắp nơi.

Phong Vụ Niên đại kinh, vận khởi toàn lực muốn ngăn cản áp lực đột nhiên mà đến này nhưng vẫn là bị bức phải lui về sau năm bước, lúc này mới có thể ổn định thân hình.

Việc Mộ Lương giăng kết giới ở trong mắt mọi người là để bảo vệ họ, còn về phần Phong Vụ Niên và Hoa Khóc Tuyết sự thật như thế nào thì chỉ có hắn mới hiểu rõ.

Trong mắt Phong Vụ Niên tất cả đều là khiếp sợ, làm sao có thể, hắn đã là tầng tám trung cấp, nữ nhân này có thể đẩy mình ra, nàng đến tột cùng là mạnh cỡ nào, ban đầu hắn cho là nàng nhu nhược, hôm nay xem ra là hắn

https://thuviensach.vn

đã hoàn toàn nhìn lầm rồi, nữ nhân cường đại như thế nếu đi theo Mộ Lương, vậy kế hoạch của hắn.....

Suy nghĩ lưu chuyển, Phong Vụ Niên quyết định, nữ nhân này hắn chắc chắn phải có được, cứng rắn tranh đoạt thì có chút khó khăn, chỉ là so với tướng mạo, Phong Vụ Niên hắn tự nhận không thua gì Mộ Lương, hắn thật muốn xem nữ nhân này có thoát khỏi được sự mê hoặc của hắn không!

“Cô nương, là Bổn vương thất lễ.” Thái độ của Phong Vụ Niên đột nhiên biến chuyển, nhìn nàng bằng ánh mắt dịu dàng vô hạn, vẻ mặt âm lãnh khi nãy giờ phút này như nhiễm vào ánh mặt trời.

Hoa Khóc Tuyết phát hiện ra thái độ biến chuyển của hắn, thông minh như nàng làm sao không đoán được hắn nghĩ cái gì, hừ lạnh một tiếng, cũng không nhìn hắn, thẳng đi tới rương gỗ bên cạnh, đưa tay kiểm tra rương gỗ này.

Lần nữa bị không để ý tới, Phong Vụ Niên mặc dù không vui, lại không giống như lúc nãy biểu hiện ra mặt, chỉ là duy trì nụ cười.

Mộ Lương thấy Phong Vụ Niên đối với A noãn nhà hắn thái độ biến chuyển, cười quỷ dị, nhẹ nhàng nâng ly rượu lên, tư thái rất mị hoặc.

https://thuviensach.vn

Chương 68+3: Lần Đầu Giao Chiến (3)

Hoa Khóc Tuyết quay đầu lại liếc nhìn Mộ Lương, chỉ thấy hắn đang lười biếng tựa người trên ghế, cười tà nhìn mình, trong lòng mắng to ba lần "Nghiệt chướng!" Mặt không biểu cảm quay đầu đi, cẩn thận nghiên cứu cái rương gỗ.

Hoa Khóc Tuyết nghiên cứu nửa ngày, nhíu nhíu mày, thản nhiên mở miệng: "Ngũ hành bát quái, ta không am hiểu."

"Đã nói nàng là cái bình hoa mà, cái gì mà không am hiểu, còn không phải là tìm cho mình bậc thang để đi xuống sao?" Có người không nhịn được lên tiếng.

"Đúng vậy đúng vậy, đừng có ở đó làm cho Mộ quốc chúng ta mất mặt nữa."

.....

"Ngũ hành bát quái?" Mộ Lương nhíu mày, ngay sau đó hướng Hoa Khóc Tuyết ngoắc ngoắc môi, không tiếng động mở miệng "không mở được thì trở lại đây ta nhớ nàng lắm."

Hoa Khóc Tuyết đọc hiểu khẩu hình môi của Mộ Lương, thấy hắn cứ như vậy liền muốn gọi mình trở về, nguy hiểm híp híp mắt, đột nhiên ở trên thùng gỗ nặng nề vỗ một chưởng, quay đầu nhìn về phía Mộ Lê hỏi: "Hoàng thượng, có để ý ta làm hư hại đến đồ trong rương gỗ này hay không?"

https://thuviensach.vn

Giọng nói thản nhiên nhưng là Mộ Lương lại nghe được một chút mùi vị tức giận ở bên trong, lập tức bất đắc dĩ cười, cô gái nhỏ này chẳng lẽ là nghĩ hắn đang cười nhạo nàng? Đây là quá oan uổng cho hắn rồi!

"Việc này thì phải hỏi Thái tử một chút." Mộ Lê nhíu mày, cười như không cười nhìn Phong Vụ Niên một cái, theo hắn quan sát, Phong Vụ Niên này dường như đối với hoàng thẩm có tình ý nghiêng mắt nhìn hoàng thúc của mình, lần này có kịch vui để xem rồi.

"Thái tử?" Hoa Khóc Tuyết thản nhiên nhìn về phía hắn, nếu hắn dám nói không, nàng không ngại trực tiếp bịt miệng của hắn.

"Dĩ nhiên, cô nương tùy ý." Phong Vụ Niên cười nhạt mà nói, trước không đề cập tới hắn muốn theo đuổi nàng cho nên rộng lượng, mà là cái rương này chứa lực lượng của hắn, cho dù Hoa Khóc Tuyết có cường đại đi nữa cũng không phá được bởi ngoài lực lượng của mình hắn còn sử dụng trận pháp đặc biệt, muốn trực tiếp mở cái rương này ra, tỷ lệ thành công không lớn, một lát nữa nếu như bị thương thì cũng đừng trách Phong Vụ Niên hắn không thương hoa tiếc ngọc, vậy cũng là trừng phạt thái độ ác liệt của nàng đối với mình.

"Nếu thái tử đã nói như vậy rồi thì A noãn cũng đừng khách khí." Mộ Lương lên tiếng lần nữa, trong giọng điệu thản nhiên mang theo chút khí phách, người có đầu óc đều nghe ra được lời của hắn là ý tại ngôn ngoại, nói trắng ra là, Mộ Lương hắn chính là muốn làm hậu thuẫn cho Hoa Khóc Tuyết, cái gì mà thái tử nói hay không đều là mượn cớ thôi.

Mọi người nhìn không chớp mắt vào cái rương và Hoa Khóc Tuyết, người của Mộ quốc tự nhiên sẽ hi vọng nàng mở ra được nhưng càng sợ nàng làm cho Mộ quốc mất mặt. Mặt khác hai nước cũng là hận không thể để cho nàng làm mất mặt Mộ quốc một lần, Mộ quốc xưa nay vẫn luôn hơn họ, Phong quốc, Tước quốc đã sớm không cam tâm ở vào thế yếu rồi.

https://thuviensach.vn

Hoa Khóc Tuyết chỉ là thản nhiên nhìn Mộ Lương một cái, lực chú ý lại trở lại trên cái rương, năm ngón tay thon dài ở trên rương gỗ lớn điểm điểm như là đang gảy đàn.

Một hồi lâu, trong mắt nàng toát lên châm chọc, thì ra là dùng trận pháp làm cho lực lượng của mình tăng lên gấp mấy lần, một chút thủ đoạn này mà cũng muốn ở chỗ này khoe khoang, có chủng loại ngu ngốc này làm thái tử, khí số của Phong quốc sợ là cũng đã tận.

“Cô nương, vẫn là nên khiêm tốn một chút thì tốt hơn.” Phong Vụ Niên híp híp mắt, nhìn thấy sự châm chọc ở trong mắt nàng, nụ cười không nén được tức giận.

Hoa Khóc Tuyết nghe thấy lời hắn nói, chỉ cảm thấy đáng ghét, đột nhiên nhớ nhung âm thanh của tên khốn Mộ Lương kia rồi, trong nội tâm khẽ động, nhìn về phía Mộ Lương bên kia, thấy hắn cười như không cười nhìn mình, đang chậm rãi uống rượu, thủy mâu không khỏi híp lại.

“Cô nương, nếu không mở ra được thì không cần cậy mạnh!” Phong Vụ Niên thấy nàng lại không có coi mình ra gì, nhìn về phía Mộ Lương, trong mắt xẹt qua ghen tỵ, lạnh lùng lên tiếng, âm thanh hơi lớn, hắn cũng không tin nữ nhân này thật đúng là có thể trực tiếp phá được cơ quan mà hắn tỉ mỉ thiết kế.

“Thái tử, kiểu tự phụ của người, rất khiến người khác chán ghét.” Hoa Khóc Tuyết lạnh lùng nhìn hắn.

Sắc mặt Phong Vụ Niên trầm xuống, vừa muốn nói gì, lại thấy nàng có động tác.

Hai tay Hoa Khóc Tuyết đan vào nhau đặt trước ngực, từ đầu ngón tay xuất hiện một tia sáng trắng, bầu không khí bốn phía thay đổi, tay áo theo gió mà động, khí chất trong trẻo lạnh lùng trong mắt là một loại kiêu ngạo bất khả xâm phạm.

https://thuviensach.vn

Bạch quang trên tay nàng chiếu rọi làm cho khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng càng xinh đẹp rực rỡ hơn, dần dần trở nên vô cùng chói mắt, không giận mà uy, thánh khiết xuất trần làm cho người ta không nhịn được ý nghĩ muốn quỳ lạy.

Cách nàng gần nhất là Phong Vụ Niên thần sắc đại biến, cuống quít muốn vận khởi huyễn thuật chống cự áp lực nàng mang tới nhưng lực lượng của hắn làm sao ngăn cản được lực lượng mạnh mẽ như vậy, sắc mặt tái nhợt, lui về phía sau mấy bước, phun ra một ngụm máu tươi.

Phong Vụ Niên cảm thấy bốn phía đều là từng đạo phong nhận mạnh mẽ, hắn hao hết toàn lực cũng không chống đỡ được, làm cho nội thương càng thêm nặng.

Mọi người nhìn thấy một màn này đều kinh hãi, màu trắng, huyễn lực màu trắng! thế nhưng Hoa Khóc Tuyết và Thánh vương là giống nhau huyễn lực đều có màu sắc, thái tử Phong quốc cũng coi như là người nổi bật so với những người cùng trang lứa, không ngờ lại bị dư âm lực lượng của cô gái này làm cho bị thương nặng, trời ơi, đây nên là bực nào cường đại!

Bọn họ đã nhìn lầm, hoàn toàn nhìn lầm!

Mộ Lương thấy vậy, châm chọc nhếch môi, Phong Vụ Niên là một người thông minh nhưng lại tự phụ, kết cục của hắn phải thua là không có gì nghi ngờ.

Trong sân Nguyệt Nguyên thấy sắc mặt Phong Vụ Niên càng ngày càng kém, nhíu mày, thản nhiên nhìn nam nhân ở đối diện đang uống rượu cười nhạt, thấy hắn đối với mình gật gật đầu, lúc này mới ra tay.

Tử quang trên đầu ngón tay Mộ Lương thoáng qua, đồng thời tia tử quang xẹt qua hai mắt Nguyệt Nguyên ở đối diện, hướng tới Phong Vụ Niên ở trong sân vươn tay, dùng sức đánh vào hắn.

https://thuviensach.vn

“Thái tử, ngài không có sao chứ?” Nguyệt Nguyên khẩn trương kiểm tra thân thể cho hắn, phát hiện nội thương của hắn rất nặng, trong mắt xẹt qua ý cười.

“Khụ khụ, không sao, đa tạ Thừa Tướng.” Phong Vụ Niên lắc đầu một cái, ngồi về vị trí của hắn, trầm mặt nhìn Hoa Khóc Tuyết, âm thầm điều khí.

Nguyệt Nguyên nhìn người phía sau nháy mắt, để hắn lấy ra thuốc chữa thương đưa cho Phong Vụ Niên.

Phong Vụ Niên vui mừng liếc mắt nhìn Nguyệt Nguyên.

Hoa Khóc Tuyết không có để ý đến Phong Vụ Niên đi về phía trước, lạnh lùng nhìn cái rương trước mắt, bạch quang nâng nó lên, chậm rãi kéo nó lên không trung, đầu nàng cũng theo cái rương lên cao mà lên ngước lên.

Trên cái rương này màu sắc lưu chuyển, ẩn ẩn có một hình Bát Quái Đồ phát sáng ở trên rương xoay tròn, lực lượng cường đại từ trong rương xông ra cùng với bạch quang của Hoa Khóc Tuyết đối nghịch.

Mộ Lương uống xong một giọt rượu cuối cùng, lười biếng liếm liếm cánh môi, cười như không cười nhìn phong thái tao nhã của nữ nhân trong sân, trong mắt tất cả đều là kiêu ngạo, đột nhiên giơ tay lên, một cỗ tử quang cường đại từ lòng bàn tay của hắn chậm rãi lan ra, cuốn lấy toàn trường.

Mọi người chỉ cảm thấy ở trước mắt được bao trùm một tầng kết giới màu tím nhàn nhạt, rối rít không hiểu nhìn về phía Thánh vương, ai mà không biết huyễn lực của Thánh vương mang theo màu tím độc nhất vô nhị nhưng vì sao hắn lại muốn tạo ra kết giới bao lại toàn trường này?

Đáp án ở ngay sau một khắc, mọi người liền hiểu.

https://thuviensach.vn

Mủi chân Hoa Khóc Tuyết điểm nhẹ, đứng giữa không trung, nhìn thẳng cái rương, thấy nó không ngừng phát ra ánh sáng, ở trong luồng sáng trắng giãy giụa, hừ lạnh một tiếng, chậm rãi giơ tay lên, hai tay tràn đầy bạch quang giơ lên cao quá đỉnh đầu.

Cái rương lắc lư không ngừng, phát ra tiếng vang "Khanh khách", bộc phát ra lực lượng mãnh liệt nhất, Bát Quái Đồ cấp tốc chuyển động, lực lượng cường đại bắn ra bốn phía đụng vào kết giới mảu tím, phát ra tiếng vang.

Mọi người lúc này mới hiểu được, Thánh vương là không muốn bọn họ bị thương, nên mới bày kết giới này, nghĩ đến đây, mọi người không khỏi hướng Mộ Lương bày ra ánh mắt cảm kích.

Mộ Lê hưng phấn nhìn Hoa Khóc Tuyết ở trong sân nói: "Hoàng thẩm thật là lợi hại!"

"Cái rương này cũng rất lợi hại, chống đỡ được lâu như vậy." Bạch Thánh Diêu có chút khẩn trương nhìn vào trong sân, Tuyết Tuyết như thế nào lại không có phá cái rương đó.

"Hừ, không biết Phong Vụ Niên ở đâu tìm được trận pháp này, lại đem lực lượng của mình rót vào nên lực lượng trong cái rương mới tăng lên nhiều lần như vậy." Mộ Lê khinh thường bĩu môi, ngay sau đó lại hưng phấn nhìn hoàng thẩm nhà hắn.

"Hỏa Nhân, hoàng thúc của nàng cũng thật biết làm người tốt đó." Hoa Trảm Lãng hừ nhẹ một tiếng, chọc chọc kết giới trước mặt, thứ đồ hư, hắn cũng làm ra được.

"Thu mua lòng người..... Hoàng thúc thực rất gian trá." Xem ra, lòng dân đối với hoàng thúc lại tăng lên nhiều rồi nhưng mà hoàng thúc đâu có làm Hoàng đế muốn thu phục dân tâm cái quỷ gì?

https://thuviensach.vn

“A noãn, ta nhớ nàng lắm”. Mộ Lương dịu dàng nhìn nữ nhân trong sân, vận dụng lực lượng, đem âm thanh truyền vào tai nàng.

Hoa Khóc Tuyết nhíu mày, cúi đầu nhìn qua một bóng dáng màu trắng, ánh mắt ôn nhu, đôi tay chấn động, hai cổ lực lượng bá đạo từ đôi tay phát ra, tạo thành thập căn bạch quang ngưng tụ ra quang thằng, đâm vào bên trong rương.

Màu sắc trên rương chợt lóe, đột nhiên chấn động kịch liệt.

“Phá.” Hoa Khóc Tuyết lạnh lùng lên tiếng, sắc mặt căng thẳng, theo một tiếng của nàng cái rương vỡ tan tành bị nàng phá nát mở ra, trong lúc nhất thời bạch quang tràn ngập toàn bộ không gian.

Cả vùng đất đang chấn động, mà mọi người được kết giới Mộ Lương bảo vệ bình yên vô sự, khiến mọi người càng cảm kích Thánh vương hơn rồi.

Bây giờ, bọn họ coi như là đã biết bản lĩnh của Hoa Khóc Tuyết, lúc đầu là khinh thường cùng hoài nghi, lúc này đã biến thành kính nể, nàng lực lượng cường đại đã làm cho mọi người kinh sợ, phong thái tuyệt thế phong hoa, không người nào dám nhìn thẳng.

Bạch quang còn chưa tan đi hết, Mộ Lương đã động thân, bay về phía không trung, chậm rãi ôm Hoa Khóc Tuyết rơi xuống, hai người ôm nhau đáp xuống đất, thâm tình nhìn thẳng vào mắt nhau, ánh mắt ở nơi này chiếu rọi, làm như muốn hòa làm một thể.

“A noãn, cực khổ.” Mộ Lương dịu dàng cười một tiếng, cúi đầu hôn lên môi của nàng, giơ tay lên hướng không trung tung một trưởng, một cái hộp nhỏ làm bằng gỗ đàn hương rơi vào trong tay hắn.

“Chàng phải bồi thường cho ta.” Hoa Khóc Tuyết mấp máy môi, trên mặt vẫn không chút biểu cảm nhưng trong giọng điệu lại mang theo nũng

https://thuviensach.vn

nịu.

“Nhất định.” Nụ cười của Mộ Lương sâu hơn, giơ tay lên thu lại kết giới, thản nhiên nhìn lướt qua mọi người, tựa hồ vừa rồi không có xảy ra chuyện gì cả, hướng Mộ Lê giơ lên hộp gỗ trong tay.

“Ha ha, xin mời Thánh vương đem vật trong hộp bày ra cho mọi người xem một chút đi, được bảo hộ tốt như vậy, trẫm thật là tò mò đấy.” Mộ Lê cười ha ha, thần thái phấn khởi, cuối cùng là đến Mộ quốc hắn cho Phong quốc một đòn ra oai phủ đầu.

Phong Vụ Niên không thể tin nhìn cái hộp bị Mộ Lương cầm trong tay, sắc mặt có chút trắng bệch, hắn tin là không một người nào có thể lấy được quà tặng này nên mới dám đem đồ đặt ở bên trong, nhưng hiện tại bây giờ.....

“Thái tử, ngài là đưa cái gì?” Nguyệt Nguyên trầm mặt hỏi, nhìn sắc mặt hắn, trong lòng cũng đã nghĩ ra.

“Trường Sinh..... Ngọc.” Phong Vụ Niên sắc mặt xám trắng, vô lực trả lời.

“Cái gì?” Nguyệt Nguyên ngoài mặt kinh sợ nhưng ở trong lòng lại cười to, Phong Vụ Niên lúc này thật sự là bị sự tự phụ của mình hại thảm rồi, hắn cho là không người nào có thể phá bỏ cơ quan của hắn tạo ra, cho nên yên tâm mà đặt Trường Sinh Ngọc vào đó, Trường Sinh ngọc..... một trong Tam đại quốc bảo của Phong quốc, có được nó, có thể kéo dài tuổi thọ, còn hỗ trợ đề cao tu vi, lúc này Vương Gia bọn họ lời to rồi, Phong Vụ Niên trở về nước đoán chừng sẽ bị Hoàng đế mắng chết.

https://thuviensach.vn

Chương 68+4: Lần Đầu Giao Chiến (4)

“Tại sao..... Tại sao Hoa Khóc Tuyết có thể mở ra được.” Phong Vụ Niên sững sờ nhìn về phía trước.

“Thái tử có câu “Sơn ngoại hữu sơn thiên ngoại hữu thiên”, vi thần không biết ngài từ chỗ nào được biết được trận pháp này, vi thần chỉ biết là lần này ngài đã quá trớn rồi.”

Nguyệt Nguyên nghiêm mặt dạy dỗ.

“Là, là bọn họ nói cho ta biết.....” Phong Vụ Niên lỡ lời nói ra, đột nhiên ý thức được mình đang nói cái gì, liền im bặt rồi thất bại nhắm hai mắt lại.

Ánh mắt Nguyệt Nguyên giật giật, bọn họ? Chẳng lẽ sau lưng Phong Vụ Niên còn có người khác? Hắn thế nhưng lại không biết.

Đông Phương Diệu thấy Phong Vụ Niên sắc mặt xám trắng, nhíu mày, hắn rốt cuộc đã tặng cái gì mà nhìn hắn lại thất bại đến vậy? Thản nhiên nhìn về phía Mộ Lương, mong đợi hắn mở hộp ra.

“A noãn, tên tiểu tử này cũng bày trận trên cái hộp.” Mộ Lương không vội mở hộp ra, không coi ai ra gì mở miệng trêu chọc.

“Lấy ra.” Hoa Khóc Tuyết thản nhiên liếc nhìn cái hộp kia, dù sao cũng đã phá hủy một cái rương, không ngại phá hủy thêm một cái hộp nữa.

“Ai? Ngộ nhỡ làm hư bảo bối bên trong thì làm thế nào? Nàng xem bộ dáng của Phong Vụ Niên kìa, ở trong này nhất định là đồ tốt.” Mắt phượng của Mộ Lương vì cười mà cong lên.

https://thuviensach.vn

Hoa Khóc Tuyết hơi híp mắt lại nói: “Chàng biết cách phá bỏ cơ quan này.” Nàng có chút nghiến răng nghiến lợi, làm cho nàng mất sức lực như vậy, cái nam nhân chết tiệt này mới nói cho nàng biết hắn biết cách phá cơ quan, vậy vừa rồi sao hắn không nói cho mình!

Mộ Lương vô tội trừng mắt nhìn nàng nói: “Nguyên nhân một lát nữa ta sẽ giải thích.”

Dứt lời, giơ tay lên bày cái hộp kia ra.

“Này..... Hoàng thúc người có thể mở cái hộp kia ra hay không vậy **, ta tò mò chết rồi.” Mộ Hỏa Nhân níu lấy roi, nhìn chằm chằm cái hộp kia.

“Có cái gì mà hiếu kì.” Hoa Trảm Lãng ngáp một cái, bảo bối gì mà hắn chưa từng thấy qua.

“Chàng!” Mộ Hỏa Nhân thầm mắng hắn làm mất hứng.

Mộ Lê cùng Bạch Thánh Diêu thật ra thì cũng rất hiếu kì nhưng hai người ngồi ở trên đài, lại không dám gây ra động tĩnh quá lớn, chỉ có thể chăm chú nhìn Mộ Lương, hi vọng hắn có thể mở cái hộp ra nhanh lên.

Những người khác cơ hồ đều là giương mắt nhìn, thấy hắn vẫn còn cùng Hoa Khóc Tuyết **, vừa gấp gáp vừa im lặng.

Mộ Lương hình như là biết tất cả mọi người đang nôn nóng, cố ý thả chậm động tác, giơ tay lên, ở trên cái hộp nhẹ nhàng vẽ một cái, lại nhẹ nhàng hướng bên kia vẽ một cái, cứ như vậy, Tử quang (ánh sáng tím) không ngừng ở trên cái hộp hoa động.

Người khác nhìn thấy, đều cho rằng hắn sẽ không mở cái hộp ra nhưng Hoa Khóc Tuyết hiểu, hắn là đang cố ý cho người ta chờ đợi hồi hộp, có chút khinh bỉ liếc xéo hắn nhưng vẫn là ngoan ngoãn dựa vào trong ngực hắn, nhìn động tác thông thạo của hắn, trong mắt có chút nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nghiêng mắt nhìn đến Phong Vụ Niên, trong mắt xẹt qua châm chọc, cứ mỗi một động tác của hắn, sắc mặt Phong Vụ Niên liền trắng thêm một phần, hắn vẫn là chưa từng nghĩ tới sẽ có người phá được trận này, trận thế này chỉ có hắn mới hiểu thôi.

Trong bữa tiệc an tĩnh khác thường, hô hấp của mỗi người cũng trở nên cẩn thận, nhìn chằm chằm cái hộp trong tay Mộ Lương.

Mộ Lương từ từ buông xuống một đạo cuối cùng, chỉ nghe"Két" một tiếng, trái tim của tất cả mọi người cũng bắt đầu đập gia tốc.

"A, thái tử thật là chơi lớn." Mộ Lương cảm thụ linh khí nồng đậm từ trong hộp truyền tới, cười đến rất xảo trá như hồ ly, liếc nhìn Phong Vụ Niên đã nhắm mắt lại, cười nhẹ ra tiếng.

Hoa Khóc Tuyết lười phải nghe hắn nói nhảm, trực tiếp cầm lấy cái hộp, nhẹ nhàng mở cái hộp ra, một khối huyết ngọc ở bên trong bay ra, bị nàng bắt được sợi dây buộc nó, treo ngược ở không trung.

"Trường Sinh Ngọc!" Người am hiểu đều nhận ra nó, khiếp sợ không thôi.

Vẻ mặt Mộ Lê cũng có chút kích động, lại là một trong tam đại quốc bảo của Phong quốc, Trường Sinh Ngọc!

"Trời!" Bạch Thánh Diêu khẽ trợn mắt, Phong Vụ Niên thật là hảo đại thủ bút.

"Ha ha ha, sợ rằng như vậy đã làm cho hắn tức giận đến chết rồi, hắn không ngờ hai người Mộ Lương lại thật có bản lĩnh có thể phá trận pháp của hắn." Hoa Trảm Lãng cười ngã lên ghế, kéo theo thân thể Mộ Hỏa Nhân không ngừng chấn động.

https://thuviensach.vn

“Bình tĩnh á.” Mộ Hỏa Nhân liếc mắt nhìnTrường Sinh Ngọc một cái, cái thứ đồ hư gì vậy, không có hứng thú.

“Quả nhiên là đồ tốt.” Hoa Khóc Tuyết nhíu mày, đánh giá Trường Sinh Ngọc này, linh khí dồi dào, không tệ.

“A noãn muốn?” Mộ Lương dịu dàng cười.

Hoa Khóc Tuyết vừa định nói không muốn ngu sao mà không muốn, Thiêu Hồng đã im lặng rất lâu đột nhiên lên tiếng.

“Chủ tử, cái thứ đồ hư gì kia, thế nhưng lại có cùng màu sắc với ta, quá đáng ghét, vứt bỏ, mau bỏ nó đi! Chủ tử người không thể muốn nó, ta mạnh hơn nó rất nhiều!”

Thiêu Hồng rất nóng nảy mở miệng.

“Phốc.” Hoa Khóc Tuyết buồn cười cười một tiếng, đem Trường Sinh Ngọc ném cho Mộ Lương, đối với Trường Sinh Ngọc này đã hoàn toàn không còn hứng thú.

“Chậc chậc, thật là một vật nhỏ bá đạo.” Mộ Lương bất đắc dĩ, đem Trường Sinh Ngọc cầm trong tay ném cho Mộ Lê.

“Ha ha, đa tạ Phong thái tử rồi.” Mộ Lê cười nhẹ ra tiếng, bộ mặt vui vẻ, cầm Trường Sinh Ngọc vuốt vuốt một hồi, đột nhiên đưa nó cho Bạch Thánh Diêu.

“Hoàng thượng?” Bạch Thánh Diêu nhỏ giọng hô.

“Trẫm, hôm nay đem Trường Sinh Ngọc này ban cho hoàng hậu duy nhất của trẫm, Bạch Thánh Diêu!” Mộ Lê nhìn lướt qua tất cả ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

https://thuviensach.vn

“Mộ Lê.” Bạch Thánh Diêu cảm động nhìn hắn, thứ quý trọng như thế, hắn thế nhưng.....

Mộ Lê chỉ cười không nói, thế nhưng vẻ mặt, rõ ràng là tuyên bố với mọi người, địa vị của Bạch Thánh Diêu ở trong lòng hắn mọi người nên thông minh một chút, đừng có ý định đi tìm Bạch Thánh Diêu gây phiền toái, đừng nói tới lúc trước sau lưng nàng có Bạch gia cường đại, bây giờ lại được hoàng đế cưng chiều, có ai ngu mà đi tìm nàng để lãnh lấy phiền toái?

“Tuyết cô nương hôm nay vì trẫm mở ra bảo vật này, không biết là muốn trẫm ban thưởng cái gì?” Mộ Lê cười híp mắt nhìn sẽ phải lối ra Hoa Khóc Tuyết.

“Không cần.” Hoa Khóc Tuyết thản nhiên liếc nhìn hắn.

Hành động lần này lại đưa tới một trận hỗn loạn, Hoa Khóc Tuyết không khỏi quá kiêu ngạo rồi nhưng xác thực nàng có tư cách kiêu ngạo, nghĩ đến một màn mới vừa rồi nàng phá cái rương, mọi người chỉ cảm thấy ở dưới chân lại run lên một trận.

“Hoàng thượng, A noãn có chút mệt mỏi, cho Bổn vương lui xuống trước, mang nàng đi nghỉ ngơi một chút.” Mộ Lương cười nhạt.

“Ha ha, Tuyết cô nương hao phí quá nhiều tinh lực vẫn là nên nghỉ ngơi một chút, làm phiền Thánh vương rồi.” Mộ Lê rất là khách khí cười.

“Tạ hoàng thượng.” Mộ Lương gật đầu một cái, ôm lấy Hoa Khóc Tuyết lướt nhìn mọi người, hướng về phía sau bữa tiệc bay đi, tựa như tiên nhân nhập phàm trần, rồi lại trở về như cũ, lưu lại tiếng than thở của mọi người.

“Ha ha, dạ tiệc bắt đầu, mọi người cứ tùy ý đi, vui vẻ là được.” Mộ Lê thản nhiên nhìn hai người biến mất, tuyên bố dạ tiệc bắt đầu, náo loạn lâu như vậy, sắc trời lại mới vừa vặn tối, vừa đúng lúc.

https://thuviensach.vn

Tiếp đó, ca múa mừng cảnh thái bình, tân khách đều vui mừng.

Sắc mặt Phong Vụ Niên âm trầm cùng với mọi người quanh mình đang vui cười trái ngược nhau, nếu không phải là Hoa Khóc Tuyết và Mộ Lương, hắn cũng sẽ không rơi vào cảnh như hôm nay, mất đi quốc bảo, mất đi uy nghiêm của Phong quốc, hắn không cam lòng. Hôm nay những thứ hắn bị mất đi, một ngày nào đó, hắn muốn họ trả lại gấp bội!

Nguyệt Nguyên nhìn sắc mặt hắn có chút vặn vẹo, chậm rãi uống cạn nước trong ly, khóe miệng hé ra nụ cười quỷ dị.

Vân Tự vẫn ngồi im lặng, sau khi Mộ Lương cùng Hoa Khóc Tuyết đi, trên mặt đều là phức tạp, không ngờ Hoa Khóc Tuyết lợi hại như vậy, xem ra, kế hoạch của hắn phải có chút thay đổi rồi.

“Lão gia, thế nào?” Thê tử của Vân Tự lo lắng hỏi.

“Không có chuyện gì.” Vân Tự tập trung suy nghĩ, đứng dậy đi tới bên kia trò chuyện với các quan viên.

“Hoàng huynh, ba ngày sau đám cưới, hỉ phục huynh chuẩn bị đến đâu rồi?” Mộ Hỏa Nhân cùng Hoa Trảm Lãng đi lên chúc mừng Mộ Lê, cười hỏi.

“À?” Mộ Lê ngẩn người, vô tội trừng mắt nhìn: “Ta..... Hình như vẫn chưa.”

“.....”

Hoa Trảm Lãng khóe miệng co giật nói: “Hoàng thượng, ba ngày, đủ chuẩn bị sao?” Mặc dù là nói như vậy nhưng hắn cũng quên chuyện này rồi.

“Hoa Trảm Lãng, bản công chúa nói cho chàng biết, nếu không thể thật xinh đẹp gả đi, bản công chúa sẽ không lấy chồng!” Mộ Hỏa Nhân chống

https://thuviensach.vn

nạnh gầm nhẹ, kéo tay Bạch Thánh Diêu hỏi: “Thánh Diêu, ngươi nói đúng không?”

“Khụ khụ.” Bạch Thánh Diêu rơi vào tình thế khó xử, thấy vẻ mặt đau khổ của Mộ Lê, có chút mềm lòng nói:“Thật ra thì những thứ này tùy ý là tốt rồi.”

“Thánh Diêu, ta sẽ không ủy khuất nàng.” Mộ Lê nghe xong lời này, sự áy náy nhất thời trào dâng trong lòng.

Bạch Thánh Diêu ngẩn người, ngay sau đó nở rộ nụ cười: “Mộ Lê, chỉ cần chú rễ là chàng, thì ta không ủy khuất.”

“Ác, chua.....” Mộ Hỏa Nhân mặt bị dáng vẻ ác tâm đến, còn cúi người làm bộ nôn mửa.

“Hỏa Nhân, chẳng lẽ là nàng có đứa bé của vi phu?” Hoa Trảm Lãng hài hước nhìn nàng.

Mộ Hỏa Nhân tối sầm mặt, siết chặt quả đấm, hung hăng nhìn hắn chằm chằm, đột nhiên cung nhân bưng lên một khay thịt cá, nàng vừa ngửi được cái mùi này, sắc mặt liền trắng bệch, lần này là khom người nôn thật.

“Oẹ.....” Mộ Hỏa Nhân nôn khan, khóe mắt tràn ra nước mắt.

“Hỏa Nhân!” Hoa Trảm Lãng kinh hãi, cầm tay của nàng lên giúp nàng bắt mạch, một hồi lâu thì sững sờ.

“Trảm Lãng, Hỏa Nhân thế nào?” Bạch Thánh Diêu lo lắng hỏi, đưa chung trà cho nàng uống để giảm cảm giác buồn nôn.

“Không phải..... Thật sự có chứ?” Mộ Lê thấy bộ dạng kia của hắn, cẩn thận hỏi thăm.

https://thuviensach.vn

“Hỏa Nhân.....” Hoa Trảm Lãng dịu dàng ôm lấy Mộ Hỏa Nhân, đau lòng nhìn nàng vuốt ve gương mặt tái nhợt của nàng, khóe môi cong lên, từ từ, nụ cười càng lúc càng rộng, cuối cùng dứt khoát bắt đầu cười ngây ngô.

“Trảm, Trảm Lãng.....” Mộ Hỏa Nhân không có khó chịu nữa, luống cuống nhìn tới Hoa Trảm Lãng, hắn như vậy, nàng thật lo lắng.

“Ha ha ha ha, ta được làm cha, Hỏa Nhân, ta được làm cha rồi!” Hoa Trảm Lãng đột nhiên ôm nàng lên, cười to ra tiếng, dẫn tới sự chú ý của mọi người.

Mộ Hỏa Nhân sững sờ nhìn hắn, trong lúc nhất thời không có phản ứng kịp.

“Có phải hay không người sắp làm cha đều có dáng vẻ như vậy?” Bạch Thánh Diêu có chút ghét bỏ nhìn tới Hoa Trảm Lãng đang ngớ ngẩn, đường đường là một nam nhân, làm sao sẽ si ngốc thành ra như vậy.

“Thánh Diêu, ta không biết.” Mộ Lê thâm tình nhìn Bạch Thánh Diêu nói: “Cho nên, nàng sinh cho ta một bảo bảo thôi.”

Khuôn mặt Bạch Thánh Diêu đỏ lên, chui vào trong ngực hắn.

Hoa Trảm Lãng đột nhiên ôm lấy Mộ Hỏa Nhân đi về hướng hậu diện, dọa cho đoàn người giật mình.

“Ngươi muốn đi đâu?” Mộ Lê nói.

“Hỏa Nhân có thai rồi, làm sao có thể ở chỗ ồn ào như vậy?” Hoa Trảm Lãng liếc xéo hắn một cái, vui vẻ ôm Mộ Hỏa Nhân thẹn thùng rời đi.

Lưu lại một người ở tại chỗ duy trì dáng vẻ trợn mắt.

https://thuviensach.vn

Chương 68+5: Lần Đầu Giao Chiến (5)

Tiệc chúc thọ hôm nay thật là đặc sắc, Hoàng đế lập hậu rồi giải tán hậu cung, Thánh vương cưng chiều thê tử, thê tử của Thánh vương bộc lộ bản lĩnh, trưởng công chúa có tin vui, thái tử Phong quốc ra tay hào phóng.....

Vườn hoa Thánh Vương phủ.

“A noãn, cười một cái thôi.” Mộ Lương tựa ở trên ghế dựa, ôm Hoa Khóc Tuyết nhẹ giọng dụ dỗ.

Hoa Khóc Tuyết nhắm hai mắt, mặt không biểu cảm tựa vào trên người hắn.

“A noãn, ta nhận lỗi với nàng vẫn không được sao? Đừng không để ý tới ta.” Mộ Lương bất đắc dĩ thở dài, chóp mũi đụng vào cái trán của nàng.

“Tốt, vậy chàng biết lỗi của mình là gì không?” Hoa Khóc Tuyết mở mắt ra, ngồi thẳng người, từ trên cao nhìn xuống hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lùng.

“Ta không nên không nói cho nàng phương pháp mở cái hộp ra.” Mộ Lương một tay gác sau đầu, một cái tay khác ôm eo của nàng, cười híp mắt nói, nào có nửa điểm của bộ dạng nhận lỗi.

“Tại sao không nói.” Hoa Khóc Tuyết nhẹ trừng hắn, đừng xem nàng phá trận dễ dàng thật ra nàng đã mất không ít sức lực.

“A noãn, nàng phải lập uy.” Mộ Lương ngắt hông của nàng: “Nếu ta nói cho nàng phương pháp, theo tính tình lười của nàng, khẳng định nàng sẽ dùng, người ta như thế nào nhìn ra được bản lĩnh của nàng, hả?”

https://thuviensach.vn

Hoa Khóc Tuyết nghe vậy, trong lòng ấm áp, ánh mắt giật giật, Mộ Lương nói không sai, nàng nếu biết phương pháp kia, nhất định sẽ không phí sức đi phá hủy cái rương đó, gây ra động tĩnh lớn như vậy. Nhưng nếu vậy thứ nhất, người khác không biết bản lĩnh của nàng, ngày sau nàng gả cho Mộ Lương, không chừng sẽ có người tới gây phiền toái nhưng hôm nay náo loạn như vậy, nàng coi như là trấn áp được không ít người, cũng vì nàng ngày sau giải trừ rất nhiều phiền toái.....

“Hả?” Mộ Lương nhíu mày: “Suy nghĩ thông suốt rồi?”

“Ừ.” Hoa Khóc Tuyết đáp lời.

“Không tức giận?” Mộ Lương dịu dàng cười, muốn đem nàng ôm về trong lòng, lại thấy nàng đưa tay ra chống đỡ lồng ngực của mình, lại bắt đầu trừng hắn.

“Chuyện này coi như chàng vì ta mà suy nghĩ, vậy còn chuyện kia?” Hoa Khóc Tuyết không cho phép hắn ôm, lạnh lùng liếc nhìn hắn.

“Còn có chuyện gì?” Mộ Lương ngẩn người, có chút không giải thích được.

“Chuyện ta gả cho chàng, làm sao chàng lại nói ra.” Hoa Khóc Tuyết nguy hiểm híp mắt, hắn tính kế nàng, cũng không chỉ một việc, nàng có thời gian cùng hắn từ từ tính sổ.

“A noãn không muốn gả cho ta sao?” Mộ Lương ủy khuất nhìn nàng.

“Đừng có giả bộ.” Hoa Khóc Tuyết hừ nhẹ một tiếng, bấu vào lồng ngực hắn cho đến khi người khác kêu đau cầu xin tha thứ mới thôi.

“A noãn, ta biết rõ nàng sẽ xấu hổ, nếu ta hỏi nàng, nàng nhất định sẽ ấp úng không có được đáp án, cho nên.....” Mộ Lương sờ mũi một cái, thành thật khai báo.

https://thuviensach.vn

“Chàng mới xấu hổ!” Hoa Khóc Tuyết thẹn quá hóa giận, nện cho hắn một cái, đẩy hắn ra liền nhảy xuống đất.

“Đừng đi.” Mộ Lương nhanh chóng bắt được tay của nàng, cũng đứng lên.

“Người nào thích gả thì gả đi, dù sao ta cũng không lấy!” Tính tình xấu của Hoa Khóc Tuyết lại nổi lên, có là đối mặt với Mộ Lương đi nữa cũng đừng trông cậy Hoa đại cô nương nàng nể mặt.

“Hoa Khóc Tuyết, ở Hàn Trì, nàng cũng đã đồng ý gả cho ta, ba ngày sau, mặc kệ nàng có nguyện ý hay không, nàng cũng phải ngoan ngoãn lập gia đình cho ta!” Mộ Lương cắn răng, hung tợn nhìn nàng chằm chằm, hơi tức giận rống lên, hoàn toàn bị câu nói “Không lấy” của nàng chọc giận.

Hoa Khóc Tuyết bị hắn rống liền sững sờ, ủy khuất mím môi, đây là lần đầu tiên Mộ Lương giận dữ với nàng như vậy, nàng có chút khổ sở.

Mộ Lương phản ứng kịp, thiếu chút nữa muốn tát chính mình hai bạt tay, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ủy khuất của nàng, một hồi đau lòng, hắn hết mực cưng chiều tiểu nha đầu này, lúc nào thì dữ dội với nàng như vậy, lúc này đoán chừng là nàng rất thương tâm.

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi, A noãn, ta không phải cố ý, ta không nên hung dữ với nàng.” Mộ Lương có chút bối rối khẩn trương cầm tay của nàng, trong giọng nói đều là ảo não.

“A noãn, nếu như tức giận, liền đánh ta, mắng ta đi, đừng có hờn dỗi, được chứ?” Mộ Lương thấy nàng chỉ là ủy khuất nhìn mình, cũng không nói chuyện, lòng như lửa đốt, giọng nói kia muốn bao nhiêu dịu dàng liền có bấy nhiêu dịu dàng.

“Để ta một mình yên tĩnh một chút.” Hoa Khóc Tuyết thấy hắn như vậy, cũng hạ không được quyết tâm trách hắn, nhàn nhạt nhìn hắn một cái, vừa

https://thuviensach.vn

muốn đem tay của hắn đẩy ra, nàng cần tìm một chỗ an tĩnh, để ổn định tâm tư hỗn loạn.

Nàng hiện tại rất loạn, ba ngày sau chính là lễ cưới rồi, nàng có chút khẩn trương, có chút mong đợi, có chút xấu hổ, cũng có chút sợ, nàng yêu Mộ Lương, gả cho hắn, nàng cam tâm tình nguyện, thậm chí nàng rất chờ mong nhưng nàng vẫn chưa biết cách làm một thê tử tốt. Mộ Lương đối với mình tốt như vậy, chuyện gì cũng đều vì nàng mà suy nghĩ rất tốt, nhưng nàng thì sao, trừ làm mặt lạnh với hắn, chính là tính tình hay đùa bỡn, nàng như vậy, có thể làm một thê tử tốt sao?

Bên này Hoa Khóc Tuyết vẫn còn đang suy nghĩ viễn vong nên không biết sắc mặt không ngừng biến hóa của nàng đã thu vào đáy mắt Mộ Lương, ở đáy lòng hắn nổi lên sóng lớn.

Mộ Lương nhìn vẻ mặt nàng thay đổi liên tục, trong lòng hoàn toàn trầm xuống, A noãn là đang hối hận sao? A noãn thật không muốn gả cho hắn rồi hả?

Hoa Khóc Tuyết nghĩ thì nghĩ, động tác lại không quên theo bản năng liền muốn tiếp tục đẩy tay Mộ Lương.

Sắc mặt Mộ Lương trắng nhợt, nắm thật chặt tay nàng, khẩn trương nhìn nàng, đôi môi bởi vì dùng sức mím môi mà trắng bệch.

“A, đau..... Chàng làm gì đấy?” Hoa Khóc Tuyết chỉ cảm thấy tay đau nhói, trong nháy mắt hồi hồn, cau mày nhìn Mộ Lương, muốn hắn buông tay, lại thấy hắn hai đầu gối mềm nhũn, “Đông” một tiếng quỳ xuống đất.

“Mộ Lương, chàng mau đứng lên đi.” Hoa Khóc Tuyết không biết là có chuyện gì xảy ra, thấy hắn quỳ xuống, trong đầu trống rỗng, dùng sức muốn kéo hắn, lại thấy hắn vẫn không nhúc nhích, không khỏi gấp chạy lên não.

https://thuviensach.vn

“A noãn, ta thật sự vô cùng yêu nàng, không cần cự tuyệt làm tân nương của được chứ? Nàng nếu không đồng ý, ta liền không đứng lên!” Bây giờ đối với Mộ Lương cái gì khí khái nam nhi, cái gì tôn nghiêm nam tử tất cả đều không cần, hôm nay Hoa Khóc Tuyết nàng không gật đầu, Mộ Lương hắn cũng không đứng dậy trong con ngươi thâm thúy tất cả đều là nghiêm túc.

Hoa Khóc Tuyết ngơ ngác nhìn hắn, đầu óc có chút xoay chuyển không kịp.

Mộ Lương thấy nàng không có phản ứng, trong lòng gấp muốn chết, thấy nàng còn chưa có phản ứng, sắc mặt dần dần có chút chán nản, cầm lấy tay nàng, có chút run rẩy, cuối cùng tịch mịch buông ra.....

Hoa Khóc Tuyết cũng tại lúc này hồi hồn, hai mắt nhíu lại, phản ứng bắt lại tay hắn, dùng sức kéo hắn lên.

Mộ Lương nhất thời không có ổn định thân hình, ngã xuống trên người Hoa Khóc Tuyết.

“Mới vừa rồi không phải rất hung dữ sao? Làm sao lại quỳ xuống?” Hoa Khóc Tuyết nhẹ nhìn hắn chằm chằm, trong mắt là không che giấu được cảm động, Mộ Lương cho tới bây giờ đều là cao cao tại thượng nhưng hôm nay, thế nhưng hắn lại vì mình mà quỳ xuống.....

“Ta...ta cho là.....” Đôi môi Mộ Lương run rẩy, lại không thể nói ra câu hoàn chỉnh, cẩn thận từng li từng tí quan sát phản ứng của nàng.

“Ngu ngốc, lúc ở Hàn Trì, ta đã là nương tử của chàng rồi, còn nói gì gả với không gả?” Hoa Khóc Tuyết đỏ mặt, đợi hắn đứng thẳng, mới ngập ngừng nói.

Nghe vậy, hai mắt Mộ Lương phát sáng, kích động nhìn nàng, miệng há to, gương mặt tuấn tú nhuộm đầy vui sướng.

https://thuviensach.vn

“A noãn, có thể nghe được chính miệng nàng đồng ý, ta thật sự vô cùng vui vẻ.” Mộ Lương nâng cằm của nàng lên, dịu dàng nhìn gương mặt nàng bởi vì xấu hổ mà ửng hồng.

“Đứa ngốc.” Hoa Khóc Tuyết mấp máy môi, nhịn xuống hốc mắt ươn ướt.

“Đúng, ta là đứa ngốc.” Mộ Lương cười híp mắt, lặp lại lời của nàng.

Hoa Khóc Tuyết “Xì” một tiếng bật cười, lôi kéo hắn trở về Lương các Mộ Lương bởi vì nàng lôi kéo mình dọc theo đường đi đều cười khúc khích, bọn hạ nhân ở Vương phủ nhìn thấy, mỗi một người đều cho là Vương gia của bọn họ điên rồi.

Chỉ có Ảnh vệ ẩn núp xung quanh mới biết, vừa rồi có một nam nhân kiêu ngạo vì yêu thích một nữ tử mà cong đầu gối.

Lương các.

Hoa Khóc Tuyết đẩy Mộ Lương tới trên ghế, liền ngồi chồm hổm xuống.

“A noãn, nàng làm gì đấy?” Mộ Lương ngơ ngác nhìn nàng cởi quần áo cho mình, đại não có chút trì trệ.

Hoa Khóc Tuyết giương mắt thản nhiên liếc hắn một cái, tiếp tục động tác, rất nhanh liền đem quần của hắn vén lên, nhìn đầu gối hắn bị đá vụn làm ra dấu đỏ, thậm chí còn rướm máu, đau lòng vô cùng, nàng chưa từng quên, thời điểm lúc nãy nam nhân này quỳ xuống đất, dùng rất nhiều sức.

“A noãn, không có chuyện gì.” Mộ Lương thấy nàng dịu dàng đụng vào dấu đỏ trên đầu gối hắn, tâm mềm mại vô cùng.

https://thuviensach.vn

“Ngu ngốc.” Hoa Khóc Tuyết cắn môi, bôi thuốc cho hắn, lúc này mới chậm rãi đứng dậy, theo sức lực của hắn, ngồi ở trên người hắn.

Mộ Lương cười dịu dàng, trong mắt tất cả đều là tình yêu triền miên: “A noãn, ta muốn cho nàng một hôn lễ thật long trọng.”

“Muốn long trọng để làm gì, dù sao ta cũng ngồi ở trong kiệu không có nhìn thấy.” Hoa Khóc Tuyết liếc hắn một cái.

Mộ Lương nghe lời này của nàng, ánh mắt giật giật, lại không nói chuyện.

Hoa Khóc Tuyết còn đang vì chuyện hắn quỳ xuống mà canh cánh trong lòng: “Nghe không ra lời kia là ta đang nói đùa sao? Quỳ cái gì mà quỳ!”

“Ta thấy sắc mặt nàng một hồi đỏ, một hồi trắng, lại không để ý tới ta...ta liền cho rằng nàng là thật bị ta chọc tức, không muốn gả cho ta.” Vẻ mặt Mộ Lương rất vô tội, rất uất ức.

Hoa Khóc Tuyết sững sờ, hắn là nói lúc nãy nàng đang ngẩn người sao? Tức giận trợn mắt mà nhìn hắn một cái: “Ai nói ta nghĩ những thứ này á!”

“Vậy nàng nghĩ cái gì?” Mộ Lương cau mày, mới vừa sắc mặt của cô nàng này là lạ.

“Ta...ta thật là không có nghĩ gì.” Mặt Hoa Khóc Tuyết đỏ lên, quay đầu sang chỗ khác.

Mộ Lương tinh mắt phát hiện hai tai nàng đỏ lên, mập mờ nhíu mày, suy nghĩ lướt qua liền ngậm lấy vành tai nàng, khàn giọng hỏi: “A noãn, vậy nàng nghĩ cái gì?”

“Chủ tử đang suy nghĩ làm sao để trở thành một thê tử tốt, làm thế nào để chăm sóc người!”

https://thuviensach.vn

Không trung đột nhiên vang lên âm thanh của Thiêu Hồng, giòn giã, đáng yêu quá xá!

Hoa Khóc Tuyết nhanh chóng kéo Thiêu Hồng ra, ánh mắt có chút ngốc trệ, nó, nó làm sao sẽ nói chuyện!

“Chủ tử oa, ta vẫn luôn nói được, chỉ là quá lâu rồi chưa nói, nên ta không nói được, hai ngày nay mới khôi phục.” Thiêu Hồng lóe ra hồng quang, trong giọng nói rất đắc ý.

Tay Hoa Khóc Tuyết run lên, ném nó lên trên giường, tức giận trợn trừng mắt nhìn nó quát: “Ai cho ngươi nói chuyện, về sau còn dám nói ra ý nghĩ của ta, ta sẽ phá hủy ngươi!”

Thiêu Hồng yếu ớt “Ừ” một tiếng, hồng quang lóe lóe, chui vào trên giường giấu mặt vào gối.

“A, A noãn, thì ra là nàng suy nghĩ chuyện này, là ta hiểu lầm.....” Mộ Lương thưởng thức lọn tóc đen bởi vì nàng kéo Thiêu Hồng ra mà rũ xuống, hài hước nói.

Hoa Khóc Tuyết cuối thấp đầu, trên mặt nóng lên.

“A noãn, vô luận nàng làm cái gì, nàng đều là thê tử tốt của ta, không cần phải lo lắng, biết không?” Mộ Lương tà tứ mà cười, trong lòng lại bởi vì Thiêu Hồng nói ra ý nghĩ của nàng mà rất vui vẻ.

“Câm miệng!” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoa Khóc Tuyết đỏ bừng, thủy mâu trừng hắn, hờn dỗi.

“Này A noãn tới chặn lại miệng vi phu, được chứ?” Mộ Lương nâng lên cằm của nàng, ác ý liếm liếm cánh môi của mình, đôi môi đỏ mọng thoáng ánh nước dị thường mê người.

https://thuviensach.vn

“Da mặt dày, chặn cái đầu chàng á!” Hoa Khóc Tuyết chui đầu vào trong ngực hắn, nhéo y phục của hắn, cũng chỉ có đối mặt với hắn, nàng mới có thể giống như các cô nương gia bình thường, lộ ra kiểu nũng nịu này thôi.

“Tốt lắm tốt lắm, ta không đùa nàng, đừng đem mình làm buồn đến hỏng.” Mộ Lương bật cười, đẩy nàng từ trong lòng ngực ra một chút, nhìn gương mặt xinh đẹp của nàng, động lòng không dứt.

“Khụ.” Hoa Khóc Tuyết đè xuống rung động trong lòng, hắng giọng một cái, giương mắt nhìn về phía Mộ Lương nói: “Náo loạn như vậy, ta còn có chuyện quên hỏi chàng.”

“Chuyện gì?” Mộ Lương cười đến xuân tình nhộn nhạo.

“Có thể đừng cười đến bỉ ổi như vậy không?” Hoa Khóc Tuyết vỗ trán, không nói nhìn người khác.

“Khụ khụ, hỏi đi.” Mộ Lương đè xuống nụ cười, mặt nghiêm túc.

Lần này lại làm cho Hoa Khóc Tuyết tức cười: “Tốt lắm á..., ta muốn hỏi chàng, ta với chàng cùng nhau đi theo sư phụ học tập, chưa bao giờ thấy chàng học qua cái gì ngũ hành bát quái, làm sao chàng lại biết phá trận kia thế?” Hơn nữa động tác còn thành thạo như vậy, giống như đã làm vô số lần.

“Nhắc tới cũng kỳ quái, thời điểm lần đầu tiên ta nhìn thấy cái rương này, ta đã biết cách phá nó, đụng phải cái hộp kia thì theo bản năng liền làm rồi.”

Nói đến đây, vẻ mặt Mộ Lương cũng là mờ mịt.

Hoa Khóc Tuyết nghi ngờ cau mày, làm sao lại có chuyện thần kỳ này.

https://thuviensach.vn

“Được rồi, đừng nghĩ những thứ kia nữa, A noãn, hiện tại cái nàng nên nghĩ là sao để trở thành một tân nương xinh đẹp.” Mộ Lương ngắt cái mũi của nàng, cưng chiều cười.

Mặt Hoa Khóc Tuyết đỏ lên, nhẹ trừng mắt nhìn hắn: “Chàng đã chuẩn bị hỉ phục rồi sao mà liền muốn cưới vợ.”

“Dĩ nhiên, ‘Lê cô nương’ của chúng ta đã rất sớm nhận được nhiệm vụ này rồi.....” Mộ Lương cười khẽ, chỉ là đoán chừng hai người này bây giờ còn đang vì chuyện hỉ phục mà sầu não rồi.

“Chàng mưu đồ đã lâu!” Hoa Khóc Tuyết nguy hiểm híp mắt, thì ra là người này làm không ít nàng chuyện sau lưng nàng.

“A noãn, ‘mưu’ ta súc không có súc không biết, nhưng nơi này, nhưng chờ thật lâu.....” Mộ Lương mập mờ nhìn nàng, lúc sau tà mị cười một tiếng, thừa dịp người khác chưa phản ứng kịp, nhanh chóng đem nàng đẩy lên giường.....

Không thể không nói, so với người khác Mộ Lương là cực kỳ chu đáo mọi chuyện đều tính trước, còn Mộ Lê và Hoa Trảm Lãng vẫn đang vì chuyện hỉ phục này mà đau đầu đây, còn hắn vẫn an nhiên mà ôm nương tử sắp cưới ngủ ngon lành!

https://thuviensach.vn

Chương 69: Đám Cưới

Một ngày bận rộn luôn trôi qua rất nhanh, khẩn trương chuẩn bị hôn lễ cuối cùng đã chuẩn bị xong xuôi ổn thỏa, mặc dù là ba cặp này thành thân cùng một ngày nhưng cũng không phải là thành thân cùng một lúc.

Đầu tiên là Mộ Lê và Bạch Thánh Diêu, Mộ Lê là Hoàng đế, mức độ long trọng cũng không cần phải nói, pháo hoa đầy trời, từ hỉ phục đến kiệu hoa, có cái nào mà không tinh xảo cao quý. Đặc biệt là cỗ kiệu hoa kia được chế tạo hoàn toàn từ ngọc lưu ly không có sử dụng một chút gỗ nào nhưng mà quá trình diễn ra nghi lễ so với người bình thường thì rườm rà hơn nhiều, nào là tế thiên tế tổ rồi trang sức trên người hai người cũng hết sức nặng nề, mệt mỏi hơn nửa ngày, cuối cùng Bạch Thánh Diêu được trang điểm trở thành một cô dâu rất xinh đẹp.

Tiếp theo chính là Hoa Trảm Lãng và Mộ Hỏa Nhân, kể từ ba ngày trước biết Hỏa Nhân mang thai, Hoa Trảm Lãng biến mình thành nam nhân tốt nhị thập tứ hiếu, chăm sóc nàng quá mức, mặc kệ việc trước khi bái đường tân nương có thể ăn cơm hay không, cứ để cho nàng ăn no, lúc này mới cẩn thận ôm nàng vào kiệu hoa, mặc dù không hợp lí nhưng vẫn làm cho người ta vui mừng, ít nhất thì nam nhân này là thật tâm yêu thương Trưởng công chúa, tiếp theo đó là dọc đường đi khua chiêng gõ trống, pháo mừng chào đón, đặc biệt nhất chính là việc khiêng kiệu mà không cần dùng người Hoa Trảm Lãng gọi tám con Tuyết Điêu từ mang sơn tới nhấc cỗ kiệu bay lên không trung.

Cuối cùng cũng chỉ còn lại một cặp Mộ Lương và Hoa Khóc Tuyết, trong lòng người Mộ quốc thì Mộ Lương tồn tại giống như một vị thần nên hôn lễ của hắn, so với hai cặp trước, càng thêm oanh động, càng thêm kinh

https://thuviensach.vn

hãi thế tục, càng thêm rung động lòng người, thật sự có thể nói là thịnh thế đại hôn.

Gấm vóc đỏ thượng hạng dùng để lót đường, trải từ trong cung Linh Vệ cung đến cửa chính của Thánh Vương phủ, mười dặm lụa đỏ cực kỳ xa hoa, bên trên còn dùng tơ vàng để thêu các loại hoa, càng lộ vẻ tôn quý nhưng buổi hôn lễ này không tốn kiệu, cũng không có đại mã, chỉ có một con Bạch hổ to lớn.

Mộ Lương một thân hỉ phục đỏ viền vàng, tóc buộc cao lên làm nổi bật khuôn mặt như ngọc của hắn, tuấn mỹ phi phàm, đôi mắt phượng thâm thúy khép hờ, môi mỏng nhếch lên, toát lên vẻ lười biếng lại không mất đi khí phách vương giả, mà giờ khắc này trong mắt hắn đều là nhu tình, rất mực yêu thương nhìn nữ tử trong lòng một thân hỉ phục giống nhau.

Hoa Khóc Tuyết nhẹ nhàng dựa vào trong ngực Mộ Lương, hỉ phục do tầng tầng hồng sa vòng quanh, nhẹ nhàng phiêu dật khác thường, tóc dài bới lên thật cao, đoan trang điển nhã, lông mày trang điểm nhẹ, môi anh đào khẽ nhếch, phong tình vạn chủng, sự trong trẻo lạnh lùng trong mắt giờ phút này tràn đầy vui sướng, con ngươi đảo quanh, ngàn vạn sinh linh si ngốc, làn da nàng vốn là trắng hơn tuyết nay nàng mặc hồng sa càng thêm nổi bật làn da gần như trong suốt, cổ tay trắng như ngọc khẽ đặt ở trước ngực nam tử.

Một tiếng gào thét kinh thiên, bộc lộ sự uy nghiêm của Thú Vương, Đại Hoa được buột hoa hồng cõng hai người đang ôm nhau đạp trên gấm vóc, ngạo nghễ ngước đầu, từ trong cung đi ra chậm rãi đi về phía Thánh Vương phủ một bộ dạng nhàn nhã.

Trên đỉnh đầu Đại Hoa là đoàn chim loan từ mang sơn bay tới, phát ra tiếng kêu vang xa, quanh quẩn trên không trung, trên cổ mỗi con cũng mang một đóa hoa hồng to, rất hoành tráng.

https://thuviensach.vn

Mặc dù không có đội ngũ rước dâu nhưng ở phía sau cũng vừa vặn đầy ấp người, Bạch Thánh Vũ, Trạch Linh, Trạch Lương, Trạch Hàn, Cảnh Duệ cùng Lưu Nguyệt cưỡi đại mã ở phía sau vui vẻ đưa dâu, lại còn hướng bốn phía phát hồng bao cho mọi người, còn có rất nhiều trân châu bảo thạch, Mộ Lương ra tay, tự nhiên hào phóng.

Mượn lời Bạch Thánh Vũ mà nói, khó có chuyện con hồ ly giảo hoạt này chịu đổ máu, chúng ta nếu không nỗ lực phát, thì sẽ phụ tấm chân tình của hắn dànhcho Tuyết cô nương, cho nên thủ hạ bọn họ ra sức làm cho chủ tử của họ phá sản, tranh thủ làm cho thành Dương Châu xuất hiện thêm nhiều phú hào.

Ở phía sau nữa chính là Vương công đại thần, hôn lễ Mộ Lê đã kết thúc, cho nên toàn bộ đều đi theo tới đây, từng người một cưỡi đại mã cao to, ở phía sau hét lớn, so với việc nịnh bợ hoàng thượng họ càng muốn nịnh bợ Thánh vương này hơn, huống hồ tân lang tân nương cưỡi một đại Bạch hổ thành thân vẫn là lần đầu tiên được nhìn thấy, không đi theo xem sao chỉ có mà lỗ vốn? Trên đường còn được trải gấm vóc thượng hạng, hôm nay nếu không đạp hai chân lên, sợ rằng ngày sau không còn có cơ hội được xa xỉ như vậy.

Hình như là Đại Hoa cảm thấy những đại mã ở phía sau cách mình quá gần, đột nhiên dừng một chút, quay đầu lại gầm to, hù được không ít người những con ngựa càng thêm hoảng loạn.

Mộ Lương nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu của nó, hàm ý cảnh cáo, Đại Hoa ô ô một tiếng, ngoan ngoãn tiếp tục đi về trước.

"Trời, là con hổ, thật là uy phong đi!"

"Tân lang với tân nương thật là đẹp, không nghĩ tới đời này của chúng ta cũng có thể nhìn thấy người đẹp như vậy."

https://thuviensach.vn

"Trời, Thánh vương thật rất yêu vương phi của mình, nhìn hôn lễ này xem, nổi bật thế nào!"

.....

Dân chúng dọc đường rối rít để công việc trong tay xuống, nhảy cẫng hoan hô, hưng phấn nhìn lên đôi tân nhân trên lưng Bạch Hổ, vì vị thần trong lòng bọn họ mà hoan hô, cũng vì tướng mạo tuyệt thế của hai người mà kinh ngạc, lại thấy hồng bao bay về hướng mình, rối rít nhảy dựng lên chém giết tranh giành nhau tình cảnh đó rất náo nhiệt.

Không trung không ngừng tản ra mùi Tử Liên (hoa sen tím) nhưng không ai thấy người rải hoa, liền nghĩ là do Ảnh Vệ xuất quỷ nhập thần làm, theo từng cánh hoa rơi xuống là mang theo mùi hương lay động làm thơm ngát và ấm áp ánh nắng chiều.

Tử Liên này mặc dù không phải là loài hoa trân quý gì nhưng mà mùa này muốn tìm Tử Liên (hoa sen tím) thì biết đi đâu mà tìm chỉ là khó càng thêm khó nhưng việc này cũng chỉ khổ cho Ảnh Vệ, một ngày một đêm canh giữ nhiệt độ cho hoa sen, để cho hôm nay dùng hoa vẫn còn tươi.

Mộ Lương dịu dàng nhìn người trong lòng, nhẹ nhàng phủi cánh hoa Tử Liên rơi trên mái tóc nàng, lòng tràn đầy vui sướng, rốt cuộc thì A noãn cũng đã trở thành nương tử của hắn mà lần này là có sự chứng kiến của tất cả mọi người.

Cùng lúc Hoa Khóc Tuyết ngẩng đầu lên, hướng hắn nở ra nụ cười nhất mạt khuynh thành, rước lấy từng trận tiếng hút không khí cũng chọc cho Mộ Lương hơi ghen tức hừ nhẹ.

Nàng nói nàng thích Tử Liên, bởi vì giống tư vị của hắn..... Cho nên hắn sai Ảnh Vệ đi tìm một lượng lớn cánh hoa Tử Liên để dùng cho ngày hôm nay.

https://thuviensach.vn

Nàng nói nàng không thích nhiều lễ nghi hạn chế..... Cho nên hắn bỏ đi đội ngũ rước dâu, bỏ đi những thứ lễ tiết kia, trực tiếp vào động phòng.

Nàng nói nàng không muốn quỳ trời đất, bọn họ nên kiêu ngạo..... Cho nên bọn họ lập gia đình, không bái thiên cũng không bái địa.

Nàng nói nàng không thích ngồi ở bên trong kiệu, như vậy hôn lễ có long trọng đi nữa cũng không nhìn thấy được..... Cho nên hắn mang theo Đại Hoa tới đón nàng, để cho nàng nhìn thấy hết phong cảnh dọc đường.

Hắn đã nói qua, sẽ cho nàng những điều tốt nhất, đặc biệt nhất, hôm nay, hắn đã làm được.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Đợi Đại Hoa đưa họ đến cửa Thánh Vương phủ, một đôi tân nhân liền nhìn nhau cười, nhẹ nhàng nâng cánh tay giao nhau, ánh sáng trắng tím giao thoa xông thẳng lên trời, lực lượng cường đại làm cánh hoa tung bay đầy đất, làm nên một cơn mưa hoa cực đẹp lay động lòng người.

"Ta Mộ Lương, lấy sinh mạng ra thề, đời đời kiếp kiếp, chỉ yêu một người là Hoa Khóc Tuyết, không xa không rời, đến già không rời." Mộ Lương dịu dàng cười, âm thanh dịu dàng như nước, cũng là nghiêm túc khác thường.

"Ta Hoa Khóc Tuyết, lấy sinh mạng ra thề, đời đời kiếp kiếp, cũng chỉ yêu một người là Mộ Lương, tình này không đổi, sống chết có nhau." Hoa Khóc Tuyết khẽ cười đón nhận ánh mắt của hắn, trong mắt nổi lên nhu tình, từng câu từng chữ từ trong miệng phát ra, nói năng có khí phách.

Mượn lực lượng phát ra từ trong tay bọn họ truyền đi lời thề này, theo lực lượng của họ lời thề truyền tới ngoài ngàn dặm, khiến mọi người ở phương xa, cũng nghe thấy lời thề của hai người, chứng kiến hôn lễ của họ.

https://thuviensach.vn

Những người sau theo tới, thấy vậy hai mặt nhìn nhau, cuối cùng là Bạch Thánh Vũ bắt đầu trước vận khởi huyễn thuật, cười cười gửi tới lời chúc phúc của mình, cũng làm cho mọi người ở phương xa nghe thấy: "Ta Bạch Thánh Vũ, chúc Thánh Vương cùng Thánh Vương phi vĩnh kết đồng tâm, bách niên hảo hợp!"

"Ta Cảnh Duệ, chúc đôi tân nhân tân hôn hạnh phúc, tình nghĩa càng đậm!"

.....

Trong lúc nhất thời, người người vận dụng huyễn thuật, người không có tu luyện thì dùng hết toàn lực rống to, đều dâng lên lời chúc phúc của mình, lời chúc phúc vang vọng đất trời.

"Bổn vương cám ơn chư vị nể mặt tham gia hôn lễ này, Thánh Vương phủ mở rộng cửa mười ngày, bày tiệc lớn ai tới trước thì ăn trước, mong rằng các vị đại giá quang lâm!" Mộ Lương cười nói, âm thanh truyền khắp bốn phương.

"Tốt!" Tiếng hắn vừa dứt, tiếng hoan hô vang dội, tất cả mọi người đều tập trung đi tới Thánh Vương phủ, mấy con đường phụ cận đông nghịt người đến nước chảy cũng không lọt.

Đúng vào lúc này, chỉ nghe từng tiếng nổ một, trên bầu trời vô số pháo hoa nở rộ, nhiều màu sắc rực rỡ, làm cho thành Dương Châu đang gần tối được chiếu sáng lên giống như ban ngày.

Đang lúc mọi người ở bên trong hoan hô chúc phúc, pháo hoa ở bên ngoài nở rộ, Đại Hoa cõng Hoa Khóc Tuyết chậm rãi đi vào cửa chính, Hoa Khóc Tuyết ngoái đầu nhìn lại cười với Mộ Lương rồi cùng với đám người Lưu Nguyệt đi đến tâm điện.

https://thuviensach.vn

Tâm điện, trong thời gian ba ngày, Mộ Lương phái người làm thông Noãn các và Lương các làm thành tâm điện, tâm là thể hiện tâm ý của hắn.

Mọi người ở ven đường chứng kiến hôn lễ của hai người đều đem một màn này khắc sâu ở trong đầu, hai người xinh đẹp thần kỳ như từ trong tranh bước ra, mỉm cười nhìn thẳng vào mắt đối phương, bốn bề không khí lưu chuyển, đều là hạnh phúc còn có sự phụ họa của một màn mưa Tử Liên (hoa sen tím) cánh hoa bay đầy trời, đẹp không sao tả xiết.

Có người nói, hôn lễ của Thánh vương và Thánh vương phi là lãng mạn nhất.

Có người nói, hôn lễ của Thánh vương và Thánh vương phi là kinh động lòng người nhất.

Có người nói, hôn lễ của Thánh vương và Thánh vương phi là được người đời yêu thích và ngưỡng mộ nhất.

Rất lâu về sau, có người nghĩ muốn bắt chước hôn lễ này của Thánh vương nhưng thủy chung vẫn không sao làm được. Vì suy cho cùng, có ai có đủ tài lực gây sức ép như vậy, có ai mà có được thuộc hạ cường đại như vậy, có ai có thể có huyễn thuật giống như Mộ Lương và Hoa Khóc Tuyết, đem lời thề của chính mình truyền khắp bốn phương.....

Cho nên hôn lễ này được coi là kinh điển bởi vì trước đây và sau này cũng không có ai làm được.

"Ha ha, sản nghiệp của Bạch gia ta cũng mở miễn phí mười ngày!" Mắt thấy người tới càng lúc càng đông, Bạch Thánh Vũ dưới ánh mắt "Thân thiết" của Mộ Lương, cũng cười lớn lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, lần nữa đưa tới lời hoan hô, Bạch gia này kinh doanh tửu lâu nhưng nhiều không kể xiết, hôm nay mở ra mười ngày, kinh hỷ, kinh hỷ nha!

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 69+2: Đám Cưới (2)

"Đau lòng." Bạch Thánh Vũ đi theo sau Mộ Lương vào Thánh Vương phủ, trong nháy mắt sắc mặt trầm xuống, tiền của hắn, tiền của hắn!

"Có ý kiến?" Mộ Lương thản nhiên quét mắt liếc nhìn hắn một cái, đối với hành động bóc lột người khác của mình rất không quan tâm.

"Sẽ không, sẽ không!" Bạch Thánh Vũ cười đến nịnh nọt, nói giỡn gì chứ, hắn dám có ý kiến sao, tên tiểu tử này khôngphá hủy Bạch gia của hắn mới lạ?

Mộ Lương hài lòng cười một tiếng, xoay người bước vào đại sảnh.

Thân là chú rễ, Mộ Lương là không tránh được muốn uống rượu một đoạn thời gian, tiếp nhận sự chúc phúc của mọi người, bất luận là thật lòng hay là hư tình giả ý.

Mà trong khoảng thời gian này, bên trong tâm điện, một mình Hoa Khóc Tuyết ngồi lẳng lặng ở trên giường mới phủ kín lụa đỏ, Lưu Nguyệt cùng đông đảo tỳ nữ ở ngoài cửa canh chừng.

Nghe bên ngoài thét náo nhiệt, Hoa Khóc Tuyết thở ra một hơi, thản nhiên nhìn bố trí xung quanh, nến đỏ, chữ đỏ..... Khắp nơi đều là màu đỏ vui mừng, giờ nào khắc nào cũng đang nhắc nhở rằng nàng đã là thê tử của Mộ Lương rồi.

Cuộc hôn lễ hôm nay đối với những người khác là rung động, còn đối với nàng mà nói chính là cảm động, Mộ Lương hòa tan tất cả sự sủng ái

https://thuviensach.vn

cùng tình cảm của hắn đối với mình đặt vào trong hôn lễ này, nàng cảm nhận được.

Hoa Khóc Tuyết kéo căng mặt, thản nhiên nhìn về một chỗ nhưng nội tâm nàng lại không có bình tĩnh như ngoài mặt, nàng hiện tại rất hồi hộp, cũng rất mong đợi, nàng không biết một lát nữa phải dùng biểu tình gì để đón nhận thân phận thê tử đối mặt với Mộ Lương, rồi lại đang mong đợi nhìn thấy Mộ Lương.

Nàng hôm nay không được ăn cơm chiều nhưng bởi vì quá khẩn trương mà quên cả đói, một bàn bày đầy điểm tâm tinh xảo nàng cũng không nhìn thấy.

Không biết đã trải qua bao lâu, đang lúc Hoa Khóc Tuyết bởi vì ngồi bất động quá lâu mà toàn thân trở nên cứng ngắc thì "Chi" một tiếng, cửa chính từ từ mở ra.

Mộ Lương một thân hồng y đi vào, chậm rãi đóng cửa lại, mỉm cười ngơ ngác nhìn thiên hạ của mình, chỉ cảm thấy nàng hôm nay xinh đẹp đến không thể tưởng, làm cho hắn giống như đang ở trong mộng.

Hoa Khóc Tuyết ngơ ngác nhìn Mộ Lương, hắn hôm nay tuấn lãng đến mức làm nàng chói mắt, nuốt một ngụm nước bọt, lại vặn vẹo xoắn ống tay áo nhưng vẫn không biết nên làm những gì.

"Nha đầu ngốc, nàng dùng cái biểu tình này để đối mặt với phu quân của nàng sao? Hửm?" Mộ Lương chậm rãi đi tới trước mặt nàng, cúi người khẽ cười, bàn tay dịu dàng vuốt ve gương mặt mềm mại của nàng, chỉ cảm thấy trong lòng ngứa ngáy.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ta...ta không có." Hoa Khóc Tuyết có chút mất tự nhiên cúi đầu, hai tai ửng hồng, nhịp tim đập nhanh không ngừng.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương biết nàng vì mình mà khẩn trương, tất cả trong mắt đều là nhu tình, chậm rãi ngồi xuống ở bên cạnh nàng, ôm nàng vào trong lòng, nâng cằm của nàng lên.

"Bảo bối, không cần khẩn trương như thế."

"Mộ, Mộ Lương, ta...ta đi rót rượu cho chàng." Hoa Khóc Tuyết chống lại hai mắt đang cười của hắn, mặt đỏ lên, đẩy hắn ra đứng dậy, không phải là có cái rượu hợp cẩn gì a, nàng đi lấy.

Mộ Lương nhíu mày nhìn bóng lưng của nàng đi về phía cái bàn, trong lúc nhất thời dở khóc dở cười, hắn vẫn luôn biết nàng rất hay ngượng ngùng nhưng lại không biết nàng có thể ngượng ngùng đến như vậy.

Cái miệng nhỏ của Hoa Khóc Tuyết cứ hít vào thở ra, cố gắng bình phục nhịp tim của mình, lật hai cái ly lại, bưng bình rượu lên muốn rót rượu nhưng bàn tay cứ một mực run run làm rượu đổ tung tóe ra ngoài.

"A noãn, gả cho ta không tốt sao? Làm sao nàng lại khẩn trương như vậy?" Mộ Lương từ phía sau ôm lấy nàng, vẻ mặt trêu đùa nói: "Nhìn xem, rượu này cũng đã đổ cả rồi."

"Mộ Lương!" Hoa Khóc Tuyết cắn môi, để bầu rượu xuống, lại bị bàn tay to lớn của Mộ Lương bao lại, vững vàng rót hai ly rượu, nhiệt độ từ tay của hắn truyền qua cho nàng, làm hai má nàng không nhịn được ửng hồng.

"A noãn, tới đây uống rượu hợp cẩn của chúng ta." Mộ Lương dịu dàng cười, ở cổ nàng nhẹ nhàng hít vào, trong tay bưng một ly rượu.

"Ân." Hoa Khóc Tuyết cúi mắt, nhẹ nhàng lên tiếng, chậm rãi cầm một cái ly rượu khác ở trên bàn lên, rượu hợp cẩn a..... Trong lòng lại không nhịn được mà khẩn trương, cầm ly rượu lên tay lại bắt đầu phát run.

https://thuviensach.vn

"Thật hết cách với nàng." Thân thể Mộ Lương dán chặt vào nàng, biết nàng khẩn trương, bất đắc dĩ nở nụ cười, giơ tay lên cầm lấy cái tay đang cầm rượu của nàng, ôm lấy nàng ngồi xuống bên giường.

Mộ Lương đưa cánh tay theo tay của nàng đặt vào giữa, cười nhìn nàng vẫn như cũ cuối thấp đầu xuống nói: "A noãn, nâng ly uống rượu đi chứ."

Hoa Khóc Tuyết ngẩng đầu lên, sững sờ nhìn tư thế có chút lạ của hai người, thấy hắn mỉm cười gật đầu với mình liền siết chặt ly rượu đưa đầu xích lại gần ly rượu.

Cùng lúc đó, Mộ Lương cũng đưa đầu tới, hai người mặt kề nhau, Mộ Lương hai mắt hàm chứa tình ý dạt dào, chống lại ánh mắt xấu hổ của nàng, chậm rãi uống rượu hợp cẩn.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Ly rơi xuống rớt trên tấm thảm nhung, không có phát ra một chút âm thanh.

Mộ Lương dùng một tay ôm lấy nàng kéo vào trong lòng, hung hăng hôn lên môi của nàng, nuốt lấy rượu nàng vừa uống vào miệng vẫn chưa có nuốt xuống, rượu nước hòa vào nhau, nụ hôn càng mãnh liệt hơn, rượu chậm rãi chảy dài xuống cổ nàng, rượu không làm say người mà là người tự say.

Một hồi lâu, Mộ Lương mới buông nàng ra, nhìn gương mặt đỏ hồng của nàng, trong mắt đều là si mê, chậm rãi lấy hết những cây trâm trên mái tóc nàng, tóc dài như mực đổ xuống, hết sức xinh đẹp.

"Mộ Lương, đừng nhìn ta như vậy." Hoa Khóc Tuyết nghiêng nghiêng đầu, không dám chống lại ánh mắt như lửa nóng của hắn.

https://thuviensach.vn

"Còn gọi ta là Mộ Lương? Hửm?" Mộ Lương đột nhiên lật người một cái, đè nàng ngã xuống giường, cười đến vô hạn tà khí, cũng vô hạn dịu dàng, nhìn rượu ở trên làn da nàng lưu lại một vết nước, tròng mắt đen ám muội.

Hoa Khóc Tuyết giơ tay lên chống trước ngực hắn, hai mắt nàng mờ mịt nhìn hắn, lông mi đen dày đậm giống như nhụy hoa trong gió nhẹ nhàng run rẩy, trên mặt đỏ gay, cẩm thạch trên cổ cũng nổi lên màu đỏ, ánh nến long phượng hoa chúc theo gió nhi mà động, chiếu sáng cả phòng đỏ rực, cũng làm cho sự xinh đẹp của nàng càng thêm mờ ám mập mờ không thôi.

Mộ Lương cười thầm, cứ như vậy lẳng lặng nhìn nàng, chờ nàng mở miệng, thấy trong mắt nàng có sự giãy giụa, cũng không thúc giục, hơi thở ấm áp phả vào trên mặt nàng, hô hấp của nàng cũng phả vào trên mặt hắn, chui vào trong lỗ chân lông của mỗi người, làm cho thân thể của hai người cũng từ từ ấm lên.

Hồi lâu sau, Hoa Khóc Tuyết rốt cuộc cũng nổi giận lấy dũng khí, hít vào một hơi thật dài, chống lại con ngươi sâu thẳm của hắn, chậm rãi mở ra cánh môi hơi sưng đỏ lại dị thường mê người.....

"Tướng công....."

Âm thanh nho nhỏ, nhẹ nhàng, ôn nhu, mang theo điểm kích động, lại có chút ngây ngô cùng nũng nịu, nghe vào trong tai của Mộ Lương lại rất tự nhiên.

Trong mắt của hắn hiện lên sự vui mừng khôn siết, ánh mắt nhìn nàng nóng lên khác thường, hung hăng hôn lên cánh môi của nàng, lại ngẩng đầu lên thúc giục: "A noãn, kêu lại lần nữa!"

Hoa Khóc Tuyết bị sự kích động của hắn làm cho dở khóc dở cười, mấp máy môi, khẽ cười, giơ tay lên ôm cổ của hắn khẽ lặp lại: "Tướng công, tướng công, tướng..... Ưmh....."

https://thuviensach.vn

Mộ Lương không thể tiếp tục nhẫn nại, vội vàng dùng cái hôn giam cầm lời của nàng..., đầu lưỡi linh hoạt ở xung quanh thăm dò, chiếm đoạt hô hấp của nàng, để cho hô hấp của nàng trở nên khó khăn.

"Ưm....." Một tiếng rên khẽ truyền vào trong tai Mộ Lương, kích thích hắn, hắn chợt ngẩng mạnh đầu, hai người đều thở hổn hển.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Hoa Khóc Tuyết mơ mơ màng màng nhìn hắn nhưng nàng không biết bộ dáng này của nàng là mê người biết bao nhiêu, không đợi nàng hồi hồn, bàn tay nóng như lửa của Mộ Lương đánh úp tới bên eo của nàng, vội vàng xé rách hỉ phục của nàng, màn đỏ hạ xuống, y phục của hai người từ mép giường rơi xuống, bên trong trướng một mảnh lửa nóng, nam tử gầm nhẹ cùng cô gái yêu kiều tấu lên một khúc tuyên cổ bất biến một khúc ca vui mừng.

Bên trong Tâm điện, là thuộc về đôi tình nhân thân mật, còn ở bên ngoài tâm điện, là thuộc về tân khách đang chè chén say sưa, tối nay, nhất định là một đêm không ngủ.

Sắc trời dần dần sáng, Lưu Nguyệt bưng điểm đứng ở ngoài cửa tâm điện tâm cứ do dự, không biết là có nên gõ cửa hay không.

"Ngươi ở đây làm gì?" Cảnh Duệ kỳ quái nhìn nàng.

"Trời sáng rồi, ta muốn đưa chút thức ăn cho tiểu thư, ngộ nhỡ tiểu thư đói bụng....." Lưu Nguyệt giải thích nhưng nàng không dám gõ cửa, ngộ nhỡ.....

"Khụ khụ, để ở cửa đi." Cảnh Duệ biết nàng đang băn khoăn cái gì, cầm lấy hộp đựng thức ăn trong tay nàng để xuống, mập mờ liếc nhìn tâm điện một cái, cười nói: "Vương Gia, đồ ăn để ở bên ngoài Haa...!"

https://thuviensach.vn

Dứt lời liền kéo Lưu Nguyệt chạy đi, cũng may là hắn chạy trốn nhanh, nếu không bên trong tâm điện Mộ Lương đánh ra huyễn lực, thì đánh vào trên người hắn rồi.

Mộ Lương nhìn người đang mơ mơ màng màng ở trong ngực, gương mặt cười đến rất là thoả mãn, cô gái nhỏ này rốt cuộc đã danh chính ngôn thuận mà gả cho hắn.

Đem bữa ăn sáng đến dịu dàng đút thức ăn cho nàng hình như nàng cònvẫn chưa có tỉnh hẳn, nhìn nàng nhắm hai mắt nhai thức ăn bộ dáng rất đáng yêu, trong lòng vừa động liền cúi người xuống hôn lên môi nàng, cứ như vậy, liền không thể dừng lại được rồi.

Hoa Khóc Tuyết nhìn thấy động tác của nam nhân ở trên người mình, trong lòng thầm mắng hắn tinh lực tràn đầy, chính mình cũng là rất mệt mỏi đến hơi sức xấu hổ cũng không có, rầm rì cả nửa ngày lại bắt đầu mơ mơ màng màng.

Ngày thứ tư, Mộ Hỏa Nhân và Hoa Trảm Lãng đến Thánh vương phủ chúc phúc đôi tân lang và tân nương nhưng chánh chủ vẫn cứ ở tâm điện không có đi ra.

Ngày thứ sáu, Mộ Lê dẫn theo Bạch Thánh Diêu tới Thánh vương phủ, chánh chủ vẫn không có xuất hiện.

Ngày thứ chín, Phong Vụ Niên cùng Nguyệt Nguyên tới Thánh vương phủ tặng lễ vật, chánh chủ..... Vẫn không có xuất hiện.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lê và Hoa Trảm Lãng hữu khí vô lực ngồi phịch ở trên ghế, nhàm chán lầm bầm: "Hoàng thúc như thế nào lại vẫn chưa chịu đi ra, đã mấy ngày nay."

https://thuviensach.vn

Vẫn là đám người tâm phúc của Mộ Lương cảm thấy uể oải nhất, người này biến mất mấy ngày như vậy, đám người kia đều cảm thấy đặc biệt khó chịu, rất không quen, rất nhàm chán, rất không có tinh thần..... Nói trắng ra là, đám người kia chính là một đám tiểu hài tử khiếm nhược một ngày không được nghe Mộ Lương nói lời nham hiểm, liền cả người không thoải mái.

"Ngày mai mới là ngày thứ mười." Bạch Thánh Vũ đáp nhanh chóng, bởi vì quán rượu của hắn cũng phải tặng mười ngày ăn không, hắn có thể không nhớ rõ ràng sao?

"Cũng không biết tiểu thư có thể mệt chết hay không." Lưu Nguyệt lẩm bẩm, nhớ đến thời điểm hôm nay lúc đưa cơm cho tiểu thư, âm thanh của tiểu thư có điểm hư nhược rất đáng sợ.

"Khụ khụ, Vương Gia sẽ chăm sóc tốt cho Vương phi." Cảnh Duệ lúng túng ho khan một tiếng.

"Chăm sóc, ta thấy hoàng thúc đã hóa thân thành sói." Mộ Hỏa Nhân hừ lạnh, yếu ớt nhìn Hoa Trảm Lãng liếc mắt một cái, nếu không phải là mình đang mang thai, đoán chừng hắn đối với nàng cũng không có khác gì đâu.

"Vương gia vốn chính là sói." Bạch Thánh Diêu thở dài, Mộ Lê dính lấy nàng năm ngày, nàng đã không chịu nổi, Tuyết Tuyết cũng.....

"Thánh Diêu, ta cảm thấy ta đã quá quan tâm nàng rồi." Mộ Lê sờ lên cằm, mập mờ nhìn nàng, nếu không phải nàng thề sống thề chết không chịu, hắn cũng sẽ không dễ dàng tha cho nàng như vậy.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 69+3: Đám Cưới (3)

Editor: Mộc Du

"Mộ Lê, chàng đi chết đi!" Bạch Thánh Diêu trên mặt lúc đỏ lúc trắng, tiếng nghiến răng vang dội.

"Phong Vụ Niên này giống như là thích hoàng thẩm, mọi người nói thử xem, hắn sẽ chết như thế nào?" Mộ Lê đột nhiên nghĩ đến tới nơi này không thể gặp hoàng thúc vậy thì đi đến hoa viên của Phong Vụ Niên ở xem thử.

"Dù sao thì chết là không thể tránh khỏi." Bạch Thánh Vũ bĩu môi, muốn giành nữ nhân của Mộ Lương, tìm chết nha.

"Có kịch hay để xem." Hoa Trảm Lãng như có điều suy nghĩ cười.

"Thánh Diêu, ta cảm thấy nam nhân so với nữ người càng bát quái hơn." Mộ Hỏa Nhân khinh thường lướt nhìn mọi người.

Bạch Thánh Diêu phụ họa gật đầu.

"Hỏa Nhân, nàng gần đây to gan lên rồi." Hoa Trảm Lãng nguy hiểm híp mắt, nhìn sắc mặt hồng nhuận của kiều thê.

Mộ Hỏa Nhân run lên, ngay sau đó dường như nhớ tới cái gì, cái miệng nhỏ nhắn mím lại, rất đáng thương nhìn Hoa Trảm Lãng nói: "Trảm Lãng, người ta đều là vì chàng mà mang thai đứa nhỏ, chàng còn hung dữ với người ta."

"Ngoan, ta nhận sai có được hay không, cười một cái." Sắc mặt Hoa Trảm Lãng cứng đờ, lập tức ưỡn ngực nghiêm mặt tiến lên, đi làm tùy tùng,

https://thuviensach.vn

phục vụ nàng thật tốt, không thể không nói, Mộ Hỏa Nhân bắt được tử huyệt của hắn cứ hung hăng mà đâm.

Nhìn Mộ Hỏa Nhân một bộ dạng nữ vương, Bạch Thánh Diêu đột nhiên sờ sờ cái bụng của mình, như có điều suy nghĩ nhìn về nơi xa.

Mộ Lê tinh mắt phát hiện động tác nhỏ của nàng, mờ ám mà cười lên, xem ra thê tử của hắn cũng muốn có một đứa bé rồi, vậy hắn nhất định phải trợ giúp nàng mới được.....

Bên trong hoa viên.

"Nguyệt nguyên, ngươi nói thử xem, tại sao Mộ Lương lại có thể có được tất cả những thứ tốt?" Phong Vụ Niên thản nhiên nhìn về phía xa.

Trong mắt Nguyệt nguyên xẹt qua châm chọc nhưng không nói lời nào.

"Tiền bạc, quyền thế, ngay cả Hoa Khóc Tuyết, cũng đi theo hắn..... Ta không cam lòng, ta không cam lòng, ta tự nhận mình không có kém hắn nhưng vì sao nữ nhân kia đối với hắn vui cười như hoa còn đối với ta lại chỉ là lạnh lùng!" Nét mặt Phong Vụ Niên có chút vặn vẹo, trong mắt tất cả đều là ghen tỵ.

"Thái tử, là của người thì nhất định sẽ là của người, không phải của người thì có làm gì cũng không phải của người." Nguyệt Nguyên lạnh nhạt nói.

"Vậy sao? Làm sao ngươi biết Hoa Khóc Tuyết không phải là của ta?" Phong Vụ Niên đột nhiên xoay người, lạnh lùng nhìn Nguyệt nguyên nói: "Đợi ta đoạt được thiên hạ, thì còn có cái gì mà không phải là của ta!"

Nguyệt Nguyên chỉ cười nhạt nhìn hắn không nói lời nào nữa nhưng trong lòng lại âm thầm lắc đầu, thái tử này thật đã hết thuốc chữa rồi.

https://thuviensach.vn

"Thừa Tướng, người hãy theo giúp đỡ ta đi." Ánh mắt Phong Vụ Niên đột nhiên có chút hoảng hốt.

Nguyệt nguyên nhếch môi, cuối cùng gật đầu.

"Bây giờ chính là thời điểm nên quay về Phong Quốc rồi, cứ hai năm một lần sẽ diễn ra cuộc so tài tranh bá huyễn thuật của tam quốc, năm nay nhưng lại cử hành ở Phong Quốc....." Phong Vụ Niên hơi híp mắt, sắc mặt có chút âm trầm.

"A, thái tử có kế hoạch gì?" Nguyệt Nguyên âm thầm cảnh giác.

"Thừa Tướng quả nhiên là người hiểu tôi nhất, chờ đến lúc đó thì người sẽ biết." Phong Vụ Niên cười như không cười liếc mắt nhìn Nguyệt Nguyên, trong lòng dần dần hình thành âm mưu, nhìn thật sâu vào trong tâm điện, thoáng chốc trên mặt hiện lên sự ác độc, rất nhanh lại khôi phục bình thường, đi ra khỏi hoa viên.

Nguyệt Nguyên lạnh lùng nhìn bóng lưng của hắn, cuối cùng nở ra nụ cười châm chọc, bước theo hắn rời đi.

"Thái tử đi nhanh như vậy?" Mộ Lê cười nhạt nhìn theo hướng Phong Vụ Niên rời đi.

"Bổn cung phải trở về chuẩn bị cho cuộc so tài tranh bá huyễn thuật." Phong Vụ Niên thản nhiên mở miệng.

"Thì ra là như vậy." Mộ Lê gật đầu một cái, ôm Bạch Thánh Diêu cười như không cười nhìn hắn.

Phong Vụ Niên lại khách sáo một phen dẫn theo Nguyệt Nguyên chuẩn bị rời đi, đợi hắn chân trước vừa mới bước ra cửa Thánh Vương phủ thì Mộ Lê sâu kín mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Không biết cuộc so tài tranh bá này lần lễ vật sẽ là cái gì, mà thái tử ra tay hào phóng như vậy thì phần thưởng, tất nhiên cũng sẽ là đồ tốt rồi."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Sắc mặt Phong Vụ Niên trầm xuống, ngay sau đó nhịn xuống tức giận, cười nói: "Đương nhiên." Dứt lời, người đã biến mất không thấy đâu.

Mộ Lê híp mắt, lạnh lùng nhìn chỗ hắn vừa biến mất, hừ lạnh: "Đương nhiên? Chẳng lẽ tính đem ra một cái quốc bảo đặc biệt khác."

"Mặc kệ hắn, chẳng quan hệ tới ta." Hoa Trảm Lãng ngáp một cái.

"Làm sao mà không có quan hệ gì với ngươi, cuộc so tài tranh bá lần này, ngươi phải đi tham gia." Mộ Lê cười đến gian trá.

"Tại sao?" Hoa Trảm Lãng kỳ quái liếc hắn một cái, cái cuộc so tài gì kia thì có quan hệ gì với hắn.

"Mộ Quốc chỉ có mấy người các ngươi là có bản lĩnh, ngươi không muốn đi, nhất định phải đi?" Mộ Lê hừ nhẹ, từ từ uống một ngụm trà.

Hoa Trảm Lãng liếc nhìn hắn một cái: "Hỏa Nhân có thai rồi, ngươi có quỳ xuống cầu ta...ta cũng không đi!"

"Ngươi!" Mộ Lê trợn mắt: "Lần tranh tài này không thể so với những lần trước, Mộ Quốc, nhất định phải thắng."

"Vì sao?" Bạch Thánh Diêu cau mày, những cuộc so tài tranh bá này Mộ Quốc luôn luôn là không xem để vào mắt.

"Phong Quốc cùng Tước Quốc đã muốn liên thủ đối phó với Mộ Quốc ta, khai chiến trước, phải đập tan nhệu khí của bọn họ." Mộ Lê hừ lạnh, hoàng thúc đã sớm cùng hắn thương lượng qua những chuyện này.

https://thuviensach.vn

"Việc này sao không để cho Mộ Lương đảm nhiệm là được rồi, hắn chỉ cần đứng ở đó, so cũng không cần so, trực tiếp giành được hạng nhất." Hoa Trảm Lãng đút cho Mộ Hỏa Nhân một chút hoa quả.

"Trảm Lãng, hoàng thúc vào tám năm trước đã đoạt quán quân, không thể tham gia nữa." Mộ Hỏa Nhân nuốt xuống trái cây, giải thích cho hắn: "Quy định của cuộc so tài tranh bá này chính là, nếu người nào đã từng đoạt được đệ nhất thì sẽ không được phép tới tham gia lần thứ hai, mỗi nước nhất định phải phái ra năm người dự thi mà trong đó phải có một nữ tử."

"Chậc chậc, thật là nhàm chán." Hoa Trảm Lãng bĩu môi, ngay sau đó lướt nhìn mọi người: "Các ngươi ai đã từng tham gia rồi và còn đoạt được giải quán quân?"

Mọi người sững sờ, ngay sau đó liền lắc đầu.

Hoa Trảm Lãng vỗ trán: "Này các ngươi thật tầm thường."

"Này, làm sao lại nói chuyện lạc đi đâu rồi, ngươi mới tầm thường, bản thiếu gia có thời gian tham gia cuộc so tài này thì chi bằng để dành thời gian kiếm nhiều tiền hơn một chút." Bạch Thánh Vũ bất mãn nói.

"Thánh Vũ a, ngươi kiềm chế cái mùi tiền ở khắp người ngươi cho ta thật khó ngửi." Mộ Lê nhìn hắn xem thường.

"Hoàng thượng, đừng tưởng rằng cưới được muội tử của ta thì an nhiên tự tại rồi, cẩn thận ngày nào đó ta lừa muội ấy về nhà, để cho ngươi không được gặp mặt." Bạch Thánh Vũ lập tức phản kích.

"Ngươi! Thánh Diêu sẽ không đi theo ngươi." Mộ Lê ôm sát Bạch Thánh Diêu.

"Muội tử, cha gần đây rất nhớ nhung muội, nếu không có chuyện gì thì muội nên trở về thăm cha đi." Khuôn mặt Bạch Thánh Vũ đột nhiên ôn hòa

https://thuviensach.vn

cười nói.

Thân thể của ông cụ Bạch gia không được tốt lắm, vẫn đang tịnh dưỡng ở Bạch phủ, ngay cả ngày đại hôn của khuê nữ, cũng không có xuất hiện.

Bạch Thánh Diêu vừa nghĩ tới phụ thân mình, trong lòng có chút nhớ nhung, ngay sau đó gật đầu nói: "Tốt đại ca, ta nhất định sẽ trở về."

Mộ Lê nhìn hiếu nữ bên người, thành công đen mặt.

"Vương Gia để cho ba người chúng ta ẩn dấu thực lực, cho nên ba người chúng ta không thể tham gia." Trạch Linh cau mày giải thích.

"Trảm Lãng, chàng cũng đi tham gia thử đi." Mộ Hỏa Nhân ngước đầu lên, cười híp mắt nhìn hắn: "Ta muốn đi xem, bình thường ta mãi di du ngoạn, cho tới bây giờ vẫn chưa từng được thấy qua, hơn nữa, ta cũng muốn nhìn thấy thực lực của chàng."

"Hỏa Nhân muốn nhìn sao?" Hoa Trảm Lãng sắc mặt ôn nhu: "Vậy ta sẽ đi."

"Hắc hắc, người hoàng huynh kia, ta muốn tham gia, có thể không?" Mộ Hỏa Nhân lại ưỡn ngực nghiêm mặt hỏi, trong đôi mắt to tất cả đều là chờ mong.

"Không cho phép."

"Nằm mơ cũng đừng nghĩ!"

Mộ Lê cùng Hoa Trảm Lãng đồng thời sa sầm mặt.

"Hỏa Nhân, ngươi đã sắp làm mẹ rồi, làm sao còn lỗ mãng như vậy, trong cuộc so tài tranh bá cao thủ nhiều như mây với lại cuộc so tài tranh bá lần này lại có chút đặc biệt, ngươi đang mang thai đứa nhỏ, xem náo nhiệt gì!" Bạch Thánh Diêu không đồng ý cau mày.

https://thuviensach.vn

"Có quan hệ gì nha, hơn nữa, trong năm người phải có một nữ tử." Mộ Hỏa Nhân chu mỏ một cái, sờ sờ bụng của mình.

"Hỏa Nhân, nghe lời, Mộ Quốc này nữ nhân rất nhiều, nàng không cần phải lo lắng." Hoa Trảm Lãng nghĩ muốn khiển trách nàng đôi câu, rồi lại không làm được, chỉ đành bất đắc dĩ dỗ dành nàng.

Mộ Hỏa Nhân trầm mặc không nói nhưng trong lòng lại cực kỳ khó chịu.

"Lúc này ai cũng có thể đi được nhưng chỉ có muội là không được phép, ở lại mà dưỡng thai đàng hoàng cho ta!" Mộ Lê trừng mắt nhìn nàng, cũng không đợi nàng phản bác, lôi kéo Bạch Thánh Diêu rời đi, sắc trời không còn sớm, bọn họ phải hồi cung rồi.

"Muội tử, nhớ về thăm phụ thân với ca ca ta nha!" Bạch Thánh Vũ uống một ngụm trà, vẫn không quên trêu chọc một câu.

"Qua một thời gian nữa, ta sẽ dẫn Thánh Diêu về lại mặt!" Mộ Lê lạnh lẽo mà nhìn hắn một cái, lôi kéo Bạch Thánh Diêu lên xe ngựa.

Còn dư lại những người này, nhàm chán ở Thánh vương phủ đi loanh quanh, lại hưởng thụ một ngày tiếp đãi ăn không uống không, cuối cùng cũng đợi được đến ngày thứ mười, nhưng chờ tới lúc quán rượu của Bạch gia đóng cửa, tiệc ở Thánh Vương phủ cũng đã tàn, Mộ Lương cùng Hoa Khóc Tuyết vẫn không có xuất hiện.....

Tâm điện.

"A noãn, đến đây tắm một chút, ngày mai chúng ta nên đi ra rồi." Gương mặt Mộ Lương tươi cười rạng rỡ, ôm Hoa Khóc Tuyết vào bồn nước ấm, đồng thời tắm rửa cho nàng, cái tay như bị nghiện mà di chuyển qua lại.

https://thuviensach.vn

Hoa Khóc Tuyết cụp mí mắt, vô lực dựa vào trên người hắn, mặc hắn muốn làm gì thì làm, cũng không đi chống cự, mười ngày này, nàng coi như hiểu được cái gì gọi là cuộc sống chán chường thối nát, nước ấm trong hồ thoải mái như chiếc giường lớn, nàng mệt mỏi đến xương cũng muốn tan rã.

https://thuviensach.vn

Chương 69+4: Đám Cưới (4)

Mộ Lương nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng không có chút tinh thần, trong mười ngày này lần đầu hắn cảm thấy áy náy, lau khô người cho nàng sau đó ôm nàng đặt lên giường, yêu thương nhìn gương mặt mệt mỏi rã rời của nàng, thở dài.

"Than thở cái gì?" Hoa Khóc Tuyết buồn ngủ hai mắt mông lung nhìn hắn, âm thanh mềm nhũn, oa oa, nàng vẫn chưa có than thở thì hắn than thở cái gì?

"A noãn, thật xin lỗi, là ta không biết tiết chế." Mộ Lương có chút không được tự nhiên sờ sờ lỗ mũi.

"Không có việc gì, đêm nay đừng đụng vào ta là được." Hoa Khóc Tuyết trừng mí mắt lên, nhẹ nhàng cười, tính tình của nàng đã bị hắn mài đến không còn cạnh không còn góc rồi, từ ban đầu giãy giụa, đến bây giờ bình tĩnh, quá trình này, rất chua xót.

Mộ Lương thấy vậy, cảm giác tội lội càng dâng cao, lập tức ôm nàng chui vào trong chăn.

Hoa Khóc Tuyết vô lực trở mình một cái xem thường, nhắm mắt lại muốn ngủ, xem ra lời này của nàng hắn không làm được rồi, nàng ngủ trước, hắn thích làm gì thì làm.

Mộ Lương dịu dàng vuốt ve tóc của nàng, ngón tay thon dài trắng nõn đan xen vào mái tóc hơi ẩm ướt của nàng, một hồi tử quang xuất hiện, hong khô tóc cho nàng, cọ vào khuôn mặt nhỏ nhắn phấn hồng của nàng một cái, không nhịn được cúi đầu hôn một cái vào trán của nàng, vô tình nghe được

https://thuviensach.vn

tiếng ngáy nhỏ của nàng phát ra rất đáng yêu, hắn bất đắc dĩ cười cười, nhẹ nhàng ôm nàng, cũng chầm chậm ngủ.

Vì vậy, sau đêm tân hôn thứ 10, Hoa Khóc Tuyết như kỳ tích có được một giấc ngủ hoàn chỉnh ngon lành.

“Hoàng thúc tại sao vẫn chưa ra? Ngày thứ mười một rồi!” Mộ Lê sau khi lâm triều, thì đi tới Thánh vương phủ, liền thấy một đống người ngồi ở trong đại sảnh, uống trà, nhìn trời.

“Mười ngày..... Kkhẩu vị của Mộ Lương ghê gớm thật, không biết người tiểu sư muội kia của ta có còn… hay là chỉ còn dư lại xương.” Hoa Trảm Lãng lười biếng nói, Mộ Hỏa Nhân đi theo sau gật đầu.

“May là hắn chưa nói bày tiệc nhiều hơn năm ngày nữa.....” Bạch Thánh Vũ sâu kín mở miệng, trong lòng yên lặng tính toán thiệt thòi tổn hại mười ngày này, chợt cảm thấy vô cùng đau lòng, hắn là thương nhân, tại sao lại có thể chịu thua thiệt nhiều như vậy!

“Vương gia thật là khốn kiếp, tại sao có thể giày vò tiểu thư như thế, tiểu thư có cường đại thế nào đi nữa thì cũng chỉ là một cô nương thôi!” Lưu Nguyệt đột nhiên nhảy lên, lòng đầy căm phẫn rống to.

Lời này vừa nói ra, uống trà phun trà, muốn nói chuyện bị nước miếng sặc, mọi người như bị sét đánh.

“Nói Bổn vương là khốn kiếp? Lưu Nguyệt, mấy ngày không thấy, lá gan ngươi ngược lại lớn ra.” Mộ Lương chậm rãi mở miệng, không lâu sau liền thấy hắn một thân tử y (y phục màu tím) ôm lấy Hoa Khóc Tuyết toàn thân áo trắng đi ra ngoài, vốn là Mộ Lương muốn cho Hoa Khóc Tuyết nằm thêm một lát nữa, nhưng cô nàng này nói ở trên giường không có cảm giác an toàn, cho nên..... Hắn bồng nàng đi ra, điều này làm cho hắn có chút xấu hổ, thì ra là hắn có bản lĩnh như vậy, có thể làm cho A noãn nhà hắn chán ghét giường.

https://thuviensach.vn

“Khụ khụ, Lưu Nguyệt không có.....” Lưu Nguyệt cười gượng hai tiếng, núp ở sau lưng Cảnh Duệ, không có nhìn thấy đáy mắt Cảnh Duệ ánh lên ý cười.

“Sắc mặt hồng nhuận, quả nhiên là ăn uống no đủ.” Bạch Thánh Vũ bĩu môi xuống kết luận.

“Tuyết Tuyết..... Quả nhiên là tinh thần không tốt.” Hoa Trảm Lãng liếc nhín Hoa Khóc Tuyết còn đang mơ mơ màng màng vẫn chưa tỉnh ngủ liếc mắt một cái, cũng kết luận.

Nghe vậy, trong phòng đầy ánh mắt mập mờ.

“Còn nhìn nữa, ta không ngại móc mắt của các ngươi.” Hoa Khóc Tuyết đột nhiên lạnh lùng lên tiếng, mắt vẫn không mở ra.

Nghe vậy, mọi người ngoan ngoãn thu hồi ánh mắt, Vương phi thiếu ngủ, phát hỏa là đúng rồi.

Mộ Lương nhíu mày, cười khẽ, sợ rằng cô gái nhỏ này tức nghẹn ở trong bụng, nhưng lại không nỡ phát giận với mình nên..... Mới vừa rồi, coi như là giận chó đánh mèo đi.

“Mộ Lương, thu hồi nụ cười của chàng.” Hoa Khóc Tuyết cảm nhận được trước ngực chấn động, âm thanh lạnh lùng.

Mộ Lương sững sờ, ho nhẹ hai tiếng, hắn không cười, những người khác nở nụ cười.

“Không có chuyện gì, đến vương phủ của ta làm gì?” Mộ Lương ngồi xuống, thản nhiên liếc nhìn bọn hắn, nhẹ nhàng vuốt ve tóc của người trong lòng.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thúc, một tháng sau chính là cuộc so tài tranh bá huyễn thuật, người còn chưa có tuyển định người đâu.” Mộ Lê nhanh lên chóng tìm lấy cái cớ.

“Lúc nào thì Lê nhi lại quan tâm chuyện này như vậy rồi hả?” Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn một cái: “Quả nhiên không có hậu cung chính là thanh nhàn như vậy.”

Sắc mặt Mộ Lê trong nháy mắt vặn vẹo.

“Cuộc so tài tranh bá..... Là cái gì?” Hoa Khóc Tuyết đột nhiên ngẩng đầu lên, mở cặp mắt mơ mơ màng màng ra.

Mộ Lương thấy nàng tò mò, khẽ mỉm cười, dịu dàng đến mức khiến những người khác nổi da gà: “Cuộc so tài tranh bá huyễn thuật Tam quốc hai năm cử hành một lần, ba nước Mộ Quốc, Tước Quốc, Phong Quốc thay phiên nhau cử hành, trải qua hai đợt thi vòng loại, cuối cùng còn lại tám người tiến vào trận chung kết, phải đứng nhất trong số tám người, là lấy được phần thưởng so tài lần đó.”

“Năm nay phần thưởng là cái gì?” Hoa Khóc Tuyết ngáp một cái, lấy lại chút tinh thần.

“Diễm quả, sinh trưởng ở đỉnh Tuyết Sơn, là loại quả mang hỏa nhiệt.” Mộ Lương cười khẽ, nhìn nàng như vậy xem ra là rất có hứng thú với cuộc so tài tranh bá lần này.

“Hoàng thúc, người thật thần thông quảng đại a, đến cái này cũng biết.” Mộ Lê trợn mắt.

“Hoàng thượng, người cũng không thể xem thường mạng lưới tình báo của ta!” Trạch Linh đắc ý cong cong môi, trên gương mặt trẻ con tràn đầy ý cười.

https://thuviensach.vn

“Ưmh, từng nghe sư phụ nói qua, trăm năm một lần nở hoa, trăm năm một lần kết quả là Thánh phẩm tu luyện, có thể làm cho một người từ tầng cao giai trực tiếp tăng lên tới tầng tám, cực kì trân quý.” Hoa Khóc Tuyết dụi dụi con mắt, nhớ lại.

“Đồ tốt.....” Mộ Hỏa Nhân gật đầu, trong mắt có mong chờ.

“Còn một ưu điểm khác nữa sư muội có còn nhớ rõ không?” Hoa Trảm Lãng trêu ghẹo cười.

Hoa Khóc Tuyết lạnh lùng nhìn hắn liếc mắt một cái nói: “Đương nhiên nhớ rõ, cho nên, ta muốn đi tham gia.”

“A noãn?” Mộ Lương nhíu mày, trong mắt đều là hứng thú, diễm quả này còn có cái công dụng nào khác đặc biệt sao? Khiến cho A noãn cũng cảm thấy hứng thú như vậy.

“Sư phụ nói..... Diễm quả là trái cây có vị ngon nhất, ta không có ý định bỏ qua.” Hoa Khóc Tuyết ngáp một cái, thản nhiên nói.

Mộ Lương nghe vậy, bật cười nói: “A noãn, cái người này cái miệng nhỏ thật đúng là kén chọn, đồ quí hiếm gì cũng muốn ăn.”

“Tuyết Tuyết, ngươi thật là phí của trời.” Bạch Thánh Diêu nói đúng trọng tâm, lại đem đồ tốt như vậy, coi như là trái cây để ăn.

“Hoàng thẩm vẫn luôn như vậy, Thánh Diêu ngươi sớm nên tập thành thói quen đi.” Mộ Hỏa Nhân bật cười.

“Nói như vậy thì, hoàng thúc, trong số năm người này thì nữ tử liền định là hoàng thẩm sao?” Mộ Lê một tay chống đầu hỏi.

“Ừ.” Mộ Lương gật đầu, sờ sờ đầu Hoa Khóc Tuyết, lướt nhìn mọi người, tiếp theo mở miệng: “Trảm Lãng, Thánh Vũ, Cảnh Duệ, Trạch Linh,

https://thuviensach.vn

các ngươi cũng tham gia.”

Hoa Trảm Lãng cùng Bạch Thánh Vũ ngược lại không có phản ứng gì, hình như là đã sớm đoán được.

“Vương Gia, ta không cần ẩn dấu thực lực rồi hả?” Trạch Linh nháy mắt mấy cái, có chút không hiểu.

“Người ta đã muốn khi dễ đến trên đầu chúng ta, còn che dấu, thì có vẻ chúng ta quá hẹp hòi.” Mộ Lương cười lạnh: “Phong Vụ Niên cho là cùng hoàng đế Tước Quốc liên thủ liền muốn lật đổ chúng ta, thật đúng là ngây thơ.”

“Sợ là Tước Quốc vết thương lành đã quên đau, ở cuộc chiến Kim ghềnh vẫn chưa nhận được bài học kinh nghiệm lâu dài.” Mộ Lê cũng thu lại nụ cười, âm thanh có chút lạnh lẽo.

“Bọn họ muốn liên thủ, vậy ta sẽ khiến cho bọn họ cùng chết.” Vừa nghe thấy cuộc chiến Kim ghềnh, cặp mắt Hoa Khóc Tuyết “Bá” cái mở ra, đáy mắt một mảnh lạnh lùng, nghĩ đến tâm ma của Mộ Lương, trong mắt nàng không dấu được sát ý.

Trong cơ thể nàng tản mát ra hàn ý,có một nháy mắt làm mọi người xung quanh kinh sợ, một hồi lâu, Trạch Linh mới thở hắt ra một hơi, yếu ớt mở miệng: “Vương phi, người đừng luôn làm ta sợ nữa, chúng ta nhát gan.....”

Hoa Khóc Tuyết nhíu mày, thu lại khí thế, lại chui chui vào trong ngực Mộ Lương.

Nàng đang suy nghĩ gì, Mộ Lương tự nhiên biết, đáy lòng không khỏi ấm lên, cưng chiều ngắt cái mũi của nàng: “Ngoan ngoãn nghỉ ngơi biết chưa, chớ có suốt ngày bạo lực như vậy.”

https://thuviensach.vn

Hoa Khóc Tuyết thản nhiên nhìn hắn liếc mắt một cái, lặng lẽ nhéo thắt lưng của hắn, hài lòng cảm nhận được thân mình hắn cứng đờ, lúc này mới nhắm hai mắt lại.

“Phốc!” Bạch Thánh Vũ nghe vậy, phun một ngụm trà, bạo lực..... Tình cảm của Mộ Lương ngươi là có nhiều thuần lương sao?

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 70+1: Tiến Về Phong Quốc

Editor: Mộc Du

"A Noãn, ta đã về..... Nàng mưu sát chồng!"

Mộ Lương vừa hạ triều, liền hướng về nhà mà chạy, lại không nghĩ rằng hoan nghênh hắn là một đạo hồng quang mạnh mẽ, thân mình khẽ nghiêng tránh khỏi nhưng cây đại thụ sau lưng hắn lại không được may mắn như vậy "Oanh" một tiếng ngã xuống, lá cây rơi đầy, có một phiến lá rơi xuống trên đầu Mộ Lương nhìn rất buồn cười.

"A, không phải là chàng tránh được đó sao?" Hoa Khóc Tuyết từ trong viện đi ra, trong tay cầm một thanh ngọc kiếm màu đỏ thẳm, phía trên mơ hồ lấp lánh hồng quang, thản nhiên nhìn Mộ Lương liếc mắt một cái, nhìn thấy lá cây trên đầu Mộ Lương, ánh mắt giật giật, lại không nhắc nhở hắn lấy xuống.

"Nàng!" Mộ Lương nghiến răng, gương mặt tuấn tú vặn vẹo rồi vặn vẹo, cuối cùng chỉ đành u oán thở dài: "Mau tới đây là mứt hoa quả mà nàng thích."

Thành thân cũng đã một tháng, cô nàng này sau vài ngày nhàm chán, liền bắt đầu tu luyện bí quyết cùng với Thiêu Hồng, mỗi ngày đều là luyện kiếm luyện kiếm, đem hắn bỏ sang một bên..... Nàng rốt cuộc có nhớ hay không, bọn họ là mới thành hôn!

"Mộ Lương, không có việc gì thì chàng cùng với Liệp Tử đi luyện pháp quyết đi." Hoa Khóc Tuyết đối với việc hắn ai oán thì không quan tâm, cầm

https://thuviensach.vn

lấy mứt hoa quả trong tay hắn bỏ vào trong miệng một miếng, hương vị ngọt ngào tràn ngập khoan miệng, làm cho nàng thoải mái đến híp mắt.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Không luyện." Mộ Lương giận dỗi nói, luyện cái gì mà luyện, đều là bởi vì có được bảo bối này, A Noãn mới lạnh nhạt với hắn, hôm nào hắn sẽ vứt bỏ hai cái bảo bối này.

Chủ tử, ngài đừng ném ta...ta rất hữu dụng, ít ra ta có thể giúp người nghe lén nữ chủ tử cùng Thiêu Hồng trao đổi, điểm này, Thiêu Hồng không làm được..... Âm thanh của Liệp Tử nhu nhu vang lên trong đầu.

Mộ Lương nhíu mày, vô tình hay cố ý vỗ vỗ xương quai xanh, mặc dù Liệp Tử này hay xấu hổ nhưng cũng coi như là rất khôn khéo.

"Chàng không luyện, vậy ta cũng không có cách nào luyện." Hoa Khóc Tuyết mắt lạnh liếc nhìn hắn, bí quyết này nếu một người luyện thì chỉ có thể luyện được một nửa, chỉ có chủ nhân của Thiêu Hồng và Liệp Tử sau khi luyện hoàn một nửa lại cùng nhau luyện tiếp thì mới có thể luyện thành công, mà lúc nãy, nàng đã muốn luyện xong một nửa rồi.

"Vậy thì không cần luyện, A Noãn đã rất lợi hại rồi." Mộ Lương lập tức cười đến nhu tình như nước, xoa bóp bả vai cho nàng, luyện không được là tốt nhất, có thời gian bồi hắn nhiều hơn.

"Không luyện?" Hoa Khóc Tuyết nguy hiểm nheo lại mắt, trên mặt lạnh lẽo, vuốt ve bàn tay trên vai, hừ lạnh nói: "Buổi tối chàng ra ngoài mà ngủ."

Vẻ mặt Mộ Lương tối sầm, trong mười ngày đám cưới kia hắn đã quá phóng túng, thế nên bây giờ cô nàng này mỗi đêm chỉ thỏa mãn hắn một lần, rồi mặc kệ hắn quyến rũ nàng như thế nào nàng cũng không có mắc câu, sau khi xong chuyện thì liền đạp hắn xuống giường, cái thái độ lạnh nhạt đó thật sự là.....

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ, nàng là muốn tước đoạt luôn cơ hội hưởng thụ mỗi ngày chỉ được một lần của hắn sao?

"Ta luyện là được." Mộ Lương đen mặt, bất mãn trả lời.

Trong mắt Hoa Khóc Tuyết hiện lên nét cười, đem Thiêu Hồng thu lại, nhìn mặt hắn như vậy, liền khó có được một lần dịu dàng, hướng trong miệng hắn đút một miếng mứt hoa quả.

Mộ Lương nếm được vị ngọt trong miệng, lập tức cười híp mắt bắt lấy tay của nàng, liền muốn cúi người xuống hôn, lại bị nàng đánh vào mặt.

"Mộ Lương, xuất lai hỗn, thị yếu hoàn." Hoa Khóc Tuyết hừ lạnh một tiếng, đẩy hắn ra, đi vào đại sảnh.

Mộ Lương ngửa mặt lên trời thở dài, sớm biết, hắn nên tiết chế một chút, sớm biết..... Hắn biết rằng sẽ có hậu quả này, hắn..... Vẫn là sẽ làm như vậy.

"Hỏa Nhân." Hoa Khóc Tuyết nhìn Mộ Hỏa Nhân được Hoa Trảm Lãng đỡ tới, khó có được mà nhếch lên khóe môi.

"Tuyết Tuyết!" Mộ Hỏa Nhân cười đến híp cả mắt, đẩy Hoa Trảm Lãng ra liền muốn xông lên ôm nàng, lại bị Hoa Trảm Lãng cực kỳ khó chịu kéo trở lại.

Mộ Lương nhìn Hoa Khóc Tuyết khóe miệng tươi cười, cực kỳ không vui, tại sao Mộ Hỏa Nhân lại có thể chiếm được nụ cười của A Noãn nhà hắn, còn hắn dụ dỗ như thế nào đều vô dụng!

"Phốc, hoàng thúc, người mới vừa đi đến chỗ quỷ quái nào vậy?" Mộ Hỏa Nhân đảo mắt nhìn về Mộ Lương ở một bên, tầm mắt rất tự nhiên rơi vào phiến lá trên đầu hắn, bật cười ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương sững sờ, giơ tay lên sờ sờ đầu tóc của mình, quả nhiên là sờ thấy phiến lá khô, nhớ tới vừa rồi cây đại thụ kia ngã xuống, hắn nguy hiểm nheo mắt lại, nhìn về phía nữ nhân bên cạnh, nàng đã sớm nhìn thấy lại cố ý không nói có phải hay không! Hoa Khóc Tuyết không chút biểu tình nhìn lại hắn liếc mắt một cái nói: "Ta có quyền không nói."

Mộ Lương nghe vậy, tối mặt, cô gái nhỏ này rốt cuộc là muốn cùng hắn náo loạn bao lâu, hắn thừa nhận là hắn yêu cầu vô độ nhưng nàng cũng không thể cho hắn một cơ hội chuộc tội hay sao?

"Chậc chậc, sư muội a, muội cùng Mộ Lương thật đúng là có tình thú, vậy mà cùng nhau lăn lộn trên lá." Hoa Trảm Lãng mờ ám nhìn hai người liếc mắt một cái.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Hoa Trảm Lãng, chàng thuần khiết một chút, chớ để cho bảo bảo nghe, sẽ học xấu!" Mộ Hỏa Nhân nũng nịu nhưng vẫn là liếc qua hoàng thúc cùng hoàng thẩm.

"Hỏa Nhân cần an tĩnh để dưỡng thai, Trảm Lãng, ngươi quá ồn rồi, không bằng đi trấn thủ biên quan cho Mộ Quốc, chờ đứa bé ra đời thì liền trở về?" Mộ Lương cười như không cười nhìn Hoa Trảm Lãng, hừ lạnh.

"Hỏa Nhân, đứng cũng mệt mỏi rồi, chúng ta đi đến đại sảnh nghỉ ngơi một chút." Hoa Trảm Lãng một tay ôm lấy Mộ Hỏa Nhân hướng đại sảnh rời đi, hận không thể cách Mộ Lương càng xa càng tốt, tiểu tử này quá nham hiểm, hắn không chọc nổi.

"A Noãn, đừng cùng ta giận dỗi nữa được không?" Mộ Lương thấy Hoa Khóc Tuyết cũng muốn đi theo, liền giữ chặt nàng, lông mày chau lại, miệng khẽ nhếch, đáng thương nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

"Ta giận dỗi sao?" Hoa Khóc Tuyết trong bụng cảm thấy buồn cười nhưng sắc mặt vẫn là một kiểu hờ hững.

"A Noãn, tha thứ cho ta đi, ta cái gì cũng đáp ứng nàng." Mộ Lương cũng không cùng nàng giả bộ nữa, ôm nàng vào trong lòng, nghiêm túc nói.

Hoa Khóc Tuyết giương mắt quan sát hắn một lát, biết hắn lần này là nghiêm túc, nhíu mày nói: "Tốt, trong vòng một ngày, nếu như chàng có thể cùng với Liệp Tử luyện xong một nửa bí quyết, ta liền tha thứ cho chàng."

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 70+2: Tiến Về Phong Quốc (2)

Editor: Mộc Du

Kỳ thật nàng cũng không còn tức giận, chỉ là nam nhân này không thể quá nuông chiều, hiện tại không cho hắn nhớ lâu một chút, sau này hắn sẽ còn hơn thế.

"Vậy thì trước tiên cho ta chút lợi tức." Cặp mắt đẹp của Mộ Lương cười đến cong lên.

Hoa Khóc Tuyết có chút bất đắc dĩ, thở dài một hơi, nhón chân lên hôn lên môi của hắn.

Sau khi tân hôn Mộ Lương đã rất lâu không có hưởng thụ qua cảm giác ôm ấp nhuyễn ngọc ôn hương vào lòng rồi, liền rất kích động, không khống chế được sức lực lỡ cắn rách môi của nàng, vị tanh ngọt tràn ngập trong miệng hai người.

"Ưmh....." Hoa Khóc Tuyết dùng sức đẩy hắn ra, lau vết máu ở khóe miệng, nheo mắt lại hung hăng trừng mắt nhìn hắn khẽ xoay người rời đi.

Mộ Lương sững sờ đứng nguyên tại chỗ, hận không thể tự đánh chết mình, hắn cắn A Noãn, hắn hôn như thế nào mà lại thành cắn nàng!

Bên trong đại sảnh.

"Hoàng thúc, khụ khụ, hoàn hồn rồi." Mộ Lê cùng Bạch Thánh Diêu vừa đến đã cảm thấy không khí hôm nay rất quái lạ.

https://thuviensach.vn

Mộ Hỏa Nhân cùng Hoa Trảm Lãng hai người là tiêu chuẩn để xem sắc mặt.

Hoàng thúc nhà hắn ai oán nhìn vào khóe miệng hoàng thẩm, mà khóe miệng hoàng thẩm có một vết răng cắn rất mập mờ.....

"Làm gì?" Mộ Lương liếc hắn một cái, nhìn thấy dáng vẻ hắn ôm nương tử hạnh phúc liền cảm thấy rất chói mắt.

"Là như vậy, Phong Quốc đã gửi cho chúng ta thư mời, thời gian bắt đầu cuộc so tài tranh bá cũng sắp đến rồi, hoàng thúc người định khi nào thì lên đường?"

"A, hai ngày nữa đi....." Mộ Lương thờ ơ đáp, ánh mắt lại liếc nhìn đến khóe miệng của Hoa Khóc Tuyết.

Hoa Khóc Tuyết vẫn bình tĩnh như cũ, thổi thổi trà long tĩnh có chút nóng, không nhìn đến ánh mắt của người nào đó.

Trong lúc nhất thời, không khí có chút ngưng trọng.

"Ba ngày sau lên đường, còn có thời gian để đi dạo Phong Quốc." Hoa Khóc Tuyết đặt ly trà xuống, thản nhiên lướt nhìn mọi người, phá vỡ cục diện bế tắc.

"Hỏa Nhân, chúng ta trở về thu dọn đồ." Hoa Trảm Lãng nhíu mày: "Đi sớm cũng tốt, trên đường đi chậm một chút, Hỏa Nhân có thai, không thể quá mệt nhọc."

Mộ Hỏa Nhân mặt đỏ lên, cảm động nhìn trượng phu mình.

"Mang thai thì giỏi lắm sao, ta cũng có thể a!" Mộ Lương vừa nghe hắn nói với giọng điệu tràn đầy hạnh phúc, trong lòng liền nổi lên ghen tức, theo bản năng liền quát.

https://thuviensach.vn

Mọi người trầm mặc mấy giây, Hoa Trảm Lãng mang theo Mộ Hỏa Nhân cười lớn rời đi.

Mộ Lê cũng lôi kéo Bạch Thánh Diêu chạy đi, thừa dịp trước khi hoàng thúc của hắn vẫn chưa nổi bão.

Chờ bọn họ đều đi rồi, Mộ Lương liền phản ứng lại, hận không thể hung hăng tát chính mình hai bạt tay, hôm nay cái miệng này của hắn, như thế nào lại không nghe lời vậy!

"Mộ Lương, thì ra là chàng cũng có thể sanh con." Hoa Khóc Tuyết cười như không cười nhìn hắn, trong mắt đều là trêu chọc.

"Hoa Khóc Tuyết, ta hôm nay sẽ cho nàng xem, rốt cuộc thì người nào mới có thể sanh con." Nam nhân nào đó thẹn quá hóa giận xù lông lên, muốn biến thành cầm thú, tiến lên một phen kéo Hoa Khóc Tuyết qua, liền gỡ bỏ đai lưng bên hông của nàng.

"Mộ Lương, chàng cùng Liệp Tử luyện xong bí quyết rồi hả?" Hoa Khóc Tuyết lạnh nhạt nhìn hắn, vẻ mặt rất là nguy hiểm.

Mộ Lương nhắm mắt lại, cắn chặt răng, buông ra móng vuốt sói, rất nóng nảy mà đi ra khỏi đại sảnh, Hoa Khóc Tuyết, nàng chờ đại gia ta luyện xong, sẽ trở lại hung hăng mà thu thập nàng! Hoa Khóc Tuyết nhìn bóng lưng của hắn, thong thả ung dung sửa sang y phục lại ngay ngắn, khóe môi khẽ nhếch lên.

"Tiểu thư, người cười cái gì vậy?" Lưu Nguyệt cùng Cảnh Duệ không biết từ lúc nào đi tới, nhìn nàng một mình cười đến vui vẻ, có chút kỳ quái.

"Khụ, ngươi đã đến rồi." Hoa Khóc Tuyết thu hồi nụ cười, thản nhiên nhìn nàng, đột nhiên vươn tay, truyền vào trong cơ thể nàng một đạo bạch quang, lúc này mới lên tiếng: "Chướng ngại ta đã giúp ngươi đánh vỡ, để thăng tiến không khó."

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt chỉ cảm thấy trong cơ thể một hồi thư thái, cảm kích liếc mắt nhìn nàng, có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu: "Làm phiền sư phụ giúp đỡ."

"Đừng gọi ta là sư phụ." Cảnh Duệ đen mặt.

"Hửm." Lưu Nguyệt bĩu môi, liếc nhìn hắn một cái.

Hoa Khóc Tuyết thản nhiên nhìn hai người nói: "Tiếp tục luyện đi, ta có chút chuyện." Dứt lời, liền biến mất ngay tại chỗ.

Phía sau núi Thánh Vương phủ.

Mộ Lương lẳng lặng đứng ở giữa rừng trúc, nhắm mắt lại, gió nhẹ nâng lên mái tóc dài của hắn, phiêu dật khác thường, đột nhiên, xương quai xanh của hắn phát ra tử quang chói mắt, từng chuỗi chiêu thức ở trong đầu hắn lưu chuyển.

Hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, toàn thân tùy tâm mà động, ở giữa hai tay tràn ngập tử quang, theo động tác của hắn, cây trúc ở bốn phía không ngừng đung đưa, lá trúc rối rít rơi xuống, sắp đến gần hắn thì hóa thành tro bụi.

Động tác của hắn lúc nhanh lúc chậm, lúc nặng lúc nhẹ, lúc cương lúc nhu, tử quang ở toàn thân lưu chuyển, sắc trời dần dần tối cũng không hay biết.

Hoa Khóc Tuyết yên tĩnh ngồi ở trên giường, chỉ ăn qua loa vài miếng cơm, liền không muốn ăn nữa, nhìn sắc trời đã tối, có chút lo lắng, đã trễ thế này, sao vẫn chưa trở về.....

Nàng muốn tìm chuyện khác để dời đi lực chú ý nhưng chung quy vẫn là không yên lòng, đến sách cũng cầm ngược rất nhiều lần.

https://thuviensach.vn

"Chủ tử, người không đi tìm nam chủ tử sao!" Thiêu Hồng trên không trung bay tới bay lui, nó thấy chủ tử hốt hốt hoảng hoảng làm cho nó cũng rất lo lắng.

"Không đi." Hoa Khóc Tuyết quay mặt đi, nàng lần này sẽ không thỏa hiệp.

"Ai yêu, chủ tử người cũng đừng gượng chống đỡ, rõ ràng là rất lo lắng cho nam chủ tử." Thiêu Hồng gõ mép giường.

"Còn gõ nữa thì cút ngay ra ngoài." Hoa Khóc Tuyết lạnh lùng nhìn nó.

Thiêu Hồng run lên, ngoan ngoãn trở lại chỗ cũ: "Không nói thì không nói nha, buổi tối chủ tử ngủ không yên, cũng không nên trách ta." Dứt lời, Thiêu Hồng thu lại hồng quang.

Hoa Khóc Tuyết híp híp mắt, vén chăn lên liền nằm xuống, nhắm mắt lại ngủ, nhưng trong khoan mũi không ngừng xông lên mùi vị thuộc về Mộ Lương, quấy nhiễu nàng làm cho tinh thần nàng càng không yên, trở mình nửa ngày, vẫn không chút buồn ngủ.

Cây nến đã cháy gần hết, ánh nến cũng dần dần yếu, Hoa Khóc Tuyết ngơ ngác nhìn đầu giường, thở dài.

Nam nhân đáng chết, nàng làm sao lại không bỏ mặc được vậy, quên đi, vẫn là nên đi xem thử.

Chậm rãi đứng dậy, cầm áo mỏng khoác lên, hướng về sau núi mà đi.

Trên giường Thiêu Hồng chợt lóe hồng quang, hình như là đang cười, bay đến y phục của Hoa Khóc Tuyết, biến thành một đóa tiểu hồng hoa, cùng đi theo nàng.

https://thuviensach.vn

Hai mắt Mộ Lương vẫn nhắm, cũng không biết rốt cuộc qua bao lâu, chỉ cảm thấy trong cơ thể càng ngày càng nóng, lực lượng không ngừng tăng lên nhưng hắn không thể dừng lại, Liệp Tử nói pháp quyết có hai phương thức tu luyện, một loại nhanh, một loại chậm, hắn là chọn loại nhanh, phương pháp tu luyện nhanh nhất định phải không ngừng khoa tay múa chân trong đầu xẹt qua chiêu thức, chỉ cần động tác so với trong đầu chậm hơn một phần, liền phí công nhọc sức.

Trong đầu không ngừng xẹt qua tử quang, động tác của hắn càng lúc càng nhanh, cây trúc ở bốn phía đã sớm bị luồng khí của hắn làm cho tan nát rồi, những cành lá rụng xuống trộn lẫn vào với cát đá không ngừng tụ lại rồi tản ra, tuần hoàn lặp đi lặp lại.

Đột nhiên, hai mắt hắn đang nhắm chặt chợt mở ra, hai mắt bắn ra tử quang mãnh liệt, hai tay hắn chấn động, một tay đặt trước mắt, chậm rãi song song theo phương hướng hoa động, lưu lại một đạo dấu vết màu tím, ngay sau đó đạo dấu vết màu tím kia dần dần thành hình, biến thành một cây ngọc tiêu màu tím óng ánh trong suốt.

Mộ Lương một tay cầm ngọc tiêu, đột nhiên quỳ một chân trên đất, đem cây ngọc tiêu hung hăng cắm vào trên đất, cả vùng đất chợt run lên, tám đạo vết rách từ cây ngọc tiêu bắt đầu chậm rãi lan tràn mở ra, chính giữa những kẽ hở tử quang tuôn ra.

Một hồi lâu, tử quang trong mắt Mộ Lương dần dần nhạt đi, tử quang ở bốn phía cũng dần dần nhạt đi, tay vừa chuyển liền đem ngọc tiêu từ trong đất rút ra, từ từ đứng lên, bốn phía tử quang chợt lóe rồi khôi phục nguyên trạng.

Chủ tử, ngươi đã tu luyện xong một nửa. Liệp Tử mềm mại lên tiếng.

Tử quang trên cây ngọc tiêu tím chợt lóe liền biến mất ở trong tay hắn, một đạo tử quang chui vào xương quai xanh của hắn.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương thở ra một hơi, chỉ cảm thấy nội lực trong cơ thể tăng vọt, vận khởi đùa giỡn chốc lát, thân hình thoắt một cái, "Phốc" một tiếng khạc ra một ngụm máu tươi, trong cơ thể huyễn lực tán loạn lúc này mới ổn định lại.

"Mộ Lương!" Lần đầu tiên Hoa Khóc Tuyết nhìn thấy hắn hộc máu, trong mắt liền hoảng hốt, lắc mình đến bên cạnh hắn, khẩn trương kiểm tra cho hắn, thấy trong cơ thể hắn nội lực tăng lên rất nhiều, tất cả đều bình thường, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Không có việc gì, do nhất thời lực lượng tăng tiến quá nhanh, có chút không thích ứng được." Mộ Lương ngoắc ngoắc môi, ý bảo nàng không cần lo lắng.

Hoa Khóc Tuyết gật đầu một cái, nhìn khóe miệng hắn có vết máu, đau lòng vô cùng.

"Trễ như thế, nàng còn chưa ngủ?" Mộ Lương lau vết máu, nhìn quần áo nàng có chút mỏng manh, nhíu nhíu mày, đem áo khoác trên người cởi xuống, phủ thêm cho nàng.

"Ta lo lắng cho chàng." Trong lòng Hoa Khóc Tuyết ấm áp, giương mắt nhìn hắn một cái.

Đáy mắt Mộ Lương tràn đầy vui sướng, dịu dàng cười cười, ôm lấy nàng, lắc mình rời đi.

Trong Tâm điện lờ mờ bốc lên hơi nước.

"A Noãn, ta đã tu luyện xong một nửa, nàng đã nói là sẽ tha thứ cho ta đấy." Mộ Lương ngâm mình ở trong nước ấm, ngửa đầu cười híp mắt nhìn nữ nhân đang chà lưng cho mình.

https://thuviensach.vn

"Nhanh như vậy?" Hoa Khóc Tuyết dừng tay lại một chút, khẽ nheo mắt.

Chủ tử, Liệp Tử có hai loại phương thức tu luyện, một loại là chậm, một loại là cấp tiến, nam chủ tử khẳng định đã luyện loại cấp tiến, nếu không sẽ không hộc máu! Thiêu Hồng lập tức giải thích nghi hoặc của chủ tử.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lương liền biến sắc, thầm kêu một tiếng không tốt, còn chưa kịp giải thích, liền thấy mặt nước trước mặt bị nàng dùng sức ném vào cái khăn tay đánh ra mt bọt nước.

"Mộ Lương, chàng cảm thấy chơi trò hộc máu tốt lắm sao?" Hoa Khóc Tuyết đứng lên, lạnh lùng nhìn hắn, trong lòng tức giận đến không nhịn được.

"A Noãn, nàng đừng tức giận, ta đây không phải không có chuyện gì sao." Mộ Lương kéo kéo góc váy của nàng, thản nhiên cười.

"Nhưng chàng có nghĩ tới hay không ngộ nhỡ!" Hoa Khóc Tuyết bị thái độ này của hắn làm cho tức chết, ngồi chồm hổm xuống liền muốn mở gỡ tay của hắn ra, lại bị hắn bắt lại.

"Đứa ngốc, sẽ không có vạn nhất." Mộ Lương cười nhạt, trong mắt là kiêu ngạo tự tin chỉ thuộc về hắn.

https://thuviensach.vn

Chương 70+3: Tiến Về Phong Quốc (3)

Editor: Mộc Du

Hoa Khóc Tuyết yên lặng nhìn hắn một hồi lâu, cuối cùng thở dài, Đúng vậy a, không có ngộ nhỡ, Mộ Lương rất lợi hại a, làm sao có thể xảy ra chuyện gì.....

"Chàng nếu thật lợi hại như vậy thì máu này là cái gì!" Hoa Khóc Tuyết hung tợn nhìn hắn chằm chằm, một màn hộc máu vừa rồi của hắn vẫn còn quanh quẩn trong đầu nàng, hiện tại nhớ lại trái tim vẫn cảm thấy một hồi đau đớn.

Trong mắt Mộ Lương tràn đầy ý cười, nhìn A Noãn giống như một con mèo nhỏ xù lông, bất đắc dĩ thở dài: "Không phải nàng nói, nếu trong vòng một ngày ta luyện xong thì nàng mới tha thứ cho ta sao? Vậy nàng muốn ta làm sao bây giờ?"

Giọng nói nhẹ nhàng ôn nhu, xen lẫn bất đắc dĩ cùng dịu dàng, Hoa Khóc Tuyết muốn tức cũng không tức giận được, thôi được rồi đều là do nàng.

"A Noãn, tha thứ cho ta rồi sao?" Mộ Lương nhẹ nhàng vuốt ve tay của nàng, động tác kia, giống như là vuốt lông cho con mèo nhỏ, giọng nói vô cùng cưng chiều.

Hoa Khóc Tuyết mấp máy môi, vẫn là nghẹn ra một chữ "Ừm", nàng không thể nói mà không giữ lời.

https://thuviensach.vn

Hai mắt Mộ Lương sáng lên, động tác nhanh chóng từ trong bồn nước leo ra ngoài, nhìn nàng với ánh mắt viết đầy khát vọng, hắn đã lâu không có thỏa mãn.....

Hoa Khóc Tuyết nhìn cơ thể hắn còn ướt nước, toàn thân cao thấp không có một tí thịt dư, vóc người cân xứng không tìm ra được một chút khuyết điểm nào, da cũng là bóng loáng như ngọc, lại thêm khí chất cùng với khuôn mặt tuyệt mỹ khiến cho người phẫn hận kia.....

Hoa Khóc Tuyết hơi đỏ mặt nghiêng đầu đi, nhỏ giọng nỉ non:" Mộ Lương, cái người này thật đúng là nghiệt chướng....."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ha ha, vậy A Noãn của ta chính là tiểu yêu tinh." Mộ Lương tà khí cười một tiếng, một tay ôm ngang nàng lên, đi về chiếc giường lớn của bọn họ, lụa đỏ đã được thay, hiện tại ở mặt trên được phủ lên một tầng tơ lụa màu tím.

Mộ Lương nhẹ nhàng đẩy nàng lên trên giường, tà ác cười một tiếng, bổ nhào tới.

Ba ngày sau.

Trạch Lương và Trạch Hàn thì ở lại thành Dương Châu trông coi Thánh vương phủ.

Mộ Lương dẫn theo Hoa Khóc Tuyết, Trạch Linh, Bạch Thánh Vũ, hai vợ chồng Hoa Trảm Lãng chuẩn bị tiến về đô thành của Phong Quốc, Phong Đô.

"Tuyết Tuyết, những thứ này đều là đồ ăn vặt mà ngươi thích ăn, ta không thể đi theo ngươi nên ngươi phải tự mình làm một chút thức ăn, chớ có cảm thấy khó ăn rồi lại không chịu ăn biết không?"

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Diêu ở một bên lôi kéo Hoa Khóc Tuyết thao thao bất tuyệt, nàng thân là hoàng hậu, không thể đi theo đám người bọn họ, không ai giúp Tuyết Tuyết làm này làm kia, cũng không biết Tuyết Tuyết có quen ăn thức ăn của người khác làm hay không.

"Ai yêu, Thánh Diêu a, Hoàng thúc sẽ chăm sóc cho Hoàng thẩm mà, nàng không cần phải lo lắng như thế." Mộ Lê có chút ghen tỵ, thê tử của hắn đối với Hoàng thẩm còn tốt hơn nhiều so với mình, việc này làm cho trong lòng hắn rất khó tiếp thụ.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Nói thì nói như thế....."

"Thánh Diêu." Hoa Khóc Tuyết thản nhiên nhìn nàng nói: "Không cần phải lo lắng cho ta, ngươi chuyên tâm phụ tá Mộ Lê là được."

"Ta có thể giúp hắn cái gì?" Bạch Thánh Diêu có chút không hiểu, nàng không thể vào triều hoặc là giúp hắn phê chuẩn tấu chương.

"Mấy ngày này, chỉ sợ là Vân Tự sẽ có động tác, chính ngươi phải cẩn thận một chút." Mộ Lương đem bọc quần áo bỏ lên xe ngựa, chậm rãi đi tới, ôm chầm lấy Hoa Khóc Tuyết.

Mộ Lê hạ mắt suy nghĩ một chút, liền gật đầu.

Mộ Lương thản nhiên nhìn hắn, ánh mắt có chút thâm thúy, giọng nói không giống với sự trêu chọc thường ngày: "Lê, hoàng thúc không thể giúp ngươi cả đời, có một số việc, ngươi phải tự mình đối mặt."

"Mặc dù giang sơn này là Hoàng thúc cưỡng ép giao cho ta, nhưng kỳ thực Hoàng gia gia đã đem nó giao lại cho ta, vậy nên ta nhất định sẽ bảo vệ nó thật tốt, huống chi hiện tại ta còn có người phải bảo vệ."

https://thuviensach.vn

Mộ Lê trịnh trọng gật đầu, ngay sau đó dịu dàng nhìn về phía Bạch Thánh Diêu.

Bạch Thánh Diêu lại không có ý định cùng hắn nùng tình mật ý, khẩn trương nhìn Mộ Lương hỏi: "Vương gia, ta phải cần chú ý những gì?"

"Thánh Diêu, ngươi chú ý cho kỹ việc ăn uống thường ngày của hắn, đừng để cho người khác hạ độc hắn." Hoa Khóc Tuyết lạnh nhạt nói.

"Còn nữa không?" Bạch Thánh Diêu gật đầu một cái, khuôn mặt ảo não: "Ngươi dạy cho ta nửa ngày huyễn thuật, lúc nhanh lúc chậm, cũng chỉ mới đột phá có tầng bảy huyễn thuật, ta không bảo vệ cho Mộ Lê được....."

"Nha đầu ngốc, ta sẽ bảo vệ nàng." Mộ Lê vừa đau lòng, vừa bất đắc dĩ.

"Ảnh." Mộ Lương thản nhiên lên tiếng.

"Vương gia." Âm thanh của Ảnh vang lên.

Mộ Lương nhàn nhạt nhìn phương xa, trong giọng nói tràn đầy uy nghiêm: "Trong khoảng thời gian ta không có ở đây, ngươi hãy bảo vệ hoàng thượng cho thật tốt, nếu hắn có nửa phần không may, đưa đầu tới gặp ta."

"Vâng"

"Hoàng thúc." Trong mắt Mộ Lê tất cả đều là cảm động.

Mộ Lương thấy vậy, cười nhạo nói: "Chớ mà xảy ra chuyện gì, nếu không ta lại phải tiếp quản ngôi vị hoàng đế."

"Thôi đi, ta nếu thật gặp chuyện không may, không phải còn có Tứ Hoàng thúc sao?" Mộ Lê cũng cùng hắn cười nhạo nói.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương vừa nghe trong miệng Mộ Lê câu "Tứ Hoàng thúc", hơi ngẩn ra, Tứ ca..... Đã năm năm hắn chưa từng thấy qua hắn tứ ca.

Hoa Khóc Tuyết thản nhiên nhìn hắn rồi tựa như là đang nhớ lại cái biểu tình gì đó, ánh mắt giật giật, lại không nói gì.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Tuyết Tuyết, Mộ Lương, mau tới đây, chuẩn bị lên đường (1) rồi!" Hoa Trảm Lãng hướng bên này hô.

"Cũng không phải là chém đầu, thượng cái gì lộ (2)....." Mộ Lê lầm bầm đôi câu, cũng thúc giục: "Hoàng thúc, Hoàng thẩm, phải tự chăm sóc tốt cho mình nha."

(1) trong bảng gốc thì ghi là thượng lộ từ này cũng có nghĩa là chết nên ở (2) Mộ Lê mới dùng câu “thượng cái gì lộ” ý muốn bắt bẽ Hoa Trảm Lãng trên mặt chữ nhưng (1) để “ thượng lộ” thì không hợp nghĩa nên mình chuyển thành “lên đường”.

"Ừ." Hoa Khóc Tuyết gật đầu một cái, cùng Mộ Lương đi về phía xe ngựa.

"Hoàng huynh, gặp lại sau!" Mộ Hỏa Nhân chui ra xe ngựa, hướng Mộ Lê phất tay một cái, Hoa Trảm Lãng nhìn thấy động tác của nàng, một hồi đổ mồ hôi lạnh, vội vàng kéo nàng vào trong lòng, nhỏ giọng khiển trách.

Mộ Hỏa Nhân chỉ lè lưỡi.

Xe ngựa này rất rộng rãi, tám người ngồi cũng không cảm thấy chật, trên nhuyễn tháp trải chăn bông thật dày, ngồi ở phía trên căn bản không cảm thấy chấn động.

https://thuviensach.vn

Nghe được tiếng ngựa hí ở bên ngoài, xe ngựa chậm rãi di chuyển, Đại Hoa không đi cùng đường với bọn họ, mà là đi từ trong núi rừng, chờ đến lên thuyền thì hội hợp.

Mộ Lê cùng Bạch Thánh Diêu nghiêng nhìn xe ngựa đi xa, trong lòng có chút lo lắng, trực giác cảm thấy trong khoảng thời gian này, chỉ sợ sẽ không còn được bình thường gió êm sóng lặng như vậy.

Mà bọn họ không biết là, tại trên tường thành, có một người đưa mắt nhìn bọn họ đi xe ngựa ra khỏi thành, người này chính là Vân Tự.

Vân Tự nhìn xe ngựa của bọn họ đi xa, lạnh lùng nở nụ cười, Mộ Lương, ngươi chọn vào lúc này mà đi, thật coi như là đã giúp cho ta đại ân.

"Ha ha, Lương nhi, ngươi có biết hay không, từ Liệt Viêm bí quyết đến cuộc chiến Kim ghềnh, đều là do một tay biểu cữu bày kế?" Vân Tự đột nhiên điên cuồng nở nụ cười, toàn thân bởi vì kích động mà không ngừng run rẩy.

Một hồi lâu, hắn dừng cười lại, nhìn về phía phương xa ánh mắt trở nên phức tạp, có yêu, có hận, có si, có oán..... Cuối cùng, chỉ còn lại nồng nặc hận ý cùng ngoan độc.

"Lương nhi, chớ có trách ta, tất cả chuyện này, đều là do các ngươi ép ta....."

Trên xe ngựa.

"Tại sao năm nay lại diễn ra ở Phong Quốc, thật xa." Hoa Trảm Lãng ngáp một cái, không nhịn được oán trách.

Bạch Thánh Vũ liếc mắt: "Nếu như hai năm trước ngươi tham gia ở Tước Quốc đoạt hạng nhất thì hiện tại cũng không cần ở đây mà oán trách á."

https://thuviensach.vn

"Không phải ngươi cũng không tham gia sao?" Hoa Trảm Lãng híp mắt, ai mà rãnh rỗi tham gia cuộc tranh tài nhàm chán này, còn không bằng đi uống một chút rượu hoa, dĩ nhiên, đó là hắn trước kia.

"Ngươi nghe thấy ta oán giận à?" Bạch Thánh Vũ liếc hắn một cái, hừ nhẹ.

"Mọi người không cảm thấy rất kích động, rất chờ mong sao?" Lưu Nguyệt đột nhiên lên tiếng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tất cả đều là chờ mong, cuộc so tài tranh bá này, nàng từ nhỏ đã nghe nói, không nghĩ tới bây giờ có thể chính mắt đi xem một chút.

"Muốn tham gia?" Cảnh Duệ bật cười: "Chút bản lãnh kia của ngươi, vừa đi lên thì liền phải xuống lại."

"Ai nói ta muốn tham gia, ta chỉ là muốn đi xem một chút!" Lưu Nguyệt bĩu môi một cái, bất mãn nói.

Cảnh Duệ lắc đầu bất đắc dĩ, trong mắt xẹt qua nhu quang.

Trạch Linh tướng ánh mắt theo từ ngoài cửa sổ thu hồi lại, gương mặt nhàm chán:"Theo tốc độ này, đoán chừng sáu ngày sau cũng không đến được Phong Đô."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Hỏa Nhân có thai, không thể đi quá nhanh." Hoa Trảm Lãng lập tức cảnh giác nhìn hắn, nếu hắn dám yêu cầu đi nhanh, hắn lập tức đá hắn xuống xe ngựa.

"Ngươi khẩn trương cái gì." Trạch Linh không nói nhìn hắn: "Ta cũng biết rõ cách chăm sóc nữ tử có thai."

https://thuviensach.vn

"Nào có khoa trương như vậy, Trảm Lãng, chúng ta đi nhanh một chút đi, sớm một chút đến nơi còn có thể chơi nhiều một lát." Khuôn mặt Mộ Hỏa Nhân hưng phấn.

Hoa Trảm Lãng nghe vậy, trong nháy mắt giận tái mặt, nàng rốt cuộc có tự giác của người mang thai hay không!

"Hỏa Nhân, thi đấu xong rồi chơi cũng chưa muộn." Hoa Khóc Tuyết thản nhiên nhìn nàng một cái, trong mắt xẹt qua bất đắc dĩ.

"Được rồi." Mộ Hỏa Nhân bĩu môi, Tuyết Tuyết cũng nói như vậy rồi, nàng còn có thể thế nào.

"Ưmh." Hoa Khóc Tuyết đột nhiên rên lên một tiếng, sắc mặt tái nhợt, đưa tay đè xuống bụng của nàng.

"A Noãn, nàng làm sao vậy?" Mộ Lương sắc căng thẳng, gấp gáp nhìn nàng, cầm tay của nàng lên bắt mạch cho nàng.

Mọi người trên xe cũng khẩn trương nhìn sang.

"Các ngươi đi trước." Sắc mặt Mộ Lương thay đổi liên tục, rất cổ quái, cầm lên một bọc đựng quần áo, ôm Hoa Khóc Tuyết bay ra ngoài.

Mộ Lương ôm Hoa Khóc Tuyết bay đến một mảnh rừng, tìm cho nàng tảng đá, để cho nàng ngồi ở phía trên.

Hoa Khóc Tuyết nhìn thấy trên quần trắng nhiễm một mảng vết máu, rất là xấu hổ, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rần.

"Khụ khụ, A Noãn, ta nhớ là vẫn chưa có tới ngày....." Mộ Lương lúng túng ho khan một tiếng.

"Ta cũng không biết làm sao lại có trước....." Hoa Khóc Tuyết ngập ngừng nói, kinh nguyệt của nàng luôn có rất đúng lúc.

https://thuviensach.vn

Chủ tử! Người là bởi vì chỉ mới tu luyện có một nửa pháp quyết mà ta nói cho người biết, cho nên khí huyết vận chuyển có chút hỗn loạn, chờ người tu luyện toàn bộ, là có thể khôi phục bình thường rồi! Đúng rồi, chủ tử, trong khoảng thời gian này, người sẽ có chút khổ sở, chỉ là không quan trọng nha, qua được là tốt rồi.....

Âm thanh của Thiêu Hồng giòn giã vang lên.

"Khụ, hoá ra là như vậy." Mộ Lương cười gượng hai tiếng, đi lên phía trước.

Hoa Khóc Tuyết quẫn bách nhìn hắn: "Làm sao bây giờ?" Váy cũng dơ rồi.

"Còn có thể làm sao." Mộ Lương bất đắc dĩ cười, ở bốn phía tạo nên một cái kết giới, lúc này mới đưa quần áo trong tay cho nàng: "Mau thay thôi."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ừ." Hoa Khóc Tuyết gật đầu một cái, nhìn hắn: " Mộ Lương, chàng xoay qua chỗ khác đi."

"Cũng không phải là chưa có nhìn qua." Mộ Lương nhíu mày, ôm cánh tay dù bận vẫn ung dung nhìn nàng.

Mặt Hoa Khóc Tuyết trầm xuống, lạnh lùng nhìn hắn, người nào đó lúc này mới tự giác xoay người sang chỗ khác.

Âm thanh huyên náo qua đi, Hoa Khóc Tuyết đã đổi xong y phục, vận khởi huyễn lực liền đem này quần áo dơ tiêu hủy.

"Nha đầu phá của này." Mộ Lương thấy vậy, cười nói.

https://thuviensach.vn

"Dù sao thì chàng cũng có nhiều tiền." Hoa Khóc Tuyết hừ nhẹ: "Chúng ta đi thôi."

Mộ Lương gật đầu một cái, đang chuẩn bị thu kết giới, lại phát hiện người bên cạnh đột nhiên sắc mặt trắng bệch, khổ sở ôm chặt bụng.

https://thuviensach.vn

Chương 70+4: Tiến Về Phong Quốc (4)

Editor: Mộc Du

"A Noãn." Mộ Lương ôm nàng vào trong ngực, lo lắng nhìn nàng, thấy gương mặt nàng khổ sở, không nhịn được càu nhàu: "Có phải rất đau hay không? Nàng trước kia có cũng sẽ không đau, ai kêu nàng luyện thứ đồ hư kia."

"Dài dòng quá." Hoa Khóc Tuyết không biết nên nói gì.

"Nàng còn chê ta dài dòng!" Mộ Lương trợn mắt, thấy nàng sắc mặt tái nhợt, đau lòng vô cùng.

"Kiếp sau, ta mới không cần làm nữ nhân." Hoa Khóc Tuyết xoa xoa bụng, nhỏ giọng lẩm bẩm.

"Được được được, kiếp sau, ta làm nữ nhân, nàng làm nam nhân, chúng ta vẫn sẽ ở cùng nhau." Mộ Lương cưng chiều cười cười, cúi đầu hôn một cái lên trán của nàng.

"Đi nhanh đi." Hoa Khóc Tuyết bị hắn chọc cười, cảm giác buốt nhức trong bụng cũng giảm đi một chút.

Mộ Lương nhíu mày, thu lại kết giới, ôm nàng đi tìm mọi người

"Tuyết Tuyết không sao chứ, sắc mặt sao lại trắng như vậy?" Mộ Hỏa Nhân lo lắng nhìn nàng.

"Không có việc gì." Hoa Khóc Tuyết giật giật khóe miệng.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Lưu Nguyệt vốn là lo lắng nhưng lại gần một chút lỗ mũi rất nhạy của nàng ngửi được một mùi máu tươi, lại gặp cái bộ dáng này của tiểu thư, trong bụng liền hiểu rõ.

"Tiểu thư, người có phải cái đó hay không....." Lưu Nguyệt gãi gãi đầu, có chút xấu hổ.

"Ừm." Hoa Khóc Tuyết rất bình tĩnh.

"Khụ khụ, để ta làm cho tiểu thư một chút nước đường." Lưu Nguyệt ho khan hai tiếng, xoay người đi về phía xe ngựa: "Cảnh Duệ, tới giúp ta tìm một chút, đường để ở chỗ nào?"

Cảnh Duệ sờ sờ mũi, vội vàng đi theo.

Mộ Hỏa Nhân vừa nghe lời này của Lưu Nguyệt, trong bụng cũng sáng tỏ, nhìn Tuyết Tuyết bình thường cường đại như vậy bây giờ lại như con chim nhỏ nép vào trong ngực của hoàng thúc thì không khỏi cảm thán làm nữ nhân thật cực khổ.

"Nàng nghĩ gì thế?" Sắc trời đã tối, Hoa Trảm Lãng cùng Bạch Thánh Vũ bọn họ đi kiếm củi đốt đã trở lại, chuẩn bị đốt lửa.

"Không có gì, Trảm Lãng, chàng mau đốt lửa đi, ta có chút đói bụng." Mộ Hỏa Nhân bĩu môi, đột nhiên bụng kêu lên, có chút quẫn bách, từ lúc có bảo bảo sức ăn của nàng tăng lên nhiều rồi.

Hoa Trảm Lãng dịu dàng cười một tiếng, vỗ vỗ mặt của nàng cưng chiều nói: "Chờ."

"A Noãn, hiện tại có thấy thoải mái hơn một chút nào không?" A Noãn ôm nàng ngồi ở dưới tàng cây, để cho nàng tựa vào trong ngực hắn, đem áo khoác ngoài đắp lên cho nàng, bàn tay to ở trên bụng nàng xoa xoa, hi vọng nàng có thể thoải mái hơn chút.

https://thuviensach.vn

"Ừ." Hoa Khóc Tuyết ngoắc ngoắc môi, bởi vì được hắn săn sóc mà trong lòng ấm áp.

"Buổi tối nàng muốn ăn cái gì?" Mộ Lương dịu dàng hỏi.

"Muốn ăn..... Chàng cũng sẽ không làm." Hoa Khóc Tuyết khó có khi lại yếu ớt phồng phồng hai má lên.

Mộ Lương bật cười: "Nàng nói như vậy là khinh thường nam nhân của nàng?"

"Vậy ta muốn ăn thịt thỏ." Hoa Khóc Tuyết cười yếu ớt: " Chàng làm cho ta sao?"

"Trạch Linh, đi bắt mấy con thỏ hoang." Mộ Lương ngắt cái mũi của nàng, hướng bên kia phân phó Trạch Linh.

"À? A, ta sẽ lập tức đi, Vương gia đợi đã nào...!" Trạch Linh để củi trong tay xuống, nhìn đường đi một chút rồi xoay người đi vào sâu trong rừng.

"Mộ đại gia, chúng ta là đang ở bên ngoài, đừng có mà đòi hỏi." Bạch Thánh Vũ rất là khinh bỉ nói.

"Xem ra là ngươi thấy mười ngày tiệc miễn phí vẫn chưa đủ." Mộ Lương nguy hiểm cười.

Bạch Thánh Vũ lập tức xua tay, bộ mặt nịnh hót: "Đủ, đủ rồi." Nói giỡn, mười ngày, bây giờ suy nghĩ lại vẫn còn cảm thấy nhức nhối, hắn là thương nhân nha.....

"Tiểu thư, nước đường đây, uống chậm một chút." Lưu Nguyệt bưng một chén nước đường nóng hổi đi tới.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nhận lấy, một tay bưng chén, một tay cầm muỗng, đút từng ngụm cho nàng, Hoa Khóc Tuyết cũng rất ngoan để cho hắn đút.

"Vương gia thật là biết quan tâm." Lưu Nguyệt đứng ở một bên không nhịn được mà khen ngợi.

Cảnh Duệ sờ mũi một cái, cúi đầu nhìn gương mặt tươi cười của nàng, nghĩ thầm, nếu như nàng có thể thông minh một chút, cũng sẽ phát hiện ra ta cũng rất biết cách săn sóc.

Bên này vẫn còn đút nước đường, bên kia Hoa Trảm Lãng đã nhóm lửa xong rồi, Mộ Hỏa Nhân cười hướng Hoa Trảm Lãng chạy nhanh tới.

"Nàng cẩn thận một chút." Hoa Trảm Lãng bất đắc dĩ nhìn nàng.

Mộ Hỏa Nhân hừ nhẹ một tiếng, đột nhiên cảm thấy dưới chân trơn mềm liền hướng trước mặt nhào tới, hù dọa Hoa Trảm Lãng thân mình lạnh ngắt, vội vàng ôm lấy nàng, không đợi hắn mở miệng, bên kia Lưu Nguyệt đột nhiên hét ầm lên.

"A! Đại xà!"

Lưu Nguyệt trong lúc vô tình liếc nhìn ở dưới chân Mộ Hỏa Nhân, nhìn thấy một cái gì đó đen đen đang nhanh chóng di chuyển, lộ ra một đôi mắt xanh biếc, dọa nàng sợ đến kêu to lên, theo bản năng ôm lấy Cảnh Duệ, làm cho Cảnh Duệ kinh ngạc.

"Ở đâu?" Cảnh Duệ nhíu mày hỏi, nhìn theo hướng Lưu Nguyệt chỉ nhưng cái gì cũng không nhìn thấy, không khỏi nhíu nhíu mày.

Những người khác cũng bắt đầu cảnh giác, nhìn khắp bốn phía tìm kiếm đại xà kia, lại không tìm được.

https://thuviensach.vn

"Trảm Lãng....." Khuôn mặt Mộ Hỏa Nhân đột nhiên vặn vẹo, run giọng nói: "Ta mới vừa đạp trúng, cái gì đó trơn mềm có..... Phải là..... Oẹ....."

Còn chưa nói hết, Mộ Hỏa Nhân liền cúi người nôn ra một trận, thật ghê tởm.

"Không có việc gì không có việc gì." Hoa Trảm Lãng vỗ lưng cho nàng, sắc mặt lại có chút tối tăm, hắn nhất định phải bắt được con rắn kia, dám làm cho nàng ghê tởm.

Bạch Thánh Vũ lạnh lùng quét nhìn bốn phía, lại không phát hiện được tung tích của con rắn kia, trong lòng không khỏi nghi ngờ: "Lưu Nguyệt, có phải ngươi bị hoa mắt hay không?"

"Ta không có, ta thật sự nhìn thấy, ánh mắt của con rắn kia có màu xanh!" Lưu Nguyệt lắc đầu như trống bỏi, lại hướng trong ngực Cảnh Duệ chui chui.

Cảnh Duệ nhất thời cảm thấy tâm hồn nhộn nhạo, cúi đầu nhìn Lưu Nguyệt tự giác chui vào trong lòng hắn, đột nhiên hắn lại rất cảm kích con rắn kia.

"Làm sao có thể, tròng mắt của rắn đều là màu vàng, gì đây? Màu xanh?" Bạch Thánh Vũ như là phát hiện ra cái gì, mặt liền biến sắc.

"Câm miệng." Hoa Khóc Tuyết lạnh lùng lên tiếng, Bạch Thánh Vũ lập tức câm miệng, nhưng vẻ mặt lại trở nên nặng nề.

Tay Mộ Lương dừng lại, tiếp theo lại vân đạm phong khinh cười, dịu dàng đút cho Hoa Khóc Tuyết một ngụm nước đường cuối cùng rồi lau khóe miệng cho nàng, nhẹ giọng hỏi: "Có muốn uống thêm một chén không?"

https://thuviensach.vn

Hoa Khóc Tuyết nhíu mày, thấy thái độ này của hắn, trong bụng kỳ quái, khẽ lắc đầu một cái.

"Không uống....." Giọng nói Mộ Lương vốn là mang theo ý cười bỗng chuyển lạnh, trên mặt nhiễm sát ý nhàn nhạt: "Cái muỗng này không cần giữ lại."

Dứt lời, cái muỗng sứ từ trong tay hắn bay ra, hướng về phía bên phải Hoa Trảm Lãng bắn tới, mang theo một đường tử quang, liền nghe thấy âm thanh vật cứng đâm vào trong máu thịt.

"Làm sao chàng biết nó ở chỗ nào? Mà ta với bọn họ lại không biết?" Hoa Khóc Tuyết nhíu mày hỏi, nàng cũng không có phát hiện hơi thở của con rắn này.

Mộ Lương lạnh lùng nhếch môi, trong mắt thoáng hiện ánh sáng nguy hiểm nhưng không nói lời nào.

Ngược lại Bạch Thánh Vũ từ đằng xa ôm thi thể con rắn kia tới, nghe thấy lời này của Hoa Khóc Tuyết, mở miệng: "Bởi vì xà này là linh xà mẫn."

"Thật buồn nôn." Mộ Hỏa Nhân nhìn thấy con rắn chết trong tay Bạch Thánh Vũ, liền nôn khan một hồi.

"Ngoan, đừng có nhìn." Hoa Trảm Lãng bịt kín ánh mắt của nàng, chóp mũi ngửi ngửi, lại bày ra một tầng kết giới, ngăn lại mùi tanh này.

Hoa Khóc Tuyết thản nhiên liếc nhìn con rắn chết một cái: "Linh xà?"

"Đúng vậy, đặc trưng của Phong Quốc, hành động im hơi lặng tiếng, bất luận kẻ nào, đều không phát hiện ra sự tồn tại của nó." Bạch Thánh Vũ giơ giơ con rắn chết trong tay lên.

https://thuviensach.vn

"Cầm xa một chút." Lưu Nguyệt không nhịn được oán trách, lui về phía sau rụt vai một cái, đột nhiên ý thức được mình đang ở trong ngực Cảnh Duệ, mở trừng hai mắt, lập tức nhảy ra ngoài lại thấy Bạch Thánh Vũ cầm con rắn chết đi đến gần, sắc mặt trắng bệch, lại nhảy trở về.

Cảnh Duệ bất đắc dĩ ôm nàng nói: "Đừng nhảy loạn."

Mặt Lưu Nguyệt đỏ lên, không dám nhìn hắn, nghĩ muốn đẩy hắn ra rời đi, lại bị hắn ôm càng chặt hơn, vừa xấu hổ lại vừa giận ngẩng lên liếc mắt nhìn hắn một cái, người sau vô tội nhìn về phía xa, quang minh chính đại hưởng thụ cảm giác mềm mại ở trong lòng.

"Mộ Lương, chàng làm sao mà phát hiện ra sự hiện hữu của nó?" Hoa Khóc Tuyết có chút kỳ quái, không phải ai cũng không phát hiện được sao? Chẳng lẽ Mộ Lương có năng lực đặc biệt?

"Ta đã ăn qua thịt Linh Xà." Mộ Lương cười nhạt: "Năm đó đi Phong Quốc làm việc, trong lúc vô tình giết một con."

Hoa Khóc Tuyết cau mày, đây là cái đạo lí gì.

"Đừng nhíu lông mày, ta sẽ từ từ nói với nàng." Mộ Lương vuốt vuốt chân mày nàng.

Bạch Thánh Vũ chợt xoa xoa hai cánh tay, liếc mắt: "Trời, có lời gì thì nói nhanh đi, chớ ghê tởm chúng ta."

Mấy người còn lại cũng rối rít quay đầu lại.

"A Noãn, thân hình của Linh Xà này so sánh với xà bình thường thì lớn hơn, mắt là màu xanh biếc, nó chuyên hút đi sức lực của cơ thể, chỉ sinh trưởng ở Phong Quốc, Phong Quốc lợi dụng Linh Xà này tập hợp thành một Linh Xà đội, uy lực vô cùng."

https://thuviensach.vn

Mộ Lương híp híp mắt.

"Phong Quốc, chính là dựa vào Linh Xà đội này, mới có thể đặt chân đến mảnh đất Vân Nam?"

"Quân đội Phong Quốc so ra thì kém hơn hai nước còn lại, trên kinh tế cũng không phải là phồn vinh nhất nhưng lại có thể đặt chân đến Vân Nam trăm năm không suy, chính là nhờ vào Linh Xà đội này, không phải chưa từng có quốc gia khác muốn diệt Phong Quốc nhưng 50 vạn đại quân lại không còn ai sống sót."

Mộ Lương cuối xuống hôn nhẹ lên má của Hoa Khóc Tuyết, trên môi nở nụ cười có chút phức tạp.

"Bảo bối của Phong Quốc lại xuất hiện ở Mộ Quốc....." Hoa Khóc Tuyết hạ tầm mắt, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, đang tính mở miệng lại bị Mộ Lương ngăn cản.

Mộ Lương bật cười: "A Noãn, nàng cũng đừng có khoe khoang đầu óc thông minh của mình, ngoan ngoãn nhắm mắt lại, nghỉ ngơi một lát đi."

Hoa Khóc Tuyết nhíu mày, nhích lại ngực hắn gần hơn nhưng không nhắm mắt lại.

"Cảnh Duệ a, tới lấy thịt rắn đi nướng, sau này, xà kia cảm cảm giác được thì liền đi đường vòng." Bạch Thánh Vũ ném con xà chết vào đống lửa bên cạnh, liếc nhìn Cảnh Duệ đang nghiêm trang ôm Lưu Nguyệt không buông, liếc mắt nói: "Ngươi ôm nhuyễn ngọc ôn hương trong ngực đến choáng váng rồi."

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 70+5: Tiến Về Phong Quốc (5)

Editor: Mộc Du

"Chúng ta, nướng thịt thôi." Cảnh Duệ sững sờ, từ từ buông Lưu Nguyệt đang ôm trong tay ra, mắt không biểu cảm mà đi đến trước đống lửa ngồi xuống, từ bên hông rút ra chủy thủ, cúi đầu, đem thịt rắn chia làm một đoạn một đoạn, không ai thấy được khóe miệng hắn đang cười ngây ngô.

Lưu Nguyệt sờ sờ mặt của mình, một mảnh nóng ran.

"Linh Xà này, đều là theo bầy, không thể nào chỉ có một con." Hoa Trảm Lãng nói ra suy nghĩ, cùng Mộ Lương một dạng, đem Mộ Hỏa Nhân ôm ở trên đùi, tránh cho nàng cảm lạnh.

"Dò đường." Hoa Khóc Tuyết thản nhiên nhìn phía xa.

"Xem ra, Phong Quốc đã bắt đầu có động tác rồi." Bạch Thánh Vũ như có điều suy nghĩ cười cười: "Những người này, chẳng lẽ đều đem trụ cột của Mộ Quốc quên đi?"

Dứt lời, liền nhìn về phía Mộ Lương.

"Thiên hạ không loạn, ta với A Noãn làm thế nào mà có phần đại lễ tặng cho Mộ Lê." Mộ Lương châm chọc cười một tiếng.

"Trong lúc diễn ra cuộc so tài tranh bá, Tước Quốc cùng Phong Quốc sẽ có động tĩnh." Hoa Khóc Tuyết suy nghĩ một chút, nói.

"Vậy thì như thế nào." Giọng nói của Mộ Lương rất bá đạo, hắn cũng khôngcần thiết phải sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Vũ lật miếng thịt rắn nướng trong tay, nghe lời kia của Mộ Lương, sắc mặt liền thay đổi:"Đúng vậy a, Lão nhân gia ngươi ngược lại nói thật nhẹ nhàng, người lỗ vốn chính là ta!"

"Bạch Thánh Vũ, cuộc trao đổi này, ngươi sẽ không phải chịu thua thiệt." Mộ Lương hừ lạnh một tiếng: "Ngươi tài trợ cho quân đội Mộ Quốc đầy đủ lương thảo, chờ toàn bộ mảnh đất Vân Nam đều là của họ Mộ thì Bạch gia ngươi còn sợ không kiếm được tiền sao?"

"Đây chính là khẩu vị của gian thương, có lấp cũng không đầy." Hoa Trảm Lãng nhíu mày, cười nhạo một tiếng, đưa thịt rắn trong tay hướng đến khóe miệng Mộ Hỏa Nhân buông lỏng một chút.

Mộ Hỏa Nhân ghê tởm hất mặt.

"Nha đầu ngốc, không ăn về sau gặp lại nó, sẽ rất nguy hiểm." Hoa Trảm Lãng thở dài, thừa dịp nàng há miệng tính nói chuyện, liền bỏ vào trong miệng nàng một miếng thịt.

Mộ Hỏa Nhân nuốt đi vào, nhìn nét mặt nàng như là ăn phải đại tiện (phân).

"Ta Bạch Thánh Vũ chính là ánh mắt thiển cận, không thể nhìn xa, theo hiện tại mà nói, ta rất thua thiệt!" Bạch Thánh Vũ hung hăng cắn một miếng thịt, trên khuôn mặt tuấn mỹ đều là kìm nén uất ức.

"Còn dài dòng nữa, ngày mai ta sẽ thu làm của riêng tất cả tài sản của Bạch gia, xa hay gần ngươi cũng không cần nhìn nữa." Hoa Khóc Tuyết lạnh lùng nhìn hắn.

Bạch Thánh Vũ có chút không chịu nổi ánh mắt lạnh lẽo của nàng, không bao lâu liền bị đánh cho tơi bời, nhận thua.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương thấy vậy, ánh mắt nhìn Hoa Khóc Tuyết tất cả đều là cưng chiều, A Noãn của hắn thật ngoan, thật là đáng yêu.

"Cho nên a, có người, thích cứng không thích mềm." Cảnh Duệ cũng không quên mới vừa rồi Bạch Thánh Vũ nhạo báng mình.

Bạch Thánh Vũ thấy đến Cảnh Duệ cũng dám nhạo báng hắn, lập tức cười đến giống như một con hồ ly nói: "Đúng, ta không ăn mềm, lại có người còn không được ăn, nhiều lắm cũng chỉ được ôm, sờ sờ ‘mềm’ này thôi."

"Ngươi!" Cảnh Duệ mặt tối sầm.

Lưu Nguyệt bình thường đầu óc không nhanh nhạy nhưng lúc này lại vô cùng nhạy bén hiểu rõ ẩn ý bên trong lời nói của Bạch Thánh Vũ, trong nháy mắt gương mặt đỏ lên, giương mắt nhìn Cảnh Duệ liếc mắt một cái.

Hoa Khóc Tuyết nhìn thịt rắn trong tay Lưu Nguyệt sắp bị nướng cháy, trong mắt xẹt qua ý cười: "Lưu Nguyệt, chú ý đến độ lửa."

"Tiểu thư, cái gì độ lửa?" Lưu Nguyệt nghi ngờ nhìn về phía Hoa Khóc Tuyết, đột nhiên cảm thấy đầu ngón tay như bị phỏng, "A" một tiếng liền muốn ném thịt rắn trong tay xuống.

"Nướng đồ mà cũng không cẩn thận như thế, thật là đần!" Cảnh Duệ đoạt lấy thịt rắn trong tay nàng, tức giận khiển trách.

"Đúng vậy, ta chính là đần, sư phụ người có đồ nhi như ta đây thật là đáng thương nhé!" Lưu Nguyệt nghe Cảnh Duệ nói nàng đần liền tức giận, lập tức mỉa mai lại.

"Đã nói không được gọi ta là sư phụ!" Cảnh Duệ vừa nghe nàng gọi mình là sư phụ, thiếu chút nữa giận đến hộc máu.

https://thuviensach.vn

"Vậy muốn ta gọi ngươi cái gì, ngươi không phải chính là sư phụ của ta sao!" Lưu Nguyệt hừ lạnh.

"Ta không phải sư phụ ngươi!" Cảnh Duệ cắn răng.

"Vậy ngươi là cái gì của ta!"

"Ta là nam nhân của ngươi!"

.....

Cảnh Duệ sửng sốt, Lưu Nguyệt cũng sửng sốt còn những người khác thì cười.

Hoa Khóc Tuyết không biết từ lúc nào ra khỏi ngực của Mộ Lương, cầm lấy thịt rắn trên tay Cảnh Duệ, cười như không cười nhìn về phía Mộ Lương: "Mộ Lương, muốn ăn ngon thì tới xe ngựa lấy cái túi màu vàng kia ra cho ta đi."

Mộ Lương chậm rãi đứng dậy, thong thả ung dung phủi phủi y phục, hướng trên xe ngựa tung một trưởng, một bao màu vàng rơi vào trong tay:" A Noãn, nàng thật coi ta là nô dịch."

Hoa Khóc Tuyết bất đắc dĩ nhún nhún vai:"Không có biện pháp a, nô tì của ta chắc là đang ngây người ra."

Dứt lời, ánh mắt của mọi người lần nữa lại nhìn tới Cảnh Duệ và Lưu Nguyệtcứ ngơ ngác nhìn nhau cười lớn.

Lưu Nguyệt mặt đỏ lên, nhấc váy, liền hướng trong rừng loạng choạng chạy đi.

"Nàng chạy chậm một chút, không thì té bây giờ!" Cảnh Duệ cũng phục hồi tinh thần, chạy theo nàng, lại thấy nàng chạy càng nhanh hơn.

https://thuviensach.vn

"Ta còn đang suy nghĩ tên ngốc Cảnh Duệ đó sẽ thổ lộ như thế nào, không ngờ là như vậy 囧..... Ha ha ha!" Bạch Thánh Vũ ôm bụng cười lăn lộn, khóe mắt cũng cười ra nước mắt, bọn họ đều là đi theo Mộ Lương cùng nhau lớn lên, tính tình Cảnh Duệ này khô khan ngu ngơ, hắn còn từng lo lắng cho hắn sau này không lấy được nương tử nhưng bây giờ xem ra là không cần phải lo lắng những thứ này nữa.

Hoa Khóc Tuyết không lên tiếng, chỉ là ngồi chồm hổm xuống, mở cái túi kia ra, lấy nguyên liệu bên trong ra, bụng lại một trận đau đớn, nàng chỉ là nhíu nhíu mày, cũng không có phản ứng khác.

Mộ Lương lại phát hiện biểu tình của nàng biến hóa, híp híp mắt, bế nàng lên, "Nàng đi nghỉ ngơi đi để ta làm."

"Chàng làm?" Hoa Khóc Tuyết nhíu mày.

Mộ Lương nhìn thấy vẻ mặt không tin tưởng của nàng thì tức tối: "Ta làm thì làm sao!" Dứt lời liền đoạt lấy mấy thứ trong tay nàng, đem nguyên liệu đổ lên trên thịt, liền bắt đầu nướng.

Mộ Hỏa Nhân trợn mắt há mồm nhìn "Hiền huệ" Hoàng thúc, đại nhân gia này mười ngón tay cũng không dính chút nước.....

"Trảm Lãng, Hoàng thúc, là đang diễn tuồng nào vậy?"

"Thánh vương cưng chiều thê." Hoa Trảm Lãng sờ sờ cằm, tà khí cười một tiếng.

Hoa Khóc Tuyết nhìn dáng vẻ hắn chân tay vụng về, muốn đi giúp một tay, lại bị hắn trừng mắt liếc, không khỏi cảm thấy buồn cười.

"Vương gia, Cảnh Duệ hắn mới vừa....." Trạch Linh trở lại giơ lên hai con thỏ, nhìn thấy Mộ Lương đang nướng thịt, miệng há to, ngây người ra hai con thỏ trong tay thừa cơ chạy trốn.

https://thuviensach.vn

"Thu hồi cái nét mặt này của ngươi." Mộ Lương lạnh lùng liếc nhìn hắn, đưa tay bắt thỏ trở lại, đem thịt rắn trong tay đưa cho Hoa Khóc Tuyết: "Đây."

Hoa Khóc Tuyết mím môi liếc nhìn miếng thịt rắn có chút thảm thương đến không nỡ nhìn nhưng vẫn là nhận lấy, đặt ở trong miệng, mặc dù là rất mặn nhưng trong mắt lại nổi lên nét cười.

Mộ Lương làm sạch hai con thỏ, thấy ánh mắt mọi người còn đặt ở trên người mình, sắc mặt có chút đen, hắn nhớ là mình cũng không phải là được nuông chiều từ bé, tại sao chỉ là nướng thịt thì họ liền kinh ngạc đến như vậy.

"Mộ Lương, chàng nướng, ta ướp gia vị." Hoa Khóc Tuyết đứng ở bên cạnh hắn, trộn nguyên liệu.

"Tốt." Mộ Lương dịu dàng cười một tiếng, đem thỏ gác ở trên lửa, bắt đầu nướng, ngón tay thon dài linh hoạt chuyển động cây nướng trong tay, dầu mỡ từ thịt chảy ra bóng bẩy nhìn rất ngon.

Bạch Thánh Vũ cùng Trạch Linh đều tới ngồi bên chỗ Hoa Trảm Lãng, mặt đối mặt nhìn phu thê bọn họ loay hoay nướng thịt thỏ, dưới ánh lửa chiếu rọi, hết sức hài hòa.

"Ta cảm thấy được, Tuyết Tuyết thay đổi rất nhiều." Mộ Hỏa Nhân tựa ở trong lòng Hoa Trảm Lãng, nhìn Mộ Lương yên lặng hỗ trợ Hoa Khóc Tuyết, thản nhiên nói.

"Ta nhớ còn nhớ rõ, lúc Vương phi đánh rớt chúng ta từ không trung, trong xương đều là lạnh lẽo, nhưng bây giờ..... Ấm áp rất nhiều." Trạch Linh nhớ tới ban đầu ánh mắt lạnh lùng của Vương phi nhìn bọn hắn, hiện tại nhớ lại trong xương vẫn còn phát rét.

https://thuviensach.vn

"Các ngươi là chưa từng thấy qua cứ hàng năm Mộ Lương sẽ lên mang sơn một lần, cái dáng vẻ ân tình dành cho Tuyết Tuyết kia, bây giờ nhớ lại ta còn không thể tin được, hắn là người kiêu ngạo từ trong xương cốt nhưng ở trước mặt Tuyết Tuyết, sợ là sự kiêu ngạo đó tan biến không còn lại chút nào." Hoa Trảm Lãng cũng có chút cảm khái, hai tay nắm thật chặt, hắn luôn rất hâm mộ Mộ Lương có được một nữ nhân để mình nguyện ý bỏ ra tất cả, nhưng mà hiện tại hắn cũng đã có được Hỏa Nhân.

"Cũng may, nữ nhân này không có quen với Bạch Nhãn Lang, bằng không ngườihuynh đệ này của ta sẽ rất thảm." Bạch Thánh Vũ cười nhạo một tiếng, đột nhiên vỗ vỗ bả vai Trạch Linh.

"Ngươi làm gì đấy?" Trạch Linh cau mày nhìn hắn.

"Trạch Linh, suốt hành trình này ngươi và ta phải nên thân thiết với nhau, ngươi nhìn những người này đi, ai mà không có bạn, chỉ có hai ta là lẻ loi hiu quạnh....."

"Cách ta xa một chút." Trạch Linh bày ra vẻ mặt chán ghét tránh xa hắn một chút.

Bạch Thánh Vũ đứng tại chỗ khóe miệng co giật.

"Ăn ngon không?" Mộ Lương thản nhiên cười, nhìn Hoa Khóc Tuyết đem thịt thỏ bỏ vào trong miệng, trong mắt là khẩn trương không dễ dàng phát giác, đây là lần đầu tiên hắn nướng đồ, không biết A Noãn có thích hay không.

"Ừm." Hoa Khóc Tuyết hạ tầm mắt, gật đầu một cái, che đi ý cười ở trong mắt.

Mộ Lương thấy khóe miệng nàng dính đồ ăn, định đưa tay lau cho nàng, lại nhớ tới trên tay đều là mỡ đông, ở nửa chừng thì dừng lại đang muốn thu

https://thuviensach.vn

tay, lại không nghĩ rằng Hoa Khóc Tuyết đột nhiên vươn tay ra bắt lấy tay hắn đang muốn thu về.

Sau đó, đầu của nàng nâng lên một chút, ở góc độ chỉ có Mộ Lương thấy được, liếm đồ ăn nơi khóe miệng, nâng lên nụ cười tà khí.....

Mộ Lương ngơ ngác nhìn hết tất cả, ngay sau đó, chậm rãi cong lên khóe miệng, hơn nữa càng lúc càng mở rộng, trong tròng mắt đen là vui vẻ thuần túy.

"Thì ra là, A Noãn vẫn chưa quên."

Hoa Khóc Tuyết ngẩng đầu lên, đã thu lại nụ cười, khôi phục vẻ lạnh nhạt trước sau như một, nhìn hắn cười chúm chím mắt, con ngươi trong suốt cũng nhiễm ý cười.

"Muốn quên a..... Nhưng là, không quên được."

Nếu như quên thì làm sao có thể có ngày hôm nay.

https://thuviensach.vn

Chương 71: Đồng Hành [Thủ Đả Vip]

Editor: thao1504

Phong Quốc là quốc gia trên biển, Mộ Quốc cùng Tước Quốc muốn đi đến Phong Quốc, nhất định phải đi thuyền từ Lăng cảng, trải qua Lăng Hải mớitới.

Lăng cảng.

"Lão bá, hiện tại thuê thuyền giá bao nhiêu vậy?" Một gã sai vặt áo xám cười híp mắt lên hỏi giá người chèo thuyền.

"Năm lượng bạc một người!" Thuyền kia phu gầy teo nho nhỏ, nhưng kia mắt đặc biệt sáng, vừa nhìn thì biết rõ là một chủ thuyền thông minh.

"Năm lượng?" Này gã sai vặt trợn to mắt, "Lão bá, ngài đùa giỡn sao, bình thường cũng chỉ một lượng bạc một người thôi mà!"

"Người nào đùa giỡn với ngươi, muốn thuê thuyền cũng không nhìn thời điểm hiện tại một chút, năm nay tam quốc diễn ra cuộc tranh tài ảo thuật đượctổ chức ở Phong Quốc, Đương nhiên sẽ tăng giá, hơn nữa, gần đây gió lại lớn như vậy, ngươi nhìn xem phụ cận còn được mấy chiếc thuyền?"

Lão đầu liền hừ lạnh, liếc này gã sai vặt một cái, thái độ được không phách lối, xung quanh chỉ còn duy nhất con thuyền này của hắn, hắn không ngồi, tự nhiên có người tới ngồi, tham gia cuộc so tài tranh bá đều không phải người nghèo, còn sợ không ai ngồi thuyền?

Mộ Lương ngồi xe ngựa tới Lăng cảng thì ngừng lại, người trên xe sau khi xuống xe, liền nhìn thấy một màn như vậy.

https://thuviensach.vn

"Bạch Thánh Vũ, ngươi đi cùng đi.” Hoa Trảm Lãng liền giơ tay chỉ vào Bạch Thánh Vũ, chế giễu nói.

"Tại sao bây giờ ta trở thành người thương thuyết rồi." Bạch Thánh Vũ kỳ quái nhìn hắn

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, nhíu mày, "Hoa Thủy Thủy nói, các ngươi đều là gian thương."

"Chỉ có sư muội hiểu ta." Hoa Trảm Lãng nhếch môi, thật không uổng công ở chung trên Mang sơn người lâu như vậy.

"Hoa Khấp Tuyết!" Bạch Thánh Vũ thẹn quá hóa giận, một cây quạt giơ lên cao cao, liền muốn đánh nàng, lại cảm thấy cánh tay đau đớn, "A" một tiếng cây quạt rơi liền trên xuống mặt đất.

"Chán sống?" Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn ôm tay kêu đau, lại xoay người đi về phía xe ngựa lấy áo choàng.

Bạch Thánh Vũ căm giận mà nhìn hắn một cái, ủy khuất bĩu môi, xoay mặt đi.

"Vương Gia, muốn bao thuyền sao?" Cảnh Duệ nhẹ giọng hỏi.

"Không cần." Mộ Lương quét phía trước một cái, người tính ra không có nhiều, thuyền cũng khá lớn, không cần thiết phải bao thuyền.

Cảnh Duệ gật đầu một cái, kéo Lưu Nguyệt đi về phía trước, Lưu Nguyệt giùng giằng hô, "Tiểu thư, cứu ta a!" Nhưng cuối cùng vẫn là bị Cảnh Duệ lôi đi nha.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn nàng một cái, hơi khẽ mỉm cười, lại nhìn gã sai vặt phía trước đang cùng thuyền phu cãi vả kia, mà bên cạnh hắn, còn mấy nam tử khác.

https://thuviensach.vn

Nam tử kia mặc cẩm bào, phất phất tay về phía gã sai vặt, ý bảo hắn đi xuống, tay đưa cho thuyền phu kia một thỏi vàng, giọng điệu ôn hòa, "Người làm không hiểu chuyện, kính xin lão bá tha lỗi."

"Không cần khách khí không cần khách khí." Người chèo thuyền vui vẻ ra mặt nhận lấy vàng, lấy răng cắncắn, thấy là thật, lúc này mới nhận lấy, "Công tử, lên thuyền thôi."

Công tử áo gấm mang theo gã sai vặt còn có ba nam nhân mặc cẩm y khác cùng một cô nương mặc áo trắng lên thuyền.

Hình như là cảm nhận được có người đang nhìn hắn, hắn chậm rãi quay đầu lại, liền gặp Hoa Khấp Tuyết, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

"A Noãn, hắn ta nhìn có đẹp không?" giọng của Mộ Lương buồn rười rượi vang lên, khoác áo choàng lên trên người nàng, kéo lực chú ý của nàng.

"Ừ, người đó nhìn tương đối mỹ." Hoa Khấp Tuyết quay đầu lại nhàn nhạt nhìn hắn một cái.

Mộ Lương hừ nhẹ một tiếng, lạnh lùng nhìn công tử mặc cẩm y kia một cái, ôm lấy nàng xoay người sang chỗ khác.

Cẩm y công tử kia trong mắt xẹt qua mất mác, dung nhan như thế, vậy mà đã có phu quân làm bạn.

"Loan ca ca, ngươi đang nhìn cái gì?" Này cô gái áo hồng đột nhiên quay đầu lại, nhìn theo ánh mắt của công tử mặc áo gấm, thấy hắn đang một mực nhìn nữ tử áo trắng, trong mắt xẹt qua cô đơn.

"Không có gì, Tước Nhi, lên thuyền thôi." Cẩm y nam tử tự giễu ngoắc ngoắc môi một cái, lại nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, mới xoay người vào thuyền.

https://thuviensach.vn

"A Noãn, nàng lại chọc một con ruồi rồi....." Mộ Lương quay đầu lại nhìn nam nhân kia một cái, hừ lạnh, tốt nhất là người này nên tự biết rõ, không có động ý định gì khác.

Hoa Khấp Tuyết híp mắt, hung hăng bấm thắt lưng của hắn một cái, đại nam nhân này, bụng dạ có thể đừng hẹp hòi như vậy chứ?

"Nàng còn bấm ta!" Mộ Lương ủy khuất trợn mắt.

"Người này nhân phẩm không tệ." Hoa Khấp Tuyết quét mắt nhìn hắn một cái, lạnh nhạt nói.

"Ta biết rõ." Mộ Lương thu lại vẻ mặt, nhàn nhạt cười, con ngươi khẽ buông xuống che lại tia sáng bên trong, "Hắn là Đức Vương của Tước quốc, Trịnh Loan."

"Ta phát hiện, chàng cái gì cũng biết." Hoa Khấp Tuyết khẽ mỉm cười.

Mộ Lương nhếch miệng cười một tiếng, "Chỉ cần là ta đã gặp qua, ta đều sẽ không quên." Giọng nói kia, tràn đầy đắc ý.

"Mộ Lương, chuyện như vậy, không cần lấy ra khoe khoang." Bạch Thánh Vũ không biết từ nơi nào xông ra, " Sổ sách của nhà ta ta xem qua một lần, cũng có thể nhớ."

"Cút." Mộ Lương giận tái mặt, lạnh lùng nhìn về phía hắn.

"Vương Gia, thuyền vị đã thuê được, có thể lên thuyền." Cảnh Duệ khẽ cười nói.

"Ừ." Mộ Lương gật đầu một cái, một tay ôm ngang Hoa Khấp Tuyết lên, đi về phía thuyền.

"Tự ta có thể đi." Hoa Khấp Tuyết vịn vai hắn, nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hừ nhẹ, "Ta biết rõ, chỉ là Trịnh Loan ở phía trên."

"Đúng là hũ dấm." Hoa Khấp Tuyết than nhẹ, đầu nhẹ nhàng dựa vào hõm vai hắn, hắn muốn ôm liền cho ôm đi, nàng còn có thể tiết kiệm không ít khí lực.

"Đây là thế nào?" Mộ Hỏa Nhi kỳ quái nhìn ôm Hoa Khấp Tuyết Mộ Lương, Tuyết Tuyết dường như đã thoải mái rất nhiều, hiện tại như nàomà cần phải ôm?

"Quản hắn khỉ gió, chúng ta đi." Hoa Trảm Lãng nhún nhún vai, kéo tay của nàng, đi về phía thuyền kia.

Tay Trịnh Loan đang cầm ly trà, nhìn thấy Mộ Lương đang ôm Hoa Khấp Tuyết lên thuyền, tay liền dừng lại.

"Loan ca ca." Này cô gái áo hồng cau mày kêu hắn, liếc nhìn nữ tử áo trắng chỉ lộ nửa bên mặt kia, ánh mắt dời lên trên chút, khi dung mạo của nam tử mặc áo tím đập vào mắt mình, nhìn dáng vẻ tuấn mỹ của hắn, liền cảm thấy hô hấp cũng thay đổi dồn dập, Liễm Phi Hồng, nàng chỉ biết bộ dáng của Loan ca ca rất đẹp, lại không nghĩ rằng, cõi đời này còn có nam nhân anh tuấn hơn so với Loan ca ca, bộ dáng đầy si ngốc của nàng bây giờ, dien@dan@le@quy@don phản ứng này cũng là phản ứng bình thường của một cô gái khi nhìn thấy một tuấn nam.

"Mộ Lương, nếu hồi nãy ta chiêu được chính là con ruồi, vậy chàng hiện giờ chiêu, là gì đây?" Hoa Khấp Tuyết đột nhiên nhàn nhạt nói, âm thanh chỉ đủ hai người nghe, chậm rãi ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn về phía này cô gái áo hồng, khuôn mặt tuyệt thế và lạnh lùng làm chohô hấp của tất cả người trên thuyền đều dừng lại.

Cô gái áo hồng vốn đang sững người, đột nhiên sống lưng trở nên lạnh lẽo, lúc này ánh mắt đang nhìn chằm chằm vào Mộ Lương liền thu hồi lại,

https://thuviensach.vn

rụt người về phía sau Trịnh Loan, có chút sợ hãi nhìn Hoa Khấp Tuyết, ánh mắt của nàng, quá lạnh.

"Con muỗi." Mộ Lương khẽ nhếch miệng, nhàn nhạt lướt nhìn mọi người, sau đó cười như không cười nhìn người trong ngực.

"Không ngờ, năm nay là Đức Vương tự mình dẫn đội." Bạch Thánh Vũ lên tiếng cười làm vỡ đi không khí đang ngưng trọng trong thuyền, chỉ thấy hắn tự nhiên mà ngồi vào chỗ bên cạnh Trịnh Loan, đưa tay khẽ vỗ lên vai người ta một cái.

Trịnh Loan sững sốt, nhìn Bạch Thánh Vũ một cái, ngay sau đó nở nụ cười ôn hòa, "Thánh Vũ, đã lâu không gặp."

"Là lúc đi Hoàn thành, Bạch ngọc bằng Phỉ Thúy lần trước đưa cho Trịnh lão phu nhân, như thế nào?" Bạch Thánh Vũ cười một tiếng, bắt đầu ôn chuyện.

"Nương rất ưa thích, Thánh Vũ đã phí tâm."

"Thích là tốt rồi, ôi? Các người ngồi đi, nhìn ta làm gì?" Bạch Thánh Vũ gật đầu một cái, ánh mắt nghiêng mắt nhìn người đứng bên cạnh người, trừng mắt một cái.

"Dĩ nhiên chúng ta muốn ngồi, nhưng người cản đường phía trước cũng phải đứng lên a." Trạch Linh ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nhìn về phía hắn.

Bạch Thánh Vũ sờ mũi một cái, nhìn xung quanhnhìn, lập tức đứng dậy, cười xấu hổ, hắn mãi ôn chuyện, đã chận cả lối đi.

Trạch Linh hừ lạnh một tiếng, tránh đường qua một bên, hướng về phía Mộ Lương cung kính nói, "Vương Gia mời ngồi."

https://thuviensach.vn

"Ừ."

Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết để nàng ngồi xuống trước, sau đó ngồi xuồng bên cạnh nàng.

Vương Gia? Trịnh Loan nghe người bên này xưng như vậy, liền cả kinh, Vương Gia Mộ Quốc, trẻ tuổinhư vậy chỉ có một, chẳng lẽ hắn chính là.....

"Thánh vương?" Nam tử mặc áo xanh bên cạnh Trịnh Loan kêu lên thất thanh.

"Bổn vương vẫn còn rất nổi danh." Mộ Lương nhàn nhạt cười cười, rót một ly trà đưa đến miệng Hoa Khấp Tuyết, "A Noãn, há miệng."

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn một cái, đưa tay cầm cái chén trong tay của hắn, "Để tự ta uống."

"Vậy nàng kia có phải là Thánh vương phi?" Cô gái áo hồng sợ hãi kêu, khó trách tại sao ánh mắt của nữ nhân lại lạnh như thế, đã sớm nghe nói Thánh vương phi Mộ Quốc là một người thanh nhã lạnh lùng.

"Tước Nhi, không được la lớn như vậy" Trịnh Loan nhíu mày, không vui nhẹ giọng quát.

"Dạ, thật xin lỗi, chỉ vì muội quá ngạc nhiên." Cô gái tên Tước nhi bị la nên khẽ rụt vai lại.

"Vương Gia, vương phi, Tước Nhi là biểu muội của tại hạ, tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện, mong rằng hai vị tha lỗi." Trịnh Loan cười hữu lễ.

"Đức vương không cần phải khách khí." Mộ Lương lười biếng cười cười, "Sớm nghe nói Đức vương là người tao nhã lịch sự, hôm nay gặp mặt, quả thật không sai."

https://thuviensach.vn

"Đây đều là do người khác quá khen." giọng nói của Trịnh Loan càng thêm khiêm tốn.

"Các ngươi nói chuyện có thể đừng văn vẻ như vậy được không." Bạch Thánh Vũ cảm thấy rất đau đầu.

"Bạch Thánh Vũ, không cần bại lộ bản chất gian thương không học thức của ngươi ra." Mộ Hỏa Nhi chớp chớp mắt, nhạo báng.

"Mộ Hỏa Nhi!" gương mặt Bạch Thánh Vũ tối sầm, gần đây tại sao đám người này rất thích lấy hắn ra trêu đùa?

"Bạch Thánh Vũ, làm gì lớn tiếng như vậy, ngươi mà làm đứa bé của ta hoảng sợ, ta sẽ giết chết ngươi." Hoa Trảm Lãng hừ nhẹ, ngay sau đó liền Mộ Hỏa Nhi ôm vào trong ngực.

Mộ Hỏa Nhi thò đầu ra, làm mặt quỷ.

Thông qua giới thiệu lẫn nhau, hai bên đã hiểu rõ thân phận của đối phương.

Cô gái áo hồng bên cạnh Trịnh Loan là nữ nhi của Thái Phó, Vương Tước Nhi; ba người bên cạnh nàng theo thứ tự là con của Thượng Thư, Tần Phong; Đức Vương còn mang theo hai quan viên, là Tư Thanh cùng Phong Linh.

Đoàn người lại nói chuyện với nhau một lát, từ từ quen thuộc, người Trịnh Loan mang theo đều là người có tính tình không tệ, rất dễ thân cận, lập tức, không khí trong thuyền rất là hòa hợp.

"Hỏa Nhi tỷ tỷ, bụng của ngươi thong gon như vậy, thật không nhìn ra có bảo bảo." Vương Tước Nhi mặc dù rất nuông chiều, nhưng suy nghĩ lại rất đơn thuần, biết Mộ Hỏa Nhi có đứa bé, lập tức tò mò nhìn bụng của nàng.

https://thuviensach.vn

Mộ Hỏa Nhi bị nàng nhìn chằm chằm nên rất thẹn thùng, xấu hổ cười cười, "Cái này, mới có không tới một tháng, nên chưa thể nhìn ra."

Vương Tước Nhi trừng mắt nhìn, dường như đã hiểu, không thể nhịn được liền vươn tay, muốn sờ một chút, trên tay đột nhiên cảm giác đau nhói, liền rụt trở về.

"Cô nương, bụng của Hỏa Nhi không phải ai cũng có thể đụng." Hoa Trảm Lãng lạnh lùng nhìn nàng một cái, sau đó ôm Mộ Hỏa Nhi vào trong lòng.

Vương Tước Nhi mặt đỏ lên, biết mình có chút quá mức.

"Tu vi của Đức vương không thấp, tại sao lại đợi đến năm nay mới tham gia?" Mộ Lương vừa dụ dỗ trong ngực người ngủ, vừa cùng Trịnh Loan tán gẫu.

Hoa Khấp Tuyết từ lần trước Quỳ Thủy của nàng vẫn chưa đến, mấy ngày nay vẫn rất thích ngủ, Mộ Lương rất hưng phấn hoài nghi nàng có thể cũng đã mang thai, nhưng sự thật chứng minh, không hề có.

"Vương Gia trực tiếp kêu tên của ta là được rồi." Trịnh Loan cười khẽ, "Ta luôn không thích cùng người khác so tài, nhưng năm nay do hoàng thượng hạ chỉ xuống, nên ta không cách nào cự tuyệt."

"Xem ra Hoàng đế Tước quốc cũng rất coi trọng cuộc tranh tài lần này." Mộ Lương cười cười trên mặt thì có vẻ đăm chiêu, nếu hắn không nhìn lầm, Trịnh Loan này bất hiện sơn bất lộ thủy, sợ rằng ảo thuật đã tu luyện tới tầng tám trung cấp, nếu hắn muốn có dã tâm, sợ là sẽ gây lên một trận sóng gió.

"Đúng là như thế." Trịnh Loan cũng không che giấu, nhìn những người bên này của Mộ Lương, có chút ngạc nhiên hỏi, "Vương Gia không biết vị cô nương nào tham gia thi đấu?"

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên là tiểu thư nhà ta rồi." Lưu Nguyệt rất là tự hào nói.

"Vị cô nương nào là tiểu thư của cô nương?" dien@dan@le@quy@don Tần Phong nghi ngờ, tầm mắt chuyển lần lượt từ trên người Hoa Khấp Tuyết rồi đến trên người Mộ Hỏa Nhi.

"Là vương phi của ta." Mộ Lương khẽ vuốt đầu của người trong ngực, giọng nói đầy dịu dàng.

Phong Linh nhíu nhíu mày, "Như vậy cơ hội chiến thắng của chúng ta một chút cũng không có."

“Tại sao lại nói như vậy?" Tư Thanh không hiểu.

"Sớm nghe nói về Thánh vương phi mạnh mẽ hủy diệt cơ quan mà Phong Quốc thái tử bày trí, huyễn lực cường đại, bọn ta làm sao có thể địch nổi?" Phong Linh giải thích.

"Hi vọng chúng ta có thể chống đỡ đến lúc cuối cùng." Tư Thanh sờ lỗ mũi một cái.

Trạch Linh kinh ngạc, "Tư Thanh, ngươi muốn đánh với vương phi đánh?" Ngứa da sao.

"Có thể học hỏi chút bị hạ cũng tốt." Tư Thanh có chút áy náy cườicười.

Nghe vậy, trên thuyền tất cả mọi người nở nụ cười.

Tầm mắt của Trịnh Loan lưu luyến nhìn khuôn mặt của Hoa Khấp Tuyết chốc lát, từ từ thu hồi lại, trong lòng chỉ có thể than thở, này Thánh vương cùng hắn vương phi, đúng là tuyệt phối, cho dù ai cũng không thể xứng đôi với một người trong đó.

Chân mày khẽ giật giật, suy nghĩ vừa nảy mầm trong lòng, dần dần biến thành thưởng thức thuần túy.

https://thuviensach.vn

71.2

Mộ Lương quét mắt nhìn hắn một cái, biết hắn đối với A Noãn đã không có những ý nghĩ khác, hơi nhíu mày, người này ngược lại rất có chừng mực.

"Thuyền khởi hành, các vị ngồi xong!" Thuyền kia phu rốt cuộc chuẩn bị ổn thỏa xong, đi vào lên tiếng chào, nhìn mọi người đều là tài thần gia, cười đến rất vui sướng.

"Thuyền khởi hành rồi sao?" vì Hoa Khấp Tuyết đang buồn ngủ nên mắt mở ra có chút mông lung, những người khác lần đầu tiên nghe thấy giọng nói của Hoa Khấp Tuyết, chỉ cảm thấy thanh thanh lãnh lãnh, dị thường dễ nghe.

"Ừ, còn muốn ngủ sao?" Mộ Lương vừa nghe được giọng nói của nàng âm thanh, vẻ mặt liền nhu hòa đi rất nhiều.

Hoa Khấp Tuyết nhìn hắn một chút, sau đó từ từ nhắm hai mắt lại.

"Đêm qua Vương phi nghỉ ngơikhông được tốt sao? Sao mà nhìn mệt mỏi như vậy?" Cảnh Duệ có chút ngạc nhiên, theo lý thuyết Vương Gia hai ngày này, vương phi đều cùng bọn họ ở chung một chỗ, buổi tối chỉ sợ cũng sẽ không cái đó thôi.

"Ừ."

Mộ Lương dịu dàng nhìn Hoa Khấp Tuyết, trong mắt xẹt qua lo lắng, A Noãn vô duyên vô cớ không có tinh thần như vậy, tại sao lại vậy?

"Nôn....." đột nhiên sắc mặt của Mộ Hỏa Nhi trắng nhợt, sau đó liền nôn khan.

Hoa Trảm Lãng gấp gáp rống to, "Đáng chết, Mộ Lương ta đã nói ta không muốn tới, trên biển mùi tanh nặng như vậy, Hỏa Nhi làm sao chịu

https://thuviensach.vn

được?"

"Người một thân ảo thuật như vậy tu luyện để bài trí hay sao?" Hoa Khấp Tuyết bị một tiếng rống kia của hắn đánh thức, từ từ ngồi dậy, sắc mặt phát rét, tay khẽ phất một cái, một đạo bạch quang bay đến trên đầu Mộ Hỏa Nhi, cùng một bạch quang bao phủ thành một lớp phòng hộ bao phủ Mộ Hỏa Nhi vào trong, tách nàng ra khỏi mùi tanh tách, cũng không cho Hoa Trảm Lãng mở ra được.

"Hoa Khấp Tuyết, ngươi để ta vào trong lồng luôn đi có được hay không?" Hoa Trảm Lãng muốn ôm mộ Hỏa Nhi,dien@dan@le@quy@donlại chỉ ôm được một lớp phòng hộ, liền lập tức tối mặt, nhưng huyễn lực hắn không đủ, không đánh tan được.

"Mộ Lương, hắn còn dài dòng nữa, chàng muốn làm gì thì làm." Hoa Khấp Tuyết từ từ nhắm mắt lại, tựa vào trong ngực hắn.

"Trảm Lãng, ta không sao, chàng đừng gấp gáp." Mộ Hỏa Nhi xấu hổ cười, "Không ôm được một chút, cũng không sao đâu." Không có mùi tanh của biển quấy nhiễu, dạ dày của nàng liền thoải mái hơn.

Vẻ mặt Hoa Trảm Lãng đầy đau khổ, cũng không dám kêu Hoa Khấp Tuyết tỉnh.

"Đáng đời." Bạch Thánh Vũ chê cười, ai kêu hắn dọc theo con đường hay chửi hắn, hiện tại thì tốt rồi, cái này kêu là gì, chính là quả báo!

"Thánh vương phi thật là xa xỉ, dám xuất ra huyễn lực thành một phòng hộ ngăn cản mùi tanh của biển." Vương Tước Nhi nghẹn họng nhìn trân trối, nàng tu luyện lâu như vậy, so với những cô nương ở Tước Quốc cũng coi là người nổi bật, lại cũng chỉ có thể ở thời khắc nguy hiểm mà dùng một chút phòng hộ này.

Khuôn mặt ba người khác cũng đầy kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Nụ cười ôn hòa trên mặt Trịnh Loan vẫn không thay đổi, chỉ là trong lòng càng thêm bội phục Hoa Khấp Tuyết, muốn có được một nữ tử như nàng, còn trẻ tuổi như vậy, đã đạt thành tựa như vậy, hắn không thể không phục.

Lại nhìn những người ở bên cạnh Mộ Lương, người nào cũng rất bình tĩnh, không thấy nói gì cả, chỉ bằng biểu hiện bọn họ, như chính bọn họ cũng có thể làm được như vậy, không thể không nói, Mộ Lương người bên cạnh, đều rất cường đại.

Bởi vì mới vừa rồi Hoa Trảm Lãng đánh thức Hoa Khấp Tuyết sau đó liền bị dạy dỗ, trong lúc nhất thời trên thuyền ai cũng không dám nữa nói chuyện với nhau, trong khoang thuyền trở nên rất an tĩnh.

Thuyền lớn vững vàng chạy nhanh về phía trước, đợi đến người trên thuyền ngủ cũng một lúc, thuyền lớn đột nhiên chấn động một cái.

"Người láy thuyền, đã xảy ra chuyện gì!?"

Mắt Trạch Linh sáng hoắc mở mắt, dien@dan@le@quy@don hô to ra phía bên ngoài, lại không nghe bất cứ hồi đáp gì, ngược lại là thuyền càng lắc dữ dội hơn.

"Vương Gia, ta đi ra ngoài xem một chút!" Tư Thanh trầm mặt cầm kiếm lên kiếm muốn đi ra.

Trịnh Loan gật đầu một cái.

"Không cần, Cảnh Duệ đã đi." Mộ Lương nhàn nhạt mở miệng.

Nụ cười trên mặt của Trịnh Loan càng sâu hơn, bản thân Thánh vương không chỉ cường đại, thủ hạ của hắn cũng là tư chất siêu quần, năng lực ứng biến rất mạnh, quay đầu lại dùng ánh mắt ý bảo Tư Thanh ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, người chèo thuyền không thấy, thuyền đang xoay trong hố xoáy, rất nhanh sẽbị cuốn xuống dưới biển." Cảnh Duệ nói mọi chuyện rất rành mạch

"Hả?" Nụ cười của Mộ Lương có chút thâm trầm, nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của Hoa Khấp Tuyết, "Xem ra, chúng ta đã trúng kế."

"Phong Vụ Niên liền muốn động thủ nhanh như vậy, trên thuyền này cũng không phải là chỉ có người của Mộ quốc." Bạch Thánh Vũ thu lại nụ cười.

Hoa Trảm Lãng đứng lên, thuyền lớn đột nhiên lắc mạnh một cái, hắn liền đứng không vững thiếu chút nữa đã ngã xuống, không khỏi tức giận, “Phong Vụ Niên cần gì quan tâm trên thuyền này có ai, tất cả chúng ta đều chết hết, vậy thì còn có người nào theo chân bọn họ tranh ngôi đầu chứ.”

"Cuộc so tài Tranh bá, cùng hợp tác không giống nhau." Mộ Lương cười đến gió nhẹ nước chảy, thuyền lớn đang đung đưa rất mạnh, mà hình như đối với hắn một chút ảnh hưởng cũng không có, nhưng khi vừa hạ mắt xuống nhìn Hoa Khấp Tuyết, vừa nhìn đến trong mắt của hắn liền hiện lên lãnh ý.

"Trảm Lãng, ba người chúng ta đi đi thuyền ổn định." Trạch Linh đứng dậy, đi ra ngoài khoang thuyền.

"Chúng ta cũng đi giúp một tay." Tư Thanh cùng Phong Linh cũng đứng lên, đi theo ra ngoài, sau đó Trịnh Loan cũng đi ra ngoài.

Thuyền không ngừng run rẩy, nhưng Vương Tước Nhi vẫn ngủ rất sâu như cũ, vậy cũng đúng là kỳ tích.

"Lưu Nguyệt." Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, ngồi thẳng người.

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt vốn vẫn đang lo lắng tình huống bên ngoài, vừa nghe giọng nói của tiểu thư nhà mình, đột nhiên cực kỳ an tâm, "Tiểu thư có gì phân phó."

"Đi lấy thịt khô bò của ta ra." Hoa Khấp Tuyết sờ bụng một cái, giống như hơi đói rồi.

"Dạ!" Lưu Nguyệt sững sờ, ngay sau đó nở nụ cười, cầm lấy túi xách liều mạng tìm kiếm.

Mộ Lương cưng chiều khẽ ngắt mũi của nàng, "Thật đúng là con heo con, ngủ đủ liền ăn."

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn một cái, khẽ vỗ bàn tay hắn, giơ tay lên định lấy hũ ngọc Lưu Nguyệt đưa tới, cùng lúc ấy thì, dien@dan@le@quy@don thuyền lớn run lên bần bật, Mộ Lương ngửa người quay ra phía sau, khẽ nheo mắt lại, vừa định hỏi bọn người Cảnh Duệ là có chuyện gì mà chưa làm xong, trước mắt đột nhiên tối sầm lại, đột nhiên có hai cánh môi mềm dính sát lên môi của hắn.

"Ưmh." Hoa Khấp Tuyết ngồi cũng không còn vững vàng, nhanh chống nào tới trên người Mộ Lương, vừa đúng lúc hôn luôn hắn, khẽ mở to mắt, liền muốn rời đi, nhưng ót lại bị người đè xuống.

"Đúng là, khó khi được tính kế một lần, cũng không tồi." Mộ Lương tà khí cười một tiếng, liếm liếm đôi môi của Hoa Khấp Tuyết, dùng sức mút thỏa thích.

"Trời ơi, hoàng thúc có thể chú ý trường hợp một chút được không!" Mộ Hỏa Nhi liếc mắt, liền nháy mắt với Lưu Nguyệt đang sững người, hai người lặng lẽ xoay người sang chỗ khác.

Về phần Vương Tước Nhi bên kia, vẫn ngủ rất sâu như cũ.

https://thuviensach.vn

Ngoài khoang thuyền.

"Chúng ta cùng nhau vận lực, làm cho thuyền ổn định." Hoa Trảm Lãng tạo ra một phòng hộ, ngăn cản sóng lớn ở bên ngoài, sóng lớn đánh vào phòng hộ, nước trắng bắn ra như bông hoa, nhìn rất đẹp mắt.

"Được." Trạch Linh gật đầu một cái, đôi tay đặt lên trước ngực, trên dưới chồng nhau, huyễn lực cực đại từ trong lòng bàn tay bay ra.

Những người khác cũng giống như vậy, một phòng hộ vô sắc từ từ bao phủ cả thuyền lớn, sóng lớn bốn phía đối với thuyền này không còn tác dụng gì nữa, chỉ là lực nước xoáy dưới thuyền vẫn còn,dien@dan@le@quy@donthuyền lớn không ngừng chìm xuống dưới biển.

Dĩ nhiên, trong những người khác này cũng không có bao gồm bạch Thánh Vũ, lúc này hắn đang không lo lắng tựa vào thuyền trụ lên, cười híp mắt thưởng thức sóng lớn.

Hoa Trảm Lãng thấy thuyền đang chìm xuống, trong chớp mắt, đột nhiên thu huyễn lực, thân hình lóe lên, nhảy xuống nước.

"Hoa Trảm Lãng!" Cảnh Duệ trợn mắt, gầm nhẹ một tiếng, hắn đây là muốn đi làm cái gì, hắn có biết hay không hiện tại dưới biển rất nguy hiểm!

Mộ Hỏa Nhi nghe Cảnh Duệ hô to, sắc mặt trắng nhợt, không chút suy nghĩ liền đứng lên đi ra ngoài.

"Trảm Lãng thế nào?" Mộ Hỏa Nhi nhìn sóng lớn bốn phía, trên mặt đầy khẩn trương.

Trịnh Loan có chút lo lắng, "Hoa huynh đệ nhảy xuống dưới biển."

https://thuviensach.vn

"Cái gì!" sắc mặt Mộ Hỏa Nhi càng thêm tái nhợt, không chút nghĩ ngợi liền muốn vọt vào trong biển, lại bị Trạch Linh ngăn cản.

"Công chúa, Trảm Lãng đủ mạnh, hắn sẽ không xảy ra chuyện, ngài cũng chớ làm loạn!" Trạch Linh biết Hoa Trảm Lãng sẽ không làm càng, cho nên không quá lo lắng, nhưng công chúa ngàn vạn đừng làm càng nha

"Công chúa, Trạch Linh nói đúng!" Lưu Nguyệt cũng là mặt gấp gáp, kéo tay Mộ Hỏa Nhi lại.

"Hoàng thúc, người nhanh cứu Trảm Lãng đi!" Mộ Hỏa Nhi bị mù quáng, quay về phía trong khoang thuyền rống to.

Mộ Lương đang ôm nàng dâu trên mặt cười rấtthoả mãn, liền ngheâm thanh của Mộ Hỏa Nhi, nhíu mày, trêu ghẹo nói, "Hỏa Nhi, sao ngươi không tin hắn như vậy?"

Mộ Hỏa Nhi sững sờ, từ từ trấn định lại, trong lòng mặc dù lo lắng, nhưng cũng không kích động như vừa rồi nữa.

"Hỏa Nhi, đi vào." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lên tiếng.

Cả người Mộ Hỏa Nhi run lên, lôi kéo Lưu Nguyệt đi vào khoan thuyền.

"Hoàng thẩm....." Mộ Hỏa Nhi cắn môi nhìn Hoa Khấp Tuyết.

"Ngồi xong, nếu lộn xộn nữa, ta liền cho ngươi đi bồi Hoa Thủy Thủy." Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng vuốt ve tay áo, nhàn nhạt nhìn nàng.

Mộ Hỏa Nhi lúc này mới nhớ tới dien@dan@le@quy@don mình còn là một phụ nữ có thai, biết Tuyết Tuyết quan tâm mình, trong lòng ấm áp, gật đầu một cái.

Mộ Lương thong thả ung dung dút cho Hoa Khấp Tuyết ăn, không thèm quan tâm đến tình huống bên ngoài, thấy vậy Mộ Hỏa Nhi cùng Lưu

https://thuviensach.vn

Nguyệt liền trợn mà nhìn.

Thuyền vẫn không ngừng chìm xuống, bọn người Tư Thanh nhíu chặt chân mày, "Chúng ta cứ tiếp tục như vậy không phải biện pháp."

Trạch Linh mấp máy môi, gật đầu một cái, "Tăng huyễn lực lên, kéo thuyền lên trên."

Mọi người gật đầu, nhanh chóng tăng thêm huyễnlực, nhưng thuyền chỉ dừng lại một chút, sau đó lại tiếp tục chìm xuống.

Đột nhiên, thuyền ngưng chìm xuống, ngay sau đó, từ từ bay lên.

"Là Trảm Lãng." Cảnh Duệ khẽ mĩm cười, đã sớm biết từ Mang sơn xuống đều không phải người phàm, Hoa Trảm Lãng mặc dù kém hơn so với Vương Gia bọn họ, nhưng mình so với hắn cũng kém hơ rất nhiều, bọn họ đều là người nổi bật trong nhóm bạn cùng lứa tuổi, mà Hoa Trảm Lãng lại so với bọn họ lại không phải tồn tại ở cùng một đẳng cấp.

"Chúng ta thêm chút sức, giúp hắn một chút." đôi tay Trịnh Loan vừa nhấc, cười nhạt nói.

"Đoán chừng vô dụng, có thể để cho một mình hắn làm đi." Trạch Linh thu tay lại, hài hước nở nụ cười.

"Như vậy sao được?" Tư Thanh sững sờ hỏi.

Bạch Thánh Vũ nhíu mày, "Có cái gì mà không được?" Ngay sau đó liền cười gian, tốt nhất để cho hắn tốn thật nhiều sức lực, ai bảo hắn luôn chọc mình.

Đám người Tần Phong đều trợn mắt, đây coi được coi là bằng hữu gì đây.

https://thuviensach.vn

"Huyễn lực của chúng ta không đủ, không thu tay lại, chỉ là lãng phí hơi sức." Cảnh Duệ lạnh nhạt nói, loại này nước xoáy đối với bọn hắn mà nói, có chút khó đối phó, nhưng đối với hoa Trảm Lãng mà nói, chỉ cần ra chút sức lực mà thôi.

Thuyền không ngừng lên cao, tất cả mọi người bên ngoài khoang thuyền đều thu tay, Bạch Thánh Vũ lại cầm cái ghế ra ngồi, nhàn nhã phất cây quạt trong tay.

Khóe mặt Trạch Linh giật giật, có chút khi dễ Bạch Thánh Vũ này, hắn dầu gì cũng là huyễn lực tầng tám cao cấp, thế mà đánh rắm đều không trông nom, còn phải để cho hắn mới tới tầng trung cấp phải vất vả.

"Mộ Lương, Hoa Khấp Tuyết hai người khốn kiếp các ngươi, giúp một tay đi!" Dưới nước truyền lên tiếng rống giận của Hoa Trảm Lãng.

"Trung khí mười phần, nhất định cần phải giúp ngươi một tay?" Mộ Lương vận khởi Huyễn Lực, đem âm thanh đưa vào đáy nước.

"Hoàng thúc, các người giúp Trảm Lãng một chút thôi." Mộ Hỏa Nhi tuy biết rằng hắn không có việc gì, nhưng vẫn rất đau lòng để cho Trảm Lãng một mình đẩy thuyền, như vậy sẽ rất mệt mỏi a.

"Ngươi không phải là đang cố gắng đổi tên là Hoa Trảm Lãng sao? Chỉ có nước xoáy như vậy đã không chống nổi." Mộ Lương giễu cợt nói, lại ôm lấy Hoa Khấp Tuyết đứng lên.

"Ai nói ta không chống nổi!" dien@dan@le@quy@don Hoa Trảm Lãng lần nữa rống giận,tốc độ trên thuyền lớn lại dần nhanh lên lần nữa.

"Biết sớm đã dùng phép khích tướng." Bạch Thánh Vũ cười to.

Trịnh Loan có chút bất đắc dĩ, "Thánh Vũ, ngươi đừng hả hê như vậy."

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Vũ chỉ là chau chau mày, không có đáp lời.

"Hoàng thẩm, giúp Trảm Lãng một chút!" hai mắt Mộ Hỏa Nhi bỗng chốc liền ửng đỏ.

Hoa Khấp Tuyết nhìn ở trong mắt, bất đắc dĩ thở dài, "Ta có nói không giúp sao?"

"Hoàng thẩm, ta biết ngay người là tốt nhất!" Mộ Hỏa Nhi cười đến híp cả mắt.

"Đi thôi, đi ra ngoài hô hấp hạ không khí mẻ một chút." Mộ Lương lười biếng nhếch môi, cánh tay khẽ kéo, ôm Hoa Khấp Tuyết vào trong ngực.

Hoa Khấp Tuyết cười như không cười nhìn hắn một cái, "Thì ra là, chàng thích mùi tanh của biển."

Nụ cười của Mộ Lương cứng đờ.

Mộ Hỏa Nhi cùng Lưu Nguyệt cười lớn, vương phi đại nhân thật tài tình.

"Ơ, hai vị thần, đã chịu ra ngoài rồi?" Bạch Thánh Vũ liếc hai người một cái.

"Ngươi ra ngoài cùng không ra thì có khác biệt chỗ nào?" Mộ Lương hừ lạnh, đừng tưởng rằng hắn không biết, tiểu tử này nửa phần lực cũng không hề dùng đến.

Bạch Thánh Vũ lười biếng bị tố giác, có chút lúng túng.

"Lên cao rất mau." Hoa Khấp Tuyết quét bốn phía một cái, sư huynh này của nàng sợ là đang giận lẫy rồi, chỉ là cứ như vậy, hắn cũng đã tiêu hao quá nhiều huyễn lực rồi.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thúc, sao ngài còn chưa động thủ!" Mộ Hỏa Nhi tức giận nhìn Mộ Lương chằm chằm.

Mộ Lương nhíu mày, cầm bàn tay nhỏ như hoa như ngọc của Hoa Khấp Tuyết lên, vuốt từng ngón tay, mọi người không giải thích được chuyện gì, tay ngón trỏ của hắn đang đặt trên mu bàn tay của dien@dan@le@quy@don Hoa Khấp Tuyếtkhẽ động, tử quang ở đầu ngón tay thoáng hiện, về sau hắn khẽ giơ ngón tay lên một cái, thuyền lớn theo động tác của nó run mạnh lên, sau đó nhanh chóng bay lên cao, chỉ trong nháy mắt, liền vọt ra khỏi mặt biển, bay lên giữa không trung.

Mọi người trợn mắt hốc mồm, chỉ, chỉ cần một đầu ngón tay như vậy đã xong việc?

"Không phải nói không giúp sao?" Hoa Trảm Lãng không biết lên thuyền từ lúc nào, mím môi hừ hừ.

"Ưmh, chàng làm ta sợ muốn chết." Mộ Hỏa Nhi chui vào trong ngực hắn, như bình thường túm y phục của hắn trút giận.

Hoa Trảm Lãng híp mắt cười ôm chặt Mộ Hỏa Nhi, cánh tay khẽ vuốt đầu của nàng.

Mộ Lương cũng không thèm nhìn hắn một cái, chỉ là dịu dàng nhìn Hoa Khấp Tuyết, "A Noãn, biểu hiện của ta như thế nào?"

Rất tốt rất tốt! Nếu như Hoa Khấp Tuyếtlà những người khác, sợ rằng bây giờ đã gật đầu mạnh rồi, chỉ là, dù sau không phải làbọn họ.....

"Làm việc chớ làm một nửa." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn một cái.

Mộ Lương bĩu môi, nhỏ giọng lầu bầu, "Đúng là vật nhỏ không hiểu phong tình."

https://thuviensach.vn

tay ôm Hoa Khấp Tuyết khẽ buông lỏng, Mộ Lương từ từ đi về phía mũi thuyền, Tử Quang chợt lóe, người hắn đã treo ở giữa không trung,hai tay chấp sau lưng, nhìn khắp biển, Tử Y nhẹ nhàng, khí phách Thiên Thành.

Hoa Khấp Tuyết nhìn khuôn mặt đầy anh tuấn bản lĩnh của hắn, trong mắt liền hiện lên ý cười.

Thuyền lớn không có huyễn lực của Mộ Lương, lại bắt đầu ngã vào trong nước, Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, ngón tay nhỏ khẽ phất trước mắt một cái, một đạo bạch quang thoáng qua, thuyền lớn vững vàng treo ở không trung, lại làm cho những người khác sợ hãi than.

Mọi người chỉ thấy tay phải của hắn chậm rãi nâng lên, một đoàn Tử Quang ngưng tụ ở trong lòng bàn tay, hắn đưa bàn tay xuống phía dưới, áp lên vòng xoáy khổng lồ kia, Tử Quang bao quanh khắp vòng xoáy kia, chỉ chốc lát sau liền bao phủ cả nước xoáy.

Tử Quang ở xương quai xanh của Mộ Lương chợt sáng lên, hắn mở lớn bàn tay chậm rãi phóng xuống theo chiều ngược lại của dòng nước xoáy, vòng xoáy kia bị Huyễn Lực màu tím buộc chặt, theo động tác của hắn chậm rãi nghịch lưu, không lâu lắm, mặt biển khôi phục yên tĩnh.

"Biểu hiện bây giờ như thế nào?" Mộ Lương trở lại trên thuyền, không để ý ánh mắt mọi người đang trợn tròn nhìn mình, cười híp mắt tranh công.

Hoa Khấp Tuyết khẽ mím môi hơi hơi híp mắt, "Cũng không tệ lắm." Sau đó vịn bờ vai của hắn, khẽ hôn một nụ hôn giống như chuồn chuồn lướt nước lên khóe môi hắn.

Mộ Lương cũng không gấp thân thiết với nàng, nhìn giống như định lực rất tốt, nhưng thực chất là hắn dien@dan@le@quy@don không muốn làm cho nam nhân khác nhìn thấy mị thái của bảo bối hắn khi động tình.

"Thánh vương quả thật cường đại." khuôn mặt Trịnh Loan bội phục.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương chỉ cười không nói, cho thuyền trở về mặt nước.

"Vương Gia, hiện tại chúng ta phải đi bên nào?" Cảnh Duệ nhíu nhíu mày, nhìn biển rộng đã khôi phục lại yên tĩnh, bốn phía đều là màu xanh biết, Phong Quốc phải đi bên nào?

"Ngươi đi dò đường chứ sao." Lưu Nguyệt cười híp mắt nói, "Mỗi hướng đều dò xét hết một lần."

"Nha đầu, làm sao ngươi có thể để cho nam nhân của ngươi vất vả như vậy?" Cảnh Duệ nổi đóa, thống hận trừng Lưu Nguyệt.

Lưu Nguyệt mở trừng hai mắt, gương mặt vô tội.

"Cảnh đại nhân, có phải hay không cảm thấy yêu lầmngười rồi?" Bạch Thánh Vũ chạy đến phía sau hắn, trêu ghẹo.

"Cút." Cảnh Duệ quay đầu cho hắn một quyền, chỉ là không có đánh trúng.

"Hắn không yêu ta, chẳng lẽ yêu ngươi a!" Lưu Nguyệt vừa mới cùng Cảnh Duệ định ra quan hệ, nghe lời này, vô cùng khó chịu.

Kết quả là, trên thuyền ánh mắt của mọi người tới lui tuần tra trên người Cảnh Duệ cùng Bạch Thánh Vũ, ánh mắt mập mờ.

"Hay là để ta đi đi." Trạch Linh vỗ trán, trực giác nghĩ phải cách những người này xa một chút, dứt lời, lắc mình đi dò đường.

"Hỏa Nhi, chúng ta trở về khoang thuyền, nơi này nán lâu sẽ dạy hư bảo bảo chúng ta." Hoa Trảm Lãng muốn nói chuyện riêng, sau đó liền cười ôm Mộ Hỏa Nhi vào khoang thuyền.

Cảnh Duệ lôi Lưu Nguyệt ra sau đuôi thuyền.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhất thời mũi thuyền chỉ còn lại Mộ Lương, Hoa Khấp Tuyết cùng Trịnh Loan.

"Vương Gia, người đúng là rất cường đại, có thể chống lại vớisức mạnh của tự nhiên." Trịnh Loan cười nhạt mà nói.

"Vòng xoáy này, là do con người tạo nên." Mộ Lương cười như không cười nhìn về phía trước, nếu là do Tự Nhiên gây nên, dien@dan@le@quy@dongiải quyết nhanh hơn.

"Cái gì?" trên khuôn mặt ôn hòa của Trịnh Loan liền có một chút nặng nề, "Theo đối thoại vừa rồi của Vương Gia ở trong khoang thuyền, hình như ý nói, vòng xoáy này là thái tử Phong Quốc gây nên."

"Phong Vụ Niên không có bản lãnh này, có người sau lưng của hắn." Mộ Lương nhìn gương mặt nặng nề của hắn, nhíu mày.

"Thiên hạ, phải loạn sao?" những lời này của Trịnh Loan nói gần như là thì thầm.

"Vẫn luôn không yên tĩnh, thế nào lại nói sẽ loạn." Mộ Lương nhìn Trịnh Loan, "Nếu như ngươi không tự tham dự vào, là được rồi." Người này là một nhân tài, nếu không phải là bắt buộc, hắn không có ý định phá hủy hắn ta.

"Ta sẽ phân biệt, khi nào nên động, khi nào không nên động." Trịnh Loan gật đầu một cái, biết Mộ Lương không coi mình trong phạm vi là kẻ địch, có chút vui mừng.

"Muốn đối đầu cùng Vương Gia người, thấy thế nào cũng là không nên." Trịnh Loan cười cười, nước xoáy cũng có thể thay đổi, hắn còn có cái gì là không thể làm.

"A Noãn, nàng nhìn xem." Mộ Lương chỉ chỉ trong biển.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết thấy rõ trong biển vật, ánh mắt giật giật, "Linh xà."

"Linh xà của Phong Quốc?" Trịnh Loan có chút kinh ngạc, linh xàcủa Phong Quốc hắn đã nghe nói qua, tại sao lại chạy loạn ở trong biển?

"Đức vương nói thử xem, xà này là hồi Phong nước, hay là từ Phong Quốc đi ra ngoài?" Mộ Lương gõ gõ ngón tay, cười đến quỷ dị.

"Ta đoán, bọn họ là trở về báo tin." Trịnh Loan đi lên mũi thuyền dọc theo, nhìn này linh xà một hồi lâu, mới chậm rãi mở miệng.

"Trạch Linh, trở lại." Mộ Lương đột nhiên vận công gọi vềTrạch Linh.

Không lâu lắm, Trạch Linh bay trở lại, "Vương Gia, có gì phân phó?"

"Ừ, thuyền giao cho ngươi, đi theo nó." Mộ Lương chỉ chỉ linh xà trong nước, sau đó ôm eo nhỏ Hoa Khấp Tuyết, không lo lắng trở về khoang thuyền.

Trạch Linh lập tức vận công,thay đổi hướng đi của thuyền, đi theo hướng linh xà đang bơi.

"A Noãn, nàng nói linh xà có phải đi về báo tin hay không?" Mộ Lương khẽ nâng cằm của Hoa Khấp Tuyết, nhẹ giọng hỏi.

"Hắn rất thông minh." Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, "Nếu Phong Vụ Niên dám thiết kế chúng ta, thì nhất định phải có tai mắt, mà tai mắt tốt nhất, chính là linh xà."

"Ưmh, tại sao A Noãn có thể khen hắn thông minh." Mộ Lương không vui, Hoa Khấp Tuyết đối với câu nói này cảm thấy nên im lặng.

"Thôi,nàng ngủ tiếp một lát đi." Mộ Lương vỗ vỗ hõm vai của mình.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhàn nhạt nhìn hắn một cái, áp vàotrong ngực hắn.

"Trảm Lãng, ta cũng ngủ một lát, đến gọi ta nha." Mộ Hỏa Nhi sau khi mang thai cũng không có khác gì phụ nữ có thai khác rất thích ngủ, hiện tại đột nhiên cũng có triệu chứng này.

"Ừ, không có đến nhanh như vậy." Hoa Trảm Lãng gật đầu một cái, ôm nàng vào trong lòng, để cho nàng ngủ thoải mái hơn một chút.

Trịnh Loan đi vào, gật đầu cười với mọi người một cái, mới ngồi xuống vị trí của mình.

Vào lúc này Vương Tước Nhi tỉnh lại, mơ mơ màng màng nhìn cả nhà, cảm thấy bọn người Tần Phong nhìn qua rất mệt mỏi, có chút kỳ quái, "Mới vừa rồi xảy ra chuyện gì sao? Tại sao nhìn các ngươi mệt mỏi như vậy?"

"Đại tiểu thư, ngươi thật sự là heo." Tần Phong vỗ trán, mới vừa rồi động tĩnh lớn như vậy, thế nhưng tổ tông này không hề tỉnh lại.

"Ngươi nói ai đó!" Vương Tước Nhi tức giận gầm nhẹ, "Loan ca ca, ngươi xem hắn!"

"Tước Nhi là một cô nương, Tần Phong, ngươi nên giữ thể diện cho nàng một chút." Trịnh Loan vỗ vỗ đầu của nàng, có chút trách cứ nhìn Tần Phong một cái.

"Chỉ có Loan ca ca tốt nhất." Vương Tước Nhi cười đến híp cả mắt, ánh mắt nhìn Trịnh Loan đều là ái mộ.

Thấy vậy, Trịnh Loan thu tay trở lại,trong mắt thoáng qua ảo não, trên mặt vẫn treonụ cười lễ độ như cũ.

https://thuviensach.vn

"Nhìn là biết là một đoạn tình đơn phương yêu mến." Bạch Thánh Vũ cầm cây quạt tiến tới bên tai Hoa Trảm Lãng nói nhỏ.

Hoa Trảm Lãng nhíu mày, "Không bằng ngươi đi giải cứu vịthiếu nữ đơn phương yêu mến kia đi, như thế nào?"

"Thôi, ta không thích người như vậy." Bạch Thánh Vũ lắc đầu.

"Thánh Vũ, có phải là người không thích nữ nhân?" Hoa Trảm Lãng kỳ quái nhìn hắn một cái, "Nghe nói cha ngươi tuyển một số đối tượng cho ngươi đều bị ngươi gả cho người khác."

"Không thích nữ nhân chẳng lẽ lại thích nam nhân sao?" Bạch Thánh Vũ tối mặt.

"Cũng không phải là không có khả năng." Hoa Trảm Lãng cười đến bả vai run lên, người trong ngực liền lầu bầu một câu, lúc này mới làm cho hắn ngừng lại. Sau đó liền cẩn thận động tác cúi người xuống nhìn Mộ Hỏa Nhi, thấy nàng không tỉnh, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Không tìm được người thích, không bằng cô độc tới già." Bạch Thánh Vũ hiếm khi không cãi nhau với hắn nữa, chỉ là thở dài, có chút ghen tỵ nhìn hắn, "Chẳng qua vận sốcủa ta thật sự không tốt như vậy, nhìn các ngươi xem mỗi một người đều có đối tượng, đặc biệt là ngươi, trong bụng nàng dâu cũng đã có đời sau rồi."

"Chờ đứa bé sinh ra, ta có thể suy tính giao cho đứa bé cho người độc thân nhà ngươi nuôi dưỡng." Trên mặt Hoa Trảm Lãng cười giống như một con hồ ly.

Khóe mắt của Bạch Thánh Vũ không ngừng được co quắp, hắn nghĩ cũng khá lắm, muốn mình giúp hắn nuôi đứa bé.

Đuôi thuyền.

https://thuviensach.vn

"Kéo ta tới đây làm gì?" hiện tại Lưu Nguyệt ở cùng một chỗ với Cảnh Duệ, còn có chút mất tự nhiên.

"Ta chỉ muốn cùng nàng nói chuyện phiếm, không được sao?" Cảnh Duệ luôn cho rằng mình là người không hiểu phong tình, lại không nghĩ tới có người so với mình còn trì độn hơn.

Lưu Nguyệt có chút không hiểu, "Ở trong khoang thuyền cũng có thể nói chuyện."

Quả đấm trong tay của Cảnh Duệ liềnnắm thật chặt, đè xuống kích động muốn đập chết nha đầu này, tức giận hừ nhẹ, "Sao có thể giống nhau chứ?"

"Đúng là không giống nhau." Lưu Nguyệt gật đầu một cái, Cảnh Duệ còn chưa kịp vui mừng vì nàng đã nghĩ thông suốt, dien@dan@le@quy@don liền nghe câu nói tiếp theo của nàng, "Ở ngoài này gió quá lớn."

"Nàng đúng là ngu ngốc!" Cảnh Duệ gầm nhẹ, cởi áo choàng xuống, khoác lên trên người nàng.

Lưu Nguyệt chỉ cảm thấy bị hơi thở của đàn ông bao vây, có chút đỏ mặt nhìn hắn.

"Ngày đó ở trong rừng, nàng đã đồng ý ở cùng một chổ với ta rồi, nhưng tại sao ta cảm giác cũnggiống như trước đây?" Cảnh Duệ có chút đỏ mặt.

"Không giống nhau, trước kia ta gọi ngươi sư phụ, hiện tại ta gọi ngươi Cảnh Duệ!" Lưu Nguyệt suy nghĩ một chút, mới lên tiếng.

Cảnh Duệ đột nhiên có một loại cảm giác ngổn ngang trong lòng, chỉ là tính tình nha đầu này hoàn toàn giống như cọc gỗ, thân thể thì cực kỳ mềm mại, về sau muốn ôm sẽ không dễ dàng.

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ, Cảnh Duệ?" Lưu Nguyệt giơ tay lên quơ trước mắt hắn, mắt to liên tục chớp, "Tại sao ngươi lại ngẩn người, nếu không có việc gì, chúng ta đi vào thôi."

Cảnh Duệ cắn răng nhìn nàng, trong mắt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, đột nhiên quyết định, ôm nàng vào trong lòng.

"Ngươi..... Ưmh." Lưu Nguyệt ngẩn ngơ, vừa định nói chuyện, lại thấy trước mặt bỗng tối sầm, bị Cảnh Duệ lấy môi bịtmiệng lại.

Lưu Nguyệt chỉ có cảm giác đôi môi của mình có cảm giác một chút nóng, tê tê, nhịp tim không nhịn được mà tăng nhanh, có chút luống cuống.

Cảnh Duệ cườihíp cả mắt, không nghĩ tới hôn miệng nha đầu này lại có cảm giác thư thái như vậy, mút mút, cạy hàm răng ra nàng.....

Lưu Nguyệt dựa vào phản ứng của bản năng, giật giật đầu lưỡi, nhưng chỉ một động tác nho nhỏ này, đã khiến cho Cảnh Duệ thiếu chút nữa không giữ được bình tĩnh.

Đồng thời lúc này nụ hôn Cảnh Duệ càng sâu hơn, trong lòng không ngừng vui vẻ mừng thầm, phản ứng này của Lưu Nguyệt, chắc là đã thông suốt rồi, nhưng sự thật chứng minh, đây chỉ là một mơ ước, khiến cọc gỗ thông suốt, thật sự rất khó..... Hạ

https://thuviensach.vn

Chương 72+1: Tác Phong Của Phong Vụ Niên【 Bản Văn Đánh Máy Vip】

"Vương Gia, đến rồi." Thuyền chậm rãi dừng lại, Trạch Linh vào báo.

Mộ Lương gật đầu một cái, thấy hắn còn muốn lên tiếng, liền ra một dấu tay ý bảo hắn không nên nói nữa lời nói, nhìn dáng vẻ Hoa Khấp Tuyết ngủ say, mỉm cười, chậm rãi đứng dậy, bế nàng đi ra ngoài trước.

"Tình cảm của Vương Gia cùng vương phi đúng là rất tốt." Trịnh Loan không nhịn được cảm khái, mắt nhìn về hình ảnh phía trước.

"Loan ca ca,tình cảm của chúng ta cũng có thể rất tốt." Vương Tước Nhi đột nhiên ngước khuôn mặt nhỏ nhắn lên, cười híp mắt nói.

Tần Phong vỗ trán, "Vương cô nương, làm nữ nhân phải biết dè dặt biết không?"

"Hừ, không biết!" Vương Tước Nhi chu mỏ.

"Ta cùng với Tước Nhi tình cảm luôn luôn rất tốt." Trịnh Loan cười cười, "Đúng là ta đã nhìn Tước Nhi lớn lên."

Nụ cười Vương Tước Nhi liền cứng đờ, chậm rãi đứng dậy đi ra ngoài, trên mặt mang theo một nụ cười tự giễu, đã sớm biết người ta chỉ là coi nàng như người thân, cần gì phải tự mình chuốc lấy đau khổ nữa, như vậy cũng tốt, sau khi trở về Tước quốc, nàng cùng hắn sẽ thật sự không qua lại nữa.

Trịnh Loan như đang suy nghĩ điều gì nhìn theo bóng lưng của nàng, híp híp mắt, chậm rãi đứng dậy, "Chúng ta đi thôi."

https://thuviensach.vn

"Oa, Phong Quốc thật là đẹp." Vương Tước Nhi mặt vui mừng nhìn phong cảnh của Hải Cảng, mỗi tòa lầu nhỏ đều rất khác biệt, chung quanh còn trồng rất nhiều cây cối hoa cỏ.

"Đi thôi." không biết từ lúc Trịnh Loan đã đi tới phía sau lưng nàng, lạnh nhạt nói.

Vương Tước Nhi mím môi một cái, không hề quay lưng gật đầu với hắn một cái, rồi tiếp tục đi về phía trước.

Khách sạn Lưu Phong, đay là khách sạn lớn nhất Phong Đô.

"Vương Gia, phòng đã được đặt rồi." Cảnh Duệ nhìn Mộ Lương từ từ đi vào, đưa môn bài cho hắn.

Trong khách sạn rất nhiều khách, nhìn thấy người tới, liền nhao lên trừng lớn hay mắt, hình như không tin đây là người thật.

Mộ Lương đang muốn lên lầu, lại nghe được giọng nói của người quen, nhíu mày, quay đầu lại, "Vương Gia."

"Ha ha, thật là có duyên." Trịnh Loan ôn hòa cười.

"Khách sạn Phong Đô là tốt nhất ở đây, gặp nhau cũng là tất nhiên." Bạch Thánh Vũ nhún nhún vai, những người này đều có thân phận tôn quý, làm sao không chọn địa phương tốt mà đi chứ.

Mộ Lương gật đầui với bọn họ một cái, liền ôm Hoa Khấp Tuyết đi lên lầu.

"Ưmh, tại sao không có gọi ta dậy?" lúc Mộ Lương để Hoa Khấp Tuyết xuống, Hoa Khấp Tuyết chậm rãi mở mắt, nhìn địa phương có chút xa lạ, nhíu nhíu mày.

https://thuviensach.vn

"Ngủ ngon như vậy, ta làm sao nhẫn tâm đánh thức nàng." Mộ Lương cười cười, "Muốn dậy hay là vẫn tiếp tục ngủ?"

Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, ngồi dậy, vuốt vuốt chân mày, "Gần đây tại sao lại thích ngủ như vậy."

Mộ Lương có chút đau lòng sờ sờ mặt của nàng, hắn luôn tự nhận y thuật cao minh, nhưng chứng bệnh thích ngủ nho nhỏ của A Noãn trước mắt cũng không thể giải quyết được.

"Chủ tử, bởi vì người chỉ tu luyện một nửa pháp quyết, chờ người tu luyện xong toàn bộ, là có thể khôi phục lại như bình thường rồi." Khiêu Hồng từ trên búi tóc của Hoa Khấp Tuyết bay ra.

"Nếu là vĩnh viễn cũng không tu luyện được toàn bộ thì sao đây?" Mộ Lương cau mày.

"Thì sẽ vẫn bị cái bộ dáng này, tình trạng thích ngủ sẽ càng ngày càng nghiêm trọng." Khiêu Hồng hơi lóe Hồng Quang.

"Ta đã nói không muốn luyện rồi, nàng lại không nghe lời." mặt Mộ Lương trầm xuống, hơi tức giận liền hơi cúi người khẽ gầm nhẹ.

Trong lòng Hoa Khấp Tuyết căng thẳng, mím môi xoay mặt đi, "Hung cái gì."

"." Mộ Lương đứng dậy, lạnh lùng nhìn nàng.

"Làm gì." Hoa Khấp Tuyết cau mày, rất bất mãn đối với thái độ hắn.

"Luyện công."

Hoa Khấp Tuyết có chút tức giận, nàng biết hắn lo lắng cho mình, nhưng sắc mặt cũng không cần khó nhìn như vậy chứ!

https://thuviensach.vn

Tựa như đang giống như giận lẫy lẫn nhau, Hoa Khấp Tuyết không thèm không đứng lên, ngược lại nằm xuống, nhắm nghiền hai mắt.

Mộ Lương sững sờ, sắc mặt liền đầy ảo não, hắn chỉ là tức nên nóng nảy, không phải cố ý dữ dội như vậy, bất đắc dĩ thở dài, hắn ngồi xuống bên người Hoa Khấp Tuyết, cúi người nhìn nàng, "A Noãn, dậy đi, ta sai rồi."

Hoa Khấp Tuyết không để ý tới hắn.

Mộ Lương híp híp mắt, ngay sau đó gian xảo cười một tiếng, cúi người hôn lên hai mắt của nàng, sau đó hôn một đường xuống phía dưới, hônmũi nàng, cuối cùng là môi của nàng.

"Ừ..... Chàng buông ra..... Ta....." Hoa Khấp Tuyết khẽ mở mắt có chút mờ mịt ra, gương mặt ửng đỏ, hơi thở bởi vì nụ hôn của hắn mà có chút rối loạn.

"A Noãn, mấy ngày nay ta đều không có đụng vào nàng, nếu không, hôm nay bù lại?" Mộ Lương ngậm lấy múi môi của nàng, cười đầy tà khí.

"Không phải không muốn ta tu luyện pháp quyết sao,." Hoa Khấp Tuyết níu lấy y phục của hắn.

"Muốn luyện?" Mộ Lương cười giống như con hồ ly.

Mặt Hoa Khấp Tuyết liền lạnh lẽo, dùng sức đẩy, đẩy hắn ra, còn mình thì lật người xuống giường.

"Chớ bực bội." Mộ Lương từ phía sau ôm lấy nàng, "Nàng bực bội hại mình, như vậy chính bản thân ta cũng đau lòng."

Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ một tiếng, nói với Khiêu Hồng, "Một nửa tu luyện phía sau luyện như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Cái này đơn giản, chủ tử cùng người nam nhân kia cùng nhau tu luyện ta nói cho các ngươi biết pháp quyết, thì có thể tu luyện được một phần ba của một nửa phía sau."

"Còn có hai phần ba nữa thì sao?" Hoa Khấp Tuyết hỏi.

"Cái này đơn giản, ta cùng Liệp Tử sẽ dung hợp một lần, chế tạo một cái không gian cho chủ tử, sau đó hai người đi vào, cởi hết tất cả rồi cùngsong chưởng với nhau, mới có thể, nhưng nhất định không thể để cho sự vật bên cạnh quấy nhiễu, không thể phân tâm nha!"

.....

Trong nháy mắt Hoa Khấp Tuyết liền im lặng, cái này có phải quá tà ác hay không.

Còn Mộ Lương lại dựa cột giường cười đến run rẩy hết cả người, khóe mắt cũng hơi ẩm ướt, luyện công cũng có thể sỗ sàng như vậy, hắn đột nhiên cảm thấy Khiêu Hồng này nhìn đặc biệt thuận mắt.

"Khụ khụ, trước tiên luyện xọng một phần ba trước mắt đi." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn một cái.

"Ừ, được, chúng ta muốn đánh nhanh thắng nhanh,còn lại hai phần ba phải luyện nữa." Mộ Lương gật đầu mạnh, đối với giai đoạn tu luyện phía sau rất mong chờ, vỗ vỗ xương quai xanhcủa mình, Tử Quang chợt lóe, một Tử Ngọc tiêu (ống tiêu bằng ngọc màu tím) xuất hiện trong tay hắn.

Hoa Khấp Tuyết nhìn cây sáo bằng ngọc một cái, nắm lấy Khiêu Hồng, Hồng Quang chợt thoáng qua, một thanh trường kiếm bằng huyết ngọc được nàng giữ trong lòng bàn tay.

"Trạch Linh, chúng ta không ra khỏi phòng, ai cũng không cho đến làm phiền chúng ta." Mộ Lương đột nhiên nhìn về phía ngoài cửa, nhàn nhạt

https://thuviensach.vn

phân phó.

"Dạ" tay Trạch Linh đang gõ cửa liền dừng lại, gật đầu một cái, xoay người rời đi.

"Ah, Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết không có xuống?" Bạch Thánh Vũ đùa bỡncơm trong chén, có chút hiếu kỳ.

"Đáng thươngcho tiểu thư." Lưu Nguyệt theo bản năng liền liên tưởng đến mười ngày tân hônlúc trước của Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết đã trôi qua thế nào.

Trong lúc nhất thời, người biết sự kiện kia sắc mặt nhanh chống trở nên cổ quái cùng mập mờ.

"Ăn cơm đi." Cảnh Duệ bưng chén lên, nhìn một chút thấy Mộ Hỏa Nhi cùng Hoa Trảm Lãng cũng không có xuống ăn, đẩy Trạch Linh một cái, "Đi đưa chút ăn cho bọn người công chúa."

"Tại sao lại là ta!?" mặt Trạch Linh tối sầm.

"Ta đi cho." Lưu Nguyệt buông chén xuống liền đứng dậy, lại bị Cảnh Duệ kéo lại, "Sao vậy?"

Cảnh Duệ nhìn nàng một lát, bất đắc dĩ thở dài, ấn nàng ngồi xuống, "Ta đi là được rồi, dọc đườngnàng đi theo cũng mệt mỏi rồi."

Mặt Lưu Nguyệt đỏ lên, gật đầu một cái, cái miệng nhỏ hơi mím một cái rồi ngồi xuống cơm.

"Thật không nhìn ra nha, Cảnh đại nhân cũng rất biết thương nàng dâu." Bạch Thánh Vũ thấy Cảnh Duệ đi, lập tức trêu ghẹo nói.

Nghe vậy, mặt của Lưu Nguyệt càng đỏ hơn.

https://thuviensach.vn

Trịnh Loan ngồi ở một bàn khác ăn cơm, thấy động tĩnh bên này của bọn họ, nhíu mày.

"Ta cảm thấy được Thánh vương không có vẻ kiêu ngạo gì, thủ hạ của hắn cùng bằng hữu cũng có thể hoà mình." Tần Phong hơi xúc động.

"Thuộc hạ..... Nói cho cùng thuộc hạ của hắn cũng không cần có dã tâm, căng bản thân phận địa vị cũng không cần phải lo lắng." Vương Tước Nhi theo bản năng mở miệng, giật mình với câu nói vừa rồi của mình, động tác trên tay cũng hơi dừng lại một chút.

Trịnh Loan hơi híp mắt nhìn về phía nàng, trong mắt hiện lên tia kinh ngạc, tính tình Tước Nhi trước giờ luôn rất trẻ con, tại sao có thể nói ra những lời nói này?

"Ngươi làm gì biết rõ vậy, ăn cơm đi." Tư Thanh chỉ cảm thấy nàng đang nói đùa, cười cười phất tay một cái.

Không khí trên bàn ăn trong lúc nhất thời lâm vào an tĩnh, chỉ nghe thấy tiếng bát đũa va chạm với nhau.

Lăng Hải là một đảo biệt lập.

"Làm sao chàng biết nơi này có một đảo?" Hoa Khấp Tuyết nhìn chung quanh hoang đảo đều là cát mịn, có chút kinh ngạc.

Mộ Lương tiến lên gõ một cái đầu của nàng, "Ngốc nghếch, lúc ta khống chế nước xoáy, bay cao như vậy, nếu còn không nhìn thấy, vậy ánh mắtcủa ta không khỏi quá kém rồi."

"Bắt đầu đi." Hoa Khấp Tuyết hiếm khi liền mỉm cười, lấy Khiêu Hồng trên búi toc ra, hai tay chấp lại, mười ngón tay đan xen, một tia bạch quang từ trong lòng bàn tay phóng ra, bao bọc Khiêu Hồng vào trong đó

https://thuviensach.vn

Mộ Lương duỗi lưng một cái, cũng quẳng Liệp Tử vào không trung, Tử Quang hiện lên, bao bọc cây tiêu Tử Ngọc vào trong đó.

Khiêu Hồng cùng Liệp Tử dưới sự thôi thúc ở hai cỗ huyễn lực, liền chạm vào nhau, cả vùng đất đều theo đó mà chấn động, trước mắt hai người xuất hiện một màn ánh sáng, trên màn ánh sáng có một đạo bóng đen một nam một nữ, cô gái cầm kiếm, nam tử cầm tiêu.

Mắt của hai người liền sáng lên, giơ tay lên nắmKhiêu Hồng cùng Liệp Tử trở lại, bóng người trên màn hình bắt đầu chuyển động, Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương liếc mắt nhìn nhau, cũng bắt đầu chuyển động, hai người thỉnh thoảng tách ra, thỉnh thoảng quấn quít, giống như người yêu đang quấn quýt si mê, thỉnh thoảng cãi vả, thỉnh thoảng ngọt ngào.....

Trên đảo hoang vắng lặng, hai người giống như bức tranh, tay áo phất phơ, gió biển khẽ nâng lên mái tóc hai người, hai người hòa hợp với nhau, cảnh vật thật là hoàn mỹ.

Trên màn hình hai đạo bóng người không ngừng vũ động bảo vật trong tay, một chiêu cuối cùng, hai người thật chặt kề nhau, nam tử từ sau lưng cô gái ôm lấy nàng, ném bảo vật lên không trung, mười ngón tay hai người đan xen với nhau, lẳng lặng ôm nhau, đến bảo vật nhập vào cơ thể.

Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương thấy vậy, nhanh chóng quẳngKhiêu Hồng cùng Liệp Tử vào không trung, Mộ Lương từ sau lưng Hoa Khấp Tuyếtôm lấy nàng, nắm lấy mười ngón tay của nàng, dịu dàng nhếch môi.

Hoa Khấp Tuyết hơi quay đầu lại, cười yếu ớt nhìn hắn, ánh mắthai người chạm vào nhau, tình ý dâng trào, từng hình ảnh tình nồng ý mật hiện lên trong đầu của hai người, làm cho trái tim hai người thấy đầy thỏa mãn.

Lúc bọn họ không có chú ý xung quanh, ứng theo nụ cười trên mặt hai người càng ngày càng thêm hạnh phúc, thì không khí bốn phía chuyển động càng ngày càng trở nên nhanh hơn, tạo thành một cái khí cầu khổng lồ bao

https://thuviensach.vn

bọc hai người ở bên trong, những tảng đá do luồng chuyển động mà vở ra bay theo luồng chuyển động, đụng vào quả cầu, nhưng trong nháy mắt bị quả cầu làm cho tan nát, nước biển bốn phía cũng bắt đầu cuồn cuộn, đánh về phía hai người, nhưng lại bị này quả khí cầu cường đại này bắn trở về.

Đúng vào lúc này, màn sáng kia đột nhiên biến mất không thấy nữa, Khiêu Hồng cùng Liệp Tử run lên, chậm rãi hạ xuống, từ từ dung nhập vào trong cơ thể hai người, lúc này Hồng quang cùng Tử Quang hòa cùng với nhau phát đến cực đại, làm cho bốn phía khôi phục lại yên tĩnh.

Hai người nhắm mắt lại, hấp thu huyễn lực mới vừa hấp thu vào trong cơ thể, điều khí chốc lát mới mở mắt ra.

"Mệt quá." Hoa Khấp Tuyết có chút mệt mỏi nhắm hai mắt lại, mặc dù huyễn lực bên trong cơ thể được tăng cường không ít, nhưng cả người vẫn cảm thấymệt mỏi.

Mộ Lương đau lòng vuốt ve trán của nàng, "Chúng ta trở về khách sạn." Dứt lời, hai người biến mất ở trên đảo hoang.

Tiểu nhị mang một thùng nước đi lên, Mộ Lương bếHoa Khấp Tuyết đang uể oải lên cỏi hết y phục của nàng, nhẹ nhàng để nàng vào thùng, sau đó chà lưng nàng.

Hoa Khấp Tuyết chỉ cảm thấy mệt mỏi tới cực điểm,muốn cử động được ngón tay cũng là động tác rất xa xỉ, mắt lại0 nhìn thấy nam nhân trước mặt tinh thần cực kỳ tốt, trong lòng đầy căm giận cùng bất bình.

"Liệp Tử, vì sao ta tu luyện xong cảm thấy rất có tinh thần, mà A Noãn lại....."

Mộ Lương có chút nghi ngờ, cùng tu luyện giống nhau, vì sao hiệu quả của hắn với A Noãn lại khác nhau nhiều đến như vậy?

https://thuviensach.vn

"Chủ tử chớ vội, đợi đến khi tu luyện hoàn toàn xong, nội lực của nữ nhân sẽ tăng cao hơn so với nam nhân." Đây là lần đầu tiên Liệp Tử nói chuyện, giọng nói rất ôn hòa, nhẹ nhàng.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, Liệp Tử này ngược lại thật rất hay ngượng ngùng, nghe âm thanh đã biết.

"Hừ, quyết pháp của ta cùng Liệp Tử người có thể tu luyện chỉ có thể là hai phu thê, nếu không có tình yêu, thì căn bản sẽ không thể tu sửa luyện được, tình yêu giữa chủ tử cùng người nam nhân kia quá đậm, cho nên hiệu quả đặc biệt tốt, hiện tại tinh thần người nam nhân kia đang tăng gấp trăm lần, nhưng khổ cho chủ tử nhà ta, mệt mỏi tăng gấp bội."

Khiêu Hồng đang trôi ở trong nước, bất mãn lầu bầu.

Tay Mộ Lương đang chà lưng cho nàng liền dừng lại, sắc mặt có chút vặn vẹo, chiếu theo lời nói trên, có phải hắn không nên yêu A Noãn tới như vậy?

"Ưmh, Mộ Lương chàng phải bồi thường cho ta." Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, lười biếng nhìn hắn.

"Nha đầu ngốc, trước hảo hảo ngủ một giấc." Mộ Lương thở dài, ôm lấy nàng từ trong nước ra, lau khô sau đặt lên giường, "Chuyện nàng muốn làm, trước giờ ta có từ chối nàng chuyện gì sao?"

Hoa Khấp Tuyết khẽ mỉm cười, mí mắt trầm xuống, ngủ rất nhanh.

Mộ Lương biết tất cả đều này do nàng tu luyện pháp quyết này gây nên, cũng thở phào nhẹ nhõm, cũng không muốn nói gì, nhưng sau khi tu luyện xong toàn bộ, huyễn lực của A Noãn có thể tăng lên hai tầng so với mình, điểm này cũng tốt rồi.

https://thuviensach.vn

"Vương Gia." giọng nói củaCảnh Duệ truyền đến, cắt đứt suy tư của hắn.

"Chuyện gì?" Mộ Lương dịu dàng nhìn nhung nhan củaHoa Khấp Tuyết đang ngủ, nắm tay của nàng.

"Phong Vụ Niên đến rồi."

Mộ Lương nguy hiểm híp mắt, ngay sau đó châm chọc cười một tiếng, "Nói cho hắn biết, ta sẽ xuống ngay."

"Dạ"

Phong Vụ Niênkia, nhanh như vậy, đã không nhịn được?

"Phong thái tử." Mộ Lương thay quần áo sạch, chậm rãi xuống lầu, nhìn thấy Phong Vụ Niên đang ngồi, cười như không cười nhìn hắn.

"Thánh vương." Phong Vụ Niên thấy hắn xuống, trong mắt liền hiện lên lãnh ý, nhưng mà trên mặt lại vẫn duy trì nụ cười như cũ.

"Không biết Phong thái tử tìm Bổn vương, có chuyện gì?" Mộ Lương đến trước mặt của hắn ngồi xuống, một tay hơi chống cằm, nhìn cực kỳ lười biếng.

"Bổn cung nghe nói Thánh vương cùng Đức vương đã đến Phong Đô, liền muốn tới chào hỏi một tiếng." Phong Vụ Niên dựa vào cái ghế.

Mộ Lương nhíu mày, "Tin tức của thái tử thật đúng là linh thông nha."

Làm sao Phong Vụ Niên không nghe ra trong lờithâm ý nói của hắn, bên ngoài vẫn cười nhưng trong lòng không cười khẽ hừ nhẹ, "Hiển nhiên so với Thánh vương thì kém xa."

Mộ Lương nhàn nhạt cười, nhấp một miếng trà.

https://thuviensach.vn

"Vương Gia cùng vương phi như hình với bóng, tại sao hôm nay chỉ thấy Vương Gia nhưng không hề thấy vương phi?" Phong Vụ Niên không nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết, nhíu nhíu mày.

"Thái tử đúng là rất quan tâm ta cùng với A Noãn nha." Mộ Lương trong mắt xẹt qua lãnh ý, "NgườiA Noãn thể chất yếu ớt, chịu mệt nhọc lâu như vậy, đang nghỉ ngơi."

Phốc! Bạch Thánh Vũ bên cạnh nghe được liền phun ngụm trà đang uống trong miệng ra ngoài, thể chất yếu!? Lý do kém cỏi như vậy mà Mộ Lương cũng dám nói ra.

"Thì ra là như vậy." tất nhiên Phong Vụ Niên biết hắn kiếm cớ nói qua loa với mình, sắc mặt có chút cứng ngắc, ngay sau đó thu lại cảm xúc, "Vương Gia, Bổn cung tính tối nay mở quá thiết yến ở phủ thái tử tẩy trần cho Vương Gia cùng vương phi."

"Thái tử không nên phiền toái, A Noãn luôn không thích cùng với hoàng tộc quan lại khác giao thiệp." Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, trực tiếp cự tuyệt, không có ý định cho hắn mặt mũi.

"Vương Gia nói quá không hợp tình hợp lý rồi." sắc mặt Phong Vụ Niên trầm xuống, "Có nữ nhân nào không thích hòa nhập vào vương tôn quý tộc chứ."

Mộ Lương thu lại nụ cười, lạnh lùng nhìn Phong Vụ Niên, "Phong Vụ Niên, ngươi thân là thái tử một nước, không khỏi quá nông cạn rồi."

"Mộ Lương, rốt cuộcngươi cũng không nhịn được nữa." Phong Vụ Niên cười lạnh, hắn còn tưởng rằng Mộ Lương sẽ nhịn hắn lâu hơn nữa mới cùng hắn vạch mặt, lại không nghĩ rằng nhanh như vậy.

"Nhịn? Tại sao muốn nhịn? Phong Vụ Niên, ngươi là đối thủ ta vẫn không để vào mắt, tiệc chúc thọ của Lê nhi, ngươi cho rằng dùng một cái

https://thuviensach.vn

rương liền có thể hạ uy phong của Mộ Quốc, tâm kế như thế, không xứng đấu với ta."

Mộ Lương giọng nói rất hờ hợt, nhưng những lời nói kia từng chữ đâm vào chỗ đau củahắn, "Dĩ nhiên, chuyện ngươi làm ngày đó cũng không phải là hoàn toàn xấu, để Trường Sinh ngọc trong đó cũng không tệ."

" Ngươi đừng khinh người quá đáng." sắc mặt Phong Vụ Niên tái xanh, "Vương phi sợ là chưa từng thấy qua dáng vẻ vô lễ xấc láo này của ngươi thôi."

"Hoa Khấp Tuyết nàng từ đầu tới cuối đều là của ta nữ nhân, ngươi cho rằng ở hồ Bích Ba nhìn nàng một cái, thì có tư cách cùng ta tranh đoạt người?" Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn, "Vô lễ xấc láo? Hoặc là ngươi cho rằng ngươi tư cách cao bao nhiêu."

"Yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu, Bổn cung đầu tiên nhìn thấy liền yêu nàng, nếu cho ta một cơ hội cạnh tranh công bằng với ngươi, không nhất định Bổn cung sẽ thất bại dưới tay ngươi, hơn nữa Bổn cung là sẽ thừa kế ngôi vị hoàng đế của phụ hoàng, ta có thể cho nàng làm hoàng hậu, mẫu nghi thiên hạ, còn ngươi thì sao? Vĩnh viễn chỉ là Nhiếp Chính vương!"

Phong Vụ Niên coi như bị làm cho tức điên, có chút không lựa lời nói, hoàn toàn quên quyền lực Nhiếp Chính vương này của Mộ Lương lớn đến bao nhiêu.

"Ngôi vị hoàng đế?" Mộ Lương vuốt vuốt ly trà trong tay, khóe miệng lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Phong Vụ Niên trong lòng cả kinh, đang muốn mở miệng, lại nghe hắn đã mở miệng, "Tương laiHoàng đế Phong Quốc, ngươi biết vì sao Bổn vương không cần vương vị này?"

Mộ Lương cười đầy châm chọc.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Phong Vụ Niên lập tức cứng đờ, không cần? Không phải không chiếm được, chính là không muốn!

"A Noãn nói, nàng không cần cái hậu vị đó." cả người Mộ Lương nghiêng về phía trước, nói ra từng chữ từng chữ rất rõ ràng, trong mắt đầy châm chọc.

Ngươi coi hậu vị như bảo vật, người ta căn bản khinh thường không thèm nhìn lại. Hiện tại Phong Vụ Niên chỉ có cảm giác như mình bị hắn tát một bạt tai, trên mặt đau rát, mắt cũng bị xung huyết.

"Mộ Lương, một ngày nào đó ngươisẽ vì sự phách lối của ngươi mà trả giá thật lớn." Phong Vụ Niên đột nhiên đứng dậy, hung tợn nhìn hắn.

Mộ Lương sững người, ngay sau đó làm radáng vẻ đột nhiên lĩnh ngộ, "Thái tử nói đúng lắm..... chính là chuyện Tước Quốc cùng Phong Quốc liên thủ diệt Mộ Quốc sao?"

Hai mắt Phong Vụ Niên trừng lớn, hắn làm sao biết được, đây là chuyện cơ mật mà!

"Ha ha, nếu thái tử muốn chơi,làm saoBổn vương lại không theo cùng, chỉ sợ hậu quả kia thái tử không kham nổi đâu,phần lớn lục địa Vân Huyễn đại lục đều thuộc về Mộ Quốc ta, nhưng mà còn hải đảo, thật đúng là chưa có."

Mộ Lương lười biếng cười, nhưng ai cũng không dám cho là hắn đang nói đùa.

"Được, Bổn cung sẽ chờ xem ngươi có thể làm những gì, Bổn cung cũng không tin một mình ngươi có thể ngăn đượcthiên quân vạn mã!" Phong Vụ Niên giận đến gân xanh nổi lên.

https://thuviensach.vn

"Thiên quân vạn mã..... Thái tử, cuộc chiến Kim Than bốn năm trước, đáng tiếc ngươi không có xem, mặt trời chiếu xuống máu tươi đầy trên đất, sướng đến rung động lòng người."

Hai mắtMộ Lương đột nhiên đầy tràn hưng phấn cùng điên cuồng, cái ánh mắt khát máu đó Phong Vụ Niên nhìntrước mắt, thấy lạnh cả người từ lòng bàn chân lang dần lên trên, cuộc chiến Kim Than, hắn chưa từng thấy qua, nhưng đã nghe nói qua, hắn đột nhiên cảm thấy mình đã sai rồi, căn bản hôm nay hắn không nên thiếu kiên nhẫn mà đến tìm Mộ Lương.

"Kia bản cung sẽ mỏi mắt mong chờ, Mộ Lương, ngươi sẽ không thắng được đâu, thiên hạ này còn có Hoa Khấp Tuyết, đều là của ta." Hừ lạnh một tiếng, Phong Vụ Niên xoay người rời đi, hắn không biết là, bộ dáng này của hắn, căn bản là chạy trối chết.

Mộ Lương cười nhạt phủi phủiống tay áo một chút, hắn còn tưởng rằng Phong Vụ Niên là một nhân vật, như vậy ít nhất trò chơi sẽ chơi khá hơn một chút, thật không nghĩ đến, tâm trí của hắn không thể so kịp với tướng mạo của hắn.

https://thuviensach.vn

Chương 72+2: Tác Phong Của Phong Vụ Niên【 Bản Văn Đánh Máy Vip】(2)

"Nghe đủ rồi hả?" Mộ Lương cười như không cười liếc nhìn đám người kia đang từ xa đi tới.

"Tại sao hắn lại bỏ đi như vậy?" Gương mặt Bạch Thánh Vũ vẫn chưa thỏa mãn, khó khi được thấy Mộ Lương muốn tổn hại một người.

"Hồng nhan họa thủy nha, vì một nữ nhân làm cho hai đại vương giả tranh cãi." Hoa Trảm Lãng suy nghĩ một chút, nói.

Mộ lương ngoài cười nhưng không cười nhìn hắn, hừ lạnh, "Hắn, cũng được xem là vương giả?"

"Khụ khụ, Vương Gia, ngài đừng phách lối như vậy." Cảnh Duệ cười gượng hai tiếng.

"Vương Gia nhà các ngươi có bản lĩnh phách lối, bất quá theo cách nói chuyện của Phong Vụ Niên kia, chỉ sợ là Phong Quốc không còn nhân tài nào nữa, nên không có người nào có thể tranh cùng hắn, cho nên tạo ra tính tình tự cao tự đại này của hắn, cho là mình có nhiều khả năng." trong mắt Bạch Thánh Vũ hiện lên châm chọc.

"Nhưng mà nói thật, Mộ Lương, ngươi thật sự muốn nhập Phong Quốc vào Mộ Quốc?" Hoa Trảm Lãng hỏi.

"Đồ đã kiên quyết đưa tới cửa, có đạo lý nào mà không cầm." Mộ Lương lười biếng tựa lưng vào ghế ngồi.

https://thuviensach.vn

Hoa Trảm Lãng duỗi lưng một cái, không nhịn được nhạo báng, "Ai, ta nhìn thấy, hiện tại có người đang ăn hơi dấm rồi."

"A Noãn, là của ta." Mộ Lương đột nhiên cúi đầu nở nụ cười, giọng nói như gió thổi qua rừng trúc phát ra nhẹ nhàng âm thanh, giữa lông mày, rất là bá đạo, A Noãn là của hắn, người nào nếu dám nghĩ đến, hắn liền làm cho hắn ta chết không chỗ chôn thân.

"Đều nói nữ nhân đáng sợ, ta lại thấy, nam nhân cũng không tốt hơn bao nhiêu." Bạch Thánh Vũ trêu ghẹo.

"Vương phi, cũng rất đáng sợ." Trạch Linh sờ lỗ mũi một cái.

"Ngươi không phải nói chuyện, không ai nói ngươi là người câm đâu." mặt Bạch Thánh Vũ tối sầm.

"Đúng rồi, Mộ Lương, hai ngày nay Tuyết Tuyết làm sao vậy? Lại thích ngủ như vậy." Hoa Trảm Lãng đột nhiên nghĩ đếnsư muội so với nàng dâu của hắn đang mang thai còn thích ngủ, có chút lo lắng.

"Không có việc gì, do tác dụng của việc tu luyện nên vậy, chờ qua giai đoạn này là tốt rồi." Mộ Lương hơi nhíu mày.

"Vương phi, còn phải tu luyện?" Trạch Linh ngây ngẩn cả người.

Mộ Lương đứng dậy, nhìn hắn với ánh mắt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, rồi xoay người rời đi, "Trạch Linh, học không bao giờ có giới hạn!"

"Trời, nếu hai người chưa tới giới hạn, vậy chúng ta thật sự không cần sống nữa rồi." Trạch Linh đưa mắt, hiện tại Vương Gia cùng vương phi cũng có thể Phiên Thủ Vi Vân, Phúc Thủ Vi Vũ (“lật tay làm mây, úp tay làm mưa” biến hòa khó lường, thay đổi không biết trước được) rồi, cứ tiếp tục học nữa, không phải sẽ chọc thủng cả trời hay sao?

https://thuviensach.vn

"Trẻ con, học vô chỉ cảnh." Bạch Thánh Vũ vỗ vỗ đầu của hắn, trầm trọng gật đầu một cái, xoay người rời đi.

"Ha ha ha, Bạch Thánh Vũ nói đùa thôi." Hoa Trảm Lãng cười đến gãy lưng rồi, dùng ánh mắt đồng tình nhìn Trạch Linh Nhất, sau đó cũng đi lên lầu.

Lúc này Trạch Linh đột nhiên có chút oán niệm, nếu như hiện tại Cảnh Duệ còn chưa ôm được mỹ nhân về, thì không phảibây giờ hắn không cần ngồi ở đây đau buôn một mình, dù sao thực lực của hắn và Cảnh Duệ cũng không sai biệt lắm.

Mộ Lương đi tới trước cửa, đang muốn mở cửa, trong đầu đột nhiên vang lên giọng nói của Liệp Tử, chủ tử, cô nương đã xảy ra chuyện!

Mộ Lương biến sắc, phá cửa mà vào, Tử Quang trên xương quai xanh chợt lóe lên, giúp hắn đóng cửa lại.

"A Noãn!" Mộ Lương đứng ở trước giường nhìn người đang nằm trên thân thể đang cứng ngắc, khuôn mặt liền gấp gáp, lúc này Hoa Khấp Tuyết giống như đang ẩn nhẫn chuyện gì đó, tay nắm thật chặt thành quả đấm.

Hoa Khấp Tuyết nghe được giọng nói của Mộ Lương, từ từ quay đầu lại, gương mặt đè nén, hiện tại huyễn lực toàn thân nàng tán loạn, rất muốn đánh người.

"Người nam nhân kia, ngươi nhanh chóng cùng chủ tử đánh một trận, làm cho huyễn lực trong cơ thể của chủ tử được phóng thích ra một chút!" giọng nói của Khiêu Hồng đột nhiên vang lên, sau đó Hồng Quang liền phát ra khắp gian phòng,tạo thành lớp phòng vệ bao bọc gian phòng lại.

Mộ Lương có chút nghi ngờ, nhưng Hoa Khấp Tuyết nghe lời nói của Khiêu Hồng, trong mắt liền đầy hưng phấn, giơ tay lên, liền đánh về phía Mộ Lương, lần này có thể phải mượn cớ đánh vớimột trận thật tốt rồi.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Tổ Tông, nàng như vậy là muốn mưu sát chồng sao?" Mộ Lương nhanh chóng tránh thoát, cau mày gầm nhẹ, thấy trong mắt của nàngđặc biệt hưng phấn thì chỉ cảm thấy dở khóc dở cười.

"Mộ Lương, chớ tránh!" kích Hoa Khấp Tuyết đánh bị hụt, huyễn lực trong cơ thể hình như không được phóng thích, mà càng thêm tán loạn.

“Chủ tử, cùng cô nương đánh một trận thật tốt, hao phí huyễn lực của nàng, nếu không nàng sẽ bị hỏa nhập ma đấy!” giọng nói của Liệp Tử vang lên.

Mộ Lương vừa nghe đến Tẩu Hỏa Nhập Ma, sắc mặt liền ngưng tụ lại, thấy chưởng của Hoa Khấp Tuyết lại đang tới gần, lần này, không né tránh nữa.

Song chưởng hợp thực, một cỗ Tử Quang từ lòng bàn tay xông ra, bọc chưởng của Hoa Khấp Tuyếtlại.

Toàn thân của Hoa Khấp Tuyết chấn động, bạch quang liền phát ra, đánh văng Tử Quang ra, hai tay đánh về phía trước, trên dưới khôngchuyển đổi vị trí, Huyễn Lực cực đại từ hai cánh tay chậm rãi lan ra, sau sau đó đẩy về phía Mộ Lương.

Mộ Lương biết nàng vận hết mười phần huyễn lực, không dám chậm trễ, quay người một cái, tránh khỏi sát chiêu của nàng, trở tay bắt được hai tay của nàng.

Trên cánh tay Hai người đều tràn đầy tràn ánh sáng,liền dùng tay không đọ sức, Mộ Lương thấy cánh tay nhỏ của Hoa Khấp Tuyết tấn công xuống phía dưới hạ bộ của hắn, miệng liền cười khổ, giơ tay xuống dưới đỡ đòn, đột nhiên lại thấy nàng thu tay về, nghiêng người xuống đá vào bên hông hắn, trong lòng cả kinh, nhanh chóng nghiêng người phóng ra, tránh thoát công kích nguy hiểm của nàng.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết càng đánh càng hưng phấn, đột nhiên bắt được Khiêu Hồng, xoay người múa thanh kiếm hoa, kiếm khí màu đỏ tân công về phía Mộ Lương, còn thuận đường trở tay cho hắn một chưởng.

Mộ Lương híp híp mắt, tung người nhảy một cái, gọi Liệp Tử, đón lấy kiếm khí của nàng, giơ chân phong đá chưởng của nàng, tiêu Tử Ngọcở trong tay nhanh chóng chuyển động, về sau quơ về phía nàng một cái, liền xuất hiện ba đạo Tử Quang đánh về phía nàng.

Mắt của Hoa Khấp Tuyết liền trở nên nghiêm túc, khẽ quát một tiếng, liên tục lộn ngược ba vòng ra sau,ném Khiêu Hồng lên không trung, bạch quang trong tay cuồn cuộn, Khiêu Hồng theo bạch quang đang biến hóa trong lòng bàn tay nàng không ngừngđộng, hồng quang tràn đầy thiên địa đánh về phía Mộ Lương.

Mộ Lương bất đắc dĩ nhìn người nào đóđang đánh mình rất sảng khoái, liền song chưởng, Liệp Tử bay ra ngoài treo ở trước mắt hắn,Tử Quang theo lòng bàn tay hắn không ngừng hội tụ, nhanh chống tạo thành một bộ áo giáp, trở thành một phòng hộ kiên cố, ngăn cản huyễn lực của Hoa Khấp Tuyết.

Bàn ghế bốn phía cuốn vào dòng huyễn lực đang đối kháng của bọn họ, "Đôm đốp đôm đốp" vang lêntiếng vỡ vụn.

Hoa Khấp Tuyết cắn răng chống cự, không nghĩ rằng Mộ Lương sẽ đánh lén mình, đợi đến khi nàng phục hồi tinh thần lại, nơi ngực đã bị một cây sáo bằng ngọc chĩa vào.

"A Noãn, nàng đã thua." Mộ Lương khẽ thở, cười rất dịu dàng, hai người đồng thời thu hồi huyễn lực.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, sau đó đặt mông ngồi xuống dưới đất, miệng cười rộ lên, trong ánh mắt cong cong đầy tràn tinh quang, sáng

https://thuviensach.vn

chói khác thường, môi đỏ mộng mở ra, lộ ra một hàm răng khả ái, nàng bây giờ, tựa như một tiểu cô nương ngây thơ đơn thuần.

Mộ Lương sững sờ nhìn nụ cười ngây thơ của nàng, trong lúc nhất thời lại quên mình ở chỗ nào, hắn luôn nhìn thấy nét lạnh lùng của nàng, cũng đã gặp qua sự dịu dàng của nàng, nhưng chưa hề thấy nàng thiên chân vô tà(hồn nhiên, ngây thơ) như vậy, giống như một đứa bé, làm cho người ta không nhịn được sinh raý muốnbảo hộ cực lớn.

Hoa Khấp Tuyết nhìn Mộ Lương cười khúc khích, huyễn lực trong cơ thể đã được phóng thích, không chỉ có không có mất đi mà ngược lạicàng tăng lên, làm cho cả người nàng rất thoải mái, vừa rồi rốt cuộc đã đánh cùng Mộ Lương một trận, mặc dù thua, nhưng cuối cùng nàng đã biết được huyễn lực thật sự của hắn, nàng hiện tại, tinh thần cùng thân thể vô cùng thỏa mãn.

"Nha đầu ngốc, cười đến khờ luôn rồi." Mộ Lương cưng chiều vuốt đầu của nàng, "Thua vẫn vui vẻ như thế sao?" Sớm biết vậy thì hắn đã cùng nàng đánh nhiều thêm vài trận rồi, hắn yêu thảm dáng vẻ đáng yêu như vậy của nàng rồi.

"Thua chàng, rất bình thường." Hoa Khấp Tuyết hình như là cười đủ rồi, nụ cười dần dần thu lại, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại khôi phục vẻ lạnh nhạt ban đầu, nhưng trên khuôn mặt lại toàn bộ viết vẻ thỏa mãn trên đó.

"Huyễn lực tăng lên rất nhiều." Mộ Lương thăm dò Huyễn Lực của nàng một chút, ngạc nhiên khi phát hiện huyễn lực trong cơ thể nàng so lúc mới vừa luyện xong một phần ba pháp quyết này thì cường đại hơn.

"Đương nhiên sẽ tăng lên rất nhiều, chủ tử đánh với ngươi một trận, khí huyết thông suốt rồi." Khiêu Hồng phát sáng lúc ẩn lúc hiện lên tiếng, đột nhiên bị một cỗ Tử Quang cuốn đến bên cạnh Liệp Tử.

https://thuviensach.vn

“Khiêu Hồng, mới vừa ngươi có bị thương tổn gì hay không?” trong giọng nói ôn nhu của Liệp Tử chứa đầy lo lắng.

Trên người Khiêu Hồng lóe lóe Hồng Quang, không có trả lời nó, ngược lại là "Vèo" một tiếng không biết bay đi đâu rồi.

Liệp Tử thở dài, ngoan ngoãn trở lại xương quai xanh của Mộ Lương.

Hoa Khấp Tuyết ngước mắt nhìn Mộ Lương, trong mắt to đột nhiên hiện lên ý nụ, "Mộ Lương."

"Làm sao vậy?" Mộ Lương cau mày, không biết nàng đang cười cái gì.

Hoa Khấp Tuyết mím môi cười một tiếng, giơ tay lên sửa lại y phục có một chút loạn không còn hình dángcho hắn.

Mộ Lương thấy vậy, lúng túng giật giật khóe miệng, lại thấy nàng chỉ mặc một thân áo đơn, cũng xốc xếch đến không nhìn nổi, còn vì đánh nhau, nên y phục bị xé mấy vết, càng thêm nhếch nhác, nhíu nhíu mày, đứng lên ôm nàng vào trong lòng.

"Làm sao vậy?" Lúc này đến Hoa Khấp Tuyết không hiểu.

"Không biết, còn tưởng rằng ta cường bạo nàng." Mộ Lương bất đắc dĩ cười khẽ, nhìn đầu tóc cùng y phục của nàng rối bời.

Hoa Khấp Tuyết cúi đầu nhìn y phục bị rách nát trên người mình, mặt đỏ lên, chui vào trong ngực hắn, "Ta...ta đi thay quần áo."

"Được, ta đi lấy giúp nàng, cùng nàng....." Mộ Lương gật đầu một cái, muốn đẩy nàng ra giúp nàng lấy y phục, nhưng khi nhìn cảnh tượng bốn phía thì nụ cười liền cứng lại.

"Mộ Lương?" Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, theo ánh mắt của hắn nhìn bốn phía, có một trong nháy mắt liền xấu hổ, cả phòng trống rỗng, cái

https://thuviensach.vn

bàn cùng ghế ngòi, giường cùng hộc tủ, bao gồm quần áo của hai người, tất cả đều biến thành bột, tường bốn phía vì được Khiêu Hồng bảo vệ mà may mắn thoát nạn.

Cùng lúc đó, Khiêu Hồng đã thu huyễn lực, bên ngoài kêu Mộ Lương rất nhiều lần lại không được đáp mọi người liền nghĩ hai người đã xảy ra chuyện, đang dùng lực xô cửa, đột nhiên cửa lỏng, tất cả đều ngã vào.

Một đám người ngã một cái đến thất điên bát đảo rồi ngẩng đầu lên, thấy rõ gian phòng trống rỗng, lại thấy y phục trên Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết xốc xếch, trong lúc nhất thời đầu óc liền ngưng trệ.

"Cút!" Mộ Lương mặt đen lại gầm nhẹ một tiếng, giơ tay lên đánh bay bọn họ ra ngoài, khép cửa phòng lại.

"Khiêu Hồng, ngươi có thể biến ra y phục không?" Hoa Khấp Tuyết yếu ớt mở miệng, cảm thấy hôm nay thể diện thật sự bị ném đi rồi.

"Có thể, nhưng chỉ có thể biến ra toàn màu đỏ thôi!" Khiêu Hồng khẽ dao động.

"Không sao." Hoa Khấp Tuyết vùi đầu vào trongMộ Lương ngực, buồn buồn đáp.

"Khụ khụ, Liệp Tử, ngươi cũng biến ra một bộ y phục cho ta." Mộ Lương liếc nhìn bốn phía trống rỗng, giọng nói cũng có chút chột dạ.

Hai thần vật cùng nhau thoáng một cái, bên trong gian phòng tràn đầy Tử Quang cùng Hồng Quang.

Lưu Phongkhách sạn, nhã gian.

“Ồ!" Bạch Thánh Vũ nhìn hai người tiến vào, vẻ mặt như bị hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

"Mộ Lương? Hoa Khấp Tuyết?" Hoa Trảm Lãng ôm mộ Hỏa Nhi lui về phía sau hai bước, cảm thấy cái thế giới này có chút đáng sợ.

"Thật là đẹp." Mộ Hỏa Nhi nhiệt tình yêu thương cái đẹp, si ngốc nhìn người đi tới.

Trạch Linh, Cảnh Duệ cùng Lưu Nguyệt rối rít trợn mắt hốc mồm.

Cuối cùngHoa Khấp Tuyết vẫn không có mặc Khiêu Hồng, mà là mặc Liệp Tử thay đổi một thân Tử Y, tuy chỉ là một búi tóc thật đơn giản, lại có vẻ ung dung hoa quý, tư thái muôn vàn, Hoa Khấp Tuyết mặc tử y bọn họ không phải chưa từng nhìn thấy, cho nên bọn họ kinh ngạc, là Mộ Lương ở bên cạnh.

Mộ Lương mặc trên người chính là Hồng Y, mặc dù lúc Đại hôn hắn cũng hỉ phục là màu đỏ, nhưng cái kia dầu gì cũng rất đàng hoàng, thời điểm Khiêu Hồng biết là Mộ Lương sẽ mặc, một bụng đầy ý nghĩ xấu tất cả đều dùng tới, sau khi mặc lên người, lại lộ lồng ngực lại lộ xương quai xanh.....

Tóc dài và đên huyền, một mảnh màu đen theo bả vai chảy xuống, phủ đầy toàn bộ phần lưng, vài sợi tóc như có như không che đi mắt phượng của hắn, lụa đỏ tôn lên da thịt Như Ngọc, giống như trong suốt, môi mỏng màu hồng nhạt, lười biếng khẽ nhếch, xương quai xanh tinh sảo hơi lộ ra, có một loại phong tình như"Giống như ôm tỳ bà che nửa mặt", lúc này Mộ Lương, hoàn toàn tu luyện thành một người yêu nghiệt!

"Ai không muốn mắt nữa, có thể tiếp tục nhìn tiếp." Mộ Lương đột nhiên há miệng, giọng nói buồn rười rượi làm cho người ta lạnh của sống lưng

Mọi người nghe vậy, lập tức thu hồi ánh mắt.

https://thuviensach.vn

"Hừ." khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoa Khấp Tuyết đầy lạnh lẽo, liếc người yêu nghiệt nào đó, đẩy hắn ra ngồi vào một bên, trong lòng không ngừng oán giận Khiêu Hồng, không có chuyện gì làm gì lại làm ra một thân y phục phong phanh như vậy, trước kia chỉ có nữ nhân thích hắn, hiện tại chỉ sợ ngay cả nam nhân đều dính vào.

"A Noãn, cái này không thể trách ta." Mộ Lương nhẹ nhàng cau mày, đến bên người nàng ngồi xuống, vẻ mặt nhìn đầy đáng thương, khiến cho quen biết người hắn không nhịn được phủi da gà nổi đầy người xuống, mặc dù hiện tại cách ăn mặc này của hắn rất thích hợp giả vờ yếu ớt.

"Lưu Nguyệt, đi ra ngoài mua cho chúng ta mua một y phục bình thường." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn về phía Lưu Nguyệt.

"Dạ,được." Lưu Nguyệt liền vội vàng gật đầu, liền dắt Cảnh Duệ đi ra ngoài, nếu không cho cô gia đổi một bộ quần áo khác, một lát nữa ra cửa chỉ sợ hắn trêu chọc cũng không phải chỉ là các cô nương.

"Khụ khụ, mới vừa rồi các ngươi, rốt cuộc đã làm gì?" Bạch Thánh Vũ lấylý trí chính mình từ trên "Sắc đẹp" kéo về, nghĩ đến gian phòng trống không dọa người kia, tò mò vô cùng.

"Đánh nhau." Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn một cái.

"Ai có thể xông vào các ngươi gian phòng." Bạch Thánh Vũ trừng lớn mắt.

"Ai nói chúng ta là cùng người khác đánh?"

"Mộ Lương, ngươi cùng Tuyết Tuyết đánh nhau?" Hoa Trảm Lãng cũng trợn tròn mắt, "Các ngươi không phải là ở trên giường đánh chứ?"

"Hoa Trảm Lãng, ngươi có bệnh gì ah!" Mộ Hỏa Nhi vỗ trán, đánh vào hắn một cái, sau đó sờ bụng, lo lắng đứa bé sinh ra sẽ là mộtTiểu Sắc Quỷ.

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ, phu nhân nói chính là." Hoa Trảm Lãng ngồi nghiêm chỉnh.

"Chân khí trong cơ thể của ta tán loạn, cần đương nhiên cần phải phóng thích ra." Hoa Khấp Tuyết bình tĩnh đi tới dựa đầu vào người Mộ Lương.

"Thì ra là như vậy, không trách được vì sao phòng ốc lại biến thành như vậy, các ngươi đã bày kết giới đúng không, nếu không đoán chừng chúng ta đều thành bụi." Hoa Trảm Lãng gật đầu một cái, có chút sợ.

"Ta nói này Mộ Lương, ngươinên thay bộ y phục nay ra đi." hai mắt Bạch Thánh Vũ quét lên bóng dáng màu đỏ, có chút không chịu nổi bộ dáng yêu nghiệt này của hắn.

"Thế nào? Sợ yêu ta?" Mộ Lương tà mị híp mắt, đứng dậy chậm rãi đi tới trước mặt Bạch Thánh Vũ, cười nụ cười đầy phong tình vạn chủng.

"Hoa Khấp Tuyết, nam nhân ngươi muốn vượt tường!" hai tay Bạch Thánh Vũ che ngực, cảnh giác nhìn hắn.

"Nếu như hắn muốn ngươi, không ai có thể ngăn được." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lên tiếng.

Mộ Lương sâu kín nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, "A Noãn, nàng cảm thấy ta sẽ đối với hắn như thế nào? Hả?"

Bạch Thánh Vũ thấy lực chú ý của hắn dời đi, thở phào nhẹ nhõm, lặng lẽ dời khỏi trận địa, núp ở sau lưng Hoa Trảm Lãng đề phòng nhìn về phía bên kia.

Hoa Khấp Tuyết chỉ là lạnh lùng nhìn về hướng khác không nhìn hắn.

"Trảm Lãng, sao các ngươi còn phải ở chỗ này?" Mộ Lương đột nhiên dịu dàng nhìn về phía Hoa Trảm Lãng.

https://thuviensach.vn

Ba người giật mình một cái, lập tức lắc mình rời khỏi nhã gian, cũng không ai đảm đương nổi hai vị Môn Thần này.

"A Noãn, nàng muốn trách, thì phải trách Khiêu Hồng." Mộ Lương giơ tay lên, ôm nàng vào trong ngực, nhíu nhíu mày.

"Lấy cớ." Hoa Khấp Tuyết chống khỏi lồng ngực hắn ra, nhăn nhó khuôn mặt nhỏ nhắn.

Mộ Lương có chút bất đắc dĩ, Tiểu cô nương này ghen thật đúng là khó đối phó, mới vừa rồi hai người cứ như vậy ra khỏi phòng, ánh mắt những người đó nhìn mình một cách mãnh liệt, tiểu cô nương liền dùng cái trợn mắt làm cho bọn họ phải thu ánh mắt trở về, sau đó bắt đầu giận dỗi với bản mình.

"A Noãn, ta đã nói muốn khóe mắt của những người đó, nàng lại không muốn, vào lúc này lại giận dỗi với ta, nàng muốn ta buồn thảm đến chết sao?" Mộ Lương dùngngón trỏ khẽ vuốt tới lui cằm của của nàng, giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ.

"Nếu như ta có thể độc ác, ta liền phá hủy khuôn mặt của chàng." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn hắn, đưa tay vuốt mặt hắn, móng tay ngaytrên mặt hắn nhẹ nhàng dao động, nàng càng ngày càng quan tâm hắn, càng ngày càng để ý những chuyện nhỏ hơn, nàng không thích người khác nghĩ đến Mộ Lương, đây là chuyện tốt, nhưng như vậy có tốt không?

"A Noãn không hạ được quyết tâm, vậy ta tự mình làm." trong mắt Mộ Lương đầy ý cười, đột nhiên cầm tay của nàng, nắm lấy móng tay của nàng sau đó dùng sức ấn sâu vào trong thịt của mình.

Hoa Khấp Tuyết nhanh chóng hất tay của hắn ra, tức giận trừng mắt nhìn hắn, "Chỉ là nói đùa, không nên coi là thật."

https://thuviensach.vn

"A Noãn nói gì, ta liền tin cái đó nha, làm sao biết đó là nói đùa chứ." Mộ Lương ôm hông của nàng, hơi nghiêng về phía trước, gương mặt đầy vô tội.

"Đừng có ở trước mặt ta giả bộ vô tội." Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, hai tay chống trước ngực của hắn.

"Ai, thật là đả thương lòng người, ta muốn bồi thường." Mộ Lương trong mắt hiện lên tà khí, thấy khuôn mặt của Hoa Khấp Tuyết hơi đỏ lên đang muốn né tránh, nhanh chóng hôn lên cánh môi của nàng.

Trong mắt của Hoa Khấp Tuyết liền hiện lên tia bất đắc dĩ, nhưng cũng chậm rãi mở ra miệng nhỏ, tiếp nhận nhiệt tình của hắn, hô hấp dần trở nên dồn dập, hai mắt cũng dần mờ mịt tràn đầy nước, hiện tại chỉ cảm thấy linh hồn tựa như một chiếc thuyền nhỏ, mà hắn chính là cái kia biển, chi phối lấy mọi thăng trầm của nàng.

Mộ Lương cảm thấy được nàng đang phối hợp nên rất hài lòng, mắt cũng cong lên,bàn tay to đang ôm nàng càng nắm chặt hơn, muốn truyền hết nhiệt lượng của mình cho nàng, để cho nàng cảm nhận được hắn bao nhiêu nhiệt tình.

Hoa Khấp Tuyết bị hắn hôn thất điên bát đảo, lực tay chống đỡ trên ngực của hắn dần trở nên mềm yếu vô lực, trong lúc lơ đãng đã khẽ kéo hồng bào trên người hắn, chạm đến da thịt nhẵn bóng của hắn, tay liềncảm thấy rất tốt, nên toàn bộ bàn tay cũng dán chặt lên, chậm rãi doa động.

Mộ Lương vì động tác của nàng mà sợ hết hồn, bàn tay lạnh buốt nhỏ bé của nàng khẽ vuốt ve mình, làm cho hắn thoải mái đến khẽ run lên, sức lực dưới môi liền mạnh hơn.

Hoa Khấp Tuyết bị hắn có chút thô bạo hôn làm cho đôi môi cảm thấy vừa đau vừa ngứa ngáy, khẽ ngâm, chậm rãi mở hai mắt mờ mịt ra, bên

https://thuviensach.vn

trong còn như van cầu trong đó, làm cho tâm của Mộ Lương liền hóa thành một vũng nước.

Sau đó buông tha rời khỏi cánh môi của nàng, những vẫn còn chưa thỏa mãn nên liếm miệng một cái, hơi thở của Mộ Lương hơi gấp gáp nhìn gò má đỏ thắm mềm mại của nàng, thân thể liền cứng đờ, lại bắt đầu nóng lên.

Hoa Khấp Tuyết có chút ngượng ngùng quay mặt qua chỗ khác, lại vừa lúc làm lộ ra cái cổ dài xin đẹp của nàng, hai mắt Mộ Lương liền phát hỏa, nhanh chóng cúi người hôn lên mảng tuyết trắng kia, sau đó đi dần lên mang tai, tỉ mỉ gặm cắn, hô hấp ấm áp bao quanh da thịt của nàng, làm cho thân thể của nàng trở nên vô lực.

"Mộ Lương, đừng ở chỗ này." Hoa Khấp Tuyết đột nhiên ý thức được hiện tại còn đang ở nhã gian, đầu óc liền tỉnh táo lên không ít, đẩy hắn một cái.

"Ta sẽ không để cho người tiến vào, A Noãn, cho ta có được hay không?" giọng nói của Mộ Lương có chút gấp rút, cũng không đợi nàng trả lời, liền kéo đai lưng ở hông nàng xuống.

"Mộ Lương!" Hoa Khấp Tuyết có chút xấu hổ, đang muốn nói gì, lại nghe thấy Lưu Nguyệt ở bên ngoài hô to.

"Tiểu thư, cô gia, y phục đã mua về rồi!"

"Câm miệng, đừng quấy rầy tiểu thư của người cùng cô gia thân thiết!" giọng nói củaBạch Thánh Vũ hài hước cũng truyền tới.

Gương mặt của Hoa Khấp Tuyết nhất thời mắc cỡ đỏ bừng, thủ hạ liền dùng lực, hung hăng đẩy hắn ra, nhanh chóng sửa sang lại quần áo của mình, nhanh chóng đến ngồi trên nhuyễn tháp, tức giận nhìn chằm chằm quần áo xốc xếch của Mộ Lương.

https://thuviensach.vn

Chuyện tốt của Mộ Lương bị cắt đứt, sắc mặt liền biến thành khó coi đến cực điểm, giơ tay lên đánh về phía cửa một chưởng, cửa chính nhanh chóng mở ra rồi đóng lại, trong tay đã cầm hai bộ quần áo.

"Ta đếm ba tiếng, cút!" Mộ Lương lạnh lùng lên tiếng.

Tiếp theo, bên ngoàiliền truyền đến một loạt âm thanh huyên náo, chỉ chốc lát sau nhóm người đang trò vui đã biến sạch.

Vẻ mặt của Mộ Lương đen xì đi đến ngồi kế bên Hoa Khấp Tuyết, đưa y phục trong tay cho nàng, “Này."

"Chàng đổi trước đi." Hoa Khấp Tuyếtlấy quần áo màu trắng của mình ra, sao đó ngước mắt nhìn hắn.

"Nàng giúp ta đổi." Mộ Lương cầm quần áo cho nàng, hai cánh tay giơ ra.

Hoa Khấp Tuyết đang muốn nói không, nhưng nhìn đến sắc mặt khó coi của hắn, chỉ có thể thở dài, giơ tay lên mở đaibên hông hắn, hồng sam liền chảy xuống, lộ ra tảng da thịt lớn, thấy vậy mặtnàng liền đỏ tới mang tai, lấy bộ đồ mới khoác lung tung cho hắn nhanh chóng xong chuyện.

Mộ Lương thấy vậy, tâm tình đột nhiên tốt hơn, tự mình động thủ chỉnh quần áo lại cho chỉnh tề, cúi người khơi cằm của nàng lên, "A Noãn, ở cùng với ta đã lâu như vậy, mà vẫn xấu hổ như thế sao?"

"Không phải người nào da mặt cũng dầy như thế." Hoa Khấp Tuyết vuốt ve tay của hắn, tự mình cởi bỏ đai lưng, thấy Mộ Lương vẫn còn ở đó nhìn nàng, liền trợn mắt nhìn hắn.

"Mới vừa rồi A Noãn đã phục vụ ta, hiện tại đến lượt ta tới phục vụ A Noãn chứ." Mộ Lương tà tứ cười một tiếng, nhanh chóng bóc hết sạch nàng

https://thuviensach.vn

ra, thưởng thức chốc lát, trước lúc nàng nổi, liền khoác bộ đồ mới lên cho nàng.

"Mộ Lương, chàng có phải hay không nên buộc đai lưng của ta lại?" Bên ngoài Hoa Khấp Tuyết có vẻ là cười nhưng trong lòng không cười nhìn nam nhân đang lôi đai lưng của nàng.

"A Noãn, ta đã bồi nàng luyện này pháp quyết, vậy nàng cũng nên theo ta luyện một chút có được hay không?" Mộ Lương cười rất thuần khiết

"Cái gì?" Hoa Khấp Tuyết muốn lui về phía sau, nhưng đai lưng đang bị hắn lôi, không thể động đậy.

"Chính là, luyện tập lực chú ý của ta....." nụ cười của Mộ Lương sâu hơn, đột nhiên cúi người hôn nàng, "Giống như lúc này, xem ta có thể buộc dai lưng cho nàng được hay không."

Buộc cái rắm a, ta nghĩ chàng là hận không thể cỏi ra được đi! Hoa Khấp Tuyết căm giận nhìn hắn.

Lại giằng co nửa ngày, y phục này cuối cùng cũng hoàn chỉnhtrên người của Hoa Khấp Tuyết, Mộ Lương thoả mãn đứng lên, nhưng trên mặt Hoa Khấp Tuyết lại rất lạnh lẽo.

"Vương Gia, ngài, ngài đi ra chưa? Nên ăn cơm rồi." Trạch Linh thật bất hạnh bị đẩy đi lên, trong lòng đã sớm chuẩn bị sẽ bị đánh bay ra, nhưng không ngờ bọn họ đã mở cửa ra.

"Đúng vậy a, sắc trời không còn sớm, nên đi ăn cơm." Mộ Lương cười ấm áp như gió xuân, cất bước đi ra ngoài.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn trước mắt Trạch Linh Nhất, "Đã nên ăn cơm từ lâu, bây giờ mới gọi có phải chậm chút hay không."

https://thuviensach.vn

Lúc đầu Trạch Linh nhìn thấy phản ứng của Mộ Lương như thế, lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, lại quên phía sau còn có một tổ tông nữa, sống lưng lại không ngừng phát lạnh lên, trong lòng đầy căm đám người đã tín toán hắn dưới kia.

"Bảo bối, vi phu đói bụng, nhanh đi xuống thôi." Mộ Lương cười rất dịu dàng, còn đưa một tay ra.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, càng nhìn càng đáng đánh đòn, người liền động, liền nhấc chân đạp lên mông hắn một, cười lạnh nói, "Đói bụng? Tự mình lăn xuống ăn đi!"

Trạch Linh ở phía sau thấy vậy liền sợ hết hồn hết vía, trên trán liền toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

"Tiểu thư, đây là cháo thịt nạc người muốn ăn." trong khoảng thời gian này Lưu Nguyệt đi theo Hoa Khấp Tuyết, chuyện khác không có học được, nhưng chuyện nấu cháo thịt này cũng có hình dáng rồi.

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, cầm muỗng mút cháo thịt lên nhìn chút một chút, trong mắt hiện lên vẻ hài lòng.

"Còn của Ta đâu?" Cảnh Duệ nhìn Lưu Nguyệt, hỏi.

Lưu Nguyệt ngơ ngác nhìnhắn một lát, "Ngươi cũng muốn ăn sao?"

"Được lắm, sao chỉ có thể nghĩ đến tiểu thư nàng mà thôi, sao không đồng thời nghĩ đến nam nhân của nàng một chút chứ?" lúc Cảnh Duệ nói lời này có chút cắn răng nghiến lợi.

Lưu Nguyệt cười xấu hổ cười, ngồi xuống gãi đầu một cái.

"Này cuộc so tài tranh bá năm ngày sau sẽ cử hành thi đấu vòng loại." Bạch Thánh Vũ từ bên ngoài đi vào, nhíu nhíu mày, "Đột nhiên dời lên

https://thuviensach.vn

trước mười ngày, không biết Phong Vụ Niên này lại muốn làm gì."

"Binh đến tướng chặn." Hoa Trảm Lãng bĩu môi, con tôm nhỏ làm sao có thể làm lên cơn sóng lớn chứ?

"A Noãn, mấy ngày nay muốn đi chơi chỗ nào không?" Mộ Lương đi tới một chút, cười híp mắt hỏi.

Chủ tử, trước mắt còn chưa tu luyện xong, tốt nhất là cô nương vẫn không nên đi loạn, triệu chứng thích ngủ sẽ không giảm đi, ngược lại sẽ càng tăng thêm. Liệp Tử kịp thời nói cho hắn biết.

Cùng lúc đó, Khiêu Hồng cũng này nói những lời này với Hoa Khấp Tuyết.

"Ở khách sạn nghỉ ngơi đi, sau cuộc so tài rồi đi." Hoa Khấp Tuyết ăn một hớp cháo, sau đó ngước mắt lên nhìn hắn.

Mộ Lương gật đầu một cái, sau đó liền oán niệm, "Đúng Là nên nghỉ ngơi nhiều, tranh tài sẽ làm nàng rất mệt mỏi, sớm biết như vậy sẽ không cho nàng đến đây rồi, bọn người Trảm Lãng có Diệm Quả,lấy ra là đủ rồi."

"Tại sao lại nói thành tựu của ta ‘ lấy ra mà có thể ’ là sao?" Hoa Trảm Lãng cảm thấy lời này nghe không nổi.

"Không lấy ra, ta liền cướp đi." Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn một cái.

Hoa Trảm Lãng nổi đóa, lại không pháp phát tác,ảo thuật so với hắn cao hơn, người cũng giảo hoạt hơn so với hắn.....

"Cuộc so tài tranh bá..... không phảiHoàng thẩm tùy tiện phất tay một cái là có thể thắng rồi sao? Sao cần phí sức rất lớn chứ?" Mộ Hỏa Nhi đột nhiên chen miệng.

https://thuviensach.vn

"Nhân Ngoại Hữu Nhân." Hoa Khấp Tuyết thong thả ung dung ăn cháo, giọng nói nhàn nhạt.

Mộ Hỏa Nhi bĩu môi, "Ta không biết trừ hoàng thúc, còn có ai so Tuyết Tuyết mạnh hơn."

Nhưng bọn họ không biết, cuộc so tài tranh bá lần này, xác thực sẽ đụng phải đại phiền toái, hơn nữa, liên quan đến tánh mạng.

Phong Đô, phủ thái tử.

"Thái tử, ngoài cửa có một vị cô nương muốn gặp ngài, nàng kêu lão nô nhắn lời, nói là, nói là mục đích của nàng cùng ngài là giống nhau." gia đinh trong Phủ thái tử cung kính nói.

"Hả?" trên mặt của Phong Vụ Niên có chút hứng thú, "Để cho nàng vào đi."

"Dạ."

Mục đích giống nhau? Làm sao Hắn lại không biết hắn cùng nữ nhân kia có chung một mục đích.

"Thái tử, người đã tới." giọng nói của gia đinh vang lên lần nữa.

"Ngươi đi xuống đi." Phong Vụ Niên nhìn người toàn thân áo đen trước mắt, cái khăn che màu đen che mặt cô gái, phất phất tay về phía gia đinh.

"Ngươi nói, ngươi và ta có cùng một mục đích?"

"Ta giống nhưthái tử, hận Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết." Giọng nói của cô gái áo đen có chút run rẩy, bao hàm nồng nặc hận ý.

Phong Vụ Niên híp híp mắt, lạnh lùng nở nụ cười, "Chính ngươi muốn ta giúp ngươi đối phó bọn họ?"

https://thuviensach.vn

"Không sai, nếu chúng ta không hợp tác, thì ai cũng không làm gì được bọn họ, mà nếu hai người chúng ta hợp tác, chắc chắn bọn họ sẽ thua."

"Tại sao cô nương, tự tin như vậy?" Phong Vụ Niên nở nụ cười, lạnh lùng nhìn nàng.

"Dựa vào chuyện, ta rất căm hận bọn hắn!" Giọng nói của cô gái áo đen càng lạnh hơn.

"Hận? Rốt cuộc là bọn họ đã làm chuyện gì?" Phong Vụ Niên chậm rãi uống một ngụm trà, có chút ngạc nhiên.

"Ta là nữ nhân, mà bởi vì bọn họ, ta đã không thể mang thai, ha ha, nếu ta không dễ chịu, vậy ta cũng sẽ không để cho bọn họ hạnh phúc, tuyệt đốikhông!" Cô gái áo đen điên cuồng rống to, cái khăn che mặt bị nàng làm rơi xuống, liền hiện lên khuôn mặt tươi cười đầy vặn vẹo, đây chính là Triệu Song nhi!

Phong Vụ Niên quan sát nàng, trong lòng hiểu nàng không phải đang gạt mình, tròng mắt suy tư một phen, cười có chút châm chọc, "Cô nương tính phá hủy bọn họ như thế nào?"

"Phụ thân ta tinh thông độc thuật, ta lấy được của hắn một phương thuốc luyện độc, đợi độc dược luyện thành, bọn họ càng yêu nhau, sẽ càng khổ sở, thái tử chỉ cần đem độc dược đánh vào bên trong cơ thể của bọn họ là được!" Ánh mắt của Phong Vụ Niên đầy khinh thường làm cho ánh mắt củaTriệu Song càng lạnh lùng hơn, nhưng nghĩ đến chỉ có hắn có thể đủ giúp mình, liền nhịn xuống.

"Chậc chậc, giọng ra lệnh này của ngươi, Bổn cung cảm thấy không thích." Phong Vụ Niên cười lạnh.

"Ngươi!" Mặt Triệu Song Nhi trầm xuống, đang muốn phát tác, Phong Vụ Niên đã nhanh chóng đi tới trước mặt nàng, hung hăng chế trụ cổ của

https://thuviensach.vn

nàng.

Triệu Song Nhi không thể tin được liền trừng lớn mắt, liều mạng giãy giụa, lại cảm thấy hô hấp khó khăn càng ngày càng mệt.

Mặt Phong Vụ Niên đầy sát ý, giọng nói thanh lãnh tựa như không phải người sống, " Nói chuyện với bản cung, ngươi không nên dùng thái độ vừa rồi, muốn giết Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, Bổn cung không nhất định phải cần có ngươi, làm việc, nên suy tính phân lượng của mình một chút!"

Dứt lời, quăng Triệu Song nhi mặt mày xanh lét xuống dưới mặt đất, hừ lạnh một tiếng, đi về phía cửa chính.

"Phúc bá, chuẩn bị cho nữ nhân này một gian phòng, tốt nhất để..... ở..... hầu hạ tốt nhất..... dễ đến thăm....."

Triệu Song Nhi nhìn bóng lưng hắn rời đi, cặp mắt đỏ lên, xanh cả mặt,khuất nhục hôm nay lại ghi tạc lên người Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết,hận ý trong lòng càng phát ra mãnh liệt.

https://thuviensach.vn

Chương 73: Ước Hẹn Hoa Đào (Một)[Thủ Đả Vip]

Editor: thao1504

"Khụ khụ, tại sao còn hai ngày nữa mới tới cuộc tranh tài, thật là nhàm chán a....." Hoa Trảm Lãng lười biếng một bên ngồi uống trà, một bên than thở.

"Hỏa Nhi ở đây, tán ngẫu với ngươi mà ngươi còn vừa lòng?" Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn một cái, dùng đũa gắp thức ăn cho Hoa Khấp Tuyết đang ngồi ở bên cạnh, "A Noãn, mau ăn, một lát sẽ lạnh."

"Mộ Lương, ngươi đúng là không muốn người khác hạnh phúc, lúc nào cũng khích bác ly gián!" mặtHoa Trảm Lãng tối sầm, dien@dan@le@quy@don trừng mắt nhìn hắn một cái, ngay sau đó híp mắt nhìn Mộ Hỏa Nhi đang ở trong ngực, nếu nàng dám không tin ta...ta liền trừng phạt nàng.

"Bảo bảo, cha con thật hung dữ." Mộ Hỏa Nhi nhìn hắn, sau đó đáng thương nhìn xuống bụng của mình, nhẹ nhàng vuốt ve, giọng nói ra rất không buồn bã.

"Ta nào có?" trong nhất thời Hoa Trảm Lãng có chút dở khóc dở cười, bàn tay khẽ vuốt ve tay của nàng, bất đắc dĩ thở dài.

Mộ Hỏa Nhi hừ nhẹ một tiếng, đẩy bàn tay to của hắn ra.

"Mộ Lương, ta đi nghỉ ngơi." Hoa Khấp Tuyết mới vừa ăn một miếng cơm, mí mắt liền bắt đầu trùng xuống, ngáp một cái, lạnh nhạt nói.

https://thuviensach.vn

"Lại mệt nữa hả?" Mộ Lương buông chén đũa xuống, lo lắng nhìn nàng, "Ăn thêm một chút thôi."

Hoa Khấp Tuyết lắc đầu một cái, hiện tại nàng rất buồn ngủ, cái gì cũng ăn không vô.

"Tiểu thư, ngài là bị làm sao thế?" khuôn mặt Lưu Nguyệt liền nóng nảy, "Hai ngày nay lúc nào cũng uể oải."

"Tiểu thư, ngài đang luyện công phu gì vậy, tại sao cả ngày đều uể oải?" Lưu Nguyệt rất buồn bực, ngày hôm qua lúc nàng lên lầu, vậy mà nàng lại nhìn thấy tiểu thư đang dựa vào cây cột ngủ say sưa, dọa nàng nhảy dựng.

"Ưmh, không có gì." Hoa Khấp Tuyết lười phải giải thích, lại ngáp một cái.

"Tiểu thư người đi nghỉ ngơi đi, Lưu Nguyệt chuẩn bị thức ăn khác cho người, chờ người tỉnh dậy liền có thể ăn." Lưu Nguyệt cũng không hỏi nhiều.

Hoa Khấp Tuyết khẽ nâng mí mắt lên nhìn một cái, sau đó gật đầu.

Mộ Lương thở dài, liền đứng dậy định ôm nàng lên lầu ngủ, lại bị một giọng nói làm cắt đứt động tác tiếp theo.

"Thánh vương, vương phi, đã lâu không gặp a." Phong Vụ Niên toàn thân cẩm bào đi vào, cười như không cười nhìn Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết.

"Hôm nay Thái tử tới, lại muốn gây chuyện gì nữa sao?" trong lòng Mộ Lương hiện tại chỉ lo lắng cho Hoa Khấp Tuyết, nên lười cùng hắn nói nhảm.

https://thuviensach.vn

"Lúc này hoa đào ở Phong quốc đã nở hết, muốn mời Vương Gia ngày mai cùng đi ngắm hoa mà thôi." Phong Vụ Niên thu hồi cây quạt, nói ra mục đích của chuyến đi này.

"Loại chuyện nhỏ này, cũng có thể làm phiền thái tử tự mình đến, mặt mũi của Bổn vương thật là lớn." Mộ Lương hừ lạnh.

Phong Vụ Niên cười lạnh, "Không phải là do Bổn cung sợ Vương Gia không chịu nể mặt, không dám tới đó sao!"

"A Noãn, ta rất lâu không được ăn bánh hoa đào của nàng làm rồi, không bằng ngày mai, đi hái chút hoa đào đi?" Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn một cái, ngược lại dịu dàng hỏi Hoa Khấp Tuyết.

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết giương mắt nhìn hắn một chút, gật đầu.

Ánh mắt Phong Vụ Niên liền chuyển qua người của Hoa Khấp Tuyết, từ từ trở nên nóng rực, tay cầm cây quạt cũng nắm lại thật chặt, nhìn bộ dáng của nàng đối với yêu cầu cuả Mộ Lương ngàn ý đềutrăm thuận, liền trong tim dâng đầy cảm giác không cam lòng.

"Ngày mai Bổn vương sẽ đến nơi hẹn đúng giờ, vậy thái tử, hiện tại nên về được rồi." Mộ Lương cực kỳ khó chịu với ánh mắt của hắn nhìn A Noãn, hơi nghiêng người một chút, ngăn tầm mắt của hắn lại, giọng nói cũng lạnh hơn.

"Ha ha, Tuyết cô nương, ngày mai nhất định phải tới a, Bổn cung đã đặc biệt vì nàng mà chuẩn bị những món mỹ vị của Phong Quốc." Phong Vụ Niên lạnh lùng nhìn Mộ Lương một cái, rồi nhìn về phía Hoa Khắp Tuyết đang ở sau lưng hắn dịu dàng cười một tiếng, dứt lời, xoay người rời đi.

"Chậc chậc, đúng là tìm chết, dám đánh chủ ý lên hoàng thẩm." Mộ Hỏa Nhi thổn thức không dứt, liếc nhìn bộ mặt phát rét hoàng thúc, xoa xoa đôi

https://thuviensach.vn

bàn tay cánh tay, sau đó liền rụt vào trong người Hoa Trảm Lãng trong ngực rụt một cái, cảm thấy không khí hiện tại có chút lạnh.

"Ai yêu, Thánh vương vĩ đại của chúng ta dường như đang ghen nha." Hoa Trảm Lãng híp mắt cười nhạo báng.

Bạch Thánh Vũ cũng hơi híp mắt lại mà nhìn, cố gắn nén cười nhìn Mộ Lương, ho khan một cái, cho Hoa Trảm Lãng một ánh mắt ra hiệu, ý bảo hắn chớ nên nói nữa, hiện tại sợ là Mộ Lương đang khó chịu đến cực điểm rồi.

"Tuyết cô nương." Mộ Lương dịu dàng ôm lấy Hoa Khấp Tuyết mí mắt đang dính chặt lại, giọng nói càng thêm dịu dàng có thể chảy ra nước, "Nàng muốn nếm thử một chút đặc sản mà Phong thái tử vì nàng mà chuẩn bị không?" "Người nào muốn a." Hoa Khấp Tuyết khó khăn nhướng mắt lên,khó hiểu nhìn nam nhân đang rất dịu dàng cùng có chút ít âm dương quái khí trước mặt.

Mộ Lương hài lòng cười, cất bước đi lên lầu, phản ứng của A Noãn hắn thích, A Noãn làm như không thấy biểu hiện của Phong Vụ Niên hắn càng thích hơn, Phong Quốc thái tử? Cũng muốn cùng Mộ Lương hắn tranh? Nằm mơ!

"Lưu Nguyệt, một lát đi cho mua tiểu thư nhà người một chút đặc sản của Phong quốc này!"

Lưu Nguyệt nghe lời hắn gần như cắn răng nghiến lợi nói ra hai chữ "Đặc sản", có chút bất đắc dĩ vỗ trán, dien@dan@le@quy@don cho dù thần kinh của nàng có thô đi nữa, cũng nghe được mùi vị nồng nặc ghen tứcbên trong nha.

Chỗ mấy người khác ngồi nghe, che miệng cố gắng không để cho mình bật cười, khó khi được thấy Mộ Lương chân chính ăn dấm một lần, bộ dáng kia, thật là quá buồn cười đi!

https://thuviensach.vn

"Ta đột nhiên cảm thấy Phong Vụ Niên này còn sống cũng không tệ lắm." Bạch Thánh Vũ thấy Mộ Lương đã lên lâu, cũng không che đậy, không có hình tượng chút nào mà cười to.

"Ha ha, ngươi có nhìn dáng vẻ âm dương quái khí kia của Mộ Lương không, còn Tuyết cô nương nữa, ha ha ha!" Hoa Trảm Lãng vỗ bàn, rước lấy ánh mắt quái dị của thực khách chung quanh.

Mộ Hỏa Nhi cũng thấy mất mặt, lập tức cầm tay hắn lôi lại, không để cho hắn đập bàn nữa.

"Các ngươi nói Vương Gia như vậy, là không đúng." Cảnh Duệ nhíu nhíu mày, rất nghiêm túc nói.

"Cảnh đại nhân, Vương Gia đã đi rồi, ngươi không phải cần phải nhịn khổ cực như vậy nữa." Trạch Linh buồn cười nhìn hắn.

"Vậy sao?" Cảnh Duệ nhíu mày, sao đó ôm chầm bả vai của Lưu Nguyệt, ánh mắt khẽ nghiêng nhìn lên hai bóng dáng màu tím ở trên lầu, trong mắt hiện lên ý cười.

"Đó là đương nhiên, ha ha ha ha!" Trạch Linh cười lớn.

"Mà ta, hình như còn chưa đi đến phòng mà." giọng nói của Mộ Lương buồn rười rượi từ trên lầu truyền xuống, mọi người cười rất vui vẻ ở bàn nháy mắt hóa đá, có chút hoảng sợ nhìn về phía trên lầu.

"Lưu Nguyệt, chúng ta đi mua đặc sản cho vương phi!" Cảnh Duệ mở cây quạt ra, nhàn nhã quạt, ôm Lưu Nguyệt nhàn nhã đi ra ngoài.

Lưu Nguyệt nhìn bộ dáng hả hê của người nào đó, khoé miệng không nhịn được màgiựt giựt.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương an bày cho Hoa Khấp Tuyết xong, từ từ ngồi xuống ghế, gọi cây sáo bằng ngọc ra, hơi híp mắt lười biếngnhìn nó cười, có một âm thanh liền vọng ra.

"Chủ tử, người muốn hỏi cái gì?" Liệp Tử bị hắn nhìn cảm thấy rất hoảng hốt, nhu nhu mở miệng.

"Hai ngày nay A Noãn càng ngày càng thích ngủ." Mộ Lương than nhẹ, trong mắt là không che giấu sự lo lắng.

"Cô nương có thể ngủ là chuyện tốt, bổ sung tốt thể lực, nếu không khi tu luyện pháp quyết còn lại thể lực sẽ cạn kiệt." Trên người Liệp Tử lóe lóe Tử Quang.

"Rất tốn sức sao?" Mộ Lương cau mày, "Sẽ gặp nguy hiểm sao?"

"Nguy hiểm là có, ta cùng với Khiêu Hồng sẽ dung hợp lại biến thành một không gian sẽ ngăn cản những người có đồ tới quấy nhiễu các ngài, còn những chuyện còn, ta cũng không biết, một khi hai người có một người phân tâm, sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ."

"Sẽ bị thương sao?" Mộ Lương sắc mặt chìm chìm.

"Sẽ không bị thương, chỉ là phải tu luyện lạinữa là được rồi, nhưng các ngài chỉ có ba lần cơ hội, nếu ba lần đều thất bại, thì sẽ vĩnh viễn không thể luyện thành pháp quyết này!" giọng nói của Liệp Tử có chút nặng nề, nó biết chủ tử cùng cô nương kia rất cường đại, có tư cách làm chủ nhân của nó cùng Khiêu Hồng, nhưng pháp quyết này từ Khai Thiên Lập Địa tới nay, người luyện thành cũng không nhiều, nó cũng rất là lo lắng, nếu thật luyện thành, sau này chủ tử cùng cô nương kia khi đối mặt nguy hiểm, không nói tuyệt đối có thể thoát khốn, ít nhất này tỷ lệ lớn hơn rất nhiều.

"Ừ." Mộ Lương trầm ngâm nói, vung tay lên, thu hồi Liệp Tử, nhàn nhạt nhìn về phía người đang trên giường ngủ say, suy tư chốc lát, lại gọi Liệp

https://thuviensach.vn

Tử ra, bảo hắn làm thành kết giới trong căn phòng này, sau đó lại đặt cây sáo bằng ngọc ở bờ môi, tiếng tiêu du dương vang vọng ở bên trong phòng, kèm theo Huyễn Lực màu tím, chuyển vào trong cơ thể Hoa Khấp Tuyết, A Noãn dựa hết vào việc ngủ, sợ là không thể bổ sung nhiềuthể lực như vậy.

Chân mày củaHoa Khấp Tuyết khẽ nhăn nhăn, sau đó lật người, rồi lại ngủ tiếp.

Phong Quốc ở trên biển, bốn mùa đều rất ấm áp, thời điểm hoa đào nở hoa cũng đẹp hơn so với trên đất liền rất nhiều,dien@dan@le@quy@donmà đi về phía tây Phong Đô, thì có một chỗ gọi là Đào Hoa Lâm, hoa đào hoàn toàn nở rộ, đẹp không sao tả xiết.

"Ha ha, Trảm Lãng, nơi này thật là đẹp." Mộ Hỏa Nhi xoay hay vòng ở dưới tàn hoa dang rơi, cười rất vui vẻ.

"Thích là được rồi." Hoa Trảm Lãng cưng chiều cười cười, ôm nàng trở lại, khẽ điểm nhẹ lên cái mũi của nàng, "Chớ lộn xộn, không sẽ làm động Thai Khí."

"Bảo bảo của chàng, làm gì mà yếu ớt như vậy!" Mộ Hỏa Nhi không thuận theo khẽ cong cong môi, nhưng hào quang từ mẫu trên mặt cũng không hề che giấu.

Hoa Trảm Lãng thấy vậy, trong lòng đột nhiên dâng lên cảm giác lo lắng, chờ đến khi đứa bé được sanh ra, có phải Hỏa Nhi sẽ lạnh nhạt với hắn hay không? Mà sự thật chứng minh, Hoa Trảm Lãng ở phương diện này, đã dự báo đoán đúng.

Lần đầu tiên Lưu Nguyệt thấyphong cảnh đẹp như vậy, trong mắt đầy hưng phấn, lôi kéo Cảnh Duệ chạy đông một chút, tây đi một chút, vui vẻ thể diễn tả được, Cảnh Duệ bất đắc dĩ đi theo nàng, không ngờ rằng nàng lại có thể thích hoa đào này như vậy.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ của Bạch Thánh Vũ cùng Trạch Linh cùng Cảnh Duệ là giống nhau, chỉ cảm thấy trước mắt một mảng màu hồng có thể làm choáng người mà thôi, thật không biết Phong Vụ Niên nghĩ cái gì, một nam nhân lại tới nơi này!

Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết đi ở phía sau bọn họ, nhíu mày nhìn cảnh đẹp chung quanh một chút, cảm thấy rất vô nghĩa nên bĩu môi, thuận tay bẻ một đóa hoa đào, cắm ở trên lọn tóc của Hoa Khấp Tuyết,dien@dan@le@quy@doncười híp mắt nhìn nàng, chợt cảm thấy trong tâm khẽ run lên, "Hoa này nhìn cũng tương tối đẹp."

Khoé môi của Hoa Khấp Tuyết giật giật, đang muốn nói chuyện, lại nghe Khiêu Hồng hừ nhẹ một tiếng, đá văng hoa đào ra.

Trên búi tóc của Chủ tử, chỉ có thể có ta!

Tay của Mộ Lương con chưa thu về liền cứng đờ, lạnh lùng nhìn Khiêu Hồng Nhất, khóe miệng giật giật.

Hoa Khấp Tuyết hình như là đã sớm quen thói bá đạo của nó, nhịn xuống kích động, kéo tay Mộ Lương, tiếp tục đi về phía trước.

"Mộ Lương, khi nào thì chúng ta có thể đi trở về?" So với chuyện nhìn hoa đào này, nàng tình nguyện nhìn Tuyết Trắng của Mang sơn.

"Tại sao muốn trở về? Tuyết cô nương a, nàng cũng không sợ làm uổng phí tâm ý của thái tử người ta sao?" Mộ Lương bĩu môi, âm dương quái khí nói.

Hoa Khấp Tuyết liếc hắn một cái, tay nhỏ bé mở ra,đẩy bàn tay hắn ra chỗ khác, hừ nhẹ một tiếng đi về phía trước, cùng nam nhân đang để tâm vào chuyện vụn vặt nói chuyện, không phải là lựa chọn sáng suốt.

https://thuviensach.vn

"Đến nơi hẹn rồi liền muốn hất ta ra sao?" Mộ Lương giọng nói càng thêm chua, hừ hừhai tiếng, kéo nàng vào trong ngực.

"Bình thường lại một chút." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn bộ dáng đầy dấm chua của hắn, trong mắt hiện lên ý cười.

Mộ Lương nguy hiểm híp mắt, "Ta có gì không bình thường? Hả?"

"Hoa đào ở đây không tệ." Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, quay đầu nhìn về phía nơi xa.

“Không được nói sang chuyện khác! Nếu không một lát nữa ta sẽ chém hết toàn bộ cây đào nơi này." Mộ Lương hừ lạnh, quay khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng qua, sắc mặt rất thúi.

Hoa Khấp Tuyết trợn mắt lên, đột nhiên nhàn nhạt cười một tiếng, "Mộ Lương, tại sao chàng lại cảm thấy chém mấy gốc cây là có thể lấy ra uy hiếp lấy được ta?"

Mộ Lương nghe vậy, khóe miệng không ngừng được co quắp.

"Vương Gia, ngài cũng được mời tới ngắm hoa sao." Trịnh Loan không biết từ đâu cũng tới, đi về phía đám người Mộ Lương gật đầu một cái.

"Đức vương." Mộ Lương mỉm cười, mời người của Mộ quốc, thì đương nhiên cũng sẽ mời cả người của Tước Quốc.

"Vương phi!" Vương Tước Nhi từ sau lưng Trịnh Loan chui ra, cười híp mắt chào hỏi cùng Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết không nói gì, chỉ gật đầu với nàng một cái.

Vương Tước Nhi ngẩn người, gãi gãi đầu, sao đó ngây ngô cười khúc khích, nếu là lúc trước, nàng chắc chắn cảm thấy nữ nhân này không biết phải trái, nhưng nàng kể từ khi biết nàng là Thánh vương phi,

https://thuviensach.vn

dien@dan@le@quy@don ngược lại cảm thấy thụ sủng nhược kinh, phải biết, Thánh vương phi này nổi tiếng rất lạnh lùng, nguyện ý gật đầu với nàng một cái, đây chính là vinh hạnh của nàng rồi.

"Tước Nhi?" Trịnh Loan quay đầu lại nhìn Vương Tước Nhi đang cười khúc khích, khẽ mỉm cười, có chút bất đắc dĩ.

"Khụ khụ, Loan ca ca chúng ta đi đến phía trước xem một chút đi!" Vương Tước Nhi lúng túng nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, chạy về phía trước, chạy đi cũng không nhìn Trịnh Loan.

Trịnh Loan nhìn theo bóng lưng nàng, nhíu nhíu mày, gần đây thái độ của nha đầu này đối với chính mình, hình như có chút kỳ quái.

Mộ Lương nhàn nhạt nhìn hắn một cái, hình như suy nghĩ đến dều gì sau đó khẽ mỉm cười, kéo tay Hoa Khấp Tuyết đi về phía trước.

Trịnh Loan thấy người xung quanh đều đi rồi, ngẩn người, sau đó cũng đi theo.

"Tất cả mọi người đều đã tới." Phong Vụ Niên từ phía sau một thân cây đi ra, nhàn nhạt cười, lướt nhìn mọi người, tầm mắt dừng lại ở trên người Hoa Khấp Tuyết, nụ cười càng trở nên dịu dàng hơn, "Tuyết.... "

"Thái tử." Mộ Lương cười lạnh cắt đứt câu nói "Tuyết cô nương" của hắn, tay ôm Hoa Khấp Tuyết càng nắm lại thật chặt.

"Ha ha, Thánh vương, Đức vương, ngồi xuống nói chuyện đi, Bổn cung đã chuẩn bị không ít mỹ vị của Phong Quốc." Phong Vụ Niên cười nhưkhông cười nhìn hắn một cái, hơi nghiêng người.

"Vậy sao? Bổn vương có chút mong đợi." Trịnh Loan thấy ánh mắt của Phong Vụ Niên nhìn Hoa Khấp Tuyết, trong bụng sáng tỏ, nhưng trên mặt

https://thuviensach.vn

lại bất động thanh sắc, cười cười, dẫn theo Vương Tước Nhi đi tới phía trước ngồi xuống.

Vương Tước Nhi nhìn Phong Vụ Niên vẫn đang nhìn chằm chằm vào Hoa Khấp Tuyết, nhíu nhíu mày, muốn nói cái gì, lại thấy Trịnh Loan khẽ lắc lắc đầu, mấp máy môi, nhịn lại lời sắp nói ra.

"Thánh vương, các ngươi cũng ngồi đi." Phong Vụ Niên nhíu mày, tự mình ngồi xuống trước, ngước mắt nhìn mọi người.

Mộ Lương cười một tiếng, lạnh nhạt nhìn thẳng hắn, ôm lấy Hoa Khấp Tuyết ngồi xuống, làm như vô ý lấy cành hoa đào trên búi tóc của Hoa Khấp Tuyết xuống.

Hình như Hoa Khấp Tuyết lại cảm thấy mệt mỏi, khẽ nhắm mắt, hơi nhích vào trong ngực Mộ Lương.

Cảnh hai người thân mật đều ở trong mắt của Phong Vụ Niên, làm cho hình tượng ôn hoà mà hắn duy trì nửa ngày thiếu chút nữa tan vỡ, hít một hơi thật sâu, mới đè xuống không cam lòng trong lòng, dịu dàng cười nhìn Hoa Khấp Tuyết, "Bổn cung sớm nghe nói chuyện dien@dan@le@quy@don Thánh vương phi đối với thức ăn ngon cảm thấy rất hứng thú, hôm nay không ngại nếm thử một chút thức ăn Bổn cung chuẩn bị cho các ngươi.”

"Đa tạ." Hoa Khấp Tuyết đối với sự dịu dàng của hắn không có phản ứng gì, chỉ là theo lễ phép, nhàn nhạt nhìn hắn một cái.

Phong Vụ Niên không ngờ nàng lại không cho hắn mặt mũi như vậy, nụ cười có chút cứng ngắc.

Trong lúc nhất thời, trong rừng hoa đào trở nên rất an tĩnh, Mộ Lương cười như không cười nhìn ở phương xa, một tay khẽ vuốt vuốt đầu Hoa

https://thuviensach.vn

Khấp Tuyết, Hoa Khấp Tuyết yên tĩnh dựa vào trong ngực hắn, hưởng thụ một chút gió phất bay qua mặt rất mát mẻ, có chút buồn ngủ.

Mộ Hỏa Nhi thấy mình hoàng thẩm đối với chuyện Phong Vụ Niên lấy lòng một chút phản ứng cũng không có, chỉ cảm thấy buồn cười,dien@dan@le@quy@don nhưng lại không tiện bật cười, chỉ có thể tựa đầu vào trong ngực Hoa Trảm Lãng.

Hoa Trảm Lãng vỗ nhè nhẹ lưng của nàng, nhíu nhíu mày, Hỏa Nhi phải nghẹn cười như vậy, có không tốt cho thân thể hay không?

"Thái tử, bánh ngọt ngài phân phó nô tài chuẩn bị đã chuẩn bị xong, có bưng lên bây giờ hay không ạ?" gia đinh của Phủ thái tử dò hỏi.

"Mang lên thôi." Phong Vụ Niên mím môi, gật đầu một cái.

"Dạ."

Không lâu sau, mười mấy tỳ nữ trình bánh ngọt tinh sảo lên, mùi thơm bay bốn phía.

"Ha ha, đây là bánh ngọt là dùng hoa đào nơi này chế thành, vị Mỹ Hương ngọt, chư vị nếm thử một chút." Phong Vụ Niên dẫn đầu cầm một khối bánh ngọt lên, bỏ vào trong miệng.

"Ừ, ăn ngon!" dù sao Vương Tước Nhi tâm tính cũng còn là con nít, nhìn Phong Vụ Niên ăn, cũng không kịp chờ liền nếm thử một miếng.

Phong Vụ Niên thấy phản ứng này của nàng, trong mắt liền hiện lên tự hào.

Trịnh Loan cười cười, "Tính Tước Nhi còn trẻ con, không hiểu chuyện, có chỗ thất lễ, kính xin thái tử tha lỗi." Dứt lời, cũng lấy một khối bánh ngọt đưa vào trong miệng, quả nhiên vị rất ngon.

https://thuviensach.vn

"Đâu có đâu có, Vương cô nương hồn nhiên chân thật, làm sao Bổn cung có thể trách nàng." Phong Vụ Niên cười cười, đột nhiên nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, "Thánh vương phi cảm thấy, như thế nào?"

"Cũng tạm" Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, uống xong một ngụm trà, mùi vị trong miệng liền hòa tan, sau đó cầm nửa khối bánh ngọt trong tay đưa vào trong miệng Mộ Lương, liền không hề nữa cầm.

Bánh Hoa đào này ngon miệng thì ngon miệng, nhưng lại làm mất mùi vị tươi mới, có vẻ có chút cổ xưa, đối với người khác mà nói cũng coi là mỹ vị, nhưng đối với người kén ăn như Hoa Khấp Tuyết mà nói, lại có chút không vào miệng được.

"Ha ha, vậy sao, đây là do đầu bếp có danh tiếng ở Phong Quốc làm, xem ra miệng của Thánh vương phi, rất kén a." dien@dan@le@quy@don Phong Vụ Niên vốn định áp dụng chính sách dụ dỗ, làm cho Hoa Khấp Tuyết có cái nhìn tốt với bản thân, nhưng nữ nhân này thật sự là không nể mặt, khuôn mặt tươi cười của hắn cũng có chút cứng lại.

"Bổn vương rất thích dáng vẻ kén ăn vương phi a." đột nhiên Mộ Lương nhàn nhạt mở miệng, giọng nói kia rất là tùy ý, lại thể hiện rõ sự cưng chiều.

"Vương Gia thật là sủng ái vương phi." nụ cười của Phong Vụ Niên sâu hơn, nhưng nụ cười kia cũng không đạt tới đáy mắt.

"Giai nhân như vậy, làm sao Thánh vương dám không nâng ở lòng bàn tay?" Trịnh Loan đột nhiên mở miệng, nụ cười vẫn không nóng không lạnh như cũ, ánh mắt nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết thuần túy là tán thưởng.

"Đức vương quá khen rồi." Hoa Khấp Tuyết ngồi thẳng một chút, nhàn nhạt nhìn hắn một cái.

https://thuviensach.vn

"Nào có quá khen, dáng vẻ của hoàng thẩm không chỉ đẹp mà ảo thuật còn cao cường, còn tài nấu nướng kia của người cũng là giỏi nhất, nếu là một nam nhân, ta cũng sẽ yêu dien@dan@le@quy@don thích hoàng thẩm như vậy, hoàng thúc cưới hoàng thẩm, thật là kiếm lợi lớn." Mộ Hỏa Nhi ngồi thẳng người, cười như không cười, trong mắt phượng thở dài nói.

"Bổn vương, đúng là kiếm lợi lớn." Mộ Lương lười biếng cười nói.

"Thánh vương vốn là Nhân Trung Chi Long, cùng vương phi vừa đúng xứng đôi, làm sao lại nói như vậy được."Phong Vụ Niên dựa vào thành ghế, lời nói kia nghe vào, thiệt giả khó phân.

"A?" Mộ Lương kinh ngạc nhíu mày, "Được Phong thái tử tán thưởng, Bổn vương thật đúng là thụ sủng nhược kinh đâu." Phong Vụ Niên muốn diễn, vậy Mộ Lương hắn liền theo cùng.

"Vương Gia thật đúng là khách khí, lời Bổn cung nói, đều là sự thật." Phong Vụ Niên cũng cười, cũng nhìn thẳng vào mắt Mộ Lương, trong mắt hai người nỗi đầy bão chỉ có chính bọn hắn mới rõ ràng.

"Phong thái tử cũng trưởng thành rồi, sao còn chưa cưới vợ?" Nãy giờ vẫn an tĩnh xem trò vui Bạch Thánh Vũ giống như vô ý mà cười hỏi.

"Cái này chẳng phải do Lão Thiên gia là bất công sao, không ban một cô nương như Thánh vương phi đến bên cạnh bản cung." Hạ

https://thuviensach.vn

Chương 74: Cuộc Hẹn Ở Đào Hoa Lâm

Editor: Mộc Du

"Chuyện này là lão thiên gia (ý là nói ông trời) bất công rồi, sao lại không tặng cho bổn vương một nữ tử giống như Thánh Vương phi đây ở bên cạnh." Nói xong, ánh mắt Phong Vụ Niên lại trở về trên người Hoa Khóc Tuyết, nhìn gương mặt lạnh nhạt lại có chút lười biếng của nàng, ánh mắt trở nên nóngrực.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mọi người ở đây đều biến đổi, không ngờ ở trước mặt nhiều người như vậy Phong Vụ Niên lại dám trực tiếp nói ra những lời này, lời này chẳng phải là nói rõ hắn thích Thánh Vương phi sao?

Trịnh Loan híp híp mắt, có chút buồn cười, dã tâm và tài trí của thái tử Phong Quốc này hắn đã nghe nói qua nhưng hôm nay gặp mặt, không biết là nên khen hắn có dũng khí khiêu chiến cùng Mộ Lương, hay vẫn là nói hắn ngu ngốc.

Mộ Hỏa Nhân cười như không cười hừ một tiếng, chậm rãi nhắm hai mắt lại, che dấu sự châm chọc trong ánh mắt.

Còn Hoa Trảm Lãng thấy hắn bị người khiêu khích liền rất hưng phấn, ánh mắt dừng ở trên người Mộ Lương cùng Phong Vụ Niên, chờ xem cuộc vui.

Mộ Lương thản nhiên nhìn Phong Vụ Niên, chỉ là tùy ý cười, cũng không lên tiếng, lời này của Phong Vụ Niên, người thông minh một chút đều nghe ra được hắn là đang muốn gây hấn với Mộ Lương, nhưng người trong cuộc lại an tĩnh khác thường, cũng không ai biết hắn đang nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

"Lão thiên gia?" Mặc dù Hoa Khóc Tuyết không có chú ý nghe, nhưng cũng phát giác ra hắn là đang gây hấn với Mộ Lương, ngáp một cái, nháy mắt dáng vẻ buồn ngủ biến mất hoàn toàn, lạnh lùng nhìn về phía Phong Vụ Niên: "Bổn Vương phi còn tưởng rằng, Phong thái tử không tin những điều này, dù sao thì mọi sự đều do người tạo ra."

Sắc mặt Phong Vụ Niên biến đổi nhiều lần, hơi híp mắt nhìn về phía Hoa Khóc Tuyết, hắn chỉ là muốn trước tiên làm cho Mộ Lương rối loạn trận tuyến, lại quên rằng bản thân Hoa Khóc Tuyết cũng không phải là một nhân vật đơn giản, hít sâu một hơi, lúc này mới cười mở miệng: "Vương phi nói đúng lắm nhưng cũng không thể phủ nhận là vận khí của Thánh Vương rất tốt sao, nếu không phải là hắn gặp được Vương phi trước thì có lẽ người ôm được mỹ nhân về lại là một người khác rồi."

Phong Vụ Niên nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng, trong lúc cười cất giấu chút hứng thú cùng với yêu mến, trước nhịn xuống mục đích chọc giận Mộ Lương, hôm nay hắn muốn nhìn xem thử, Hoa Khóc Tuyết này có thể bày ra cái trò gì.

"Trước? Sư huynh, cùng bổn vương phi lúc trước hình như là thanh mai trúc mã." Hoa Khóc Tuyết thản nhiên nhìn Mộ Lương như có như không chứa ý cười, trong lòng biết hắn đã có điểm tức giận, đối với Phong Vụ Niên càng nhiều thêm mấy phần chán ghét, trước kia đều là Mộ Lương che chở cho nàng, hôm nay, hãy để cho nàng bảo vệ hắn một lần.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ưmh, xác thực." Hoa Trảm Lãng nhíu mày, như có điều suy nghĩ mấp máy môi, bất đắc dĩ tiếp tục nói: "Nhưng sư muội à, vi huynh cũng không dám với cao với muội, nhìn thấy cái dáng vẻ tiên nhân này của muội, những phàm phu tục tử như chúng ta, sao lại dám vọng tưởng?"

https://thuviensach.vn

"Phàm nhân vẫn chỉ xứng với phàm nhân!" Mộ Hỏa Nhân tán đồng gật đầu một cái.

Sắc mặt Phong Vụ Niên có chút khó coi, bọn họ kẻ xướng người họa, rõ ràng nói hắn là người phàm, không xứng với Hoa Khóc Tuyết!

"Nói bậy, ta cùng với Vương gia người nào không phải là người phàm, những tiên nhân kia đều là đoạn tuyệt tình ái, chỉ với điểm này, chúng ta đã không thể làm được." Hoa Khóc Tuyết thản nhiên càng nói càng hăng say, âm thanh lạnh hơn một chút.

"Ưmh, Hoàng thẩm cùng Hoàng thúc là duyên cầm sắt đàn ra âm thanh rất hài hòa, xác thực cùng thần tiên là không giống nhau." Mộ Hỏa Nhân một bộ dáng biết sai.

Hoa Trảm Lãng nhìn bộ dạng đáng yêu của nàng thu vào trong mắt, chỉ cảm thấy yêu nàng vô cùng, cầm tay của nàng nắm thật chặt.

"Cầm sắt?" Phong Vụ Niên đột nhiên tiếp lời, như có điều suy nghĩ nhíu mày: "Dây đàn này, nếu chất liệu tốt một chút thì không sao nhưng nếu chất liệu kém, ảnh hưởng đến tiếng nhạc là chuyện nhỏ, vạn nhất nếu bị đứt, thì rất là gay go."

"Ý trung nhân mà ta yêu mến, dù sao cũng không phải là dây đàn cầm nhỏ nhặt kia, Phong thái tử người nói xem, phải không?" Hoa Khóc Tuyết hừ lạnh, trên bộ mặt tuyệt mỹ không che giấu lạnh lùng.

"Ha ha, Ta chỉ là nói vui thôi." Phong Vụ Niên vân đạm phong khinh cười, nhưng trong mắt đều là lạnh lẽo, nếu như nói lúc trước hắn có ý muốn yêu thương nữ nhân này, thì bây giờ hắn đã hoàn toàn dẹp bỏ cái ý nghĩ này, miệng lưỡi bén nhọn, khắp nơi bảo vệ Mộ Lương..... Chờ sau này hắn giết Mộ Lương, đoạt lấy nàng, xem nàng còn dám làm cho hắn mất mặt như vậy hay không!

https://thuviensach.vn

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Công lực nói vui của Thái tử vẫn chưa đến nơi đến chốn nha, mọi người ở đây lại không ai có thể cười được." Mộ Lương ôn nhu nhìn thoáng qua tiểu nữ nhân vẫn một mực bảo vệ cho hắn, nhẹ nhàng cầm lên một khối bánh hoa đào, đặt ở trước mặt, cười như không cười nhìn Phong Vụ Niên.

Phong Vụ Niên sa sầm mặt, trong tay áo bàn tay cầm một khối ngọc bội nắm lại thành quyền, nơi này không phải chỉ có người của hai nước Phong quốc và Mộ quốc, còn có cả người của Tước quốc ở đây, chẳng lẽ hắn đã muốn tuyên chiến rồi hả?

Phong Vụ Niên này xác thực là có đôi khi rất ngu dốt, nếu Mộ Lương muốn tuyên chiến với hắn, thì cũng chả có cố kỵ có người nào khác ở đây hay không, huống hồ hắn không bao giờ hướng về người đó mà tuyên chiến, hắn, đều là lẳng lặng chờ, chờ đến lúc kẻ địch tập kích, tìm đúng thời cơ, cắn một cái ở cổ họng của ngươi.

"A Noãn, bánh hoa đào này nàng còn muốn ăn nữa không?" Mộ Lương đột nhiên chuyển tầm mắt tới trên mặt Hoa Khóc Tuyết, dịu dàng mà hỏi.

"Không cần." Hoa Khóc Tuyết lắc đầu một cái: "Càng ăn càng cảm thấy không hợp khẩu vị."

"Như vậy thì để bổn vương ăn hết là được, lãng phí là rất đáng xấu hổ." Mộ Lương bất đắc dĩ cười cười đang tính đưa vào trong miệng, bánh hoa đào trên đầu ngón tay đột nhiên bị hắn bóp nát.

"Ưmh, thật là yếu ớt, Bổn vương cũng không có dùng sức."

Lời này vừa nói ra, trừ Phong Vụ Niên ra tất cả những người biết chuyện đều muốn cười ha hả, Mộ Lương thật là lão hồ ly, vừa nãy giờ không nói gì, thì ra là vận sức chờ phát động lâu rồi, chờ Hoa Khóc Tuyết khiêu khích Phong Vụ Niên làm cho hắn bị kích động thì liền bổ khuyết

https://thuviensach.vn

thêm một đao như vậy..... Cái lời nói kia ý tứ không phải là bánh hoa đào của Phong Vụ Niên làm ra, Hoa Khóc Tuyết không thích, mà là hắn, còn chưa có dùng lực thì đã có thể khiến nó tan xương nát thịt.....

"Rừng hoa đào này là mỹ cảnh, chư vị vẫn là chưa được xem đi, hôm nay Bổn cung sẽ dẫn đường, để cho chư vị hảo hảo mà thưởng thức!" Ngọc bội ở trong lòng bàn tay hóa thành bột, Phong Vụ Niên hoắc mắt đứng lên, cố nén tức giận cười cười, xoay người sang chỗ khác, đi về phía trước.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Vậy sao? Vậy thì Bổn Vương phải hảo hảo xem một chút." Mộ Lương lười biếng nói, chậm rãi đứng dậy.

"Mộ Lương, ta ở nơi này ngủ một lát, chàng đi hái về đây một giỏ hoa đào, phải có ngọn cây, buổi tối ta làm bánh hoa đào cho chàng." Hoa Khóc Tuyết đẩy hắn ra ngồi xuống, nháy mắt mấy cái ánh mắt của nàng đã bị cơn buồn ngủ vây khốn.

"Ta có thể gọi Cảnh Duệ đi hái." Mộ Lương biết nàng lại bắt đầu mệt rã rời rồi, nhíu nhíu mày, không muốn rời đi.

"Nếu như chàng không đi, Phong Vụ Niên sẽ tìm ai gây phiền phức?" Hoa Khóc Tuyết hừ nhẹ, lại đẩy hắn một cái, Phong Vụ Niên nếu không nhìn thấy Mộ Lương, tự nhiên sẽ đi trở về phủ, đến lúc đó hắn sẽ lại đến đây gây chuyện, nàng còn ngủ thế nào được?

Mộ Lương thở dài, bất đắc dĩ ngắt chóp mũi của nàng, vỗ vỗ trên Thiêu Hồng đầu nàng, ý bảo nó bảo vệ tốt chủ tử của nó, thấy nó hồng quang chợt lóe, lúc này mới yên tâm.

"Không cần phải lo lắng, ta sẽ không ngủ say." Hoa Khóc Tuyết cười cười, trông thấy tất cả mọi người đứng lên xoay người đi về phía trước rồi,

https://thuviensach.vn

đột nhiên ở bên môi Mộ Lương hôn một cái y hệt như chuồn chuồn lướt nước, ngay sau đó lùi về sau, dựa vào thành ghế, nhắm hai mắt lại.

Mộ Lương ngẩn người, hồi hồn sau nhìn gương mặt nàng hơi ửng hồng cùng lông mi khẽ run, tà khí mà cười lên, muốn cúi người xuống cùng nàng thân thiết một phen, lại nghe được Hoa Trảm Lãng ở đằng trước hài hước kêu lên, hừ nhẹ một tiếng, có chút không nỡ nhìn Hoa Khóc Tuyết lần nữa, thấy nàng vẫn không mở mắt, chỉ đành phải xoay người rời đi.

Hoa Khóc Tuyết chậm rãi mở mắt ra, nhìn bóng lưng của hắn, ôn nhu cười một tiếng, gió mát thổi qua làm cho nàng cả người thoải mái, ngáp một cái, chậm rãi tiến vào mộng đẹp.

"Vương gia, tiểu thư đâu?" Lưu Nguyệt phát hiện Hoa Khóc Tuyết không có ở đây, có chút sốt ruột.

"Nàng đang ngủ." Mộ Lương bĩu môi, có chút không yên lòng trả lời.

"Ai yêu, Cảnh Duệ ta trở về bồi tiểu thư!" Lưu Nguyệt dậm chân một cái, thầm mắng mình đi quá nhanh.

Mộ Lương thấy nàng gấp gáp, gật đầu một cái: "Đi đi."

"Vương gia, ta đi cùng với nàng." Cảnh Duệ kéo Lưu Nguyệt muốn chạy theo.

"Bước chân nhẹ một chút, nếu làm ồn A Noãn ngủ, ta sẽ giải quyết các ngươi." Dứt lời, Mộ Lương đi theo đám người đi về phía trước, trong tay cầm cái giỏ không để hái hoa đào.

"Chúng ta sẽ cẩn thận!" Lưu Nguyệt vui vẻ đáp, lôi kéo Cảnh Duệ quay người bỏ chạy, chỉ sợ chậm một bước, tiểu thư sẽ biến mất.

https://thuviensach.vn

Thu vào trong mắt dáng vẻ vội vàng này, Cảnh Duệ không biết là nên có cảm giác gì, bọn họ nói thế nào cũng coi như là đã xác định quan hệ, nhưng này nha đầu chưa bao giờ khẩn trương với mình như vậy.

"Vương phi không có tới?" Phong Vụ Niên nghe được bọn họ nói chuyện, dừng bước lại, kinh ngạc hỏi.

"Nàng hơi mệt chút, ở tại chỗ nghỉ ngơi." Mộ Lương lạnh nhạt nói.

Phong Vụ Niên híp híp mắt, từ từ xoay người sang chỗ khác, lộ ra nụ cười quỷ dị.

Một nhóm người đi vào chỗ sâu của rừng hoa đào đây chính là nơi hoa đào nở tươi tốt nhất, mọi người quyết định ở chỗ này nghỉ ngơi.

"Hoắc, Mộ Lương sao ngươi lại mang theo cái giỏ vậy." Hoa Trảm Lãng một đường đùa giỡn với Mộ Hỏa Nhân, không có chú ý tới Mộ Lương, lúc quay lại thấy hình ảnh này liền làm cho hắn khiếp sợ, Thánh vương phong lưu phóng khoáng trong tay cầm theo cái giỏ, hình ảnh không hài hòa này cũng không phải là một điểm hai điểm.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Vương phi có lệnh, Vương gia không dám không nghe theo!" Trạch Linh hài hước cười, hắn biết là Vương gia bị Vương phi kêu đến đây hái hoa.

"Ha ha ha, Thánh Vương gia vĩ đại của chúng ta, thật đúng là thê nô a." Bạch Thánh Vũ cũng tới đáp lời.

"Đi đi đi, chớ khi dễ hoàng thúc của ta, nam nhân biết thương yêu nương tử mới là nam nhân tốt biết không?" Thân là người nhà của thê nô Mộ Hỏa Nhân lập tức phản bác trở lại, vui mừng nhìn"Hiền huệ" hoàng thúc.

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ, Hỏa Nhân, ta cũng là nam nhân tốt." Hoa Trảm Lãng ưỡn lưng nghiêm mặt tiến lên trước.

"Cút." Phụ nữ có thai tâm tình lên xuống thất thường thay đổi rất lớn, Hoa Trảm Lãng là tốt nam nhân không sai nhưng nếu so sánh cùng với hoàng thúc thì còn kém xa, vì vậy nữ tử Hỏa Nhân đang mang thai của chúng ta rất là phách lối hai tay chống nạnh, nói: "Chàng không thể sánh bằng hoàng thúc!"

Hoa Trảm Lãng thành công đen mặt, hận không thể hung hăng đánh vào mông nàng một trận, nhưng vì nàng là phụ nữ mang thai, hắn không thể làm loạn, kết quả là ở trong lòng ghi nhớ cho nàng một món nợ, chờ nàng sinh đứa bé trong bụng ra, mới hảo hảo trừng trị nàng.

Mộ Lương trợn mắt nhìn bọn họ, chậm rãi hướng chỗ cánh rừng sâu đi vào, vóc người cao ráo rất là đẹp mắt, nhưng cái giỏ lắc lư trong tay kia đã phá hư đi phần mỹ cảm này.

"Thái tử người muốn đi đâu?" Trịnh Loan đi theo Vương Tước Nhân tản bộ ở vườn hoa, thấy Phong Vụ Niên xoay người muốn đi, theo bản năng liền hỏi.

"Khụ khụ, ta đi....." Trên mặt Phong Vụ Niên nhiễm vào một tia quẫn bách khó có được, lúng túng ho khan một tiếng.

Trịnh Loan thấy vậy, biết đại khái là hắn muốn đi tiểu tiện rồi, sờ lỗ mũi một cái, nhường đường cho hắn.

Phong Vụ Niên hướng tới hắn gật đầu một cái, bước nhanh rời đi, Trịnh Loan không nhìn thấy, lúc Phong Vụ Niên xoay người trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị.

"Loan ca ca, ta cảm thấy thái tử có chút kỳ quái." Vương Tước Nhân như có điều suy nghĩ nhìn bóng lưng của hắn, trực giác của nữ nhân nói cho

https://thuviensach.vn

nàng biết thái tử này có cái gì đó không đúng.

"Vậy sao?" Trịnh Loan cau mày, chỉ cảm thấy là nàng suy nghĩ nhiều.

Vương Tước Nhân thấy hắn không tin, thở dài, trong mắt có sự cô đơn, nàng không bằng không chứng, thì làm sao mà làm cho hắn tin tưởng đây.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Tước Nhân....." Trịnh Loan nhíu chặt chân mày hơn.

"Hả?" Vương Tước Nhân không hiểu nhìn hắn.

"Muội có phải là có tâm sự gì hay không?" Trịnh Loan lôi kéo ống tay áo của nàng ngồi xuống ở gốc cây, nghiêm túc nhìn nàng, mấy ngày nay hắn cảm thấy, mặc dù Tước Nhân vẫn là hay cười nhưng trong đáy mắt lại có ưu sầu.

"Hừ, tâm sự của ta Loan ca ca còn không biết sao? Không phải là huynh nói chỉ xem ta là muội muội không thể yêu ta sao!" Vương Tước Nhân bĩu môi, cười hì hì nói.

"Tước Nhân!" Trịnh Loan giận tái mặt: "Ta muốn nghe lời nói thật." Hắn vẫn xem nàng như là muội muội, điểm này Tước Nhân đã sớm chấp nhận rồi.

Vương Tước Nhân thấy hắn giận thật, cũng chậm rãi thu hồi nụ cười, yên lặng nhìn hắn một cái, ánh mắt chuyển sang nơi xa, vẻ mặt có chút mờ mịt.

"Loan ca ca, chờ sau khi cuộc tranh tài kết thúc, duyên phận của chúng ta thật sự sẽ chấm dứt."

Vương Tước Nhân giọng điệu lạnh nhạt nói ra, có chút sầu bi, có chút bi thương và phản phất sự phiền muộn.

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Trịnh Loan sững sờ, có chút không phản ứng kịp.

"Phụ thân nói với ta, chờ sau khi ta trở về, sẽ phải gả cho thái tử Đông Phương Diệu."

Trịnh loan nghe vậy, tất cả trong mắt đều là khiếp sợ: "Muội vì sao không chịu nói với ta?"

"Hữu dụng sao?" Vương Tước Nhân cười khổ: "Phụ thân là Thái Phó, người muốn giúp thái tử củng cố địa vị, biện pháp tốt nhất là gả ta cho thái tử."

"Muội vẫn có thể nói với ta a, ta sẽ giúp muội nghĩ biện pháp, muội có biết là loại kết thân chính trị này sẽ hại cả đời muội hay không?" Trịnh Loan mất đi sự bình tĩnh thường ngày, giọng điệu rất gấp nóng vội, hắn cũng không biết tại sao, khi nghe thấy lời này của nàng, chỉ cảm thấy vừa vội vừa tức giận.

"Nếu như người kia không phải là huynh thì gả cho người nào cũng đều giống nhau không phải sao!" Vương Tước Nhân nhìn dáng vẻ lo lắng của hắn, nụ cười càng thêm khổ sở, thấy hắn còn muốn nói điều gì, lập tức ngăn lại lời hắn muốn nói ra: "Loan ca ca, huynh lấy thân phận ca ca chăm sóc ta vài ngày nữa, sau khi trở về, ta sẽ không dây dưa với huynh nữa."

"Muội nói gì vậy!" Trịnh Loan cực kỳ tức giận gầm nhẹ, rống lên làm cho cả hai người đều ngây ngẩn, hình tượng của hắn vẫn là không nóng không lạnh, hôm nay vì sao lại nóng nảy như vậy.

Trong mắt Vương Tước Nhân đột nhiên tràn ra ánh trong suốt, Loan ca ca trong lòng vẫn có nàng, mặc dù chỉ là muội muội, cũng đã đủ rồi, lau khô nước mắt, nàng lần nữa nâng lên nụ cười: "Loan ca ca, nơi này thật sự rất đẹp, lát nữa theo ta đi dạo một chút đi." Dứt lời, cũng không đợi hắn đáp lời, xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Trịnh Loan hiện tại trong lòng rất loạn, nhìn bóng lưng nàng ánh mắt hắn có chút phức tạp, hắn coi nàng là muội muội, nên lo lắng cho nàng, mới có thể luống cuống như vậy, là thế này phải không? Nhưng mà trong tim hắn lại như nói, không phải như thế.

Hắn còn muốn nói cái gì đó lại thấy Vương Tước Nhân chạy tới nơi xa, lập tức cũng không kịp suy nghĩ nhiều, bước nhanh theo.

"Trời, hoàng thúc đây là muốn làm gì?" Cách đó không xa, Mộ Hỏa Nhân tựa ở trong ngực Hoa Trảm Lãng, kinh ngạc nhìn Mộ Lương ở trên không trung bay tới bay lui.

"Hắn bị điên rồi." Hoa Trảm Lãng giựt giựt khóe miệng, Mộ Lương lúc này ở không trung bay tới bay lui, ở mỗi một ngọn cây đều dừng lại một lát, hái hai đóa hoa để vào trong giỏ xách, cái bộ dáng này có chút giống với sinh vật gọi là "Ong mật".

"Vương phi kêu Vương gia hái cánh hoa đào, buổi tối sẽ làm bánh hoa đào cho Vương gia ăn." Trạch Linh giải thích.

"Hả?" Mộ Hỏa Nhân hai mắt sáng lên: "Hoàng thẩm muốn xuống bếp!"

"Không có phần của ngươi." Mộ Lương không biết từ lúc nào từ trên cao bay xuống, hừ nhẹ.

"Hoàng thúc, làm sao người có thể như vậy, ta là phụ nữ có thai a, trong bụng ta còn mang cháu trai của người!" Mộ Hỏa Nhân chu mỏ, không thuận theo làm nũng.

"Không cho phép đối với nam nhân khác làm nũng." Hoa Trảm Lãng mặt tối sầm, ấn nàng vào trong ngực: "Có cái gì ngon mà ăn."

https://thuviensach.vn

"Ta nhớ rõ trước đây ngươi luôn quấn lấy A Noãn nhà ta đòi nàng nấu cơm cho ngươi." Mộ Lương nghiêng mắt liếc hắn, khẩy khẩy cánh hoa lộn xộn trong giỏ.

"Cút." Hoa Trảm Lãng gầm nhẹ, hắn hiện tại một chút cũng không muốn nói chuyện cùng Mộ Lương.

"Ai, nhìn các ngươi từng đôi ân ân ái ái, người cô độc lẻ loi ta đây rất là hâm mộ đó." Bạch Thánh Vũ ngồi dưới đất, ngẹo đầu than thở.

"Tự lực cánh sinh." Trạch Linh khinh bỉ nhìn hắn, hắn cũng là độc thân, thế nào lại không có oán trách như hắn.

"Cái tên Oa Oa Kiểm (ý là trẻ con)này, ngươi cút xa chút đi!" Bạch Thánh Vũ hung hăng híp mắt.

"Không cho phép gọi ta Oa Oa Kiểm!" Trạch Linh bị chọt trúng tử huyệt, gương mặt trẻ con tràn đầy tức giận, nhấc chân liền đuổi theo Bạch Thánh Vũ

"Đây là thế nào?" Vương Tước Nhân trở lại liền nhìn thấy một màn bọn họ truy đuổi đùa giỡn, có chút ngạc nhiên.

"Điên rồi." Hoa Trảm Lãng cùng Mộ Lương đồng thời mở miệng.....

"....." Vương Tước Nhân im lặng.

Mộ Lương chú ý tới vẻ mặt hốt hoảng của Trịnh Loan ở phía sau nàng, nhíu mày.

"Ai? Phong Vụ Niên đâu?" Hoa Trảm Lãng nhìn bọn họ một chút, phát hiện cái người dẫn đường đó không thấy.

"Hắn đi ngoài rồi." Vương Tước Nhân giải thích, ngay sau đó nhíu nhíu mày: "Nhưng ta có cảm giác hắn là đi làm việc khác."

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nghe vậy, trong lòng mơ hồ đoán được cái gì, biến sắc, đem cái giỏ đẩy vào trong ngực Trạch Linh, hướng đường lúc đến bay đi.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Hắn làm sao vậy?" Bạch Thánh Vũ không hiểu.

"Phong Vụ Niên có thể là đi tìm Tuyết Tuyết rồi." Hoa Trảm Lãng suy đoán.

"Hắn làm sao có thể động đến hoàng thẩm được." Mộ Hỏa Nhân cảm thấy sự lo lắng của hoàng thúc là dư thừa, huống chi Cảnh Duệ cùng Lưu Nguyệt đều ở đấy.

"Chúng ta trở về." Hoa Trảm Lãng nhíu nhíu mày, một tay ôm lấy nàng, bước nhanh về phía trước, mọi người thấy vậy, vội vàng đuổi theo.

"Cảnh Duệ, chàng nói xem tiểu thư nhà ta làm sao lại xinh đẹp như vậy hả?" Lưu Nguyệt cùng Cảnh Duệ ngồi ở dưới tàng cây, cười híp mắt nhìn dung nhan tiểu thư nhà mình ngủ, nhỏ giọng cảm thán.

"Ta cảm thấy nàng cũng rất xinh đẹp." Cảnh Duệ vẫn nhìn Lưu Nguyệt, nghe vậy, theo bản năng thì thầm.

"Nói cái gì đó, ta làm sao có thể so với tiểu thư." Lưu Nguyệt liếc hắn một cái.

Cảnh Duệ bị cô nàng không hiểu phong tình là gì này làm cho tức điên: "Ngu ngốc, nàng chưa từng nghe qua câu ‘trong mắt người tình hóa Tây Thi’ sao?"

Lưu Nguyệt sững sờ nhìn hắn, lúc sau phản ứng được gương mặt đỏ ửng.

https://thuviensach.vn

Cảnh Duệ hừ lạnh một tiếng, còn muốn nói điều gì, lại nghe thấy sau lưng có động tĩnh, liền biến sắc: "Lưu Nguyệt, chăm sóc tốt cho Vương phi, ta đi xem một chút." Dứt lời, lắc mình rời đi.

Lưu Nguyệt lập tức đi tới bên cạnh Hoa Khóc Tuyết, cảnh giác nhìn bốn phía, đột nhiên, phía sau của nàng một đạo bóng đen lướt qua, nàng chỉ cảm thấy trước mặt bỗng tối sầm, liền té xỉu trên mặt đất.

Phong Vụ Niên từ phía sau tán cây chậm rãi bước ra, đi tới bên cạnh Hoa Khóc Tuyết, lúc này Hoa Khóc Tuyết ngủ rất sâu, đối với việc hắn đến một chút cũng không có phát hiện ra.

Phong Vụ Niên si mê nhìn dung nhan khi ngủ của nàng, lúc nàng ngủ thiếp đi rất là an tĩnh, rất ngoan ngoãn, không có giống như khi tỉnh lại một vẻ lạnh lẽo, cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng mím lại, cũng sẽ không như lúc tỉnh một bộ dạng vì Mộ Lương mà đối chọi gay gắt với hắn.

"Hoa Khóc Tuyết..... Nếu nàng cũng có thể ngoan ngoãn ở bên cạnh ta, vậy thì thật là tốt." Phong Vụ Niên si mê nhìn nàng, giơ tay lên nhẹ nhàng chạm vào gương mặt của nàng, xúc cảm trơn mịn làm cho hắn rất kích động.

"Tại sao Mộ Lương lại có thể có được nàng, mà ta lại không thể!" Phong Vụ Niên đột nhiên trầm mặt xuống, tưởng tượng đến bộ dáng nàng ở trong ngực Mộ Lương cười nói tự nhiên, ghen tỵ và không cam lòng cùng nhau xông lên đầu, tại sao Mộ Lương lại được hưởng qua tư vị mà hắn không thể nếm!

Tròng mắt đen nhìn chằm chằm đôi môi Hoa Khóc Tuyết, Phong Vụ Niên chậm rãi cúi đầu.....

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Trước Giờ Thi Đấu (Một)

Editor: Mộc Du

Đầu Phong Vụ Niên càng ngày càng hạ thấp, càng lúc càng gần Hoa Khóc Tuyết, hắn lại càng kích động, cuối cùng dùng sức một chút, liền muốn hôn lên môi của nàng.

"Phốc!" Đột nhiên, ba đạo lực lượng đến từ nhiều hướng khác nhau đánh hắn bay ra ngoài, đúng vào lúc hắn chỉ còn thiếu một chút là liền có thể hôn được Hoa Khóc Tuyết.

Hắn ngã nhào trên đất, cả người đau nhức làm cho hắn không ngừng run rẩy, chỉ cảm thấy trước mắt một đạo bóng dáng màu tím tản ra hơi thở giận dữ lướt qua, trước mặt bỗng tối sầm, còn không kịp không cam lòng phẫn nộ thì đã mất đi tri giác.

"Muốn chết!" Mộ Lương đã ôm Hoa Khóc Tuyết đứng lên, lạnh lùng nhìn về phía Phong Vụ Niên, trên khuôn mặt tuấn mỹ tất cả đều là giận dữ ẩn chứa ý cười lạnh u ám, âm thanh so với hàn băng còn lạnh hơn, trực giác hắn cảm thấy Phong Vụ Niên là đi tìm A Noãn, lại không nghĩ rằng hình ảnh đầu tiên hắn nhìn thấy là bộ dạng tên kia thiếu chút nữa đã hôn A Noãn, một khắc kia hắn thật sự có một loại kích động muốn hủy thiên diệt địa.

"Ghê tởm." Chóp mũi Hoa Khóc Tuyết vẫn còn quanh quẩn mùi trên người Phong Vụ Niên, chỉ cảm thấy buồn nôn, lạnh lùng nhìn về phía hắn đang máu me khắp người, Phong Vụ Niên ngã xuống đất ngất đi, khuôn mặt nàng tràn đầy sát ý, nếu lúc đó nàng tỉnh muộn một khắc, sợ rằng một tháng nữa nàng ăn cái gì cũng không vào!

https://thuviensach.vn

Vào lúc này Thiêu Hồng đột nhiên bay ra, tức giận mắng to: "Cái quái gì, lại dám đụng đến chủ tử của ta, ta đánh chết ngươi!"

Mộ Lương nghe vậy, quay đầu nhìn về phía Hoa Khóc Tuyết, bộ mặt có chút cứng ngắc, há miệng, lại nói không ra một chữ.

"Mộ Lương, hắn vẫn chưa có đụng đến ta." Hoa Khóc Tuyết không biết hắn nhìn thấy là cái hình ảnh gì chỉ hi vọng hắn tin tưởng mình.

"Đứa ngốc, ta về sau không bao giờ để nàng một mình nữa." Mộ Lương ôm lấy nàng thật chặt vào trong ngực, nhắm mắt lại quát nhẹ: "Nàng có biết hay không ta vừa rồi nhìn thấy hắn muốn hôn nàng, ta đã muốn phát điên rồi!"

"Ta cũng không biết ta ngủ đến như ngất đi, khi hắn tới ta một chút cũng không phát hiện." Khuôn mặt Hoa Khóc Tuyết ảo não, trong lòng trừ tức giận, cũng có chút uất ức.

"Thiêu Hồng, bày kết giới!" Mộ Lương chợt mở ra con ngươi đầy máu, rút cây trâm trên tóc Hoa Khóc Tuyết ra, dùng sức hướng không trung ném lên.

Liệp Tử ngoan ngoãn bay ra, đuổi theo Thiêu Hồng, tử quang cùng hồng quang trên không trung đại thịnh.

Mọi người chạy tới sau thấy vậy, đều mở to hai mắt nhìn, Mộ Lương nghiêm mặt hai người đứng ở dưới hai luồng ánh sáng.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ai cũng không cho phép cứu Phong Vụ Niên."

Hoa Khóc Tuyết lạnh lùng nhìn về phía xa, âm thanh lạnh lẽo, còn hơn cả nước ở bên trong hàn trì.

https://thuviensach.vn

"Trước khi cuộc tranh tài diễn ra, chúng ta sẽ trở về."

Mộ Lương cũng lạnh lùng lên tiếng, cũng không quan tâm đến phản ứng của bọn họ, kéo Hoa Khấp Tuyết, nhảy vào chính giữa xoáy ánh sáng, chỉ là trong nháy mắt, tử quang cùng hồng quang đều biến mất không thấy gì nữa, hai người Mộ Lương cùng Hoa Khóc Tuyết, cũng biến mất ngay tại chỗ.

"Chuyện gì xảy ra?" Trịnh Loan nghi ngờ tới cực điểm.

"Không biết, việc mà chúng ta có thể làm, chỉ có chờ." Sắc mặt Hoa Trảm Lãng có chút nặng nề, nhìn về phía trước không một bóng người.

"Đừng lo lắng, hoàng thúc cùng hoàng thẩm không có việc gì." Mộ Hỏa Nhân an ủi, nhưng trong lòng cũng là sốt ruột không chịu được, hô hấp cũng có chút không thông.

"Mộ Lương nói trước cuộc tranh tài sẽ trở về thì nhất định sẽ trở về." Bạch Thánh Vũ đỡ Lưu Nguyệt té xỉu dậy, lạnh nhạt nói, hắn tin tưởng Mộ Lương.

"Vương gia không có việc gì, người vừa rồi là tự mình nhảy vào luồng ánh sáng đó." Trạch Linh nhìn thật cẩn thận, đoán chừng việc này là bọn họ cố ý làm vậy.

"A, Phong thái tử sắp chết!" Vương Tước Nhân thăm dò hô hấp của Phong Vụ Niên một chút, rút tay về, quay đầu rống la to.

"Đỡ hắn lên....."

"Không được cứu hắn." Hoa Trảm Lãng quát lạnh, cắt đứt lời nói của Trịnh Loan.

"Chắc chắn là hắn sau lưng chúng ta tìm đến Vương phi, không trách được mới vừa rồi Vương gia cùng Vương phi đều rất tức giận." Vương

https://thuviensach.vn

Tước Nhân trong tiềm thức không muốn cứu hắn, nghe lời Hoa Trảm Lãng nói, chậm rãi đứng lên.

"Nhưng dù sao hắn cũng là thái tử của một nước." Trịnh Loan cau mày, có chút không tán thành cách làm của bọn họ.

"Mộ Lương muốn một người chết, chắc là sẽ không cần nhìn đến thân phận của người đó." Giọng nói của Bạch Thánh Vũ cũng trở nên lạnh lẽo, Phong Vụ Niên dám nhúng chàm Hoa Khóc Tuyết, vậy thì phải có gan chịu, hôm nay xem ra, chỉ có thể như vậy.

"Đức vương, chuyện Vương gia muốn làm, hi vọng là ngài không nên nhúng tay." Trạch Linh giọng nói hơi thong thả một chút, khuyên.

Thật ra Trịnh Loan cũng đoán được Phong Vụ Niên đối với Thánh vương phi làm những gì, nhìn lại vẻ mặt của từng người bọn họ, thở dài: "Ta sẽ coi như không nhìn thấy." Cho dù hắn muốn cứu, thì cũng không có năng lực, những người này sợ là sẽ đánh cho hắn bất tỉnh rồi mang đi.

"Tự làm tự chịu." Mộ Hỏa Nhân hừ lạnh, đột nhiên cau mày, che bụng nhỏ giọng hô: "A, bụng của ta!"

Sắc mặt Hoa Trảm Lãng căng thẳng, bắt mạch cho nàng: "Chúng ta trở về khách điếm, nàng động thai khí." Dứt lời, mang theo nàng rời khỏi tại chỗ.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mọi người còn lại, bao gồm Cảnh Duệ chạy tới sau đó đều đồng loạt rời đi.

Phong Vụ Niên lẳng lặng nằm ở trên cánh hoa, mặt trắng như tờ giấy, hơi thở càng ngày càng yếu, đột nhiên, một vệt kim quang rót vào trong cơ thể hắn, bóng đen thổi qua, hắn liền biến mất.

https://thuviensach.vn

Khách điếm Lưu Phong.

"Hỏa Nhân, nàng đừng quá lo lắng cho hai người Mộ Lương, cũng đừng kích động biết không?" Hoa Trảm Lãng đau lòng nhìn Mộ Hỏa Nhân nằm trên giường, nàng lúc nãy còn an ủi bọn hắn, kết quả là chính mình bởi vì nóng nảy quá độ mà động thai khí.

"Bảo bảo thế nào?" Mộ Hỏa Nhân vuốt bụng, khẩn trương hỏi.

"Có ta ở đây, con có thể xảy ra chuyện gì nhưng là nàng mới mang thai chưa được bao lâu, thai nhi vẫn chưa ổn định, phải cẩn thận gấp bội, một lát ta đi nấu thuốc cho nàng, nàng hãy ngoan ngoãn nằm nghỉ biết không?" Hoa Trảm Lãng đắp chăn cẩn thận cho nàng rồi đứng dậy đi ra ngoài cửa.

"Lưu Nguyệt, ngươi giúp ta chăm sóc cho Hỏa Nhân, ta đi nấu thuốc."

"Vâng." Lưu Nguyệt gật đầu một cái, đi vào trong nhà.

"Lưu Nguyệt." Mộ Hỏa Nhân nâng lên nụ cười nhẹ.

"Công chúa! Người đừng cười nữa, mau nhắm mắt lại nghỉ ngơi đi!" Lưu Nguyệt chu mỏ một cái, nghĩ đến tiểu thư biến mất không thấy đâu nữa, thở dài: "Không biết tiểu thư bây giờ đang ở nơi nào." Bọn họ không có nói cho Lưu Nguyệt chuyện Phong Vụ Niên, sợ là nàng sẽ tự trách.

"Hoàng thẩm sẽ không có chuyện gì đâu." Mộ Hỏa Nhân an ủi.

"Ừm, ta tin tưởng tiểu thư cùng Vương gia nhất định sẽ không có chuyện gì." Lưu Nguyệt gật đầu, ở trong lòng nàng thì không có chuyện gì mà Hoa Khóc Tuyết và Mộ Lương không làm được.

"Công chúa, người và Hoa tiên sinh là thế nào mà quen biết nha, ta vẫn luôn rất tò mò." Lưu Nguyệt mở to đôi mắt vốn đã rất to, trong mắt tràn ngập tò mò: "Hoa tiên sinh đối với công chúa thật tốt."

https://thuviensach.vn

"Ta theo đuổi hắn nha, ha ha, cũng coi như là không đánh thì không quen biết....." Mộ Hỏa Nhân cười cười: "Cũng không phải là cái gì mà người có ý thìgặp nhau."

"Hắc hắc, nhưng Hoa tiên sinh rất thích người, như vậy là đủ rồi nha." Lưu Nguyệt cũng cười theo.

"Đúng nha, mà ngươi còn nói ta chẳng lẽ là Cảnh đại nhân đối với ngươi không tốt sao?" Mộ Hỏa Nhân nghĩ đến cái cọc gỗ Cảnh Duệ đó bây giờ lại đùa giỡn với nữ nhân, cười lên ha hả.

Lưu Nguyệt bị nàng cười đến 囧, thấy nàng không có chút hình tượng nào cười to, lập tức cau mũi một cái:"Công chúa, cái người này sao lại cười khoa trương như vậy, nếu như là hoàng thượng ở chỗ này, sợ rằng lại muốn gõ đầu người!"

"Éc." Mộ Hỏa Nhân ngây ra, trên mặt đột nhiên phiền muộn: "Cũng không biết hoàng huynh hiện tại thế nào, ai, ta cũng có chút nhớ huynh ấy....."

Đều nói phụ nữ có thai rất đa sầu đa cảm, Lưu Nguyệt trước kia không tin, nhưng bây giờ đã tin, nhìn công chúa đại nhân đắm chìm trong hoài niệm đối với huynh trưởng, Lưu Nguyệt rất muốn vỗ trán thở dài.....

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Tại phía xa trong hoàng cung Mộ Lê đột nhiên cảm thấy lỗ tai nóng lên.

"Thánh Diêu, ta cảm giác hoàng thẩm đang nhắc đến ta." Mộ Lê kéo Bạch Thánh Vũ qua một bên lật xem sách tu luyện, cười hề hề.

"À?" Bạch Thánh Diêu cau mày: "Tuyết Tuyết làm sao có thể nghĩ đến chàng?"

https://thuviensach.vn

"Hắc sao nàng lại nói như vậy chứ, hoàng thẩm sao lại không thể suy nghĩ đến ta, có thể là nhớ đến chuyện làm cơm cho ta mỗi ngày." Mộ Lê híp mắt.

Bạch Thánh Diêu khóe miệng co giật, thư tịch trong tay hung hăng đánh tới trên đầu Mộ Lê: "Mộ Lê, ta phát hiện chàng càng ngày càng tự luyến rồi." Hắn có thể nếm được tay nghề của Tuyết Tuyết còn không phải là do dựa hơi vương gia sao!

Mộ Lê co rụt cổ lại, không dám nói tiếp.

"A, chàng là ghét bỏ tài nấu ăn của ta có phải không?" Bạch Thánh Diêu đột nhiên nguy hiểm híp mắt.

"Không có không có!" Mộ Lê lắc đầu như trống bỏi.

Bạch Thánh Diêu cười lạnh một tiếng, đá văng đống sách trước người, hướng phía cửa phân phó: "Tiểu đãi tử, phân phó ngự thiện phòng, chuẩn bị đồ ăn trưa cho hoàng thượng."

"Dạ!" Tiểu đãi nhỏ giọng đáp lại.

"Tiểu đãi tử ngươi đứng lại cho trẫm, trẫm không cho phép ngươi đi!" Mộ Lê trợn mắt, lập tức nhảy lên muốn đi chặn lại.

"Đi cản đi a, buổi trưa liền đói bụng." Bạch Thánh Diêu ưu nhã ngồi ở trên ghế, dù bận vẫn ung dung nhấp một ngụm trà, hài lòng nhìn vẻ mặt đau khổ xoay người của người nào đó.

"Thánh Diêu, nàng khi dễ ta....." Mộ Lê rất uất ức, ăn thức ăn do Thánh Diêu làm quen rồi, hắn làm sao còn có thể ăn vào ngự thiện phòng gì đó.

"Khi dễ chàng, chàng tin hay không ta còn phụ chàng!" Bạch Thánh Diêu hừ lạnh, trong cung này tường không cao lắm hay là nàng thử leo một

https://thuviensach.vn

lần đi.

Mộ Lê lại càng uất ức hơn, cũng không biết là gần đây Thánh Diêu bị làm sao, tính khí trở nên rất nóng nảy, có chuyện hay không có chuyện thì cũng cùng hắn cãi vả, còn hắn thì không dám cãi lại.

"Ừ, dựa theo cái này tu luyện đi, đừng có lãng phí báu vật." Bạch Thánh Diêu "Xì" một tiếng nở nụ cười, ném sách trong tay cho hắn.

"Ta muốn ăn trưa....." Mộ Lê nhận lấy sách, đáng thương nhìn nàng.

"Ta hôm nay hơi mệt, cho nên không muốn vào bếp." Bạch Thánh Diêu thở dài, vuốt vuốt huyệt thái dương đau nhức, mấy ngày nay vì để cho Mộ Lê nhanh chóng tăng lên huyễn thuật, nàng mỗi ngày mỗi đêm lật cổ tịch, sợ là mệt mỏi quá độ rồi.

Nghe vậy, Mộ Lê thu hồi bộ dạng đáng thương, chau mày tiến lại gần nàng, lo lắng hỏi: "Có phải là do hai ngày nay phải xem quá nhiều sách hay không, nàng mau nghỉ ngơi đi."

"Ừ, chàng tu luyện trước, chờ luyện giỏi cái đó, ta lại tìm tiếp." Bạch Thánh Diêu gật đầu một cái, nàng gần đây mới phát hiện thì ra Mộ Lê cũng là kỳ tài luyện võ, những thứ cổ tịch kia **, hắn luyện được rất nhanh.

"Nàng ngủ đi rồi ta đi luyện." Mộ Lê dịu dàng cười cười, ôm nàng lên giường, ôm lấy nàng, vỗ nhè nhẹ phía sau lưng của nàng.

"Ta không phải con nít!" Bạch Thánh Diêu mặt đỏ hồng, cảm giác cái tư thế này rất mập mờ.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Hừ, nàng có ngủ hay không, không ngủ ta liền....." Mộ Lê cười tà một tiếng, cúi đầu hôn lên môi của nàng.

https://thuviensach.vn

"Ưmh, ta ngủ!" Bạch Thánh Diêu mặt đỏ lên, chui vào trong ngực hắn, hít lấy mùi hương làm cho nàng an tâm, không lâu lắm liền ngủ thiếp đi.

Nhìn đáy mắt nàng thâm quầng, Mộ Lê tràn đầy đau lòng, trong khoảng thời gian này vội vàng tu luyện, Thánh Diêu một mực giúp hắn tìm kiếm cổ tịch, cộng thêm đan dược của hoàng thúc đưa, năng lực của hắn tăng lên không ít nhưng lại làm cho Thánh Diêu mệt muốn chết, hắn vốn là vì bảo vệ nàng mới cố gắng như vậy, hắn không muốn nàng mệt mỏi.

Nhẹ nhàng ôm nàng đang ngủ say đặt xuống, hắn tính toán đi ngự thiện phòng một chuyến, thời gian trước hắn có len lén học nấu cháo, mùi vị cũng không tệ lắm, hôm nay đổi lại hắn tới phục vụ cho Thánh Diêu nhà hắn.

Nếu Thánh Diêu biết mình vì nàng mà nấu cháo, có thể rất kinh ngạc hay không a..... Nghĩ đến đó, Mộ Lê ôn nhu mà cười lên, quay đầu lại liếc nhìn trong chăn phồng lên một cục, từ từ mở cửa cung ra.

Phủ thái tử.

Người áo đen ném Phong Vụ Niên lên giường, giống như là ném đồ bỏ đi, khuôn mặt chán ghét.

"Phế vật, chuyện gì cũng làm không xong."

Người áo đen kia khinh thường hừ lạnh, âm thanh tang thương cũng không lộ vẻ người lớn.

Người áo đen giơ tay lên, ngưng tụ một đoàn kim quang, trở tay truyền vào gương mặt tái nhợt của Phong Vụ Niên, không lâu lắm, kim quang dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Phong Vụ Niên đột nhiên khổ sở cau mày, khó khăn ho khan, "Phốc" một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, lại ngã xuống giường, sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ nhưng hô hấp cũng không có suy yếu như vừa rồi.

https://thuviensach.vn

Người áo đen lại ngưng tụ một đoàn kim quang, dò xét thương thế từ đầu đến chân cho hắn, đột nhiên, tay của hắn dừng lại, trừng lớn cặp mắt, sự sắc bén trong mắt tất cả đều biến thành vẻ mừng rỡ như điên.

"Ha ha ha ha, lão phu tìm lâu như vậy, lại không nghĩ rằng đã ở gần đây rồi, Phong Vụ Niên, ngươi mặc dù vô năng nhưng cũng coi như có chút hữu dụng, ít nhất là có thể giúp cho lão phu tìm được thứ ta cần."

Trong thanh âm của người áo đen tràn đầy vui sướng, chờ hắn tìm được người gây ra thương tích này thì cũng sẽ tìm được vật kia, chờ hắn chiếm được lực lượng của hai vật kia, vậy thì kế hoạch của hắn đã có thể hoàn thành!

"Khụ khụ, trước, tiên sinh." Phong Vụ Niên từ từ tỉnh lại, vô lực mở mắt, nhìn người áo đen trước giường, âm thanh suy yếu vô lực.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Nuốt cái này xuống đi, ngươi có thể nhanh chóng tăng lên huyễn thuật." Người áo đen thản nhiên nhìn hắn, ném vào trong miệng của hắn một viên dược hoàn màu trắng sau đó truyền thêm một đạo kim quang nữa.

Phong Vụ Niên chợt cảm thấy toàn thân tràn đầy lực lượng, đau đớn trên người ít nhiều gì cũng giảm bớt, trong bụng cảm kích: "Đa tạ ân cứu mạng của tiên sinh."

"Thương tích này của ngươi, là ai gây ra?" Người áo đen một lòng muốn dò xét tin tức có liên quan đến vật đó, chẳng thèm khách sáo với hắn.

Phong Vụ Niên ho khan một cái, nhăn lại mày, hơi mở mắt trong đó có điểm không cam lòng, chỉ kém một chút nữa thôi..... Mộ Lương tới thật là đúng thời điểm.

https://thuviensach.vn

"Nói chuyện!" Người áo đen thấy hắn đắm chìm trong mạch suy nghĩ của mình, không đáp lời của hắn, lập tức đen mặt, "Bùm" một tiếng đập vỡ cái bàn ở bên cạnh.

Phong Vụ Niên hồi hồn, có chút lo lắng nhìn về phía người áo đen: "Ta cảm giác có ba cỗ lực lượng đồng thời công kích ta, hai cỗ lực lượng khác ta không biết, nhưng đợt công kích sau lưng nhất định là do Mộ Lương, Thánh Vương của Mộ quốc làm!"

Hắn mặc dù đối với người ngoài rất ngông cuồng, nhưng ở trước mặt người áo đen này, hắn thế nhưng lại không dám, người áo đen này là mười sáu năm trước tới Phong Quốc, ai cũng không biết lai lịch của hắn, mới gặp lần đầu hắn liền chọn trúng mình, từ nhỏ bắt đầu bồi dưỡng mình, sở dĩ huyễn thuật của hắn có thể nổi bật hơn so với người cùng lứa tuổi đều là do công của người áo đen.

Nhưng là ông ta cũng không phải là thật tâm muốn chỉ dạy hắn công phu, hắn có thể cảm giác được, lão nhân này lực lượng vô cùng cường đại nhưng hắn nửa phần cũng không muốn truyền thụ lại lực lượng cường đại đó cho hắn.

Hắn chưa từng gặp qua diện mạo thật của người áo đen kia và lão nhân đó cũng chưa bao giờ che giấu sự khinh thường đối với hắn, hoặc là nói, hắn đối với tất cả mọi người ở nơi này đều mang một thái độ khinh thường, rất là cao ngạo, mỗi lần ánh mắt ông ta nhìn hắn, đều giống như là nhìn một con giun con kiến, còn ông ta chính là thần tiên trên trời.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Mộ Lương....." Người áo đen thì thầm, mắt khẽ nheo lại, không biết là đang suy tư cái gì.

Phong Vụ Niên thấy hắn không nói lời nào, không biết đến bao lâu liền hỏi: "Tiên sinh là muốn giết hắn sao?"

https://thuviensach.vn

"Giết hắn? Lão phu đã nói qua, lão phu khinh thường giết những thứ phàm phu tục tử như các ngươi, bất quá là trên người hắn có đồ lão phu muốn."

Người áo đen lúc nói ra lời này rất là cao ngạo, trong mắt lại bắt đầu hiện ra cái loại khinh thường đó.

Phong Vụ Niên hận nhất chính là loại người như hắn, mọi người không phải đều là người sao? Tại sao hắn lại một dạng tư thái như hắn là thần, quả đấm siết thật chặt, lại nghĩ đến Mộ Lương, trong mắt xẹt qua một tia ánh sáng lạnh, tròng mắt suy tư chốc lát, lại giương lên nụ cười nhạt: "Tiên sinh nếu muốn đoạt được vật kia, Mộ Lương không chết, sợ sẽ có chút phiền toái."

"Chớ ở trước mặt ta mà diễn trò tâm cơ, ngươi không phải là muốn nói khích ta để ta giúp ngươi giết hắn hả." Người áo đen chê cười, nếu Mộ Lương làm ra thương thế này của hắn, vậy thì ông cũng không tin phế vật này không hận, dã tâm của hắn ông làm sao mà không nhìn ra, tên Thánh Vương này hắn cũng đã nghe nói qua, không cần suy nghĩ, phế vật này là muốn hắn loại bỏ chướng ngại vật để cướp lấy thiên hạ.

"Tiên sinh." Nụ cười Phong Vụ Niên cứng đờ, không ngờ hắn lại nói trực tiếp như thế, trong lòng dâng lên nồng đậm không vui, giọng nói căng thẳng, lại ho lên.

"Ăn cái này đi, đợi nó dung nhập vào bên trong cơ thể ngươi, ngươi liền có huyễn thuật chí cao vô thượng, ở tại nơi của những phàm phu tục tử này thì ngươi cũng có thể xem là đứng đầu rồi, coi như là phần thưởng cho ngươi đã giúp ta tìm ra bảo vật kia."

Người áo đen biết được vị trí của vật kia, tâm tình rất tốt, rộng rãi ném cho hắn một viên thuốc, tư thái này giống như là bố thí cho hắn.

https://thuviensach.vn

"Đa tạ tiên sinh!" Phong Vụ Niên nhận lấy viên thuốc, có chút kích động, huyễn thuật của hắn nếu có thể đứng đầu thì đám người Mộ Lương hắn còn sợ gì nữa, thiên hạ này, còn có Hoa Khóc Tuyết nữa, cũng sẽ thuộc về hắn!

Hắn biết người áo đen mặc dù đối với hắn khinh thường, nhưng đồ mà ông ta cho hắn đều là cực phẩm, hắn tin tưởng nếu hắn ăn viên dược hoàn này, nhất định sẽ trở nên cường đại, nghĩ đến đây, sự khinh thường của người áo đen kia cũng thuận mắt lên không ít.

Người áo đen nhìn Phong Vụ Niên trong mắt tất cả đều là khinh miệt, phàm phu tục tử thì chính là phàm phu tục tử, nông cạn! Tại cái nơi tồi tàn này xưng vương xưng bá, liền có thể làm cho hắn vui vẻ thành cái bộ dáng này, Vân Huyễn đại lục nho nhỏ này, có cái gì đáng để tranh sao?

"Việc lão phu kêu ngươi tìm thanh xích kiếm kia, không cần tìm nữa." Lưu lại lời nói, người áo đen vẩy vẩy tay áo tím, xoay người liền rời đi.

Phong Vụ Niên nhìn chỗ hắn biến mất, chậm rãi gợi lên khóe miệng, có linh đan của tiên sinh tương trợ, ngày hắn đánh bại Mộ Lương đã sắp tới.

Nghe nhắc tới xích kiếm này, Phong Vụ Niên không nhịn được nhăn mày lại, hắn không biết tiên sinh muốn tìm những thứ đồ này làm gì, hắn chỉ biết những đồ mà lão nhân muốn tìm đều có lực lượng rất cường đại, giống như thời điểm hắn tìm được khối đá màu vàng kia cho tiên sinh, hắn từng nổi lên tham niệm, nghĩ muốn chiếm cho mình, lại bị lực lượng kia cắn trả, tê liệt ngã xuống ở trên giường dưỡng thương ba tháng, ánh mắt giễu cợt của tiên sinh khi đó đến bây giờ hắn vẫn chưa có quên, hắn còn nhớ ông ta nói: "Phế vật, chỉ bằng ngươi cũng muốn có được lực lượng của nó!"

Đến đây hắn đã biết rõ thứ mà tiên sinh muốn tìm thì hắn không đụng đến được, mặc dù không cam tâm, nhưng hắn vẫn phải tìm những vật mà

https://thuviensach.vn

tiên sinh cần tìm, rồi tiên sinh cũng có khi sẽ giúp hắn tăng lên một chút huyễn thuật, chuyện này đối với hắn mà nói cũng là có lợi.

Mười mấy năm qua, hắn đã vì tiên sinh tìm ra được không ít vật thất lạc ở trong Tam quốc, nhưng hai vật quan trọng nhất thì đến nay vẫn không có tung tích, đó chính là xích kiếm cùng tử tiêu, nghe nói, hai món bảo vật này có khả năng hủy thiên diệt địa.

Phong Vụ Niên suy nghĩ nhanh chóng, liên hệ với việc hắn bị thương, hắn nghĩ, xích kiếm này cùng với Mộ Lương là có quan hệ, ánh mắt hẹp dài của hắn hung hăng nheo lại, trong lòng lại dâng lên một chút không cam lòng, tại sao tất cả những đồ tốt đều vây quanh Mộ Lương, tại sao rốt cuộc là tại sao!

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Trước Giờ Thi Đấu (Hai)

Editor: Mộc Du

Cầm trong tay viên đan dược màu trắng trong suốt bỏ vào trong miệng, đau đớn trong cơ thể đã hoàn toàn biến mất, Phong Vụ Niên đổi một thân y phục sạch sẽ, ngồi xếp bằng, đang muốn vận công, lại nghe thấy ngoài cửa có tiếng gõ cửa.

"Người nào?"

"Thái tử, là ta." Ngoài cửa truyền đến âm thanh của Triệu Song Nhân.

"Vào đi." Phong Vụ Niên thản nhiên mở miệng.

Cửa được mở ra, Triệu Song Nhân một thân áo xanh chậm rãi đi vào.

"Chuyện gì." Phong Vụ Niên lười phải nói nhảm cùng nàng, lạnh lùng nhìn nàng.

"Thái tử, ta là nhớ người nên tới thăm người một chút, cũng không được sao?" Triệu Song Nhân cười đến kiều mỵ, chân thành tiến lên, ngồi ở bên cạnh Phong Vụ Niên.

Trong khoảng thời gian này, nàng phát hiện ra Phong Vụ Niên cũng là nhân trung chi long, thân phận địa vị cùng với dáng vẻ bên ngoài của hắn đều làm cho nàng mê luyến thật sâu, khiến cho nàng ngoài việc báo thù thì còn muốn trở thành nữ nhân của hắn.

"Vậy sao?" Phong Vụ Niên cười tà, dứt khoát nghiêng người dựa vào trên giường, cười như không cười nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Triệu Song Nhân cảm thấy trong lòng một hồi rung động, nâng lên một nụ cười tràn đầy kiều mỵ: "Thái tử, nếu không thì để cho ta tới hầu hạ ngài đi." Mặc dù nàng không thể mang thai nhưng nàng tự tin với dáng người này của mình vẫn có đủ năng lực làm cho nam nhân mê luyến.

"Hầu hạ?" Phong Vụ Niên cười càng tà khí hơn: "Ngươi muốn hầu hạ Bổn vương như thế nào? Bưng trà dâng nước, hay là....."

Hắn đột nhiên giật lấy quần áo của nàng kéo ra, lạnh lùng cười: "Hay là muốn dùng thân thể này của ngươi?"

"Thái tử!" Gương mặt Triệu Song Nhân ửng hồng, mềm mại leo lên trên người Phong Vụ Niên, mị nhãn như tơ nhìn nam nhân ở trước mặt nói: "Nếu như thái tử nguyện ý thì Song Nhân đương nhiên là nguyện ý."

"Ha ha, vậy sao?" Phong Vụ Niên bên ngoài thì dịu dàng cười nhưng trong mắt là ý lạnh như băng, xé quần áo của nàng ra, không hề có màn dạo đầu liền chiếm đoạt thân thể Triệu Song Nhân nhưng ở trong đầu lại đang nghĩ đến hình ảnh bên trong cánh rừng hoa đào, dung nhan tuyệt mỹ khi ngủ của Hoa Khóc Tuyết.

Triệu Song Nhân kiều mị rên rỉ, thân thể mặc dù đau đớn nhưng trong tâm lại rất kích động, nhìn gương mặt tuấn mỹ của Phong Vụ Niên, trong mắt Triệu Song Nhân đều là si mê.

Kích tình qua đi, Phong Vụ Niên đẩy Triệu Song Nhân ra, trên gương mặt lạnh lùng không nhìn ra chút dấu vết nào là động tình.

Triệu Song Nhân suy yếu xụi lơ ở trên giường, thấy vậy, trong lòng trầm xuống, một chút vui sướng mới vừa dâng lên cũng tiêu tán không ít.

"Nói mục đích ngươi tới đây đi." Phong Vụ Niên lạnh lùng nhìn nàng, trong mắt không có chút nào quyến luyến.

https://thuviensach.vn

"Thái tử, đây là Xích tình đan mà ta luyện ra." Triệu Song Nhân cứng đờ cười cười, từ trong quần áo ở dưới đất lấy ra một viên đan dược màu đỏ.

"Tác dụng." Phong Vụ Niên nhíu mày, nhận lấy đan dược trong tay nàng.

Triệu Song Nhân sắc mặt lạnh lẽo: "Nam nữ yêu nhau ăn vào thuốc này nếu như tình cảm của hai người càng sâu thì công dụng càng mạnh, thân thể sẽ phải chịu đựng cảm giác đau đớn khi xương bị đục khoét, lâu dần sẽ thổ huyết, nếu hai người không thể tuyệt tình tuyệt ái, vậy thì sẽ sống cuộc sống đau đớn đến chết!"

"Mộ Lương và Hoa Khóc Tuyết không phải là yêu nhau sao? Vậy hãy để cho bọn họ đau đớn đến chết, nếu thật có thể cắt đứt tình cảm của họ thì đối với bọn họ mà nói cái loại khổ sở này sợ là không khác gì so với lúc đầu, ha ha ha ha!"

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Thuốc này là ta dùng oan hồn của Lý Phượng Kỳ chế thành, ha ha ha, mặc dù là nàng bị điên nhưng tận trong xương tủy vẫn là rất căm hận Mộ Lương cùng Hoa Khóc Tuyết, hận ý điên cuồng này chính là thuốc dẫn tốt nhất, ha ha ha ha!"

Triệu Song Nhân càng nói càng lớn tiếng, càng nói càng kích động, gương mặt bị hận ý làm cho vặn vẹo, gần như là điên cuồng.

"Vậy giữ ngươi lại còn có tác dụng gì?" Phong Vụ Niên chán ghét nhìn nàng, đột nhiên nâng lên nụ cười quỷ dị, nhẹ giọng hỏi.

Triệu Song Nhân sững sờ, mờ mịt nhìn hắn, theo bản năng đáp: "Thuốc ta đã luyện chế thành công rồi."

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy thuốc ngươi đã luyện thành thì giữ ngươi lại cũng vô dụng." Phong Vụ Niên lạnh lùng cười.

"Ta còn có thể hầu hạ thái tử!"

Đột nhiên Triệu Song Nhân cảm thấy lạnh cả người, theo bản năng quay người bỏ chạy, lại bị một cỗ lực lượng vô hình ngăn lại, trên người dần dần dâng lên đau đớn, gương mặt nàng toàn là hoảng sợ, muốn hét to, lại phát hiện nàng không thể phát ra được âm thanh nào.

"Mùi vị của ngươi thật đúng là chả ra làm sao, Bổn vương không lưu người vô dụng."

Vẻ mặt Phong Vụ Niên lãnh khốc, chậm rãi thu tay lại, nhìn quần áo xốc xếch cùng với bộ mặt hoảng sợ của Triệu Song Nhân hóa thành một vũng máu trên đất, chán ghét cau mày gọi: "Phúc bá, dọn dẹp gian phòng này một chút." Dứt lời, lắc mình rời đi.

Đào Hoa Lâm.

"Ngao!" Một con Bạch Hổ đứng ở dưới cây đào ngửa mặt lên trời rống, nghi ngờ nhìn bốn phía, móng vuốt lớn gãi gãi lỗ mũi, kỳ quái, nơi này rõ ràng là có hơi thở của chủ tử, tại sao nó lại không nhìn thấy bọn họ đâu.

Đại Hoa nằm ở dưới cây đào, mí mắt khép hờ, nó xác định chủ tử là ở tại chỗ này, nếu không nhìn thấy bọn họ, vậy thì nằm ở chỗ này đợi cũng tốt lắm.

Chạy trên đường nhiều ngày như vậy, Đại Hoa cảm thấy rất vất vả, trong chốc lát, liền ngủ thiếp đi, mà ở hướng trên đỉnh đầu của nó, một đạo kết giới ngăn cách Hoa Khóc Tuyết và Mộ Lương.

Trong kết giới với bên ngoài là cùng một dạng, cũng là một mảnh rừng hoa đào, chỉ là nơi này hoa rơi nhiều hơn, cánh hoa màu hồng quanh quẩn

https://thuviensach.vn

trong không trung.

"Trong vòng một ngày, chúng ta có thể luyện thành không?" Hoa Khóc Tuyết thản nhiên quan sát bốn phía, có chút không xác định mở miệng.

Mộ Lương bĩu môi, sắc mặt còn có chút khó coi: "Ta không muốn chuyện ngày hôm nay xảy ra một lần nữa."

"Hắn không có đụng đến ta." Hoa Khóc Tuyết sâu sắc cảm nhận được công lực ghen tuông của hắn cảm thấy rất bất đắc dĩ, mím môi nhẹ nhàng kéo tay áo của hắn, Hoa Khóc Tuyết nhẹ giọng nói ra.

"Ta biết rõ hắn không có đụng đến nàng nhưng hắn thiếu chút nữa là chạm vào nàng!" Mộ Lương hừ lạnh, càng nghĩ càng phát cáu, nhìn chằm chằm vào cánh môi của Hoa Khóc Tuyết, hung hăng hôn một cái, ngẩng đầu lên, lại cúi đầu hôn một cái, nghiêm mặt bá đạo tuyên bố: "Đây là của ta!"

"Là của chàng, đừng làm rộn!" Hoa Khóc Tuyết đối với hành động trẻ con này của hắn dở khóc dở cười, dứt khoát ôm cổ của hắn, nhẹ nhàng cười một tiếng, chôn đầu vào trước ngực hắn, theo lời của hắn nói.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lương thấy nàng làm nũng, hài lòng cười, tức tối trong bụng cũng theo dáng vẻ nàng tiêu tan không ít, bàn tay siết lấy vòng eo tinh tế của nàng, ôm nàng gần lại.

"Chủ tử! Chớ âu yếm nữa, tu luyện đi tu luyện á..., ngày mai là diễn ra cuộc so tài tranh bá rồi!" Âm thanh Thiêu Hồng từ phía tây truyền đến, mang theo điểm vội vàng, lại ẩn chứa trêu chọc.

"Thiêu Hồng, ngươi đừng nói....." Liệp Tử nhìn thấy Mộ Lương nguy hiểm nheo mắt lại, âm thanh run run.

https://thuviensach.vn

"Tu luyện thế nào, nói đi." Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, quét mắt nhìn xung quanh.

"Liền cởi hết đồ ra nha, sau đó mặt đối mặt ngồi dưới đất, mười ngón tay nắm chặt, trong lòng không có nghĩ đến việc khác chỉ cần hấp thu lực lượng của chúng ta truyền qua!" Thiêu Hồng nói.

Mộ Lương sờ lỗ mũi một cái, vô tình hoặc cố ý liếc nhìn về phía Hoa Khóc Tuyết.

"Nơi này chỉ có ta với Mộ Lương?" Hoa Khóc Tuyết nhíu mày, hỏi.

"Ừm, chủ tử, nơi này chỉ có người cùng nam nhân của người, nhớ kĩ, một lát nữa mặc kệ xuất hiện thứ gì, đều là hư ảo, hai người ngàn vạn lần không thể bị những chuyện đó tác động a, nếu không sẽ thất bại trong gang tấc!"

Thiêu Hồng nhắc nhở.

Sau âm thanh của Thiêu Hồng, trong kết giới yên tĩnh lại.

Mộ Lương yên lặng sờ mũi, vô tình hay cố ý liếc về phía Hoa Khóc Tuyết mấy lần.

Hoa Khóc Tuyết đảo mắt, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, cũng không lên tiếng.

"Cái đó, khụ, A Noãn, thời gian không còn nhiều lắm." Mộ Lương lên tiếng đánh vỡ trầm mặc, cũng không dám nhìn nàng, chỉ là vuốt vuốt thắt lưng của mình, do dự có nên kéo xuống hay không.

Hoa Khóc Tuyết hít sâu một hơi, rốt cuộc giương mắt nhìn về phía Mộ Lương nói: "Cởi."

https://thuviensach.vn

Dưới chân Mộ Lương lảo đảo một cái, suýt chút nữa ngã nhào, bất khả tư nghị nhìn về phía Hoa Khóc Tuyết, cái chữ này không phải là nên do mình nói sao? A Noãn khi nào thì trở nên phóng túng như thế?

.....

"Chủ tử, lực lượng của ta cùng với Thiêu Hồng vô cùng cường đại, hơi không cẩn thận cũng sẽ bị lực lượng cắn trả, nhớ là không được để bị ảnh hưởng bởi những hư ảo xuất hiện." Liệp Tử nghiêm túc nói, biết hai người đã chuẩn bị sẵn sàng, tiếp theo mở miệng: "Bắt đầu."

Dứt lời, hai cỗ lực lượng màu đỏ cùng màu tím bắt đầu quanh quẩn ở trên người Hoa Khóc Tuyết cùng Mộ Lương, hai người mặt đối mặt ngồi xếp bằng liếc nhau một cái, chậm rãi nhắm hai mắt lại, đôi tay giao nhau, vận công trong cơ thể bắt đầu hấp thu lực lượng bên ngoài.

Đây mới chỉ là làm nóng người, không lâu lắm, hai cỗ lực lượng màu đỏ cùng màu tím bắt đầu đan xen, tràn khắp mọi phương hướng, dây dưa cùng thân thể của đối phương, đến đây, lực lượng của Mộ Lương cùng Hoa Khóc Tuyết bắt đầu thông qua bàn tay đang nắm chặt của hai người truyền vào trong cơ thể đối phương.

Vừa mới bắt đầu, hai người chỉ cảm thấy cả người thoải mái, kỳ kinh bát mạch cũng được đả thông giống như nhau, trong cơ thể ấm áp.

"Nguyệt nhi, Nguyệt nhi, mở mắt ra, nhìn mẫu thân một chút..... Nguyệt nhi, mẫu thân rất nhớ con..... Nguyệt nhi....."

Đột nhiên, bên tai Hoa Khóc Tuyết truyền tới một giọng nữ đau thương.

Hoa Khóc Tuyết chỉ cảm thấy âm thanh khóc sụt sùi kia nghe vào trong tai, lại đau ở trong tim, hình như có một loại tình cảm sắp sửa phá kén chui ra, làm cho nàng tâm thần đại loạn, Nguyệt nhi? Trực giác người kia kêu chính là nàng, mẫu thân? Nàng là cô nhi, từ đâu lại xuất hiện mẫu thân?

https://thuviensach.vn

Mồ hôi lạnh đổ đầy trên trán, Hoa Khóc Tuyết nhíu chặt chân mày, tâm bị thanh âm của người phụ nữ kia nhiễu loạn, lực lượng của Liệp Tử cùng Thiêu Hồng truyền tới cũng không cách nào dung nhập vào trong cơ thể, chân khí trong cơ thể càng thêm đại loạn.

"Phốc!"

Hoa Khóc Tuyết trợn to hai mắt, phun ra một ngụm máu, ngực mơ hồ có cảm giác đau đớn.

"A Noãn, trấn định lại, đó là giả!" Mộ Lương mở choàng mắt, yên lặng nhìn nàng, sắc mặt nghiêm túc, dùng sức cầm lấy tay nàng.

Hoa Khóc Tuyết giương mắt chống lại con ngươi trong suốt của hắn, liền cảm thấy tỉnh táo, hít vào một hơi thật sâu, hướng về phía hắn gật đầu một cái, chậm rãi nhắm hai mắt lại, bài trừ tạp niệm, lần nữa chuyên tâm thu nạp lực lượng xung quanh.

Giọng nữ khóc lóc kia vẫn như cũ quanh quẩn ở bên tai nàng, nhưng ở bàn tay truyền tới nhiệt độ làm cho nàng an tâm, nàng không hề bị ảnh hưởng.

Thanh âm của người nữ kia hình như là biết mình không hề sinh ra ảnh hưởng đối với Hoa Khóc Tuyết nữa, âm thanh càng ngày càng yếu, cuối cùng biến mất không nghe được gì nữa.

Bốn phía lại khôi phục yên tĩnh, hai người cố gắng hấp thu lực lượng, ở xung quanh sinh ra một đạo quang nhàn nhạt bao trùm lấy họ, cánh hoa rơi xuống khi tiếp xúc với đạo ánh sáng đó thì hóa thành tro bụi.

Nhưng khảo nghiệm trong kết giới vẫn chưa có kết thúc, không lâu lắm, tiếng vang lần nữa vang lên, nhưng lúc này là tiếng nói chuyện của một đám nam nhân.

https://thuviensach.vn

"A, thân thể nữ nhân này rất đẹp nha, ta không kiềm chế nổi rồi!"

"Ha ha, nam nhân này cũng thế, thân thể đẹp, mặt cũng đẹp, nhìn thấy hắn, không biết là sau này ta còn có thể hứng thú với nữ nhân nữa hay không."

"Vẫn là nữ nhân kia ngon hơn, dáng người kia..... **thế nào!"

.....

Mộ Lương hoắc mắt mở mắt, nhìn chằm chằm phía trước, toàn thân run rẩy, muốn nhặt quần áo dưới đất trùm lên cho A Noãn, A Noãn là của hắn, không cho phép người khác nhìn, không cho phép người khác nhìn!

Lòng hắn rối loạn, vì vậy lực lượng truyền tới bị tắc nghẽn, trong cổ ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu.

"Mộ Lương, bọn họ là giả, bọn họ không nhìn thấy ta!" Hoa Khóc Tuyết trầm mặt nhìn hắn, nắm tay hắn thật chặt, trong lòng có chút lo lắng, mới vừa rồi là nàng, lần này lại đến phiên Mộ Lương.

"Ai dám nhúng chàm A Noãn, ta giết người đó!" Mộ Lương hình như là không nghe thấy nàng nói chuyện, bộ mặt sát khí nhìn dưới đất lẩm bẩm, trên người không ngừng toát ra mồ hôi lạnh, không lâu lắm lại phun ra một ngụm máu.

"Mộ Lương, ta là của chàng! Ai cũng không nhúng chàm được!"

Hoa Khóc Tuyết hung hăng nhéo tay của hắn một cái, quát nhẹ.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lương hình như là cảm thấy lòng bàn tay đau đớn, chậm rãi quay đầu lại, mờ mịt nhìn Hoa Khóc Tuyết, thấy hàn quanh trong mắt nàng, trong đầu liền tỉnh táo, nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

"A Noãn, ta không sao rồi." Mộ Lương hít một hơi thật sâu, cười cười với nàng, bỏ rơi âm thanh bên tai, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Hoa Khóc Tuyết thấy vậy, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, cũng chậm rãi nhắm hai mắt lại.

"Thật không có thú vị, như vậy đã khôi phục lại."

Âm thanh kia cũng chậm rãi biến mất.

Đúng vào lúc này, trong đầu hai người lại hiện lên một khung cảnh.

Hoa Khóc Tuyết cầm trong tay lưỡi dao sắc bén, lãnh khốc nhìn Mộ Lương nằm ở trên mặt đất, vô tình đâm lưỡi dao sắc bén vào tim Mộ Lương.

Mộ Lương giơ tay lên ngăn lại, không thể tin nhìn nàng, thấy nàng còn muốn động thủ, cả người cảm thấy thê lương, theo bản năng vận công ngăn cản, hai người đều phun ra một ngụm máu tươi.

Lại giao thủ mấy chiêu, Mộ Lương bị bạch quang của Hoa Khóc Tuyết như sợi dây thừng quấn quanh cổ, mà trước ngực Hoa Khóc Tuyết cũng bị Mộ Lương đặt một thanh chủy thủ.

Hai người đều là lạnh lùng nhìn về đối phương, cùng nhau động thủ, Mộ Lương bị Hoa Khóc Tuyết siết chết, mà Hoa Khóc Tuyết bị chủy thủ của Mộ Lương đâm vào tim.....

"Phốc!"

"Phốc!"

Hình ảnh dừng lại, Mộ Lương cùng Hoa Khóc Tuyết trợn to hai mắt, cùng nhau phun ra một ngụm máu tươi, luống cuống nhìn tới đối phương, tại sao trong đầu bọn họ lại xuất hiện hình ảnh họ tàn sát lẫn nhau, tại sao?

https://thuviensach.vn

"Sẽ không, ta sẽ không làm thương tổn chàng." Thân thể Hoa Khóc Tuyết run lên, trong đầu vẫn lưu lại hình ảnh của lúc đó, chỉ cảm thấy hoảng hốt.

"A Noãn, đó là giả." Mộ Lương áp chế đau đớn trong lòng, trấn định nhìn nàng:" A Noãn, chúng ta tuyệt đối sẽ không giống như hình ảnh kia!"

Hoa Khóc Tuyết mím môi thật chặt, nặng nề mà gật đầu.

Nhìn thẳng vào mắt đối phương một cái, hình như là ưng thuận một lời thề, cũng là trấn an đối phương, mặc dù hình ảnh kia rất chân thật, nhưng bọn họ lựa chọn tin tưởng lẫn nhau, không lâu lắm, hình ảnh kia cũng dần dần nhạt đi.....

Sau lần đó, không còn cái gì tới quấy rầy bọn họ nữa, Liệp tử và Thiêu Hồng truyền lực lượng càng thêm cường đại, hai người hết sức chuyên chú hấp thu chuyển đổi, trong lúc nhất thời họ được bao quanh bởi một quang cầu khổng lồ, từ xa nhìn lại, căn bản không nhìn thấy bóng dáng của hai người.

Trong quang cầu, hai người mặc phát phi dương, tóc đen giao triền, không thể chia lìa, chân thật hòa làm một thể.

Hôm sau.

Mọi người đều đã đi tới nơi diễn ra cuộc so tài tranh bá huyễn thuật, phân người của ba nước ngồi ba hướng, ngồi trên đài cao là người chủ trì năm nay, Phong Vụ Niên.

"A, cuộc tranh tài đã sắp bắt đầu, sao còn không thấy Mộ Lương cùng Hoa Khóc Tuyết? Chắc không phải là sợ rồi chứ?"

Phong Vụ Niên chậm rãi đi tới trước mặt Hoa Trảm Lãng, cười như không cười nói.

https://thuviensach.vn

"Hôm qua xem ra là bị thương không đủ nặng, hôm nay đã có thể xuống giường." Hoa Trảm Lãng hừ lạnh, trong lòng cũng là kinh ngạc, nhìn vẻ hài lòng không đè nén được trong mắt của Phong Vụ Niên, sợ là hắn có người tương trợ.

"Hừ, vết thương này, sớm muộn gì Bổn vương cũng sẽ trả lại cho Mộ Lương món nợ này!" Sắc mặt Phong Vụ Niên lạnh lẽo, hắn đã hấp thu lực lượng của đan dược, lúc này đã không có ai thể sánh nổi hắn, dù là Mộ Lương thì như thế nào ở trong mắt của tiên sinh cũng chỉ là phàm phu tục tử.

Nhưng hắn lại quên, mặc dù có được đan dược này, hắn cũng sẽ không thể thay da đổi thịt, hắn cũng chỉ là một phàm phu tục tử!

"Thái tử hôm nay ngược lại rất đắc ý." Mộ Hỏa Nhân không nhịn được giễu cợt, "Người ta bị đánh, dù sao cũng sẽ nhớ chút dạy dỗ, nhưng mà ngươi làm sao lại mau quên như vậy?"

Dù sao Phong Vụ Niên đã lật bài rồi, nàng cũng không cần khách khí với hắn.

"Trưởng công chúa, ngươi nói chuyện với thái tử một nước như vậy, có phải là rất không thích hợp hay không?" Sắc mặt Phong Vụ Niên không tốt nhìn Mộ Hỏa Nhân, đầu tiên là Hoa Khóc Tuyết, sau nữa là Mộ Hỏa Nhân này, cũng chỉ là nữ nhân, thế nào mỗi một người đều không để hắn vào trong mắt.

"Thái tử? Thái tử thì như thế nào, thái tử là có thể gọi thẳng đại danh hoàng thúc của Bổn cung sao?" Mộ Hỏa Nhân cũng nổi hỏa khí: "Hãy nhớ, người khiêu khích trước, là ngươi!"

"Ngươi!" Phong Vụ Niên đen mặt: "Hừ, ngươi đắc ý cũng không được bao lâu đâu, Mộ Lương thì như thế nào, chẳng lẽ Bổn vương còn thua hắn sao?" Dứt lời, phất tay áo rời đi.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay hắn rất không thích hợp." Hoa Trảm Lãng cau mày.

Bạch Thánh Vũ tán đồng gật đầu: "Bình thường tuy là hắn tự đại, nhưng hôm nay lại có chút quá đà, ta cảm thấy chuyện này không đơn giản."

"Ta phát hiện lực lượng của hắn tăng lên rất nhiều, lại mơ hồ ngang bằng với ta, sợ là sau lưng hắn có người tương trợ." Hoa Trảm Lãng nói.

"Cái gì?" Trạch Linh trợn mắt: "Lực lượng lại cân bằng với người rồi hả?"

"Cũng không cần phải sợ hắn nhưng người phía sau hắn, rốt cuộc là ai?" Cảnh Duệ cau mày lại.

Nghe vậy, trong lòng mọi người cũng có chút luống cuống, ở Vân Huyễn đại lụcnày còn có cái thế lực thần bí gì, mà bọn hắn không biết?

"Bây giờ các ngươi lo lắng nhiều như vậy thì có ích lợi gì, hiện tại điều mà chúng ta nên lo lắng chính là tại sao hoàng thúc còn chưa tới!" Mộ Hỏa Nhân cũng không nghĩ nhiều như vậy, chỉ là lo lắng chuyện trước mắt.

"Đến chậm một chút cũng không sao? Trước tiên có thể nhìn người khác so tài nha." Lưu Nguyệt không hiểu được quy tắc cuộc tranh tài, ngây ngô nói.

"Nếu năm người dự thi không xuất hiện cùng nhau, vậy sẽ tính là nước đó từ bỏ tranh tài." Cảnh Duệ giải thích cho nàng, thật ra thì chính hắn cũng cảm thấy quy tắc này rất biến thái.

"Nếu không phải là Mộ Lương nói cái gì mà nhất định phải thắng, thì quỷ sẽ cho cuộc tranh tài tầm thường này mặt mũi, tới chỗ này ngồi." Bạch Thánh Vũ giơ giơ cây quạt, vẻ mặt không kiên nhẫn, nhìn đám người Trịnh Loan ở đối diện, phất tay một cái, coi như là chào hỏi.

https://thuviensach.vn

Trịnh Loan ôn nhu cười cười, coi như là đáp lễ.

Vương Tước Nhân cũng phất phất tay, ý bảo nàng nhìn thấy bọn họ.

Trịnh Loan quay đầu lại nhìn thấy Vương Tước Nhân cười đến mặt mày sáng rỡ, trong lòng đột nhiên rất không thoải mái, nàng rõ ràng không vui, vì sao còn phải cười như vậy?Nhưng chẳng phải trong lòng hắn rất rõ ràng đáp án, chỉ là hắn không dám suy nghĩ nhiều, hắn biết mình không có cách nào đáp lại cái phần tâm ý kia của Tước Nhân.

"Tiểu thư tại sao còn chưa tới?" Lưu Nguyệt lo lắng lẩm bẩm.

"Đừng quá lo lắng, chúng ta nên tin tưởng Vương gia cùng Vương phi." Cảnh Duệ bất đắc dĩ vỗ vỗ đỉnh đầu của nàng.

Lưu Nguyệt chỉ là gật đầu một cái, cũng không có nói gì.

Phong Vụ Niên một mực chú ý tới Mộ Quốc bên này, thấy Mộ Lương cùng Hoa Khóc Tuyết còn chưa tới, chậm rãi gợi lên khóe miệng, Hoa Khóc Tuyết không tham gia, tỷ lệ thắng của Phong Quốc bọn họ liền rất lớn, hắn chọn tới đây bốn nam nhân, đều là cao thủ tầng tám huyễn thuật, nếu hắn có thể thắng được lần tranh tài này, vậy chờ đến lúc lên chiến trường, khí thế của tướng sĩ Phong Quốc nhất định có thể tăng cao.

Ngẩng đầu lên nhìn mặt trời, Phong Vụ Niên cười đứng lên, hài lòng nhìn thấy bên Mộ Quốc có hai chỗ ngồi còn trống, vung tay lên, tuyên bố cuộc tranh tài bắt đầu.

"Bổn vương đại biểu Phong Quốc tuyên bố, cuộc so tài tranh bá huyễn thuật tam quốc lần này, bây giờ bắt đầu! Người của Mộ Quốc không đồng đều, coi là tự bỏ cuộc!"

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Vòng Tranh Tài Đầu Tiên(Một)

Editor: thao1504

"Bổn vương không biết tại sao, lại nói có thể nói số lượng người của Mộ quốc lại không đồng đều nha?"

Trong không trung truyền đến một giọng cười chăm chọc, tiếp theo sau chính là một tiếng hổ gầm vang cả một vùng trời.

Đại Hoa chở Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết đáp xuống trên mặt đất, làm cho xung quanh bụi bay mịt mù.

Mộ Lương đỡ Hoa Khấp Tuyết xuống lưng hổ, lạnh lùng nhìn về phía trên đài cao, Hoa Khấp Tuyết cũng chậm rãi đi về phía chỗ ngồi của mình, Đại Hoa sau khi chở các chủ tử đến nơi, sau đó nó lại chạy đi nơi khác du ngoạn.

"Cuối cùng cũng không sai hẹn." Hoa Trảm Lãng mỉm cười.

Bọn người Mộ Hỏa Nhi rất vui vẻ, trái tim đang treo cuối cùng cũng đã để xuống.

Phong Vụ Niênhơi híp mắt lại, ngay sau đó vẻ mặt cười nhưng trong lòng không cười nói, "Nếu Vương Gia đã dẫn vương phi tới, vậy thì mời ngồi, cuộc tranh tài, cứ theo lẽ thường mà cử hành!"

Dứt lời, Phong Vụ Niên giận dữ ngồi xuống, Hoa Khấp Tuyết đã tới, Phong Quốc của hắn muốn thắng sợ rằng sẽ có chút khó khăn.

https://thuviensach.vn

"Thái tử, vì sao ngài lại lo lắng như vậy?" Nam tử có làn da ngăm đen đang đứng bên cạnh hắn trầm giọng hỏi.

"Bốn nam tử kia của Mộ quốc mặc dù lợi hại, nhưng so với các ngươi không xê xích nhiều, nhưng Hoa Khấp Tuyết kia, cũng chính là Thánh vương phi, so với các người thì mạnh hơn nhiều."

Sắc mặt Phong Vụ Niên âm trầm, nhìn chằm chằm Hoa Khấp Tuyết.

"Thái tử không cần lo lắng, nàng có lợi hại hơn đi nữa nhưng cũng chỉ là nữ nhân mà thôi, phu sơn nhất định có thể đánh bại nàng!" Phu Sơn khinh miệt nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, dáng dấp xinh đẹp như vậy, chẳng lẽ muốn dùng mỹ nhân kế?

"Đừng quá kiêu ngạo." Phong Vụ Niêncó chút tức giận, bản lãnh của Hoa Khấp Tuyết chính hắn đã thấy qua.

"Dạ" Phu Sơn chỉ cảm thấy Phong Vụ Niên quá nhát gan, có chút không vui, nhưng không dám biểu lộ ra ngoài.

Cuộc so tài mới bắt đầu còn có một lễ mở màng, trên đài đang ca múa mừng cảnh thái bình, mọi người dưới đài uống rượu thưởng thức ca hát, rất là tự tại.

"Mộ Lương, các ngươi đã đi đâu?" Bạch Thánh Vũ sâu kín nhìn Mộ Lương, trên mặt viết "Cầu tri nhược khát ".

"Tu luyện." Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn một cái, khạc ra hai chữ.

"Hả..... Nói như vậy, vòng sáng đó là do các ngươi tạo ra?" Bạch Thánh Vũ hỏi.

https://thuviensach.vn

"Ừ." Mộ Lương gật đầu một cái, quay đầu nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, nhíu nhíu mày, kể từ sau khi hai người tu luyện thành công từ trong kết giới ra ngoài,từ nãy giờ A Noãn không hề nói gì, hiện tại hắn rất lo lắng.

Mặc dù trước đó bị quấy nhiễu một chút, nhưngsau đó cũng thật là bình yên, nhưng Liệp Tử nói năng lực của hắn cùng A Noãn còn chưa đủ, trong lúc nhất thời không thể nào hoàn toàn chế ngự huyễn lực trong cơ thể, cho nên có phần lớn huyễn lục đã hấp thu, đã bị phong tỏa trong người, đợi đến khi bọn họ có năng lực vận dụng nó, dĩ nhiên có thể sẽ sử dụng theo muốn của mình.

Nói trắng ra là, bọn họ tu luyện nửa ngày, thật ra thì không tăng lên bao nhiêu, chỉ tốt lên có một chút, đó chính là chuyện A Noãn sẽ không thích ngủ nữa.

Mắt của Hoa Khấp Tuyết khẽ buông xuống, lẳng lặng mà ngồi ở một chỗ, trong đầu không ngừng lẩn quẩn giọng nữ ai oán kia, trong lòng lại dâng lên cảm giác ngày càng ngày mãnh liệt, nàng có thể khẳng định, nữ nhân kia chính là mẹ của nàng, nếu không thì mình không thể có phản ứng mãnh liệt đối với nàng như vậy, nàng nói tên của mình gọi Nguyệt nhi sao? tại sao Mẫu thân lại bỏ rơi nàng? Nàng nghe sư phụ nói qua, hắn nhặt được mình thì còn là một đứa trẻ, nếu nữ nhân kia thật là mẹ nàng, thì tại sao nàng nhẫn tâm vứt bỏ nàng như vậy!

Nàng nên hận nàng ta vô tình, nhưng trong đầu lại vang lên giọng nói của nữ nhân kia, đầy bi thương, bất lực, cùng khổ sở..... Nàng cảm nhận được nữ nhân kia rất nhớ mình, điều này làm cho nàng không thể tiếp tục hận.

Nàng đã hỏi Khiêu Hồng, Khiêu Hồng nói trong kết giới cókhi sẽ xuất hiện ảo ảnh, cũng có khi chuyện có thật, mà cũng có khi hoàn toàn là hư cấu.....

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư, người làm sao vậy?" Lưu Nguyệt cùng Mộ Hỏa Nhi Đô kế bên cảm giác được nàng đang có tâm sự, nên Lưu Nguyệt liền trực tiếp hỏi thẳng.

Hoa Khấp Tuyết hồi hồn, nhìn Lưu Nguyệt một cái, khẽ lắc đầu.

"A Noãn, có phải nàng còn nghĩ đến nữ nhân kia hay không?" Mộ Lương hồi tưởng lại giọng nữ trong kết giới đã khiến A Noãn hộc máu, theo bản năng hỏi.

Hoa Khấp Tuyết sững sờ, nhìn Mộ Lương một hồi, cuối cùng gật đầu một cái, "Giọng nói của nàng, làm cho ta đau lòng, có lẽ, nàng thật đúng là mẹ của ta."

"Nữ nhân kia có thể bỏ rơi nàng khi còn nhỏ, không xứng làm mẹ nàng." Giọng nói của Mộ Lương đầy lạnh lùng.

Hoa Khấp Tuyết có chút mờ mịt nhìn về phía hắn, trong lòng có chút khổ sở.

Trong lòng của Mộ Lương liền đau nhói, ôm nàng vào ngực mình, khẽ hôn lên tóc của nàng, còn bàn tay khẽ vỗ phía sau lưng của nàng, dịu dàng thì thầm, "A Noãn, chẳng cần biết nàng ta là ai, ít nhất nàng còn có ta."

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết buồn buồn trả lời, nhưng mà trong nội tâm lại cực kỳ ấm áp, mẫu thân, nàng vẫn chưa từng thấy qua, mà người hiện tại ở bên nàng, vẫn luôn là Mộ Lương, nàng có Mộ Lương là tốt, những thứ khác, cứ thuận theo tự nhiên thôi.

"Đứa ngốc, sẽ lập tức so tài, lên tinh thần, nếu không sẽ không chiếm Diễm Quả mà nàng muốn, cũng không thể bịt lại miệng của những người khác." Mộ Lương cưng chiều cười cười, nâng khuôn mặt của nàng từ trong lòng ngực mình lên, mặt đầy trêu chọc.

https://thuviensach.vn

"Ta có tham ăn như vậy sao?" Hoa Khấp Tuyết mím môi trừng mắt nhìn hắn, ngay sau đó khẽ nở nụ cười.

" A Noãn của ta, vẫn nên cười như vậy, những chuyện gây phiền lòng kia, đều không cho phép nghĩ đến." giọng nói của Mộ Lương nói ra, giọng nói đầy bá đạo.

Hoa Khấp Tuyết ngẩn người, ngay sau đó nở nụ cười sâu hơn, gật đầu một cái.

Hoa Trảm Lãng nhìn bọn họ, nhíu nhíu mày, nếu hắn nghe không lầm, vừa rồi Tuyết Tuyết nhắc tới mẫu thân của nàng, bọn họ không phải đi tu luyện sao? Chẳng lẽ gặp được mẫu thân của nàng?

Mộ Hỏa Nhi ngồi ởbên cạnh Hoa Trảm Lãng, không hề nghe rõ lời nói của bọn họ, chỉ thấy hai người nhìn nhau cười, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Lưu Nguyệt lúc này đang tìm kiếm đồ trong túi phía sau lưng Cảnh Duệ, tìm được bột trà sữa mà Bạch Thánh Dao làm, sau đó pha cho Hoa Khấp Tuyết một ly, mỉm cười bưng lên, nàng không biết tiểu thư đang có chuyện gì mà không được vui vẻ, nhưng nàng biết, mỗi lần khi tiểu thư uống trà sữa, tâm tình cũng sẽ tốt lên.

"Ở đâu ra?" Hoa Khấp Tuyết có chút kinh ngạc nhận lấy trà sữa.

"A! Trà sữa này là hoàng hậu nhân dịp lúc chúng ta gần đi giao cho em, để em pha cho ngài uống..., hai ngày nay em quên mất..... Tiểu thư, em không phải cố ý." Lưu Nguyệt có chút tự trách.

"Đừng nghĩ nhiều như vậy." Hoa Khấp Tuyết bất đắc dĩ, trong lòng cũng rất ấm áp.

https://thuviensach.vn

“Của ta đâu....." Cảnh Duệ sâu kín mở miệng, có chút ghen tỵ nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái.

Lưu Nguyệt lập tức ôm chặt lấy cái hộp đựng bột, đề phòng nhìn Cảnh Duệ như đề phòng, "Đây là của tiểu thư, ngươi muốn nghĩ cũng đừng có nghĩ tới!"

Mặt của Cảnh Duệ tối sầm, khuôn mặt hiện lên như tranh cãi với nàng đúng là vô ích.

Những người khác liền nụ cười, rất thương cảm cho Cảnh Duệ.

Mộ Lương bưng trà sữa đưa lên cái miệng nhỏ của Hoa Khấp Tuyết, cười như không cười nhìn Cảnh Duệ một cái, con đường tình cảm của thuộc hạ cọc gỗ này của hắn, xem ra còn phải đi cố gắn nữa rồi.

Phong Vụ Niênnhìn dáng vẻ thân mậtcủa Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương, hận đến nghiến răng nghiến lợi, Mộ Lương, để cho ngươi phách lối một hai ngày nữa!

Mà Tước quốc bên kia, Vương Tước Nhi nhìn Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, trong mắt đầy hâm mộ, Thánh vương cùng vương phi củahắn tình cảm thật rất tốt, nếu người nàng yêu không phải là Loan ca ca, có phải nàng cũng sẽ được như vậy hay không, nắm giữ một nam nhân có tình yêu như vậy với nàng?

Trịnh loan không hề bỏ qua ánh mắt hâm mộ của Vương Tước Nhi,trong lòng có chút rối loạn, kể từ khi biết khi nàng trở về sẽ gả cho Đông Phương diệu, tâm tình của hắn vẫn rất phức tạp, ban đầu hắn cho là vì đang lo lắng Tước Nhi sẽ không hạnh phúc, nhưng hắn mơ hồ lại cảm thấy, đó là suy nghĩ đang lừa mình dối người mà thôi.

Có chút tình cảm hình như đang muốn phá kén ra, nhưng trong tiềm thức của hắn đã lựa chọn xem nhẹ nó đi.

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, lần này hình như Phong Quốc chuẩn bị rất đầy đủ." Tần Phong đột nhiên lên tiếng, cau mày nhìn nam nhân có da đen sậm trên đài cao kia, nếu hắn không nhận lầm, người nọ gọi là Phu Sơn, là Đệ Nhất Dũng Sĩ của Phong Quốc, ảo thuật cao cường, tầng tám trung cấp, nhưng lòng dạ của hắn độc ác, các chiêu xuất ra đều muốn mạng người.

"Ừ, nếu ta đánh với hắn, muốn thắng sợ cũng có chút khó khăn." Trịnh Loan gật đầu, biểu tình có chút nghiêm túc.

"Ai, nếu không phải bỏ cuộc giữ chững sẽ không còn mặt mũi, ta thật sự không muốn đánh nữa." Tư thanh có chút buồn bã nhìn bọn người Mộ Lương, "Trừ Vương Gia, mấy người chúng ta căn bản là không thể nào đánh thắng được."

"Còn có Thánh vương phi nữa, ai có thể thắng?" Phong Linh liếc hắn một cái, "Chỉ hy vọng đừng đụng phải tên Phu Sơn kia."

"Phu sơn kia rất lợi hại sao?" Vương Tước Nhi có chút không hiểu.

"Ừ, rất lợi hại, hơn nữa hắn rất ác độc, nếu như lúc ngươi rút thăm người tranh đấu là hắn, lập tức nhận thua biết không?" Tần Phong nói.

"Uhm, thật ra thì ta đến đây chỉ là muốn xem trò vui, các ngươi so với ta ai cũng mạnh hơn." mặt Vương Tước Nhi có chút như đưa đám.

"Khụ khụ, nữ Phong Quốc cũng giống như vậy thôi, nên có thể ngươisẽ đánh thắng được." Tần Phong cười gượng.

Vương Tước Nhi liếc hắn một cái, tiếp tục xem biểu diễn.

"Tước Nhi." Trịnh Loan đột nhiên gọi nàng một tiếng.

"Làm sao vậy?" Vương Tước Nhi ngước mắt nhìn.

https://thuviensach.vn

"Phải cẩn thận." Trịnh Loan mở miệng, muốn nói gì, nhưng cuối cùng chỉ phun ra mấy chữ này.

Vương Tước Nhi có chút cô đơn, gật đầu một cái, quay đầu đi, vừa rồi nàng nhìn vẻ mặt của Loan ca ca, còn tưởng rằng.....

Tranh tài là do rút thăm mà tiến hành, kết quảrút thăm rất nhanh sẽ có.

Bởi vì có mười lăm người tham gia thi đấu, hai người tỷ thí với nhau, cho nên có một người sẽ trực tiếp lọt vào vòng trong, mà người may mắn nhất kia, chính là Hoa Khấp Tuyết.

Trịnh Toan đấu với Trình Hoan Đình của Phong Quốc, mặc dù hai người đều là tầng tám, nhưng thật sự mà nói, Trịnh loan lại mạnh hơn một chút; Tư Thanh đấu với Trạch Linh, buồn bã đi qua, cũng rất may mắn, vẫn còn may không phải là tên Phu Sơn; Phong Linh rút được Hak Lạc cuả Phong Quốc, thắng bại chưa định; Tần Phong rút được Hoa Trảm Lãng, sờ mũi một cái trong lòng suy nghĩ một lát sẽ nói với Hoa tiên sinh để cho mình đứng ở đài lâu một chút, cũng đừng thua quá thê thảm là được rồi, Vương Tước Nhi thật bất hạnh, chính là Phu Sơn của Phong Quốc, khi nàng vừa lấy được phiếu thăm này, mặt liền sầm lại; Bạch Thánh Vũ rút được chính là Nhiễm Tư mỹ nhân của Phong Quốc, người nào đó sờ sờ cằm, liền nghĩ có nên thương hương tiếc ngọcnên haykhông; cuối cùng tới Cảnh Duệ bốc thăm, gặp người tên Phó Lợi của Phong Quốc, không biết thực lực thế nào.

"Ta nhổ vào, tại sao người lợi hại nhất ngược lại được nghỉ ngơi!" Bạch Thánh Vũ căm giận nhìn nữ nhân mặt không biểu cảm gì đang tựa trước ngực Mộ Lương.

"A Noãn đã tu luyện với ta rất mệt mỏi, cũng nên nghỉ ngơi một chút." Mộ Lương tà tà nhìn hắn, giọng nói hơi lạnh.

"Dù Vương phi có thi đấu cũng không khác gì, nhất định sẽ thắng." Cảnh Duệ nãy giờ yên lặng giờ nghe vậy liền nói lên sự thật.

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt vừa nghe Cảnh Duệ khen tiểu thư nhà mình, trên mặt liền nở nụ cười thật tươi, "Tiểu thư nhà ta lợi hại nhất!"

"Lúc này, không phải nàng nên khích lệ ta một chút? Phó Lợi này nhìn qua cũng không đơn giản." Cảnh Duệ giọng nói có chút buồn bã.

Lưu Nguyệt sững người, nhìn về phía Phong Quốc, nhờ Mộ Hỏa Nhi chỉnên tìm được phó lợi, nhíu nhíu mày, "Sao ngươi đánh không lại tên ẻo lả kia chứ….."

Phó Lợi kia là nam tướng nhìn giống như nữ nhân, đúng là từ ẻo lả rất tương xứng với y

Khóe miệng Cảnh Duệ giật giật, nha đầu này đã nói như vậy, nếu hắn thực sự thất bại, về sau sợ rằng không thể ngốc đầu lên được.

"Trảm Lãng, ngươi nhìn Tần Phong kia đi." Mộ Hỏa Nhi chỉ chỉ đối diện, che miệng cười khẽ.

Hoa Trảm Lãng nhìn về phía Tần Phong, người kia đối với mình nháy mắt.

Trảm Lãng huynh đệ, một lát nữa ta muốn ở lại trên lôi đài kia lâu một chút! Tần Phong dụng cả tay chân, biểu đạt ý nghĩ của mình.

Hoa Trảm Lãng nhìn về phía Tần Phong, cuối cùng gật đầu.

"Vương Gia, ngài biết cô nương nhà nào tốt không?" Trạch Linh than thở.

Nghe vậy, ánh mắt của mọi người liền dời đến người hắn.

"Bạch Thánh Vũ rút được nữ nhân kia, nơi này rất nhanh chỉ còn ta là một mình." Trạch Linh vừa thở dài, liếc nhìn bạch Thánh Vũ.

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Vũ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, "Ngươi nhìn người ta tâm liên mềm rồi hả?" Nhìn Cũng không phải là đẹp lắm a.

"Không có, chỉ là ngươi đã có thể tiếp xúc nữ nhân độc thân, mà ta ngay cả cơ hội cũng không có....."

"Ha ha, hoàng thúc là một tốt chủ tử, hắn chắc chắn sẽ giúp ngươi!" Mộ Hỏa Nhi cười ngã vào trong ngực hoa Trảm Lãng, khóe mắt tràn đầy ánh sáng, không ngờ Trạch Lương này có thể khôi hài như vậy.

Mộ Lương cười như không cười gật đầu một cái, "Có lẽ ta sẽ tổ chức một đại hội chiêu thân cho các ngươi."

"Tất cả ảnh Vệ đi." Hoa Khấp Tuyết suy nghĩ một chút, liền nói.

Mọi người lặng yên, thì ra là người chủ tử luôn suy nghĩ cho thuộc hạ, là Hoa Khấp Tuyết.....

Vương Tước Nhi nhìn đám người Mộ Lương cười rất vui vẻ, lông mày nhíu chặt, tại sao nàng lại xui xẻo như vậy, vậy mà đụng phải tên phu sơn.

"Một lát khi nàng lên đi, trực tiếp nhận thua." Trịnh Loan khi nói chuyện Tước Nhi đấu với Phu Sơn, cũng không có biểu cảm gì.

Vương Tước Nhi gật đầu một cái, khuôn mặt mất mác, cũng chỉ có thể là như vậy.

Trịnh loan nhíu nhíu mày, nhưng không biết thế nào an ủi nàng, chỉ có thể vỗ nhẹ nhàng lên đỉnh tóc của nàng, giống như khi còn bé.

Cả người Vương Tước Nhi thể cứng đờ, phức tạp nhìn hắn một cái, lại cúi đầu, Trịnh loan thấy vậy, ánh mắt cũng biến thành phức tạp.

https://thuviensach.vn

"Ai, ngươi phát hiện ra không, gần đây không khí lúc Vương Gia ở cùng Tước Nhi rất không thích hợp." Tần Phong nhỏ giọng nói với Tư Thanh cùng Phong Linh.

"Có chút cương." Phong Linh gật đầu đồng ý, đang muốn nói thêm gì, lại nghe tiếng gõ chiêng vang lên.

"Trận đầu, Trịnh Loan của Tước quốc đấuvới Trình Hoan Đình của Phong Quốc!"

Trịnh loan chậm rãi đứng dậy, nhìn Vương Tước Nhi một cái, liền đi về phía lôi đài.

"Loan ca ca, cẩn thận." Vương Tước Nhi lo lắng nhìn hắn, nhịn không được liền nhắc nhở.

Trong lòng Trịnh loan đang có chút phiền loạn thật lạ lùng là vì lời nói của nàng liền bình tĩnh lại, quay đầu lại cười ôn nhu với nàng một cái, sau đó phi thân nhảy lên lôi đài.

Đức vương của Tước quốc cũng được coi là có tư thế thiên nhân, nên khi vừa lên đài, hấp dẫn rất nhiều ánh nhìn của các cô gái.

"Hắn chính là hổ mặt cười, Trình Hoan Đình, ngươi phải cẩn thận." Phong Vụ Niênlạnh lùng nhìn Trịnh loan, nhỏ giọng nhắc nhở.

"Dạ, thái tử." Trình Hoan Đình gật đầu một cái, bay người lên đài, đứng ở trước mặt Trịnh loan.

"Trình công tử, xin mời." trên mặt Trịnh loan trước sau vẫn dịu dàng nở nụ cười.

Trình Hoan Đình liền ôm quyền chào hắn, sau đó liền nhanh chóng ra chiêu.

https://thuviensach.vn

Hai người thực lực tương đương, mặc dù ảo thuật của Trịnh Loan gần như cao hơn hắn một bậc, nhưng chiêu thức Trình Hoan Đình rõ ràng lại nhanh hơn rất nhiều so với Trịnh Loan, cũng tàn nhẫn hơn rất nhiều, các chiêu đánh đều đánh tới chỗ yếu của đối phương.

Cả người Trịnh Loan uyển chuyển, mỗi lần Trình Hoan Đình công kích đều bị hắn vừa lúc tránh qua, chiêu thức vẫn như cũ không nhanh không chậm, nhưng người sáng suốt đều nhìn ra, hắn có chút không yên lòng, trên mặt dịu dàng nụ cười vẫn chưa từng thay đổi, nhưng trong lòng hoảng hốt chỉ có hắn mới biết.

Ánh mắtVương Tước Nhi luôn chăm chú nhìn theo Trịnh loan, nhìn mỗi lần Trình Hoan Đình công kích đến hắn đều vừa vặn né qua, sau lưng cũng bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, biết rất rõ ràng sau chuyến này, sẽ không còn liên hệ gì với hắn nữa, nhưng hôm nay vẫn rất lo lắng cho hắn.

"A Noãn, có phải cảm thấy Trịnh loan không có xuất toàn lực hay không?" Mộ Lương nhìn Hoa Khấp Tuyết đang khẽ nhíu lên lông mày, khẽ cười nói.

Hoa Khấp Tuyết quay đầu lại nhìn hắn một cái, gật đầu một cái, "Hắn giống như không thể nào tập trung lực chú ý." Mặc dù hắn không có biểu hiện rất rõ ràng, nhưng nàng có thể nhìn ra, người này đang có tâm sự rất nặng.

"Hình như hắn một mực nghiêng mắt nhìn về phía Vương Tước Nhi." Trực giác nữ nhân của Mộ Hỏa Nhi cho nàng biết, hai người kia có mờ ám.

"Hiện tại Đức Vương đang đánh nhau, hắn nhìn Tước Nhi cô nương làm gì?" Lưu Nguyệt nghi ngờ hỏi.

"Sợ là có người đang giống như Mộ Lê đi, coi nhầm người mình yêu là muội muội." Bạch Thánh Vũ thổn thức không dứt, muội tử nhà hắn vì vậy đã ăn không ít khổ rồi.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết vừa nghe, trong bụng sáng tỏ, chú ý lực lại trở về trên lôi đài.

Đang lúc ấy thì, Trình Hoan Đình nhướng mày, quanh thân huyễn lực tăng vọt, chiêu thức càng thêm bén nhọn, hắn nhìn ra lòng củaTrịnh Loan đang có chuyện gì không yên, liền dự định đánh nhanh thắng nhanh.

"A! Loan ca ca cẩn thận!" Vương Tước Nhi thấy Trình Hoan Đình đánh về phía ngực của Trịnh Loan, nóng lòng liền hô to.

Trịnh loan vừa nghe giọng nói của nàng, tâm tình liền chấn động, đột nhiên gợi một nụ cười, động tác nhẹ nhàng hơn không ít, nhanh chóng tránh khỏi công kích của Trình Hoan Đình.

Ngay sau động tác né tránh đó, thì động tác của Trịnh Loan liền đánh hết tất cả sức lực, không lâu sau liền đánh ngã Trình Hoan Đình xuống đất.

Bàn tay trong tay áo của Phong Vụ Niên liền nắm chặt một chút, nhìn Trình Hoan Đình đấu thất bại, sắc mặt có chút âm trầm.

"Trịnh Loan thắng Phong Quốc!"

Bốn phía vang lên tiếng vỗ tay, Trịnh loan đỡ Trình Hoan Đình lên, lúc này mới xuống đài, đi về phía Tước Nhi.

"Loan ca ca, huynh không sao chứ?" Vương Tước Nhi khẩn trương nhìn người hắn từ trên xuống dưới kiểm tra lại một lần.

Trịnh loan chỉ cười nhưng không nói, mới vừa ở tại chỗ đó cũng không biết vì sao, trong lòng luôn là nghĩ tới Tước Nhi, nghĩ tới nàng muốn gả cho Đông Phương Diệu, trong lòng liền bình tĩnh không được, cũng không thể chuyên tâm tranh đấu, cho đến khi cô ấy hô to một tiếng, nếu không nằm xuống người có khả năng là hắn.

https://thuviensach.vn

Vương Tước Nhi chống lại ánh mắt đầy nụ cười của hắn, trong nháy mắt có chút ngây ngẩn, chậm rãi ngồi xuống, không nhìn hắn nữa.

Trịnh Loan cau mày, thấy nàng cố ý không để ý tới mình, trong lòng có chút không thoải mái, vừa rồi ở trên đài, hắn đột nhiên có chút hiểu ra, hắn đối với Tước Nhi, không đơn thuần là chỉ có tình huynh muội.

Hắn phải sắp xếp lại tâm ý của chính mình một chút, sau đó liền tìm một cơ hội nói với Tước Nhi một chút, nghĩ đến đây, Trịnh Loan liền cười, chậm rãi ngồi bên cạnh nàng, lại sờ sờ đầu của nàng, nhiều hơn một phần cưng chiều.

Đám người Tần Phong thấy vậy, trao đổiánh mắt lẫn nhau một cái, sau đó cười trộm.

"Chậc chậc, quả nhiên Vương Tước Nhi là Định Tâm Hoàn của hắn." bộ dáng của Mộ Hỏa Nhi tỏ vẻ nàng rất hiểu, Hoa Trảm Lãng nhìn thấy nàng như vậy cảm thấy buồn cười.

"Hỏa Nhi cũng là Định Tâm Hoàn của ta nha." Hoa Trảm Lãng nhân cơ hội đùa giỡn.

"Trận thứ hai, Tư Thanh của Phong Quốc đấu với Trạch Linh của Mộ quốc!"

"Vương Gia, ta đi!" Trạch Lương hình như còn chưa từ trong sự buồn bực của "Người cô đơn" giải thoát ra ngoài, giọng nói có chút ỉu xìu.

Mọi người im lặng, hôm nay Trạch Linh thật sự là bị kích thích rồi, hơn nữa này kích thích không giải thích được.

"Ta đột nhiên cảm thấy, tâm tư muốn có nàng dâu của Trạch Lương, tiếp the, ta cũng muốn cướp một nàng về làm nàng dâu".

https://thuviensach.vn

------ lời ngoài mặt ------

Chuyện liên quan đến Trạch Linh..... Ta muốn nói cùng các vị thân môn một câu, chuyện là, ngốc tử sẽ viết chuyện xưa của hắn viết rất rất chấn động, đến lúc đó đừng đánh ta.....

https://thuviensach.vn

Chương 78: Vòng Tranh Tài Đầu Tiên (Hai)【 Bản Văn Vip】

Editor: thao1504

"Ta đột nhiên cảm thấy, tâm tư muốn có nàng dâu của Trạch Lương, tiếp the, ta cũng muốn cướp một nàng về làm nàng dâu" Bạch Thánh Vũ nghĩ thật lâu, cảm thấy cái giả thiết này có thể làm được.

Khóe miệng Hoa Khấp Tuyết giật giật, cuối cùng yên lặng vùi vào trong ngực Mộ Lương.

Mộ Lương lười biếng cười, khẽ vuốt ve lưng của nàng sống, giống như đang vuốt ve lông của một con mèo, hơi híp mắt nhìn về phía trên đài.

"Khụ khụ, Trạch Lương, bắt đầu tranh đấu." Tư thanh cười xấu hổ, phất phất tay trước mặt Trạch Lương đang ngẩn người.

"À? Nha." Trạch Lương hồi hồn, quay đầu lại nhìn đám người Bạch Thánh Vũ đang nén cười, xấu hổ gần chết.

Thắng bại rất nhanh liền phân ra, Tư Thanh đương nhiên sẽ thất bại, hai người hữu hảo ôm quyền về phía đối phương, sau đó tất cả liền trở về chỗ ngồi.

"Trận thứ ba, Phong Linh của Tước quốc đấu với Hạ Lạc Hưng Phong Quốc!"

Hai người thực lực lực lượng ngang nhau, vừa vào sân liền triển đấu lại với nhau, thật lâu không cách nào phân ra thắng bại, so đến cuối cùng, Hạ Lạc Hưng thắng, hắn thắng ở chiêu thức sắc bén.

https://thuviensach.vn

"Chiêu thức của các đấu sĩ Phong Quốc đều rất sắc bén." Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, nhàn nhạt nhìn Phong Vụ Niên một cái.

"Vậy thì như thế nào, nhất định thất bại." Mộ Lương che ánh mắt của nàng lại, không cho phép nàng nhìn Phong Vụ Niên, "Dù sao diễm quả này nhất định là của A Noãn."

"Ta không cótham ăn như vậy." Hoa Khấp Tuyết khẽ bóp nhẹ tay hắn, cảm giác mình cần phải giải thích một chút, nàng chỉ có chút tò mò mà thôi, Mộ Lương không cần nói nàng tham ăn giống như Mộ Lê như vậy.

"Đúng, A Noãn không tham ăn." Mộ Lương cười tủm tỉm nói.

Hoa Khấp Tuyết nhẹ trừng hắn một cái, có cần nói qua loa cho xong như vậy không chứ!

Kế tiếp là Hoa Trảm Lãng đấu cùng Tần Phong, dĩ nhiên là Hoa Trảm Lãng thắng, nhưng hắn rất cho mặt mũi, bồi Tần Phong trên lôi đài đấuthật lâu, ít điểm hư vinh này của Tần tiểu công tử này tâm đã được thỏa mãn cực lớn, theo bề ngoài mà nói, hắn có thể vượt qua hai chiêu của đệ tử Vô Cực lão nhân đấy!

Trận thứ năm, Vương Tước Nhi đấu với Phu Sơn, nàng rất nghe lời của Trịnh Loan vừa đi lên liền nhận thua, sau đó ảo não xuống, năm trận đấu đã xong, liền có một chút thời gian nghỉ ngơi giữa trận.

"Thật mất mặt!" Vương Tước Nhi che mặt.

"Không sao, đây là làm theo khả năng." Trịnh loan dịu dàng cười, kéo tay của nàng xuống.

Vương Tước Nhi bĩu môi, "Ta còn muốn trước khi xuất giá lưu lại một thời oanh liệt, giờ thì không được....."

https://thuviensach.vn

"Không cho phép gả cho Đông Phương Diệu." Trịnh Loan đột nhiên thu hồi nụ cười, buồn buồn nói.

Vương Tước Nhi kinh ngạc ngẩng đầu.

"Tước Nhi, vừa rồi ta đột nhiên hiểu một chuyện." Trịnh Loan trầm mặc chốc lát, nghiêm túc nhìn nàng nói.

Vương Tước Nhi nghe vậy, đè xuống trong lòng rung động, lại mở lêncười giỡn, "Loan ca ca không phải phát hiện là yêu ta đó chứ? Ha ha ha, như vậy mới không cho ta gả!"

Nàng thề, thật sự nàng chỉ là đang nói đùa, trước kia nàng cũng thường cười giỡn như vậy, những nụ cười đều bị Trịnh Loan cắt đứt, lúc này, tại sao lại biến thành như vậy?

Vương Tước Nhi nhìn Trịnh loan chậm rãi gật đầu, sau đó nhìn đến hai tai của hắn bắt đầu ửng hồng, trong đầu đột nhiên trở nên trống rỗng.

"Nếu muốn gả, Tước Nhi gả cho ta đi." Trịnh loan hắng giọng nói.

Tần Phong đột nhiên đưa đầu tới, "Nhưng Thái Phó lại muốn cùng thái tử giao hảo đó ạ." Chuyện tình của Tước Nhi hắn đã sớm biết, chỉ là không nói, ngày hôm nay hắn nhìn Trịnh loan rốt cuộc thông suốt, trong lòng cũng cảm thấy vui vẻ cho Tước Nhi, nhưng có vấn đề vẫn còn tồn tại.

"Mộ Lương đã nói qua với ta, Đông Phương Diệu cùng Phong Vụ Niên đang tính toán liên thủ đối đầu với Mộ quốc." Trịnh Loan nghĩ ngợi chốc lát sau đó nhìn về phía Tần Phong.

"Đó không phải là tìm chết sao?" Tần Phong trợn mắt, trước mắt không cần nói tới "Sát Thần" Mộ Lương của Mộ Quốc, chỉ bằng binh lực cùng vị trí địa lý của Mộ quốc, nếu như hai nước giáp công, nhiều lắm cũng là lưỡng bại câu thương, huống chi còn có Mộ Lương ở đây, binh lính trước

https://thuviensach.vn

hết không nói, chỉ cần có tướng lĩnh cầm đầu, thì Mộ Lương nhất định sẽ giết chết, giống như lúc ở cuộc chiến Kim Than, những đều đó người Nước Tước của bọn họ không dám quên đâu.

"Năm đó Tước quốc tấn công Mộ quốc, vốn cũng không phải là hành động sáng suốt." Tư thanh nói.

"Mộ Lương nói, lần này là do Đông Phương Diệu mang binh, điều này cũng làm cho nói rõ hắn nhất định là sẽ chết, người chết thế nào cưới được Tước Nhi?" Trịnh Loan lạnh nhạt nói, sắc mặt lại cười rất ôn hòa.

"Nhưng thái Phó hi vọng Tước Nhi sẽ làm hoàng hậu." Tần Phong lại chỉ ra một cái vấn đề.

"Hoàng hậu....." Trịnh Loan khẽ buông mắt xuống, liếc nhìn Vương Tước Nhi còn đang sững sờ, đột nhiên nở nụ cười, ánh mắt bình thường ôn hòa liền sắc bén hơn nhiều, "Đông Phương diệu chết trận sa trường, có thể nhận lấy ngôi vị hoàng đế, chỉ có mình chất nhi là ta đây."

Hắn không phải là người thiện lương, chỉ là lười phải đi tranh những thứ này, thật ra thì hoàng thượng vẫn luôn coi trọng hắn, nhưng hắn thật sự không muốn cái kia vị trí, lần này vì Tước Nhi, hắn cảm thấy hắn phải làm những thứ gì.

"Hồng nhan họa thủy..... Tước Nhi ngươi trả Đức Vương không tranh quyền thế cho ta!" Tần Phong vỗ trán cảm thán.

Vương Tước Nhi nghe vậy, thân thể chấn động, sững sờ nhìn về phía Trịnh loan đang cười híp mắt, đột nhiên trước mặt bỗng tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

"Tước Nhi!" Trịnh loan ôm lấy nàng, hốt hoảng nhìn về phía Phong Linh.

https://thuviensach.vn

"Không có chuyện gì, hưng phấn quá độ mà thôi." Phong Linh am hiểu y thuật liền bắt mạch cho nàng, sau đó nhịn cười nói.

Nghe vậy, mọi người quay qua đầu, bả vai bắt đầu lay động.

Mà những người Mộ Lương kia từng người đều có ảo thuật cao cường, đối thoại của bọn người Trịnh Loan đã sớm để cho bọn họ nghe được.

"Ha ha ha, phản ứng của nàng ta thật đáng yêu!" Mộ Hỏa Nhi cười đến gập cả lưng xuống.

Mộ Lương cười như không cười nhìn về phía Trịnh loan, "A Noãn, ta cảm thấy Trịnh loan làm Hoàng đế cũng không tệ lắm, nếu như vậy, chúng ta chỉ cần lấy Phong quốc đưa cho Mộ Lê là được rồi."

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết không có ý kiến gì, Trịnh loan sẽ là vị hoàng đế tốt, nàng cũng nghĩ là như thế.

"Nhưng mà vẫn sẽ bắt lấy Đông Phương Diệu." Mộ Lương không biết tại sao từ lúc biếnĐông Phương Vũ ngưng tụ thành huyết châu, cười có chút khát máu, "Ta rất muốn nhìn họ tự giết lẫn nhau."

"Hắn không nên đánh chủ ý lên Mộ quốc." Bạch Thánh Vũ chen miệng, "Bốn năm trước cuộc chiến Kim Than, hình như chính là hắn khơi màu lên."

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, trong nháy mắt sắc mặt lạnh xuống, cuộc chiến Kim Than?Vậy là ngay từ ban đầu Đông Phương Diệu cũng tham dự chuyện hại Mộ Lương, nàng sẽ không để cho hắn tốt hơn!

Mộ Lương biết nàng đang suy nghĩ gì, cười đầy ôn hòa.

"Trận thứ sáu, Bạch Thánh Vũ của Mộ quốc đấu với Nhiễm Tư của Phong Quốc!"

https://thuviensach.vn

"Ưmh, các huynh đệ, muốn ta thương hương tiếc ngọc hay không?" Bạch Thánh Vũ miễn cưỡng đứng lên, cười như không cười nhìn Nhiễm Tư một cái.

Hoa Trảm Lãng tặng hắn một cái liếc mắt, trực tiếp động thủ, đẩy hắn lên lôi đài.

Bạch Thánh Vũ khó khăn lắm đứng ngay ngắn, liền thấy trước mắt Nhiễm Tư mặc áo trắng bay phất phới, lạnh lẽo nhìn mình.

"Bắt đầu đi." Nhiễm tư là hậu vệ của Tướng quân, ảo thuật so với nam tử của Trung Đô không tính là rất yếu, dù sao cũng hơi cao ngạo, nàng biết Bạch Thánh Vũ chỉ là một thương nhân, trong lòng có chút khinh thường.

Bạch Thánh Vũ là nhân vật bực nào, làm sao không nhìn ra thái độ cao ngạo của nữ nhân này, lập tức thu lại nụ cười, nheo lại mắt, xem ra hắn không cần suy nghĩ nên thương hoa hương tiếc ngọc hay không, người kiêu ngạo như vậy cũng không phải là hoa hay Hương Ngọc gì.

Nhiễm Tư thấy hắn còn chưa động thủ, có chút không vui, giơ trường kiếm lên, sau đó đâm về phía hắn, các chiêuđều rất tàn nhẫn.

"Chậc chậc, em gái ác độc này, Trạch Lương, ngươi thích không?" Cảnh Duệ ngồi bên cạnh Trạch Lương, nhìn bộ dáng tàn bạo của Nhiễm Tư trên đài, trêu chọc nói.

"Thật ra thì độc thân cũng rất tốt." Trạch Lương mở to mắt, hắn rút được muốn tìm kiếm tốt nhất không thể như nữ nhân này, vừa cao ngạo, vừa ngoan độc, hắn rất không thích.

Lần này, ngay cả Hoa Khấp Tuyết trong mắt cũng dính ý cười, hôm nay thật sự Trạch Lương vô cùng khôi hài.

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Vũ nhìn chiêu thức tàn nhẫn của Nhiễm Tư, trong mắt hiện lên châm chọc, lúc bóng kiếm nặng nề hạ cuống đột nhiên xoay người, hừ lạnh một tiếng, vung cây quạt, chống đỡ ở trên cổ họng của Nhiễm Tư.

"Ngươi!" Nhiễm Tư trừng mắt, không thể tin được nhìn Bạch Thánh Vũ, mới vừa rồi rõ ràng hắn không hề cử động, hơn nữa nàng cũng đã triển khai khiên phòng hộ,làm sao hắn có thể nhanh như vậy đã phá được phòng hộ của nàng, còn chế trụ được nàng.

"Ngươi thua." Bạch Thánh Vũ chậm rãi thu tay lại, cũng không thèm nhìn nàng một cái, liền định đi xuống.

Trong nội tâm Nhiễm Tư không cam lòng, liền nâng kiếm từ phía sau hắn đâm tới.

Sắc mặt Bạch Thánh Vũ liền phát rét, phất tay đánh một chưởng về phía nàng, ném nàng về phía Phong Vụ Niên.

"Quản tốt người của ngươi." Bạch Thánh Vũ lạnh lùng nhìn hắn một cái, lắc mình xuống đài.

Phong Vụ Niên tiếp được Nhiễm Tư đã hộc máu rồi hôn mê, chán ghét ném nàng xuống mặt đất, sắc mặt xanh mét, nữ nhân không chấp nhận mình thua như vậy, quả thật là làm hắn mất mặt, nếu không phải tại chỗ này quá nhiều người, thì hắn sẽ giết nàng!

"Tình cách gì chứ, thật quá ghê tởm rồi." Bạch Thánh Vũ hùng hùng hổ hổ trở lại, trong lòng rất là khó chịu.

"Ơ a, không phải muốn thương hoa tiếc ngọc sao?" Trạch Lương cười híp mắt nhìn về phía hắn.

"Tự bản thân người đi thương!" Bạch Thánh Vũ gõ đầu của hắn một cái, "Tiểu bạch kiểm đáng chết này."

https://thuviensach.vn

Trạch Lương mặt trầm xuống, nâng lên quả đấm liền muốn đánh hắn, lại bị một cỗ huyễn lực ngăn trở.

"Muốn đánh, trở về rồi đánh." Mộ Lương nhàn nhạt nhìn bọn họ một cái, trong mắt hàm chứa uy nghiêm.

Bạch Thánh Vũ cùng Trạch Lương thu tay lại, hừ với nhau một tiếng, hung hăng ngồi xuống.

"Lưu Nguyệt, một lát nữa tới ta ra thi đấu rồi." Cảnh Duệ lại gần Lưu Nguyệt, giống như vô ý nói.

"Ta biếta, ngươi là người cuối cùng mà." Lưu Nguyệt mở to mắt gật đầu một cái, "Phải cố gắng lên nha."

Cảnh Duệ hài lòng cười, khó khi được nha đầu này nhớ đến chuyện chúc mình cố gắng lên, nhưng câu nói tiếp theo của nàng lại làm cho hắn trong nháy mắt trở nên tức giận.

"Nhưng mà Cảnh Duệ, ngươi thật sự đánh thắng được cái tên ẻo lả đó sao? Ngộ nhỡ hắn rất lợi hại thì như thế nào?"

"Sao nàng không thể nói dễ nghe một chút chứ?" Cảnh Duệ trợn mắt, nếu hắn thật sự vô dụng như vậy, còn có thể đi theo Vương Gia sao?

Lưu Nguyệt bị hắn la liền rụt cổ lại, ủy khuất nhìn hắn, "Lời ta nói đều là lời nói thật nha, ngộ nhỡ ngươi thật sự đánh không lại....."

"Ai ai, Cảnh Duệ, nữ hài tử là phải dỗ dành, không nên la hét như vậy." Bạch Thánh Vũ không nhìn nổi nói.

"Khi ta dụ dỗ nàng, thì nàng cho ta phản ứng gì chứ!" Cảnh Duệ hừ lạnh một tiếng, đứng dậy liền đi lên lôi đài, trong lòng rất buồn rất không thoải mái, nhìn nữ nhân của người ta rồi lại nhìn người của mình một chút, thật là

https://thuviensach.vn

khác nhau một trời một vực, chỉ cần nhìn vương phi mà nói, mặc dù đối với người khác lạnh lẽo, nhưng ít nhất nàng luôn vô điều kiệntin tưởng vương gia, sẽ vì hắn mà cố gắng, sẽ quan tâm hắn, nhưng còn Lưu Nguyệt? Cảnh Duệ hắn cũng không phải là Thánh Nhân, hắn cũng có một chút lòng hư vinh!

"Tình cảm gặp nguy cơ, vẫn còn độc thân là tốt nhất." Trạch Lương hơi ngẩng đầu, lặng lẽ nói.

"Hỏa Nhi, hắn thế nào vậy?" Lưu Nguyệt có chút uất ức, nhìn bộ dáng Cảnh Duệ đang rất tức giận, nhưng nàng không biết mình đã làm cái gì nha.

"Khụ khụ, cái này ta cũng không biết, ngươi hỏi tiểu thư toàn năng của ngươi một chút đi." Mộ Hỏa Nhi cười gượng, không biết phải nói sao, thần kinh của Lưu Nguyệt không phải thô bình thường, nàng không thể nào nói ra miệng được.

"Tiểu thư?" Ánh mắt Lưu Nguyệt chuyển sang Hoa Khấp Tuyết, "Muội đã làm gì sai sao?"

Hoa Khấp Tuyết bị hỏi cũng sững người, sau khi suy nghĩ một lát, mới lạnh nhạt nói, "Ngươi không đủ tin tưởng, không đủ quan tâm hắn."

"Đúng đúng, Lưu Nguyệt, nếu như ngươi có thể lấy ra một phần nhiệt tình của ngươi đối với tiểu thư nhà ngươi phân cho Cảnh Duệ có chút, chỉ sợ hắn cũng sẽ không như vậy, thật ra thì nam nhân rất dễ dụ." Mộ Hỏa Nhi tiếp lời, bài ra bộ dáng ta là người từng trải.

"Rất dễ dụ, hả?" Hoa Trảm Lãng nhíu mày, cười mập mờ.

Mộ Hỏa Nhi rụt cổ một cái, nịnh hót cười cười, "Không phải không phải, nhất định phải hảo hảo phục vụ."

https://thuviensach.vn

"Hai ngốc tử trong tình cảm." Mộ Lương bĩu môi, liếc nhìn Lưu Nguyệt đang khổ tâm suy nghĩ, sau đó cười híp mắt nhìn xuống người trong ngực, vẫn là A Noãn của hắn tốt nhất.

Hoa Khấp Tuyết biết hắn đang nghĩ cái gì, giựt giựt khóe miệng, cũng không nói gì.

Chủ tử, người nam nhân kia cười đến thật xấu, ngươi đừng nghĩ tới hắn nữa, chờ huyện lực của Liệp Tử có đủ, hóa thành hình người, sẽ rất đẹp mắt! Khiêu Hồng đột nhiên lên tiếng, nhân cơ hội quảng cáo.

"Các ngươi có thể biến thành người?"

"Mẹ nó, người nào xấu!"

Khiêu Hồng, ta là nam nhân của ngươi!

Hai người đồng thời mở miệng thật lớn.

Hoa Khấp Tuyết ngạc nhiên, Mộ Lương khó chịu, Liệp Tử giận dữ.....

"Chàng có thể nghe thấy chúng ta trao đổi, Liệp Tử nói chuyện ta cũng vậy có thể nghe thấy." Hoa Khấp Tuyết phát hiện ra điểm này, nguy hiểm hí mắt.

Sắc mặt Mộ Lương đang đen như mực liền biến sắc, cười xấu hổ cười, mới vừa rồi nếu không phải hắn nhất thời nhịn không được này..... Nhưng hắn lại nghĩ, Liệp Tử nhất thời cũng sẽ nhịn không được.....

Ta...ta chỉ là nói giỡn thôi.....ai yêu Liệp Tử này,ngươi đã bao nhiêu năm không có hóa hình người rồi, làm gì mà nam nhân hay không nam nhân! Khiêu Hồng cười gượng.

Được, ta không phải nam nhân của ngươi, đây là ngươi nói. Giọng nói lúc nào cũng âm ấm ôn nhu của Liệp Tử lần đầu tiên trở thành trầm bổng,

https://thuviensach.vn

hắn đây là uy nghiêm vốn có.

Ai, ngươi đừng như vậy! Khiêu Hồng có chút chột dạ, nhưng vô luận nàngcó nói gì, cũng không được câu trả lời nào.

"Lại có một đôi tình cảm nguy cơ." Mộ Lương có chút không biết nói gì.

"Chớ nói sang chuyện khác." bàn tay thon của Hoa Khấp Tuyết liền nắm lỗ tai của hắn, nhưng rất nhẹ nhàng không hề có chút lực nào, vốn đây rất giống động tác trêu đùa, hiện tại Mộ Lương lại cảm thấy nguy hiểm trùng trùng điệp điệp.

"Chuyện này, chuyện này....." Mộ Lương cảm thấy có chút khó xử, "Cùng lắm thì về sau khi ta nói chuyện với Liệp Tử thì nàng cũng sẽ nghe thấy đây thôi."

Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, lúc này mới hừ nhẹ một tiếng, thả tay xuống.

"Hắc hắc, A Noãn đừng nóng giận,, xem so tài." Mộ Lương chỉ chỉ lên lôi đài, Cảnh Duệ đang bắt đầu so tài.

"Khụ khụ, không biết chúng ta cóvinh hạnh đó hay không, biết các ngươi đang cùng ai nói chuyện?" Hoa Trảm Lãng ở bên cạnh nghe được nhưng không hiểu chuyện gì, không nhịn được hỏi.

"Thật xin lỗi, ngươi không có cáivinh hạnh này." Mộ Lương liếc xéo hắn, cao ngạo vô cùng, thấy vậy Hoa Trảm Lãng thiếu chút nữa không nhịn được mà đánh hắn.

"Hoàng thẩm, ngài nói cho Hỏa Nhi biết được không." Mộ Hỏa Nhi cũng rất hiếu kì muốn biết, lập tức làm nũng, "Hơn nữa Tôn điệt tử của ngài cũng muốn biết."

https://thuviensach.vn

"Ta tên là Khiêu Hồng, cùng Liệp Tử là vậy bảo vật hộ thân của chủ tử cùng người nam nhân kia!" Còn không đợi Hoa Khấp Tuyết trả lời, Khiêu Hồng đã tỏa ánh sáng, sau đó hả hê tuyên bố.

"Ở bên ngoài, đàng hoàng một chút." Hoa Khấp Tuyết đột nhiên trầm mặt, rút Khiêu Hồng ra, lạnh lùng nhìn nàng, nàng không muốn rước lấy phiền toái không cần thiết.

"Chủ tử, ta đã sai rồi....." Khiêu Hồng rất sợ Hoa Khấp Tuyết tức giận, lập tức không dám nói lời nào, ánh sáng đỏ cũng không dám phát ra nữa.

"Ta hiểu rồi, trách không được tại sao hoàng thẩm đều không đeo trâm bạch ngọc nữa." ban đầu Mộ Hỏa Nhi còn thấy có chút kỳ quái, Tuyết Tuyết tại sao đột nhiên thích cây trâm huyết ngọc, thì ra là thần vật.

"Lão Đầu Nhi trước khi đi cho các ngươi hay sao?" Hoa Trảm Lãng nhíu mày.

"Khiêu Hồng cùng Liệp Tử vẫn sống ở dưới đáy Hàn Trì, sư phụ để cho chúng ta đi lấy thử một lần." Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái.

"Đã mạnh giờ càng mạnh hơn..... Tại sao những tôm tép chúng talại không có cách nào biết thành Tôm Hùm một lần chứ?" Bạch Thánh Vũ thở dài, rất là hâm mộ nhìn Khiêu Hồng.

"Tôm Hùm cũng là tôm." Không biết Lưu Nguyệt hồi hồn từ lúc nào thuận miệng nói.

"Bị Cảnh Duệ la là đáng đời!" Bạch Thánh Vũ giật giật khóe miệng, có chút cắn răng nghiến lợi nói.

"Vậy chuyện các ngươi tu luyện, có liên quan gì với chúng nó không?" Hoa Trảm Lãng đánh vào đầu Bạch Thánh Vũ một cái, quay đầu hỏi.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái.

"Trận thứ bảy,Cảnh Duệ Mộ quốc đấu với Phó Lợi Phong Quốc!"

Mọi người chuyển lực chú ý sang lôi đài, đây là trận đấu cuối cùng của hôm nay, nếu Mộ quốc có thể thắng, vậy hôm nay liền coi như đã tạo nên kỳ tích, từ xưa đến nay, không có quốc gia nào có thể toàn thắng ở vòng đấu đầu tiên.

Phó lợi nhìn nam nhân có khuôn mặt tối tăm trước mặt, sống lưng mơ hồ lạnh cả người, hình như hắn không có làm chuyện gì để cho hắn ta tức giận đi, không khỏi nhẹ giọng hỏi, "Cảnh đại nhân, ngài không có chuyện gì chứ?"m thanh nhỏ nhẹ, thật là cân xứng với cái khuôn mặt nữ nhân kia.

Cảnh Duệnghe hắn nói, cũng nổi da gà, hỏa khí cuối cùng trong lòng cũng cháy lên, liền vận khởi hết toàn bộ Huyễn Lực đánh về phía Phó Lợi, đòn đánh xuống vừa nhanh vừa mạnh, rất giống phóng cách sắc bén của những người Phong Quốc đấu trước đó.

Trong lòng Phó Lợi cả kinh, cũng thu hồi vẻ mặt vui đùa, chuyên tâm né tránh công kích của hắn, nhân cơ hội rút bảo kiếm từ trong vỏ kiếm ra, đâm về phía hắn.

Cảnh Duệ giống như đang mất bình tĩnh, nhìn kiếm đâm tới, cũng không thèm tránh vội, vọt thẳng tới, bộ dáng nhìn rất là dữ dội.

Trong bụng Phó Lợi cười lạnh, Cảnh Duệ nhìn bên ngoài thì thông minh, nhưng trên thực tế cũng chỉ là một mãng phu, cứ xông về phía trước như vậy, một lát chết như thế nào cũng không biết, nhưng sau một khắc, thì hắn không thể nào cười được nữa.

Hắn vận hết mười phần công lực cho cú đâm này nhưng chỉ một chút nữa là kiếm sẽ đâm trúng trái tim của Cảnh Duệ, lại thấy hắn đột nhiên đưa

https://thuviensach.vn

tay lên trước ngực vừa đỡ, vừa trực tiếp bắt lấy mũi kiếm, làm cho bảo kiếm không thể đi về phía trước được nữa.

Sắc mặt Phó Lợi trầm xuống, muốn rút bảo kiếm trở về, lại cảm thấy tay của Cảnh Duệ giống như dính chặt vào bảo kiếm, trong lòng cả kinh, muốn quăng kiếm tránh đi, nhưng Cảnh Duệ không cho hắn cơ hội này, tay xuất ra nội lực, liền làm cho bảo kiếm bị vỡ nát, sau đó liền phóng tới bắt lấy cổ họng của Phó Lợi.

"Chậc chậc, lần đầu tiên thấy tiểu tử này ra tay độc ác như vậy." Bạch Thánh Vũ ngạc nhiên nói, bình thường Cảnh Duệ không ra tay, cho dù có ra tay, cũng không có chiêu thức tàn nhẫn như thế, đánh cho ngườiđến chết như vậy, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy.

Lưu Nguyệt khẩn trương nhìn Cảnh Duệ, mới vừa rồi khi kiếm kia thiếu chút nữa đã đâm vào ngực của hắn, khi nàng nhìn thấy thì hô hấp thiếu chút nữa ngưng lại, ít nhiều gì nàng cũng nhìn ra Cảnh Duệ đang liều chết mà động thủ.

"Hồng nhan họa thủy....." Trạch Lương lần nữa lặng lẽ mở miệng.

"Lưu Nguyệt, không cần phải lo lắng, Cảnh Duệ sẽ không thua." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Lưu Nguyệt.

"Nhưng cái kia này....." Lưu Nguyệt cau mày, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tất cả đều là lo lắng.

"Bắt đầu từ bây giờ, ngươi nên học phải tin tưởng." Hoa Khấp Tuyết ngắt lời nàng, nếu Lưu Nguyệt vẫn không toàn tâm tin tưởng Cảnh Duệ, thì bọn họ sẽ không hạnh phúc.

Lưu Nguyệt cắn môi một cái, cuối cùng gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thẩm, lúc nào thì người đã trở thành người biết thuyết giáo rồi vậy?" Mộ Hỏa Nhi híp mắt cười nhìn Hoa Khấp Tuyết, giống như là phát hiện ra bảo bối gì.

Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, lại không nói chuyện.

"Hoàng thẩm, ta nhớ được trước kia người lúc nào cũng Lãnh Băng Băng, không nói lời nào!" Mộ Hỏa Nhi không ngừng cố gắng, Hoa Khấp Tuyết hoàn toàn trầm mặc như không có liên quan gì đến nàng.

"Ta không phải trời sanh ra đã lạnh lùng." Hoa Khấp Tuyết khẽ buông mắt xuống, lạnh nhạt nói, nếu nàng có sống cùng với song thân khoẻ mạnh, có lẽ nàng sẽ không phải như thế này.

Nghĩ tới đây, thì giọng nói của nữ kia lại giống như đang vang trong đầu, làm cho nàng không nhịn được đau mà lòng.

"Hỏa Nhi." Mộ Lương đột nhiên lạnh lùng nhìn về phía Mộ Hỏa Nhi, ngay lúc đó cũng ôm Hoa Khấp Tuyết càng chặt hơn.

"Hỏa Nhi, đừng nói nữa." Lúc này Hoa Trảm Lãng cũng ngăn Mộ Hỏa Nhi hỏi nữa, hắn cảm thấy nỗi bi thương trên người Tuyết Tuyết, mặc dù chỉ trong nháy mắt.

Mộ Hỏa Nhi tự biết mình đã nói sai, ngoan ngoãn câm miệng.

"A Noãn, ta nói rồi, nàng có ta là đủ rồi." Mộ Lương khẽ vuốt ve đầu của nàng, giọng nói có chút trầm thấp, mang theo cảm giác trấn an lòng người.

Hoa Khấp Tuyết không nói gì, chỉ là thở dài một cái.

Tranh tài không kéo dài bao lâu, nhất là khi Cảnh Duệ đánh ra các công kích rất ác độc, Phó Lợi rất nhanh bị thua, vì vậy, đã sáng lập ra kỳ tích, tất

https://thuviensach.vn

cả năm người đều tiến vào vòng tranh tài thứ hai.

"Cảnh Duệ!" Lưu Nguyệt nhìn Cảnh Duệ xuống, vội vàng đứng lên.

"Vương Gia, ta mệt mỏi, đi về nghỉ trước." Cảnh Duệ thẳng đi qua Lưu Nguyệt bên cạnh, nhàn nhạt nói, sau đó liền bước đi mà không hề quay đầu.

Lưu Nguyệt ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ, không biết nên làm gì.

Những người khác thấy vậy, chỉ lắc đầu, cũng không hề nói gì.

Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết đứng lên, nhìn thấy Trịnh loan ở phía trước đang ôm vương Tước Nhi đi về phía mình, không khỏi nở nụ cười, "Đức vương, cùng về thôi."

"Ừ." Trịnh loan gật đầu, cười có chút xuân phong hả hê, sau khi nghĩ thông suốt, tâm tình cả người liền tốt hơn rất nhiều.

"Chậc chậc, Trịnh loan, ngươi giống y như tiểu hoàng đế của Mộ quốc chúng ta trước kia, đều coi nàng dâu của mình thành muội muội." Bạch Thánh Vũ vẫn không nhịn được, liền nói.

Trịnh loan lúng túng ho khan một cái, cúi đầu nhìn ánh mắt người trong ngực, trong mắt liền hiện lên đau lòng, nếu như hắn còn chưa nghĩ thông suốt, sợ sẽ làm Tước Nhi khổ sở càng lâu hơn nữa.

"Nếu như ngươi làm Hoàng đế, ta liền không diệt Tước quốc." Mộ Lương nhàn nhạt cười.

Trịnh Loan đang đi song song với hắn, nghe vậy, liền mỉm cười, "Tốt."

"Ừ, nam nhân có dã tâm nhìn càng đẹp mắt." Bạch Thánh Vũ nhìn quanh thân của Trịnh Loan rõ ràng phong cách đã khác trước, cười cười nói.

https://thuviensach.vn

"Đa tạ khích lệ." Trịnh loan cười cười, từ chối cho ý kiến.

"Lại có một nam nhân rơi vào ái tình." Bạch Thánh Vũ than thở, lặng lẽ đi tới Trạch Lương bên cạnh, người đàn ông độc thân đi cùng người đàn ông độc thân cũng có chỗ tốt, không bị áp lực.

Phong Vụ Niênkhông biết từ lúc nào đứng ở trước mặt, đám người Mộ Lương thấy vậy, chậm rãi dừng bước.

"Không chết?" Mộ Lương cười lạnh, trong mắt không có ý tốt.

"Còn chưa có được Tuyết cô nương, ta làm sao nhẫn tâm chết được?" khí thế của Phong Vụ Niên rất là phách lối, sau đó lại cười lạnh.

Hoa Khấp Tuyết giận tái mặt, lạnh lùng nhìn hắn, không khí bốn phía dần dần đông lại, người chung quanh hình như cảm thấy khí lạnh, liền nhanh chóng đi lối khác.

"Phong Vụ Niên, ngươi tự đâm đầu vào chỗ chết." Hoa Khấp Tuyết lãnh lùng giận dữ nói, nghĩ đến ngày đó vừa mở ra mắt, thấy người nam nhân muốn hôn mình không phải là Mộ Lương, một khắc kia nàng thật sự muốn phá hủy hắn, dĩ nhiên, nàng xuống tay cũng không nhẹ.

"Nữ nhân thì đừng lớn lối như vậy thì tốt hơn." Phong Vụ Niên cười lạnh, "Ta đã không phải là ta của trước kia."

"Phải hay không phải, ngươi cuối cùng sẽ là bại tướng dưới tay của ta." Mộ Lương đột nhiên nhàn nhạt nở nụ cười, nhưng ánh mắt nhìn về phía Phong Vụ Niên lại đầy sát ý.

Sống lưng của Phong Vụ Niên lạnh cả lên, nhưng nghĩ đến mình đã có ảo thuật vô thượng, lập tức đều chỉnh lại thân thể, phách lối tuyên chiến, "Bại tướng dưới tay? Ngươi là đang nói chính ngươi sao."

https://thuviensach.vn

"Cho ngươi hai con đường, thứ nhất, hiện tại ta giết chết ngươi; thứ hai, chờ trên chiến trường, ta giết chết ngươi." So phách lối, người nào hơn được Mộ Lương, Mộ Lương vốn so với Phong Vụ Niên còn cao hơn một chút, hắn đứng thẳng người sau đó từ trên cao nhìn xuống Phong Vụ Niên, khí thế bức người tự nhiên mà phát ra.

Sắc mặt Phong Vụ Niên liên tái xanh, đang muốn nói gì, lại thấy không trung thoáng qua một vệt kim quang, ánh mắt giật giật, hừ lạnh một tiếng liền lắc mình rời đi.

"Ảo thuật của hắn đã tiến bộ không ít, vượt qua Hoa Thủy Thủy." vừa rồi Hoa Khấp Tuyết đã thăm dò nội lực của hắn một chút, có chút kinh ngạc.

"Phía sau hắn, có người." Mộ Lương hừ nói, "A Noãn, còn nhớ lúc đại thọ của Mộ Lê, hắn đưa cái hộp chứa trận thế bên trong không?"

"Nếu người ở sau lưng hắn muốn đối phó chúng ta, sợ là có chút khó giải quyết." Hoa Khấp Tuyết vừa đi vừa nói.

"Hai người các ngươi còn sợ gì." Hoa Trảm Lãng bĩu môi, một người so với một người mạnh mẽ hơn, còn nói khó giải quyết gì chứ.

"Nhân Ngoại Hữu Nhân Thiên Ngoại Hữu Thiên." Mộ Lương không đồng ý mà lắc đầu, "Trực giác nói cho chúng ta biết, chúng ta bây giờ vẫn còn rất yếu."

Lời này vừa nói ra, dưới chân mọi người liền lảo đảo một cái.

"Ôi." Lưu Nguyệt vẫn còn đang thất thần, không có chú ý người phía trước bởi vì dưới chân lảo đảo mà ngừng lại, liền đụng phải tiểu thư nhà mình.

https://thuviensach.vn

"Cẩn thận chút." Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, kéo nàng đến trước mặt, nhìn bộ dạng thất thần của nàng, liền thở dài.

Mộ Lương thấy vậy, có chút dở khóc dở cười, không muốn Lưu Nguyệt đụng vào vợ hắn nữa, hắn giơ tay kêu Đại Hoa tới đây.

"Ngao!" Đại Hoa gầm nhẹ một tiếng, hù rất nhiều người đi đường chạy đi.

"Lên đi, mười một người, nó cõng được." Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết nhảy lên trước.

Mọi người gật đầu, từng người một bay lên lưng hổ.

Lưu Nguyệt vẫn còn bộ dáng thất thần kia, khi nàng dùng sức bật lên, không kịp thu thế lại, rơi mạnh lên lưng của Đại Hoa.

"Ngao!"

Bạch Hổ Đại Hoa ủy khuất gầm nhẹ. Hạ

https://thuviensach.vn

Chương 79: Biến Đối Lớn

Editor: thao1504

Sau khi vòng thứ nhất tranh tài liền được nghỉ ngơi hai ngày, sẽ đến vòng thứ hai tranh tài.

Hoa Khấp Tuyết đấu với Bạch Thánh Vũ; Cảnh Duệ đấu với Trịnh loan; Hoa Trảm Lãng đấu với Hạ Lạc Hưng; Trạch Lương đấu với Phu Sơn.

Không nghi ngờ chút nào Hoa Khấp Tuyết đã thắng bạch Thánh Vũ, mà Cảnh Duệ vẫn quyền phát ngoan độc như cũ, nên Trịnh Loan bất đắc dĩ phải thua cuộc, mà ở cặp đấu của Hoa Trảm Lãng, dĩ nhiên là Hoa Trảm Lãng thắng lợi, nhưng Trạch Lương lại đã thua bởi Phu Sơn, cũng chứng kiến tận mắt thủ đoạn ngoan độc vô tình của Phu Sơn.

Sau hai ngày, chính là trận chung kết, mọi người đều đến nơi so tài sớm hơn một chút ngồi vào chỗ của mình, tới người quan sát so hai ngày tranh tài trước cũng nhiều hơn, dù sao đây là cuộc so tài giữa các quốc gia, nếu chiến thắng liền có vô hạn vinh quang.

"Vương phi, ngài phải cẩn thận, tên Phu Sơn rất khó đối phó!" Hoa Khấp Tuyết bắt trúng Phu Sơn, Trạch Lương lo âu nói, vuốt vuốt bả vai bị Phu Sơnlàm tổn thương.

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt đáp, quét bờ vai của hắn một cái, nhíu nhíu mày, "Mộ Lương, có thể làm cho nhanh một chút hay không."

Là câu khẳng định chứ không phải câu nghi vấn.

https://thuviensach.vn

"A Noãn hỏi, không thể đều phải có thể." Mộ Lương bên cạnh bị đụng tới liền lười biếng cười, chỉ thấy hắn nhìn Trạch Lương một cái, hừ nhẹ nói, "Trị cái gì mà trị, ba người Trạch Lương bọn hắn rất ít khi bị thương, lúc này nên cảm thụ lúc đó nhiều hơn một chút."

"Vương Gia." khóe miệng Trạch Lương không nhịn được co quắp.

"Nếu như gặp phải chuyện ngoài ý muốn thì sao?" chân mày Hoa Khấp Tuyết chau càng sâu thêm, có chút không đồng ý.

Mộ Lương liền thở dài, hung mạnh lên khuôn mặt của Hoa Khấp Tuyết một cái, bàn tay tức giận vỗ vào chỗ bị thương của Trạch Lương.

"Ưmh....." Trạch Lương cắn răng nhịn xuống, buồn bã nhìn xa xăm về phíatrước, sắc mặt bởi vì đau đớn mà trắng bệch, khuôn mặt đổ mồ hôi lạnh, phải biết một chưởng kia của Phu Sơn thiếu chút nữa là phế đi tay của hắn, hiện tại Vương Gia lại.....

Hoa Trảm Lãng ở một bên nhìn thấy không thể bỏ mặc được liền muốn đi xuống nói chút, lại thấy nụ cười của Mộ Lương chợt thu lại, lòng bàn tay toát ra hào quang màu tím, chỉ chốc lát sau, thu tay về.

"A Noãn, ta đã chữa hết cho hắn." Mộ Lương quay lại tranh công.

Hoa Khấp Tuyết hé miệng, trong mắt hiện lên ý cười, "Hắn là thuộc hạ của chàng, chẳng lẽ không nên làm như vậy?"

"A Noãn, nàng nên che chở ta mới đúng!" miệng Mộ Lương đầy ghen tức, lạnh lẽo nhìn Trạch Lương trước mắt, Trạch Lương cảm giác rất là vô tội.

"Cảnh Duệ a, một lát ngươi sẽ đấu với ta đâu rồi, còn là....." Hoa Trảm Lãng quay đầu lại nhìn Cảnh Duệ một cái, lười biếng cười.

https://thuviensach.vn

"Hai người các ngươi không cần phải so tài, chờ A Noãn chiến thắng Phu Sơn, thì chúng ta đã thắng." Mộ Lương nhàn nhạt nhìn về phía hai người.

"Không kiên nhẫn nữa sao?" Hoa Trảm Lãng nhíu mày.

"Sáng nay nhận được tin tức, Vân Tương đã có động tác, bất quả chỉ một chút chuyện nhỏ Mộ Lê có thể ứng phó, nhưng bên Tước quốc đang đều động đại quân chuẩn bị xuất phát rồi."

Mộ Lương nhếch môi, hoàn hảo vào lúc trước khi hắn tới đây đã nghĩ đến điểm này, nên quân đội của Mộ quốc đã sớm chuẩn bị xong để đánh giặc, nếu không thì thế cục hiện tại thật đúng là phiền toái.

"Nhanh như vậy đã không nhịn được." Bạch Thánh Vũ nghe vậy, thu lại vẻ cười đùa thường ngày.

"Trịnh loan tới." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn về phía trước.

"Đức vương....." Mộ Lương vẫn hiện lên nụ cười lười biếng, lười biếng nhìn Trịnh loan.

"Vương Gia gọi ta tới là vì chuyện gì?" Trịnh loan cũng không dài dòng với hắn, liền hỏi trực tiếp.

"Sau cuộc tranh tài, ngươi trở về nói với lão hoàng đế là muốn ngôi vị hoàng đế đó, đại quân của Đông Phương sau khi ngươi trở về, thì chắc đã xuất phát, chờ khi hắn vừa chết, nhanh chống đoạt lấy ngôi vị hoàng đế, sau đó thu binh."

Ngón tay của Mộ Lương nhẹ nhàng gõ trên thành ghế, ánh mắt thâm thúy.

"Như thế đối với Mộ quốc và Tước quốc đều tốt." Trịnh loan gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Tước Nhi cô nương đâu?" Mộ Hỏa Nhi nhìn bên cạnh hắn một chút, lại không nhìn thấy cái đó tiểu đầu kia.

"Ta đã đưa nàng đến một chỗ an toàn, chờ chiến tranh kết thúc, sẽ đón nàng trở lại." Trịnh loan nhớ tới Vương Tước Nhi, thái độ nhu hòa hơn không ít.

Thấy vậy, Mộ Lương hài lòng cười, dàn xếp tốt Vương Tước Nhi, dĩ nhiên sẽ có thể toàn tâm toàn ý làm mình chuyện nên làm, không phải hắn không thể diệt Tước quốc, nhưng nếu như có thể, thì hắn sẽ không muốn Tước quốc, trước không nói lãnh thổ vốn đã rộng lớn của Mộ quốc, thì chỉ thiếu không có vùng hải đảo nào mà thôi,giữ lại một Tước quốc cùng Mộ quốc hai lực lượng đối lập với nhau, ít nhiều gì có thể làm cho hoàng đế sau này của Mộ quốc có lòng cảnh giác, đừng quá phóng đãng.

"A, tranh tài bắt đầu." Lưu Nguyệt hô nhỏ một tiếng, theo bản năng nhìn về phía Cảnh Duệ.

Cảnh Duệ nhàn nhạt nhìn về phía trước, cũng không nhìn nàng.

Lưu Nguyệt rất khổ sở, cũng bốn năm ngày rồi, hắn còn không thèm nói chuyện với mình.

"Trận đầu, Cảnh Duệ Mộ quốc đối với Mộ quốc....."

"Chúng ta bỏ cuộc." Hoa Trảm Lãng lười biếng nhếch miệng, giơ tay lên.

Các giám khảo đều không dám tin, đã đi đến vòng này rồi, thế mà lại bỏ cuộc?

Trong mắt Phong Vụ Niên toát ra hàn khí, bỏ cuộc, đó chính là muốn rút ngắn thời gian tranh tài xuống, không biết tiên sinh kia có kịp chuẩn bị hay không đây.

https://thuviensach.vn

Nhìn phía dưới hai người chàng chàng thiếp thiếp, trong lòng Phong Vụ Niên hừ lạnh, cũng không cần lo lắng nhiều như vậy, hắn nên tin tưởng tiên sinh, Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết cũng không ân ái được mấy ngày nữa, chờ Mộ Lương vừa chết, Hoa Khấp Tuyết chính là của hắn,nhìn dáng vẻ xinh đẹp của Hoa Khấp Tuyết, trên khuôn mặt Phong Vụ Niên liền gợi lên ý cười.

"Chuyện này....." Quan viên kia nhìn về phía Phong Vụ Niên.

"Như vậy, liền tiến hành cuộc tranh tài kế tiếp." Phong Vụ Niên tập trung lại, nhàn nhạt cười, nhỏ giọng nói với Phu Sơn, "Ngươi tận lực kéo dài thời gian khi đấu với Hoa Khấp Tuyết."

Phu Sơn vừa nghe, rất không vui, "Thái tử vì sao biết ta nhất định sẽ thua?"

Phong Vụ Niên hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nhìn hắn một cái.

Phu Sơn liền cảm thấy rùng mình, lắc mình nhảy lên trên lôi đài.

"A Noãn, ta chờ nàng." Mộ Lương khẽ vuốt gương mặt của nàng, chống lại ánh mắt của Phong Vụ Niên, trong mắt hiện lên lãnh ý.

Phong Vụ Niên hừ một tiếng, nhìn thẳng hắn, nhưng ánh mắt kia giống như đang nhìn một người chết.

"Được." Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đứng dậy, gật đầu một cái, bay người lên đài, áo trắng bồng bềnh, người tựa như bay, sau đó chậm rãi hạ xuống lôi đài, chỉ nghe chung quanh vang lên một mảnh hút khí, ánh mắt cũng không dời khỏi khuôn mặt của Hoa Khấp Tuyết được, đẹp, tuyệt thế mỹ nhân!

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng liếc nhìn chung quanh, bức ánh mắt của bọn họ thu trở về, lúc này mới nhìn về phía Phu Sơn, dung mạo rất là hung hãn.

https://thuviensach.vn

"Mỹ Nhân a, nếu ngươi nhận thua, ca ca cũng có thể không làm tổn thương đến làng da cùng thân thể của ngươi." Phu sơn hả hê cười, giống như trận này hắn đã thắng chắc, lưỡi búa cầm trên tay thay đổi tay qua lại.

Hoa Khấp Tuyết chỉ là lạnh lùng nhìn hắn, cũng không nói lời nào.

Phu sơn chỉ cảm thấy bị nàng xem thường, lập tức nổi nóng, "Bắt đầu đi!"

"Cuộc tranh tài này phải cầm binh khí, vương phi, ngài chọn một món đi ạ." một người đứng ở bên cạnh chỉ vào hàng khí kế đó.

Hoa Khấp Tuyết tiện tay cầm một thanh trường kiếm, nhìn bọn họ ý bảo cầm tất cả còn lại xuống.

"Tranh tài bắt đầu!"

Phu Sơn nghe hiệu lệnh, trong hai mắt nháy mắt dính lên tia khát máu, giơ búa đánh về phía trước mặt của Hoa Khấp Tuyết.

Sắc mặt của Hoa Khấp Tuyết không thay đổi, thân người bất động, giơ kiếm lên muốn chống lại, lại không nghĩ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, binh khí trong tay không biết vì nguyên nhân gì, gảy thành từng khúc.

Hoa Khấp Tuyết nghiêng nghiêng người, tránh khỏi cái búa kia, có chút buồn bực chuyện binh khí kém chất lương mà Phong Quốc cung cấp, trong đầu lại đột nhiên vang lên âm thanh của Khiêu Hồng.

Trong tay của chủ tử chỉ có thể cầm mình ta!

Dứt lời, Khiêu Hồng chợt lóe Hồng quang, biến thành bảo kiếm màu đỏ, đặt vào trong tay Hoa Khấp Tuyết.

Mọi người ngạc nhiên nhìn kiếm trong tay của nàng, đây là cây kiếm gì, bọn họ đều đều đã gặp qua rất nhiều bảo kiếm, thế nhưng cũng không nhận

https://thuviensach.vn

ra.

Ánh mắt Phong Vụ Niên lạnh lẽo, thì ra xích kiếm ở trong tay Hoa Khấp Tuyết, không phải ở trong tay Mộ Lương! Vậy một lát nữa người tiên sinh sẽ đối phó, chính là Hoa Khấp Tuyết.

Nghĩ đến đây, trong lòng có chút phức tạp, có chút không muốn Hoa Khấp Tuyết đi tìm chết, nhưng nếu lấy nàng ra so sánh với ngôi vị vương giả của hắn, thì cũng là bớt chút thứ mà thôi, tiên sinh đã đồng ý diệt trừ đi Mộ Lương, đã như vậy, trong lòng trừ có chút đáng tiếc ngoài ý muốn kia, thì vui sướng nhiều hơn, ít đi Mộ Lương, hắn làm cái gì đều không cần cố kỵ.

Ánh mắt lưu luyến trên mặt Hoa Khấp Tuyết, cuối cùng nhẹ nhàng thở dài, Hoa Khấp Tuyết ơi Hoa Khấp Tuyết, nếu ngay từ đầu nàng không cùng Mộ Lương ở chung một chỗ, Bổn cung sẽ cầu tiên sinh tha cho, nhưng hôm nay, nàng chỉ có chết! Hoa Khấp Tuyết vừa tránh né công kích của Phu Sơn, vừa nghĩ làm như thế nào đánh nhanh thắng nhanh, Khiêu Hồng xuất hiện quá đột nhiên, làm rối loạn bước chân vốn có của nàng, làm cho hiện tại nàng cũng có chút dở khóc dở cười.

"Liệp Tử, ngươi cai quản tốt nữ nhân của ngươi." Mộ Lương trầm mặt nhìn về phía trường kiếm màu đỏ trong tay Hoa Khấp Tuyết, thiếu chút nữa không nhịn được mà đi lên phá hủy nó, mới vừa rồi, nếu A Noãn không nhanh tránh ra, nhất định sẽ bị thương!

Chủ tử, nàng không phải. Liệp Tử đáp rất trầm ổn, rõ ràng còn đang giận dỗi chuyện tình hai ngày trước.

"Oa, kiếm này thật là đẹp, hoàng thẩm cầm kiếm thật là đẹp." Mộ Hỏa Nhi ngơ ngác nhìn Hoa Khấp Tuyết, tóc đen, áo trắng, hồng kiếm, thật sự là tổ hợp hoàn mỹ!

https://thuviensach.vn

"Có gì để nhìn, chỉ là kiếm kia thật sự là không tệ." Hoa Trảm Lãng bất mãn ánh mắt luôn đuổi theo Hoa Khấp Tuyết của Mộ Hỏa Nhi, lập tức căm giận nói.

"Tiểu thư vẫn luôn đẹp như vậy." khuôn mặt Lưu Nguyệt đầy tự hào.

"Trong mắt của ngươi quả nhiên vẫn chỉ có vương phi." Rất nhiều ngày không nói với nàng lúc này Cảnh Duệ nhàn nhạt ra tiếng, trong giọng nói có chút cô đơn.

"Không phải vậy." Lưu Nguyệt cuống quít quay đầu lại muốn giải thích, lại thấy hắn nhìn về phía trước, có bộ dáng không có ý muốn nghe, trong lòng rất là uất ức.

Hoa Khấp Tuyết chỉ thủ không công đã chọc giận Phu Sơn, chiêu thức càng thêm tàn nhẫn, cấp bậc ảo thuật của hắn rất cao, hơn nữanhững chiêu của hắn đều là sát chiêu, nếu là tay không, Hoa Khấp Tuyết muốn mạnh mẽ giết hắn cũng không khó, nhưng quy định nhất định phải dùng binh khí, điều này làm cho nàng rất ít khi sử dụng kiếm có chút buồn bực.

Chủ tử, còn chờ gì nữa, nhanh đánh nhanh đánh, liền đánh nát cái búa kia ở trước mặt của ta mà dám phách lối!

Mặt Hoa Khấp Tuyết liền đen lại, nhịn không được gầm nhẹ một tiếng, "Câm miệng."

Phu Sơn Nhất đánh xuống đều rất ngoan độc, lại nghe một tiếng"Câm miệng" này của nàng, lập tức cho đang nói mình, trên mặt nhuộm đầy tức giận, cười lạnh về phía Hoa Khấp Tuyết, "Câm miệng? Tiểu kỹ nữ người, không biết đánh chỉ biết tránh, chẳng lẽ còn cho là đại gia sẽ nhượng bộ ngươi!?"

Sắc mặt Hoa Khấp Tuyết phát lạnh, đột nhiên đứng vững thân thể, lạnh lùng nhìn Phu Sơn, quanh thân tản mát ra lạnh lẽo dày đặc, hiển nhiên đã

https://thuviensach.vn

tức giận.

Thấy Phu Sơn này hung hăng bổ một búa tới, Hoa Khấp Tuyết nghiêng người, Phu Sơn không kịp thu lực, hạ xuống dưới lôi đài, trên lôi đài trong nháy mắt liền xuất hiện một lỗ hổng vừa sâu vừa lớn.

Thấy vậy, mọi người không khỏi thổn thức không dứt, đạo lực mạnh mẽ như vậy, nếu là chém vào trên người cô nương kia, trời, bọn họ không dám tưởng tượng.

"Ha, Tuyết Tuyết tức giận, cũng không biết Phu Sơn này nói cái gì." Hoa Trảm Lãng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoa Khấp Tuyết đầy lạnh lẽo, lập tức cười, không có ý tốt xem trò hay.

"A Noãn, từ từ hành hạ, chúng ta không vội." Mộ Lương đột nhiên cười lạnh một tiếng, bí mật truyền âm cho Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyếtnhìn về phái hắn bên này không thể nhận ra gật gật đầu, giơ tay lên vũ động Khiêu Hồng, thẳng tắp chống lại phu sơn lưỡi búa lớn, chỉ nghe"Bùm" một tiếng, Hoa Khấp Tuyết vẫn không nhúc nhích, nhưng kia phu sơn đành lui về phía sau mấy bước.

Phu sơn không thể tin nhìn Hoa Khấp Tuyết, lại vận đủ sức lực hung hăng hướng nàng chém tới, chỉ coi mới vừa là sai lầm của mình.

Lần này hắn vận hết mười phần công lực, cầm búa bổ tới, kèm theo đó là hắn giận dữ rống to lên.

Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh một tiếng, đột nhiên bay người lên, chuyển động kiếm cầm trong lòng bàn tay, đâm xuống dưới, vận ba phần sức lực, đánh vào búa của hắn, xoay người đáp xuống mặt đất, đánh bay búa của hắn lên trời.

https://thuviensach.vn

Phu sơn kinh hãi, liền đứng dậy bay vọt tới muốn đi bắt lấy, lại bị một đạo hồng quang ngăn lại, trơ mắt nhìn cây búa bảo bối của hắn bị mấy đạo Hồng Quang biến thành mảnh vụn rơi xuống.

"Khốn kiếp!" Phu sơn giận dữ, cả khuôn mặt vẫn vặn vẹo như cũ, hung dữ nhìn Hoa Khấp Tuyết, bức ra huyễn lực toàn thân, nắm hai tay thành quyền, đánh về phía trái tim và bụng của Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết chỉ là dễ dàng một nghiêng người tránh khỏi công kích của hắn đánh về phía bụng nàng, tay không đặt trước ngực, cản trở công kích của Phu Sơn.

Trong lòng bàn tay của Hoa Khấp Tuyết toát ra bạch quang, khóa chặt tay của Phu Sơn vào trong đó, sau đó bạch quang lại hóa thành từng sợi tơ, lan truyền khắp toàn thân phu sơn, trói thật chặt hắn lại.

Cánh tay trái duy nhất còn lại của Phu Sơn liền dùng hết sức lực đánh về phái Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nghĩ đến vết thương trên vai của Trạch Lương, ánh mắt lập tức lạnh lẽo, "Khiêu Hồng, cũng nên nhìn thấy máu rồi." Dứt lời, chém về phái cánh tay kia của Phu Sơn, lại quên huyễn lực của mình đã tăng lên không ít, vốn chỉ muốn tổn thương hắn, lại ngờ rằng chém dứt hoàn toàn cánh tay của hắn xuống.

"A! Ta nhận thua!" Phu Sơn đau đớn ngã xuống đất, lớn tiếng kêu, hoảng sợ nhìn Hoa Khấp Tuyết, tựa hồ đang nhìn một cơn ác mộng.

Ác độc mỹ nhân, ác độc mỹ nhân kia

Hoa Khấp Tuyết rất là vô tội, "Thật xin lỗi, ta không khống chế được sức lực." Dứt lời, chậm rãi thu tay về, Khiêu Hồng chợt phát hồng quang, trở lại trên búi tóc.

https://thuviensach.vn

"Cuộc so tài tranh bá lần này đã có vô địch, Hoa Khấp Tuyết của Mộ quốc!"

"Ha ha ha ha, không thể khống chế được sức lực, ta ha ha ha....." Bạch Thánh Vũ cười ngã lên trên bàn, dùng sức nện xuống.

Trong mắt Mộ Lương hiện lên ý cười, nha đầu này thật đúng là một bảo vật

Trịnh loan thấy Hoa Khấp Tuyết thắng, dẫn theo Tần Phong, rời đi trước.

Phong Vụ Niêntự mình cầm phần thưởng đi xuống, đi tới trên lôi đài, chậm rãi đến trước mặt Hoa Khấp Tuyết, cười thương hại, "Hoa Khấp Tuyết, ta lại hỏi nàng một lần nữa, nàng có nguyện ý đi cùng bản cung hay không."

Hoa Khấp Tuyết nhận lấy cái hộp, cũng không thèm nhìn hắn một cái, liền xoay người rời đi.

Sắc mặt của Phong Vụ Niên rất khó coi, ngước mắt nhìn kim quang đang chợt lóe, lạnh lùng nở nụ cười, "Như thế, là chính nàng đã lựa chọn ở cùng một chổ với Mộ Lương, chết!"

Hoa Khấp Tuyết nghe lời nói này của hắn, cảm thấy rất quái lạ, khẽ rùng mình một cái, càng thêm đề phòng.

Phong Vụ Niên lui về phía sau hai bước, quay về phía chân trời gật đầu một cái.

Mộ Lương thấy một vệt kim quang có tốc độ mà mắt thường không cách nào nhìn thấy được đang đánh về phái Hoa Khấp Tuyết, lập tức phi thân nhảy đến bên cạnh Hoa Khấp Tuyết, muốn mang nàng đi, lại không nghĩ rằng kim quang kia đã đến trước mặt hai người, trước mắt hai ngườiánh

https://thuviensach.vn

sáng cực đại, còn không kịp phản ứng, liền cảm giác thân thể bị hút vào bên trong kim quang kia.

"Mộ Lương!"

"Tuyết Tuyết!"

"Vương Gia!"

"Vương phi!"

"Tiểu thư!"

"Hoàng thúc, hoàng thẩm!"

Hoa Trảm Lãng nhanh chóng đứng lên, không thể tin nhìn Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết biến mất ngay tại chỗ, sắc mặt lập tức lạnh đến cực hạn.

"Ha ha ha ha, Bổn cung nói qua, bọn họ từng người một, đều phải chết!" Phong Vụ Niên thấy vậy, điên cuồng cười lớn, lúc này Mộ Lương tất nhiên khôngchạy khỏi, mặc dù không phải là mình giết, nhưng cuối cùng hắn cũng đã chết.

"Ngươibắt hoàng thúc đi nơi nào!" Mộ Hỏa Nhi lập tức vung roi ra, đánh về phía Phong Vụ Niên.

"Hỏa Nhi chớ làm loạn." Hoa Trảm Lãng cả kinh, Kéo Mộ Hỏa Nhi lại, dừng động tác của nàng lại, sợ thương tổn đến đứa bé, "Để ta."

"Hừ, Mộ Lương không có ở đây, các ngươi còn muốn thắng ta?" Phong Vụ Niên giơ tay ra dấu cho phía sau, hơn ba mươi cao thủ trong khoản không đồng thời xuất hiện, đứng ởsau lưng hắn.

https://thuviensach.vn

"Kiệt Ngạo!" Hoa Trảm Lãng hừ lạnh một tiếng, vận đủ hết toàn bộ huyễn lực kết thành một phòng hộ ở phía trước.

Người xung quanh rối rít thét lên chạy trốn, hội trường nhất thời tán loạn.

Phong Vụ Niên phất phất tay, hơn ba mươi người xông lên, đánh về phía bọn người Hoa Trảm Lãng, công kích đánh ra rất mạnh, nhưng khi đánh lên phòng hộ kia của Hoa Trảm Lãng, thì tất cả đều bị hóa giải.

Phong Vụ Niên híp híp mắt, không ngờ Hoa Trảm Lãng này cũng cường hãn như thế, xem ra chính mình không tự mình động thủ là không được nha, nghĩ đến đây, phi thân bay lên không trung, đánh một chưởng về phía phòng hộ, cố gắng đánh vỡ nó.

"Chỉ bằng ngươi, cũng muốn đánh vỡ?" Hoa Trảm Lãng cười lạnh một tiếng, phi thân lên, trực diện chống lại công kích của Phong Vụ Niên, phát động huyễn lực lên cực đại đánh lên không trung.

Trong lòng Phong Vụ Niên cảm thấy lo lắng, giơ tay lên chống lại một chưởng kia của Hoa Trảm Lãng, trong lúc nhất thời không chiếm được một chút ưu thế nào.

Trong lòng Hoa Trảm Lãng cũng rất kinh ngạc, không ngờ mới có mấy ngày, Phong Vụ Niên liền cường đại đến vậy.

Hai người trên không trung đối đầu nhau, còn hơn ba mươi người ở phía dưới kia cũng cùng đám người Cảnh Duệ đánh nhau.

Mỗi người bọn họ đều là lấy một chọi bốn, cũng không dám chậm trễ, lập tức dùng hết bản lĩnh của mình, Bạch Thánh Vũ bị năm người vây quanh, cây quạt màu trắng trong tay không ngừng quơ múa, không lâu sau liền dính đầy máu tươi, trước mặt hắn có hai người ngã xuống.

https://thuviensach.vn

Ba người kia thấy vậy, ra chiêu cũng càng ngày độc hơn, Bạch Thánh Vũ chuyên tâm đối địch, nên hiện tại cũng chiếm được thế thượng phong.

Cảnh Duệ vừa che chở Lưu Nguyệt vừa đấu với tám người, rất là thua thiệt, cho dù là chém thương ba người chém chết một người, nhưng trên người của hắn cũng bị thương nhẹ mấy chỗ.

Lưu Nguyệt nhìn thấy vậy, tronglòng liền gấp gáp, lập tức tức giận đánh quyết liệt về phía bọn người đang đánh tới, tu luyện của nàng cũng được coi là có chút thành tựu, toàn lực đối phó một người, cũng không phải là quá thua thiệt.

Trạch Lương che chở Mộ Hỏa Nhi, Mộ Hỏa Nhi là phụ nữ có thai, động tác không còn được linh hoạt như trước kia, nhưng roi dài trên tay cũng múa rất hùng hổ đầy uy lực, cùng Trạch Lương phối hợp, cũng đã giết ba người.

Chiến đấu đã đến giai đoạn gay cấn, trên người hai bên ai cũng dính đầy máu tươi, trong không trung Hoa Trảm Lãng cũng đánh rất kịch liệt với Phong Vụ Niên.

Lưu Nguyệt nhìn thấy một người áo đen đánh về chỗ sơ hở phía sau lưng không phòng bị của Cảnh Duệ, không chút suy nghĩ liền nhào tới sau lưng của Cảnh Duệ.

"Phốc!" Lưu Nguyệt phun ra một ngụm máu tươi, bị người áo đen kia đánh trúng ngực, hiện tại chỉ cảm thấy cả người đau nhức.

"Lưu Nguyệt!" Cảnh Duệ đỏ mắt, giận dữ rống to lên, ôm lấy Lưu Nguyệt trường kiếm trong tay trở nên bén nhọn hơn, mới vừa rồi hai bên còn ngang với nhau, nhưng hiện tại chỉ còn thiên về một bên, chỉ là trong nháy mắt, liền giết chết ba người.

https://thuviensach.vn

"Lưu Nguyệt, nàng phải cố chịu đựng, sẽ không có chuyện." Cảnh Duệ liền phóng ra một đạo Huyễn Lực vào trong cơ thể nàng, bảo vệ tâm mạch của nàng, giọng nói cũng bắt đầu run rẩy.

"Cảnh, Cảnh Duệ..... Ta tin tưởng chàng." Lưu Nguyệt cố gắn nở nụ cười, ngay sau đó trước mặt bỗng tối sầm, đã mất đi tri giác.

Hai mắt Cảnh Duệ đỏ bừng, nặng nề gật đầu, xuất ra hết toàn bộ Huyễn Lực đánh úp về bốn phía.

Bọn người Mộ Hỏa Nhi nhìn thấy tình huống của bên này, lại càng thêm nóng vội, roi trong tay quất cũng nhanh hơn, đột nhiên, nàng cảm thấy bụng đau xót, đau đớn khom lưng xuống, sức lực trong tay cũng nhỏ hơn không ít.

"Công chúa, người không sao chứ?" Trạch Lương gấp gáp rống to, động tác trong tay cũng càng nhanh, chém chết hai người sau đó liền đỡ Mộ Hỏa Nhi lên.

"Ta, động Thai Khí." khuôn mặt của Mộ Hỏa Nhi tái nhợt, cố nén đau đớn, nhìn về phía không trung Hoa Trãm Lãng đang đánh với Phong Vụ Niên.

Tâm của Trạch Lương càng lo lắng, liền vận hết toàn bộ huyễn lực, nhưng dù sao hắn là lấy một địch với bảy tám người, mặc dù những người đó không cường đại bằng mình, nhưng cũng không bị thất thế, trong lúc nhất thời hắn vừa vận công truyền nội lực cho Mộ Hỏa Nhi làm cho nàng bớt đau đớn, lại vừa đối địch, rất nhanh liền bị trọng thương.

"Trảm Lãng....." cả người Mộ Hỏa Nhi bị tuột khỏi tay của Trạch Lương, lại cảm thấy bụng quặn đau, theo bản năng nỉ non.

Trong không trung hoa Trảm Lãng trong lòng đau xót, quay đầu nhìn lại, nhìn kỹ thì thấy sắc mặtMộ Hỏa Nhi tái nhợt, bộ dạng yếu ớt dường như

https://thuviensach.vn

muốn té xỉu, lòng liền đau nhói, nổi giận gầm lên một tiếng, liền đánh Phong Vụ Niên văng ra chỗ khác, phi thân đến bên người Mộ Hỏa Nhi.

"Hỏa Nhi, nàng sẽ không có chuyện." trong lòng Hoa Trảm Lãng tràn đầy đau xót, lấy một viên thuốc từ trong lòng ngực ra cho Mộ Hỏa Nhi ăn, tức giận nhìn bốn phía, chính là bọn họ, chính là bọn họ đã đả thương Hỏa Nhi của hắn! Hoa Trảm Lãng trong cơn giận dữ, huyễn lực tăng vọt, hung hăng đánh khắp bốn phía, liền làm cho tất cả người áo đen đều bị trọng thương nằm la liệt trên mặt đất, muốn bò dậy cũng rất khó khăn.

Phong Vụ Niên thấy vậy, trợn to hai mắt, vốn tưởng rằng không có Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, hắn sẽ không cần sợ gì, xem ra hắn đãquá khinh địch, Hoa Trảm Lãng này cũng có võ công cao thâm và ngoan độc như vậy.

Trong lòng của Phong Vụ Niên quyết định không thể để cho Hoa Trảm Lãng còn sống rời đi, lập tức dốc hết toàn bộ sức lực đánh về phía bọn họ.

Mọi người chỉ cảm thấy được một cỗ huyễn lực cực đại đè xuống, cũng khạc ra một ngụm máu tươi.

Hoa Trảm Lãng thấy Mộ Hoả Nhi trong ngực cực kỳ suy yếu, hai mắt đột nhiên phóng ra lam quang, một cỗ huyễn lực khổng lồ từ hai mắt phóng ra, Hoa Trảm Lãng theo bản năng bay vọt lên không trung, hai tay kết thành một thế công lạ mắt, ngay sau đó huyễn lựcmàu xanh dươngbọc lại Phong Vụ Niên.

Trong lòng Phong Vụ Niên cả kinh, nhìn cảnh tượng trước không thể tin được, hai mắt Hoa Trảm Lãng đã biến thành màu xanh, nhanh chóng tránh thoát trói buộc của hắn, phi thân trốn đi.

"Đại Hoa!" Hoa Trảm Lãng hồi hồn, cũng không thể tin được nhìn hai tay của mình, không hiểu huyễn lực mạnh mẽ của mình từ đâu mà có,

https://thuviensach.vn

nhưng tình thếhiện tại không được phép hắn suy nghĩ nhiều, liền cao giọng gọi Bạch Hổ.

Liền có tiến gầm trả lời lại, Đại Hoa từ không trung chạy bay tới, chở tất cả mọi người trên lưng, nhìn bọn người áo đen đang hoảng sợ, đánh mỗi người một người cái, đưa bọn họ lên Tây Thiên, lúc này mới chở bọn họ đi về phía Mộ quốc.

"Khụ khụ, Trảm Lãng, không ở lại nơi này chờ Mộ Lương sao?" Bạch Thánh Vũ cũng bị thương không nhẹ.

"Nếu bọn họ có thể an toàn trở lại, thì chúng ta không cần chờ; nếu không thể an toàn trở lại, chúng ta chờ cũng chỉ là uổng công, không bằng chạy về Mộ quốc, giúp Mộ Lê một tay." Không thể không nói Hoa Trảm Lãng rất lý trí.

Những người khác nghe vậy, mặc dù lo lắng cho Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, nhưng cũng cảm thấy đây là con đường tốt nhất.

Hoa Trảm Lãng lau sạch vết máu trên mặt Mộ Hỏa Nhi, đau lòng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của nàng, giơ tay lên đặt ở nàng bụng, nhẹ nhàng vận huyễn lực màu xanh, giúp nàng an thai.

"Tiểu tử thúi, chờ ngươi ra ngoài, coi ta đánh chết ngươi không, dám làm cho mẫu thân của ngươi cực khổ nhiều như vậy!" Hoa Trảm Lãng cắn răng nghiến lợi gầm nhẹ, nếu không vì cái thai này, Hỏa Nhi sẽ không bị thương.

"Đều tại ta không tốt, không bảo vệ tốt công chúa." Mặt của Trạch Lương đầy đau lòng, chỉ hận mình còn quá yếu.

"Chính ngươi cũng bị thương, tự mình xử lý cho mình đi." Hoa Trảm Lãng lắc đầu một cái, từ trong lòng ngực lấy ra một chai thuốc ném cho

https://thuviensach.vn

hắn, lại lấy ra thêm một chai thuốc ném cho Cảnh Duệ, "Xức vào vết thương của Lưu Nguyệt đi, sẽ không có gì đáng ngại."

Cảnh Duệ gật đầu một cái, khẽ vạch y phục của Lưu Nguyệt ra, bôi thuốc cho nàng, nhìn vết máu động trên ngực nàng, đau lòng đến tột đỉnh, hai ngày nay hắn còn giận dỗi với Lưu Nguyệt, vậy mà nàng lại nguyện ý chết thay vì mình, hắn thật là một tên khốn kiếp.

"Khụ khụ, Trảm Lãng, chuyện Huyễn lực màu xanh trên người ngươi là thế nào?" Bạch Thánh Vũ mặc dù bị thương, nhưng lòng hiếu kỳ cũng không ít đi chút nào, mở to hai mắt nhìn chằm chằm lam quang đang phát ra trên tay Hoa Trảm Lãng.

"Ta cũng không biết, lúc nóng lòng liền phát ra, sau đó vẫn vậy, bây giờ nghĩ lại thật là không thể tin được." Hoa Trảm Lãng cau mày lắc đầu, không ngờ trong cơ thể của hắn có huyễn lực cường đại như vậy,Huyễn Lực màu xanh dương!

"Ta nhìn huyễn lực này cũng rất giống với hai người Mộ Lương bọn, chắc là vì các ngươi đều là đệ tử của Vô Cực lão nhân mà thôi." Bạch Thánh Vũ sau khi băng bó xong vết thương của mình liền nói.

"Cái này ta cũng không biết." chính bản thân Hoa Trảm Lãng cũng thể giải thích được, nên chỉ có thể giải thích chuyện này như thế thôi.

Nhưng hắn cũng không biết, huyễn lực này cùng sự truyền thụ của Vô Cực lão nhân, không hề có quan hệ gì.

"Ưmh....." Mộ Hỏa Nhi chậm rãi mở mắt, nhìn khuôn mặt Hoa Trảm Lãng đầy lo lắng, theo bản năng liền vuốt bụng của mình, "Đứa bé của ta!"

"Nha đầu ngốc, con của chúng ta vẫn còn, đừng lo lắng." Hoa Trảm Lãng yêu thương vuốt ve tóc của nàng, hắn không phải một người chồng tốt, trơ mắt nhìn nàng bị thương.

https://thuviensach.vn

"Không có chuyện gì là tốt rồi, hoàng thúc đâu? Tuyết Tuyết đâu?" Mộ Hỏa Nhi thấy chung quanh không thấy bóng dáng của Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương, gấp gáp hỏi.

"Chúng ta không thể đợi bọn họ." Hoa Trảm Lãng kiềm nén nói.

Mộ Hỏa Nhi cũng không phải là tiểu cô nương không hiểu chuyện, nghe vậy, suy tư một hồi lâu, thở dài, khuôn mặt lo lắng, "Tuyết Tuyết cùng hoàng thúc nhất định có thể trở về, đúng không?"

"Ta tin tưởng Vương Gia cùng vương phi!" Trạch Lương đột nhiên lên tiếng, mặc kệ phía trước có nguy hiểm gì, Vương Gia cùng vương phi tuyệt đối sẽ không gặp chuyện không may, tuyệt đối sẽ không gặp chuyện không may!

"Ừ, Trạch Lương ngươi nói đúng!" Mộ Hỏa Nhi gật đầu, đảo mắt nhìn về phía Lưu Nguyệt đang hôn mê bất tỉnh, trợn to hai mắt, "Cảnh Duệ, ngươi chữa trị cho Lưu Nguyệt sao rồi? Nàng đã giúp ngươi cản một chiêu!"

"Tốt hơn rồi." sắc mặt của Cảnh Duệ rất khó coi, ôm Lưu Nguyệt thật chặt, nỗi bi thống trong lòng chỉ có hắn biết, "Ta không nên giận dỗi với nàng."

"Bây giờ hối hận có ích lợi gì, đợi nàng tỉnh, thì hảo hảo bồi thường chứ sao." nói như thế nào Bạch Thánh Vũ với Cảnh Duệ cũng là cùng nhau lớn lên, thấy vậy, cũng không khỏi thở dài.

"Phốc!" đột nhiên Trạch Lương đang nằm ở Đại Hoa phun ra một ngụm máu.

"Trạch Lương, ngươi làm thế?" Bạch Thánh Vũ tới bên cạnh hắn nâng hắn lên, lo lắng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, ta cảm giác thương thế kia không phải do những người đó đánh thôi." trên mặt Trạch Lương cũng nghi ngờ, "Hơn nữa trong cơ thể ta cũng không có khó chịu, ngược lại bởi vì ngụm máu này mà thư thái không ít."

"Chuyện gì xảy ra?" Bạch Thánh Vũ quay đầu hỏi Hoa Trảm Lãng, nơi này chỉ có y thuật của hắn là tốt nhất.

Hoa Trảm Lãng cau mày bắt mạch cho hắn, một hồi lâu gương mặt kinh hãi, "Không cần thuốc mà khỏe?"

"Cái gì?" Trạch Lương sửng sốt, sờ sờ lồng ngực của mình, nội thương nặng nhất hình như thật sự hết rồi.

"Không đúng, mọi chuyện hôm nay đúng là không tầm thường, Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết mất tích, Hoa Trảm Lãng ngươi phát ra lam quang, Trạch Lương thì không thuốc mà khỏi." Bạch Thánh Vũ không thể tin.

Trong lòng Trạch Lương cũng cực kì khó hiểu, nhìn tay của mình một chút, đột nhiên phát hiện da của mình so với trước kia thì mịn màng hơn không ít, mặc dù không bằng các cô nương, nhưng cũng so với tay của nam tử thì trắng hơn một chút, hơn nữa..... tại sao hắn cảm giác tay của hắn nhỏ đi một chút? Có phải hắn hoa mắt hay không?

"Công lực của Phong Vụ Niên tại sao lại mạnh hơn nhiều như vậy?" Cảnh Duệ nãy giờ vẫn đang buồn bực không lên tiếng đột nhiên mở miệng.

Hoa Trảm Lãng nghe vậy, cũng trầm mặt "Mộ Lương nói phía sau hắn có người, ta thấy kim quang kia chính là người sau lưng hắn giở trò quỷ, như vậy xem ra, nhân lực sau lưng hắn lực lượng cường hãn làm cho chúng ta có thể sánh bằng rồi."

https://thuviensach.vn

"Kim quang? Ở Vân Huyễn Đại lục còn có ai có ảo thuật có màu sắc, ta chỉ gặp qua Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, hôm nay thì có một ngươi." Bạch Thánh Vũ cũng là rất nghi hoặc.

"Có lẽ, Vân Huyễn Đại lục này còn có rất nhiều chuyện chúng ta không biết." chân mày của Trạch Lương cũng nhăn thành một đoàn.

"Đừng nghĩ nhiều như vậy nữa, về Mộ quốc đi trước, cũng không biếtMộ Lê ở đó thế nào." Bạch Thánh Vũ nói.

Cảnh Duệ thấy Lưu Nguyệt trong ngực hô hấp bắt đầu thay đổi đã dần vững vàng, lòng thấp thỏm cũng để xuống, "Hoàng thượng có thể tự mình xử lý, ít nhất là trước khi chúng ta trở về, hắn không có việc gì, hơn nữa Ảnh Vệ của vương gia cũng ở lại bên cạnh hắn rồi."

"Tên Vân Tự này làm cái gì đây, muốn soán vị?" đến cuối cùng Bạch Thánh Vũ cũng không nghĩ ra Vân Tự muốn làm gì, Vân Tự soán vị hắn có thể lý giải, nhưng hắn soán vị thì cứ soán vị cũng không cần cấu kết với ngoại địch như vậy chứ, giống như cuộc chiến Kim than kia, quả thật chính là muốn diệt Mộ quốc.

"Suy nghĩ nhiều như vậy cũng không thể làm gì, trở về thì biết." Cảnh Duệ trầm ngâm nói.

"Ngao!" Đại Hoa đột nhiên thân hình dừng lại, thiếu chút nữa đem bọn họ cũng lật qua.

"Trời ơi, bảo cát, hôm nay chúng ta ra cửa có phải dẫm lên phân hay không!" Bạch Thánh Vũ vỗ trán, trở về nhà thôi mà cũng có thể gặp gỡ bảo cát, cả đời của hắn này cũng chưa từng bị xui xẻo như vậy.

"Đại Hoa, nhắm mắt lại xông về phía trước." Hoa Trảm Lãng cau mày, lập một lớp phòng hộ, làm cho Đại Hoa có thể an toàn xông về phía trước.

https://thuviensach.vn

Đại Hoa hét lớn một tiếng, liều mạng chạy về phía trước, nhưng trước mắt một đất cát màu hoàng, làm cho nó không thể xem thường con đường phía trước, sức gió quá lớn, nó có chút di trì không nổi.

Đại Hoa chở cả đoàn người bay vào bên trong bão cát, nhưng chung quanh đều là cát vàng, không thể nhìn thấy hướng đi ở đâu.

"Đại Hoa, đừng lo lắng nhiều như vậy, cứ xông về phía trước!" Hoa Trảm Lãng vỗ vỗ Đại Hoa, hiện tại cứ xông ra ngoài mới là đúng nhất.

"Gào khóc!" Đại Hoa kêu rên, gió quá lớn rồi, hắn không còn hơi sức a.

"Ngươi có phải đúng là con trai của Thú Vương không vậy, có tiền đồ một chút có được hay không!" Hoa Trảm Lãng cũng kêu lên, trước kia hắn đã nghe nói qua, cha của Đại Hoa năm đó rất là cường hãn.

Đại Hoa hét lớn một tiếng, hiển nhiên là bị chọc giận rồi, móng vuốt lớn cào cào, trong cơ thể đột nhiên có một cỗ lực lượng tràn đầy khắp cả các bộ phận trên thân thể của hắn, trong đầu xuất hiện một con bạch hổ hình dáng to lớn, Đại Hoa nghĩ, đó chính là hắn cha.

Trong lòngĐại Hoa rất chua xót, từ nhỏ đến lớn nó chưa từng thấy qua cha, hôm nay ở trong đầu gặp được, không tồi, trong cơ thể nó thật ra là có lưu lại huyện lục của cha nó cho nó, chỉ là bình thường hắn quá lười nhát, hôm nay bị Hoa Thủy Thủy đâm mấy kích, đột nhiên thông suốt, đón nhận huyễn lực của cha nó để lại một cách tự nhiên.

Toàn thân trên dưới đều ấm áp, trên móng vuốt lông trắng mọc ra càng đẹp hơn, tản ra nhàn nhạt ánh sáng màu trắng.

Trước mắt của hắn đột nhiên toát ra một tia sáng trắng, rống lên một tiếng đầy dũng mãnh, bạch quang dần dần tạo thành một lớp phòng hộ, bảo vệ đám người Hoa Trảm Lãng ở trong đó.

https://thuviensach.vn

Ha, nó trở nên cường đại, về sau người nào dám nói hắn không có tiền đồ nữa, cào chết người đó!

"Ai? Phép khích tướng rất hữu dụng." Bạch Thánh Vũ trợn mắt.

"Khụ khụ." Mộ Hỏa Nhi buồn cười, lại ho khan.

"Thối Thủy Thủy, ta lúc nào không có tiền đồ, ta rất có tiền đồ!" Đại Hoa đột nhiên mở miệng nói chuyện rồi, âm thanh đậm đà lại hơi ngây thơ.

Chuyện này cũng làm cho cả đoàn người kinh ngạc la lên, con cọp ngu ngốc này cũng biết nói chuyện rồi.

"Khụ khụ, trước mắt chở chúng ta về nhà đi đã." Hoa Trảm Lãng bị kêu là thối Thủy Thủy cũng lười đấu võ mồm với nó, nhìn bão cát càng ngày càng đậm, nói.

"Hừ!" Đại Hoa hừ nhẹ một tiếng, đột nhiên gầm lên một tiếng đầy dũng mãnh, Bão cát bốn phía giống như là cũng tránh khỏi hắn, mà trong tròng mắt của hắncũng lóng lánh bạch quang, thấy rõ cảnh tượng chung quanh, phóng người, chở bọn hắn chạy về phía trước mặt.

Rất nhanh, liền bỏ lại bão cát ra sau đầu.

"Đại Hoa, tại sao trước kia ngươi không thể nói chuyện?" Bạch Thánh Vũ bò đến trên đầu hắn, cười hì hì hỏi.

"Cút đi, ngươi mới là Đại Hoa đó, cả nhà ngươi cũng là đại hoa!" Đại Hoa bất mãn lầm bầm, "Huyễn Lực của ta còn chưa đủ, đương nhiên không thể nói chuyện rồi, mới vừa ta bộc phát huyễn lực phụ thân để lại cho ta phát ra ngoài, cho nên có thể nói chuyện đượcrồi."

"Khụ khụ, là do từ nhỏ Lão Đầu Nhi không bồi dưỡng ngươi thậttốt." Nếu không thì sao hiện tại mới có thể nói chuyện, đây chính là con trai của

https://thuviensach.vn

Thú Vương.

"Thối Thủy Thủy!" Đại Hoa không thuận theo vùng vẫy thân thể.

"Không cho phép nhúc nhích!" Hoa Trảm Lãng gầm nhẹ, nhìn Mộ Hỏa Nhi bị nó làm cho choáng váng cả đầu, hung hăng nắm lấy lông Đại Hoa.

"Ngao, chớ nắm lông xinh đẹp củata! Cẩn thận Lão Đầu Nhi trở lại đánh chết ngươi!" Đại Hoa giận dữ rống.

"Mà nè, Đại Hoa, Lão Đầu Nhi rốt cuộc đi đâu?" Hoa Trảm Lãng nghe nó nhắc tới Hoa Liên Phong, nhíu nhíu mày.

"Hắn nhìn thấy lúc Tuyết chủ tử cùng Lương chủ tử đoạt được bảo bốiphát ra một cỗ huyễn lực bất thường, hình như là biết nguồn gốc của huyễn lực kia, rất là lo lắng, còn lẩm bẩm một mình hồi lâu." Thật ra thì Đại Hoa cũng không biết Hoa Liên Phong đi nơi nào.

"Huyễn lực bất thường? Nguồn gốc huyễn lực?" trong đầu Hoa Trảm Lãng đầy mê mang.

"Đừng nghĩ nữa." Mộ Hỏa Nhi thấy hắn cau mày, có chút lo lắng.

"Được, không nghĩ." Hoa Trảm Lãng cười cười, hắn tin tưởng Lão Đầu Nhi sẽ không có chuyện gì.

"Ngồi cho chắc đi, ta phải tăng tốc, hiện tại rất đói, đến sớm một chút sớm được ăn." Đại Hoa gãi gãi mặt, lầu bầu một tiếng đột nhiên tăng tốc.

Khéo miệng mọi người giựt giựt, nắm thật chặt lông hổ dài của hắn...

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Hiểm Cảnh (Một)

Editor: Mộc Du

Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết cũng không biết là bị cái gì cuốn vào bên trong, qua thật lâu rốt cuộc ngã ở trên mặt đất.

"A Noãn, nàng không có chuyện gì chứ?" Mộ Lương một phen lao tới bên cạnh Hoa Khấp Tuyết, khẩn trương hỏi.

"Không sao." Hoa KhấpTuyết lắc đầu một cái, nhìn quanh bốn phía, trong mắt có không ít rung động.

Nhìn thấy ở trong mắt là toàn một màu xanh huyền bí, những cây cổ thụ to lớn che khuất cả bầu trời, chỉ có vài ánh nắng mặt trời xuyên thấu qua cành lá rậm rạp, chiếu xuống mặt đất những tia sáng loang lổ, xua tan đi một chút tối tăm, xông vào mũi chính là nồng nặc mùi lá, xen lẫn với nhiệt độ thấp ở trong không khí, làm cho người ta cảm thấy cả người đều không thoải mái.

"Thật đúng là một rừng rậm lớn." Chỉ là một cái liếc mắt, Mộ Lương đã thu hết cảnh vật bốn phía vào trong đáy mắt, hắn chưa bao giờ đặt chân đến nơi giống như thế này.

"Chúng ta phải ra ngoài như thế nào đây?" Hoa Khấp Tuyết biết nơi này là do kết giới của người kia bày ra mà chỉ cần là kết giới thì nhất định sẽ có cách phá hủy nó.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

https://thuviensach.vn

"A Noãn, tướng công của nàng cũng không phải là vô dụng." Mộ Lương bật cười, đỡ nàng đứng lên, thản nhiên liếc nhìn bốn phía: "Yên lặng theo dõi biến hóa."

"Ha ha ha ha, không nghĩ tới a, các ngươi lại là chủ nhân của xích kiếm và tử tiêu, chẳng tốn chút công phu đã để cho ta gặp được, hừ hừ, lão phu dùng lực lượng của bản thân tạo ra kết giới này, không phải những thứ phàm phu tục tử như các ngươi có thể phá hủy được, ngoan ngoãn chờ chết đi, ha ha ha ha!"

Một đạo giọng nam xen lẫn hưng phấn truyền đến.

"Ngươi là ai!" Thần sắc Mộ Lương lạnh lẽo, trầm giọng hỏi.

"Hừ, các ngươi vẫn chưa xứng để biết tên của lão phu!" Nam nhân kia vô cùng kiêu ngạo.

Ánh mắt của Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết đều lạnh băng, cảnh giác nhìn bốn phía.

"Xú lão đầu, chỉ bằng ngươi cũng xứng khi dễ chủ tử ta, nằm mơ, chờ chúng ta tìm được hóa thân của ngươi, ta còn không giết chết ngươi mới lạ!" Thiêu Hồng so với hắn còn kiêu ngạo hơn.

"Xích kiếm, nếu ngươi cùng tử tiêu ngoan ngoãn nghe lời chịu ra sức vì lão phu, lão phu liền chừa lại đường sống cho hai kẻ vô dụng này!" Nam nhân kia mở miệng khuyên nhủ.

"Xích kiếm cái rắm, lão nương gọi là Thiêu Hồng! Ai muốn vì ngươi mà ra sức hả? Chỉ bằng ngươi cũng xứng? Ngươi không sánh nổi bằng một đầu ngón tay của chủ tử nhà ta!"

Thiêu Hồng kêu gào.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương nhìn nhau, nhưng không nói lời nào, nghe Thiêu Hồng cùng nam nhân kia đấu khẩu.

"Xích kiếm, đừng tưởng rằng các ngươi là thần vật thì lão phu không làm gì được các ngươi, lão phu đã tìm được rất nhiều thần vật, chẳng lẽ lại còn sợ không thu phục được hai người các ngươi!"

Nam nhân kia rõ ràng là thẹn quá hóa giận.

"Ngươi cũng biết bọn ta là thần vật vậy thì loại người phàm như ngươi há có thể có được, đừng nhiều lời nữa!" Liệp Tử đột nhiên lên tiếng, trong âm thanh tản ra sự uy nghiêm.

"Lão phu là phàm nhân? Vậy hai cái tiểu oa nhi này thì tính là gì!" Âm thanh của nam nhân kia có chút căm giận: "Được, hôm nay lão phu muốn xem thử các ngươi có bản lãnh xông ra ngoài hay không!"

Dứt lời, không còn âm thanh nào nữa.

"Thiêu Hồng, chuyện gì xảy ra?" Hoa Khấp Tuyết không còn nghe thấy tiếng của nam nhân kia nữa, lúc này mới lên tiếng hỏi.

"Chủ tử, hắn là muốn có được ta và Liệp Tử, về phần hắn là ai, chúng ta cũng không biết, nhưng lực lượng của hắn rất là cường đại." Thiêu Hồng thở dài: "Ta cùng với Liệp Tử đã nhận chủ, trừ phi là chủ tử chết, nếu không ai cũng không có cách chiếm được chúng ta."

"Cho nên hôm nay hắn muốn giết chết chúng ta?" Mộ Lương nhíu mày.

"Chủ tử, đây là hắn lấy hồn phách của bản thân tạo thành kết giới, hồn phách của hắn sẽ ngưng tụ thành nhân vật cường đại nhất ở trong kết giới này, chỉ cần giết được hắn là có thể phá kết giới này, đồng thời người nọ cũng sẽ chết." Liệp Tử nói.

https://thuviensach.vn

"Còn nữa, hắn tại sao lại nói chúng ta là phàm phu tục tử? Hắn so với ta cùng A Noãn thì vẫn là mạnh hơn nhưng hắn lại không khống chế được các ngươi vậy chúng ta làm sao lại khống chế được?" Mộ Lương cười như không cười nhìn Liệp Tử trong tay, trong mắt xẹt qua tia sáng không rõ, cái vấn đề này hắn đã sớm muốn hỏi rồi, chúng nó luôn một mực nói hắn và A Noãn là khác biệt, nhưng rốt cuộc là khác biệt ở chỗ nào?

"Chỉ có người mạnh nhất mới có tư cách khống chế ta cùng với Thiêu Hồng, chủ tử và cô nương bây giờ mặc dù vẫn còn rất yếu nhưng rồi sẽ có một ngày, hai người sẽ trở thành nhân vật cường đại nhất." Liệp Tử nói.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Chủ tử cũng đừng hỏi nữa, thời điểm nên biết tự nhiên sẽ biết, hiện tại thì chúng ta nên nghĩ biện pháp để thoát ra ngoài đi."

"Nhưng kia nam nhân sẽ hóa thành thứ gì?" Mộ Lương nhíu nhíu mày, trong cái nơi quỷ quái này thì nhân vật cường đại nhất sẽ là cái gì?

"Không biết." Thiêu Hồng có chút buồn bực, nơi này vật nào cũng có thể biến thành mạnh nhất, cái này thật đúng là khó tìm.

"Đi một bước tính một bước." Hoa Khấp Tuyết hạ tầm mắt, lôi kéo tay Mộ Lương đi về phía trước.

Mộ Lương nhếch môi: "Dù sao có A Noãn ở đây với ta, cả đời sống ở chỗ này cũng không sao."

Hoa Khấp Tuyết mím môi, trong mắt nhiễm ý cười, thản nhiên nhìn hắn liếc mắt một cái, gật đầu.

Mộ Lương nhất thời kích động, cúi người ở trên môi nàng ấn xuống một nụ hôn.

https://thuviensach.vn

Thiêu Hồng nhanh chóng lóe hồng quang: "Chủ tử, chúng ta làm chính sự trước được không?"

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, thân thể cứng đờ, đẩy Mộ Lương ra, ho nhẹ hai tiếng, đi về phía trước.

Mộ Lương hung tợn mà nhìn Thiêu Hồng, Thiêu Hồng giống như là đắc ý lóe lóe hồng quang.

Hai người đi về phía trước được một đoạn, dưới lòng bàn chân đều là bùn nhão, nhớp nháp dính chặt, không khí bốn phía đều mang mùi thối rữa, rất buồn nôn.

"A Noãn?" Mộ Lương thấy Hoa Khấp Tuyết ngăn lại động tác hắn muốn bày kết giới phòng hộ, không khỏi sinh lòng nghi ngờ.

"Tiết kiệm lực lượng một chút, về sau không biết là sẽ đụng phải nguy hiểm gì." Hoa Khấp Tuyết mắt không biểu cảm nhìn hắn, Thiêu Hồng đã nói chủ nhân của kết giới này rất lợi hại, thì tất nhiên ở trong cái kết giới này nguy hiểm cũng không phải ít, bọn họ phải để dành lực lượng.

"Được." Mộ Lương gật đầu, hắn cũng không phải là người không chịu nổi khổ, buồn nôn thì liền buồn nôn đi, dù sao thì có nương tử ở bên cạnh làm cái gì cũng đều tốt.

"Cẩn thận!" Hoa Khấp Tuyết đột nhiên kéo Mộ Lương lại, lạnh lùng nhìn về đóa hoa không biết tên ở phía trước đang không ngừng đung đưa cao cỡ nửa người, trực giác nói cho nàng biết hoa này có vấn đề, thời điểm ở mang sơn hàng năm nàng đều nhìn thấy một số động thực vật hiếm lạ cùng nàng sinh hoạt chung một chỗ, ở phương diện này ít nhiều gì nàng cũng có chút cảm ứng.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

https://thuviensach.vn

Mộ Lương thấy sắc mặt Hoa Khấp Tuyết ngưng trọng, cũng híp mắt nhìn về phía trước.

Đột nhiên, một tiếng chim hót truyền đến nó bay ngang qua đám hoa kia, một nụ hoa bỗng nở rộ, cành hoa chợt duỗi dài, nhanh chóng nuốt con chim vào trong cánh hoa, sau đó lại khôi phục thành bộ dạng nụ hoa như cũ, chỉ là trong khe hở của cánh hoa chảy xuống một chất lỏng màu đỏ nhạt.

Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, cùng Mộ Lương liếc mắt nhìn nhau: "Làm sao vượt qua?"

"Thử xem, giết đi qua." Mộ Lương nắm Liệp Tử thật chặt trong tay, lạnh lùng nhìn về phía bọn hoa ăn thịt người.

Hoa Khấp Tuyết cau mày nhìn diện tích hoa không hề nhỏ, thở ra một hơi, cũng chỉ có thể như vậy, lập tức nắm chặt Thiêu Hồng trong tay.

Mộ Lương tạo một phòng hộ tráo, kéo tay Hoa Khấp Tuyết phóng tới phía trước, trong lúc nhất thời tử quang cùng hồng quang đại thịnh, trong không trung không ngừng bay ra những tàn hoa.

"Cẩn thận!" Đột nhiên Hoa Khấp Tuyết mở to hai mắt, giơ tay lên đẩy một đóa hoa ở sau lưng Mộ Lương ra, vậy mà hoa này leo lên Thiêu Hồng, Hoa Khấp Tuyết vẫn chưa kịp chặt gãy nó, mặc dù né tránh kịp thời nhưng chỗ cổ tay vẫn bị cắn một cái.

"A Noãn!" Mộ Lương quay đầu lại liền nhìn thấy cảnh này, nhanh chóng đem hoa chém đứt, vận đủ lực lượng một hơi chém đứt vỡ toàn bộ phía đóa hoa ở trước mặt, ngay sau đó mang theo Hoa Khấp Tuyết bay về phía trước, bỏ lại thật xa những đóa hoa kia ở sau lưng.

"Nó muốn cắn ta thì nàng cứ để cho nó cắn, da thịt của ta dày không sao!" Mộ Lương nhìn cổ tay nàng nhầy nhụa máu me, đau lòng vô cùng, nhanh tay lấy ra thuốc chữa thương băng bó cho nàng.

https://thuviensach.vn

"Vết thương nhỏ." Hoa Khấp Tuyết ngay cả chân mày cũng không có nhíu lại, cũng chỉ là bị cắn một cái, không phải chuyện gì to tát.

Mộ Lương nghe vậy, khuôn mặt lạnh lẽo, nghiến răng nghiến lợi nhìn Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết biết hắn tức giận, thở dài một hơi, nhìn bốn phía: "Mộ Lương, hoa lúc nãy có thể xông qua phòng hộ tráo, những thứ đó không sợ phòng hộ tráo?"

"Hừ!" Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, lôi nàng vào trong ngực mình: "Vậy thì vừa lúc có thể tiết kiệm hơi sức lập phòng hộ tráo, không cho phép nàng động đậy, cứ ngoan ngoãn ở trong lòng ta."

"Trước mắt còn có rất nhiều nguy hiểm không biết tên, Mộ Lương đừng có bày ra tính khí trẻ con." Sắc mặt Hoa Khấp Tuyết trầm xuống, thấy hắn vẫn mặt lạnh như cũ, không khỏi mềm giọng nói: "Ta sẽ cẩn thận, không để cho mình bị thương."

"Ừm." Mộ Lương liếc nhìn cái tay bị thương của nàng, cầm nó bảo hộ ở trước ngực của mình: "Không cho phép dùng cái tay này." Dứt lời, ôm nàng tiếp tục đi về phía trước.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn hắn, khóe miệng mơ hồ nhếch lên.

"Mẹ nó!" Đột nhiên Mộ Lương ngừng lại bước chân, mặt đen lại nhìn phía trước, khóe miệng không ngừng run rẩy, không nhịn được chửi thề một câu.

Hoa Khấp Tuyết thu hồi ánh mắt đang nhìn bốn phía, theo ánh mắt Mộ Lương nhìn về phía trước, cũng không khỏi ngây ngẩn: "Trời, đây rốt cuộc là cái nơi quỷ quái gì?"

https://thuviensach.vn

Từ xa nhìn lại, phía trước một mảnh đen ngòm, còn không ngừng vọt tới hướng hai người đang đứng, khí thế ùn ùn kéo đến này đủ để dọa người.

"Còn đứng ngây ra làm gì, chạy mau!" Hoa Khấp Tuyết nhìn thẳng về phía những thứ đó mắng Mộ Lương, kéo tay của hắn chạy về hướng lúc đầu.

Những thứ đó khí thế rào rạt, ai biết là muốn biểu diễn thứ gì, mặc dù bọn họ có thể đánh chết chúng nó nhưng ai biết mấy thứ này rốt cuộc là có bao nhiêu, ngộ nhỡ càng giết càng nhiều, thì chẳng phải bọn họ sẽ gặp phiền toái.

"Phía trước có hoa!" Mộ Lương cau mày, nhìn thấy càng ngày càng gần bụi hoa, mấy cái hoa mới vừa bị chặt đứt kia lại sống trở lại, muốn tránh khí thế rào rạt mà hướng cành hoa về bên hai người.

"Bên phải." Hoa Khấp Tuyết cau mày, nhanh chóng phán đoán, bên phải sẽ an toàn hơn.

Mộ Lương "Ừ" một tiếng, ôm lấy hông của nàng bay về hướng bên phải.

"Xuống dưới chạy, không được bay!" Gương mặt Hoa Khấp Tuyết quanh năm không chút biểu cảm, hôm nay thật coi như là muôn màu muôn vẻ.

"Tại sao?" Mộ Lương mặc dù là nghi ngờ nhưng cũng nghe lời hạ xuống đất, liếc nhìn một mảnh đen ngòm đuổi theo phía sau, co cẳng chạy.

"Nơi này nhánh cây nhiều như vậy, ngộ nhỡ trên cây có cái gì đó thì làm thế nào?" Hoa Khấp Tuyết từ nhỏ lớn lên ở mang sơn, mặc dù mang sơn không có nguy hiểm bằng nơi này, nhưng là trên cây kia ít nhiều gì cũng cất giấu thứ gì đó.

https://thuviensach.vn

"Sợ cái gì, ta sẽ chém hết những cành cây kia." Mộ Lương cau mày, hắn không cảm thấy ngay cả một đám độc vật nhỏ bọn họ cũng không đối phó được.

"Ngốc hết biết!" Hoa Khấp Tuyết quát nhẹ, liều mạng trừng mắt với Mộ Lương nhưng ở dưới chân cũng không có chậm nửa phân: "Bứt dây động rừng, ngộ nhỡ lại chọc phải cái gì thì sao?" Cái người bày ra kết giới này bọn họ còn chưa có giết chết nên nhất định phải tiết kiệm hơi sức!

Mộ Lương nhìn nàng một cái, hiểu ý nghĩ của nàng, "Ừ" một tiếng, ôm nàng lên, chạy nhanh về phía trước.

"Bên này!" Hoa Khấp Tuyết cũng không có náo loạn muốn xuống, nàng là nữ tử, hơi sức không nhiều bằng nam nhân, lúc nên tiết kiệm thì nàng sẽ không khách khí, đưa ngón tay chỉ một phương hướng.

"A Noãn, làm sao nàng biết chạy chỗ nào?" Mộ Lương có chút ngạc nhiên.

"Ta từ nhỏ lớn lên ở trong núi rừng, những chuyện này ít nhiều gì ta cũng biết một chút, ta không biết làm thế nào để tránh khỏi những đám đen kia, nhưng ta biết chỗ nào có thể chạy trốn dễ dàng."

Hoa Khấp Tuyết giải thích, quay đầu nhìn lại, không khỏi trợn to hai mắt.

Mộ Lương thấy vậy, lòng hiếu kỳ thúc giục hắn quay lại nhìn về phía sau, cái nhìn này, đủ để cho bước chân của hắn nhanh hơn.

Đám đông nghẹt kia đã bao trùm cả bốn phía ùn ùn kéo đến, nơi nó quét qua chỉ còn lại mảnh đất trống không, những cây đại thụ che trời kia tất cả đều không thấy, tám phần là do đám đen này cắn nuốt mất rồi.

https://thuviensach.vn

Dưới chân Mộ Lương như sinh ra gió, muốn nhanh bao nhiêu thì nhanh bấy nhiêu, sống nhiều năm như vậy, Mộ Lương hắn coi như là mở rộng kiến thức, ở trên chiến trường hắn cũng không nháy mắt lấy một cái, hôm nay lại bị vật này làm cho lạnh buốt sống lưng.

"Cẩn thận!" Hoa Khấp Tuyết quát nhẹ một tiếng, Thiêu Hồng ra tay, chém con nhện to lớn bằng một người thành hai khúc, bạch quang thoáng qua, thi thể con nhện cùng với mạng nhện trên cây tất cả đều bị Hoa Khóc Tuyết vung xuống đất, cành lá hoa cỏ bên cạnh dính vào con nhện, trong nháy mắt đều khô héo.

Sắc mặt Mộ Lương trầm xuống, trải qua một phen sợ hãi, mới vừa rồi nếu A Noãn không giết chết con nhện này, dù là hắn bách độc bất xâm thì cũng bị con nhện này cắn nát mặt, ít nhiều gì cũng sẽ phá hủy mặt của hắn.

"Chạy như vậy không phải là biện pháp." Từ xa xa Mộ Lương nhìn thấy phía trước có một con sông nhỏ, hắn không biết những thứ đồ này có sợ nước hay không.

Gương mặt Hoa Khấp Tuyết lạnh đến dọa người, nhìn đám động vật màu đen kia càng ngày càng gần, con ngươi phóng đại không ít: "Là Thực Nhân Nghĩ." Nàng đã nghe sư phụ nói qua về Thực Nhân Nghĩ, không ngờ lại thật sự gặp được trong trường hợp rung động như vậy, sợ là mùi máu tanh trên cánh tay bị thương của nàng đã dẫn bọn nó tới.

"Thực Nhân Nghĩ?" Hai mắt Mộ Lương tỏa sáng, để Hoa Khấp Tuyết xuống, xoay người đối mặt với đám đen đó.

"Chàng có biện pháp." Là câu khẳng định, không phải câu nghi vấn, Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn về phía trước.

"Lúc ta đọc cổ tịch có thấy qua, Thực Nhân Nghĩ, sợ lửa!" Khóe miệng Mộ Lương nâng lên một nụ cười khát máu, trên tay hiện ra tử quang, song

https://thuviensach.vn

chưởng vỗ, một đạo ánh lửa chói mắt thoáng qua, ngọn lửa màu xanh lam hướng về đám Thực Nhân Nghĩ trước mặt đánh tới.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Trong lúc nhất thời âm thanh "Đôm đốp đôm đốp" tràn ngập trời đất, cùng với một cỗ mùi cháy khét nồng nặc.

Đốt rụi một nhóm, lại thấy phía sau vọt tới một nhóm lớn, Mộ Lương chỉ cảm thấy giữa trán ẩn ẩn đau, đang muốn ra tay, lại bị Hoa Khấp Tuyết ngăn lại.

"Một đạo hỏa tuyến như vậy là được rồi, đừng làm lớn diện tích cháy." Hoa Khấp Tuyết lạnh mặt nói, nàng biết có một số động vật là ngửi thấy mùi khét chạy tới, nếu như không phải cần thiết thì tốt nhất đừng có tạo ra quá nhiều mùi khét.

"Được." Mộ Lương gật đầu, ở trong rừng rậm, hắn vẫn nên ngoan ngoãn nghe lời là được, so với hắn thì A Noãn hiểu biết nhiều hơn.

Đám Thực Nhân Nghĩở phía sai bị lửa vây ở trong đó, quả nhiên không hề tiến lên phía trước nữa, hai người không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

"Chúng ta đi ra bờ sông nghỉ một lát." Mộ Lương ôm chầm Hoa Khấp Tuyết, quan sát hai người một chút, mới vừa rồi chỉ lo dùng sức chạy, bụi bậm khắp người làm cho hắn rất khó chịu, từ nhỏ đến lớn hắn đều rất kĩ tính trong việc này, ngay cả ra chiến trường hắn đều rất sạch sẽ thoải mái.

"Chàng rất yếu ớt." Hoa Khấp Tuyết cùng hắn đi tới bờ sông, từ trên y phục lấy ra một cái khăn, lau mặt cho mình, sau đó cười như không cười nhìn về phía Mộ Lương, đưa cái khăn ướt cho Mộ Lương.

"Hừ." Mộ Lương nguy hiểm híp híp mắt, hừ nhẹ một tiếng ném cái khăn ngược lại cho Hoa Khấp Tuyết, tính trẻ con nổi lên nói: "Nàng lau giúp ta."

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết mím môi cười khẽ, nhìn dáng vẻ hắn đầy bụi đất, tâm tình trở nên rất tốt, nhận lấy cái khăn từ hắn, chậm rãi lau mặt cho hắn.

Mộ Lương yên tâm thoải mái hưởng thụ giai nhân phục vụ, còn tìm một tảng đá lớn dựa vào, vừa lòng nheo lại mắt, bộ dáng kia rất thảnh thơi.

Hoa Khấp Tuyết chỉ cười không nói, ánh nắng ấm áp chiếu vào trên người Mộ Lương, nàng cảm thấy hình ảnh này rất đẹp.

Hoa Khấp Tuyết ngồi ở bờ sông, rửa vết thương của mình bị bùn đất làm dơ, nếu không xử lý tốt, ngộ nhỡ nhiễm trùng, thì rất phiền toái.

Mộ Lương hé mở một mắt ra, nhìn Hoa Khấp Tuyết ở bên bờ sông không biết là nàng ở đó làm cái gì, dịu dàng nở nụ cười, bộ dáng bây giờ của bọn họ thật là có một chút tư vị của đôi vợ chồng già.

"Đỉa." Đột nhiên Hoa Khấp Tuyết đứng bật dậy, lui về phía sau ba bước, mặt lạnh nhìn trong nước không ngừng dâng trào động vật đen mềm trơn trơn, chỉ cảm thấy da gà cả người nổi lên, đến giết người nàng cũng có thể không nháy mắt, nhưng mà nhìn những thứ đồ này tranh nhau ăn máu của mình, thật lòng nàng cảm thấy không chịu nổi.

Mộ Lương lật người ngồi dậy, đi tới bên cạnh Hoa Khóc Tuyết, nhìn sóng gợn lăn tăn trong dòng sông nhỏ trong suốt, thấy vô số con đỉa đen mút vào máu Hoa Khấp Tuyết vừa rửa thì cũng không nhịn được nhíu mày, đây rốt cuộc là nơi quỷ quái gì, làm sao mà tùy tiện đứng một chỗ cũng tồn tại cái thứ chán ghét này, nam nhân kia có phải là tâm lý biến thái hay không?

"Chủ tử, người nam nhân kia chắc là ở hướng Bắc, theo ta được biết, có một loại kết giới nếu muốn những sinh vật bên trong đạt tới sát thương lớn nhất, chủ nhân của kết giới nhất định phải trấn thủ ở phía Bắc."

Liệp Tử đột nhiên nói.

https://thuviensach.vn

"Bên kia là Bắc?" Mộ Lương theo bản năng hỏi.

Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, chỉ chỉ bên kia bờ sông: "Chúng ta bay qua đó."

Mộ Lương gật đầu một cái, ôm Hoa Khấp Tuyết điểm nhẹ mủi chân một cái liền hướng bên bờ sông kia bay qua.

Nhưng điều hắn không ngờ chính là, khi hai người bay đến một nửa sông thì xung lượng trên người hai người bỗng biến mất trong nháy mắt, hai người cùng nhau rơi xuống sông.

Khuôn mặt Mộ Lương đen lại nhìn dòng sông đầy đỉa, cũng lười đi tìm hiểu nguyên nhân vì sao lực lượng của hai người lại mất đi, Liệp Tử hung hăng hướng trong nước đánh vào một kích, dựa vào sức lực này bắn ngược, nhảy hướng bờ bên kia.

Đang lúc hai người thở phào nhẹ nhõm thì nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, cả hai không khỏi đen cả mặt.

Một đám chim nhỏ có rất nhiều màu sắc khác nhau hướng về phía hai người bay tới, số lượng này rất là khổng lồ.

"Đừng để cho ta bắt được nam nhân kia." Mộ Lương đã bắt đầu nghiến răng nghiến lợi, nếu như hắn không nhìn lầm, miệng của đám chim kia đều rất bén nhọn trình độ cũng không thấp.

Hoa Khấp Tuyết nhìn đám chim vọt tới, lập tức lôi kéo Mộ Lương, lăn một vòng trên đất, đám chim mỏ nhọn kia bởi vì là lao xuống nên không kịp thu thế nữa, rối rít hướng vào dòng sông vọt tới, Hoa Khấp Tuyết và Mộ Lương có thể thuận lợi tránh thoát, mỗi một con đều hướng trong nước rơi xuống.

https://thuviensach.vn

"A Noãn, ta phát hiện nàng thật rất thông minh." Mộ Lương nhìn xuống sông sợ là không lâu sau đám chim mỏ nhọn sẽ bị đỉa bên dưới ăn sạch, cười híp mắt hôn Hoa Khấp Tuyết hai cái, nếu chỉ có một mình hắn tới chỗ này, sợ rằng là hắn phải ăn rất nhiều mệt.

"Đi thôi." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên liếc mắt nhìn trong nước sông huyết khí cuồn cuộn, không để ý lời nói Mộ Lương, lôi kéo hắn đi đến phía trước.

Hai người vẫn đi về hướng Bắc, sắc trời dần dần tối xuống, hai người cũng đã thấm mệt.

"Chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi một chút đi, buổi tối rất là rất nguy hiểm." Mộ Lương nhìn quanh trống trải bốn phía xem xét, dừng lại bước chân.

Hoa Khấp Tuyết không nói gì, giơ tay lên vung đi lá khô chất đầy thành gò cao trên mặt đất, làm cho mặt đất hơi bằng phẳng một chút, lúc này mới ngồi xuống.

"A Noãn đợi ta...ta đi tìm một chút thức ăn cùng củi khô." Mộ Lương sờ mũi một cái liền muốn đi.

"Nơi này quá ẩm ướt, sẽ không tìm được củi khô, không có lửa cũng không sao." Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, lôi kéo tay của hắn ý bảo hắn ngồi xuống.

"Vậy..... Bữa tối?" Mộ Lương cũng học nàng nhíu mày, buổi tối cũng không thể đói bụng, dù sao hai người cũng không sợ độc, tùy tiện tìm một chút độc vật ăn là được.

Hoa Khấp Tuyết lắc đầu một cái, thấy hắn ngồi xuống, từ trong lòng móc ra một quả trái cây, đỏ ngầu trong suốt, mỹ lệ khác thường.

https://thuviensach.vn

"Diễm quả." Mộ Lương nhận lấy trái cây, quan sát một lát, không thể không thừa nhận, hình dạng của diễm quả này nhìn rất đẹp mắt, nhưng mà quả này không khỏi là quá nhỏ đi?

"A Noãn, cái trái cây này, một người cũng không đủ ăn." Mộ Lương cười gượng, hắn cảm thấy, hắn vẫn là nên đi tìm một chút gì để ăn thì tốt hơn.

"Trong diễm quả chứa nhiều năng lượng, mỗi người một nửa, bảo đảm ăn no." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nở nụ cười, chia diễm quả ra làm hai, đưa cho Mộ Lương một nữa.

"Đút ta." Đột nhiên Mộ Lương nằm nghiêng ở trên đất, lười biếng cười, còn mở to hai mắt.

Bộ dạng vốn là rất mị hoặc nhưng xem ở trong mắt Hoa Khấp Tuyết, lại làm cho nàng "Xì" một tiếng bật cười, tay cầm trái cây run lên một cái.

Không phải Mộ Lương không còn sức hấp dẫn, mà là hắn chọn cái vị trí hoàn cảnh xung quanh thật sự là..... Lá mục xếp thành từng hồ đất, bốn phía trên cây đều giăng đầy mạng nhện lắc lư, thỉnh thoảng có mấy con nhện độc rơi xuống, rồi lại rụt trở về.....

Mộ Lương mặt đen lại nhìn nàng, thấy nàng bỏ quên mình vẫn như cũ cười không ngừng, buồn rầu muốn chết, ngồi thẳng người đang muốn hỏi nàng là cười cái gì, lại cảm giác tay mới vừa tiếp xúc với bùn nhão nhớp nháp, lập tức phát ra một tiếng "Nôn" hướng sau lưng nôn khan.

"Ha ha....."

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Hiểm Cảnh (Hai)

Editor: Mộc Du

"Ha ha....." Hoa Khấp Tuyết chưa từng cười đến vui vẻ như vậy, hoàn cảnh vốn là ác liệt, giờ phút này cũng trở nên hết sức vui vẻ thoải mái.

"Không cần nghỉ ngơi, chúng ta nhanh chóng tìm được nam nhân kia, giết hắn rồi rời đi!" Mộ Lương đen mặt nhìn Hoa Khấp Tuyết cười đến chảy cả nước mắt, sắc mặt lại càng đen hơn.

"Không dưỡng thể lực thật tốt thì chủ tử sẽ không đấu lại hắn." Liệp Tử đúng lúc này mở miệng.

"Chúng ta nếu như có thể vận dụng được lực lượng kia, thì có phải là không cần sợ hắn nữa hay không?" Mộ Lương cầm Liệp Tử hỏi.

"Đương nhiên, lực lượng kia là không gì có thể sánh kịp..... Nhưng mà chủ tử, hai người bây giờ vẫn chưa thể khống chế được lực lượng đó." Âm thanh của Liệp Tử có phần yếu đi.

Sắc mặt Mộ Lương lại đen thêm một bậc, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đúng vậy, lực lượng đó rất cường đại, chỉ là không thể dùng, nếu ta cùng với A Noãn chết ở cái nơi quỷ quái này, thì có lực lượng đó không phải cũng vô dụng sao?"

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Được rồi trời không tuyệt đường người, chàng lạc quan chút." Hoa KhấpTuyết nhìn Liệp Tử đáng thương đang run rẩy, thật sự là chịu không được nữa, lôi kéo y phục của Mộ Lương, khẽ trừng mắt liếc hắn một cái.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hừ nhẹ một tiếng, xoay đầu đi, hắn cũng không quên người nào đó mới vừa rồi đã cười nhạo mình.

"Ăn." Hoa Khấp Tuyết đưa nửa quả diễm quả đến bên miệng của hắn.

Người nào đó lúc đầu còn đùa giỡn không muốn há miệng nhưng vừa nhìn thấy sắc mặt từ từ trầm xuống của Hoa KhấpTuyết, lập tức há miệng nuốt vào, hai mắt không khỏi tỏa sáng, diễm quả này tư vị đích xác là rất ngon.

Hoa Khấp Tuyết cũng ăn nửa quả còn lại, thoải mái híp mắt.

"A Noãn, chờ chúng ta đi ra ngoài, có thể tìm một gốc cây diễm quả để trồng." Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết ngắm sao, không ngờ ở trong kết giới này thậm chí có cả có sao.

"Rất khó trồng, rất khó có trái." Hoa KhấpTuyết dựa vào trong ngực của hắn, nói sự thật.

"Không sao, cho đến bây giờ vẫn chưa có chuyện gì mà nam nhân của nàng không làm được." Vẻ mặt Mộ Lương đắc ý.

"Vậy thì bây giờ chàng phá kết giới này cho ta đi?" Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt nhìn hắn, đặc biệt không muốn nhìn thấy dáng vẻ hả hê của hắn.

Mặt Mộ Lương tối sầm, một tay ấn đầu của nàng vào trong ngực, giọng thối thối nói: "Ngủ!"

Hoa Khấp Tuyết ở trong lòng hắn khóe miệng khẽ cong, hít lấy mùi hương tử liên trên người hắn, liền chậm rãi ngủ.

Mộ Lương phát hiện hơi thở của nàng đều đều thì chậm rãi mở mắt ra, cảnh giác nhìn bốn phía, không biết là ở chỗ này còn có cái nguy hiểm gì ẩn núp không, đêm nay, hắn không thể ngủ.

https://thuviensach.vn

Nhìn nữ nhân trong ngực ngủ say, Mộ Lương cảm thấy thỉnh thoảng có một buổi tối không ngủ cũng không tồi.

Không ngờ là cái buổi tối này quả thật rất bình yên, sắc trời dần dần sáng, hoàn toàn không gặp một chút nguy hiểm, nhưng việc này cũng không khiến cho Mộ Lương buông lỏng cảnh giác, trực giác nói cho hắn biết, đây là sự bình yên trước cơn giông bão.

"Chàng tối hôm qua không ngủ." Hoa Khấp Tuyết dụi cặp mắt nhập nhèm buồn ngủ, nhìn đáy mắt Mộ Lương có quầng thâm, vẻ mặt lạnh lùng.

"Ta có yếu ớt như vậy không?" Mộ Lương cưng chiều cười cười, nhìn xung quanh, lười biếng ngáp một cái:"A Noãn, chúng ta đi nhanh đi."

Hoa Khấp Tuyết gật đầu, có chút đau lòng liếc nhìn quầng thâm dưới đáy mắt hắn, thật là một đứa ngốc.

"A Noãn, ta muốn phá hủy cái nơi này....." Mộ Lương không biết là đã chém chết bao nhiêu con nhện ở sau lưng, ai oán nói.

"Ừ." Hoa KhấpTuyết mặt không biểu cảm mà đi về phía trước, bình tĩnh giơ ra Thiêu Hồng, giết chết một con độc vật không biết tên.

"A, thật buồn nôn!" Vẻ mặt Mộ Lương ghê tởm nhìn tới chất lỏng màu xanh lá chảy trên đất mùi tanh nồng, phía trên còn bốc lên làn khói.

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết lôi kéo hắn vòng qua cây đại thụ kia, tìm một chỗ sạch sẽ.

"A....."

"Mộ Lương, nơi này không phải là phong cảnh mà là kết giới vô cùng nguy hiểm." Hoa KhấpTuyết ngừng bước chân, lạnh lùng nhìn hắn, xem ra người này trước kia quá thuận buồm xuôi gió rồi, nay đụng phải chút

https://thuviensach.vn

chuyện này lại như vậy, mặc dù những thứ độc vật này đích xác rất ghê tởm.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lương ngoan ngoãn gục đầu xuống, giống như là đang nghe dạy dỗ gật gật đầu, Hoa Khấp Tuyết thấy vậy, hừ lạnh một tiếng, lôi kéo hắn tiếp tục đi về phía trước, ánh mắt không ngừng quan sát xung quanh, tận lực hướng về nơi an toàn mà đi.

Mộ Lương ngẩng đầu nhìn cái ót của nàng, cười khổ một tiếng, cô nàng này, chẳng lẽ là nàng thực sự cho rằng năng lực chịu đựng của hắn lại kém như vậy? Còn không phải là vì muốn chiếm được chút yêu thương của nàng sao? Ai mà biết được lại hoàn toàn ngược lại.

"Thiêu Hồng, nơi này cách cực bắc có còn xa không?" Hoa Khấp Tuyết thản nhiên hỏi.

"Đã đi được hơn phân nửa rồi, ta có thể cảm nhận được." Thiêu Hồng nhanh chóng lóe hồng quang khẳng định nói.

"Mộ Lương, vận khởi huyễn thuật, tăng nhanh tốc độ một chút." Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, diễm quả đã ăn hết rồi, đồ nơi này cũng không thể ăn lung tung nếu cứ kéo dài như vậy nữa, chờ tới lúc gặp được nam nhân kia cũng không cần hắn tới đánh mình, thì hai người cũng đã đói đến chóng mặt, nếu như hao phí một chút huyễn thuật mà đến được chỗ đấy sớm thì tình huống có thể sẽ khá hơn một chút.

Mộ Lương nhíu mày, nắm tay của nàng, liền hướng phía trước bay đi, thân hình của hai người không cao không thấp, linh hoạt xuyên vào trong rừng rậm.

"Chủ tử, nghỉ ngơi một chút đi, sắp tới rồi, phải bảo toàn thể lực!" Không biết đã bay đi bao lâu, Thiêu Hồng lần nữa lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, nhanh chóng thu thế, đáp xuống đất, đột nhiên cảm thấy hai chân hơi lún xuống, hình như là bị cái gì nuốt vào, lập tức biến sắc liền một chưởng đẩy Mộ Lương đang muốn dừng lại ra.

"Đứng ở đó đừng động!"

"A Noãn?" Mộ Lương ổn định thân hình đứng vững, nghi ngờ nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, lại thấy thân thể của nàng không ngừng bị kéo xuống, đã chôn đến tận đầu gối, vẻ mặt không khỏi đại biến.

"A Noãn, ta phải làm cái gì?" Mộ Lương thấy sắc mặt Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng, không hốt hoảng, trong lòng biết là nàng có cách tự cứu, lập tức ổn định tinh thần, có chút nóng nảy hỏi.

"Đầm lầy này ta đã nghe sư phụ nói qua." Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, nhìn bùn nhão màu xanh thẫm ở bốn phía, nhớ lại khi còn bé nàng đã từng nghe sư phụ nói qua về đầm lầy này, mặc dù nàng chưa từng nhìn thấy qua nó nhưng nàng cảm thấy ** đây chính là đầm lầy mà sư phụ đã nói.

Mộ Lương gật đầu một cái, khẩn trương nhìn thân thể nàng không ngừng bị kéo xuống, đầm lầy này lực lượng cắn nuốt rất cường đại, chỉ với thời gian trong nháy mắt, cả người Hoa Khấp Tuyết lại bị hạ xuống một đoạn.

"Mộ Lương, đừng nóng vội, chàng đi tìm một sợi dây thừng, vứt xuống cho ta, sau đó kéo ta lên là được rồi." Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy dáng vẻ nóng nảy của Mộ Lương, lạnh giọng nói.

Nàng không giãy giụa, nên đầm lầy này sẽ không kéo nàng xuống quá nhanh nhưng hiện tại nàng chỉ sợ Mộ Lương thấy mình bị nguy hiểm sẽ nóng nảy, vậy thì sẽ xong đời.

"A Noãn, sẽ không có chuyện gì, tin tưởng ta." Mộ Lương mím chặt môi, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng trong đôi mắt kia lại sáng lên ánh sáng

https://thuviensach.vn

kiên định.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Gọi Liệp Tử ra, Mộ Lương dùng sức vung Liệp Tử, biến thành một sợi dây màu tím, tử quang trên đầu ngón tay vừa động, sợi dây màu tím chậm rãi bay đến hướng của Hoa Khấp Tuyết.

Hoa KhấpTuyết bắt được sợi dây, nhìn cự ly của hai người, âm thầm cau mày, khoảng cách này có chút xa, nếu tốc độ kéo không đúng, nàng sợ là phải ăn một miệng đầy bùn.

"Mộ Lương, đừng kéo quá nhanh!" Hoa Khấp Tuyết rõ ràng cảm giác dưới tay căng thẳng, quả nhiên nhìn thấy Mộ Lương ở bên kia dùng huyễn lực lôi kéo sợi dây, sắc mặt trầm xuống, quát to lên, sư phụ đã nói qua, muốn cứu người bị hãm sâu trong ao đầm này thì tốc độ kéo dây không thể quá nhanh cũng không thể quá chậm, quá nhanh thì sẽ tạo thành trở lực rất lớn, gây ra phản ứng ngược, còn kéo quá chậm thì sẽ không cứu được người, lại còn bị hãm sâu vào trong đó.

"Được." Mộ Lương thấy Hoa Khấp Tuyết lại tiếp tục bị lún xuống, sống lưng toát mồ hôi lạnh, trong lòng càng thêm nóng nảy, hai cánh tay nắm sợi dây đã cứng lại, sắc mặt căng thẳng chậm rãi kéo sợi dây.

Hoa Khấp Tuyết siết chặt thân thể, tận lực duy trì thân thể bất động nhưng cho dù là như vậy, thân thể vẫn là không tránh khỏi lún xuống.

Cách bên kia bờ còn kém cỡ hai cánh tay thì Hoa Khấp Tuyết đã lún xuống tới tận cổ, điều này làm cho hô hấp của nàng bắt đầu có chút khó khăn.

Mộ Lương vẫn nhìn chằm chằm vào Hoa Khấp Tuyết, cũng đồng thời nhìn ra nàng đang khó chịu, mặc dù là nàng chỉ hơi nhíu mày không thể nhận ra.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết vẫn không ngừng lún xuống, cằm cũng chậm rãi hõm vào, toàn thân không khỏi căng thẳng nhưng nàng tin tưởng Mộ Lương nhất định có thể kéo nàng lên, cho nên trong lòng cũng không có khẩn trương.

Mộ Lương thấy nàng càng ngày càng lún sâu vào, trong lòng khẩn trương, cầm lên một khối đá lớn ở trên mặt đất vứt vào trong đầm lầy, sau đó cả người bay lên không nhảy một cái dẫm lên trên hòn đá kia, dưới thân vừa dùng lực, liền kéo Hoa Khấp Tuyết ra khỏi đầm lầy, đẩy nàng lên trên bờ nhưng còn hắn lại bởi vì dưới chân dùng lực quá nhiều, mà khiến bắp chân rơi vào trong đầm lầy.

"Chàng làm gì đấy!" Hoa Khấp Tuyết vừa giận vừa sợ, sắc mặt thay đổi liên tục cuối cùng chỉ còn lại lạnh lẽo, dùng sức kéo hắn lên bờ, tức giận bỏ rơi Liệp Tử, đi thẳng về phía trước.

Mộ Lương kéo nàng lại, lấy lòng cười: "A Noãn, đừng nóng giận, không phải là ta không có chuyện gì sao?"

Hoa Khấp Tuyết cũng không trả lời, mặc cho hắn lôi kéo mình, dưới chân một khắc cũng không có dừng lại, hắn đâu biết là mới vừa rồi lúc nàng nhìn thấy hắn nhảy vào trong đầm lầy, nhịp tim thiếu chút nữa cũng ngưng lại, chính mình ở bên trong đợi cả nửa ngày cũng không có khẩn trương bằng giờ khắc đó!

"Ta nếu không nắm chắc chàng có thể kéo ta lên được, thì ta cũng sẽ không kêu chàng dùng dây kéo ta lên rồi, chàng tại sao lại còn tự mình nhảy vào!" Cuối cùng Hoa Khấp Tuyết vẫn là không thể quyết tâm hung ác không để ý tới hắn, nghiêng đầu lạnh lẽo nói.

Mộ Lương nhìn nàng, trong mắt chớp động không khỏi sáng rực, lúc lâu sau, nhếch miệng lên không biết làm sao khẽ cười, chậm rãi cầm cái tay bị thương kia của Hoa Khấp Tuyết lên, tỉ mỉ vuốt ve.

https://thuviensach.vn

"A Noãn, có lúc, mặc dù biết rõ là đối phương sẽ không có việc gì nhưng vẫn không thể nào kiềm được mà sinh ra lo lắng, không nhịn được ý nghĩ vì đối phương mà mạo hiểm, chuyện này, không phải là A Noãn cũng đã làm với ta sao?"

Hoa Khấp Tuyết ngây ra nhìn bàn tay bị thương của mình, cảm nhận tầm mắt dịu dàng của nam nhân trước mặt, chỉ cảm thấy sóng mũi cay cay, suýt chút nữa thì đã rơi lệ. Đúng vậy a, nàng không phải cũng là như vậy sao? Vậy thì nàng có tư cách gì mà nói Mộ Lương đây?

"Đi thôi, tìm một chỗ tắm cái đã, xem nàng toàn thân đều là bùn." Mộ Lương biết nàng đã nghĩ thông suốt, lập tức tà khí cười một tiếng, một tay ôm chầm nàng.

"Trên người ta đều là bùn!" Hoa Khấp Tuyết giãy giụa muốn rời đi, nàng vẫn còn nhớ lúc nãy nàng rơi vào chỗ nào.

"Nàng đã từng gặp qua tướng công nào ghét bỏ nương tử chưa?" Mộ Lương tức giận vỗ vào gáy nàng, chặt chẽ ôm nàng đi về phía trước, đi không bao lâu thì ngừng lại.

"A Noãn, chỗ nào thì có nước?" Mộ Lương có chút xấu hổ, ở trong rừng rậm hắn thật sự là thuộc cái loại ngu ngốc.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, cuối cùng nhịn không được khẽ nở nụ cười, đưa ngón tay chỉ tới một phương hướng.

Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, ôm nàng đi.

Bờ sông.

"Nơi này cùng với nơi lúc nãy là chung một con sông sao?" Mộ Lương nhìn nước sông trong suốt, trên mặt sông bởi vì được ánh mặt trời chiếu rọi mà sóng gợn lăn tăn, đẹp không sao tả xiết nhưng mà nhìn ở trong mắt hắn

https://thuviensach.vn

thì lại cảm thấy hết sức đáng sợ, một màn lúc nãy hắn vẫn chưa có quên, máu cuồng cuộng, đỉa ghê tởm.....

"Là cùng một con sông." Hoa Khấp Tuyết thu vào tầm mắt phản ứng của hắn, trong lòng cười thầm.

Mộ Lương mới vừa vươn tay ra lại lập tức rụt trở về: "Chúng ta vẫn là nên mau mau đi thôi, trên người bẩn một chút cũng không có việc gì."

"Chàng thật nhát gan." Hoa Khấp Tuyết mím môi cười cười, tung tung Thiêu Hồng ở trong tay, ném lên mặt đất, hồng quang chợt lóe, biến thành một cái bồn nước lớn màu đỏ.

Mộ Lương thấy vậy, khóe miệng giật giật, lặng lẽ nhìn Liệp Tử trong tay, thầm nghĩ vật này thật đúng là bảo bối, sau này bọn họ đi ra ngoài cái gì cũng không cần phải lo lắng, nghĩ muốn cái gì thì biến ra cái đó là được rồi.

Chủ tử..... Ta không thể biến ra đồ ăn. Liệp Tử nghe được tiếng lòng hắn, yếu ớt mở miệng.

Hai người đi vào bên trong thùng lớn thảnh thơi đi tắm uyên ương, vì vậy mà một thân nhẹ nhàng sảng khoái.

"Chủ tử, chúng ta có phải là nên có chút cảm giác cấp bách hay không, ở trong kết giới này một ngày thì bên ngoài sẽ là một tháng!" Thiêu Hồng đột nhiên nói.

"Vậy sao ngươi không nói sớm." Mộ Lương thu hồi nụ cười, sắc mặt khẽ biến thành trầm xuống.

"Ta...ta vừa mới nhớ tới mà." Thiêu Hồng uất ức nói.

https://thuviensach.vn

"Mộ Lương, chúng ta phải nhanh một chút." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn xung quanh, phán định một cái phương hướng, kéo tay Mộ Lương liền hướng phía đó bay đi.

Trong lòng Mộ Lương cũng có chút nóng nảy, bọn họ ở chỗ này đã qua một ngày, những người đó ở bên ngoài cũng không biết là thế nào rồi, nếu như không thể trở về trước lúc diễn ra cuộc giao chiến tam quốc. Vậy thì sẽ là phiền toái lớn, mặc dù Mộ quốc cũng có tướng lĩnh ưu tú, lấy một địch hai nhưng vẫn là còn có chút khó khăn.

Thời điểm hai người nhanh chóng chạy tới phía bắc, Hoa Khấp Tuyết mắt tinh nhìn thấy một thứ gì đó, sắc mặt lập tức ngưng trọng, lôi kéo Mộ Lương ngừng lại.

"Xà (rắn)?" Mộ Lương thính lực rất tốt, nghe bên cạnh có âm thanh "Xột xột xoạt xoạt", nhẹ giọng hỏi.

Hoa Khấp Tuyết cùng hắn dựa lưng vào nhau, cảnh giác nhìn cây gỗ lâu năm ở bốn phía đầy dây leo, nghe vậy lắc đầu: "Không phải xà."

"Vậy là cái gì?" Mộ Lương đối với thính lực của mình vẫn rất có lòng tin, âm thanh kia rõ ràng là thời điểm xà di chuyển phát ra, nhưng hắn rất nhanh liền biết được đáp án.

"Là mãng xà (con trăn)." Mộ Lương không đợi Hoa Khấp Tuyết trả lời, tự mình mở miệng, lạnh lùng nhìn về phía trước con mãng xà có thân thể to lớn xù xì màu xanh thẫm, lúc này nó đang chiếm cứ ở một chỗ không xa trên bãi cỏ, thân thể tùy ý giản ra, phần đuôi hơi hơi cuộn lại, đầu dài to lớn rắn nhấc cao, nhìn chằm chằm Mộ Lương và Hoa KhấpTuyết, thỉnh thoảng thè lưỡi.

Hoa Khấp Tuyết và Mộ Lương cùng thời khắc nhìn thấy nó liền xoay người lại, thấy trên thân của mãng xà kia lại tản ra một tầng lục quang nhàn nhạt, không khỏi khẽ mở to hai mắt: "Ma mãng."

https://thuviensach.vn

Ma mãng là bá chủ trong rừng rậm, lực sát thương cực lớn, cả người đều là độc, so với mãng xà bình thường thì phản ứng cùng lực công kích của nó cũng cao hơn không phải một hai cấp bậc đơn giản như vậy.

"Cái này chính là người nam nhân kia?" Mộ Lương mơ hồ cảm thấy trên người ma mãng này tản ra hơi thở nguy hiểm, nhíu mày mà hỏi.

Chủ tử, cái ma mãng này yếu như vậy, làm sao có thể là người nam nhân kia! Liệp Tử lập tức phản bác.

"Không phải." Mộ Lương thản nhiên đánh giá ma mãng, chậm rãi chuyển bước, thấy đầu rắn nó cứ hướng theo hướng mà hắn di chuyển, trong lòng biết hôm nay muốn chạy là không thể nào, ma mãng này hắn cũng đã từng nghe nói qua, một khi gặp phải thức ăn mà nó yêu thích, liền nhất định phải bắt cho bằng được, không chết không bỏ qua.

"Giết nó." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lên tiếng, nàng đánh giá ma mãng này, thân hình to lớn có chút khó đối phó nhưng nếu nàng cùng với Mộ Lương muốn giết nó, vẫn còn khá dễ dàng.

"Ừ." Mộ Lương gật đầu một cái, chậm rãi chuyển bước, Hoa Khấp Tuyết cũng hướng bên kia chậm rãi chuyển bước.

Miệng ma mãng hướng về Mộ Lương bên này há to, rồi lại hướng về bên Hoa Khấp Tuyết, đột nhiên dùng sức vẩy đầu ra, cái đuôi khổng lồ quét tới, mang theo một đạo gió mạnh mẽ, hướng hai người đánh tới.

Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết cùng nhau nhảy vào không trung, vũ khí trong tay vung lên, mang theo huyễn lực cường đại thẳng tắp chống lại kình phong kia, tạo ra tiếng vang thật lớn, hai người vẫn không nhúc nhích đứng giữa không trung, lạnh lùng nhìn ma mãng.

"Đầu." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng mở miệng, đánh rắn đánh giập đầu, tử huyệt của ma mãng này đương nhiên cũng là ở đầu.

https://thuviensach.vn

Hồng quang cùng tử quang đều bổ về chỗ đầu của ma mãng, phát ra tiếng vang "Oành oành", chém mấy cái cũng chẳng làm cho ma mãng bị thương, ngược lại còn làm cho ma tính của nó nổi lên, miệng há to như chậu máu hướng hai người cắn tới, cái đuôi to vung hướng Hoa Khấp Tuyết, miệng treo nọc độc cắn về phía Mộ Lương.

Sắc mặt Mộ Lương trầm xuống, cây tiêu ngọc trong tay nhanh chóng chuyển động, tạo ra một đạo quang ngăn cách ở trước mặt, ma mãng muốn công kích Mộ Lương liền đụng đầu vào, không khỏi nổ đom đóm mắt, đầu loạng choạng.

Cùng lúc đó, Hoa Khấp Tuyết huy vũ vô số kiếm quang đỏ, thẳng tắp chống lại phần đuôi của ma mãng, mặc dù không thể chém đứt nó nhưng cũng tạo ra không ít vết thương ở phía trên, máu tươi tràn lan.

Ma mãng bị đau thu hồi cái đuôi, không ngừng thè lưỡi ra, nó đã bị công kích của bọn họ khơi dậy tức giận, phần đuôi nhanh chóng huy động trên không trung, tạo ra từng đợt gió lốc màu xanh.

Trong nháy mắt cây cối ở bốn phía ngã gảy, vỡ vụn, trong lúc nhất thời gió lốc quét qua tất cả sinh mệnh đều ở một khắc kia mà bị hủy diệt.

Hoa Khấp Tuyết vận hết sức lực nhưng vẫn không thể hoàn toàn ổn định thân hình, bị cơn lốc kia làm cho ngửa ra sau, Mộ Lương khẽ quát một tiếng, quanh thân dâng lên tử quang, huy động tiêu ngọc nghênh chiến với cơn gió lốc màu xanh kia, trong lúc nhất thời hai cỗ lực lượng trái ngược nhau lại chẳng phân biệt được giao vào nhau, thấy Hoa Khấp Tuyết bị gió làm cho văng ra sau, ánh mắt lạnh lẽo, dùng sức đẩy ra một chưởng vào cơn lốc đó, lắc mình đón lấy Hoa Khấp Tuyết.

"Đâm vào mắt nó." Hoa Khấp Tuyết nhìn ma mãng đang nổi điên, nhanh chóng tìm tử huyệt của nó, cả người ma mãng này đều có lớp vảy vô cùng

https://thuviensach.vn

cứng rắn, lại có ma khí màu xanh bảo vệ, bọn họ căn bản là không thể gây thương tổn cho nó, nhưng mà phần mắt của nó lại không hề có lá chắn.

"Được, nàng trái ta phải." Mộ Lương gật đầu một cái, một tay đẩy Hoa Khấp Tuyết hướng vào trong cơn lốc.

Hoa Khấp Tuyết nhanh chóng vận khởi huyễn lực, toàn thân bao quanh ánh sáng màu trắng, chợt vọt vào trong cơn lốc, nâng lên Thiêu Hồng hồng quang đại thịnh, thẳng tắp đâm về con mắt bên trái của ma mãng.

Mộ Lương hướng về phía cơn lốc chém một chém, lại chém rách một lỗ của côn lốc cường đại này, sau đó hắn nhanh chóng bay vào, nâng lên Liệp Tử tử quang đại thịnh đánh vào mắt phải của ma mãng.

Ma mãng hình như cảm thấy hơi thở nguy hiểm, chợt huy động đuôi rắn, chặn lại công kích của hai người.

Hai người cũng sẽ không ở đó chờ chết, thân thể nhẹ nhàng huy động xuyên qua giữa đuôi rắn, cuối cùng tìm được cơ hội, một tiêu một kiếm dùng sức đâm vào hai mắt ma mãng.

Thân thể ma mãng run lên, dùng sức hất hai người ra, trong mắt chảy ra chất lỏng màu xanh lục, ánh sáng màu xanh sẫm trên thân dần dần yếu đi, cuối cùng biến mất không còn tăm hơi.

"Đầu!" Mộ Lương thấy vậy, cười lạnh, bay vọt dậy dùng sức bổ về phía đầu của ma mãng.

Hoa Khấp Tuyết cũng là chăm chú nhìn vào đầu ma mãng này, một cái xoay người kéo theo huyễn lực cường đại cho ma mãng này một kích trí mạng.

Lưỡi dao tử quang và lưỡi dao hồng quang cùng nhau chặt xuống, không có ma khí hộ thể ma mãng kêu rên một tiếng, thân rắn khổng lồ đầu bị

https://thuviensach.vn

chém đứt, chia làm hai phần.

Máu tươi bắn ra, đuôi rắn khổng lồ vẫn vô ý thức giãy dụa nhưng đầu ma mãng cũng đã im lìm bất động, bá chủ rừng rậm này, cuối cùng đã bị diệt vong.

"A Noãn, chúng ta thật sự rất yếu." Mộ Lương nhìn ma mãng đã tắt thở, thở ra một hơi, ở Vân Huyễn đại lục này vô luận là chống lại người nào, Mộ Lương hắn đều rất cường hãn, dù là đối phó với bên trong biển nước xoáy, hắn vẫn có thể lấy sức một mình chống đỡ, nhưng kể từ khi đi vào trong kết giới này, hắn mới biết mình nhỏ bé đến mức nào, ma mãng này không phải là mạnh nhất mà cũng đã làm cho bọn họ mất công phu lớn như vậy, vậy còn kẻ địch cuối cùng của bọn họ.....

"Mộ Lương, ta tin tưởng chúng ta nhất định sẽ thoát ra ngoài." Hoa Khấp Tuyết hiểu sự lo lắng của hắn, đối với hắn nâng lên nụ cười thản nhiên, tất cả trong mắt đều là sự tín nhiệm với hắn.

Mộ Lương sững sờ, ngay sau đó thoải mái cười một tiếng, rầu rĩ trong mắt lần nữa lại tràn đầy tự tin, cũng đúng, thay vì ở chỗ này không ốm mà rên, không bằng giữ thực lực cùng người nọ liều mạng một phen, hắn trước tiên phải điều dưỡng cho thấy mình đã!

"Vô luận như thế nào, chúng ta cũng sẽ ở cùng nhau." Mộ Lương kéo tay Hoa Khấp Tuyết, dịu dàng cười.

Hoa Khấp Tuyết không nói gì, chỉ là cầm tay của hắn thật chặt.

Hai người xoay người chuẩn bị rời đi thì nhìn thấy con vật khổng lồ trước mắt sắc mặt hai người lạnh xuống.

"Ha ha, không hổ là chủ nhân của xích kiếm và tử tiêu, thế nhưng lại có thể đi tới cuối cùng, chỉ là đáng tiếc, các ngươi có lợi hại hơn đi nữa thì cũng phải chết ở nơi này!"

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Giây Phút Sinh Tử (Một)

Editor: Mộc Du

"Ha ha, không hổ là chủ nhân của xích kiếm và tử tiêu, thế nhưng lại có thể đi tới cuối cùng, chỉ là đáng tiếc, các ngươi có lợi hại hơn đi nữa thì cũng phải chết ở nơi này!"

Một con Cự Mãng lớn gấp hai lần con ma mãng lúc nãy đang nằm trên bãi cỏ phía trước cách hai người một khoảng không xa, trên người tỏa ra ngân quang, mà ở trên mặt cỏ có một vùng ánh sáng kì quái, mà toàn thân nó đều cuộn tròn nằm ở trong vùng ánh sáng kì quái đó.

"A, một con xà tầm thường mà cũng dám ở nơi này ồn ào, vừa rồi chúng ta có thể giết chết một con thì hiện tại không lẽ lại sợ ngươi?" Mộ Lương cười như không cười nhìn Cự Mãng này, lúc đầu khi chưa biết nam nhân này biến thành cái gì, hắn ít nhiều có chút lo sợ nhưng hiện tại đã nhìn thấy được bộ dạng của hắn, tâm tình đã ổn định rồi. Không biết kẻ địch của mình như thế nào mới là đáng sợ nhất, một khi đã biết, thì đối với Mộ Lương khí phách hơn người làm sao có thể e ngại nó?

"Hừ, tiểu tử phách lối, cái loại phàm vật như ngươi mà cũng dám lấy ra so cùng lão phu, vô tri!" Cự Mãng thè thè lưỡi, hừ lạnh nói.

Mộ Lương nhíu mày: "Phàm vật? Chẳng lẽ ngươi là thần?"

"Hừ, lão phu một ngày nào đó sẽ trở thành thần!" Dường như Cự Mãng bị lời này của Mộ Lương chọc cho nổi giận, liền có chút nóng nảy ngóc đầu lên, đuôi rắn vặn vẹo.

https://thuviensach.vn

"Ngu xuẩn, chỉ bằng cái loại như ngươi mà có thể thành thần, ta nhổ vào!" Thiêu Hồng lóe hồng quang, miệng đầy khinh thường.

"Xích kiếm, ngươi đừng quá kiêu ngạo, một ngày nào đó chúng ta sẽ thu thập ngươi!" Cự Mãng nhìn về phía Thiêu Hồng trong tay Hoa Khấp Tuyết rống lên.

Hoa Khấp Tuyết thấy ánh mắt của Cự Mãng bí hiểm khó lường, hắn nói "Chúng ta", vậy tức là nam nhân này không phải chỉ có một mình, mà là có cả một nhóm người ở đằng sau, ở Vân Huyễn đại lục có một đám người cường đại như vậy tồn tại, vậy tại sao bọn họ lại không biết một chút gì cả, chẳng lẽ là những người mai danh ẩn tích, mà nếu đã mai danh ẩn tích thì lúc này bọn họ vì sao lại xuất hiện nữa?

“A Noãn, chớ suy nghĩ quá nhiều, đi một bước tính một bước”. Mộ Lương vẫn là như cũ tùy ý buông nụ cười, vận khởi lực lượng bí mật của Liệp Tử truyền âm cho Hoa Khấp Tuyết, nàng đang suy nghĩ cái gì hắn đều nghe được, những việc này hắn cũng đã nghĩ tới, nhưng chuyện cấp bách trước mắt là phải giải quyết cho xong tên này đi.

"Hừ! chủ tử của Thiêu Hồng ta há lại là cái loại người vô dụng như ngươi muốn giết cứ giết, thật sự nghĩ là chúng ta ngủ say vạn năm, sẽ không sinh khí?" Thiêu Hồng hừ lạnh nói.

Vạn năm? Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, cùng nhau nhíu mày, hai bảo vật ngủ say vạn năm này làm sao lại đi theo mình? So với thân phận của Cự Mãng thì bọn họ lại càng tò mò về thân phận của mình hơn.

Cự Mãng nghe thấy vậy, một hồi lâu sau cũng không nói gì.

"Thức thời hãy thả chúng ta ra, chủ tử đã có lực lượng của chúng ta, ngươi còn muốn trông cậy vào cái gì." Liệp Tử so với Thiêu Hồng thì trầm ổn hơn nhiều, trên người chớp động tử quang.

https://thuviensach.vn

"Hừ! Đừng hòng ở trước mặt ta mà ra vẻ, mặc dù bọn họ có lực lượng của các ngươi thì thế nào, bộ dạng hiện tại của bọn họ căn bản là vẫn chưa hấp thu và sử dụng được, nhiều lắm là chứa đựng ở trong người, vậy thì cùng với việc không có đâu có khác biệt gì!" Đột nhiên Cự Mãng âm lãnh cười lên, trong giọng điệu đều là tự tin.

"Ngươi thật rất thông minh nhưng chúng ta không cần lực lượng đó cũng có thể giết ngươi." Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, khí phách vương giả hiển thị rõ, uy áp cường đại áp bách bốn phương, ánh sáng trong mắt lưu chuyển, ngạo khí thiên thành.

"Tuy tuổi còn nhỏ nhưng khí thế ngược lại không tệ, đúng là vội vàng muốn chết, ha ha ha ha!" Cự Mãng cười lớn, đột nhiên huy động cái đuôi hướng về hai người, lực lượng cường đại khiến bốn phía trong nháy mắt bị hủy diệt.

Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết liếc mắt nhìn nhau, vận đủ mười phần huyễn thuật nhảy lên thật cao, cùng nhau kết thành một phòng hộ tráo.

Thiêu Hồng cùng Liệp Tử lúc này cũng chớp động ánh sáng, gia cố thêm cho phòng hộ tráo, nếu chỉ với lực lượng của hai người thì Cự Mãng muốn đánh rách nó là chuyện rất dễ dàng, nhưng cộng thêm lực lượng thượng cổ của chúng, vậy thì không có dễ dàng như thế, nếu như không phải lực lượng của chủ tử còn chưa đủ mạnh làm hạn chế năng lượng của bọn nó, thì không cần lằng nhằng cùng với Cự Mãng này, chỉ hai người là có thể trực tiếp diệt hắn.

Quả nhiên, sức lực này đánh lên phòng hộ tráo, chỉ là làm cho thân hình hai người hơi chuyển động, chứ cũng không có tạo thành sát thương nhưng việc này cũng để cho bọn họ biết được thực lực của Cự Mãng, ma mãng lúc nãy so với Cự Mãng màu bạc này, quả thật chính là tiểu oa nhi!

https://thuviensach.vn

Cự Mãng cũng không nói nhiều, vùng ánh sáng dưới thân chợt lóe, trên đầu nó lại mọc ra thêm một cái đầu rắn khổng lồ, mỗi cái đầu hướng về một phía công kích Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết né tránh công kích của nó, đúng lúc huy động Thiêu Hồng trong tay ở khóe miệng của nó chém lên mấy kiếm, cũng có mấy lần chém rách da thịt của nó rồi lại thấy miệng vết thương nhanh chóng khỏi hẳn, thấy vậy, trong lòng Hoa Khấp Tuyết nặng nề, năng lực tự chữa khỏi của nó không khỏi quá mạnh mẽ đi, dù có đả thương nó như thế nào thì đều vô dụng.

Mộ Lương cũng phát hiện điểm này, sắc mặt cũng bắt đầu ngưng trọng, lại ở hàmtrên của nó lưu lại một đạo huyết ngân, chỉ thấy vùng ánh sáng trên đất chợt lóe, vết máu này lại biến mất không thấy đâu.

Vùng ánh sáng này? Mộ Lương hơi phân thần liếc nhìn ánh sáng bên dưới, ánh mắt chuyển động.

‘A Noãn, trước tiên chúng ta phải phá hủy trận thế đó, nếu không chúng ta không thể nào đánh chết nó’! Mộ Lương bí mật truyền âm, hắn phát hiện mỗi lần Cự Mãng bị thương thì vùng ánh sáng dưới chân nó sẽ chợt lóe, chữa khỏi miệng vết thương cho nó, cho nên, nếu muốn giết Cự Mãng này, thì trước hết phải phá bỏ cái trận thế đó.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy cúi đầu, khẽ nheo mắt lại, đây không phải là trận thế ở trong bữa tiệc chúc thọ của Mộ Lê sao, lúc Phong Vụ Niên đưa lễ vật?

‘Mộ Lương, chàng muốn ta phối hợp thế nào’? Hoa Khấp Tuyết biết Mộ Lương có thể phá được trận thế này, lập tức biết hắn là muốn mình cùng phối hợp.

‘Nàng phân tán lực chú ý của hai đầu rắn, ta lẻn vào bên dưới’. Mộ Lương hóa ra hơn mười đạo quang nhận, cùng nhau đánh về phía đầu con

https://thuviensach.vn

rắn kia, thấy nó tránh cũng không tránh, trực tiếp tiến lên, vết thương trong nháy mắt liền khỏi hẳn, nhưng ít nhiều nó cũng bị đau mà nghiêng đầu đi, ngay một khắc này, Mộ Lương chợt bay về phía dưới thân của nó.

Hoa Khấp Tuyết và Mộ Lương vô cùng ăn ý, thấy Mộ Lương hành động, động tác của nàng cũng không có chậm lại nửa phần, lập tức trên không trung không ngừng xoay người, múa ra mấy chục đạo quang nhận, tất cả nàng đều dùng mười thành sức lực, hướng cái đầu rắn đang nhìn Mộ Lương chằm chằm công kích, cái đầu rắn kia còn chưa kịp phát hiện Mộ Lương đã không còn ở đây, liền bị quang nhận kia đánh cho bị thương, không tự chủ được nghiêng đầu qua bên này, lần công kích này của Hoa Khấp Tuyết là liều cả mạng của nàng, làm sao sẽ giống như những vết thương trước kia nữa, trong nháy mắt là liền khỏi hẳn, lần này thời gian nó chữa thương có chút dài hơn.

Hoa Khấp Tuyết công kích đầu rắn bên kia cũng không có quên mất đầu rắn bên cạnh mình, bạch quang bao quanh toàn thân, Hoa Khấp Tuyết chấp tay thành chưởng ngưng tụ thành một quang cầu khổng lồ, càng làm nổi bật lên vẻ đẹp nàng thần thánh không thể xâm phạm của nàng.

Quang cầu khổng lồ ném vào trong miệng Cự Mãng, Cự Mãng bị đau ngậm miệng lại, bạch quang từ trong miệng nó tràn ra, chỉ nghe một tiếng kêu rên, trong miệng của nó đã tuôn ra máu tươi, năng lực tự chữa khỏi của hắn có mạnh hơn nữa, cũng không cách nào trong nháy mắt chữa khỏi, chỉ có thể không ngừng huy động đuôi rắn, hướng Hoa Khấp Tuyết công kích.

Hoa Khấp Tuyết cũng không đánh trả, nhìn bóng dáng của Mộ Lương xuyên qua trận thế, nàng không ngừng né tránh công kích của Cự Mãng, đem cái đuôi Cự Mãng tách ra, không để cho nó trở ngại Mộ Lương phá trận.

Mộ Lương trầm mặt xuyên qua bên dưới thân rắn khổng lồ, đã thần không biết quỷ không hay phá bỏ bảy chỗ cực kỳ trọng yếu trong trận pháp,

https://thuviensach.vn

chỉ còn sót lại một chỗ thì liền có thể hoàn toàn phá bỏ trận thế này.

Cũng ở thời điểm này, Cự Mãng phát hiện động tác của Mộ Lương, lập tức giận dữ huy động cái đuôi hướng Mộ Lương đánh tới.

Mộ Lương đang động thủ hủy trận, trong lúc nhất thời thân thể của hắn không cách nào di chuyển, mắt thấy đuôi rắn kia đánh tới mình, sắc mặt của hắn lạnh đến cực hạn, nhưng hắn biết ở một khắc phá hủy trận pháp kia, nếu như động tác của hắn đủ nhanh chóng, liền có thể né ra, mà hắn luôn luôn rất tự tin với tốc độ của bản thân, cho nên một kích này, không làm hắn chết được.

Nhưng Hoa Khấp Tuyết không có thấy rõ vẻ mặt biểu lộ tự tin của Mộ Lương, chỉ biết là nếu nàng không động thủ thì Mộ Lương sẽ bị cái đuôi của Cự Mãng đáng thành thịt vụn, lập tức lắc mình dời đến trước người Mộ Lương, bức ra toàn bộ lực lượng của nàng, chặn lại công kích của Cự Mãng.

Cái đuôi to bị lực lượng kia đánh lui, mà lực lượng kia hoàn toàn không có biến mất, mà là hướng đến một trong hai đầu Cự Mãng đánh tới, "Oành" một tiếng, đầu rắn bị đánh bay xuống đất.

Cự Mãng trong cơn giận dữ, lại bị Hoa Khấp Tuyết làm mất một cái đầu, lần này, nàng không kịp vận khởi lực lượng đủ mức bảo vệ mình, liền bị cái đuôi to này đánh bay.

"A Noãn!" Mộ Lương mắt đỏ lên gào thét, nhìn Hoa Khấp Tuyết như diều đứt dây bay ra ngoài, sức lực dưới thân chợt tăng thêm: "Oành!" một tiếng, vùng ánh sáng lưu chuyển trên trận thế trong khoảnh khắc bị phá hủy.

Trận thế kia bị hủy diệt hình như đối với Cự Mãng đã tạo thành ảnh hưởng rất lớn, nó rút cái đuôi về, thân thể co lại, không có trận thế đó chữa khỏi vết thương, vết thương nơi cái đầu bị Hoa Khấp Tuyết đánh bay giờ phút này càng không ngừng chảy máu.

https://thuviensach.vn

Mà ngân quang ở trên người hắn, nhìn tình hình là đang dùng để chữa thương cho mình.

Hoa Khấp Tuyết bị cái đuôi này đánh cho cả người đau nhức, sắc mặt trắng bệch hơi hơi híp mắt, đột nhiên Thiêu Hồng trong tay nàng rời đi, hóa thành một hạt châu treo ở trước mặt nàng, một cỗ hồng quang vây quanh nàng.

Chủ tử, vết thương nhỏ mà thôi, Thiêu Hồng có thể trị! Thiêu Hồng lòng tin tràn đầy nói.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, an tâm nhắm mắt lại, điều khí nội tức, mới vừa rồi vì cứu Mộ Lương đã hao hơn phân nửa lực lượng, một hồi vòng chiến, nàng sợ rằng đã cạn sức rồi.

"A Noãn!" Mộ Lương phi thân về phía trước tiếp được thân thể Hoa Khấp Tuyết trong không trung, để mặc Thiêu Hồng chữa thương cho nàng, vừa tức vừa đau lòng nhìn gương mặt tái nhợt của Hoa Khấp Tuyết: "Cái người đần độn này, ta có thể thật tốt tránh khỏi cái đuôi đó, nàng giúp ta ngăn cản làm gì!"

"Mộ Lương, ta đau....." Hoa Khấp Tuyết thấy hắn vừa vội vừa giận, trong lòng ấm áp, không khỏi khẽ nheo mắt lại, nâng lên nụ cười khẽ.

"Cái người này....." Trong lòng Mộ Lương mềm thành nước, nắm thật chặt tay Hoa Khấp Tuyết, ánh mắt phức tạp, có lo lắng, có đau lòng, có tức giận, có bất đắc dĩ, có cưng chiều..... Cuối cùng, nhẹ nhàng thở dài, hung hăng hôn lên cánh môi của nàng.

Hoa Khấp Tuyết thuận theo mặc hắn giày xéo môi của mình, đưa tay ôm hông của hắn.

Hai người trên không trung hôn nhau mãnh liệt cho đến khi đau đớn ở trên người Hoa Khấp Tuyết hoàn toàn biến mất, Mộ Lương mới buông nàng

https://thuviensach.vn

ra, nhắm hai mắt khuôn mặt đau đớn: "A Noãn, tại sao ta mỗi lần đều không thể bảo vệ cho nàng, mỗi lần đều là làm cho nàng bị thương."

"Mộ Lương." Hốc mắt của Hoa Khấp Tuyết ửng hồng, ôm chặt hắn, ở trên mặt hắn rơi xuống những cái hôn tinh tế, thấy vẻ mặt hắn chậm rãi buông lỏng, liền dừng lại.

"Hừ, tiểu tử, ta muốn giết chết ngươi!" Cự Xà đã chữa khỏi vết thương, nổi giận gầm lên một tiếng, hướng hai người trong không trung đánh tới, tốc độ kia, nhanh như tia chớp.

Mộ Lương nhanh chóng mang theo Hoa Khấp Tuyết tránh ra, lạnh lùng nhìn Cự Mãng, tiêu ngọc trong tay nhanh chóng chuyển động, lực lượng cường đại hướng cặp mắt của hắn đánh tới, tử huyệt của Cự Mãng này cùng ma mãng là một dạng, đều là mắt.

Thân hình Cự Mãng dừng lại, nhanh chóng nâng lên cái đuôi, ngăn lại công kích, mặc dù không có thương tổn được ánh mắt của nó, nhưng trên cái đuôi lại nhiều hơn một cái lỗ máu.

"A Noãn, nàng đánh vào mắt của nó, ta khống chế cái đuôi của nó." Mộ Lương nguy hiểm híp mắt lại, cõng Hoa Khấp Tuyết ở sau lưng, hai tay hội tụ tử quang cường đại, hai cỗ tử quang hướng cái đuôi Cự Mãng đẩy đi, làm cố định cái đuôi ở nơi đó.

Hoa Khấp Tuyết nhân cơ hội này dùng Thiêu Hồng trên tay và Liệp Tử cùng nhau ném về phía hai con mắt của Cự Mãng.

Đang lúc hai người cho là đã thành công, thì Cự Mãng phát ra một tiếng kinh thiên, nhìn chằm chằm Thiêu Hồng và Liệp Tử, một hớp nuốt bọn chúng vào trong miệng, mà giam cầm trên đuôi cũng bị nó dùng sức tránh thoát.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương trong lòng cả kinh, kéo Hoa Khấp Tuyết liền muốn chạy, nhưng Cự Mãng kia nơi nào cho bọn hắn cơ hội chạy trốn, nhanh chóng tiến lên, đem hai người từ trên không trung quất xuống mặt đất, một cỗ lực lượng làm hai ngã nhào trên đất không thể kháng cự, không để cho bọn họ lộn xộn.

Đầu rắn khổng lồ chậm rãi tiến đến hai người, răng nanh lóe hàn quang nhắm ngay hai người, chuẩn bị một hớp, liền giết chết hai người bằng nọc độc của răng.

Mùi hôi thối từ trong miệng nó phát ra, đánh về phía Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, vô luận là hai người giãy giụa như thế nào, đều không thể tránh thoát khống chế của hắn, lúc này là mặc người ức hiếp, mặc người chém giết, mặc cho người khác quyết định sinh tử của mình. Cái loại cảm giác này hai người vẫn là chưa từng trải qua bao giờ.

Lạnh lùng nhìn Cự Mãng, trên mặt hai người hoàn toàn không có một chút sợ hãi, âm thầm vận khởi lực lượng chứa đựng ở trong người, dù là một tia hi vọng mong manh, bọn họ cũng không thể dễ dàng buông tha.

Răng nọc hướng hai người cắn tới, Mộ Lương mắt thấy răng độc kia sẽ ghim vào trong cơ thể Hoa Khấp Tuyết, trong lúc nhất thời tinh thần ngưng trệ, dốc toàn sức, tránh thoát giam cầm liền xoay người, ôm Hoa Khấp Tuyết vào trong ngực.

"Phốc!" Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết đỡ được nọc độc kia, nọc độc kia xuyên qua bờ vai của hắn, chảy ra một mảng máu tươi, chính hắn cũng phun ra một ngụm máu, nhưng thấy Hoa Khấp Tuyết hoàn hảo không chút tổn hại mà nằm ở dưới người mình, chậm rãi cong lên khóe miệng, chỉ cần A Noãn không có chuyện gì, hắn có đau hơn nữa cũng không sao.....

"Mộ Lương....." Hoa Khấp Tuyết ngơ ngác nhìn khuôn mặt đầy máu của nam nhân trước mặt, nhìn hắn cười đến suy yếu như vậy, lại dịu dàng

https://thuviensach.vn

như vậy, sâu trong đáy lòng đột nhiên hiện ra một cỗ đau đớn sâu sắc, thân thể mỗi một tấc đều giống như bị lăng trì không phải đau đớn bình thường, linh hồn như bị rút đi.

"A!" Trong hai tròn mắt trong suốt của Hoa Khấp Tuyết nhiễm huyết sắc, khóe mắt chảy xuống huyết lệ, một tiếng bi thống đến mức tận cùng tiếng rống giận bật phát ra.

Không thể chết được, Mộ Lương chàng không thể chết không thể chết được, không thể chết được.....

"Mộ Lương! A!" Hoa Khấp Tuyết chợt tránh thoát giam cầm, ôm lấy Mộ Lương thật chặt, cực kỳ bi thương.

"Ngốc..... Chẳng qua, chỉ là vết thương nhỏ..... Làm sao..... Làm sao mà..... Chết..... Phốc!" Mộ Lương mạnh mẽ chống đỡ an ủi nàng, nhưng nọc độc của Cự Mãng kia là thượng độc thân thể bách độc bất xâm của hắn cũng không có tác dụng với độc này, độc nhanh chóng lan tràn khắp toàn thân, sắc mặt của hắn đã xanh mét, cũng nhịn không được nữa, phun ra một ngụm máu đen đặc.

"Chàng cố chống đỡ!" Hoa Khấp Tuyết ôm lấy hắn thật chặt, nhìn hắn sắp nhắm hai mắt lại, huyết sắc trong mắt không ngừng chảy xuống, nàng muốn mang hắn đi, nhưng nàng mặc dù đã tránh thoát giam cầm thì toàn thân vẫn là vô lực, nàng thật rất vô dụng!

Cự Mãng cũng không rãnh để ý tới bọn họ, thấy một kích không đánh được, tức giận giơ giơ cái đuôi, lập tức công kích lần hai.

Trong mắt Hoa Khấp Tuyết chỉ có Mộ Lương đang hấp hối, bất chấp răng độc bén nhọn đánh tới nhưng đột nhiên nàng thấy Mộ Lương mắt trợn to, thân thể vừa động, theo một tiếng lợi khí đâm vào ** âm thanh truyền đến, Mộ Lương lần nữa phun một búng máu, lưu luyến nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

https://thuviensach.vn

"A!" Hoa Khấp Tuyết bi thương vang vọng đất trời, bi thương vô cùng sâu trong lồng ngực đột nhiên dâng lên một cỗ lực lượng cường đại, toàn thân của nàng tỏa sáng bạch quang, ngay lúc đó đuôi rắn đánh về phía hai người, bạch quang từ mi tâm nàng phát ra, một đạo ánh sáng như lưỡi dao thẳng tắp bay về phía đuôi rắn, chặt đứt cái đuôi.

"Làm sao có thể!" Cự Xà ngã nhào trên đất, đau rên ưỡn ẹo thân thể, không thể tin gầm nhẹ, người phàm nho nhỏ, tại sao có thể có được lực lượng mạnh mẽ như vậy, mà lực lượng này lại chính là cái lực lượng kia, là cái lực lượng mà bọn hắn khổ cực truy tìm nhiều năm như vậy, làm sao nhanh như vậy mà bọn người này đã có thể hấp thu được lực lượng đó rồi, làm sao có thể!

Trong lúc nhất thời, đáy lòng của hắn sinh ra tuyệt vọng, hắn nên sớm biết mới phải, xích kiếm không phải là người bình thường có thể khống chế được, tại sao hắn còn si tâm vọng tưởng, không nên đi khiêu chiến, kết thúc, tất cả đều đã kết thúc.....

Hoa Khấp Tuyết ôm Mộ Lương vào trong ngực, chậm rãi đứng dậy, bi thương nhìn hai mắt nhắm chặt của hắn, giơ tay lên lau khô khóe mắt: "Mộ Lương, chàng sẽ không chết, ta nhất định có thể cứu chàng, chúng ta nhất định sẽ sống mà đi ra ngoài."

Dứt lời, ở trên trán Mộ Lương ấn xuống một cái hôn, lúc sau lạnh lùng nhìn về phía Cự Mãng tê liệt ngã trên đất, ánh mắt kia lạnh lẽo giống như từ địa ngục tu la truyền tới, mang theo nồng nặc hơi thở sát phạt, mi tâm lần nữa tản ra bạch quang, Hoa Khấp Tuyết giơ tay lên đặt nhẹ trên mi tâm của mình, tạo ra một chùm ánh sáng, hướng Cự Mãng đánh tới.

Bạch quang bao vây Cự Mãng, không lâu sau, ở bên trong vang lên tiếng gào thét tuyệt vọng của nam nhân đó, thân thể Cự Mãng vỡ nát thành từng khối, máu phun trào, rơi xuống tạo thành một cơn mưa máu thảm thiết nhất.

https://thuviensach.vn

"Chủ tử thế nhưng có thể dùng một phần ba lực lượng, chúng ta có thể đi ra ngoài rồi!" Thiêu Hồng từ cơn huyết vũ này bay qua.

"Là hắn." Hoa Khấp Tuyết tái mặt ôm Mộ Lương không có hô hấp ngồi sững trên đất, nhìn kết giới phía trên xuất hiện lỗ thủng đen, không một chút phản ứng, ánh mắt chỉ là đờ đẫn nhìn phía trước.

"Cô nương, ta có thể cứu chủ tử, mau dẫn chủ tử ra ngoài!" Liệp Tử gấp gáp rống to, tử quang chợt lóe, dung nhập vào trong cơ thể Mộ Lương, toàn thân Mộ Lương tử quang quanh quẩn.

Hoa Khấp Tuyết cúi đầu sững sờ nhìn Mộ Lương, tay run run đưa tới dưới mũi hắn, cảm nhận được hơi thở như có như không, tuyệt vọng như muốn cùng chết và ánh nước trong mắt phát ra tia sáng rỡ, nước mắt chảy ra không ngừng, khóe miệng lại nâng lên nụ cười.

"Chủ tử, ta mang hai người trở về hoàng cung!" Thiêu Hồng nhìn thấy bộ dáng này của Hoa Khấp Tuyết, thở dài, bởi vì Hoa Khấp Tuyết mở ra được một phần ba lực lượng chứa đựng ở bên trong, cho nên hiện tại nó có đầy đủ lực lượng để đưa hai người ra ngoài rồi.

Hồng quang chợt lóe, hai người biến mất tại chỗ, cùng lúc đó, cả vùng đất run lên không ngừng, sau đó phía sau xông lên ngọn lửa đỏ ngầu: "Ầm!" một tiếng, kết giới hoàn toàn bị phá hủy.

Kết giới sụp đổ cũng đồng nghĩa với việc người tạo ra kết giới đã chết, trong một căn phòng ở Phong Quốc, một ông lão mặc áo đen đột nhiên mở to hai mắt, sau đó trong mắt không còn tia sáng, chỉ là trong nháy mắt, lão giả kia ngưng tụ thành một đoàn kim quang, bắn lên trời, ở trên đám mây cao, nở rộ ra một đóa hoa màu vàng, giống như khói lửa, ngắn ngủi mà đẹp đẽ.

"Lão Bát chết?"Ở một nơi nào đó trên Vân Huyễn đại lục, một Hắc y lão giả kinh ngạc nhìn đóa hoa nhiều màu sắc trên không trung.

https://thuviensach.vn

"Làm sao có thể, ở Vân Huyễn đại lục này người nào lại có thể giết hắn?" Một Hắc y lão giả khác làm rơi bình trà trong tay xuống mặt đất, bộ mặt khiếp sợ.

"Xem ra, là lại xuất hiện thêm nhiều nhân tố không biết rồi, lão Nhị, chúng ta phải hàng động nhanh lên." Một ông lão mặc áo xanh đi ra, nheo mắt lại trong mắt vụt qua tinh quang.

Mọi người gật đầu, lắc mình biến mất ngay tại chỗ.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Trong Linh Việt cung.

Mộ Lê và Hoa Trảm Lãng vẫn đang thương thảo mọi chuyện bỗng thấy trước mắt xuất hiện ánh sáng đỏ, Hoa Khấp Tuyết ôm Mộ Lương ngã ngồi trên mặt đất, trong lúc nhất thời, hốc mắt mọi người đều không khỏi đỏ lên. Hơn một tháng qua, mỗi ngày bọn họ đều phái người ở Phong Quốc đi tìm kiếm tung tích của hai người, nhưng mà một chút tin tức cũng không có, bọn họ cũng chưa từng nghĩ sẽ qua từ bỏ, mà hôm nay rốt cuộc họ cũng đã trở lại.

"Hoàng thúc!" Mọi người thấy hai người cả người nhếch nhác, trên người Mộ Lương nhuộm đầy máu tươi, hai lổ thủng lớn thật rất đáng sợ.

Khiếp sợ qua đi Mộ Lê nhanh chóng đỡ Mộ Lương nằm lên giường, Hoa Khấp Tuyết đi theo ngồi ở bên giường, sắc mặt mọi người nặng nề nhìn hai người.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 82+2: Giây Phút Sinh Tử (Hai)

Editor: Mộc Du

Hoa Trảm Lãng tính đi lên cởi quần áo của Mộ Lương ra, lại bị Hoa Khấp Tuyết một chưởng đẩy ra, Hoa Trảm Lãng mất toàn lực mới không làm cho mình bị đánh bay, kinh ngạc nhìn Hoa Khấp Tuyết, lại thấy nàng đề phòng nhìn mình, không khỏi một hồi đau lòng, Tuyết Tuyết lúc này là vì chuyện Mộ Lương bị thương làm cho nàng trông gà hoá cuốc rồi hả?

Bạch Thánh Diêu bị Mộ Lê ôm, nên mới không xông lên.

Mộ Hỏa Nhân ở tẩm cung dưỡng thai, không có ở đây, nếu không nàng khẳng định lại gấp đến độ động thai khí.

May là bọn Trạch Linh đều không ở đây, nếu không sợ rằng sẽ loạn thành một đoàn.

Ở trong mắt bọn họ, hai người kia cho tới bây giờ đều là không gì không làm được, mà nay lại máu me khắp người, bản thân lại bị trọng thương, điều này làm sao mà bọn họ không khiếp sợ đây.

Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết là người thân của họ, hôm nay Mộ Lương bị thương nặng như vậy, trong lòng mỗi người đều gấp gáp và đau lòng, nhìn hai người gắt gao nắm chặt tay nhau, trên mặt Hoa Khấp Tuyết là một loại bi thương lại cố kìm nén không cho nó bộc phát ra, mọi người càng thêm nóng lòng.

Trong lúc nhất thời, bên trong Linh Việt cung có một loại yên tĩnh đến đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Trên người Mộ Lương không ngừng tản ra tử quang, Thiêu Hồng không ngừng rót lực lượng vào cho Liệp Tử đang ở trong cơ thể Mộ Lương, rồi Liệp Tử lại không ngừng truyền lực lượng vào cho Mộ Lương, vết thương ở trên người Mộ Lương lấy tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được dần khép lại, không lâu sau, da thịt liền lành lại như lúc ban đầu.

"Mộ Lương?" Trong mắt Hoa Khấp Tuyết xẹt qua vui mừng, nhẹ giọng kêu, nhưng Mộ Lương lại không nhúc nhích, không có chút phản ứng nào.

"Chuyện gì xảy ra, tại sao Mộ Lương còn chưa tỉnh!" Đột nhiên Hoa Khấp Tuyết quát to lên, sự lạnh lùng trên mặt bị đánh vỡ, hôm nay linh hồn của nàng đã bi thương đến tột cùng, nàng quăng Thiêu Hồng xuống mặt đất, căm tức nhìn nó.

"Ô ô, chủ tử, chúng ta chỉ có thể giúp hắn chữa trị ngoại thương nhưng độc mà hắn trúng lại là độc từ thời Thượng Cổ, chúng ta không có năng lực thanh trừ, nam chủ tử phải giống như chủ tử vậy, mở ra lực lượng chứa đựng ở bên trong cơ thể, như vậy mới có thể triệt tiêu độc tính, tự cứu mình!"

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Âm thanh của Thiêu Hồng rõ ràng mang theo tiếng khóc nức nở.

Liệp Tử chợt lóe tử quang, trở lại trên xương quai xanh của Mộ Lương nói: "Cô nương, Thiêu Hồng nói không sai, chủ tử chỉ có thể tự cứu lấy mình."

"Mộ Lương hôn mê bất tỉnh, ngươi muốn chàng khai phá năng lực đó như thế nào hả?" Hoa Khấp Tuyết nhìn chằm chằm Thiêu Hồng, hơi thở trầm thấp quát, sau đó lại ôm lấy Mộ Lương, khổ sở nhắm hai mắt lại.

"Chủ tử, nếu như nam chủ tử có ý chí muốn sống mạnh mẽ, mạnh đến nỗi có thể kích phát lực lượng trong cơ thể, là được rồi!" Thiêu Hồng nói.

https://thuviensach.vn

"Ý chí muốn sống. . ." Hoa Khấp Tuyết ngơ ngác nhìn phía trước, ôm chặt Mộ Lương, giống như một đứa trẻ không còn sức sống, máy móc lặp lại những lời này.

"Tuyết Tuyết!" Hoa Trảm Lãng thu hết phản ứng này của nàng vào trong mắt, cực kì sợ hãi, lúc nào Hoa Khấp Tuyết lại có loại vẻ mặt này, xem ra nếu như Mộ Lương gặp chuyện không may thì nàng sẽ hoàn toàn suy sụp.

"Hoàng thẩm, vì ngươi hoàng thúc nhất định sẽ sống sót, người đừng như vậy!" Mộ Lê cùng Bạch Thánh Diêu nhìn thấy cái bộ dáng này của Hoa Khấp Tuyết sốt ruột vô cùng, đè nén bi thương ở trong lòng, an ủi nàng, hoàng thúc đã ngã xuống, hoàng thẩm không thể cũng ngã xuống!

"Tiểu thư, Lưu Nguyệt chuẩn bị quần áo cho người, tắm rửa sạch sẽ đã!" Lưu Nguyệt tiến lên quỳ rạp xuống trước người Hoa Khấp Tuyết, trước đây không lâu nàng vừa mới bị thương, hiện tại sắc mặt vẫn còn tái nhợt, nàng nhìn thấy bộ dạng này của Hoa Khấp Tuyết, đau lòng không chịu được.

"Cút!" Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn nàng, giơ tay lên liền muốn đánh về phía nàng.

"Dừng tay!" Hoa Trảm Lãng tiến lên muốn ngăn Hoa Khấp Tuyết lại, bây giờ thần chí của nàng đã không rõ, nhận không ra ai!

"Tiểu thư, ta là Lưu Nguyệt đây!" Lưu Nguyệt khóc to lên, liều mạng ôm lấy tay của Hoa Khấp Tuyết.

"Lưu Nguyệt. . . . ." Hoa Khấp Tuyết ngơ ngác nhìn nàng, chậm rãi thu tay, ngay sau đó trong mắt lại chảy ra huyết sắc, giọng khàn khàn nói: "Lưu Nguyệt, Mộ Lương đã xảy ra chuyện, ta phải làm như thế nào đây. . . . ."

"Mộ Lương. . . . . Mộ Lương. . . . ." Hoa Khấp Tuyết run giọng gọi, bi thương nhìn khuôn mặt tái nhợt của Mộ Lương, trong lòng là sự bất lực trước nay chưa từng có.

https://thuviensach.vn

"Tuyết Tuyết, việc muội nên làm bây giờ chính là tắm sạch sẽ vết bẩn trên người của muội và Mộ Lương, sau đó muội ở cùng với hắn, cho đến khi hắn tỉnh lại!" Hoa Trảm Lãng tiến lên kéo Lưu Nguyệt ra, hiện tại hắn không có lo lắng cho Mộ Lương mà ngược lại là lo lắng cho Hoa Khấp Tuyết, hắn tin tưởng có Tuyết Tuyết ở đây, ý chí muốn sống của Mộ Lương nhất định kích phát được lực lượng trong cơ thể hắn, hiện tại hắn lo lắng nhất chính là Tuyết Tuyết, nước mắt đều là máu, có thể thấy được nàng có bao nhiêu bi thương.

"Thủy Thủy. . . . . ." Hoa Khấp Tuyết bất lực nhìn Hoa Trảm Lãng, không biết nên làm cái gì.

"Tuyết Tuyết, muội tỉnh táo lại, trước hết để cho Lưu Nguyệt dẫn muội đi tắm rửa đi, ta và Mộ Lê sẽ tắm rửa cho Mộ Lương." Âm thanh của Hoa Trảm Lãng nhẹ hết mức có thể, chỉ sợ sẽ hù dọa nàng, bây giờ năng lực chịu đựng của Tuyết Tuyết sợ rằng so vói đứa bé không có cao hơn bao nhiêu.

"Không cần, ta không muốn cùng Mộ Lương tách ra!" Hoa Khấp Tuyết nghe hắn nói muốn nàng và Mộ Lương tách ra, sắc mặt lập tức lạnh đến dọa người, phòng bị nhìn hắn.

"Nếu các ngươi vẫn bẩn như vậy, sẽ bất lợi cho việc hồi phục của Mộ Lương, Tuyết Tuyết, nếu không như vầy đi, muội và Mộ Lương cùng tắm, có được hay không?" Hoa Trảm Lãng hít một hơi thật sâu, nhịn xuống hốc mắt ẩm ướt, nhẹ giọng nói.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Được." Hoa Khấp Tuyết gật gật đầu, ôm cánh tay Mộ Lương lưu luyến một chút cũng không muốn buông ra.

Hoa Trảm Lãng thở phào nhẹ nhõm, quay đầu lại hướng Mộ Lê cùng Bạch Thánh Diêu nháy mắt.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thẩm, chúng ta đưa người và hoàng thúc vào trong bồn tắm đã." Mộ Lê gật đầu một cái, lôi kéo Bạch Thánh Diêu tiến lên, nhỏ giọng nói.

Hoa Khấp Tuyết cảnh giác nhìn bọn họ, sau nhận ra bọn họ là Mộ Lê và Bạch Thánh Diêu, mới thả lỏng đề phòng, gật đầu.

Bạch Thánh Diêu thấy vậy, thiếu chút nữa liền nhịn không được khóc lên.

Giằng co nửa ngày, cuối cùng là đưa hai người bọn họ vào trong bồn tắm, ở hồ tắm tháo bỏ quần áo xong, bốn người liền đi tới một gian phòng khác ở trong Linh Việt cung.

"Hai người Tuyết Tuyết rốt cuộc là đã trải qua chuyện gì, làm sao lại biến thành như vậy?" Nước mắt Bạch Thánh Diêu đè nén nửa ngày rốt cuộc cũng chảy ra, khàn giọng hỏi.

"Ngươi kêu là Thiêu Hồng đúng không?" Hoa Trảm Lãng nhìn cây trâm trong tay, hỏi.

"Các ngươi muốn biết chuyện gì xảy ra, ta có thể nói cho các ngươi biết." Thiêu Hồng đột nhiên lóe lóe hồng quang bay ra, ở phía trước lượn quanh thành một vòng màu đỏ, hồng quang lướt qua, ở bên trong vòng đỏ xuất hiện một chút cảnh tượng, chính là tất cả mọi chuyện xảy ra bên trong kết giới Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết đã trải qua.

Một cảnh lại một cảnh, chấn động trái tim bốn người.

Không biết đã trải qua bao lâu, Thiêu Hồng thu hồi vòng sáng, từ từ bay ra ngoài.

Bạch Thánh Diêu và Lưu Nguyệt đã sớm khóc đến mức ngã vào nhau, Mộ Lê và Hoa Trảm Lãng cũng đỏ vành mắt, bọn họ vẫn luôn biết là hai

https://thuviensach.vn

người yêu nhau rất sâu đậm nhưng tận mắt nhìn thấy, trong lòng vẫn là không nhịn được mà rung động.

"Hoàng thúc." Mộ Lê hung hăng nghiến răng, bộ dạng Mộ Lương máu me khắp người còn quanh quẩn ở trong đầu hắn, tâm không ngừng đau đớn, hắn thật hận, hận những người khi dễ hoàng thúc, nếu cho hắn một cơ hội, hắn nhất định sẽ khiến cho bọn họ chết không có chỗ chôn!

"Phong Vụ Niên tham dự chuyện này." Hoa Trảm Lãng lạnh lùng nhìn phương xa, hình ảnh Cự Mãng hóa thân nhất định chính là cao nhân ở sau lưng Phong Vụ Niên.

"Phong Vụ Niên. . . . . ." Mộ Lê mắt đỏ kêu lên tên của hắn: "Được, rất tốt, đầu tiên là làm tổn thương hoàng thúc ta, sau nữa là đem binh đánh Mộ Quốc, tốt vô cùng, ta muốn hắn có đến mà không có về!"

"Mộ Lê." Bạch Thánh Diêu lo lắng nhìn hắn, một mặt khát máu như vậy, nàng vẫn chưa từng gặp qua.

"Thánh Diêu, thật xin lỗi đã hù dọa nàng." Mộ Lê nhíu nhíu mày, ngồi xuống ở bên cạnh Bạch Thánh Diêu, liếc nhìn Lưu Nguyệt bên cạnh, nói với Hoa Trảm Lãng, "Trảm Lãng, ngươi nói chuyện này với bọn Cảnh Duệ đi, bọn họ có quyền được biết."

Bọn Cảnh Duệ mỗi ngày đều loay hoay đến sứt đầu mẻ trán, vẫn không quên lo lắng chuyện của hoàng thúc và hoàng thẩm, mặc dù hiện tại bộ dạng này của hoàng thúc làm cho người ta rất lo lắng, nhưng chỉ ít người đã trở lại.

"Được." Hoa Trảm Lãng gật đầu, hít mũi một cái, đè xuống ẩm ướt trong mắt, xoay người muốn rời đi.

"Hoa tiên sinh, ta đi nói cho bọn họ biết, ngươi, ngươi biết y thuật, người ở lại chỗ này chăm sóc cho Vương gia và tiểu thư đi." Lưu Nguyệt

https://thuviensach.vn

lau nước mắt, đứng lên.

"Cũng tốt." Hoa Trảm Lãng gật đầu một cái.

Lưu Nguyệt thấy hắn gật đầu, liền đi ra ngoài.

"Tin tức Hoàng thúc bị thương không thể tiết lộ ra ngoài." Mộ Lê trầm giọng nói, bọn Trạch linh chưa chuyện biết, nhưng nếu để bọn Vân Tự biết thì có chút phiền toái.

Phong quốc cùng Tước quốc vào ba ngày trước cũng đã dẫn binh đi rồi, dẫn đội theo thứ tự là Phong Vụ Niên và Đông Phương Diệu, Phong quốc đem theo 30 vạn binh, còn Tước quốc đem theo 35 vạn binh, chia ra ba đường tấn công, Tước quốc trực tiếp đi về phía trước; Phong quốc chia binh ra hai lối, một nữa đi theo đường tới Tước quốc trước, rồi đến Mộ quốc; còn một nữa thì đi bằng đường thủy, từ bên kia áp vào.

Mộ quốc có 70 vạn đại quân, nhưng Mộ Lê chỉ có thể điều động một phần ba trong đó, quân này chính là từ nhà Lý mà có được Hổ Phù, nhưng hai mươi vạn đại quân kia đều là được nhà Lý bồi dưỡng ra, Mộ Lê diệt toàn nhà Lý gia, bọn họ ít nhiều gì cũng oán hận, hơn nữa Mộ Lê còn trẻ, bọn họ càng không cho hoàng đế này mặt mũi.

Vân Tự cũng ở thời điểm này bắt đầu hành động, mặc dù rất chủ động đưa ra Hổ Phù hai mươi vạn đại quân của mình, nhưng hắn đã sớm an bày người ở bên trong quân tung ra lời đồn lung tung, làm dao động lòng quân, khiến cho bốn mươi vạn đại quân này lòng quân tan rã.

Nếu lúc này lại truyền ra tin Thánh Vương bị thương nặng, hôn mê bất tỉnh, chẳng phải lòng quân càng thêm tan rã.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

https://thuviensach.vn

Ở trong lòng người Mộ quốc thì sự tồn tại của Thánh vương như là thần thánh, hắn không phải vương giả, lại hơn hắn vương giả, chỉ cần có hắn, liền có thể đoàn kết lòng dân Mộ quốc, Mộ Lê không phải là không thể làm được như vậy, chỉ là hắn hiện tại tuổi còn nhỏ quá, lúc trước lại làm bộ ngu ngốc vô năng lâu như vậy, mặc dù gần đây đã bắt đầu lập uy, nhưng vẫn còn chưa đủ để tập hợp lòng người.

"Lão hồ ly Vân Tự kia." Hoa Trảm Lãng hơi híp mắt lại: "Nếu để cho hắn biết tình trạng bây giờ của Mộ Lương, chỉ sợ sẽ tạo nên sóng gió thật lớn."

"Nhiều năm qua, trong triều cũng chia ra làm hai phe, một là đi theo ta và hoàng thúc, hai là đi theo Vân Tự, hôm nay hoàng thúc mất tích một tháng, rất nhiều người bên hoàng thúc cũng bị Vân Tự xúi giục làm phản." Mộ Lê nhíu chặt lông mày.

"Bây giờ Mộ Lương đã trở lại, chúng ta cũng nên đi làm chút chuyện, đừng để cho sau khi hắn tỉnh lại còn phải dọn dẹp cục diện rối rắm." Hoa Trảm Lãng cười lạnh một tiếng, trong một tháng này bọn họ cứ lo chuyện Mộ Lương và Tuyết Tuyết, ai cũng không thể an tâm làm việc khác, hôm nay bọn họ đã trở lại, hắn thật muốn xem, hắn có đấu lại lão hồ ly Vân Tự kia không!

"Ca ca của ta đã âm thầm trù tập bốn mươi vạn đại quân phòng bị, để ngừa ngộ nhỡ." Bạch Thánh Diêu lo lắng cho Hoa Khấp Tuyết, nhưng nghe bọn họ nói chuyện, vẫn là không có quên chính sự.

"Cái gì?" Mộ Lê có chút kinh ngạc: "Hắn lúc nào thì làm?" Thật ra thì hắn càng muốn hỏi, tên gian thương này lúc nào thì tự giác dâng hiến như vậy.

"Ta cũng không biết, hôm nay ca ca có vào cung một chuyến, nói cho ta biết chuyện này, sau đó liền vội vội vàng vàng rời đi." Bạch Thánh Diêu lắc

https://thuviensach.vn

đầu một cái.

"Hắn là Mộ Lương phân phó, hắn đã sớm tính đến rồi." Hoa Trảm Lãng suy nghĩ một chút, cảm thấy chỉ có khả năng này.

"Không biết tiếp theo Vân Tự sẽ làm gì, đoạt quyền?" Mộ Lê tựa vào trên người Bạch Thánh Diêu, híp mắt lẩm bẩm nói.

"Đi một bước, tính một bước, hiện tại trọng yếu nhất chính là điều binh đi tiền tuyến, bảo vệ những tuyến quan trọng." Hoa Trảm Lãng cau mày, hắn nhận được tình báo, đại quân đã xuất phát về ba phía của Mộ quốc, nhưng tốc độ của bọn họ quá chậm.

"Ba ngày đi được một nửa ngày lộ trình, bọn họ thực sự muốn tiêu diệt Mộ quốc sao?" Mộ Lê nói đến đây liền nổi nóng, suy nghĩ một chút, nhìn về phía Hoa Trảm Lãng: "Nếu ta ngự giá thân chinh, có thể đề cao tinh thần hay không?"

"Ngươi không thể đi, nếu như ngươi rời đi, triều đình này không phải là để mặc cho Nhâm Vân Tự nuốt chửng rồi, huống hồ lực uy hiếp của ngươi còn chưa đủ." Hoa Trảm Lãng lập tức phủ quyết.

"Nhưng như bây giờ cũng không phải là biện pháp a." Mộ Lê có chút không nén được tức giận.

"Đừng nóng vội, ngươi nhất định phải tỉnh táo." Hoa Trảm Lãng trầm giọng nói, "Để cho Cảnh Duệ cầm bội quan đi trước, ngăn cản đội quân của Tước quốc, hắn và Mộ Lương vào sinh ra tử trên chiến trường, trong quân đội có một chút uy vọng."

"Vậy hãy để cho ba người Trạch Linh cầm bích quan, lấy thân phận Phó tướng đi trước." Mộ Lê nói tiếp: "Về phần Phong quốc đi từ đường thủy lên sẽ đi ngang qua Thiên Lãng Quan. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Ta đi." Hoa Trảm Lãng nhếch môi: "Tuy rằng ta chưa có ra chiến trường, nhưng mà binh pháp thì ta coi như là tinh thông, yên tâm, ta sẽ phòng thủ tốt ."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Hiện tại Hỏa Nhân đang mang thai, ngươi lại rời đi?" Mộ Lê cau mày.

"Ta mang nàng đi cùng." Hoa Trảm Lãng nhún nhún vai, hắn làm sao có thể để Hỏa Nhân ở lại rồi một mình rời đi.

"Nàng thân là phụ nữ có thai, có thể chịu đựng được bôn ba mệt nhọc này không?" Bạch Thánh Diêu là người đầu tiên đứng ra phản đối, Hoa Trảm Lãng này cũng quá vô trách nhiệm đi!

"Ta tự có biện pháp bảo hộ nàng chu toàn." Hoa Trảm Lãng thản nhiên nhìn phương xa, hắn làm sao có thể để cho Hỏa Nhân chịu khổ, những người này lo lắng dư thừa.

Bạch Thánh Diêu vẫn rất lo lắng, nhưng mà thấy hắn nhất quyết như thế, cũng không thể nói gì hơn.

"Những chuyện này ngày mai vào triều lại nói, chúng ta đi xem bên hoàng thúc một chút, bọn họ chắc cũng đã tắm xong." Mộ Lê thở dài, vuốt vuốt mi tâm, lôi kéo Bạch Thánh Diêu.

"Ta đi xem trước." Bạch Thánh Diêu lắc đầu một cái, ngăn Mộ Lê lại, nghĩ đến những chuyện mà Tuyết Tuyết và Vương gia đã trải qua bên trong kết giới, trong lòng một hồi khó chịu, áp chế nước mắt sắp rơi xuống, mở cửa rời đi.

"Thật ra thì lúc Thiêu Hồng nói đến ý chí muốn sống, ta đã thả lỏng một nửa tâm tình." Hoa Trảm Lãng nhìn bầu trời ngoài cửa sổ, vẻ mặt cũng là thản nhiên.

https://thuviensach.vn

"Vì hoàng thẩm, ngay cả khi chỉ có một tia hi vọng, hoàng thúc cũng sẽ không buông tha." Mộ Lê thản nhiên cười, hắn nghĩ, nếu như là hắn, hắn nhất định sẽ vì Thánh Diêu mà sống.

"Ầm!"

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Vương gia thế nào?" Cửa lớn ở tẩm cung bị đụng sập ba người Trạch Linh, Trạch Hàn, Trạch Lương dẫn đầu vọt vào, đi theo sau chính là Cảnh Duệ đang cõng Lưu Nguyệt trên lưng, trên mặt mỗi người đều là sốt ruột.

"Trúng độc, hôn mê bất tỉnh." Hoa Trảm Lãng lạnh nhạt nói.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Vương gia không phải là bách độc bất xâm sao?" Trạch Linh không thể tin hỏi: "Làm sao có thể bị trúng độc? Là Phong Vụ Niên sao?"

"Đi xem hắn trước đi." Hoa Trảm Lãng vuốt vuốt huyệt thái dương có chút đau nhức, chỉ gian phòng bên cạnh.

Ba người thấy vậy, lập tức xông vào bên trong, Hoa Trảm Lãng và Mộ Lê cũng theo đám người bọn họ đi vào gian phòng của Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết đầu tóc rối bù, sắc mặt tái nhợt, trong đôi mắt to đều là bất lực, Mộ Lương lẳng lặng nằm ở trên giường, sắc mặt so với Hoa Khấp Tuyết càng tái nhợt hơn, chỉ là mi tâm nhiều hơn một cái ấn ký tử sắc u ám, đó là dấu hiệu hắn bị trúng độc.

"Vương phi, Vương gia người?" Trạch Linh nhìn một màn này, thì vành mắt đỏ lên, siết chặt nắm đấm trong tay.

https://thuviensach.vn

"Mộ Lương không có việc gì, không sao. . . . ." Hoa Khấp Tuyết nắm tay Mộ Lương thật chặt không ngừng lặp lại.

"Tuyết Tuyết, ăn trước ít đồ đi." Bạch Thánh Diêu lo lắng nhìn nàng, bộ dạng này của nàng, không đợi Vương gia tỉnh lại thì thân thể của nàng đã suy sụp a.

"Các ngươi đi đi, cứ đi làm chuyện của mình đi." Hoa Khấp Tuyết thở dài, nhắm mắt lại, nàng biết mọi người ở đây đều là vì quan tâm Mộ Lương nhưng nàng hiện tại chỉ muốn một mình ở cùng với Mộ Lương.

"Vương phi, Vương gia bất tỉnh, chúng ta không đi!" Trong ánh mắt của Cảnh Duệ toát lên sự kiên định, nếu như không tận mắt nhìn thấy Vương gia tỉnh lại, bọn họ làm sao mà có thể yên tâm đi làm chuyện khác.

Hoa Trảm Lãng đau lòng nhìn Hoa Khấp Tuyết liếc mắt một cái, nói với bọn Cảnh Duệ: "Chúng ta đi Thiền Điện đợi." Dứt lời, cho bọn hắn một ánh mắt, ý bảo bọn họ đi theo.

"Tuyết Tuyết, bữa tối ta để ở chỗ này, ngươi phải ăn hết biết không? Nếu ngươi để cho mình suy nhược, Vương gia tỉnh lại sẽ rất khổ sở." Bạch Thánh Diêu đứng tại chỗ, không muốn nhúc nhích nửa phần.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng, một hồi lâu, mới thấy nàng nhẹ gật đầu:"Được."

Bạch Thánh Diêu thấy nàng gật đầu, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Hoàng thẩm, nếu hoàng thúc tỉnh, người chỉ cần hô một tiếng, chúng ta sẽ nghe thấy." Dứt lời, Mộ Lê liền lôi kéo Bạch Thánh Diêu rời đi.

Qua một lúc, Hoa Trảm Lãng đại khái kể hết mọi chuyện đã xảy ra cho bọn Trạch Linh nghe, trầm mặc một hồi lâu, mới tiếp tục nói: "Nếu muốn Mộ Lương tỉnh lại, chỉ có thể một cách đó chính là tự dựa vào chính mình."

https://thuviensach.vn

Hắn không biết cái gì gọi là độc thượng cổ, nhưng hắn hiểu, hiện nay độc kia là không có thuốc nào chữa được, chỉ có dựa vào lực lượng chứa đựng bên trong cơ thể của Mộ Lương để giải trừ độc.

"Khốn kiếp, lại có người dám động đến Vương gia!" Trạch Lương luôn luôn ôn hòa giờ phút này cũng không nhịn được nhỏ giọng mắng.

Trong lúc nhất thời, Thiền Điện lâm vào tĩnh lặng, ai cũng không có tâm trí đi làm chuyện khác, ngẫn ra nhìn một chỗ.

Mà ở trong một gian phòng khác, chỉ có hai người Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết.

Bốn phía cũng không có người, Hoa Khấp Tuyết mạnh mẽ áp chế nước mắt lần nữa chảy xuống, nhẹ nhàng ôm cả thân thể hơi lạnh của hắn, Hoa Khóc Tuyết vùi mặt vào trong lồng ngực hắn, phát ra tiếng nỉ non.

Mộ Lương gặp chuyện không may, thế giới của nàng cũng sụp đổ, nàng chưa bao giờ biết mình lại là người mềm yếu như vậy, chuyện gì cũng thể không làm được, chỉ biết khóc thút thít, nhưng thật là nàng đã rất cố gắng không cho nước mắt rơi xuống nữa nhưng mà đến cuối cùng vẫn chỉ là phí công.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Tỉnh Lại 【 Bản Văn Đánh Máy Vip】

"Mộ Lương, Mộ Lương..... Ta van cầu chàng..... Van cầu chàng tỉnh lại....."

Độc tố của mãng xà đã sớm xâm nhập vào máu, nhưng bởi vì trong tim Mộ Lương có chứa huyễn lực cực đại nên không có cách nào nhanh chóng xâm nhập vàotim, lúc này độc tố đã xâm nhập toàn thân đang cùng nội lực trong trái tim đối nghịch, trong lúc nhất thời khó phân thắng bại, nhưng bởi vì huyễn lực của tim không mở ra được, nên chuyện bị độc tính ăn mòn cũng là chuyện sớm hay muộn.

Đương nhiên Mộ Lương có thể cảm nhận được hai cỗ huyễn lực đang đối đầu trong cơ thể, hắn biết nếu cần phải làm cho huyễn lực trong tim bộc phát ra, dù là chỉ là một chút, cũng có thể áp chế những độc tính này, nhưng hắn nhưng không biết phải bắt đầu từ đâu.

Bên tai truyền đến rất nhiều tiếng khóc kể lể của Hoa Khấp Tuyết, trái tim Mộ Lương liền co rút không ngừng, trước giờ A Noãn chưa từng bi thương như lúc này, nhưng hắn không thể nhúc nhích được, muốn ôm nàng vào trong ngực, nói một tiếng "Đừng khóc", nhưng cũng không làm được, hắn thật là vô dụng.....

"Mộ Lương, nếu đến tối chàng còn chưa tỉnh lại, thiếp liền đi cùng chàng, được không?" Đã một ngày, Mộ Lương vẫn chưa hề tỉnh lại, ánh mắt Hoa Khấp Tuyết nhìn về phía Mộ Lương có chút trống rỗng vô lực, nhẹ nhàng vuốt ve mặt của hắn, lẩm bẩm nói.

Đừng! trong lòng Mộ Lương cả kinh, sốt ruột vô cùng, hắn không biết hiện tại đã là canh mấy, không biết hiện tại cách buổi tối còn bao lâu, hắn

https://thuviensach.vn

biết A Noãn nói được là làm được, nếu hắn còn chưa có tỉnh lại, A Noãn nhất định sẽ làm chuyện điên rồ.

Mộ Lương cảm nhận được sức lực nàng đang vuốt ve gương mặt mình, chỉ cảm thấy càng ngày càng nhẹ, mà nàng cũng không nói thêm gì nữa, bốn phía an tĩnh làm cho hắn cực kỳ hoảng hốt.

"Mộ Lương..... Trời tối rồi....." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn bầu trời đêm ngoài cửa sổ, ánh trăng tản ra không khí trong trẻo lạnh lùng, trời đã tối, tại sao Mộ Lương còn chưa tỉnh, hắn không cần nàng nữa hay sao?

Hai tay Mộ Lương nghe rõ ràng trong tiếng than nhẹ của Hoa Khấp Tuyết có chút tuyệt vọng, trong lòng kinh hãi, liều mạng muốn mở mắt, nhưng bởi vì tác dụng của độc tố, chuyện mở mắt đơn giản như vậy cũng làm không được, hắn rất hận, tại sao có một thân huyễn lực lại không thể dùng được, tại sao nội lực kia hắn dùng không được.

"Mộ Lương, chàng đúng là một đứa ngốc, tại sao lại cản cho ta chứ? Chúng ta cùng nhau hôn mê, hoặc là..... Cùng chết, thì cái nào so với hiện tại cũng đều tốt hơn." sắc mặt của Hoa Khấp Tuyết đã tái nhợt gần như trong suốt, ở trong kết giới hao phí nhiều sức lực như vậy, lại chẳng thèm ăn cơm cũng không hề ngủ, nàng đã mệt mỏi tới cực điểm, vì vậy giọng nói gần như không phát ra âm thanh.

m thanh "Cùng chết" kia truyền vào trong tai của Mộ Lương, trong lòng bất giác xông lên cảm giác đau đớn cùng đầy bi thương, không thể, không thể chết được, hắn không thể chết được, vì A Noãn, hắn nhất định phải sống tiếp!

Ý muốn phải sống nhờ đó mà càng kiên định hơn, trái tim của hắn dần dần nóng lên, một cỗ huyễn lực cũng giống như tựa như luồng nhiệt lượng, chậm rãi phóng ra, chậm lan ra khắp các lục phủ ngũ tạng rồi đến tứ chi của hắn, huyễn lực kia mạnh đến mức, độc tố trong nháy mắt đềubị thanh trừ.

https://thuviensach.vn

Nhưng Hoa Khấp Tuyết chỉ nhìn thấy, trên người của Mộ Lương nổi lên một cỗ Tử Quang nhàn nhạt, bắt đầu từ tim, rồi sau đó bao bọc toàn thân hắn lại.

Thấy vậy, trong ánh mắt đang vô hồn của Hoa Khấp Tuyết liền có chút thần thái, trong lúc nhất thời chỉ biếttrợn to mắt ngây ngốc nhìn Mộ Lương trước mặt, không dám nháy mắt, cũng không dám hô hấp, chỉ sợ đây là ảo giác.

Mộ Lương chỉ cảm thấy trong cơ thể lập tức tràn đầy sức lực, toàn thântê dại do độc tố đều bị thanh trừ sạch sẽ, đột nhiên không còn cảm nhận được tiếng hít thở nhẹ nhàn của A Noãn bên cạnh, trong lòng của hắn liền hiện lên một khả năng mà hắn không muốn nhất, trong lòng đau xót, liền mở mắt, cũng không đợi thích ứng với ánh sáng, vội vàng tìm kiếm Hoa Khấp Tuyết, lại thấy nàng ngơ ngác nhìn mình, trong mắt không khỏi cảm giác vui sướng khi cái tưởng mất đi mà có lại được, khuôn mặt hiện lên ấm áp, nhìn về phía nàng chậm rãi nở nụ cười.

Ánh mắt của Hoa Khấp Tuyết không hề chớp nhìn hắn, lúc đầu không thể tin, bây giờbiến thành mừng rỡ như điên, kích động đến nói không ra lời, tay nắm thật chặt thành quả đấm, móng tay đâm vào lòng bàn tay cũng không có thể có được sự chú ý của nàng.

Mộ Lương thấy vậy, cười đầy đau lòng, trong khoảng thời gian hắn hôn mê này, A Noãn, nhất định rất đau khổ, nghĩ đến đây, hốc mắt liền nóng lên, giọng nói cũng có chút khàn khàn, "A Noãn."

Vốn cho là khi nàng nghe được giọng nói của hắn, sẽ không để ý chuyện gì mà xông vào ngực mình, lại không nghĩ kết quả sẽ là như vậy.

Mộ Lương chợt đứng dậy, tiếp được Hoa Khấp Tuyết đã té xỉu, trong lòng nhất thời như lửa đốt, "A Noãn, nàng làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Người trong Thiên Điện nghe được giọng nói của Mộ Lương, mới đầu là không thể tin, ngay sau đó trên mặt liền mừng như điên, từng người một bằng tốc độ nhanh nhất vọt tới, lại thấy Hoa Khấp Tuyết té xỉu ở trong ngực Mộ Lương, người vốn đang trúng độc lúc này khuôn mặt đầy nóng nảy, nhưng lại không che giấu được dáng vẻ đầy sức sống trên người.

"Hoàng thẩm cũng trúng độc?" Mộ lê cùng Bạch Thánh Dao chạy đến trước giường, khẩn trương nhìn Hoa Khấp Tuyết.

"Hoa Trảm Lãng, mau tới đây xem cho A Noãn một chút!" Mộ Lương rống to nhìn về phía Hoa Trảm Lãng nghiêng người dựa vào cửa cười nhạt.

"Gấp cái gì, y thuật của ngươi so với ta còn cao hơn." Hoa Trảm Lãng cười như không cười nhìn hắn, khi hắn tỉnh lại cảm thấy vui mừng, lại thấy hiện tại hắn đang luống cuống tay chân cảm thấy buồn cười, lúc nào thì Mộ Lương lạihoảng loạn luống cuống như vậy chứ, hiện tại không hảo hảo nhìn một chút, về sau cũng không có mà xem rồi.

Mộ Lương sững sờ, sắc mặt lập tức cứng đờ, nhanh chóng nắm cổ tay lên Hoa Khấp Tuyết, bắt mạch cho nàng.

"Tuyết Tuyết như thế nào?" Bạch Thánh Dao nhìn vẻ mặt của Mộ Lương có chút rối rắm, lo lắng hỏi.

Mộ Lương nhẹ nhàng buông cổ tay nàng xuống, đột nhiên lạnh lùng lướt nhìn mọi người, "Tại sao các ngươi không cho A Noãn ăn cơm?"

"Mỗi bữa ăn chúng ta đều có đưa a!" Trạch Linh khi thấy Vương Gia mình đã khỏe mạnh cường tráng, trong mắt đầy ý cười, nhưng vừa nghe câu hỏi của hắn, lập tức phản bác, mỗi một bữa ăn đều do hắn tự mình đưa đến cửa làm sao có thể nói bọn họ không cho vương phi ăn cơm đây?

"Đói đến choáng váng mà xỉu sao?" Hoa Trảm Lãng chậm rãi đi lên phía trước, nhàn nhạt nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, nhíu nhíu mày, bộ dáng mệt

https://thuviensach.vn

mỏi thành cái dạng này, chỉ sợ là không ăn không uống cũng không ngủ, đúng là tự làm khổ.

Bạch Thánh Dao cũng không hiểu, đồ ăn của Tuyết Tuyết đều do nàng tự mình xuống bếp nấu, tại sao lại không ăn.

Nãy giờ Mộ Lê ở bên cạnh Mộ Lương đang ngây ngô cười liền tỉnh lại, nhìn khắp bốn phía một lượt, liền chỉ vào một đống mâm chén ở góc tường, cơm canh đều đã lạnh hết, "Hoàng thúc!"

Mọi người nhìn về phía bên kia, liền cảm thấy đau lòng vì Hoa Khấp Tuyết, Mộ Lương hôn mê bất tỉnh, nàng liền cái gì cũng không đụng đến, lúc này Mộ Lương tỉnh, nàng lại té xỉu.

"Chủ tử của Liệp Tử, ngài đã có thể vận dụng hết một phần ba huyễn lực." Khiêu Hồng đột nhiên bay tới, ở trước Mộ Lương bay một vòng rồi mới nói.

"Thật sao?" Mộ Lương nhíu mày.

"Chủ tử ở trong kết giới bị kích thích, nên cũng bộc phát được một phần ba kia." Khiêu Hồng giải thích.

Kích thích..... Mộ Lương dịu dàng nhìn người trong ngực, chắc là vì thấy mình bị vậy nên chịu sự khích thích rồi.

"Vương Gia, ta liền chuẩn bị một ít đồ ăn cho hai người, một lát nên kêu Tuyết Tuyết tỉnh dậy, ít nhiều gì cũng phải ăn no rồi ngủ tiếp." Bạch Thánh Dao thấy Mộ Lương đã tỉnh rồi, tảng đá trong lòng cũng buông xuống, giọng nói cũng nhẹ nhàng hơn không ít.

"Được, cám ơn nhiều." Mộ Lương gật đầu một cái, nhàn nhạt cười cười.

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Dao trợn mắt, liền cảm thấy thụ sủng nhược kinh, lúc nào thì Mộ Lương trở nên như vậy.

Mộ lê im lặng nhìn Bạch Thánh Dao rời đi, nụ cười trên mặt từ từ mất đi, nhẹ nhàng thét một tiếng, "Hoàng thúc." Sau đó nước mắt liền chảy xuống.

"Hoàng thúc, lúc hai người các ngươi máu me khắp người trở lại, làm ta sợ muốn chết!" Mộ Lê đặt mông ngồi xuống giường, quay đầu về phía Mộ Lương khóc lóc kể lể.

"Đều đã lớn rồi, còn khóc." Mộ Lương bất đắc dĩ nhìn Mộ Lê, trong lòng cảm thấy ấm áp, chất nhi này của hắn, hắn còn tưởng rằng hắn ta đã trưởng thành.

"Dù tacó lớn hơn nữa thì ta cũng là chất nhi của hoàng thúc." Mộ Lê thút tha thút thít nói, lâu lâu lại nâng tay lau nước mắt.(đột nhiên ta cảm thấy thích Mộ Lê này nha…)

"Lau đi, hoàng hậu của ngươi lập tức sẽ trở lại." Hoa Trảm Lãng nhìn mà nói không nên lời, lấy một cái khăn từ trong lòng ngực ra, ném cho hắn.

Vừa nghe "Hoàng hậu của ngươi", Mộ Lê lập tức ngừng rơi nước mắt, nhanh chóng lau hết nước mắt, chớp chớp đôi mắt to trong suốt, quay về phía mọi người hỏi, "Không nhìn không ra chứ?" Hắn cố ý chờ Thánh Diêu đi mới khóc, cũng không thể bị nàng nhìn thấy.

Những người liền cùng nhau vỗ trán, hiện tại cảm thấy thật là mất mặt.

"Mộ Lương, ngươi bây giờ đã không sao?" Hoa Trảm Lãng nhìn Mộ Lương một, thấy khí sắc của hắn cũng không tệ lắm, âm thầm thở dài một hơi.

Mộ Lương gật đầu một cái.

https://thuviensach.vn

"Tốt quá, rốt cuộc Vương Gia đã không có chuyện gì, chúng ta cũng nên đi làm việc rồi!" Cảnh Duệ hô to một tiếng, mắt tràn đầy khí thế.

"Đúng đúng, Vương Gia, ngài cứ tịnh dưỡng cho khỏe, chúng ta đi làm việc đây." Trạch Lương cũng gật gật đầu, híp mắt cười nhìn Mộ Lương.

"Rất nhiều việc sau?" Mộ Lương nhíu mày, lại nghĩ đến trong kết giới một ngày chính là ở ngoại giới một tháng, trong lòng đại khái đoán được những chuyện đã xảy ra.

"Hoàng thúc, những ngày người mất tích, rất loạn." Mộ Lê thở dài, dùng những lời ngắn gọn kể lại mọi chuyện đã xảy ra trước đó cho Mộ Lương nghe, nội dung chính là hai nước đã xuất binh, sự đoàn kết của Mộ Quốc đã tan rã, Vân Tương nhân cơ hội chiêu mộ những đại thần bên phe của Thánh vương.

"Trước mắt các ngươi chớ vội." Nghe vậy, Mộ Lương lạnh nhạt nhìn về phía bọn người Trạch Linh.

"Hoàng thúc, ngươi có tính toán gì sao?" Mộ Lê nghe vậy, khuôn mặt liền hiện lên vui mừng, hoàng thúc ra tay, những chuyện phiền phức đó sẽ không làm được gì nữa..., không thể không nói, Mộ Lê vẫn có chút sùng bái mù quáng.

"Chuyện trong triều, chính ngươi giải quyết, ta không can thiệp, Ảnh Vệ để lại cho ngươi." Mộ Lương nhẹ giọng nói, vuốt ve tóc nữ nhân trong ngực tóc, ánh mắt chuyển sang Cảnh Duệ.

"Cảnh Duệ, ngươi và Trạch Linh dẫn 30 vạn binh mã đến Bội quan, Cảnh Duệ làm thống soái, ngày mai sẽ lên đường." Mộ Lương hơi dựa lưng vào gối phía sau, nhàn nhạt nói.

"Vương Gia, để ta làm thống soái, sợ rằng binh lính sẽ không phục đâu." Cảnh Duệ cau mày.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, "Trước tiên áp dụng chính sách dụ dỗ, nếu không còn không phục, thì giết gà dọa khỉ, xem ai còn dám nhiều chuyện, chính Bổn vương phong ngươi làm chủ soái, còn người dám chất vấn?"Tất cả mỗi câu nói đều hàm chứa phí phách cùng uy nghiêm trong đó, Cảnh Duệ nghe vậy, liền gật đầu một cái.

Hình như do giọng nói của Mộ Lương có chút lớn, Hoa Khấp Tuyết hơi nhíu nhíu mày, khẽ cựa quậy ở trong lòng hắn.

Mộ Lương sững sốt, cúi đầu nhìn Hoa Khấp Tuyết đang khẽ nhíu mày, liền dâng lên một hồi đau lòng, nhẹ nhàng vuốt ve chân mày nàng, chăm chú vuốt lên nếp nhăn đó.

Mọi người thấy hắn một khắc trước cả người còn đầy khí phách, sau một khắc liền nhu tình như nước, không khỏi có chút xấu hổ.

Mộ lê nhìn thấy lực chú ý của hoàng thúc mình đã hoàn toàn đặt trên người hoàng thẩm, lại nghĩ tới đại quân hai nước đã xuất phát ba ngày rồi, không khỏi nhắm mắt liều mình mà hỏi, "Khụ khụ, hoàng thúc còn chuyện kia, nên tiếp tục."

Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn một cái, tiếp tục nói, "Trảm Lãng, ngươi đến ải Thiên Lãng."

"Ta cũng đang có ý đó." Hoa Trảm Lãng nhếch môi tà khí cười một tiếng, nhíu mày nói.

"Về phần cửa ải Trầm Bích....." Mộ Lương cụp xuống mắt, sau đó nâng lên một nụ cười quỷ dị, "Phong Vụ Niên dẫn quân đi đến Cửa ải Trầm Bích, vậy ta cùng A Noãn sẽ đến chỗ đó."

Cửa ải Trầm Bích trước chính là Kim ghềnh, bốn năm trước hắn đã đánh bại đội quân của nước Tước, lần này hắn sẽ ở chính chỗ đó giết chếtPhong Vụ Niên, dám liên hiệp với nam nhân kia để hại hắn? Đúng là muốn chết!

https://thuviensach.vn

"Hoàng thúc người nên nghỉ ngơi đi, để ta lãnh binh đi cho." Mộ lê bật dậy,mà đầu không hề nhìn về phía ngoài cửa.

"Chàng muốn đi đâu?" Bạch Thánh Dao đang bưng thức ăn trở lại, thấy Mộ Lê đang nóng vội muốn đi đâu đó, không khỏi nghi ngờ mà hỏi.

"Ta đang muốn đi...đi." Mộ lê cười cười, giống như đang nhớ tới chuyện gì đó, quay đầu lại nhìn về phía Mộ Lương, "Hoàng thúc, ngươi đã khỏe rồi, thì nên trở về Thánh vương phủ hoặc là Linh Vệ cung đi, nơi này là tẩm cung của ta!"

"Hoàng thượng thật là....." Trạch Hàn biết nói gì khi thấy dáng vẻ hùng hổ của Mộ Lê đã biến mất không còn tung tích, chẳng lẽ Vương Gia còn hiếm lạ tẩm cung của hắn sao?

"Thì ra đang ở Linh Việt cung,chả trách tại sao lại cảm thấy không thoải mái như vậy." Mộ Lương ghét bỏ nhíu mày, cầm lấy cháo của Bạch Thánh Dao đưa tới, định đánh thức Hoa Khấp Tuyết.

"Vương Gia, ngươi ăn trước chút đi." Bạch Thánh Dao nhìn Hoa Khấp Tuyết vẫn còn ngủ mê man, mở miệng nói.

"Hắn cần ăn gì chứ, vừa được huyễn lực cường đại như vậy, dù có nhịn đói ba ngày cũng không xảy ra chuyện gì." Khiêu Hồng lại lắc lư bay tới, hừ lạnh nói.

"Hiện tại ngươi có thể di chuyển thời không trong chớp mắt rồi phải không?" Mộ Lương nhíu mày nhìn Khiêu Hồng đang bay lượng trước mắt, thật ra thì Liệp Tử vừa rồi mới nói cho hắn biết Khiêu Hồng di chuyển thời không trong chớp mắt rồi.

"Nói nhảm, Liệp Tử đã sớm nói cho ngươi biết rồi." Khiêu Hồng đảo một vòng trên không trung, rồi hỏi, "Nói đi, ngươi muốn đi chỗ nào?" Bộ dáng kia, nhìn rất đắc ý.

https://thuviensach.vn

"Trừ Bạch Thánh Dao, mang tất cả đến tâm điện."

Hồng Quang thoáng qua, trong đại điện chỉ còn lại một mình Bạch Thánh Dao, ngay cả mâm thức ăn trên tay nàng cũng không thấy.

Tâm điện.

"Lần này binh mã của bọn họ không ít, các ngươi phải cẩn thận." Mộ Lương an trí cho Hoa Khấp Tuyết xong, chậm rãi đi ra.

Hoa Trảm Lãng gật đầu một cái, "Chỗ của Cảnh Duệ thật ra cũng không cần sợ, bất quá nói thật, chỗ của ta có chút nguy hiểm, dù sao đánh giặc không phải là lý luận suông."

"Dẫn theo Hỏa Nhi đi, ngươi sẽ không để cho nàng gặp nguy hiểm." Mộ Lương nhàn nhạt nhìn hắn.

Hoa Trảm Lãng vừa nghe, khóe miệng giật giật, đúng là hắn sẽ dẫn Hỏa Nhi đi, nhưng lý do này cũng quá đáng quá đi

"Cảnh Duệ, trước giờ ngươi đã học binh pháp, lần này, tuyệt đối không thể phạm sai lầm, Trạch Linh Trạch Lương, ba người các ngươi hợp lại thành một sẽ rất cường đại, bất cứ lúc nào, cũng không được tách ra."

Mộ Lương nhìn bọn hắn, nhàn nhạt nói.

"Dạ, Vương Gia!" Cảnh Duệ trịnh trọng gật đầu.

"Các ngươi đối mặt với 35 vạn đại quân của Tước Quốc, ngươi lấy 30 vạn đối địch, tuyệt đối không thể thua." sắc mặt Mộ Lương liền trở nên rất nghiêm túc, Bội Quan ở gần Dương Thiên thành nhất, nếu như bị thất thủ, sợ rằng kinh thành sẽ gặp nguy cơ.

"Dạ." Cảnh Duệ đáp.

https://thuviensach.vn

"Cửa ải Trầm Bích, có bao nhiêu người?" Mộ Lương nhìn về phía Trạch Linh.

Trạch Linh suy tính lại một chút, rồi đáp, "Theo tiền tuyến báo lại, Phong Vụ Niên dẫn hai mươi vạn đại quân tiến đánh."

"Không thể nào, tuyệt đối còn có một quân đội nữa đang ở phía sau." Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, quân đội của Phong Quốc có tổng cộng 50 vạn, lần này vốn là tử chiến đến cùng, làm sao có thể chỉ phái đi có phân nửa, nếu hắn không có đoán sai, còn có mười vạn quân đội không lâu sau đó sẽ lên đường.

"Phải có mười vạn." Hoa Trảm Lãng suy nghĩ một chút, nói, "Là tiếp ứng Thiên Lãng quan sao?"

"Tiếp ứng Cửa ải Trầm Bích." Mộ Lương lắc đầu một cái, này Cửa ải Trầm Bích là của ải quan trọng nhất của Mộ Quốc, dễ thủ khó công, hơn nữa các vùng lân cận của Cửa ải Trầm Bích rất là phồn vinh, đúng là một khối thịt béo khó có được.

"Hắn chỉ đều mười vạn quân mã tới cửa ải Thiên Lãng sao?" Hoa Trảm Lãng trợn mắt, "Ta vốn định dẫn hai mươi vạn quân đội đi."

"Ngươi bây giờ cũng dẫn mười vạn đi, Đại Hoa cũng dẫn đi theo." Mộ Lương chợt nghĩ đến điều liền cười cười.

"Hả?" Hoa Trảm Lãng không hiểu.

"Đừng quên, Phong Quốc còn có đội linh xà, đội này cũng không kém hơn so với mười vạn đại quân, chỗ của ngươi gần biển, đội linh xàrất dễ dàng tác chiến." Mộ Lương uống một ngụm trà, thấm giọng một cái.

"Vậy dân theo Đại Hoa để làm gì?" Hoa Trảm Lãng nghĩ hoài cũng không hiểu được hàm ý phía sau, nghi ngờ lại lên.

https://thuviensach.vn

"Đội Linh xà không thể dựa vào con người mà đối phó được, Đại Hoa dầu gì cũng là đời sau của Thú Vương, ít nhiều gì có thể kêu gọi Linh Thú, dù sao phía sau của Thiên Lãng chính là Mang sơn." Thật ra thì đây là chuyện hắn đã sớm nghĩ đến, chỉ hi vọng đến lúc đó Đại Hoa có thể có ích một chút.

"Hắn đã lột xác, ngươi còn chưa thấy qua đi, đúng thật là có một chút bộ dạng của Thú Vương." Hoa Trảm Lãng cười khẽ.

"Vậy sao?" chuyện này đúng là làm cho Mộ Lương có chút kinh ngạc.

"Vậy trước mắt cứ an bài như thế, Vân Tự bên kia, ta sẽ mặc kệ, Mộ Lê cũng nên tôi luyện một chút." Mộ Lương cười cười, liếc nhìn bọn hắn, mở miệng hạ lệnh đuổi khách, "Đi đi."

Đám người Cảnh Duệ cùng nhau giựt giựt khóe miệng, gật đầu một cái, lại nhìn Mộ Lương một cái, cười rời đi.

"Có thể nói chuyện với ngươi, cảm giác thật không tệ." Hoa Trảm Lãng đột nhiên vỗ vỗ bả vai Mộ Lương bả vai, nhàn nhạt cười.

Mộ Lương không nói, nhưng trong mắt cũng đều là nụ cười.

"Đi đây, ngươi chăm sóc thật tốt Tuyết Tuyết đi, ngươi không nhìn thấy, lúc các ngươi vừa trở về, nàng có bao nhiêu khổ sở." Hoa Trảm Lãng thở dài, cười cười, đi ra khỏi cửa chính.

"Ta không nhìn thấy, nhưng ta cảm thấy." Mộ Lương chờ sau khi hắn đi, nhỏ giọng nỉ non, khẽ cụp mắt xuống trầm tư một chút, rồi chậm rãi đứng dậy, đi tới bên giường.

Cầm chén cháo đã nguội nguội, giữ ở lòng bàn tay rồi hâm nóng lên, sau đó mới để xuống, bế lên Hoa Khấp Tuyết.

https://thuviensach.vn

"A Noãn, tỉnh dậy." Mộ Lương khẽ vỗ mặt của Hoa Khấp Tuyết mặt, thấy nàng không hề nhúc nhích, trong mắt dâng lên đau lòng, giơ tay lên ở trước mắt nàng xuất ra một vòng tử quang, Tử Quang tràn ra nhập vào trong cơ thể Hoa Khấp Tuyết.

"Ưmh." Hoa Khấp Tuyết than nhẹ ra tiếng, nhíu nhíu mày, chậm rãi mở mắt, đợi đến lúc nhìn rõ người đang ở trước mắt híp mắt là Mộ Lương thì nước mắt theo bản năng liền chảy ra ngoài.

"A Noãn, có chỗ nào không thoải mái, sao?" Mộ Lương trong lòng căng thẳng, vội vàng giúp nàng lau khô nước mắt, gấp gáp hỏi.

Nhìn Mộ Lương sống sờ sờ ở trước mắt mình,dịu dàng với mình, vì mình mà đau lòng, vì mình mà gấp gáp, Hoa Khấp Tuyết hít hít cái mũi, sau đó "Xì" một tiếng nở nụ cười.

Mộ Lương thấy nàng vừa khóc vừa cười, trong lòng càng thêm gấp gáp, chân mày chặt chẽ nhíu.

"Mộ Lương, đã hoàn toàn không sao rồi?" Hoa Khấp Tuyết giơ tay lên vuốt mặt của hắn, không mập không ốm, vẫn tuấn lãng như cũ, cảm xúc nơi bàn tay rất chân thật, trong lòng liền an tâm.

"Ừ." Mộ Lương nắm tay của nàng, đặt lên miệng hôn một cái, dịu dàng cười nói, "Tất cả đều rất tốt, ta còn có thể vận dụng một phần ba lực lượng trong đó."

Nghe vậy, Hoa Khấp Tuyết không nói gì, lẳng lặng nhìn hắn, ánh mắtnhàn nhạt làm cho người khác khó có thể phát hiện là vui sướng hay không, một hồi lâu, dường như trút được gánh nặng mới thở dài, nhẹ nhàng nở nụ cười, "Thật tốt."

Một tiếng"Thật tốt" này, thể hiện lên bao nhiêu nỗi chua xót, bao nhiêu đau buồn, cùng khổ sở, nhưng bởi vì hắn có thể hoàn hoàn chỉnh chỉnh lại

https://thuviensach.vn

đứng ở trước mặt nàng, cho nên, thật rất tốt.

"Mộ Lương, đừng dọa ta như vậy nữa." Hạ

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Ai Sẽ Xuất Chinh [Bản Văn Đánh Máy Vip]

editor: thao1504

"Mộ Lương, đừng dọa thiếp như vậy nữa." Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng dựa vào trong ngực hắn, vô lực thở dài nói, gặp chuyện này một lần đã đủ rồi, nếu một lần nữa, thật sẽ nàng suy sụp mất.

"Sẽ không, cũng sẽ không có chuyện này nữa, ta sẽ bảo vệ nàng thật tốt, cũng sẽ bảo vệ bản thân mình cẩn thận, tin tưởng ta, được không?" Mộ Lương nhẹ nhàng hôn xuống mái tóc nàng, không ngừng cam kết.

"Ừ, thiếp tin tưởng chàng." khóe miệng Hoa Khấp Tuyết khẽ nâng lên, đưa tay ôm thật chặt hông của hắn, có thể ôm hắn, những vết thương cùng những đau trước đó so với cái này, thì tính là cái gì?

"Đứa ngốc, tại sao không ăn cơm, hả? Ta sẽ đau lòng." Mộ Lương ôn nhu cười, bưng một bát cháo đến bên cạnh, nhẹ nhàng điểm vào cái mũi nàng một cái.

"Nếu Chàng không tỉnh, thiếp liền đi cùng với chàng, ăn hay không ăn có khác nhau ở chỗ nào chứ?" Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, yên lặng nhìn hắn, trong mắt không có chút nào là nói đùa.

"Không có sự đồng ý của ta, tại sao nàng có thể quyết định sống chết của mình." Nụ cười của Mộ Lương liền ngưng lại, nghiêm túc nhìn nàng.

"Mộ Lương, thiếp đói rồi." Hoa Khấp Tuyết trực tiếp tránh khỏi vấn đề này, ngửa đầu nhẹ nhàng cười nói.

https://thuviensach.vn

"Không được nói sang chuyện khác với ta." Mộ Lương khẽ lườm nàng, cũng không buộc nàng nữa, cầm muỗng lên, đút cháo vào cái miệng nhỏ của nàng, nhìn người trong ngực nhu thuận ăn cháo mình đút, trong lòng đầy tràn hạnh phúc, hắn cũng coi như cũng đã đến điện của diêm vương một lần, hắn hiện tại, thật sự rất thỏa mãn, chỉ cần khẽ nhìn nàng một cái, cũng sẽ cảm thấy trong lồng ngực tràn đầy ấm áp.

"Còn không." Hoa Khấp Tuyết nuốt xuống một ngụm cuối cùng, mặc cho hắn lau khô miệng cho mình, bĩu môi hỏi, hơn một ngày không có ăn cái gì, chỉ một bát cháo thì thấm vào đâu chứ.

"Khiêu Hồng, đi Ngự Thiện Phòng bưng một chén nữa." Mộ Lương nhàn nhạt nhìn Khiêu Hồng đang ngoan ngoãn nằm trên bàn.

"Tại sao lại là ta chứ!" Khiêu Hồng nhảy lên, "Tại sao không gọi Liệp Tử đi!?"

"Đầu tiên, A Noãn là chủ tử của ngươi, tiếp theo, Liệp Tử không thể di chuyển thời không." Mộ Lương dù bận vẫn ung dung nói.

"Được rồi....." Khiêu Hồng ở trước mặt Hoa Khấp Tuyết bay một vòng, Hồng Quang thoáng qua, biến mất ở tại chỗ.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, "Về sau đi đâu cũng có thể dễ dàng một chút rồi."

"Ừ." Mộ Lương khẽ cười.

Hoa Khấp Tuyết mấp máy môi, đột nhiên đưa tay sờ sờ xương quai xanh Mộ Lương, "Liệp Tử biết cái gì?"

"Biết chiến đấu." Mộ Lương như suy nghĩcái gì khẽ cười, đè tay nhỏ bé của Hoa Khấp Tuyết lại, nắm trong tay tỉ mỉ vuốt vuốt.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhìn tay của hai người đang giao nhau, cũng khẽ cười, "Mộ Lương."

"Ừ, ta ở đây." Mộ Lương nhẹ nhàng hôn nàng một phen.

Hoa Khấp Tuyết chỉ cười không nói, nhìn thẳng vào hắn, dường như không thấy hắn sẽ lập tức biến mất không thấy nữa vậy.

"Đứa ngốc, ta ở đây, ta sẽ không biến mất." Mộ Lương trong lòng chua xót, mặt thì tươi cười, nhưng chân mày lại không ngừng nhíu lại.

"Cười thật khó nhìn, đây chính là cười gượng." đường congnơi miệng của Hoa Khấp Tuyết càng lớn đồng thời giơ tay lên, khẽ vuốt lên chân mày hắn.

"A Noãn." Mộ Lương dùng sức ôm chặt nàng, vùi đầu vào ngạnh cổ của nàng.

"Chủ tử, cháo của người đến rồi!"

Hồng Quang chợt lóe, trên bàn nhiều bảy tám chén cháo, Khiêu Hồng bay lơ lửng trên không trung.

"Nhiều như vậy....." Hoa Khấp Tuyết biết nói gì nhìn trên bàn, đưa tay qua cầm lấy Khiêu Hồng.

"Ngự Thiện Phòng có rất nhiều nha, ta không biết chủ tử thích ăn cái gì, liền lấy đi hết toàn bộ." Khiêu Hồng hừ hừ.

"A Noãn, há mồm." Mộ Lương cầm thìa thổi nguội cháo một chút, rồi đưa đến miệng của Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết há miệng nuốt vào, đang muốn nói gì, đột nhiên vẻ mặt biến đổi, trong mắt dâng lên tia lạnh, "Mộ Lương,trong cháo này có độc."

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nghe vậy, há mồm nuốt một hớp, sắc mặt cũng trầm xuống, "Là Liệt Viêm Quyết."

Hoa Khấp Tuyết hơi trợn mắt, Liệt Viêm Quyết, không phải là độc mà Mộ Lương khi còn bé uống phải sao?

"Khiêu Hồng, ngươi đi tra xét một chút, cháo này là cho ai uống." Mộ Lương mặc dù đoán được mười phần, nhưng hắn muốn bảo đảm chắc chắn.

"Ta không phải là nô bộc, ta là thần vật..... Ai nha, chủ tử!" Khiêu Hồng không chịu bay tới bay lui, lại bị Hoa Khấp Tuyết giơ tay lên gõ nhẹmột cái.

"Đi nhanh đi." Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt.

"Tại sao." Khiêu Hồng thu lại khí thế, lảo đảo lại bay đi.

"Đã xảy ra chuyện gì rồi." Hoa Khấp Tuyết cảm thấy có chuyện gì có chút không đúng, cầm chén cháo trong tay Mộ Lương, chỉ một người thử là được rồi, dù sao nàng bách độc bất xâm, không sao cả.

"Phong Quốc cùng Tước Quốc dẫn binh đến rồi, Vân Tự cũng bắt đầu có hành động rồi." Mộ Lương cười lạnh nói.

"Là Vân Tự ở hạ đi, muốn giết Mộ Lê?" Hoa Khấp Tuyết lại bưng lên một chén, cũng có Liệt Viêm Quyết? Vân Tự đúng là muốn đảm bảo không có vạn nhất không được thất bại.

"Muốn đoạt vị?"

"Hắn không dám, chỉ cần một ngày có ta ở tạiđây, hắn sẽ không dám có loại ý nghĩ này." Mộ Lương thấy nàng uống đến vui vẻ, nhíu nhíu mày, cầm chén ra chỗ khác, "Đừng uống nữa, cũng đã ba chén, một lát bụng chịu không nổi."

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhàn nhạt nhìn hắn, "Tiếp tục đi."

"Hiện tại đang chiến loạn, nếu Hoàng đế xảy ra chuyện, lòng quân đại loạn." Mộ Lương nói.

"Vân tự muốn Mộ Quốc bị tiêu diệt sao?" Như vậy là hắn không đoạt quyền.

"Hiện tại, ta thật sự tò mò, giữa hắn và phụ hoàng mẫu hậu của ta, rốt cuộc xảy ra những chuyện gì, đã làm cho hắn sinh hận đến như vậy." Mộ Lương cười như không cười nhìn đằng trước, trong mắt dường như đang suy nghĩ về chuyện gì đó.

"Ngủ đi." Mộ Lương lấy tay che kín mắt nàng lại, làm sao tiểu cô nương này lại có nhiều tinh lực như vậy chứ, một ngày một đêm không hề nghỉ ngơi.

"Vậy chàng ngủ với thiếp đi." Hoa Khấp Tuyết nắm tay của hắn kéo xuống, ngước mặt lên nhìn hắn.

Mộ Lương cả kinh, đúng là lúc hắn gặp chuyện không may đã hù sợ A Noãn, trước kia cô nương này nào có nhiệt tình như vậy.

"Ngủ cùng thiếp!" Hoa Khấp Tuyết cau mày, nắm tay của hắn nắm thật chặt.

"Ta là nam nhân nàng, ta không cùng nàng ngủ, thì bồi người nào ngủ chứ?" Mộ Lương bật cười, không nhịn được cắn nhẹ lên chóp mũi nàng một cái, lại không nhịn được hôn một đường đi xuống, ngậm lấy múi môi của nàng.

Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, môi của hắn thật ấm áp như nhắc nhở người đàn ông này còn tồn tại, nước mắt từ đôi mắt của nàng liền không ngừngtrào ra.

https://thuviensach.vn

Nụ hôn, liền trở nên nóng như lửa, so với trước đo nhiệt tình hơn vạn lần, dường như muốn khảm đối phương vào trong tận xương cốt mình, không muốn tách ra nữa, hai người cắn xé môi của đối phương, ngay cả đến khi mùi máu tươi tràn ra trong miệng, cũng không muốn tách ra.

"Tiểu yêu tinh, nàng rõ là....." Mộ Lương mạnh mẽ lui ra, thở gấp gáp, ánh mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết nóng như lửa đốt.

Hai mắt Hoa Khấp Tuyết đầy hơi nước, hình như đang bất mãn việc hắn rời đi, lầu bầu một tiếng, nhắm ngay đôi môi củaMộ Lương, lại bắt đầu hôn tiếp.

Cả người của Mộ Lương liền chấn động, bản thân vốn đang thương tiếc thân thể của nàng dang còn suy yếu, nhưng khi nhìn dáng vẻ hiện tại của cô nường này thì không còn tinh lực kiềm chế nữa, lại còn dám quyến rũ mình nữa chứ, nhìn dáng vẻ này, hắn cũng không cần chịu đựng, mắt phượng nguy hiểm híp lại, tà khí chợt lóe lên.

Dùng sức ôm chặt nàng vào trong ngực của mình, sau đó Mộ Lương liền hung hăng hôn nàng, như có như không trêu chọc nàng, thấy nữ nhân trong ngực không kiên nhẫn nhẹ giọng hừ hừ, tâm giống như bị một cọng lông vũ xẹt qua, khẽ ngứa ngáy.

"Đây là nàng tự mình quyến rũ ta đấy." Mộ Lương đột nhiên đẩy nàng nằm xuống giường, thở hổn hển, tròng mắt đen thâm thúy không thể tin được.

Hoa Khấp Tuyết khẽ mở mắt ra, nhìn bộ dáng gần như mất khống chế của hắn liền nở nụ cười thật quyến rũ, "Đúng, là thiếp quyến rũ chàng."

Mộ Lương liền cảm thấy trong đầu như có một sợi dây bị đứt đi, một tiếng “quyến rủ” kia, làm cho tất cả lý trí đều bị sụp đổ hết, nhanh chóng cởi những y phục trên người ra sạch sẽ, cui nhìn người đang nằm phía dưới mình tà mị cười một tiếng, cúi người mình.

https://thuviensach.vn

"Chủ tử, cháo đó chính là cho hoàng đế, ta..... A!" Khiêu Hồng vừa tới, còn chưa nhìn thấy rõ tình hình hiện tại liền bắt đầu báo cáo tình huống, lại cảm thấy chạm mặt một hồi Tử Quang, Liệp tử đang ở hình dạng cây sáo bằng ngọc bay tới trung vào nàng, sau đó cả hai cùng rơi trên mặt đất.

"Hắc, Liệp Tử, chủ tử của ngươi muốn làm gì!?" Khiêu Hồng bị làm cho hỏa khí bốc lên, Hồng Quang chợt lóe lên liền muốn bay qua, lại bị Liệp Tử cản lại.

"Muốn đi tìm chết sao?" Liệp Tử lạnh lùng nói,nhưng cũng nhìn ra dáng giọng điệu khó xử trong đó.

Khiêu Hồng nghe bên trong hồng trướng tiếng "Rầm rì" mập mờ vang lên, trầm mặc chốc lát, mới mở miệng, "Chủ tử trong cơ thể có đã có thể vận dụng một phần ba huyễn lực, nên năng lực của tất cả mọi chuyện đều tăng lên một bậc luôn hay sao."

"Cút!" Một tiếng quát lên xen lẫn chưa thỏa mãn dục vọng từ trong trướng truyền ra.

Khiêu Hồng cùng Liệp Tử run lên một cái, nhanh chóng bay ra ngoài.

Hôm sau, khi lâm triều.

"Thánh vương?" Chúng đại thần nhìn một thân Tử Y, Mộ Lương đang ưu nhã đi tới, sắc mặt liền thay đổi, có vui sướng, cũng có khẩn trương, còn có e ngại.

Vân Tự hơi híp mắt nhìn Mộ Lương, không ngờ hắn nhanh như vậy đã trở về, chậm một chút nữa thôi, thì mọi bố trí của hắn đã có thể hoàn toàn hoàn thành, hiện tại, hắn phải cẩn thận một chút rồi.

"Mấy ngày trước Bổn Vương đoạn trước ngày đi các nơi khảo sát, không ngờ lại xảy rachuyện lớn như vậy." Mộ Lương đứng lại bên cạnh Mộ

https://thuviensach.vn

Lê, cười như không cười lướt nhìn mọi người.

Bọn người bên phái Vân tự nhìn vẻ mặt của Mộ Lương, trong lòng liền run sợ, đặc biệt là những đại thần đã phản bội Mộ Lương, lúc này cả người đều lạnh cả sống lưng.

"Trong lòng Thánh vương lo lắng cho Mộ Quốc, nên đã tự mình đi khảo sát dân tình." Mộ Lê khẽ mỉm cười, tiếp tục nói, "Nhưng hiện tại Mộ Quốc tuyệt đối không thể thiếu đi Thánh vương, nhất là thế cuộc gần đây có nguy cơ,sau khi trẫm cùng Thánh vương thương lượng qua, quyết định phái Cảnh Duệ dẫn dắt Trạch Linh, Trạch hàn, Trạch Lương ba người dẫn dắt 30 vạn đại quân, tiến về phía Bội quan, ngăn cản đại quân của Tước Quốc."

"Hoàng thượng, chuyện này vạn lần không thể được!" Binh Bộ Thượng Thư thấy ánh mắt ra hiệu của Vân Tự cho mình, vội vàng đi ra, "Hiện tại Mộ Quốc có rất nhiều Tướngtài nhiều không kể xiết, mặc dù bản lĩnh của Cảnh đại nhân cao cường, nhưng cũng không nhất định có thể sử dụng trên chiến trường được, nếu cảnh đại nhân làm thống soái, lòng quân rất khó phục!"

"Hả? Đại nhân là không tin thủ hạ của Bổn vương là người năng lực?" Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, ẩn chứa khí thế uy nghiêm trong đó, lúc này Binh Bộ Thượng Thư liền không dám đáp lại.

"Cuộc chiến Kim Than, Cảnh Duệ theo Bổn Vương xuất chinh, năng lực của hắn đã sớm triển lộ, mà hắn đang trong quân cũng đã sớm có uy vọng." Mộ Lương thấy sắc mặt hắn trắng bệch, tốt bụng thu lại khí thế, lời kia tuy là đối với hắn nói, nhưng kia ánh mắt vẫn như có như không nhìn về phía Vân tự, trước đó Vân Tự muốn người của hắn nắm giữ thống soái đội quân đến Bội quan, hiện tại hắn thật muốn xem hắn ta sẽ có phản ứng như thế nào.

https://thuviensach.vn

"Còn có người nào dị nghị?" Mộ Lê thấy mọi người tất cả câm miệng rồi, lập tức nâng lên khóe môi, "Truyền chỉ, thống lĩnh cấm quân Cảnh Duệ làm thống soái xuất chinh!"

Sắc mặt của Vân Tự thay đổi liên tục, trước kia chủ soáicủa đội quân này là người của hắn, hôm nay lại được đổi đi, như vậy hắn muốn làm việc gì sẽ rất phiền toái, giương mắt nhìn khuôn mặt Mộ Lương đang đầy ý cười, trong bụng hừ lạnh, hắn vốn không muốn làm cho thương vong nặng như vậy, Mộ Lương là ngươi đã buộc ta, vậy thì đừng trách ta làm như vậy!

"Về phần Thiên Lãng quan, trẫm quyết định do Phò Mã hoa Trảm Lãng làm thống soái, hắn đệ tử của Vô Cực lão nhân, tinh thuộc binh pháp, trẫm tin tưởng hắn có thể làm rất tốt, chúng khanh gia có gì dị nghị gì không?"

Này Binh Bộ Thượng Thư còn muốn nói chuyện, lại thấy Vân Tự khẽ lắc đầu ngăn cản, lập tức ngậm miệng lại.

Mộ Lương thấy phản ứng của Vân Tự, trong mắt hiện lên tia giễu cợt, nếu hắn đoán không có sai, hắn ta đã có biết linh xà trận, mà mười vạn binh mã căn bản cũng không cho linh xà ăn chút nào, cho nên mới yên tâm như vậy, nên dù đã đổi đi người của hắn, cũng không có động tác phản đối gì.

"Không biết hoàng thượng tính toán người nào, đến thủ Cửa ải Trầm Bích?" Vân Tự đột nhiên lên tiếng, mở miệng hỏi.

"Này Thừa Tướng cho là, người phương nào thích hợp nhất?" Mộ Lê trong mắt xẹt qua ý lạnh, cười nhạt nhìn hắn.

Vân tự trong lòng cả kinh, hắn cho là tiểu tử này Hoàng đế đã sớm nghĩ xong, mới có câu hỏi này, lại không nghĩ rằng hắn sẽ hỏi ngược lại mình, người dưới tay mình có mấy cân mấy lượng, hắn còn là rõ ràng, cũng không nói chính hắn người, cái này mộ quốc thượng, có thể lên chiến trường, cũng chỉ có Thánh vương mấy cái thủ hạ kia rồi, giờ phút này bọn họ đã tất cả đều bị phái đi ra ngoài.....

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, thứ cho cựu thần ngu muội, không biết người nào thích hợp đi cửa ải Trầm Bích." Vân tự hơi híp mắt lại, hơi cúi người trước mặt Mộ Lê một cái.

"Hoàng thúc hãy nói thử, người muốn đi là người thế nào?" Mộ Lê quay đầu hỏi Mộ Lương.

"Cửa ải Trầm Bích cũng chính là Kim Than năm xưa....." Mộ Lương cười như không cười nhìn Vân Tự, gằn từng chữ, "Bổn vương muốn tự mình ra chiến trường, ôn lại, trận đấu của bốn năm trước một chút."

Vân Tự nhìn thẳng hắn, cũng tinh tường nhìn thấy ý lạnh trong đáy mắt của hắn, trong lòng không khỏi gợn sóng, Mộ Lương lời nói này, sợ làhắn đã sớm đoán được cuộc chiến Kim Than là do mình giở trò quỷ, hôm nay hắn nói này lời nói, nói rõ là tuyên chiến đối với mình, được, đã như vậy, hắn cũng không cần che giấu, hắn thật muốn xem, Mộ Lương có thể tiếp được chiêu này của hắn hay không.

"Trẫm cho là, đề nghị hoàng thúcrất tốt, không có ai quen thuộc cửa ải Trầm Bích hơn với hoàng thúc, lần xuất chinh này, nhất định có thể chiến thắng trở về!" Mộ Lê cười to nói.

"Bọn thần cũng nghĩ vậy, Thánh vương xuất chinh, nhất định có thể khích lệ tinh thần, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi!" Quần thần rối rít phụ họa trầm trồ khen ngợi.

"Đã như vậy, thì sẽ quyết định như vậy, chiến tranh nguy cấp, các ngươi về nghỉ ngơi chốc lát, nhanh chóng lên đường, bằng tốc độ nhanh nhất dẫn đại quân xuất chinh!"

Mộ Lê cao giọng nói, "Quyết định như vậy, tan triều đi!"

"Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế!"

https://thuviensach.vn

"Vân Thừa Tướng." Mộ Lương chậm rãi đi tới trước mặt Vân Tự, nhàn nhạt cười.

"Thánh vương." Vân Tự cũng cười rất hiền hoà, khuôn mặt lộ vẻ quan tâm, "Lần này chinh chiến, nguy hiểm nặng nề, Vương Gia phải cẩn thận."

"Hả? Tướng gia làm thế nào biết đoạn đường này nguy hiểm nặng nề? Chẳng lẽ, tướng gia cho là, Bổn vương sẽ giống như bốn năm trước đây?" Mộ Lương thu hồi nụ cười, khẽ cúi đầu, trên cao cuối nhìn xuống hắn.

"Vương Gia Hồng Phúc Tề Thiên, làm sao sẽ như vậy được." Vân Tự ngẩng đầu đi đến nụ cười của hắn càng sâu hơn, "Ta chỉ lấy thân phận trưởng bối, quan tâm người một chút mà thôi."

"Ha ha, vậy thì phải đa tạ biểu cữu rồi." Mộ Lương phủi phủi ống tay áo, cười nói.

"A, đúng rồi, biểu cữu, tối hôm qua ta lấy trộm một chén cháo lươn của hoàng thượng, mùi vị đó, thật là không tệ, hoàng thượng của chúng ta cũng thật là biết hưởng phúc nha, biểu cữu, ngươi có muốn nếm thử một chút không?"

Mộ Lương Vi hơi cúi người, cười rất thuần lương, dứt lời, xoay người rời đi.

Vẻ mặt của Vân Tự liềnbiến đổi, Mộ Lương làm sao lại biết, nói như vậy Mộ Lê cũng không hề ăn Liệt Viêm Quyết.

Nhìn bóng lưng Mộ Lương rời đi, Vân Tự khẽ nheo mắt lại, sắc mặt liền trở nên rất độc ác, xem ra, mục đích của hắn cũng không cần che giấu nữa, đã đến lúc vạch mặt rồi, hắn cũng không tin, hắn đã đấu không lại Mộ Phong Việt, hôm nay lại đấu không lại nhi tử của hắn ta!

Thánh vương phủ.

https://thuviensach.vn

"Vương Gia! Chúng tôi đã chuẩn bị xong!" Cảnh Duệ cùng Trạch Linh, Trạch Lương, Trạch Hàn đã đeo bọc quần áo trên lưng, ngẩng đầu ưỡn ngực đứng ở trước mặt Mộ Lương.

"Ừ, đi đi." Mộ Lương cười nhạt nhìn bọn họ một cái, gật đầu một cái.

"Vương Gia, ngài không khích lệ chúng ta một chút nào sao?" Trạch Linh trừng mắt nhìn, hỏi.

"Cố gắng lên." Mộ Lương lau miệng cho Hoa Khấp Tuyết, lạnh nhạt nói.

Trạch Linh thấy vậy, liền im lặng.

"Lưu Nguyệt, ngươi chuẩn bị đi cùng Cảnh Duệ, hay là đi theo ta?" Hoa Khấp Tuyết liếc nhìn Lưu Nguyệt đang đứng ở bên cạnh.

Lưu Nguyệt đứng ở giữa Cảnh Duệ và Hoa Khấp Tuyết, nắm chặt quả đấm, khuôn mặt đầy do dự.

"Đi theo vương phi đi." Cảnh Duệ đột nhiên kéo nàng vào trong ngực, ôm nàng thật chặt, vùi đầu vào cổ ngạnh của nàng, hít thật sau mùi hương của nàng vào, buồn buồn nói, kể từ lúc nha đầu ngốc này giúp hắn cản thương, hắn cũng đã hiểu rõ, chỉ cần nàng khoẻ mạnh, vui vẻ, nàng muốn làm cái gì thì để nàng làm cái đó thôi.

"Cảnh Duệ?" Lưu Nguyệt kinh ngạc nhìn hắn.

"Nhưng nhất định phải tự chăm sóc mình thật tốt, không nên chuyện gì cũng chỉnghĩ cho vương phi, ngài ấy rất lợi hại, nàng đừng cản trở chứ không hỗ trợ gì được gì đâu." Cảnh Duệ hít sâu một hơi, ngẩng đầu lên bất đắc dĩ nói.

https://thuviensach.vn

"Người nào cản trở!" Lưu Nguyệt dậm chân một cái, giận dữ nhìn hắn ở trước mặt.

"Ta đi, nếu nghĩ đến ta...ta sẽ bình an trở về." Cảnh Duệ cười cười, trong lòng không nhịn được, cúi đầu hôn một cái nàng.

Lưu Nguyệt nhìn Cảnh Duệ, trong mắt đầy phức tạp, cuối cùng hình như đã có quyết định, đẩyCảnh Duệ ra, đi tới trước mặt Hoa Khấp Tuyết.

Cảnh Duệ đã biết rõ nàng sẽ lựa chọn như vậy, nhưng khi chính mắt nhìn thấy, trong lòng vẫn là không khỏi có chút mất mác.

"Thế nào? Đây chính là quyết định của ngươi?" Hoa Khấp Tuyết tựa vào trong ngực Mộ Lương, nhíu mày nhìn nàng, cũng không cảm thấy nàng chọn như vậy là đúng.

Lưu Nguyệt hít sâu một hơi, nói, "Tiểu thư, người phải chăm sóc mình thật tốt, người đối với ta đúng là rất quan trọng, nhưng mà ta cũng không nhẫn tâm khiến cho Cảnh Duệ đau lòng."

Nhìn Mộ Lương đang đứng một bên cười như không cười, tiếp tục nói, "Tiểu thư, Vương Gia sẽ chăm sóc người rất tốt, nhưng Cảnh Duệ chỉ có một người, cho nên....."

"Đi đi." Hoa Khấp Tuyết lộ nụ cười, "Tự ta có thể chăm sóc mình."

"Ừm!" Lưu Nguyệt dùng sức gật đầu một cái, lưu luyến không rời nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, xoay người đến bên cạnh Cảnh Duệ.

Cảnh Duệ không thể tin được ôm chặt Lưu Nguyệt, trong mắt dần dần hiện lên tia vui mừng.

"Nàng...nàng nguyện ý đi theo ta?" Cảnh Duệ không thể tin được, không nhịn được hỏi lại lần nữa.

https://thuviensach.vn

"Thích dẫn hay không!" Lưu Nguyệt nhìn thấy sự kinh ngạc của hắn, thẹn quá hoá giận, trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng liền hồng lên một mảng.

"Muốn!" Cảnh Duệ cười lớn, một tay ôm lấy nàng, sau đó lập tức phóng người đi.

"Ai, Vương Gia, người cũng phải cẩn thận a, chúng ta đi đây!"ba người Trạch Linh nhìn nhau cười một tiếng, cùng nhau lên ngựa.

Mộ Lương nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, khẽ cười nói, "Tại sao ta lại cảm giác dáng vẻ của bọn họ giống như đang đi dã ngoại du ngoạn vậy?"

"Thì đi nướng thịt người." Hoa Khấp Tuyết lặng lẽ nói.

Nụ cười của Mộ Lương liền cứng đờ, khóe miệng không co lại được.

"Hoàng thúc, hoàng thẩm!" Mộ Hỏa Nhi từ phía sau vọt ra, mắt đỏ hoe nhìn bọn hắn, "Vậy mà Hoa Trảm Lãng không nói cho con biết các người đã trở lại, lại còn không nói cho con biết hoàng thúc đã xảy ra chuyện, đến bây giờ con mới biết!"

"Chúng ta không có việc gì, không cần phải lo lắng." Hoa Khấp Tuyết cười cười, nhàn nhạt nhìn nàng, hôm nay bụng của nàng đã nhô ra rồi, cả người cũng mượt mà không ít.

"Hỏa Nhi!" Hoa Trảm Lãng từ phía sau đuổi theo.

"Hoa Trảm Lãng ngươi chết xa ra một chút, ta không quen biết ngươi!" Mộ Hỏa Nhi trợn mắt trừng, liền xoay người chạy về phía sau, dưới chân lảo đảo một chút, thiếu chút nữa đã ngã nhào xuống đất.

Hai mắt của Hoa Khấp Tuyết hơi híp lại, đứng dậy tiếp được nàng, giọng nói có chút lạnh, "Nên nhớ ngươi bây giờ là phụ nữ có thai."

https://thuviensach.vn

Mộ Hỏa Nhi vỗ vỗ ngực, ủy khuất nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, "Vì ta không muốn nhìn thấy hắn chứ bộ."

Hoa Trảm Lãng đeo túi y phục chạy tới, lo lắng nhìn Mộ Hỏa Nhi, "Nàng không có chuyện gì chứ?"

"Có quan hệ với ngươi sao?" Mộ Hỏa Nhi hung dữ nhìn hắn, "Hôm nay nếu không phải do ngươi phải dẫn ta đi xuất chinh, có phải sẽ không có ý định nói cho ta biết hoàng thúc cùng hoàng thẩm trở lại hay không, ngươi có biết ta lo lắng nhiều như thế nào không!"

"Hỏa Nhi, khi đó Mộ Lương máu me khắp người, ta sợ nàng lo lắng..." Hoa Trảm Lãng cười khan rồi nói, còn chưa nói hết, liền bị cắt đứt.

"Máu me khắp người!?" Mộ Hỏa Nhi trợn mắt, giận đến răng nghiến răng, "Hoa Trảm Lãng, ngươi còn dấu ta bao nhiêu chuyện nữa!?"

"Hoả Nhi....." Hoa Trảm Lãng trăm miệng cũng không thể bào chữa, gương mặt rối rắm.

"Tuyết Tuyết, ta theo các ngươi đến Cửa ải Trầm Bích!" Mộ Hỏa Nhi nắm lấy túi quần áo trên tay hoa Trảm Lãng, đi tới sau lưng Hoa Khấp Tuyết.

"Không mang theo." giọng nói của Mộ Lương rất lạnh, đẩy Mộ Hỏa Nhi về phía Hoa Trảm Lãng, đưa tay ôm chặt Hoa Khấp Tuyết.

"Ngươi không thể nhẹ nhàng một chút sao?" mặt của Hoa Trảm Lãng tối sầm, nhận lấy mộ Hỏa Nhi, cẩn thận ôm vào lòng.

Thấy Mộ Hỏa Nhi còn muốn lên tiếng, Mộ Lương nguy hiểm nhìn nàng một cái, "Gây nữa, ta giúp Trảm Lãng viết thư hưu ngươi!"

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Mộ Hỏa Nhi cùng Hoa Trảm Lãng liền cứng đờ, sững sờ nhìn về phía hắn.

"Còn muốn đi cùng chúng ta sao?" Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Mộ Hỏa Nhi, nhíu mày hỏi.

Hai mắt Mộ Hỏa Nhi chỉ trừng to, hừ một tiếng không nói lời nào.

Hoa Trảm Lãng cảm kích nhìn Mộ Lương một cái, nhận lấy túi đi phục trong tay củaMộ Hỏa Nhi, "Hỏa Nhi, chuyện trong nhà không đúng thì phải đóng cửa bảo nhau, đừng náo loạn với ta."

Mộ Hỏa Nhi trừng mắt liếc hắn một cái, lại đi tới trước mặt Hoa Khấp Tuyết, lo âu nhìn nàng, "Tuyết Tuyết, ngươi đãhoàn toàn tốt rồi sao?"

"Người bị thương là Mộ Lương." Hoa Khấp Tuyết chỉ chỉ Mộ Lương.

"Nhìn hoàng thúc hiện tại mạnh như rồng như hổ, ta mới không thèm lo lắng hắn, nhưng khẳng định Tuyết Tuyết đã đau lòng chết mất." Mộ Hỏa Nhi lạnh lùng nhìn Mộ Lương một cái, giọng nói không tốt, ai kêu hoàng thúc lại giúp cho Hoa Trảm Lãng.

"Thời gian không còn sớm, Trảm Lãng, dẫn nàng rời đi." Mộ Lương liếc nhìn Hoa Khấp Tuyết, nhíu nhíu mày.

"Đi thôi." Hoa Trảm Lãng nháy mắt với Mộ Hỏa Nhi, trong lòng Mộ Hỏa Nhi biết mình đã nhắc tới chuyện đau lòng của Tuyết Tuyết, ảo não nhíu nhíu mày, đi theo Hoa Trảm Lãng rời đi.

"Đi đường cẩn thận, Vân Tự sẽ đến quấy rối." Mộ Lương vẫn không quên dặn dò.

Hoa Trảm Lãng gật đầu một cái, kéo mộ Hỏa Nhi lên ngựa, nhìn bọn họ một chút, rồi giục ngựa rời đi.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Mộ Hỏa Nhi cũng tràn đầy không bỏ, sờ bụng một cái, ngựa đã đi xa vẫn không bỏ được còn quay đầu lại nhìn.

"Bây giờ không phải là ta đã rất tốt sao? Chớ khó chịu." Mộ Lương cảm nhận được nỗi bi thương trên người nàng đang toát ra nhàn nhạt, đau lòng ôm nàng.

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết hí mắt cười cười, "Lúc nào thì chúng ta rời đi?"

"Hai ngày nữa." Mộ Lương nhíu mày.

Hoa Khấp Tuyết có chút kinh ngạc, "Không phải chúng ta nên trong vòng hai ngày vượt qua đội quân sao?"

"Vân tự khẳng định ở trên đường giở trò quỷ, tối nay chúng ta đi chứ sao." Mộ Lương lôi kéo nàng ngồi xuống, cười híp mắt nói.

"Chủ tử, ngườii quên có ta sao? Có thể di chuyển nháy mắt không gian!" Khiêu Hồng đúng lúc bay ra.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhàn nhạt nở nụ cười, từ từ duỗi lưng một cái, lười biếng nói: "Vậy chúng ta vào cung mấy ngày đi, cảm thấy nhớ tay nghề của Thánh Dao rồi."

"A Noãn, hai ngày nay nàng rất thích cười nha..?"

"Bởi vì chàng tỉnh lại...,thiếp cảm thấy rất hài lòng, còn có lý do gì màkhông cười?"

"A Noãn, ta yêu nàng chết mất!"

"Ừ."

"Nàng còn chưa có bày tỏ chuyện này?"

https://thuviensach.vn

"Thánh Diêu hiện tại rất rãnh rỗi, chúng ta đi nhanh một chút."

"Hoa Khấp Tuyết!"

"Thiếp ở đây."

"....." Hạ

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Ôn Dịch (Một)【 Thủ Phát Bản Văn Vip】

Editor: thao 1504

"Bảo bối Thánh Dao....." Mộ Lê vào Linh Việt cung, liền bắt đầu nhận y phục, vừa đi vừa cởi, chờ hắn cởi phải chỉ còn lại áo lót, nhìn thấyngười đang ở trong cung, mắt thiếu chút nữa rớt ra ngoài.

"Hoàng thúc, hoàng thẩm?!"

"Ừ, đã về rồi?" Mộ Lương nhàn nhạt nhìn hắn một cái, nhấp một ngụm trà trong tay, cầm lên một khối bánh ngọt đưa lên miệng Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết nghiêm túc nhìn sách trong tay, há miệng ăn bánh ngọt, cắn từng miếng nhỏ, chuyện này Mộ Lương cũng không phản ứng gì, nhưng điều này lại làm cho người khác vô cùng khó chịu, trừng mắt nhìn đến bốc hoả lên.

"Hoàng thúc, tại sao hai người lại ở chỗ này?" Mộ Lê cầm bộ quần áo trên bàn lên vội vàng mặc vào, nội tâm cũng dần bình tĩnh lại.

"Hai ngày nữa lại đi, có ý kiến gì?" Mộ Lương tức giận quát.

Mộ Lê bị hắn rống phải rụt cổ một cái, "Hoàng, hoàng thúc.....Không phải là người nên đi ngày hôm nay sao, thánh, thánh chỉ....." Thấy ánh mắt Mộ Lương càng lúc càng lạnh, giọng nói của Mộ Lê cũng càng lúc càng nhỏ, cho đến khi không nghe được nữa.

"Nhỏ giọng một chút." Hoa Khấp Tuyết đang chú tâm nhìn trước mặt,lại bị Mộ Lương cắt đứt, nhíu nhíu mày, khẽ trừng mắt nhìn hắn một cái, sau đó lực chú ý liền tiếp tục trở lại trên sách, "Mộ Lê, hai ngày nữa Khiêu

https://thuviensach.vn

Hồng đưa chúng ta đến chỗ, hai ngày nay chúng ta không tiện lộ diện, cho nên ở lại chỗ này của ngươi."

Mộ Lê kinh hãi nhìn tới trước Hoa Khấp Tuyết, hoàng thẩm lúc nào sẽ giải thích cho hắn, trước kia không phải rất khó nói ra một hai chữ hay sao? Kể từ khi hoàng thúc tỉnh lại, hoàng thẩm thay đổi không ít a...

"Lấy ánh mắt của ngươi ra chỗ khác." Hoa Khấp Tuyết lành lùng nhìn hắn một cái.

Mộ Lê sững sờ, lập tức thu hồi ánh mắt, ho khan hai tiếng nói: " khụ khụ, nhưng mà người cùng hoàng thúc, cho dù hai người có ở tại Thánh vương phủ, cũng sẽ không có người biết....."

"Ngươi không hoan nghênh bọn ta?" Mộ Lương nguy hiểm híp mắt.

"Không có, không có." Mộ Lê cười khan, trong lòng cũng đang khóc lớn, đương nhiên là không hoan nghênh, hắn làm sao có thể sẽ hoan nghênh được chứ? Đây là thế giới hai người của hắn cùng Thánh Dao nha!

"Chúng ta ở lại giúp ngươi đối phó Vân Tự." Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói.

Hai mắt của Mộ Lê liền sáng lên, "Hoàng thúc hoàng thẩm, cứ ở lại thoải mái, cứ ở lại thoải mái." Dù sao hai ngày nữa bọn họ cũng phải đi Cửa ải Trầm Bích, vậy mà còn ở lại hai ngày giúp mình giải quyết Vân Tự, sao hắn phản đối chứ!

"A Noãn, từ khi nào thì nàng đã trở nên tốt bụng như vậy?" Mộ Lương nhíu mày nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, trong lòng dâng lên một chút nghi ngờ.

Hoa Khấp Tuyết nâng chung trà lên uống một miếng, ánh mắt không hề rời khỏi quyển sách chút nào, “Chàng quá ồn rồi." Ảnh hưởng đến nàng

https://thuviensach.vn

xem sách.

Đến đây, Mộ Lương đối với quyển sách trong tay nàng oán niệm càng phát sâu, vốn hắn sợ A Noãn nhàm chán, nên mới tìm sách cho nàng giết thời gian, nào biết nàng lại trở nên trầm mê ở trong đó như vậy, không thèm để ý tới mình!

"Tuyết Tuyết, mì thịt bò tê cay, làm theo cách mới." Bạch Thánh Dao cười híp mắt bưng bốn tô đi vào, thấy Mộ Lê ở đây, có chút kinh ngạc, "Tại sao hôm nay lại về phải sớm như vậy?"

"Không có chuyện gì, liền hạ triều sớm một chút, thế nào? Nàng trách ta lại về sớm?" Ngoài mặt Mộ Lê cười nhưng trong lòng không cười nói, nhìn một chút đi, nhìn đi! Ánh mắt đầu tiên của nữ nhân này luôn không rời khỏi hoàng thẩm, trong mắt nàng có còn trượng phu là hắn hay không chứ!

"Chàng nghĩ quá nhiều rồi, tới đây ăn mì." Bạch Thánh Dao kỳ quái nhìn hắn một cái, dọn chén đũa ra.

"Tại sao lại tự mình động thủ, người ở Ngự Thiện Phòng đều chết hết rồi hay sao?" Mộ Lê nhíu nhíu mày, đau lòng sờ bàn tay nhỏ bé có chút lạnh của nàng.

"Ha ha, Tuyết Tuyết nói nhớ món ăn của ta làm, cho nên ta mới xuống bếp, vừa lúc nàng muốn ở đây với chúng ta hai ngày, ta sẽ làm cho Tuyết Tuyết thỏa mãn tính thèm ăn này." Bạch Thánh Dao cau mày rút quyển sách trên tay Hoa Khấp Tuyết ra, "Tuyết Tuyết, đừng nhìn sách mê mẫn như vậy, ăn mì đi!"

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn nàng một cái, nhíu mày, bắt đầu ăn mì, nhưng vẫn nhìn nhìn chằm chằm vào quyển sách mình đang xem, chuyện xưa trong đó thật thật có ý tứ, trước kia tại saonàng chưa từng nghĩ tới xem một chút sách này chứ?

https://thuviensach.vn

"A Noãn, Thánh Dao nói..... Không nên đọc sách đến mê mẫn như vậy....." Mộ Lương giống như vô ý nói, đầu ngón tay khẽ búng quyển sách một cái, quyển sách lại bay xa đi một chút.

"Cầm về." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, hắn đang nghĩ cái gì saonàng lại không biết chứ? So tại cùng một quyển sách, hắn không biết xấu hổ hay sao?

"Oh." Mộ Lương ủy khuất đáp một tiếng, cầm sách để trở lại.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt cười cười, tiếp tục ăn, "Ừ, mùi vị không tệ."

"Tuyết Tuyết thích là tốt rồi." Bạch Thánh Dao cười rất vui vẻ, ngồi xuống ăn một miệng lớn, bởi vì vẫn đang cười, nên bị Lạt Tiêu làm sặc.

"Khụ khụ....." Khuôn mặt Bạch Thánh Dao liền đỏ lên, càng không ngừng ho khan, nước mắt nước mũi cũng chảy ra.

"Nàng nhìn nàng một chút, không phải hoàng thẩm chỉ khen ngon một câu hay sao? Làm gì mà kích động như vậy!" Giọng nói của Mộ Lê ê ẩm, nhưng động tác của tay cũng không chậm chút nào, rót nước bưng trà, đút cho Bạch Thánh Dao uống.

Bạch Thánh Dao xấu hổ cười.

Mộ Lê ê ẩm nhìn Hoa Khấp Tuyết phíatrước, trong lòng cũng không có tư vị gì, đây lànàng dâu của mình, nhưng tại sao tất cả sự quan tâm đều đặt trên người khác chứ? Còn là một nữ nhân.

"Chính mình không có sức quyến rũ, còn dám nhìn A Noãn nhà ta như vậy!" Mộ Lương tà nghễ trừng hắn, ánh mắt không tốt.

"Hoàng thúc người cũng không tốt gì mà còn nói ta, ngươi so với ta còn thê thảm, ta thua ở trên tay hoàng thẩm, còn người lại thua bởi một quyển

https://thuviensach.vn

sách!" Mộ Lê bị chọt trúng tử huyệt, lập tức phản bác, nói xong, trong bụng thầm than lên một tiếng không tốt, nhìn khuôn mặt càng ngày càng đen của Mộ Lương, Mộ Lê từ từ núp ở sau lưng Bạch Thánh Dao.

"Ồn ào." Hai mắt Hoa Khấp Tuyết không biểu cảm quét nhìn ba người bọn hắn, khẽ nheo lại mắt.

Vì vậy, bốn phía khôi phục lại an tĩnh.

"Lại nói, Khiêu Hồng bảo bối này thật không tệ ai, lên đường quá dễ dàng." Mộ Lê vuốt ve Khiêu Hồng, chậc chậc than thở.

"Chớ có sờ nàng." Liệp Tử đột nhiên trầm giọng nói, mặc dù âm thanh vẫn còn rất non nớt, thế nhưng lại không thiếu phần uy nghiêm.

Mộ Lê ngẩn người, chỉ chỉ Khiêu Hồng trong tay hỏi Mộ Lương, "Cái này với cây sáo bằng ngọc của người là một đôi?"

Mộ Lương nhún nhún vai, từ chối cho ý kiến.

"Người nào là một đôi với hắn." Khiêu Hồng nhanh chóng phát ra Hồng Quang, hừ nhẹ nói, nhưng nàng lại ngoan ngoãn bay ra khỏi bàn tay Mộ Lê.

"Ừ, chúng ta không phải." Liệp Tử nhàn nhạt nói, Tử Quang chợt lóe, trở lại xương quai xanh của Mộ Lương.

"A Noãn, hiện tại không khí không tệ, chúng ta....." Mộ Lương khó chịu mà liếc nhìn quyển sách trong tay nàng, nhếch miệng nói.

Hoa Khấp Tuyết cắt đứt lời của hắn, "Chúng ta tạm thời không được để người khác nhìn thấy." Bọn họ hiện tại nên ở trên đường đi Cửa ải Trầm Bích.

Mộ Lương liền cứng đờ, há miệng, nhưng lại không phát ra được âm thanh nào.

https://thuviensach.vn

Mộ Lê cười rất vui vẻ, khó khi được nhìn thấy hoàng thúc như vậy, cảm giác này đúng là quá tuyệt vời!

Bạch Thánh Dao tóm lấy y phục của hắn, trợn mắt nhìn hắn một chút, Vương Gia đang ở trước mặt, hắn lại dám cười vui vẻ như vậy, muốn tìm chết hay sao chứ?

Quả nhiên.....

"Lê, nghe nói ảo thuật của ngươi tăng lên không ít, để hoàng thúc nhìn một chút có phải thật vậy hay không." Mộ Lương âm dương quái khí cười nói, cũng không để ý khuôn mặt Mộ Lê trong nháy mắt liền tối lại, liền lôi cổ áo hắn.

"Tuyết Tuyết, Mộ Lê không sao chứ?" Dù sao cũng là người mình yêu mến, nghĩ sau khi hắn trở về, trừ mặt, trên người sợ cũng sẽ toàn là vết máu ứ đọng, tựa như..... Đêm tân hôn.....

"Không chết được, Thánh Dao, ngươi đi tìm giúp cho ta mấy quyển sách đi, đọc cũng không tệ lắm." Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhàn nhạt nhìn về phía Bạch Thánh Dao.

Bạch Thánh Dao cũng không biết nói gì, liền đồng ý gật gật đầu, không trách được tại sao Vương Gia lại buồn bực đến như vậy, với thái độ hiện tại của Tuyết Tuyết, nếu nàng là Vương Gia, chỉ sợ cũng bị chọc tức không nhẹ.

"Hoàng thúc, ngươi nói, Vân Tự sẽ chận các ngươi ở trên đường?" Mộ Lê trầm giọng hỏi.

Mộ Lương tựa người lên giường, nhíu mày nhìn hắn, "Đúng vậy."

"Hoàng thúc, trước đó không hề nói Vân Tự sẽ thời thời khắc khắc muốn mạng của người, quân đội Phong Quốc cũng mau đến Cửa ải Trầm

https://thuviensach.vn

Bích, mà sao người vẫn nhàn nhã như thế?"

Mộ Lê nhìn hắn dáng vẻ của như thế, vuốt vuốt sống mũi của mình.

"Vân tự hắn nghĩ mạng của ta, nhưng hắn muốn là được hả?" Mộ Lương nhíu mày nhìn hắn, hỏi.

"Không thể." Chuyện cười, Vân Tự lại không thể nào so sánh được với Cự Mãng, nên làm sao có thể tổn thương hoàng thúc được chứ.

" Đội quân của Lý Chúc, hai ngày sau sẽ tới Bội quan, vậy thì hai ngày sau ta cũngtới bội quan, có vấn đề gì sao?" Mộ Lương hỏi tiếp.

"Không thành vấn đề....." Mộ Lê khóe miệng giật giật, xuất ra mấy chữ.

"Hoàng thúc, ta cuối cùng cảm thấy Vân Tự đối với ngôi vị hoàng đế này không có hứng thú, có lúc trong lúc vô tình nhìn thấy ánh mắt củahắn nhìn lên vị trí hoàng đế, rất chán ghét." Mộ Lê như suy nghĩ đến chuyện này liền nói.

"Ừ." Mộ Lương nhắm mắt, vô ýđáp lời, cũng không biết đang nghĩ chuyện gì.

Hai ngày sau đó, Tướng phủ.

"Cái gì? Ngươi nói cái gì?" Vân tự tức giận trợn trừng mắt nhìn người đang quỳ trước mặt mình.

"Tướng gia, chúng ta trên dọc đường đợi truy kích, nhưng căn bản không hề thấy bóng dáng của Thánh vương!" Trên khuôn mặt của thị vệ kia đầy sợ hãi.

Vân Tự nhíu chặt lông mày, suy nghĩ một hồi lâu, mới thoải mái cười một tiếng, "Ha ha, nếu hắn không biết chuyện ta sẽ phái người nửa đường

https://thuviensach.vn

giết hắn, vậy mới kỳ quái, hừ, lần này, ngược lại ta muốn nhìn, hắn có còn có bản lãnh gì ở Kim ghềnh!"

"Vậy tướng gia, bây giờ chúng ta....." Thị vệ hỏi.

Vân tự nhàn nhạt nhìn hắn một cái, phất phất tay, "Đi xuống đi, yên lặng theo dõi biến hóa." Dứt lời, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Thị vệ kia thi lễ, lui xuống.

Vân Tự liền mở mắt, lạnh lùng nhìn ngoài cửa sổ, ngươi được đấy Mộ Lương, vốn nhất thời mềm lòng muốn cho ngươi cái chết dứt khoát mà thôi, lại không nghĩ rằng ngươi chạy thoát, vậy là chính ngươi muốn mình đi Cửa ải Trầm Bích mà chết, chuyện này cũng không thể trách ta.

"Hoàng thúc, các người nên đi rồi?" sau khi Mộ Lê hạ triều, thấy hoàng thúc và hoàng thẩm vẫn còn trong tẩm cung, buồn bã nói.

"Vốn là muốn đi rồi, nhưng vừa nghe ngươi nói như vậy, ta lại không muốn đi rồi." Mộ Lương lười biếng cười một tiếng, vốn hắn đang ngồi thẳng, liền lười biếng dựa vào gối.

"Hoàng thúc!" còn kém chút nữa là Mộ Lê đã quỳ xuống xin tha rồi, bọn họ ở nơi này hai ngày, hắn cùng Thánh Dao đã có thật lâu không có âu yếm.....

"Người không có xương sống sao?" Hoa Khấp Tuyết nhíu mày mắt nhìn xuống người kia.

"A Noãn tới sờ thử, xem ta có xương sống không?" Mộ Lương chậm rãi nâng lên một cái tay, kéo Hoa Khấp Tuyết đến trước mặt.

Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, đột nhiên khẽ mỉm cười, mang theo tà khí nhàn nhạt, bắt lấy tay của hắn, kéo hắn lên, giơ tay lên dùng sức chọc

https://thuviensach.vn

mạnh vào xương sống của hắn, ngay sau đó mặt liền sáng tỏ nói, "Thì ra xương sống vẫn còn ở đó."

"Hoa Khấp Tuyết!" Mộ Lương nhếch nhác đứng vững chân, hung dữ nhìn nữ nhân đang cười trước mặt.

Mộ Lê ở một bên âm thầm vỗ tay khen hay, Vấn Thế Gian Tình Vi Hà Vật, đúng là vỏ quýt dày có móng tay nhọn, ha ha ha!

Hoa Khấp Tuyết không lên tiếng, lành lạnh mà nhìn hắn một cái, rút Khiêu Hồng ra vẽtrên không trung một cái, Hồng Quang chợt lóe, biến mất ngay tại chỗ.

"Mộ Lê, chúng ta đi, tự mình cẩn thận."

"Cuối cùng đã đi." Mộ Lê thở ra một hơi, sau lưng lại bị người nào đó vỗ mạnh một cái, sợ hết hồn.

"Bọn người Tuyết Tuyết đâu?" Bạch Thánh Dao không nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương, nhíu nhíu mày.

Mộ Lê cười híp mắt quay đầu lại, "Thánh Dao, bọn họ đi thôi!" Thật tốt.

"Đi rồi." Bạch Thánh Dao bĩu môi, trong mắt đầy tiếc nối.

Mộ Lê hơi nheo lại mắt, nguy hiểm nói, "Thánh Dao, nếu như không phải nàng đã gả cho ta, ta thật sự cho rằng người nàng yêu là nàng ta."

"Ôi, nếu nàng là nam nhân, ta khẳng định yêu nàng." Bạch Thánh Dao liếc hắn một cái, chỉ cảm thấy hắn thật ngây thơ.

Mộ Lê nghe vậy, cả khuôn mặt cũng trầm xuống, trong bụng càng không ngừng vị chua dâng lên, từng bước từng bước tiến đến gần Bạch Thánh Dao.

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Dao đánh hơi được hơi thở nguy hiểm, cảnh giác nhìn hắn, từng bước từng bước lui về phía sau.

"A!" Bạch Thánh Dao đột nhiên cảm thấy thân thể của mình như bay lên trời, sau đó bị nhẹ nhàng ném lên trên giường.

"Đang ban ngày, chàng muốn làm chuyện gì thế!"

"Hừ hừ, hiện tại chính ta đang giải quyết vấn đề!"

"....."

Còn bên Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết.

"Là nơi này sao?" Hoa Khấp Tuyết nghi ngờ nhìn phong cảnh đẹp xung quanh, nghi ngờ nhìn Mộ Lương, " Cửa ải Trầm Bích có phong cảnh đẹp như vậy?"

"Chuyện gì, nơi này mà là Cửa ải Trầm Bích sao?" Mộ Lương lấy cây trâm trên đầu Hoa Khấp Tuyết rút xuống, mặt đen lại hỏi.

"Ta cũng không biết Cửa ải Trầm Bích làở đâu nha..., nên cứ theo hướng bắc bay tới chứ sao....." Khiêu Hồng nhanh chóng phát Hồng Quang, rất ủy khuất nói.

"Chủ tử bớt giận, người suy nghĩ đường đi trong đầu đi một lần, ta sẽ cảm ứng." Liệp Tử đúng lúc xuất khẩu.

Mộ Lương nhíu mày, chậm rãi nhắm hai mắt lại, trí nhớ của hắn rất tốt, bản đồ của Vân Huyễn đại lục hắn đều nhớ được.

"Liệp Tử, rất chăm sóc ngươi." Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Khiêu Hồng, trong mắt lộ ra hứng thú.

https://thuviensach.vn

"Chủ tử, kể từ khi hai ngày trước người bị đả kích, tính tình đã thay đổi!" Khiêu Hồng cắn răng nghiến lợi nói, mặc dù nhìn bên ngoài vẫn là dáng vẻ lạnh lẽo như cũ, nhưng mà nói lời cũng cách làm, lại không lạnh lùng như trước kia.

"Cũng không phải A Noãn trời sanh đã lạnh lùng, hiện tại ôn hòa chút, chẳng lẽ không tốt?" Mộ Lương không biết từ lúc nào mở mắt, vừa nói vừaôm chặt Hoa Khấp Tuyết, nhàn nhạt cười.

"Chủ nhân của ta trở nên ôn hòa, ngươi còn thích nàng hay không?" Khiêu Hồng đang thắc mắc nhiều chuyện liền hỏi.

"Nói nhảm!" Mặt của Mộ Lương tối sầm, ngay sau đó đáng thương hướng nhìn Hoa Khấp Tuyết, "A Noãn, đừng nghe nàng khích bác ly gián, ta rất yêu rất thích ngươi....."

"Biết rồi, đi thôi." Hoa Khấp Tuyết lại không nhịn được nhàn nhạt nở nụ cười, không khỏi nhíu mày, nàng gần đây biến hóa rất lớn sao.

Chỉ là biến hóa như thế Mộ Lương liền nhìn thấy trong mắt, lại làm cho hắn mừng rỡ vô cùng, dần dần rút đi sự lạnh lùng của Hoa Khấp Tuyết, cũng khám phá ra từng điểm nhiệt tình của nàng, người cuối cùng được lợi, là Mộ Lương hắn, ha ha ha.....

"Khiêu Hồng, đi thôi." Liệp Tử nhàn nhạt ra tiếng.

Khiêu Hồng quơ quơ, Hồng Quang chợt lóe, biến mất ở Liễu Nguyên.

Thời điểm Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương tới Cửa ải Trầm Bích, liền thấy cảnh tượng chấn động lòng người ngay trước mắt.

Trên đường cái không có một cửa hàng, chung quanh đều là bị đập nát bàn ghế cửa hàng, rất nhiều con ruồi đen bao quanh từng đống không vật thể đang thối rửa, khắp nơi tản ra mùi hôi thối.

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì xảy ra?" Mộ Lương nhìn thấy một người đang chạy qua trên đường, nhanh chóng bắt hắn lại, lạnh lùng hỏi.

"Buông ta ra buông ta ra, nơi này có ôn dịch, mau buông ta ra, nếu bị lây ta sẽ chết!" Này nam hài bộ mặt hoảng sợ nhìn bốn phía, ra sức giùng giằng.

"Không cho phép nhúc nhích, ta bảo đảm sẽ không chết!" Sắc mặt Mộ Lương trầm xuống, vẻ đầy uy nghiêm liền trấn an đứa bé trai kia.

"Thật, có thật không?" Đứa bé trai kia sững sờ nhìn hắn, lúc này mới thấy rõ bộ dáng tuấn mỹ của hắn, trên mặt không khỏi một hồi hoảng hốt, trên thế giới này sao lại có người nhìn đẹp như vậy.

"Không tin?" Bên cạnh Hoa Khấp Tuyết khẽ nheo lại mắt, "Vậy bây giờ ta liền giết chết ngươi!"

Môt cây chủy thủ chống đỡ ở cổ họng nam hài, Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn.

Đứa bé trai kia hoảng sợ nhìn Mộ Lương, lắp bắp nói, "Ta...ta nói...."

Mộ Lương nhàn nhạt nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, nàng liền lấychủy thủ ra.

"Hai ngày trước, trong Cửa ải Trầm Bích liền có một nam nhân chạy tới cả người tản ra hôi thối, sau đó hắn đột nhiên chết ở trên đường cái, sau đó không ngừng có người biến thành dáng vẻ như vậy, rối rít chết, người chết càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều....."

Nói đến chỗ này, trên mặt của đứa békia đều là tuyệt vọng.

"Tiếp tục!" Mộ Lương lạnh nhạt nói.

https://thuviensach.vn

Cả người nam hài liền chấn động, bộ dáng liền có chút khiếp sợ, không dám nhìn thẳng vào mắt của Mộ Lương, "Ngày hôm qua, đại quân cảu Mộ Quốc tới, có người khẩn cầu bọn họ cứu lấy chúng ta, nhưng Lý tướng quân, hắn, hắn....."

Bé trai trong mắt lóng lánh bi phẫn, "Hắn thấy chung quanh đều bị ôn dịch làm cho chết người, lập tức dẫn quân đội chạy đi, nói, nói bọn họ là tới bảo vệ tổ quốc, không thể chết được ở chỗ này, bọn họ, bọn họ rõ ràng có thể cứu chúng ta, tại sao không cứu, tại sao!"

"Bọn họ không cứu người, ngược lại đi?" Mộ Lương lúc này sắc mặt đã khó coi tới cực điểm, những người này đều là con dân của Mộ Quốc, bọn họ lại dám không cứu, còn nói gì là bảo vệ quốc gia!

"Mộ Lương, tỉnh táo." Hoa Khấp Tuyết thấy hắn đã giận tới cực điểm, lạnh giọng nói.

Mộ Lương trong đầu nhất thời tĩnh táo lại không ít, hướng về phía Hoa Khấp Tuyết cười một tiếng, ngược lại lạnh lùng nhìn đứa bé trai kia, "Ngươi tên là gì?"

"Ta tên là Trầm Dương." Đứa bé trai kia không chống lại nổi ánh mắt kia của Mộ Lương, lại theo bản năng liền trả lời.

"Bổn vương, là Thánh vương, ngươi truyền lời nói của Bổn vương kêu những người còn sống tụ tập lại, một lúc sau đến chỗ này sẽ gặp." Mộ Lương đối với hắn cười cười, rót vào trong cơ thể của hắn rót một tia sáng tím, "Hiện tại, ôn dịch không ảnh hưởng được ngươi."

Trầm Dương bị nụ cười của hắn mê hoặc, không tự chủ được gật đầu một cái, chờ sau khi phục hồi lại tinh thần, trước mắt lại không bóng dáng của hai người,vừa rồi nam nhân kia nói gì? Thánh vương? Trời ơi, là Thánh vương!

https://thuviensach.vn

Trong mắt của Trầm Dương lại dâng lên hi vọng, thì ra là Thánh vương, không trách được người nam nhân kia lại có bộ dáng xuất sắc cùng khí độ như vậy, vậy thì nữ nhân lạnh lùng vừa nãy chính là Thánh vương phi rồi hả? Thánh vương tới, Thánh vương đến rồi! Dân chúng ở Cửa ải Trầm Bích bọn họ được cứu rồi!

"Mau ra đây, người sống cũng nhanh đi ra ngoài! Thánh vương đến rồi! Thánh vương tới cứu chúng ta rồi! Chúng ta sẽ không chết!"

"Chúng ta không cần sợ ôn dịch nữa rồi, nhanh mau ra ngoài, tập họp ra ngoài a!"

Trầm Dương vừa chạy vừa kêu to, tâm tình kích động hiện tại không lời nào có thể miêu tả được.

"Cái gì, Thánh vương tới, có thật không?" Một đại thẩm từ trong phòng đóng chặt cửa thò đầu ra, hoài nghi hỏi.

"Đã tới, nhất định là Thánh vương nghe được lời kêu cứu của chúng ta, cho nên mới tới!" Một đại thúc kích động vọt ra, Thánh vương của bọn họ tới cứu bọn họ, bọn họ có hi vọng rồi.

"Mau! Mau tới đây tập họp!"

Trong lúc nhất thời, những người chưa dính vào ôn dịch rối rít chạy ra, một đứa nhỏ cũng đi theo Trầm Dương vừa chạy vừa kêu, Cửa ải Trầm Bích tĩnh mịch bởi vì này tiếng la lại khôi phục một chút hơi sức.

"Gọi Tướng quân của các ngươi ra đây!" Hạ

https://thuviensach.vn

Chương 86: Ôn Dịch (Hai)

Editor: Mộc Du

"Gọi Tướng quân của các ngươi ra đây!" Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết đứng ở cửa quân doanh, nhìn thi thể của binh sĩ bị ném bỏ ở xung quanh, sắc mặt âm trầm đến cực hạn.

"Ngươi...ngươi là ai?" Thủ vệ bị hắn nhìn đến sống lưng lạnh toát, có chút khiếp đảm nhìn tới hắn.

Nhìn bộ dạng hèn nhát của hắn, Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày: "Đây chính là quân đội của Mộ quốc? Không có cốt khí." Chỉ mới bị kẻ địch nhìn thôi mà đã run rẩy cả người thì làm sao mà đánh giặc cho thắng được?

"Ngươi...ngươi..... A!" Mộ Lương không nhịn được hất hắn ra, kéo Hoa Khấp Tuyết đi vào trong quân doanh, nhìn thấy những binh lính kia từng người một dáng vẻ ủ rũ mất tinh thần, càng thêm tức giận.

Bọn lính nhìn thấy trong quân doanh bỗng xuất hiện hai nhân vật tựa như thần tiên, một đám người đều hít vào một hơi, ngây ra tại chỗ, dường như không tin trên đời này lại có người xuất sắc như vậy.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Các ngươi là ai?" Không biết là người nào hồi hồn đầu tiên, hướng về hai người rống to.

"Mộ Lương." Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn, âm thanh như đóng băng.

https://thuviensach.vn

"Mộ Lương thì có là cái.....Thánh vương?" Binh lính kia vốn là bộ dạng vênh váo tự đắc đột nhiên ỉu xìu xuống, sợ hãi nhìn nam tử ở trước mắt so với thần tiên là một loại.

"Gọi Tướng quân của các ngươi ra đây, đừng để Bổn vương phải nói nhiều thêm một chữ!" Mộ Lương vận dụng một chút huyễn thuật, binh lính của Mộ quốc cũng không phải là phế vật không chút huyễn thuật, lập tức vận công đối kháng nhưng thân hình vẫn là không chống đỡ được thoắt một cái đã phun ra một ngụm máu tươi.

"Tặc nhân to gan, lại dám ở trong quân doanh của bản tướng quân quấy rối!" Một nam tử diện mạo tục tằng bay tới trước mặt hai người, hung tợn nhìn hai người.

"Quân doanh của ngươi? Chuyện cười, quân doanh của Mộ quốc, binh lính của Mộ quốc, từ lúc nào thì đã thành của ngươi?" Mộ Lương cả giận nói, một thân uy áp không chút nào che giấu.

"Ngươi...ngươi....." Lý tướng quân này vẫn chưa từng gặp qua Mộ Lương nhưng nhìn khí thế của hắn, hai chân vẫn không tự chủ được mà run lên, mơ hồ có chút kích động muốn quỳ xuống.

"Bổn vương đang hỏi ngươi, trả lời!" Mộ Lương bước một bước dài đi tới, níu lấy cổ áo của Lý tướng quân, lạnh lùng quát.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Tướng quân, người là Thánh vương!" Bên cạnh không biết là người binh lính nào mở miệng, thời điểm nói đến hai từ "Thánh vương" thì trong giọng nói của hắn tràn đầy kính sợ, có thể thấy được ở trong lòng người Mộ quốc địa vị của Mộ Lương cao bao nhiêu.

"Cái gì?Thánh, Thánh vương?" Lý tướng quân bị một câu nói này dọa cho ngu người, ngã nhào xuống đất.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết đúng lúc kéo đứt ngọc thiền trên cổ, vứt xuống trước mặt tướng quân kia.

"Ngài làm sao lại tới?" Lý tướng quân sững sờ cầm ngọc thiền lên, khuôn mặt không thể tin, không phải Thừa tướng nói là cho hắn làm chủ soái của chi đội này sao, làm sao Thánh vương lại tới?

"Bắt đầu từ bây giờ, Bổn vương, mới là chủ soái của các ngươi!" Mộ Lương uy nghiêm lên tiếng, triển khai thánh chỉ trong tay.

Trung tướng sĩ hai mặt nhìn nhau, sau đó quỳ xuống đất.

"Hiện tại đến phiên Bổn vương hỏi ngươi, Lý tướng quân, ngươi thân là quan viên triều đình, vì sao lại chẳng thèm quan tâm đến dân chúng của Trầm Bích Quan, ngươi biết rõ trong Trầm Bích Quan ôn dịch đang hoành hành, ngươi không những mặc kệ lại còn dẫn theo mọi người chạy trốn?"

Mộ Lương lạnh lùng liếc nhìn hắn, thấy hắn không ngừng run lên không dám nói lời nào, lại lạnh lùng lướt nhìn mọi người.

"Hạ quan là sợ ảnh hưởng đến khả năng chiến đấu của quân đội, chỗ..... A!" Lời còn chưa nói hết, Mộ Lương liền một cước đá hắn bay ra ngoài.

Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nhìn về phía những người khác.

"Vương gia, chúng ta cũng muốn đi cứu người nhưng Lý tướng quân không cho phép, trong quân doanh của chúng ta cũng có người bị nhiễm ôn dịch lại bị Lý tướng quân ném hết ra ngoài, chúng ta cũng có phản kháng lại nhưng Lý tướng quân, hắn, hắn liền giết chết người dẫn đầu phản kháng."

Một binh sĩ tên là Nguyệt Hạo quỳ rạp xuống trước mặt Mộ Lương, bi phẫn nói, trong mắt rưng rưng.

https://thuviensach.vn

"Van cầu Thánh vương cứu dân chúng Trầm Bích Quan, van cầu Thánh vương cứu lấy chúng ta!" Những người bị giết kia đều là huynh đệ của bọn họ, Lý tướng quân làm sao có thể giết loạn người như vậy?

"Lý tướng quân, a, thủ hạ của Vân Tự cũng thật là bản lãnh, nghĩ muốn lập uy à?" Mộ Lương lại đạp Lý tướng quân một cước, lạnh lùng nói.

Trong lúc nhất thời bên trong quân doanh bị bao phủ bởi cơn nộ khí của Mộ Lương, không người nào dám lên tiếng nữa, chỉ có Nguyệt Hạo vẫn còn nhỏ giọng nức nở.

"Khóc có ích lợi gì, đứng lên." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng liếc mắt nhìn Nguyệt Hạo một cái, rồi lại nhìn về phía Mộ Lương nói: "Trước mắt giải quyết ôn dịch."

"Ừ." Mộ Lương thản nhiên nhìn nàng, gật đầu một cái, giơ tay lên không trung nắm chặt, đưa Lý tướng quân lên không trung, hướng mọi người uy nghiêm nói: "Người không quan tâm đến dân chúng, Mộ quốc không cần, trong quân đội này, cũng không cần, đối với người vô dụng, Bổn vương tuyệt đối sẽ không nương tay."

Dứt lời, vung lên không trung, hai mắt Lý tướng quân trừng trừng, ngã nhào trên mặt đất, không còn sinh khí.

Đầu tiên là giết người? Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhìn vẻ mặt kính sợ của mọi người xung quanh, trong bụng thầm than, danh tiếng Thánh vương này thật sự là vang dội, ngay cả tiện tay giết người, cũng không làm cho người ta cảm thấy không đúng.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Người nào không phục, đứng ra, Bổn vương cho các ngươi một cơ hội, qua lần này, người nào mà có tâm tư khác, giết không tha." Mộ Lương không biết từ lúc nào đã đứng trước mặt toàn bộ binh sĩ, cao giọng nói, cả

https://thuviensach.vn

người uy nghiêm, là một loại khí thế thiết huyết thuộc về khí thế trên sa trường, giữa mặt mày cũng không còn ý cười như thường ngày nữa, chỉ có sự sắc bén.

Mộ Lương như vậy, vẫn là lần đầu tiên Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy, một Mộ Lương thiết huyết hình như cũng rất tốt, bớt đi một chút vô lại, lại nhiều hơn một chút khí thế nam nhân.

Trong lúc nhất thời, không có người lên tiếng.

Mộ Lương lạnh lùng liếc nhìn mọi người, giống như thực chất uy áp hướng tới bốn phía phô triển mở ra, đợi đến lúc mọi người hít thở không thông thì mới chậm rãi thu hồi ánh mắt.

"Phục hay không phục?"

"Thuộc hạ, phục!"

Chúng tướng sĩ đồng loạt hô to, nhìn về phía Mộ Lương trong ánh mắt của mọi người đều là kính sợ, ở trong lòng bọn họ, Thánh vương so với Hoàng đế vẫn là quan trọng hơn, hơn nữa Mộ Lương lại vì bọn họ mà dạy dỗ cái tên ngang ngược càn rỡ đó, Lý tướng quân tàn bạo lại không nói lý, địa vị của Thánh vương trong lòng các tướng sĩ càng thêm cao.

"Rất tốt." Lúc này Mộ Lương mới hài lòng cười một tiếng, trái ngược với bộ dạng thiết huyết mới vừa rồi, đưa tay ôm chầm lấy Hoa Khấp Tuyết nói: "Đây là Thánh vương phi."

"Tham kiến Thánh vương phi!" Các tướng sĩ cúi đầu.

"Phó tướng là ai?" Mộ Lương thản nhiên liếc nhìn bọn họ hỏi.

"Khởi bẩm Thánh vương, thuộc hạ Vương Khôi là Phó tướng trong quân." Một nam tử trung niên diện mạo cường tráng quỳ xuống đất, trong

https://thuviensach.vn

giọng nói đều là khâm phục, bốn năm trước trong cuộc chiến Kim ghềnh, hắn vẫn còn là một tên lính quèn, may mắn được tận mắt nhìn thấy tư thế oai hùng của Thánh vương, cho đến hôm nay vẫn còn khắc sâu trong trí nhớ của hắn.

"Ngươi mang hai đội nhân mã, trong đêm đi Trầm Bích Quan thanh lý sạch sẽ thi thể đầy đất, đem đến ngoài thành, canh kỹ, chờ chỉ thị của ta." Mộ Lương thản nhiên phân phó.

"Vâng, thuộc hạ tuân lệnh!" Vương Khôi ôm quyền, bước nhanh đi xuống: "Đội một đội hai, đi theo ta!"

"Vương gia, còn có hai doanh trướng ở phía xa, toàn bộ binh sĩ đều đã bị lây nhiễm ôn dịch, tốc độ lây nhiễm của ôn dịch này rất nhanh, người đi trước toàn bộ đều bị lây nhiễm, Lý tướng quân nhét bọn họ vào trong quân trướng, chẳng quan tâm." Một tên lính quèn tiến lên nói.

"Đưa Bổn vương đi xem." Mộ Lương nhíu mày lại, lạnh lùng nói.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Vâng, Vương gia!"Trong mắt người tiểu binh kia thoáng qua vui mừng, lập tức đi trước dẫn đường cho Mộ Lương.

Lo cho nước lo cho dân? Hoa Khấp Tuyết đi ở phía sau lặng lẽ nhìn Mộ Lương, nàng phát hiện mình vẫn chưa hoàn toàn hiểu rõ hắn, cho tới nay, hắn ở trong mắt nàng, đều là tôn quý ưu nhã lại khôn khéo xảo trá, thỉnh thoảng thì có một chút nũng nịu, đùa đùa nghịch nghịch tiểu tính khí..... Rất ít khi nhìn thấy bộ dạng nghiêm túc như vậy của hắn, thì ra đây mới chính là diện mạo thật của Thánh vương, chuyến đi này của nàng coi như không uổng công.

Nghe là một chuyện, chính mắt nhìn thấy lại là một chuyện khác.

https://thuviensach.vn

Đầy cả hai lều trại, chật ních người bị nhiễm ôn dịch, sắc mặt của từng người một tái nhợt, thậm chí nghiêm trọng hơn là có người da đã bắt đầu thối rữa, trong cả doanh trướng nồng nặc mùi tanh tưởi.

"Ngươi, chuẩn bị làm sạch sẽ lều, phân tán bọn họ ra, thời điểm các ngươi thực hiện thì che kín miệng mũi, không được để bị lây nhiễm ôn dịch nữa." Mộ Lương lạnh giọng phân phó, gọi người lấy một cái chén tới, lấy máu của người nhiễm bệnh mỗi người một ít, lại lôi kéo Hoa Khấp Tuyết hung hăng rời đi.

"Thánh vương tới, thật tốt." Một tiểu binh đang bận rộn dừng chuyện trong tay lại, nhìn bóng lưng của Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết rời đi, cười cười nói.

"Đúng vậy a, Vương gia cùng Vương phi dáng dấp tựa như thần tiên, tấm lòng cũng giống như thần tiên, biết suy nghĩ cho chúng ta!" Một người khác cũng nói.

"Đúng vậy, nếu như không có lời nói của Vương gia, có lẽ số bệnh nhân cũng không chỉ dừng lại ở hai lều vải này rồi, ôn dịch không kiểm soát được, còn có thể gây hại tới rất nhiều người." Có người oán thán.

"Các ngươi không cần làm việc sao? Đừng nghĩ Thánh vương là một người tốt, Thánh vương cũng rất thiết huyết, chỉ là người sẽ không ngang ngược không phân rõ phải trái thôi." Một người trước kia cùng đánh giặc với Mộ Lương nói.

"Thật sao?" Có người không tin.

"Dĩ nhiên, lúc ở trên chiến trường Vương gia vô cùng máu lạnh, các ngươi chưa từng thấy qua dáng vẻ người giết người..... Ai yêu, đi làm việc đi nhanh lên một chút!" Người nọ nhớ lại chuyện năm đó, nơi nơi sùng bái, về sau tựa như lại nghĩ tới cái gì, hét lớn.

https://thuviensach.vn

"Được rồi được rồi, làm việc thì làm việc, che kín miệng mũi!"

Trong lúc nhất thời, không khí u ám bị ôn dịch bao phủ mấy ngày nay ở quân doanh mất đi, mọi người lại khôi phục tinh thần và sức sống như trước kia.

"Mộ Lương, đi Trầm Bích Quan sao?" Hoa Khấp Tuyết đi theo hắn bước nhanh về phía trước, thấy đường này nhìn có chút quen mắt.

"Ừ, Trầm Dương chắc đã triệu tập mọi người đầy đủ rồi." Mộ Lương quay đầu lại cười với nàng một tiếng, tiếp tục đi về phía trước.

Hoa Khấp Tuyết thở dài một hơi: "Chàng rất lo lắng?"

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Bước chân Mộ Lương ngừng lại một chút, nhu hòa nhìn nàng một cái, gật đầu: "Mặc dù ta không phải là người lương thiện gì nhưng mà đối với con dân Mộ quốc, ta cũng không hạ được quyết tâm."

Hoa Khấp Tuyết chỉ là thản nhiên nhìn hắn, không bộc lộ tâm tình gì.

"A Noãn, không thích ta như vậy sao?" Mộ Lương hoảng hốt: "Ta để ý nhất chính là A Noãn, ta....."

"Được rồi, chàng coi ta là cái loại người nào, chỉ vì tư lợi, hả?" Hoa Khấp Tuyết không ngừng gõ hắn một cái, vừa tức giận, vừa buồn cười.

"À?" Mộ Lương ngây ra.

"Thật là ngốc, đi chậm quá." Hoa Khấp Tuyết trừng mắt liếc hắn một cái, một tay níu lấy cổ áo hắn, lắc mình bay đi: "Chàng giữ chén máu kia cho cẩn thận."

https://thuviensach.vn

"Tuân lệnh!" Mộ Lương phục hồi tinh thần, hận không thể tát mình một cái, hắn mới vừa nói cái gì vậy, thật là muốn phát điên, lập tức cười híp mắt đáp lại.

Không lâu sau, hai người lại trở về Trầm Bích Quan, quả nhiên Trầm Dương đã triệu tập rất nhiều dân chúng.

Xa xa, bọn họ liền nhìn thấy hai bóng người chậm rãi đi tới, tới gần, mới nhìn rõ mặt mũi của bọn họ, nam tuấn tú phiêu dật, nữ lạnh lùng thoát tục, giống như từ trong tranh vẽ bước ra, khiến đám người mới vừa rồi còn vô cùng huyên náo dần dần yên tĩnh lại.

"Thánh vương cùng Thánh vương phi?" Trong đám người đột nhiên có người lên tiếng, mang theo một điểm nghi ngờ cùng chờ mong.

"Thánh vương, Vương phi!"

"Thật sự là Thánh vương cùng Vương phi a!"

.....

Trong lúc nhất thời, mọi người rối rít quỳ xuống đất, nhìn Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, trong mắt tất cả đều là khát vọng sống.

Nhìn bọn họ từng người một sắc mặt tái nhợt, hai mắt vô thần, chỉ có thời điểm nhìn mình mới có một chút thần thái, Mộ Lương thở dài, nghĩ cũng biết đều là do ôn dịch dọa sợ.

"Tất cả đứng lên." Mộ Lương thản nhiên mở miệng, giơ tay lên đỡ họ, nâng bọn họ dậy.

Mọi người thấy như thế, rối rít trợn to hai mắt, trong mắt tất cả đều là sáng rỡ.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết âm thầm thở dài, một màn mới vừa rồi của Mộ Lương, sợ là lại thu mua được không ít lòng dân.

"Vương gia, cứu lấy chúng ta, dẫn chúng ta rời đi, van cầu ngài dẫn chúng ta rời đi!" Một nam nhân trung niên, bộ dạng mập mạp phúc hậu, trong mắt tất cả đều là sự cầu xin**.

Sau khi hắn mở miệng, rất nhiều người cũng đi theo kêu la lên, hiện tại có chiến tranh, bọn họ muốn rời là khỏi rất khó.

"Câm miệng." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lên tiếng, lạnh lẽo đến thấu xương làm cho bọn họ rối rít im lặng, sợ hãi nhìn Hoa Khấp Tuyết.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Chúng ta không cứu được các ngươi, người có thể cứu được các ngươi chỉ có các ngươi, nếu như mỗi người đều muốn rời đi, thì Trầm Bích Quan này sẽ biến thành một tòa thành chết!" Mộ Lương khó có được kiên nhẫn giải thích nhưng trong lời nói cũng không mất đi sự uy nghiêm.

"Tự cứu, thế nào là tự cứu, càng ngày càng nhiều người chết, nếu như chúng ta không rời đi thì sớm muộn gì cũng sẽ chết!" Tên mập mạp lúc nãy không nhịn được nói, càng nói, trong lòng càng sợ hãi.

Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy sắc mặt Mộ Lương đã lạnh xuống, lập tức hung hăng híp mắt, giơ tay lên kéo tên bàn tử đó qua, lạnh lùng nhìn hắn: "Ngươi nghĩ như vậy?"

"Ừ!" Nam nhân kia khuôn mặt chờ mong.

Đột nhiên trong mắt Hoa Khấp Tuyết sát ý hoàn toàn hiện ra: "Ngươi muốn rời đi như vậy, vậy thì ta sẽ để cho hồn phách của ngươi rời đi." Dứt lời, một chưởng vỗ vào người đàn ông, sau một khắc, liền mất hô hấp.

https://thuviensach.vn

Mọi người sợ hãi nhìn tới Hoa Khấp Tuyết, không nhịn được lui về phía sau một bước, nữ nhân này quả thật chính là ác ma!

"Chậc, A Noãn, tại sao lại làm bẩn tay của mình?" Mộ Lương cười như không cười liếc nhìn mọi người, dịu dàng nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết nói: "Trên người bọn họ đều mang bệnh khuẩn, cho dù là rời đi, cũng chỉ có một con đường chết, cần gì làm nhiều chuyện như vậy?"

Hời hợt nói một câu, làm cho tất cả mọi người cả kinh vẻ mặt càng thêm tái nhợt, trên người bọn họ đều mang bệnh khuẩn? Nhìn tới những người bên cạnh, dùng sức đẩy đối phương ra, chỉ sợ bệnh khuẩn trên người sẽ càng ngày càng nhiều.

Nếu như không phải lúc, Hoa Khấp Tuyết thật muốn vỗ tay kêu to một tiếng, bất luận Mộ Lương nói gì lời nói của người này là thật hay giả, thì hiệu quả đều rất rõ ràng.

"Vương gia, chúng ta không đi, van cầu ngài cứu chúng ta!" Trầm Dương dẫn đầu quỳ xuống đất, hướng Mộ Lương dập đầu.

"Hửm?" Mộ Lương quay đầu lại lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái: "Mới vừa rồi không phải là rất muốn đi sao?"

"Chúng ta chỉ là muốn được sống, không phải là muốn đi!" Trầm Dương lại dập đầu một cái:"Vương gia, chúng ta sai lầm rồi!" Mọi người luôn miệng phụ họa.

"Chúng ta không nên ích kỷ." Trầm Dương cũng là hiếm khi thông minh, thấy bộ dạng này của Mộ Lương, trong đầu xoay chuyển liền hiểu ý tứ của Mộ Lương: "Vương gia, chúng ta sẽ cố gắng xây dựng lại Trầm Bích Quan, cùng nhau chống cự ngoại địch!"

"Đúng, chúng ta xây dựng lại Trầm Bích Quan, chống cự ngoại địch!"

https://thuviensach.vn

"....."

"Thì ra cũng rất thông minh." Hoa Khấp Tuyết cụp mắt, khóe miệng hiện lên nụ cười nhẹ như có như không.

"Đã như vậy, thì cùng nhau dời các thi thể đến bãi đất trống lớn nhất ở Trầm Bích Quan, che kín miệng mũi." Mộ Lương thản nhiên nói, lôi kéo Hoa Khấp Tuyết rời đi.

"Vương gia, hai người đi đâu?" Quỷ thần xui khiến Trầm Dương đột nhiên hỏi.

"Nghiên cứu chế tạo thuốc chữa ôn dịch." Mộ Lương giơ chén máu trong tay lên, liền lắc mình rời đi.

Thời gian dừng lại trong nháy mắt, sau đó cả đám người bộc phát ra tiếng hoan hô nhiệt liệt, Vương gia đi nghiên cứu chế tạo thuốc cho bọn họ rồi, không cần phải sợ ôn dịch nữa, thật tốt quá!

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Trong bãi đất hoang ngoài thành.

"Mộ Lương, so với Mộ Lê thì chàng thích hợp làm Hoàng đế hơn." Hoa Khấp Tuyết chống cằm, nhìn Mộ Lương nghiêm túc không ngừng loay hoay với máu trong chén, nhìn bộ dạng hắn vì dân chúng cần cù chăm chỉ, không khỏi cảm thán.

"Ừm." Mộ Lương gật đầu một cái, ngay sau đó kinh ngạc ngẩng đầu: "Cái gì?"Hắn làm Hoàng đế?

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, không lên tiếng.

"A Noãn, nàng muốn làm hoàng hậu vui đùa một chút sao?" Mộ Lương để công việc trong tay xuống, nói ra suy đoán.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nheo mắt, khóe miệng giật giật: "Không phải."

"A Noãn, nàng đang nghĩ tới chuyện gì?" Mộ Lương lo lắng nhìn nàng, kể từ khi tới Trầm Bích Quan, cô nàng này như thế nào lại hay nói vu vơ như vậy?

"Mộ Lê là vì Thánh Diêu mà trưởng thành, làm một cần cù Hoàng đế, nhưng chàng không phải như vậy, chàng là thật tâm vì dân chúng mới nỗ lực." Hoa Khấp Tuyết nói thật.

"Mộ Lương, ta cảm thấy ta nghiệp chướng nặng nề." Hoa Khấp Tuyết chép miệng: "Khiến Mộ quốc mất đi một Hoàng đế tốt như vậy."

"Làm sao nàng biết Mộ Lê không thương con dân của nó?" Mộ Lương híp híp mắt, nghiêm túc nói: "A Noãn, ta có nàng là đủ rồi, lòng tham của ta không lớn, không chứa nổi thiên hạ này."

"Làm thuốc đi, ta giỡn thôi." Hoa Khấp Tuyết mím môi cười cười, khó thấy được hắn nghiêm nghị nói chuyệnvới mình như vậy, cảm thấy có chút không quen.

"Nhưng....." Mộ Lương vẫn như cũ lo lắng nhìn Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nghiêng mắt nhìn một bãi gì đó nơi xa, biết đó là thi thể, trong lòng buồn nôn, sắc mặt trắng nhợt, liền nôn ra ngoài.

"Nôn!"

"A Noãn, nàng làm sao vậy?" Sắc mặt Mộ Lương căng thẳng, kéo tay của nàng qua, tính bắt mạch cho nàng.

Hoa Khấp Tuyết lắc đầu một cái, rút tay về: "Không có việc gì." Giơ tay lên hướng thi thể kia, đốt lên một đám lửa, thiêu thi thể kia thành tro, nhìn trên trời mờ mịt, chán ghét nhíu nhíu mày.

https://thuviensach.vn

"A Noãn, ta sẽ mau chóng nghiên cứu ra thuốc, sẽ không có người chết nữa." Mộ Lương trìu mến hôn lên má của Hoa Khấp Tuyết, dịu dàng cười.

"Chuyên tâm bào chế thuốc của chàng đi, cần gì, cứ nói với ta." Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, chỉ chỉ chén máu, thấy hắn cúi đầu, cau mày, nhịn xuống buồn nôn.

Mộ Lương biết được là thi thể làm cho A Noãn buồn nôn rồi, nhíu nhíu mày, cũng không suy nghĩ nhiều, cầm bột thuốc và ngân châm bên cạnh lên, nghiên cứu cái chén máu kia, nhìn thấy máu trong chén có phản ứng, nếp gấp trên chân mày càng lúc càng sâu.

Bên kia, bọn lính đã liên hiệp với bách tính môn, đem thi thể đặt trên đất, bất luận là hoàn chỉnh, hay là còn thối rửa, cho dù là phần còn lại của chân tay bị cụt, cũng không để sót, bởi vì Thánh vương nói, nếu không đem những thứ này xử lý sạch sẽ, ôn dịch vẫn sẽ không ngừng lây nhiễm.

Đang lúc ấy thì lính trinh sát trên cổng thành truyền đến tin tức, vạn đại quân của Phong quốc tiến đến!

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 87+1: Tuyết Tuyết Đi Hái Thuốc

Editor: Mộc Du

"A Noãn." Mộ Lương chậm rãi ngẩng đầu lên, để đồ trong tay xuống, sâu kín nhìn về phương xa.

"Ừ, có phát hiện gì sao?" Hoa Khấp Tuyết là người ngu ngốc về dược lý, cho nên vào lúc này nàng chỉ có thể đứng nhìn.

"Đây không phải là ôn dịch." Ánh mắt Mộ Lương u lãnh: "Là độc."

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, vẻ mặt nhu hòa trong nháy mắt lạnh xuống: "Phong Vụ Niên?"

"Không phải là hắn." Mộ Lương lắc đầu: "Tình báo của ta nói, mấy ngày nay, Phong Vụ Niên là đi theo quân."

"Vân Tự!" Sắc mặt Hoa Khấp Tuyết càng lạnh hơn, ngoại địch đã đành, nội tặc càng làm cho người ta chán ghét hơn.

Mộ Lương cười lạnh: "Hảo cho tên Vân Tự, mặc kệ hắn là vì lý do gì, hy sinh tánh mạng của nhiều người một cách vô ích như vậy....."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Dịu dàng một chút." Hoa Khấp Tuyết thu lại ý lạnh quanh thân, đưa tay xoa mặt của hắn.

Mộ Lương sững sốt, trong lúc nhất thời không thể tiếp nhận sự thật A Noãn lại trở nên dịu dàng như vậy, mặc dù nàng như vậy là rất lạ nhưng

https://thuviensach.vn

cũng không phải là khác biệt quá lớn.

Hoa Khấp Tuyết híp mắt hít một hơi thật sâu, hung hăng vỗ lên đầu hắn một chưởng: "Hồi hồn, thuốc giải cần gì? Ta sẽ đi tìm."

Mộ Lương thấy nàng khôi phục lại vẻ mặt bình thường, mới bĩu môi nói: "Cần ba vị dược liệu, có chút khó tìm."

"Chàng nói đi, ta sẽ đi tìm." Hoa Khấp Tuyết hắng giọng hỏi.

"Khụ khụ, A Noãn hay là cứ để ta đi đi, nàng căn bản là không biết gì về cỏ thuốc, nàng....." Mộ Lương càng nói càng cao hứng, còn sắc mặt Hoa Khấp Tuyết thì càng lúc càng đen, đến lúc cuối Mộ Lương đành ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

"Nói cho ta biết, ta sẽ đi tìm." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nói.

“Khụ khụ, nam chủ tử, người cho Liệp Tử nhìn thấy hình dáng của thảo dược đó đi, thì ta cũng sẽ biết được, ta chỉ cho chủ tử là được rồi. Thiêu Hồng cũng biết Hoa Khấp Tuyết không biết gì về thảo dược, nhanh chóng giải vây.

Mộ Lương ngưng cười, gật đầu một cái, nhắm hai mắt lại.

Hoa Khấp Tuyết ở một bên tức giận tới mức nghiến răng, nàng thề về sau có rãnh rỗi, nhất định phải cố gắng học tập y thuật!

"Vương gia, Vương gia!"

Vương Khôi từ xa nhìn thấy Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết ở chỗ này, liền chạy tới chỗ hai người thở hồng hộc, lớn tiếng kêu.

"Câm miệng, có chuyện gì thì cứ nói, chớ hô to gọi nhỏ." Mộ Lương lạnh lùng liếc hắn một cái.

https://thuviensach.vn

"Vương gia, không xong rồi, đại quân của Phong quốc đã tiến đến!" Vẻ mặt Vương Khôi nóng nảy: "Thi thể đã sắp xếp ổn thỏa, đang chờ ngài hạ lệnh."

"Phong Vụ Niên tới rồi sao? A, đúng như ta dự đoán." Mộ Lương cười châm chọc, ngược lại thản nhiên nhìn về phía Vương Khôi nói: "Trước hết giải quyết những thi thể kia đi, Phong Vụ Niên sẽ không vội công thành đâu."

"Mộ Lương, ta đi tìm dược liệu." Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đứng dậy, thản nhiên nhìn Vương Khôi liếc mắt một cái.

"A....." Mộ Lương nhíu nhíu mày.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Chậm nhất là mấy ngày thì phải có?" Hoa Khấp Tuyết chặn ngang lời của hắn, dùng ánh mắt nói cho hắn biết tình huống bây giờ đặc biệt, đừng có cùng nàng giận dỗi.

"Ba ngày, chậm nhất là ba ngày." Mộ Lương nghiêm mặt nói.

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái: "Được, ta đi tìm dược liệu cho chàng, chàng ở đây khống chế bệnh tình và ngăn cản đội quân của Phong quốc." Dứt lời, liền lắc mình rời đi.

Mộ Lương nhìn bóng dáng nàng biến mất thật nhanh, bất mãn bĩu môi.

"Vương gia?" Vương Khôi thấy hắn nhìn phương hướng mà Vương phi biến mất đến mất hồn, lúng túng lên tiếng.

"Phái người bảo vệ thành trì, thời khắc đều phải chú ý tới động tĩnh của Phong quốc, nếu như Phong quốc mà biết hiện tại ôn dịch đang hoành hành ở Trầm Bích Quan thì nhất định sẽ có hành động, bây giờ ta đi đến nơi tập

https://thuviensach.vn

trung thi thể giải quyết những thi thể kia." Mộ Lương phân phó xong, tung người một cái, biến mất ngay tại chỗ.

Vương Khôi nhìn tốc độ Mộ Lương biến mất, trong lòng cảm thán huyễn thuật của Vương gia và Vương phi thật cao cường.

"Toàn bộ đều tập trung ở chỗ này?" Mùi hôi thối của thi thể bốc lên làm cho Mộ Lương cau mày lại.

"Vâng, Vương gia, đều ở đây hết rồi!" Binh lính vận chuyển thi thể cùng những bách tính kia cũng phải đứng khá xa, nghe Mộ Lương hỏi thì dùng quần áo che lại miệng mũi tiến lên trả lời.

Mộ Lương gật đầu, không nói gì nữa, giơ tay lên tạo ra một phòng hộ tráo, bao bọc người dân và binh lính ở bên trong, ngăn lại mùi hôi thối.

Mọi người nhìn thấy phòng hộ tráo màu tím ở không trung, không khí đã khôi phục tinh khiết không còn mùi hôi thối, trong lòng càng thêm kính sợ Mộ Lương. Cũng chính vì vậy mà nhiều năm sau, thời điểm ôn dịch lại lần nữa bộc phát ở Mộ quốc, Mộ Lê tự mình đi xem xét, thì nghe được một câu làm cho hắn cực kỳ tức tối.

"Tại sao người tới không phải là Thánh vương..... Hoàng thượng cũng đâu có tạo ra được phòng hộ tráo màu tím."

Mộ Lương thản nhiên nhìn về đống thi thể ở phía trước chất thành ngọn núi nhỏ, trong mắt xẹt qua một đạo sắc lạnh, hai tay giao nhau, lòng bàn tay ngưng tụ ra một cỗ huyễn lực cường đại màu tím, hai tay hơi giơ lên, chậm rãi chưởng vào núi thi thể, một cỗ tử quang vây núi thi thể lại, không lâu sau, từ giữa đống thi thể bốc lên một ngọn lửa đỏ, ngọn lửa ở bên trong tử quang thiêu đốt, nhưng không cháy ra khỏi phạm vi tử quang.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nhìn đống thi thể đang không ngừng biến thành tro bụi, ý lạnh trong mắt càng ngày càng nhạt, cuối cùng thì bình tĩnh lại nhưng mà hắn càng bình tĩnh thì lại càng nguy hiểm.

Mọi người nhìn vẻ mặt thản nhiên của Mộ Lương, không một ai đoán ra được là hắn đang nghĩ cái gì.

Chờ núi thi thể cháy sạch, đến tro bụi cũng không chừa, Mộ Lương mới chậm rãi xoay người, thản nhiên lướt nhìn mọi người nói: "Thi thể đã xử lý tốt, bây giờ, các ngươi ai về nhà nấy, lấy hết những vật dụng trong nhà mà bệnh nhân đã chạm qua đều đốt hết, sau đó quét dọn nhà cửa sạch sẽ, đừng để lưu lại khí độc."

Hắn không có nói cho bọn họ biết đây là độc chứ không phải ôn dịch là vì để cho bọn họ được an tâm, bước này vẫn còn cần, ôn dịch thì ít nhất còn có thể ngăn chặn nhưng độc thì ai dám đảm bảo, hắn không muốn tạo thành khủng hoảng không đáng có.

"Vâng, Vương gia!" Mọi người thấy đống thi thể kia bị thiêu hủy, tảng đá trong lòng cũng rơi xuống.

"Đúng rồi, Trầm Dương, sau nửa canh giờ nữa, đi tới quân doanh lấy thuốc, dược liệu trị tận gốc thì còn phải đợi vài ngày nữa, hiện tại Bổn vương đã tìm ra phương thuốc hóa giải bệnh tình."

"Vâng, Vương gia!" Trầm Dương gật đầu một cái, nghiêm túc đáp.

Ban đêm, Mộ Lương một mình bước đi chậm rãi ở trên đường cái, nhìn họ đã dọn dẹp sạch sẽ đường cái trống rỗng, đột nhiên cảm thấy có chút cô độc, nhìn lên bầu trời trăng sáng, trong lòng liền bộc phát nỗi nhớ nhung A Noãn.

"Haiz, Liệp Tử, bây giờ ta và A Noãn có thể truyền âm trò chuyện không?" Mộ Lương nghịch cây sáo ngọc trong tay, khẽ trừng mắt, bĩu môi.

https://thuviensach.vn

"Chủ tử, không được, người chỉ mới khai phá ra được một phần ba lực lượng, cho nên không thể trò chuyện ở cách xa được." Liệp Tử lạnh nhạt nói.

"Gần đây ta phát hiện ra ngươi nói chuyện đã không còn cái giọng nũng nịu rồi." Mộ Lương nhàm chán muốn chết, đột nhiên muốn đùa giỡn Liệp Tử.

"Chủ tử, lực lượng của người đã được khai phá, ta cũng sẽ lớn lên theo." Lại nói hắn vốn cũng không phải là đứa bé..... Chẳng qua là lúc đó lực lượng bị phong ấn thôi.

"Ta nhớ A Noãn rồi." Mộ Lương thở dài, nhìn về phía trăng sáng.

Nếu như bây giờ Liệp Tử có thể hoá thành hình người, khóe miệng nhất định sẽ kịch liệt co quắp: "Chủ tử, nếu như người muốn, ta có thể hóa thành ảo ảnh của cô nương."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Cút!" Mộ Lương tối sầm mặt, nhẹ nhàng hất Liệp Tử xuống, lại thở dài, cất bước đi tới hướng quân doanh, hắn mới nhậm chức chủ soái, nếu nhàm chán quá hay là đi dò xét một chút cũng tốt lắm.

"Vương gia, ngài đã tới!" Mấy tham mưu Phó tướng mắt tinh nhìn thấy Mộ Lương liến tiến đến, cười híp mắt nghênh đón.

"Hiện tại các ngươi đã có phương án tác chiến gì rồi?" Mộ Lương thản nhiên liếc nhìn bọn họ, thấy họ đang cười nhưng ý cười lại không mang chút nịnh nọt, thầm đánh giá cũng không tệ lắm.

"Vương gia, ngài cũng đã quen thuộc với Trầm Bích Quan rồi, ở phía trước Kim ghềnh chính là gắn liền với một sơn cốc thiên nhiên, chúng ta có thể bày mai phục ở sơn cốc....."

https://thuviensach.vn

"Trương phó tướng, nếu Bổn vương nhớ không sai, bốn năm trước, hình như là cũng có người nói chỉ cần chiếm cứ sơn cốc là có thể thắng lợi nhưng đến cuối cùng chẳng phải là vẫn bị binh mã của Tước quốc mai phục." Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn.

"Vương gia, đó là có người tiết lộ bí mật." Trương tham mưu cau mày giải thích.

"Có thể lần này sẽ không có người tiết lộ bí mật nhưng mưu kế từng dùng qua đã bị người biết, lại dùng nữa thì rất không sáng suốt rồi." Mộ Lương thản nhiên nói.

Trương tham mưu nhíu nhíu mày, cuối cùng có chút kính nể hướng Mộ Lương nói: "Vậy Vương gia cảm thấy chúng ta nên bố trí như thế nào?"

"Sơn cốc chúng ta phải chiếm, cây cầu treo bằng thiết này, chúng ta cũng phải chiếm." Mộ Lương mỉm cười một cái, lạnh nhạt nói.

Lúc trước ở Kim ghềnh, có một cây cầu bằng thiết kiên cố, phong tuyết trăm năm đều không thể tổn hại đến nó.

"Vương gia muốn phá hủy cầu sao?" Vương Khôi kinh ngạc hỏi: "Việc này sao có thể, cầu kia căn cơ cắm sâu vào dưới đất, muốn cắt đứt từ bên trong là không thể nào?"

"Hơn nữa nếu như cầu kia bị đứt, vậy sau khi chiến tranh kết thúc, dân chúng của hai nước làm sao lui tới đây?" Một Phó tướng không biết tên cũng lên tiếng.

Mộ Lương nhíu mày sờ lỗ mũi một cái: "Ta nói là dùng lửa đốt." Chặt cầu?Thật không biết là đám người này đang suy nghĩ cái gì.

"Vương gia nói là, đốt cho cầu cháy nóng, những binh lính kia liền không thể qua được đúng không!" Vương Khôi trợn to mắt, hỏi.

https://thuviensach.vn

"Không sai nhưng là chiêu này chỉ dùng để ngăn chặn bọn họ lại, còn đối với chiến đấu thì không không giúp gì được rồi." Mộ Lương nhếch môi.

"Quân của Phong quốc đã đến nhưng vấn đề ôn dịch lại vẫn chưa được giải quyết triệt để, nếu như bọn họ công thành, chúng ta nhất định sẽ rơi vào thế hạ phong, Vương gia thật là cao minh!" Vương Khôi đột nhiên cười to nói.

Một tên lính quèn chạy tới: "Vương gia, mọi người đã uống xong thuốc ngài kê đơn, đã an ổn ngủ rồi, trước đây đều là đau đến ngủ không yên đấy."

"Vậy sao?" Mộ Lương thản nhiên nhìn hắn, đột nhiên hỏi: "Ngươi đi gọi Trầm Dương tới đây, Bổn vương có chuyện muốn hỏi hắn."

"Vâng!"

Mộ Lương giơ tay lên ngăn lại đám người Vương Khôi muốn đi theo, tự mình chậm rãi đi vòng quanh trong quân doanh.

"Vương gia! Chúng ta đang ăn gà nướng, ăn thật ngon!" Một tên lính quèn nhìn thấy Mộ Lương tới, vui mừng đứng lên, kích động hô to.

Mộ Lương nhíu mày nhìn sang trong mắt thoáng qua sự hứng thú, nâng bước đi tới.

"Này, cái tên đần độn nhà ngươi, Vương gia của chúng ta là người tôn quý như vậy, làm sao có thể ăn những thức ăn này!" Một người binh lính khác lớn tuổi hơn một chút hung hăng gõ đầu của hắn.

"A, là như vậy sao?" Mộ Lương cười nhạt ngồi xuống ở bên cạnh họ.

"Vương gia!" Hai người quét đất đứng lên, kính cẩn lễ phép nhìn Mộ Lương.

https://thuviensach.vn

"Tiếp tục đi, không cần câu nệ." Mộ Lương lắc đầu bất đắc dĩ, giơ tay lên chỉ chỉ dưới đất.

"À? Vâng!" Hai tiểu binh lập tức ngồi xuống.

"Tên của các ngươi gọi là gì?" Mộ Lương nhìn bộ dạng kinh sợ của hai người cảm thấy buồn cười, bất quá hai tiểu binh này lại rất thuần phác, ngược lại hắn cảm thấy không ghét.

"Ta là Trương Nhất!"

"Ta là Lưu Tư Gia!"

Hai người cùng đáp vang dội.

"Ở trong quân doanh này, ta không phải là cái gì mà Nhiếp Chính Vương, ta chẳng qua cũng chỉ là huynh đệ cùng chung tác chiến với các ngươi, biết không?" Mộ Lương vẫn duy trì nụ cười.

"Huynh đệ?" Gương mặt hai người thụ sủng nhược kinh.

"Mặc kệ là chủ soái hay là tiểu binh, chúng ta đều là cùng tiến lên sa trường bảo vệ quốc gia, không có gì là khác nhau." Mộ Lương thản nhiên nói, nhìn ánh lửa đến mất hồn.

"Vương gia! Đây là gà nướng, ngài nếm thử một chút đi!" Lý Tư Gia giơ gà nướng rất thơm lên, cười híp mắt nói.

"Được." Mộ Lương nhận lấy một cái đùi gà, giơ giơ: "Các ngươi đừng nhìn ta, cũng ăn đi."

"Vâng!" Lý Tư Gia thấy Mộ Lương ăn, hướng Trương Nhất hả hê nhếch mày, Trương Nhất nhún nhún vai, từ chối cho ý kiến.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương ngồi một lát liền rời đi, mặc dù là không có làm cái gì nhưng lời đồn đãi Thánh vương yêu binh như huynh đệ lại nhanh chóng truyền đến các nơi trong doanh trại, lòng quân vốn là tương đối loạn lại dần dần tràn đầy ý chí.

Bên ngoài Trầm Bích Quan, phía trước bãi cỏ Kim ghềnh.

"Chủ tử, người đừng than thở nữa." Liệp Tử vô lực lóe lóe tử quang, nằm ở đỉnh đầu của Mộ Lương.

Mộ Lương hai tay gối sau đầu, hai mắt vô thần nhìn lên bầu trời, như có như không đếm sao, thỉnh thoảng thở dài một hơi, nghe vậy, hung hăng trợn trắng mắt.

"Chẳng lẽ ngươi không có nghĩ đến Thiêu Hồng?"

"Không nghĩ đến." Ánh sáng Liệp Tử phát ra ảm đạm không ít, trong âm thanh cũng có chút ảm đạm.

"Ở trước mặt chủ tử, ngươi cho rằng ngươi có thể nói láo?" Mộ Lương chê cười, giơ tay lên đầu mò tìm một hồi lâu, mới bắt được Liệp Tử, giơ lên trước mặt mình, nhẹ nhàng lắc lư.

"Chủ tử, đừng có mà không có cô nương ở đây người liền giày vò ta." Tử quang trên người Liệp Tử lóe lóe, có chút bất đắc dĩ.

"Ngươi nói một chút về chuyện của ngươi và Thiêu Hồng đi. Mộ Lương vô cùng nhàm chán, chuyện gì cũng có thể khơi lên lòng hiếu kỳ của hắn, nghe giọng nói kia của Liệp Tử, thì hắn đã biết rõ hai bảo bối này có chuyện xưa.

Liệp Tử thấy Mộ Lương không có ý định bỏ qua cho mình, chỉ đành hết cách mở miệng: "Ta với Thiêu Hồng..... Thật ra thì cũng không có gì a,

https://thuviensach.vn

chúng ta sinh ra từ lúc khai thiên lập địa, rồi gắn bó làm bạn qua trăm triệu năm, sau đó bị phong ấn ở Hàn Trì."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Tại sao lại là chúng ta?" Mộ Lương đột nhiên hỏi.

"Cái gì?"

"Từ khi khai thiên lập địa tới nay các ngươi đã tồn tại, tại sao lại chọn ta và A Noãn làm chủ nhân và tại sao lại bị phong ấn?" Mộ Lương thản nhiên hỏi.

"Thời cơ đến, chủ tử tự nhiên sẽ biết, cho dù bây giờ ta có nói ra cũng không được rõ ràng lắm, ta chỉ có thể nói cho người biết, ta với Thiêu Hồng sinh ra, chính là vì để duy trì lực lượng cân bằng của Vân Huyễn đại lục." Liệp Tử nói xong câu này, liền chui vào xương quai xanh của Mộ Lương.

"Lực lượng cân bằng?" Mộ Lương cau mày, vỗ vào xương quai xanh hỏi: "Lực lượng của ta với A Noãn đã được coi là ngoại tộc ở cái đại lục này rồi, thăng bằng ngươi nói không phải là lực lượng của các ngươi giảm xuống, để cho lực lượng của chúng ta tăng lên sao?"

"Cân bằng mà ta nói không phải là chỉ lực lượng của hai người." Liệp Tử sợ Mộ Lương còn muốn hỏi tới, vội vàng nói: "Chủ tử, đừng nữa hỏi, ta không thể nói tiếp."

Mộ Lương cũng không ép hỏi, chậm rãi đứng dậy, duỗi lưng một cái, lại thở dài một hơi: "Ta muốn đi tìm A Noãn."

"Chủ tử, cô nương không có việc gì." Liệp Tử cũng rất bất đắc dĩ: "Người đi rồi, Trầm Bích Quan này cũng sẽ xong đời, Phong Vụ Niên nhất định sẽ có hành động."

https://thuviensach.vn

"Thật là..... Có lẽ ta nên suy tính trực tiếp giết hắn đi." Nếu không thì hiện tại hắn liền có thể yên lòng đi tìm A Noãn rồi.

"Chủ tử, ta cảm thấy không phải như vậy rõ ràng là người muốn cho hắn nước mất nhà tan." Liệp Tử lặng lẽ nói.

"Liệp Tử, thuật độc tâm không thể dùng linh tinh." Mộ Lương cười nhạt, thở dài một hơi, bay người lên trên thành lâu, hướng Thiết kiều ở đối diện nhìn thấy rõ đội quân của Phong quốc, mơ hồ còn nhìn thấy từng đợt khói.

Chậc, Phong quốc không phải có tới hai mươi vạn đại quân sao? Thế nào khói bốc lên lại ít như vậy..... Hả? Ít?

Mộ Lương đột nhiên trợn to hai mắt, cẩn thận nhìn về phía đội quân của Phong quốc, lấy thị lực của hắn, cho dù là buổi tối, cũng sẽ không bị ảnh hưởng.

Nếu hắn không nhìn lầm, cỏ cao cỡ nửa người này đang lay động không giống như là gió thổi.

"Người đâu!" Mộ Lương nguy hiểm híp mắt lại.

"Vương gia!" Vương Khôi chạy tới, ôm quyền cúi người.

"Đội quân Phong quốc đánh lén, triệu tập nhân mã, đi đếnThiết kiều, đốt lửa!" Mộ Lương lạnh giọng phân phó.

"Vâng!" Vương Khôi nghe vậy, sắc mặt ngưng tụ, nhanh chóng đi triệu tập nhân mã.

Biết là ngươi gấp gáp, lại không nghĩ rằng ngươi gấp thành như vậy, Phong Vụ Niên ơi Phong Vụ Niên, ngươi thật là cảm thấy ta đi vào kết giới kia rồi thì sẽ không thoát ra được nữa sao?

https://thuviensach.vn

Mộ Lương lạnh lùng nhếch miệng, thấy cửa thành đã mở rộng ra, từng nhóm lớn binh lính hùng dũng đi ra ngoài, mủi chân điểm một cái, bay xuống thành lâu.

"Chuẩn bị đuốc cho thật tốt, rồi nhanh chóng rút lui trở về thành." Mộ Lương trầm giọng ra lệnh.

"Tuân lệnh!"

Các tướng sĩ ở cạnh cầu sắp xếp củi đốt xong xuôi, rồi đổ dầu lên nhanh chóng rút lui, Vương Khôi ở trên cổng thành bắn ra một kiếm hỏa tiễn.

"Oanh" một tiếng lửa lập tức bừng cháy, ánh lửa chiếu sáng khắp bầu trời.

https://thuviensach.vn

Chương 87+2: Tuyết Tuyết Đi Hái Thuốc (2)

Editor: Mộc Du

Mộ Lương đột nhiên phi thân lên, đứng giữa không trung, trên đầu ngón tay bắn ra tử quang, thế lửa kia trở nên lớn hơn, nhiệt độ nhanh chóng theo Thiết kiều truyền đi.

Những binh lính Phong quốc thấy vậy, cực kỳ hoảng hốt, đứng dậy, không biết nên tiến hay lui.

"Tất cả đều vượt qua cho ta, ngọn lửa nho nhỏ, còn có thể đốt nóng Thiết kiều hay sao? Nếu bọn họ đã phát hiện, vậy thì xông lên!" Phong Vụ Niên bay tới, nhíu chặt chân mày, thế lửa này không lớn, có cái gì mà sợ? Huống chi bên trong Trầm Bích Quan đang bộc phát ôn dịch, lực chiến đấu của quân đội giảm mạnh, lúc này mà không đi công thành thì còn phải đợi tới khi nào?

"Vâng!"

Ba vạn binh lính Phong quốc đứng dậy, đằng đằng sát khí hướng Thiết kiều vọt tới.

Mộ Lương thấy vậy, trào phúng cười cười, bọn họ cho là hắn chỉ biết nhóm lửa sao? Thật là đã đánh giá thấp Mộ Lương hắn, hai mắt thâm thúy khẽ nhắm lại, tử quang chợt lóe, gọi Liệp Tử ra, đặt lên khóe miệng, nhếch miệng tạo nên một nụ cười mị hoặc, tiếng tiêu du dương vang lên, hóa thành huyễn lực màu tím thổi tới Thiết kiều.

https://thuviensach.vn

Ở xa xa Phong Vụ Niên nhìn về phía Mộ quốc, trong không trung dâng lên màu tím nhạt, hai mắt không thể tin trợn to, huyễn lực màu tím, là Mộ Lương, Mộ Lương còn sống trở về rồi, lại còn tới Trầm Bích Quan?

Làm sao có thể, làm sao sẽ, tiên sinh cường đại như vậy, kết giới mà hắn tạo ra cũng chỉ có thể vào mà không thể ra, Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết làm sao có thể trở ra được!

"Truyền lệnh của Bổn vương, lui về! Lui về!" Phong Vụ Niên quát lớn, xem ra lửa là do Mộ Lương tạo ra, vậy thì nhất định không phải là lửa đơn giản.

Đội ngũ đánh lén chạy tới trên Thiết kiều, nghe được hiệu lệnh, vẫn chưa có tỉnh hồn lại, đột nhiên cảm thấy dưới chân rất nóng, rối rít kêu lên thảm thiết.

"A! Thật nóng!"

"Trời ơi, chạy mau a, cầu kia thật quá tà môn!"

"Cứu mạng..... A!"

.....

"Trở lại, tất cả đều trở lại cho Bổn vương!" Phong Vụ Niên nghe thấy tiếng kêu thảm thiết, đã biết Mộ Lương làm ra cái gì, lập tức khẩn trương lên tiếng, mặc dù ba vạn binh lính là không nhiều, nhưng những binh lính này đều là tinh anh, nếu toàn quân bị tiêu diệt thì chính là một tổn thất lớn của Phong quốc.

Binh lính rối rít chạy về, người chạy chậm một chút, liền bị bỏng chết ở trên Thiết kiều, có người đạp thi thể của người khác chạy ra, cũng có người không muốn bị bỏng chết liền nhảy vào trong nước, trong lúc nhất thời, bên

https://thuviensach.vn

tai vang lên tiếng kêu thảm thiết không dứt, bầu trời đêm yên tĩnh ở nơi này hôm nay phá lệ cực kỳ thảm thiết.

Mộ Lương cười lạnh, tiếng tiêu từ Liệp Tử không ngừng truyền ra, nhiệt độ Thiết trên cầu càng lúc càng nóng, thấy bọn họ thoát ra được không sai biệt lắm, ánh sáng lạnh trong mắt chợt lóe, tay vung lên, nơi ngực thoáng qua tử quang, một cỗ sương mù màu tím bao phủ cả Kim ghềnh bao gồm cả Thiết kiều ở bên trong, màu tím trong không trung tràn ngập nóng rực.

Phong Vụ Niên nhìn chật vật không chịu nổi, đội quân tổn thất nặng nề, phất tay để cho bọn họ lui về, lạnh lùng nhìn sương mù màu tím ở trước mắt, nâng bước tiến vào.

Mới vừa dung nhập vào trong sương mù, lại cảm thấy cả người nóng rực, dưới sự kinh hãi, nhanh chóng lui ra ngoài, trong miệng ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu.

Phong Vụ Niên đỏ mắt nhìn màu tím ở phía trước, thật không ngờ, Mộ Lương chẳng những thoát chết từ tay của tiên sinh mà còn trở nên lợi hại như vậy!

"Vương gia!" Vương Khôi nhìn sương mù màu tím ở trước mắt, nghi ngờ nhìn Mộ Lương.

"Huyễn trận này, có thể duy trì bốn ngày, chờ A Noãn mang thuốc trị ôn dịch về, giải quyết xong vấn đề ôn dịch, thì sẽ xuất binh nghênh chiến." Mộ Lương thản nhiên nói, lạnh lùng nhìn sương mù màu tím liếc mắt một cái, xoay người rời đi.

Vương Khôi nhìn màu tím trước mắt, thở ra một hơi, trên mặt hiện lên sự vui mừng, thấp thỏm trong lòng tạm thời để xuống, nếu không thể giải quyết tai ương ôn dịch, xác thực là không thích hợp để xuất binh đối địch, Vương gia bày ra Huyễn trận này, là để cho chính mình một thời gian tu

https://thuviensach.vn

dưỡng, đợi ôn dịch giải quyết xong, tinh thần đại chấn, đó mới chính là thời cơ xuất binh tốt nhất!

Hay, hay a!

Mang sơn.

"Thiêu Hồng, Mộ Lương muốn tìm là cái gì vậy?" Hoa Khấp Tuyết cau mày, Mộ Lương đã nói qua một lần, chỉ là nàng quả nhiên vô dụng, không có nhớ.

"Khụ khụ, chủ tử, người rõ là....." Giọng nói Thiêu Hồng rất là bất đắc dĩ, trên không trung vẽ một vòng tròn, ba loại thảo dược biến ảo hiện ra.

"A Noãn, ba loại thảo dược này chỉ ở mang sơn mới có thể tìm được, theo thứ tự là Lam Diệp Thảo, Thiên Túc Hoa, Huyễn Hắc Thạch. Lam Diệp Thảo toàn thân có màu xanh ngọc trong suốt; Thiên Túc Hoa có rễ giống như giống như con giun nở ra hoa nhỏ màu hồng; Huyễn Hắc Thạch không phải là tảng đá, mà là một loại nhân sâm trên núi hóa đá, rất cứng, có màu đen."

"Ừm, cái này là lời nói nam chủ tử gởi lại." Thiêu Hồng cho nàng coi lại lời nhắn.

Hoa Khấp Tuyết nhìn ba loại thảo dược trong không trung nhíu mày: "Thu hồi lại đi, chúng ta lên đường." Dứt lời, xoay người chuẩn bị rời đi.

"Đúng rồi, A Noãn, nếu thật sự không tìm được thì trở về sớm chút, ta sẽ tới tìm!"

Sắc mặt Hoa Khấp Tuyết run lên, liền kéo Thiêu Hồng qua, cắn răng hướng rừng sâu đi tới, Mộ Lương đáng chết, lại dám xem thường nàng!

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ, chủ tử bớt giận, chúng ta nhất định có thể tìm được, với sự thông minh và tài trí của chủ tử, không phải chỉ là một chút thảo dược nhỏ bé thôi, nhất định tìm được đúng, á." Thiêu Hồng vốn định an ủi nàng, lại không nghĩ rằng chọt trúng tử huyệt của Hoa Khấp Tuyết.

"Câm miệng." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng liếc mắt nhìn cây trâm trong tay, Lam Diệp Thảo, Thiên Túc Hoa, Huyễn Hắc Thạch, trong vòng ba ngày, nàng nhất định có thể mang về.

Mang sơn vẫn như cũ là cái dạng kia, bông tuyết trắng xóa, vĩnh viễn cũng không có ánh mặt trời chói chang mà chỉ có ánh sáng rải rắc ở giữa rừng núi, chợt có chim trong núi bay qua, "Tức" một tiếng lại không thấy bóng dáng.

" Lam Diệp Thảo, toàn thân màu xanh, sinh trưởng ở nơi có nhiều ánh mặt trời....." Hoa Khấp Tuyết nói thầm, chân mày không tự chủ nhíu lại: "Mang sơn..... Nơi có nhiều ánh mặt trời?"

Giương mắt nhìn xung quanh, thở dài.

"Chủ tử, người cứ hướng nơi mặt trời hơi chói mắt một chút thì đi tới thôi." Thiêu Hồng cười gượng hai tiếng, quanh quẩn tại chỗ.

"Chói mắt?" Hoa Khấp Tuyết thản nhiên liếc nhìn bốn phía, trong mắt đột nhiên thoáng qua một tia sáng, nếu nàng nhớ không lầm, mười năm trước thời điểm Mộ Lương đến thăm nàng, có dẫn nàng đi đến một chỗ để bắt chuột chũi kia mà, ngày đó nàng bị vấp ngã, lúc trở về nhìn thấy y phục màu trắng của mình lại dính vào một chỏm thảo dịch màu xanh dương.

Nàng nhớ Mộ Lương đã từng nói ——

"A Noãn, nàng thật là xa xỉ, lại lấy Lam Diệp Thảo làm thuốc nhuộm, về sau ta phải làm ra thật nhiều tiền, nếu không thì làm sao nuôi nổi nàng hả?"

https://thuviensach.vn

"Lam Diệp Thảo?" Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, như có điều suy nghĩ nhếch môi: "Hiện tại thì có thể để cho ta lấy nó đi nhuộm vải rồi?"

"Chủ tử, người nói cái gì?" Thiêu Hồng có chút nghi ngờ.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, không nói gì, tiện tay cài cây trâm lên đầu, nhìn phương hướng xung quanh, rồi đi về phía tây, một đường đi tới, thế nhưng phát hiện vô luận là nơi nào, nàng đều nhìn thấy hình ảnh mình cùng Mộ Lương..... Xú nam nhân, từ nhỏ đã bắt đầu tính toán nàng, chờ đến hiện tại phát hiện thì đã không thể rời bỏ rồi.

Vừa đi vừa nghỉ, Hoa Khấp Tuyết tìm rất nhiều nơi, cuối cùng là ở một bụi cỏ nhỏ bên cạnh đã tìm được một khóm màu xanh ngọc kia.

"Thiêu Hồng, Mộ Lương nói muốn lấy bao nhiêu?" Hoa Khấp Tuyết hái hai gốc, nhíu nhíu mày, nhiều người như vậy.....

"20 gốc cây." Thiêu Hồng đúng lúc nhắc nhở.

Hoa Khấp Tuyết thở ra một hơi, 20 gốc cây..... Nhìn hai gốc cây nhỏ mỏng manh trong tay cô, có chút vô lực, một trận gió thổi qua, còn thổi đi một gốc cây.

Hoa Khấp Tuyết đối kháng với gió, túm gốc cây kia lại lại, sắc mặt lạnh lùng, đứng dậy tìm tiếp.

"Chủ tử, không phải chỉ cần 20 gốc cây sao? Làm gì mà người còn lấy nhiều như vậy?" Thiêu Hồng nhìn hơn 20 gốc cây Lam Diệp thảo trong tay Hoa Khấp Tuyết, có chút nghi ngờ.

"Nhuộm vải." Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói.

Thiêu Hồng chợt lóe hồng quang, thiếu chút nữa từ trên đầu của Hoa Khấp Tuyết té xuống.

https://thuviensach.vn

"Thiên Túc Hoa..... Rễ của nó đều ở dưới đất, ta làm sao tìm được?" Hoa Khấp Tuyết đặt mông ngồi ở trên tuyết, biểu tình có chút rầu rĩ.

Trời đã tối rồi, cũng không biết là Mộ Lương đang làm cái gì, có chút nhớ hắn rồi.

Hoa Khấp Tuyết không hề chớp mắt nhìn vào bầu trời đêm, cũng không biết là lúc nào thì ngủ mất chỉ biết là trong bóng tối có một luồng hồng quang càng không ngừng lóng lánh, bảo vệ chủ nhân của nó.

Hôm sau, tờ mờ sáng tia sáng mặt trời đầu tiên êm ái vuốt ve khuôn mặt đẹp đẽ của Hoa Khấp Tuyết, vì nàng nhiễm vào một tầng sắc màu an tường mông lung.

Lông mi thật dài nhẹ nhàng run rẩy, Hoa Khấp Tuyết chậm rãi mở mắt ra, theo bản năng đưa tay mò đến bên cạnh, lại chộp được một nắm tuyết, xúc cảm lạnh như băng đã nhắc nhở nàng hiện tại nàng đang ở chỗ nào.

"Trời đã sáng." Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, liếc nhìn bốn phía, lười biếng đứng lên, duỗi lưng một cái.

"Chủ tử, đi tìm Thiên Túc Hoa và Huyễn Hắc Thạch thôi." Thiêu Hồng không ngừng ở trước mặt của Hoa Khấp Tuyết đung đưa, nhìn dáng dấp có chút vội vàng.

Hoa Khấp Tuyết hoài nghi liếc nàng một cái: "Ta thế nào cảm giác ngươi rất gấp gáp?"

"Chủ tử người là quá nhớ nam chủ tử, cho nên đầu óc không rõ ràng lắm, suy nghĩ nhiều rồi." Thiêu Hồng đứng đắn nói.

"Ngươi đang nhớ Liệp Tử." Âm thanh của Hoa Khấp Tuyết mặc dù rất nhẹ nhưng rất khẳng định.

https://thuviensach.vn

"Chủ tử! Người mới là nhớ nam nhân kia!" Thiêu Hồng cãi lại.

Hoa Khấp Tuyết ngừng bước chân, kỳ quái nhìn nàng một cái: "Ta vốn là đang nhớ đến hắn."

"Chủ tử! Người phải dè dặt!" Thiêu Hồng rống giận.

"Chuyện đó, không cần thiết." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên trả lời, mặt không đổi sắc đi về phía trước, đầu tiên là Thiên Túc Hoa..... Chẳng lẽ thật sự muốn nàng đào sâu ba thước đất đi tìm những thứ cây hoa hoa thảo thảo kia?

"Hoa nhỏ màu hồng, rể cây cùng một loại với con giun." Thiêu Hồng không ngừng lặp lại, nàng chỉ sợ chủ tử sẽ quên, còn thỉnh thoảng để ảo ảnh hiện ra trên không trung.

"Ta vẫn có khả năng ghi nhớ." Hoa Khấp Tuyết tự nhiên biết nàng đang suy nghĩ gì, tám phần là Mộ Lương nhiều lần giao phó nói tật xấu của nàng không phân rõ được dược vật, nhưng mà ba loại thực vật này đều rất đặc biệt, nàng trừ phi thật sự là ngu ngốc mới có thể không nhớ được!

"Chủ tử người xác định nếu người nhìn thấy Thiên Túc Hoa kia thì có thể lập tức nhận ra?" Thiêu Hồng âm dương quái khí hỏi.

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái.

‘Chủ tử, mời người nhìn dưới chân’. Thiêu Hồng đã không muốn vận dụng chức năng nói chuyện với nàng.

Hoa Khấp Tuyết ngây ra, cúi đầu nhìn xuống dưới chân, không nhìn thấy gì cả, theo bản năng giơ chân lên ——

Một đóa hoa màu hồng nhạt bị nàng dẫm rơi vào trong tuyết, trở nên ỉu xìu.

https://thuviensach.vn

"Mỗi người đều có sai lầm." Hoa Khấp Tuyết mặt không đổi sắc ngồi xổm xuống, cào tuyết ra, cẩn thận mà tìm tòi đóa hoa này, chau chau mày, đào nó lên, quả nhiên rễ cây rất tráng kiện, giống như là con giun.

"Chủ tử, cái này cần 30 đóa." Không đợi Hoa Khấp Tuyết hỏi, Thiêu Hồng tự giác nhắc nhở.

Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, nhìn về phía cách đó không xa có một mảnh nhỏ khóm hoa màu hồng, âm thầm thở ra một hơi, thật may cũng không cần phải giống như hôm qua nữa đi lâu như vậy mới tìm thấy.

Còn chưa đi gần đến phiến Thiên Túc Hoa, liền nhìn thấy một con rắn nhỏ bằng ngón tay đang ở trên khóm hoa, luẩn quẩn không đi, chỉ thấy cả người nó đỏ ngầu, hồng đến sạch sẽ sáng long lanh, toàn thân cao thấp không có một tia tạp chất, đẹp kinh người.

"Thiêu Hồng, ngươi nói ta đem nó về nuôi, như thế nào?" Hoa Khấp Tuyết trong mắt lộ ra hứng thú.

"Chủ tử, đó là rắn độc." Thiêu Hồng hơi giận phản đối.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ta bách độc bất xâm." Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, kỳ quái nhìn nó một cái, điều này không phải là Thiêu Hồng đã sớm biết sao?

Thiêu Hồng nhanh chóng lóe hồng quang: "Chủ tử, người đã có ta, còn cần nó làm gì?"

"Ngươi là xà?" Hoa Khấp Tuyết thở ra một hơi, chọc chọc Thiêu Hồng.

"Ta làm sao có thể là loại sinh vật cấp thấp này?" Thiêu Hồng giận dữ: "Hơn nữa loại sinh vật cấp thấp này còn có cùng màu sắc với ta!"

https://thuviensach.vn

Nói nửa ngày, tính tình nóng nảy của Thiêu Hồng này lại xông ra, liếc mắt lười phản ứng lại Thiêu Hồng, đi thẳng về phía con rắn nhỏ màu đỏ.

Thiêu Hồng thấy Hoa Khấp Tuyết căn bản không thèm để ý tới nàng, phía dưới hồng quang chợt lóe, biến thành một cái dây mềm quấn lên con rắn nhỏ màu đỏ.

Hoa Khấp Tuyết nhìn hai cái màu đỏ vật lộn trên mặt đất cuốn thành một cây gậy, sờ sờ cái trán, nhặt hai đứa lên ném qua một bên, đưa tay hái đóa hoa nhỏ màu hồng.

"Thiêu Hồng, trở lại, chớ giết chết nó." Hoa Khấp Tuyết thu thập Thiên Túc Hoa thật tốt xong, thấy Thiêu Hồng đã làm cho con rắn nhỏ này thoi thóp, nhíu nhíu mày.

"Chủ tử!" Thiêu Hồng bất mãn, thít chặt hơn nữa.

Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy bộ dáng quật cường của nó, lập tức trầm mặt, đầu ngón tay bạch quang chợt lóe, trong nháy mắt Thiêu Hồng biến thành hình dạng cây trâm, lúc này con rắn kia mới co quắp trên mặt đất hô hấp.

Hoa Khấp Tuyết đi tới nhặt Thiêu Hồng lên, cài lên đầu mình, ngồi chồm hổm xuống hài hước nhìn một màn đỏ ngầu kia trong tuyết, sức sống rất mạnh, bị Thiêu Hồng giằng co lâu như vậy, cũng chỉ là thoi thóp một hơi mà thôi.

Giơ tay lên chọc chọc thân rắn vô lực của nó, con rắn nhỏ này lập tức lủi lên, quấn lên tay của Hoa Khấp Tuyết, há mồm liền muốn cắn nàng.

Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, trong mắt ánh lên tia sáng lạnh nhưng không có hất ra nó.

Con rắn nhỏ này hình như là cảm thấy ánh mắt khiếp người của nàng, miệng liền dừng lại việc muốn cắn xuống, nâng đầu lên, khiếp nhược nhìn

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết.

"Đi theo ta." Hoa Khấp Tuyết thấy bộ dáng nó như vậy, khẽ mỉm cười, phong thái mê người hiển thị rõ.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Con rắn nhỏ này hình như biết cái gì là đẹp xấu, thấy Hoa Khấp Tuyết nở rộ nụ cười xinh đẹp, cặp mắt lập tức mê huyễn, đầu nhếch lên, liền té xỉu, cái đuôi buông lỏng, rơi vào trong tuyết.

"A nha, còn là một sắc phôi! Chủ tử, cái xà này nhưng là công, người dẫn nó trở về, nó nhất định sẽ bị nam nhân kia giết chết." Thiêu Hồng thấy nó té xỉu, biết nó là bị vẻ đẹp của Hoa Khấp Tuyết làm hôn mê, tức giận nói.

"Ngươi ghen tỵ nó đẹp hơn ngươi." Hoa Khấp Tuyết nói nhẹ với Thiêu Hồng.

"Làm sao có thể, ta chính là thuần túy nhất thế gian, màu đỏ xinh đẹp nhất, làm sao người có thể lấy ta ra so sánh với loại sinh vật cấp thấp này!" Thiêu Hồng vô cùng không vui khi Hoa Khấp Tuyết đem nó ra so sánh với con xà tầm thường này.

"Chính là như vậy." Hoa Khấp Tuyết xách con rắn nhỏ lên.

"Chủ tử!" Thiêu Hồng rống to.

"Ngươi với nó không giống nhau, ngươi so với nó quan trọng hơn." Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói, trong mắt nhiễm nụ cười.

Nghe vậy, Thiêu Hồng lập tức thu lại khí thế kiêu căng, ôn nhu mà nói: "Thật sao? Vậy cũng tốt, chủ tử muốn mang nó trở về thì mang thôi."

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết hài lòng gật đầu một cái, tiếp tục tìm kiếm huyễn hắc thạch.

Con rắn nhỏ này không biết đã tỉnh từ lúc nào, xê dịch một chút bò đến trên bả vai của Hoa Khấp Tuyết, gật gù hả hê, sau đó thân thể khom xuống, ở trên làn da mịn màng của nàng cọ xát, tựa hồ đang làm nũng.

"Về sau liền kêu ngươi là con rắn nhỏ." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nói, ấn nhẹ cáiđầu nhỏ của nó xuống.

Tiểu tử hình như đã hiểu rõ ràng ý tứ của Hoa Khấp Tuyết, lập tức đắc chí lắc lư dựng đầu lên.

Hoa Khấp Tuyết nhìn ở trong mắt, chỉ cảm thấy nó đáng yêu, mơ hồ nhìn thấy trên người nó mấy vết thương nhỏ, nhíu nhíu mày, giơ tay lên nhẹ nhàng vuốt ve nó, bạch quang lan tràn ở trên người nó, vết thương dần dần được trị khỏi.

"Chủ tử! Người không thể đối với nó tốt như vậy! Người nam nhân kia sẽ ghen đấy!" Thiêu Hồng trong giọng nói là nồng nặc ghen tức.

Mộ Lương ghen nàng dĩ nhiên biết nhưng hiện tại nàng chỉ biết là Thiêu Hồng đang ghen tức. Hoa Khấp Tuyết trong mắt nhiễm ý cười, lại vỗ vỗ đầu con rắn nhỏ.

Con rắn nhỏ trên người cũng không đau, vui vẻ lại bắt đầu gật gù hả hê.

Thiêu Hồng thấy vậy, hận đến nghiến răng nghiến lợi: "Chủ tử, đây là một tiểu sắc xà..... A nha, nó còn thân với người hơn ta ta ta!" Hồng quang chợt lóe, con rắn nhỏ liền rớt xuống.

Hoa Khấp Tuyết tiếp được, cảnh cáo bắn Thiêu Hồng một chút: "Đừng làm rộn."

https://thuviensach.vn

"Chủ tử....." Thiêu Hồng thấy con rắn nhỏ kia tựa như khiêu khích nhìn mình lom lom, mắt cũng đỏ lên.

"Tìm được Huyễn Hắc Thạch trước rồi nói sau." Hoa Khấp Tuyết bóp mi tâm, nhân sâm hóa thạch màu đen..... Đúng là điên rồi, về sau nàng tình nguyện đi giết người, cũng không muốn đi tìm những thứ dược vật này!

"Chủ tử, người nam nhân kia nói, Huyễn Hắc Thạch sinh trưởng ở bên kia vách đá, nơi có nham thạch, màu sắc giống với nham thạch, rất khó phát hiện..... Cho nên chủ tử người phải tìm cho cẩn thận, tập trung tìm kiếm biết không?" Thiêu Hồng lải nhải thật lâu, chỉ sợ Hoa Khấp Tuyết không biết.

"Câm miệng." Hoa Khấp Tuyết vỗ trán, mơ hồ tốn hơi thừa lời, Thiêu Hồng này có thể đừng thường xuyên nhắc nhở là nàng rất vô dụng hay không!

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Vách đá, nham thạch —— Hoa Khấp Tuyết nheo con mắt, ngay sau đó nâng lên một nụ cười nhẹ, vách đá ở mang sơn cũng chỉ có một chỗ, cất bước hướng về phía nam.

Vách đá ở phía nam của mang sơn, năm đó thời điểm Hoa Liên Phong đi tới nơi này, đặt cho nơi này một cái tên rất khí phách—— Vô Cực Nhai.

Trên vách đá, có hai gốc cây lâu năm, hoa dại mọc đầy, đứng từ trên cao nhìn xuống dưới, sương trắng mịt mờ, che đi cảnh tượng nơi đáy vực, vừa mờ mịt vừa thần bí.

"Vô Cực Nhai." Hoa Khấp Tuyết hai tay chắp sau lưng, đứng sừng sững bất khuất ở trên dốc núi, gió núi hơi lớn, thổi y phục của nàng bay phất phơ.

https://thuviensach.vn

Ở bên bờ đá tìm một hồi lâu, tìm được một cây to có hai dây leo, đây là thời điểm sư phụ của nàng đi hái thuốc đã chuẩn bị, không nghĩ tới hôm nay lại có chút công dụng rồi.

Nắm chặt dây leo, Hoa Khấp Tuyết lật người nhảy xuống, buông tay nắm dây leo ra, khiến dưới thân thể trượt xuống một lát, sau đó lại nắm chặt, một cước đột xuất giẫm trên mặt khối đá, tỉ mỉ ở trên núi đá tìm kiếm.

Cái khoảng không gian này màu sắc nham thạch tương đối đen, cho nên mới phải dừng lại ở chỗ này, nhổ hết một ít cỏ dại, đào mặt đất, phát hiện phía dưới lại còn là một khối nham thạch to, không khỏi làm cho nàng cảm thấy thất bại.

Đổi không ít nơi tìm kiếm, làm cho dây leo nham thạch màu đen cũng bị nàng lật tung rồi, cũng không tìm được Huyễn Hắc Thạch.

Hoa Khấp Tuyết thở ra một hơi, mủi chân điểm một cái, bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng buông dây leo ra, chỉ thấy trong vách núi xẹt qua một bóng trắng, Hoa Khấp Tuyết người đã ngồi vững vàng trên tảng đá lớn ở đỉnh vách đá.

"Mộ Lương." Hoa Khấp Tuyết tựa vào trên tảng đá, thở dài, trời lại hoàng hôn rồi nhưng nàng vẫn chưa có tìm được Huyễn Hắc Thạch, vốn định hôm nay tìm được rồi trở về, xem ra vẫn có chút khó khăn.

Không biết từ lúc nào con rắn nhỏ đã bò lên đầu gối của Hoa Khấp Tuyết, hướng về phía Hoa Khấp Tuyết thè lưỡi.

"Thế nào?" Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, cảm giác giống như nó đang muốn biểu đạt gì đó.

Thiêu Hồng hừ nói: "Ta lại quên đi nó, nói thế nào nó cũng là rắn độc bên trong núi tuyết." Dứt lời, ở phía trước Hoa Khấp Tuyết hóa một vòng, bên trong hiện ra hình dạng Huyễn Hắc Thạch.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết thấy con rắn nhỏ lập tức nghiêng nghiêng đầu, cẩn thận nhìn hình dạng của Huyễn Hắc Thạch, một hồi lâu, vểnh cái đuôi lên, nghiêng đầu lại thè lưỡi.

"Hắc, cũng không phải là chó, cái con rắn đáng chết nhà ngươi vểnh cái đuôi lên làm gì!" Thiêu Hồng thu huyễn tượng, hung hăng gõ đầu con rắn nhỏ một cái, lúc này mới ngoan ngoãn trở lại trên đầu Hoa Khấp Tuyết.

"Con rắn nhỏ, dẫn ta đi tìm Huyễn Hắc Thạch." Hoa Khấp Tuyết sờ sờ đầu con rắn nhỏ, cười cười với nó, con rắn này ở đây nên đương nhiên biết rõ hơn nàng —— chỉ là nàng giống như đã quên, nàng cũng ở mang sơn này ngây người hơn mười năm.

Con rắn nhỏ ngẩng cao đầu lên, nhanh chóng leo lên vách đá, chui ở trong bụi cỏ nửa ngày, cuối cùng nâng đầu lên hướng Hoa Khấp Tuyết thè lưỡi.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Hoa Khấp Tuyết thấy vậy, nhíu mày, phi thân về sau, nhổ hết thảo dược nơi này, đem đất bên ngoài đẩy ra, quả nhiên là nhìn thấy trong đó là một khối nhân sâm đen nhánh, trong lòng có chút vui sướng, tốc độ rất nhanh đào nó lên.

"Chủ tử, muốn bốn mươi gốc cây." Thiêu Hồng thấy Hoa Khấp Tuyết cầm một gốc cây Huyễn Hắc Thạch rất là vui vẻ, không nhịn được muốn đả kích một chút.

Nghe vậy, vẻ mặt Hoa Khấp Tuyết trong nháy mắt đen xuống, bốn mươi? Nhìn Huyễn Hắc Thạch to bằng nửa bàn tay trong tay, không nhịn được giựt giựt khóe miệng, có phải là trong tảng đá đó không đáng bao nhiêu tiền hay không, muốn nhiều như vậy?

https://thuviensach.vn

Cơ hồ là muốn hủy diệt cả cái vách đá này, mới gọp đủ bốn mươi gốc cây, Hoa Khấp Tuyết ôm nó ngồi phịch xuống đất, lau mồ hôi trên người.

"Chủ tử, cũng đã nửa đêm, chúng ta nghỉ ngơi một chút ngày mai rồi hãy trở về." Thiêu Hồng ngồi phịch ở trong tuyết.

"Ngươi mệt chết đi?" Hoa Khấp Tuyết nguy hiểm híp mắt.

"Bồi chủ tử đi nhiều nơi như vậy..... Ai yêu! Người đánh ta làm gì?" Thiêu Hồng rụt vào trong tuyết.

Hoa Khấp Tuyết vuốt vuốt cổ tay đào đất đến đau nhức, nhổ một ngụm: "Ngươi một mực ở trên đầu của ta, mà dám nói mình mệt mỏi!"

"Đi về bây giờ." Hoa Khấp Tuyết đứng lên, nhặt Thiêu Hồng ở trong tuyết lên.

"Người cứ không thể chờ đợi như vậy mà muốn đi tìm người nam nhân kia a!"

Oán hận thì oán hận, Thiêu Hồng trên không trung xẹt qua một đạo hồng quang, Hoa Khấp Tuyết biến mất ở tại chỗ.

Mà Mộ Lương ở phía xa của Trầm Bích Quan, chính lúc này đang cô đơn ngồi ở trên nóc nhà của một nhà nào đó——

"A Noãn, ta nói chậm nhất là ba ngày, nàng thật đúng là muốn trì hoãn thời gian trở lại sao?"

"Ta đã trở lại." Âm thanh Hoa Khấp Tuyết thản nhiên ghé vào lỗ tai của hắn nói, cặp mắt vô hồn của Mộ Lương đang nhìn dưới đất mở to.

"A Noãn!" Một đạo tử ảnh đánh tới, Hoa Khấp Tuyết bị ôm chặt vào lòng.

https://thuviensach.vn

"Mộ Lương." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên cười, buông đồ gì đó trong tay ra, vòng chắc cổ của hắn.

Chỉ mới có hai ngày, lại cảm thấy đã qua thật lâu.

Mộ Lương chống lại ý cười trong mắt nàng, tà khí cười một tiếng, nhắm ngay cánh môi của Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết cũng chậm rãi nhắm hai mắt lại, chuẩn bị nghênh đón sự dịu dàng của hắn.

Đột nhiên, Mộ Lương cảm thấy xúc cảm dưới môi có chút không đúng, tại sao lại vừa lạnh vừa trơn? Nghi ngờ mở mắt, lại thấy một cái đuôi rắn màu đỏ thắm trên không trung lay động, đợi lúc thấy rõ thứ dính vào miệng mình là cái gì, khuôn mặt dịu dàng như nước trong nháy mắt ngưng tụ thành hàn băng.....

Thời điểm đêm khuya yên tĩnh, trong không trung một đạo thanh âm quát lên vang vọng ——

"Hoa Khấp Tuyết, nàng nói rõ ràng cho ta, con xà chết tiệt này là từ nơi nào tới!"

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 88+1: Mộ Lương Muốn Có Đứa Bé

Editor: Mộc Du

Hoa Khấp Tuyết đã đem thuốc về, Vương Khôi nhanh chóng phân phó người đi nấu thuốc, phân phát cho những người bị nhiễm ôn dịch, qua hai canh giờ sau những người bị nhiễm ôn dịch trên thân đã không còn đau đớn nữa, mọi người đều suy nghĩ muốn đến cảm tạ Thánh vương nhưng mà đi đến nơi Thánh vương nghỉ ngơi thì họ lại không dám.

Mộ Lương đứng ở vị trí trung tâm, hướng bốn phía tản ra lãnh khí, người mà đứng gần hắn một chút đều lạnh cóng cả sống lưng, mọi người thấy sắc mặt âm trầm của Mộ Lương, hai mặt nhìn nhau, đều nhất trí im lặng.

"Vương Khôi, đi luyện binh, ngày mai huyễn trận sẽ mất tác dụng, tùy thời chuẩn bị đối địch."

Mộ Lương lạnh lùng nhìn Vương Khôi liếc mắt một cái.

"Vâng, Vương Gia!" Vương Khôi đáp ứng nhanh chóng liền lui xuống, trốn ra cửa phòng cũng nhân tiện đuổi hết dân chúng đang chờ ở bên ngoài đi, Vương gia hôm nay rất không thích hợp, hắn cũng không muốn đốt lửa.

"Khụ khụ, Mộ Lương." Hoa Khấp Tuyết nhìn bộ dạng Vương Khôi chạy trối chết, vô tội sờ sờ mũi.

Mộ Lương lạnh lùng liếc nhìn nàng, gương mặt tuấn tú lúc này như đen như than, hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi.

https://thuviensach.vn

"Mộ Lương, đừng nóng giận." Hoa Khấp Tuyết vừa nghĩtới chuyện ngày hôm qua, trong mắt liền nổi lên ý cười.

Nói còn chưa có dứt lời, thì thấy sắc mặt Mộ Lương càng đen hơn, "Bá" một tiếng liền đứng lên, từ trên cao nhìn xuống Hoa Khấp Tuyết, nghiên răng nghiến lợi nói: "Hoa Khấp Tuyết, ai cho nàng mang một cái con rắn chết về đây?"

Ngày hôm qua, thiếu chút xíu nữa là có thể hôn được A Noãn nhà hắn rồi, thật không nghĩ đến lại hôn trúng một đoạn thân rắn chết trơn mượt ——

Làm cho hắn ngay lập tức trở về xúc miệng mười lần, mẹ nó, thật là ghê tởm!

"Con rắn nhỏ là sống." Hoa Khấp Tuyết lặng lẽ nói, không dám ngẩng đầu nhìn hắn.

"Sống!" Mộ Lương kìm nén, giận quá hóa cười: "A, rất tốt, sống, vậy thì hiện tại ta liền biến nó thành chết!" Dứt lời, từ trong tay áo của nàng bắt được con rắn nhỏ kia, liền muốn ném xuống đất.

"Mộ Lương, bớt giận, bớt giận." Hoa Khấp Tuyết vội cứu con rắn nhỏ từ trong tay hắn xuống, thuận tay ném nó lên cái bàn ở sau lưng, ôm cánh tay của hắn, khẽ vỗ về lồng ngực của hắn.

"Nam chủ tử! Ta nói cho người biết a, cái con rắn chết đó còn hôn chủ tử của ta!" Thiêu Hồng nhân cơ hội đổ thêm dầu vào lửa, sau đó nhanh chóng chạy trốn.

Sắc mặt Mộ Lương trầm hơn, lạnh lùng nhìn Hoa Khấp Tuyết bên cạnh vẫn không nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, một hồi buồn bực, lạnh lùng liếc mắt nhìn Thiêu Hồng, lại xoay người ôm lấy Mộ Lương.

Mộ Lương nhẹ nhàng vuốt ve bàn tay nhỏ bé của Hoa Khấp Tuyết, hừ nhẹ một tiếng, cất bước đi ra ngoài cửa.

Hoa Khấp Tuyết híp híp mắt, vẻ mặt lạnh lùngnhưng nhiều hơn là sự ảo não, cắn răng một cái đuổi theo, nam nhân lòng dạ hẹp hòi!

"Vương gia!"

Mộ Lương chậm rãi đi ở trên đường, những người dân được cứu vừa nhìn thấy Mộ Lương đi tới, trên mặt từng người một đều là kích động, tranh nhau tiến lên nói lời cảm tạ.

Mộ Lương chỉ là thản nhiên nhìn bọn họ, dưới chân không ngừng lại nửa phân, không lâu lắm đã đi tới cửa thành, lại không nhịn được quay đầu lại nhìn thử xem, nhưng không nhìn thấy bóng dáng của Hoa Khấp Tuyết, sắc mặt trầm xuống, tung người nhảy ra cửa thành.

Nha đầu đáng ghét, nàng thật đúng là không đuổi theo!

Mộ Lương rất ngây thơ đá tảng đá trên đất trút giận, hung tợn đá chúng nó đi, đi về hướng dòng sông đằng sau Huyễn trận.

"Mộ Lương."

Đang lúc Mộ Lương oán niệm mà nhìn chằm chằm vào bóng của mình ở trong dòng sông, thì từ sau lưng truyền đến âm thanh của Hoa Khấp Tuyết, người nào đó ánh mắt vừa động, sắc mặt trong phút chốc liền dịu đi, tiếp đó lại làm bộ trầm xuống.

"Đừng tức giận nữa." Hoa Khấp Tuyết thở ra một hơi, tiến lên kéo kéo tay áo của hắn: "Cùng lắm thì, ta thả con rắn nhỏ đi thôi."

https://thuviensach.vn

Gương mặt Mộ Lương giật giật, nghiêng mắt liếc nhìn cô gái nhỏ này.

"Không phải chỉ là hôn một con rắn nhỏ thôi sao, cùng lắm thì, ta cũng hôn một lần." Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ một tiếng, hất tay áo của hắn ra.

"Nàng còn muốn hôn nó?" Giọng nói Mộ Lương trở nên hung ác khác thường.

Hoa Khấp Tuyết ngây ra, ý thức được mình vừa nói cái gì, trong mắt xẹt qua tia xấu hổ, thấy bộ dáng kia của Mộ Lương đích xác là sắp bộc phát, lặng lẽ thở dài một hơi, giơ tay lên ôm cổ của hắn, bất đắc dĩ nói: "Đừng tức giận nữa mà, ta chỉ là thấy con rắn nhỏ đẹp mắt nên mới đem về thôi."

"Đẹp mắt?" Mộ Lương hừ lạnh: "Có thể đẹp mắt hơn so với ta không?"

"Mộ Lương!" Hoa Khấp Tuyết nổi đóa, dở khóc dở cười:"Chàng là người còn nó là xà, làm sao chàng lại....."

"Nàng ném nó đi, ta liền tha lỗi cho nàng." Mộ Lương mới không cần biết cái gì là người cái gì xà, trong lòng vừa nghĩ đến cái con rắn chết kia, liền khó chịu, đặc biệt là nghĩ đến A Noãn luôn vì con rắn nhỏ này mà lên tiếng bênh vực, thì càng bực mình.

Hoa Khấp Tuyết hơi nheo mắt, trong đầu đột nhiên thoáng qua một số hình ảnh, đáy mắt sáng lên, khẽ giương mắt nhìn về phía Mộ Lương, chiêu này của mình dùng trên người của Mộ Lương chắc là sẽ không phản kháng lại được, không biết là có hữu dụng không.....

Mộ Lương nhận thấy được ánh mắt nàng khác thường, nhíu nhíu mày, cảnh giác cúi đầu nhìn nàng, cô nàng này lại đang nghĩ đến cái biện pháp gì để giữ con rắn đó lại đây?

Nhưng không chờ hắn đoán ra nguyên cớ, người nào đó đã hành động liền làm cho hắn sững sờ tại chỗ ——

https://thuviensach.vn

"Mộ Lương, ta muốn giữ con rắn nhỏ này lại mà....." Hoa Khấp Tuyết đưa đầu đến cọ cọ lên cổ hắn, nhẹ nhàng mà cọ xát, âm thanh mềm nhũn, trong trẻo lạnh lùng lại mang theo một chút mềm yếu, rất quấy nhiễu lòng người.

Mộ Lương sững sờ nhìn nàng, không biết nên có phản ứng gì, A Noãn, A Noãn đây là đang làm nũng với hắn sao? A Noãn cứ tự nhiên không ngại ngùng gì mà làm nũng với hắn? Hắn có chút..... Thụ sủng nhược kinh, bao nhiêu tích tụ trong lòng ở khoảnh khắc này đều biến mất toàn bộ.

Hoa Khấp Tuyết thấy hắn nửa ngày không có phản ứng, nụ cười trên mặt cứng đờ, chậm rãi ngẩng đầu, thấy vẻ mặt hắn cười đến bỡn cợt, mặt liền lúc trắng lúc đỏ, sau thì biến thành đen.

Thấy nàng muốn đẩy mình ra, Mộ Lương lập tức ôm sát nàng, cười đến nghẹn mở miệng: " A Noãn, chớ đi..... Phốc....." Cuối cùng vẫn là không nhịn được mà cười lên.

"Mộ Lương, chàng có tin ta đánh chàng hay không!" Hoa Khấp Tuyết hít vào một hơi thật dài, hung hăng nhìn chằm chằm Mộ Lương.

Mộ Lương cười híp mắt lắc đầu, lúc sau chôn ở hõm vai nàng, giống như hành động nàng mới vừa làm cọ xát, mềm giọng nói: "A Noãn, nàng sẽ không nỡ đánh ta."

Thân thể Hoa Khấp Tuyết run lên, đột nhiên bắt đầu sinh ra một loại kích động đến phẫn nộ, rõ ràng nàng mới chính là nữ nhân nhưng vì sao mà Mộ Lương so với nàng còn thích hợp làm chim nhỏ nép người hơn?

"Không tức giận nữa?" Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ một tiếng, bờ môi không nhịn được nâng lên nụ cười nhẹ.

"Ai nói, ta hiện tại rất tức giận, tức giận cực kỳ!" Mộ Lương cau mày, ủy khuất nhìn nàng, chỉ chỉ vào miệng mình: "Trừ phi A Noãn trả phúc lợi của

https://thuviensach.vn

ta lại cho ta."

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày không nói.

Mộ Lương nhíu nhíu mày, uất ức nói: "Nhanh một chút."

Hoa Khấp Tuyết nhìn cái bộ dáng đáng thương kia, không nhịn được liền nở nụ cười, bám lên cổ của hắn, nhẹ nhàng hít một hơi, ngẩng đầu chạm nhẹ lên cánh môi của hắn, vừa định rời đi, lại nghiêng mắt nhìn thấy dáng vẻ vẫn chưa thỏa mãn của hắn, ý cười trong mắt sâu hơn, lại đặt môi lên môi của hắn, học dáng vẻ trước kia của hắn, liếm theo viền môi ở bên ngoài, sau đó thì nghịch ngợm đưa đầu lưỡi vào thăm dò trong miệng hắn, không có một chút quy luật mà thăm dò.

Mộ Lương đầu tiên là kinh ngạc, sau đó liền mười phần vui sướng, ôm lấy nàng thật chặt, cũng không muốn biến bị động thành chủ động, để nàng tùy ý thăm dò loạn xạ, thỉnh thoảng trêu đùa cùng cái lưỡi của nàng một chút, nhìn hai mắt nàng dần dần dâng lên hơi nước, trong ngực bị hạnh phúc làm cho căng đầy.

Hôn xong, Hoa Khấp Tuyết mềm mại tựa vào trong lòng Mộ Lương thở gấp, tròng mắt có ý cười yếu ớt, sắc mặt hơi phiếm hồng.

"A Noãn, ta thích nàng chủ động." Mộ Lương chống cằm trên tóc nàng, dịu dàng cười, trong giọng nói là tình yêu say đắm.

Hoa Khấp Tuyết sững sờ, chợt ngẩng đầu yên lặng nhìn hắn, nhìn đáy mắt hắn thỏa mãn, nụ cười sâu hơn: "Vậy thì ta liền chủ động."

Mộ Lương kinh ngạc trợn to mắt: "A, A Noãn, nàng đổi tính....."

"Trước kia đều là chàng vì ta mà không ngừng bỏ ra, hiện tại thì đến lượt ta rồi." Hoa Khấp Tuyết cũng không tức giận, trong đầu hiện lên hình ảnh lúc Mộ Lương bị thương nặng sắp chết, trong lòng ngưng lại, chóp mũi

https://thuviensach.vn

khẽ chua xót, cả đời người được mấy cái chục năm như vậy, nàng nhất định phải thật quý trọng từng giây từng phút được ở cùng với Mộ Lương.

"Đứa ngốc." Mộ Lương trong lòng cảm động, dịu dàng hôn lên tóc của nàng: "Ta không muốn nàng vì ta mà làm gì cả, chỉ cần nàng luôn vui vẻ khỏe mạnh là tốt rồi."

Hoa Khấp Tuyết chỉ cười không nói, ôm chặt hông của hắn.

"Chỉ là....." Mộ Lương giảo hoạt cười một tiếng, giọng nói mờ ám: "A Noãn à, nếu như về sau nàng vẫn cứ nhiệt tình như vậy, ta sẽ càng vui vẻ hơn."

Hoa Khấp Tuyết tức cười: "Cái người này là sắc lang!"

"Chỉ sắc đối với nàng." Vẻ mặt Mộ Lương nghiêm túc, còn giơ tay lên thề.

Hoa Khấp Tuyết vuốt ve tay của hắn, nhẹ trừng mắt liếc hắn, ôm thân thể Mộ Lương chuyển một cái, đè hắn ở trên tảng đá bên cạnh, cúi đầu xuống hôn hắn lần nữa.

Trong mắt Mộ Lương xẹt qua tà khí, thân hình vừa động, lại đem Hoa Khấp Tuyết đặt ở phía dưới, trêu chọc nhìn nàng nói: "A Noãn thật đói khát nha."

Trên mặt Hoa Khấp Tuyết nóng lên, quay đầu đi.

"A Noãn, ta đồng ý cho nàng giữ con xà chết kia lại." Mộ Lương ngậm vành tai của nàng, trong mắt xẹt qua tia sáng tính toán.

Hoa Khấp Tuyết xoay đầu lại, bộ mặt hoài nghi: "Thật sao?"

Mộ Lương một hồi buồn bực, độ chân thành của hắn chỉ có ngần ấy thôi sao? Hung hăng ở trên mặt nàng gặm hai cái.

https://thuviensach.vn

"Có điều kiện gì." Hoa Khấp Tuyết để mặc hắn ở trên mặt mình mà gặm loạn, nhẹ giọng hỏi.

Mộ Lương dừng lại, cười đến gió xuân nhộn nhạo: "A Noãn thật là hiểu ta."

"Nói." Hoa Khấp Tuyết cảnh giác nhìn hắn, có một loại dự cảm chẳng lành.

Mộ Lương nhẹ nhàng đùa bỡn nút thắt trên vạt áo của nàng, cười đến bộc phát tà khí, nhìn tử vụ ở xung quanh, lại nhìn A Noãn đang nằm bên dưới tảng đá: "A Noãn, ta muốn ở chỗ này....."

Nói xong, cúi người hôn lên môi nàng, nhẹ nhàng gặm cắn.

"Ưmh, ở chỗ này..... Làm gì?" Hoa Khấp Tuyết khẽ nheo mắt lại, bị hắn hôn đến hít thở không thông.

"Muốn nàng."

Mộ Lương tà khí cười một tiếng, sự nóng bỏng trong mắt không còn che giấu, dưới ánh mắt kinh ngạc của Hoa Khấp Tuyết, chậm rãi ôm thắt lưng của nàng, bàn tay thăm dò tiến vào bên trong y phục.

"Đừng!" Hoa Khấp Tuyết vừa vội vừa thẹn, đang ban ngày ban mặt, hắn nghĩ muốn làm gì?

"Nơi này là Huyễn trận, không ai có thể tới quấy rầy chúng ta." Mộ Lương nhìn vẻ mặt nàng có chút hốt hoảng, nhẹ giọng dụ dỗ, nhưng là động tác dưới tay cũng không có chậm đi một chút nào.

"A Noãn, ta nghĩ muốn nàng." Mộ Lương ủy khuất nhìn gương mặt nhỏ nhắn ửng hồng của nàng, trong giọng nói là khát vọng thật sâu.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, trong lòng chấn động, chậm rãi dừng lại giãy giụa, khẽ quay đầu sang chỗ khác, nhắm hai mắt lại.....

Mộ Lương cười gian trá, cúi người hôn sâu lên cánh môi nàng, dẫn dắt nàng thăm dò lãnh địa thuộc về người yêu.

Không biết qua bao lâu, kích tình mới kết thúc, Mộ Lương tựa vào trên tảng đá ôm Hoa Khấp Tuyết đang mệt mỏi, dịu dàng sửa sang lại y phục cho nàng, khuôn mặt thoả mãn.

"Chúng ta trở về đi thôi." Trên gương mặt Hoa Khấp Tuyết là vẻ ửng hồng sau khi trải qua ân ái, giọng nói cũng có chút mềm mại khàn khàn, quyến rũ khác thường.

Mộ Lương thấy vậy, ánh mắt tối sầm lại, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn mệt mỏi của nàng, dịu dàng cười cười, bồng nàng lên: "Được, chúng ta trở về."

Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng trừng mắt liếc hắn một cái, chu môi oán trách: "Cầm thú....." Ban ngày ban mặt mà lại muốn dã ngoại.....

Lau đi mồ hôi ướt nhẹp trên tóc nàng, nhíu mày, tà khí mà cười nói: "Làm sao lại nói vậy? Cầm thú có thể so với ta sao?"

"Cầm thú da mặt cũng không dày bằng chàng!" Hoa Khấp Tuyết ở trong lòng hắn nhúc nhích, giương mắt cười như không cười nhìn hắn, khẽ cắn cắn cằm của hắn.

"A Noãn." Mộ Lương hướng cửa thành đi tới, nhìn người trong ngực hình như là ngủ thiếp đi, đột nhiên nở nụ cười dịu dàng.

"Ưmh, thế nào?" Hoa Khấp Tuyết lẩm bẩm một tiếng, nhếch mí mắt lên, lại mệt mỏi nhắm lại.

https://thuviensach.vn

"Sinh cho ta đứa bé đi." Đột nhiên Mộ Lương lại muốn có một đứa bé, tưởng tượng thấy cảnh cả nhà ba người bọn họ bộ dáng thật hạnh phúc, nụ cười không tự chủ được sâu hơn.

Hoa Khấp Tuyết sửng sốt, ngay sau đó thản nhiên cười lên: "Được."

Mộ Lương một hồi hưng phấn: "Vậy thì vi phu lại phải bỏ thêm sức lực rồi." Dứt lời liền lắc mình biến mất tại chỗ.

Mà nhiều năm sau, có một người là bình dấm chua với đứa con của mình hắn lại nhớ tới lời nói hôm nay của mình, hận không thể hung hăng quất chính mình hai bàn tay, không tiếng động hô hào: biết vậy chẳng làm!

"Chủ tử và nam chủ tử, ta đã thu thập cái xà chết kia ngoan ngoãn rồi!" Thiêu Hồng đưa con rắn đang thoi thóp, toàn thân con rắn nhỏ vô lực đến trước mặt Mộ Lương, rất đắc ý.

"Không tệ, đem nó đi, ta và A Noãn muốn nghỉ ngơi." Mộ Lương hài lòng nhìn con rắn chết suy yếu thè lưỡi rắn, cười lạnh nói.

"Ta giúp ngươi." Liệp Tử đột nhiên xuất hiện, cướp con rắn nhỏ từ trên người Thiêu Hồng, hướng ra phía ngoài bay đi.

Thiêu Hồng sững sờ tại chỗ, kỳ quái nói: "Liệp Tử lúc nào thì lại tốt như vậy?" Trăm mối vẫn không có cách giải sau cũng lảo đảo rời đi.

"Còn tưởng rằng Liệp Tử chỉ biết xấu hổ, không ngờ là cùng một dạng với chủ tử của mình, đều là bình dấm chua." Hoa Khấp Tuyết bật cười nói.

https://thuviensach.vn

Chương 88+2: Mộ Lương Muốn Có Đứa Bé (2)

"Nếu như không quan tâm thì cũng sẽ không ghen, A Noãn nàng phải biết chuyện này chứ." Mộ Lương hừ nhẹ, đặt nàng ở trên giường, nhẹ nhàngvuốt ve gương mặt nàng dỗ dành: "Nàng ngoan ngoãn ở đây nghỉ ngơi một lát, ta đi xem trận đồ một chút, ngày mai Huyễn trận sẽ tự động mất đi, hai ngày trước nàng đi tìm dược liệu mệt mỏi rồi đúng không?"

"Vậy mà chàng còn không biết tiết chế như vậy!" Hoa Khấp Tuyết có chút ủy khuất, hiện tại trên người nàng đoán chừng là không có một chỗ nào tốt cả, còn nói nàng mệt mỏi, chẳng phải hắn là đầu sỏ gây nên sao sắc lang.

"Nhìn nàng hiện tại có tinh lực như vậy, không bằng....." Mộ Lương nguy hiểm híp mắt, ngay sau đó nhỏ giọng ở bên tai nàng thì thầm.....

"Chàng mau đi đi, đánh giặc không phải là chuyện đùa." Hô hấp của Hoa Khấp Tuyết cứng lại, trên mặt nóng lên liền đẩy hắn ra.

"Ta đi một chút sẽ trở lại ngay, nàng ngoan ngoãn nghỉ ngơi." Mộ Lương dịu dàng cười, cũng không có ý định dây dưa cùng nàng nữa, nhẹ nhàng đặt một nụ hôn lên trán nàng, lưu luyến đứng dậy rời đi.

Hoa Khấp Tuyết nhìn cửa phòng chậm rãi đóng lại, tự nhiên bật cười lên rồi bỗng sững lại hình như gần đây nàng cười càng ngày càng nhiều..... Nếu như là nàng của một năm trước, nàng nghĩ cũng không dám nghĩ tới bản thân sẽ có thể cười ở bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu.

Nghĩ như vậy, Hoa Khấp Tuyết chậm rãi nhắm mắt lại, nặng nề chìm vào giấc ngủ.

https://thuviensach.vn

"Vương gia, thám tử hồi báo, mười lăm vạn đại quân của Phong Quốc đã tiến đến Trầm Bích Quan, ban đầu chi viện đến nơi đóng quân của Phong Quốc là vạn đại quân." Vương Khôi bộ mặt nghiêm túc.

"Ba mươi lăm vạn?" Mộ Lương nhíu mày, cười như không cười nói: "Nhiều hơn so với trong tưởng tượng của ta năm vạn."

"Vương gia, chúng ta chỉ có hai mươi vạn đại quân....." Vương Khôi lo lắng mở miệng, những người khác ở bên cạnh cũng là khuôn mặt lo lắng.

"Lưu phó tướng, Bổn vương lệnh cho ngươi mang theo năm vạn nhân mã đi mai phục trên núi ở bên hông Kim ghềnh, lần này, Bổn vương không muốn phải nhìn thấy nơi này lại xảy ra chuyện bị quân địch chiếm đóng nữa." Mộ Lương lạnh nhạt nói mang thần sắc lạnh lùng, lại làm cho lòng người rung động, cuộc chiến Kim ghềnh vào bốn năm trước, chính là bị quân địch chiếm đóng ở nơi ngọn núi cao và hiểm trở kia vậy nên tánh mạng của Vương gia mới gặp nguy hiểm.....

"Vâng, Vương gia!" Lưu phó tướng trầm giọng lên tiếng, nắm bội kiếm xoay người rời đi.

"Vương Khôi, lấy độc trong đó bôi lên đầu mũi tên." Mộ Lương chỉ một vào cái vò không lớn ở cạnh cửa, trong mắt xẹt qua tia sáng không rõ.

Mặc dù ôn dịch ở Trầm Bích Quan là kiệt tác của Vân Tự nhưng mà Vân Tự lại đang ở thành Dương Châu xa xôi, hắn không thể đáp lễ, vậy thì trước tiên để cho Phong Vụ Niên nếm mùi một chút.

"Chuyện này....." Đây không phải là làm điều thừa sao? Một mũi tên bắn ra nếu như bắn trúng người thì người nọ cũng đã không còn lực chiến đấu rồi, cần gì còn phải thoa độc dược lên nữa?

"Hửm?" Mộ Lương lạnh lùng nhìn về phía Vương Khôi.

https://thuviensach.vn

"Vâng, mạt tướng tuân lệnh!" Dù ở trên sa trường Vương Khôi đã trải qua nhiều mưa máu nhưng khi bị Mộ Lương lạnh lùng liếc nhìn một thì cả sống lưng cũng không nhịn được mà lạnh toát.

"Ngươi cho rằng, ôn dịch ở Trầm Bích Quan này, thật sự là ôn dịch sao?" Thấy Vương Khôi đi tới bên cửa, Mộ Lương lạnh nhạt nói.

Vương Khôi sững sờ, trong mắt là hiểu rõ vậy ý của Vương gia, ôn dịch này nhưng thật ra là độc, Vương gia là muốn đội quân của Phong Quốc cũng bị hạ loại độc này!

Mộ Lương thản nhiên nhìn bên ngoài cửa sổ, bố trí Trầm Bích Quan cũng coi như là đã hoàn thành, không biết Cảnh Duệ và Trảm Lãng bên kia thế nào rồi.

Bội Quan (tên 1 thành giống như Trầm Bích Quan)

"A, đây chính là Bội Quan a, thật là hoành tráng!" Lưu Nguyệt đeo bọc nhỏ hành trang, cảm thán.

"Ừ." Cảnh Duệ gật đầu một cái, nhận lấy hành trang trong tay Lưu Nguyệt, xoa xoa đầu của nàng dặn dò: "Đi theo ta, đừng có chạy lung tung."

"Cảnh đại nhân!"

Binh lính trong thành nhìn thấy lệnh bài trong tay Cảnh Duệ, cùng nhau khom gối hành lễ.

"Đứng lên đi." Cảnh Duệ thản nhiên liếc mắt nhìn bọn họ, trên mặt là uy nghiêm tự có, đi theo Mộ Lương lâu như vậy, ít nhiều gì cũng nhiễm phải một chút hơi thở của hắn rồi.

"Vâng, Cảnh đại nhân!"

https://thuviensach.vn

"Lưu tướng quân, kể từ hôm nay, ta là chủ soái, tối nay hãy giao ấn soái lại cho ta." Cảnh Duệ nhìn một gã tướng lĩnh ở bên cạnh, lạnh nhạt nói.

Đây chính là thuộc hạ người của Vân Tự, không cần thiết phải khách khí.

"Vâng, Cảnh đại nhân." Vẻ mặt Lưu tướng quân không cam lòng lên tiếng.

Cảnh Duệ biết được hắn không phục, trong lòng cười lạnh nhưng không nói gì, chỉ là lôi kéo Lưu Nguyệt đi đến phía trước.

"Ha ha, đại nhân, phụ nữ không thể nhập ngũ, điểm này đã có quy định từ trước?" Lưu tướng quân nhìn thấy Lưu Nguyệt, ánh mắt tối sầm lại, Cảnh Duệ này cũng thật khó lường a, ra ngoài đánh giặc lại còn mang theo một tiểu mỹ nhân.

"Đây là hoàng thượng đặc biệt cho phép đấy!" Lưu Nguyệt không vui nhìn về phía hắn, nhìn thấy ánh mắt hắn quan sát mình mang theo vẻ mờ ám, càng cảm thấy ghê tởm.

"Ngươi!" Sắc mặt Lưu tướng quân trầm xuống, ngay sau đó cười lạnh nói: "Trong quân doanh này ngoại trừ quân kỹ thì cũng chỉ có nam nhân, hoàng thượng không khỏi cũng quá xằng bậy đi!"

"Hoàng thượng muốn làm cái gì, không phải là việc ngươi có thể phỏng đoán, lời này của Lưu tướng quân không phải là quá phận rồi sao!" Sắc mặt Cảnh Duệ trầm xuống, kéo Lưu Nguyệt qua, hắn không cho phép bất luận kẻ nào nhục nhã Lưu Nguyệt.

"Cảnh đại....." Lưu tướng quân còn muốn nói điều gì, lại bị Trạch Linh ở phía sau cắt đứt.

https://thuviensach.vn

"Cảnh đại nhân? Lưu tướng quân, ngươi nên gọi hắn Nguyên soái thôi thì đúng hơn." Trạch Linh lạnh lùng nhìn hắn.

Lưu tướng quân bị một câu nói của hắn chặn họng làm cho sắc mặt vừa đỏ vừa đen, mọi người bình thường đều nhìn thấy Lưu tướng quân là một bộ dạng làm mưa làm gió nay bị như vậy, ở trong bụng liền âm thầm hoan hô, mặc dù bọn họ đều là thủ hạ của Vân Tự đưa vào trong quân đội nhưng là những cao quan này chỉ biết chèn ép bọn họ, hôm nay rốt cuộc đã có người vì bọn họ lên tiếng rồi!

"Đúng, ta là nữ nhân thì thế nào, còn sợ ngươi không đấu lại?" Lưu Nguyệt tức giận nhìn Lưu tướng quân, bàn tay nhỏ siết chặt kiếm làm kiếm rung động.

"Lưu Nguyệt." Cảnh Duệ nhíu mày lại, kéo nàng ra sau lưng, lạnh lùng nhìn Lưu tướng quân.

"Chỉ là một nữ tử nhỏ nhoi mà giọng điệu lại lớn như vậy." Lưu tướng quân giận đến không nhẹ, cũng không để ý Cảnh Duệ ngăn trở, liền muốn bắt lấy Lưu Nguyệt.

"Lưu tướng quân, Lưu Nguyệt không phải là người mà ngươi có thể chọc nổi." Trạch Linh giơ tay lên ngăn Lưu tướng quân lại, sắc mặt hơi trầm xuống.

Sắc mặt Lưu tướng quân tối sầm lại, giận quá hóa cười: "Vô luận như thế nào, ta cũng là một mệnh quan triều đình, hôm nay lại bị một nữ nhân nhục nhã đến như vậy....."

"Vậy chúng ta đánh một trận, nếu như ngươi thắng, bản cô nương sẽ tự mình rời đi đi tìm Vương phi, còn nếu ngươi thua, Hừ!" Lưu Nguyệt lạnh lùng liếc nhìn hắn, tính tình không chịu thua lại nổi lên.

https://thuviensach.vn

"Được, nếu ta thua, ta cũng sẽ thu dọn hành trang quay về thành Dương Châu!" Lý tướng quân không chịu được khiêu khích, lập tức lấy cớ, khinh miệt nhìn Lưu Nguyệt.

Chân mày Cảnh Duệ nhíu chặt, chậm rãi bắt lấy cổ tay của Lưu Nguyệt, một hồi lâu lại chậm rãi buông ra, cười như không cười nhìn Lưu tướng quân: "Chúng tướng sĩ hôm nay liền tới làm chứng thôi."

"Hảo!"

"Hảo!"

Những binh lính kia thấy trong mắt Nguyên soái là tràn đầy tự tin, trong bụng suy nghĩ cô nương này cũng không phải đơn giản, từng người một đều chờ nhìn Lưu tướng quân bị bêu xấu, tiếng hô rung động trời đất.

"Cảnh Duệ, ngươi cũng hồ đồ theo sao?" Trạch Lương không đồng ý mà lắc lắc đầu, Lưu tướng quân này cửu kinh sa trường, một tiểu cô nương như Lưu Nguyệt há có thể địch nổi.

"Nguyên soái muốn đổi ý?" Nghe lời nói của Trạch Lương, Lưu tướng quân lập tức lên tiếng, thần thái mười phần cao ngạo.

Cảnh Duệ hơi híp mắt lại, nhìn Lưu Nguyệt nở nụ cười thản nhiên nói: "Ta tin tưởng Lưu Nguyệt."

Lưu Nguyệt ngẩn ra, ngay sau đó nhếch miệng nở nụ cười, gương mặt phác hồng, rất là đáng yêu.

Trạch Linh thấy vậy, nhún nhún vai, thản nhiên nhìn Trạch Lương và Trạch Hàn liếc mắt một cái, ánh mắt này ý bảo bọn họ, bình tĩnh chớ nóng.

Lưu Nguyệt phất phất kiếm trong tay, chỉ chỉ đất trống ở phía trước, hướng Lưu tướng quân nhấc cằm: "Đi vào trong đó!"

https://thuviensach.vn

Lưu tướng quân hừ lạnh một tiếng: "Hôm nay thì đừng có trách ta khi dễ nữ nhân." Dứt lời, liền sải bước đi tới.

"Cảnh Duệ, ngươi thật cam lòng nhìn nữ nhân của ngươi và hắn giao đấu à? Nàng cũng đánh không lại Lưu tướng quân lợi hại này." Trạch Linh nhíu mày nói, Lưu Nguyệt này mặc dù là đã đi theo Cảnh Duệ học huyễn thuật một thời gian, so với các cô nương bình thường dĩ nhiên là lợi hại, nhưng thực lực của Lưu tướng quân này là không thể khinh thường, trước không nói đến một thân huyễn thuật, mặc dù không phải là đối thủ của bọn họ, nhưng đối phó với Lưu Nguyệt cũng coi là dư sức rồi, chứ đừng nói đến hắn ở trên sa trường luyện thành một thân sát khí.....

"Lưu Nguyệt đánh không lại hắn, không lẽ chúng ta, cũng đánh không lại?" Cảnh Duệ thản nhiên liếc nhìn hắn một cái, trong mắt xẹt qua ý cười quỷ dị.

"Ngươi nói là....." Trạch Linh nhất thời ngây ra, trong bụng hình như sáng tỏđiều gì đó, ngay sau đó có chút dở khóc dở cười, bình thường hắn thế nào lại không phát hiện, Cảnh Duệ này cũng là loại người xảo trá?

Cảnh Duệ đã vừa mới truyền vào trong cơ thể của Lưu Nguyệt huyễn lực hộ thể, Lưu tướng quân tuyệt đối không thể gây thương tổn cho Lưu Nguyệt được, đến lúc tìm đúng thời cơ, hắn xuống tay lần nữa, họ Lưu này còn muốn hoàn hảo không chút tổn hại trở lại sao?

"Chậc chậc, để cho nam nhân..... của Lưu Nguyệt, tới đập tan cái nhuệ khí gì đó của tướng quân này đi, ha ha ha....." Trạch Lương cũng là nhân tinh, ở bên cạnh nghe được đối thoại của bọn họ, trong bụng sáng tỏ, hài hước nhìn Cảnh Duệ, khẽ cười lên.

Trạch Hàn bĩu môi, đây có tính là binh bất yếm trá?

Binh lính nghe tiếng mà kéo đến càng lúc càng nhiều, đem mảnh đất trống xung quanh vây quanh đến nước chảy không lọt, một đám người đẩy

https://thuviensach.vn

nhau hướng về phía trước nhìn xem.

Cảnh Duệ nhíu nhíu mày, hai tay dang ra, tạo thành một bức tường vô hình vây một vòng xung quanh mảnh đất trống, mọi người bị chắn bên ngoài tường, mọi người sợ hãi nhìn về phía Cảnh Duệ, bị thực lực của hắn làm cho khiếp sợ rồi.

"Bao che....." Trạch Linh lặng lẽ nhớ kĩ.

"Ngươi họ Lưu đúng không, bắt đầu đi!" Lưu Nguyệt lạnh lùng nhìn Lưu tướng quân, cao giọng nói, sau đó lại hướng Cảnh Duệ nháy một cái mắt.

Cảnh Duệ nhìn dáng vẻ dí dỏm của nàng, có chút bất đắc dĩ cười cười.

Lưu tướng quân cũng không nói nhiều, vung đao hướng Lưu Nguyệt chém tới, trong mắt là tàn nhẫn, mọi người ở xung quanh nhìn xem đều vì Lưu Nguyệt mà toát mồ hôi.

Lưu Nguyệt nhíu mày lại, lắc mình tránh đi, mũi kiếm của nàng xẹt qua đại đao bên hông hắn, tạo nên một vết chém thật sâu, Lưu tướng quân cầm là bảo đao không sai, nhưng kiếm ở trong tay Lưu Nguyệt cũng không phải là đồ bỏ đi.

Lưu tướng quân nhìn cây đao yêu quý của mình bị một vết chém như vậy, trong mắt đầy tràn tức giận, hét lớn một tiếng, hướng Lưu Nguyệt chém ra ba đạo phong nhận, đại đao trong tay chém ra uy lực mạnh mẽ, bộ dáng kia tràn đầy hung ác.

Dù sao thì Lưu Nguyệt cũng chưa từng trải qua trường hợp này, có chút hoảng hốt, nghiêng mắt liếc nhìn thấy ánh mắt lo lắng của Cảnh Duệ, lại nghĩ tới bản thân đã đồng ý với tiểu thư gặp chuyện gì cũng phải dũng cảm, lập tức nghiến răng một cái liền bay lên không trung, khó khăn mà tránh né đại đao của Lưu tướng quân, sắc mặt ngưng trọng, giơ cao thanh kiếm lên

https://thuviensach.vn

rồi bổ về phía Lưu tướng quân ở phía dưới đang chuẩn bị bay lên nàng coi kiếm như đao mà sử dụng.

"Hắc, đó là kiếm..... Không phải đao oa....." Trạch Linh vô lực không biết là mình nên nói cái gìữa.

Cảnh Duệ khẽ nhăn lại mày, lúc đầu hắn cho là Lưu Nguyệt và Lưu tướng quân này thực lực không kém nhau nhiều lắm, xem ra là hắn đã khinh địch, đầu ngón tay âm thầm vận khởi huyễn lực, chỉ chờ cơ hội liền đánh bại Lưu tướng quân.

Lưu tướng quân cũng không nghĩ đến một tiểu nữ oa như nàng lại có lực lượng lớn như vậy, liền cũng không dám khinh địch, một đạo kiếm quang thoáng qua kia, lại làm cho vết thương bên người càng nặng thêm, hơi híp mắt lại, đột nhiên xuất ra tuyệt chiêu, gác đao lại ở bên hông mình, nhanh chóng xoay tròn, từng đạo phong nhận cường đại bắn ra bốn phía, đánh vào kết giới mà Cảnh Duệ tạo ra tạo nên tiếng "Oành oành" vang dội.

Sắc mặt Lưu Nguyệt tái đi, trong lòng biết mình không thể tránh được, liền thông minh mà lựa chọn không công kích nữa, bức ra lực lượng của toàn thân kết thành một phòng hộ tráo, tận lực giảm bớt thương tích cho mình, tuyệt chiêu bảo vệ tánh mạng này là Cảnh Duệ dạy cho nàng.

Chúng tướng sĩ thấy vậy, tâm liền bị treo lên, đây chính là tuyệt chiêu của Lưu tướng quân..... Bọn họ không hy vọng tiểu cô nương này bị thương a!

Sắc mặt Cảnh Duệ lạnh lẽo, nhìn ở bên trong vô số phong nhận thẳng tắp đánh vào Lưu Nguyệt, con ngươi hơi đỏ lên, lòng bàn tay ngưng tụ lực lượng cường đại, chỉ đợi một khắc cuối cùng kia, phế bỏ toàn bộ lực lượng của Lưu tướng quân, biết rõ là bản thân mình có thể cứu được nàng ra nhưng vẫn là không nhịn được mà lo sợ, mới vừa rồi hắn làm sao lại đồng ý cho nàng lên đây tỉ thí vậy?

https://thuviensach.vn

Mắt thấy Lưu Nguyệt sẽ phải hứng chịu lưỡi đao của Lưu tướng quân, hô hấp của mọi người bắt đầu ngưng lại, Lưu Nguyệt cũng thót tim, lấy kiếm chắn ở phía trước mình, bị thương thì bị thương..... nhưng ít ra sẽ giảm nhẹ một chút....

https://thuviensach.vn

Chương 88+3: Mộ Lương Muốn Có Đứa Bé (3)

Editor: Mộc Du

Chân mày Cảnh Duệ nhăn lại thật sâu, tay phải ngưng tụ huyễn lực cường đại chậm rãi giơ lên nhưng khi thấy chuyện xảy ra kế tiếp động tác liền cứng lại, ánh mắt cũng biến thành ngốc trệ.....

Trầm Bích Quan.

"Lưu Nguyệt!" Hoa Khấp Tuyết vốn đang ngủ say đột nhiên mở to hai mắt, trong ánh mắt là sát ý lạnh lẽo không cách nào che giấu, chỉ thấy nàng cứ như vậy nằm ở trên giường, chậm rãi nâng lên đôi tay, song chưởng hội tụ huyễn lực màu trắng, dùng bạch quang tạo nên một vòng ở ngay trước mắt, bàn tay trắng nõn hướng trong khe hở duỗi một cái, hai ngón tay khép lại tạo thành hình kiếm, vung lên phía trước trong không trung thoáng qua một đạo bạch quang.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn bạch quang biến mất, híp mắt, giơ tay lên thu hồi vòng sáng lại, chậm rãi ngồi dậy, bóp bóp vòng eo còn có chút bủn rủn, thở ra một hơi.

"A Noãn?" Mộ Lương bưng một mâm cơm đi vào, thấy Hoa Khấp Tuyết mang vẻ mặt lạnh lẽo ngồi ở trên giường, có điểm chột dạ kêu một tiếng, ánh mắt rất nhanh lóe lên, biểu tình này của A Noãn là sao đây, không lẽ là do chuyện buổi sáng kia làm cho nàng xấu hổ và tức giận?

"Thu hồi ánh mắt kia của chàng." Trong nháy mắt hắn bước vào phòng Hoa Khấp Tuyết đã biết, quay đầu lại nhìn thấy ánh mắt chột dạ kia, nhịn không được liền bật cười.

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ, A Noãn sao nàng không ngủ thêm chút nữa?" Mộ Lương sờ sờ mũi, sau khi đặt đồ ăn xuống liền đi tới bên cạnh Hoa Khấp Tuyết ngồi xuống, nhíu nhíu mày.

"Ta đã truyền vào trong cơ thể của Lưu Nguyệt một đạo lực lượng, nếu như nàng gặp phải nguy hiểm đến tánh mạng thì ta sẽ cảm ứng được, mới vừa rồi Lưu Nguyệt gặp phải phiền toái." Hoa Khấp Tuyết dựa vào trong ngực của hắn, lạnh nhạt nói, mày đẹp không nhịn được nhíu lại.

Mộ Lương khẽ vuốt thẳng chân mày của nàng, nhíu mày: "Hửm? Với bản lĩnh của Cảnh Duệ còn không thểbảo vệ được Lưu Nguyệt sao?" Không thể nào, bản lĩnh Cảnh Duệ hắn biết rõ.

"Nàng mới vừa rồi đang tỷ võ, Cảnh Duệ vẫn chưa kịp nhúng tay." Trong đầu Hoa Khấp Tuyết hiện lên hình ảnh mới vừa nhìn thấy: "Không biết vì nguyên nhân gì, lại để cho nàng và người khác đánh nhau, nhìn cách ăn mặc của người đó thì chắc phải là một Tướng quân." Lực lượng nàng truyền vào trong cơ thể Lưu Nguyệt chỉ có thể dùng được một lần, nếu còn có lần sau nữa thì nàng cũng không thể giúp được, hi vọng Cảnh Duệ có thể bảo vệ nàng cẩn thận.

"Nếu ta nhớ không lầm, chủ soái ở Bội quan là họ Lưu, chỉ sợ là Cảnh Duệ cùng hắn đối mặt....." Nhưng mà, tại sao không phải là Cảnh Duệ cùng với tên họ Lưu đánh nhau a, làm sao lại biến thành Lưu Nguyệt? Còn quấy nhiễu đến giấc ngủ của A Noãn nhà hắn.

Hoa Khấp Tuyết lại xoa bóp cái eo, chu môi làm nũng: " Mộ Lương, ta đói rồi....." Mặc kệ là bởi vì sao mà Lưu Nguyệt lại cùng với nam nhân kia đánh nhau, nàng mới vừa ra tay nam nhân kia chắc chắn sẽ mất mạng, an nguy của Lưu Nguyệt nàng tạm thời không cần lo lắng.

"Ừ, đói bụng rồi cứ từ từ ăn." Mộ Lương bưng một chén vằn thắn, tranh công cười cười.

https://thuviensach.vn

"Ta tự mình ăn." Hoa Khấp Tuyết vội ho một tiếng, nhận lấy vẫn thắn.

Mộ Lương gật đầu một cái, khó được không dính lấy đòi đút cho Hoa Khấp Tuyết, mà là lặng lẽ đặt tay ở bên hông của nàng.

"Chàng làm gì đấy?" Thân thể Hoa Khấp Tuyết cứng đờ, nguy hiểm nhìn tới Mộ Lương.

Sắc mặt Mộ Lương tối sầm lại, có chút nghiến răng nghiến lợi nói: "Hoa Khấp Tuyết, nàng nghĩ ta là sắc quỷ sao? Ta chỉ là muốn giúp nàng xoa xoa eo!" Nữ nhân không có lương tâm này, do hắn nhìn thấy nàng một mực xoa bóp eo nên mới muốn giúp nàng a, rõ là.....

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết cúi đầu cái miệng nhỏ ăn vẫn thắn, liếc nhìn sắc mặt thối của hắn, Mộ Lương ở bên cạnh buồn bực không lên tiếng, liến đưa tay đẩy hắn một cái giải thích: "Ta...ta đó là theo phản ứng bản năng....."

"Hừ, nam nhân của nàng trong mắt nàng lại có hình tượng như vậy?" Mộ Lương liếc mắt nhìn nàng ăn đến chén sạch bóng, hừ nhẹ một tiếng, đưa tay cầm chén.

"Mộ Lương....." Hoa Khấp Tuyết nặn ra một nụ cười tươi như hoa, giơ tay lên ôm cổ của hắn, hôn lên cằm của hắn năn nỉ:"Đừng tức giận nữa."

Mộ Lương cảm thụ xúc cảm mềm mại trên cằm, trong bụng rất vui mừng nhưng ngoài mặt thì làm bộ hừ lạnh một tiếng: "Ngủ thêm một lát nữa đi, ngày mai đoán chừng là phải đánh giặc."

"Vậy..... Chàng cười lên một cái?" Hoa Khấp Tuyết nhìn không quen nhất là dáng vẻ này của hắn, nếu như mà là trước kia nàng nhìn thấy dáng vẻ này nhất định cho là hắn cố tình gây sự, liền làm mặt lạnh, bỏ mặc hắn, nhưng hiện tại..... Nàng lại cảm thấy bộ dáng này của hắn thật đáng yêu, a, đúng là điên rồi.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương chợt nhíu mày, ngạc nhiên nhìn nàng một cái, giơ tay lên xoa mặt nàng, sau khi xác định nàng vẫn là nàng, mới cười híp mắt nói: "Ta lần nữa lại cảm thấy, lần bị thương này của mình rất đáng giá, nhìn một chút A Noãn nhà ta hiện tại xem bộ dáng tiểu khả ái....."

"Tốt lắm tốt lắm, nghỉ ngơi một lát nữa đi, ta đi rửa chén!" Thấy sắc mặt nàng bắt đầu hiện đen, Mộ Lương lập tức ngậm miệng, cầm cái chén không nhanh chóng rời đi.

Hoa Khấp Tuyết buồn cười nhìn dáng vẻ hắn chạy trối chết, đâu còn dáng vẻ gì của Nhiếp Chính Vương quyền uy, còn cần tự mình rửa chén sao? Nhíu mày, kéo chăn nằm xuống, chỗ Lưu Nguyệt đã không có chuyện gì, nàng có thể an tâm nghỉ ngơi rồi.

Mà ở bên kia Bội Quan.....

Đang lúc Lưu Nguyệt sắp đụng vào lưỡi đao của Lưu tướng quân thì trường kiếm trong tay tự dưng toát ra bạch quang, một cỗ lực lượng khổng lồ nâng thân thể nàng lên, hai tay của Lưu Nguyệt như bị khống chế, nàng còn chưa kịp phản ứng là xảy ra chuyện gì thì nàng đã đâm kiếm về phía Lưu tướng quân, nơi mà bạch quang lướt qua, tất cả lực lượng đều hóa thành vô hình, ngay cả kết giới mà Cảnh Duệ tạo ra cũng đã biến mất.

"Không, không phải đâu?" Trạch Linh trợn mắt há mồm nhìn một màn trước mắt này, nuốt xuống một ngụm nước bọt, không biết nên nói những gì.

Cảnh Duệ cũng có chút kinh ngạc, nhìn bạch quang sau khi tan hết trường kiếm liền thẳng tắp đâm vào ngực của Lưu tướng quân, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

Lưu Nguyệt nhìn thấy Lưu tướng quân trợn mắt không thể tin nhìn mình, chớp một cái, máu của Lưu tướng quân theo kiếm chảy lên tay nàng, cảm giác nong nóng dinh dính khiến Lưu Nguyệt nổi lên một tầng da gà.

https://thuviensach.vn

"A!" Tay Lưu Nguyệt mềm nhũn, liền vứt bạt kiếm xuống đất, nhìn Lưu tướng quân ngã xuống nhào về phía trước, Lưu Nguyệt vội vàng ngồi xổm xuống, mãnh liệt vỗ lên mặt của Lưu tướng quân gọi:"Này này này, ta không phải cố ý, ngươi...ngươi đừng chết..... Ngươi như thế nào cũng là một tướng quân..... Bị một tiểu nha đầu như ta giết chết..... Nói ra sẽ không dễ nghe....."

Lưu tướng quân căn bản cũng còn một hơi thở nhưng vừa nghe lời này của Lưu Nguyệt, hai mắt liền trợn ngược, không còn hơi thở.

"Oa, Cảnh Duệ, ta giết người!" Lưu Nguyệt bất lực nhìn về hướng Cảnh Duệ, mắt to hồng hồng, thấy Lưu tướng quân không còn hô hấp, lần đầu tiên giết người làm cho nàng thất kinh, trong lòng tất cả sợ hãi đều nổi lên.

"Không có chuyện gì." Cảnh Duệ ôm Lưu Nguyệt vào trong ngực, nhấc chân đá đá tử thi trên đất, ánh mắt không động truyền lệnh xuống:"Người tới, đem Lưu tướng quân khiêng đi, hậu táng."

"Vâng! Nguyên soái!" Hai người tiểu binh tiến về phía trước, kéo Lưu tướng quân đi, trong ánh mắt là vui mừng sảng khoái, bình thường thời điểm tên họ Lưu này đánh bọn họ, sợ là không nghĩ sẽ có ngày này rồi?

Trạch Lương nhìn mọi người xung quanh vẻ mặt hả giận, bất đắc dĩ thở dài, khi còn sống làm bậy, chết rồi thì cũng không lạ gì khi bị người khác đối đãi như thế, thủ hạ của VânTự thì phải bồi dưỡng thật là tốt!

"Ta ta ta....." Lưu Nguyệt liều mạng lau chùi vết máu, vẻ mặt đau khổ, Lưu tướng quân chết rồi, nàng cũng không có cảm thấy như thế nào, nhưng dù sao nàng cũng là lần đầu tiên giết người, nàng không hốt hoảng mới lạ.....

Cảnh Duệ nhẹ nhàng ôm nàng vào trong ngực, nhỏ giọng nói: "Lưu Nguyệt, hắn dám khi dễ nàng, chết là đáng, không cần hoảng sợ."

https://thuviensach.vn

Người khác nghe thấy, khóe miệng cũng không nhịn được giựt giựt, nhìn Cảnh Nguyên soái đi, không khỏi là quá cưng chiều nữ nhân của mình đi, giết người, so với giết chết một con kiến là giống nhau không cần để ở trong lòng.....

"Cảnh Duệ, ta là nữ nhân xấu, mới vừa rồi ta cũng không biết là làm sao, về sau chờ khi ta phục hồi tinh thần lại thì kiếm đã đâm vào ngực hắn rồi!" Lưu Nguyệt thấy máu trên tay đã khô lau không sạch, cũng không tiếp tục lau nữa đá đá cây kiếm trên đất, có chút không biết làm sao.

"Đây là lực lượng củavương phi." Trạch Linh không biết từ lúc nào cũng đi tới, Trạch Lương theo ở phía sau, để những binh lính kia giải tán.

"Tiểu, tiểu thư?" Lưu Nguyệt chợt ngẩng đầu, tất cả trong mắt đều là nghi ngờ, nỗi sợ giết người ở trong lòng biến mất hơn phân nửa, đưa cái đầu nhỏ nhìn đông ngó tây xem một chút: "Tiểu thư, tiểu thư ở đâu?"

"Vương phi ở Trầm Bích Quan." Cảnh Duệ gõ đầu của nàng một cái, cau mày kiểm tra nàng từ trên xuống dưới một phen: "Lưu Nguyệt, nàng nhớ lại xem trước khi đi, Vương phi có làm chuyện gì kỳ quái đối với nàng hay không?"

"Chuyện kỳ quái?" Lưu Nguyệt sờ sờ đầu, cẩn thận hồi tưởng, khi bàn tay nhỏ bé chạm đến đỉnh đầu, chợt trợn to mắt nói: "Tiểu thư trước khi có hung hăng gõ vào đầu của ta!"

"Ừ, chắn chắn là vào lúc đó, Vương phi đã truyền vào trong cơ nàng một đạo lực lượng, ở tại thời khắc nàng gặp nguy hiểm liền cảm ứng được, giải cứu cho nàng." Cảnh Duệ suy nghĩ một chút rồi nói như vậy.

"Ưmh, tiểu thư thật tốt, tiểu thư một mình ở Trầm Bích Quan không biết là trôi qua như thế nào....." Lưu Nguyệt lòng tràn đầy cảm động, ghi nhớ kĩ rồi lại sinh ra ý niệm muốn đi đến Trầm Bích Quan tìm Hoa Khấp Tuyết, chỉ là, ý niệm này rất nhanh đã bị Cảnh Duệ cắt đứt.

https://thuviensach.vn

"Chớ hòng mơ tưởng, nàng đã đồng ý theo ta tới Bội Quan rồi, không cho phép nàng có ý định đi tìm tiểu thư nhà nàng!" Cảnh Duệ mặt đen lại trừng nàng.

Lưu Nguyệt kinh ngạc nhìn hắn, trừng mắt nhìn, hình như không tin Cảnh Duệ sẽ nói như vậy, Cảnh Duệ lúc nào thì bá đạo như vậy rồi hả?

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Cảnh Duệ hừ lạnh một tiếng, cầm lấy tay nàng liền hướng đến chỗ đã được chuẩn bị từ trước rời đi, cũng không quản những người bên cạnh có nét mặt gì.

"Khụ khụ, Cảnh Duệ hắn làm sao vậy?" Trạch Lương đẩy Trạch Linh một cái, buồn cười nhìn một tản ra nào đó mùi vị Cảnh Duệ.

"Cảnh Duệ, ghen, ăn dấm của Vương phi!" Trạch Linh cười tủm tỉm nói, ai yêu, đừng có thấy Cảnh Duệ này bình thường giống như khúc gỗ, khi ghen thì cả vương phi cũng có thể ghen.

"Ai ta nói Trạch Linh nhà ngươi từ lúc nào thì lại độc miệng như vậy rồi hả?" Trạch Lương nhíu nhíu mày, sờ cằm quan sát Trạch Linh một lượt, ánh mắt giật giật, ánh mắt đột nhiên trở nên kỳ quái.

Trạch Linh lui về phía sau hai bước, cảnh giác trừng Trạch Lương: "Cái người này nhìn ta như vậy làm gì? Yêu ta?"

"Trạch Hàn, ngươi mau tới đây xem một chút, gần đây Trạch Linh nhìn qua so với trước kia thì thanh tú hơn rồi, da thịt non mềm, trong veo như nước." Trạch Lương kỳ quái nhìn hắn, một hồi lâu mới hỏi: "Vương gia cho ngươi cái thánh phẩm dưỡng nhan gì vậy?" Không đúng, cho dù có là thánh phẩm dưỡng nhãn, cũng sẽ không làm cho xương cốt cấp nhỏ nhắn đi, nhưng Trạch Linh này so với lần trước khi nhìn thấy thì xương cốt nhỏ hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Trạch Hàn liếc mắt: "Trạch Lương, ta phi thường hoài nghi ngươi nói Trạch Linh như thế, ngươi sẽ thật không phải là thích huynh đệ của mình đi?" Dứt lời, xoay người rời đi.

"Làm sao có thể!" Trạch Lương trợn mắt, ghét bỏ nhìn Trạch Linh ở trước mắt liền đi theo Trạch Hàn ra ngoài, đúng là hắn thích làm y phục và đồ trang sức nhưng điều đó cũng không đại biểu là hắn có vấn đề về giới tính.

Trạch Linh sững sờ đứng tại chỗ, giơ tay của mình lên tinh tế quan sát một chút, đột nhiên có chút lo lắng, tay này, đích xác là mảnh khảnh hơn rồi, da này, đích xác là trắng noãn không ít, tại sao lại như vậy.

https://thuviensach.vn

Chương 89+1: Nhị "Nam" Diễn Trò【 Bản Văn Đánh Máy Vip】

"Vương Gia! Huyễn trận đã biến mất, quân ta đã nhìn thấy phía sau quân địch có một đội quân đã đến vào buổi tối hôm qua, hôm nay binh lực của đối phương, có ba mười lăm vạn đại quân." Sắc mặt của Vương Khôi nặng nề báo cáo cho Mộ Lương.

"A, quả nhiên là 35 vạn..... Theo kế hoạch ban đầu, bắn độc tiễn." Mộ Lương khẽ gõ nhẹ lên bàn gỗ, cười lạnh nói.

"Dạ!" Vương Khôi ôm quyền lui ra.

"Chỉ là độc tiễn, kéo dài không được bao lâu, sợ là tên Vân Tự kia cũng đã biết các giải độc của chúng ta, với sự giảo hoạt của hắn, nhất định đã sớm kêu người nói phương pháp giải cho Phong Vụ Niên." Hoa Khấp Tuyết từ bên trong phòng đi ra, lạnh nhạt nói.

"È hèm, ta làm sao có thể chỉ treo cổ ở trên một thân cây, cuộc chiến này, là cũng không phải là dựa vào những động tác nhỏ này, chẳng qua quân đội của ta Mộ quốc đã nếm thử lợi hại của độc này, những người của Phong Vụ Niên kia, cũng đừng nghĩ sẽ tốt hơn."

Mộ Lương hừ lạnh, ngay sau đó dịu dàng kéo Hoa Khấp Tuyếtvào trong ngực.

"Chàng đúng là có thù tất báo." Hoa Khấp Tuyết mỉm cười, từ trong lòng hắn đứng dậy, thuận tay kéo hắn lên, "Đi xem một chút, như thế nào chàng cũng chủ soái." Chủ soái là người đứng đầu đại quân, tại sao có thể không có mặt chứ?

https://thuviensach.vn

"Nhìn một chút người chết đó làm gì? Làm sao đẹp như A Noãn nhà ta chứ?" Mộ Lương mỉm cười nói, cùng không thèm đứng dậy.

Hai mắt của Hoa Khấp Tuyết liền lạnh lẽo, tức giận nói, "Chàng dám lấy ta ra so với những người chết!" Dứt lời, tay dùng hết sức, kéo hắn lên, cũng không đợi hắn nói dài dòng nữa, lôi hắn ra cửa.

Trên Kim Than.

"Mộ Lương, ngươi đủ hèn hạ, vậy mà lại hạ độc!" Phong Vụ Niên nhìn binh línhtừng người một ngã xuống, hận đến nghiến răng.

"A, đây gọi là Binh Bất Yếm Trá, hơn nữa, Bổn vương cũng không nói mình là chính nhân quân tử, " Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết chậm rãi đi lên tường thành, cười như không cười nhìn Phong Vụ Niên một thân áo giáp màu bạc, và những binh lính trúng độc ngã xuống đầy đất.

Phong Vụ Niên thấy Mộ Lương trên tường thành, hận ý trong mắt cũng tăng lên, lại nhìn Hoa Khấp Tuyết bên người hắn, con ngươi liền nổi lên màu đỏ nhàn nhạt.

"Hừ, thật là buồn cười, chỉ loại chút tài mọn như vậy, làm sao có thể thắng ta?" Phong Vụ Niên hừ lạnh, không sai, một chiêu này của Mộ Lương đúng là độc ác, hắn cũng tổn thất không ít binh lực, nhưng những này người đối với 35 vạn đại quân của hắn, thì coi là cái gì? Huống chi, Vân Tự đã sớm nói cho hắn phương pháp giải độc.

Chậm rãi giơ tay lên, vận khởi Huyễn Lực, một làng sương mù màu trắng tản ra, sau khi sương trắng tan hết, những người đang run không ngừng trên đất, dần dần dừng run rẩy, trúng độc nhẹ một chút, thậm chí còn có thể đứng lên, một người đỡ một người, lui xuống, đại quân phía sau tiến lên thay thế chỗ trống.

https://thuviensach.vn

"Hừ, tưởng rằng Bổn cung không có cách giải độc sao, Mộ Lương, ngươi đúng là quá tự tin vào bản thân mình rồi!" Phong Vụ Niên nở nụ cười đầy chết chóc, chậm rãi giơ tay lên, quân lính theo tay hắn mà dần bày thế trận.

"È hèm, cũng chỉ là món khai vị thôi, thái tử cũng không cần đắt ý như vậy." Mộ Lương hừ lạnh, dùng ánh mắt ra hiệu với Vương Khôi ở phía sau, Vương Khôi lĩnh mệnh lui ra.

Huyễn Lực của Hoa Khấp Tuyết xuất ra, kéo Mộ Lương bay vọt lên chổ cao nhất của tường thành, lạnh lùng nhìn phía dưới, Mộ Lương hướng về ngọn đuốc các binh lính đang giơ lên, hỏa tiễn đầy trời liền bắn tới đại quân của Phong Vụ Niên, khói thuốc lửa tràn ngập, khói bụi bay khắp một vùng trời.

"Ha ha, đây được coi là món chính rồi sao? Chẳng qua cũng chỉ như thế!" Phong Vụ Niên nhìn hỏa tiễn đầy trời, phách lối cười to, phất tay phá hủy lượng lớn, thấy binh lính sau lưng bắt đầu dâng lên, nhanh chóng phi thân bay về khoản không phía sau.

Đám binh sĩ Phong Quốc tám người một tổ, ngay sau đó nhanh chóng chạy nhanh về phía trước, không lâu lắm, từng một vòng sáng xuất hiện xung quanh bọn họ, cường đại Huyễn Lực theo đó cũng thăng lên, phá hủy hỏa tiễn ở trên không trung.

"Chậc, A Noãn, người nọ quả nhiên là giúp Phong Vụ Niên." Mộ Lương nguy hiểm nheo mắt lại, trong mắt sát cơ cần hiện lên.

"Một hai còn dễ nói, nhưng tất cả 35 vạn đại quân đều như vậy, cũng rất phiền toái." Hoa Khấp Tuyết khẽ cau mày.

"A, vợ chồng phối hợp, việc gì cũng không mệt." Mộ Lương nhìn binh sĩ Mộ quốc ngã xuống không ngừng, ánh mắt càng thêm lạnh lùng, quay đầu nhẹ nhàng hôn lên gò má của Hoa Khấp Tuyết, đột nhiên cất cao thân

https://thuviensach.vn

người, vọt vào trong quân địch, chỉ thấy Tử Quang không ngừng trong phóng ra, từng trận thế một không ngừng bị hủy.

"Vương phi, Vương Gia làm như vậy cũng không thể kéo dài a!" Vương Khôi lo âu nhìn Mộ Lương đang ở trong quân địch, hắn lúc này đã hóa thân thành Sát Thần, hoàn toàn khát máu, khuôn mặt đầy sát ý, quanh thân phát ra Huyễn Lực cường đại làm cho quân địch không dám gần mình, mà đúng là trời sinh uy nghiêm thiết huyết, làm cho những binh lính kia mơ hồ bị kích động quỳ xuống.

Cửa thành Tràm Bích mở ra, binh sĩ Mộ quốc vừa hô to vừa ào ạt chạy ra ngoài, rút ra binh khí, ra sức chém giết kẻ địch, máu tươi không ngừng từ trong cơ thể người phun ra, có binh lính Phong Quốc, cũng có binh lính của Mộ Quốc, người phía sau đạp lên thi thể người trước xông lên phía trước, trên mặt đất không có vẻ mặt nào khác, nếu có, chỉ là toàn là sát ý, đây chính là, chính là chiến tranh tàn khốc.

Phong Vụ Niên thấy vậy sắc mặt liền lạnh lẽo, lòng bàn tay phóng ra huyễn lực màu vàng kim, rồi bay vọt tới phía đại, màu sắc rực rỡ uy thế cực mạnh làm cho trận thế nhanh chóng biến đổi.

Huyễn Lực này đối với Mộ Lương thì không có ảnh hưởng gì, nhưng đối với binh lính Mộ quốc kia mà nói, đều là tổn thương trí mạng, gọi Liệp Tử, đứng ở trong máu tươi, nhắm ánh mắt lạnh lùng lại, chậm rãi thổi, âm thanh phát ra không du dương như thường ngày, mà mang theo nồng nặc sát khí, tiếng tiêu dần hóa thành ánh sáng màu tím, vọt vào điểm yếu của thế trận ở bốn phía.

Phong Vụ Niên thấy vậy, ánh mắt tối sầm lại, huyễn lực trong lòng bàn tay lại gia tăng, tay áo bị huyễn lực kia kéo theo, không ngừng tung bay.

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn Vương Khôi đang gấp gáp không ngừng, cũng không nói chuyện, chỉ là đột nhiên bay cao, gọi Khiêu Hồng

https://thuviensach.vn

ra, cầm trường kiếm màu đỏ trong tay, múa trên không trung, không lâu sau, liền thấy chổ của binh Mộ quốc, đều được Hồng Quang bao phủ.

"Tận lực giảm hết mức tổn thương của quân địch đối với binh lính Mộ Quốc." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nói, ném Khiêu Hồng lên không trung, còn mình phóng tới phía trước.

"A Noãn!" Mộ Lương thấy bạch quang chợt lóe trên không trung, gấp gáp hét lớn, "Không cho phép mạo hiểm!" Nếu hắn đoán không sai, ảo thuật của Phong Vụ Niên dưới sự giúp đỡ của người đó đã lên tăng nhiều, chính hắn không biết hiện tại hắn ta đã đặt đến trình độ gì, không cho phép A Noãn của hắn đi mạo hiểm.

"Quản tốt chính chàng!" Hoa Khấp Tuyết thấyhắn đột nhiên thu lại huyễn lực, ánh sáng bốn phía vọt về phía hắn, sắc mặt lạnh lẽo, một đạo bạch quang liền phóng ra ngăn lại toàn bộ công kích đó, lúc này mới tiếp tục bay về phía trước.

Mộ Lương vội vàng tập trung ý chí, tiếp tục phá trận, nhưng vì trong lòng vẫn đang lo lắng cho nàng, nênkhông sử dụng hết toàn bộ huyễn lực được, nhưng đối phó với những tôm tép này, vẫn chỉ có thể đối phó dễ dàng vô cùng.

"Ha ha, Hoa Khấp Tuyết, thế nào, chống không lại đội quân của Bổn cung, định dùng mình thay thế để bảo vệ tánh mạng sĩ binh Mộ quốc?" Phong Vụ Niên nhìn cô nương đang ở trước mắt, tà ý cười.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng híp mắt, toàn thân là hơi thở cao ngạo đầy lạnh lẽo, không nói nhiều nói, giơ tay lên đánh một kích về phía trước.

Phong Vụ Niên nhanh chóng né đi, ánh mắt sững sờ, quanh thân tản ra kim quang mãnh liệt, mới đêm qua, tiên sinh để lại cho hắn một câu nói, huyễn lực của hắn hiện tại, đã mạnh hơn so với các huyễn lực từ trước tới giờ, chính màu vàng kim kia, đã có thể nói lên tất cả.

https://thuviensach.vn

"Tuyết Nhi, Bổn cung thật sự rất thích nàng, bất luận nàng làm gì, là nữ nhân của ai, Bổn cung cũng không quan tâm, chỉ cần nàng nguyện ý, hậu vịcủa Bổn cung, nhất định sẽ cho nàng!" Phong Vụ Niên cười nhạt nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết.

"Chẳng quan hệ gì tới ta." Hoa Khấp Tuyết thẳng thừng châm chọc, sắc mặt cũng càng thêm rét lạnh, thích? Cái thích của hắn, sợ là so với bùn lầy cũng không bằng, hơn nữa, dù cho hắn thích, thì có liên quan gì tới nàng chứ?

https://thuviensach.vn

Chương 89+2: Nhị "Nam" Diễn Trò【 Bản Văn Đánh Máy Vip】

Huyễn Lực Màu trắng nhanh chóng quấn quanh toàn thân Phong Vụ Niên, mỗi một luồng ánh sáng đều mang theo sát ý nồng đậm, khi đã đạt được một phần ba huyễn lực, huyễn lực Hoa Khấp Tuyết đương nhiên không giống như ngày thường, nhưng đối đầu với huyễn lực của Phong Vụ Niên, lại làm cho nàng không nhịn được phải nhíu mày, làm sao lại như vậy, tại sao huyễn lực Phong Vụ Niên lại đột nhiên tăng cao lênnhiều như vậy, vậy mà có thể chống lại huyễn lực của bản thân mình chứ?

Phong Vụ Niên hừ lạnh một tiếng, đã sớm biết nữ nhân này chỉđối với Mộ Lương là dịu dàng, còn đối với những khác người khác đều rấtvô tình, hôm nay coi như hắn tự tìm chuyện mất mặt, đã như vậy, vậy hắn cũng không cần mềm lòng, các chiêu thức tung ra càng ngày càng tàn nhẫn, kim quang như kiếm, cắt những bạch quang của Hoa Khấp Tuyết đang quấn quanh mình đứt ra từng đoạn.

Hai mắt Hoa Khấp Tuyết nhíu lại, mười ngón tay giao nhau, bạch quang từ trongngực và trong trán tuôn ra, biến thành một thanh trường kiếm màu trắng. Hoa Khấp Tuyết tay cầm trường kiếm, xuất ra nhiều chiêu bén nhọn đầy khát máu, luồng bạch quang thánh khiết đầy sát khí hiện lên giữa không trung, từng đạo một bạch quang đâm tới các đại tử huyệt Phong Vụ Niên.

"Hừ, nàng đúng là rất lợi hại, nhưng cũngkhông đủ tư cách phách lốiở trước mặt bản cung!" con mắt Phong Vụ Niên đột nhiên biến thành kim sắc, toàn thân chấn động, đánh văngtoàn bộ thế công của Hoa Khấp Tuyết ra.

Hoa Khấp Tuyết bị huyễn lực của hắn chấn động lui về sau một bước, mày đẹp khẽ cau lại, thấy Mộ Lương hình như là muốn bay lại trợ giúp

https://thuviensach.vn

mình, ánh mắt lạnh lẽo, "Mộ Lương, chàng làm tốt chuyện chính mình, đừng động tới chuyện của ta!"

Bước chân của Mộ Lương ngừng lại một chút, tay nắm Liệp Tử thật chặt, lại lựa chọn tin tưởng A Noãn, vì vậy nhắm mắt lại, chuyên tâm thổi sáo ngọc, phá trận.

Mà Hoa Khấp Tuyết bên kia, tình thế nhưng không để lạc quan, kim quang từ mắt của Phong Vụ Niên phóng vào, huyễn lực trở nên cường đại hơn, Hoa Khấp Tuyết cũng có chút đỡ không được.

Trong lòng Phong Vụ Niên đối với Hoa Khấp Tuyết có một chút xíu thương tiếc, nhưng khi thấy thái độ của nàng, liền biến mất, đôi tay hiện lên đường công, mạnh mẽ hướng về phía Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết phóng lên lui về phía sau hai bước, giơ hai cánh tay lên ngăn lại, chỉ cảm thấy tim hơiđau, trong cổ dâng lên một cỗ ngai ngái, trong lòng nổi lên tức giận, ánh sáng lạnh nơi đáy mắt phát ra càng sâu hơn.

Hồng Quang chợt lóe trước mắt, Khiêu Hồng trở lại trong tay Hoa Khấp Tuyết, Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn ánh sang xong quanh Khiêu Hồng trong tay, đáy mắt mơ hồ nổi lên Hồng Quang.....

"A!" Phong Vụ Niên xoay người vài vòng, một khổng lồ cuống về phía Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn VòngXoáy Vàngkhôngngừng đi tới, ở đáy mắt Hồng Quang cùng bạch quang không ngừng luân phiên thay đổi, trong nháy mắt trước khi Vòng Xoáy Vàng tiếp cận, trong đầu Hoa Khấp Tuyết quanh quẩn một giọng nam vang lên ——

"Nguyệt nhi, kẻ làm tổn thương mình, Giết!"

https://thuviensach.vn

Khí phách, khí thế sát phạt ở quanh thân Hoa Khấp Tuyết liền triển khai, ánh mắt của Hoa Khấp Tuyết đầy khí phách và lạnh lẽo, chỉ thấy nàng giơ Khiêu Hồng lên cao, hung hăng bổ tới vòng nước xoáy,ánh sánghồng bạch giao thoa đối kháng cùng Vũng Xoáy Vàng.

Trong mắt Phong Vụ Niên chợt hiện lên kinh ngạc, Huyễn Lực trong cơ thể đã xuất ra hoàn toàn, tính toán đánh nhanh thắng nhanh.

"Nguyệt nhi, vận dụng lực trong tâm, nhất định sẽ đẩy lùi được quân địch!"

Lúc này giọng nam đầykhí phách vang lên lần nữa.

Ánh mắt của Hoa Khấp Tuyết sáng lên, một tay điểm nhẹ ngực, than nhẹ một tiếng, bạch quang nhỏ dài truyền vào trong cơ thể Khiêu Hồng, hồng bạch giao thoa Huyễn Lực Đại Thịnh.

Không trung đột nhiên truyền đến một hồi nổ vang, ánh sáng mãnh liệt chiểu thẳng xuống làm cho mọi người không nhịn được đều phải nhắm hai mắt lại.

Mộ Lương híp lại mắt, thừa thời cơ này, đè xuống lo lắng trong lòng, cất cao thân người, nhanh chống xoay tròn tử tiêu trong lòng bàn tay, hóa ra một thế Bát Quái Trận khổng lồ, trong chớp mắt Tử Quang phát ra mãnh liệt, trận kia thế không ngừng mở rộng, mơ hồ có thể úp toàn bộ chiến trường lại.

Đội quân Phong quốc trong trận thế tử quang này, không ngừng yếu bớt, cuối cùng trở nên vô hình.

"Lui binh!"

Mộ Lương tỉnh táo nói, lắc mình trở lại trên cổng thành, khi ánh sángcường đại tan hết, Hoa Khấp Tuyết cũng bay trở về trên cổng thành,

https://thuviensach.vn

mà Phong Vụ Niên kia, miệng phun ra một ngụm máu tươi, ngã lên trên đất, ổn định thân hình, vung tay lên, "Lui binh!"

Hôm nay thương vong quá lớn, Kim Than bị nhuộm thànhđỏ tươi, tử thi một tầng chồng lên một tầng, Ưng Kích Trường Không, tựa các tướng sĩ như đang rên rỉ vì những thứ này hy sinh thân mình, chiến tranh, chính là mặc kệ đúng cùng không đúng, vì quốc gia của mình, thề sống chết mà chiến đấu, không sợ hy sinh!

"A Noãn, nàng không sao chớ?" Mộ Lương nhanh chóng bay tới bên cạnh người Hoa Khấp Tuyết, khẩn trương kiểm tranàng từ trên xuống dưới một chút, thấy nàng chỉ bị một nội thương rất nhỏ bên ngoài cũng không bị thương gì quá lớn, vừa đau lòng đồng thời cũng rất yên tâm.

"Hắn làm sao lại có thể mạnh lên nhiều như vậy." Hoa Khấp Tuyết đè lại ngực, nở một nụ cười đầy trấn an về phía Mộ Lương, ý bảo với hắn là mình không có chuyện gì, lúc sau mới hỏi.

"Mặc kệ hắn, chữa thương trước." Trong lòng Mộ Lương làm sao còn có rảnh rỗi để ý tới Phong Vụ Niên, nhanh chống ôm Hoa Khấp Tuyết đi, "Vương Khôi, nghỉ ngơi và hồi phục quân đội, đề cao cảnh giác, thời thời khắc khắc chuẩn bị nghênh địch!"

"Dạ, Vương Gia!" Vương Khôi đè tay trái bị thương lại, lời còn chưa nói hết, Mộ Lương đã biến mất không thấy, Huyễn lực của Vương Gia cùng vương phi hắn coi như là hoàn toàn nhận thức được, hai người mặc dù đã rời đi, nhưng trong tâm của hắn, còn chấn động vẫn như cũ.

Bên trong phòng.

"Một ít vết thương nhỏ, không có gì đáng ngại." Hoa Khấp Tuyết nắm lấy tay Mộ Lương,chút vết thương nhỏ này chỉ cần điều khí một chút là được rồi, không cần lo lắng quá đáng như vậy, nhìn những bình thuốc ởphía trước bàn kia.....

https://thuviensach.vn

"Đều tại ta vô dụng, không thể đi bảo vệ nàng....." Chân mày Mộ Lương nhíu lại đầy tự trách, nếu không phải để cho hắn có cơ hội phá trận thế kia, hắn sẽ không để một mìnhA Noãn đối đầu vớiPhong Vụ Niên.

"Đánh giặc, không phải chỉ dựa vào hai người chúng ta, bảo vệ binh lính mới là quan trọng nhất, lại nói thiếp sẽ không xảy ra chuyện gì." Hoa Khấp Tuyết bất đắc dĩ thở dài, ngẩng đầu hôn lên cằm của hắn một cái, nghĩ ngợi nói, "Trong vòng ba ngày, Phong Vụ Niên sẽ không có động tác, chúng ta phải chuẩn bị cẩn thận."

"Có thể mở ra thế trận kia binh sĩ cũng không tính là yếu, còn muốn lập ra nhiều trận thế như hôm nay nữa, thì không thể nào, lần sau đối chiến, hai người chúng ta đối chiến Phong Vụ Niên, binh lính Mộ Quốc càng thêm không cần sợ quân đội Phong Quốc."

Mộ Lương nói tự tin, nhưng cũng là sự thật, Mộ Quốc binh cường mã tráng, nhưng lại không thể so sánh với đội quânthủy chiến của Phong Quốc, nếu cuộc chiến hôm nay là ở trên nước, có lẽ Mộ quốc sẽ bị tổn thất lớn hơn.

Mộ Lương cầm cổ tay Hoa Khấp Tuyết, Tử Quang xuyên vào trong cơ thể nàng, từ từ trị liệu nội thương của nàng, không lâu sao đã tốt hơn hơn phân nửa.

"A Noãn, hôm nay tại sao nàng lại đột nhiên ra tay trở nên ác độc như vậy?" Mộ Lương lo âu nhìn Hoa Khấp Tuyết đang có chút mệt mỏi, không phải hắn không để cho nàng ngủ, mà biểu hiện hôm nay củaA Noãn, quá ngoài dự đoán của mọi người, mặc dù hắn một mực phá trận, nhưng có một nữa lực chú ý đều ở trên người nàng, thấy nàng rõ ràng rơi hạ phong, đột nhiên khí thế đại thịnh, đánh bại Phong Vụ Niên, hắn không khỏi không kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Khí thế kia, tuyệt đối mang theo sát phạt đầy lãnh khốc, bá đạo quả quyết, hắn chưa từng thấy quabiểu hiện này trên người A Noãn.

"Mộ Lương, ta hình như, nghe được âm thanh của cha tarồi....." Hoa Khấp Tuyết lẩm bẩm nói, nói cho hắn nghe chuyện vừa xảy ra mới, ánh mắt có chút hoảng hốt, Nguyệt nhi..... Lần trước nàng kia làmẫu thânnàng, còn lần này, sợ là cha của nàng, bọn họ giống như là biết tất cả chuyện nàng gặp phải, nhưngvì sao lại không xuất hiện, bọn họ rõ ràng là có quan hệ nàng, nhưng vì sao bọn họ không xuất hiện?

"A Noãn!" Mộ Lương nhìn Hoa Khấp Tuyết khó chịu cau mày, trầm giọng kêu, thấy hình như nàng đã hồi hồn rồi, vẻ mặt liền dịu xuống, dịu dàng nói, "A Noãn, có lẽ bọn họ là người thân của nàng, nhưng nếu bọn hắn quan tâm nàng, mà họ không xuất hiện tự nhiên là có lý do của bọn họ."

"Binh đến tướng chặn, A Noãn, chớ suy nghĩ quá nhiều, mặc kệ phía trước có chuyện gì, đều có ta giúp nàng." Mộ Lương khẽ hôn nàng, vô cùng yêu thương nàng, cũng có chút oán hận đối với cha mẹ chưa từng gặp mặt của nàng, để cho A Noãn hắn khó chịu như vậy.

"Mộ Lương, thiếp muốn gặp mặt bọn họ." Hoa Khấp Tuyết ngước mắt, bộ dáng có chút bất lực.

"Nha đầu ngốc, đến lúc nên nhìn thấy, tự nhiên sẽ nhìn thấy, biết không?" Mộ Lương nhẹ điểm lên cái mũi của nàng một cái, " Cha mẹ của nàng ngay thời khắc nguy cấp nhắc nhở nàng, đã chứng minh một ngày nào đó, bọn họ sẽ cùng nàng gặp mặt, chỉ là thời cơ chưa tới."

"Mộ Lương, có phải là thiếp quátùy hứng không phải?" Hoa Khấp Tuyết thở dài, cha mẹ còn không biết làngười ở phương nào, tại sao nàng có thể yêu cầu Mộ Lương dẫn nàng đi chứ? Chậc, nàng gần đây biến hóa quá lớn.

"A,ngược lại ta thật ra muốn cho nàng thời thời khắc khắc tùy hứng như vậy, chỉ là nàng khác so với trước kia, lạnh lẽo, đối với chuyện nàng tùy

https://thuviensach.vn

hứngmà nói, thật đúng là xa xỉ." Mộ Lương bất đắc dĩ cười cảm thán, "A Noãn, về sau cứ như vậy đi, tùy hứng, lệ thuộc vào ta, được không?"

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhìn sự cưng chiều trong mắt hắn, nhàn nhạt nở nụ cười, "Tốt, đây là do chàng nói." Không biết tại sao, nàng đối với đề nghị này của Mộ Lương rất động lòng cầm không được, cơ hồ không hề suy nghĩ, liền đồng ý.

"Ha ha, Đại Bảo Bối của ta!" Mộ Lương trong lòng đầy tràn vui sướng, dùng sức ôm lấy nàng, ngay sau đó nghĩ đến thân thể nàng còn chưa có khỏi hẳn, nhíu nhíu mày, đặt nàng lên trên giường, "A Noãn, ngủ một lát đi, tỉnh ngủ, toàn bộ những thương tổn đều sẽ khỏi."

"Vậy khi thiếp tỉnh dậy, muốn ăn hoành thánh!" Hoa Khấp Tuyết chu mỏ một cái, vuốt vuốt bụng của mình.

"Được." Mộ Lương cưng chiều sờ sờ đầu của nàng, bởi vì nàng mềm mại làm nũng, mà lòng mềm xuống như nước.

Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, bờ môi mỉm cười, thấy vậy, Mộ Lương liền kết thànhmột phòng hộ, lúc này mới yên tâm rời đi, an bài quân đội.

Mà ở trong mộng của Hoa Khấp Tuyết, nàng hình như đi tới một chỗ vách núi, mơ hồ có thể nhìn thấy hai bóng người màu vàng óng, nhưng cách quá xa, nàng nhìn không rõ, muốn tiến lên, lại không thể động đậy.

Mà hai bóng người màu vàng kia tựa hồ như đang gọi cái gì, nàng nghe không rõ, mà nàng có thể nhìn thấy, là một Thiên Cơ như ẩn như hiện ra vết rách, tỏa ra sương mù tối đen dày đặc, đáng sợ khác thường.

Mà ở bên ngoài, Mộ Lương đã cùng chư vị tướng soái thương lượng xong đối sách, trận chiến ngày hôm nay, tổn thất không nhỏ, nói tóm lại, hai quân coi như đánh ngang nhau, nhưng nếu Phong Quốc không cótrận thếkỳ

https://thuviensach.vn

quái cùng huyễn lực của Phong Vụ Niên, căn bản sẽ không chân gây sợ hãi gì, lần sau đối chiến, Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết đồng loạt đối kháng Phong Vụ Niên, mà Phong Quốc không có trận kia thế, tuyệt đối không ngăn cản được quân đội Mộ Quốc, nói trắng ra là,lúc này Phong Quốc chắc chắn thất bại.

Phong Vụ Niên có lẽ là nghĩ Phong Quốc có trận kia thế, thắng lợi nằm trong tầm mắt, nhưng hắn không ngờ, Mộ Lương không chỉ phá giải một hai trận thế, mà còn có thể phá giải tất cả trận thế, hắn khinh địch, kết cục của hắn nhất định sẽ bi thảm.

https://thuviensach.vn

Chương 89+3: Nhị "Nam" Diễn Trò【 Bản Văn Đánh Máy Vip】

Bội quan.

"Quân đội Tước quốc đã đạt tới bội quan, Nguyên soái, quân ta có nghênh chiến hay không?" Tiền tướng quân Tiền Lăng cung kính đứng trước mặt Cảnh Duệ, báo cáo tin tức, 35 vạn đại quân Tước Quốc, Mộ Quốc bọn họ có 30 vạn, bội quan mặc dù dễ thủ khó công, nhưng thắng bại vẫn không thể dự liệu.

"Triệu tập binh mã, ở trước đại môn chờ, lúc nào cũng chuẩn bị nghênh chiến, Tiền tướng quân theo bổn soái." Cảnh Duệ suy nghĩ một chút, đứng dậy nói.

"Cảnh Duệ, ta với ngươi cùng nơi đi." Lưu Nguyệt vỗ vỗ tay, muốn đứng dậy, lại bị Cảnh Duệ đè lại.

"Nàng có thể đi theo ta, ta liền đã rất vui vẻ rồi, chiến trường quá nhiều máu tanh, ta không muốn làm nàng bị cơn ác mộng cả đời." Cảnh Duệ lắc đầu một cái, bày tỏ không đồng ý, Lưu Nguyệt tới chỗ này, rõ nàng đã nói lên rất quan tâm mình, hắn rất vui vẻ, nhưng nàng mặc dù có một chút thực lực, nhưng hắn thật không hy vọng đánh vỡ sự hồn nhiên của nàng.

Lưu Nguyệt đã giết Lưu tướng quân, nhưng hắn là bị trừng phạt đúng tội, nàng có thể không đau lòng cùng sợ hãi, nhưng trên chiến trường không như vậy? Không có người nào là có tội, thậm chí có thể nói tất cả mọi người là vô tội, Lưu Nguyệt giết bọn họ, trên lưng nhất định sẽ đau lòng cả đời, điểm này, hắn có thể đoán trước được.

https://thuviensach.vn

"Cảnh Duệ....." Lưu Nguyệt hiểu tâm ý của hắn, nhưng vẫn là không yên lòng để một mình hắn đi.

"Ngoan ngoãn tại chỗ này đợi ta...ta sẽ hoàn hảo không chút tổn hại trở lại." Cảnh Duệ dịu dàng cười cười, thở dài, xoay người rời đi.

Lưu Nguyệt biết chuyện hắn đã quyết định chuyện tình, mình không thể nào thay đổi, chỉ có thể ngoan ngoãn ở tại chỗ này, chờ hắn trở về rồi, nhưng lo lắng, thì không thể tránh được.

Trạch Linh, Trạch Lương cùng Trạch Hàn ba người thấy vậy, cũng không có nói gì, đi theo sau lưng Cảnh Duệ, nhanh chóng rời đi.

Cuộc chiến của Bội quan cũng đã khai hỏa, hai bên tướng sĩ triển khai chém giết kịch liệt, Tước Quốc do Đông Phương Diệu lĩnh quân, Đông Phương Diệu về phương diện quân sự cũng được coi là một nhân tài, điều này làm cho Mộ Quốc ở đây ứng phó có chút phải cố hết sức.

Ba ngày sau.

"Nguyên soái! Lương thảo phía sau bị thiêu rồi, chúng ta chỉ cứu được phân nửa lương thực!" Sắc mặt của Tiền Lăng rất khó coi, lương thảo nguồn cơ bảnđể đánh giặc, các tướng sĩ không có cơm ăn, có hơi sức nơi nào mà đánh giặc, kho lúa bị thiêu, lòng quân cũng sẽ đại loạn nhé! Vẻ mặt Cảnh Duệ khẽ thay đổi, ngay sau đó lại khôi phục trấn định, "Kêu các tướng sĩ không cần lo lắng, chuyện lương thảo bổn soái sẽ nghĩ biện pháp, bổn soái có thể bảo đảm, tuyệt đối sẽ không để cho các tướng sĩ đói bụng!"

Tiền Lăng không dám có bất kỳ chất vấn nào, đáp ứng rồi rời đi.

"Trạch Linh, ngươi đi đường thứ hai, đi tiếp ứng Bạch Thánh Vũ." Cảnh Duệ thấy Tiền Lăng rời đi, lạnh nhạt nói, "Vương Gia đã sớm nghĩ tới Vân Tự sẽ sử dụng chiêu này, cũng biết trước hắn sẽ cho người đốt lương thảo của Bội Quan, cho nên đã sớm kêu Bạch Thánh Vũ chuẩn bị trước, qua một

https://thuviensach.vn

đoạn thời gian sau mới đưa tới, hôm nay lương thảo đã thiêu hủy, hắn không thể cứ chậm trãi như vậy nữa."

"Được, ta đi tiếp ứng Bạch Thánh Vũ." Trạch Linh gật đầu một cái, nhìn về phía Trạch Lương cùng Trạch Hàn, "Hai người đối địch, mặc dù không bằng ba người chúng ta nhưng như vậy cũng không thể phá nổi, đồng thời lực sát thương cũng sẽ không giảm bớt, không cần lo lắng."

"Ừ, Trạch Linh ngươi mau đi tiếp ứng Bạch Thánh Vũ, không cần phải lo lắng chúng ta." Trạch Lương gật đầu một cái, nhìn Trạch Hàn một cái, nói.

"Ừ." Trạch Linh cười cười, nhìn sắc trời một chút, lắc mình ra cửa, lên ngựa phóng về phía Dương Thiên thành.

Tên Gian thương Bạch Thánh Vũ này lần này coi như đã xuất đại huyết, nhưng Mộ Lương cũng cho hắn không ít chỗ tốt, hắn lúc này đang không lo lắng đi trên con đường nhỏ, dẫn đại đội nhân mã vận chuyển quân lương, trên đường đúng là có chút khó đi, nhưng dù sao đối với bọn họ mà nói, cũng không phải là không thể đi.

Cùng lúc đó, bên kia Cửa ải Trầm Bích, lần nữa khai chiến, giống như Mộ Lương nói, hai người họ đối đầu với Phong Vụ Niên, đánh lui quân đội Phong Quốc quân lính cũng tan rã, hoàn toàn bị đánh bại triệt để, nhưng chuyện này cũng không hề đại biểu cho chiến sự đã kết thúc, liên tiếp đó, hai bên cũng không ngừng triển khai tất cả chiến dịch lớn nhỏ.

"Bạch Thánh Vũ, Vân Tự đã đốt lương thảo, tốc độ của chúng ta phải thêm nhanh!" Một ngày trước Trạch Linh đã chạy tới, đã chậm rãi đi một ngày rồi, trong lòng không ngừng được gấp gáp, "Ta nói ngươi đi nhanh lên một chút được không!"

"Hắc, ngươi là một đại nam nhân, thế mà bộ dáng lại giống như một vị cô nương như vậy chứ, ta đã nói rồi, đường này không dễ đi, đi nhanh một

https://thuviensach.vn

chút nữa, sẽ rất nguy hiểm!" Bạch Thánh Vũ cau mày, mặc dù tốc độ này không nhanh, nhưng cũng may đường này ngắn, mặc dù bọn họ đi chậm, cũng có thể rất nhanh sẽ tới chiến trường.

"Ngươi! Ngươi mới là cô nương!" Trạch Linh nghẹn lời không thốt nên lời, một gương mặt trẻ con kìm nén đến đỏ bừng, hắn đương nhiên là biết đạo lý này, nhưng hắn chính là nóng lòng, oán trách đôi câu không được sao?

"A, ta nơi nào giống như cô nương, ngược lại là ngươi, môi hồng răng trắng còn mặt trắng nõn như tiểu bạch kiểm..... Ai? Trạch Linh đâu, mấy ngày không gặp, thế nào càng trở nên thanh tú rồi, bảo dưỡng thế nào vậy?" mắt Bạch Thánh Vũ tinh cực kì, ngày hôm qua đãphát hiện thân thể Trạch Linh có biến hóa, hôm nay cuối cùng không nhịn được mượn cơ hội này hỏi ra.

Trạch Linh Nhất sững sờ, đột nhiên giận tái mặt, buồn bực không lên tiếng, không nói thêm gì nữa, ánh mắt có chút mơ hồ, không biết đang nghĩ cái gì.

Bạch Thánh Vũ vừa nhìn vẻ mặt này của hắn, thì biết rõ chính mình đã cười giỡn quá lố rồi, liền có chút áy náy, "Trạch Linh, vừa rồi ta chỉ là đùa giỡn, không phải cố ý....."

"Câm miệng." Trạch Linh lạnh lùng nhìn hắn một cái.

Bạch Thánh Vũ bị hắn trừng mắt, miệng luôn biết ăn nói cũng không biết làm sao, nhả không ra được một chữ, nhìn dáng vẻ của hắn buồn buồn, trong lòng cũng khó chịu theo.....

Bạch Thánh Vũ đột nhiên trừng lớn cặp mắt, tại sao không vui Trạch Linh, lại ảnh hưởng đến tâm tình của hắn? Đây là chuyện gì chứ? Chỉ là bởi vì bọn họ là huynh đệ?

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Vũ còn muốn tiếp tục suy nghĩ, lại thấy Trạch Linh phía trước chạy không nhìn đường, ngựa đang hướng chạy về phía vũng vùn ngay sườn núi trước mà đi, lập tức tối mặt, liền đuổi theo.

Chuyện chỉ xảy ra trong nháy mắt, Trạch Linh cùng Bạch Thánh Vũ chỗ bùn sườn núi liền bị xuất hiện một mảng đất lỡ xuống thân núi, đẩy hai người rơi thẳng xuống đồi, hai người rơi xuống trong bùn, căn bản không kịp vận Huyễn Lực để rời đi, liền theo dòng bùn rơi xuống.

"Phó tướng, mang theo quân lương tiếp tục gấp rút mà lên đường, không cần phải lo lắng chúng ta!" Bạch Thánh Vũ lập tức rống to, một phát bắt được có Trạch Linh, tận lực làm cho hai người không bị bùn nhão chôn xuống.

"Đạp thân thể của ta, mượn lực đi lên!" Trạch Linh đứng ở dưới, cho nên hãm tương đối sâu, căn bản không có thể mượn lực rời đi, nhưng Bạch Thánh Vũ thì không như vậy.

"Muốn ta bỏ ngươi lại, nằm mơ!" Bạch Thánh Vũ không chút suy nghĩ liền rống lên, lời vừa ra khỏi miệng, hai người đều ngây ngẩn cả người, Bạch Thánh Vũ thiếu chút nữa không có quất hai tay vào người mình, hắn đây là đang nói những gì, tại sao lại mập mờnhư vậy?

Trạch Linh cũng là sững sờ, bị bùn nhão sặc một hớp, không ngừng khạc bùn, vùng vẫy được không được.

"Ngươi ngu a, muốn ăn bùn?!" Bạch Thánh Vũ phục hồi tinh thần lại, liền thấy miệng Trạch Linh đầy bùn, lập tức vừa tức giận, vừa buồn cười, kéo hắn đi tới một chút, bắt được một gốc cây bên cạnh, mặc dù nó rất nhanh sẽ đứt, nhưng ít nhiều vẫn là mượn một chút lực, làm cho hai người từ trong bùn bay ra, rơi xuống đám cây ở đằng xa.

"Ưmh." Trạch Linh cau mày nhỏ giọng hô.

https://thuviensach.vn

Bạch Thánh Vũ cả kinh, liền tranh thủ đỡ Trạch Linh lên, gấp gáp hỏi, "Làm sao rồi? Té đau?"

Trạch Linh sững sờ nhìn hắn, nhìn dáng vẻ vì mình mà kinh hoảng của hắn, trong lòng hình như có một chút tình cảm chợt dân lên, nhưng trong tiềm thức lại có chút bài xích nó.

"Tay bị quẹt bị thương rồi! Sao không tránh a, võ công của ngươi không phải rất cao sao?" Bạch Thánh Vũ phát hiện cánh tay áo màu đen của hắn đã ứa ra máu, lập tức cả giận nói, nhưng động tácbăng bó trên tay lại rất nhẹ nhàng.

"Không cần ngươi quan tâm." Cảm nhận được sự dịu dàng của Bạch Thánh Vũ,tâm của Trạch Linh càng ngày càng loạn, hung hăng rút cánh tay về, tự mình lung tung băng bó một chút.

Ánh mắt Bạch Thánh Vũ tối sầm lại, dường như không vui, lại thấy Trạch Linh chậm rãi đứng lên, quan sát chung quanh, vì vậy cũng đi theo đứng lên.

"Đường trên vách núicủa chúng ta đi rất gần đất liền, hôm nay sợ là đã ngã vào trong sơn cốc rồi." Bạch Thánh Vũ nhìn chung quanh, lạnh nhạt nói.

"Làm sao để đi lên?" Trạch Linh hỏi.

"Chỉ có thể theo từ nơi chúng ta mới vừa trượt xuống mà bò trở lên, nhưng bây giờ chúng ta không lên được." Bạch Thánh Vũ ngẩn người, sau khi lời nói ra khỏi miệng trong bụng mới kinh hãi, hắn biết, có con đường khác có thể đi lên, vì sao theo bản năng cứ nói như vậy chứ?

Phức tạp nhìn Trạch Linh trước mắt, hắn đây là, đang muốn cùng hắn đơn độc chung đụng thêm một chút?

https://thuviensach.vn

"Cái gì?"sắc mặt Trạch Linh trầm xuống, nhưng cũng tán thành lời nói của Bạch Thánh Vũ nói, vừa mới xảy ra đất lỡ có diện tích lớn, đường này không dễ đi, mặc dù võ công của bọn họ cao cường, nhưng cũng không thể có bảng lãnh đi không hề chạm đất trong thời gian dài như Vương Gia cùng vương phi.

"Chúng ta đi vào bên trong đi thôi, đi tìm đường." Bạch Thánh Vũ nhìn sắc mặt của hắn không tốt, như đang nhíu mày suy nghĩ chuyện gì, liền đưa tay bắt lấy cổ tay của hắn, kéo hắn vào trong.

"Hai người đàn ông lại dắt tay nhau, ngươi không cảm thấy buồn nôn sao!" Trạch Linh sắc mặt hoảng hốt, hung hăng hất tay Bạch Thánh Vũ ra, bước nhanh về phía trước, lại bởi vì đi gấp, không thấy rõ hố bùn trước mặt, liền lảo đảo ngã về phía trước đi.

Bạch Thánh Vũ híp mắt một cái, trước khi hắn còn chưa kịp tự cứu mình, nhanh chóng tiến ôm ngang hông của hắn, kéo hắn ra chỗ khác, trong mắt chợt hiện lên một suy nghĩ, hắn liền cố ý chân trượt, Bạch Thánh Vũ liền kéo theo hắn ngã nhào xuống đất.

Trạch Linh sững sờ nhìn chính mình lại đè ởtrên người một nam nhân, khoảng cách lại rấtgần để quan sát, phát hiệntên nam nhân Bạch Thánh Vũ này có dung mạo rất đẹp mắt, nếu mình là cô nương, sợ cũng sẽ thích hắn thôi.....

Nhịp tim tăng nhanh gọilý trí Trạch Linh trở về, tư thế của hai người hiện tại nhìnrất mập mờ, còn có nét mặt tự tiếu phi tiếu của Bạch Thánh Vũ, khuôn mặt trắng nõn liên liền đỏ hết lên, lập tức đứng dậy, lại chạm đến vết thương trên tay, đau đến hít vào một hơi.

"Không biết mình bị thương sao? Còn không chú ý một chút." Bạch Thánh Vũ chậm rãi ngồi dậy, nhìn Trạch Linh đang đang ngồi đưa lưng về phía hắn, cười lên như một con mèoăn vụng thành công.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, Bạch Thánh Vũ đưa tay ôm Trạch Linh từ phía sau lưng, Trạch Linh đang muốn đẩy hắn ra, lại thấy hắn cẩn thận xử lý vết thương của mình, tâm liền giống như bị ném vào một viên đá, nổi lên đừng đợt gợn sóng.

Trạch Linh quay mặt lại ngơ ngác nhìn Bạch Thánh Vũ, thấy bộ dạng của hắn rất nghiêm túc, trong lòng liền rất loạn, hắn không thể lừa mình dối người người, tình trạng hiện tại của hắn, rõ ràng cho thấy tình cảm đối Bạch Thánh Vũ không hề giống trước đây, nhưng bọn họ đều là nam nhân a, hắn là không phải điên rồi mới có bộ dáng như thế này? Đây là không chuyện thế gian không thể chấp nhận.....

Bạch Thánh Vũ xử lý tốt vết thương của hắn, liền nhìn thấy Trạch Linh nhìn mình, trong mắt tất cả đều là khổ sở, hơi híp mắt lại, hình như là biết hắn đang nghĩ cái gì, ngay sau đó tà khí cười một tiếng, giả vờ đứng dậy, môi giống như vô tìnhxẹt quavành tai Trạch Linh, chóp mũi đánh hơi được mùi thơm ngát trên người của hắn, thoả mãn cong khóe môilên.

Tai Trạch Linh bị khí nóng kích làm cho giật thót người, tất cảsuy nghĩvừa đều không thấyđâu, chỉ cảm thấy trong đầu nổ “ Oanh”lên một tiếng.

"Vẫn chưa chịu dậy? Trên đất ngồi rất thoải mái?" Bạch Thánh Vũ hài hước cười, duỗi tay về phía hắn.

Trạch Linh theo bản năng đặt tay vào trong tay hắn, mượn lực đứng dậy, trong đầu hò hét loạn lên theo sát Bạch Thánh Vũ đi về phía trước, lại quên tay của mình còn đặt ởtrong tay người khác.

Bạch Thánh Vũ nhìn trong tay tay, có chút nghi ngờ nhíu mày, vậy làm sao nhìn thế nào không giống tay của đàn ông..... Trong lòng có một giả thiết được hình thành, Bạch Thánh Vũ như có như không liếc về phía ngực cùng yết hầu của Trạch Linh, có chút thất vọng thở ra một hơi, ngay sau đó

https://thuviensach.vn

liền cười, đã sớm quyết định không phải sao? Còn để ý những thứ này làm gì?

Bạch Thánh Vũ hắn cũng coi như là đóa hoa tuyệt thế rồi, dáng dấp phong thần tuấn lãng, lại có tiền tài, tuy nhiên nhiều năm như vậy cũng không gần nữ sắc, còn đem vị hôn thê tặng cho người..... Không ngờ mình lại thích một người đàn ông!

Không sai, hắn thích Trạch Linh, thời điểm lúc hai người rớt xuống liền đã xác định, hắn đối với Trạch Linh nóng lòng cùng lo lắng, cũng sớm đã ra ngoài phạm vi huynh đệ rất xa.

Là lúc nào bắt đầu đây? Trạch Linh trở lại cũng không được bao lâu, sợ là từ lúc cùng nhau lên đường, tham gia cuộc so tài tranh bá liền bắt đầu đi, dọc theo đường đi liền hai người đều là độc thân, lúc ban đầu là hiểu nhau không cần nói, càng về sau, chính hắn cũng không biết tại sao, là loại hiểu nhau không cần nói đã thay đổi chất.

Chỉ là thích nam nhân thì thế nào? Bạch Thánh Vũ Hắn làm việc, lúc nào thì để ý tới thế tục cùng giáo điều, chỉ là cũng không biết tiểu tử Trạch Linh này có thể đón nhận hay không..... Nhìn cái bộ dáng này của hắn, cũng không phải đối với mình hoàn toàn vô tình.

Bạch Thánh Vũ liếc mắt nhìn Trạch Linh còn đang sững sờ, bật cười lắc đầu một cái, nhìn phía trước một cây đại thụ, này đầy bụng phôi thủy lại xông ra, cố ý dẫn Trạch Linh đi tới cây đại thụ.

Trạch Linh căn bản vốn là không có nhìn đường, làm sao biết Bạch Thánh Vũ dẫn mình đụng phải cây, không nghi ngờ chút nào, trước một khắc trước khi môi hắncùng đại thụ thân mật, Bạch Thánh Vũ dở khóc dở cười đưa tay, đặt ở trên cây, để cho hắn đụng vào tay của mình.

"Đi bộ, không cần nhìn đường?" Bạch Thánh Vũ nhìn người nào đó tỉnh thần, trêu ghẹo nói, trong giọng nói của mìnhhắn cũng không phát hiện có

https://thuviensach.vn

sự cưng chiều cùng dịu dàng trong đó.

Trạch Linh hơi híp mắt lại, "Ngươi cố ý."

"È hèm, trong núi cuộc sống quá nhàm chán, ta cuối cùng tự mình tìm được chút niềm vui." câu nói kia của Bạch Thánh Vũ nói lên tất cả đều là chuyện đương nhiên, cuối cùng còn ác liệt ôm eo của hắn ôm hắn vào lòng, hài hước cười, "Hoặc là ngươi đứng ở trong lòng ta, nếuta đùa bỡn ngươi nữa, vậy tự ta cũng sẽ đụng cây, như vậy đi, thấy như thế nào?"

Bạch Thánh Vũ nhìn sắc mặt hắn xanh hồng giao thoa, cười lớn, chỉ cảm thấy đáng yêu chết đi được, a, hắn giống như biến thành kẻ xấu, lại rất thích nhìn dáng vẻ tiểu tử này nổi giận.

"Cút!" Trạch Linh mặt lạnh, khí thếquanh thân tản ra, đánh Bạch Thánh Vũ văng ra, lắc mình bay tới phía trước.

Bạch Thánh Vũ phi thân đuổi theo hắn, nụ cười trên mặt liền thu lại, trong mắt lại phát ra tinh quang, tránh? Bị ta nhìn trúng rồi, còn muốn tránh? Trạch Linh ành, ngươi có phải đã quên hay không, chỉ cần là Bạch Thánh Vũta coi trọng, không có một người nào có thể thoát được.

"A, sông nhỏ, ta tới đây!" Bạch Thánh Vũ nhìn Trạch Linh rửa tay ở trên bờ sông, tay chân lanh lẹ cởi áo nới dây lưng, một bay thẳng vào trong sông, toàn người làbùn dán lên cảm giác đúnglà không được dễ chịu cho lắm.

"Ngươi muốn chết." Trạch Linh lạnh lùng nhìn hắn, phất tay đỡbọt nước hắn bắn lên ra, chuẩn bị đứng dậy rời đi.

"Một thân bùn rất thoải mái?" Bạch Thánh Vũ tựa trên tảng đá lớn, không lo lắng chơi đùa nước, cười như không cười nhìn Trạch Linh, hài lòng nhìn hắn dừng bước.

https://thuviensach.vn

Chân mày Trạch Linh hung hăng nhíu lại, một thân bùn rất khó chịu, vô cùng khó chịu, hắncần phải cùng Bạch Thánh Vũ cùng nhau tắm rửa, hắn càng thêm không vui.

"Chúng ta đều là nam nhân, ngươi có ta cũng có, ngươi xấu hổ cái gì?" Bạch Thánh Vũ nhìn người khác đang không ngừng giãy giụa, cười giống như con hồ ly.

"Hừ, ta là chê ngươi một thân đầy thịt dư nhìn chướng mắt." Trạch Linh cũng không phải là quả hồng mềm, lập tức xoay người, trả lời lại một cách mỉa mai.

Bạch Thánh Vũ mặt tối sầm, nhanh chóng đứng dậy, tức giận nói, "Ta như vậy cũng coi là thịt dư? Đây là bắp thịt! Ngươi nhìn rõ cho ta!" Bị chính mình người trong lòng ghét bỏ, cả người Bạch mỗ cực kỳ khó chịu!

Trạch Linh mặt đen lại nhìn Bạch Thánh Vũ trống trơn, cắn răng nghiến lợi nói, "Ngươi là nghiện lộ thân mình sao?"

"Tới đây tắm, một thân bùn, bản thiếu gia đều lười đi chung một đường với ngườigiống như ngươi." Bạch Thánh Vũ hừ lạnh.

"Người nào vui lòng đi chung với ngươi chứ?" Trạch Linh trợn mắt.

Bạch Thánh Vũ hơi híp mắt lại, "Bội quan chiến hỏa liên thiên, ngươi xác định không muốn tiếp tục đi đến đó phải không?"

Trạch Linh Nhất sững sờ, nghĩ đến chiến sự Bội Quan, cũng không làm kiêu, hai ba lần cởi y phục, nhảy xuống sông, rửa sạch sẽ bùn đất trên người.

Bạch Thánh Vũ nhìn những sợi tốt vì nước sông mà dính chặt lên khuôn mặt trắng nõn của hắn, vẻ mặt có chút hoảng hốt, hình như giờ khắc này thấy, không phải nam tử.....

https://thuviensach.vn

"Đứa ngốc, tay còn bị thương nữa đó, cũng không biết hảo hảo bảo vệ mình." Bạch Thánh Vũ không biết từ lúc nào đến trước người Trạch Linh, vẻ mặt tự nhiên nângcánh tay bị thươngcủa hắn lên, rửa sạch bùn trên người cho hắn, nhưng kì thực trong bụng mừng như điên, đậu hũ, đậu hũ, đậu hũ mỹ vị a —— da của Trạch Linh thật đúng là không giống nam nhân, trơn mịn tuyệt vời!

"Ngươi...ngươi....." Trạch Linh không thể tin được nhìn động tác của hắn, hắn, hắn, hắn đang giúp mình tắm!?

"Ta thế nào?" Bạch Thánh Vũ hài hước cười, sau đó hắn mập mờ bấm thắt lưng một cái, "Đều là nam nhân, còn xấu hổ? Ca ca đây chính là tốt bụng thôi."

"A, ngươi cút đi!" Trạch Linh gầm nhẹ, một cước đá hắn vào trong nước, bộ mặt ghê tởm xoa xoa lên những nói mà trên người hắn bị chạm qua, điên rồi điên rồi, hắn bị điên rồi!

Nhìn dáng vẻphát điên Trạch Linh, Bạch Thánh Vũ vô tội nhún nhún vai, "Bình tĩnh một ít, chúng ta đều là nam nhân....."

"Nam nhân chó cứt, ngươi cói là nữ nhân lão tử cũng ghê tởm, mẹ nó, cút!" Trạch Linh lớn tiếng nói tục.

Bạch Thánh Vũ thấy hắn lại bỏcánh tay bị thương vào trong nước, không vui nhíu nhíu mày, lại lên tiến đến, "Ngươi nâng cánh tay ngươilên cho ta!"

"Chuyện của lão tử không cần ngươi lo, cách ta xa một chút!" Trạch Linh vừa một cước đánh qua, chỉ là lúc này người khác không có bị đạp phải, ngược lại bắt đượcchân Trạch Linh, kéo hắn vào ngực mình.

Trạch Linh giùng giằng, Bạch Thánh Vũ gắt gao đè hắn lại, khó khăn giơ cánh tay bị thương của Trạch Linh lên, rửa cho hắn, chịu đựng mấy

https://thuviensach.vn

quyền tiểu tử chết tiệt đang hung hăng đánh mình.

Đồng nhất tắm rửa, thật đúng là coi như là rung động lòng người, thật xa nhìn sang, cũng có thể nhìn thấy bên này bọt sóng bị đánh lên thật cao.....

------ lời ngoài mặt ------ hạ

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Chiến Sự Thuận Lợi [Bản Văn Vip]

Editor: thao1504

Ải Trầm Bích.

"Phong Vụ Niên, hiện tại ngươi còn muốn phản kháng như thế nào?" Mộ Lương cười như không cười nhìn Phong Vụ Niên đang bị Khiêu Hồng biến thành dây đỏ trói chặt nằm trên đất.

Cuộc chiến này kết thúc rất nhanh, cuối cùng gần nửa tháng, Phong Vụ Niên không có thế trận kỳ quái kia hiệp trợ, binh lính Phong Quốc binh bại như núi, Phong Vụ Niên dẫn theo quân đội Phong Quốc rút về Phong Quốc, dọc đường lại bị Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết bắt được.

"Nếu bị các ngươi bắt được, muốn đánh muốn giết muốn làm gì thì cứ tự nhiên đi, dài dòng cái gì!" Phong Vụ Niên tức giận nhìn hai người, trong lòng rất là không cam lòng, tại sao, mặc kệ từ lúc nào, hắn đều bị bại bởi Mộ Lương!

"Ngươi chết hay sống, vốn là phải nghe chúng ta." Hoa Khấp Tuyết đột nhiên mở miệng, lạnh lùng mà nói.

"Phốc!" Mộ Lương phum ngụm trà đang uốngra ngoài, buồn cười nhìn Hoa Khấp Tuyết, A Noãn thật là thật tài tình, cái miệng nhỏ nhắn thật thật là độc, giết người không hề thấy máu.

Quả nhiên, Phong Vụ Niên giận đến cặp mắt xung huyết, hơi thở cũng trở nên gấp gáp rồi.

https://thuviensach.vn

"Hoa Khấp Tuyết, tiện nhân này....." Phong Vụ Niên hung tợn nhìn chằm chằm Hoa Khấp Tuyết, mắng to một tiếng.

"Pằng" một tiếng, Mộ Lương tát một cái Phong Vụ Niên liền ngã trên mặt, hai mắt ánh lên ánh sáng lạnh, "A Noãn không phải là người ngươi có thể mắng." Không đúng, là tất cả mọi người đều không thể mắng.

"Mộ Lương, ngươi không nên dùng tay để đánh hắn." Hoa Khấp Tuyết cầm lấy tay Mộ Lương, nhẹ nhàng vuốt ve, nhìn khuôn mặt của Phong Vụ Niên sưng lên lớn một khối như vậy, tay của Mộ Lương không bị đau chứ?

Mộ Lương không biết nàng đang suy nghĩ gì, liền nhanh chóng hỏi nàng, "Hoa Khấp Tuyết, nàng đang giúp hắn?"

"Ha ha ha, phi, nữ nhân của ngươi chính là lo lắng cho ta, Mộ Lương, cho dù ngươi bắt được ta thì thế nào? hả?" Phong Vụ Niên cũng không biết Hoa Khấp Tuyết đang suy nghĩ gì, cho là nàng đang giúp mình, mặc dù như vậy cũng không thể giảm bớt hận ý của hắn đối nàng, nhưng giờ khắc này, hắn chỉ cảm thấy sảng khoái.

Mộ Lương lạnh lùng nhìn Phong Vụ Niên một cái, quay đầu ủy khuất nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, "A Noãn....."

"Thiếp còn chưa có nói xong, chàng gấp cái gì chứ?" Trong mắt Hoa Khấp Tuyết hiệnlên nụ cười, nếu như nàng nói, mới vừa nàng là cố ý nói chuyện hơi lớn tiếng, Mộ Lương có tđánh nàng hay không nha?

Hoa Khấp Tuyết từ từ đi tới trước mặt Phong Vụ Niên, trên cao cuối đầu xuống nhìnhắn, lạnh lùng nhìn hắn, châm chọc nhíu mày, gót sen nhẹ giơ lên, hung hăng dậm lên miệng Phong Vụ Niên, dùng sức nghiềnnghiền.

Phong Vụ Niên tức giận, bị Hoa Khấp Tuyết hành động giận đến toàn thân cũng run rẩy, trong mắt tất cả đều là hận ý, Hoa Khấp Tuyết a Hoa

https://thuviensach.vn

Khấp Tuyết, hôm nay nàng cho hắn sỉ nhục, hắn nhất định sẽ tăng gấp bội phụng hoàn!

Một cước này của Hoa Khấp Tuyết đi xuống, nhìn như êm ái, nhưng kì thực nội lực trong đó đến mười phần, trực tiếp đạp vỡ cằm của Phong Vụ Niên, chỉ nghe hắn rên rỉ khổ sở, lại không thể thốt nên lời, vốn là khuôn mặt anh tuấn, lúc này đã hoàn toàn biến dạng

" Đúng là phụ nữ là độc ác nhất....." Khiêu Hồng đang quấn quanh người Phong Vụ Niênléo léo Hồng Quang.

"Câm miệng." Ánh mắt Mộ Lương lạnh lùng liếc Khiêu Hồng, ngay sau đó cười híp mắt ôm chầm lấy Hoa Khấp Tuyết, "A Noãn, nàng thật giỏi."

"Khiêu Hồng nói ta độc ác, còn chàng không cảm thấy như vậy sao?" Hoa Khấp Tuyết nhíu mày.

"Đó là đương nhiên,nam nhân của nàng là bách độc bất xâm, tiếp tục đi, cứ tiếp tục độc thêm một chút nữa đi, ta liền giao cho Phong Vụ Niên nàng, ta còn chưa bao giờ thấy A Noãn của chúng ta ra tay tàn ác bao giờ!" Mộ Lương đá đá Phong Vụ Niên đang kêu đau không ngừng.

Hắn ta không phải thích A Noãn nhà hắn sao? Vậy liền giaohắn cho A Noãn là tốt nhất.

Khóe miệng Hoa Khấp Tuyết giật giật, nàng làm sao có thể không biết Mộ Lương đang suy nghĩ cáigì chứ, bất đắc dĩ vuốt vuốt đầu, nhưng khi nhìn cặp mắt tỏa sáng của hắn, lại nói không thể cự tuyệt được.

"Ta sẽ không giày vò." Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói.

"Không có chuyện gì." Nụ cười của Mộ Lương không thay đổi, hắn cũng không còn trông cậy vào A Noãn có thể làm thêm những chuyện

https://thuviensach.vn

gìkhác nữa, dù sao mặc kệ kết quả như thế nào, hắn cũng có thể tiếp thêm một tay.....

"Tiểu xà" Hoa Khấp Tuyết giật giật ngón tay, nhẹ giọng kêu, một tiểu xà đỏ ngầu từ trongtay áo Hoa Khấp Tuyết chui ra, thân mật cọ xát lên gương mặt của Hoa Khấp Tuyết.

"Ngươi lại ănđậu hũ của chủ tử ta!" Khiêu Hồng giận dữ hét lên, hận không thể lập tức biến thành cây gậy to, đánh tiểu xà kia xuống.

"Hoa Khấp Tuyết, nàng vẫn để nó ở trên người, còn cho nó chui trong quần áo của nàng!?" Mặt Mộ Lương hoàn toàn đen xuống, giơ tay định nhanh chóng bắt Tiểu Xà xuống

Hoa Khấp Tuyết tay mắt lanh lẹ lập tức né khỏi cánh tay củaMộ Lương, ném tiểu xà lêntrên người Phong Vụ Niên, "Tiểu xà, ta giao hắn cho ngươi, tàn nhẫn một chút cũng không sao."

Giọng nói rất nhẹ nhàn, nhưng nội dung lời nói lại rất cay độc..... Quả nhiên là độc ác nhất là tâm của nữ nhân, trong lòng Liệp Tử lẩm nhẩm.

Mộ Lương dùng sức ôm chầm Hoa Khấp Tuyết, tức giận nhìn nàng chằm chằm, mà Hoa Khấp Tuyết cũng không nhìn thẳng đại hài tử đang tức giận ởbên cạnh lạnh lùng nhìn Tiểu Xà ởtrên người Phong Vụ Niên bò qua bò lại

Tiểu xà bò đến trên mặt Phong Vụ Niên, lè lè cái lưỡi, Phong Vụ Niên chịu đựng đau đớn, nhìn thấycon rắn nhỏ màu đỏ bò qua bò lại ở trên mặt mình, tóc gáy cũng dựng đứng cả lên, nếu hắn không có nhận lầm, độc này vô cùng kịch độc, nếu bị nó cắn một cái, cả người sẽ lạnh lẽo cả lên, cuối cùng nổ tan xác mà chết, loại đau khổ này, dù là người ý chíkiên cường đi nữa, cũng chống đỡ không được tới lúc độc phát bỏ mình trong phút chốc kia.

https://thuviensach.vn

"Sắc mặt nhìn thật khó coi." Hoa Khấp Tuyết sờ lỗ mũi một cái, tiểu tử này xà còn chưa có cắn hắn đâu rồi, sắc mặt đã xanh mét rồi.

"Động tác nhanh lên một chút! Nếu không sẽ nướng ngươi lên ăn rồi!" Mộ Lương hừ lạnh, nhìn A Noãn đối với xà tiểu tử này rất hài lòng, trong lòng bộc phát không vui, đầu ngón tay chuyển một cái, đầu ngón tay toát ra một đoàn ngọn lửa màu tím.

Tiểu xà sững sờ nhìn Mộ Lương, thân thể nhỏ bé liền run lên, rụt về phía sau một cái, rơi trên mặt đất, lại leo lên, đưalưỡi rắn ra liếm liếm mặt Phong Vụ Niên, đầu lắc tới lắc lui giống như rất ghét bỏ, đáng thươngnhìn về phía Mộ Lương.

Mộ Lương híp lại mắt, trong mắt toát ra ánh sáng nguy hiểm.

Thân thể tiểu xà run lên, thử răng nọc, hung hăng cắn lên trên mặt Phong Vụ Niên, lúc ngẩng đầu lần nữa, trên mặt của hắn đã có nhiều thêm hai lỗ máu, chung quanh máu nhanh chóng biến thành màu đen.

Tiểu xà thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng chạy đến trên người Hoa Khấp Tuyết, quơ quơ giốngnhư đang tranh công.

Hoa Khấp Tuyết nhìn Phong Vụ Niên hoảng sợ trợn to hai mắt, trên mặt lúc thì xanh, lúc thì trắng, tiếp theo chính là không ngừng trắng đỏ lần lượt thay đổi, đứng cách không xa Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết cũng cảm nhận được trên người hắn không ngừng biến đổi sự nóng bỏng cùng lạnh lẽo.

Mà cằm Phong Vụ Niên đã bị đạp bể, nói không ra lời, chỉ có thể càng không ngừng phát ra "Ưmh ưmh" đau kêu, nhưng từ trong mắt hắn cũng thấy sự tuyệt vọng, đã có thể nhìn ra hắn có bao nhiêu khổ sở.

Phẫn nộ cùng hận ý trong lòng Phong Vụ Niên lúc này sớm đã bị đau đớn cho tiêu tan hơn phân nửa, y y nha nha, phẫn hận nhìn Hoa Khấp

https://thuviensach.vn

Tuyết.

"Mộ Lương, hắn còn có thể nói chuyện sao?" Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, hỏi.

Mộ Lương nhíu mày, nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, đưa tay bắn ra một đường ánh sáng tử sắc, tử quangbọc cắm lại Phong Vụ Niên, chỉ nghe tiếng vang của xương cốt kêu "Rắc rắc", không lâu lắm, Mộ Lương gật đầu một cái.

"Tiện nhân! Ngươi thế nhưng..... A!" Phong Vụ Niên mới vừa há mồm mắng to, liền bị Hoa Khấp Tuyết giơ tay lên, giống như cái tát trước đó, trực tiếp đánh sưng mặt bên kia của hắn.

"Ta còn tưởng rằng ngươi muốn nói gì, thì ra là đang cầu xin chúng ta biệt đãi ngươi còn quá sao dịu dàng." Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, miễn cưỡng tựa vào trên người Mộ Lương.

Phong Vụ Niên trợn mắt nhìn, tay co quắp trên mặt đất đột nhiên ngưng tụ ra một luồng kim quang,đánh về phía Hoa Khấp Tuyết.

Khiêu Hồng nhanh chóng biến thành hình cây trâm, bay đến không trung, ngăn trở luồng kim quang lại, cũng đánh một kích về phía Phong Vụ Niên.

"Phốc" một tiếng, Phong Vụ Niên phun ra một ngụm máu tươi, nhưng thân thể không có Khiêu Hồng trói buộc, cho dù là thân thể đang đau đớn tới cực điểm, cũng có thể chậm rãi di động thân thể của mình, hắn không hề tính toán chạy trốn, cũng biết chạy không thoát, nhưng mà, bọn họ muốn hắn chết, vậy hắn cũng sẽ khiến bọn họ không được tốt hơn!

Tay chậm rãi đưa vào trong tay áo, lấy viên thuốc Triệu Song Nhi để lại cho hắn ra, hung hăng nhìn chằm chằm Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương, chọn thời điểm ra tay.

https://thuviensach.vn

Khiêu Hồng trở lại búi tóc của Hoa Khấp Tuyết, Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn Phong Vụ Niên vùng vẫy giãy chết, tiểu xà độc đã hành hạhắn đến không còn hình người, nhìn kỹ hai mắt tinh tế tràn đầy hận ý, đã thật ra thì không có nhiều thần thái nữa rồi.

"A Noãn, chúng ta đi thôi." Mộ Lương ngáp một cái, dù sao cái chết do rắn độc cắn cũng không tệ lắm, hi vọng Phong Vụ Niên có thể nhịn đến độc phát bỏ mình, hắn cũng không hứng thú nhìn hắn nhiều hơn nữa.

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, biết Phong Vụ Niên sẽ không còn có đường sống, sờ sờ tiểu xà đầu, tiểu xà nhân cơ hội cọ xát mặt củaHoa Khấp Tuyết, Mộ Lương giận đến thiếu chút nữa bắt nó đi nướng.

Phong Vụ Niên thấy hai người đang định đi, cố nén thân thể đau đớn hành hạ, vận khởi một tia Huyễn Lực cuối cùng, đẩy viên thuốc, bắn về phía Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết.

Mộ Lương đột nhiên ngừng chân, xoay người lại nhận lấy hoàn thuốc, lạnh lùng nhìn về phía Phong Vụ Niên, trong mắt hiện lên tia giễu cợt, "Muốn độc chết chúng ta? Phong Vụ Niên, đến chết rồi, ngươi vẫn ngây thơ như vậy."

"Phốc! Ha ha ha!" Phong Vụ Niên nhìn bột thuốc hóa thành bụi mù quanh quẩn ở bên cạnh Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết, điên cuồng cười to, "Ta chết, các ngươi..... Cũng không dễ sống..... Các ngươi không phải yêu nhau sao? Ha ha ha..... Nếu có một ngày, các ngươi căm hận lẫn nhau, không biết sẽ như thế nào? Ha ha ha ha!"

"Ngươi cho rằng, một viên thuốc, là có thể làm cho ta cùng A Noãn căm hận lẫn nhau?" Mộ Lương cười châm chọc, còn làm bộ hít sâu một hơi, hút vào lượng lớn bột thuốc.

Phong Vụ Niên nhìn vẻ mặt Mộ Lương, có chút ngây ngẩn.

https://thuviensach.vn

"Phong thái tử, ngươi chẳng lẽ không biết, ta cùng A Noãn, là bách độc bất xâm." Mộ Lương lạnh lùng nhếch môi, nhìn khuôn mặt Phong Vụ Niên từ không thể tin được, đến tuyệt vọng.

Bách độc bất xâm..... Phong Vụ Niên tức giận công tâm, độc rắn nhanh chóng tràn khắp người, "Phốc" một tiếng, hắn phun ra dòng máu đen đặc, cặp mắt trừng lớn, huyết lệ chảy ra đen đặc, rốt cuộc, đoạn khí, thật sự là, chết không nhắm mắt.

https://thuviensach.vn

Chương 90+2: Chiến Sự Thuận Lợi [Bản Văn Vip] (2)

"Mộ Lương, thiếp không muốn sẽ hận chàng." Hoa Khấp Tuyết nhìn Phong Vụ Niên chết không có cảm giác nhiều lắm, đột nhiên nghĩ đến viên thuốc kia, trong mắt hiện lên bi thương nồng đậm, hốc mắt khẽ ửng hồng, cúi đầu nỉ non.

"A Noãn, tin tưởng ta, chúng ta sẽ không quên đối phương!" Mộ Lương làm sao sẽ bỏ qua cảm xúc vừa rồi Hoa Khấp Tuyết, trong bụng căng thẳng, cuống cuồng nói.

"Thiếp hiểu rõ." Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nước mắt nơi khóe mắt biến mất, nhếch môi nói.

"Vậy vừa rồi nàng bi thương cái gì?" Lúc này biến thành Mộ Lương sững sờ.

"Có chút nhàm chán, chọc chàng thôi." Hoa Khấp Tuyết coi như chuyện đương nhiên nói, trong mắt hiện lên tia giảo hoạt, ngay lúc Mộ Lương còn chưa có lấy lại tinh thần, lắc mình chạy đi.

Gương mặt tuấn tú của Mộ Lương trở nên đen đến có thể chảy ra nước, cắn răng nghiến lợi gầm nhẹ một tiếng, liền lấy tất cả khó chịu trong lòng đều phát tiết trên người Phong Vụ Niên đã chết, "Bùm" một tiếng, thi thể Phong Vụ Niên biến thành bột, theo gió mà bay đi.....

Lúc này ở cửa ải Thiên Lãng, chiến tranh cũng đã đến giai đoạn gay cấn.

"Trảm Lãng, đội linh xà của Phong Quốc lúc nào sẽ tới?" Mộ Hỏa Nhi nâng cao cái bụng đã trở nên lớn lên không ít, đi vào doanh trướng chủ soái.

https://thuviensach.vn

Hoa Trảm Lãng thấy nàng tới, sau khi gật đầu với những người bên cạnh, liền vội vàng nghênh đón, "Không phải bảo nàng ngoan ngoãn nghỉ ngơi sao? Ra ngoài mò mẫm làm cái gì?"

"Ai nha, thiếp nào có yếu ớt như vậy, chàng lại không tin thiếp!" Mộ Hỏa Nhi le lưỡi một cái.

"Đội Linh xà, sợ rằng không lâu sau đó sẽ tới." Hoa Trảm Lãng cưng chìu cười cười, cũng không còn nhiều lời, híp híp mắt, kêu Đại Hoa lại.

"Hoa Thủy Thủy, muốn làm gì?" Đại Hoa đang ngủ, cảm ứng được Hoa Trảm Lãng gọi, nhanh chóng chạy tới, nhưng còn có chút choáng váng.

"Đúng lúc, nhanh chóng kêu linh thú ở Mang Sơn lại đây, đại đội linh xàcủa Phong Quốc, không lâu nữa sẽ tới." Hoa Trảm Lãng nhíu mày, gõ nhẹ lên đầu Đại Hoa,nhân sốquân đội hai bên cũng không nhiều, khí thế nghênh chiến của Phong Quốc cũng không cao, hiển nhiên là đang đợi đội quân linh xà của Phong Quốc bọn họ, tính toán ngày giờ, cũng nên đến.

Đại Hoa khó chịu lúc lắt đầu, gầm nhẹ về phía Hoa Trảm Lãng, "Không phải chỉ mấy Tiểu Phá xà, một mình ta là có thể giết chết bọn họ!"

"Mặc dù huyễn lực của ngươi tăng lên rất nhiều, nhưng đối đầu với ngàn vạn linh xà, ngươi thắng không nổi!" Hoa Trảm Lãng cau mày, "Bớt ở chỗ này nói mạnh miệng, nếu để cho Tuyết Tuyết nghe,nàng sẽ cho ngươi một ánh mắt xem thường!"

Nghe được tên tuổi Hoa Khấp Tuyết, Đại Hoa lầu bầu hai tiếng, nâng móng vuốt lên, bò bò trên đất bùn, "Mang sơn thật nhàm chán, khuông muốn trở về nha....."

"Nếu như ngươi là con của Thú Vương đầy uy nghiêm mà nói, đi tới đó rồi quay lại không mất bao nhiêu thời gian." Hoa Trảm Lãng khinh thường nhìn Đại Hoa.

https://thuviensach.vn

"Ta làm sao mà không có uy nghiêm! Ta chính là Thú Vương..... Con trai của người nha!" Đại Hoa không vui nhất khi Hoa Trảm Lãng hoài nghi năng lực của nó, lập tức vỗ vỗ nói, "Đi thì đi, Hoa Thủy Thủy ngươi bảo vệ cửa thành cho thật tốt, chớ để ta còn chưa đưa các huynh đệ đến, đã bị người khác tiêu diệt trước!"

"Yên tâm, tiểu gia ta không phải ngươi." Hoa Trảm Lãng cười như không cười nhìn hắn một cái, ôm Mộ Hỏa Nhi xoay người rời đi.

Đại Hoa ở phía sau giận đến nhíu chặt mắt lại, cả người khổng lồ chuyển một cái, lắc mình rời đi.

"Ngươi thật thích khi dễ Đại Bạch hổ." Mộ Hỏa Nhi sờ bụng một cái, liếc mắt nhìn Đại Hoa nhanh chóng biến mất, trêu ghẹo nói.

"Không được sao? Cái này gọi là phép khích tướng, không phải khi dễ, không tin, ta có thể cầm binh thư tới cho nàng nhìn thử." Hoa Trảm Lãng cười rất giống một du côn, giơ tay lên đặt lên bụng Mộ Hỏa Nhi.

Mộ Hỏa Nhi thưởng cho hắn một cái liếc mắt nói, "Ta nóikhông lại chàng!"

"Không phải Hỏa Nhi nói không lại vi phu, mà là vi phu có lý." Hoa Trảm Lãng hả hê cười.

"Chàng thì không thể nhường người ta một chút, không nể mặt con của mình mà nhường một chút sao!?" Mộ Hỏa Nhi cong môi yêu kiều lên, nhẹ nhàng đánh lên lồng ngực Hoa Trảm Lãng.

Hoa Trảm Lãng tà tứ nhìn xuống, bắt được tay nhỏ bé của nàng sao đó đặt lên môi khẽ hôn một cái, sau khi Hỏa Nhi mang thai, mượt mà lên không ít, da càng thêm bóng loáng nhẵn nhụi, trắng trẻo còn hơi hồng, càng thêm thành thục quyến rũ.

https://thuviensach.vn

"Thu hồi vẻ mặt đắm đuối kia của chàng!" Mộ Hỏa Nhi bật cười, nhẹ trừng mắt liếc hắn một cái, nhưng không biết cái trừng kia mình, ở trong mắt Hoa Trảm Lãng, đó là ngàn vạn phong tình, vạn chủng quyến rũ, cho dù là người định lực mạnh như Hoa Trảm Lãng, đối mặt mình cô gái yêu thích vô ý trêu đùa, cũng không cầm được.

Ôm hông của nàng từ phía sau, Hoa Trảm Lãng xoay đầu của nàng lại, cúi người hôn lên đôi môi đỏ mọng mà hắn ngày đêm khát vọng, đầu tiên là nhẹ nhàng vuốt ve, thỉnh thoảng lè lưỡi khẽ liếm ở trên làn môi nàng, đợi sau khi nàng mở to miệng, mới hung hăng hôn lấy nàng, quấn vòng quanh nàng cái lưỡi đầy thơm thoa của nàng, để giải đi mấy ngày này không nhìn thấy, không ăn được đầy đói khát.

"Ưmh, Trảm Lãng..... Đừng làm rộn." Mộ Hỏa Nhi kéo tay hắn loạn động xuống, nhỏ giọng ngập ngừng nói, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng đầy mê người, hôm nay nàng có con, cũng không thể cho Hoa Trảm Lãng làm loạn.

Hoa Trảm Lãng hung hăng hít một hơi, nhắm mắt lại đè xuống ngọn lửa trên người, ủy khuất nhìn mộ Hỏa Nhi, "Ta đột nhiên rất hối hận sao lại có vật nhỏ này rồi, ta đã rất lâu không có nếm qua tư vị của Hoả Nhi nhà ta rồi."

"Hừ, nói bậy gì vậy!" Mộ Hỏa Nhi vừa tức giận, vừa buồn cười, ngắt hông của hắn, "Chàng nói bậy như vậy, cẩn thận đứa bé nghe, về sau khi sinh ra không để ý tới chàng!"

"Tiểu tử thúi, vẫn còn ở trong bụng nàng đã chiếm được sự quan tâm thương yêu của nàng, ta ghen!" khuôn mặt Hoa Trảm Lãng đầy khó chịu, nguy hiểm híp híp mắt.

"Bảo bảo là con của chàng, chàng lại ghen với hắn!?" Mộ Hỏa Nhi tức cười, cho hắn một đấm.

https://thuviensach.vn

"Ta hối hận, sớm biết sẽ không..... Ai yêu, Hỏa Nhi nàng đánh ta!" Hoa Trảm Lãng vẫn còn đang nói thầm gì đó, lại bị mộ Hỏa Nhi hung hăng đạp cho một cước.

Mộ Hỏa Nhi đẩy hắn ra, hai tay chống nạnh, mặt đầy giận dữ “Còn nói những thứ lung tung lộn xộn này nữa, về sau đừng đụng ta!" Dứt lời, khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần vừa nãy còn nhăn nhó, ngay sau đó hai mắt liền lóng lánh đầy vui mừng, không thể tin được nhìn xuống bụng mình.

"Hỏa Nhi, thế nào?" Hoa Trảm Lãng hai bước đi lên, ôm nàng vào trong ngực, lo âu hỏi.

"Bảo bảo, bảo bảo đá thiếp." Mộ Hỏa Nhi ngạc nhiên đỡ bụng của mình, phát hiện có một cái gì đó chống lại tay của mình, trong mắt càng thêm vui mừng, "Bảo bảo bắt tay với thiếp! Trảm Lãng, chàng mau tới sờ đi!" Nói xong, liền tóm lấy tay Hoa Trảm Lãng, đặt lên trên bụng của mình.

"Có cái gì tốt mà động vào, không phải là....." Hoa Trảm Lãng bắt đầu rất khinh thường, nhưng chờ hắn cảm nhận được chấn động trong bụng Mộ Hỏa Nhi thì cũng hơi sững sờ.

"Như thế nào? Bảo bảo cử động nữa phải không? Trảm Lãng, Trảm Lãng?" Mộ Hỏa Nhi nhìn Hoa Trảm Lãng sững sờ, kỳ quái gọi hắn hai tiếng.

Hoa Trảm Lãng hồi hồn, bất khả tư nghị nhìn bụng Mộ Hỏa Nhi, một hồi lâu, ngu ngơ mà cười lên, "Hắc hắc, bảo bảo a."

"Đứa ngốc!" Mộ Hỏa Nhi dở khóc dở cười, mới vừa là ai vìbảo bảo mà tức giận mình, vào lúc này lại đức hạnh như vậy, thật không biết đức hạnh này của hắn lúc tốt lúc xấu.

"Cũng là đã làm cha người ta, chững chạc một chút, cười ngu như vậy!" Mộ Hỏa Nhi nhìn nam nhân cười khúc khích không ngừng vuốt ve bụng

https://thuviensach.vn

mình, yếu ớt nói.

"Tại sao lại không động....." Hoa Trảm Lãng nhíu nhíu mày, nghe được mộ Hỏa Nhi lời nói, lập tức nghiêm mặt, giảm thấp giọng xuống nói, "Ta đây đã chồng còn là phụ thân rồi còn chưa đủ chững chạc sao? Hả?"

Mộ Hỏa Nhi liếc mắt, mặt từ ái vuốt ve bụng của mình, "Trảm Lãng, thiếp rất mong đợi hắn đến nha."

Hoa Trảm Lãng bĩu môi, chọc chọc bụng của nàng, lại bị Mộ Hỏa Nhi trợn mắt nhìn, đánh tay hắn xuống.

"Nam nhân đáng chết, chớ đâm hư hài tử nhà ta!"

"Hắn còn không phải là con của ta? Sao có thể yếu ớt vậy chứ?"

"Câm miệng!"

"....." Phụ nữ có thai tính khí quả nhiên nóng nảy!

Đại Hoa sử dụng tốc độ nhanh nhất chạy về phía Mang sơn, cửa ái Thiên Lãng cách mang sơn không xa, lấy tốc độ của nó, chỉ hơn nửa ngày, thì đã tới, nhưng khi nó đến rồi, chuyện triệu tập linh thú, lại có chút phiền toái.

Nó là Thú Vương nhưng bình thường không có uy nghiêm gì, lần này xem như gọi Linh Thú khắp núi ngoan ngoãn nghe lời của mình, thật đúng là không phải là chuyện khó khăn bình thường, nhưng Đại Hoa không phải là một con cọp có thể bị vây khó khănnhư vậy mà dễ dàng bị đánh ngã.

Đại Hoa đầu tiên là gào thét một tiếng, lại thấy chỉ có mấy Linh Thú thường ngày chơi chung tương đối khá thân chạy tới, không khỏi có chút khổ não, ngàn vạn linh xà, mà chỉ có mười con linh thú như vậy, làm saomà là đối thủ nha.

https://thuviensach.vn

Thở dài, Đại Hoa dẫn hơn mười cái Linh Thú đi về phía trước, "Tiểu điểu nhi, ngươi nói xem ta phải làm như thế nào mới có thể khiến toàn bộ Linh ThúMang sơn đều nghe ta đây?"

Đại Hoa hỏi con chim Phượng đang bay múa trên không trung.

“Đại Hoa, thế giới động vật là cá lớn nuốt cá bé, nếu ngươi đủ mạnh rồi, động vật khác sẽ nghe theo ngươi!”

Đại Hoa nghe vậy, hai mắt sáng lên, nâng lên móng vuốt khai ra một con chuột chũi đất, nhỏ giọng phân phó, "Chuột chũi đất, ngươi tìm mấy người đồng bạn, đi kêu các thủ lĩnh của các bộ lạc mời đến đây, ta muốn quyết đấu với bọn họ!"

Chuột chũi đất do dự một chút, cuối cùng gãi gãi quai hàm, xoay người rời đi.

“Đại Hoa, ngươi là muốn đánh bại tất cả các thủ lĩnh của các bộ lạc, dùng cái này để đạt được ủng hộ của đám Linh Thú bọn chúng sao?” Chim Phượng hỏi.

Mang sơn này nhìn qua mặc dù gió êm sóng lặng, nhưng có thời cơ là sóng ngầm bắt đầu khởi động, Linh Thú cũng phân ra đoàn thể bộ lạc, trong các bộ lạc đều có một nhân vật thủ lĩnh, nó cũng là nhân vật mạnh nhất của bộ lạc này.

"Đúng nha, chỉ cần chiến thắng thủ lĩnh của bọn nó, bọn họ liền đều nghe ta!" Đại Hoa hả hê nói.

“Bọn họ đều rất cường đại, Đại Hoa, ngươi đánh thắng được sao? Ngươi cũng không thể xem thường bọn họ biết không?” Một bên một con gấu đen nói. Linh vật của Mang sơn đều không phải là người yếu, huống chi là trong đó thủ lĩnh.

https://thuviensach.vn

"Ta sẽ cẩn thận! Các ngươi yên tâm!" Đại Hoa tràn đầy tự tin, nó đã tăng lên rất nhiều, làm sao những cái...linh vật cấp thấp kia có thể so sánh được, đó cũng không phải hắn từ lớn.

Không lâu sau, ba con Linh Thú đến trước mặt của Đại Hoa.

Mãnh xà màu trắng khổng lồ, một Tiểu Báo cường tráng, còn một con nữa, là Kim Sư.

Đại Hoa gầm nhẹ một tiếng, liền đánh về phía ba con, bốn phía tất cả đều là Linh Thú xem náo nhiệt, vây tới thành một vòng tròn lớn kín đến nổi nước chảy không lọt.

Lại nói Đại Hoa cũng quá lỗ mãng, liều mạng liền đánh tới, căn bản cũng không quan tâm ba con này đều là Thú Vương có cấp bậc của Linh Thú, làm cho bọn chim phượng bọn họ bị sợ đến sống lưng cũng lạnh toàn thân, chỉ sơ ý một chút, nhất định Đại Hoa sẽ bị ăn tươi nuốt sống nha!

Ba con Thú Vương cùng nhau đánh về phía Đại Hoa, vốn định đánh nhanh thắng nhanh, giết Bạch Hổ này dám khiêu khích đến quyền uy của bọn họ, nhưng khi cùng Đại Hoa phân cao thấp, mới phát hiện muốn giết nó căn bản cũng không phải là chuyện dễ dàng như vậy, quanh thân nó bạch quang bao bọc, cản trở tất cả công kích của bọn họ, mà hắn công kích cũng có rất nhiều chiêu tàn nhẫn.

Bốn con Linh Thú đấu với nhau, tốc độ nhanh đến kinh người, Linh Thú bên cạnh căn bản là không thấy rõ động tác của bọn họ, qua nửa ngày, bốn con Linh Thú còn chưa dừng lại, cho đến màn đêm sắp buông xuống, một đạo bạch quang mãnh liệt thoáng hiện, Đại Hoa hung hăng đạp lên thân thể bạch xà, mà hai con Linh Thú khác, cũng thoi thóp nằm ở trên đất.

Chúng Linh thú thấy vậy, liền rất kinh hãi, chưa bao giờ nghĩ tới người nào lợi hại như vậy, lấy một địch ba, còn có thể toàn thắng!

https://thuviensach.vn

Thật ra thì Đại Hoa cũng không nghĩ đên có thắng được bọn họ nhẹ nhàng như vậy, trên người vài nơi cũng bị thương, da lông cũng bị máu nhuộm đỏ, nhưng cũng may những vết thương này cũng không phải là trí mạng.

"Hiện tại, ta chính là vua của các ngươi, là Vua của tất cả linh thú Mang sơn này!" Đại Hoa oai vệ nhảy đến trên tảng đá lớn, hét to.

Sau khi chúng Linh thú đã biết sức mạnh của nó, không có người dám tiếp tục phản kháng lời nói của Đại Hoa, rối rít cúi đầu xuống, cam nguyện thần phục, cá lớn nuốt cá bé, người yếu sẽ cuối đầu trước cường giả, cúi đầu xưng thần với cường giả!

Đại Hoa hài lòng nhìn biểu hiện của bọn nó, mắt hổ nhíu lại, khí phách giương móng vuốt lên, giơ về phía trước, "Vậy bây giờ, các ngươi đều cùng ta đi đến một chỗ, giúp ta giải quyết nhữnglinh xà đáng ghét kia!"

Linh Thú liền rối rít la to đáp ứng, đi theo bước chân của Đại Hoa, chạy về phía cửa ải Thiên Lãng, trên không trung cũng chằng chịt linh điểu.

Bản tính lũ dã thú chính là khát máu hiếu chiến, vừa nghe đến muốn giết những con linh xà kia, từng con thú một khí huyết sôi trào, nhao nhao muốn thử, bước chân thật nhanh, mặc dù khôngnhanh bằng tốc độ của Đại Hoa, nhưng mà chậm hơn cũng không được bao nhiêu.

Chỉ một ngày sau, liền chạy tới cửa ải Thiên Lãng.

Mà đang lúc ấy thì, đội linh xà của Phong Quốc cũng đã chạy tới, đứng ở trên cổng thành nhìn xuống, trong nước biển xanh mơn mởn kia đang phát ra ánh sáng, tất cả ánh sáng kia đều là từ trong mắt của linh xà phát ra.

Chưa từng thấy qua Linh xà ăn thịt người, sẽ không cảm thấy linh xà tồn tại, nhưng Hoa Trảm Lãng cùng Mộ Hỏa Nhi đã trãi qua rồi, cho nên bọn họ thấy một mànrất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

"Thu binh!" Hoa Trảm Lãng trầm giọng phân phó, chờ bọn linh xà này vừa lên bờ, cho dù hắn có nhiều tướng sĩ hơn nữa, cũng chẳng qua chỉ làm no bụng bọn họ.

Binhsĩ Mộ quốc nghe chỉ thị, nhanh chóng trở về thành, nhưng vẫn hơi bị chậm một chút, có một số bị linh xà đã bò bờ đâu cắn nuốt hết.

Tinh thần binh lính Phong Quốc lập tức đại chấn, hô to, bắn tên lên phía trên tường thành, đắp thang dây, mưu toan công thành.

"Ném đá!" Hoa Trảm Lãng mặt không đổi sắc, lập tức vung kiếm ra lệnh, khẽ quát.

Binhsĩ Mộ quốc đã sớm chuẩn bị xong tảng đá lớn trên cổng thành liền ném xuống, ra sức chống cự tiến công của kẻ địch.

"Trảm Lãng, linh xà muốn theo thang dây bò lên rồi!" Mộ Hỏa Nhi tinh mắt phát hiện động tác của linh xà này, sau đó đánh rớt một đoạn thang dây xuống.

"Để ta, nàng đi về nghỉ đi." Hoa Trảm Lãng híp híp mắt, không đợi nàng trả lời, giơ tay lên đẩy nàng ra xa, một luồng tia lam sắc bao vây nàng đưa đi chỗ khác.

Hoa Trảm Lãng chắp tay trước ngực, lại một lần nữa, lam quang chói mắt từ giữa tay hắn bộc phát ra, phi thân xuống lầu, thật nhanh phá huỷ thang dây, cũng chém giết vài ngàn vạn, linh xà cùng các binh lính rậm rạp chẳng chịt tiến lên trên.

Nhưng yếu không địch lại mạnh, tốc độ nhanh Hoa Trảm Lãng, thế nhưng số lượng linh xà càng ngày càng thêm nhiều, hắn không thể nào mỗi lần đều có thể đánh rơi toàn bộ, có thật nhiều linh xà đã bò được lên thành, cắn nuốt Binhsĩ Mộ quốc.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Hoa Trảm Lãng càng thêm lạnh lùng, Huyễn Lực quanh thân cũng càng thêm cường đại, hơi đến gần hắn một bước, sẽ bị làm nát đi.

"Chàng lại dám đưa ta đi, ta sẽ đánh chàng...chàng có tin hay không!" Mộ Hỏa Nhi đột nhiên phi thân xuống, quơ roi, đánh linh xà trên mặt đất, vẫn không quên trợn mắt nhìn chằm chằm Hoa Trảm Lãng.

"Nàng còn trở lại làm gì, nguy hiểm!" mặt Hoa Trảm Lãng trầm xuống, trong lòng đầy tức giận, "Nàng đừng quên bây giờ nàng còn mang đứa bé trong bụng!"

"Con của chàng cực kì kiên cường, sẽ không xảy ra chuyện, ngu ngốc!"một roicủa Mộ Hỏa Nhi giết chết một đống linh xà, hung tợn nói nói: " nếu ta có thể trơ mắt nhìn một mình chàng đối địch, ta sẽ không đi theo Dương Thiên thành tới, ta phải là ta nữa!"

Hoa Trảm Lãng bị nói của nàng giận đến thiếu chút nữa hộc máu, chém giết một mảnh linh xà, đưa tay ôm Mộ Hỏa Nhi, bay người lên trên thành lâu, sau đó chém hết linh xà đuổi tới, bày ra mộtkết giới màu xanh dương, ngăn cản kẻ địch xâm lấn.

"Chủ soái, kết giới này cũng không phải kế hoạch lâu dài nha!" Một Phó tướng gấp gáp nói.

"Dựa vào nhân lực, chúng ta là bù không được đội linh xà này, giờ đều chúng ta có thể làm, chỉ là chờ." Hoa Trảm Lãng lạnh lùng nói, hiện tại chỉ có thể dựa vào Đại Hoa dẫn theo Linh Thú bầy, mới có thể hủy diệt hoàn toàn đội linh xà, dọn dẹp động vật, tốt nhất để cho động vật làm.

"Đại Hoa thật có thể thành công sao?" lời Mộ Hỏa Nhi nói ra làm cho mọi người lo lắng.

Hoa Trảm Lãng nhẹ nhàng gõ ót nàng một cái, hừ nhẹ nói, "Cứ xem thường Trấn —— sơn —— chi —— hổ của Mang sơn chúng ta như vậy?"

https://thuviensach.vn

Trấn —— sơn —— chi —— hổ ——

Khóe miệng Mộ Hỏa Nhi giật giật, lúc nào thì, Đại Hoa biến thành trấn sơn chi hổ rồi.....

"Lão tử là Thú Vương, không phải là trấn sơn chi hổ cái gì kia!" Đại Hoa rống giận thiếu chút nữa làm bay đi nóc nhà, nhưng mọi người cũng lười phải so đo những thứ này, từng người một lộ ra vẻ mặt vui mừng.

"Đã dẫn đến?" Hoa Trảm Lãng ôm mộ Hỏa Nhi bay vọt lầu cao nhất của thành, nhìn thấy đám Linh Thú đang vừa chạy vừa gào thét từ thật xa chạy tới, hài lòng nở nụ cười.

"Tất nhiên, ta là ai chứ, nhanh lên một chút, rútkết giới của ngươi lại!" Đại Hoa đắc chí mà rống lên một tiếng, lại đụng đầu vào kết giới, tức giận rống to!

Hoa Trảm Lãng nhíu mày, lại không giơ tay lên thu lại kết giới, đợi đến khi nhìn thấy bầy thú tiếp xúc được kết giới kia, chậm rãi giơ tay lên, nhanh chóng thu kết giới.

Linh xà lập tức mất đi chống đỡ, rơi xuống, lại bị bầy chim phượng đang bay đầy trời đất bay tới, hoặc dùng móng vuốt bắt, hoặc dùng mỏ ăn, nhanh chóng giải quyết sạch sẽ linh xà trước mắt.

"A, chiến tranh giữa động vật, cùng con người thật là vẫn không cùng một dạng." Mộ Hỏa Nhi nhìnmột màn trước mắt máu tanh, không chỉ không có ói, ngược lại bộ dạng hào hứng bừng bừng.

"Trực tiếp hơn, hơn tàn bạo." Hoa Trảm Lãng thở dài.

Phi Cầm Tẩu Thú không ngừng xé rách gặm cắn linh xà,thân rắncường tráng bị chia năm xẻ bảy, xà huyết chảy vào trong đất, màu sắc bùn đất trở nên quỷ dị đầy tuyệt vọng.

https://thuviensach.vn

"Xuất binh, nghênh chiến!" Mắt thấybinh lính Phong Quốc liên tục bại lui, Hoa Trảm Lãng phát hiệu lệnh, khiến cho đội quân Mộ quốc thừa thắng truy kích, chuẩn bị tiêu diệt hết quân đội Phong Quốc!

Sắc trời dần dần tối, chiến tranh cũng đến hồi cuối.

"Nguyên soái! Phong Quốc đã lui binh rồi! Đội Linh xà bị tiêu diệt toàn bộ!"khuôn mặt Phó tướng đầy vui mừng, hồi báo với Hoa Trảm Lãng.

Hoa Trảm Lãng nhíu mày, cười nhạt gật đầu một cái, è hèm, thắng, hắn đã nhìn thấy rất rõ ràng.

Đại Hoa liếm liếm móng vuốt bị máu nhuộm đỏ, phách lối hét lớn một tiếng, "Hoa Thủy Thủy, chúng ta thắng!"

"Ha ha, hôm nay đúng là phải cám ơn ngươi,đại miêu của Mang sơn chúng ta, cuối cùng thành Thú Vương rồi, ha ha ha....." Hoa Trảm Lãng cười vui vẻ.

Đại Hoa dưới đất rống một tiếng, ngươi mới là đại miêu, cả nhà ngươi đều là mèo! Giơ giơ móng vuốt, gấp gáp thoả mãn Linh Thú, hùng hùng hổ hổ trở về Mang sơn, sứ mạng của bọn nó đã hoàn thành, không cần ở của ải Thiên Lãng đợi tiếp nữa.

"Đại Hoa, thay chúng ta cám ơn các huynh đệ kia của ngươi!" Mộ Hỏa Nhi phất phất tay về phía bóng lưng của bầy thú, còn nhảy nhót một chút.

"Mộ Hỏa Nhi, nàng không thể có tự giác của một phụ nữa mang thai một chútkhông được, à?" Hoa Trảm Lãng mặt đen ôm nàng lại, muốn mắng người, lại không bỏ nói được nàng, thật sự là sắp Khí Bạo rồi!

"Ai yêu, không cần dữ như vậy!" Mộ Hỏa Nhi chu mỏ một cái, hướng về phía Hoa Trảm Lãng làm nũng, còn dựa sát vào ngực của hắn.

https://thuviensach.vn

Hoa Trảm Lãng liếc nàng một cái, về sau nhẹ nhàng vuốt ve bụng của nàng, nhìn thây phơi khắp Thiên Lãng quan, khe khẽ thở dài, dù sau không phải là tuyệt tình người, làm sao có thể đối với mấy cái này không có cảm giác chút nào?

Cuộc chiến ở của ải Thiên Lãng đã đại thắng hoàn toàn, trưởng công chúa và phò mã, ba ngày sau lên đường, trở về Dương Thiên thành.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 90+3: Chiến Sự Thuận Lợi [Bản Văn Vip] (3)

Bội quan lương thảo đã sớm vận đến, chiến tranh cũng tiếp tục hơn nửa tháng, hai bên quân đội có chút bất phân thắng bại, đội quân tước quốc kiêu dũng thiện chiến, Mộ Quốc cũng không kém, hai bên đại quân tổn thất nghiêm trọng, tạm thời ngưng chiến.

Cảnh Duệ lo âu nhìn ngoài cửa sổ, "Trạch Linh cùng Bạch Thánh Vũ rốt cuộc ở đâu?" Hắn đã phái người đi tìm hơn nửa tháng, mà tin tứct thu về cho Cảnh Duệ thì hoàn toàn không có.

"Đừng lo lắng, hai người đó đều không yếu, cũng chỉ là một cáiđất lỡ nho nhỏ, sẽ không xảy ra chuyện." Trạch Lương đè xuống lo lắng, lên tiếng an ủi.

"Không cần nói nữa, chúng ta đều rất lo lắng cho bọn họ, không cần an ủi phải an ủi như vậy!" tính tình Trạch Hàn tương đối thẳng, cau mày khẽ nguyền rủa nói: " bản lãnh lớn như vậy, sau vẫn chưa trở lại tìm chúng ta, không phải cố ý đó chứ?"

"Lúc Vương Gia mới thu nhận chúng ta,đã truyền vào cơ thể ba người chúng ta tr một cỗ huyễn lục, giữa ba người chúng ta có cảm ứng với nhau, chúng ta bây giờ thật là làm không cảm thấy gì, đều đó chứng tỏ Trạch Linh hết sức an toàn." Trạch Linh liếc Trạch Hàn một cái.

"A, đúng rồi." Trạch Hàn sững sờ, ngay sau đó nhớ lại chuyện này.

"Nếu không còn chuyện gì, tại sao ngay cả một bóng người cũng không nhìn thấy?" Lưu Nguyệt cũng có chút lo lắng, nhìn khuôn mặt tươi cười của Cảnh Duệ gần đây càng ngày càng ít cười, nàng đau lòng chết được.

https://thuviensach.vn

Mà nếu cho bọn họ biết nguyên nhân mình lo lắng Trạch Linh cùng Bạch Thánh Vũ, cho đến bây giờ bọn họ không thấy hai người trở lại, tất cả đều làkiệt tác của Bạch Thánh Vũ, sợ rằng sẽ giận đến mức sẽ buộc Bạch Thánh Vũ lại lăng trì xử tử.....

Trong sơn cốc.

"Bạch Thánh Vũ, tại sao còn chưa tìm được đường ra?" Trạch Linh cau mày nhìn cảnh tượng bốn phía có chút quen thuộc, sắc mặt liền trầm xuống, giận dữ nhìn về phía Bạch Thánh Vũ, "Nơi này chúng ta đã đi qua có đúng hay không!"

"Nhìn như vậy, hình như là đúng rồi." Bạch Thánh Vũ trừng mắt nhìn, vô tội cười, nơi này dĩ nhiên đã tới, nhưng là hắn cố ý dẫn Trạch Linh lượn quanh một vòng rồi trở về.

Trạch Linh tất nhiên không bỏ qua ánh nhìn chợt lóe sáng đầy tính toán trong mắt hắn, thông minh như hắn rất nhanh phản liền hiểu rõ, "Bạch Thánh Vũ, ngươi là cố ý dẫn ta đi đến đây có đúng hay không?"

Thấy hắn đã phát hiện, Bạch Thánh Vũ cũng lười giả bộ ngu, nhíu mày cười một tiếng, không để ý chút nào nói, "Thật thông minh a, nhanh như vậy liền phát hiện, không sai, ta chính là cố ý!"

"Ngươi điên rồi phải hay không? Hiện tạitình hình chiến tranh ở bội quan còn không biết như thế nào, tại sao ngươi có thể cố ý lãng phí thời gian ở nơi này?" Trạch Linh giận dữ cắn chặthàm răng đến run lên, đây là lần đầu tiên trong nửa tháng hắn cẩn thận nhìn khuôn mặt của Bạch Thánh Vũ, nửa tháng này, hành động việc làm của Bạch Thánh Vũ càng ngày càng không phù hợp với thường tình, mà tim của hắn cũng càng ngày càng thoát khỏi quỹ đạo, nói hắn mềm yếu cũng được, nửa tháng này, hắn vẫn luôn trốn tránh.

https://thuviensach.vn

"Ta làm cái gì?" Bạch Thánh Vũ cười khổ, "Ta làm cái gì, ngươi lại không biết sao?"

"Không biết, ta có thể biết cái gì!" Trạch Linh hung hăng đập vỡ khối đá lớn ở bên cạnh, nhìn chằm chằm Bạch Thánh Vũ đầy giận dữ, ánh mắt nhìn đến bàn tay của minh càng ngày càng trở nên mịn màng trắng noãn, trong lòng liền rối rắm một phen, cánh tay bị thương lần trước, tốc độ khép lại cũng không chậm, nhưng sau khi khép lại, lại phát hiện thân thể của mình lại có chút biến hóa, con mẹ nó chuyện này rốt cuộc là như thế nào, nhưng chuyện tình như thế nào cũng náo tới cùng đi!

"Trong lòng ngươi tức giận, cũng đừng lấy tay của chính mình mà hả giận a!" Bạch Thánh Vũ tức giận trừng mắt nhìn hắn một cái, nắm lấy tay hắn vừa mới đánh xuống đá, phủi nhẹ vôi phía trên, trong giọng nói cũng không che giấu được là đang không vui.

Trạch Linh muốn rút tay ra, lại phát hiện bị hắn nắm rất chặt, "Mau dẫn ta đi ra ngoài, ta muốn trở về bội quan!"

"Bội quan bội quan! Trong lòng ngươi cũng chỉ có bội quan, vậy ta tính là gì, ngươi để ta ở nơi đâu!? Coi ta như cái gì? Hả?" Bạch Thánh Vũ vừa nghe đến bội quan, trái tim liền bắt đầu bốc hỏa vụt vụt lên.

"Ở nơi này làtrong sơn cốc nho nhỏ, ngươi còn không ngừng trốn tránh ta, đợi lúc chúng ta trở về bội quan, ta còn phải mất bao lâu mới có thể bắt được ngươi, đúng, ta chính là cố ý, chính là không để cho ngươi trở về bội quan!"

"Ta chỉ coi ngươi là huynh đệ của ta! Ta không có tránh ngươi! Trận chiến ở Bội quan vẫn còn đang đánh, ta làm sao có thể không nóng lòng quan tâm!" Trạch Linh bị hắn rống liền hoảng hốt, nhắm lại mắt, nhàn nhạt nhìn về phía nơi khác.

https://thuviensach.vn

"Huynh đệ?" Bạch Thánh Vũ bất khả tư nghị nhìn hắn, cười đến rất là châm chọc, "Ngươi xác định chúng ta chỉ là huynh đệ? Là huynh đệ ta sẽ thì thỉnh thoảng ôm ngươi chấm mút, là huynh đệ ta sẽ vì ngươi một ít vết thương nhỏ lo lắng đau lòng, là huynh đệ ta sẽ giúp ngươi tắm?"

"Trạch Linh, ngươi hiện tại là đang lừa mình dối người rồi, chúng ta căn bản cũng không phải là huynh đệ!"

"Vậy chúng ta là cái gì? Chẳng lẽ là người tình?" Trạch Linh gấp đến nổi cũng không hề lựa lời nói, đợi khi nói ra khỏi miệng, mới kinh ngạc phát hiện mình nói những thứ gì.

"Không sai, chúng ta nên là người tình!" Bạch Thánh Vũ liền cười, thừa dịp hắn còn chưa kịp phản ứng, một tay kéo hắn vào trong ngực, "Trạch Linh, ta thích ngươi, không biết từ lúc nào đã bắt đầu."

"Ngươi điên rồi, chúng ta đều là nam nhân!" tâm Trạch Linh nhảy lên rất nhanh, hốt hoảng nhìn Bạch Thánh Vũ, hắn đột nhiên tỏ tình, làm cho hắn ứng phó không kịp, căn bản không biết đối mặt phải như thế nào, hắn bây giờ chỉ muốn chạy trốn thật xa.

Bạch Thánh Vũ nhìn ra ý niệm hắn muốntrốn tránh, hơi híp mắt lại, dùng sức ôm chặt hắn, không để cho hắn lộn xộn, "Ta Bạch Thánh Vũ con mẹ nó chính là tên biến thái, mỹ nữ nhiều như vậy không thích, lại chỉ thích ngươi cái nam nhân không biết tốt xấu ngu đần này!"

Trạch Linh sững sờ nhìn hắn, giọng nói có chút khô khốc, "Không thể, đây là chuyện không bình thường."

"Ngươi quản khỉ gió có bình thường hay không bình thường gì, thích chính là thích, Trạch Linh ngươi có thể hay khôngchấp nhận một chút?" Bạch Thánh Vũ thật muốn hung hăng đánh hắn một trận,gia đình hắn có gia tài Bạc Vạn nhân vật công chúng đã không để ý những thứ này, tiểu tử này rốt cuộc rối rắm những thứ gì?

https://thuviensach.vn

"Trạch Linh, ngươi không cầnphải nghĩ quá nhiều, ngươi chỉ cần nói cho ta biết, ngươi đối với ta, thật chỉ là tình huynh đệ?" trong mắt của Bạch Thánh Vũ đầy nghiêm túc, không cho hắn trốn tránh.

Trạch Linh nhíu chặt lông mày, trong mắt tất cả đều là khổ sở, hắn nghĩ nói không phải, nhưng lại nghĩ tới luân lý đạo đức, hắn nghĩ nói phải, sẽ làm cho Bạch Thánh Vũ hoàn toàn chết tâm, nhưng lại không chống cự nổi đau đớn trong lòng.

"Bạch Thánh Vũ, chúng ta không thể nào....." Trạch Linh cười chua xót.

Bạch Thánh Vũ có chút thất bại, "Ngươi chính là không tiếp thụ nổi, có đúng hay không? Ngươi không phải là đối với ta hoàn toàn không có cảm giác, có đúng hay không?"

"Không đúng!" Trạch Linh độc ác nói, "Ta yêu là nữ nhân, lần này sau khi chiến tranh kết thúc trởvề, ta liền trở về Dương Thiên thành cưới vợ sống qua ngày, ta làm sao có thể sẽ thích một người đàn ông, phá hủy nửa đời sau của ta?"

Trong miệng đầy ác độc, nhưng tâm Trạch Linh cũng là đau đến cực điểm, không biết từ lúc nào bắt đầu, ba chữ Bạch Thánh Vũ này đã khắc thật sâu nhập vào cốt tủy, hôm nay phát hiện, lại làm cho hắn kinh hoảng không dứt.

Bạch Thánh Vũ cuối mặt, nhìn kỹ mặt của hắn, sẽ phát hiện gân xanh bên trán của hắn muốn nổ ra ngoài, nhìn mặt Trạch Linh đang khổ sở, Bạch Thánh Vũ thật rất muốn đánh hắn một trận, Trạch Linh a Trạch Linh, mềm không ăn, ngươi không chính là buộc ta mạnh bạo!

Bạch Thánh Vũ nhanh chóng ôm chầm cổ của hắn, hung hăng hôn môi của hắn, một cái tay khác giữ chặt tay Bạch Thánh Vũ, không để cho hắn tránh thoát.

https://thuviensach.vn

Trạch Linh muốn vận hết huyễn lực đánh văng ra hắn, lại ép Bạch Thánh Vũ xuất ra thực lực chân chính ẩn núp nhiều năm, giờ khắc này, hắn mới biết "Huynh đệ" cùng nhau sinh sống nhiều năm như vậy, đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu, cường đại đến mức khi hắn đối mặt, không hề có lực để chống đỡ.

Vô lực mặc hắn hôn, mặc dù là hiểu biết rõ đây là thiên lý bất dung, nhưng mà lòng tham muốn phải có, như vậy, vậy thì để cho hắn phóng túng một lần thôi.

Trạch Linh chậm rãi nhắm hai mắt lại, cũng không giãy giụa, bắt đầu từ từ đáp lại nụhôn của Bạch Thánh Vũ, trong nội tâm Bạch Thánh Vũ vui vẻ, nụ hôn càng sâu hơn, mùi máu tanh quấn quít ở trong miệng hai người, mặc dù cắn bể môi của đối phương, thì hai người ai cũng không bỏ đối phương ra được.

Một giọt nước mắt chậm rãi chảy xuống gương mặt Trạch Linh, thể hiện tất cả chua xót đau đớn cùng khổ sở trong lòng hắn, còn có tình cảm không biết tên.

Bạch Thánh Vũ đau lòng nhìndáng vẻ rối rắm của hắn, chậm rãi rời khỏi môi của hắn, nhìn gò má ửng hồng của hắn cùng đôi môi khẽ sưng to lên, trong lòng không cầm được thương tiếc.

"Đừng chạy nữa." Bạch Thánh Vũ yêu thương khẽ vuốt ve gương mặt của hắn, "Đi cùng với ta, được chứ? Nếu ngươi quan tâmánh mắt thế tục, chúng ta có thể tìm nơi ừng sâu núi thẳm không người mà ngây ngô, sản nghiệp của Bạch gia ta toàn bộ nộp vào quốc khố, có được hay không?"

Nói không giật mình là gạt người, Trạch Linh không thể tin được nhìn Bạch Thánh Vũ, lại thấy hắn là mười phần nghiêm túc, trong lòng vừa cảm động vừa đau lòng,nếu hắn đồng ý đi cùng với hắn ta, chẳng những sẽ làm

https://thuviensach.vn

hắn ta mất đi địa vị vốn có, còn để cho hắn chịu đủánh mắt thế tục, như vậy, thật sự là đúng sao?

Khẽ nhắm mắt, Trạch Linh trầm mặc thật lâu, cuối cùng gật đầu một cái.

Bạch Thánh Vũ trong lòng vui mừng, liền quên không trói buộc hắn nữa, đang muốn mở miệng, lại thấy người trong ngực nhanh chóng đẩy chính mình ra, lấy tốt độ chưa bao giờ có, thoát ra chỗ khác.

Bạch Thánh Vũ oán hận nhìn theo hướng Trạch Linh thoát ly, sắc mặt đen kinh khủng, cây cối bốn phía bị lửa giận của hắn liên lụy, tất cả đều biến thành tro bụi ——

Ngươi được đấy Trạch Linh, ngươi lại còn muốn chạy trốn, vậy ta cũng không cần phải nữa thương hương tiếc ngọc nũa, Mạnh mẽ lấy đoạt lấy, ta đã làm nhiều chuyện rồi, cũng không cần thể ý làm thêm một nữa!

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Đại Toàn Thắng 【Thủ Đả Vip】

editor: thao1504

Một ngày sau, bội quan lần nữa khai chiến, hai bên phái hết toàn bộ chủ lực, có thể nói là liều chết đánh một trận, Cảnh Duệ, mấy người Trạch Lương cũng không hề tạo vòng phòng hộ để ngăn trở máu tươi văng tung tóe nữa, mặc cho máu tươi nhuộm đỏ quần áo, chung quanh tràn ngập máu tanh và sát khí.

Đánh tới buổi trưa, đội quân Mộ quốc dường như đang thắng lợi, nhưng trong lúc nhất thời vẫn không cách nào đánh bại Tước Quốc.

"Trạch Linh!" Cảnh Duệ đang chém giết phía trước thì mắt thấy bóng dáng một người nhìn lại thì thấy Trạch Linh từ chân trời bay tới, liền có chút kích động rống to.

Trạch Lương cùng Trạch Hàn nghe tiếng la, rối rít nhìn qua, quả nhiên thấy Trạch Linh phi thân tới bên cạnh bọn họ, bởi vì không ngừng giết người mà mặt trở nên vô cảm, ngay sao đó liền hiện lên sắc mặt vui mừng, tảng đá lớn trong lòng cuối cùng đã buông xuống.

"Trạch Linh, Bạch Thánh Vũ ở đâu?" Cảnh Duệ chạy đến bên người hắn, gấp gáp hỏi, lại thấy vẻ mặt hắn ngốc trệ, trong lòng cả kinh.

Vẫn đắm chìm trong trong thế giới của mình Trạch Linh, đột nhiên nghe được ba chữ "Bạch Thánh Vũ", hốc mắt khẽ ửng hồng, về sau đẩy ra Cảnh Duệ, vọt vào trong trung tâm chiến trường, liều mạng chém giết kẻ địch, đao kiếm tới cũng theo bản năng không muốn tránhđi,nhưng bởi vì bản thân hắn huyễn lực cường đại, nên không có người nào có thể đến gần thân thể

https://thuviensach.vn

của hắn, không bị thương tổn, hắn bây giờ tựa như một công cụ sát nhân một người không có tình cảm, kết thúc từng sinh mạng.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Trạch Lương chưa từng thấy qua Trạch Linh mất khống chế như thế, chân mày hung hăng nhíu lại.

"Ngươi đi bảo vệ hắn, ta xem cái bộ dáng này của hắn căn bản là không muốn sống nữa!" Cảnh Duệ trầm giọng nói, tăng nhanhtốc độ ra chiêu, hắn bây giờ chỉ muốn nhanh chóng kết thúc cuộc chiến tranh này, mới có thể hảo hảo hỏi rõ ràng chuyện này.

"Cảnh Duệ, Trạch Linh đâu?" Trạch Lương vừa định động thân, Bạch Thánh Vũ liền chạy đến, gấp gáp hỏi.

Cảnh Duệ thật sâu nhìn Bạch Thánh Vũ một cái, nhìn trong mắt của hắn đầy nóng nảy, cảm giác có chỗ nào không đúng, nhưng tình huốngbây giờ không để cho hắn suy nghĩ nhiều, đưa ngón tay chỉ Liễu Chỉ Trạch Linh, "Ngươi đã đến rồi vừa đúng, Trạch Linh có cái gì không đúng, ngươi đi bảo vệ hắn, đừng làm cho hắn bị thương."

Nghe vậy, Bạch Thánh Vũ nhìn về phía Trạch Linh, thấy hắn đang liều chết mà đánh, thiếu chút nữa giận đến hộc máu, "Ừ" một tiếng, người đã ở bên cạnh Trạch Linh.

"Ngươi không cần mệnh sao?" Bạch Thánh Vũ giúp hắn ngăn cản rơi đao kiếmbay tới, mắt đỏ lên rống to.

Trạch Linh giống như không nghe thấy, tay đánh không ngừng chút nào, vẻ mặt ngây ngô có chút dọa người, trên mặt trên áo đều là máu tươi, nổi bật lên sắc mặt càng ngày càng tái nhợt của hắn.

Nhìn Trạch Linh như vậy, Bạch Thánh Vũ trong lòng không còn tức giận nữa, chỉ còn lại đau lòng, chua xót cười, có phải hay không, thật sự là hắn làm sai, cho nên mới khiến cho Trạch Linh trở nên như thế.....

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt thất thần, Trạch Linh đã vọt vào quân địch, bị đông đảo kẻ địch bao vây, đao kiếm cùng nhau đâm về phía hắn, nhưng hắn vẫn không trốn không tránh, chỉ là một sức lực mà vọt tới trước, người một bên nhìn phải kinh hãi.

"Khốn kiếp!" Bạch Thánh Vũ khẽ nguyền rủa một tiếng, đột nhiên bay vọt đến phía trên hắn, một cỗ Huyễn Lực màu vàng nhạt từ trong cơ thể hắn chậm rãi lan tràn ra, bao bọc Trạch Linh vào trong đó, tất cả công kích đụng phải Huyễn Lực màu vàng nhạt, tất cả đều thay đổiphương hướng, hướng về phía người khác.

"Trời ơi,thì ra Bạch Thánh Vũ lại mạnh như vậy, hắn trước kia đều ẩn dấu thực lực!" Trạch Lương bất khả tư nghị nhìn một màn trước mắt.

Cảnh Duệ bĩu môi, lạnh nhạt nói, "Hắn ở đâu mà ẩn núp, đó là không có cơ hội dùng." Trước kia Bạch Thánh Vũ thiếu chút nữabị vương phi bóp chết, sợ là bọn họ đều nhìn sai rồi, Bạch Thánh Vũ mặc dù thua thiệt, nhưng cuối cùng vẫn là có thể bảo vệ tánh mạng, sớm biết..... Hắn cũng không đi vào cứu người.

"Ặc, đúng thế....." Trạch Lương sờ mũi một cái, bình thường Bạch Thánh Vũ chính là dáng vẻ một thương nhân vô hại, chỗ nào cần dùng đến ảo thuật caomạnh như vậy.

"Nguyên soái! Tước Quốc thu binh rồi!"

Tước Quốc đột nhiên đánh trống thu binh, tất cả tướng sĩ nhanh chóng rút lui, Cảnh Duệ nhíu nhíu mày, đang muốn nói thừa thắng truy kích, lại nghe nghe thấy một đạo âm thanh quen thuộc.

"Cảnh Duệ, Tước Quốc cùng Mộ Quốc đã lập được hiệp nghị trăm năm bất chiến, không cần nữa đuổi theo."

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, vương phi!" Cảnh Duệ ngẩn người, nhìn Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết đột nhiên xuất hiện, có chút bất ngờ.

Mộ Lương chỉ là cười nhạt, nhíu mày, nhìn về phía Trạch Linh cùng Bạch Thánh Vũ.

Màu vàng nhạt ánh sáng tản đi, Huyễn lực đang bảo hộ Trạch Linh đột nhiên mất đi làm hắn xụi xuống, sau đó liền ngã vào trong ngực ấm áp.

Bạch Thánh Vũ đau lòng nhìn sắc mặt tái nhợt của hắn, mắt đỏ nói, "Trạch Linh, ta không buộc ngươicó được hay không, chớ khó chịu." Hắn khó chịu, mình so với hắn càng khó chịu hơn, lần đầu tiên, hắn oán hận thân của mình là nam nhi, nếu trong bọn họ có một người là nữ, không phải hôm nay sẽ rất hạnh phúc?

Trạch Linh nghe vậy, con mắt giật giật, hơi bi thương nhìn Bạch Thánh Vũ trước mắt, "Ngươi...ngươi không cần ta nữa?"

"Ta làm sao sẽ không cần! Là Ngươi không quan tâm ta." Bạch Thánh Vũ vừa bực mình vừa buồn cười, có thể thấy được phản ứng của hắn, âm thầm mà thở dài một hơi.

"Ta không có không thích ngươi, ta chỉ là trong lúc nhất thời không thể tiếp nhận." Trạch Linh mím môi than nhẹ, trong mắt khẽ ửng hồng, "Bạch Thánh Vũ, cho ta chút thời gian đi." Thích chính là thích, mặc dù trong lòng còn có chút kỳ cục, nhưng hắn vẫn không muốn buông Bạch Thánh Vũ ra, mọi người đều là ích kỷ, hắn muốn thỏa mãn lòng riêng của mình.

"Ngươi...ngươi cũng yêu thích ta, có đúng hay không?" khuôn mặt Bạch Thánh Vũ vui mừng, tay đang vuốt hắn mặt có chút run rẩy.

Trạch Linh thật sâu nhìn hắn một cái, gật đầu một cái, đột nhiên cảm giác muốn ngất xỉu, nắm thật chặt y phục củaBạch Thánh Vũ, đã nửa tháng

https://thuviensach.vn

không được nghỉ ngơi tốt, ăn cơm, mới vừa mất quá nhiều hơi sức, thể lực của hắn tiêu hao hết rồi.

Bạch Thánh Vũ thấy hắn gật đầu, vui sướng trong lòng tới cực điểm, trong lúc nhất thời tình không thể ngăn được hành động của mình, hung hăng hôn hắn, lại thấy ánh mắt của người trong ngực hoảng hốt, về sau lại té xỉu trong ngực mình ——

Bên trong trại chủ soái.

Bạch Thánh Vũ ôm Trạch Linh đang nghiêng người dựa vào trên giường, dịu dàng cười, cònmọi ngườibên cạnh hai mặt nhìn nhau, muốn hỏi chút gì, nhưng lại không biết làm như thế nào mở miệng.

Mộ Lương nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, hắng giọng một cái, nhàn nhạt ra tiếng, "Hai người các ngươi, tốt hơn rồi hả?"

"Ừ." Bạch Thánh Vũ tốt bụng thưởng cho hắn một khuôn mặt tươi cười, tiếp theo lại dịu dàng nhìn về phía Trạch Linh vẫn còn đang hôn mê, mới vừa cho hắn ăn mấy viên bổ đan, hiện tại chỉ cần ngủ một giấc là tốt rồi.

"Khụ khụ, các ngươi....." Trạch Lương cười xấu hổ nói, mở miệng, nhưng không biết nên nói chút gì.

"Muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi, tâm tình gia tốt, hễ hỏi thì đáp." Bạch Thánh Vũ cười tủm tỉm nói.

"Các ngươi..... Đều là nam nhân." Trạch Hàn có chút rối rắm nhắc nhở.

Bạch Thánh Vũ gương mặt thản nhiên, "Không sai, chúng ta đều là nam nhân, ai nói nam nhân không thể yêu nhau! Ta lại không quan tâm những quy định thế tục cứng nhắc kia."

https://thuviensach.vn

"Vậy còn Trạch Linh? Hắn có thể tiếp nhận?" Trạch Lương cau mày, nếu hắn nhớ không lầm, Trạch Linh Nhất rất muốn cưới nàng dâu, sau đó yên ổn sinh sống qua cả đời, nhưng hắn hôm nay cùng Bạch Thánh Vũ.....

"Cuối cùng cho dù hắn có thể tiếp nhận, hay không thể tiếp nhận, ta cũng sẽ không bỏ qua hắn."con mắt Bạch Thánh Vũ tối đen, trong giọng nói đều là tình thế bắt buộc, "Ta tin tưởng, Trạch Linh sẽ không để cho ta thất vọng."

"Ngươi thật sự thương hắn?" Lưu Nguyệt đối với tình cảm đầyngu ngốc đột nhiên hỏi cái vấn đề này, cả Cảnh Duệ bên cạnh cũng giật mình trợn mắt.

Bạch Thánh Vũ chỉ cười không nói.

"Nếu Trạch Linh không thể tiếp nhận, ngươi có thể vì hắn, mà biến thành nữ nhân?" Mộ Lương cười có chút khó hiểu, nói ra một giả thiết.

"Được." Bạch Thánh Vũ ôm sát Trạch Linh, không chút do dự trả lời, "Chỉ cần hắn muốn ta việc làm, ta đều có thể làm được, trừ chuyện bắt ta rời đi."

"A, hai người các ngươi ngược lại rất xứng đôi." Mộ Lương nhàn nhạt nhìn hai người một cái, khẽ nở nụ cười, nói thật, này Bạch Thánh Vũ cùng Trạch Linh đều là người cực kỳ đẹp, tướng mạo Bạch Thánh Vũ có chút tà khí, mà Trạch Linh lại là oa Oa Kiểm có vẻ có chút non nớt hồn nhiên.

"Mộ Lương, ngươi có thể tiếp nhận chúng ta?" Bạch Thánh Vũ nhẹ giọng hỏi, trong giọng nói chút có khẩn trương không dễ dàng phát giác, hắn là có thể không quan tâm ánh mắt của người khác, nhưng nếu bằng hữu có thể hiểu bọn họ, hắn sẽ càng vui vẻ hơn.

"Vì sao không thể tiếp nhận, nếu A Noãn là nam tử, ta cũng như thế sẽ yêu thương nàng." Mộ Lương vuốt vuốt tay nhỏ bé của Hoa Khấp Tuyết,

https://thuviensach.vn

cười như gió nhẹ nhàng như nước chảy.

Nghe vậy, Bạch Thánh Vũ có chút cảm động, mà những người khác cũng bình thường trở lại, trong ánh mắt nhìn Bạch Thánh Vũ cùng Trạch Linh cũng tràn đầy chúc phúc, nam tử cùng nam tử ở chung một chỗ, con đường này không dễ đi, nhưng bọn hắn nhất định sẽ ủng hộ bọn họ.

"Cám ơn." Bạch Thánh Vũ liếc nhìn mọi người, trong mắt là chân thành cảm kích, cám ơn bọn họ có thể tiếp nhận hắn cùng Trạch Linh, cám ơn bọn họ có thể duy trì mình.

"Cảnh Duệ, ngươi theo chúng ta đi phòng giam Đông Phương Diệu nhìn một chút, những người khác đi nghỉ ngơi đi." Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết đứng dậy, nhìn Cảnh Duệ một cái.

"Dạ, Vương Gia." Cảnh Duệ ứng tiếng, đi theo phía sau hắn rời đi.

Mày Hoa Khấp Tuyết khẽ cau, Nhất là ánh mắt nhìn Trạch Linh thật sâu, trong mắt xẹt lên tia khó hiểu, híp híp mắt, quay đầu lại rời đi với Mộ Lương.

Phòng giam.

"Đông Phương Diệu." Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyếtở trên ghế hơi dựa vào, cười như không cười nhìn Đông Phương Diệu áo xốc xếch trước mắt, trong mắt đều là châm chọc.

"Mộ Lương, ngươi thật hèn hạ, thế mà lại liên thủ với Trịnh loan!"khuôn mặt Đông Phương Diệu tức giận, hắn thật không nghĩ tới, Đức vương người không tranh quyền thế nhất, thế nhưng lạikhiến cho phụ hoàng truyện ngôi cho hắn, rồi sau đó hạ lệnh thu binh, được, thật là tốt!

"Chậc, đều do ngươi muốn giành nữ nhân cùng Trịnh loan, hắn làm sao có thểtiếp tục không tranh quyền thế đây?" Mộ Lương chê cười, ngay sau

https://thuviensach.vn

đó lạnh lùng nhìn hắn, thấy hắn nghi ngờ, tốt bụnggiải nghi hoặc cho hắn, "Ngươi biết, hắn thích vương Tước Nhi không?"

"Vương, vương Tước Nhi." Đông Phương Diệu khẽ mở to hai mắt, sau đó thất bại lui về sau hai bước, "Liền chỉ vì một nữ nhân?"

" Cha của Vương Tước Nhi muốn cho nữ nhi mình làm hoàng hậu, ngươi nói, lý do này có đủ khiến Trịnh loan xưng đếhay không?" Mộ Lương hừ lạnh một tiếng, từ trong ống tay áo móc ra một hạt châu màu đỏ, nhẹ nhàng ném lên ném xuống.

Đông Phương Diệu không cam lòng nhìn Mộ Lương, mắt đầy máu, hắn bố trí tỉ mỉ lâu như vậy, cuối cùng lại thành công dã tràng, ông trời thật đúng là "Chăm sóc" hắn a!

"Đông Phương Diệu, nếu ngươi bốn năm trước không nghe Vân Tự tới đây trêu chọc, hiện tại ngươi cũng không cần ở tại chỗ này..... Nói cho cùng, là dã tâm của ngươi, hại ngươi." Mộ Lương tiếp tục đâm chỗ đau của hắn.

"Muốn đánh muốn giết ngươi dứt khoát một chút, có thể chết dưới tay của Thánh vương, Bổn cung cũng không uổng cuộc đời này rồi." Đông Phương Diệu lạnh lùng nở nụ cười, hôm nay bị bắt, hắn cũng không có ý định chạy thoát, Trịnh loan lên ngôi, thế lực của hắn tất nhiên bị thanh trừsạch sẽ.

"A, ai nói, ta muốn giết ngươi?" Mộ Lương cười đầy quỷ dị, Cảnh Duệ ở bên cạnh cũng phải cảm thấy kinh hãi.

Đông Phương Diệu cảnh giác nhìn hắn, trong lòng đột nhiên sinh ra một loại dự cảm chẳng lành.

"A Noãn,nàng có muốn nhìn huynh muội tương tàn hay không?" Mộ Lương quơ quơ huyết châu trong tay, cười híp mắt hỏi.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt liếc mắt nhìnhạt châu trong tay hắn, nhíu mày, từ chối cho ý kiến, thì ra là Mộ Lương giữ lại mạng của Đông Phương Vũ, là chờ đợi ngày này đây.

Tử Quang chậm rãi bọc huyết châulại, Đông Phương Diệu chỉ cảm thấy Tử Quang trước mắt chợt lóe, mở mắt ra lần nữa thì trước mặt đã có thêm một cô nương người đẫm máu, chỉ thấy đầu nàng phát tán rơi, dính đầy máu tươi, một nửa mặt lộ ra trắng bệch gần như tờ giấy.

Thân thể Đông Phương Vũ run rẩy, bị đau đớn hành hạ đến liền âm thanh cũng không phát ra được, nàng chậm rãi ngẩng đầu, trong thoáng chốc nhìn thấy hoàng huynh của mình.....

"Vũ nhi!" Đông Phương Diệu tỉ mỉ vừa nhìn, nữ nhân trước mặt người không ra người quỷ không ra quỷ, lại là Đông Phương vũ, không khỏi trợn to hai mắt.

"Ưmh..... Ưmh..... Hoàng..... Huynh..... Cứu....." Đông Phương Vũ g trong mắt tuyệt vọn phát ra ánh sáng hy vọng.

Đông Phương Diệu ôm nàng vào trong lòng, tức giận rống to, "Mộ Lương ngươi đúng là không phải là người, thế nhưng lại đối với Vũ nhi như vậy!"

"Thật là hảo ca ca nha, Đông Phương Diệu, ngươi có biết, Hảo muội muội này của ngươi đã làm chuyện, chỉ là trừng phạt như vậy, đã như là lợi cho nàng?" Mộ Lương cười lạnh, nghĩ đến A Noãn phải chịu những đau khổ kia, trong lòng hận không được đem Đông Phương vũ róc xương lóc thịt.

Đông Phương Diệu vô lực thở dài, "Mặc kệ nói thế nào, nàng là muội muội của ta." Hoàng gia không tình thân, nhưng đối với người muội muội này, hắn cũng không tính là hoàn toàn vô tình, sợ là Mộ Lương vì Vũ nhi tổn thương đến Hoa Khấp Tuyết, mới bị trừng phạt này.....

https://thuviensach.vn

"A, nàng thật sự là muội muội của ngươi?" Mộ Lương trong mắt lộ ra ánh sáng khát máu, đột nhiên đẩy một luồng ánh sáng màu tím đẩy qua quả cầu vào trong cơ thể Đông Phương Vũ, trầm ngâm, "Đông Phương vũ, giết hắn rồi, ngươi liền có thể được Trùng sinh."

Đông Phương Vũ sững sờ, nhìntay phải của mình dài ra lần nữa, trong mắt lộ ra khát vọng sinh tồn, ánh mắt nhìn về phía Đông Phương Diệu tất cả đều là sát ý.

"Vũ nhi, ta là ca ca của ngươi!" Đông Phương Diệu kinh hãi,sát ý trong mắt Đông Phương Vũ, nhìn hắn trở nên càng rõ ràng rõ!

Đông Phương Vũ cũng không để ý cái gì tình huynh muội, nàng chỉ biết, nàng bây giờ mọc ra tay phải, nếu nàng giết ca ca, liền có thể được Trùng sinh.....

Cơ hồ không do dự nửa phần, Đông Phương Vũ đánh về hướng Đông Phương Diệu, mà ánh mắt của Đông Phương Diệu cũng ở một khắc đótrở nên hung ác, nhanh chóng tránh ra, hướng Đông Phương Vũ đánh ra một chưởng.

Nhưng Mộ Lương lại không muốn làm cho Đông Phương Diệu tránh ra một chưởng này, vì vậy,công kíchcủa hai người tất cả đều rơi vào trên người của đối phương.

"Phốc!"

"Phốc!"

m thanhhai người nôn ra máu liền truyền đến, Đông Phương Diệu cùng Đông Phương Vũ không cam lòng trừng lớn cặp mắt, nặng nề ngã xuống đất.

https://thuviensach.vn

"Đây cũng là thân tình?" Mộ Lương châm chọc mà cười, chậm rãi đứng dậy, hắn vẫn là một người vô tình, Đông Phương Diệu bốn năm trước thiếu chút nữa hại chết hắn, vậy hôm nay hắn sẽ để cho hắn chết tại trên tay người thân của chính mình, mà Đông Phương Vũ, càng thêm chết chưa hết tội!

Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt nhìn một màn này, tâm tìnhkhông có gì dao động, chỉ là đột nhiên cảm thấy có chút ghê tởm, mơ hồ có chút kích động muốn ói, nhưng sợ Mộ Lương lo lắng, cố đè xuống cảm giác không khoẻ.

Nhưng Mộ Lương như thế nào lại không phát hiện sự khác lạ của nàng, cho là nàng không vui khi nhìn thấytrường hợp này, nhíu nhíu mày, ôm nàng bước nhanh đi ra khỏi phòng giam.

Cảnh Duệ thở dài, tìm người thanh lý phòng giam một chút, lúc này mới đi về nghỉ.

"A Noãn, mới vừa rồi sao vậy?" Mộ Lương lo lắng nhìn mặt có chút tái nhợt của nàng, muốn bắt mạch cho nàng, lại bị nàng ngăn cản.

"Không có việc gì, chỉ là mùi máu tươi quá nặng, ta không thích." Hoa Khấp Tuyết lắc đầu một cái, nhàn nhạt cười.

Mộ Lương Vi híp lại mắt, mùi máu tươi nặng? Có thể Nặng hơn so với trên chiến trường?

"Đừng lo lắng!" Hoa Khấp Tuyết bất đắc dĩ kéo tay áo của hắn một cái, "Tìm chỗ ngồi, ta có việc nói cho ngươi."

"Ừ." Mộ Lương gật đầu một cái, thấy nàng sắc mặt khôi phục lại bình thường, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, dẫn nàng ra ngoài thành đi tới con sông nhỏ.

https://thuviensach.vn

"A Noãn muốn nóichuyện gì?" Mộ Lương ôm nàng bay đến trên một thân cây, hai người nhẹ nhàng linh hoạt mà nằm ở trên nhánh cây.

"Mộ Lương, ta cảm thấy được Trạch Linh có chỗ nào đó có chút không đúng." Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng dựa vào trong ngực hắn, nói ra điều suy nghĩ.

Mộ Lương Vi sững sờ, "Có cái gì không đúng? Có sao?" Cho tới lúc Trạch Linh ngã vào trong ngực của Bạch Thánh Vũ t, hắn cũng không còn chú ý nhiều.

"Trạch Linh biến hóa không phải rất rõ ràng, nhưng mà nhìn kỹ, vẫn có thể nhìn ra điểm không đúng." Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, ngửa đầu nhìn Mộ Lương, "Nếu ta không nhìn lầm, xương cốt hắn biến nhỏ lại."

Trong mắt Mộ Lương xẹt qua tia kinh ngạc, xương cốt biến nhỏ? Một người một khi định hình xương cốt, là không thể nào có thay đổi gì, Súc Cốt Công này cái gì đó cũng chỉ là nghe nói mà thôi, Trạch Linh cũng không thể luyện a.

"Không cần kinh ngạc, ta không có nói đùa." Hoa Khấp Tuyết trầm giọng nói, "Ban đầu Trạch Linh chính là Oa Oa Kiểm, có chút nữ nhân, nhưng trước kia còn có chút anh khí nam nhân bao nhiêu, nhưng hôm nay theo ý ta....."

"A Noãn, nói thẳng đi, không cần vòng vo." Mộ Lương biết nàng là sợ chính mình là một khi nghe được sẽ không tiếp thụ nổi mới lượn quanh nhiều như vậy, lập tức cười cười.

Hoa Khấp Tuyết thở ra một hơi, nói ra giả thiếtcủa mình, "Mộ Lương, ta cảm thấy được, Trạch Linh không phải là nam nhân."

"Làm sao có thể?" trong mắt Mộ Lương đầy khiếp sợ, nhưng bọn họ trước kia cùng tắm chung một nơi, hắn có thể bảo đảm, Trạch Linh đúng là

https://thuviensach.vn

đàn ông.

"Trước kia có lẽ là vậy, nhưng mà bây giờ là không phải." giọng nói Hoa Khấp Tuyết chắc chắn, trong mắt to đầy tỏa sáng, "Chàng hãy nhìn kỹ một chút, ngũ quan Trạch Linh so với trước kia tinh xảo hơn rất nhiều, trong mi mắt có một cổ kiều mỵ mà cô nương mới có." Bây giờ mặc dù có rất nhiều ẻo lả, thế nhưng cũng không thể so sánh cùng cô nương chân chính, chính nàng cũng là nữ nhân, không thể nhìn lầm.

"Có phải hay không là bởi vì hắn thích Bạch Thánh Vũ, cho nên theo bản năng coi chính mình làm thành cô gái?" Mộ Lương vẫn cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

"Xương cốt, phong cách cũng thay đổi, làm sao có thể là do bởi vì tâm trạng thay đổi!" Hoa Khấp Tuyết chu mỏ một cái, có chút không chịu phục, "Nếu ta bây giờ muốn là nam nhân, qua tầm vài ngày cũng có thể trở thành ngũ đại tam thô sao?"

Mộ Lương thấy tiểu bộ dáng tích cực của nàng, trong bụng buồn cười, ngắt cái mũi của nàng, "Ta cũng vậy chưa nói nàng nhìn sai lầm nha, nàng lại gấp cái gì, chờ Trạch Linh tỉnh, chúng ta lại hỏi một chút tốt được không?"

Đôi lông mày Hoa Khấp Tuyết nhíu lại, hài lòng nhếch môi,cọ xát ở trong ngực Mộ Lương, "Nếu như Trạch Linh là cô gái, sợ rằng khi Bạch Thánh Vũ biết được sẽ cười đến điên lên."

"A Noãn cũng có lúc trở nên bướng bỉnh như vậy?" Mộ Lương bắt được trong mắt nàng lóe lên tia giảo hoạt, trêu ghẹo nói.

Hoa Khấp Tuyết sững sờ, có chút mê mang, "Ta cũng không biết....." Nàng tính tình có thể nói là đại biến rồi, mờ mờ ảo ảo mà cảm thấy trừ chuyện Mộ Lương bị thương, còn có nguyên nhân khác, nhưng nàng nghĩ bể đầu cũng không ra đến cùng là chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương thấy nàng ảo não cau mày, dịu dàng cười, cúi đầu hôn giữa lông mày nàng một cái, "Đứa ngốc, cần gì phí đầu óc suy nghĩ những thứ vô dụng này, vậy hả?"

"Đây không phải là chàng khơi lên sao!?" con mắt Hoa Khấp Tuyết nhíu lại, dẫm xuống nhánh cây đúng dậy khỏi người hắn, chu cái miệng nhỏ liền muốn cắn cắm của hắn, lại không nghĩ rằng dùng sức quá mạnh, làm cho nhánh cây gãy đi.

Mộ Lương tay mắt lanh lẹ ôm chặt Hoa Khấp Tuyết, bất đắc dĩ thở dài, vững vàng rơi trên mặt đất, "Ta hiểu biết rõ A Noãn yêu ta đến thảm, nhưng cũng không thể kích động như thế không đúng?"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoa Khấp Tuyết trở nên lạnh lùng, hừ nhẹ một tiếng xoay người rời đi, nhưng hai tai đỏ bừng của nànglại không tránh được mắt của Mộ Lương, im lặng cười cười, đuổi theo.

https://thuviensach.vn

Chương 91+2: Đại Toàn Thắng 【Thủ Đả Vip】(2)

Ban đêm, Trạch Linh từ từ tỉnh lại, giật giật cánh tay, lại phát hiện có người ôm mình, ngẩng đầu lên nhìn, liền nhìn thấy Bạch Thánh Vũ nghiêng người ở trên giường, trầm trầm ngủ, vẻ mặt thường ngày hoặc khôn khéo hoặc lười biếng bây giờ biến thành vô hại, ngược lại là dễ nhìn một chút.

Trong lúc nhất thời Trạch Linh có chút ngây ngẩn, không quá nửa tháng, làm sao lại xảy ra nhiều chuyện biến chuyển như vậy, hắn, thế nhưng thích một người đàn ông..... Đúng là điên rồi.

"Đẹp không?" Bạch Thánh Vũ đột nhiên mở mắt, một tay chống lấy đầu, nâng lên khuôn mặt đầy tươi cười cùng tà mị, cặp mắt bởi vì mới vừa tỉnh ngủ, mang theo một tia mông lung, một ít mị hoặc, âm thanh khàn khàn, lại mang theo sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng.

Trạch Linh liền đỏ lên, ngay sau đó trầm mặt quay đầu sang chỗ khác, nhưng mặc kệ trên mặt giả bộ không thèm để ý đến cỡ nào, nhịp tim tăng nhanh lại không lừa được người.

Bạch Thánh Vũ am hiểu đạo sâu này nói, cũng không trực tiếp một chút xé rách biểu hiện ưỡn ẹo không trung thực của hắn, mà là nhẹ nhàng đặt tay lên tim hắn, hơi chút dùng sức, đè xuống.

"Cút!" mặt Trạch Linh hoàn toàn đỏ hồng rồi, giơ tay lên vuốt ve tay của hắn, tức giận trợn trừng mắt nhìn hắn, nhưng trừng thế nào, đều cảm thấy mùi vị có chút thẹn thùng ở bên trong.

"A, Linh Nhi thẹn quá hóa giận." Bạch Thánh Vũ cười đến mập mờ, khẽ vuốt ve tóc có chút rối loạn của hắn.

https://thuviensach.vn

Trạch Linh nhìn chằm chằm nam nhân đầy yêu nghiệt trước mắt, đột nhiên có một loại cảm giác muốn ngửa mặt lên trời mà kêu lớn, hắn đây là tạo cái nghiệt gì, tại sao muốn chọc phải hắn.....

“Ngoan, đứng lên ăn cơm, mới vừa rồi ngươi đã đói đến chóng mặt rồi.” Bạch Thánh Vũ ôm hắn lên, âm thanh dịu dàng không thể nào diễn tả được.

Đói đến chóng mặt —— sắc mặt Trạch Linh liền đen lại, cụp đầu xuống chết sống không chịu nâng lên.

“Ha ha ha ha!” Bạch Thánh Vũ cười lớn, tay đang ôm của hắn liền buông lỏng, ngược lại che bụng của mình, khóe mắt dâng lên trong suốt, một tia thoải mái liền buống xuống tới khóe mắt hắn, càng tăng thêm mấy phần quyến rũ.

“Bạch Thánh Vũ nếu như ngươi cười nữa, ta lập tức đi rời!” Trạch Linh chợt đứng lên, giận dữ gầm nhẹ nhìn hắn chằm chằm, lại bởi vì thể lực vấn đề, bước chân có chút hư phù.

Bạch Thánh Vũ đứng dậy ôm chầm lấy hắn, trên mặt đã thu nụ cười lại, “Chớ lộn xộn,trước tiên chúng ta đi đại sảnh dùng bữa.” Dứt lời, lấy lên một áo bên ngoài khoác lên trên người Trạch Linh.

“Khụ, ta có thể tự đi.” Trạch Linh nhìn bàn tay nơi thắt lưng, còn có chút không thích ứng, yếu ớt nói.

“Bắt đầu từ bây giờ tập thói quen!” Làm sao Bạch Thánh Vũ không biết hắn đang nghĩ cái gì, hừ lạnh một tiếng, tay đặt ở thắt lưng hắn càng chặt, đột nhiên nghi ngờ nhìn về phía eo của hắn, “Trạch Linh, làm sao ngươi lại gầy nữa rồi?” Ngày hôm qua thời điểm hôn hắn còn chưa có như vậy.

Tâm Trạch Linh trầm xuống, cau mày nhìn Bạch Thánh Vũ, lắc đầu một cái.

https://thuviensach.vn

“Không có chuyện gì, ăn nhiều một chút sẽ trở lại là như cũ thôi.” Bạch Thánh Vũ khẽ cười nói, trong lòng mặc dù kỳ quái, nhưng rất nhanh ném ra sau ót, kéo hắn ra khỏi gian phòng.

“Ơ a, tới rồi?” Trạch Lương mặt trêu chọc nhìn hai người ôm nhau đang đi tới.

Trạch Linh có chút kinh ngạc, bọn họ phải là biết chuyện tình của hắn cùng Bạch Thánh Vũ rồi, tại sao còn có thể bình tĩnh như vậy?

“Về sau giết người, đừng quá liều mạng.” Mộ Lương nhấp một miếng trà, lạnh nhạt nói.

“Dạ, Vương Gia.” sắc mặt Trạch Linh hổ thẹn, cái kia chỉ là phát tiết, đã làm mọi người lo lắng rồi.

“Chính tại vì ta, về sau muốn giết ai ngươi không phải cần phải động thủ.” Bạch Thánh Vũ lành lạnh nhìn Mộ Lương một cái, ép Trạch Linh ngồi trên ghế kế bên, “Ăn cơm.”

“Bạch Thánh Vũ, nhìn ngươi so với trước kia thật đúng là kém hơn rất nhiều.” Lưu Nguyệt không nhịn được nói, trước kia Bạch Thánh Vũ biếng nhác, hôm nay ngược lại cường thế không ít.

“Lưu Nguyệt, vì hắn là người có gia thất, nên chững chạc một chút.” sau đó Cảnh Duệ lặng lẽ ăn món ăn trong bát, trong mắt thoáng hiện lên ý cười.

“Khụ khụ.....” Trạch Linh vốn đang ăn gấp, vừa nghe lời nói của Cảnh Duệ, không chú ý liền bị sặc, mặt đỏ bừng ở bên cạnh ho khan.

“Cảnh Duệ ngươi câm miệng!” Bạch Thánh Vũ lạnh lùng nhìn hắn một cái, đau lòng giúp Trạch Linh thuận khí, người lớn như vậy, cũng không biết chú ý một chút.

https://thuviensach.vn

“Trạch Linh, ngươi đi theo ta.” Hoa Khấp Tuyết cau mày nhìn hắn thật lâu, rốt cuộc không nhịn được lên tiếng.

“Vương phi?” Trạch Linh kinh ngạc nhìn nàng, hắn mới trở lại không bao lâu, đã trêu chọc vương phi chuyện rồi sao?

“A Noãn, ăn cơm trước đã.” Mộ Lương bất đắc dĩ cười cười, có muốn hỏi, tối thiểu phải ăn uống no đủ không đúng?

Hoa Khấp Tuyết ngẩn người, đối với chuyện mình gấp gáp như vậy có chút ảo não, nhàn nhạt nhìn Trạch Linh, hơi phiền não nói, “Mau ăn đi.”

Mọi người cùng nhau bị sặc, kinh ngạc nhìn Hoa Khấp Tuyết, đây chính là vương phi của họ sao?

Mắt của Hoa Khấp Tuyết lạnh xuống, mọi người liềntiếp tục ngoan ngoãn ăn cơm, đây mới chính là vương phi của họ.

Bạch Thánh Vũ cau mày nhìn Trạch Linh nhanh chóng ăn cơm, biết hắn rất nghe lời Hoa Khấp Tuyết nói, cũng không khuyên, chỉ là trách cứ nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái.

Mắt Mộ Lương liền nguy hiểm nhíu lại, lạnh lùng chống lại tầm mắt Bạch Thánh Vũ, người liền bị đánh một cái giật mình, trong lòng ảo não không thôi, hắn thế nào lại quên đi đem Mộ Lương này.....

Trạch Linh rất nhanh ăn xong cả chén cơm, ngoan ngoãn đứng lên, “Vương phi, thuộc hạ ăn xong rồi.”

Hoa Khấp Tuyết liếc mắt nhìn thức ăn trong chén, nhanh chóng ăn hết, ngay sau đó gật đầu với Trạch Linh một cái, đứng dậy vào trong phòng nghỉ.

https://thuviensach.vn

“Hoa Khấp Tuyết nàng phải ăn thật no cho ta!” Mộ Lương cau mày, không đồng ý nhìn nàng, cô nương này gần đây thế nào lại không có kiên nhẫn như vậy, một lát đói bụng làm thế nào.

“Một lát chuẩn bị bữa ăn khuya cho ta.” Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ một tiếng, mắt nhìn Trạch Linh, đi vào trong phòng.

“Cô nam quả nữ sao lại vào chung một phòng?!” Bạch Thánh Vũ sững sờ nhìn Trạch Linh đi theo vào, nhảy dựng lên liền muốn vọt vào, bị Mộ Lương cứng rắn ngăn cản.

“A Noãn tìm Trạch Linh có chuyện, an phận chút.” Mộ Lương lạnh lùng mà nói.

Bạch Thánh Vũ trợn mắt, “Ta sợ Hoa Khấp Tuyết ăn người của ta!”

“Có ta không ăn, làm sao có thể ăn hắn!” mặt Mộ Lương tối sầm, cắn răng nghiến lợi nói, nếu không phải là A Noãn một mực bảo đảm Trạch Linh là nữ nhân, hắn làm sao có thể để hai người các nàng đi vào!

Mọi người thấy vậy, đè xuống nghi ngờ trong lòng, lặng lẽ ăn cơm, thế nhưng ánh mắt vẫn không nhịn được nghiêng mắt nhìn cửa phòng đang đóng lại.

Bên trong phòng.

Hoa Khấp Tuyết quan sát Trạch Linh từ trên xuống dưới một lần, nhìn đến làm cho Trạch Linh cả người cũng không được tự nhiên.

“Vương, vương phi, thế nào?” Trạch Linh lúng túng nói.

“Cởi quần áo.” Hoa Khấp Tuyết thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt nói ra.

“Cái gì!?” Trạch Linh kinh ngạc nhìn nàng, không nhịn được lui về phía sau hai bước, thấy ánh mắt nàng lạnh dần, sắc mặt rối rắm nhíu một hồi,

https://thuviensach.vn

mới nhắm mắt lại, bàn tay run rẩy đưa lên cổ áo mình.

Ngoài cửa, mỗi một người đều có ảo thuật cao cường, làm sao sẽ không nghe được nội dung đàm luận bên trong.

“Mộ Lương, nàng kêu Trạch Linh cởi quần áo!” Bạch Thánh Vũ liền kinh ngạc, giận dữ hét.

Mộ Lương nhíu nhíu mày, trong lòng rất không có tư vị, nhưng hắn cũng không dám đối kháng cùng A Noãn hắn nhà, này có đè ép không vui trong lòng,ép Bạch Thánh Vũ lại trên bàn, “Cởi liền cởi, câm miệng!”

Hoa Khấp Tuyết nghe động tĩnh ngoài cửa, không vui nhíu nhíu mày, giơ tay lên vận khởi một luồng bạch quang, bạch quang bao phủ cả căn phòng, người bên ngoài không thể tiếp tục nghe được động tĩnh bên trong.

“Vương phi, ta có thể không cởi không.....” khuôn mặt Trạch Linh đầy ấm ức, “Chúng ta, nam nữ hữu biệt.....”

“Ai nói.” Hoa Khấp Tuyết đi qua ngồi xuống ghế dựa, lành lạnh nói.

“Cái gì?” Trạch Linh Nhất sững sờ, tay đang cởi áo dừng lại.

“Trạch Linh, ta cảm thấy được, ngươi là nữ nhân.” Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt lại, đứng dậy thuần thục cởi hết y phục của hắn ra, dĩ nhiên, trừ quần lót.

“Vương phi!” Trạch Linh giận tái mặt, đôi tay ôm ngực, “Người rốt cuộc muốn làm gì?” Hắn có thể vì vương phi vào sinh ra tử, cũng không đại biểu cho việc hắn vui lòng bị một nữ nhân đùa giỡn..... Xem ra tính tình của hắn xác thực có vấn đề.

“Khiêu Hồng, trói hắn.” Hoa Khấp Tuyết không để ý tới hắn, nhanh chóng rút Khiêu Hồng từ trong búi tóc ra, ném tới phía Trạch Linh, Khiêu

https://thuviensach.vn

Hồng hóa thành một sợi dây dài, cột đôi tay Trạch Linh lên trên đỉnh đầu.

“Vương phi!” Trạch Linh gầm nhẹ, ra sức giùng giằng.

“Trạch Linh, ngươi có phát hiện ra gần đây mình có biến hóa?” Hoa Khấp Tuyết đi tới trước mặt hắn, nhàn nhạt hỏi.

Trạch Linh Nhất sững sờ, từ từ dừng giãy giụa lại, hơi híp mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, gật đầu một cái, trực giác nói cho hắn biết, vương phi có năng lực hóa giải nghi hoặc của hắn.

Hoa Khấp Tuyết nhếch môi, nâng cằm hắn lên, một cái tay khác lau cổ họng của hắn.

Sắc mặt Trạch Linh đỏ bừng, cũng không dám phản kháng, nhưng trong lòng lại gấp gáp muốn chết, vương phi rốt cuộc là muốn làm gì? Trước đừng nói tới chuyện nam nữ thụ thụ bất thân, nếu Vương Gia biết, chắc chắn sẽ hắn cắt thành tám khúc.

“Trạch Linh, yết hầu nơi cổ của ngươi đã biến mất.” Hoa Khấp Tuyết sờ soạng nửa ngày, buông cằm của hắn ra, trong mắt hiện lên ý cười, đã có thể xác định, Trạch Linh là nữ nhân.

“Sao, làm sao có thể?” Trạch Linh trừng lớn mắt, theo bản năng lắc đầu.

“Như thế nào không thể nào?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, đôi tay chuyển xuống bờ vai của hắn, tốc độ rất nhanh sờ soạng từ thắt lưng của hắn trở lên hết một lần.

“Vương phi, người đang làm gì vậy, dừng tay a!” Trạch Linh cảm giác như mình đã nhìn thấy Tử Thần —— Vương Gia nhà bọn họ.

“Kêu cái gì, đều là nữ nhân, sờ sờ thì thế nào!” Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh, không nặng không nhẹ vỗ lên ngực Trạch Linh một cái, một dấu đỏ hiện lên

https://thuviensach.vn

làng da trắng nõn của Trạch Linh, nhìn qua rất là mập mờ.

“Nữ, nữ nhân?” Trạch Linh kinh hãi, không thể tin nhìn Hoa Khấp Tuyết.

“Xương cốt của ngươi so với xương cốt của một cô nương cùng một dạng, yết hầu cũng đã biến mất, còn không phải là nữ nhân?” hai tay Hoa Khấp Tuyết chắp sau lưng, lạnh lùng nói.

“Không thể nào, không thể nào.....” Trạch Linh lắc đầu, “Những thứ này có lẽ đều là trùng hợp, ta không thể nào là nữ nhân!” Hắn biết thân thể mình biến hóa, cũng từng nghĩ tới khả năng này, nhưng rất nhanh sẽ bị chính mình bác bỏ.

Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ một tiếng, nhìn sang nơi nào đó trên người hắn, “Ngươi là đang nói nó?”

“Khụ khụ, vương phi!” Trạch Linh liền xấu hổ, sắc mặt đỏ bừng, vương phi nàng có thể hay không đừng như vậy, trực tiếp như vậy!

“Những địa phương khác từ từ thay đổi, nơi đó..... Rất nhanh cũng sẽ biến mất thôi.” Hoa Khấp Tuyết sờ lỗ mũi một cái, phân tích nói.

Khiêu Hồng trên người của hắn nhanh chóng quét một luồng Hồng Quang, “Trạch Linh đúng không, ta có thể bảo đảm ngươi chính là nữ nhân!”

Lời này vừa nói ra, Trạch Linh cùng Hoa Khấp Tuyết cũng kinh ngạc nhìn về phía nàng, nàng lấy cái gì bảo đảm?

“Trên người Trạch Linh có một cỗ huyễn lực hộ thể, mỗi lần hắn bị thương tổn, huyễn lực của hắn cũng sẽ làm cho hắn bị thương mà không cần thuốc cũng có thể khỏe, nhưng huyễn lực này sử dụng một lần, sẽ bị giảm bớt một lần.”

https://thuviensach.vn

“Huyễn lực này che giấu giới tính chân chính của Trạch Linh?” Hoa Khấp Tuyết hỏi.

“Không sai, sức mạnh của bản thân Trạch Linh rất khó che giấu, nếu như không có đạo huyễn lực này hộ thể che giấu giới tính cùng huyễn lực của hắn, sẽ bị người có lòng phát hiện, sẽ xong đời!”

Khiêu Hồng nói.

“Ta là, nữ nhân?” sau khi Trạch Linh khiếp sợ, ngược lại đã bình tĩnh lại, nhíu nhíu mày, “Trước tiên buông ta ra.”

Khiêu Hồng nghe vậy, buông lỏng trói buộc đối với hắn ra, trở lại trên đầu Hoa Khấp Tuyết.

“Khiêu Hồng, nói rõ ràng sự tình ra.” Hoa Khấp Tuyết sờ búi tóc, lạnh nhạt nói, Trạch Linh ở một bên vuốt vuốt vai, cầm quần áo mặc vào, sau đó đến ghế bên cạnh ngồi xuống.

“Chủ tử, chức trách chủ yếu của ta cùng Liệp Tử là duy trì thăng bằng giữa các huyễn lực, mà chỉ với huyễn lực của ta cùng Liệp Tử, sẽ không đủ để duy trì sự cân bằng này.”

“Chủ tử, ngươi với nam nhân của ngươi có huyễn lực, là huyễn lực cường thịnh nhất, nhưng vẫn còn cần năm chủng huyễn lực khác phụ trợ.”

“Ta chính là một người trong đó?” Trạch Linh hỏi.

“Không sai, phải là người có Huyễn Lực có sắc, liền có thể ảnh hưởng giữa thăng bằng ở các giới.” Khiêu Hồng bay ra ngoài, quơ quơ.

“Hoa Thủy Thủy là màu xanh dương, Bạch Thánh Vũ là màu vàng nhạt, Trạch Linh phải.....” Hoa Khấp Tuyết cụp xuống suy nghĩ, không biết là đang nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

“Hoa Thủy Thủy cùng Bạch Thánh Vũ Huyễn Lực mặc dù có sắc, nhưng cũng không có khí tức đặc biệt, cho nên bình thường dùng một chút cũng không có chuyện, nhưng Trạch Linh là cô nương duy nhất trong năm người, huyễn lực của nàng có chuôi (dao...), lắp chuôi, làm chuôi (dao...), tiếng ngân, tiếng rung, tiếng leng keng, tiếng lanh lảnh, rung.”

“Ai sẽ tổn thương chúng ta?” Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng hỏi.

“Chủ tử, chuyện như vậy ngài cũng đừng hỏi, không bao lâu nữa các ngươi rồi sẽ biết, ta bây giờ nói cũng nói không rõ.” Khiêu Hồng thở dài.

“Được rồi.” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, không muốn nói, vậy liền không nói, chỉ là Trạch Linh.....

“Ta thì lúc nào, sẽ biến thành nữ nhân?” trong câu hỏi của Trạch Linh có chút gấp gấp, trong giọng nói mơ hồ có phần vui sướng, lấy thân nam nhi ở chung một chỗ cùng Bạch Thánh Vũ, hắn không thèm để ý, nhưng nếu hắn có thể biến thành cô nương, vì Bạch Thánh Vũ sanh con dưỡng cái, hai người sẽ trở nên hạnh phúc hơn.

“Chờ huyễn lực hộ thể của ngươi toàn bộ tiêu hao hết, là được rồi.”

“Vương phi, hãy đánh ta.” ánh mắt của Trạch Linh nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết giống như có tia sáng.

“Ngươi tự đâm đầu vào chỗ chết?” Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nàng nói không sai mà nàng biết nàng đánh hắn, sẽ đưa tới thêm một kẻ địch.

“Ta.....” trong tâm vui sướng kia của Trạch Linh bị hao mòn hơn phân nửa, tỉnh táo suy nghĩ một chút, ảo não nói, “Vương phi, là ta nóng lòng.”

“Ta liền nói, ta không nhìn lầm, Mộ Lương còn không chịu tin tưởng.” trong mắt Hoa Khấp Tuyết không giấu được hài lòng, mắt liếc nhìn Trạch Linh, giơ tay lên cởi kết giới ra, “Đi thôi, đi ra ngoài đi.”

https://thuviensach.vn

“Vương phi, trước đừng nói cho Bạch Thánh Vũ, chuyện ta thật ra là nữ nhân.” trong lòng Trạch Linh hiện tại rất loạn, một mặt rất vui vẻ, một mặt lại có chút lo lắng, nếu vẫn không thay đổi thành cô gái, vậy trước tiên lấy thân nam nhi ở chung một chỗ thôi.

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết cười như không cười nhìn hắn một cái, nâng bước đi ra ngoài.

Mộ Lương thấy Hoa Khấp Tuyết rốt cuộc đi ra rồi, trên mặt đang tối đen rốt cuộc được thấy ánh mặt trời, đẩy Bạch Thánh Vũ ra, thân mật ôm nàng, “Đúng không?”

“Ừ.” Hoa Khấp Tuyết nhàn nhạt cười, trong mắt là không giấu được hài lòng.

“Nhìn tiểu bộ dạng của nàng như vậy, rất là hài lòng sao?” Mộ Lương bật cười, không nhịn được hôn một cái lên trán của nàng.

“Hoa Khấp Tuyết, ngươi đã làm cái gì Trạch Linh!?” Bạch Thánh Vũ nắm lấy Trạch Linh, ánh mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết cũng bốc lửa, tay chỉ lên dấu đỏ ở ngực của Trạch Linh.

“A Noãn!” Mộ Lương thấy vậy, ánh mắt tối sầm lại, nguy hiểm nhìn Hoa Khấp Tuyết, “Ngươi tốt nhất cho ta một lời giải thích.” Không phải chỉ là đi kiểm tra giới tính sao? Tại sao lại lưu cái loại đó dấu vết!

“Không phải chỉ là một cái tát sao? Ta còn sờ soạng hắn, chàng có thể làm gì ta?” Hoa Khấp Tuyết lành lạnh mà nhìn hắn một cái, hừ nhẹ.

“Khụ khụ khụ.....” Cảnh Duệ đang uống nước trà liền bị sặc, kinh ngạc nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết.

“Hoa Khấp Tuyết, ta muốn giết chết ngươi!” Bạch Thánh Vũ rống giận, nói xong định động thủ, lại bị Trạch Linh từ phía sau ôm lấy.

https://thuviensach.vn

“Bạch Thánh Vũ, ngươi đừng làm loạn, vương phi là có hảo ý!” Trạch Linh trong mi mắt đều là ý cười, mắt nhìn Bạch Thánh Vũ, cũng đầy gió xuân nhộn nhạo, trong lòng không nhịn được bốc lên mùi dấm chua, tiểu tử thúi này thế mà bởi vì Hoa Khấp Tuyết lại vui vẻ thành cái bộ dáng này, thật sự là muốn chọc giận hắn đến chết? Hắn có biết hay không hắn là ai người của ai!

“Trạch Linh ngươi buông tay ra lão tử, ta muốn phế nàng!”

“A Noãn là nữ nhân của ta, Bạch Thánh Vũ ngươi thật muốn đánh nàng?” Mộ Lương lạnh lùng nhìn Bạch Thánh Vũ, người liền co rụt lại, bĩu môi, khuôn mặt không cam lòng.

“Bạch Thánh Vũ, ta có chút mệt nhọc.” Trạch Linh buồn cười nhìn đây tất cả, kéo tay áo của hắn một cái.

Bạch Thánh Vũ sững sờ, kinh ngạc nhìn về phía hắn, đây là thổ lộ với hắn sau, lần đầu tiên Trạch Linh chủ động cùng bản thân nói chuyện đi, trong lòng vui mừng tới cực điểm, sớm quên còn phải tính sổ cùng Hoa Khấp Tuyết, cười tủm tỉm ôm Trạch Linh rời đi.

“Chậc chậc,đây đúng với câu nói mỹ nhân..... A không, Mỹ Nam Kế!” Trạch Lương hài hước cười.

“Mộ Lương, ta cũng mệt nhọc, đi nghỉ ngơi đi, tất cả mọi người đi nghỉ ngơi đi!” Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, cười nhạt nhìn Mộ Lương.

Mộ Lương cười rất dịu dàng, khẽ gật đầu một cái, lại dịu dàng liếc nhìn mọi người, mới ôm Hoa Khấp Tuyết vào nhà.

“Điên rồi, Vương Gia thật dịu dàng đếnkinh khủng!” Trạch Lương xoa xoa đôi bàn tay cánh tay, Mộ Lương cười với bọn họ cũng dịu dàng như nước như vậy, vương phi chắc xong đời.

https://thuviensach.vn

“Nói nhảm, vương gia ghen tuông lớn bao nhiêu các ngươi còn không biết sao?” Cảnh Duệ liếc hắn một cái, “Vương phi lưu lại dấu tay trên người Trạch Linh, Vương Gia đoán chừng tức đến lật người rồi.”

“Ta muốn đi cứu tiểu thư!” Lưu Nguyệt rối rắm nhíu mày, đứng dậy muốn xông vào phòng của Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương.

Sắc mặt Cảnh Duệ tối sầm lại, đưa tay ôm nàng vào trong lòng, “Ngươi dính vào làm cái gì?”

“Tiểu thư..... Ô ô ô.....” Cảnh Duệ trực tiếp che miệng Lưu Nguyệt, nhàn nhạt nhìn Trạch Lương cùng Trạch Hàn một cái, thẳng đi vào trong phòng.

“Trạch Hàn, chúng ta làm gì bây giờ?” Trạch Lương ngáp một cái, lười biếng nhìn về phía Trạch Hàn.

“Ta với ngươi có thể làm gì?” Trạch Hàn chán ghét lui về phía sau hai bước, hắn cũng không thích nam nhân.

Trạch Lương mặt tối sầm, cắn răng nghiến lợi hừ lạnh, “Chưa bao giờ phát hiện, sao cái người này tự luyến như vậy!” Dứt lời, xoay người vào gian phòng của mình, “Bùm” một tiếng khép cửa phòng lại.

Mà Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương ——

Một nam nhân sức ghen rất lớn đương nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Hoa đại cô nương, ngày thứ hai, Hoa đại cô nương ngủ thẳng buổi trưa, cũng không ra khỏi gian phòng, mà tên nam nhân kia, thì gương mặt xuân phong hả hê. Hạ

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 92+1: Lực Lượng Của Mộ Lê (1)

Editor: Mộc Du

Tước quốc thu binh cùng với Mộ quốc thành lập mối quan hệ hữu nghị, Mộ quốc thừa thắng xông lên, đại quân công kích vào quốc đô của Phong quốc, từ đó Phong quốc sáp nhập vào Mộ quốc, dĩ nhiên, đây là nói sau.

Chiến sự đã kết thúc, hai ngày sau, đám người Mộ Lương lên đường trở về thành Dương Châu.

"Vương gia, Vân Tự đã biết tình huống của bên này." Cảnh Duệ cưỡi ngựa, nhỏ giọng hỏi.

"È hèm, bọn họ thả chim bồ câu báo tin cho Vân Tự rồi." Mộ Lương ngồi ở trên xe ngựa, ôm Hoa Khấp Tuyết cười tủm tỉm nhìn Cảnh Duệ, quan sát Hoa Khấp Tuyết thấy sắc mặt của nàng không tốt.

"Vương gia cứ như vậy mà nhìn chim bồ câu bay đi?" Trên mặt Trạch Lương tràn đầy hoài nghi.

"Ta cái gì cũng không làm." Mộ Lương vội vàng giải thích cho bản thân, lần này, hắn thật sự không hề làm gì cả, như có như không liếc nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, trong mắt thoáng qua ý cười.

"Đêm qua tiểu thư đói bụng, nên bắt chim bồ câu xuống nướng ăn rồi." Lưu Nguyệt yếu ớt mở miệng.

"Khụ khụ, vậy chim bồ câu bay về báo tin là....." Cảnh Duệ nhìn Lưu Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Lưu Nguyệt nhún nhún vai: "Chúng ta lại bắt một con chim bồ câu khác, thay đổi nội dung thư một chút rồi kêu Thiêu Hồng gửi đến tay Vân tự."

"Đổi thành cái gì?" Trạch Linh tò mò hỏi.

"Hôn ta một cái, ta cho ngươi biết." Bạch Thánh Vũ trợn mắt liếc nhìn Lưu Nguyệt, ý bảo nàng ngậm miệng, rồi cười híp mắt ngắt mặt cuả Trạch Linh, thật mịn màng một chút cũng không giống nam nhân.

"Cút." Trạch Linh ghét bỏ liếc mắt nhìn hắn sau đó vuốt ve tay của hắn.

"Ngươi vẫn là ghét bỏ ta là nam nhân." Bạch Thánh Vũ ủy khuất bĩu môi.

Trạch Linh liếc mắt xem thường, thấy mọi người không có chú ý vào bọn họ ở bên này, nhanh chóng hôn lên mặt Bạch Thánh Vũ một cái, nhìn nét mặt sững sờ của hắn, cười lên ha hả.

"Tiểu Linh nhi....." Hai mắt Bạch Thánh Vũ phát sáng, sâu kín nhìn về phía Trạch Linh.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ta nôn, Tiểu Linh nhi?" Trạch Lương che ngực, làm bộ dạng nôn mửa.

"Ngươi mang thai sao? Mấy tháng rồi hả? Nôn nghén khó chịu, nên ăn nhiều đồ chua một chút." Bạch Thánh Vũ lạnh nhạt hừ nói, ngay sau đó vừa cười vừa chớp mắt nhìn Trạch Linh.

Khóe miệng Trạch Linh giật giật, yên lặng đi tới phía sau xe ngựa, tạm thời không muốn nhìn thấy Bạch Thánh Vũ.

"Gọi ta Trạch Linh." Trạch Linh nghiêm mặt, đối với kiểu xưng hô "Tiểu Linh nhi" này xin miễn thứ cho kẻ bất tài, mặc kệ hắn là nam hay nữ, hắn đều không chịu nổi kiểu xưng hô buồn nôn như vậy.

https://thuviensach.vn

"Nội dung trong thư chính là nói chiến tranh lần này thất bại, để cho hắn thay đổi kế hoạch, Lưu Nguyệt đổi nội dung thư thành, chiến tranh vẫn chưa kết thúc, Tước quốc chiếm ưu thế."

"Tin tức chúng ta thắng lợi ta đã cho người phong tỏa, ba ngày sau mới có thể truyền đến thành Dương Châu, mà hai ngày sau chúng ta đã về tới nơi." Trong mắt Mộ Lương đều là tính toán, lần này, hắn phải khiến cho Vân Tự thua đến triệt để, không có ngày trở mình!

"Mộ Lương, ngươi thật gian trá." Bạch Thánh Vũ bĩu môi, nam nhân này căn bản chính là một con hồ ly khoác da người, xảo trá đến dọa người.

Mộ Lương nhíu mày, từ chối cho ý kiến.

"A Noãn, nàng còn muốn ăn thịt chim bồ câu không?" Mộ Lương tiến tới trước mặt Hoa Khấp Tuyết, trên mặt chứa đầy ý cười, một bàn tay còn khoác bên eo nàng.

Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng liếc nhìn hắn, vuốt ve bàn tay nơi thắt lưng, thời điểm nên thương hương tiếc ngọc thì hắn lại sử dụng sức mạnh, hiện tại là cái gì đây đánh ngựa rồi vuốt đuôi sao.

"A Noãn, ta cũng là vì tức giận mà....." Mặt Mộ Lương tràn đầy uất ức.

Tức giận là có thể mặc sức mà giày vò nàng? Hoa Khấp Tuyết nhìn hắn như muốn khoét ra một lỗ trên người hắn, hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Xe ngựa cán qua một khối đá, Hoa Khấp Tuyết liền ngã về bên cạnh, Mộ Lương một tay ôm lấy nàng kéo vào trong ngực, nhíu nhíu mày.

Hoa Khấp Tuyết hô nhỏ một tiếng, che bụng của mình, mày cau lại thật chặt nói: "Mộ Lương, bụng của ta đau quá." Trên trán toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

https://thuviensach.vn

Mọi người nghe vậy, lập tức dừng lại, khẩn trương nhìn về phía xe ngựa.

Mộ Lương nắm lấy cổ tay nàng bắt mạch, sắc mặt biến đổi liên tục từ lo lắng, đau lòng, nghi ngờ rồi đến vui sướng đan xen rất quái dị.

"Mộ Lương?" Thiêu Hồng đúng lúc truyền lực lượng vào trong cơ thể Hoa Khấp Tuyết, hiện tại bụng nàng đã tốt hơn rất nhiều, thấy cái bộ dáng này của Mộ Lương, có chút nghi ngờ kêu một tiếng.

"A, A Noãn....." Mộ Lương ngây ngốc nhìn nàng, vuốt ve mặt của nàng, lại sờ sờ bụng của nàng, về sau là nhẹ nhàng ôm nàng vào trong ngực, yên lặng đánh xe ngựa, vững vàng mà đi tiếp về phía trước.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, không biết cái biểu tình quái dị này của Mộ Lương rốt cuộc là do đâu.

"Mộ Lương, chàng làm sao vậy?" Hoa Khấp Tuyết hơi híp mắt, hắn rốt cuộc là thế nào? Ánh mắt làm sao lại đờ đẫn thành cái bộ dáng này.

Mộ Lương không lên tiếng, chỉ là cứ ngây ngốc nhìn về phía trước, đi đến bãi cỏ ở phía trước thì dừng lại, cẩn thận từng li từng tí ôm Hoa Khấp Tuyết xuống xe ngựa.

"A Noãn, nàng mang thai, ta được làm cha." Mộ Lương ngây ngốc nhìn Hoa Khấp Tuyết, trong âm thanh mang theo điểm ngốc nghếch.

"À?" Ánh mắt Hoa Khấp Tuyết cũng từ từ trở nên ngốc trệ, cái miệng nhỏ nhắn còn khẽ nhếch lên.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ha, tiểu thư có bảo bảo rồi...!" Nhân vật chính cứ đứng ngay ra tại chỗ mắt to trừng mắt nhỏ, ngược lại đám người ở bên cạnh lại lộ vẻ mặt vui mừng, Lưu Nguyệt càng nhịn không được, hoan hô la to.

https://thuviensach.vn

"Cảnh Duệ, Vương gia cùng Vương phi là như thế nào đây?" Trạch Linh kỳ quái nhìn Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết, mang thai là một chuyện tốt a, thế nào hai người này lại phản ứng như vậy?

"Là lần đầu tiên, khó tránh khỏi có chút không thích ứng được, từ từ sẽ tốt lên thôi." Cảnh Duệ sờ sờ mũi, yếu ớt nói, thời điểm Hoa Trảm Lãng cùng công chúa biết tin mang thai, trạng thái so với hai người này thì tốt hơn nhiều.

Khóe miệng Trạch Linh giật giật, theo bản năng sờ sờ bụng của mình, Bạch Thánh Vũ tinh mắt đã nhìn thấy động tác của Trạch Linh, trong mắt xẹt qua đau lòng, ôm hắn vào trong lòng nói: "Nhiều đứa nhỏ rất chán ghét, nếu là ta...ta mới không cần đấy."

Trạch Linh nghe vậy, sắc mặt trong nháy mắt liền đen xuống, lạnh lùng trừng mắt nhìn Bạch Thánh Vũ, giơ tay lên đẩy hắn ra, không cần đứa bé? Vậy hắn, a, không đúng, là nàng về sau sẽ tìm người khác sinh!

Bạch Thánh Vũ với vẻ mặt vô tội không hiểu ra sao, hắn đã làm cái gì sao?

Đáng thương cho Bạch Thánh Vũ vẫn chưa biết thân phận củaTrạch Linh, cuộc sống về sau, cũng bởi vì không biết nên càng không ngừng nói nữ nhân không tốt, đã đắc tội với Trạch Linh triệt để ——

"A Noãn, là ta không tốt, nếu như ta sớm phát hiện, ta nhất định sẽ không để cho nàng một mình đến Mang sơn, sẽ không để cho nàng một mình đi đối kháng với Phong Vụ Niên....." Mộ Lương từ vẻ mặt ngây ngốc biến thành áy náy, nhỏ giọng nhắc đi nhắc lại, lần này A Noãn đau bụng, chắc chắn là do bị ảnh hưởng.

"Mấy tháng?" Hoa Khấp Tuyết vỗ nhẹ lên mặt Mộ Lương, cắt đứt lời của hắn, ngây ngốc hỏi.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương nghe vậy, áy náy trên mặt liền biến mất hết, lại biến thành vẻ ngốc trệ như lúc đầu: "Một tháng."

Hoa Khấp Tuyết "Nha" một tiếng, không nói thêm gì nữa, đi trở về xe ngựa, lẳng lặng mà ngồi ở trong xe ngựa cả người mềm oặt đi, sững sờ nhìn về phía trước, không biết là đang nghĩ cái gì.

Một tháng —— thì ra đây chính là nguyên nhân tính tình của mình đại biến, xem ra bảo bảo của nàng rất bướng bỉnh.

Mộ Lương cũng lặng lẽ đi trở về xe ngựa, lôi tất cả y phục ra, khoác từng cái lên người Hoa Khấp Tuyết.

"Vương gia, ngài đang làm gì?" Cảnh Duệ xấu hổ nhìn, không nhịn được hỏi.

Mộ Lương sững sờ nhìn hắn rồi nói: "Phụ nữ có thai không thể bị lạnh."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Bị lạnh..... Mọi người khóc không ra nước mắt, Vương gia, lão ngài xem ánh mặt trời ở phía ngoài một chút đi, chính là không mặc cũng sẽ không lạnh đâu!

"Mộ Lương, ta rất nóng." Hoa Khấp Tuyết nhíu nhíu mày, cởi y phục hắn vừa mặc lên người xuống.

"Nóng?" Mộ Lương trợn mắt, nhanh chóng lấy hết y phục vừa mới khoác lên cho nàng xuống, phụ nữ có thai cũng không thể quá nóng.

Mọi người lại lần nữa vỗ trán, Vương gia, ngài đây là đang mò mẫm giày vò cái gì chứ?

Trạch Linh thở ra một hơi, leo lên xe ngựa, vì Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết mà làm người đánh xe, ánh mắt ý bảo đoàn người có thể tiếp tục gấp

https://thuviensach.vn

rút mà lên đường rồi.

"Vương gia, để ta tới chăm sóc tiểu thư." Lưu Nguyệt thật sự không nhìn nổi bộ dạng "Si ngốc" này của Mộ Lương nữa.

Vậy mà Mộ Lương nghe xong lời này liền quay đầu lại trợn mắt lạnh lẽo, âm thanh phát rét nói: "Ta muốn tự mình chăm sóc, ngươi đừng có mà giành với ta!"

Lưu Nguyệt bị trừng lạnh hết sống lưng, vẻ mặt như đưa đám lùi về trong ngực Cảnh Duệ, Vương gia ngài muốn tự chăm sóc thì cứ tự chăm sóc đi, tiểu thư không bị người giày vò đến hỏng mới lạ.

Còn những người khác thì nghĩ, Vương gia, ngài hãy nhanh chút tỉnh táo lại đi, mặc dù là bình thường người luôn khi dễ chúng ta nhưng nhìn người không bình thường như vậy chúng ta càng đau xót hơn.

"A Noãn, phụ nữ có thai thích ăn chua." Mộ Lương đút cho nàng ba hạt hoàn thuốc, lại không biết từ đâu móc ra một túi ô mai, vê thành một khỏa, đưa đến bên miệng Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết trừng mắt nhìn, há mồm ngậm, ngay sau đó cau mày phun ra: "Khó ăn."

"Vậy không ăn." Mộ Lương thụ giáo, ngoan ngoãn hỏi: "A Noãn muốn ăn cái gì?"

"Ta không đói bụng."

"Phụ nữ có thai sức ăn đều rất lớn, A Noãn, nàng không thể không đói bụng, đây là đối với thai nhi không tốt....." Mộ Lương lại bắt đầu nói lảm nhảm.

https://thuviensach.vn

"Vương gia, chuyện này cũng là mỗi người mỗi khác, không thể quơ đũa cả nắm!" Trạch Linh ở bên ngoài thật sự là nghe không nổi nữa, liếc mắt nhắc nhở.

"Còn cần ngươi nói sao?" Mộ Lương lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, ngược lại lo lắng nhìn Hoa Khấp Tuyết: "A Noãn, nàng quá gầy." Dứt lời, còn bấm bấm cái eo thon của nàng, trong mắt càng thêm sầu lo.

Vương gia, ngài đây là triệu chứng của tiền sản u buồn, có phải là lo lắng không đâu quá mức hay không? Trạch Linh chỉ cảm thấy lệ rơi đầy mặt.

"A Noãn, đều tại ta, ta trước kia đã để nàng đói bụng." Bộ mặt Mộ Lương ấm ức.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, lại vẫn thật nghe theo Mộ Lương nhíu mày lại, sờ sờ bụng của mình, gật đầu một cái: "Trước kia còn cảm thấy chàng rất tốt, thì ra là chàng tuyệt không tốt một chút nào, để cho ta bị đói rất gầy....."

.....

Dọc theo đường đi, mọi người được chứng kiến cảnh hai người mắt to trừng mắt nhỏ, nói chuyện thì làm cho người ta muốn hộc máu, trong lòng mọi người đều đang hò hét, Vương gia cùng Vương phi bị chuyện vui kích thích đến choáng váng đầu óc, đến lúc nào thì mới có thể khôi phục lại dáng vẻ thông minh tài trí đây?

Hôm sau, Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết chậm rãi tỉnh lại, ngắm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phớt phớt hồng khi ngủ của nàng, dịu dàng nở nụ cười, bàn tay theo ý thức vuốt ve bụng của nàng, trong này là chứa đứa bé của bọn họ đấy.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết cũng tỉnh lại, mở ra cặp mắt to có đôi chút mông lung, hít hít cái mũi, hướng vào trong ngực của Mộ Lương chui chui, vô lực nói: "Mộ Lương, ngày hôm qua hai chúng ta đã làm chuyện ngu ngốc rồi." Nàng cũng không quên chuyện ngày hôm qua thời điểm hai người mới vừa biết tin nàng mang thai, cái phản ứng đó.....

"Không có chuyện gì, đều không phải là người ngoài, khó có dịp cho bọn họ thấy một lần chuyện cười." Mộ Lương cũng không ngại, mặc dù ngày hôm qua nhìn hai người thật sự rất ngu ngốc nhưng những thứ này so với sự vui sướng trong lòng, thì cũng không tính là cái gì.

"Mộ Lương, ta có bảo bảo." Hoa Khấp Tuyết si ngốc nở nụ cười.

Mộ Lương cười đến gương mặt dịu dàng như nước: "Ừ, chúng ta đã được làm cha làm mẹ rồi." Tìm cái gối đệm mềm đệm ở sau lưng, để cho nàng tựa thoải mái hơn.

"Cảnh Duệ, đến nơi nào rồi hả?" Mộ Lương vén rèm xe lên, nhìn mọi người đã sớm tỉnh, thản nhiên hỏi.

"Vương gia, còn cách thành Dương Châu không xa." Cảnh Duệ đưa hộp đựng thức ăn trong tay cho Mộ Lương: "Vương gia, đây là điểm tâm ta mới vừa mua."

Mộ Lương cười nhạt, gật đầu một cái, nhận lấy hộp đựng thức ăn.

Cảnh Duệ âm thầm quan sát Mộ Lương một phen, khuôn mặt hắn lúc này là tràn đầy nhu tình, đã không còn cái bộ dáng đờ đẫn của ngày hôm qua nữa, xem ra là đã khôi phục bình thường rồi..... Hô, bọn họ rốt cuộc cũng đã được giải thoát, cái loại cảm giác muốn cười nhưng lại không thể cười đó thật là vô cùng khó chịu a!

"A Noãn, ăn chút điểm tâm đi, một lát ta đút nàng ăn cháo." Mộ Lương cười híp mắt nói.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết chống lại con ngươi tràn đầy vui sướng của hắn, gương mặt hơi đỏ lên, giơ tay lên muốn nhận lấy bánh ngọt, lại bị Mộ Lương trừng mắt liếc.

"Nương tử để vi phu tới phục vụ nàng."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ta...ta tự mình có thể..... Ưmh....." Mặt Hoa Khấp Tuyết càng đỏ hơn, lời còn chưa nói hết, đã bị điểm tâm trong miệng làm cho nàng buồn buồn bực ngừng lại, không khỏi tức giận nhìn chằm chằm Mộ Lương.

"A Noãn, nàng cứ ngoan ngoãn để cho ta cưng chiều là tốt rồi." Mộ Lương thân mật liếm sạch vụn bánh bên miệng nàng.

"Ta là người, không phải sủng vật." Hoa Khấp Tuyết vô lực thở dài, hắn cưng chiều mình đương nhiên là tốt nhưng nếu như quá mức gì kia thì nàng sợ mình sẽ không chịu nổi.

Mộ Lương nghe được hai từ "Sủng vật", gương mặt tuấn tú nhanh chóng trầm xuống: "Thiêu Hồng, ngươi mang con rắn chết tiệt kia đi!"

Hồng quang chợt lóe, Thiêu Hồng biến thành một cái kẹp, từ trong y phục của Hoa Khấp Tuyết gắp ra một con Hồng Xà, ném xuống đất, con rắn nhỏ đáng thương nhìn Hoa Khấp Tuyết, thè thè lưỡi.

https://thuviensach.vn

Chương 92+2: Lực Lượng Của Mộ Lê (2)

Editor: Mộc Du

Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy cảnh này, mẫu tính đại phát, liền muốn bắt lấy con rắn nhỏ, lại bị Mộ Lương ngăn lại.

"A Noãn, nàng làm gì mà đối tốt với nó như vậy, nó cũng không phải là con trai của nàng." Mộ Lương bất mãn hừ nhẹ, ngay sau đó ưỡn nghiêm mặt cười: "A Noãn, thay vì nàng đối tốt với nó thì không bằng đối với ta tốt một chút."

"Ta đối với chàng chưa đủ tốt sao?" Hoa Khấp Tuyết không dời mắt khỏi con rắn nhỏ, nguy hiểm hướng nhìn Mộ Lương, dám nói không được, nàng lập tức mang theo bụng bầu bỏ đi!

Mộ Lương lập tức lắc đầu.

"A Noãn, về sau nơi nào nàng cũng đừng đi, chuyện gì cũng đừng làm cứ ngoan ngoãn dưỡng thai."

Đón lấy ánh mắt khó hiểu của Hoa Khấp Tuyết, Mộ Lương có chút áy náy giải thích: "Ngày trước ta không biết nàng có bảo bảo, nàng vừa tới mang sơn vừa đi chiến trường, mặc dù huyễn thuật của nảng cao, nhưng vẫn là có chút ảnh hưởng, hôm qua nàng bị đau bụng, chính là động thai khí rồi, cho nên về sau nàng phải cẩn thận dưỡng thai, nếu không đối với nàng và đứa bé đều không tốt."

"Con của chúng ta, yếu ớt như vậy à." Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, sờ sờ bụng của mình.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Mộ Lương co rút, nghiến răng, lại thay đổi một bộ mặt dịu dàng: "Ta sẽ bảo vệ nàng và con trai thật tốt."

"Làm sao chàng biết là nhi tử?" Hoa Khấp Tuyết tiếp lời.

Khóe miệng Mộ Lương vừa kéo, người mang thai để tâm vào nhiều chuyện vụn vặt như vậy sao!

"Trạch Linh, ngươi nói Tuyết Tuyết mang thai, rốt cuộc là tốt hay là không tốt đây?" Bạch Thánh Vũ lại gần, nhỏ giọng hỏi.

"Đương nhiên là tốt á..., Không lâu nữa Thánh Vương phủ sẽ có nhiều đứa bé, có cái gì không tốt?" Trạch Linh trừng mắt, kỳ quái liếc nhìn hắn một cái, hắn thật sự là không thích đứa bé.

"Không phải rồi, ta là nói, Mộ Lương....." Bạch Thánh Vũ liếc mắt: "Ta cảm thấy Mộ Lương còn có thể làm ra rất nhiều chuyện kinh hãi thế tục." Biểu hiện quái dị của ngày hôm qua chính là khởi đầu.

"Có thể làm ra nhiều chuyện kinh hãi thế tục thì nhiều nhất không phải là cưng chiều vương phi hơn sao?" Trực giác của Trạch Linh cho là hắn nghĩ hơi nhiều.

Bạch Thánh Vũ lười phải giải thích, dù thế nào đi nữa dự cảm của hắn nhất định rất chính xác, chờ xem kịch vui là được rồi.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Trạch Linh, ngươi rất yêu thích đứa bé sao?" Yên tĩnh một lát, Bạch Thánh Vũ lại hỏi.

"Ừm." Trạch Linh thản nhiên liếc nhìn hắn một cái, gật đầu.

Sắc mặt Bạch Thánh Vũ rối rắm hạ mắt xuống, lại nói: "Vậy sau này chúng ta nhận nuôi một đứa bé đi."

https://thuviensach.vn

Trạch Linh ngẩn người, ngay sau đó dịu dàng cười cười, nhưng không nói lời nào.

Bạch Thánh Vũ vui mừng nhìn thấy đáy mắt hắn có dịu dàng, đột nhiên có một loại kích động vui sướng đến phát khóc, Tiểu Linh Nhi nhà hắn thật sự là tiếp nhận hắn rồi!

"Tiểu Linh Nhi....."

Mặt Trạch Linh tối sầm, lại thấy hắn nghi ngờ sờ sờ vai của mình:"Ngươi có phải là lùn hơn một chút hay không?" Ôm vào trong ngực, thế nào lại nhỏ nhiều như vậy?

Tâm tư Trạch Linh hướng về phương xa, nhẹ nhàng gạt tay của hắn: "Ngươi nghĩ hơi nhiều đó."

Bạch Thánh Vũ nhíu nhíu mày, thật sự là hắn nghĩ nhiều sao?

"Bạch Thánh Vũ!" Âm thanh của Mộ Lương từ trong xe ngựa truyền ra.

"Mộ đại gia, có gì phân phó?" Bạch Thánh Vũ liếc mắt, cười híp mắt tiến lên.

"Ta nhớ là trong nhà của ngươi có một cái giường Noãn Ngọc." Mộ Lương cười như không cười nhìn hắn, trong mắt đều là tính toán.

"Đây chính là bảo bối của ta, làm sao ngươi có thể tính toán nó!" Bạch Thánh Vũ mặt tối sầm.

Mộ Lương nhíu mày, thật sâu liếc mắt nhìn hắn một cái: "Trạch Linh đâu, ngươi tuổi cũng không còn nhỏ, đúng lúc ta tìm người gả cho ngươi....."

"Ta cho!" Vẻ mặt Bạch Thánh Vũ đau lòng, ôm Trạch Linh thật chặt trong lòng, tìm được một chút an ủi.

https://thuviensach.vn

Trạch Linh lúng túng liếc mắt nhìn Vương gia đang cười như không cười nhìn mình, hắn bây giờ vẫn còn là thân nam nhi, có thể đừng nói "Gả" không?

"Tiểu Linh nhi, ngươi phải bồi thường cho ta....." Bạch Thánh Vũ vùi mặt vào hõm vai của hắn, bả vai lay động, chiếc giường Noãn Ngọc này là hắn tốn hết một năm này mới tìm được, càng không cần phải nói đến tài lực đã hao phí, tên khốn kiếp Mộ Lương này tự mình có nhiều tiền như vậy, tại sao còn tính toán với hắn!

"Giường Noãn Ngọc..... Ta có thể không muốn?" Hoa Khấp Tuyết yếu ớt liếc nhìn Mộ Lương.

Mộ Lương sững sờ, trợn mắt nhìn gương mặt tràn đầy hy vọng của Bạch Thánh Vũ ở bên cạnh, nghi ngờ mà hỏi: "Tại sao? Giường Noãn Ngọc này có thể lưu thôngmáu, còn có thể giữ ấm a."

"Cứng lắm." Hoa Khấp Tuyết sờ lỗ mũi một cái, gương mặt vô tội, có tốt hơn nữa thì giường Noãn Ngọc này cũng chỉ là một tảng đá thôi.

"Ta quên mất." Mộ Lương nhíu nhíu mày, sâu kín nhìn Bạch Thánh Vũ.

Sống lưng Bạch Thánh Vũ lạnh toát, trực giác mách bảo, tên hồ ly này, không phải là còn nhớ rõ cái đó đi.....

"Thánh Vũ, ta nhớ là nhà của ngươi còn có một cái giường gấm bằng bông tự nhiên."

"Mộ Lương! Ngươi có phải là cả ngày đều ở đây nhớ thương bảo bối nhà ta hay không!" Bạch Thánh Vũ rống giận, chăn gấm vải bông đó là được chế thành từ một loại bông vải tự nhiên vô cùng hiếm có, mềm mại khác thường, hắn luôn giấu ở gia bảo, vẫn luôn không nỡ dùng!

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

https://thuviensach.vn

"Dù sao ngươi cũng đặt không ở nhà." Ánh mắt Mộ Lương lạnh nhạt.

Bạch Thánh Vũ hừ lạnh một tiếng, uốn éo quay đầu đi không để ý đến hắn.

"Trạch Linh đâu....."Tên hồ ly nào đó chậm rãi hô.

"Ta đưa!" Bạch Thánh Vũ rống to, hung dữ mà nhìn tới Mộ Lương, hắn nhận thua còn không được sao? Đợi lúc nào đó hắn bắt được tử huyệt của Mộ Lương thì sẽ chỉnh chết hắn.

Mà tử huyệt của Mộ Lương chính là Hoa Khấp Tuyết, đời này của Bạch Thánh Vũ chình là không có cơ hội rồi, đời sau..... Cũng không.

Trạch Linh nghẹn cười đến khó chịu, nếu như nói Bạch Thánh Vũ giảo hoạt như hồ ly, thì Vương gia chính là hồ tiên, núi này cao còn có núi khác cao hơn.

"Tiểu Linh nhi, ngươi còn cười!" Sau khi Bạch Thánh Vũ đau lòng xong, phát hiện tiểu tử này đang vui sướng khi người gặp họa, giận đến lỗ mũi cũng phồng lên, hắn chịu uất ức để cầu toàn như vậy còn không phải là vì hắn, đáp lại mình là hắn cười đến vui vẻ như vậy.

Trong lòng một hồi khó chịu, cúi đầu hung hăng hôn Trạch Linh, tựa như trừng phạt dùng sức gặm cắn.

Lưu Nguyệt chui vào trong ngực Cảnh Duệ, còn che kín ánh mắt của Cảnh Duệ, nhỏ giọng nói: "Bộ dạng hôn môi của hai người đàn ông tuấn mỹ này, thật ra thì rất vui tai vui mắt."

Trạch Lương cùng Trạch Hàn biết điều hướng nhìn phía xa nhưng trong lòng vẫn là không nhịn được cười.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên liếc nhìn bọn họ, ngáp một cái, nhích lại gần trong ngực Mộ Lương hơn, Mộ Lương dịu dàng ở trên trán nàng hôn một cái, nhìn hai người đang ôm hôn, lại nhớ tới đứa bé trong bụng ý nghĩ xấu lại xông ra ——

"Thánh Vũ ngươi chú ý trường hợp một chút, đừng dạy hư đứa bé của ta."

"Mộ Lương con trai của ngươi không cần dạy thì cũng sẽ hư hơn so với chúng ta!" Bạch Thánh Vũ rống giận.

"Bảo bảo, con cũng đừng học theo cha mình." Hoa Khấp Tuyết nhỏ giọng nhắc đi nhắc lại, thật xấu.

Mắt phượng của Mộ Lương nguy hiểm nhíu lại, đầu ngón tay bắn ra, màn xe rơi xuống, cúi người nhẹ nhàng hôn lên cánh môi của nàng, tỉ mỉ miêu tả hình dạng cánh môi của nàng, nhân lúc nàng đang run rẩy cái miệng nhỏ nhắn hé mở liền đưa đầu lưỡi vào thăm dò, nuốt vào mùi thơm cùng tiếng than nhẹ của nàng.

Nhìn thủy mâu mờ mịt trong ngực, hai gò má đỏ bừng, Mộ Lương cười đến bộc phát tà khí.

Hoa Khấp Tuyết liếm miệng một cái, tức giận trợn mắt liếc nhìn hắn: "Hiện tại ta đang mang thai!" Cho nên không thể làm loạn.

"Cho nên ta chỉ là hôn nàng nha." Mộ Lương cười đến vô tội, bàn tay chạy dọc ở trên người nàng, đốt lửa khắp nơi.

Hoa Khấp Tuyết rên lên một tiếng, chậm rãi nhắm mắt lại, tính toán nghênh đón nhiệt tình của hắn, lại không nghĩ rằng người nào đó lại dừng động tác, mở mắt có chút không hiểu nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

"A Noãn nàng có bảo bảo, cho nên....." Mộ lạnh rút tay về: "Ta không thể làm loạn."

Hoa Khấp Tuyết hít sâu một hơi thiếu chút nữa không nhịn được xông lên ra tay với hắn, hai mắt to hồng, căm hận nhìn chằm chằm vẻ mặt vô tội của nam nhân này, được, rất tốt, trêu chọc xong rồi mới nói lời này, vậy thì sau này cũng đừng nghĩ đến việc đụng vào nàng!

Mộ Lương thấy vậy, cười đến không thấy mắt mũi nhưng chuyện hắn không ngờ, chính là nhất thời nổi ý xấu trêu chọc nàng, lại làm hại mình sau chín tháng trải qua một loại cuộc sống của hòa thượng.....

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Thành Dương Châu, Hoàng cung, Việt Linh cung.

"Bùm!" một tiếng, cửa lớn bị đẩy ra, Mộ Lê đang ôm Bạch Thánh Diêu ân ái sắc mặt lạnh lẽo, lạnh lùng nhìn về phía đám người ở cửa.

"Vân tướng tự ý xông vào tẩm cung của trẫm, là có ý gì?" Mộ Lê kéo Bạch Thánh Diêu ra phía sau, cười lạnh nói, động tác thật mau, ngay cả Ngự Lâm quân cũng đã triệu tập?

Vân Tự cười ha ha, nhìn sau lưng một nhóm lớn Ngự Lâm quân, nhìn Mộ Lê châm chọc: "Cựu thần đến đây dĩ nhiên là để giúp Hoàng thượng phân ưu." Hắn đã nhận được tin tức, quân đội Mộ quốc ở Trầm Bích Quan đang trong trận đánh không được thuận lợi, đây cũng là thời điểm hắn nên động thủ, Phong Vụ Niên cùng hắn trao đổi tin tức, nói hắn có cái trận thế gì đó bảo đảm nhất định có thể đánh thắng trận, mà Bội Quan bên kia, hắn đã sai người đốt quân lương, đương nhiên cũng sẽ không chống đỡ được bao lâu.

"Phân ưu?" Mộ Lê cười lạnh: "Ngươi có thể tiếp tục mở mắt nói mò, mang theo Ngự Lâm quân bao vây tẩm cung của trẫm, đây chính là phân

https://thuviensach.vn

ưu?"

"Tiểu hoàng đế, đến bây giờ ngươi còn có thể lớn lối như thế? Cuộc chiến tranh này, Mộ quốc nhất định sẽ thua, Mộ Lương có thể trở về hay không còn chưa biết, không có hắn, ngươi còn có thể dựa vào người nào?" Vân Tự cũng lười ngụy trang, trực tiếp vạch mặt:"Nếu như ngươi ngoan ngoãn giao ngọc tỷ ra đây, ta còn có thể tha cho ngươi một mạng."

"Ha ha ha ha, Vân Tự ơi là Vân Tự, trong mắt ngươi trẫm lại vô dụng đến mức này!" Mộ Lê ôm sát Bạch Thánh Diêu, châm chọc mà cười.

"Luôn có một số người như vậy, tự cho mình là đúng nhưng không biết mình là đang tự tìm chết." Bạch Thánh Diêu thương hại nhìn Vân Tự, thật không biết Vân Tự này là thế nào mà lên làm Tể Tướng được, hôm qua Vương gia cùng Tuyết Tuyết truyền đến tin tức, Vân Tự này sợ là bị gạt thật rồi.

"Hừ, một tiện nhân như ngươi, nơi này có phần cho ngươi nói chuyện sao?" Sắc mặt Vân Tự lúc thì đỏ lúc thì xanh, hướng về người phía sau nháy mắt, người nọ gật đầu một cái, hướng Bạch Thánh Diêu chộp tới.

Sắc mặt Mộ Lê run lên, mang theo Bạch Thánh Diêu nhanh chóng bay đến bên ngoài tẩm cung, trong mắt là lạnh lẽo thấu xương: "Vốn định cho ngươi một ít mặt mũi, tối nay động thủ lần nữa nhưng ngươi lại dám động đếnThánh Diêu, vậy thì đừng trách trẫm vô tình."

Dứt lời, uy áp cường đại hướng tới bốn phía khuếch tán, huyễn lực của Mộ Lê ở trong khoảng thời gian ngắn tăng lên rất nhiều, những Ngự Lâm quân này căn bản không đủ gây ra uy hiếp với hắn.

Thật ra thì Vân Tự cũng là cao thủ, giơ tay lên đối kháng với lực lượng của Mộ Lê, cảm nhận được lực lượng cường đại, kinh ngạc trong lòng qua đi, hướng người bên cạnh nói: "Đi đi bắt nữ nhân kia tới!"

https://thuviensach.vn

"Vâng!" Người áo đen phi thân xông lên giữa không trung, hướng Bạch Thánh Diêu đánh tới.

Sắc mặt Mộ Lê ngưng trọng, đánh về người áo đen kia một chưởng, ôm Bạch Thánh Diêu nhảy đến chỗ cao, đột nhiên thân hình dừng lại, rơi xuống đất.

"Mộ Lê!" Bạch Thánh Diêu trợn to cặp mắt, nhanh chóng huy động nhuyễn kiếm, chém giết Ngự Lâm quân bên dưới, mang theo Mộ Lê chậm rãi rơi xuống đất, thấy mi tâm của hắn hóa đen, là trúng độc.

"Thánh Diêu, ta bị trúng độc." Mộ Lê nhịn cơn đau đớn trong ngực, vẻ mặt áy náy: "Là ta vô dụng, luôn không thể bảo vệ tốt cho nàng."

"Câm miệng!" Bạch Thánh Diêu quát nhẹ, đưa giải độc hoàn trên người vào miệng hắn, trong khoảng thời gian này không lẽ mỗi ngày Vân Tự đều hạ độc nhưng tất cả nàng đều đã kiểm tra qua, nghĩ mãi cũng không biết được là trúng độc như thế nào.

"Ha ha ha, hoàng hậu nương nương, không cần phí tâm tư, độc mà tên tiểu hoàng đế này trúng là cổ độc, Phệ Hồn cổ!" Vân Tự hả hê cười, Ngự Lâm quân vây hai người lại.

"Cổ này, chính là tại thời điểm Hoàng đế lên ngôi ta đã hạ, mới vừa rồi chẳng qua là bị thúc động mà thôi." Vân Tự cười lạnh, trong khoảng thời gian này hắn ngày ngày án binh bất động tất cả đều là do tên tiểu hoàng đế này đã bị hạ độc, yên tĩnh chỉ là muốn để cho bọn họ buông lỏng cảnh giác, cho là mình không có thủ đoạn gì mà thôi.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Bạch Thánh Diêu lạnh lùng nhìn Vân Tự, tay ôm Mộ Lê thật chặt, hiện tại sắc mặt Mộ Lê đã bắt đầu đen, ý thức cũng trở nên rất mơ hồ.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 92+3: Lực Lượng Của Mộ Lê (3)

Editor: Mộc Du

"Mộ Lê, cố gắng cầm cự, chờ Vương gia, người nhất định có thể cứu chàng!" Bạch Thánh Diêu trong lòng đau không dứt nhưng ngoài miệng vẫn là tươi cười.

"Ừ." Mộ Lê đau lòng nhìn nàng đang cố gượng cười, trong cổ ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu.

"Tiểu nữ oa, ngoan ngoãn giao ngọc tỷ ra đây, ta có thể giải kết cổ cho hắn." Vân Tự hừ lạnh.

Bạch Thánh Diêu cười lạnh: "Nằm mơ!" Giải kết cổ cho Mộ Lê sao? Hắn cho là nàng ngu ngốc sẽ tin tưởng lời của hắn nói sao?

Vẻ mặt Vân Tự trở nên dữ tợn, hướng hai người vung tay lên: "Ta sẽ cho bọn ngươi cùng chết!"

Bạch Thánh Diêu ôm chặt Mộ Lê, đối kháng với Ngự Lâm quân, nếu so về huyễn lực thì bọn họ không đánh thắng được nàng, nhưng dù sao nàng cũng chỉ có một mình, thể lực dần dần đã không chịu nổi nhưng nghĩ đến người trong ngực, mặc dù thể lực đang từ từ tiêu hao, cũng không có nửa phần muốn ngã xuống.

"Hừ, tiểu nữ oa nhà ngươi ngược lại không tệ nhưng vẫn là phải chết!" Vân Tự tự mình ra tay, đẩy ra một hàng Ngự Lâm quân, vung chưởng hướng về Bạch Thánh Diêu đánh tới.

https://thuviensach.vn

Huyễn lực của Bạch Thánh Diêu vốn là không thể so được với Vân Tự, hơn nữa thể lực đã bị tiêu hao, nhất thời giơ Kiếm lên ngăn cản, cũng chỉ ngăn cản được một lượng nhỏ lực lượng.

"Phốc" một tiếng, Bạch Thánh Diêu ôm Mộ Lê ngã nhào trên đất, phun ra ngụm lớn máu tươi.

"Thánh, Thánh Diêu....." Mộ Lê gương mặt tái nhợt khổ sở nhìn thấy Bạch Thánh Diêu không ngừng phun ra máu tươi, muốn giúp đỡ, nhưng mà hắn một chút hơi sức cũng không có, vì sao chính mình lại vô dụng như vậy, cuối cùng cũng không thể bảo vệ được người mình yêu! Chẳng lẽ không có hoàng thúc thì Mộ Lê hắn lại thật sự chuyện gì cũng đều không làm được sao? Hắn không muốn, hắn không nên như vậy..... Hắn muốn bảo vệ người hắn yêu, hắn muốn bảo vệ Thánh Diêu, hắn không cần tiếp tục làm một nam nhân vô năng luôn núp dưới cánh của hoàng thúc!

Trong cơ thể hình như có một cỗ lực lượng phá kén chui ra, lực lượng nóng rực lan khắp tứ chi bách hải, chạy đến nơi Phệ Hồn cổ ở trong ngực trùng cổ kia bị lực lượng này bao vây, nhanh chóng bị thiêu thành tro bụi, Mộ Lê nhắm chặt hai mắt trong mắt mơ hồ lộ ra hào quang màu đỏ thắm.

Mắt thấy đao kiếm toàn bộ hướng Bạch Thánh Diêu đánh tới, nàng lại không có sức chống cự, chỉ có thể xoay người lại che chở cho Mộ Lê, quyến luyến mà nhìn hắn:"Mộ Lê, là ta vô dụng, không bảo vệ được chàng....." Dứt lời, một giọt lệ trong suốt rơi xuống mặt của hắn, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Đau đớn như dự tính lại không xuất hiện, Bạch Thánh Diêu kinh ngạc mở mắt ra lại thấy mình đã được Mộ Lê ôm bay vọt tới không trung, mà nam nhân đang ôm mình, sắc mặt đã khôi phục lại bình thường, trong mắt lộ ra hồng quang chói mắt, trên khuôn mặt tuấn mỹ nhiều hơn một loại uy nghiêm vô cùng bá đạo.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy ánh mắt hắn lạnh lùng nhìn xuống mọi người phía dưới đang kinh ngạc hoảng hốt, nâng lên nụ cười nhạt khát máu, một tay ngưng tụ ra quả cầu khổng lồ ánh sáng màu đỏ, ném xuống đất.

Đám người bị quang cầu đập trúng cũng không kịp phát ra kêu thảm thiết, liền trở thành tro bụi.

"Mộ Lê." Bạch Thánh Diêu sững sờ nhìn Mộ Lê giống như là biến thành một người khác, tim đau xót, lại phun ra một ngụm máu.

"Đáng chết, đừng nói chuyện!" Mộ Lê một hồi đau lòng, hướng trong cơ thể nàng truyền vào lực lượng, ấn nàng vào trong lòng, nhanh chóng giải quyết kẻ địch.

"Làm sao sẽ, làm sao có thể, điều này sao có thể!" Vân Tự không thể tin nhìn Mộ Lê giống như Sát Thần, không ngừng kết thúc tánh mạng của mọi người, theo bản năng lắc đầu.

"Tướng gia, chạy mau a!" Một người áo đen bắt được Vân Tự, liền muốn rời đi, thân thể lại đột nhiên không thể động đậy.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Ha ha, cữu cữu tân tân khổ khổ mà dẫn dắt người đến, làm sao có thể không uống chén trà liền rời đi đây? Người khác không biết, sẽ nói chất nhi không hiếu thuận rồi."

Âm thanh châm chọc của Mộ Lương từ đằng xa truyền đến, chỉ thấy hồng quang chợt lóe, Mộ Lương xuất hiện trong đám người.

"Ghê tởm." Hoa Khấp Tuyết chậm rãi nhắm nghiền hai mắt, không muốn đi nhìn thi thể đầy đất, chỉ sợ là trong lòng tác dụng nhiều, nàng chỉ cảm thấy buồn nôn, nhưng cái này so với những thứ trên chiến trường kia, thật ra thì cũng không tính là gì.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương thấy sắc mặt nàng có chút trắng bệch, nguy hiểm híp mắt, giơ tay lên hướng trên đất huơ ra một hồi tử quang, tất cả thi thể đều biến mất không thấy gì nữa, mà những người kia còn muốn ra sức chống cự Ngự Lâm quân, cũng trong cơn hoảng sợ hóa thành tro bụi, trước Việt Linh cung, chỉ còn lại Vân Tự cùng một người áo đen.

"Mộ Lương, làm sao có thể....." Vân Tự ngã nhào trên đất, khiếp sợ trợn to cặp mắt.

"Cữu cữu, chiến tranh lần này, Mộ Quốc đại toàn thắng, mặc dù lương thảobị thiêu hủy nhưng đã được Bạch Thánh Vũ mang tới bổ sung kịp thời, Tước Quốc đổi chủ, tạm thời thu binh, cầu hòa với Mộ Quốc, Phong Quốc chiến bại, triệt binh chạy trốn." Mộ Lương cười đến châm chọc: "Chim bồ câu trắng mà nhà ngươi nhận được, là quà mà ta tặng."

"Ngươi thế nhưng đưa cho ta tin tức giả!" Trong nháy mắt Vân Tự mất đi toàn bộ hơi sức, mặt xám như tro tàn.

"Cữu cữu, cái này có tính là thất bại trong gang tấc hay không?" Mộ Lương hình như còn ngại chưa đủ kích thích, lại bồi thêm một câu.

"Cùng Tước Quốc cấu kết, muốn đẩy Mộ Quốc vào con đường chết, hãm hại Trấn Quốc tướng quân, khiến Mộ Quốc mất đi một Đại Tướng..... Ha ha, cữu cữu, người thật đúng là muốn diệt Mộ Quốc này, à?"

"Hoàng thúc, cứu Thánh Diêu trước!" Còn không kịp nhìn phản ứng của Vân Tự, Mộ Lê đã vọt tới trước mặt Mộ Lương, gấp gáp ôm Bạch Thánh Diêu tới trước mặt Mộ Lương.

Hoa Khấp Tuyết vừa thấy Bạch Thánh Diêu suy yếu không dứt, sắc mặt lập tức lạnh xuống, hướng Vân Tự đánh ra một chưởng, đánh hắn hộc máu, lúc này mới nhận lấy Bạch Thánh Diêu, ở trong cơ thể nàng rót vào một đạo huyễn lực màu trắng.

https://thuviensach.vn

"Lực lượng của ngươi không thể cứu Thánh Diêu sao?" Mộ Lương thản nhiên nhìn Mộ Lê đang lo lắng, hắn cũng không quên lực lượng của tiểu tử này mới vừa tăng vọt, huyễn lực màu đỏ.

Mộ Lê thất bại mà lắc lắc đầu:"Ta đã thử qua, không thể! Hoàng thẩm, Thánh Diêu có sao hay không?"

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Không sao." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên liếc nhìn hắn một cái.

"A Noãn, để ta là được rồi, nàng đừng có lộn xộn!" Mộ Lương nhíu nhíu mày, kéo Hoa Khấp Tuyết vào trong ngực.

Hoa Khấp Tuyết vô tội bĩu môi:"Chuyện nhỏ thôi mà." Bộ dáng như vậy, xem ở trong mắt Mộ Lương, chỉ có bất đắc dĩ.

"Mang theo Thánh Diêu đi nghỉ ngơi đi, Cảnh Duệ, dẫn cữu cữu tốt của ta đi nghỉ ngơi." Mộ Lương thản nhiên nhìn đứa cháu đã trở nên trầm ổn của mình, trong mắt thoáng qua ý cười, ngay sau đó lạnh lùng nhìn Vân Tự ngất đi nói.

"Vâng, Vương Gia!"

Việt Linh cung.

"Thánh Diêu!" Mộ Lê thấy Bạch Thánh Diêu chậm rãi mở mắt, vui vẻ kêu tên nàng.

Bạch Thánh Diêu thở ra một hơi, khẽ mở mắt ra, hướng về phía gương mặt lo lắng của nam nhân nhẹ nhàng cười một tiếng, nghiêng mắt nhìn đến Hoa Khấp Tuyết đang ngồi ở một bên, chợt mở to mắt, vui mừng kêu lên: "Tuyết Tuyết?"

https://thuviensach.vn

"Đã tỉnh rồi hả?" Hoa Khấp Tuyết cười cười, cầm lấy một chén nước muốn đưa cho nàng, lại thấy Mộ Lê ở một bên đang đen mặt tràn đầy ấm ức, nhíu mày đưa chén nước lại cho hắn.

Mộ Lê kinh ngạc sau đó sắc mặt bình thường lại, đỡ Bạch Thánh Diêu dậy, tự mình đút nước cho nàng.

"Tuyết Tuyết, ngươi không có chuyện gì chứ, ưmh, gầy đi." Bạch Thánh Diêu uống nước, mắt to nửa phần vẫn chưa rời khỏi Hoa Khấp Tuyết, đau lòng nói.

"Không có gì." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên cười: "Mộ Lê, Thánh Diêu đã không có việc gì rồi, chút nữa dẫn nàng ra ngoài tản bộ, hoạt động gân cốt một chút."

Bạch Thánh Diêu nghe vậy, lúc này mới nhìn về phía Mộ Lê.

"Rốt cuộc đã nhớ tới ta?" Mộ Lê cười như không cười nhìn nàng, trong lòng hận đến muốn chết, tại sao người làm phu quân như hắn so ra luôn là kém hơn một nữ nhân!

Bạch Thánh Diêu thấy hắn sắc mặt không tốt, cười gượng hai tiếng sau đó cau lại mày: "Mộ Lê, đầu ta choáng váng."

Mộ Lê biết là nàng giả bộ nhưng vẫn là bất đắc dĩ thở dài, đặt chén nước xuống, để cho nàng tựa vào trên người mình.

"Mộ Lê, chàng khi nào thì có huyễn lực màu đỏ rồi hả?" Bạch Thánh Diêu đột nhiên nghĩ đến việc trước khi té xỉu, Mộ Lê sử dụng qua huyễn lực màu đỏ, tò mò hỏi.

"Hiện tại đầu không còn choáng váng?" Mộ Lê cười nhạo một tiếng, bản thân cũng có chút nghi ngờ: "Ta cũng không biết, khi đó ta thấy nàng bị

https://thuviensach.vn

thương, trong lòng chỉ muốn trở nên mạnh mẽ, nghĩ muốn bảo vệ nàng, lực lượng kia xuất hiện không thể giải thích được."

Bạch Thánh Diêu nghe xong, không hiểu ra sao, nghi ngờ nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết.

Hoa Khấp Tuyết lắc đầu một cái, bày tỏ nàng cũng không biết: "Mộ Lê, đi với ta đến đại lao, Thánh Diêu nghỉ ngơi trước một lát, một lát nữa Lưu Nguyệt sẽ bưng đồ ăn tới đây."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Được." Mộ Lê gật đầu một cái, yêu thương hôn lên trán Bạch Thánh Diêu đắp kín mền cho nàng, lúc này mới đi theo Hoa Khấp Tuyết rời đi.

Đợi hai người đi tới ngoài cửa, Hoa Khấp Tuyết hướng Việt Linh cung ném ra một đoàn bạch quang, về sau dùng một loại ánh mắt rất quỷ dị quan sát Mộ Lê một phen, lúc này mới tiếp tục đi, Hoa Trảm Lãng là màu xanh dương, Bạch Thánh Vũ là màu vàng nhạt, Trạch Linh..... vẫn chưa biết, Mộ Lê là màu đỏ, không biết lực lượng cuối cùng kia là ai đây.

"Hoàng thẩm, thế nào?" Mộ Lê bị quan sát không thể giải thích được, lại không giống như trước đây xoa xoa tay cánh tay, ngược lại khẽ cười hỏi.

"Trầm ổn không ít." Hoa Khấp Tuyết tán thưởng gật gật đầu, cũng không biết là bởi vì lực lượng thần bí kia làm cho tính cách của hắn lắng đọng, hay là bởi vì tâm tính thay đổi nên mới có được lực lượng kia.

"Khụ." Mộ Lê một tay nắm quyền đặt ở khóe miệng ho nhẹ một tiếng, có chút xấu hổ cười cười, hoàng thẩm đột nhiên khen hắn, hắn thật đúng là không thích ứng được.

"Đi thôi, Mộ Lương đang đợi chúng ta." Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, theo bản năng vuốt ve bụng, hướng bên trái đi tới, một hồi lâu phát hiện Mộ

https://thuviensach.vn

Lê không có đi theo, quay đầu lại kỳ quái liếc nhìn hắn một cái: "Đi a."

"Khụ khụ, hoàng thẩm, người..... Đi ngược hướng." Mộ Lê cười gượng hai tiếng, chỉ chỉ bên kia.

Hoa Khấp Tuyết trên mặt nhiễm đỏ, ảo não híp híp mắt, sải bước hướng bên kia bước đi.

Thiên Lao.

"Hoa Khấp Tuyết, ai cho nàng tới!" Mộ Lương nghiêng mắt nhìn thấy một đạo bóng dáng màu trắng, mặt trầm xuống, giơ tay lên ra hiệu cho Cảnh Duệ ngừng tra hỏi Vân Tự.

Giờ phút này Vân Tự tóc tai rối bời, trên áo trắng là từng dấu roi quất ra vết máu, vốn là tinh thần sáng láng giờ phút này thần thái già nua hoàn toàn hiện ra.

Hoa Khấp Tuyết thản nhiên liếc nhìn hắn một cái, chậm rãi đi tới bên cạnh Mộ Lương: "Ta muốn tới thì tới."

"Thiên lao bẩn thế này, nàng đến chỗ này làm gì, một lát ta tra hỏi xong, sẽ nói cho nàng biết." Mộ Lương bất đắc dĩ thở dài, ôm nàng vào trong lòng, khẽ vuốt ve bụng của nàng, không phải đều nói phụ nữ có thai sợ thấy máu tanh, sợ bẩn sợ ồn ào a, cô nàng nhà hắn thế nào vừa lúc ngược lại.

"Tiếp tục hỏi đi, ta không có cảm thấy nơi nào không thoải mái." Hoa Khấp Tuyết dĩ nhiên là hiểu sự lo lắng của hắn, đặt tay mình lên tay hắn đang đặt ở trên bụng, nhẹ nhàng cười nói.

"Hoàng thẩm..... Nên có chỗ nào không thoải mái?" Mộ Lê ở bên cạnh nghe được không hiểu, không nhịn được hỏi lại.

Cảnh Duệ cười nói: "Hoàng thượng, người lại sắp có thêm huynh đệ."

https://thuviensach.vn

"Hả?" Mộ Lê ngây ngẩn, liếc nhìn hoàng thúc đặt tay ở trên bụng hoàng thẩm, đột nhiên mở to hai mắt: "Hoàng thẩm mang thai!"

Cảnh Duệ gật đầu một cái.

"Hắc hắc, ta sắp làm ca ca á." Mộ Lê cười khúc khích, ánh mắt nóng bỏng nhìn vào bụng Hoa Khấp Tuyết, rước lấy cái trừng mắt lạnh lùng của Mộ Lương.

"Ngươi thế nhưng lại mang thai nghiệt chủng!" Vân Tự bị trói đột nhiên hung dữ mà nhìn hướng bụng Hoa Khấp Tuyết, trong mắt bắn ra tia sáng ác độc.

Sắc mặt Mộ Lương lạnh lẽo, lạnh lùng nhìn về phía Vân Tự: "Miệng không chút sạch sẽ."

"Sạch sẽ..... Ha ha ha ha, Mộ Phong cùng đứa bé của nàng đều bẩn!" Trong mắt Vân Tự là hận ý điên cuồng, hai mắt đầy tơ máu, rống to ra tiếng.

Còn không đợi Mộ Lương nổi giận, Hoa Khấp Tuyết đã động thủ, từ xa cho hắn một cái tát.

"Phốc!" Vân Tự phun ra một cái răng, lạnh lùng cười, diện mạo dữ tợn.

"Cữu cữu, ta lại muốn biết, phụ hoàng cùng mẫu phi đời trước, làm sao lại dơ bẩn." Trong mắt Mộ Lương lộ ra tia sáng khát máu, vuốt ve bàn tay đang nắm thành quyền trên bụng của Hoa Khấp Tuyết.

"Tiểu ngốc xà, cắn."

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Chuyện Cũ (Nguyên Nhân Cái Chết Của Cha Mẹ Mộ Lương)

Editor: Mộc Du

"A! Đây là thứ gì, cút ngay!Cút ngay!" Tròng mắt Vân Tự nhìn con rắn nhỏ bò lên bả vai của mình, có chút kinh hoảng hô to, không cần giải thích hắn cũng biết con rắn này vô cùng kịch độc, đời này của hắn hạ độc vô số, làm sao có thể chết ở trong miệng của con rắn độc này!

"Này, có nói không hả?" Mộ Lương hừ lạnh, sớm biết hắn sợ con rắn nhỏ này, thì vừa rồi cũng không khiến Cảnh Duệ lãng phí hơi sức quất roi hắn rồi.

"Hừ, ta nói, chỉ sợ là ngươi không dám nghe!" Vân Tự hừ lạnh, đau đớn trên người làm cho hắn phiền não không dứt.

"Trên đời này, còn chưa có chuyện gì mà Mộ Lương ta không dám." Mộ Lương lạnh lùng nhìn hắn, ôm Hoa Khấp Tuyết ngồi ở trên ghế.

Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, đứa bé của nàng, ai cũng không cho phép khi dễ, Vân Tự đã chạm đến nghịch lân* của nàng, nếu không phải là còn muốn biết tin tức từ trong miệng hắn, nàng sẽ không giữ tính mạng của hắn lại, dứt khoát nhắm mắt làm ngơ.

*(vảy ngược ý nói điểm mấu chốt quan trọng không thể chạm tới của một người)

Mộ Lê cùng Cảnh Duệ cũng tìm chỗ ngồi xuống.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

https://thuviensach.vn

"Cảnh Duệ, cái thiên lao này rất sạch sẽ." Mộ Lê quét tay qua cái bàn, một chút bụi cũng không có.

Khóe miệng Cảnh Duệ giật giật: "Hoàng thượng, những cung nữ thái giám kia cũng không phải là ngồi không ăn lương." Người có thể đi vào thiên lao, đều không phải là người bình thường, thế nào cũng phải dọn dẹp tốt một chút.

Vân Tự an tĩnh một lát, tựa như đang nhớ lại cái gì, một hồi lâu, trên mặt lộ rabi thương cùng không cam lòng, phức tạp liếc mắt nhìn Mộ Lương một cái, từ từ kể lại những chuyện cũ đã sớm phủ đầy bụi ——

Hai mươi năm trước, Tướng phủ.

"Tự, mau tới dùng bữa tối đi." Một cô nương một thân y phục màu vàng nhạt hướng bé trai đang múa kiếm ở phía trước ngoắc ngoắc, âm thanh nhẹ nhàng trong trẻo, vô cùng dễ nghe.

Tiểu nam hài kia chính là Vân Tự, khi đó hắn chỉ mới mười một tuổi, chỉ thấy hắn chậm rãi thu kiếm, hướng cô nương áo vàng cười ngọt ngào, chạy chậm tới trước mặt nàng.

Cô gái áo vàng xoay người, lộ ra gương mặt tuyệt mỹ của nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn lớn chừng bàn tay bên trên là cặp mắt to linh động trong veo như nước, dưới chiếc mũi xinh xắn là đôi môi anh đào đáng yêu lại không mất đi sự quyến rũ, làn da trắng nõn như tuyết, khí chất thoát trần tựa như tiên, nàng nhìn Vân Tự trong mắt đều là sủng ái.

Nàng chính là mẫu thân của Mộ Lương, Lương Vũ, từ nhỏ phụ mẫu đều mất, được Vân tướng đem về nuôi dưỡng.

Vân Tự cúi đầu, đưa tay kéo biểu tỷ qua, hướng phòng ăn đi tới, cũng không ai nhìn thấy trong mắt của hắn là tràn đầy nhu tình, đó không phải là

https://thuviensach.vn

sự thân tình đối với biểu tỷ, mà là một loại biểu cảm ở vào tuổi của hắn thì không nên có, sự ái mộ.

Không sai, Vân Tự vẫn luôn yêu Lương Vũ, từ lúc hắn bắt đầu hiểu chuyện đến nay, từ lần đầu tiên nàng ôm lấy hắn, nụ cười ôn nhu của nàng cùng gương mặt tuyệt mỹ kia đã thật sâu khắc vào trong tâm trí của hắn, thật lâu không thể xóa đi, biểu tỷ cũng đã tới tuổi cập kê, người đến nhà cầu hôn một ngày so với một ngày càng nhiều hơn, hắn càng ngày càng nóng lòng, tại sao, tại sao hắn mới chỉ mười một tuổi.

"Tự, ngươi nắm đau ta." Lương Vũ cau mày, liếc nhìn bàn tay nhỏ bé đang nắm thật chặt tay mình, trong mắt thoáng qua một tia ý lạnh.

"Biểu tỷ, thật xin lỗi thật xin lỗi, ta không phải cố ý!" Vân Tự lập tức buông tay, khuôn mặt áy náy nói: "Biểu tỷ, ta...ta....."

"Ha ha, lo lắng gì chứ, đi ăn cơm đi, không trách đệ." Lương Vũ khẽ cười nói, vỗ vỗ khuôn mặt của hắn, đi thẳng về phía trước.

Biểu tỷ..... Vũ nhi..... Nàng nhất định phải chờ ta, chờ ta trưởng thành, liền cưới nàng, cả đời ta chỉ muốn cưới một mình nàng —— Vân Tự si mê dõi theobóng lưng nàng, trong lòng đã nhận định rằng nàng là thê tử của hắn nhưng hắn lại quên, Lương Vũ chỉ coi hắn như đệ đệ.

Vân Tự vẫn luôn nuôi dưỡng giấc mộng đẹp cùng với Lương Vũ sanh con dưỡng cái nhưng không ngờ giấc mộng lại tan vỡ nhanh như vậy.

Một ngày nọ, Vân Tự ở Trân Bảo Trai mua được một viên trân châu cực phẩm, biết nàng đi tham gia cái Bách Hoa Hội gì kia, liền muốn đến đưa cho nàng, chờ tới khi hắn cười tủm tỉm đến Bách Hoa Hội, rốt cuộc cũng không cười nổi nữa.

Hắn nhìn thấy, nữ nhân mà hắn yêu nhất, vẻ mặt dịu dàng tựa ở trong ngực của một nam nhân anh tuấn, tươi cười này khiến cho bách hoa thất

https://thuviensach.vn

sắc, cái loại dịu dàng đó hắn chưa từng thấy qua, lại biết bên trong bao hàm tình yêu sâu đậm nhưng nam nhân kia gương mặt lại rất lạnh lùng.

Trân châu trong lòng bàn tay biến thành tro bụi, Vân Tự oán giận nhìn nam tử tuấn mỹ như thần ở trước mặt này, không ngờ hắn lại là người mới vừa lên ngôi Hoàng đế, Mộ Phong Việt!

Mắt Vân Tự đỏ lên, hắn không hiểu tại sao, tại sao biểu tỷ lại thích nam nhân ở hậu cung có ba ngàn giai nhân, hắn không hiểu tại sao! Chẳng lẽ cũng bởi vì quyền thế của hắn sao?

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Phụ thân vẫn luôn bất mãn với chuyện Mộ Phong Việt lên ngôi, trước kia hắn chỉ cảm thấy phụ thân không nhìn rõ tình thế. Nhưng mà hôm nay, hắn quyết định sẽ nghe theo phụ thân, nếu Mộ Phong Việt không phải là Hoàng đế thì biểu tỷ nhất định sẽ không theo hắn!

Mà hai người ở bên trong Bách Hoa hội, cũng không phải là không nhận thấy Vân Tự ở sau lưng.

"Vũ nhi, biểu đệ kia của nàng đối với nàng cảm giác rất thắm thiết." Mộ Phong Việt thu hồi vẻ mặt lạnh nhạt, dịu dàng cười, tà khí chợt lóe lên trong mắt.

"Ta biết." Mà gương mặt đang dịu dàng cười kia của Lương Vũ, cũng dần dần nhạt đi, khẽ nheo mắt lại, tình cảm của Vân Tự nàng đã sớm phát hiện, mỗi ngày ở phía sau nàng hắn luôn dùng cái loại ánh mắt nóng bỏng này, thật làm cho nàng rất không thoải mái.

"Nha đầu ngốc, ta nói rồi, ta có thể bảo hộ nàng chu toàn....." Mộ Phong Việt đau lòng hôn lên trán của nàng.

https://thuviensach.vn

"Việt, ta chỉ là muốn cố gắng hết sức giúp chàng, âm thầm tìm chứng cứ Vân Tự mưu phản, ta ở lại Tướng phủ sẽ thuận tiện hơn." Lương Vũ hơi híp mắt lại, lạnh lùng nhìn phía xa, thật ra thì Vân gia đối đãi với nàng không tốt, sở dĩ nàng cứ phải giả bộ ngây thơ vô hại ở Vân gia chờ đợi lâu như vậy cũng chỉ vì muốn giúp nam nhân bên cạnh nàng giảm bớt một phần gánh nặng.

Hoàng đế vừa mới lên ngôi, cục diện chính trị vẫn chưa ổn định, Vân tướng dã tâm bừng bừng, nếu không thể kịp thời diệt trừ, hậu hoạn vô cùng!

Nàng ở trước mặt mọi người, vẫn luôn là sự tồn tại ngây thơ vô hại, chưa bao giờ có người biết, thật ra huyễn thuật của nàng cũng không thua gì Mộ Phong Việt, chưa bao giờ biết ở bên dưới gương mặt tươi cười dịu dàng của nàng là có bao nhiêu tuyệt tình, trên đời này, người có thể làm cho nàng nhiệt tình, cũng chỉ có Mộ Phong Việt.

"Đối phó với Vân tướng, một mình ta là đủ rồi, nếu không phải là không muốn miễn cưỡng nàng, ta đã sớm trói nàng vào cung." Mộ Phong Việt hơi nheo mắt, thở dài.

"Nàng thật sự coi nam nhân của mình không có tiền đồ như vậy sao?" Mộ Phong Việt gõ vào đầu nàng: "Nàng đó tính cách lúc nào cũng quật cường, nếu không để cho nàng làm chút chuyện gì đó, nàng sẽ chịu ngoan ngoãn mà ở bên cạnh ta hay sao?"

"Chàng nói như thế, ngược lại ta cảm thấy mình rất vô dụng." Lương Vũ rất buồn bực nhưng nghĩ đến dụng tâm của nam nhân này dành cho mình, lại không nhịn được mà cảm động.

Nàng là một nữ tử rất hiếu thắng tự lập, cho nên sẽ không lệ thuộc vào nam nhân, mặc dù nàng rất yêu Mộ Phong Việt nhưng nàng cũng không muốn mình làm một bình hoa vô dụng, cũng chính là vì điểm này nên Mộ Phong Việt mới có thể yêu nàng.

https://thuviensach.vn

"Nha đầu ngốc, nàng làm sao có thể vô dụng, nàng không biết mình có bao nhiêu thông minh đâu." Lời này của hắn cũng không sai, nàng vẫn luôn vô cùng thông minh, rất nhiều việc hắn làm, đều là hai người cùng nhau hoàn thành.

"Vũ nhi, cùng ta vào cung đi, ta không muốn để cho nàng cùng Vân Tự gì kia ở cùng một chỗ nữa." Mộ Phong Việt nhẹ nhàng ôm Lương Vũ, buồn buồn nói, Vũ nhi xinh đẹp hắn biết nhưng nàng vẫn sống ở trong Tướng phủ cũng không có đi ra ngoài tiếp xúc qua với người nào, hắn cũng không quá lo lắng nhưng bây giờ đã xuất hiện Vân Tự.....

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Hừ, những oanh oanh yến yến trong cung của chàng nhiều như vậy, còn cần ta làm gì?" Lương Vũ lạnh lùng liếc nhìn hắn, đẩy hắn ra một chút.

Vừa nói đến chuyện này, Mộ Phong Việt lập tức đen mặt: "Vũ nhi, nàng biết chân tướng sự tình, sao còn nói như vậy nữa!"

Hắn nơi nào có cái gì oanh oanh yến yến, những nữ nhân kia đều là nữ nhân của thái tử đa tình hoa tâm kia, nếu không phải hắn trước khi chết muốn mình chăm sóc cho họ thật tốt, hắn đã sớm giải tán hậu cung rồi.

Mộ Phong Việt có một ca ca gọi là Mộ Phong Linh, vẫn luôn đa tình đến không chịu được, mắc phải bệnh nan y, sau khi chết phó thác năm nữ nhân mà mình thích nhất cho Mộ Phong Việt, nhưng không khéo là trong năm nữ nhân đó thì cả bốn người đều đã có đứa bé của ca ca hắn, vì vậy Mộ Phong Việt để cho năm người kia dịch dung đưa vào "Hậu cung".

Chuyện này người biết rõ sự tình không nhiều lắm, Vân Tự cũng là rất lâu sau đó trong lúc vô tình mới biết được.

Lương Vũ bật cười, biết là hắn bất đắc dĩ, hắn đối với người hoàng huynh đã mất kia rất bất đắc dĩ, chuyện tình kinh hãi thế tục như vậy, thật

https://thuviensach.vn

đúng là chỉ có người của Mộ gia mới làm ra được.

"Ta mặc kệ, nàng ngoan ngoãn theo ta vào cung, không cho phép dài dòng!" Mộ Phong Việt bá đạo nói, lần đầu tiên ở trước mặt nàng bày ra cái loại khí thế bắt buộc.

Lương Vũ bị kinh ngạc trong lúc nhất thời nói không ra lời, nàng đã gặp qua hắn tà khí, hắn dịu dàng nhưng hắn uy nghiêm như vậy thật sự là lần đầu tiên nàng nhìn thấy.

Mộ Phong Việt thấy phản ứng này của nàng, bất đắc dĩ liếc mắt:"Cũng biết là ta đã quá cưng chiều nảng rồi chứ gì."

"Thật, thật không cần ta tìm chứng cứ nữa hả?" Lương Vũ có chút buồn bực, thuận tay ngắt một đóa hoa bên cạnh xuống.

"Ngày mai ta liền hạ chỉ, nạp phi, Lương phi!" Mộ Phong Việt nghiến răng nghiến lợi nói, lại nghĩ tới ánh mắt vừa rồi của Vân Tự, ý nghĩ ở trong lòng càng kiên định hơn phải buộc nàng ở bên mình.

Quả nhiên, ngày thứ hai thánh chỉ liền hạ xuống, Lương Vũ của Tướng phủ, vào cung vi phi, ban danh, Lương phi.

Cũng chính là một ngày này, Vân Tự căm hận đến muốn chôn vùi mọi thứ, đối với Lương Vũ và Mộ Phong Việt, hắn một mặt là nụ cười chân thành, mà đại kế mưu phản của phụ thân hắn, hắn đảm đương một nửa.

Nhìn Lương Vũ và Mộ Phong Việt ngày càng ân ái, Vân Tự không có một chút hành động nào khác thường, cho đến khi Lương Vũ mang thai.

Chuyện Lương Vũ thân mang tuyệt kỷ có rất ít người biết, đương nhiên Vân Tự cũng không biết, cho nên hắn thuê đệ nhất sát thủ của Mộ quốc, muốn làm hại đứa bé của Lương Vũ, nhưng chưa từng nghĩ tới sát thủ kia từ nhỏ đã bị chủ thượng hạ cổ độc, máu trên người hắn là độc tố trí mạng.

https://thuviensach.vn

Hôm đó sau khi lâm triều, Mộ Phong Việt cũng như thường ngày ở Ngự Thư Phòng nghị sự, Lương Vũ mang thai bốn tháng, cũng một dạng bình thường, ở trong hoa viên của Vệ Linh Cung tản bộ.

Quá trình diễn ra rất đơn giản, sát thủ tránh qua thị vệ tìm tới Lương Vũ, vốn tưởng rằng nàng là nữ tử yếu đuối, lại phát hiện nàng huyễn thuật cao cường, không thể gây thương tổn cho nàng chút nào, lại còn bị nàng gây thương tích, mà trong lúc vô tình Lương Vũ dính phải máu của hắn.

Mộ Phong Việt đang nghị sự lại cảm thấy trong lòng cực kì hoảng hốt, liền nhanh chóng kết thúc mọi chuyện chạy tới Vệ Linh cung, lại nhìn thấy Lương Vũ té xỉu ở trước cửa.

Nàng hôn mê ba ngày, Mộ Phong Việt đã tiêu hao hết tất cả quốc khố tìm Thánh phẩm giải độc, mới bảo vệ được mạng của nàng, để cho nàng tỉnh lại.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Việt, ta đem toàn bộ lực lượng cũng hội tụ đến thai nhi trên người, ít nhất, ta có thể bảo vệ con."

Loại độc này không có thuốc giải, cả hai người đều biết, cũng biết đây là con đường duy nhất để giải quyết, nhưng từ trong miệng Lương Vũ nói ra, lại làm cho Mộ Phong Việt cảm thấy tuyệt vọng.

Thời gian dành cho hai người chỉ còn lại sáu tháng, mấy ngày này, Mộ Phong Việt cơ hồ để xuống tất cả mọi chuyện trong triều, toàn tâm toàn ý bồi bạn bên cạnh Lương Vũ.

Mộ Phong Việt hi vọng thời gian trôi qua chậm một chút nhưng Mộ Lương cuối cùng vẫn được sinh ra, Lương Vũ cũng chính vào lúc này mà qua đời, ở đó một ngày, sau đó Mộ Phong Việt tự uống độc dược mãn tính,

https://thuviensach.vn

mỗi ngày dùng đau đớn hành hạ bản thân cũng là để nhắc nhở Mộ Phong Việt thời thời khắc khắc nhắc nhớ đến nỗi khổ sở khi mất đi Lương Vũ.

Hắn không thể chết được, bởi vì hắn phải chiếu cố Mộ Lương, chỉ là sau hai năm, hắn diệt trừ cả gốc Vân gia, Vân Tự sau khi biết Lương Vũ chết, ngoài bi thống thì càng thêm oán hận Mộ Phong Việt, lại không nghĩ rằng Mộ Phong Việt thủ đoạn ngoan lạt như thế, diệt trừ tận gốc của Vân gia, để cho hắn một cơ hội thở dốc cũng không có, cuối cùng hắn chỉ có thể tự tay giao ra tội chứng phụ thân mưu phản để bảo vệ tính mạng của mình.

Sau một thời gian, Vân Tự lặng lẽ củng cố lực lượng, chỉ vì một ngày có thể phá hủy Mộ Phong Việt, nhưng cũng không chờ hắn đủ cường đại, Mộ Phong Việt vốn là bi thương quá độ cộng với chất độc mãn tính bên trong cơ thể nên đã qua đời, thù hận của Vân Tự vì vậy chuyển dời đến cả Mộ quốc, không thể tự tay phá hủy Mộ Phong Việt, vậy thì hắn liền phá hủy cả Mộ quốc!

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 93+2: Chuyện Cũ (Nguyên Nhân Cái Chết Của Cha Mẹ Mộ Lương)

Editor: Mộc Du

Vân Tự tự nhiên mà nói ra tất cả, ngay cả hắn cũng không phát hiện trong mắt của mình đã có nước mắt, qua nhiều năm như vậy, hắn là hận Mộ Phong Việt, hận đứa bé của bọn họ, cũng là hận chính mình.

"Ta vẫn luôn rất hối hận, sao lúc đó lại đi phái sát thủ, nếu như ta chỉ cho người hạ độc biểu tỷ, thì nàng có thể hay không, có thể hay không....." Có thể sống thật tốt hay không, chờ hắn giết được Mộ Phong Việt thì sẽ tới đón nàng?

Trong mắt Vân Tự là sự cố chấp điên cuồng, thấy vậy Cảnh Duệ không ngừng cau mày, hắn thật không hiểu làm sao một người có thể điên cuồng đến mức độ này, cho đến tận bây giờ, hắn vẫn không nhận ra người sai chính là mình.

"A, ha ha ha ha ha..... Vân Tự, ngươi thật đúng là thâm tình." Mộ Lương lạnh lùng cười, trong mắt là hận ý thật sâu, nếu như không phải do hắn, thì làm sao mà bản thân lại không thể gặp được mẫu phi của mình, làm sao mà ngay từ nhỏ đã mất đi phụ hoàng!

Hoa Khấp Tuyết nhận ra cảm xúc bi thương của hắn, nhíu nhíu mày, ôm lấy hắn thật chặt: "Mộ Lương, chàng bây giờ có ta."

Mộ Lương hít vào một hơi thật sâu, muốn nặn ra một nụ cười, lại phát hiện mình không thể chỉ có thể quay lại ôm nàng.

https://thuviensach.vn

"Tại sao, biểu tỷ tại sao lại muốn gạt ta, giả, tất cả đều là giả, nàng sống ở Tướng phủ là giả, nàng nhu nhược là giả nhưng mà ta vẫn là yêu nàng không thay đổi, nếu nàng chịu quay đầu lại liếc nhìn ta một cái, ta có thể cái gì cũng không cần nhưng trong mắt nàng chỉ có Mộ Phong Việt, chỉ có phụ hoàng đáng chết kia của ngươi, tại sao!"

Vân Tự điên cuồng hướng về phía Mộ Lương rống to, liều mạng giùng giằng kéo xích sắt phát ra âm thanh "RẮC...A...Ặ..!".

Chỉ thấy một hồi tử phong thổi qua, Mộ Lương đã vọt tới trước mặt Vân Tự, mất khống chế bóp cổ của hắn, trên mặt là sự lạnh lẽo kinh người, trong mắt là thâm trầm hận ý, lần này Vân Tự thật sự đã chạm đến nghịch lân* của hắn rồi.

*(ý nói điểm mấu chốt không thể chạm tới của một người).

"Vân Tự, mẫu phi của ta cho tới bây giờ cũng chưa từng yêu ngươi... ngươi dựa vào cái gì mà nói là ngươi hiểu rất rõ về người, ngươi nói ngươi yêu mẫu phi vậy giết chết người chính là tình yêu của ngươi sao? Ngươi có điểm nào xứng mà đòi so với phụ hoàng ta, ngươi có điểm nào xứng để ở bên cạnh mẫu phi ta!"

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Âm thanh của Mộ Lương tuy rất lạnh nhưng cẩn thận nghe thì lại nhận thấy sự run rẩy trong đó.

Sững sờ đi qua Vân Tự lại điên cuồng cười to, trong mắt chảy ra nước mắt, hắn làm sao lại không có tư cách, hắn và biểu tỷ là cùng nhau lớn lên, hắn làm sao lại không có tư cách?

"Con rắn nhỏ, cắn, nhưng đừng giết chết hắn." Mắt thấy Mộ Lương sắp không khống chế được bản thân, Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng lên tiếng, giơ

https://thuviensach.vn

tay đánh ngất hắn, ánh mắt liếc nhìn Mộ Lê đang ngây ra ở một bên ý bảo hắn giúp nàng đỡ Mộ Lương đi.

"Vương phi, Vân Tự nên xử lý như thế nào?" Cảnh Duệ cảm thấy Vương phi đối với người này sẽ không nhân từ như thế.

"Trói hắn lại mang tới bờ biển, tìm người canh chừng, rút đầu lưỡi, đánh gãy xương sống của hắn, truyền cho hắn một chút huyễn lực để duy trì tính mạng, thả hắn chìm xuống biển đến khi sắp chết thì kéo lên, cứ lặp đi lặp lại như thế cho tới chết. Sau khi chết thì ném vào trong biển làm mồi cho cá!" Trong mắt Hoa Khấp Tuyết thoáng qua lãnh ý, ôm Mộ Lương rời đi.

Cảnh Duệ lạnh lùng nhìn Vân Tự sau khi bị con rắn nhỏ cắn trên người lúc lạnh lúc nóng đã mất đi ý thức, chỉ nghe trong miệng hắn không ngừng lải nhải "Biểu tỷ", "Vũ nhi", châm chọc cười cười thi hành mệnh lệnh của Vương phi.

Được một người như vậy yêu, hắn tin rằng mẫu phi của Vương gia nhất định là rất hối hận khi quen biết hắn.

Chọc phải nhân vật như Vương phi, tin rằng Vân Tự cũng rất hối hận khi đã từng biết mẫu phi của Vương gia.

Vệ Linh cung.

"Đã tỉnh rồi hả?" Chân mày Hoa Khấp Tuyết đang nhíu lại rốt cuộc cũng giãn ra, nhìn Mộ Lương tỉnh lại thản nhiên nở nụ cười.

Mộ Lương có chút mê mang nhìn Hoa Khấp Tuyết, sau đó giống như là nhớ tới cái gì, hung hăng trợn to hai mắt, xoay người ngồi dậy.

"Chàng nằm xuống cho ta!" Hoa Khấp Tuyết cau mày lại, ấn hắn ngã xuống giường, lạnh lùng nhìn hắn: "Mộ Lương, tỉnh táo lại."

https://thuviensach.vn

"Vân Tự, Vân Tự đã hại chết mẫu phi và phụ hoàng của ta!" Trong mắt Mộ Lương có ánh nước trong suốt, không một ai biết là phụ hoàng đối với hắn có bao nhiêu tốt, hắn đã từng nói, nếu như có người hại phụ hoàng hắn nhất định phải róc xương lóc thịt người đó!

"Mộ Lương, bình tĩnh lại!" Âm thanh của Hoa Khấp Tuyết lạnh hơn: "Chuyện đã qua, không cần cố chấp nữa!" Vân Tự chính là bởi vì cố chấp nên đã làm ra nhiều chuyện sai trái như vậy, nàng không hy vọng Mộ Lương cũng sẽ trở thành người như vậy.

"A Noãn, mẫu phi là vì muốn giữ lại mạng sống cho ta nên mới chết, là ta đã hại chết người.... " Mộ Lương vô lực ngước nhìn đỉnh đầu giường.

"Nếu không có chàng, mẫu phi cũng sẽ chết!" Hoa Khấp Tuyết biết lời này của mình rất tàn nhẫn, nhưng nàng nhất định phải tàn nhẫn, nếu không Mộ Lương sẽ rơi vào vực sâu.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"A Noãn, chúng ta, chúng ta có thể hay không cũng sẽ như vậy....." Mộ Lương vô lực nhìn Hoa Khấp Tuyết, đột nhiên đứng dậy ôm nàng, tay run run vuốt ve bụng của nàng, A Noãn cũng đã có đứa bé, có thể hay không, có thể hay không cũng sẽ xảy ra chuyện giống như mẫu phi.....

"Hai mươi năm trước, phụ hoàng không có y thuật cao như chàng, mẫu phi của chàng cũng không có huyễn thuật như ta, bọn họ không có năng lực tự vệ, cho nên thời điểm nguy hiểm ập tới, bọn họ mới bất lực nhưng họ và chúng ta không giống nhau, ta sẽ không để cho nguy hiểm đến gần ta nửa phần!" Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói, tất cả trong mắt đều là kiên định.

"A Noãn, nếu như nàng xảy ra chuyện gì, ta sẽ hủy diệt tất cả." Mộ Lương thản nhiên cười, yêu thương vuốt ve gương mặt của nàng.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết biết hắn đã bình tĩnh lại, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cười như không cười hất tay của hắn ra: "Yên tâm, trước khi ta xảy ra chuyện ta sẽ hủy diệt mọi thứ trước, còn có chàng nữa."

Nàng không có kiên cường như mẫu phi của Mộ Lương, có thể chịu đựng được nỗi thống khổ khi phải mãi mãi cách xa Mộ Phong Việt như trời với đất, nếu như nàng phải chết, nhất định sẽ ích kỷ mà bắt Mộ Lương chết theo nàng.

"A Noãn, ta không phải là phụ hoàng, ta không làm được một người cha có trách nhiệm, ta chỉ muốn làm một trượng phu có trách nhiệm." Mộ Lương cũng cười, sự khát máu điên cuồng do Vân Tự gây ra cũng từ từ phai nhạt đi.

Cũng may, đã để cho hắn gặp được A Noãn.

"Ta đã giết Vân Tự." Hoa Khấp Tuyết lạnh lùng nhìn hắn, đẩy hắn ra một chút, quan sát phản ứng của hắn.

Mộ Lương ngẩn người, trong mắt xẹt qua ý lạnh, ngay sau đó bất đắc dĩ nở nụ cười: "A Noãn, nàng thật cho là ta ngu ngốc như vậy sao?" Nhìn qua hắn rất dễ bị lừa sao? Hay là nàng cảm thấy mình tạo cho người khác ấn tượng rất hiền lành?

"Bảo bảo, phụ thân con thật là không biết săn sóc, cũng không nghe lời mẫu thân." Hoa Khấp Tuyết lặng lẽ vuốt ve bụng.

Mộ Lương buồn cười ôm nàng vào trong ngực: "Vân Tự giao cho nàng, nàng thích chơi như thế nào thì chơi."

"Ta không cho chàng tự tay giết chết hắn, chàng oán trách ta sao?" Hoa Khấp Tuyết nhíu mày.

https://thuviensach.vn

"Giao cho nàng xử lý, cũng tốt, nếu như ta lại nhìn thấy hắn, ta không biết mình còn có thể làm ra chuyện gì." Mộ Lương thở dài, đối mặt Vân Tự, hắn sẽ không nén được hận ý trong lòng, mặc dù không thể tự tay giết hắn nhưng giao hắn cho A Noãn xử lý thì bản thân rất yên tâm.

Hắn chỉ nghĩ là Hoa Khấp Tuyết sẽ hành hạ Vân Tự nhưng lại không nghĩ rằng nàng xuống tay ác như vậy..... Rất lâu sau đó, hắn trong lúc vô tình nghe Cảnh Duệ nói đến, cường đại như Mộ Lương cũng không nhịn được mà run rẩy, thủ đoạn kia, thật sự là muốn cho Vân Tự cảm thấy hối hận khi được sinh ra.

"Hoàng, hoàng thúc....." Mộ Lê dẫn Bạch Thánh Diêu đi vào, lo lắng hỏi: "Người không có chuyện gì chứ? Ta thấy hoàng thẩm xuống tay rất ngoan độc."

Mộ Lương cười cười, lúc này mới cảm giác sau gáy ẩn ẩn đau nhức, ai oán liếc nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái.

"Hoàng thúc của ngươi quá lợi hại, nếu xuống tay không hung ác thì không đánh ngất được." Hoa Khấp Tuyết định thần nhàn nhã nhấp một ngụm trà, lạnh lùng liếc nhìn Mộ Lê.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lê cùng Bạch Thánh Diêu im lặng, cũng chỉ có hoàng thẩm mới có thể đánh ngất hoàng thúc thôi.

"Ta thì có thể có chuyện gì?" Mộ Lương nghiêng người dựa vào cạnh giường, tà mị cười một tiếng, bày ra bộ dạng mê người.

Khóe miệng Mộ Lê và Bạch Thánh Diêu co rút, yên lặng dời tầm mắt đi, hoàng thúc đây là muốn quyến rũ người nào?

https://thuviensach.vn

"Hoàng thúc, ta...ta..... Hoàng gia gia không phải là gia gia của ta, người...người có còn thương ta hay không?" Mộ Lê sờ mũi một cái hỏi.

"Phốc, khụ khụ!" Hoa Khấp Tuyết nhất thời không nhịn được, bị sặc nước trà.

Mộ Lương lúng túng ho khan một tiếng, hướng Mộ Lê ngoắc ngoắc tay, người nào đó ngoan ngoãn tiến lên, bị hoàng thúc của mình hung hăng vỗ đầu một cái.

"Hoàng thúc người đánh ta!" Mộ Lê xoa đầu rống giận.

"Có đau hay không?" Mộ Lương cười đến dịu dàng như nước, bàn tay vỗ vỗ lưng cho Hoa Khấp Tuyết, giúp nàng thuận khí.

"Ừ." Mộ Lê ủy khuất gật đầu một cái, ngay sau đó liền đen mặt, chính mình thử coi có đau hay không!

"Mộ Lê, chàng đừng náo loạn!" Bạch Thánh Diêu nhìn không nổi nữa, kéo ống tay áo của Mộ Lê, ngay sau đó tiến tới trước mặt Hoa Khấp Tuyết, cười tủm tỉm nhìnvào bụng nàng: "Tuyết Tuyết, ngươi có bảo bảo nha?"

"Ừ." Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, cười nhạt sờ bụng, mới một tháng thôi vẫn chưa có thành hình, nhưng nghĩ đến đứa bé trong lòng vẫn là không nhịn được mà cảm thấy mềm mại.

"Ưmh, sớm biết đã không gả cho Mộ Lê rồi." Bạch Thánh Diêu bĩu môi: "Bằng không chúng ta có thể định thân."

"Bạch Thánh Diêu, nàng có thể đừng lấy hôn nhân của chúng ta ra làm trò đùa hay không!"Gương mặt Mộ Lê nghiêm túc, nhưng dưới ánh mắt lạnh của nương tử mình lại từ từ biến thành uất ức: "Thánh Diêu, lúc nào thì tình cảm của nàng dành cho ta mói có thể so với tình cảm nàng dành cho hoàng thẩm?"

https://thuviensach.vn

"Chàng và Tuyết Tuyết là không cách nào so sánh được." Bạch Thánh Diêu bĩu môi, rất không nể tình đả kích hắn.

"Thánh Diêu, đối với Mộ Lê tốt hơn một chút." Hoa Khấp Tuyết vùi ở trong ngực Mộ Lương, cảm nhận được ánh mắt phẫn hận của Mộ Lê, nhíu mày, quyết định làm người tốt một lần.

"Được!" Bạch Thánh Diêu sững sờ, ngay sau đó cười híp mắt đồng ý rồi đứng dậy thân mật ôm cánh tay Mộ Lê, lôi kéo hắn rời đi.

Trong lúc nhất thời Mộ Lê có chút dở khóc dở cười, hắn đây rốt cuộc là tạo nên cái nghiệt gì nha!

"Tuyết Tuyết, trước nghỉ ngơi thật tốt, ta đi nấu cơm!" Bạch Thánh Diêu phất phất tay, Mộ Lê ở sau lưng nghe lời này của nàng..., thiếu chút nữa tức đến hộc máu.

"A Noãn, về sau cách xa Bạch Thánh Diêu một chút." Mộ Lương có chút kỳ cục nói.

Hoa Khấp Tuyết híp mắt một cái, lười biếng ngáp: "Mộ Lương, ta mệt rồi." Giằng co một đêm, cũng chưa được nghỉ ngơi qua, cũng không thể trách nàng mệt rã rời đâu.

"Trước hết chờ một chút, chờ Bạch Thánh Diêu nấu ăn đưa tới ăn một chút gì đã rồi hãy ngủ." Mộ Lương đứng dậy, ôm nàng đến trên giường, rút Thiêu Hồng trên đầu nàng ra nói: "Ngươi đi lấy cơm cho chủ tử."

"Chủ tử, nam nhân của người khi dễ ta!" Thiêu Hồng rống giận.

"Ngươi không phải là nên chăm sóc chủ tử của ngươi sao? Ngươi nghĩ mình là iiểu chủ tử?" Mộ Lương hừ lạnh, cũng không quản nó nói cái gì nữa, ném nó vào không trung.

https://thuviensach.vn

Cũng không lâu sau, cháo được mang đến, thật ra thì Bạch Thánh Diêu cũng muốn tới nhưng Mộ Lê lại bế nàng đi nha.

Cháo cá..... Hoa Khấp Tuyết nhìn vào trong chén, dạ dày có chút buồn nôn nhưng thấy ánh mắt quan tâm của Mộ Lương, âm thầm thở dài một hơi, nhẹ nhàng cười cười, bình tĩnh ăn hết cháo.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Chàng đi giúp mọi người đi, ta ngủ một lát." Hoa Khấp Tuyết ngáp một cái, lạnh nhạt nói, bọn họ về thành Dương Châu trước, ngày mai đại quân cũng sẽ đến, hơn nữa sau chiến trận còn có rất nhiều việc phải làm, hắn và Mộ Lê còn có rất nhiều chuyện bận rộn.

Ánh mắt Mộ Lương dao động không thể nhận ra, dịu dàng cười cười:"Được." Đắp chăn lên cho nàng xong mới chậm rãi rời đi.

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 93+3: Chuyện Cũ (Nguyên Nhân Cái Chết Của Cha Mẹ Mộ Lương)

Editor: Mộc Du

Chờ sau khi hắn đi, hai mắt Hoa Khấp Tuyết chậm rãi mở ra, khuôn mặt nhỏ nhắn liền tái nhợt, vén chăn lên hướng về phía cửa sổ ——

"Oẹ ——"

Hoa Khấp Tuyết ói ra hết tất cả cháo mới vừa ăn xong, còn không ngừng nôn khan, trước lúc chưa mang thai nhiều lắm là khi nhìn thấy một số thứ đáng ghét thì dạ dày mới có chút không thoải mái thôi ai biết là sau khi mang thai phản ứng lại mạnh mẽ dọa người như vậy, nàng nghĩ đây chính là do ảnh hưởng tâm lý.

"Biết sẽ ói, còn ăn nhiều như vậy làm gì?" Âm thanh bất đắc dĩ của Mộ Lương ở phía sau truyền tới: "Có thể lừa gạt được nhất thời nhưng chín tháng sau này cũng có thể giấu giếm được sao?"

Trong mắt Hoa Khấp Tuyết ngập nước, hướng về thân thể Mộ Lương ở phía sau dựa vào, âm thanh có chút chột dạ: "Coi như ta ngớ ngẩn đi."

"Vốn là ngốc!" Mộ Lương đau lòng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của nàng, lau mặt cho nàng, đỡ nàng ngồi xuống giường: "Nằm nghỉ ngơi một lát đi, ta sẽ quay lại ngay."

"Không phải chàng còn rất nhiều chuyện....."

"Chuyện gì cũng không quan trọng bằng nàng!" Mộ Lương trừng nàng, trước kia lúc muốn săn sóc nàng thì nàng đều lạnh lùng, hiện tại thời điểm

https://thuviensach.vn

nên bốc đồng thì nàng ngược lại săn sóc!

Hoa Khấp Tuyết thật sâu nhìn hắn một cái, ngoan ngoãn nhắm hai mắt lại.

Việt Linh cung.

"Hoàng thúc, ngày mai quân đội đóng giữ ở Bội Quan cùng Thiên Lãng Quan sẽ tiến thẳng tới Dương Châu." Mộ Lê nói ra tin tức vừa mới nhận được.

"Ừ, chúng ta tự mình đi nghênh đón." Mộ Lương định thần nhàn nhã thưởng thức trà, cao nhất mao tiêm, cũng không tệ lắm.

"Đúng rồi hoàng thúc, hoàng thẩm thế nào?" Mộ Lê duỗi lưng một cái, nhớ tới mới vừa rồi khi hắn bắt Thánh Diêu đi thì thấy hoàng thúc đen mặt.

"Nôn nghén." Mộ Lương lạnh nhạt nói.

"Chậc chậc, nữ nhân mang thai thật là chịu tội." Mộ Lê không nhịn được cảm thán, sau đó cười có chút ít nhộn nhạo: "Chẳng qua là ta vẫn hi vọng Thánh Diêu có thể mang thai đứa bé."

"Có cái gì tốt chứ, sinh cùng ta giành A Noãn." Mộ Lương hừ lạnh.

Mộ Lê chê cười: "Hoàng thúc, ý cười trong mắt kia của người còn có thể nói ra câu ‘sinh ra đứa bé bại hoại’." Liếc mắt cũng biết có bao nhiêu vui vẻ, chỉ sợ là hắn sẽ cưng chiều đứa bé của mình không thua kém gì cưng chiều hoàng thẩm đâu.

Mộ Lương nghe thấy lời này cũng không có phản bác, nếu A Noãn sinh cho hắn một đứa bé giống như nàng, hắn nhất định sẽ cưng chiều đứa bé đến tận trời cao, nhưng điều hắn không ngờ chính là, khuê nữ mà hắn muốn

https://thuviensach.vn

lại không được sinh ra, ngược lại sinh ra một đại phiền toái, một lớn một nhỏ này đấu nhau đến cơ hồ muốn phá hủy cả Thánh Vương phủ.

"Hoàng thúc, hoàng thẩm đối với người tốt như vậy, nếu không người dạy cho ta, làm thế nào để khiến cho Thánh Diêu đối tốt với ta một chút?" Mộ Lê không có chút hình tượng nào nằm dài ở trên bàn, nghĩ tới hiện tại Bạch Thánh Diêu đang đút thức ăn cho hoàng thẩm, khổ não đấm bàn.

Ánh mắt Mộ Lương vừa động, vẻ mặt cười cười, hướng hắn ngoắc ngoắc ngón trỏ: "Thật muốn biết?"

Ánh mắt của Mộ Lê lập tức phát sáng liền chạy tới.

Mộ Lương tà mị cười một tiếng, cúi người ở bên tai Mộ Lê thì thầm mấy câu, liền thấy trên mặt Mộ Lê một hồi đỏ sậm, về sau ngây ngốc trong chốc lát, cuối cùng bỉ ổi mà cười lên, hướng về phía Mộ Lương gật đầu một cái, đứng dậy bước ra phía ngoài.

Còn lại một mình Mộ Lương đứng dậy duỗi lưng một cái, cười lạnh, hắn không muốn nhìn thấy Bạch Thánh Diêu tới kề cận nữ nhân của mình, không phải chỉ là nấu cơm sao? Bằng đầu óc của hắn, thì làm sao kém hơn nàng được?

Hôm sau.

"Người nào làm?" Hoa Khấp Tuyết kinh ngạc nhìn thức ăn trong tay, trong mắt là vui mừng không giấu được.

Mộ Lương lười biếng tựa bên giường, đối với nàng phóng mị nhãn, về sau chớp chớp mắt.

Trong lòng Hoa Khấp Tuyết cả kinh không thể tin được, bất khả tư nghị nhìn hắn hỏi: "Mộ, Mộ Lương, là chàng làm sao?"

https://thuviensach.vn

"Bây giờ mới biết nam nhân của nàng lợi hại?" Mộ Lương đắc ý hướng cái chén trước mặt kia chép miệng: "Mau ăn đi, lát nữa nguội trứng sẽ có mùi tanh."

"Chàng, lúc nào thì học được?" Hoa Khấp Tuyết gắp sợi mì, ánh mắt sáng lên nhìn Mộ Lương, mặc dù mùi vị không đậm đà giống như mình làm nhưng lại có một vị ngon khác, quan trọng nhất là, nàng rất ưa thích.

"Tối hôm qua, về sau A Noãn muốn ăn cái gì, cứ nói cho ta biết là được rồi." Mộ Lương thấy nàng nửa ngày vẫn chưa ăn, dứt khoát tự mình ra tay lấy đũa gắp mì đút vào miệng nàng.

Hoa Khấp Tuyết cười híp mắt ăn xong, mới mơ mơ màng màng mặc hắn ôm lấy, vùi ở trong ngực Mộ Lương đi theo hắn nghênh đón đại quân trở về.

Nhìn vẻ mặt thoả mãn của tiểu nữ nhân, đột nhiên Mộ Lương có chút hối hận, đã sớm biết nàng thích ăn, trước kia cũng sẽ chỉ vây quanh nàng nấu ăn cho nàng món, sao lúc đó hắn lại không nghĩ tới việc học nấu món này món kia cho nàng? Nếu như vậy thì hắn đã có thể sớm bắt được nàng trong tay —— sớm biết vậy đã làm!

"Hoàng thúc..... ôi mẫu thân của ta ơi! Người ôm chăn ra đây làm gì?" Mộ Lê đang chậm rãi đi tới, cười híp mắt chào hỏi cùng Mộ Lương, thời điểm nhìn đến “Một đống” trong ngực hắn, sợ hết hồn.

"Có quan hệ gì, ta sợ A Noãn lạnh." Mộ Lương cười nhạo một tiếng, nhìn tiểu nữ nhân bị chăn mỏng che phủ cực kỳ chặt chẽ.

Hoa Khấp Tuyết thức dậy tương đối sớm, còn có chút mệt rã rời, nghe được Mộ Lê gào to một tiếng, lập tức tỉnh táo lại, cúi đầu nhìn qua chăn mền vây quanh mình, khóe miệng không nhịn được kéo ra.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương không kịp ngăn cản động tác của Hoa Khấp Tuyết, liền thấy trước mắt bạch quang chợt lóe, trong ngực trở nên trống trải, chăn mền cũng hóa thành tro bụi.

"Mộ Lương, vào lúc mặt trời như thế này mà chùm chăn sao?" Hoa Khấp Tuyết nghiến răng nghiến lợi liếc hắn một cái bước ra ngoài.

"Khụ khụ, A Noãn, mới vừa rồi còn rất lạnh....." Mộ Lương vội vã giải thích, Hoa Khấp Tuyết lành lùng tà nghễ liếc nhìn hắn, lôi kéo Mộ Lê xoay người rời đi.

Mộ Lê không khỏi đổ mồ hôi lạnh, hoảng sợ quay đầu lại nhìn thấy sắc mặt âm trầm đến dọa người của hoàng thúc.

"Ngươi bình thường đi bộ đều quay đầu lại nhìn sao?" Hoa Khấp Tuyết hừ lạnh.

Vẻ mặt Mộ Lê đưa đám quay đầu lại, bước chân đi cũng có chút hỗn độn, vốn là dùng biện pháp hoàng thúc nói, không để Thánh Diêu đi tìm hoàng thẩm nữa, mình cũng cực kỳ thỏa mãn nhưng hôm nay bị hoàng thẩm dắt tay, hắn cũng không thể cười nổi nữa rồi, hắn có thể dự đoán được ngày sau hoàng thúc sẽ trừng trị hắn như thế nào.

"Hoàng thẩm, người và hoàng thúc giận dỗi có thể đừng liên lụy đến ta không?" Đột nhiên Mộ Lê dùng lực hất tay của Hoa Khấp Tuyết, nàng nhất thời không kịp phản ứng thân thể lảo đảo ngã về phía sau.

Mộ Lương vốn là đang đen mặt lập tức chuyển thành tái mét, nhanh chóng tiếp được Hoa Khấp Tuyết, lạnh lùng nhìn về phía Mộ Lê.

"Hoàng, hoàng thẩm, ta không phải cố ý!" Trên mặt Mộ Lê một hồi trắng bệch, nhìn thấy hoàng thẩm nháy mắt với mình liền co cẳng bỏ chạy.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết ngăn lại động tác của Mộ Lương đang muốn đuổi theo kéo Mộ Lê trở lại, thở dài:" Mộ Lương, ta chỉ là mang thai, không phải là mắc bệnh nan y, không cần khoa trương như vậy." Nàng còn tưởng rằng chỉ có lúc hai người mới vừa biết tin nàng mang thai Mộ Lương mới có cái loại biểu hiện như vậy, lại không nghĩ rằng hôm nay lại tới.

Mộ Lương mím môi không nói lời nào.

"Mộ Lương, ta không phải trẻ con!" Hoa Khấp Tuyết ôm hông của hắn, đối với sự tùy hứng của hắn dở khóc dở cười: "Chàng còn gây nữa ta sẽ trở về mang sơn dưỡng thai!"

"Không cho phép!" Mộ Lương mặt trầm xuống, Mang sơn lạnh như vậy, hắn làm sao có thể để cho nàng đi.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Vậy về sau chàng làm việc nên có chừng mực một chút, đừng có quá mức!" Hoa Khấp Tuyết chu môi, thật tốt là hôm nay khi hắn bọc chăn bồng nàng ra chỉ có một mình Mộ Lê nhìn thấy, vẫn không tính là quá mất mặt.

"Không có quá mức nha, vốn là....." Mộ Lương có chút ủy khuất, mới vừa mở miệng lại ngừng lại.

"Hửm?"

"Trảm Lãng và Hỏa Nhân sắp tới." Mộ Lương ôm chầm hông của nàng, muốn bồng nàng đi, lại phát hiện nàng đứng bất động, không có biện pháp chỉ có thể nhận thua: "Được rồi, ta không quá phận."

Dù sao giới hạn quá phận và không quá phận đều là do hắn định ra.

Hoa Khấp Tuyết ngước đầu lạnh lùng cười một tiếng: "Giới hạn do ta định." Dứt lời, mặc cho Mộ Lương cười khổ ôm mình rời đi.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, Hoa Trảm Lãng và Mộ Hỏa Nhân mang theo đại quân mới vừa tiến vào cửa thành Dương Châu, dân chúng đã rất sớm đứng ở khắp hai bên đường phố, con hẻm hoan nghênh.

"Hỏa Nhân, chúng ta sắp tới rồi." Hoa Trảm Lãng nhìn nữ nhân trong ngực cười đến mặt mày đoan trang, cũng không thể nhận ra kích động trong lời nói.

"Không có việc gì, hồi cung nhanh một chút là tốt rồi." Mộ Hỏa Nhân thở ra một hơi, nói thật, mấy ngày nay Trảm Lãng chăm sóc nàng rất tốt nhưng cũng không tránh được đi đường mệt nhọc, nhưng nàng là trưởng công chúa của Mộ quốc cũng không thể nào ngủ suốt dọc đường trở về.

Hoa Trảm Lãng nhíu nhíu mày, nếu không phải Hỏa Nhân không đồng ý, hắn đã sớm ôm Hỏa Nhân hồi cung rồi nhưng Hỏa Nhân nói với hắn cái gì mà làm chủ soái trong quân phải dẫn theo quân đội từ từ đi trở về.

Đám người Mộ Lê không lâu sau liền nhìn thấy hai người dẫn đầu Hoa Trảm Lãng toàn thân áo đen và Mộ Hỏa Nhân ở bên cạnh một thân áo đỏ, tất cả trên mặt đều là nụ cười thật lòng.

"Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế!"

"Thánh vương Thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế!"

.....

Tiếng hành lễ của mọi người vang vọng khắp đường cái thành Dương Châu.

"Bình thân."

Mộ Lê thản nhiên cười, tiến lên đỡ lấy Hoa Trảm Lãng và Mộ Hỏa Nhân.

https://thuviensach.vn

"Hoa Trảm Lãng, cảm giác như thế nào?" Mộ Lê vỗ xuống bả vai Hoa Trảm Lãng.

"Đánh giặc thôi, còn có thể như thế nào." Hoa Trảm Lãng nhịn xuống kích động trợn trắng mắt, đập vào tay trên vai, nghiêng người ôm Mộ Hỏa Nhân dựa vào mình làm điểm tựa.

"Đi thôi, trở về rồi ôn chuyện." Mộ Lương thản nhiên nhìn mấy người bọn họ, sợ A Noãn sẽ mệt mỏi cho nên chẳng thèm cùng bọn họ dài dòng.

"Chúng tướng sĩ cực khổ! Mộ Quốc nếu như không có mọi người thì sẽ không có hôm nay, trẫm ở chỗ này hướng mọi người nói một tiếng, đa tạ!" Lời này của Mộ Lê rất chân thành, rất nhiều tướng sĩ hốc mắt đều đỏlên.

Mọi người vừa cười vừa đi về phía trước, tốc độ chậm đến dọa người.

Hoa Khấp Tuyết nhìn Mộ Hỏa Nhân, hơi híp mắt lại, bạch quang chợt lóe trên đầu ngón tay, đột nhiên ngựa Mộ Hỏa Nhân đang cưỡi té quỵ xuống đất, mà người ở trên ngựa bên cạnh nhanh chóng nhảy đến bên cạnh Mộ Hỏa Nhân.

Mộ Lương cơ hồ là lập tức vươn tay, lại bị Hoa Khấp Tuyết ngăn lại, tốc độ của hai người đều rất nhanh, mọi người ở xung quanh nhiều như vậy lại không có một ai thấy rõ chuyện gì mới vừa xảy ra.

"Ngựa có vấn đề." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên giải thích, kêu người kéo ngựa xuống, mới nói với Mộ Hỏa Nhân: "Hỏa Nhân, ta với ngươi ngồi cùng đi."

Bây giờ trạng thái tinh thần của Mộ Hỏa Nhân rất kém, đây cũng là lí do tại sao nàng nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết mặc dù rất kích động nhưng lại không giống như trước đây đi lên ôm nàng.

https://thuviensach.vn

Mộ Hỏa Nhân là nữ nhân có thai, một đường tân tân khổ khổ, sức khỏe nhất định là không chịu nổi nhưng nàng là trưởng công chúa, mọi cử chỉ hành động của nàng đều quan hệ đến mặt mũi của hoàng gia, không thể tự nhiên cùng cưỡi ngựa với Hoa Trảm Lãng hoặc là nói rời đi trước, càng không thể biểu hiện quá mức yếu ớt đi ngồi xe ngựa, điều này đối với các tướng sĩ cưỡi ngựa, đi bộ dọc theo đường đi đều không công bằng.

Thật ra thì Hoa Trảm Lãng không đồng ý.

"Tuyết Tuyết, cám ơn." Mộ Hỏa Nhân biết Hoa Khấp Tuyết nhìn ra mình khó chịu, mới cố ý đả thương ngựa để mình ngồi xe ngựa của nàng.

"Đừng nói chuyện." Hoa Khấp Tuyết chuyển mắt, song chưởng dán sát vào hông của nàng, không thể nhận ra bạch quang đang truyền vào trong cơ thể nàng, không lâu sau, sắc mặt nàng liền khôi phục huyết sắc.

Hoa Trảm Lãng ở một bên thấy vậy, trong mắt xẹt qua tia ảo não, hắn làm sao lại không nghĩ tới việc làm bị thương ngựa của mình sau đó cùng cưỡi ngựa với Hỏa Nhân, hại nha đầu quật cường này khó chịu suốt một đường vẫn không chịu nói, thật là làm cho mình lo lắng và đau lòng.

"Tuyết Tuyết, thật tốt." Mộ Hỏa Nhân chỉ cảm thấy trên người ấm áp, khôi phục một chút hơi sức, cũng khôi phục một chút tinh thần.

Hoa Khấp Tuyết thu tay lại trước bấm một cái bên hông của nàng: "Ngươi bây giờ không phải chỉ có một mình, thời điểm nên mềm yếu thì phải mềm yếu."

Mộ Hỏa Nhân không để ý mình đang ở chỗ nào, vẻ mặt kinh ngạc quay đầu lại nhìn Hoa Khấp Tuyết, Tuyết Tuyết lúc nào thì lại nói mềm yếu rồi, bây giờ là tình huống thế nào đây?

Các lão bách tính thấy bọn họ như vậy, đều là không hiểu, nhưng bị ánh mắt lạnh nhạt của Hoa Khấp Tuyết đảo qua, rối rít thu hồi ánh mắt quan sát.

https://thuviensach.vn

Sau khi bước vào cửa cung, nhóm người lúc này mới buông lỏng không ít.

"Hỏa Nhân, ai bảo nàng cậy mạnh!" Hoa Trảm Lãng nhanh tay kéo Mộ Hỏa Nhân qua, từ trên xuống dưới kiểm tra một chút, trầm mặt hướng trong miệng nàng đút một viên thuốc màu đỏ.

Mộ Hỏa Nhân cười hắc hắc, hướng Hoa Khấp Tuyết nháy mắt một cái.

"A Noãn, người bây giờ và trước kia không giống nhau, chớ làm loạn biết không?" Mộ Lương cũng kéo Hoa Khấp Tuyết qua, nhỏ giọng giảng dạy.

"Tuyết Tuyết thế nào?" Hoa Trảm Lãng kinh ngạc ngẩng đầu.

Mộ Lê thần thần bí bí cười cười, tiến tới bên cạnh Hoa Trảm Lãng và Hoa Khấp Tuyết: "Hoàng thẩm mang thai!"

"Cái gì?" Mộ Hỏa Nhân giật mình thiếu chút nữa nhảy lên, trong mắt chất đầy ý cười:"Tuyết Tuyết có bảo bảo à nha? Định hôn ước, định hôn ước!"

"Hỏa Nhân, ta không có ý định để cho đứa bé của ta loạn luân."

https://thuviensach.vn

Chương 94: Khúc Nhạc Dạo

Editor: Mộc Du

"Hỏa Nhân, ta không có ý định để cho đứa bé của ta loạn luân." Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt liếc nàng một cái.

Mộ Hỏa Nhân vô tội nháy nháy mắt, lùi về trong ngực Hoa Trảm Lãng.

"Nhanh như vậy đã có rồi à." Hoa Trảm Lãng giống như là mới phục hồi lại tinh thần, thở dài nói: "Hai ngươi mới ở chung với nhau đâu được bao lâu đâu."

"Ngươi cũng vậy thôi." Mộ Lương hừ lạnh.

Hoa Trảm Lãng nghe vậy, thuận miệng nói: "Các ngươi sao có thể cùng so sánh với ta và Hỏa Nhân, hai chúng ta ở cùng nhau đã hai năm rồi."

"Hoa Trảm Lãng! Chàng không nói thì tốt hơn đấy!" Mộ Hỏa Nhân mặt tối sầm, hung hăng bấm thắt lưng của hắn, lại lùi về trong ngực hắn, hơi lo sợ nhìn về phía Mộ Lê, quả nhiên là trông thấy mặt của hắn đen như viên gạch ngói.

"Nha đầu thối, muội ở cùng với họ Hoa này hai năm trời mới trở về nói với ta! Hả?" Mộ Lê cười đến âm lãnh, khiến sống lưng Mộ Hỏa Nhân lạnh toát.

Nàng xem người huynh trưởng hắn đây là cái gì?

Hoa Trảm Lãng ý thức được mình nói sai, ôm đầu nàng quay lại trong lòng, hướng về phía Mộ Lê hừ nhẹ: "Hung dữ cái gì? Hiện tại Hỏa Nhân

https://thuviensach.vn

đang mang thai, dọa sợ nàng ta sẽ đánh ngươi!"

"Ta hiện tại cũng không nhất định là đánh không lại ngươi!" Mộ Lê trợn mắt, trong mắt mơ hồ lóe ra hồng quang mạo hiểm.

"Nếu làm kinh động đến con ta, ta một tay bóp chết các ngươi." Mộ Lương lạnh lùng liếc nhìn hai người một cái, cười híp mắt hôn Hoa Khấp Tuyết: "A Noãn nàng thấy đúng không!"

"Trở về." Mặc dù Hoa Khấp Tuyết đang mang thai, thế nhưng chỉ cần ánh mắt lạnh của nàng liếc qua một cái thôi, thì cũng khiến hai người đang ồn ào ở bên cạnh ngậm miệng lại.

Trong ngự thư phòng.

"Chuyện của Vân Tự đã giải quyết xong rồi sao?" Hoa Trảm Lãng đi một đường khát nước muốn chết, bưng bình trà chỉ biết mở miệng to mà uống, không có một chút cảm giác có lỗi với bình trà kia.

"Những thế lực còn sót lại của hắn vẫn chưa có giải quyết." Cảnh Duệ kể lại những chuyện đã xảy ra với Hoa Trảm Lãng, Mộ Lê tiếp lời nói.

"Chậc, ta đã về trễ, không thấy được kịch hay." Hoa Trảm Lãng ngáp một cái, sớm biết như vậy thì hắn đã trở về sớm hơn một chút rồi, mặc kệ cái đại quân gì.

"Trảm Lãng, Hoàng gia gia thật là đáng thương." Khóe mắt Mộ Hỏa Nhân tràn ra ánh nước trong suốt, trong lòng không hiểu sao lại rất khó chịu.

Đã sớm biết nữ nhân mang thai cảm xúc sẽ thay đổi rất lớn, nhìn tiểu nữ nhân trong lòng hai mắt đỏ hoe, cuối cùng cũng được mở mang kiến thức, nhìn tình hình bên kia Hoa Khấp Tuyết đang nhàn nhã hưởng thụ sự phục

https://thuviensach.vn

vụ của nam nhân tốt Mộ Lương, không nhịn được thở dài, quả nhiên là lạnh lùng, vẫn vợ con nóng như lửa của hắn là tốt nhất.

"Hỏa Nhân, nàng muốn lấy tên gì cho con của chúng ta đây?" Hoa Trảm Lãng không muốn nhìn thấy nàng khổ sở, vội vàng nói sang chuyện khác.

"À?" Mộ Hỏa Nhân kinh ngạc ngẩng lên đầu: "Đứa bé vừa mới thành hình, còn chưa biết là nam hay nữ....."

"Không thì lấy tên cả nam hay nữ đều có thể dùng là được rồi?" Hoa Trảm Lãng hừ nhẹ.

"Này, đây là con của chàng, chàng làm sao lại tùy tiện như vậy." Nước mắt Mộ Hỏa Nhân chảy xuống, chỉ vào mũi Hoa Trảm Lãng rống giận.

Hoa Trảm Lãng chỉ cảm thấy vô lực, nắm bàn tay nhỏ bé của nàng, đặt ở khóe miệng hôn khẽ: "Đứa bé này là nam hay nữ cũng chỉ sinh một lần này thôi có được hay không?"

.....

Nhìn hai người không coi ai ra gì cứ liếc mắt đưa tình, Mộ Lê buồn bã mà liếc nhìn Cảnh Duệ ở bên cạnh, tại sao hoàng thúc và Hoa Trảm Lãng đều có mỹ nương tử để ôm còn bên người hắn thì lúc nào cũng là xú nam nhân này!

Nhưng chuyện này trách ai được, còn không phải là do hắn nghe theo lời hoàng thúc nói, quá mức phóng túng chuyện này cũng do mình tạo thành.

"Mộ Lê, phân phó nhiệm vụ đi rồi giải tán." Mộ Lương lười biếng dựa vào ghế, hôm nay dậy hơi sớm, A Noãn cũng mệt rồi.

"Ừ đúng đúng." Mộ Lê hồi hồn, vẻ mặt nghiêm túc: "Cảnh Duệ, ngươi dùng tốc độ nhanh nhất lấy cho được danh sách những người đi theo Vân

https://thuviensach.vn

Tự, tốt nhất còn phài có chứng cứ phạm tội của từng người."

"Hoàng thúc, Trảm Lãng, còn phải làm phiền hai người đi giải quyết bên Phong Quốc, sau đó cùng với Tước Quốc ký kết các hiệp ước."

"Ta muốn bồi A Noãn, không rãnh." Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết, hừ lạnh.

"Vậy..... Trạch Linh đâu?" Mộ Lê đề nghị.

Hoa Khấp Tuyết đang muốn uống trà, lại bị Mộ Lương ngăn lại, bĩu môi, chỉ có thể uống nước suối: "Mộ Lê, ngươi phải hỏi Bạch Thánh Vũ."

"Chuyện của Trạch Linh tại sao lại phải hỏi ca ca của ta?" Bạch Thánh Diêu đúng lúc đi vào, nghi ngờ hỏi.

Mộ Lê, Mộ Hỏa Nhân và Hoa Trảm Lãng cũng đều không hiểu.

"Bọn họ ở cùng một chỗ." Giọng nói Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng, lại tựa như một đạo sấm sét.

"Cái gì!" Bốn người trợn mắt: “Trạch Linh là nam nhân, Bạch Thánh Vũ cũng là nam nhân!

"Chỉ cần thích là được rồi, giới tính có quan hệ gì sao?" Mộ Lương hừ lạnh, ôm Hoa Khấp Tuyết lên: "Trạch Lương, Trạch Hàn, nghe hoàng thượng phân phó, Mộ Lê nếu không có chuyện gì thì đừng đến làm phiền ta."

Hai người mang theo Cảnh Duệ rời đi, bốn người còn lại hóa đá ở trong ngự thư phòng chưa không thể tiêu hóa nỗi chuyện vừa rồi, hiện tại là tình huống gì đây, bất quá chỉ mới đi đánh trận một chuyến, mọi thứ như thế nào, như thế nào lại hỗn loạn hết vậy.

Thánh Vương phủ.

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư, chúng ta rốt cuộc đã về nhà rồi...!" Lưu Nguyệt dẫn đầu vọt vào, tự đáy lòng mỉm cười, Cảnh Duệ theo ở phía sau, trong mắt đều là dịu dàng.

"Ngươi đã đi lên chiến trường tại sao vẫn còn dễ kích động như thế." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên cười.

"Ai yêu, ta cũng không có chân chính được ra chiến trường á..., Cảnh Duệ đều nhốt ta ở trong nhà không cho phép ta đi ra ngoài, đừng nói giết người, ta đến nhìn cũng không được." Lưu Nguyệt nhỏ giọng oán trách.

"Nếu cho nàng lên chiến trường thì chắc là đã bị băm ra rồi, về sau chớ có phô trương ra vẻ biết không?" Cảnh Duệ trầm mặt, lần đầu tiểu nha đầu này trốn hắn chạy ra chiến trường làm cho hắn giận đến nghiến răng.

"Chàng hung dữ như vậy làm gì." Lưu Nguyệt có chút uất ức, hít mũi một cái: "Tiểu thư, ta đi dọn dẹp phòng cho người." Dứt lời, cất bước chạy đi.

Sắc mặt Cảnh Duệ càng thêm khó coi, siết chặt tay thành nắm đấm, ánh mắt nhanh chóng co rút ở đằng sau bóng lưng của Lưu Nguyệt.

"Cảnh Duệ, nàng chỉ là lo lắng cho an nguy của ngươi thôi." Hoa Khấp Tuyết nhấc ống tay áo, nhìn về nơi xa, hai người này, cũng sẽ không biểu đạt ý nghĩ của mình cho nhau.

Cảnh Duệ sững sờ, cảm kích cười một tiếng, đuổi theo hướng Lưu Nguyệt mới rời khỏi.

"A Noãn thật đúng là đã thay đổi rất nhiều, đã biết hiểu cho người khác còn chỉ dẫn tình cảm cho họ nữa." Mộ Lương có chút buồn cười, hắn cũng không quên nữ nhân này trước kia ở phương diện tình cảm rất chậm lụt.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, từ chối cho ý kiến.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay nàng muốn ăn cái gì?" Mộ Lương ôm nàng chậm rãi bước đi.

"Chàng sẽ làm?" Mặc dù đã ăn thức ăn Mộ Lương nấu rồi nhưng nàng vẫn còn có chút hoài nghi.

"Hoa Khấp Tuyết, nàng có tin ta hay không!" Mộ Lương nguy hiểm híp mắt.

Hoa Khấp Tuyết đảo mắt, gật đầu một cái, nàng tin nếu nàng dám lắc đầu nam nhân này nhất định sẽ thu thập nàng.

"Hừ, ta sẽ làm, nàng cứ nói cho ta biết là được, đừng có xem thường trí thông minh của ta." Vương gia túc trí đa mưu nào đó hừ nhẹ.

"Vậy thì sườn kho đi, muốn đường, dấm, làm mòn mới mẻ....."

"Thế nào lại phiền phức như vậy, mì sợi tương đối đơn giản."

"Chàng làm hay không làm." Không làm thì nàng tự làm, nàng cũng không muốn mình và bảo bảo đói bụng.

"Nàng ngoan ngoãn ở chỗ này đợi đi ta sẽ cho nàng xem tay nghề của gia!"

"Chàng là gia (ông) của ta, vậy đứa bé của ta là gì của chàng?"

"Hoa Khấp Tuyết!"

"Ta đói ——"

.....

Bốn tháng trôi qua rất nhanh, tất cả thế lực củaVân Tự cũng bị diệt trừ tận gốc, Phong Quốc cũng trở thành quốc thổ của Mộ Quốc, Trịnh Loan và

https://thuviensach.vn

Vương Tước Nhân cũng có gửi thư cho Mộ Lương, nói là có rãnh rỗi thì tới thăm bọn họ.

Hỏa Nhân nâng cao cái bụng bự tám tháng không có chuyện gì liền tới Thánh Vương phủ, dáng vẻ nhảy nhảy nhót nhót của nàng, luôn làm cho Hoa Trảm Lãng sợ đến không dám rời nàng nửa bước, biến thành hộ tể gà mẹ rồi nhưng so với Mộ Lương thì vẫn còn kém hơn một chút.....

Mùa đông ở Mộ Quốc rất lạnh, tuyết rơi cũng là bình thường, nhưng năm nay thời tiết có chút kỳ quái, bão tuyết liên tục trong nửa tháng, chuyện này là chưa từng có.

Trong Thánh Vương phủ, cả đoàn người vùi ở trong tâm điện, nhìn tuyết rơi ở bên ngoài, bên trong tâm điện vẫn là ấm áp như mùa xuân.

"Bạch Thánh Vũ, A Noãn muốn ăn diễm quả, ngươi đi tìm giống cây về đây đi!" Sau đó để cho Ảnh Vệ trồng.

Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết nằm trên nhuyễn tháp, nét mặt kiêu ngạo kia giống như là con cháu của nhị ngũ bát vạn.

"Này, Mộ Lương, ta không phải là thủ hạ của ngươi, ngươi đừng có chuyện gì cũng sai khiến loạn lên chứ?" Bạch Thánh Vũ đang trêu chọc Trạch Linh, làm gì còn tâm tình để ý tới Mộ Lương.

"Trạch Linh ——" Âm thanh lười biếng của Mộ Lương truyền đến.

"Ta đi!" Bạch Thánh Vũ đè Trạch Linh đang muốn đứng lên xuống, quặm mặt lại rống to, nhân tiện thả lò sưởi trong ngực lại cho Trạch Linh.

Mộ Lương nhíu mày, chỉ chỉ hướng cửa: "Đi sớm về sớm, A Noãn nhà ta không thể bị đói được."

https://thuviensach.vn

"Cho dù ta có thể tìm về đây trong nháy mắt, rồi đợi cho Ảnh Vệ trồng, đến khi cây ra hoa thì cũng rất lâu rồi, Hoa Khấp Tuyết còn không sớm đói chết sao?" Bạch Thánh Vũ vừa nghe chữ "Đói", chỉ cảm thấy gân xanh sau ót cũng nhô ra.

"Ta quản ngươi, nhanh lên một chút đi!"

Hoa Khấp Tuyết nhẹ nhàng hé mắt ra, thân thể bỗng nhúc nhích bò đến trên người Mộ Lương nói: "Mộ Lương, người mang thai là ta, chàng làm sao lại còn tùy hứng hơn so với ta."

Mộ Lương bĩu môi: " A Noãn ——"

Hoa Khấp Tuyết ngẩng đầu hôn lên cằm của hắn một cái, lại trở về trong ngực của hắn làm ổ nghỉ ngơi.

Mộ Lương hài lòng, liếc Bạch Thánh Vũ, ý là, tại sao ngươi còn không đi.

Bạch Thánh Vũ hít một hơi thật sâu, đè xuống tức giận trong lòng: "Mộ Lương, ta muốn dẫn theo Trạch Linh đi tìm!" Trời đông giá rét như vậy, ai mà muốn một mình đi tìm chứ.

"Không được —— nàng là con tin ——"

"Họ Mộ kia, ngươi đi chết đi!" Bạch Thánh Vũ cực kỳ tức giận hầm hừ.

"Họ Mộ ở nơi này không phải chỉ có một mình hoàng thúc!" Mộ Lê và Mộ Hỏa Nhân cùng nhau quăng đến một ánh mắt lạnh.

Bạch Thánh Vũ tối sầm mặt, tức giận đùng đùng đi ra ngoài, Trạch Linh thấy hắn là thật sự tức giận, cau mày đi lên kéo hắn, lại bị Bạch Thánh Vũ kéo vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

Đại gia hỏa nhìn thấy cảnh tượng này nhiều đến mức quá quen rồi, ngược lại còn cảm thấy thú vị.

"Tốt lắm, cầm đi trồng." Hoa Khấp Tuyết bò dậy, vứt túi trong tay cho Bạch Thánh Vũ, ngay sau đó thản nhiên nhìn Mộ Lương: "Chuyện không có nắm chắc ta sẽ không nói ra, nếu thật sự không có hạt giống ta sẽ nói muốn ăn sao?"

Trạch Linh thở ra một hơi, nhận lấy hạt giống cảm kích cười cười, nháy mắt ra hiệu lôi kéo Bạch Thánh Vũ đi tới mảnh đất trống bên ngoài tâm ngoài điện.

Bạch Thánh Vũ vẫn còn thở phì phò vì tức giận, nhưng nghĩ đến không cần rời đi liền cùng Trạch Linh chạy ra ngoài, trong lòng cũng thoải mái lên không ít.

"Hắc hắc, A Noãn là ngoan nhất hiểu chuyện nhất." Mộ Lương vui vẻ ôm nàng "Bẹp" một tiếng liền hôn nàng, dưới tay cũng không nhàn rỗi, lấy một cái áo lông cáo phủ thêm cho nàng, che phủ nàng cực kỳ chặt chẽ.

"Hoàng thúc, đừng cho hoàng thẩm mặc nhiều như vậy, quá nóng cũng không được." Mộ Hỏa Nhân nâng cao bụng bự, rất bất mãn với hành động của Mộ Lương, tâm điện này cực kì ấm áp, hơi động một cái là có thể xuất mồ hôi, nữ nhân mang thai mặc dù nên giữ cho ấm nhưng quá kín mít thì cũng không thể được.

"Không sao." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên cười, ngăn cản Mộ Lương đang ảo não muốn lấy áo lông cáo trên người mình xuống: "Ta muốn ra ngoài đi dạo."

"Đi cái gì, cởi ra!" Mộ Lương liền kéo xuống áo lông cáo, bĩu môi liếc mắt.

https://thuviensach.vn

Mộ Hỏa Nhân xoa xoa tay cánh tay lùi về trong ngực Hoa Trảm Lãng: "Trảm Lãng, chàng nói thử xem người mang thai đến cùng là hoàng thẩm hay là hoàng thúc?" Thế nào mà hoàng thẩm mang thai vẫn bình tĩnh như cũ, ngược lại hoàng thúc thì tâm trí xuống thấp nhiều như vậy?

"Bị nhi tử của hắn ám ảnh." Hoa Trảm Lãng ghét bỏ liếc nhìn Mộ Lương, hai người họ đều là lần đầu tiên được làm cha nhưng hắn cảm giác mình có phần phong độ hơn nhiều, không giống như người kia, càng lớn càng trẻ con rồi.

"Hoàng thúc làm gì mà bị nhi tử ám ảnh, cái này gọi là khôi phục bản tính." Mộ Lê bật cười, từ nhỏ hoàng thúc đã trưởng thành sớm cũng giống như không có tuổi thơ, hiện tại có cái bộ dáng này giống như là bù đắp cho tuổi thơ của hắn.

Bạch Thánh Diêu nhìn mọi người trong phòng vui vẻ hòa thuận, liền nghĩ nếu cứ mãi như vậy thì tốt biết bao nhưng đời thì không như mong muốn. Không lâu sau, tai họa lớn liền tìm tới bọn họ, hoặc là nói, cái này là đại họa của Vân Huyễn Đại lục.

Âm thanh nghị luận của bọn họ không lớn nhưng Hoa Khấp Tuyết lại nghe được rõ ràng, ánh mắt hạ xuống có điểm đau lòng, đưa tay ôm eo của hắn.

"Làm sao vậy?" Bàn tay vẫn đang vuốt vuốt đầu nàng bỗng dừng lại Mộ Lương sửng sốt.

"Không có gì nha, chỉ là muốn ôm chàng một chút." Hoa Khấp Tuyết rúc vào trong ngực hắn, nhỏ giọng làm nũng.

Mộ Lương cười đến híp cả mắt, kéo chăn qua đắp kín hai người, nghe bụng nàng vang lên tiếng kêu nho nhỏ, trong mắt xẹt qua tia hài hước: "Nàng buông tay để ta nấu ăn cho nàng." Bốn tháng này hắn đã học được không ít.

https://thuviensach.vn

"Không cần." Hoa Khấp Tuyết không buông tay, hơi híp mắt ngước đầu, bộ dáng kia đáng yêu đến không nhịn được, càng khiến Mộ Lương yêu đến tận xương.

"Một lát đói bụng bảo bảo, nàng phụ trách." Mộ Lương ngắt chóp mũi của nàng, không biết tại sao nàng đột nhiên lại làm nũng như vậy, chỉ là cảm giác rất tốt.

Hoa Khấp Tuyết còn muốn nói gì đó, lại thấy trước mắt một đạo bạch quang thoáng qua, một tiếng hổ rống, bóng dáng của Đại Hoa liền xuất hiện.

"Không phải ngươi trở về mang sơn làm Tiểu Bá Vương rồi hả? Như thế nào lại biết đến đây thăm chúng ta vậy?" Hoa Trảm Lãng cười như không cười nhìn Đại Hoa, giơ tay lên vuốt vuốt một thân lông trắng như tuyết của nó.

"Chủ tử, mang sơn xảy ra chuyện lạ!"

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Đại Kết Cục

Editor: Mộc Du

"Chủ tử, mang sơn xảy ra chuyện lạ!" Trong giọng nói của Đại Hoa có chút nóng nảy, lười phản ứng lại sự nhạo báng của Hoa Trảm Lãng, dạo bước đến bên cạnh Hoa Khấp Tuyết.

"Nói." Sắc mặt Hoa Khấp Tuyết lạnh lẽo, từ trong ngực Mộ Lương ngồi dậy.

"Tuyết chủ tử, lần tuyết rơi này có vấn đề!" Bước đi của Đại Hoa có chút gấp gáp.

Hàng năm ở Mang sơn đều rét lạnh, năng lực chống rét của động vật trên núi rất mạnh, theo lý thuyết thì cho dù tuyết có rơi liên tục cả nửa tháng đối với bọn họ cũng không thể tạo thành ảnh hưởng gì, nhưng lúc này đây lại xảy ra chuyện lạ, cả nhóm Linh Thú đều không chịu nổi cái lạnh này, cho dù là núp mình ở trong huyệt động ấm áp, cũng có thể cảm nhận được cảm giác rét lạnh thấu xương ở bên ngoài, con vật nào mạnh thì còn tạm ổn nhưng nếu yếu một chút thì trực tiếp chết rét.

Sức chống cự của linh thú chắc chắn là cao hơn thực vật nhưng từng linh thú một đều bị lạnh đến không chịu nổi còn những thực vật kia lại phát triển theo cường độ của tuyết, tuyết rơi xuống càng nhiều thì nó càng phát triển khỏe mạnh, những linh thú ăn thực vật đó thì chỉ sau một ngày liền chết, sau đó Đại Hoa đi xem xét tình hình thì phát hiện mấy linh thú đó đều là trúng độc mà chết.

https://thuviensach.vn

Nếu cứ tiếp tục như vậy thì tất cả các linh thú trên mang sơn nhất định sẽ bị diệt vong.

"Chỉ có ở mang sơn mới xuất hiện tình huống như thế sao?"Sắc mặt Mộ Lương trầm xuống, nếu như cả Mộ Quốc thậm chí là Vân Huyễn Đại lục cũng xuất hiện tình huống như thế, thì đó chính là**** bao nhiêu tai nạn? Người nếu muốn tiếp tục sống phải ăn lương thực nhưng lương thực trồng ra đều có độc.....

Mọi người ai cũng đều nghĩ tới một điểm này, giận đến tái mặt, đây cũng không phải là chuyện đùa.

"Hoàng thúc, ngày hôm trước có đại thần dâng tấu chương cũng đã nói, gần đây mấy trấn nhỏ ở mang sơn vô cớ xuất hiện chuyện người chết tập thể, trong lúc nhất thời lòng người hoang mang, ta đã phái người đi điều tra rồi, chẳng lẽ là....." Sắc mặt Mộ Lê nặng nề.

"Khơi nguồn mọi chuyện chính là ở mang sơn." Mộ Lương lạnh lùng nhìn tuyết rơi bên ngoài cửa.

"Chủ tử, ta đã kêu những linh thú kia tập họp lại với nhau, dùng lực lượng của ta để ngăn bão tuyết cho bọn họ nhưng đây không phải là kế sách lâu dài, nên ta mới tới đây tìm mọi ngươi!" Đại Hoa nói.

"Mộ Lương, chúng ta đi đến mang sơn một chuyến." Trong mắt Hoa Khấp Tuyết dâng lên lạnh lẽo, nhanh chóng rút ra Thiêu Hồng, hướng không trung hóa ra một đạo hồng quang.

Mọi người gật đầu, nhanh chóng đi vào chính giữa hồng quang, tất cả biến mất trong nháy mắt.

Mang sơn.

https://thuviensach.vn

"Các người xem!" Mọi người vừa mới chạm đất, liền thấy Hoa Trảm Lãng hướng về phía một buội hoa trầm mặt: "Loại hoa này làm sao lại có hình thù lớn như vậy?" Hoa này là một loại dược liệu cầm máu, tối đa cũng chỉ có thể lớn bằng ngón cái, nhưng bây giờ, nó chỉ nhỏ hơn bàn tay một chút.

Mộ Lương nguy hiểm híp mắt lại quan sát bốn phía, quả nhiên là trông thấy những thực vật này so với trước kia tươi tốt hơn rất nhiều, hơn nữa màu sắc cũng càng thêm xanh tươi.

"Ai yêu, đúng là rất lạnh!" Lưu Nguyệt đưa bàn tay bày ra phòng hộ tráo ở bên ngoài, nâng lên một mảnh bông tuyết, lập tức rùng mình một cái, rụt tay trở lại.

"Đừng có làm loạn." Cảnh Duệ cầm lấy tay của nàng, thấy nàng không có việc gì, lúc này mới yên lòng thở ra một hơi, hiện tại ở mang này sơn nguy cơ tứ phía, vẫn là cẩn thận sẽ tốt hơn.

Hoa Khấp Tuyết cũng tiếp được một mảnh bông tuyết, để ở trong tay một hồi lâu nó vẫn chưa có tan thành nước, dưới tay vừa động, lòng bàn tay dâng lên bạch quang, bông tuyết kia mới tan thành nước.

"Mộ Lương, tuyết này không tan." Sắc mặt Hoa Khấp Tuyết mang theo chút nặng nề, tuyết này quả nhiên có vấn đề, tuyết bình thường nếu gặp nhiệt độ thân thể con người, không lâu lắm liền sẽ tan thành nước nhưng tuyết này phải đợi nàng vận dụng huyễn thuật mới có thể làm tan nó, dù sao thì cũng không thể tưởng tượng nổi.

"A Noãn, chớ lộn xộn." Mộ Lương bắt lấy tay của nàng, nơi này còn không biết là sẽ có cái nguy hiểm gì, những chuyện này để hắn làm là tốt rồi.

Mọi người rất nhanh liền đến nơi Đại Hoa bày ra phòng hộ tráo, thấy tất cả các linh thú đều co thành một đoàn, không còn hơi sức hơi thở yếu ớt.

https://thuviensach.vn

"Đại Hoa, mang theo linh thú rời khỏi mang sơn." Mộ Lương lạnh lùng phân phó, mặc dù đây không phải là kế lâu dài, nhưng mang sơn quá lạnh, bọn họ phải rời đi trước.

"Vâng!" Đại Hoa gãi gãi đầu, hướng đám linh thú kia vung móng vuốt, gầm nhẹ một tiếng, bạch quang bao vây bọn họ, mang theo bọn họ rời khỏi mang sơn.

Mộ Lương đợi sau khi bọn họ rời đi tầm mắt mới xoay chuyển, chậm rãi bước ra khỏi phòng hộ tráo, cho dù là hắn, cũng không nhịn được mà rùng mình một cái, không khỏi có chút kinh ngạc, nơi này xác thực là rất lạnh.

"Mộ Lương mau vào đi!" Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy Mộ Lương vừa mới rùng mình, gương mặt lạnh xuống.

"Hoàng thúc." Mộ Lê từ trong ống tay áo lấy ra một chú chim nhỏ, đây là vừa rồi hắn thuận tay lưu lại, chỉ chỉ vào cây cỏ ở bên cạnh hỏi: "Hoàng thúc, cây cỏ này không có độc đó chứ?"

Hoa Trảm Lãng hái một chiếc lá, ở chóp mũi ngửi, lắc đầu một cái, lại đưa cho Mộ Lương ngửi, thấy hắn cũng lắc đầu, mới trả lời vấn đề của Mộ Lê: "Không có độc."

"Vậy cho con chim này ăn sẽ không có vấn đề gì đi, ta nói là ở dưới tình huống bình thường." Mộ Lê giơ con chim trong tay lên.

Mộ Lương lại lắc đầu: "Cho nó ăn thử đi." Hắn biết là Mộ Lê muốn thử một lần coi thực vật nơi này có thật sự giống như Đại Hoa nói là có độc hay không.

Con chim nhỏ ăn vào lá cây đó, rất hưng phấn kêu một tiếng, ngay sau đó mềm mại té ở trong tay Mộ Lê, thân thể nhẹ nhàng run rẩy, sau đó kêu lên the thé liền chết.

https://thuviensach.vn

Mọi người thấy vậy, sắc mặt trầm trọng, xem ra nguyên nhân cái chết của những người xung quanh trấn nhỏ ở Mang sơn đều là bởi vì ăn phải rau dưa kỳ quái trong đợt tuyết này rồi.

"Hoàng thúc, chúng ta hồi cung." Mộ Lê hơi híp mắt lại, lộ ra mấy phần khí phách: "Mặc kệ như thế nào, ta trước hạ chỉ cấm mọi người ăn hái thức trong đợt tuyết này."

"Cảnh Duệ, đi Tước Quốc hỏi thăm một chút, có phải tình trạng cũng giống chúng ta hay không, nếu là giống vậy hãy nói rõ mọi chuyện với Trịnh Loan." Mộ Lương lạnh nhạt nói.

"Vâng, Vương gia!" Cảnh Duệ gật đầu, Thiêu Hồng lảo đảo bay tới, trợ giúp Cảnh Duệ rời đi.

"Chúng ta đi về trước." Hoa Khấp Tuyết liếc nhìn tuyết tung bay, đáy lòng dần dần dâng lên lạnh lẽo, nàng có một cảm giác xấu, cảm giác đây mới chỉ là bắt đầu, chuyện sắp xảy ra đây sẽ càng đáng sợ hơn.

"Mộ Lê, các ngươi đi về trước!" Mộ Lương lắc đầu một cái: "Ta với A Noãn còn muốn đi một chỗ."

"Mộ Lương?" Hoa Trảm Lãng cau mày, muốn nói hắn cũng đi.

"Ngươi chăm sóc tốt cho Hỏa Nhân, có ta đi theo A Noãn rồi không có việc gì đâu." Mộ Lương kiên định nói, làm cho người khác không dám hoài nghi, dứt lời, cũng không nhìn vẻ mặt lo lắng của bọn họ, gọi Thiêu Hồng đưa bọn họ quay về hoàng cung.

"Hàn Trì?" Hoa Khấp Tuyết nhìn mảnh đất tuyết trống trải, trong mắt sáng tỏ.

"A Noãn thật là thông minh, không cần ta nói cũng đã hiểu." Mộ Lương dịu dàng cười, nhẹ nhàng ôm nàng vào trong lòng, Mang sơn là nơi có linh

https://thuviensach.vn

khí nhiều nhất ở Mộ Quốc, mà Hàn Trì này lại là nơi có linh khí nhiều nhất ở Mang sơn, tóm lại thì Hàn Trì này chính là nơi khởi điểm.

"Đi thôi." Hoa Khấp Tuyết thở ra một hơi, chủ động đặt tay vào trong tay của Mộ Lương.

"A Noãn mặc kệ là xảy ra chuyện gì, chúng ta vẫn như thế này, hiểu không?" Mộ Lương nâng bàn tay đang nắm chặt của hai người lên, trong tiếng cười mang theo kiên định, hắn ít nhiều cũng dự cảm được đã sắp có chuyện lớn xảy ra.

"Được." Hoa Khấp Tuyết gật đầu một cái, đi về hướng Hàn Trì.

Hàn Trì.

"Trời!" Trong mắt Hoa Khấp Tuyết có khiếp sợ, nước trong Hàn Trì đã đóng băng toàn bộ, khí lạnh nồng đậm phả vào mặt, nếu cẩn thận phân biệt trong đó còn mang theo chút tà khí khó có thể phát giác.

"Nơi này quả nhiên là ngọn nguồn." Mộ Lương sau khi hết khiếp sợ lại rất nhanh khôi phục bình tĩnh.

"Chủ tử, Hàn Trì không phải là ngọn nguồn, ta với Thiêu Hồng mới chính là ngọn nguồn." Liệp Tử không biết từ lúc nào đã biến thành cây sáo ngọc, ở phía trên Hàn Trì quay một vòng, lúc sau lạnh nhạt nói.

Mộ Lương thản nhiên nhìn nó rồi sáng tỏ mà cười nói: "Các ngươi là thần vật duy trì lực lượng thăng bằng giữa các giới, lời này của ngươi là muốn nói, đã có người hành động phá vỡ sự thăng bằng?"

"Không đúng, không phải bọn họ hành động, mà là đây hành động bước đầu của bọn họ." Thanh âm củaThiêu Hồng cũng trở nên nghiêm túc: "Chủ tử, hai người có nhìn thấy một đạo hắc tuyên ở chân trời kia không?"

https://thuviensach.vn

"Nơi đó vốn là có một đạo vết rách, một ngàn năm sẽ rách ra một lần, mỗi một lần lần rách ra, nhân gian sẽ có một tai họa diệt thế."

Lúc Thiêu Hồng nói những lời này, để ý một chút, sẽ nghe ra sự chột dạ trong đó, nhưng bây giờ ở loại thời điểm này, ai còn rãnh trông nom những việc này!

"Theo như các ngươi nói, vậy Vân Huyễn Đại Lục này không phải là đã sớm bị hủy diệt sao?" Mộ Lương hỏi.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Từ khi Vân Huyễn Đại Lục khai sinh ra tới nay, đã được nhiều thế hệ của một gia tộc thần bí lại cường đại luôn thủ hộ đạo vết rách này, bọn họ có được lực lượng để tu bổ đạo vết rách này, mỗi lần ở thời điểm vết rách vừa mới rách ra thì liền được tu bổ, nên Vân Huyễn Đại Lục mới có thể hết lần này đến lần khác tránh khỏi tai ương diệt thế."

"Thế nhưng bây giờ lại không có ai kịp thời tu bổ vết rách, để cho nó mở rộng hơn, chỉ sợ là bọn họ đã xảy ra chuyện."

"Nhất định là nội chiến." Hoa Khấp Tuyết cau mày, cái gia tộc thần bí này có năng lực tu bổ vết rách, ngăn cản tai ương diệt thế, thì làm gì có chuyện bị người ngoài quấy nhiễu.

"Chuyện này chúng ta cũng không biết." Thiêu Hồng lắc lư, tiếp tục nói: "Mặc kệ bọn họ có phải là nội chiến hay không nhưng bây giờ vết rách đã mở rộng, với lực lượng của bọn họ cũng đã không thể tu bổ được nữa rồi."

"Thiêu Hồng, ngươi đã nói, ta cùng với Mộ Lương còn có năm người khác nữa có thể duy trì lực lượng thăng bằng các giới, vậy hiện giờ chúng ta, có thể làm gì?" Hoa Khấp Tuyết hỏi.

https://thuviensach.vn

"Hiện tại cái gì chúng ta cũng không làm được, lực lượng của chúng ta chỉ có thể đợi đến khi vết rách mở rộng đến mức lớn nhất, thời điểm đó tà khí mạnh nhất, chúng ta mới có thể vận dụng lực lượng của mình tu bổ hoàn toàn vết rách, miễn đi tai hoạ ngàn năm một lần này." Thiêu Hồng nói tiếp: "Trước đó, chúng ta phải đi giải quyết cuộc nội chiến của gia tộc thần bí kia, muốn hoàn toàn vá lại lỗ hổng lớn này vẫn cần có lực lượng của Tộc trưởng và Tộc trưởng phu nhân trong gia tộc bọn họ."

"Chỉ có Tộc trưởng và Tộc trưởng phu nhân của gia tộc kia mới có khả năng tu bổ, vá lại vết rách, còn những người khác chính là nhân cơ hội này dùng lực lượng hỗ trợ để vá lại vết rách, hiện tại đã có các người, dĩ nhiên là chỉ còn cần vợ chồng của Tộc trưởng."

"Thì ra là như vậy."Nhưng ngay sau đó Mộ Lương lại nhíu mày: "Vậy trước lúc đó, chúng ta không thể nào ngăn cản vết rách này tiếp tục mở rộng?"

Nếu không thể, vậy dân chúng thì làm thế nào?

"Vết rách này sẽ không hoàn toàn cắn nuốt mọi người trước đâu, chỉ có những thực vật mới xảy ra biến hóa, với lại tuyết sẽ liên tục rơi, nhiệt độ trong không khí giảm xuống, chỉ cần không ăn những thực vật này thì sẽ không có việc gì."

Mộ Lương rũ mắt xuống: "Còn gì nữa không?" Tai ương diệt thế, làm sao có thể chỉ có những thứ này.

"Còn, còn có..... Nhiệt độ hạ thấp vô cùng lợi hại, đến cuối cùng..... Đến cuối cùng trừ những thực vật này tất cả đều sẽ bị chết rét!" Thiêu Hồng có chút cà lăm.

Trong lúc nhất thời, sắc mặt hai người đều rất khó coi.

https://thuviensach.vn

"Tại sao những thực vật này lại không chết?" Mộ Lương hít sâu một hơi, nhìn thực vật bốn phía tươi tốt, có chút nghi ngờ.

"Bởi vì chúng đều được hấp thu lực lượng từ trong vết rách, đợi đến khi vết rách nứt ra hoàn toàn, chúng sẽ càng thêm điên cuồng sinh trưởng, khi đó những sinh vật khác còn chưa chết, đều sẽ bị những thứ thực vật này xoắn thành thịt nát, cuối cùng, những thực vật này cũng sẽ bị hủy diệt, cả Vân Huyễn Đại Lục chỉ còn lại hư vô."

Tựa như lúc Vân Huyễn Đại Lục vừa mới khai sinh ra, một chút sinh khí cũng không có.

"Còn bao lâu nữa thì vết rách mới hoàn toàn mở rộng." Hoa Khấp Tuyết áp chế khiếp sợ trong lòng, thản nhiên hỏi.

"Một tháng." Thiêu Hồng trở lại trên mái tóc của nàng.

Một tháng..... Sắc mặt Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết trở nên nặng nề, một tháng này, có thể kịp thời giải quyết nội loạn trong gia tộc thần bí kia sao? Mà trong một tháng, tất cả sinh vật có thể chống đỡ nỗi cái thời tiết rét lạnh này sao?

"Chủ tử, ta và Liệp Tử nghĩ ra cách này, có thể khiến cho thời gian ngừng lại, đợi đến khi chúng ta tu bổ xong vết rách đó thì khôi phục lại tất cả như bình thường."

Thiêu Hồng hiểu lo lắng của Hoa Khấp Tuyết.

"Nhưng nếu chúng ta không thể tu bổ vết rách này thì Vân Huyễn Đại Lục vẫn sẽ bị hủy diệt." Nàng và Liệp Tử dù sao cũng là thần vật, muốn làm được việc này này cũng không thànhvấn đề.

Mộ Lương thở dài: "Chúng ta quay về trước." Như cách Thiêu Hồng nói, cho thời gian ngừng lại, đích xác là lựa chọn tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Thánh Vương phủ.

"Hoàng thúc, không xong rồi, các nơi truyền đến tin tức, nhiệt độ càng ngày càng hạ thấp làm rất nhiều người bị chết rét!" Ngày hôm sau, chuyện thứ nhất Mộ Lê làm sau khi lâm triều chính là vọt tới Thánh Vương phủ, hoàng thúc đã không có ý định trông nom triều chính, cho nên đã thật lâu không có lên triều rồi.

"Nhanh như vậy." Hoa Khấp Tuyết hoắc mắt đứng lên, sắc mặt lạnh đến dọa người.

"Cái gì nhanh như vậy?" Mộ Lê đầy đầu mê hoặc, không hiểu nàng đang nói cái gì.

Mộ Lương đè Hoa Khấp Tuyết lại, ý bảo nàng trấn định lại, quay lại nói với Mộ Lê: "Gọi Trảm Lãng, Thánh Vũ lập tức tìm bọn họ đến đây, ta có việc phải nói."

Mộ Lê thấy sắc mặt hắn nghiêm túc dọa người, cũng không dám hỏi nhiều, lập tức lắc mình rời đi tìm người.

"Thiêu Hồng, phải mang theo năm người khác sao?" Hoa Khấp Tuyết nghe Mộ Lương nói lời kia liền hỏi.

Thiêu Hồng lắc lắc: "Ừ, phải."

"Còn có một người là ai?" Mộ Lương đột nhiên lên tiếng, thản nhiên liếc nhìn Thiêu Hồng.

"Lực lượng giữa các người đều là tương tác lẫn nhau, như vậy thì cũng có thể sẽ là những người ở bên cạnh các người như Trạch Lương, Trạch Hàn, Cảnh Duệ, Mộ Hỏa Nhân, Bạch Thánh Diêu....., chờ bọn họ đến, ta theo với Liệp Tử thử dò xét một cái liền có thể biết." Thiêu Hồng nói.

https://thuviensach.vn

"Đợi mọi người tập trung đủ, thì liền ngưng thời gian lại, dùng thuấn di* đưa chúng ta đi đến đảo đó." Mộ Lương suy nghĩ một hồi, gật gật đầu.

*ý là di chuyển nhanh từ chỗ nảy đến chỗ khác chỉ trong chớp mắt

"Chủ tử, đi tìm gia tộc thần bí kia chúng ta không thể dùng thuấn di, nơi bọn họ ở là một hòn đảo có lực lượng từ thời thượng cổ che chở, lực lượng của ta vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, không thể phá rách đạo kia lực lượng mà xông thẳng vào."

Ngữ khí của Liệp Tử đều là bất đắc dĩ: "Chờ chúng ta đến trên đảo đó, chúng ta sẽ mượn tà lực ở vết rách để kích thích lực lượng đưa chúng ta trở về, nhưng quá trình thì có chút khổ sở."

"A Noãn còn đang mang thai!" Mộ Lương vừa nghe hai chữ "Khổ sở", sắc mặt đại biến.

Hoa Khấp Tuyết nắm chặt tay của hắn, nhìn trong mắt Mộ Lương tỏa ra ánh sáng lạnh, khẽ lắc đầu một cái: "Mộ Lương, đừng lo lắng, ta không có việc gì."

"Chúng ta có thể ngưng lại sự sinh trưởng của thai nhi, như vậy thì trừ bụng lớn một chút, sẽ không có bất kì triệu chứng nào khác của mang thai, mà tà lực kia có kích thích lực lượng cũng sẽ không đả thương đến thai nhi, cũng sẽ không có nguy hiểm." Liệp Tử mở miệng: "Đợi sau khi toàn bộ sự tình giải quyết xong chúng ta de cho thời gian tiếp tục chuyển động, tất cả lại khôi phục bình thường."

"Nói cách khác, trong khoảng thời gian này, chỉ trừ hòn đảo này cùng với mấy người đã được chọn, còn lại đều sẽ bị đóng băng?" Mộ Lương âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nếu không nguy hiểm đến sinh mạng, hắn còn có thể yên tâm một chút, mặc dù đau lòng A Noãn, nhưng nếu không làm như vậy thì tất cả đều sẽ bị hủy diệt.

https://thuviensach.vn

"Vâng." Liệp Tử lóe lóe tử quang.

"Ưmh, bảo bảo, chỉ muộn một tháng thôi, không quan trọng đâu." Hoa Khấp Tuyết cười nhạt vuốt ve bụng, cảm nhận được lồng ngực ở sau lưng hết sức căng thẳng, nàng ngửa đầu hôn lên môi của hắn, lầm bầm: "Có chàng ở đây, ta không sợ chịu khổ."

Mộ Lương nhẹ nhàng lại không mất lực độ ôm nàng, thản nhiên cười: "Cùng nhau chịu khổ."

"Thiêu Hồng, gia tộc thần bí kia, họ gì?" Hoa Khấp Tuyết vùi ở trong ngực Mộ Lương, chỉ cảm thấy lòng tràn đầy ấm áp, tay nhỏ bé vuốt vuốt Thiêu Hồng biến thành trâm ngọc, đột nhiên hỏi.

"Hiên Viên."

Hiên Viên ——

Tay Hoa Khấp Tuyết run lên, Thiêu Hồng từ trong tay rơi xuống.

"A Noãn, làm sao vậy?" Mộ Lương khẩn trương nhìn nàng, thấy mặt nàng lộ vẻ mê mang, dùng sức lay tỉnh nàng.

Hoa Khấp Tuyết sững sờ, tỉnh táo lại, vừa nghe đến hai chữ Hiên Viên, nàng không hiểu tại sao trong lòng lại đau xót, còn có bi thương nhàn nhạt.

"Hiên Viên....." Hoa Khấp Tuyết nỉ non: "Mộ Lương, nghe đến cái họ Hiên Viên này, tự dưng ta không tránh khỏi bi thương....."

"Không nên suy nghĩ nữa, A Noãn chúng ta không thèm nghĩ đến nó nữa có được hay không?" Mộ Lương ôm đầu nàng ấn vào ngực mình, nhẹ giọng nói ra, không ngừng hôn lên mái tóc nàng, trấn an nàng.

Mộ Lương vỗ nhẹ lưng nữ nhân trong lòng, thấy cảm xúc của nàng đã ổn định lại, thở phào nhẹ nhõm, nhìn Thiêu Hồng trong mắt lộ ra tia sáng

https://thuviensach.vn

quỷ dị.

A Noãn nghe đến dòng họ Hiên Viên này tự dưng lại có phản ứng lớn đến thế, chẳng lẽ là A Noãn cùng với những người trên đảo kia có quan hệ gì, hoặc là, cha mẹ nàng đang ở trên đảo đó, bên trong Hiên Viên tộc nội loạn, A Noãn là vì vậy mà bị đưa đến mang sơn sao?

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Đại Kết Cục (2)

Editor: Mộc Du

"Cảnh Duệ." Mộ Lương nhìn Cảnh Duệ cùng Lưu Nguyệt vội vã đi vào cửa, nhíu nhíu mày: "Chuyện gì mà hốt ha hốt hoảng?"

"Vương gia, rất nhiều người trong thành đã chết, gây ra hoang mang rất lớn." Sắc mặt Cảnh Duệ âm trầm, thật không rõ trận tuyết này rốt cuộc là vì sao mà đến.

"Gọi Trạch Hàn, Trạch Lương đến đây, bằng tốc độ nhanh nhất." Mộ Lương trầm ngâm, sắc mặt nặng nề chưa từng có.

"Vâng Vương gia!" Cảnh Duệ đáp, nhỏ giọng dặn dò Lưu Nguyệt mấy câu, mới nhanh chóng rời đi.

"Lưu Nguyệt, ngươi đi chuẩn bị quần áo cho chúng ta, còn có của ngươi với Cảnh Duệ cũng thu dọn luôn đi." Hoa Khấp Tuyết chờ Cảnh Duệ đi mới ngẩng đầu lên, mặt bị trùm kín đỏ bừng.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Tiểu thư, chúng ta phải xa nhà sao?" Lưu Nguyệt có chút nghi ngờ, tiểu thư nâng cao cái bụng bự muốn đi đâu?

Hoa Khấp Tuyết không nói, chỉ là sắc mặt tối tăm, Lưu Nguyệt thấy vậy, lại không dám hỏi nhiều, nhanh chân chạy đi.

"Hiện tại vẫn chưa biết ai phải ai không phải, cùng nhau chuẩn bị trước rồi tính sau." Hoa Khấp Tuyết nhìn tuyết bay ở bên ngoài, ánh mắt lạnh

https://thuviensach.vn

dần, sắc trời mờ mịt, tuyết trắng bay tán loạn, một cảnh đẹp suy tàn, liệu có mấy ai biết được đằng sau vẻ đẹp đó là nỗi uy hiếp trí mạng.

Nàng chỉ muốn cùng với Mộ Lương sống thật tốt qua ngày, sinh một bảo bối thuộc về hai người, trải qua cả đời thật vui vẻ, chỉ là dường như ông trời luôn thích đối nghịch với nàng.

"A Noãn, chờ chuyện này qua đi, ta liền từ quan ở nhà với nàng, chuyện gì cũng không quản." Mộ Lương như là biết được suy nghĩ của nàng, tựa đầu lên vai nàng, nhẹ nhàng cọ cọ.

"Được." Hoa Khấp Tuyết yếu ớt cười, cúi đầu kéo bàn tay to của hắn qua, đặt tay của mình vào trong tay hắn.

"Tiểu nữ nhân, càng ngày càng biết dính lấy ta, hả?" Mộ Lương một tay bao lấy nắm tay nhỏ của nàng, gặm cắn vành tai mượt mà của nàng, trong giọng nói không che giấu được sự hài lòng.

Hoa Khấp Tuyết nghe vậy, mắt to khẽ híp lại, ngửa đầu hôn lên cằm của hắn, trong mắt lan tràn ý cười trong suốt: "Chàng có ý kiến sao?"

"Dĩ nhiên không có." Mộ Lương cũng hôn hôn lên huyệt thái dương của nàng: "Sao lại muốn cắn cằm của ta, lên trên một chút không phải tốt hơn sao?" Đi lên một chút..... Là miệng.

Nụ cười của Hoa Khấp Tuyết sâu hơn, há miệng cắn lên môi dưới hắn.

Đang lúc hai người cười đùa thân mật, Mộ Lê đã dẫn theo Bạch Thánh Vũ cùng với Trạch Linh chạy tới, đụng phải một màn này, mỗi một người đều nín lặng.

"Hoàng thúc, người vội vội vàng vàng kêu ta dẫn bọn hắn tới đây, chính là tới xem người..... Khụ khụ....." Khuôn mặt Mộ Lê câm nín.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương bình tĩnh ngẩng đầu lên, giống như mới vừa rồi là không có chuyện gì xảy ra hết nói: "Mộ Lê, Bạch Thánh Vũ, Trạch Linh, Trảm Lãng, đứng qua đây."

Bốn người bị điểm tên đều vô cùng kinh ngạc, sau đó đều không hiểu nhìn hắn, Mộ Lương thản nhiên quét mắt nhìn bốn người một cái: "Nhanh lên một chút."

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Bốn người bĩu môi, cùng nhau đi tới, đứng ở bên cạnh hai người.

"Hoàng thúc, vậy chúng ta thì sao?" Mộ Hỏa Nhân xoa xoa cái bụng, đáng thương nhìn Hoa Trảm Lãng, không được hắn ôm có cảm giác trống trải.

Cảnh Duệ cũng dẫn Trạch Hàn và Trạch Lương chạy tới, nghi ngờ nhìn mọi người đang chia ra đứng ở hai bên.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày lướt nhìn mọi người, rút Thiêu Hồng ra, Mộ Lương nhẹ nhàng kéo y phục xuống lộ ra chỗ xương quai xanh, lần đầu tiên trừ Hoa Khấp Tuyết có người ngoài được nhìn thấy Liệp Tử lộ ra trước xương quai xanh.

Mọi người cứ nhìn chằm chằm vào LiệpTử ở xương quai xanh của Mộ Lương,hai mắt tràn đầy kinh diễm.

Hoa Khấp Tuyết không vui khi thấy nam nhân của mình bị nhiều người nhìn chăm chú như vậy, ho nhẹ một tiếng hướng về phía Mộ Lương gật đầu một cái.

Mộ Lương tà mị cười một tiếng, ngón trỏ thon dài điểm nhẹ lên xương quai xanh chỗ Liệp Tử, mà Hoa Khấp Tuyết cũng nâng tay phải lên, hai

https://thuviensach.vn

ngón tay đang kẹp Thiêu Hồng, hồng quang cùng tử quang từ Thiêu Hồng và Liệp Tử xông ra không trung, bao vây tất cả những người ở đối diện lại.

Ánh sáng rót vào trong cơ thể mọi người, từng người một chỉ là nghi ngờ nhìn hai người chứ cũng không có bất kì phản ứng nào.

Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết thấy vậy, nghi ngờ cau mày, lại liếc mắt nhìn bọn họ lần nữa, vẫn không có phản ứng như cũ..... Lực lượng dưới tay tăng lên, trong lúc nhất thời ánh sáng trong tâm điện đại thịnh.

"A!" Cảnh Duệ đột nhiên hét lớn một tiếng, một búng máu phun ra ngoài, ngay sau đó quanh thân xuất hiện ánh sáng xanh, con ngươi cũng biến thành màu xanh thuần túy.

"Cảnh, Cảnh Duệ?" Hoa Trảm Lãng, Mộ Lê kinh ngạc nhìn một màn này, Cảnh Duệ thế nào cũng cùng một dạng với hắn? Lại nhìn mấy người ở bên cạnh, đột nhiên như đã hiểu ra cái gì, huyễn lực của mấy người này hình như đều mang màu sắc, cũng không đúng a, Trạch Linh giống như là không có.

Mộ Lương thản nhiên cười, hai người thu hồi lực lượng, lẳng lặng nhìn bích quang vòng quanh Cảnh Duệ vẻ mặt đang lộ vẻ khổ sở.

Hoa Trảm Lãng thấy Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết không có động tác gì nữa, lập tức chạy đến bên cạnh Mộ Hỏa Nhân, ôm hông nàng để nàng dựa vào mình tránh cho nàng đứng lâu khó chịu.

"Chủ tử, Cảnh Duệ chính là người có được một phần lực lượng cuối cùng." Thiêu Hồng như trút được gánh nặng nói.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Hoa Khấp Tuyết ném Thiêu Hồng hướng không trung, nó ngoan ngoãn biến thành cây trâm trở lại trên đầu nàng.

https://thuviensach.vn

"Cảnh Duệ, chàng làm sao vậy?" Lưu Nguyệt thu dọn đồ đạc xong trở lại nhìn thấy quanh thân Cảnh Duệ là một tầng bích quang, đồ trong tay rớt xuống đất, không chút suy nghĩ chạy tới chỗ Cảnh Duệ.

Cảnh Duệ nghe Lưu Nguyệt hoảng sợ hô to, khó khăn ngẩng đầu lên, đột nhiên nghĩ đến lực lượng này có khả năng sẽ thương tổn nàng, trong lòng quýnh lên, dùng sức thu hồi lực lượng toàn thân, tiếp được thân thể Lưu Nguyệt xông tới.

"Không nhìn thấy trên người ta có bích quang sao, còn dám xông tới đây như vậy, ngộ nhỡ bị thương thì làm thế nào?" Cảnh Duệ cũng không còn tâm trí đi để ý vết máu trên miệng, đen mặt rống to, vừa rồi hắn chỉ cảm thấy trong cơ thể xông ra một cỗ lực lượng cường đại, lập tức không khống chế được, nếu không phải do nha đầu lỗ mãng này kích thích, có thể bây giờ hắn vẫn còn đang cùng lực lượng kia đối nghịch.

"Máu ——"Tay Lưu Nguyệt run run lau đi vết máu trên miệng Cảnh Duệ, đột nhiên khóc lớn thành tiếng: "Lúc nãy chàng làm sao vậy, tại sao lại hộc máu, ô ô, Cảnh Duệ, chàng không thể có chuyện ——"

"Nếu như ta có chuyện....." Trong mắt Cảnh Duệ xẹt qua tia tính toán, cố làm ra vẻ khổ sở hỏi.

Trong lòng Lưu Nguyệt đau xót, nhón mủi chân hung hăng hôn lên môi Cảnh Duệ, không có kĩ thuật gì cứ thế mà hôn lại làm cho Cảnh Duệ kích động đến không nhịn được, đây chính là lần đầu tiên Lưu Nguyệt chủ động, mà những lời kế tiếp của nàng càng làm cho Cảnh Duệ vui mừng đến phát điên.

"Ta còn chưa có gả cho chàng, ta còn chưa sinh con cho chàng, ô ô, chàng làm sao lại có thể có chuyện gì được chứ." Lưu Nguyệt nức nở, không muốn hắn rời đi.

https://thuviensach.vn

"Nam nhân không hư, nữ nhân không yêu; nam nhân không gian trá, nữ nhân không chủ động." Hoa Trảm Lãng lưu manh mà cười, gãi gãi cằm Mộ Hỏa Nhân, lại bị Mộ Hỏa Nhân hung hăng trừng mắt.

"Đứa ngốc, ta không sao." Cảnh Duệ ôm nàng thật chặt, hài lòng cười, Lưu Nguyệt hai mắt đẫm lệ mông lung nhìn thấy dáng vẻ này của hắn tim đập nhanh một hồi.

"Ngồi đi." Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết đã sớm ngồi xuống, sắc mặt lại bắt đầu trở nên ngưng trọng.

Mọi người thấy vậy, biết hắn có chuyện muốn nói, cũng đều thu hồi vẻ mặt vui đùa, lẳng lặng nghe hắn nói, sắc mặt cũng càng ngày càng nặng nề.

"Cho nên trừ bảy người bọn họ ra, chúng ta đều sẽ bị đông lại sao?" Mộ Hỏa Nhân hoắc mắt đứng lên, Hoa Trảm Lãng ở sau lưng nàng thấy vậy trong lòng run sợ, lập tức đỡ nàng ngồi xuống.

"Khoảng thời gian này tuyết rơi nhiều....."

"Hỏa Nhân nàng đừng gấp gáp, cẩn thận bụng."

"Không cần, ta không muốn chàng và ta tách ra." Gương mặt Mộ Hỏa Nhân tái nhợt nghiêm trang bắt lấy ống tay áo của Hoa Trảm Lãng, nhìn kỹ có thể phát hiện nàng đang run rẩy, đây là tai ương diệt thế, nếu như hoàng thúc không tu bổ được vết rách đó, thì nàng ngay cả gặp mặt Hoa Trảm Lãng lần cuối cũng không được không phải sao? Nếu như tất cả mọi người đều sẽ chết thì nàng muốn chết cùng một chỗ với Trảm Lãng.

"Tuyết Tuyết, không thể dẫn theo Hỏa Nhân đi cùng sao?" Hốc mắt Hoa Trảm Lãng ửng hồng, ánh mắt nhìn Hoa Khấp Tuyết mang theo điểm cầu xin, hắn cũng không nhẫn tâm nhìn Hỏa Nhân bị đông kết.

https://thuviensach.vn

"Ta nói không thể dẫn theo lúc nào?" Hoa Khấp Tuyết thản nhiên liếc nhìn bọn họ: "Lưu Nguyệt, Hỏa Nhân, Thánh Diêu, các ngươi đều đi theo đi."

Nàng hiểu được sự khổ sở khi chia lìa, cho nên nàng sẽ không cưỡng cầu.

"Tuyết Tuyết, chúng ta sẽ không làm liên lụy đến các người, nếu như không giúp được gì, chúng ta sẽ tránh đi là xong." Bạch Thánh Diêu không cười nổi nữa rồi, nhưng sắc mặt so Hỏa Nhân vẫn khá hơn một chút.

Mộ Lê đau lòng ôm nàng, tình nguyện nhìn thấy nàng khóc cũng không muốn nhìn thấy nàng cố tỏ ra kiên cường.

"Cho các người thời gian một nén nhang, đi thu dọn đồ đạc rồi tới tập trung!" Mộ Lương nhắm hai mắt lại nói: "Hỏa Nhân cùng với A Noãn có đứa bé, cũng phải đông lại, tạm ngừng quá trình sinh trưởng."

"Có hại đối với đứa bé không?" Hoa Trảm Lãng biến sắc.

"Không sao, chỉ là ngừng sinh trưởng lại một tháng." Hoa Khấp Tuyết lắc đầu một cái, ý bảo hắn không cần phải lo lắng.

Hoa Trảm Lãng thở phào nhẹ nhõm, tạm thời để xuống lo lắng, nhẹ nhàng nở nụ cười: "Đồ của chúng ta đều có ở Thánh vương phủ, không cần trở về thu dọn."

"Chúng ta..... Cũng vậy." Mộ Lê gãi gãi đầu, cười khúc khích.

Mộ Lương mới vừa nhắm hai mắt, lại chậm rãi mở ra, kỳ quái liếc nhìn mọi người, mơ hồ có kích động trợn trắng mắt, bọn họ hay thật, từng người một đều có nhà có cửa, khi nào thì đã định cư ở nơi này của hắn, trước kia quấy rầy thế giới hai người của hắn với A Noãn đúng là bọn họ!

https://thuviensach.vn

Nếu đồ đạc đều có ở Thánh vương phủ thì có thể tiết kiệm được thời gian, không lâu sau, mỗi người một túi hành lý đứng ở trước tâm điện.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mà Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết cũng bắt đầu lẳng lặng điều khí, trên người mơ hồ rỉ ra ánh sáng trắng và tím.

"Mộ Lương, chúng ta đã chuẩn bị xong, bắt đầu đi." Hoa Trảm Lãng thở ra một hơi, lấy những bông tuyết không tan trên tóc xuống.

Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết liếc mắt nhìn nhau, gật đầu một cái, nhẹ nhàng khép mắt, Thiêu Hồng cùng Liệp Tử bay đến trước mặt hai người, một cỗ lực lượng chí thuần từ nơi ngực hai người tuôn trào ra, nâng lên hai người bay lên, lực lượng cường đại nâng bông tuyết ở bốn phía lên, tuyết trắng tràn đầy không gian này.

Một cỗ lực lượng nhu hòa bọc đám người Mộ Lê ở đằng sau lại, Thiêu Hồng cùng Liệp Tử đột nhiên hung hăng đụng vào nhau, phát ra một hồi tiếng ré réo rắt kéo dài, lúc sau liền thấy chúng nó nhanh chóng dung hợp lại với nhau, biến thành một quả thủy tinh cầu nửa hồng nửa tím.

Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết tạo ra song chưởng cùng truyền huyễn lực hướng về phía quả thủy tinh cầu, mà lực lượng kia thông qua thủy tinh cầu truyền ra bốn phương, lực lượng đan xen vào nhau bao phủ khắp đất trời, tất cả mọi vật đều bị ngưng kết, im lìm bất động.

Không biết đã trải qua bao lâu, hai người rốt cuộc cũng thu hồi lực lượng.

"A Noãn!"Cảm giác khó chịu qua đi Mộ Lương mở mắt ra, lại thấy thân thể Hoa Khấp Tuyết lắc lư một cái, liền ngã xuống đất, Mộ Lương nhanh chóng đón lấy nàng ôm vào trong lòng.

https://thuviensach.vn

Mà Mộ Hỏa Nhân ở bên cạnh sắc mặt cũng tái nhợt, ngã về phía sau.

"Không phải là nói không có nguy hiểm gì sao? Tại sao Hỏa Nhân lại như vậy!" Hoa Trảm Lãng ôm Mộ Hỏa Nhân toàn thân không còn sức lực hướng Thiêu Hồng cùng Liệp Tử rống to.

Mộ Lương nghe vậy, vẻ mặt lạnh lùng cũng nhìn về phía Thiêu Hồng cùng Liệp Tử.

"Thai nhi là một phần bên trong cơ thể các nàng, tạm thời bị ngưng kết tương đương với mất đi một bộ phận lực lượng kia, cơ thể khó tránh khỏi có chút hư nhược, ngủ một đêm là tốt thôi." Thiêu Hồng loạng choạng nói, mới vừa rồi nó tiêu hao quá nhiều lực lượng, có chút không chịu nổi.

"Thiêu Hồng!" Liệp Tử thấy nàng thẳng tắp ngã xuống đất, hô to một tiếng, chạy đến dưới người nàng nâng nàng lên.

Hoa Trảm Lãng thở phào nhẹ nhõm, cẩn thận từng li từng tí ôm ngang nữ nhân trong lòng lên, có chút đau lòng hôn hôn nàng.

"Liệp Tử, bây giờ Thiêu Hồng còn có thể dùng thuấn di không?" Thanh âm của Hoa Khấp Tuyết tuyết có chút chột dạ, vô lực tựa ở trong ngực Mộ Lương hỏi.

"A Noãn, những chuyện này ta sẽ xử lý, nàng nhắm mắt nghỉ ngơi một chút đi." Mộ Lương giống như bộ dạng ôm đứa bé mà ôm nàng ở trong lòng.

Bạch Thánh Diêu chạy đến bên cạnh Mộ Lương, tìm trong người nửa ngày, cuối cùng là lấy ra một cái bình nhỏ nói: "Vương gia, cái này là thuốc bổ sung tinh lực, Tuyết Tuyết có thể ăn không?"

Mộ Lương nhận lấy bình ngửi một cái, hướng Bạch Thánh Diêu gật đầu, lúc này mới xoay mặt của A Noãn từ trong lòng ra ngoài, nhìn dáng vẻ mơ

https://thuviensach.vn

mơ màng màng của nàng, vừa yêu thương, vừa đau lòng, đẩy cái miệng nhỏ nhắn của nàng ra, đút hai viên dược cho nàng.

"Còn dư lại cho Hỏa Nhân." Mộ Lương trả bình lại cho Bạch Thánh Diêu, Bạch Thánh Diêu gật đầu, lại chạy đến bên cạnh Hoa Trảm Lãng đưa cái bình.

Hoa Trảm Lãng cảm kích cười cười, đút cho Mộ Hỏa Nhân ba viên, Hỏa Nhân so Tuyết Tuyết suy yếu hơn nhiều, hai viên không đủ.

"Thánh Diêu, tới đây cho ta ôm một cái." Đột nhiên Mộ Lê lên tiếng, giang hai cánh tay.

Bạch Thánh Diêu sững sờ, thấy ánh mắt hắn có chút phức tạp, trong lòng chua xót, vọt vào trong ngực hắn, chuyến đi này cũng không biết là có còn ngày mai hay không, nói không lo lắng không đau buồn đều là gạt người.

Lưu Nguyệt đi về phía trước một bước, đụng phải bông tuyết bị đông kết, hô nhỏ một tiếng, lúc này mới thật sự tin tưởng thế gian tất cả đều đã bị đông kết rồi, tất cả đều duy trì ở trạng thái trước khi Mộ Lương cùng Hoa Khấp Tuyết thi triển lực lượng, ngay cả Phong Đô cũng im lìm bất động rồi.

"Cẩn thận một chút." Cảnh Duệ cau mày tiến lên, xoa xoa đầu của nàng.

"Thật đúng là cái gì cũng bị ngưng kết, nếu ta không đi theo chàng, có thể hay không, cũng sẽ là cái bộ dáng này." Trong mắt Lưu Nguyệt toát ra thương cảm, tâm tình nặng nề trước nay chưa từng có.

Cảnh Duệ không nói gì, chỉ là khóa nàng thật chặt ở trong lòng,

Mộ Lương thấy vậy, thở dài một tiếng không thể nhận ra, ôm sát Hoa Khấp Tuyết, gõ gõ Liệp Tử.

https://thuviensach.vn

"Chủ tử, lực lượng của Thiêu Hồng chưa đủ, ta giúp nàng." Liệp Tử lấp lóe tử quang, bao lấy Thiêu Hồng, không lâu sau, trên người Thiêu Hồng lần nữa lấp lóe hồng quang, hồng quang đi qua, mọi người liền biến mất tại chỗ.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Đoàn người lại đi tới bến cảng ban đầu của Phong Quốc, bên cạnh còn có rất nhiều người đứng yên bất động, có người đang trổ neo, có người đang cò kè mặc cả, từng người một vốn là đang sống, lại trở thành bất động, vẻ mặt sinh động cũng trở nên cứng đờ không khí trầm lặng.

Lưu Nguyệt và Bạch Thánh Diêu đã không nhịn được nhỏ giọng khóc nức nở, đột nhiên trước mắt liền thay đổi một màu xám xịt, sự tuyệt vọng từng chút từng chút một xâm chiếm nội tâm.

"Còn khóc nữa, ta sẽ cho các ngươi cùng nhau ngưng kết." Mộ Lương lạnh lùng nhìn họ.

Lưu Nguyệt và Bạch Thánh Diêu lập tức lau khô nước mắt, che miệng, nhịn xuống lệ trong khóe mắt.

"Hoàng thúc, người cũng đừng hung dữ với các nàng." Mộ Lê thở dài, so với đè nén bi thương, không bằng khóc lên thì hữu dụng hơn nhiều.

"Các ngươi nghĩ khóc là có thể giải quyết mọi chuyện." Mộ Lương đảo mắt, giọng nói đột nhiên trở nên rất bình tĩnh, bình tĩnh đến doạ người.

"Lên đường đi, nơi này không thể ở lâu." Hoa Khấp Tuyết khôi phục một chút sức lực, vỗ vỗ trước ngực Mộ Lương hỏi: "Chúng ta làm sao để đi tới đảo?" Đảo này ở đâu bọn họ cũng không biết.

"Chủ tử không cần lo lắng, Liệp Tử sẽ biến thành thuyền dẫn chúng ta tới trên đảo kia, nhiệm vụ chính của mọi ngươi bây giờ chính là bình phục

https://thuviensach.vn

tâm tình, nghỉ ngơi cho thật tốt." Thiêu Hồng không hổ là thần vật, tốc độ khôi phục rất nhanh.

Quả nhiên thấy Liệp Tử biến thành một chiếc thuyền tuy không lớn nhưng đủ để chở tất cả mọi người, mọi người cũng không dài dòng, rối rít nhảy lên thuyền, chỉ thấy tử quang quây quanh mọi người, thuyền nhỏ lao đi như một mũi tên, không phân biệt phương hướng nhanh chóng tiến về phía trước.

"Nước biển cũng không lay động." Trạch Linh kinh ngạc nhìn thấy nước biển bất động như tảng đá, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì mới phải.

"Tất cả mọi thứ đều bị ngưng kết, nước biển cũng sẽ không ngoại lệ, thuyền này là đang bay." Bạch Thánh Vũ kéo tay của hắn, khẽ cười nói.

"Vương gia, lực lượng của ta lúc nào thì mới có thể vận dụng đây?" Trạch Linh đột nhiên hỏi.

Mộ Lương nghe hỏi sững sờ, sắc mặt thay đổi có chút quỷ dị: "Trạch Linh, ngươi thực vội?"

Trạch Linh xấu hổ cười, gương mặt khẽ ửng hồng, theo bản năng liếc Bạch Thánh Vũ một cái, thấy hắn không có phản ứng gì mới thở phào nhẹ nhõm.

"Dĩ nhiên vội, nếu không ngươi muốn hắn tự vệ như thế nào?" Bạch Thánh Vũ căn bản không biết chuyện Trạch Linh là nữ nhân, nghe câu hỏi của Mộ Lương, khẽ hừ.

"Chỉ là muốn tự vệ sao?" Mộ Lương nói tới chuyện này thì hứng trí lên, thân thể tựa lên mạn thuyền, lười biếng cười.

"Bằng không....." Bạch Thánh Vũ kỳ quái nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

"Chỉ là tự vệ." Trạch Linh nhanh chóng cắt đứt lời nói của Bạch Thánh Vũ.

Bạch Thánh Vũ lại kỳ quái nhìn Trạch Linh, Mộ Lương không bình thường thì coi như xong, hắn làm sao lại cũng như vậy.....

"Ngươi có phải có chuyện gì gạt ta hay không?" Bạch Thánh Vũ hơi híp mắt lại.

"Làm sao có thể?" Hai mắt Trạch Linh có chút mơ hồ, lại tự cố trấn định nói.

https://thuviensach.vn

Chương 97: Đại Kết Cục (3)

Bạch Thánh Vũ yên lặng nhìn hắn, ngay sau đó cười âm hiểm: "Tiểu Linh Nhi, tốt nhất đừng để cho ta biết ngươi dấu diếm ta cái gì, nếu không ta không ngại sẽ động phòng thật với ngươi." Mấy ngày nay hắn luôn muốn cùng hắn thân thiết nhưnglại bị cự tuyệt, nói là còn chưa có chuẩn bị xong, hắn thông cảm nên cũng không có làm cái gì, nhưng nếu như để hắn biết người này dấu diếm mình cái gì, vậy thì lại là chuyện khác rồi.

Trạch Linh trong nháy mắt đỏ mặt, chờ tới khi hắn biết mình dấu diếm hắn cái gì, thì hắn đã sớm là thân nữ nhi rồi..... Động phòng.....

Không khí có chút nặng nề lại bởi vì hai người này mà nhẹ nhõm không ít, sức lực của Hoa Khấp Tuyết đã khôi phục hơn phân nửa, nhưng bởi vì nằm ở trong lòng của Mộ Lương phi thường thoải mái, nên cứ nằm lì ở trong lòng hắn lười phải đi ra.

"Bé lười." Mộ Lương nắm chóp mũi của nàng: "Đã tỉnh dậy lại còn giả bộ ngủ? Hả?" Mở mắt ra xem chàng cũng không muốn!

"Không có tí sức lực nào, không muốn mở mắt." Hoa Khấp Tuyết nhỏ giọng hừ hừ.

Mộ Lương xấu xa cười, bàn tay đánh úp tới nơi nào đó của nàng, lại bị nàng nhanh chóng bắt được, sức lực không nhỏ.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Hoa Khấp Tuyết mở to mắt, oán hận nhìn hắn: "Chàng chính là không vui khi ta dễ chịu!"

https://thuviensach.vn

"Ai bảo nàng lười không muốn nhìn ta." Mộ Lương nói xong lại dùng lí lẽ hùng hồn: "Cẩn thận bây giờ không nhìn, đến lúc đó lại thật sự không có cơ hội nhìn."

Trong lòng Hoa Khấp Tuyết đau xót, sắc mặt lập tức thay đổi: "Lần hành động này của chúng ta, chỉ có thể thành công, không thể thất bại, ta còn có thời gian cả đời để nhìn chàng."

Mọi người xung quanh cũng được lời này của Hoa Khấp Tuyết khích lệ, từng người một vốn cũng không phải là người mềm yếu vô năng gì, chỉ là tai họa ập tới quá đột ngột, tay chân mọi người có chút luống cuống nên lúc đầu mới bi quan, nhưng nghe lời này của nàng, lại lần nữa tìm về tự tin.

"Được, chúng ta còn có thời gian cả đời." Mộ Lương cười khẽ, cưng chiều hôn hôn nàng.

"Tuyết Tuyết ngươi nên sớm nói lời này, còn hại ta phải khóc nửa ngày." Bạch Thánh Diêu cười mắng, mới vừa rồi nàng thật sự là rất bi quan, bây giờ suy nghĩ lại thấy mình thật là ngốc nghếch, khi xảy ra chuyện thì khóc có lợi ích gì còn không bằng suy nghĩ cho thật kỹ phải giải quyết mọi chuyện như thế nào.

"Hoàng thúc, đến khi chúng ta lên đảo phải làm những gì, tộc Hiên Viên này ở đâu?" Mộ Lê hỏi.

"Tùy cơ ứng biến, những chuyện này ta cũng không biết." Mộ Lương lạnh nhạt nói.

Mộ Lê trợn mắt: "Người cũng không biết? Làm sao lại có chuyện mà hoàng thúc không biết được?"

Khóe miệng Mộ Lương giật giật, hắn cũng chỉ là người chứ không phải là thần thánh, đứa cháu này của hắn có phải là sùng bái hơi mù quáng rồi hay không?

https://thuviensach.vn

"Hoa Trảm Lãng, Hỏa Nhân đã tỉnh chưa?" Hoa Khấp Tuyết từ từ ngồi dậy, nhìn về phía Hoa Trảm Lãng và Mộ Hỏa Nhân ở một bên đầu thuyền.

"Mới vừa mơ mơ màng màng mở mắt ra, rồi lại ngủ thiếp đi." Hoa Trảm Lãng thở dài, khuôn mặt lo lắng, Hỏa Nhân đã mang thai tám tháng rồi, ngưng kết đứa bé, sợ là đã tiêu hao hầu hết lực lượng của nàng.

Hoa Khấp Tuyết đảo mắt, khẽ vuốt ve bụng mình, lại bị Mộ Lương bắt lấy tay.

"A Noãn, nàng nói xem bảo bảo của chúng ta là con trai hay con gái đây?" Mộ Lương khẽ cười hỏi, trong mắt là mơ ước về tương lai.

"Chàng muốn trai hay gái?" Hoa Khấp Tuyết nhíu mày.

"Con gái, ta muốn con gái." Mộ Lương thẳng thắn: "Sẽ không có người giành nàng với ta."

Hoa Khấp Tuyết hết lời không biết phải nói sao hỏi lại: "Nếu như thực sự sinh ra một nam hài thì sao đây?"

"Giao cho Trạch Linh cùng Bạch Thánh Vũ, hai người bọn họ là nam lại không thể sinh con, cũng để cho bọn họ nếm thử một chút cảm giác làm cha." Mộ Lương trâng tráo nói.

Khóe miệng Hoa Khấp Tuyết một trận co quắp.

Ngược lại Bạch Thánh Vũ thì hài lòng gật đầu một cái nhưng Trạch Linh ở bên cạnh sắc mặt lại có chút cổ quái, Vương gia đã sớm biết chuyện của hắn, còn nói như vậy là hoàn toàn cố ý sao!

"A, Mộ Lê chàng xem, có phải là đảo đó hay không?" Tốc độ của Liệp Tử càng ngày càng nhanh, Bạch Thánh Diêu nhìn thấy ở xa xa có một điểm đen nhỏ, trong lúc nhất thời kích động hô to lên.

https://thuviensach.vn

Mộ Lê đứng dậy nhìn một chút, quay đầu lại nhìn hoàng thúc của mình.

Mộ Lương ôm Hoa Khấp Tuyết đứng lên, thản nhiên nhìn điểm đen nhỏ từ từ rõ ràng trong tầm mắt, trong mắt xẹt qua tia sáng không rõ: "Đúng là nó."

Cách đảo càng gần, tốc độ của Liệp Tử càng chậm: "Chủ tử, lực lượng phòng hộ tráo ở đây quá mạnh mẽ, ta đã tổn thất quá nhiều lực lượng, sắp không chịu nổi." Thanh âm của Liệp Tử có chút khó khăn.

"Muốn chúng ta làm cái gì?" Mộ Lương trực tiếp hỏi.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Có thể xuất ra lực lượng, tất cả đều xuất ra lực lượng trợ giúp chủ tử, chủ tử, một lát nữa người tập trung lực lượng mở ra một khe hở!" Liệp Tử nói.

Mộ Lương gật đầu, lặng lẽ chuyển động sức mạnh, nhìn người trong ngực muốn động, lập tức xụ mặt xuống: "A Noãn, chuyện này không cần nàng giúp, nghỉ ngơi!"

Hoa Khấp Tuyết nghĩ đến lực lượng của mình vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, cứ cố sử dụng cũng không phải là tốt, lập tức cũng không còn kiểu cách nữa, gật đầu ngồi xuống một bên.

Hoa Trảm Lãng giao Mộ Hỏa Nhân trong tay cho Lưu Nguyệt, nhẹ giọng dặn dò: "Chăm sóc tốt cho nàng, ta đi hỗ trợ Mộ Lương."

Lưu Nguyệt gật đầu một cái, cẩn thận đón lấy Mộ Hỏa Nhân, lực lượng của nàng yếu, không giúp đỡ được cái gì nhưng chăm sóc cho công chúa thật tốt thì vẫn có thể.

https://thuviensach.vn

Trừ Hoa Khấp Tuyết, Mộ Hỏa Nhân và Lưu Nguyệt, tất cả những người khác đều đứng ở sau lưng Mộ Lương, đồng loạt ra tay, chuyển giao lực lượng qua người Mộ Lương.

Mộ Lương từ từ hấp thu lực lượng, nhìn thấy càng ngày càng gần đến đảo, mơ hồ nhìn thấy ở bên ngoài nó tản ra một tầng kim quang nhàn nhạt, hơi híp mắt lại, tập trung toàn bộ lực lượng trong cơ thể đến lòng bàn tay, ngay lúc Liệp Tử xông lên, hai tay giơ cao quá đỉnh đầu, giao ở một bên, hướng phòng hộ tráo tạo ra một vòng sáng khổng lồ, vòng sáng này cùng phòng hộ tráo đấu với nhau, một lúc lâu sau cuối cùng thấy phòng hộ tráo kia lộ ra một lổ hổng, Liệp Tử bắt chính xác cơ hội vọt "Vèo" vào trong.

"Mẹ kiếp, đây là cái quái gì, chúng ta phí hơi sức lớn như vậy chỉ mới phá được một lỗ hổng nhỏ?" Bạch Thánh Vũ kinh ngạc nhìn cái lổ nhỏ trên phòng hộ tráo, cho tới nay hắn đều cảm thấy lực lượng của mình không tính là yếu, nhưng nhìn đến phòng hộ tráo này thì mới biết chính mình nhỏ bé đến dường nào.

"Hiên Viên là một gia tộc rất cường đại, không phải đơn giản như là các người tưởng tượng đâu." Thiêu Hồng cười nhạo nói, dẫn mọi người đi tới phía trước.

Ở trên hòn đảo nhỏ này là hoa hoa thảo thảo, cảnh sắc rất đẹp, hoàn cảnh không tồi, nhưng Mộ Lương cảm giác có chỗ nào đó không đúng.

"Không có nhân khí." Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói.

Mọi người sững sờ, nghi ngờ quay đầu lại: "Nhân khí gì?"

"Cảnh sắc nơi này rất đẹp, lại không có sức sống, các ngươi không phát hiện chúng ta đi lâu như vậy, cũng không có một người hay sao?" Hoa Khấp Tuyết giải thích.

https://thuviensach.vn

"Tại sao lại như vậy?" Hoa Trảm Lãng cảm thấy rất kỳ quái, dù có là nội chiến, cũng không nên một người đều không thấy.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mộ Lương cau mày, liếc nhìn bốn phía, lắc đầu một cái: "Không biết, cứ đi về phía trước đi."

"Thật ra thì không có ai cũng không có gì, ít nhất nơi này cái gì cũng tươi tốt, so với bên ngoài không tốt hơn sao?" Trên mặt Bạch Thánh Vũ trước sau như một điệu cười ngả ngớn.

Đoàn người đi thật lâu, bốn phía vẫn là hoa hoa thảo thảo như cũ, ngay cả một tảng đá cũng không nhìn thấy, chẳng lẽ trên đảo này đều là hoa cỏ? Vậy những người này ở nơi nào? Dưới lòng đất?

"Trời sắp tối rồi, ngồi xuống nghỉ ngơi trước." Mộ Lương nhìn thấy sắc trời đã dần tối, lạnh nhạt nói.

Đi hơn một ngày ít nhiều cũng có chút mệt mỏi, nghe vậy, không có ai phản đối, đá đá hoa hoa thảo thảo trên đất, an vị ngồi xuống.

"Chúng ta đây là ở đâu?" Mộ Hỏa Nhân ngủ một ngày vào lúc này tỉnh lại, mơ mơ màng màng nhìn hoàn cảnh xa lạ xung quanh.

Trái tim đang lơ lửng của Hoa Trảm Lãng cuối cùng cũng thả lỏng: "Chúng ta đang ở trên đảo của gia tộc Hiên Viên."

Mộ Hỏa Nhân gật đầu một cái, vuốt ve bụng, lẩm bẩm nói: "Việc dừng lại sinh trưởng này, thật thần kỳ a, về sau nếu như muốn chọn ngày tốt sinh con cũng có thể rồi." Chờ đến ngày đó thì giải băng kết là được, ha ha!

Nghe vậy, bốn phía lập tức yên tĩnh, ngay sau đó bộc phát một trận tiếng cười, đến nửa ngày cũng không ngừng được.

https://thuviensach.vn

Mộ Lương cũng nở nụ cười, lại thấy sắc mặt người trong lòng chợt tái nhợt, mày khẽ cau lại, không khỏi có chút lo lắng: "A Noãn, làm sao vậy?"

Hoa Khấp Tuyết khoát khoát tay, ý bảo là mình không có việc gì, chỉ là thoát khỏi ngực của hắn, chậm rãi đứng lên, nhìn về một hướng khác.

"Vương phi?" Trạch Linh sau khi cười xong nghi ngờ nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, cảm giác bóng lưng của nàng có chút mê mang, là đã xảy ra chuyện gì sao?

Mọi người cũng nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết, trên mặt từng người một cũng tràn đầy không hiểu, nghi ngờ nhìn Mộ Lương một chút, lại thấy hắn vẻ mặt buồn rầu nhìn Hoa Khấp Tuyết, cũng không có tiến lên, trong lòng càng thêm nghi ngờ.

Mọi người ở nguyên tại chỗ qua một buổi tối, cũng không dám đốt lửa, sợ rước lấy phiền toái không cần thiết, cũng may huyễn thuật của mọi người đều không thấp, nhìn mọi vật vào ban đêm vẫn dễ như trở bàn tay.

"Hoàng thúc, hôm nay chúng ta đi bên nào?" Mộ Lê duỗi lưng một cái, từ trong lòng ngực móc ra một khối lương khô, từ từ gặm, mặc dù hương vị không được tốt cho lắm, nhưng đối với với người đang đói bụng thì vẫn là miễn cưỡng có thể vào miệng.

Mộ Lương không nói, chỉ là lẳng lặng nhìn Hoa Khấp Tuyết.

Từ tối hôm qua Hoa Khấp Tuyết đã bắt đầu có tâm sự nặng nề, nhưng nàng không nói, không ai biết được nàng đang suy nghĩ gì, lúc này thấy Mộ Lương yên lặng nhìn mình, đáy mắt viết rõ ràng sự lo lắng, kéo kéo khóe môi, nở ra nụ cười yếu ớt.

"Mộ Lương, không cần phải lo lắng."

"A Noãn, hôm nay chúng ta đi bên nào?" Mộ Lương thản nhiên hỏi.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết sững sờ, ngay sau đó bất đắc dĩ cười cười, nam nhân này có cần tinh mắt như vậy không, thật là cái gì cũng không qua được mắt hắn, không sai, bắt đầu từ khi đến trên đảo này, thì nàng đã có một loại cảm giác như trở lại cố hương, từ đêm qua trong lòng bắt đầu cứ mơ hồ có một phương hướng, nói cho nàng biết phải đi đâu, nhưng nàng không biết mục đích là đâu.

"Chúng ta đi như thế nào, đều không thể đi ra khỏi khoảng sân này." Hoa Khấp Tuyết lạnh nhạt nói, hờ hững nhìn sân cỏ mênh mông bát ngát.

"Còn có một tầng kết giới?" Mộ Lương nhíu mày.

Hoa Khấp Tuyết thở ra một hơi, gật đầu một cái: "Không sai, còn có một tầng kết giới, ta chỉ biết vào kết giới đi như thế nào, nhưng hiện tại chúng ta....."

"Hoàng thẩm, làm sao người biết?" Mộ Hỏa Nhân nói ra nghi ngờ trong lòng, chỗ này ai cũng chưa từng tới, nàng làm sao lại biết?

"Ta cũng rất muốn biết, ta làm sao lại biết." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên nhìn nàng, nhíu mày.

Mộ Lương nghe được câu trả lời của nàng, khẽ cau mày, kết giới này thiết lập tại nơi đó, bọn họ phải làm sao mới thoát ra được?

"Chủ tử, không cần phải lo lắng, Hiên Viên tộc sẽ dẫn người tiến vào thế giới của bọn họ đấy!" Thiêu Hồng nghỉ ngơi một đêm, lại khôi phục trạng thái hoạt bát.

"Tại sao Hiên Viên tộc lại mang Tuyết Tuyết tiến vào thế giới của bọn họ?" Hoa Trảm Lãng nghi ngờ nhíu mày, nếu như nói là lực lượng mạnh nhất thì nàng cũng đâu bằng Mộ Lương, còn nếu nói là phải có lực lượng đặc biệt, vậy thì chẳng phải bọn họ đều có à?

https://thuviensach.vn

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Thôi đi, các người có thể so cùng chủ tử sao? Nàng nhưng..... A! Liệp Tử ngươi làm gì lại đánh ta!" Thiêu Hồng đau kêu lên, bên cạnh xuất hiện bóng dáng của Liệp Tử.

"Chuyện này ngươi không được nói!" Liệp Tử hừ lạnh.

Ánh mắt Mộ Lương giật giật, yên lặng nhìn Hoa Khấp Tuyết một cái, trong lòng đột nhiên hiểu rõ một số việc, sáng tỏ mà cười.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, nhìn khuôn mặt tươi cười buông lỏng của Mộ Lương hơi có vẻ hoài nghi hỏi: "Mộ Lương, chàng đã biết cái gì có phải không?"

"Làm sao lại như vậy?"Vẻ mặt Mộ Lương vô tội, nếu Liệp Tử nói này chuyện này không nên do bọn họ nói ra, vậy dĩ nhiên hắn cũng không nên nói ra, huống chi, đây cũng chỉ là suy đoán của hắn.

Hoa Khấp Tuyết bĩu môi, không muốn nói thì thôi, dù sao thì sớm muộn gì nàng cũng sẽ biết thôi.

Những người khác thấy vậy, trong lòng lại càng nghi ngờ hơn, hai người này là đang bí hiểm cái gì đây?

"Cứ đi về phía trước đi, không chừng liền gặp phải kết giới kia rồi." Mộ Lương thẳng lưng một cái, duỗi cánh tay dài, kéo Hoa Khấp Tuyết ôm vào trong lòng, vẻ mặt dịu dàng.

"Tốt, mọi người đứng lên làm việc thôi...!" Mộ Lê cợt nhã hét lớn, thấy hắn như vậy Bạch Thánh Diêu không nhịn được cho hắn một đập, dĩ nhiên chỉ như gãi ngứa cho hắn.

https://thuviensach.vn

Hoa Khấp Tuyết buồn cười nhìn Mộ Lê, lúc này còn có thể phô trương khoe mẽ, thật cũng chỉ có hắn mới làm được vậy, mới vừa nhấc chân lên muốn đi về phía trước, trong đầu đột nhiên xẹt qua một đạo bạch quang, chào đón chính là một loại đau đớn, rất nhẹ, rồi lại giống như bị từng cây châm đâm vào, làm cho trong lòng nàng hoảng hốt khó chịu.

"A Noãn, nàng làm sao vậy?" Mộ Lương cơ hồ là cùng lúc phát hiện nàng có cái gì đó không đúng, khẩn trương bắt được bả vai của nàng, quát nhẹ.

Hoa Khấp Tuyết tái mặt, hai lỗ tai đột nhiên mất đi tất cả âm thanh, trước mắt cũng mất đi tất cả cảnh tượng, lúc này trong đầu chỉ có luồng bạch quang lúc sáng lúc tối hiện ra, thân thể khỏe mạnh giống như là không phải của mình, không tự chủ được chạy về phía trước, nàng muốn ngừng suy nghĩ, nhưng sâu trong nội tâm lại có một đạo âm thanh, tự nói với mình, chạy về phía trước, chạy về phía trước, ngàn vạn lần không được dừng lại.

Mà đám người Mộ Lương đằng sau, thấy nàng giống như là bị cái gì kích thích, hung hăng đẩy Mộ Lương ra, ý vị mà chạy về phía trước, cặp mắt hung hăng trợn to, bên trong ánh lên sự cố chấp.

"Mau chạy theo!" Mộ Lương nguy hiểm híp lại mắt, lo lắng trong lòng không hiểu sao lại nhạt đi, hắn cảm thấy, có một bí mật, sắp được mở ra, mọi chân tướng sẽ rõ ràng, nhưng bí mật này đối với bọn họ thì vô hại còn A Noãn lại bị mất khống chế, hết thảy chỉ là một sự khởi đầu.

Hoa Khấp Tuyết dùng huyễn thuật nhưng không thể kiểm soát, tốc độ nhanh đến kinh người, trừ Mộ Lương, những người khác đều dốc hết sức lực đuổi theo nhưng cuối cùng vẫn là không đuổi kịp.

Hoa Khấp Tuyết không biết mình đã chạy bao lâu, chỉ biết là bạch quang trong đầu từ lúc sáng lúc tối dần dần biến thành huyễn bạch chói mắt,

https://thuviensach.vn

ánh sáng ở lúc này mãnh liệt nhất, nàng dừng bước, nàng không biết mình đã làm gì, lại không thấy những người bên cạnh, khiếp sợ không thôi.

Trên người Hoa Khấp Tuyết tuôn ra huyễn lực màu trắng, hướng phía trước vọt tới, quần áo trên người bị huyễn lực cường đại này kéo lên, nhanh chóng bành trướng, hai tay của nàng móng dài ra, dùng sức vươn về phía trước, sau đó giống như là lĩnh ngộ được cái gì đó dùng sức xé rách.

Kèm theo đó là một tiếng gào thét từ bên trong, sau đó không còn âm thanh gì nữa đột nhiên bị nàng xé rách ra một lỗ lớn, một hồi kim quang từ trong thoát ra, trong nháy mắt, bóng dáng của Hoa Khấp Tuyết cũng biến mất ngay tại chỗ.

Mọi người thấy vậy, trong lòng cả kinh, nhanh chóng tiến vào bên trong kim quang, kim quang tản đi, tất cả khôi phục bình thường, giống như là cái gì cũng không có xảy ra, chỉ là tất cả mọi người đều biến mất ngay tại chỗ.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Mọi người chỉ cảm thấy có được một cỗ lực lượng nhu hòa nâng bọn họ lên, nhưng trên người bọn họ đều không có một chút hơi sức, càng không cần phải nói là mở mắt.

Không biết đã trải qua bao lâu, lực lượng nhu hòa này buông lỏng, mọi người rơi xuống ở một nơi mềm mại.

"A Noãn!" Mộ Lương mở mắt ra đầu tiên, nhanh chóng thấy được ở phía trước một nữ tử áo trắng lẳng lặng đứng thẳng, xông lên ôm lấy nàng vào trong ngực.

"Mộ Lương." Hoa Khấp Tuyết ôn nhu mà cười, xoay người lại ôm lấy hắn, trong mắt là sáng sủa thông suốt mà hắn chưa bao giờ thấy qua, giống như là tất cả lo lắng cũng vén ra mây mù, trời quang mây tạnh.

https://thuviensach.vn

"A Noãn, mới vừa rồi là thế nào?" Mộ Lương vuốt tóc của nàng, kiểm tra thân thể của nàng, thấy tất cả bình thường, lúc này mới yên tâm hỏi.

"Ha ha, Mộ Lương." Hoa Khấp Tuyết khẽ cười lên, tiếng cười như tinh linh, thanh thúy dí dỏm, cùng phong cách trong trẻo lạnh lùng thường ngày của nàng rất không phù hợp song lại cực kỳ hài hòa.

Mộ Lê bọn họ cũng chầm chậm bò dậy, nhìn sân cỏ xanh mịt mờ, trở nên đau đầu, vừa nãy là thế nào? Đột nhiên lại nghe thấy tiếng cười của Hoa Khấp Tuyết, khiếp sợ trong lòng không thể dùng lời nói để mà hình dùng, đây chính là Hoa Khấp Tuyết sao lần đầu tiên lại cười to ra như vậy, mới vừa rồi là xảy ra chuyện gì?

Mộ Lương lạnh lùng quét mắt nhìn tất cả tầm mắt đều dính vào trên người A Noãn, ngay sau đó dịu dàng nhìn Hoa Khấp Tuyết: "Ta thích nàng cười như vậy, chỉ là, về sau chỉ cho nàng cười ở trước mặt của ta."

Hoa Khấp Tuyết khó có khi không mở miệng phản bác, chỉ là nâng lên nụ cười nhẹ nhàng, gật đầu một cái.

"Hoa Khấp Tuyết cô nương, bây giờ có thể nói, xảy ra chuyện gì rồi chưa hả?" Mộ Lương thấy vậy, biết nàng đã ổn định cảm xúc.

"Quyết Nguyệt....." Ánh mắt Hoa Khấp Tuyết có chút mờ mịt, giọng nói cũng nhẹ nhàng làm cho người ta không nắm bắt được: "Mộ Lương, ta không phải Hoa Khấp Tuyết, ta là, Hiên Viên Quyết Nguyệt."

Là người kế nhiệm chức Tộc trưởng của gia tộc Hiên Viên, Hiên Viên Quyết Nguyệt!

Lời này vừa nói ra, bốn phía vang lên âm thanh tức giận hít vào, Hiên Viên Quyết Nguyệt, Hiên Viên! Hoa Khấp Tuyết (Vương phi, Tuyết Tuyết) là người của gia tộc Hiên Viên?

https://thuviensach.vn

"Nơi này là thần đảo, Hiên Viên Phỉ Cẩm là tộc trưởng đương nhiệm của Hiên Viên, là phụ thân của ta, mẫu thân của ta là tộc trưởng phu nhân Phinh Vũ." Thanh âm thản nhiên của Hoa Khấp Tuyết lần nữa vang lên: " Ở một năm kia vào lúc ta được sinh ra, Thập Đại Trưởng Lão ở Hiên Viên tộc làm phản, nhốt cha mẹ ta ở trên đỉnh núi Tuyệt Nhật, bọn họ dùng một tia lực lượng cuối cùng để phong ấn trí nhớ của ta, cũng đưa ta tới Mang sơn."

"Chỉ cần ta trở lại thần đảo một lần nữa, thì ký ức bị phong ấn cũng sẽ tự nhiên được giải trừ."

https://thuviensach.vn

TIỂU SỦNG PHI CỦA NHIẾP CHÍNH VƯƠNG

Thụy Tiểu Ngốc
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Đại Kết Cục (4)

Editor: Mộc Du

Chờ Hoa Khấp Tuyết nói xong tất cả, liền nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, trong mắt là nhẹ nhõm trước nay chưa từng có, nàng biết mình không phải là cô nhi, cha mẹ nàng không có vứt bỏ nàng, như vậy là đủ rồi!

"A, quả nhiên." Không có kinh ngạc như những người khác, Mộ Lương nhẹ nhàng nở nụ cười, dịu dàng nhìn trước mắt bộ mặt lạnh nhạt hình người, giống như là đã sớm đoán được.

"Có phải chàng đã đoán ra từ lâu chỉ là chờ xác nhận lại thôi đúng không?" Hoa Khấp Tuyết tức giận nhìn hắn, phong ấn này cũng làm cho tiềm thức của nàng thấy thân thuộc với gia tộc Hiên Viên, nam nhân này đã đoán ra được còn không chịu nói, để cho nàng rối rắm cả nửa ngày!

"Phụ mẫu của nàng đã không muốn để cho nàng biết sớm thì ta cũng phải vì nhạc phụ và nhạc mẫu giữ bí mật đúng không?" Mộ Lương cười đến vô lại, bàn tay bá đạo ôm eo nhỏ của nàng.

"Hừ, lúc nào cũng lý lẽ!" Hoa Khấp Tuyết hừ nhẹ, thản nhiên liếc mắt nhìn mọi người hóa đá hỏi: "Còn chưa ngốc đủ sao?"

Nghe vậy, từng người một hồi hồn, xấu hổ cười cười, khôi phục lại bình thường.

"Hoàng thẩm lợi hại như vậy, thì ra là vì người thuộc gia tộc Hiên Viên a!" Mộ Lê cảm thán, trong mắt tất cả đều là sùng bái.

https://thuviensach.vn

Hoa Trảm Lãng vỗ xuống đầu của hắn: "Ngươi thật ngu ngốc a, Mộ Lương không thuộc gia tộc Hiên Viên nhưng so với Tuyết Tuyết hắn còn mạnh mẽ hơn!"

"Hoàng thúc, người có phải cũng là đời sau của một gia tộc thần bí nào đó hay không?" Mộ Hỏa Nhân nháy nháy mắt, nói ra suy đoán.

"Các ngươi nghĩ người của Hiên Viên tộc là tùy chỗ đều có thể nhặt được sao?" Thiêu Hồng thật sự là nghe không nổi nữa, khinh thường hừ hừ: "Chủ tử nhưng là kết tinh của tất cả tinh hoa lắng đọng mấy ngàn năm nay ở tộc Hiên Viên, không phải ai ở Hiên Viên tộc cũng đều có thể lợi hại như vậy!"

"Mộ Lương thì sao?" Bạch Thánh Vũ hừ nhẹ: "Hắn so với Hoa Khấp Tuyết..... A không,phải là Hiên Viên Quyết Nguyệt còn lợi hại hơn!"

"Hắn, hắn....." Thiêu Hồng ấp a ấp úng nói không ra một câu hoàn chỉnh, cuối cùng lại trở lại trên tóc của Hoa Khấp Tuyết.

"Thân phận của Vương gia sẽ không dọa người hơn đi?" Cảnh Duệ theo bản năng thì thầm.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"A Noãn, chúng ta đi cứu cha mẹ của nàng ra thôi." Mộ Lương lạnh lùng liếc nhìn mọi người một cái, liếc nhìn thảo nguyên mịt mờ vô tận này, cau mày: "Nơi này mênh mông bát ngát đều là cỏ, làm sao để tới ngọn núi Tuyệt Nhật ".

Nụ cười Hoa Khấp Tuyết trên mặt biến mất, tùy ý mà làm cho mọi người lạnh thấu xương, một tay vung lên phía trước, màu xanh lá cây trên thảo nguyên, ẩn hiện ra một đỉnh núi cao vút trong mây, đó chính là núi Tuyệt Nhật.

https://thuviensach.vn

Cha mẹ của nàng, chính là bị nhốt ở chỗ này! Hôm nay, nàng nhất định phải cứu họ ra!

"Đi!" Mộ Lương lạnh lùng cười một tiếng, ôm Hoa Khấp Tuyết liền hướng trên đỉnh núi phóng tới, mọi người theo sát phía sau.

Trên đỉnh Tuyệt Nhật mây trắng bao phủ, âm u không thấy ánh mặt trời, thật là xứng với tên gọi, gió ở đây thổi rất mạnh, phất lên mặt mơ hồ thấy đau.

"Vương phi, cha mẹ người bị nhốt ở đâu?" Trạch Linh giơ tay lên ngăn cản gió, hướng về phía Hoa Khấp Tuyết hô to.

Hoa Khấp Tuyết cau mày liếc mắt nhìn một cái Mộ Lương, lắc đầu: "Ta không biết vị trí cụ thể."

Mộ Lương thản nhiên nhìn bốn phía, gió thổi mạnh làm rối tung tóc của hắn, nghe vậy nhíu nhíu mày, ngay sau đó ở đầu ngón tay vận khởi một đoàn tử quang, đặt trên khóe miệng ——

"Hiên Viên Tộc trưởng, Tộc trưởng phu nhân, ta là phu quân của Nguyệt nhi, hôm nay tới đây để cứu hai người ra ngoài, nếu các người nghe thấy, thì hãy phát ra một ít động tĩnh!"

Dứt lời, tử quang bao trùm cả đỉnh núi Tuyệt Nhật trong nháy mắt, ngay cả gió kia cũng không cách nào thổi vào bên trong lá chắn tím này.

Chóp mũi Hoa Khấp Tuyết ê ẩm, trong ánh mắt ẩn chứa cảm động, nhẹ nhàng ôm eo của hắn, Mộ Lương mỉm cười, cưng chiều nhìn nàng: "Chỉ một chút chuyện nhỏ này đã liền cảm động sao? Cứu nhạc phụ nhạc mẫu, là việc ta nên làm, thật là một đứa ngốc."

"Huyễn thuật thật cao cường." Bạch Thánh Vũ lẩm bẩm nói, kinh ngạc nhìn Mộ Lương ở phía trước tràn đầy khí thế bá vương, đây xem như là lần

https://thuviensach.vn

đầu tiên hắn được mở rộng tầm mắt với công phu thật sự của Mộ Lương.

"Bây giờ mới biết Vương gia cường đại a!" Trạch Linh khinh bỉ liếc nhìn hắn một cái.

Mặt Bạch Thánh Vũ tối sầm, lại không có phản bác, tập trung tinh thần nhìn sắc mặt nghiêm nghị của Mộ Lương.

Hoa Trảm Lãng ôm sát Mộ Hỏa Nhân vào trong ngực, cười như không cười nhìn tất cả, Mộ Lương này có tính là yêu ai yêu cả đường đi hay không, hao tổn nhiều huyễn lực như vậy, chỉ vì muốn có thể dùng tốc độ nhanh nhất để tìm được cha mẹ của Tuyết Tuyết.

Trong lúc nhất thời ai cũng im lặng, lẳng lặng nhìn Mộ Lương.

Qua thật lâu, xung quanh cũng không có động tĩnh, Mộ Lương hơi nhíu mày, đang lúc muốn tăng thêm lực lượng thì bên tai mơ hồ truyền đến một đạo giọng nam bao hàm uy nghiêm——

"Vũ nhi, Nguyệt nhi có một vị hôn phu tốt!"

"A Noãn, tìm được rồi!" Trong mắt Mộ Lương xẹt qua một tia sáng, hướng về mọi người ở phía sau híp híp mắt: "Các ngươi đi xuống phía dưới chờ chúng ta!"

Mọi người không ai phản đối, nhanh chóng đi xuống chân núi.

Mộ Lương hướng về phía Hoa Khấp Tuyết cười một tiếng, lôi kéo nữ nhân có chút kích động nhanh chóng hướng đến nơi phát ra tiếng nói.

Hai người dừng ở một vách tường có đạo hắc quang, sau vách tường, là một nam một nữ, người nam nhân mặc dù y phục xốc xếch, lại bị dây xích dài khóa ở trên núi đá, thế nhưng khuôn mặt tuấn mỹ ẩn chứa tang thương

https://thuviensach.vn

cùng với khí chất vương giả tôn quý tản ra quanh thân cũng không bởi vì bị giam cầm mà giảm bớt nửa phần, trên khuôn mặt tràn đầy bất khuất.

Còn người nữ nhân kia mặt mày thì như tranh vẽ cùng với Hoa Khấp Tuyết có mấy phần tương tự, nhưng so với Hoa Khấp Tuyết thì lại thêm mấy phần thành thục quyến rũ, một thân khí chất cao quý tự nhiên, vạn vật không thể sánh bằng, mặc dù cùng bị xích giống nam tử kia, nhưng cũng không có vẻ nhếch nhác.

Giờ phút này phụ nhân kia nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết ở bên ngoài vách tường hắc quang, trong mắt là kích động cùng thương tiếc không thể đè nén, từng giọt lớn nước mắt rơi xuống, đôi môi tái nhợt không ngừng run rẩy, âm thanh phát ra cũng là khàn khàn, lại êm ái đến động lòng người ——

"Nguyệt nhi?"

Thời điểm Hoa Khấp Tuyết nhìn thấy hai người này, trong lòng liền dâng lên một loại bi thương nồng đậm cùng với cái cảm xúc không tên, giờ phút này chính tai nghe thấy phụ nhân kia kêu nàng "Nguyệt nhi",thì chỉ cảm thấy một cỗ khí nóng xông lên hốc mắt, hun đỏ ánh mắt của nàng, máu mủ thân tình, như thế nào cũng không cắt đứt được.

"Người là, mẫu thân?"

Mặc dù là lạnh lùng như nàng cũng không thể tiếp tục bình tĩnh khi nhìn thấy người thân đã chia lìa hơn mười năm, âm thanh run rẩy, mang theo cẩn thận, chỉ sợ, tất cả chỉ là một giấc mộng.

"Nguyệt nhi! Phải, là mẫu thân,....." Phụ nhân kia kích động hô to, lại đột nhiên mất đi âm thanh, mơ hồ muốn ngất đi.

Còn nam nhân ở bên cạnh, cũng chính là Hiên Viên Phỉ Cẩm, lúc nhìn thấy Hoa Khấp Tuyết hốc mắt cũng đỏ lên, bộ mặt không ngừng run rẩy,

https://thuviensach.vn

cũng đủ để thấy hắn kích động cỡ nào nhưng vừa nhìn thấy phụ nhân bên cạnh mình sắp té xỉu, vẻ mặt lập tức trở nên lạnh lùng.

"Vũ nhi, nàng cố chống đỡ! Không cho phép ngất đi!" Hiên Viên Phỉ Cẩm gầm nhẹ, trong âm thanh trầm thấp đều là lo lắng cùng khổ sở, Phinh Vũ là nữ nhân mà đời này hắn yêu thương nhất, lại bởi vì sự bất lực của hắn mà phải chịu sự hành hạ này, hỏi sao hắn không đau lòng cho được?

"A Noãn, cứu người trước!" Mộ Lương thấy vậy, hai mắt tối sầm lại, ôm Hoa Khấp Tuyết tay nắm thật chặt, nhắc nhở nàng hiện tại chuyện nên làm nhất chính là cái gì.

Hoa Khấp Tuyết đột nhiên tỉnh táo lại, đối với Mộ Lương cảm kích cười một tiếng, về sau kiên định nói với cha mẹ nàng: "Cha mẹ, nữ nhi tới cứu hai người."

Chủ tử, dùng ta!

Chủ tử, dùng ta!

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Thiêu Hồng và Liệp Tử cùng nhau lên tiếng.

Hoa Khấp Tuyết cùng Mộ Lương liếc mắt nhìn nhau, gọi ra thần khí, thân hình nhấc cao một trượng, vận đủ lực lượng hướng hắc quang kia đánh tới, chỉ nghe "Rắc rắc" một tiếng, vách tường hắc quang kia đã vỡ vụn, sau đó thì biến mất không thấy gì nữa.

"Nguyệt nhi, hủy đi tất cả xiềng xích trên người chúng ta!" Hiên Viên Phỉ Cẩm nãy giờ vẫn chưa lên tiếng đột nhiên trầm giọng nói.

Mộ Lương hơi híp mắt, lôi kéo Hoa Khấp Tuyết bay đến trước mặt hai người.

https://thuviensach.vn

"A Noãn, nàng hủy trên người nhạc mẫu, ta hủy trên người nhạc phụ." Mộ Lương nhìn nàng thật sâu, tựa như đang khích lệ.

Hoa Khấp Tuyết cười với hắn, ngay sau đó vuốt ve mặt của Phinh Vũ, thấy người suy yếu cười với nàng nhưng lại không thể phát ra nửa điểm âm thanh, trong lòng vừa hận, vừa đau lòng, đôi tay hung hăng chụp vào xiềng xích trên người của mẫu thân, bạch quang trong nháy mắt từ hai tay xông ra, bọc xích sắt lại, phát ra âm thanh va chạm.

Mộ Lương hướng về phía người nam nhân uy nghiêm vẫn luôn quan sát mình cười nhạt, hung hăng vỗ về phía xích sắt trên người Hiên Viên Phỉ Cẩm, tử quang chói mắt vây xích sắt lại.

"RẮC...A...Ặ..!!!" Hai tiếng, xích sắt trói buộc hai người theo tiếng đó mở ra, đột nhiên phát ra một cỗ kim quang cường đại.

Vẻ mặt Mộ Lương biến đổi, nhanh chóng kéo Hoa Khấp Tuyết vào trong ngực, bày một phòng hộ tráo kiên cố, lúc này mới không có bị kim quang kia làm thương tổn.

"Ha ha ha ha, cái tên tiểu tử này, thật là giỏi ứng biến!" Một đạo giọng nói trầm thấp uy nghiêm truyền đến, âm thanh trầm thấp cười cười, đủ để chứng minh hắn đối với Mộ Lương có bao nhiêu hài lòng.

Mộ Lương chỉ là cười nhạt, che ánh mắt của Hoa Khấp Tuyết trả lời: "Nhạc phụ khen trật rồi."

Lại thấy kim quang đại thịnh, hắn và Hoa Khấp Tuyết đột nhiên nhanh chóng rơi xuống, mà hai đạo kim quang cũng theo bọn họ bay xuống chân núi, không lâu sau, bốn người rơi xuống đất.

"Bùm!" Một tiếng vang thật lớn, kim quang biến mất, lúc này Mộ Lương mới để cho người trong ngực ngẩng đầu lên, nhìn về phía trước.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Phỉ Cẩm và Phinh Vũ đã không còn dáng vẻ chật vật giống như lúc nãy ở đỉnh núi nữa, trên người hai người là bộ Kim Y cũng không biết là làm sao mà làm ra được, biến thành một bộ dạng hoàn toàn mới, mà khí thế toàn thân càng không che giấu cứ thế mà phát ra.

Vành mắt Phinh Vũ mắt đỏ lên, nghẹn ngào nhìn Hoa Khấp Tuyết, cất bước liền muốn xông lên, lại bị nam nhân bên cạnh ngăn cản, không khỏi hận hận trừng mắt liếc hắn một cái, lại không muốn làm trái với ý tứ của hắn.

Hiên Viên Phỉ Cẩm uy nghiêm mà nhìn chằm chằm vào Mộ Lương, khí phách trên người bộc lộ không chút che dấu, nếu như là người bình thường đứng ở chỗ này, sợ rằng đã bị hù dọa đến chân mềm nhũn, dù sao hắn cũng là Tộc trưởng của Hiên Viên tộc, cái loại khí thế Vương giả mạnh mẽ đó không phải người thường có thể thừa nhận được.

Trong lòng Mộ Lương biết rõ đây là nhạc phụ muốn khảo nghiệm mình, tinh quang trong mắt chớp lóe, ngay sau đó cười nhạt một tiếng, không hoảng hốt không loạn mà là đối mắt với Hiên Viên Phỉ Cẩm, chống lại uy áp cường đại của ông, không có một chút e ngại, ngược lại dùng một loại khí thế không thua kém gì để đối kháng với ông.

"Nhạc phụ." Mộ Lương dịu dàng cười một tiếng, ba phần chững chạc, bảy phần kính trọng.

"Không tệ." Đột nhiên Hiên Viên không phải là gấm giương lên khóe môi, tán thưởng nhìn Mộ Lương, ngay sau đó buông tay ngăn Phinh Vũ ra, nhìn nàng xông tới bên cạnh khuê nữ, mắt mình cũng đỏ lên nhìn về phía Hoa Khấp Tuyết.

"Nguyệt nhi, nhiều năm như vậy, đã khổ cho con, đều là do mẫu thân không có bản lĩnh, mới có thể để cho con từ nhỏ đã phải rời khỏi chúng ta." Phinh Vũ rơi nước mắt, ôm Hoa Khấp Tuyết thật chặt vào trong lòng, sau

https://thuviensach.vn

đó dịu dàng vuốt ve gương mặt của nàng, vừa trìu mến vừa áy náy mà nhìn nàng.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

"Nguyệt nhi." Hiên Viên Phỉ Cẩm cũng tiến đến, uy nghiêm trên mặt cũng mất đi, khóe mắt có ánh nước trong suốt.

"Phụ thân, mẫu thân." Hoa Khấp Tuyết thản nhiên cười, đưa tay ôm hai người, cố ngăn dòng lệ trực trào rơi xuống: "Không trách hai người, bởi vì có sự hiện hữu của hai người, cho nên con mới biết mình không phải là đứa trẻ bị vứt bỏ."

Âm thanh của nàng trời sanh lạnh lùng nhưng lúc này, đã bắt đầu run rẩy, cái loại run rẩy đó, khiến cho Mộ Lương ở một bên đau lòng không thôi.

"Nguyệt nhi!" Đã từng là phụ nhân cao quý nhưng lúc này đây ở trong lòng của Hoa Khấp Tuyết lại khóc không thành tiếng.

"Nguyệt nhi, thai nhi của con tại sao lại không có sinh khí vậy?" Hiên Viên Phỉ Cẩm cũng bị không khí này ảnh hưởng, chóp mũi chua xót ê ẩm, đột nhiên ánh mắt của ông nhìn về phía bụng của Hoa Khấp Tuyết, trong mắt phát ra ánh sáng lạnh.

Phinh Vũ nghe vậy, sắc mặt hoảng hốt, vội vàng sờ lên bụng Hoa Khấp Tuyết, nghi hoặc.

"Phụ thân, mẫu thân, chuyện là như vầy....." Mộ Lương đúng lúc đi lên không nhịn được mà kéo nữ nhân đang muốn khóc vào trong ngực, mày chau lại giải thích.

Hiên Viên Phỉ Cẩm cùng Phinh Vũ nghe xong lời nói của Mộ Lương, sắc mặt liền nặng nề, hướng không trung tạo ra một vệt kim quang, liền

https://thuviensach.vn

nhìn thấy vết rách kia bốc lên khói đen.

"Tập hợp hết những người đi chung đến đây đi, rồi nói sau." Hiên Viên Phỉ Cẩm uy nghiêm lên tiếng, chứng kiến ánh mắt Hoa Khấp Tuyết lại khôi phục lạnh nhạt thì trên mặt thoáng qua đau lòng.

"Vương gia! Vương phi!"

"Mộ Lương! Tuyết Tuyết!"

"Hoàng thúc! Hoàng thẩm!"

"Vương gia! Tiểu thư!"

Một đám người cùng lên tiếng, ngay lúc đó nhìn thấy một nam nhân tuấn mỹ không thua gì Mộ Lương, một nữ tử mỹ lệ không thua gì Hoa Khấp Tuyết, khi biết đó là Hiên Viên Phỉ Cẩm và Phinh Vũ thì ngẩn người, quả nhiên cha mẹ dáng dấp đẹp thì nữ nhi cũng sẽ không kém nha.

"Phụ thân, mẫu thân của Hoàng thẩm tốt!" Mộ Lê và Mộ Hỏa Nhân cười híp mắt tiến lên chào hỏi.

Hiên Viên Phỉ Cẩm gật đầu một cái, ngay sau đó nheo lại mắt: "Hoàng thẩm?"

"Phụ thân, Mộ Lê cùng Hỏa Nhân là Hoàng đế và công chúa của Mộ Quốc, Mộ Lương là hoàng thúc của bọn họ." Hoa Khấp Tuyết cười nhạt.

Hiên Viên Phỉ Cẩm sáng tỏ, Phinh Vũ thì ngược lại cười đến gương mặt từ ái, tiến lên kéo tay của hai người, thân thiết nhớ tới: "Ta với phụ thân của Nguyệt nhi không thể chăm sóc cho đứa con này, trong khoảng thời gian đó nhờ có các ngươi chăm sóc cho nó, theo như bối phận, các ngươi có thể gọi ta là Vũ nãi nãi."

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Mộ Lương giật giật, Nãi nãi (bà)..... đúng thật là bối phận làm cho người ta xem nhẹ tuổi tác.

"Hắc hắc, Vũ nãi nãi, ngài nói như vậy cũng không đúng lắm, hoàng thẩm từ nhỏ chính là cùng nhau lớn lên với hoàng thúc và sư huynh của người!" Mộ Hỏa Nhân cười híp mắt nói, mẫu thân của hoàng thẩm rất dễ thân cận nha, chỉ là phụ thân của người thì lại rất uy nghiêm.

Phinh Vũ gật đầu cười, quay đầu nhìn về phía Mộ Lương cười một tiếng, ở trong lòng thật là yêu thích người con rể này có diện mạo tốt, khí chất tốt, lại còn có năng lực, Nguyệt nhi thật đúng là có phúc.

"Tên tiểu tử này, ngươi là?" Phinh Vũ nhìn thấy một nam tử kéo Mộ Hỏa Nhân ôm vào trong ngực, nhẹ giọng hỏi.

"Vũ di, ta là sư huynh của Tuyết Tuyết..... A không, là sư huynh của Hiên Viên Quyết Nguyệt." Hoa Trảm Lãng lên tiếng giới thiệu.

Di=n.d@n.l&.q#y.d%n

Phinh Vũ cảm kích nhìn hắn, đây chính là đứa bé cùng lớn lên với nữ nhi của mình a.

Sau khi từng người một giới thiệu bản thân xong, lúc này mọi người mới tìm một tảng đá ngồi xuống.

"Nguyệt nhi, mười tám năm trước, phụ thân đưa con ra khỏi đảo, là bởi vì trong Hiên Viên tộc của chúng ta, xuất hiện người làm phản." Nét mặt Hiên Viên Phỉ Cẩm trở nên nghiêm túc, nhìn Hoa Khấp Tuyết trong mắt lại mang theo áy náy.

Trăm ngàn năm qua Hiên Viên tộc đều ở trên Thần đảo này, không có cùng với ngoại giới trao đổi, Hiên Viên tộc có được thần lực từ thời Thượng Cổ lưu truyền lại tới nay, mặc dù không nhiều, nhưng ở Vân Huyễn Đại lục

https://thuviensach.vn

này, cũng đủ để xưng bá thiên hạ, chỉ là tất cả người trên thần đảo này cho tới bây giờ đều chung sống rất hòa bình, cũng không ai có dã tâm lớn, nhưng là, vào hai mươi năm trước, Thập Đại Trưởng Lão trên đảo lại dã tâm bừng bừng muốn làm phản.

"Bọn họ không phải là muốn thiên hạ." Mộ Lương lạnh nhạt nói.

Hiên Viên Phỉ Cẩm tán thưởng liếc nhìn hắn một cái, nói tiếp: "Không sai, bọn họ không phải muốn thiên hạ họ làm như vậy chỉ là để được trường sinh." Nói đến chỗ này, trong mắt của ông lộ ra ý lạnh.

Phinh Vũ trìu mến khẽ vuốt tóc Hoa Khấp Tuyết, đúng lúc tiếp lời, trong mắt là phẫn hận cùng đau lòng không kìm chế được: "Thập Đại Trưởng Lão này vốn chính là những người mà chúng ta tin tưởng nhất, lại ở sau lưng của chúng ta tìm xem cổ tịch của Hiên Viên tộc, bên trong đó có ghi chép phương pháp để Trường Sinh, đó chính là trở thành thần."

"Hừ, bọn hắn mà cũng muốn thành thần sao? Sách mà các ngươi nói là sách gì, làm sao lại có thể có người biến thành thần!" Thiêu Hồng không nhịn được, bay ra ngoài, hồng quang chợt lóe, tức giận quát.

"Ngươi gấp cái gì?" Mộ Lương nguy hiểm híp lại mắt.

"Ta làm sao không được gấp, cái trưởng lão gì kia căn bản là đang vũ nhục thần, ta cùng với Liệp Tử ở tại thần giới, cũng được coi là số một số hai!" Thiêu Hồng vội la lên.

"Nhưng mà hiện tại lực lượng của các ngươi vẫn chưa có khôi phục." Mộ Lương hừ nhẹ, một tay tóm Thiêu Hồng lại, ngay sau đó hướng về phía Phinh Vũ ôn hòa cười một tiếng: "Phụ mẫu, không cần để ý đến nó, xin cứ tiếp tục."

Hiên Viên Phỉ Cẩm cũng không để ý Mộ Lương khi dễ Thiêu Hồng, chỉ lo khiếp sợ nhìn Thiêu Hồng, âm thanh run rẩy: "Các ngươi chính là Thủ

https://thuviensach.vn

Hộ Giả của Vân Huyễn đại lục sao? Chính là Thủ Hộ Giả duy trì lực lượng thăng bằng cho Vân Huyễn Đại Lục?"

"Thủ Hộ Giả?" Mộ Lương cười như không cười tung tung Thiêu Hồng trong tay.

Hoa Khấp Tuyết cũng không nhịn được cười cười, thì ra Thủ Hộ Giả là như thế này..... Hấp tấp, cáu kỉnh a.

Thiêu Hồng đương nhiên biết trong lòng Hoa Khấp Tuyết đang nghĩ cái gì, giận đến hừ một tiếng, bay lên trên tóc Hoa Khấp Tuyết.

"Nguyệt nhi, Mộ Lương, các ngươi là chủ nhân của Thủ Hộ Giả sao?" Hiên Viên Phỉ Cẩm thấy Thủ Hộ Giả một bộ dạng ngoan ngoãn ở trong tay Mộ Lương và Hoa Khấp Tuyết, khuôn mặt khiếp sợ, ngay sau đó sáng tỏ cười to: "Cũng khó trách, ai bảo các ngươi có lực lượng cứu thế đây? Ha ha ha ha....."

"Phỉ Cẩm, đừng cười nữa, nói chính sự đi!" Phinh Vũ nhìn thấy dáng vẻ vừa kinh ngạc lại tự hào kia, trong bụng buồn cười, Hiên Viên Phỉ Cẩm nghe vậy, lúng túng ho khan một tiếng, trên mặt lại có chút quẫn bách.

Hoa Khấp Tuyết nhíu mày, thì ra phụ thân nghiêm túc cũng sợ nương tử, theo bản năng nhìn tới Mộ Lương, lại thấy hắn nhìn mình cười trêu chọc, lỗ tai ửng hồng.

Phinh Vũ làm sao lại không phát hiện hành động mờ ám của nữ nhi, trong bụng buồn cười nhưng cũng vì tình cảm thắm thiết của bọn họ mà cảm thấy vui vẻ.

https://thuviensach.vn